

دیوانی کوردی

مستەفا بەگی "کوردی"ی ساجییقران

بەرگی دوو دەم

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی

زنجیره ی روشنبیری

*

خاوهنی نیمتیاز: شهوکت شیخ یهزین

سهرنووسیار: بهدران شههمهه ههیب

ناوونیشان:

دهزگای چاپ و بلاوکردنهوهی ئاراس، شهقامی گولان، ههولیر

ديوانى كوردى

مستەفا بەگى "كوردى" ى ساھىبقران

لىكۆلنەۋەى

محەمەد مستەفا "ھەمەبۆر"

بەرگى دوۋەم

ناوی کتیب: دیوانی کوردی - بەرگی دووهم
نووسینی: محەمەد مستەفا "حەمەبۆر"
بلاوکراوەی ئاراس- ژمارە: ٩٤٨
هەلەگری: شێرزاد فەقی ئیسماعیل + فەرھاد ئەکبەری
دەرھینانی ھونەری ناوەوە: ئاراس ئەکرەم
بەرگ: مریەم مۆتەقییان
ھێلکاری بەرگ: وینەیی مستەفا بەگی کوردی بەخەییالی ھونەرمەند قەرەنی جەمیل
چاپی یەکەم، ھەولێر ٢٠١٠
لە بەرپۆشراوەی گشتیی کتیبخانە گشتییەکان لە ھەولێر ژمارە ٩٦ ی سالی ٢٠١٠ ی
دراوەتی

پیرست

پیرست بهرگی یهکه م

11	پیشهکی
13	ژیننامهی کوردی
40	پیرستی سهراچاوهکان

دیوانی کوردی

47	پیتی ا: دلّم نایی که جیت بیتلم
51	ئهی رهفیقان
57	حیرهتم له م مهسته جاوه
61	رۆحی خۆم لی زویره
64	چاوی مهستت
71	بهخ بهخ که، چ مهوزوونه
77	موشتاقه دلّم... نامهی (کوردی) بۆ (سالم)
80	وهلامی (سالم) بۆ (کوردی)
82	تهسخیری دلّی کردم
91	تالانی سهروو مالم
104	گرفتارم
108	کویر بوو دیدهم
111	بهداوی زولف
115	چیشتم ئهمرۆ
123	شکاندی قیمهتی شهککه
131	وا؛ له کانی ساوه
136	خه بهریکم بدهنی "کاره ساتی پروخاندنی مهحموود پاشای بابان"
146	قهوسی ئهبرۆ و موژهت

مۆسیقا و ئاوازی کوردی

157	دلّ له میحنهت که یله
257	کوللی عالهم

264	تاكهى بكيشم
271	تاكهى ئەم جهور و جەفایەت
284	موتالای مەصرەعی
288	جانا وەرە... جەژنە پیرۆزەى (كوردى) بۆ عوسمان بەگى بابان
294	ئەگەر مەیلەت لە دڵ دەركەم
307	عەزیزم نوورى عەینەینم
313	عەزیزم باعیشى عەیش و نیشاطم
316	لە شەوقى ئاتەشى
320	عەزیزم وا لە دووریت
323	كى دەلى دولبەر بەخیلە
326	فەلەك رەحمى
333	دلم كەیلە
336	تاكى دلم مابى
338	رەفیعى كونجى میحنەت
343	چاوەكەم
347	توشنە لەب
350	لەیلەكەى بى مەیلەكە
353	عەزیزا
358	رەفیعان من ئەوا رۆیم لە لاتان
360	هەلبەستەكەى كوردى
370	هەلبەستەكەى نالى
382	ناصیحى موشفیق
392	ئەى دورى تاجى
396	چاوەگەر یارای روانینی نەبى
410	كوان رەفیعانى طەریقەت
418	من ئەوا بۆ هەجوى پیریزن
423	تاكى یار فیتنەى جیهان بى
427	ئەهلى تەقوا
431	ئەى حاریت پینج خشتەكیى (كوردى) لەسەر هەلبەستى (نالى)
442	وفا گەر بوو
448	لە ویرانەى دەروونم

456	دەروون زامدار
462	تەنم چوار باآی (چوارینە)
467	شوینی دلم هیناوه
472	لە کونجی بی کەسیدا
479	عالەمت
483	شەوی یەلدايە
491	لە غەم شاری دەروون
498	رەفیقان
501	ئەری یاران
511	سەدای سەمتوور
518	ئەجەل یاران
521	زەمانی فیرقەتی یارانە - چامە ی یەکەم
526	زەمانی فیرقەتی یارانە ئەمشەو - چامە ی دووهم
530	زەمانی فیرقەتی یارانە ئەمشەو - چامە ی سێیەم
536	لال بـم
539	شیخ بۆچی
544	ئاغە گیانا
550	سەدای کاروانی فیرقەت دی
587	لە دووری
592	تا رەقیب حاضره
595	بۆ گەپانی ئاشی دل
605	بەبەرگی خونچەبییدا

بېړستی بهگي دووهم

11	چاوه کهم دهرحەق بهمن
15	گهردنم
23	گهردهبي لوطفت بي
27	ئەمن کهوتوومه ژير بار
33	گهردهبي لوطفت بي
37	ئەمن کهوتوومه ژير بار
42	ئەوا ديسان
47	توخوا راستي بل
50	صهیدی دل بووم
57	له نووری لامیعی
66	ئەمیش هەلبەستە کهی تری «سالم»
69	چا
73	ئەوی موسولمانینه
76	لهقه بی صالحه
81	تاری کاکۆلت
90	شۆزی ئەمجارهم
93	رهنگی گول
99	دهرۆی قوربان
103	ئەوا فهرشی موحیبهت رادهخهم
108	دل وه چاکه
111	کهی ئەوه مهحبویهیه
118	ئەو سهره سهه بۆچه
124	کهوا دارایی
134	له پاش چند وهعهده؟
137	ئەمان مردم
145	لاوی قهه لاو لوی من
151	دل گرفتار بوو

158 شۆخی دَل ئازار
162 بۆ فریبی عاشقان
174 مه‌گه‌ر نالینی من
179 به‌ئبرۆ و خال و خه‌ت
197 ناوی عه‌شق
202 نیم نیگای
206 دیسان وا هاته‌ گه‌ردش
215 روخت وه‌ک گول
232 برا ده‌ر بۆچی وا؟
243 عه‌جبه‌ب ماوم
251 له‌ جیگه‌ی شیرکرۆزانی به‌به (شایی دایکی عه‌بلان)
256 شیختنی
266 تیری عه‌شقی
267 ده‌ک ره‌قیب
269 ظوه‌ووری تۆیه
270 چاوه‌که‌م بۆچی
278 چ شایانم؟
280 ساقی وه‌ره
296 دَل گرفتاری
302 چاوه‌که‌م زانیوته؟

هه‌لبه‌ستی (کوردی) به‌ شیوه‌زاری گۆران

309 سه‌یدی مه‌زانان
-----	-----------------------

به‌شی فارسی

317 عشق اگر
323 آیه‌ء قران
326 خو‌برویان سنندج
333 خوشا پروانه‌ای
338 زکوه بیستون
342 عبد معبود

"حهوت بهندی مستهفا بهگی کوردی"

344	بهندی یهکه م
392	بهندی دووهم
440	بهندی سیتیهم
494	بهندی چواره م
527	بهندی پینجه م
564	بهندی شه شه م

چاوهكهم دهرحەق بەمن

- ۱- چاوهكهم دهرحەق بەمن، بەقسەى بەدى، بى پير مەكە
بى خەتا و، سووچ و، قەباحەت، خۆت لە من دلگير مەكە
- ۲- ھەركە لىم عاجز دەبى توخوا وەرە زوو بمكوژە
چونكە قەتلم خيەرە، سا لەم كارە قەت تاخير مەكە
- ۳- رۆژى ديوانى خودا دەستى من و دامانى تو
قەت لە بۆ قەتلى منى بيكەس بەكەس تەدبير مەكە
- ۴- خۆت دەزانی من سوپەر نانيمە بەر تيرى جەفات
سا بەمروەت بە، لەگەل من شەر بەدەست و شير مەكە
- ۵- ھيجر و، دووريت، بۆ ھيلاكى من، بەسە رەحمى بکە،
ھەيفە ئيتەر قەلبى بيمارم نيشانەى تير مەكە.
- ۶- من كە پابەندى كەمەندى عەشقم، ئيتەر تووخودا
بۆ گرفتاريم لە (كاكۆلت)؛ عەبەث زنجير مەكە.
- ۷- ئەى ئەوى دەعوای ئەسيري ئەم ھەزارەى خۆت دەگرد
فیرقەت و، وەصل و، جەفاكەت، يەك لە يەك تەوفير مەكە.
- ۸- تاكە گەنجى فەقر و كونجى عاشقيت بۆ دەست بدا
قەت تەماعى سيميا و عيلمى (جەپ) و ئيكسير مەكە
- ۹- من وتم دين و دللى (كوردى) نەبەى، بردووتە خو
سا لەمەولا ھەرچى پیت مومكين دەبى تەقصير مەكە

.....
۱- دهرحەق: بەرامبەر.

بى پير: بى گەرە، پيريش كەسيكى بەتەمەن يا مەزنىكى كۆمەلايەتى يا مەبەست لە شىخى
تەريقەتە.

خەتا (خەطا): ھەلە، ناراستى.

- سوچ: خراپى، گوناھ، تاوان. ھەرچەندە واتاى (گۆشە)ش دەدات لە بۆ ئۆرە نابى.
- قەباحەت: بەدى، خراپى، ناپەسەندى.
- سەرچاوەى ئەم پارچە ھەلبەستە (عن، ف، ر، نم/۱، کم، گ/۲، س، گ/۳)یە و (کم)م کردە بئەگەى لیکۆلینەوھى.
- بەداخەوھ بۆنەى ئەم ھەلبەستەم دەست نەگەوتووه، چونکە وا دیارە کارىكى پەيوەندى پچرین لە نىوان (کوردى) و یەکیکدا رووى داوھ و ئەم پاکانە دەکات.
- خۆت لە من (گ/۲): لە من - دیارە ھەلەى چاپیھ.
- ۲- عاجز: زویر.
- قەتل: کوشتن.
- خۆر: چاک، رەوا، باش.
- تاخیر: پى دز کى، دواخستىن (ئەخیر -ى- عارەبىیە).
- چونکە (ر): چو - دیارە ھەلەى نووسینە.
- تەئخیر (ف): تقصیر.
- ۳- رۆژى دیوانى خودا: قیامەت. لە بارەگای خودا، (حەشر).
- دەستى من و دامانى تۆ: ئەوپەرى ھانا بۆ بردن و پارانەوھى.
- بەگەس: بە چ کەس، بەخەلق، بەخزمان.
- تەدبیر: راویژ، پرس و را.
- دامانى: داوینى.
- دامانى (ر): دامین.
- بەگەس تەدبیر مەگە (کم، گ/۲، س، گ/۳): لە کەس خۆت زیز مەگە - ئەمەش نابى، چونکە لەگەل پاشبەندەکان ناگونجى و ئەشى (زویر) بى.
- بەگەس تەدبیر مەگە (نم/۱): لە کەس خۆت زیز مەگە.
- بەگەس تەدبیر مەگە (ف): لە کەس خۆت زویر مەگە.
- ۴- سوپەر: سپەر، مەتال، قەلغان، بەرگر.
- جەفا: وشكى و ساردى پەيوەندى و ناخۆشى و خراپە لەگەل کردن.
- مروەت: ئینصاف.
- شە: جەنگ.
- بەدەست و شیر مەگە: واتە جەنگ بەفکر (بیر) لەگەل منا بکە و ژیری بەکار بەینە، ئەگەرچى ھەرچى بکەیت، دەست نائیم بەرووتەوھ.
- خۆ (ف، نم/۱، کم، گ/۲، س، گ/۳): خۆت - ئەمیش لە دەربیرینیدا قورسییەک بەکیشەگەى دەدات.

- نانیمه بهر تیغی (ر): نانیمه رووی تیغی .
 بهمروت به (ر): بهمروت .
- ۵- هیجر: دووری، لیکجیایی، خهفتهی دووری .
 هیلاک: کوشتن، لهناویردن .
 رحم: بهزهیی، دلسۆزی .
 حهیف: موخاپین .
 قهلب: دل .
- (رهممی) ئەم وشهیه تهنیا له (عن) دا بوو، ئەوانی که هه‌موو (مروهت) ه، به‌لام دووباره‌یه بۆیه
 (رهممی) کهم جیگیر کرد، له‌م تاکه هه‌لبه‌ستی حه‌وته‌مه‌دا .
- ۶- پابه‌ند: پێ به‌ستراوه، دۆستایه‌تی، به‌کیتی .
 که‌مه‌ند: گوریسیکه بۆ به‌یده‌سکردنی دوشمن و و‌لاخی به‌له‌سه، له‌م وشه‌یه دواوم .
 گرفتاری: گیرۆده‌یی .
 عه‌به‌ث: بێهه‌وده، بێ سوود .
 ئەم تاکه تهنیا له (عن، ر) دایه و شه‌شه‌مینه و له‌وانی تردا نییه و هه‌تشته چاپیش نه‌کراوه .
 له کاکۆلت عه‌به‌ث (ر): عبث کاکولکت. دیاره ئەوی ئەم هه‌لبه‌سته‌ی بۆ وتوو، که‌سیکی مه‌زنی
 کۆمه‌لایه‌تی یا دۆستکی رۆشنبیری خۆی بووه . که به‌داخه‌وه بۆم به‌کلایی نه‌کرایه‌وه .
- ۷- ده‌عوا: داوا، خواست .
 ئەسیر: دیل .
 فیرقه‌ت: جیایی، لیکدا‌بران .
 وه‌صل: پێکگه‌یشتن .
 جه‌فا: ئەو ساردی و ناخۆشییه‌ی له‌ نێوانیاندا په‌یا بوو .
 به‌ک له‌ به‌ک ته‌وفیر مه‌که: چاکه‌ی به‌کی له‌و سی شته‌ی (فیرقه‌ت، وه‌صل و جه‌فا) به‌مه‌ده
 به‌سه‌ر ئەویتر و لیکیان جیا مه‌که‌وه و لێم مه‌گره به‌ده‌سته‌وه، من هه‌ر دۆسته‌که‌ی جار‌انم . ئەم
 تاکه‌ش هه‌تشته چاپ نه‌کراوه و هه‌ر له (عن، ر) دایه و له‌وانی تردا نییه .
 هه‌ژاره‌ی خۆت (ر): پری رویه‌ت .
- ۸- گه‌نج: گه‌نجینه‌ی زێر و گه‌وه‌ر .
 فه‌قر: هه‌ژاری - ئەمه‌ش نیشانه‌یه بۆ وته‌کی صۆفییانه که ده‌لێن:
 (الفقر فخری) واته: هه‌ژاری مایه‌ی شانازیمه .
 کونج: گۆشه، کولبه .
 قه‌ت (قط): هه‌رگیز .
 ته‌ماع (طماع): ئاره‌زوو، چاوپرینه شتیک .

سیمییا: زانستییهکی کۆنه وهک فیزییا و کیمیای ئیسته وا بووه و بههۆیهوه کانزا (مهعهدهن)ه
 ههرزان بههاکانیان پی کردووته زیتر و زیو.

جهه پ: بهواته راکیشان - ئەمیش زانستیکی کۆنه و بو راکیشانی دلی خهلقی بو لای خو،
 بههۆی (دوعا) و ویفقهوه و، وهک عیلمی جهفر وا بووه و، یا ههریهک زانستیکه که شتی
 نادیار پی دۆزراوتهوه و وهک دۆزینهوهی دزی و غهزینه و...

ئیکسیر، ئەو (ههوینه)یه که ئاسنی پی ئەکرئ بهزیتر و زیو، بههوینی ههموو شتی دهزانن.
 ئەم تاکه له (عن، ر)دا ههشتهمینه و لهوانی تردا شهشهمینه.

تاکه (ف، نم/ ۱، کم): تاله.

تاکه (گ/ ۲، س، گ/ ۳): تاکی.

گهنجی (ف، نم/ ۱، کم، گ/ ۲، س، گ/ ۳): کونجی.

کونجی (ف، نم، کم، گ/ ۲، س، گ/ ۳): گهنجی.

عاشقیق (ف، نم/ ۱، کم): عاشقت.

تهماعی (ر): تنای.

سیمییا و (ف، نم/ ۱، کم): کیمییا و.

سیمییا و عیلمی جهه پ و (گ/ ۲، گ/ ۳): علمی جر و کیمییا و - ئەمیش لهنگه.

سیمییا و عیلمی جهه پ و (س): علمی جبر و کیمییا و - ئەمیش ههلهیه و لهنگه.

۹- ئەم تاکه له (عن، ر)دا نۆیهمینه و لهوانی تردا ههوتهمینه و له ههموواندا دوا تاکه.

کوردی (ر): هجری - لهگهڵ ئەوهشدا له ناو (مجموعه اشعار کردی)دا نووسیویانه.

گەردنم

- ۱- گەردنم يا طهوقى تۆى تىدا بى ئازادى مەكە
طهبعى من، ئەم ميحنهتهى پى خوشه تۆ شادى مەكە
- ۲- هەورى رەحمت لازمه يەكسانه بى بۆ خاص و عام
رەعيهتى خۆته دەخيله فەرقى ئەفرادى مەكە
- ۳- چاك چاكى تيره بارانى موژهى تۆ، سىينه مە
بۆ خەرابى چاكە، ئەم ويرانه، ئابادى مەكە
- ۴- زهيد و عەمرى، بۆ نىيه (سەر) گەر، لە پى حەق دەرئەچى
ئەم وەجاخى كۆنە وا بىھودە ئىخمادى مەكە
- ۵- تۆكە سولتانى جيهان و پادىشاھى عالەمى
دادى مەظلوومان بىرسە، حەيفە بىدادى مەكە
- ۶- خاتەمى مولكى سولەيمان لايقى ئالى ئەو
ئەلئەمان دەرعوهدەبى (تاران) و (بەغداد) مەكە
- ۷- تىرى موژگانت لە بۆ كونكردى شىشەى دلان
نەشتەرى ئەلماسە تەشبيھى بەپۆلاوى مەكە
- ۸- جىي دلانە حەلقە حەلقەى طورەبى كاكۆلەكەت
تووخودا رەحمت بەدلدا بىت و بەربادى مەكە
- ۹- زوير مەبە كەوتوومە داوى زولف دانەى خالى تۆ
يا بە ھەر مورغى رەزا بە، يا بە صەيىادى مەكە
- ۱۰- يا بەنەشئەى شەربەتى شايبتەوہ بىبەينە سەر
يا كە زەھرت پى لەناوئەچى چ قەننادى مەكە
- ۱۱- نالە نال و شىوہنى دل عالەمى ھىنايە شىن
تووخودا جارى بترسە گوپى لە فرىادى (مە)كە

۱۲- بهس ببارینه و بیپرژه، دیده!! خویناوی دهررون
 دل بهخوین پهروردهیه بی قووت و بی زادی مهکه
 ۱۳- هەر دلی تو دهیگری پر گهرووی دهرد و میحنهته
 ئەو جهلای لای عارفه، ناکهس بهئوستادی مهکه
 ۱۴- گۆشهیی چاو و برۆی (بهه)، کوفره بۆ قهتلی زهلیل
 بیکوژه بۆ خووت، ههوالهی تیغی ههلالادی مهکه
 ۱۵- مهستی عهشقه (مانی)یه یا (کوکههکن) (کوردی) بلی
 دل بینه خشینه، نهکوو (سهنگ) کاری فهرهادی مهکه

۱- طهوق: چه مه رهیهکی ئاسن یا زنجیریکه له ملی زیندانیی قورس و ترسناک کراوه و به زنجیرهوه، تهقهکه بهند کراوه و سهری زنجیرهکه بهستراوه بهقولفهی ئاسنهوه که له دیوار چهسپ کراوه.

طهبع: سروشت، خوړسکی، ئارهزوو.

میحنهت: ئهرك و ناخۆشی و ئازار، باری گران.

سه چاوهی دهستنووسی ئەم پارچه ههلبهسته: (عن، ن، گل/۶، گل/۱۰، ر، نم/۱، نن)ه و له چاپکراویشدا (ک) لاپه ره/۲۲ وه، رۆژنامهی (عیراق) پاشکۆی رۆژنامهی (العراق) ژماره: ۲۵/ی مارت و نیسانی سالی ۱۹۷۹- به غدايه که (مامۆستا محهمهد عهلی قه ره داغی) ئەم ههلبهستهی سه ره وهی له ژیر ناوی (چهند شیعرێکی بلأو نه کراوهی کوردی...) دا له گه ل ههلبهستهکی تریدا بلأو کردووه ته وه، هه رچه نده ئه ویش دهسنیشانی سه رچاوهی نه کردووه، به لآم له وه دهچۆ که له (ر)ی وه ریگرتبۆ. له نیوان ئەم سه رچاوانه دا (عن)م کرده بنکه ی لیکۆلینه وهی ئەم پارچه ههلبهسته.

له م سه رچاوانه شدا (گل/۶، نم/۱، نن، ک) ئەم ههلبهسته یان به ناوی (زهلیل)ه وه، نووسیوه و که له تاکی پێش دوا تاکیدا لێکی ده ده مه وه ئەم (زهلیل)ه له چیه وه هاتووه که زهلیل مه لا محهمهدی مه لا عه لی خه لقی سوله یمانی و له ۱۳۰۰ ک.دا مردووه.

له (عن)دا، ئەم په راویزه فارسییه ی خواره وه وهک (سه ره ناو) له پێشی ئەم ههلبهسته وه نووسراوه، که بۆ نه یه کی گرنگی ههلبهسته که مان لێ ئاشکرا دهکات و ده یکاته به لگه یه کی میژوویش، ئه ویش:

(در یکی اند انقلابی عبدالله پادشاه ببه که گروهی از هواداران حکم سابقرا زندانی و پس از روزی چند کردی از میان آنان آزاد کرد و او بقصیده زیر خطاب بعبدالله پادشاه رحمها الله

فرمودة - علي).

واته: (له يهكّي له پرووخاندنكار ييه كانی بابانی عهبدو لّلا پاشای باباندا، دسته یهک له ههوادارانی فهزمانر ههواى بهر له خوئی هاویشتووه ته زیندانه وه و دواى چهند رۆژێک له نێوان ئهوانه دا «کوردى» ئازاد کردوه و ئه مېش ئه م چامه یه ی دواى پرووه پرووى عهبدو لّلا پاشا خوا لێ بیان خووش بى فهرمووه ته - عه لى).

ههروهها له (ن) ییشدا ئه م (سه ره ناوه ی دواى نووسراوه که ئه ویش پشتیوانی یه کی سه ره ناوه که ی پێشووه:

(کردى بعد از آزاد شدن در زندان سلیمانیه) واته (کوردى له دواى به ره لّلا بوونى له به ندى خانه ی سوله یمانى). به لام به داخه وه ساله که و به درێژتر کاره ساته که بیان نه نووسیوه.

طه و قى (گل/گل، ۱۰/ن، ن، عن): طوق - ئه م ههش رینووسى کۆنه.

طه بعى (عن، ن، گل/گل، ۱۰/ن): طبع - دیسان رینووسى کۆنه.

شادى (ن): شاد. - هه ر رینووسى کۆنه.

۲- رهحم: مه به ستى له چاودێرى، دلسۆزیه له لایه ن پاشای ناوبراوه وه.

لازمه: پێویسته.

یه کسانه: چوونیه که، جیاوازی تیا نه کردن.

خاص: که سانی تایبه تی.

عام: گشت گه ل.

ره عیه ت: نیشتمانیه کان، مسکین، ره شه گه ل.

ده خيله: هه ی په تان تۆ، هاواره.

فه رقى: جیاوازی.

ئه فراد: که سان، تاکه که سه کان.

لیره دا (کوردى) داواى به ردانى هه موو به ندى یه کانى تریشى کردوه. ئه م تاکه له (عن، ن،

گل/۱۰، ک) دا دووه مینه و له وانى تر دا نییه و هیشتا چاپ نه کراوه.

یه کسانه یى بۆ خاص و عام (ن): بو خاص و عام یکسانه بیت.

۳- چاک چاک: له ت، له ت، پارچه پارچه، پاره کراو.

سینه: سنگ.

ئاباد: ئاوه دان - مه به ستى تۆ منت پیکاره، به به ردانى ته نیا خو م شاد م که و هه مووانمان

به ر بده.

موژه ی تۆ (گل/گل، ۱/ن، ن): مژت تو. - ئه مېش له نگه.

تۆ سینه مه (گل/گل): بو سینه مه - ئه م ههش رینووسى کۆنه.

سینه مه (عیراق): سینگمه.

سینه مه (ر): سینه کهم.

خرابی (نم/۱): خرابی - ئەمیش هه‌له‌یه و ناگونجی و مه‌به‌ستی له (وێرانی، کاولی)یه. ئەم تاکه له (گل/۶، ر، نم/۱، نن، عیراق)دا دووهمینه و له‌وانی تردا سێیه‌مین تاکی ئەم هه‌له‌سته‌یه.

۴- زه‌ید و عه‌مر: ناوی دوو کهس له ده‌ستووری زمانی عه‌ره‌بیدا، به‌واته‌ی (ئهم و ئەو) یا دوو کهسی جیاواز به‌کار ده‌برێن و ئیسلامه‌کانیش وه‌ریان گرتوه.

مه‌به‌ستی (کوردی) له‌وه‌یه دنیای عه‌بدوڵلا پاشا ده‌کا که هه‌رکه‌سی (سه‌ر) فه‌رمانه‌وا بێ، به‌لای ئەوه‌وه‌ چوونیه‌که به‌مه‌رجی له‌سه‌ر حه‌ق بێ، واته‌ تۆ ناحه‌قی.

حەق: راستی، دادپه‌روه‌ری و بێ لایه‌نی و پاکی.

وه‌جاخ: مه‌به‌ستی بابان و فه‌رمانه‌ه‌وا بیه‌که‌یه‌تی، وه‌جاخیش ئاگردانه‌ که ئەمه‌ش له‌وه‌وه‌ هاتووه‌ که له‌ کۆندا له‌ هه‌موو ماله‌ کوردیکدا (وه‌جاخ) هه‌بووه‌ که زه‌رده‌شتی بوون و (نه‌وه) و (دودمان)یش وه‌ک (وه‌جاخ) سه‌یر کراوه (له‌ زه‌رده‌شتی تیدا) که‌سی منالی نیرینه‌ی نه‌بووی و تراوه‌ وه‌جاخی کوێره (کوژاوه‌ته‌وه).

بێه‌ود: هه‌روا به‌خۆرای.

ئێخ‌ماد: کوژاندنه‌وه، مه‌به‌ست له‌ نه‌مراندنی فه‌رمانه‌ه‌وا بیه‌که‌ی بابان بووه.

ئهم تاکه له (عن، ن، گل/۱۰)دا چواره‌مینه و له‌وانی تردا نییه و هه‌شتا چاپیش نه‌کراوه.

کۆنه (ن): خوته = (خۆته) - ئەمه‌ش ده‌گونجی به‌وه‌دا عه‌بدوڵلا پاشای بابان بووه.

۵- سوڵتان و شا، ناوی گه‌وره‌کانی جیهان بووه و گوايه‌ عه‌بدوڵلا پاشا یه‌کی بووه وه‌ک ئەوان.

جیهان: گیتی، عه‌لم.

داد: هاواری مه‌به‌سته (هی دامه‌وان).

مه‌ظلووم: سته‌م لێکراو، به‌شخوراو، دامه‌وان.

حه‌یف: موخابن.

ئهم تاکه له (ر، عیراق)دا سێیه‌مین و له (گل/۶، نم/۱، نن)دا چواره‌مین و له (عن، گل/۱، ن)دا پێنجه‌مین تاکی ئەم هه‌له‌سته‌یه.

تۆ که سوڵتانی (نن)... لطانی (چونکه‌ دراوه).

پادشاهی عه‌لمی (نن) پادشا... (چونکه‌ دراوه).

بیرسه‌ حه‌یفه‌ بێدای مه‌که (نن) بیرسه... (چونکه‌ دراوه).

۶- خاتمه: ئەموس‌تیه‌، ئەنگوشته‌هوانه و نیشانه‌یه بۆ ئەموس‌تیه‌ (نگین)ه‌که‌ی حه‌زه‌رتی سوله‌یمان

که هه‌رچی لێ بویسته‌یه بۆی جێبه‌جی ده‌کرد.

مولکی سوله‌یمان: هه‌م نیشانه‌ بۆ ئەموس‌تیه‌که و هه‌م شاری سوله‌یمانی و هه‌م مولکی به‌ره‌ی

سوله‌یمان، پاشای بابان و ئەمه‌ش جوانی و پێژه‌بیه.

لايق: شايان.

ئالى: نەتەوہ = مەبەستى لە نەتەوہى سولەيمان پاشا و بەرەى بابانپانە.

ئەلئەمان: ئەى پەنا بەتۆ، ھەى ھاوار.

دەرعوھدە: سپاردن و مەبەستى ئەوھىيە نەپداتە دەست.

تاران: مەبەستى فەرمانرەوايىيى ئىرانىيە كە پايتەختيان (تاران) بووہ.

بەغداد: مەبەستى مەمالىكەكانى بەغداى سەر بەعوسمانىيە.

ئەم تاكە لە (عن، ن، گل/۱۰) دا شەشەمىنە و لەوانى تردا نىيە و ھىشتە چاپ نەكراوہ و، لە

ھەرسى سەرچاوہكەشدا چونيەكە جگە لە (ن) كە (تاران) ى بە(طهران) نووسيوہ.

۷- نەشتەر: ئەو چەقۇ نووك باريكە تيزە پۇلاى سەختەيە كە لە پزىشكى و پيشەسازيدا بەكار

دەيت، وەك ئەلماس شووشە دەبرەيت.

ئەلماس: گەوھەرىكى ھەرە بەنرخى جىھانە. كە ھەندىك جار بى رەنگ و ھەندىك جار بە

رەنگەكانى سەوز، سوور، شىن و رەش لە كانەكاندا دەدۆزىتەوہ و كە رەشەكەى زۆر بە

قىمەتە.

تەشبيھ: ناوبردننى شتىك بەشتىكى تر، وىكچواندن.

پۇلاد: پۇلا. سەختىرەن جۆرى ئاسن.

ئەم تاكە لە (ر، عىراق) دا چوارەمىن و لە (گل/۶، نم/۱، نن، ك) دا پىنجەمىن و لە (عن،

گل/۱۰، ن) دا ھەوتەمىن تاكى ئەم پارچە ھەلبەستەيە.

تيرى (ر): تيع. ئەمىش ھەلەيە.

تيرى موژگان (نن)... كانت. چونكە دراوہ و نيو بالى دووھمىشى تيا دراوہ.

تەشبيھى (ر): تشبيھ - تەشبيھى (ك): كوشتەى.

پۇلادى (عيراق): فۇلادى.

۸- ھەلقە ھەلقە: قولفە قولفە، پىچ و خەم، لوولى.

طوړه: شەقل (مۆر) ى سولتان و پاشا كونهكان (طوغرا) بەشپوھىەكى جوان و نەخشاو بووہ و،

(كوردى) پىچ و خەمى كاكۆلەكەى عەبدوللا پاشاى بەوہ داناوہ، مەبەستى لەوھىە كە ئىمە

پەيوەندى تۆين و تۆ لە خۆتمان مەكە.

بەرياد: بەبادان، خاوكردنەوہ، تىكچوونى پىچ و خەمەكە، ويرانكردن، من لە خۆت مەكە.

ئەم تاكە لە (گل/۶، نم/۱، نن، ك) دا سىيەمىن و لە (عن، ن، گل/۱۰) دا ھەشتەمىنە و لە (ر،

عيراق) دا پىنجەمىن تاكى ئەم ھەلبەستەيە.

كاكۆلەكەت (نم/۱، نن، ك): كاكولى تو.

تووخودا (نم/۱، ك): توخوا.

۹- زوير: زيز، عاجز، دلشكاو.

زولف: برونن لپرهدها وشه‌ی (زولف)ی به‌کاره‌یناوه که له تاکی پيشووشدا (کاکۆل) به‌کارهاتوو، هه‌ردووکیش له باسی یه‌ک که‌سدان که ئه‌ویش پیاوه و (ئه‌شی کاکۆلی بووی)، به‌لام زولفه‌که چی؟؟؟ ئه‌مه‌ش له وێژه‌ی کۆندا باوه له ناو هۆنه‌راندا وه‌ک ره‌مزی (جوانی) نه‌ک جینسی که‌سه‌که.

مورغ: مه‌ل، بالنده‌ی نیچیر.

ره‌زا به: وه‌ربگره، بته‌وی، قایل به.

سه‌بیاد: راوچی نیچیروان.

لپره‌دا له عه‌بدوڵلا پاشای دووباره ده‌کاته‌وه: یا هه‌موو گه‌لی تیکرا بوویت و، یا ده‌س هه‌لگرئ، وه‌ک راوچی مه‌به، که هه‌ر به‌ئاره‌زووی خۆت نیچیر هه‌لبژیت.

ئه‌م تاکه له (گل/٦، ک، ر، ن/١، نن، عیراق)دا شه‌شه‌مین و له‌وانی تردا نۆیه‌مین. به‌لام له (نن)دا ته‌نیا (ی زلف و دانه‌ی خا)ی ماوه و ئیتر ئه‌ویکه‌ی دراو و له‌ناوچوو.

ره‌زا به (ک): روزایه - هه‌له‌ی چاپیه.

١٠- نه‌شه: خۆشی، هه‌وا، سه‌رخۆش بوون.

شه‌ربه‌ت: شه‌کراویکی بۆن و تام خۆشه.

شاییته‌وه: پاشاییته‌وه و یا (شادی) بوونی تو و که ئه‌مه‌ش جوانکاری و وه‌ستایی و ورده‌کارییه له هۆنه‌ریدا، له وێژه‌ی کۆندا.

بیبه‌ینه‌سه‌ر: به‌سه‌ری به‌رین، رابویرین، پایه‌دار ببن، له درێژهدا ببن.

زه‌هر: ژه‌هر، ماده‌یه‌کی کوشنده‌یه و مه‌به‌ستی له بیگانه و خراپکاران و گیره‌شپۆین ناوچه‌که بووه که عه‌بدوڵلا پاشا دۆستایه‌تی له‌گه‌ڵا گرتوو.

قه‌نناد: شه‌کرفروش، یا شه‌کرچی (قه‌ند = شه‌کر).

ئه‌میش دیسان وریاکردنه‌وه‌یه‌کی تری عه‌بدوڵلا پاشایه.

ئه‌م تاکه له (گل/٦)دا هه‌وته‌مین و له (عن، ن، گل/١٠)دا ده‌یه‌مین و له‌وانی تردا نییه و له‌ویدا که هه‌یه چونیکن، جگه له (ن) وشه‌ی (شاییته‌وه)یه (شاهیته‌وه) نووسیوه.

١١- فریاد: هاوار، هانا بردن.

(مه‌که): هی ئیمه بکه (مه = ئیمه) و (که = بکه) و ئه‌مه‌ش یاری به‌وشه‌کردن و وه‌ستایی (کوردی) یه‌گه‌یه‌نی و سه‌ر له خه‌لقی تیکدانی به‌م هونه‌ره‌ جوانه‌ی.

ئه‌م تاکه له (نم/١)دا نییه و له (نن)دا دراو و له‌ناوچوو و له (ر، عیراق)دا هه‌وته‌مین و له (گل/٦)دا هه‌شته‌مین و له (عن، گل/١، ن)دا یانزه‌یه‌مین تاکی ئه‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌یه.

جاری بترسه (عیراق): جاری

گوپی (عیراق): که‌وی!

مه (که) (عیراق): مه‌که!

١٢- دیده: چاو - لیره‌دا (کوردی) روویه‌رووی (چاو) دهدوی، به‌لام هەر مه‌به‌ستی عه‌بدو‌للا پاشایه و چاودی‌ری هه‌مووانی لی دمخو‌زی.

قووت: خورشتی به‌ری دل بگری و هی‌ز به‌خش بی.

زاد: نه‌میش هەر خو‌ارده‌مه‌نییه.

نه‌م تاکه له (نن)دا دراوه و له‌ناو‌چوووه و له (نم/١، ک)دا هه‌وته‌مینه و له (ر، عیراق)دا هه‌شته‌مینه و له (گل/٦)دا نۆیه‌مینه و له (عن، ن، گل/١٠)دا دوانزه‌مین تاکی نه‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌یه و له هه‌موواندا چونی‌که.

١٣- گه‌رد: تۆز، حاشاک، دهر د و به‌لا که به‌سه‌ر گه‌له‌وه بووه.

میحنه‌ت: نه‌رک، ئازار، ناخۆشی، ماندوویتی، خه‌م له دلی خه‌لکا.

جه‌لا: پاکتاو، پاک‌کردنه‌وه، بریسکه پی‌دانه‌وه‌ی، مشتومال.

عارف: زانا و، دانا و نه‌م وشه‌ی (جه‌لا و عارف)ه‌ش صۆقیانه‌ن.

ناک‌ه‌س: پیاو‌خراپان، خراپکارانی به‌دس‌روشت، به‌ده‌ئ‌صلان، نار‌ه‌سه‌ن.

ئوستاد: مامۆستا.

نه‌میش گ‌ازنده‌یه‌کی تری (کوردی)یه که ده‌ستو‌پی‌وه‌ندان، ئاگه‌دارکردنی عه‌بدو‌للا پاشایه، بۆ ریا‌یی له کاروباری گه‌لدا و نه‌خسته‌نه ده‌ستی ده‌سو‌پی‌وه‌نده‌وه.

نه‌م تاکه له (گل/٦)دا ده‌یه‌مین و له (عن، ن، گل/١٠)دا سیانزه‌هه‌مین تاکی نه‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌یه و هیشتا چاپیش نه‌کراوه و له‌م سه‌رچاوانه‌شدا چونی‌که و له‌وانی تردا نییه.

١٤- گۆشه: قه‌راخ - و مه‌به‌ستی له برۆ و گرژکردن و به‌لا‌چاو ئیشاره‌ت کردنی به‌دکارانه له کاتی فرماندان به‌سه‌ر گه‌ل و سه‌ته‌م‌کردنیان له خه‌لک.

به‌د: خراپکاران، ناکه‌سان، هه‌رزه، نه‌فامان، ناد‌لسۆزانی گه‌ل.

کوفر: به‌درۆ ناوی خوا و پی‌غه‌م‌به‌ر بردن و په‌یره‌وی نه‌کردنیان - لیره‌شدا (کوردی) نه‌و کرده‌وه نار‌ه‌وا‌یانه‌ی نه‌وانه وه‌ک (کوفر) داناوه.

قه‌تل: کوشتن، نه‌میش مه‌به‌سه‌ت چ کوشتنی راستی و، چ سه‌ته‌م لی‌کردنه و به (پاشا) راده‌گه‌یه‌نی که خۆی کار و فرمان بگریته‌وه ده‌ست و به‌ری نه‌دا. بۆ به‌دکاران.

زه‌لیل: زه‌بوون، بی‌ده‌سه‌لات، په‌که‌ه‌وته.

جه‌للاد: نه‌وانه‌ن که (دار) له تاوانباران دهن و دوا‌یی بووه‌ته باو بۆ ناوی نه‌وانه‌ی به‌فرمانی گه‌وره‌ی و لات سه‌ری که‌سان ده‌یرن و خه‌لک ده‌کوژن.

نه‌م تاکه له (نن)دا دراوه و له‌ناو‌چوووه و له (نم، ک)دا هه‌شته‌مینه و له (ر، عیراق)دا نۆیه‌مین و له (گل/٦)دا ده‌یه‌مین و له (عن، ن، گل/١٠)دا چوارده‌مین تاکی نه‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌یه.

به‌و کوفره بۆ قه‌تلی (ک)دا مه‌گره بۆ کوشتنی - نه‌مه‌ش هه‌له‌یه.

به‌د، کوفره (نم/١، عیراق، ر): وا مه‌گره - نه‌مه‌ش هه‌له‌یه و به‌هه‌له‌ وه‌رگیراوه.

زهليل (گل/٦، ر، عيراق): طفيل - ئەميش هه‌لهيه و ئەشى له شيوه‌ى نووسيني شکسته‌ى فارسىيه‌وه‌دا خویندرابیتته‌وه.

له (ظهليل)ه‌وه‌ ناوى (زهليل)يش که دوا وشه‌يه، چونکه دوا تاک بووه له سه‌رچاوه‌که‌يدا .

له دوا دپيى ئەم تاکه‌وه به‌ه‌ى که‌سيکى (زهليل) ناو، که هونه‌ريکمانه دانراوه، له‌وانه‌يه ئەگه‌ر تاکى پيشوو دوا تاک بوایه ده‌کرا به‌ه‌ى (عارف) که تيا هاتوو.

١٥- مانى: وینه‌کيشيکى کۆنى شاره‌زا و، وه‌ستا بووه‌ خاوه‌نى ريبازيکى (فهلسه‌فیی ئاينى)ش بووه.

کۆه‌که‌ن: مه‌به‌ستى له‌ فه‌ره‌ادى هونه‌رمه‌نده که له‌ عه‌شقى شيرين به‌ردى بيستوونى تاشى .

(ئهمجا ئامۆزگارى پاشا ده‌کات که دلى خه‌لک بلاو ببيتته‌وه).

ئهم تاکه له (عن، ن، گل/١٠)دا پانه‌يه‌مين و له (گل/٦)دا دوانزه‌يه‌مين و له‌وانى تردا نييه و چاپيش نه‌کراوه و له‌وه‌يدا هه‌يه‌ چوونيه‌که.

گەر دەبی لوطفت بیی

- ۱- گەر دەبی لوطفت بیی، وەرنە، جەفاکاری مەکه قەدری خەلقى راگرە قەت مەردوم ئازاری مەکه
- ۲- شیر کرۆژی دەوری سینی، نابنە جیگە هیوا پشتیوانت گەر دەوی؛ تۆ، تەرکی (بازاری) مەکه
- ۳- بەس بە (دل) یاری بکه (یارا) م نە ماوه (یار) هکه مەرحەمەت که، با رەقیبان تووخودا (یاری) مەکه
- ۴- تۆ که خزمانت برەنجینی و سەراژیریان بکهی قەت بە یاریکاری بیگانه هیوا یاری مەکه
- ۵- حاکی چا به، طەریقی عەدل داری پیش گره چونکه حوکمت رادەبووری حەیفە زۆرداری مەکه
- ۶- ئیمە عەبدی جان فیداین فرصەت له دەستت بەرمەده گوپی له وه مەگرە دەلی هەرگیز وەفاداری مەکه.
- ۷- هینده نەحسە طالع م سەرمەت فیداکەم هیشته هەر پیم دەلیتی: لاچۆ له پیشم بەسیه لاساری مەکه
- ۸- چی دهکا پیم گیانه کهم جهور و جەفای دوو چاوه کهت چاوه کهم؛ ئەو ظالمه، خۆت بیکه، موختاری مەکه
- ۹- با له باریدا بی (کوردی) یاری سەختت هەلگری تۆش کهمی مروەت بکه سا زیدەتر پاری مەکه

.....
 ۱- لوطف: بەزەبی، چاودیری، دلسۆزی، بەتەنگەوه بوون.

جەفاکاری: خراپی، بەدکاری، سزادان.

قەدر: ریز.

مەردوم: خەلکی.

سه‌چاوه‌ی ئەم هه‌لبه‌سته (عن، مس، ن، گل/۱، کش، لایه‌ره/۳۵۶) دایه و هه‌موو دهنووسی کۆن و باوه‌رپینکارون و (کش)یان ئەم هه‌لبه‌سته‌ی له‌که‌شکۆلی (مسته‌فا به‌گی کوردی) دانراوه، له‌نیوان ئەم سه‌چاوانه‌دا (عن)م کرده‌بنکه‌ی لیکۆلینه‌وه‌ی و هه‌شتا چاپیش نه‌کراوه. به‌لام (کش) ناوی نووسه‌ری له‌سه‌ر نییه‌ له‌هی دوا دوا‌ی چه‌رخ‌ی (۲۰) ده‌کات له‌ (عن، مس، ن، گل/۱)دا له‌سه‌ره‌ناوی ئەم هه‌لبه‌سته‌دا نووسراوه: (نامه‌ء کردی برای عبدالله پادشا بیه) واته: (نامه‌ی «کوردی» بۆ عه‌بدوڵڵا پاشای بابان) دیاره، ئەمه‌ش که‌ئو له‌سه‌ر حوکم بووه له‌پیش و پاش پرووخانی باباندا دانراوه.

قه‌ت (کش): تو.

۲- شیر کرۆژی ده‌وری سینی: نانخۆری فشه‌که‌ر، وشه‌ی(شیر) به‌(شیر)یش ده‌خویندیرته‌وه که‌ ده‌بی به‌(شیرکرۆژ).

ته‌رک: وازه‌ینان، ده‌سه‌به‌رداری.

بازاری: مه‌به‌ستی له‌تیکرای گه‌له (ره‌شه‌گه‌ل) نه‌ک ده‌ستوپیه‌وه‌ند و چه‌شته و هه‌ندئ گه‌وره‌پیاوان.

ئەم تاکه له (کش)دا نییه و له‌وانی تردا دووه‌مینه.

۳- یاری بکه: گه‌مه بکه و مه‌به‌ستی یاری به‌(دل) کردنه.

یارا: توانایی، وزه.

یار: خۆشه‌ویست، دۆست.

مه‌رحمه‌ت: به‌خشنده‌یی، دلسۆزی، چاودیری.

با ره‌قیبان: له‌گه‌ل ناکه‌ساندا و نه‌یاراندا.

یاری مه‌که: هاوکاری مه‌که، یاریکاری مه‌که، هاوکاریان مه‌به.

نیو با‌لی یه‌که‌می ئەم تاکه له (کش)دا نییه و له‌وانی تردا سییه‌مینه و له‌هه‌موواندا چونه‌که و جوانکاری وشه‌بازی له‌م تاکه‌دا هه‌یه که‌ په‌سندی وێژه‌ی کۆنه.

۴- سه‌راژیر: سه‌ره‌وژیر واته بیانشکینی و ره‌هه‌نده‌یان بکه‌ی، بیانپرووخینی.

(هه‌لگیراندنه‌وه)

ئەم تاکه‌ش دیسان هه‌مووی له (کش)دا نییه و له‌وانی تردا چواره‌مینه.

به‌هه‌نجینی (گل/۱، ن): ده‌رنجینی.

بکه‌ی (گل/۱، ن): دکه‌ء.

بکه‌ی (مس): بکه‌ء.

کیشی ئەم تاکه سووکه و ده‌بی وشه‌ی (بیگانه)که‌ی درێژتر ده‌ربه‌بدری، ئەگه‌ر نا وه‌ک له‌نگ بی وه‌هایه.

له‌م تاکه هه‌لبه‌سته ره‌وشتی بیگانه‌په‌رستی عه‌بدوڵڵا پاشای بابان ئاشکرا ده‌کات که

هه‌میشه دژ به‌خزمان و نه‌ته‌وه‌که‌ی و دژ به‌رژیمی بابان بووه و وازی نه‌هیناوه هه‌تا ئه‌و
 رژیمه‌ی پرووخاندووه. خۆیشی مایه پووج ده‌رچووه. سه‌ره‌رای ئه‌وه‌ی به‌دکرده‌وانه‌ی مؤزی
 ناپاکیی ناوه به‌ناوچه‌وانی خۆیه‌وه.
 ۵- حاکم: فه‌رمانزه‌وا، گه‌وره‌ی ولات.
 طه‌ریق: ریگه، ریتباز، به‌رنامه.
 عه‌دل: دادپه‌روه‌ری.
 حوکم: فه‌رمانه‌وایی.
 حه‌یفه: موخابن.
 ئه‌م تاکه له (کش) دا چواره‌مینه و له‌وانی تردا پینجه‌مینه.
 طه‌ریقی (کش، مس): طریق - ئه‌مه رینووسی کۆنه.
 ۶- عه‌بد: به‌نده، کۆیله.
 جان فیدا: ئه‌وی گیان به‌خت ده‌کا.
 فرصه‌ت: هه‌ل، ده‌رفه‌ت، ده‌ره‌تان.
 وه‌فا: به‌ئه‌مه‌کی، چاکه له‌به‌رچاو بوو، پیتزان.
 ئه‌م تاکه له (کش) دا به‌م جۆره‌یه:
 «چاوکم کیفیت اگر دینی به‌جنت شادبی»
 کوی مکه تو کسه‌ء دپژی وفاداری مکه
 هه‌رگیز (ن): جانا.
 به‌رمه‌ده (مس): درمکه.
 ئه‌م تاکه له (کش) دا دووه‌مینه و له‌وانی تردا شه‌شه‌مینه.
 ۷- نه‌حس: تووش، خراپ، به‌د.
 طالع: چاره، به‌خت.
 فیدا: به‌خت کردن، قوربانیدان.
 ئه‌م تاکه له (کش) دا پینجه‌مینه و له‌وانی تردا هه‌وته‌مینه.
 نه‌حسه (کش، ن): خراپه.
 سه‌رمه‌ت فیداکه‌م (کش، مس): گر سر فداکم.
 هیشته هه‌ر (ن، کش): یار دلی.
 پیم ده‌لی (ن، کش): بس بلی.
 به‌سیه لاساری مه‌که (کش): هنده بیعاری مکه.
 ۸- جه‌ور و جه‌فا: سزا و ئازاردان و خراپی کردن.
 ظالم: سته‌مگه‌ر، زۆردار.

موختاری مەكە: خۆی سەربەخۆ مەكە، رێگەیی مەدە، دەسەلاتی مەدەری، سەرىشكى مەكە.
ئەم تاكە لە (كش) دا شەشەمىنە و دوا تاكە و لەوانى تردا هەشتەمىنە.
نيو باالى يەكەمى ئەم تاكە لە (كش) دا بەم جۆرەيە:
«كر دكا پرست دو چاوت بو جفا و جور من»
ئەو ظالمە (كش): تويى خدا .
ئەم هەلبەستەم لە كەشكۆلستاندا جز و بەند كردوو، بەناوى (كەشكۆلى كۆن) هوه و لە
پيرستى كەشكۆلستاندا لە لاپەرە (۵۰ و ۵۱) دا جىگرم كردوو.
ئەم تاكە لە (كش) دا نىيە و لەوانى تردا نۆيەمىنە و دوا تاكە.
لەباريدا بى: لە توانايا بى، بتوانى.
مروەت: ئىنصاف.
زىدەتر: زۆرتر.
زىدەتر بارى مەكە (مس): زىدە سر بارى مەكە.
تەبىئىي: پاىەى ئەم هەلبەستە بەراستى نزمە هەرچەندە تام و چىژ و دروشم و مۆركى
(كوردى) تىدايە، بەلام لە زۆر جىيدا لاوازه، لەوانەشە دەماودەم و دەسكارى لە ئاكامى
نەخويندەنەوى راستيدا واى بەسەر هينا بى.

ئەمن كەوتوومە ژۆر بار

- ١- ئەمن كەوتوومە ژۆر (بار)ی، خەمی دووریت و (بار)یکە بەخوای حەیفە بېم؛ دەست و نەوایی پشت و (بار)یکە
- ٢- بەخوینی من حەنایی كە، عەزیزم دەست و كاكۆلت، بەموژگانی دوو دیدەیی نەرگسینم، تار تاریکە
- ٣- لە بەندی عوقدی كاكۆلت بەگرفتارە دلی زارم، وەكو مورغی قەفەس بیبەخشە، بەم چەشنە قوتاریكە
- ٤- دەكا مەنعم لە گریان ئەم رەقیبەیی ئەحمەق و كەودەن مەللی ئینسانە، ئەو بی پیرە، هەرەك سەگ قەتاریكە
- ٥- غەمی دووری لەسەر شانم وەكو كیوی دەماوەندە ئومیدی وەصل وەك موورە، میان و سەروی باریکە
- ٦- بەیانی حەسرەت و شەرحی غەمی دووری لە هیجرانت بەكاغەز، قەت تەواو نابیتوو، ئوشتەر بیئە باریکە
- ٧- ئەگەر ئەمجارە بی دەستم بەدامانی بگا (كوردی) سەعاتەن و عەقل و پۆح و دین و دل بیئە نەئاریكە

١- ژۆر باری: بن باری - مەبەستی لەوێه كە خەمی دوورییەكەیی یار وەكو (كۆل = بار)یک وایە كە خەلكی بەشان = پشت هەلی دەگرن یا لە وڵاخیی دەكەن و ئەوەتا (كوردی) كەوتوووتە ژۆر ئەو بار (كۆل)هوه. كە (بار)ی خەمی دوورییەكەییە واتا چۆنیەتی خەمەكەییە.

(بار)ی كە: باری بکە، لیتی بارکە - واتا ئەی یارەكەم من بەم حالەشەوه كە لە بن باری خەمی دووریی تۆ دام سا تۆش فەرموو دیسان (باری تری بکە) وه یا مەبەستی ئەوێه دەلی سەرەپای ئەوه كە بوومەتە ژۆر باری خەمی دووریتەوه كەچی یار (حال)ی تریشی ئاوقام بووه و کردوومیەتە بن خۆیەوه، كە ئەم وشەیی (بار)ە جیناس ئارایییە، جاری تریش بەکاری دینیتەوه، وەستایی تیا دەنوینی.

حەیفە: موخابنە.

دهست و نهوا: ئاتاج (موحتاجی) پتویست بوون، چاوهنوار، که له (دهست) ی (دهستهوخوار، دستدریژکردن، دهست پان کردن)هوه.

(نهوا) ی = موحتاجیتی و (هیواباری) واته بی هیوایی (دهست و نهوا) یا ئەم (پشت)ه (پوشت) واته نامه‌رده، که (کوردی) موحتاجی بووه و پتی بلین: وهک که (بار) ی بکه.

ئهمجا دهست و نهوایی پشت یا واتهدار و گۆچان به‌دهستهوه گرتن بۆ یاریده و پشوودانی پشت یا مه‌بهستی له موحتاج بوونه بۆ (پشت) ی خۆی که ئەو بار = (کۆل) ه هه‌لبگرئ. بۆیه‌ش وتوویه: (حه‌یفه)، چونکه له کورده‌واریدا به‌که‌سی نامه‌رد ده‌لین (پشت دهر) و ئەمیش ده‌لئ: من چونکه مه‌ردم و (پشت دهر) نیم، حه‌یفه موحتاجی پشت بم.

(باریک) ه = واته ئەستور نییه و له‌به‌ر ئەم باریکیه‌ی پشتی خۆیه‌تی که بی هیز و ناتوانا بی بۆیه ده‌لئ، حه‌یفه گوايه ناتوانی و له‌باریا نییه ئەو باره‌ی تر به‌رئ. ئەمه‌ش جارێکی تر حساس ئاراییه و، ورده‌کارییه.

سه‌رچاوه‌ی ئەم هه‌لبه‌سته نایابه ته‌نیا که‌شکۆلێکی په‌راوی خانه‌ی مه‌لای گه‌وره‌ی کۆیه‌یه و ئیسته‌ لای خانه‌واده‌ی جه‌لی زاده‌یه و بۆیه لیره‌دا به‌کورتکراوه‌ی (جلی) ناوی دیت و نوسخه‌یه‌کی ئەم که‌شکۆل لای هێرۆ خان و نوسخه‌یه‌کی تری لای مامۆستا محمه‌د عه‌لی قه‌رده‌اخیه.

سه‌رته‌تا ئەوه‌ی که بوونی ئەم هه‌لبه‌سته‌ی ئاشکرا کردوه (مامۆستا عه‌بدولپه‌زاق بيمار) ه که له گوتاری نووسه‌ری کورد و ژماره‌/ ۳ سالی/ ۱ ی ئابی ۱۹۷۱ ز. ی به‌غداد له ژیر ناوی (ده‌سنوسیکی غه‌زله‌ی کورد) دا وتاریک و سی پارچه هه‌لبه‌سته‌ی (کوردی) ی تیا پێشکه‌ش کردوه که له شوینی خۆیاندا له‌و هه‌لبه‌سته‌نه‌دا نیشانه‌م بۆ ئەمه کردوه، به‌لام ئەوی بۆ ئەم شوینه لی دواننی، پتویسته ئەوه‌یه که له‌و وتاره‌یدا نووسیویه: (گه‌نجینه‌ی سامانی «شيعر و ئەده‌بیاتی کوردی» مان مزگه‌وته‌کان و کتیبخانه‌ی مه‌لاکان و مالی بنه‌ماله‌ زاتین په‌روه‌ر و ناوداره‌کان بووه، که خاوه‌نه‌کانیان تا راده‌یه‌ک دلسۆزانه پارێزگارییان کردوه. کتیبخانه‌ی بنه‌ماله‌ی جه‌لی زاده له کۆیه، په‌کێکه له‌و گه‌نجینه‌نه، که له ناو کتیبی کۆن و ده‌سخه‌تی نایاب و کتیبی به‌نرخ‌ی زانیاریه ئاینیه‌کاندا، چ په‌ره په‌ره، چ به‌کۆمه‌ل شيعری شاعیرانی کوردت ده‌بینی...) دوا‌ی ئەمه مامۆستا بيمار نووسیویه:

«ئێستا وا کۆمه‌له ده‌سنوسیکم لایه که گه‌وه‌ریکی ئەو گه‌نجینه‌یه، خوشکی ئەده‌بیه‌روه‌ر و تیگه‌یشتوو (نه‌جیه‌ی خانی جه‌لی زاده) پتی که‌ره‌م کردووم که به‌وپه‌ری دلسۆزیه‌وه له سالی ۱۹۶۳ دا به‌ر له‌وه‌ی کتیبخانه‌که تووشی پشکنینه‌وه و، وێران و تالان کردن بیت، رزگاری کردوه. له‌م ساله‌ تووشه‌دا ئەوه‌ی لای به‌نرخ بووه له ده‌سته‌ته‌کان و له دانراوه‌کانی باب و باپیرانی و ئەوه‌ی توانیبه‌یتی بیکا به‌سه‌ر باری که‌لوپه‌لی و پیداو‌یستی کۆچی ئاواره و هیلانه‌وازی، له‌گه‌لێتی سنووقیکا ئەم چه‌ند لاپه‌ره شيعرانه‌شی هه‌لگرتوو که ئەگه‌ر گیانی نرخ زانی ئەده‌بیه‌ی ئەو خوشکه به‌رێزه نه‌بوايه ئیستا له بیره‌وه‌ری زه‌مانی و ده‌نگدانت

بووبوو).

من زۆر روونکردنهوهم لهسههر ئهم كهشكۆله كردوو و پهراویژم لهسههر نووسیوه. جا ئه و چهند لاپهه شیعرهش كه (مامۆستا بيمار) لێی دواوه هه مان كهشكۆله كه له سههرتاوه پهنجهم بۆ كیشا كهوا سههراوهی ئهم ههلبهستهی سههروهیه و ئیسته لهگهڵ سێ پاشماوهی كهشكۆلی تر دا بهرگی تیگیراوه و لای زانای توانا و بهرپیز (مامۆستا مهسعوود محهمهد جهلی زاده) یه كه شایانی سوپاسه ناردی له (كۆیه) وه، بۆی هینام و لهگهڵ (۲۹) پارچه ههلبهسته تری (كوردی) دا كه لهم پهراویهدان بهراوردم كردن و كهلكم لێ وهرگرتن و ئهم پارچه ههلبهستهشم لێ وهرگرت كه هیتشتا له شوینتیکی تر دا بهرچاوم نهكهوتوو و، بهیهكێك لهو ههلبهستانهی (كوردی) ی دهزانم كه زۆر كهم تووشی دهسكاری و گۆزان و ئالوگۆر و ئاوپتتهكاری بووبی، سههرای نایابیهكهشی كه تاقانهی ئهوه دهیان سههراوهیهیه كه ئهم پهراویهم لهسههر پێك هیناون، جگه له بالایی ههلبهستهكهش بهر له مامۆستا بيمار چاپیش نهكراوه. (مامۆستا بيمار) له گوتاری (نووسهری كورد) ی ناوبراوا له بارهی ئهم دهسنووسهوه نووسیوه:

(ئهم دهسنووسه ئیستا پههه پههیه و گهلی پهپیشی لێ ون بووه. بهخهتیکی درشتی ئاشكرا نووسراوهتهوه ئهگهه چی میژووی نووسینهوهی لهسههر نهماوه بهلام بهلای كهمهوه دهوری (۷۰) سالی بۆ دادهنیم. منیش ئهم كهشكۆله به هی دوو دهیهی سههرتای چهرخه بیستهم دادهنیم و هی تریشی تیا به چونكه له پاشماوهی چوار كهشكۆل پتریکه و دیوانیکی بهنرخه (حوسهینی) كۆیهشی لهگهلا جز و بهند كراوه.

له بارهی ناوهڕۆکی كهشكۆلهكهوه (بیمار) پێرستی ژمارهیه ههلبهستهی چهند هۆنهڕیکی تیا دیاری كردوو، هههههه ههلبهستهی دووبارهیه ههه ژماردووهتهوه وهك ئهوهی ههلبهستهكانی (كوردی) لهو كهشكۆلهدا (۳۰) پارچهیه، بهلام ئهوه به (۳۸) ی داناون. وهك له پێشهوه دیاریم كرد كه (مامۆستا بيمار) بۆیهكهم جار بوونی ئهم پارچه ههلبهسته نایابهی سههروهی له گۆفاری (نووسهری كورد) ی ناوبراوا ئاشكرا كردوو و بهم چهند دێرهی دوایهی ههلبهستهكهیه پێشكهش كراوه:

(له ناو دهسنووسهكهدا غهزهلیکی تری (كوردی) ههههه هههههه كهموكوورپی تیا بوو، له لای كیشه و سوار نههههه، مانای بهدهستهوه نههههه، كه دێری یهكهمی ئهمهیه:

«ئهمن كهوتومه ژیر باری غهمی دووری تۆ باریكه»

«بهخوا حهیفه بجم دهست و نهوایی پشت و باریكه»

هومیدهوارم بتوانین لهگهڵ نوسخهیهی تر دا بهراوردی بکهین و راستی بکهینهوه...).

بهلام کاتێ (مامۆستای بهرپیز مهسعوود محهمهد) كهشكۆلهكهیه پێ گهیاندم، بهئاسانی ئهم ههلبهستهیه سههروههه بۆ ساغ کرایهوه كه ئهگهه (مامۆستا بيمار) كهمیکی تر خۆی لهگهلا مانوو بگردایه ئهوهی دهرحهق نهدهگوت، بهلام له رووی نووسینی نهخویندنهوهه دیاره ههه ئهوهندهی له باردا بووه، كه شارهزایی تابهتهی دهوێت.

جاریکی کهش تاسه و سوپاس بۆ هەردوو (مامۆستا مەسعوود محەمەد جەلی زاده) و (مامۆستا بيمار) ه که به هۆيانه وه ئهم په راويه بهم پارچه ههلبهسته ژمارهيهکی تری خرايه سەر و هه موو ريز و ئافه رينم بۆ ههستی پاکی (خوشکه نه جييه خانی جەلی زاده) يه که له و چنگاله پيسانه بۆی پساگار کردووین. ئه وسای ئه مهی سه رووم نووسیوه، هيشتا مامۆستا (مهسعوود) له ژياندا بوو. به داخه وه که نه ماوه. ئه ميش شتیهی نووسینی که شکۆله کهيه. ئه من (جلی): من.

ژیر باری (جلی): ژیربار.

خه می (جلی): غم.

به خوی له لای من وایه: (به خوا) بووی و کرابیته کۆبیانه.

دهست و نه وایی (جلی): دستو نوای.

دوای ئه مانهش به داخه وه بۆنه ی ههلبهسته کهم بۆ نه زانرا.

۲- خه نایی: خه ناوی (خه نایی که) له خه نه ی بگره، سووری بکه به خوینی وه کو خه نه ی من له رهنگدا.

عه زیزم: ئه ی خو شه ویستم، دۆسته کهم.

کاکۆلت: وا دیاره ئه م ههلبهسته نامه یه که بۆ یه کۆ له دۆست و هه وال و هاوده مه خو شه ویسته کانی خو ی ناردوه، وهک نامه یه ک و وادی له دهست دووری کردوه و ئاره زوومه ندیی دیداری تیا دهر بریوه. به تایه تی تاکی شه شه م دیاری دهکا که نامه یه که. موژگان: برژانگه کان، مژۆلان، موژگ.

دیده: چاو.

نه رگسینم: وهکو نه رگسم - ئه م ناوی (نه رگس) بردنه و بۆ چاوی خو ی وهک داوانه وه یه ک وایه له م ههلبهسته دا، چونکه وا دئ به بیرا ده بوو بیوتایه (نه رگسینت) به لام نه. مه به سستی برژانگی چاوی وهکو نیرگسی خو یه تی که یاره که ی (براده ره که ی) بیکاته شان و کاکۆلی خو ی پئ خاو بکاته وه و چاوی (کوردی) و برژانگه کانی هه لکۆلی و دهست و په نجه و کاکۆله کانی خو ی پئ خه نه رهنگ بکات.

تار تار: رهش رهش یا به شان له خوینی ئه م په نجه و کاکۆلی خو روشی خه نه یی بکا و دیسان به برژانگی وهک شانیه ئه م قژی کاکۆلی خو ی پئ شان بکات.

به خوینی (جلی): بخون - ئه ميش ده بی، به لام به تیکرایی له ههلبه سستی تردا (به خوینی) وتوووه. خه نایی که (جلی): خنائی که.

دهست و (جلی): دست.

به موژگانی (جلی): بمژگان.

دو دیدیه نه رگسینم (جلی): دو دیدیه نه رگسینم.

۳- له بهندی: له داوی، له بهندی تی وهک به ندیخانه ی ناو قژی کاکۆلی، له گیرۆده بییدا.

عوقده: گرځ، مهبهستی پيچ و لوولی کاکۆله که په که جار ان به شه و له جیگه دا داوینی کاکۆله که له دارپيچراوه و هتا به یانی گرتی تی که وتوو و لوول بووه.
گرفتار: گیرۆده.

دلّی زارم: دلّی پەريشانم.

مورغ: مهل، په له وەر، بالنده، که دلّی خۆی چواندوو به مهلی ناو قهفه سی کاکۆلی.
قهفه س: توولینه، ئەو توولینه و ته لینه یه ی که مهلی تیا به خپو ده که ن وهک که و.
بیه خشه: نازادی که، به ره لّای بکه، مهبهستی له دلّه که یه تی له ناو پيچ و لوولی کاکۆلییا وهک مهل له ناو توولینه دا به ری بدا و مهبهستی که وه که که ئەو هاواله ی سه ری (کوردي) بدات و له دلّه راوکی و بپرکردنه وه رسگاری کات.

به م چه شنه: به م جوړه، ئەشی به م (جه ژنه ش) ی مهبهست بووی به بونه ی (جه ژن) هوه سه ر له (کوردي) بدات.

چونکه به رینووسی کۆن و ئەوسا ده نووسرا: (چه شن = جه ژن).

قوتار: ره ها، رسگار، به ره لّای، نازادکردن.

له به ندی (جلی): له بند.

عوقدی (جلی): عقد.

گرفتاره (جلی): گرفتاره.

دلّی زارم (جلی): دل زارم.

مورغی قهفه س (جلی): مرغ قفس.

به م چه شنه (جلی): به م چه شنه.

قوتاریکه (جلی): قوتاریکه.

ئهم هه موو جوړه نووسینه ی سه ره وه به رینووسی کۆن و من توانیم هه مووانیان به راستی بخوینمه وه و به رینووسی ئیسته مان جیگیریان بکه م، چونکه بناخه ی خویندیم له حوجره و مزگه وتدا بووه که ئەو سایه ی ساله (۲۰ و ۳۰) یه کانی چه رخی بیسته م به م جوړه رینووسه ی ناو ئەم که شکۆله ده مان خویند و ده مان نووسی.

۴- مهنع: نه هیتشتن، به رگرتن.

ره قیب: دژ، ناحه ز، نه یار.

ئهمه ق: نادان، که م ژیری، بپر شپواو، دپوانه.

که وده ن: ئهمه ق، تینه گه ییو، ده به نگ، گه مژه، چه پۆله.

ئینسان: مرۆف، مرۆی، مپیر... مهبهستی ناکه سی ئەو ره قیبیه یه.

بی پیر: بی شیخ، بی چاو سوورکه ر، هه تیوچه، به ره لّای، سه ره رۆ.

قهتار: ریزکردن (قوتاریکه) مهبهستی له وه یه وهک سه گ (قهه مته ر) ی بکات.

واته (سنگ = س نکي) که (سه مه ندۆک) ی که (په تی که) بیه سته وه.

- وهيا: مههئله بهرهللا بئ و مهبهستي له وهيه له گهل سهگاندا ريزي بکات.
دهکا مه نعم (جلی): اکا منع.
له گريان (جلی): لکريان.
ئهم رهقيهی (جلی): ام رقيهه.
ئهحمهق و کهودهن (جلی): احمق کودن.
مهئئ ئينسانه (جلی): ملی انسانه.
ئهو (جلی): او.
ههروهک سهگ (جلی): هروک سک.
قهتاريکه (جلی): قطاريکه.
ئهم نووسينانهی ناو که شکۆله که (جلی) هه موو رينووسی کۆنن و ئیسته بهم رينووسه
دهنووسرين که من جيگرم کردوون.
۵- کيوی دهماوند: مهبهستي ئهو ئهمهيه هه ميشه بهسه ر کيوه که وه، وهک غه مباره.
ئومیدی وهصل: هیواي پيگههيشتن.
موور: ميرووله - مهبهستي له وردی و بچووكييه.
میان: قهه و بالا، واته ئهو هیوايه ئه وهنده زه بوون و باريکه، وهک قهدی سه روی باريک وايه،
ئهميش دهمی نیو بالهيه له که شکۆله که دا.
۶- بهیانی ههسرهت و شهرحی خه می دووری له هیجرانت: ده برپینی خه فتهت و ليكدانه وهی غه می
دووری و جيايیت.
که ئهم تاکه له (جلی) دا نووسراوه: (بیان حسرت شرح غم دوری له هیجرانت)
(بکا غز قط تووان بیتو اشتر بیته باريکه)
کاغهن: ئهمه به نيشانهی ئه وهيه که گوتم ئهم هه لبهسته نامه يه کی دۆستانه يه بۆ هاوالیکی.
ئوشتر: حوشتر، وشتر (ئوسا وای پی گوتراوه).
۷- دامان: داوین.
سه عاته ن: ده سه به جی، هه ر له و سه عاته دا، کوتوپر، خیرا، گورج، ده مووده ست.
عه قل: ژیری، هۆش.
رۆح: گیان، ره وان، جان.
دین: ئاین.
نه ئار: په خش، په خشان وهک گول به سه ر، ئه وان هه لده دم و بالا گهردانی ده که م.
ئهم تاکه ش له (جلی) دا بهم جوړه يه (اگر امجار بی دستم بدامان بکا کردی)
(ساعاتاً عقلُ روح دین دل بیته نتاريکه)

گەر دهبی لوطفت بیی

- ١- گەر دهبی لوطفت بیی، وهرنه، جهفاکاری مهکه
- قهدری خه لقی راگره قهت مهردوم نازاری مهکه
- ٢- شیرکرۆژی دهوری سینی، نابنه جیگهی هیوا
- پشتیوانت گەر دهوی، تو ته رکی (بازاری) مهکه
- ٣- بهس به (دل) یاری بکه (یارا)م نه ماوه (یار)هکه
- مهرحمهت که، باره قیبان توو خودا (یاری) مهکه
- ٤- تو که خزمانت برهنجینی و سهرا ژیریان بکهی
- قهت به یاریکاری بیگانه هیوا باری مهکه
- ٥- حاکی چا به، طهریقی عه دلداری پیش گره
- چونکه حوکمت راده بووری حه یفه زۆرداری مهکه
- ٦- نیمه عه بدی جان فیداین فرصهت له دهستت بهر مهده
- گوئی له وه مهگره ده لئی هه رگیز وه فاداری مهکه
- ٧- هینده نه حسه طالع سهرمت فیدا کهم هیشته هه
- پیم ده لئی: لاچۆ له پیشم بهسیه لاساری مهکه
- ٨- چی دهکا پیم گیانه کهم جهور و جهفای دوو چاوه کهت
- چاوه کهم: ئه و ظالمه خو ت بیکه، موختاری مهکه
- ٩- با له باریدا بی (کوردی) باری سهختت هه لگری.
- تۆش که می مروهت بکه سا زیده تر باری مهکه.

١- لوطف: به زه بی، چاودیری، دلسۆزی، به ته نگه وه بوون.

جهفاکاری: خراپی، به دکاری، سزادان.

قهدر: ریز.

مهردوم: خه لکی.

سەرچاوهی ئەم هەلبەستە (عن، مس، ن، گل، ١، کش، لاپەرە/ ٣٥٦) دایە و هەموو دەستنۆوسی کۆن و باوەر پێ کراون و (کش)یان ئەم هەلبەستەى له کهشکۆلى (مصطفى بهگی کوردی) دانراوه، له نێوان ئەم سەرچاوانەدا (عن)م کردە بئەگهێ لیکۆلینهوهی و هیشتا چاپ نەکراوه، بەلام (کش) ناوی نووسەری لەسەر نییه هی دوا دواى چەرخى (٢٠) دەکات له (عن، مس، ن، گل)دا له سەرە ناوی ئەم هەلبەستەدا نووسراوه: (نامەء کُردى برأى عبدالله پادشاه ببه).
 واتە: (نامەى «کوردی» بۆ عەبدوڵلا پاشای بابان) دیاره ئەمەش که ئەو لەسەر حوکم بوو له پێش و پاشی رووخانى باباندا دانراوه.
 قەت: (کش): تو

٢- شیرکرۆژى دەورى سینی: نان خۆرى فشهکەر، وشەى (شیر) به (شیر)یش دەخویندريتەوه که دەبێ به (شیرکرۆژ).
 تەرک: واز هێنان، دەستبەردارى.
 بازاری: مەبەستى له تیکرای گەله (رەشه گەل) نەک دەستوپێوهند و چێشته و هەندى گەوره پیاوان.

ئەم تاکە له (کش)دا نییه و لەوانى تردا دووهمینه.
 ٣- یاری بکە: گەمە بکە و مەبەستى یاریى به (دل) کردنه.
 یارا: توانایى، وزه.
 یار: خۆشه‌ویست، دۆست.

مەرحەمەت: بەخشندەبى، دڵسۆزى، چاویزى.
 با رەقیبان: لەگەڵ ناکەساندا و نەیاران دا.
 یاری مەکە: هاوکاری مەکە، یاریکاری مەکە، هاوکارییان مەبە.
 نیویالی یەكەمى ئەم تاکە له (کش)دا نییه و لەوانى تردا سێبیه‌مینه و له هەموواندا چونیکە.
 و جوابکاری وشەبازى لەم تاکەدا هەیه که پەسندی وێژەى کۆنه.

٤- سەراژێر: سەرەوژێر، واتە بیانیشیلی و رەهەندیان بکەى بیانرووخینی (هەلگیراندنەوه).
 ئەم تاکەش دیسان هەمووی له (ش)دا نییه و لەوانى تردا چوارەمینه.
 بپهنجینی (گل، ١، ن): دەرئنجینی:
 بکەى (گل، ١، ن): دکەء
 بکەى(مس)بکەء.

کیشى ئەم تاکە سووکە و دەبێ وشەى (بێگانە)کەى درێژتر دەر بپردریت، ئەگەر نا وەک لەنگ بێ وهایه.
 لەم تاکە هەلبەستە رهوشى بێگانە پەرستى عەبدوڵلا پاشای بابان ئاشکرا دەکا: که هەمیشە دژ به خزمان و نەتەوهکەى و دژ به پڕیمی بابان بووه و وازی نەهێناوه هەتا ئەو پڕیمەى

- پووخاندووه، خویشی مایه پووج دەرچوووه. سەرەرای ئهوهی بهوکردهوانهی مۆری ناپاکیی ناوه به ناوچهوانی خویشهوه.
- ۵- حاکم: فهزمانپهوا، گهورهی ولات. طهریق: پیگه، پیباز، بهرنامه. عهدل: دادپهروهی. حوکم: فهزمانپهواپی. حهیفه: مهخابن. ئەم تاکه له (کش)دا چوارهمینه و لهوانی تردا پینجهمینه. طهریقی (کش، مس): طریق - ئەمه رینوسی کۆنه.
- ۶- عهد: بهنده، کۆپله. جان فیدا: ئهوهی گیان بهخت دهکا. فرصهت: ههله، دهرفته، دهرهتان. وهفا: بهئهمهکی، چاکه لهبهرچاویو، پیزان. ئەم تاکه له (کش)دا بهم جۆرهیه: «چاوکم کیفیت اگر دنیی به جنت شاد بیی». کوی مکه تو بوکسهء دیژی وفاداری مکه ههرگیز (ن) جانا. بهرمهده (مس): درمکه. ئەم تاکه له (کش)دا دووهمینه و لهوانی تردا شهشهمینه.
- ۷- نهحس: تووش، خراپ، بهد. طالع: چاره، بهخت. فیدا: بهختکردن، قوربانیدان. ئەم تاکه له (کش)دا پینجهمینه و لهوانی تردا ههوتهمینه. نهحسه (کش، ن): خراپه: سهرمته فیدا کهم (کش، مس): گر سرفدا کم. هیشته ههر (ن، کش) یار دلی. پییم دهلی (ن، کش) بس بلی. بهسیه لاساری مکه (کش) هنده بیعاری مکه.
- ۸- جهور و جهفا: سزا و نازاردان و خراپی کردن. ظالم: ستهمگهر، زۆردار. موختاری مکه: سهرپشکی مکه، خوئی سهربهخۆمهکه، ریگهی مهده، دهسهلاتی مهدهری.

ئەم تاكە لە (كش)دا شەشەمینە و دوا تاكە و لەوانی تردا هەشتەمینە .
نیوبالی یەكەمی ئەم تاكە لە (كش)دا بەم جۆرەیه:
«كر دكا پرست دو چاوت بو جفا و جورمن»
ئەو ظالم (كش) تو بی خدا .
ئەم هەلبەستەم لە كەشكۆلستاندا جزوبەند كردهوه به ناوی (كەشكۆلی كۆن)هوه و لە پیرستی
كەشكۆلستاندا لە لاپەرە ۵۰ و ۱۵۱ جیگرم كردهوه .
۹- ئەم تاكە لە (كش)دا نییە و لەوانی تردا نۆیەمینە و دوا تاكە .
لەباریدایی: لە توانایایی، بتوانی .
مروهت: ئینصاف .
زێدەتر: زۆرتەر .
زێدەتر باری مەكە (مس): زێدە سرباری مەكە .
تیبینی: پایەئەم هەلبەستە بەراستی نزمە هەر چەندە تام و چێژو درۆشم و مۆركی
(كوردی)ی تیدایە بەلام لە زۆر جییدا لاوازه، لەوانەشە دەماو دەم و دەسكاری لە ئاكامی
نەخویندنهوهی راستیدا وای بەسەرھینایی .

نُهمن كهوتوومه ژيړ بار

- ١- نُهمن كهوتوومه ژيړ (بار)ى، خه مى دووريت و (بار)يكه به خواى حه يفه بېم؛ ده ست و نه وايى پشت و (بار)يكه ه
- ٢- به خوښنى من حه نايى كه، عه زيزم ده ست و كاكوآلت به موژگانى دوو ديدى نه رگ سينم، تارتاريكه
- ٣- له به ندى عوقدى كاكوآلت، گرفتاره دلى زارم وهكو مورغى قه فسه بيبه خشه، بهم چه شنه قوتارى كه
- ٤- ده كا مه نعم له گريان نُهم ره قيبه ي نُه حمه ق و كه ودهن مه لى نينسانه، نُه و بى پيره، هه روهك سه گ قه تارى كه
- ٥- خه مى دوورى له سه ر شانم وهكو كيوى ده ماوه نده نوميدي وه صل وهك مووره، ميان و سه روى باريكه
- ٦- به يانى حه سره ت و شه رحى خه مى دوورى له هيجرانت به كاغه ز، قه ت ته واو نابيتو و، نوشتر بينه بارى كه
- ٧- نُه گه ر نُه مجاره بى ده ستم به دامانى بگا (كوردى) سه عاتهن، عه قل و روق و دين و دل بينه نه تارى كه

١- ژيړبارى: بن بارى، مه به ستي له وهيه كه خه مى دووريه كه ي يار وهكو (كوآلت = بار)يك وايه كه خه لكى به شان = پشت ه لى ده گرن يا له ولاخى ده كهن و نُه و هتا (كوردى) كه وتووه ته ژيړ نُه و بار (كوآلت)ه وه. كه (بار)ى خه مى دووريه كه يه واتا چوښه تى خه مه كه يه.

(بار)ى كه: بارى بكه، لپى باركه. واتا نُه ي ياره كه م من بهم حاله شه وه كه له بن بارى خه مى دووريبى تو دام ساتووش فه رموو ديسان (بارى ترى كه)، يا مه به ستي نُه وهيه ده لى سه ره راي نُه وه كه بوومه ته ژيړ بارى خه مى دووريه وه كه چى يار (حال)ى تريس ناو قام بووه و كر دوويه ته بن خوښه وه. كه نُه وشه ي (بار)ه جيناس ناراييبه، جارى تريس به كارى دښتته وه، وه ستايى تيا دهنوښتته.

حه يفه: موخابنه.

دهست و نهوا: ئاتاج (موحتاجی) پیویست بوون، چاوه‌نوار، که له (دهست)ی دهسته و خوار، دهستریژ کردن، دهست پانکردنه‌وه.

(نهوا)ی: موحتاجیتی و (هیوایی) واته بی هیوایی (دهست و نهوا) یا ئەم (پشت)ه (پوشت) واته نامهرده، که (کوردی) موحتاجی بووه و پیی ده‌لین: وهک کهر (بار)ی بکه.

ئەمجا (دهشت و نهوایی پشت یا واته‌دار و گۆجان به‌دهسته‌وه گرتن بۆ یاریده و پشوودانی پشت یا مەبەستی له موحتاج بوونه بۆ (پشت)ی خۆی که ئەو بار = (کۆل)ه هەلبگرێ. بۆیه‌ش وتووێه: (حه‌یفه) چونکه له کورده‌واریدا به‌کەسی نامەرد دە‌لین (پشت دەر) و ئەمیش دە‌لێ: من چونکه مەردم و (پشت دەر) نیم، حەیفه موحتاجی پشت بم.

(باریک)ه: واته ئەستور نییه و له‌به‌ر ئەم باریکییه‌ی پشتی خۆیه‌تی که بی هیزه و ناتوانی، بۆیه ده‌لێ حەیفه گوايه ناتوانی و له باریا نییه ئەو باره‌ی تر به‌رێ. ئەمەش جاریکی تر جیناس ئاراییه و، وردەکارییه.

سەرچاوه‌ی ئەم هەلبەسته نایابه تهنیا کهشکۆلێکی په‌راویخانه‌ی مه‌لا که‌وره‌ی کۆیه‌یه و ئیستا لای خانه‌واده‌ی جەلی زاده‌یه و بۆیه لێردها به‌ کورت‌کراوه‌ی (جلی) ناوی دیت .

سەرته‌تا و ئه‌وی که بوونی ئەم هەلبەسته‌ی ئاشکرا کردووه (مامۆستا عەبدولرەزاق بيمار)ه که بۆ يه‌که‌م جار له گۆفاری نووسه‌ری کورد ژماره (٣)ی سالی /١ی ئابی ١٩٧١ز)ی به‌غدا دا له ژیر ناوی (دهسنووسێکی غه‌زه‌لی کورد)دا وتاریک و سی پارچه هەلبه‌سته‌ی (کوردی)ی تیدا پيشکيش کردووه که له شوێنی خۆياندا له‌و هەلبه‌ستانه‌دا نيشانه‌م بۆ ئەمە کردووه.

له باره‌ی ناوه‌رۆکی کهشکۆله‌که‌وه (بیمار) پیرستی ژماره هەلبه‌سته‌ی چەند هۆنه‌ریکی تیدا دیاری کردووه هه‌رچه‌ند هەلبه‌سته‌ی دووباره‌شی هه‌ر ژماردوووه‌ته‌وه، وهک ئەوه‌ی هەلبه‌سته‌کانی (کوردی) له‌و کهشکۆله‌دا (٣٠) پارچه‌یه، به‌لام ئه‌وی به (٣٨)ی داناون.

(له ناو دهسنووسه‌که‌دا غه‌زه‌لیکی تری (کوردی) هه‌بوو هه‌ندێ که‌موکوورپی تیدا بووه، له‌ رووی کیشه‌وه سوار نه‌بووه، مانای به‌دهسته‌وه نه‌ده‌دا، که دێری يه‌که‌می ئەمه‌یه:

«ئەمن که‌وتوو‌مه‌ته ژیر باری غه‌می دووری تو باریکه»

«به‌خوا حەیفه‌یم ده‌ست و نه‌وایی پشت و باریکه»

ئومید‌ه‌وارم بتوانین له‌گه‌ڵ نوسخه‌ی تر‌دا به‌راوردی بکه‌ین و راستی بکه‌ینه‌وه.

به‌لام کاتی (مامۆستای به‌رپز مه‌سه‌وود محه‌مه‌د) کهشکۆله‌که‌ی پی گه‌یاندم. به‌ئاسانی ئەم هەلبه‌سته‌ی سه‌ره‌وهم بۆ ساغ کرایه‌وه که ئەگه‌ر (مامۆستا بيمار) که‌میکی دیکه خۆی له‌گه‌لا ماندوو بکرایه، ئەوه‌ی ده‌رحه‌ق نه‌ده‌گوت.

ئەمن (جلی): من.

ژیر باری (جلی): ژیر بار.

خه‌می (جلی): غم.

به خواي: له لاي من وايه: (به خوا) بووي و كرابيته كوينا.
دهست و نهوايي (جلي): دستونواي.
دواي ئه ممش به داخوه بونهي ههلبهسته كه بۆ نه زانراوه.
۲- حهنايي: خهناوي (خهنايي كه) له خهنه ي بگره، سووري بكه به خوئين وهكو خهنه ي من له
پهنگدا.
عزيم: ئه ي خوشه ويستم، دۆسته كه م.
كاكۆلت: وا دياره ئه م ههلبهسته نامه يه كه بۆ يه كي له دۆست و هاوال و هاوده مه
خوشه ويسته كاني خوئي ناردوه وهك نامه يه ك و داد ي له دس دووري كردوه و
ئاره زومهندي ديداري تيدا دهربرپوه. به تاييه تي تاكي شه شه م دياريي دهكا كه نامه يه كه.
موژگان: برژانگه كان، مژولان، موژگ.
ديده: چاو.
نهرگسينم: وهكو نهرگسم- ئه م ناوي (نهرگس) بردنه و بۆ چاوي خوئي وهك داوانه وه يه ك وايه
له م ههلبهسته دا؛ چونكه وادي به بيردا ده بوو بيوتايه (نهرگسيت) به لام نه مه به ستي برژانگي
چاوي وهكو نيرگسي خوئه تي كه ياره كه ي (برادره كه ي) بيكا ته شان و كاكۆلي خوئي پي خاو
بكا ته وه و چاوي (كورد ي) و برژانگه كاني هه لكو لي و ده ست و په نجه و كاكۆله كاني خوئي پي
خه نه په نگ بكا ت.
تارتار: رهش رهش يا به شان له خوئيني ئه م په نجه و كاكۆلي خوئي ره شي خه نه يي بكا و
ديسان به برژانگي وهك شان ه ي ئه م قزي كاكۆلي پي شان بكا ت.
به خوئيني (جلي): بخون: ئه ميش ده بي به لام به تيكر ايي له ههلبه ستي تر دا (به خوئيني) وتوه.
حهنايي كه (جلي): خنائي كه.
دهست و (جلي): دست.
به موژگاني (جلي): بمژگان.
دو ديده ي نهرگسينم (جلي): دو ديدهء نركسيم.
۳- له بهندي: له داوي، له بهندي تي وهك بهندي خانه ي ناو قزي كاكۆلت، له گيروده بييدا.
عوقده: گري، مه به ستي پيچ و لوولي كاكۆله كه يه كه جازان به شه و له جتگه دا داويني كاكۆله كه
له دا پيچراوه و هه تا به ياني گري تي كه وتوه و لوول بووه.
دلي زارم: دلي په ريشانم.
مورغ: مه ل، په له وهر. بالنده، كه دلي خوئي چواندوه به مه لي ناوقه فه سي كاكۆلي.
قهفه س: توولينه، ئه و توولينه و ته لينه يه يه كه مه لي تيدا به خيو ده كن وهك كه و.
بيبه خشه: نازادي بكه، به ره لاي بكه، مه به ستي له دل كه يه تي له ناو پيچ و لوولي كاكۆليا وهك

مەل لە ناو توولینەدا بەری بدات و مەبەستی لەوێهە کە ئەو هاوالەهێ سەری (کوردی) بدات و لە دڵپراوکی و بێرکردنەوه رزگاری بکا.

بەم چەشنە: ئەم جۆرە، ئەشی بەم (جەژنەش)ی مەبەست بووی، بەبۆنە (جەژن)ە وە سەر لە (کوردی) بدات.

چونکە بەرپینووسی کۆن و ئەوسا دەنوووسرا (چەشن = جەژن).
قوتار: رەها، رسگار، بەرەللا، ئازادکردن.

لە بەندی (جلی): لە بند.

عوقدی (جلی): عقد.

گرفتارە (جلی): گرفتارە.

دلی زارم (جلی): دل زارم.

مورغی قەفەسی (جلی): مرغ قفس.

بەم چەشنە (جلی): بم چەشنە.

قوتاری کە (جلی): قوتاریکە.

ئەم ھەموو جۆرە نووسینە سەرەو بەرپینووسی کۆن و من ناتوانم ھەموویان بەراستی بخوینمەو و بەرپینووسی ئێستەمان جێگریان بکەم.

۴- مەنع: نەهێشتن، بەرگرتن.

رەقیب: دژ، ناھەز، نەیار.

ئەحمەق: نادان، کەم ژیری، بێرشیاو، دیوانە.

کەودەن: ئەحمەق، تێنەگەیشتوو، دەبەنگ، گەمژە، حەپۆلە.

ئینسان: مرۆف، مرۆ، مێر، مەبەستی ئەو رەقیبە.

بێ پیر: بێ شیخ، بێ چا و سوورکەر، ھەتیوچە، بەرەللا، سەرەرۆ.

قەتار: ریزکردن (قەتاری کە) مەبەستی لەوێهە وەک سەگ (قەمتەر)ی بکات.

واتە (سنگ): (س نکى) کە (سەمەندۆک)ی کە (پەتی کە) بیبەستەو.

وہیا: مەھیلە بەرەللابی و مەبەستی لەوێهە لەگەڵ سەگاندا ریزی بکات.

دەکا مەنع (جلی): دکا منع.

لەگریان (جلی): لگریان.

ئەم رەقیبە (جلی): ام رقیبە

ئەحمەق و کەودەن (جلی): احمق کودن.

مەلئ ئینسانە (جلی): ملی انسانە.

ئەو (جلی): او.

ھەر وەک سەگ (جلی): ھروەک سک

قهتاری که (جلی): قطاریکه .

ئەم نووسینانە ی ناو کەشکۆلە که (جلی) هەموو پێنووسی کۆن و ئیستا بەم پێنووسە دەنووسرێن که من جێگرم کردوون .

۵- کێوی دەماوهند: مەبەستی ئەو تەمەیه هەمیشە بەسەر کێوکهوه، وەک غەم باره له شانی و لێله .

ئومیدی وەصل: هیوای پێکگەیشتن .

موور: مێرووله، مەبەستی له وردی و بچووکییه .

میان: قەد و بالا، واتە ئەو هیوایه ئەوهنده زەبوون و باریکه وەکو قەدی سەروی باریک وایه .

«امید وصل وک مووره میان و سر و باریکه»

ئەمیش دەقی ئەم نیو بالهیه له کەشکۆلە که دا:

۶- بەیانی حەسرەت و شەرحی خەمی دووری له هیجرانت: دەربرینی خەفەت و لێکدانەوهی خەمی دووری جیا بیت .

که ئەم تاکه له (جلی) دا وا نووسراوه:

«بیان حسرت شرح غم دوری له هیجران،

بکاغز قط تووا نا بێتو اشتر بینه باریکه»

کاغز: ئەمە بەنیشانە ی ئەوهیه که گوتم ئەم هەلبەستە نامەیه کی دۆستانهیه بۆ هاواییکی .

ئوشتەر: حوشتەر، وشتەر، (ئەوسا وای پی گوتراوه) .

۷- دامان: داوین .

سەعاتەن: دەستبەجی، هەر له و سەعاتە دا، کوتوپر، خێرا، گورج، دەمودەست .

عەقل: ژیری، هۆش .

رۆح: گیان، پەوان، جان .

دین: ئاین .

نەئار: پەخش، پەخشان وەک گۆل بەسەر ئەوانه هەلەدەم بالا گەردانی دەکەم .

ئەم تاکەش له (جلی) دا ئەم جۆرهیه:

«اگر امجار بی دستم بدامان بکا کردی

ساعاتا عقل روح دین دل بینه نثاریکه»

ئەوا ديسان

- ۱- ئەوا ديسان، دلم ئاھاجى تىرى دلرۇبايەكە ئەگەرچى ظاھىرا ماوم بەلا ھەر كەم بەقايەكە
- ۲- تەنى ئەنگاوتىم و، دىن و دللى بىردىم، دەلى؛ ئىشتا وەرە ئىمان بەينە، چونكە عاشق بى بەھايەكە
- ۳- بنازم (ئايەت)ى حوسنى بوو (حَقُّ الْيَقِينُ)ى من بلى: بۆ (مُطْمَئِنُّ قَلْبُ)م؛ كە (خالىق) خۆى خودايەكە
- ۴- بە روو رۆژەى بەزولفى شەو، مەمى لام جۆتى لىمۆيە زەقەن وەك سىوى لا سوورە، بەخوو ھەردەم ھەوايەكە
- ۵- بەقەد سەرۋە، بەعارىفى گول، لەبى چون شەككەرى مىصرە دەھانى غونچەيى باخە، بەچاوا ئاھووى خەتايەكە
- ۶- موقابىل بەو (پەرى روخسار)ە عاشق زار و بىمارە وەكو پەروانە وو بولبول، بەشى؛ سۆز و ھەواكە
- ۷- گوتىم: با ماچى چاوت كەم، بە صندووقى سەرى كاكت گوتى: لا، لىم گەرى توخودا، چ بى شەرم و ھەيايەكە
- ۸- لە كن من ھەر خەلاتە زەجر و لۆمەى، ھىندە پى شادم شفاى دەردى دللى زارە، لە ھەر جوينەى دەوايەكە
- ۹- بە كەيفى خۆيە، موختارە، ھەچى دەيلى و بلى، ئىدى كە ئەو سولتانى خوبانە و دللى (كوردى) گەدايەكە

۱- ئاھاج: نیشان، نیشانگە، شوپن تىر تى گرتن، پىويست.

دلرۇبا: دلرۇپىن، دلبەر، دولبەر.

ظاھىرا: بەئاشكرا، بەسەر زانى، ئەوى ديار بى و، ئەم وشەيەش لە (ظاھىرەن)دەيە.

بەلا: بەلام و (بەلاى دەرد و ناخۇشيشە).

بەقا: مانەو، ژيان.

سەرچاوهی ئەم پارچە ھەلبەستە (مس، ص، ر)یە و لە چاپکراویشدا تەنیا رۆژنامەیی (عیراق)ی پاشکۆی کوردی، ژمارە ۱۹ی ئەیلوولی سالی (۱۹۷۸) بەغدا، کە مامۆستا (محەمەد عەلی قەرەداغی) لە ژێر ناوی (چەپکێک لە شیعری بلۆ نەکراوەی مستەفا بەگی «کوردی») دا دوو پارچە ھەلبەستی تیا بلۆ کردووەتەو و نیشانەیی بۆ ئەو کردووە کە ئەویش لە (ر)ی وەرگرتوو لە لاپەرە (۱۸۱)ی ئەو کەشکۆڵەو.

لەم سەرچاوانەدا (مس)م کردە بئەگە ی لیکۆلینەو ئەم پارچە ھەلبەستە، ھەرچەندە بەداخووە بۆنەکەیم دەست نەکەوتوو.

آماجی (ر): آماج - رینووسی کۆنە.

دلرباییکە (ر): دلرباییکە.

بەلا (ر، عیراق): اما (ئەما).

بەلا ھەر کەم بەقاییکە (ص): بلا ھردم بلایکە.

ئەم پارچە ھەلبەستە بەتیکراییی شیواوی و پاش و پیش و ناوەرۆک گۆردراوی و جیاوازیی زۆر تیدا، پەیا بوو، بەتایبەتی سەرچاوەکەیش یاریدەیی ویکەوتنە نزیک یا (خودی) دەقەکەیی وتنی (کوردی) نادات.

۲- تەن: لەش، قالب، جەستە.

ئەنگاوتم: پیکای.

دین: ئاین.

ئیشتا: ھیشتا، یەشتا، ھیشتە.

ئیمان: باوەری.

بەھا: نرخ، ریز.

ئەم تاکەیی سەرھووە لە (ر)دا یەکی شیواووە و بەم جۆرەییە:

«دلی بردم رُحی سووتوم تن کشتم دلی ایشتا

اتو ایمانت کوانی عجب یاران بلا یکه»

لە (عیراق)دا (مامۆستا قەرەداغی) گۆرپیووەتە سەر رینووسی ئیستەکە بەم جۆرەییە:

«دلی بردم، روحی سووتوم، تەنی کوشتم، دەلی ئیشتا:

ئەتۆ ئیمان کوانی؟؟ عەجەب - یاران! - بەلاییکە»

ھەرھەما ئەم پەراویزەشی لەسەر نووسیووە: («سووتوم» ئەگەر «سووتم» بێ باشترە و لە پیش «عەجەب» ھووە «ئەیی» یان شتیکی وای بییت (کیش)کەیی رەوان دەبییت).

لەگەڵ ئەمانەشدا، دەرپرینەکەیی بەو جۆرە ھیشتا رەوانییەکی وتەیی (کوردی)ی نییە.

ئەنگاوتم (ن): پیکا = پیکا.

دین و دلی بردم (ص): دل و جاننش بردوم = (دل و جانیشی بردوم).

وەرە (ن، ص): اتو (ئەتۆ).

۳- بنازم: شانازی بکەم، ناز بکەم، بایی بيم، بەشی ئەوه و بلیم، وهی له خۆم ئەی خۆشی، خۆشی له خۆم.

ئایەت: ناوی هەر یهكێ له رستهكانی (قورئان)ی پیرۆزه، بهواته:
(بهلگه، خودی، په‌رته‌وی، نیشانه... هتدیش) دیت.

حوسن: جوانی، شوخی، دلگیری.

حق الیقین: راستییه‌کی شوین برۆای جیگیری گومان لینه‌کراوه - دیاردیی چهند ئایه‌تیکی قورئانه، له‌مه‌ر برۆاکردن به‌راستی باسی جه‌ه‌نهم، قورئان که وتهی خوایه و راستگویی پیغه‌مبەر و... هتد و گومان لێ نه‌کردنیان، وه‌ک له ئایه‌تی: ۹۵ (الواقعة) و ۱۰۱ (الحاقة)... هتدا هاتوه.

(کوردي)ش ده‌لی: چۆن برۆام به‌م ئایه‌تانه هه‌یه ئاواش برۆام راستی به‌راستی جوانی خۆشه‌ویسته‌که‌م هه‌یه.

مطمئن قلب: (موطمئن = دلتیا) و (قهل = دل) به‌واته: به‌دل و ده‌روون نه‌ک به‌ده‌م دلتیا بوون. ئەمیش نیشانه‌یه بۆ چهند ئایه‌تیکی تری سوورته‌کانی قورئان له‌مه‌ر راستی به‌لینه‌کانی خوا و بوونی فرمانی خوا له‌سه‌ر سه‌رکه‌وتنی ئیسلامه‌کان له‌جه‌نگی (به‌در)دا و گفتوگۆیه‌کی هه‌زه‌تی ئیبراهیمی نازهر له‌باره‌ی راستی زیندووکردنه‌وه‌ی مردووه‌وه که خوا پیتی فه‌رمووی: ئایا برۆا ناکه‌ی؟؟ وتی: به‌لێ، به‌لام ده‌مه‌وی دلشیم دابمرکی (دلتیا بيم) وه یا داواکردنی هه‌واریونه‌کان له‌عیسا له‌بابه‌ت سفه‌ریه‌یه‌کی خوارده‌وه له‌خواوه و وتیان تاكو (دلتیا) بین وه‌ک له ئایه‌ته‌کانی: ۲۸ (الرعد) و ۲۶۰ (البقرة) و ۱۲۶ (ال عمران) و ۱۰ (الانفال) و ۱۱۳ (المائدة) و... هتدا هاتوه.

لیره‌دا (کوردي) دواي برۆایی هینان به‌جوانی خۆشه‌ویسته‌که‌ی، ده‌شیه‌ویت بیبینی، به‌م شپوه لایه‌لابیه‌ تیی ده‌که‌یه‌نی که (کردگار) هه‌ر خۆی خوایه‌کی ته‌نیا و تاکه ئیتر، ئایا تۆ بۆچی خۆتم نیشان ناده‌ی تاكو دلتیا بيم خۆ تۆ خوانیت؟؟ و بالایی منیش جوان بی، تاکه جوان نیت و دلتیا که.

خالیق: کردگار، دروستکار - مه‌به‌ستی خوایه.

خودایه‌که: خوا یه‌که و دووان و پتر نییه و تاک و ته‌نیا یه و جی هاوبه‌شه.

بوو (حق الیقین)ی من (ر، ص، عیراق): که بۆ (حق الیقین)ی من.

هه‌رچه‌نده (که بۆ) که‌ی (ر، ص) به (که‌بو) نووسراوه به (که بوو) ده‌خویندیریته‌وه.

بلی (ر، ص): بلی - رینووسی کۆنه.

بلی (عیراق): به‌لێ - راسته شپوه کۆنه‌که (بلی) به (بلی) و (به‌لێ)ش ده‌خویندیریته‌وه، به‌لام (مس) که له هه‌موو سه‌رچاوه‌کان کۆنتره و نووسه‌ره‌که‌ی هاوآل و هاوچه‌رخ (کوردي) بووه نووسیویه (بلی) واته (بلی) و، وشه‌که‌ی جیگیر کردوه.

خۆی (ر، عیراق): هه‌ر.

هەر سه‌رچاوه‌ی (مس) له پال (بَلَى: «یو مطمئن قلب»ی) دا به‌په‌راویز نووسیویه: (نسخه: بلا یو مطمئن قلبی) که به‌راستی ئەمه‌یان جیگیرتره و پر به‌پرتی ئایه‌ته‌کانه به‌لام نووسیویه (نسخه) و، ئەگەر ئەو به‌بنکه (اصل) بینوسیایه، شایانتر بوو که وهرم بگرتایه.

٤- زه‌قه‌ن: چه‌ناکه.

ئهم تاکه له (ر، عیراق) دا نییه و له‌وانی تر دا چوارهمینه و هیشتا چاپ نه‌کراوه. به‌روو پۆژه به‌زولفی شه‌و (ص): به‌زلفی شو به‌رووژه.

٥- قه‌د: بالآ.

عاریض: روومه‌ت، روخسار. شه‌که‌ری میصر: جاران و ئیسته‌ش ولاتی میصر به‌چاندنی قامیشی شه‌کر و شه‌کر لی دهره‌ینانی به‌ناویانگه.

ده‌هان: دم، زار، ده‌و، ده‌ف، به‌لام مه‌به‌ستی له (لیو) ی بچوکی وه‌کو خونچه‌یه. ئاهووی خه‌تا: ئاسکی خه‌تا، جۆره ئاسکیکی نایابی چاو زۆر جوانی به‌ناویانگه و ته‌نانه‌ت ئاسکی (خه‌تا) بۆنی (میسک)یشی لی وهرده‌گیری که له شوینی تر دا له‌مه دواوم. ئهم تاکه له هه‌موو سه‌رچاوه‌کاندا پینجه‌مینه.

به‌قه‌د سه‌روه (ر، عیراق): به‌قه‌د سه‌روی - ئهمه‌ش هه‌له‌یه و نابی که به‌پتی دستووری زمان و ته‌نانه‌ت له‌گه‌ل ئهم تاکه‌شدا ناگونجی چونکی دوا ی ئەو وتوویه: به‌عاریفی گۆله، که (سه‌روی به‌عاریفی) ناشیت.

ئهمه چ جای صیفه‌ی هه‌موو هه‌له‌سته‌که، که له‌گه‌لیا ناگونجی.

چون (ر، عیراق): وه‌ک - ئهمیش له تاکی پيشوودا دووباره‌یه.

ده‌هانی غونچه‌یی باغه (ر، عیراق): ده‌هان وه‌ک غونچه‌یی باغه - دیسان ئهم (وه‌ک) هه‌ر له‌م تاکه‌دا جارێکی تریش هاتوووه و له تاکی پيشووشدایه و نابی.

٦- موقابیل: به‌رامبه‌ر.

په‌روانه: په‌پوله‌یه‌کی بچوکه به‌شه‌و له ده‌وری چرا و پروناکی گرد ده‌بیته‌وه، گوايه خو‌شی ده‌وی و له خو‌شه‌ویستییا ده‌سووتی، ئه‌وه‌نده خو‌ی به‌گر و گه‌رمی پروناکییه‌که‌دا ده‌دا.

بولبول: مه‌لیکه و گوايه عاشقی گۆله و شه‌و تا به‌یان به‌دیار خونچه‌وه‌یه که بپشکویت و دلۆپه شه‌ونمه‌که‌ی ناوی هه‌لمژێ له که‌شه‌نگی و چاره ره‌شیدا به‌ره‌به‌یان خه‌وی لی ئه‌که‌وی، کاتی چاو ئه‌کاته‌وه خونچه‌که پشکووتوووه و ئیتر تا ئیواره به‌سه‌ر گۆلدا به‌هه‌وای خو‌ش (نه‌غمه‌ی خو‌ش) ده‌خوینتی، واته گۆزانی ده‌لی. (کوردی)یش عاشقی کردووته په‌روانه و بولبول که به‌شیان سۆز (سووتان) و ئاواز (هه‌وا)که‌یه.

ئهم تاکه له (ر، عیراق) دا نییه و له‌وانی تر دا شه‌شه‌مینه هیشتا چاپ نه‌کراوه.

روخساره (ص): ئەندامه - ئهمیش جوانه و ئەگەر له زۆربه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا بووبووايه ده‌مانکرده بنکه.

۷- صندوقی سەر: مەبەست لەو چاکەپەییە کە مرۆڤ لە ژياندا دەیکات و کە مرد ئەو چاکەپە لە گۆرەکییدا وەک (صندوقی بن سەر)ی وایە بەرگری خۆی پێ دەکا لە لای خوا لە کاتی لێرسینەویدا و دیارە (کاک)ی ئەو جوانە مردوووە کە (کوردی) ئەم هەلبەستە لە سەر داناوە. شەرم و حەیا: ئابروو.

ئەم تاکە لە (ر، عیراق)دا چوارەمینە و لەوانی تردا حەوتەمینە. گۆتم (ص): وتم.

گۆتی (ص): وتی.

ماچی (ر، ص): قاچ.

چاوت (ص): لێوت.

صندوقی (ر، ص): صندوق - کە بەواتە (مارەبی) بەلام مارەبی بۆ (سەر) نییە، بۆیە نابێ. لا (ر، ص): ای (ئای) و رینووسە کۆنەکە، بە (ئە)یش دەخویندريتەو.

۸- خەلات: بەخشیش و دیاری.

زەجر: سەرزەنش، هەرەشە.

لۆمە: توانج.

شفا: چاکبوونەو، ریسگاربوون لە نەخۆشی.

دەوا: دەرمان.

ئەم تاکە لە (ر، عیراق)دا نییە و لەوانی تردا هەشتەمینە هێشتە چاپ نەکراوە. شفاى دەردى دلى زاره (ص) لە بۆ دەردم شفاپەکە - ئەمیش جوان و جیناس ئارایی ترە، بەلام لە (مس) و سەرچاوەی تردا نەهاتوو، بۆیە نەمکرد بەبەنکە.

۹- کەیف: ئارەزوو.

موختار: سەربەخۆیە هەلبژێردە، کار بە دەست خۆیەتی. سەریشک.

ئیدی: ئیتر، چونکە دوور نییە ئەم وشەپە ئەوسایە لە (سولەیمان)دا بەکار هاتبێ وەک ئیستەمی ناوچەمی هەولێر.

سولتان گەورەى و لات و ناوى سەرۆکەکانى عوسمانى و زۆر لە ولاتان بوو و تا ئیستەش پەپەرەى دەکرێ - سەرۆکی (هەولێر) (سولتان موزەفەر) بوو.

خوویان: جوانان.

گەدا: سووڵکەر، هەژار، مسکین، چاو لە دەستی دەستداران.

ئەم تاکە لە (ر، عیراق)دا شەشەمینە و لەوانی تردا نۆیەمین و لە هەمووانیشدا دوا تاکە.

خۆیە موختارە (ر، عیراق): خۆتە موختاری - ئەمیش لەگەڵ صیغەمی هەلبەستەکە نابێ.

دەیلێ و بلێ ئیدی (عیراق): دەیلێی بلێ و مەیدە. ئەمەش هەلەپە و واتا نادا.

دەیلێ و بلێ ئیدی (ر): دیلی بلی و دمیدآ. ئەمیش شیواوە.

بەکەیفی (ر، ص): بکیف.

توخوا راستی بلی

- ١- توخوا؛ راستی بلی! دلبر درهنگه
ئوه موژگانه قوربان یا خهدهنگه؟؟
- ٢- مهگه خالیق بهکه یفی خۆتی کردی
که عالم بۆت بووه، بهشیت و بهنگه
- ٣- له هسرهت رووی مووی کرژ و بلاوت
دلّم دایم میثالی غونچه تهنگه
- ٤- ئوهنده تیری عهشقت دا له جهرگم
که قافیهی شیعرهکانم بۆیه لهنگه
- ٥- له هسرهت چاوهکانت گیز و ویزم
کهچی خهلقى دهلین پیم مهستی بهنگه
- ٦- وتم، قوربان لهگهّل دۆستی قهدیمت
بکه صولحی، ووتی، خیر، وهختی جهنگه
- ٧- وتم، قوربان چیه مایل بهجهنگی،
وتی ماددهی (سیاوهش) و (پهشهنگ)ه
- ٨- وتم، قوربان بکه پهحمی بهحالم،
وتی، چ بکهم دلی من میثلی سهنگه
- ٩- پهفیق ئامان، عیلاجی دهردی (کوردی)
که هیچ پهحمی نییه ئه شوخ و شهنگه

.....
١- موژگان: برژانگ.

خهدهنگ: تیر.

سهچاوهی ئهم ههلبهسته تهنیا گوڤاری (بهیان) ژماره/٧٢ حوزهیران و تههمووزی سالی
١٩٨١ - بهغدایه، که (مامۆستا عوسمان ههورامی) له ژیر ناوی (دوو کۆریههه ناوی

«كوردی» دا وتاریک و دوو پارچه هه‌لبه‌ستی تیا بلاوکردووتهوه، ئەم هه‌لبه‌ستانه‌ی له که‌شکوژیکی دیرینه‌ی (عه‌فان نه‌قشبه‌ندی) وه‌رگرتوو، دیاریی نه‌کردوو هه‌ی و کوژی نووسراوه‌تهوه.

له‌به‌ر نه‌بوونی سه‌رچاوه‌ی تری ئەم هه‌لبه‌سته به‌راوردم بۆ نه‌کرا، بۆیه وه‌ک خۆی لێره‌دا نووسیمه‌وه له‌گه‌ڵ لیکدانه‌وه و بیروپرامدا به‌پیتی پتووستی له‌سه‌ر هه‌ر تاکیکی و سوپاس بۆ (مامۆستا هه‌ورامی) که ئەم پارچه هه‌لبه‌سته‌ی ده‌ست خستم. نیو باالی یه‌که‌می ئەم تاکه قورسه له (کیش) دا و، ئەگه‌ر (توخوا) که‌ی گورج ده‌رنه‌پدرییت. هه‌رچه‌ند (کوردی) و هۆنه‌رانی به‌ر له‌م چه‌رخه‌مان به‌ (خودا) یان وتوه و نووسیه‌وه مه‌گه‌ر به‌دانسقه. (به‌خوا) یان وتبێ یا نووسیێ.

۲- خالیق: کردگار - مه‌به‌ستی له‌ خوایه.

که‌یف: ئاره‌زوو.

ئەم تاکه نیشانیه‌ بۆ هه‌لبه‌ستی کۆنی (عه‌ره‌بی) که له‌سه‌ر پتغه‌مبه‌ری ئیسلامدا هه‌لدراوه:
«خُلِقْتَ مَبْرَأً مِنْ كُلِّ عَيْبٍ كَأَنَّكَ خَلِقْتَ كَمَا تَشَاءُ»

منیش به‌م جۆره گۆزیومه‌ته سه‌ر کوردی:

«بێ هه‌ر عه‌یبیک دروست کرای هه‌روه‌ک خۆت ویستییت وه‌های»

بۆت بووه به‌شیت و به‌نگه: ئەشی (بۆت بووه شیت و ده‌به‌نگه) بووبی هه‌رچه‌نده لاوازیشی تیايه و چوو هه‌بینه‌ی وتنه‌کانی (عه‌لی به‌رده‌شانی) و هاوچه‌شنه‌کانییه‌وه، به‌لام مۆرکی (کوردی) به‌تیکرای له‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌وه هه‌یه و ده‌ماوده‌می و نووسینه‌وه‌ی و خه‌تی ناخۆش و... هتد شیواویی به‌سه‌را هیناوه.

۳- هه‌سه‌رت: خه‌فه‌ت، خه‌م، دلته‌نگی.

میثالی: هه‌روه‌کو، به‌وینه‌ی.

روویی موویی گرژ و بلاوت: ئەشی (روو و مووی) بێ، که کرژییه‌که بۆ روو، بلاوییه‌که بۆ مووه‌که بێ و رووی موویی نابێ، رووی موو چی نییه و بێ واتایه.

۴- قافییه: پاشه‌ند، سه‌روا، دوا وشه تاکه هه‌لبه‌ست.

بۆیه: زۆر پر به‌پر نییه و (ئێسته، واکه) و شتیکی له‌م جۆره هه‌لده‌گرێ.

۵- هه‌سه‌رت: وشه‌یه‌کی دووباره‌ی تاکي سیتییه‌مه و ئەشی وشه‌یه‌کی که بووبی.

مه‌ستی: سه‌رخۆشی.

به‌نگ: به‌نج، هه‌شیشه - به‌ره گیایه‌کی سه‌رخۆشکاره و دیاره (به‌نگ) هه‌که‌ی تاکي پتیشوو (ده‌به‌نگ: که‌ودهن، حۆلی، هه‌پۆله، بێ میتشک دیوانه...) یه چونکه دووباره ده‌بیته‌وه ئەمیش ناگونجی.

۶- قه‌دیم: کۆن، دیرین.

صولح: ئاشتی، ریک کهوتن.

خیر: نه، نا.

بهم تیبینی و بهراوردانه‌مدا دهرده‌که‌وئ که ئەم هەلبەستە زۆری گۆران بەسەردا هاتووہ که له زۆر جیگه‌دا لاواز و بی هیزی کردووہ و هاکا له وتە (کوردی) دوور خستبیتەوه و گەلی وشە (نویتی) یه وهک (ووتی... هتد که جاران (گوتی) بووه...).

۷- مایل: سەر به، ئاره‌زوو.

ماددهی: خالانهی، هه‌روهک ئه‌وی، مه‌سه‌له‌که‌ی.

سیاوه‌ش و په‌شه‌نگ: جارئ ئەم (سیاوه‌ش) ه ئەگەر به‌شیتوه‌ی (سیا وه‌حش) یا (سیا وه‌خش) نه‌بی، تاکه‌که له‌نگ ده‌کا. (په‌شه‌نگ) به‌ره‌ی تۆرانی (تورک) بووه و سیا وه‌خشی ئیرانیی کوشتووہ له‌ جه‌نگیکی کۆندا و هه‌رایه‌کی درێژی له‌سه‌ر به‌رپا بووه و ئیستەش له‌ کورده‌واریدا باوه‌ده‌لین: (ئەلێی خوینی سیا وه‌حشه، هه‌ر نابریته‌وه).

۸- په‌حم: به‌زه‌یی، دلسۆزی، چاودیری.

حال: یار، چۆنیتی.

میثلی: وهک، هه‌روه‌کو، به‌چه‌شنی.

سه‌نگ: به‌رد.

۹- ره‌فیق: ئەی هاوال، ئەی هاو‌ده‌م، ئەی دۆست.

ئامان: ئەی هاوار، هانا بۆ بردنه.

عیلاج: چاره.

دوا وته:

ئاواته‌خوازم که له‌ سه‌رچاوه‌ی تریشدا پوونووسی تری ئەم پارچه‌ هەلبەستە‌ی سه‌ره‌وه‌ سه‌ر هەلبەدات، تاکو ده‌قیکی نزیکترین له‌ وتنه‌که‌ی (کوردی) ی لێوه‌ بیته‌ ئاراه.

صهیدی دل بووم

- ١- صهیدی دل بووم و، ئەتۆ گرتمت، ئاری مەسه له
حَلَّتِ الصِّدَّانَ مَنْ يَقْبِضُهُ، لَا مَنْ قَتَلَ
- ٢- یار وهک، مەردومهکی دیدیه، ئاخ ههیفه رهقیب
له سهه ئهه مەردومهکی دیدیه، ههروهک سهه به له
- ٣- صۆفی بیستوو مه عامهت له بههای مهی دهگرن
قور به سهه، فرصته بیگۆره وه (نعم البدل) ه
- ٤- باخی عهشق ئه رچی له دوور خو شه له بو عاشقی زار
بیخی عیجز و چلی به دبختی و خونچهی ئه جه له.
- ٥- سهه جه هه ننه م له هه شرده که مه بو گیانی رهقیب
گهه بلین ئه جری گونه ه کرد به قه درى عمه له
- ٦- ناز و، بی رهحمی و، حیهله و دهغه لی و، ئاه و فیغان
بو من و، یار و رهقیب؛ قیسمه تی رۆژی ئه زه له.
- ٧- (موشته ری) دیدیه ئه وه (ماه) ده سهی (زوه ره) جه بین
به ختی (مه ریخ) ه رۆخی (رۆژ) ه، صیفه ت وهک (زوحه ل) ه
- ٨- هینده به دبخته له گه ل (ده رده که وم) سه بهر، ده لی:
ئۆف خودا، نامری، له کۆلم بکه وئ، ئه م چه په له.
- ٩- ئه ی رهقیب!! بهس بلی یار خو شی ده وئی من (کور دی) م
کۆنه رهنده م، به خودا به م قسه؛ ناکه ومه مه له.

١- صهید (الصید): نیچیر.

ئاری: به لی، ئا ئا، راسته، وایه.

مه سه له: خالانه یه، گێردرا وه ته وه، وترا وه، سه رکوره شته یه، په ندی پیشینه.

حلت: حه لال بوو، مو فت بوو.

لمن: بۆ ئەوھى، بۆ ئەوھى.

يقبضه: دەيگرتتەوھ، نىچپىرەكە بۆ خۇى دەگرتتەوھ.

لا من: نەك ئەوھى، نەوھك بۆ ئەو كەسەھى.

قتل: كوشتى.

سەرچاوهى ئەم ھەلبەستە زۆر كەمە و لە دەسنووسدا سىيانە، ئەوانىش (گ/۹، ف، نم/۱) ن و لە چاپىشدا ھەر چوار ديوانە چاپكراوھكەھىتە كە (گ/۲، س، گ/۳، كم) ن و لە نيوانياندا (كم) م كرده بنكەھى ليكۆلنەوھى

ئەم روالەتى سەرچاوهكەھى ئەم ھەلبەستە كە مۆرك و سۆز و ساز و چىژ و بۆن و رەنگى ھەلبەستى (كوردىي) پتوھى، ئەوھ دەردەكەھى لوانە بۆ كە ئەم ھەلبەستەھى دوا دواى ژيانى بى بۆھ كەمتر باۆبووھتەوھ و ھەر لەبەرئەوھشە كە (بۆنەھى) وتنەكەھىم دەست نەكەوتوھ.

گرتمت (گ/۲، س، گ/۳) دا: كوژتمت - ئەمەش واتاى ھەلبەستەكە ئاوهژوو دەكاتەوھ و دەبىتە ئەوھى (كە ئەھى يارى من ھى تۆ نىم) ئەمەش نابۆ.

لە سەرچاوهكاندا (گ/۲، گ/۳) نىشانەھى بزۆپن = (سەر و بۆر) = (حركات) يان بۆ ئەم نيو تاكە عارەبىيە نەكردوھ.

الصدّ (كم): الصدّ - ئەمىش ھەلەھى.

يقبضه (كم): يقبض، ھەلەھى و لەنگىشە.

يقبضه (نم/۱): يقبض - ھەلەھى و لەنگىشە و لە (س) داھى و بەبۆ سەر و بۆرە.

لا من (س): لا من.

قتل (س): قتلە.

۲- مەردومەك: مەردوم، بىلبىلەھى يا گلتنەھى چا.

دیده: چا.

حەيفە: موخابىنە.

رەقىب: ناكەس، دژ، ناحەز، بەدكار، نەيار، خراپكار، بەدى نيوان دوو كەس.

سەبەل: نەخۆشىيەكە تووشى چا و پىلووھكانى دەبۆ.

لەسەر (نم/۱، كم، گ/۲، س، گ/۳): لەبەر - ئەمەش ھەلەھى، چونكە نەخۆشى سەبەلەكە لەسەر (چا) ھكەھى نەك لەبەرىدا.

ئاخ حەيفە (گ/۲، س، گ/۳): سەد حەيف. من بەگۆرانى مامۆستا گىوى دەزانم.

۳- صۆفى: مەبەستى لە صۆفیه درۆزەكانە كە خۆيان بەصۆفى دەنوین.

عەمامە: سەرپۆتچ، سەرپۆتچ، مۆزەر.

بەھا: نرخ.

مەھى: بادە، خواردەنەوھى سەرخۆشكار.

دەگرن: وەردەگرن و ئەشى (دەگرن) یش بێت.
 قور بەسەر: ئەى كۆست كەوتە لەبەر ئەم بى ئاگايىيەت.
 فرصەت: ھەل، دەرفەت.
 بىگۆرەو: ئالوگۆرى بىكە لەگەل (مەى) دا.
 نەم البدل: چاكتىن برىتى، باشتىن گۆرىنەو.
 دەگرن (نم/۱): اگرن (ئەگرن).
 دەگرن (ك/۲، ك/۳): دەگرن - ئەمىش دەگونجى دەگەرچى كارەكە گۆرىنەو ەكارىيە نەك كرىن و فرۆشتن.
 بىگۆرەو (ك/۲، س): بىگۆرەو - ديارە ھەلەى چاپىيە.
 اَلْبِدَلَةُ (كم): اَلْبِدَلَةُ = ھەلەى و ئەوانى تر سەروپۆرىان بۆ نەكردووە.
 ۴- ئەر: ئەگەر.
 عاشقى زار: عاشقى زەبوون، عاشقى بەدبەخت، بەزارى و پەرىشان.
 بىخ: رەگورىشە، بىخ، ھەرچەندە واتەى بناخە و بنچىنەش دەدا لە شوئىنى تردا.
 عىجىز: ناتوانايى، پى ھەلنەسان، لەبارانەبووى.
 چل: لق، لق و پۆپ، پەلوپۆ.
 بەدبەختى: چارەپەشى، بەخت بەدى.
 خونچە: گوللى نەپشكوتوو، بەلام مەبەستى ئەو ھەى لە كاتى گەشانەو ھى گوللى ھىوايدا مردن (ئەجەل) لى تىك دەدا. چونكە خونچەى ئەو گولە خۆى ئەجەلەكەى.
 ئەجەل: ھەپەتى مردن.
 عەشق (ك/۲، س، ك/۳): عىشق، ئەمەش جۆرە دەسكارىيەكى نابابەتياىيە و كورد دەلى:
 (عەشق).
 چلى (ك/۲، س): جلى - ئەمىش نابى، چونكە باسى باخە نەك بەرگ و پۆشاك.
 ۵- جەھەننەم: دۆزەخ.
 حەشر: رۆژى لىپرسىنەو ھى دوايى (قىامەت).
 گەر: ئەگەر - ئەم (ئەگەر) لى كردنەى (كوردى) لەم بىرەدا؛ لىكۆلىنەو ھەىكى فەلسەفى درىژ لە بارەى بىروراي ئەم ھۆنەرمانەو ھەلدەگرى.
 ئەجر: پاداش، مز، كرى، برىتى، نرخی، تۆلە.
 گونەھ كرده: گوناھكار.
 بەقەدرى: ئەو ھەندەى، باتەقاي.
 عەمەل: كردهو، كار.
 كەمە (ك/۲، س، ك/۳): بەسە - ئەمىش ئەو ھەندەى (كەمە) كە بەھىز نىيە و گۆرىنى مامۆستا

گیوه.

گونه ه کرده (گ/۲، س): گونه ه کرده - ئەمەش هەلەیه.

گونه ه کرده (گ/۳): گونه ه کرده.

قهدری (نم/۱، کم): قد. یا (قد).

۶- ناز: نازوونوز، عیشووه، شانازی، له یارهوه.

پهحم: بهزهیی، چاویزی، دلسۆزی له یاهوه.

حیله: فیل، ساخته، فرتوفیل، کهلهک... له (پهقیب)هوه.

دهغهلی: ناراستی و لادان به لای خراپیدا، شتیاوی له پهوشتا. له (پهقیب)هوه.

ئاھ: ههناسهی ساردی که ساسی و په ریشانی، له (کوردی) خۆیهوه.

فیغان یا فوغان: هاوار و گریان و زاری - له (کوردی) خۆیهوه.

یار: خۆشهویسته که ی (کوردی)، (یار).

پهقیب: ئەوی بهدی له نیوان ئەو و، خۆشهویسته که یدا دهکا.

قیسمهت: بهش - ئەم ناوی (قیسمهت) بردنەش له پروا کردنی (کوردی) یه وهیه - لێره دا - که

خوا هه موو شتیکی بریار داوه و ئەوی پرویداوه و پرو ددا، له وه وهیه: (قهدرییهکان).

ئەزل: هه ره سه رتا رۆژی یه کهم، ئەمیش وشیه کی فه لسه فییه.

ئەم تاکه جوانییه کی وێژیه یی تیا به، به وهی که به پتی وێژیه کۆن به (له ف و نه شری مشه وهش)

دادهنری که (ناز و بی پهحمیه که) ی نیو بالی یه کهم دهگه رپته وه بۆ (یار) دهکی. نیو بالی دووهم

و، (حیله و دهغه لی) یه کهش بهنده به (پهقیب)هوه و (ئاھ و فیغان)ه کهش بۆ من = (کوردی)یه.

ئەمەش به وه ستایی دانراوه.

ناز و (گ/۲، س، گ/۳): نازی - ئەمەش هەلەیه و چونکه (ناز) هی (بی پهحمی) نییه، به شکو

(ناز و بی پهحمی) هی یاره کهن.

حیله و (گ/۲، س، گ/۳): حیله ی - ئەمیش دیسان هەلەیه، چونکه (حیله) که هی (دهغه لی)

نییه، به شکو هه ردوکیان هی (پهقیب)ن.

ئاھ و (کم): آھ.

۷- موشته ری: ناوی یه کی که له ئەستیرهکانی کۆمه لهی رۆژی (المجموعه الشمسیه) و

به ئەستیره کی سارد زانراوه و چهند ئەستیره کی تریش به ده وریه ون و به ده وریا

ده سوورپنه وه و مه بهستی له وهیه چاوی وهک ئەستیره ی (موشته ری) بووه.

(کوردی) ئەم (ساردی) یه ی کردووته نیشانه بۆ پهنگی شینی چاوی خۆشهویسته که ی،

چونکی پهنگی شین ساردی و هی ییه که ددات. هه روه ها ئەستیرهکانی دهوری ئەم

ئەستیره یه شی وهک برژانگهکانی ئەو چاوانه ی داناوه که به ده وریه ون. وشه ی (موشته ری) له

رووی زمانیه وه به واته (کریار) و (کوردی) ئەو دوو ناوی لیک جیا به ی، وهک سه ر لی تیکدانیک

به کارهیناوه که له وێژهی کۆندا جوانی و باو بووه.

دیده: چاو.

ماه: مانگ - ئەمیش یه کێکه له پارچه گهوره کانی ناو بۆشایی ئاسمان و ئەستێرهبه که به دهوری (خۆی) و (زهوی) دا دهسووریتتهوه و (رووناکی) یه که له تیشکدانهوهی رووناکیی رۆژههویه، بۆیه جوانییهکی رووناک و پاک و بێگهردی چاو ئازار نه دهری ههیه.

ئهم (مانگ) به (دهست) دانانهی (کوردي) نيشانهیه، بۆ تێگیرانه که له حهزهرتی مووسا و (فیرعون) که داواي (موعجیزه) ی له (مووسا) کرد و ئه ویش داردهسته که ی فری دا و بووه ههژدیهایهک و، که (دهستی) له بهرکی دهرهینا ته ماشاکه ران روانییان ئه و دهسته ی یه کجار سپی و په رته و داره و جادووکاره کانی (فیرعون) ئه و هیان پێ نه کرا، چونکی ئه وان که گالۆک و په تکه کانی خۆیان کرد به مار، ههژدیهای داردهسته که ی (مووسا) هه موو ئه و مارانه ی هه لלוوشی و... هتد. وهک له نایه تی: ۱۰۸ (الاعراف) و: ۳۳ (الشعراء) ی قورئانی پیرۆزدا هاتوو.

(کوردي) ییش دهستی خۆشه و یسته که ی چواندوو به دهسته سپی و جوانه که ی (حه زهرتی مووسا) به نيشانه ی سپییه تی و پیرۆزیی. ئه مه ئه گهر (ماه دهست) بی به لام من به (ماه وهش) واته (روو وهک مانگ) ی دهرانم و لام وایه، هه له ی نووسین بی و سه رچاوه م بۆ ئه مه نییه بۆیه نه مگۆری.

زوه ره: ئەستێرهبه کی بچووکه له نیوان (کۆمه له ی رۆژی) دا که به دهوری رۆژدا ده سووریتته وه و خۆی ئەستێره ی تری به دهورا نین، به لام یه کجار پرته و دار و رووناکه به تایبه تی له به ره به یاندا. له لاین زۆریه ی که لانه وه به (خوای جوانی) دانراوه، واته (فینۆس)، لای عه ره به کانی ش خوای (العزی) بووه.

(کوردي) که ئهم ئەستێره یه ی داناوه به (ناوچه وان) ی خۆشه و یسته که ی له بهر جوانی و په رته و دهری و بێگهردییه که یه تی به تایبه تی له به ره به یاندا که وا تاریکایی جیهان وهک زولفه که ی به دهوریا په خشه و نه بوونی ئەستێره ش به دهوری ئهم (زوه ره) یه دا نيشانه ی بی خالیی ناوچه وان ی خۆشه و یسته که یه تی.

جه بین: ناوچه وان، ئه نی، ته ویل، پيشانییه.

به خت: چاره، (طالبع).

مه ریخ: ئەمیش ئەستێره یه کی بچووکی (کۆمه له ی رۆژی) یه و له هه مووان نزیکتره به رۆژ، دوو ئەستێره ی تریشی به دهوردا ده سووریتته وه.

(کوردي) ئهم نزیکییه ی (مه ریخ) له رۆژه و که سه رچاوه ی رووناکییه و، بوونی دوو ئەستێره ی تر به دهوریدا به وه ی داناوه که ئاوا به ختی رووناکه له گه ل بوونی (جوانی) و (دارایی) دا که له جێگه ی ئه و دوو ئەستێره یه ی دهورین یا نيشانه یه بۆ ده ستوپیتوه ند و هه واداران ی ههروهک

به کجار پروناکیه شی به به خته وهر و رهنگینی خو شه ویسته که ی داناوه .
 روخ: روو، روخسار و له یاری (شه ترهنج) دا روخ (قه لایه) گوايه رهنگ و رووی وهک روژ و
 قه لایه کی ئاوا ئاشکرا و پروناکه (روخ = دسته جله و).
 روژ: ئه میش به کیکه له ئه ستیره گه وره کانی ناو ئاسمان و کرۆک (مه رکه ز) ی (کوومه له ی
 روژی) یه به پیتی خریی زهویی، ئیمه و ئه و تیشکه زور و به تینه ی له روژه وه بلاو ده بیته وه،
 به کیکه له هۆیه کانی ژیان و رواله تی زینده وهری له سه ر زهوی و به بی ئه و ژیان نابی .
 (کوردی) که رووی خو شه ویسته که ی به رووی روژ و، تیشکه جوان و پروناکه که ی داناوه،
 به نیشانه ی ئه وه یه که ژیان ی به بی ئه و ناگونجی و مایه ی زینده وهریه تییه و ئه و دسته جله و ی
 روژه .

صیفه ت: رهوشت، سروشت، خو و رواله تی که سیتی .
 زوحه ل: که یوان، ئه میش ئه ستیره یه کی تری (کوومه له ی روژی) یه و نو ئه ستیره ی تری سه ر به و
 هه ن که به ده وریدا له چه ند جغزیک ی زور گه وره دا ده سوو رینه وه به لام سوو رانه وه ی خو ی
 سسته و به نزیکه ی (۲۹ سال و نیو) یه ک جار به ده وری روژدا ده سوو ریته وه . له رواله ته کانی
 ئه م ئه ستیره پیرۆزه، ئه وه یه که ناوچه یه کی یه کجار په رته وده ری پروناکی به رین و فراوانی
 به ده ور دایه و به زور به رز و گه لی دوور ناو ده بری .
 (کوردی) ئه م رواله تانه ی ئه م ئه ستیره گه وره یه ی له رهوشت و خووی خو شه ویسته که یه دایه
 که وهک ئه و نو ئه ستیره یه ی به ده وریدان، ئاوا (دلداران) ی به ده وه ن و خال به ده وریه وه ی ئه و
 رووه ی دابی و دلداران شیفته ی ئه ون و ئه ویش له وان زور له به رزیتر و لیوه یان دوورتره
 به سستییه وه له گه لیاندا ده جوو لیته وه و گه رموگو رپیه کی به رامبه ر به وان نییه و خاوه
 له گه لیاندا .

که ئه مانه مان زانی وهک جاری تریش له م په راوییه دا نیشانه م بق کردوه، که (کوردی) زور
 به وردی و قوولی ئاگه داری زانستی (ئه ستیره شوناسی) و رواله تی ئه ستیره کان و... هتد بووه
 که ئه م باره یه ی ژیان ی لیکۆلینه وه ی تایبته هه لده گری هه روهک زور له هۆنه ره کۆنه کانیشمان
 له م لایه نه وه زانا بوون . ئه مه له رووی (گه ردوونناسی) یه وه، به لام له باره ی ویزه یییه وه
 گردکردنه وه ی ناوی ئه م هه موو ئه ستیرانه جوانی و په سه ندیی تیایه :
 دیدیه (ف): دیدیه .

دیدیه (گ/۲، س، گ/۳): دیدیه ی .
 ماه دهسه ی (ف): ماه رخه ی . ئه مهش رایه که ی من به هیز دهکا که (ماه وهش) .
 ماه دهسه ی (نم/۱): ماه رخه - پشتگیری رایه که مه که (ماه وهش) ه .
 ماه دهسه ی (گ/۲، س، گ/۳): ماهروه .
 ماه دهسه ی (کم): ماه روخه .

ئەم (ماھ) دەسەم لە (گل/۹) وەرگرتک چونکە ھەر لەم تاکەدا (روخی پۆژە) و (ماھ روخە) نابى دووجار دووبارە بێتەو و لە وێژەى کۆندا، نەنگى بوو و لە يەکیکی وەک (کوردى) نەوشاوتەو بۆیە پەیرەویم کرد واتە ھى (گل/۹).

کە (روو) دووجار دووبارە بکاتەو، بەداخەو سەرچاوەم نییە کە (ماھ وەش) ی تیا بى لە جینگەى (ماھ دەست) کە زۆر گونجاو نییە ئەگەرچى لیکیشم داووتەو.

زۆھرە (نم/۱): زھر.

بەختى مەریخە روخی (ف): بخت مریخ جفت.

پۆژە، صیفەت وەک زوحەلە (ف): پۆژ وکو روى زحلە - ئەمیش شتیاووییە لە (ف)دا.

۸- بەدبەخت: بەخت خراپ، چارەپەش - بەلام لێرەدا مەبەست لە زۆردارى و ستەمكارى و بى بەزەبى نییە.

صەبر: لەسەرخۆ - ئەمەش دەگەریتەو بۆ سستى و خاویبەكەى وەك لە دواى تاكى پیتشوو دا لیکم داوتەو.

لە کۆلم بکەوئ: گوايە وەك بارىكى گرانه بەکۆلییەو و ئاواتەخوازى ئەوہیە ئەو بارەى لە کۆلدا بکەوئ.

چەپەل: پیس.

دەردەكەوم (ف): دەرکوم - ئەمە رینووسى كۆنە.

صەبر (ف، نم/۱، كم، گ/۲، س): پيشم (پيشم).

دەلئ (نم/۱، كم، گ/۲، س): ئەلئ.

ئۆف (ك/۲، س، گ/۳): ئەى - بەدەسكارى مامۆستا گىوى دەزانم.

خودا (نم/۱): خوا.

لە کۆلم (گ/۲، س، گ/۳): لە کۆلمان. ھەر بەدەسكارى دەزانم.

چەپەلە (گ/۲، س، گ/۳): چەپەلە - ئەشى ئەم (ل = لام) ی چەپەلە، ئەوسايە قەلەو نەبووی و ئەگەر نا (ئيقوا) لە پاشبەندەكەدايە.

۹- كۆنە رەند: كۆنە ئەرباب و جوامير و قسە خوئش. واتە تئ دەگەم.

دەوئى (نم/۱): اوبى.

بەخودا (نم/۱): بەخوا.

بەم قسە (نم/۱، كم): ئەقسە - ديارە ھەلەى چاپيە.

بەم قسە (ك/۲، س، گ/۳): بەو قسە - ئەمیش دەسكارىيەكى ھەلەيە.

له نووری لامیعی

- ۱- له نووری لامیعی تشتیکی راگرت و، وتی: روومه بهدوشا نهژدههای پر ئیشی پاکیشا وتی: موومه
- ۲- که بازی چاوی بهردایه دلم. پیم وت: ئەمان رهحمی وتی: وا دیاره زۆر گهوجی دلت ئەمرۆکه جهلغوومه
- ۳- تکام کرد قهتلی من ناحهق نهکا سوننهت، وتی: فرهضه وتم: بۆ ئاگرت بهردایه عومری من؟ وتی: خوومه
- ۴- وتم: تهنها منم پابهندی عهشقی تۆم وتی: گوم به سهدی وهک تۆ له ههرسوو. بهستهیی زنجیری گیسوومه
- ۵- وتم: تاکهی لهدهردایم؛ وتی: هیشتاکو ئەووئهتته وتم: سووچم ئەبێ چی بێ؟ وتی: عاشق که مهظلوومه
- ۶- وتم با بهس له خوانی وهصلی تۆ نهومید بێ بهش بم وتی: مردووت مرئ؛ عاشق بهدائیم زار و مهحرروومه
- ۷- وتم زارم له خهم روانیی، وتی: (قانون) مهشیوینه غهمی زۆر حالی زار، وهک لازم و، عاشق کهمهلزوومه
- ۸- بهجان و دل، وتم: نازت ئەکیشم، تووره بوو: بهسیه قسهی نوێ بێته ئەم قهوله قههیم و شهرحی مهعلوومه
- ۹- وتم: رهسمی وهفاداری بهجی بینه، وتی: نابێ وهفا بۆ دولبهران، ههی بێ خهبر یهکباره مهعدوومه
- ۱۰- وتم: راوی دلت کدرم، وتی: کۆلی شکارت بووی وتم: چاره؟ وتی: عاشق وههایه، سهیدی مهشئوومه
- ۱۱- وتم: زهخمی دلم؛ بهس کارییه. توند بووه؛ وتی: لاچۆ بهمن چی؟ تیره بارانی نیگاهی چاوی جادووومه

۱۲- وتم: گەردن که چی عەشقت منم قوربان. وتی: شییتی
هەزارێکی وەکو تۆ کوشتەیی شمشیری ئەبروومە.
۱۳- گەردن که چ: نیشانەیی بەندیتی و بچووکییە، ملکه چ
شمشیر: چه کێکی بڕندەیی وەک شیرە و لەو پانتر و کورتترە.

۱- نوور: بەرتەو، رووناکی، تیشک.

لامیع: تیشکەر، بەرتەودار، بەشەوق.

تشتیکی: ئەمە بەرتینووسی کۆنە بەواتە: (شتیکی) وەلە هەمان کاتدا بە (تەشیگی)ش
دەخویندریتەووە که هەردوو بۆ ئێرە دەگونجین، بەلام ئەم وشەییە (تیشکیکی)ی دەزانم و لەبەر
ئەوێ لە سەرچاوەکانیدا نەهاتوو، جیگیرم نەکرد.

دۆش: شان، پیل، کۆل.

نیش: چزوو، ئازار و مەبەست لە کەڵبەکانیی (ددانی) ئەژدیهای کوشندەییە که وەک مووی
بەسەر شانیدا پەخشە.

بەپیتی ئەو سەرچاوەی لەلام گەردبوونەتەووە، ئەم پارچە هەلبەستە، سێ دەنگ لەسەر خاوەنەکی
هەیه که:

یەكەم: (مس، عن، ن، گل / ۳، ص، م) که ئەم شەش سەرچاوە کۆن و دەسنووسە بەهی
(کوردی) و (سالم)ی دەزانن که پێکەووە ووتویانە و که من لەسەر رای ئەم بەشەیانم که هۆی
ئەم رایەم لەدواووە دەردەخەم.

دووهم: (عن نسخه، گ، ۳) دا بەهی تەنیا (کوردی) بیان داناو.

سێیەم: (گل، ۲، حم، ۱، ر، س / ۲) ئەم دەستەپەش هەلبەستە که بە هی (سالم) دەزانن.

بەلام ئەم دوو بەشەیی دوااییان که بە هی (کوردی) یا (سالم) نووسیویانە بەتیکراییی جگە لە
(عن نسخه) که هەمان سەرچاوەییە لە بەشی یەكەمدا من بۆم ساغ بوووتەووە که هی (کوردی)

بەتەنیا نییە، بەشکو (سالم)یش هاو بەشیی لەدانانیان لە گەلا کردووە ولە (حم) و (عن
نسخه)ش (گل ۲) هەرچەند سەرچاوەییکی کۆن و نووسەرەکی (مەلا عەبدوڵلای گەلا)یە که

ئەدەب دۆست و کەشکۆل نووسیکی بەناویانگەو لە ۱۲۸۲ گۆچیدا نووسیویەتەووە که لە (کۆری
زانباری عێراق- بەشی کوردی) دایەو کەشکۆلە ژمارە ۶۷ی دراووتی بەلام هەر ئەم نووسەرە

لە کەشکۆلی (گل ۳)یدا که لە ۱۳۰۰ گۆچیدا نووسیویەتەووە پاشگەز بوووتەووە بە هی (کوردی
و سالم)ی پێکەووە ناو نووس کردوو. ئیتر لەسەرچاوەی تۆزی کۆندا تەنیا (ر) که بە هی (سالم)

ی داناو. هەرچەندە، ئەویش هیی (مەلا رەسوولی تۆر بەیییە) و شارەزاو شوین بریوایی، بەلام
ئەشی لەو سەرچاوەیی وەری گرتوووە وابووئی و بەس. لەبەر ئەم هۆیانە هەلبەستە که لەم

پەراویەدا بەناوی هەردوو هۆنەرەکی نووسی که (کوردی و سالم) و ئەگەر باشتر سەرچاوەی

بههیزتر ئەم رایه‌ی هه‌لوه‌شانده‌وه، با ئەم بناغەش هه‌بێ که به‌ری (١٣) سه‌رچاوه‌ی ده‌سنووس و چاپکراوه. ئەمەش گه‌یروگرفت نییه که هی ئەم یا هی ئەویان بێ، ئەوه‌نده‌ی که ناته‌واوی و کووری له‌م هه‌لبه‌سته‌دا به‌پیتی ئەو (١٣) سه‌رچاوه‌یه له‌ ده‌قی زووی خۆی نزیک کراوته‌وه. ئەمیش جیاوازیی نێوان سه‌رچاوه‌کانه له‌سه‌ر ئەم تاکه‌ی سه‌ره‌وه.

وتی (گ٣): کوتی.

تشتیکی (گل٢): طشتیکی.

تشتیکی (ر، حم، عن، نسخه): تشتیکی

تشتیکی (گ٣): چشتیکی.

تشتیکی (ص، ن، م): تیشکیکی - ئەمیان زۆر جوان و به‌جێتیه و ئەگه‌ر زۆربه‌ی سه‌رچاوه‌ی له‌گه‌ڵ بووایه له‌سه‌ره‌وه جێگیرم ده‌کرد.

به‌دۆشا (گل٢، گ٣): به‌دوشی.

به‌دۆشا (س٢): به‌دوشه‌ه. دیاره هه‌له‌ی چاپیه.

راکیشا (ر، س٢، گ٣، نم١): راگرت - ئەمیش ناگونجی

له‌ نێوان ئەو ١٣ سه‌رچاوه‌یه‌دا (مس)م کرده بنکه‌ی لیکۆلینه‌وه‌که‌م، ئەمیش ئەو سه‌ره‌ناوانه‌یه که شه‌ش سه‌رچاوه‌که‌ی به‌شی به‌که‌م له‌سه‌ر ئەم هه‌لبه‌سته نووسیویانه‌و به‌هی (کوردی) و (سالم) پیکه‌وه‌یان داناوه:

یه‌که‌م: (مس) نووسیویه (من استعار سالم و کردی) واته: (هه‌لبه‌سته‌کانی سالم و کوردی).

دووه‌م: (عن) ئەم په‌راویزه درێژه فارسییه‌ی نووسوه: (دیده میشود که باری دیگر این قصیده را در این بیاض با سم کردی مندرج است چون بخلاف استینساخ دفعه‌ء اول از مصادر مورقه مطلع شدم که کردی و سالم مشترکا دریک زیارت سادات زردیاوا رحیمهم الله این رانظم فرموداند - علی). واته (ده‌بیریت که‌وا جاریکی که‌ش ئەم چامه‌یه له‌م که‌شکوڵه‌دا به‌ناوی (کوردی) به‌وه نووسراوه چونکه به‌ پێچه‌وانه‌ی نووسینه‌که‌ی جاری پێشووه له سه‌رچاوه‌ی باوه‌رپیکراوه‌وه ئاگاداربووم که‌وا (کوردی) و (سالم) پیکه‌وه. له‌ دیده‌نییه‌کی شیخه‌کانی قه‌رده‌اغدا خویان به‌خشیت، ئەم چامه‌یه‌یان داناوه - عه‌لی).

سێیه‌م: (ن) له‌سه‌ره‌ ناوی ئەم هه‌لبه‌سته‌دا نووسیویه: (کردی با سالم) واته (کوردی له‌گه‌ڵ سالم) دا ئەم هه‌لبه‌سته‌یان داناوه.

چواره‌م: (گل٣) (له‌سه‌ر ئەم هه‌لبه‌سته نووسیویه (گفته‌ کردی و سالم)، واته ئەم هه‌لبه‌سته‌ی دوایی (ووته‌ی) (کوردی) ئەوا سالم).

پنجه‌مین: (ص)، ئەم رسته‌یه‌ی کردووته سه‌ره‌ناو بۆ ئەوه‌ی هه‌لبه‌سته: سالم و کردی (باهم) واته: (سالم و کوردی پیکه‌وه) ئەم هه‌لبه‌سته‌یان داناوه.

شه‌شه‌م: (م) که ئەمیش ده‌سنووسی هونه‌رمه‌ند مه‌لا عه‌بدوڵلای تووتنجی (موفتی

پینجوینی)یه که به کوردی لهسه ر ئەم هه‌لبه‌ستانه‌ی نووسیوه (شعری مصطفی بهگ و سالم پیکوه)
ئەم به‌لگه؛ به‌هیزانه بوونه، هۆی ئەوه‌ی که هه‌لبه‌سته‌که‌م به‌ناوی هه‌ردوو هۆنهر (کوردی) و (سالم)هوه جیگیر کرد.

۲- ئەمان: هانا ئەبه‌بردن و هاوار و دادکردنه:

په‌حم: به‌زه‌یی، دل‌سۆزی، نه‌وازش، چاودێری.
جه‌لغوو: خواردنی (ژهمی) باز، به‌پێی هه‌لبه‌سته‌ی زۆر له هۆنهران و به‌تایبه‌تی هه‌لبه‌سته‌ی (میرزام ته‌واری)ی حه‌مه نا‌غای دهره‌ند فه‌قه‌ره وادیاره ئه‌وسایه راوه‌باز زۆر باو بووه، ئەمیش تاپیه‌تی و له‌سه‌ر رۆیشتنی ده‌وێ، ئەم تاکه له (گ، ۳، عیراق، گل، ۲، نم، ۱، ر، ۲) دا نییه‌و له (مس، عن، ن، گل، ۳، ص، م) دا دووه‌مینه و له (عن نسخه، حم) دا نۆیه‌مین تاکی ئەم پارچه هه‌لبه‌سته‌یه‌و هیشتا چاپیش نه‌کراوه.

۳- قه‌تل: کوشتن.

ناحق: به‌خۆرای، له‌سه‌ر هه‌یج و پووچ، به‌بێ پێویستی. نادادی.
سوننه‌ت: ئەو کرده‌وه ئاینیانیه‌یه که پێغه‌مبه‌ر (د.خ)ی ئیسلام کردوونی و وتوونی و ئیسلامه‌کان په‌یره‌وییان ده‌که‌ن:

فه‌رض: ئەو پێویستییه ئاینیانیه‌یه که خوا له قورئاندا له‌سه‌ر ئیسلام دای ناوه که ده‌بێ بکڕین وه‌ک (شه‌هادت، نوێژ، رۆژوو، حه‌ج، زه‌کات).

عومر: ته‌مه‌ن، ئەم (ئاگر به‌ردان) ناویردنه له‌و نه‌ریته خراپه‌وه‌یه که کوردان و به‌تایبه‌تی (دهره‌به‌گه‌کان) خه‌رمانی دوشمنی خۆیان سووتانده. که بووه. به‌ئیدیۆم (کینایه) یه‌ک له کوردیدا و بۆ شتی تریش ده‌وتری.

ئەم تاکه له (گ، ۲، عراق، گل، ۲، حم، نم، ۱، س، ۲) دا دووه‌مینه له (س، عن، ن، گل، ۲، ص، م) دا سێیه‌مینه و له (عن نسخه) دا حه‌وته‌مین تاکی ئەم پارچه هه‌لبه‌سته‌یه.
نه‌کا سوننه‌ت (گ، ۳): مه‌که سووننه‌ت.

نه‌کا سوننه‌ت (گل، ۲، حم، عن نسخه، ر): نکا واجب.

نه‌کا سوننه‌ت (نم، ۱) نیه واجب.

نه‌کا سوننه‌ت (س، ۲) به‌س بکه جانا- ئەمیش له‌نگه‌و هه‌له

وتم (گ، ۳، س، ۲) گوتم.

وتی (س، ۳، ۲): کوتی.

۴- پابه‌ند: پێ به‌ند، پێ به‌ستراو، لاق به‌ستراو.

له هه‌رسوو: له‌هه‌ر لا، له هه‌ر شوین.

به‌سته: به‌ستراو

گيسو: ئەگرىجەي ئافرهت.

ئەم تاكە لە (س ۲) دانىيەو لە (عن نسخه) دا دووهمىنە و لە (گ ۳، العراق، گل ۲، نم، ر) دا سىيەمىنەو لە (مس، عن، ن، گل ۳، ص، م) دا چوارەمىنەو لە (حم) دا پىنجهمىنە تاكى ئەم ھەلپەستەيە.

عەشقى تۆم (عن نسخه، حم، ص) عشقى تو. ئەمىش ئەشى پىنووشى كۆنىشە.

وتى گوم بە (نم ۱): وتى شىتى... ئەمەش لە تاكى دوازدهمە و ئاويتە بوو.

سەدى وەك تۆ لە ھەر سوو (نم ۱، حم، عن نسخه): ھەزارىكى وكو توو- ئەمىش ھى تاكى دوازدهمە.

سەدى وەك تۆ (گ ۲): دوسەد وەك تۆ.

بەستەيى زنجىرى گيسوومە (نم ۱، حم، عن نسخه، گل ۲، گ ۳): كوشتەيى شمشىرى ئەبروتە ئەمەش ھەر ھى تاكى دوازدهمىنە و ئاويتەي ئىرە بوو وپابەند لەگەل (گيسو) دەگونجى نەك پابەند لەگەل (كوشتەيى شمشىر) دا.

۵- لەدەردام= لە نەخۆشىدايم، (لە دەردايم: لەبەر دەرگانەدايم) كە ئەمەش جىناس ئارايىيە بەواتە

(لە دەروەي دەرگاكتەدا دەركرد) يىش دەگوچى

مەظلووم: ستەم لىكراو، زۆر لىكراو، مافخوراو.

ئەم تاكە لە (عن، نسخه، گ ۳، گل ۲، حم، نم، ر، س ۲) دا نىيە و لە (مس، عن، ن، گل ۳، ص، م) دا پىنجهمىنە و ھىشتا چاپ نەكراو.

لەدەردايم (ص): لە اوایم

ئەو وە لە (ص، م) ھولتە.

۶- خوان: سفرە، تەيكە.

وہصل: پىكگەيشتن، چا و بەيەكتەرتەوتن.

نەومىد: نائومىد، بى ھىوا، بەش بىراو.

مردووت مرئ: ئەم وتنە ئىدىيۆم (كىنايە) يەكى كوردىيە (مردووش ھەر مردووه) و جنىو نىيە لە جنىويش دەچى يا مەبەستى (لە خزم و كەس لى مردن) بەھەردوو سەرا دەگونجى.

مەحروروم: بى بەش (زار و مەحروروم) بەواتە نەخۆش و لە زار يا، زەببون و بى بەش.

ئەم تاكە لە (عن نسخه، گ ۳، ھىران، گل ۲) دا چوارەمىنە و لە (نم ۱، ر) دا پىنجهمىنە و لە (مس، عن، ن، گل ۳، ص، م، گل ۲) دا شەشمىن و لە (حم) دا ھەشتەمىن تاكى ئەم پارچە ھەلپەستەيە.

وتم، وتى (گ ۳، س ۲): كوتم، كوتى.

نەومىد (گ ۳، س ۲): نەومىد.

وہصلى (نم ۱): لطفى

به دائيم (نم ۱): هميشه

۷- قانون: ياسا، دستور

حالی زار: حالی پەريشان، زه‌بوونی باری نه‌خۆشی.

لازم: پتيويست

مه‌لزووم: له‌سه‌ر پتيويست كراوه، به‌سه‌را سه‌پينراو.

ئهم تاكه له (گ ۳، العراق) دا نيبه و له (حم) دا چواره‌مينه له (گل ۲) دا پينجه‌مينه و له (عن) نسخه، ر، ك ۲) دا شه‌شه‌مينه و له (مس، عن، ن، گل ۳، ر، ص، م، نم ۱) دا هه‌وته‌مين تاكي ئهم پارچه هه‌لبه‌سته‌يه.

وتم، وتی (س ۲، گ ۳): كوتم، كوتی.

له غه‌م (حم): له خو

نيو بالی دووه‌می ئهم تاكه له (گل ۲، ر، س، نم ۱) دا به‌م جوژه‌يه (وه‌فا بۆ دولبه‌ران هه‌ی پيخه‌به‌ر په‌كباره مه‌عدوومه) ته‌نيا له (نم ۱) دا له‌جيی (هه‌ی) نووسراوه (ئه‌ی) و ئه‌ميش نيو بالی دووه‌می تاكي نۆيه‌مينه و، به‌هه‌له ئاوپته‌ی ئهم سه‌رچاوانه بووه، ليره‌دا به‌م پييه، ئهم تاكه هيشتا چاپ نه‌كراوه.

۸- به‌جان: به‌گيان

قه‌ول: وته، قسه

قه‌ديم: كۆن، ديرين، پيم وايه، ئهم (قه‌ولی قه‌ديم و نوئ) يه، مه‌به‌ستی (ته‌ورات) و (ئينجيله) و ئه‌شى ئه‌و دولبه‌ره له گاوره‌كان بووي.

سه‌رح: ليكدا‌نه‌وه

مه‌علووم: ديارى، ئاشكرا و له (عن) دا نووسراوه (نوسخه: مه‌وه‌ومه) كه ئه‌مه‌ش ده‌گونجی. ئهم تاكه له (مس، عن، ن، گل ۳، ص، م) دا هه‌شته‌مينه و له وانی تر دا نيبه و هيشته چاپ نه‌كراون و، له هه‌مووانيشدا چوونيه‌كه.

۹- رهمى: شيوه‌ی، دستوری مه‌به‌سته.

وه‌فا: ئه‌مه‌ك

خه‌به‌ر: ئاگادارى

مه‌عدووم: نه‌بوو، له‌ناوچوو، له‌ناو‌براو.

ئهم تاكه له (گ ۳، العراق) دا هه‌وته‌مينه و له (عن نسخه، گل ۲، حم، نم ۱، ر، س ۲) دا نيبه و له (مس، عن، ن، گل ۳، ص، م) دا نۆيه‌مين، تاكي ئهم هه‌لبه‌سته‌يه و له (گ ۳) دا دوا تاكه.

نابى (گ ۲): شيتى

هه‌ی بى خه‌به‌ر (گ ۳): (كوردی و سالم) ی تيايه كه به‌لگه‌ی ئه‌وه‌يه ئهم هه‌لبه‌سته هه‌ر دوو كيانه.

نیو بآلی دووهمی ئەم تاکه له چەند سەرچاوهیه کدا ئاویتهی تاکی هه‌ته‌م کراوه، هه‌له‌یه.

وتم، وتی (گ٢): گوتم، گوتی.

۱۰- شکار: راو، نیچیروانی.

سه‌ید: راو، شکار.

مه‌شئووم: شووم، بووم.

ئەم تاکه له (مس، عن، ن، گل٢، ص، م) دا ده‌یه‌مین تاکه و له‌وانی تر دا نییه و هه‌شتا چاپیش نه‌کراوه و له‌هه‌موواندا چوونیه‌که.

۱۱- زه‌خم: برین، زام، کولکی.

به‌س: زۆر، گه‌لی، فره.

نیگاه: روانین، ته‌ماشاکردن، نوارین.

ئەم تاکه له (حم) دا سی‌یه‌مین و له (عن نسخه، گ٣، س٢، العراق) دا پینجه‌مین و له (نم١، ر) دا شه‌شه‌مین و له (گل٢) دا هه‌ته‌مین و له (مس، عن، ن، گل٢، ص، م) دا یانزه‌مین تاکی ئەم هه‌له‌سته‌یه.

وتم (گ٣، س٢): گوتم

زه‌خمی (س٢): ره‌حمی

به‌س کارییه (عن نسخه): بس کالخوی: (به‌س کا له خۆی)

به‌س کارییه (جم): بس کا له خۆی.

به‌س کارییه (نم١): کاریگه‌ره.

وتی لاچۆ (س٢) وتی.

وتی (گ٢): گوتی

ئەم تاکه له (گل٢، نم١، ر) دا چوارینه و له (گ٢، س٢، العراق، عن، حم) شه‌شه‌مین و له (مس، عن، ب، گل٢، ص، م) دا دوانزه‌یه‌مین تاکی ئەم پارچه هه‌له‌سته‌یه.

وتم (گ٣، س٢): گوتم

قوریان (عن نسخه، حم): تنها

قوریان (نم١) فردا

وتی (گ٣، س٢): گوتی

شیتتی (نم١): گوم به، ئەمیش له تاکی چواره‌مه و ئاویتهی ئیره و تاکی نۆیه‌میش بووه.

نیو بآلی یه‌که‌می ئەم تاکه له (گ٣) دا به‌م جوهره‌یه: (کوتم ته‌نیا منم به‌سته‌ی ئەتۆ توند بوو جوابی دا) ئەمیش له تاکی چواره‌مه‌وه به‌ش‌ی‌واوی و لاوازی ئاویته‌ی ئیره بووه. نیو بآلی دووهمی ئەم تاکه له (حم، عن نسخه، نم١) دا به‌م جوهره‌یه (سه‌دی وه‌ک تۆ له هه‌رسوو به‌سته‌یی زنجیری گیسوومه) ئەمیش دیسان له تاکی چواره‌مه‌وه به‌هه‌له‌ ئاویته‌ی ئیره بووه.

له (گ۳)دا له جچی ئەو (صه دی وهک تۆ)یه نووسیویه (هه زارانی).

۱۳- وتم: (سالم) دزه، دهستی بڵند کرد ئایینهی راگرت،

وتی: کیشکچی ئەم باخه؛ به (کوردی) خالی هیندومه.

(سالم): نازناوی عبدالرحمن بهگی ئامۆزای (کوردی)یه.

دزه: مه بهستی دزی باخی پوری ئەو جوانهیه لیتی دواون.

دهستی بڵند کرد: جوانه که دهستی بڵند کردوه که نیشانهیه بۆ دهست بڵندکردنه کهی چه زهرتی مووسا لای جادووگه رهکانی فیرعهون و دهسته کهی ئەوهنده سپی و بریقه دار بوو، کهس دهستی وای نه بووه، جادووگه رهکان نیانتوانی دهستی خۆیان وا لێ بکهن و لێره دا ئەو دهستهی وهک ئاوینه داناوه که ئەمەش نیشانهیه بۆ (جامی جهم): ئاوینه کهی جهمشید، که گوايه سهیری بکردایه هه موو جیهانی تیا ئەدی، واته بههۆی ئەم ئاوینهیه وه کهس ناتوانی دزی لهو باغی پرووه بکات به تاییهتی که (کوردی) پاسه وانییهتی.

کیشکچی: پاسه وان.

به کوردی: به زوبانی کوردی وهیا (به کوردی)، واته لای مصطه فا بهگی (کوردی)یه وه که ئەو

پاسه وانی باخه جگه لهو ئاوینهیهی که لیتی درام، خالە رهشه کهی سه ر پرویهتی که وهک هیندو

(هیندی) - خه لقی هیندستان) ره شه، که گوايه (کوردی) بهو خالە داناوه پاسه وانه.

ئەم تاکه له (گ۳)دا نییه و له (حم، س ۲)دا هه وته مین و له (عن نسخه، گل ۲، نم ۱، ر)دا

هه شته مین و له (مس، عن، ن، گل ۳، ص، م)دا سیانزه مین تاکی ئەم پارچه هه لبه سته یه و له

هه موو ئەوانه دا دوا تاکه.

وتم (س ۲): کوتم

سالم (عن نسخه): کردی ئەوه بوو له پراویزی سه رهتای ئەم هه لبه سته دا له (عن)دا نووسیویه

که له نوسخه یه کی تر دا له هه مان که شکۆلدا ئەم هه لبه سته ی به هه له به ناوی (کوردی)یه وه

وه رگرتوو هه که ئەمه یه ئەوه تا (کوردی)ی نووسیوه، ته نیا هی ئەو نییه و هی هه ردوانیا نه.

دزه (ر): وه ره.

بڵند (نم ۱): درێژه.

ئایینه (نم ۱): ئاوینه - دیاره گۆردراوه

کیشکچی (نم ۱) ایشک چی، ئەمیش به گۆراو ده زانم

به کوردی (گل ۲، س، نم ۱، حم، عن نسخه، ر): بدایم، ئیتر له سه ره چاوه ده سنووسه

باوه پیتکراو و کۆتهکاندا (به کوردی)یه که نازناوی (کوردی)یه.

دوای ئەم کۆتاییهاتنه به دوور که وته وه له باسه کهی نازانم، که ئەم په پراویزه ی دوایی بۆ ئیره

وه ر بگرم که (عه لی ئاغای نه وتچی) له که شکۆلی (عن)یدا له کۆتاییی ئەم هه لبه سته ی سه ره وه

وا به فارسی نووسیویه:

(شبندهٔ أم که اثر اِکمال را این قصیدهٔ ورعین اجتماع سالم قصیدهٔ زیر فرمودهٔ رحمهم الله وایانا - علی).

واته: (بیستوومه دوا بهدوای تهوای کردنی ئەم چامهیهی سه‌ره‌وه و، له هه‌مان کۆبوونه‌وه‌دا (سالم) ئەم چامهیهی تری خواریه‌وهی فه‌رموه‌ه‌ خوا بیانیه‌خشی له‌گه‌ڵ ئیمه‌دا-عه‌لی).

له‌م پراویزه‌دا ئه‌وه‌مان بۆ دهر ده‌که‌وئێ که (سالم و کوردی) له‌ کاتی دانیشته‌که‌ی‌اندا له‌گه‌ڵ شیخه‌ پیاو ماقووله‌کانی قه‌رده‌اغیدا بوون که پیکه‌وه ئەم هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌یان داناوه و ئەمجا سالم له‌ هه‌مان کۆردا (جۆشی شیع‌ر دانانی) نیشته‌وه‌ته‌وه تا ئەم هه‌لبه‌سته‌ی دوا‌ی‌شی داناوه که له‌م په‌راویزه‌ی سه‌ره‌وه‌دا ناوی هاتوه‌.

ئهمجا له‌به‌رئه‌وه‌ی ئەو هه‌لبه‌سته‌ ناوبراوه‌ی (سالم) که به‌ته‌نیا وتوو‌یه‌تی (سێ) تاکی تیا‌یه، هه‌شتا چاپ نه‌کراوه، جگه‌ له‌وه‌ی چه‌ند هه‌له‌یه‌کی زه‌قی له‌ دیوانه‌ چاپکراوه‌کانی سالمدا هه‌ن له‌سه‌ر ئەم هه‌لبه‌سته‌ی و، چونکه‌ به‌پیتی سه‌رچاوه‌ی ده‌ست‌نووسی راستی هه‌له‌کانیم لایه، بۆیه هه‌لی ده‌زانم ئەو هه‌لبه‌سته‌ی تری (سالم) پێشکیش بکه‌م به‌تایبه‌تی که به‌و په‌راویزه‌ی سه‌ره‌وه و به‌م هه‌لبه‌ست و بۆنه‌یه‌وه به‌سه‌راوه‌ته‌وه.

ئەمىش ھەلبەستەكەى ترى «سالم» ە

- ۱- سەۋادى قىرگون شەبھا لە نوسخەى عەنبەرى مووتە سەراسەر پەونەقى دونيا لە عەكسى ئايىنەى رووتە.
- ۲- مەئەل ئەستونەىى دوودى ھەناسەم بۆ روشى و بەرزى مەگەر پرچى و راز و قامەتى لاولاوى ھەلچووتە
- ۳- بەناحەق كوشتمى موژگانى خوینرئىت، ۋەلى زانيم لەگەل من ئەم ھەموو كەچ بازىە تەحرىكى ئەبرووتە.
- ۴- بەدەورى لوئوئا غەوۋاصى زەنگىى دانەىى خالت بە (ظاھىر) پاسەۋانى كوئى مەرجان، لىۋى ياقووتە
- ۵- سىيەھ روو بىم، ۋەكو زولفت، سەرى موو گەر خىلافى بى بەحەققى مىصھەقى روى تۆ، (دزى دل)، خالى ھىندووتە
- ۶- ۋەكو موژگانى تۆ، بەرگەشتەىە طالع بەرووى مندا پەرىشان زولفى موشكىنت، لەگەل ئەحوالى من؛ جووتە
- ۷- جەۋازى دا ھەكىم: بادامى چاۋ و شەككەرى لىۋت لە قانۋونى وىصالا؛ بۆ دلى من، قوۋەتى قووتە
- ۸- بەھشتە ۋەصلى تۆ بۆ من، لە بن دارى موغەيلاندا لە ۋەختى دووریا؛ گولشەن ۋەكو صندوقى تابووتە.
- ۹- دلى ساحىرى لەبەر زولف و زەنەخ ناگاتە روخ ھەرگىز لە لايى ھەلقەىى ئەفعا لە لايى چاھى ھارووتە
- ۱۰- عەصاى مووسا لە كوئى بىنم پەھابم دا لە دەس چاۋت لە (ماھ) تا پىشتى (ماھى)، گىشتى؛ خۆ بەر ھوكمى جادووتە
- ۱۱- (بەسى) دون ھىممەتە گەر ئارەزووى ئەو رەنگى شاھى كا ھەتا؛ سەرگەشتە (سالم)، ئووفتادەى ساىيەىى رووتە

۱- قىرگون شەبھا (س ۲، س ۱): ھەردوۋ دىۋانە چاپەكەى سالم، گىو و مەريوان

قیر گوونی شهو - بهلام من لهسه که شکۆلی (عن، گل ۳) و، (عن: دیوانی سالم دهنووسی مهلا عهبدو لای قزلجی) چاکم کردهوه لهه لهبسته دا (عن) م کرده بنکه.

ئایینهی رووته (س ۲، س ۱): خالی هندووته، ئەمەش نابی، چونکه ئەم وشهیه له تاکی پینجهمدا دووبارهیه و لهسه سێ که شکۆله که چاکم کردهوه ئەم (ئایینه) بهش نیشانهیه بۆ (ئایینه) کهی ههلبهستی پیتشوو (دوا تاک) که ئەشی (کوردی) وتبیتی و (سالم) پی ناخۆش بووی، وهلامی داوتهوه وهک له دوو تاکی دوايشدا دهگهړیتتهوه سهه ئەم وهلامه.
دونیا (گل ۳): زنیت

۲- ئەم تاکه تهنیا له (عن، گل ۳) دایه و لهوانی ترا نییه و هیتشته چاپیش نهکراوه و لهه دوو سهراوهیهشدا چونیهکه.

۳- کوشتمی (س ۲): کوژتمی، دهنسکاریی مامۆستا گیوه.

ئەم تاکه له ههردوو دیوانه چاپهکهدا، لهگهڵ تاکی پینجهمدا پاش و پیتشه، بهلام من بهریزی که شکۆلهکان جیگیرم کرد.

۴- ئەم تاکهش تهنیا له (عن، گل ۳) دایه و لهوانی تردا نییه و هیتشتا چاپیش نهکراوه.

۵- ئەم تاکه وهک گوتم له (س ۱، ی ۲) دا، پاش و پیتشه لهگهڵ تاکی سییهمی سههروهه و له چاپهکاندا ئەم دوومه و، ئەو سییهم، ههچهند من وهک ریزی که شکۆلهکان نووسیم. وهک له تاکی دوومهدا نیشانهم کرد، ئەم وشهیه (ظاهر) و (دز) هی ئەم دوو تاکهیه سههروهه نیشانهن بۆ دوا تاکی ههلبهسته (ناوکۆیی) یهکهیه (کوردی و سالم) و، وهک وهلامدانه وهیهکیشه که لهویدا سالم کرابوو بهدز و خالهکەش کرابوو کپشکچی که لیرهدا (سالم) خالهکەیه کردووته به (ظاهیر پاسهوان) و سویندیشی خواردوووه که (دز) خالهکەیه. بهمه وهلامی دوا تاکی ههلبهستهکهیه تری داوتهوه.

۶- په‌ریشان (س ۱: دیوانی سالم چاپی مه‌ریوان): په‌ریشانی.

لهگه‌ڵ (عق): دهگه‌ل

ئەم تاکه له (س ۱، س ۲، عن) دا چوارهمینه.

۷- جه‌وازیدا هه‌کیم بادامی (س ۱، س ۲): جوازی حکمی بهرام.

چاوو (گل ۳): چاوت.

ئەم تاکه له (عق، س ۱، س ۲) دا پاش و پیتشه لهگه‌ڵ تاکی دواپی (۸ هه‌م) و له واندا ئەم شه‌شه‌م و ئەو پینجهمه بهلام من به‌پی (عن، گل ۳) ریزه‌که‌م وه‌رگرت، هه‌روه‌ها ئەم تاکه وهلامی ناوه‌رۆکی تاکی هه‌وته‌می ناوکۆیییه‌که‌یه.

۸- تۆ بۆ من (س ۲) تۆ و من، ئەمیش له‌نگه و ئەشی هه‌له‌ی چاپی بی.

موغیلاندا (س ۱، س ۲): موغیلانا، ئەمیش وهلامی (وصل)ی هه‌لبه‌سته ناوکۆیییه‌که‌یه.

۹- روخ هه‌رگیز (س ۱، س ۲، عق): رخصارت، بهلام وشهیه (روخ) هه‌که جگه له‌وه‌ی له دوو

که شکوئله که شدایه و بوره جیناسیه کیشی له گه ل (زه نه خ) دا ههیه، دیسان نیشانیه بۆ (یاریی
 شه ترهنج) که سه ربازی (دلی ساحیر) ناگاته قه لآ (روخ) ی رووی.
 ئەم تاکه له (س ۱، س ۲، ع) دا حه و ته مینه.
 ۱۰- ئەم تاکه له (عن، گل ۳) دایه و دهیه مینه و له وانی تر دا نییه و هیشتا چاپیش نه کراوه و له
 هه موواندا چونیه که و لیکدانه وه که ی ئەفسانه یییه.
 ۱۱- شاهی کا (ع): شاهی بی، ئەم شایه نیشانیه بۆ فیرعه ون، که له تاکی پیشووشدا له
 مووسا و مار و جادوو... هتد دواوه.
 بهم سۆ تاکه چاپ نه کراوه ی ئیره وه ژماره ی تاکه کانی ئەم هه لبه سته بوو به تاک که له
 چاپه کاندا (۸ جووته) و له ویزه ی کۆندا له بهر (تاکیتی خوا) پهیره وی تاکیتی ژماره ی تاکه
 هه لبه ست کراوه، ئەم تاکه ش له هه موواندا دوا تاکه و ئەم چامه یه ی سالم به تیکراییی وه لامی
 (ناوکۆیییه کانه).

چا

- ۱- چا مه رهه می زه خمانه
 ده رمسانی برینانه
 نه جزایی طه بیبانه
 غه مخواری هه زینانه
- ۲- نه گهر مه یلت له چایه
 ته عریفی له لام وایه
 شیرین، پر رهنگ و مایه
 نه زه تدهری رۆحانه
- ۳- شیرین نه گهر تاله

-
- رۆحی هه موو ئینسانه.
- ۴- بۆم تیکه فهقی سوور چا
 له علی له بی یار ئاسا
 زوو تیکه بۆم دهی سا
 رۆح هاتوو هه ولانه
- ۵- مه نظهر گه هت سه حرا بی
 چاوت که له له یلا بی
 مه جلیس که له گه ل چا بی
 دیوانی وه زیرانه
- ۶- عه قل و هونه ر و هۆشه
 فه هم و به صهر و گو شه
 بی نه وی، دل پر جو شه
 بی نه وی، سه ر هه یرانه

۷- (هجری) که برینداره
رهنگ زهره و خهفه تباره
بی چاییه بی چاره
سینه و دلی بریانه

۱- مهره م: دهرمانیکه بۆ نه مرکردن و چاککردنه وهی برین و ئاوساوی که له شوینی تردا لئی
دواوم که له پۆنی خهست و دهرمانی تر دروست دهکری.
ئه جزایی طهبانه: داوی پزیشکانه که رهسته یانه: (داو و دهرمان) که (داو) لیره دا بهواتای
(تاو) یا تۆری راوکردن نییه.

حه زین: خه مبار.

سه رچاوهی ئه م پارچه چوار بالی (روباعی) یه که ههوت (چوار بالین) ته نیا گوڤاری (به بیان)
ژماره ۷۲ی حوزیران و ته ممووزی سالی ۱۹۸۱ی زاینییه که له لاپه ره (۵۲ - ۵۴) یدا
(عوسمان هه ورامی) له ژیر ناوی (دوو کۆرپه ی هه ناوی «کوردی») دا وتاریک و دوو پارچه
هه لبه سته ی (کوردی) ی بلاو کردووه ته وه، به کتیکیان ئه م پارچه هه لبه سته ی سه ره وهیه و ئه وی
که یانم پیشتر پیتشکه ش کردووه و نیشانه م بۆ ئیره تیا کردووه.

(مامۆستا هه ورامی) رای گه یاندووه که ئه م هه لبه سته ی له مامۆستا عه لی سه نه جهری
وه رگرتووه ئه ویش له بهر ده ستنوسیکی (مه لا عه بدولحه مه دی ره زا) وه له سالی (۱۹۳۹ز) وه
له بهری کردووه. له باره ی بۆنه ی ئه م هه لبه سته وه (مامۆستا هه ورامی) له ده می (مامۆستا
سه نه جهری) یه وه ده گێردیته وه که:

(له سه ردانیکی «کوردی» دا بۆ (تاران) له گه ل کارواندا لای داوه ته گوندی (باشماخ) ... به و
ئاواته ی چایه ک بخواته وه و له دهردی سه ره ئیشه ی چامی ریگه رزگاری بی، ده بیته میوانی
فه قێکان و داوای چا ده کات و له چاوه روانی (چا دم کێشانه که دا) داوای پارچه کاغه زیک
ده کا و ئه م هۆنراوه یه ی بۆ دیت و تۆماری ده کات.

یه کی له فه قتییه کان ده لی: شیوه ی ئه م هۆنراوه یه له هی مسته فا به گی (کوردی) ده چی.
ئه ویش ده لی: به لی، من خۆم مسته فا به گ باش دهناسم، که نیشه جی بی، نازناوی هۆنراوه ی
(کوردی) یه که له گه ران و سه فه ردا بی، نازناوی هۆنراوه ی «هیجری» یه.

فه قتییه کان ده لین: خۆزگه به دیداری شاد ده بووین.

ئه ویش ده لی: ئه گه ر زوو چایه که زوو دم بکه ن ده تانبه م ده ستان ده نیمه ناو ده سته ی، چونکه
ئسته له م گونده دایه و من ده زانم میوانی کتییه.

که ئاره زووی چای ده شکێ به فه قتییه کان ده لی: فه رموون ده ستان بخه مه ده سته ی
(کوردی) یه وه. که ده ست ده خاته ده ستیان ده لی: ئیستا که ده ستان له ده سته ی مسته فا به گی

«كوردى»دايه.

ئەمەي سەرەو پوختەي گىرانهوئەكەي (مامۆستا ھەورامى) بوو، لە بارەي بۆنەي ھەلبەستەكەو، كە لە دواتر نووسىويە لە لاين و دەستنووسى (ئەحمەد محەمەد - ھەمكۆل) ھو كەشكۆلئىكى دەستكەوتوو، ئەم ھەلبەستەي بەناوى (ھجرى سنەيى) يەو تيا نووسراو كە ھەتەي جياوازييى لە نيوان ئەو كەشكۆلە و، وتەكەي (مامۆستا سەنجەري) دايه، كە لە گۆفارەكەدا ديارى كراو كە لە شوينى خۆياندا دەيان نووسم.

ئەو كەشكۆلەش بەناوونيشانى (ھەمكۆل) ناو ئەبەم وەك سەرچاو. لەبەرئەوئەي لەو كەشكۆل و گۆفارش پتر سەرچاوئەيەكى ترم دەست نەكەوت ھەر گۆفارەكەم كرده بئەكە و ھەرچەندە ناوى (ھيجرى سنەيى) يش لەسەر كەشكۆلەكەدا جارئ ھەر دەينووسمەو و دەبئ ئەوئەش بزائين كەوا (ھيجرى)، وەك لەسەرەو نووسراو، نازناوئىكى (كوردى) بوو، خۆيشى بەبنەچە (سنەيى) بوو، بۆيە منيش ھەر بەھەلبەستى (كوردى) مانى دەزانم.

لە بارەي ئەم ھەلبەستەو بە (دەمى) مامۆستا مەلا عەبدوئاللاي تووتنجىي پيئنجويئى (موفتى) م بيستوو كە گوايە (كوردى) لە كۆرى (فەقى) يانئىكدا باسى خۆشى و بەكەلكيى (چايى) دەكەن و (كوردى) دەلئى من ھەلبەستەيەكەم لەسەر چايى داناو، بۆ ئەوئەي لە خۆشيشى چايى دا و، لە كۆرى چايى خواردندا بەگۆرانئەو بەگوتريئ، بەلام (موفتى) فەرمووي ھەلبەستەكەم دەست نەكەتوو، ھەر ئەمەندەم لئىرە بيستوو، منيش بەپيئى كئيشى سووكى ھەلبەستەكەدا ئەم رايەي (موفتى) يە پەسند دەكەم.

۲- مەيل: ئارەزوو، ھەز.

تەعريف: لئيدوانى يا باسكردنى چاي مەبەستە.

مايە: نەكەھ.

نەزھەت: پيرۆزى، خۆشى، دووركەوتنەو لە پيس و خراپى، پاكزى.

شيرين، پىر رەنگ و مايە (ھەمكۆل): شيرين و پىر رەنگ مايە.

۳- شيرين و تال: ھەر دووكيان تامى چان لە شەكر زۆرى و بئى شەكريدا، ديارە مەبەستى لەو بوو كە بەھەردوو حال پيئى خۆش بوو.

لەم چوار بائيەدا (بالئى دووھم و سئىيەمى) يە جئ ھيئراو (مامۆستا ھەورامى) لە پەراويزوھ نووسيوھ كە (مامۆستا سەنجەري ئەلئى: ئەم دوو تاكەم لە ياد نەماو).

ديسان مامۆستا ھەورامى نووسيوھ: (سەير ئەوئەي كۆپلەي دووھم و سئىيەم لە ھەردوو لادا «ئەوى مامۆستا سەنجەري و ئەوى ھەمكۆل» ئەم ناتەواويە چوون يەكە، ديارە يكتيكان لەوى ترى وەرگرتوو يا مامۆستا سەنجەري داويە بەمامۆستا نەجمەدين مەلا و كاك ئەحمەدى «ھەمكۆل» يش لەبەر دەسنووسى مامۆستا نەجمەدين نووسيوھتەو.

رۆحى: گيانى.

ئىنسان: مرۆف.

۴- چای سوور: چای سوور مەبەستی (خەست)ە

لەعل: گەوھەریکی رەنگ ئالە

لەب: لیوھ - گواپھ (چا) وەک وەک لەعلی لێو ئال بێ.

جەولانە: جۆلانە، ھاتوچۆ، ناز و تەک

بۆ تیکە فەقی سوور چا (حەمکۆل): بۆم تیکە دەسا سوور چا - دیارە ئەمەش نابێ چونکە لە نیو بالی سیپھمی ئەم چواربالییەدا (دەسا) دووبارە دەبیتەو، کەواتە (بۆم تیکە فەقی، سوور چا)یەکە راسترە.

۵- مەنظەر گەھ: روانگە، دیمەن.

سەحرا: دەشت و دەر و لەوانەییە ئەو کاتە بەھار یا دیمەنی دەشت و دەر خۆش بوو و بەو بەلگەپەش (مامۆستا ھەورامی) وتووێ لە ھەپوانی مزگەوت، فەقییان خەریکی دەورکردنەو و کۆشش بوون کە (کوردی) دیونی و جۆتە لایان.

لەپلا: ناوی خۆشەوێستەکەمی مەجنوونە، بەلام مەبەست لە ھەر خۆشەوێستیکە.

مەجلیس: شوێن دانیشتن و تیا کۆبوونەو، کۆر.

دیوانی وەزیران: بارەگا یا دیوھخانی وەزیران (شالیاران).

مەنظەرگەھت سەحرا بێ (حەمکۆل): مەنزلگەھی سەحرا بێ.

۶- عەقل: ژیر

فەھم: تێگەیشتن

بەصەر: بینایی

گۆش: گۆپی و مەبەستی لە ھیزی بیستنە

بێ ئەوی: بەبێ ئەو

حەیران: سەرسام، سەراسیمە، راماو.

بێ ئەوی دل پر جۆشە (حەمکۆل): بێ وەی دل پر جۆشە.

بێ ئەوی سەر حەیرانە (حەمکۆل): بێ وەی سەری حەیرانە.

۷- سینە = سینگ

ھۆنەران ھەر بۆنەییەک ھەستیانی تیا بزواپت کە دەروونیان بجۆشینێ و باری نووسینەوێ ھەلبەستیان لەبار بووی و لەم جۆرە ھەلبەستانەیان وتوو، بەلام زۆریان لەبەر گەلی ھۆ لەناوچوون و ئەم ھەلبەستە (کوردی) بەلگەھی ئەوێ کە لەم جۆرە ھەلبەستە سووکەلانەیی زۆر لەناوچوون، و چونکە ئەم پەراویە کەمی لەمانە تیاپە.

دەبێ ئەوھش بزانی کە (چا) لە سەردەمی (کوردی)دا ھەبوو و لەوێبەر ھەلبەستی ترم لە بارە (چا)و ھەدیو بەلام لە دواي ئەو ھەلبەستی ھۆنەرانی دیکەمان ھەن وەک:

تال و شیرین پیکەو ھەمدیو، چا بێ، (چا) نەبێ

ھەر کەسێکی ھەمنشینێ چا نەبێ، پیت چانەبێ.

ئەي موسولمانينه

- ۱- ئەي موسولمانينه نايي پيم بلين چيم كردووه؟؟
دولبهرم بوچي وها دەستی له خوینم خستووه؟؟
- ۲- پهنجەشی خیناویه و هیشتا کوو لیک حاشا دهکا
سویند دهخوا بهدرۆ، دهلی: بهخوا ئەمن نه مکوشتووه
- ۳- چونکه ئەمرۆ من شههیدی که به لای عەشقی ئەوم
هەر وهکوو (کهو) پهنجەکانی وا به خوینم رشتووه
- ۴- چاوی مەستی فیتنه جوئی ههروهک سواره ی تورکمان
خهرمه نی عهقل و دینی به غارەت بردووه
- ۵- په رچه می چه شنی پەری تاووس که دەرەوشیتەوه
هینده نەرم و خاوه وهک ئاوریشمه یا (تووکى توو) وه
- ۶- کئی خەلاصی یی دئ له قولله ی قافی عیشقی چاوه که ی
زهحمه ته به خوا که چونکه پر له سیحره جادووه.
- ۷- ئەو سیا والا له دەوری گەنجی روخساری نیگار
پر عەجەب ماوم (که) داخۆ (مار) ه یانه (گیسو) وه
- ۸- یا خودا دووربئی له چاوی بهد ته ماشاکەن، کهوا
هینده باریکه قەدی، قورئان دەخۆی تارمی (موو) وه
- ۹- (کوردی) تاکو توۆ خه ریک ئەو نازداره بووی
پئی له (داو) نایی و له گوئی خستی به چاو ئەو ئاهووه

.....

۱- سه رچاوه ی ئەم پارچه هه لبه سته دوو که شکۆلی دەسنووسی (عن، ص) و، (گ) ی چاپکراوه.
من (عن) هکه یانم کرده بئکه ی لیکۆلینه وه ی، هه رچه نده به داخوه (بوئه) ی وتنه که یم نه زانیوه.
۲- حاشا دهکات: ناچیته ژیری، دانی بیا نانی.
پهنجەشی (گ) پهنجەکه ی.

هیشتا (گ۳): ئیستا .

هیشتاكو لیم (ص): هشتاكو لم = (هیشتا گولم) ئەمیش دەگونجی .

هیشتا كو لیم حاشا دەكا (گ۳) ئیستا دەكا حاشا گولم . ئەمە شتوازه

بەدرۆ دەلی . بەخوا (گ۳): بەخوا دەلی باله . - ئەمیش شتواوه .

۳- شههید: كوژراو له ریگهیهکی رهوادا بههشتیه .

که به لا: شاریکه له ناوهندی عیراق- ئەمە نیشانهیه بۆ هه رای تیا کوشتنی حوسهینی کوری و یارا .

کهو- مه لیککی جوانی دهنگخۆشی چیا بییه و گوایه کاتی حه زه تی حوسین کوژراوه ، کهو چینه ی له جی

خوینه که پیدا کراوه ، ه ، بۆیه په لی و دهنوکی سووره ئەمەش ئەفسانهیه کی درۆیه و کهو له و ناوچه یه نییه .

که به لای عه شقی ئەوم (گ۳) که به لای عی شقی تۆم- ئەمەش ناگونجی و دهسکارییه .

په نجه کانی (گ۳) په نجه کانت- دیسان ناگونجی .

۲- فیتنه جۆ: ناشووبه گێر .

سواری تورکمان: سواری جه ندرمه ی (عوسمانیه کان) که سواری (نیظام)یشی پی گوتراوه که کوردی جۆره له هجه یه کی تورکی زان بوون ،

خه رمه نی: خه رمانی

عه قل: ژیری . هیژیایی .

غاره ت: تالان ، هیرش .

فیتنه جۆی هه ر (گ۳) فیتنه جۆکه ت .

دینی (گ۳): هۆشی .

۵- تاووس: مه لیکه ئەوهنده ی (قه له موونیک) گه وره تره ، سه رنوکی په ره کانی کلکی ، گۆلگۆلی په نگا ورهنگی دره وشه ره وه یه ، به تایبه تی له کاتی خۆکیشکردندا (چه تر هه لدان)یدا دیاری ده دا .

خاو (گ۳) صاف

قوو= مه لیککی په ره که ی فه رم و بی مووچکه ،

په رچه می چه شنی (گ۳): په رچه مت هه ره ک/ وه ک ئاوریشمه (گ۳) قورئان ده خۆی .

قولله ی قاف: گوایه قه لا بوو ، به سه ر کتوی قافه وه له ویه ری دووری له به رزیدا ، به لام له راستیدا به ست (سه دده) ی نیوان چین و ژاپۆنه له کۆنه وه دروست کراوه که کتوی (هاججوج و

ماججوج) یشیان پی گوتوو وه له قورئاندا (ئەئجوج و مهئجوج)ه .

زه حمه ت: سه خته ، ناشی

سیحر: جادوو

- چاوهکهی (گ ۳): چاوهکهم
 بهخوا (گ ۳): بالله.
- ۷- سیا والا: (سیا: رهش) و (والا: پهخش کراوه) و مهبهستی له زولف و وکیسور
 ئەگریجهکانیهتی بهدهوری پروویدا .
 نیگار: جوان و مهبهسیی خوشهویست (یار)هکهیهتی.
 پر عهجهب: زۆر سهرسام.
 روخساری نیگار (گ ۳) روخسارته
 داخۆ (گ ۳): وا خۆ- ئەشی ههلهی چاپ بئ
 یانه (گ ۳): یاخۆ
- ۸- قهدی: مهبهسی له کهمهریهتی ئەوهنده باریک بووه .
 تاری موو : تهلی موو، داوی موو- ئەم جۆره (موبالهغه)یه، باو بوو لهویژدهی کۆندا .
 کهوا (گ ۳): گۆلم. ئەم تاکه له (گ ۳)دا دوا تاکه.
- ۹- له گۆی خستی: پهلوپۆی لی بریت، جوولهی پی نههیشتی، فزهی لی بریت.
 چاو ناھوو: چاو ناسک مهبهسی له جوانییهکهیهتی وهک چاوی ئەو وها بووه.
 ئەم تاکه که (گ ۳)دا نییهو لهوانی تردا دوا تاکهوه هیشته چاپ نهکراو.
 تیبینی: ئەم پارچه ههلبهسته ئاشکرای مۆرکی (کوردی) شیوهیه، بهلام لهوه دهچی که زۆر
 شیواپی دهستاو دهست دهماودهمی ناشارهزایی کردبی وههای بهسهر هاتبی.

لەقەبى صالحە

- ۱- لەقەبى صالحە، پاشا نىيە، ناوى يەسووه به موسوولمانى مەزانن، تەرەسە؛ ئەھلى جووه
- ۲- بەخەسىسى نىيە مانەندى لە رۆم و عەجەما وەكو ئەم كوونىيە، ئەسپابى موھەيبا نەبووه
- ۳- ئەم سەگە، هېشتو ناخەلەفە. شەرمى بەقەومى خۆى دى دوزمنى ئەو كەسەيە پىيى بلى: ئەمىرۆ (شەموو)ە
- ۴- دامەنى رەش، وەكو (تاووس) به فرين و ئەسەرا، خوئىيە مامرى حيزە، ھەموو خۆراكى گووه.
- ۵- دوشمناتىيى من و ئەم گاندەرە، رەسمىك قەدىم غەرەضى (كونە)، كە تائىستە لە بىرى نەچووه.
- ۶- ھەرۆهكو بىبوو ژنان پەرچەمى بەرداوتەووه كوئە فاحىشە، دەلىكى كىرىكى پىدا نەچووه
- ۷- پارەيەكى خۆى به ئىمام جەعفەرى صادق نادا شەرموعارى نىيە وەك شىعەيى بى ئابرووه.
- ۸- زىدە ئىكرامى ھەيە بو كەسى گەر بىتە كنى بوى تەرك نابى بەپىریش، مەئەلى كوئە خووه
- ۹- دەفتەرى بىنى، دەزانن، كە لەسەرخۆى چىي داوہ بو دراوى كونەكەى جوملە مەصاريف چ بووه.
- ۱۰- رووى بە (ئەحمەد) دەلى رۆلە چىيە شىومان ئىوارى دەلى ھۆ باب: شلە ساوہر يا ماست يا كودووه
- ۱۱- دىتە جواب: قوون فرە باب، جەژنە گەلىكى ماوہ، بن سەرى خالى نىيە داکەكەت دا خو چ بووه

۱۲- عیله‌تی (پشک) ی بگاتی له (حه‌کیمان) مه‌گه‌پین
 بۆ ده‌واو صیحه‌تی ئەو شه‌ربه‌تی جه‌وت و به‌رووه
 ۱۳- نیر ئەگه‌ر ئا‌ووس ئەبوو، ئەم ده‌بوو داکی چل بی
 (کوردی) حه‌یفه‌ به‌سه‌ له‌م نه‌وعه‌ که‌سانه‌ مه‌دووه

۱- له‌قه‌ب: نازناو، چه‌شنه‌ پیناسه‌یه‌که‌.

(صالح): وادیاره‌ ئەو که‌سه‌ی ئەم هه‌لبه‌سته‌دا داشۆرین ناو ناتۆره‌یه‌ی پیا گوتوو، پیاویکی ده‌وله‌مندی بنه‌چه‌ خانه‌دانی خوو چرووک و په‌ست بووه‌ و به‌هه‌ندی وشه‌یشدا ده‌بی له‌ ده‌وری (کۆیه) بووبی یا (پاشا)یه‌ عوسمانی، (پاشا نییه) به‌پینووسی کۆن- ئەو وشه‌یه‌ به‌ (پاشا) نییه‌ و (پاشانی)یه‌ واته‌: (حیز) ده‌خویندریته‌وه‌.
 یه‌سوو: ناویکی جوله‌کانه‌یه‌ و له‌ (یووسف)ه‌وه‌یه، یا کورتکراوه‌ی (یووسف)ه‌.
 ته‌ره‌س: سووک، بی ئابروو، ره‌وشته‌ په‌ست، ده‌ویت.
 جوو: جوله‌که‌. (ئیسرائیلی) یا ئەوانی په‌یره‌وی (مووسا) پیغه‌مه‌به‌ر ده‌که‌ن. مه‌به‌ستی له‌ (بی) ئاینی) بووه‌.

سه‌رچاوه‌ی ئەم هه‌لبه‌سته‌ که‌ هه‌شتا چاپیش نه‌کراوه‌ (مس، عن، ن، ص) ه‌ و، له‌ هه‌موویان ته‌واوترو، به‌ واتا ترو ره‌وانتریان (ن) بوو، بۆیه‌ کرده‌م بنکه‌ی لیکنۆلینه‌وه‌ی و، هه‌موویان به‌هی (کوردی) یان داناوه‌ به‌لام له‌ (عن)دا ئەم په‌راویزه‌ هه‌یه‌:-
 (این قصیده به‌عنوان (ذم) حرفیا و باتشویش نقل کردم و شاعرش معلوم نیست، شاید یک نسخه‌ء کامل وباسم شاعرش بدست آورم -علی)
 واته‌:- (ئهم چامه‌یه‌م به‌سه‌ر ناوی (زهم) و کوتومت به‌ شیواوایشه‌وه‌، وه‌رگرت که‌ هۆنه‌ره‌که‌ی نادیاریه‌وه‌ به‌شکو روونووسیکی ته‌واوی و ناوی هۆنه‌ره‌که‌یشم ده‌ست بکه‌وئ- عه‌لی).

۲- خه‌سیس: پیس، په‌ست، چرووک، له‌جه‌ر، پیسکه‌.

رۆم و عه‌جه‌م: مه‌به‌ستی له‌ عوسمانی و ئیرانی بووه‌.
 کوونی: نامه‌رد، کووندەر.

ئه‌سپابی موهه‌یا: هۆیه‌کانی ئاماده‌.

به‌خه‌سیسی (مس): به‌خستی.

له‌ رۆم و عه‌جه‌ما (عن): له‌ ام آیامه‌.

وه‌کو ئەم کوونیه‌ (عن): کس و کو ام کوئیه‌.

۳- ناخه‌له‌ف: ناوه‌جاخ، ناکه‌س، ناره‌سه‌ن.

قه‌ومی خۆی: مه‌به‌ستی له‌ بنه‌ جوویتی یه‌، وه‌ئه‌شی له‌به‌ر ره‌زیلییه‌که‌ی بی، که‌وا کردوویه‌ به‌ (جوو) چونکه‌ پیسکه‌ن.

- شەموو: رۆژی دواى هەفتەیه و رۆژی حەسانەوہیە، لەلای جوو، لەخوا تیايا حەساوہتەوہ لەدوی دروستکردنی جیہان.
- ئەم سەگە ھیند (عن): ام سگە - زۆر لەنگەو.
- ئەم سەگە ھیند (مس): ام سگەچون- نوسخە: ام سگە زور.
- خۆی دئ (عن، ص): خویە: (خۆیە).
- ۴- دامەنى پەش: نیشانەیه بۆ رەشیى قاچەکانى تاووس و پەريشى بەو جوانییە. فرین: مەبەستى وەك مریشكە نافرئ و فشەكەريشى مەبەسە ئەسەر: روالەت و مەبەستى: (گوو خواردنى مریشكەكەيه) كە ئەویش گەندەخۆر بووہ. مامر: مریشك، مر.
- جیناس ئارایی لە: (خۆپری) و (خۆراك) دا ھەيە.
- ئەم تاكە لە (مس) دانییەو لەوانى تردا چوارەمینە دامەنى(عن): دابونى.
- رەش وەكو (عن، ص): ھروكو.
- خۆپرییە مامرى حیزە (عن) چونكە ام حیزە مریشكە.
- ۵- دوشمانى: دوشمانیەتى.
- رەسمیكە: شێوہیەكە، باویكە، لەیستیکە.
- عەرەض: مەبەستى لە (رق).
- (كونه) بە رینووسى كۆنەو بە (كۆنە) و (كوونە) دەخۆیند رینەوہ، ھەردووکی دەگونجئ. كە تائىستە (عن) كە ایستە.
- ئەم تاكە (س) دا چوارەمینە و لەوانى تردا پینجەمینە.
- ۶- پەرچەم: لەوانەيە كاكۆلى بووبئ و ئەم وای پئ گوتووہ، مەبەستى پيشەوہى كاكۆلە. فاحیشە: سۆزانی، داوین پیس.
- ئەم تاكە لە (عن) نییەو لە (مس) دا پینجەمینە و لەوانى تردا شەشەمینە.
- ۷- پارە: ھەرچەند بەواتە (فلوس) ھ، بەلام (پارە) ش ئەوسایە جۆرە فلسیك بووہ، لە نرخدا كەمترین و بەرامبەر بە (فلس) بووہ.
- جەعفەرى صادق: یەكێكە لە نەوہى ئیمامى عەلى و مەزنیكى ناودارى ئیسلام و، ئیمامىكى شیعەكانەو لەسەرىنى عەباسییەكاندا ژیاوہ.
- عار: شوورەیی، ئابروو، شەرم.
- ئەم تاكە لە (ص، مس) دانییەو لەوانى ترا حەوتەمینە.
- پارەییكى (عن): پاركى
- وەك شیعەیی (عن): اومحەیی.

- ۸- ئىكرام: بەخشش، بەھىي. زىد ئىكرام: زىادەبەخشش (كەرەم): نەوازش.
 كنى: لە رېنوووسى كۆندا بە (كنى) و (كونى)ش دەخوئندىتەو و ھەردوو جۆرەكەش بۆ ئىرە دەگونجىن.
 تەرك: وازلېھىنان، دەس لى ھەلگرتن، نەچوونەو سەر.
 مەئەلى: بەوئىنەى ئەمەش نىشانەى بۆ پەندى پىشىنانى: (خوى شىرى تەرك نابى بە پىرى).
 ئەم تاكە لە (ص، مس) دا شەشەمىنەو لەوانى تردا ھەشتەمىنە.
 بۆ كەسى گەر (عن): ھركس.
 نىوبالى دەقى ئەم تاكە لە (ص، عن) دا بەم جۆرەى: (ھەر دزانى بلى احمد ورە ام ايشە كۆ).
 ديارە احمد كورى بوو.
 ۹- لەسەر خۆى چىي داو: گوايە بە پارە خەلكى بەسەر خۆيدا كىشاو.
 بەدراو= (بە رېنوووسى كۆن): (دراو= پارە)، (دراو= رېگە) لە رېگەيداو (دراوى) ىش دەخوئندىتەو، كە ھەرسىكىيان دەگونجىن و ئەمەش ھەستايى ديارى بە وشەكردنەو جوانىي وئەھىي.
 جوملە= گشت، ھەموو، سەرپاك، تىكرا.
 مەصارىف= خەرج كراو لە پارە.
 ئەم تاكە لە (ص، مس) دا نىيە و لەوانى ترا نۆيەمىنەو لە (عن) دا بەم جۆرەى:
 دفتىرى بىنە بزائم چەكراو ەمرو
 بودرى كلكت جملە مەصارىف چەبوە
 ۱۰- ئەحمەد= بېرەدا دەرئەكەوئى كە كورى بوو.
 شىو: چىشت
 شلە ساوەر: چىشتىكە لە ساوەر دەكرى، بەلام ئاوى زۆر تىايەو پروونە.
 كودوو: كۆولەكە، كودى، كوودى.
 ئەم تاكەش لە (ص، مس) دا نىيە و لە وانى تردا دەھىمىنە و لە (عن) دا بەم جۆرەى:-
 لە ئەحمەدە خواردىنى امروت چىە لو ايوارى.
 دلئى شىوت شلە سادە يا ماست يا كودو.
 ۱۱- فرە: فراوان، گەورە، فەش- قوون فرەباب: جوئىتىكە و مەبەستى لەوھىە كە پىئى ناخۆش بوو، ئەوئەندە خواردەنەيان ھەيە بۆ ئىوارە ديارە ژنەكەى بەنيازىك ئەماتەى كردوون، كە ئەمىش بەدناوكردى ژنەكەيەتى لەژىرەو، لەلايەن (كوردى) يەو.
 ئەم تاكە لە (ص، مس) دا نىيەو لە (عن) دا بەم جۆرەى:
 (پى و لى قون فرەباب از شلە ساوەر ناخوم
 ماشى نۆ سالە نماينە ئەو چى گندوگۆ).

۱۲- عیلةت: نهخۆشى، خهستهيى، ناساغى.

پشك: كون تى بوونى مهشكه و ليوه وه لاندنى ئهوى تيايه تى. به لام ليره دا مه به ستيى له نهخۆشىي رهوانىي (ئيسهال)ى (صالح)ه.
حهكيم: پزىشك- به داخه وه كه خوالىخۆشيوو دوكتور (رافيع عه قراوى) و وشه ي (نۆشدار)ى له باتى (پزىشك) به كار هيتنا- كه هه له يه و (نۆشدار)، (دهرمانسان)يه.
دهوا: دهرمان.

صيحه ت: ته ندروستى.

جهوت و به پروو: ههردوو بهرى يهك جوړه دارن و به پرووه كه يان دهكرى به ئار د بۆ نان به كالى و كۆلاوى برزاوى دهخۆرى، ههروهك بۆ نهخۆشى سك چوون (رهوانى باشن و جهوته كه يان گه لى سوودى پزىشكى و كيميائى و پيشه سازى ترى هه يه و مهشكه و گونده و پيسه شى پى خۆش دهكرى و (به پروو) وهك (ئالف) دهرى به ئاژه ل.

عيلة تى پشكى بگاتى (عن): عيله تىكى كه بگاتى.

صيحه تى ئه و (عن) دردى اوى.

ئهم تاكه له (ص، مس) دا هه وته مينه و له وانى تر دا دوانزه يه مينه (كوردى)- به دوور كه وته وه له (بابه ت) له م تاكه هه ليه سته دا وه ستاكارانه و له ژيره وه جنبو به و (صالح)ه داوه:-
مه به ستي ئه وه بووه كه له بهر (كوندان) پاش هه لۆل بووه، پيسى بۆ راناگيرى.

۱۳- ئاوس: زگ پر بوون به منال و بيچوو.

حه يف: موخابين.

نهوع: جوړ، چه شن، جوړ.

ئهم تاكه له (عن) دا نيه و بويه هونه ره كه ي به (نه زانراو) داناوه ههروه ها له (ص، مس) دا هه شته مينه و (ن) دا سيانزه يه مينه و له هه موواندا دوا تاكه.

حه يفه (ص) ايتر.

(كوردى) به م پارچه هه ليه سته وه هى ترى، شوين ده ستي خۆى له (هه بو) دا، به چاكي ديارى كردووه، ئه گه رچى شيواوى به م هه ليه سته يه وه دياره.

تاری کاکۆلت

- ۱- «تاری کاکۆلت له سههر سهفحهی روخت تاتارییه»
خهططی دهوری لیوی ئالت جهدوهلی ژهنگارییه
- ۲- رۆین و، وهستانهوهو عیشوهو نیگههکت ههیه
نازه یاخۆ خهشمه، یاری ههمدلی و خه مخوارییه
- ۳- دل بریندارم به پهیکانی موژهی خونریژی تو
نالهی زاری منی زاری له رۆح بیزاریییه.
- ۴- لیوی من موشتاقه قوربان بۆ ئهسهه لیوانی تو
رۆح لهسهه لیوم به موژدهی وهصلت ئینتیظاریه
- ۵- حالهتی نالاندنی (نهی) پیت بلیم وهجهی چیه؟
بۆ فیراکی رووی ههیبان، ایما هاوارییه
- ۶- من چم و هه ددم چیه عاجز دهی لیم چاوهکهه
عهقل و دینم ههیه جان و دل، سههباریه
- ۷- تاکهی ئاخه، ههسههتی کاکۆلهکههت پهنهان بکهه
ههجر (ئاشوفته دلی و) کاکۆل پهسته کارییه

۱- تاری: داوی، تالی مووی، داوی موو، تهلی موو.

کاکۆل: مههسته له قزی دریزی پرچ قرتاوی نیرینهیه.

لیره دا ههچهه (کوردی) ناوی کاکۆلی خۆشهویستهکهی بردوه، بهلام مههرجیش نییه که

کاکۆلی بووی، بهلام نیرینه بووه وهک لیکی دهدریتتهوه.

سهفحه: روه پههه: تهختی رووی خۆشهویستهکهی مههسته.

روخ روو، روخسار (سهفحهی روخ) نیشانهیه بۆ چواندنی به (روو) به رووپههه قورئان: یا پههه گۆل.

تاتار: مههسته له (تههه=مهههه) کانه و کردنی تاری کاکۆلهکهه بهو (تههه) ی نیشانهی بهههه و کاریگهههه و جیناسی تیایه.

خهططی دهوری لیتو: مه‌به‌ست له سمیل و ریشه که وهک نووسراو (خهت) دتیری نووسینه‌که به‌سه‌ر ئه‌و په‌ره‌ی پروویه‌وه.

جهدوله‌ی ژه‌نگاری: (جهدوله- لیره‌دا به‌واته- پچکه) و (ژه‌نگار، ناوی په‌نگیکی شینی کاله) به‌نیشانه‌ی پچکه‌ی مووی (دیر)ی تاره‌سه‌ر دهرکردوو کاله‌که‌ی به‌سه‌ر پروویه‌وه بووه و دیسان (جهدوله‌ی: ژه‌نگار) و (ژه‌نگال: سنجاد) که شوینی به‌ناوبانگترین دهرگای ئه‌ستیره شوناسی بووه (مرصد) له‌سه‌ره‌تی عه‌باسییه‌کاندا له‌شوینی ئه‌م ساری (گرینویچ)ه‌ی ئیستا بووه. که سه‌ره‌تای ئه‌ندازه و پیتوانه‌ی گۆی زه‌وی و میقاتی سه‌عاتی جیهانی و، هتد که له‌سه‌ر ئه‌وه کراوه، شوین ئه‌ندازیاران و زانانی به‌ناوبانگ بووه له زانستی بیرکاری و ئه‌ندازیاری زه‌وی شوناسیدا به‌رکاریان هیناوه‌و (په‌رگاره‌که) سمیله‌ قه‌یتانییه‌که‌ی بووه که تازه مووی لی هاتوووه و جه‌دوله‌ی زانبارانه‌ی زاناکانی (سنجار) بووه. سه‌رچاوه‌ی ئه‌م پارچه هه‌لبه‌سته له ده‌سنووسی کۆن (عن، ع، ص، ف، لاپه‌ره ۳، نم/ ۱) ه وه له چاپکراویشدا (لاپه‌ره ۲۸، ۲۹، گ لاپه‌ره ۵۱، س لاپه‌ره ۴۹، گ ۳) یه و، دوا تاکیشی له لاپه‌ره ۲۹۸ی له میژووی ئه‌ده‌بی کوردی مامۆستا عه‌لئه‌دین سه‌جادی دا چاپ کراوه.

که‌شکۆلی (عن) به‌ر له نووسینی ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی سه‌روه هه‌لبه‌ستکی تری نووسیوه و له‌سه‌ره‌تای ئه‌و هه‌لبه‌سته‌شدا نووسیوه: حسرتی در ردیف «نالی» برای کردی رحمم الله نوشته- علی) واته: (ئه‌م هه‌لبه‌سته که هاوچه‌شنی هه‌لبه‌ستکی نالییه‌و (حه‌سه‌ره‌تی) بۆ (کوردی)ی نووسیوه خوا لیتیان خوشبئ- عه‌لی) ئه‌مجا دوا‌ی ئه‌و هه‌لبه‌سته ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی سه‌روه‌ی له‌ژیر سه‌ره‌ناوی: (پاسخ کردی برای (حسرتی) در ردیف او و (نالی) رحمم الله - علی) نووسوه واته: ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی سه‌روه‌ی (کوردی) وه‌لامی «کوردی» یه بۆ: (حه‌سه‌ره‌تی) که له هاوچه‌شنی هه‌لبه‌سته‌که‌ی (نالی)دا ئه‌و واته (کوردی)یش دایان ناوه خوا بیانبه‌خشی- عه‌لی).

ئه‌و هه‌لبه‌سته نیشانه بۆکراوه‌ی (نالی) که (حه‌سه‌ره‌تی) له هاوچه‌شنیدا نامه‌که‌ی بۆ (کوردی) نووسیوه و (کوردی)یش به‌همان هاوچه‌شن وه‌لامی داوته‌وه ئه‌مه سه‌ره‌تاکی هه‌لبه‌سته‌که‌ی (نالی)یه (به‌رگی دنیا هینده کورت و کۆنه‌و و، بازارپیه)، هه‌روه‌ها گه‌لی له هۆنه‌رانیشمان هه‌لبه‌ستیان له‌م هاوچه‌شنه گوتوه، وهک (وه‌فایی) و... هتد که‌واته ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی سه‌روه‌ی (کوردی) وه‌لامی نامه‌یه‌کی هۆنراوه‌ی (حه‌سه‌ره‌تی)ی براده‌ریه‌تی که ئه‌وی (حه‌سه‌ره‌تی) له‌خواره‌وه پشکه‌ش ده‌که‌م هه‌لبه‌سته‌ی (حه‌سه‌ره‌تی)یه هیشتا چاپ نه‌کراوه و ئه‌مه (یه‌که‌م جار)ی چاپکردنیه‌تی وهک پئ بزانه‌م. وه‌له دوا تاکی هه‌لبه‌سته‌که (کوردی)دا ناوی (حه‌سه‌ره‌تی) هاتوووه. شایانی ده‌ست نیشان کردنه که‌وا (حه‌سه‌ره‌تی) (نازناوی) (مه‌لا عومه‌ر) ناویک و هه‌وال و هاوچه‌رخ‌ی (کوردی)بووه و من به (مه‌لا عومه‌ر)ی (په‌نجووی)ی ده‌زانم که ئه‌شی ئه‌ویش جگه له نازناوی (په‌نجووی) نازناوی (حه‌سه‌ره‌تی)یشی بووی وهک (سالم) نازناوی (بیمار) و (کوردی) نازناوی هه‌جریشی هه‌بووه و ئه‌گه‌ر ئه‌م (حه‌سه‌ره‌تی)یه، ئه‌و په‌نجووییه

نەبێ کەوا (مامۆستا محەمەد عەلی قەرەداغی) دیوانچیکى نایابى لەسەر ئامادەى چاپ کردووه، ئەوا لەو مەندە پترى لى نازانم کە (کوردى) هەلبەستى (قەوسى ئەبرۆو موژەت تىروکەوانە بە عومەر)ى بۆ ئەو گوتووه. وەک لەویدا نیشانەم بۆ کردووه، بەلام وەلامەکەى ئەو مەلا عومەر (حەسرەتى)یەم یا (رەنجوى)یەم، دەست نەکەوتوو کە بۆ (کوردى)ى نووسىوه، ئەو بەرامبەر بەو هەلبەستەى تری (کوردى) دای نابی.

خەطى (ع، ص) خط پینووسى کۆنە.

خەطى (ک): خەت

دەورى (ک): لە دەورى

دەورى لىوى (ع): لىوى.

حەد دەلى (ص، ع) جدول.

ژەنگارىيه (ر) ژنگارى.

ئەم نیشانە بۆ (جەدوول) و (ژەنگار) و خەط کە ئەمانە زار گوتى (گەر دوون و ئەستیره شوناسى) و (رەنجوور)ش ئەستیره شوناسىکى کەم هاوتای سەر دەمى خۆى بووه، ئەمە بەلگەى بۆ ئەو ئەو (حەسرەتى)یە رەنجوورى بى. ئەمیش نامەکەى مەلا عومەر (حەسرەتى)یە کە بۆ (کوردى)ى داناوه و ئەم هەلبەستەى سەرەوه لە وەلامى ئەمەدايه:

(نامەى حەسرەتى بۆ کوردى)

«تارى کاکۆلت لەسەر صفحەى روخت تاتارىيه؟»

يا لەسەر گەنجینهى لىوت کە مەشقى (مار)یە

یادى رەنگ و، دەنگ و، کردارت؛ دەروونم جۆش ئەدا،

دل و پینەى وەصلەکەى پارو لىقاي پىزارىيه.

حەیفە و ابى باکى، جارى یادى من ناکەیتەوه؟

هەر لەتۆم دیوه عەزىزم ئەم لە دۆست بىزارىيه.

دل برىنداره لە دووریت تۆش ئەوەندە بى وەفای،

هانى، فەرموو گوئى لەدەنگى بگره چۆن هاوارىيه.

قافلەى کالای (عیتاب) و (لۆمە) دیارىی دەستمە

بۆ دەلىلى خۆشەویستى هاتنم سەر یارىی یە.

خۆزگە دەترانى کە چەند موشتاقى دیدارم وەلى،

تۆ نەهاتى، من ئەوا هاتم، بەلى: ناچارىيه.

رەسمى خۆيانە کە عاشق تووشى (هيجرى)کا دەسا

(حەسرەتى) پىی خۆشە، چونکە بى وەفایى کارىيه.

ئەمە پارچە هەلبەستەکەى (حەسرەتى) بوو لە هاوچەشنى هەلبەستەکەى نالیداو نامەى (حەسرەتى)یە بۆ (کوردى) جارى تەنیا سەرچاوهى ئەم هەلبەستەى (حەسرەتى) کەشکۆلى

(عن)ه و له شوینی تردا بهرچاوم نهکهوتوو، سه‌ره‌تای ئهم هه‌لبه‌سته که به: «تاری کاکۆلت له‌سه‌ر سه‌فه‌حه‌ی روخت تاتارییه» ده‌ست پی ده‌کا ئهمه به‌لگه‌ی ئه‌وه‌یه که ئهم نیو بآلی یه‌که‌می ئهم تاکه هی (حه‌سه‌ره‌تی)یه و (کوردی) له‌وی وه‌رگرتوووه کردوویه سه‌ره‌تای هه‌لبه‌سته‌که‌ی خۆی وه‌ک (ته‌خمین) (ته‌لیع) یا (ته‌رجیع) که ئهمه‌ش له وێژه‌ی کۆندا باوه و هه‌لبه‌ستی ژێ له‌م جۆره له‌م په‌راوییه‌دا به‌رچاو ده‌که‌وئ.

که ناوی (کاکۆل) به (کوردی)یه وه‌ ده‌با دوورنییه (کوردی)ش کاکۆلی بووی و مه‌رجیش نییه وای، کاکۆل به‌نیشانه‌ی (بیاو)یش هاتوو.

ئهم (نامه) و (وه‌لام) و ساغبوونه‌وه‌ی کوردی له تاوانباریی (نێردۆستی) پزگارده‌کات. له‌باسی (که‌نجینه‌وماری)ی تاکي یه‌که‌مدا، نیشانه بۆ ئه‌وه‌یه که که‌نجینه هه‌میشه ماریکی پاسه‌وانی له‌سه‌رو هه‌تا خاوه‌نی که‌نجینه‌که په‌یا ده‌بی ماره‌که ئاپرا و ئه‌وی ده‌ستی بۆ به‌ری ماره‌که ده‌یکوژئ.

ناوه‌رۆکی تیکرای تاکه‌کانی هه‌لبه‌سته‌که‌ی (حه‌سه‌ره‌تی) به‌لگه‌ی دۆستایه‌تی به‌هیز و خۆشه‌ویستییه‌کی پر به‌ دلّه له نێوانیاندا و ئه‌وه‌نده‌ش (حه‌سه‌ره‌تی) خۆی به‌ دۆستی زانیوه، ئه‌وه‌تا توانجی تی ده‌گرئ سه‌ره‌نشتی ده‌کا، به‌پیتی تاکي پینجه‌م و شه‌شه‌م دیاره (حه‌سه‌ره‌تی) سه‌ری له (کوردی) داوه، به‌لام له‌ کوپي و که‌ی؟؟

وشه‌ی (هیجری) هه‌رچه‌نده به‌واته (دووری)یه له‌تاکي دوااییدا واته، به‌لام نیشانه‌یه بۆ نازناوی (کوردی) و له ئاکامیشا له (کوردی) خۆش بووه که له‌گه‌لیا بۆ وه‌فایه‌و هه‌لبه‌سته‌که‌ی (کوردی)ش که له وه‌لامی ئهمدا، هه‌مان په‌یوه‌ندی دۆستانه ده‌گه‌یه‌نی که (کوردی)ش له‌دوا تاکي وه‌لامه‌که‌یدا، نازناوی خۆیش و (حه‌سه‌ره‌تی)یشی بردوو. جگه له‌وه‌ی له‌م په‌راوییه‌دا له دواتر دوو (نامه‌ی) هه‌ردووکیان بۆ یه‌کتر به (هه‌ورامیانه) (زاراوه‌ی گۆران) هه‌یه.

٢- ئهم تاکه به‌تیکرای نیشانه‌یه بۆ هه‌لبه‌سته‌تکی کۆنی (فارس) که ده‌لێت:

(آخورتو آموخت به‌ هنگام دویدن)

رم کردن و ایستادن وایس نگیریدن

واته(ئاسک له‌تۆوه له‌کاتی راکردنیا، په‌وکردت (سلکردن)، هه‌لوێستانه‌وه و بۆ دواوه توارین فێربوو).

عیشوه: ناز

خه‌شمه: رقه، توورپه‌یه.

باری هه‌مدلی و (ع، ص، ف) یا همدله.

باری هه‌مدلی و (کم، نم، س): یاری همدله‌ی و (باریی هه‌مدله‌ی). هه‌مدلی و (ک٣) یا په‌حمی ده‌ی ئه‌میش هه‌له‌یه و ده‌سکاری وه‌سنگه‌یه. باری هه‌مدلی و (ئه‌نهر): یاخو له‌به‌ر.

خه‌مخوارییه (گ، س، گ٣) خه‌مخوارییه.

ئهم تاکه له‌ (-) دانیه و له‌وانی تردا دووه‌مینه.

۳- په پک: تیر

خونړیژ: خونړیژ.

نالهی زار: هاواری ده می. دهنگی.

منی زاری: منی په ریشان ئه میس جیناس ئاراییه.

رؤح: گیان.

ئهم تاکه ش دیسان له (ر) دا نییه و له وانی تر دا سییه مینه.

بریندارم (کم): بریندارم- دیاره هله چی چاپیه.

بریندارم (گ۳): برینداره. ئهمه دهسکاری، دهسنگه یه

به په یکانی (نم۱): به گیانی

به په یکانی (ع، ن): په یکان

خونړیژی (گ۲، س، گ، ئهنوهر) خونړیژی.

زاره (ژا، ن، کم، گ۲، س، گ۳، ئهنوهر) زاری

له رؤح (گ۲، س، گ۳) به گیان دیسان گۆرینی گپژه بؤ کوردی.

۴- موشتاق: ئاره زومهند، تامه زرق،

ئسه: له سهر،

رؤح: گیان.

وهصل: پتیکه یشتنی، کوردی مه بهستی له هاتنی (حه سره تی) بووه و، بهم نامه یه بانگه یشتنی

کردووه. ئینتظار: چاوه پروان.

ئهم تاکه له (ر) دا دووه مینه و له وانی تر دا چواره مینه.

بؤ ئه سهر (ر): بو لسر: ئهمه ش رینووسی کونه.

بؤ ئه سهر لیوه نانی (ئهنوهر): بو سری لیوانی.

روح (گ۲، س) گیان- گومانی تیا نییه که گپو ئهمه ی کردووه به کوردی.

وهصلت (ئهنوهر): وهصلی.

نیو بالی یه که م مه بهستی له ووه که بگن به یه که و، له گه ل یه کدا بدوین، ئهمه ش وهستا کارای

ویژه ی کونه.

۵- عیله ت: دهر، به لام مه بهستی له (هؤ) یه = هؤ جییه؟ بؤ چ؟؟

وهجه ی: هؤی چییه؟؟ له چ روویه که وهیه.

فراق: دووری، لیره دا: (له فیراقی) به جی تره. به لام کیشی هه لبه سته که ریگه ی نه داوه، چونکه

(بؤ فیراقی) یه که وهک ئاره زوکردنیکی (فیراق) ده گه یه نی، که ئه وهش پیچه وانه ی بیر ی ئهم

تاکه یه، هه رچه نده (کوردی) ش مه بهستی له (له فیراقی) بوه، نه ک (بؤ فیراقی).

حه بییان: خو شه ویستان.

له که شکو لی (عن) دا به رامبه ر ئهم تاکی پینجه مینه، ئهم په راویزه فارسیه. نووسراوه: (با آنکه

این غزل کردی جواب (حسرتی) است اما در این موقع کرد اشاره به (نالی) از (نالاندن) و (حبیبه) معشوقه است از (حبیبان) کرده و گفته، همچنان (نالی) مثال (نهی) از فراق (حبیبه) مینالد و، من مشتاق انتظار از فراق شما مینالم ... الخ- علی)

واته (لهگه لئه وهدا که ئەم هه لئه ستهی «کوردی» وه لئه بۆ «هه سهرتهی»، به لام لئه رهدا (کوردی) دهستی بۆ «نالی» له (نالاندن) دا بۆ (هه بیبه) ی خو شوه ویستی (نالی) کیشاوه له وشه ی (هه بیبان) ی ناو ئەم تاکه هه لئه ستهیدا، بۆی: هه وهک: (نالی) مافه نزی (نهی) له دووری (هه بیبه) ده نالی، منی ئاره زومهنده و چاره روانیش له دووری تو ئەی (هه سهرتهی) ئاوا ده نالم ... هتد ... علی) ..

منیش له م (ته علیق) و رهخنه جوانه، ئەمهی دهخه مه سهر: که واته ئەو هه لئه ستهی که (هه سهرتهی) و (کوردی) که هاوچه شنه ی هه لئه سته که ی (نالی) ن، مه به ستیان له م دوو تاکه یه تی که تیا یا (نالی) فهرموویه تی:

من له بی بهرگی (مچه) م پرسی که بۆ چ رووتی؟ وتی:
رهبی من (شیت) بم، ئەگه ر شادیم، به بهرگی عاره بیبه.
«خه له تی ته شریفی هه رکه سی، چیه؟ غهیری که فه ن؟
هه ر ئەوه هه م فاخیره و، بۆ ئاخیری یه کجاریه؟؟»

به لئ: ئەشی (نالی) له واتای ئەم دوو تاکه یدا وهک توانجیک له (کوردی) ی گرتی، چونکه (کوردی) له فه لسه فه ی ژبانیدا بایه خی به جلوه بهرگ نه داوه و ته نانه ت هه ر کوئیه کی جله کانی درایی، نه ی دوو ریته وه، له داو داوی ژبانیشیدا زۆر جار به رووتی سوورا وه ته وه، ئەوه تا خو ی (کوردی) له هه لئه سته یکیدا وتویه:

«چونکه مه حبووبه، به ناز پیم ده لئ گاه ی (مچه) رووت»

که له کورده واریدا باوه ناوی (مصطه فا) له خو شه ویستیدا (مچه) ی پی و تراوه و ده لئین.
هه لئه سته که ی (نالی) که ناوی (مچه) ی تیا یه، به داخه وه سه رچاوه کانی (نالی) به هه له ئەو (مچه) یه بیان کردووه به (مخه) و له نه شاره زاییه وه به ستوو یانه به (محه مه د) ناوی که وه، له راستیدا (مچه) یه و (مخه) نییه، به شکو (مچه) له زمانی کوریدا کور تکراره ی (مصطه فا) یه که ناوی هۆنه رمان (کوردی) بووه و، له که سانی شاره زای وهک (توفیق به گی فه تاح به گی ساحیبقران) بیستومه که (نالی) مچه ی به و گوتووه هه ر وهک (کورپی) هه مان کور تکراره ی بی له نیو باله ی سه ره وهیدا ناوی خو ی به (مچه) رووت) بردووه، له گه ل شێخ محه مه د (فخر العلماء) گفتوگۆیه کی له باره ی ئەم رووتیه ی (کوردی) یه وه هیه به لگه ی تریشم بۆ ئەوه ی که ئەو، وشه ی (مچه) یه له هه لئه سته که ی (نالی) دا، که، (مخه) نییه دیسان له که شکۆ له نایابه که ی (عن) دا که له وهیدا به په راویژیکی (فارسی) له سه ر ئەو هه لئه سته ی (نالی) ئەم راستیه ی روونکردووه ته وه، بۆ واتای ئەو هه لئه سته ی (نالی) یش بروانه دیوانی نالی (مامۆستا موده ریس و کورانی) لاپه ره: (۵۷۹) و به لئ ووردبوونه وش ئەم بۆچوونه م جیگیر

ئەبى، چونكى وەكو بىستومە (نالى) لەدواى ئەوئەوى كۆلى داوھ لە ئامۆژگارى كردنى (كورى)دا بەبى سوودى لەو پىگەئى ئامۆژگار رووت و ھەلچراوبىيەى لای داو ناچار لەو ھەلبەستەيدا بەو دوو تاكەى سەرھەوى لەژىرەوھە لەبىرە فەلسەفەيەكەى ژيانى (كوردى) و لەھۆى رووتىيەكەى و بىروپراى (كوردى) دواوھ، بەلام (كورى)ى تىابە: (مچە شىت) (مچە رووت) دەرپرپوھو، دوورنىيە (ھەسرەتى) یش ھەر لەبەر ئەم ھۆى رووتىيەى (كوردى) بووبى كە لەسەر ھاوچەشنى ئەو ھەلبەستەى (نالى) نامەكەى بۆ (كوردى) نووسىبى و، وەك بلىي (ھەسرەتى) یش لەژىرەوھە ھەمان تانجى (نالى)ى لە (كوردى) دابىت و (كوردى) یش ئەوھندە زىرەك و، وريا بووھ لە مەبەستەكانىيان گەيشتووھ، لىرەدا بە ھەلى زانىوھ ئاوا لابەلاو لەنىوان وەلامەكەى بۆ (ھەسرەتى)ى دا .

شاعىرانە توانجى خۆى ئاوقاى سەر و گوپلاكى (نالى) بكاتەوھ، و ئەوھتا ئەمىش ھەم ئالاندنەكەى (نالى)ى بۆ (ھەبىيە)ى خۆشەويستى بە فەلسەفەى ژيانى (نالى)ى داناوھ و ھەم لەپال ئەوھشدا (نالى)ى تيا كردووھتەوھ (نەى): لوولە قامىشىكى بەتالى رەق و تەق و، وشك و كونكون وەك (ناى) كە (نەى) يە وئەمەش لە تۆلەى ئەوھدا كە (نالى) لەباسى فەلسەفەى ژيانى (كوردى)دا كە رووتىيە بە (مچە شىت) و (مچە رووت)ى داناوھ، وەكو لە پىرە شارەزاكانم بىستووھ كە (نالى) لە گوفتوگوپدا لەگەل (كوردى) لە ميانەى دۆستايەتيدا بە (مچە شىت) ناوى بردووھ .

ھەر وەك بۆم ساغ بووھتەوھ (كوردى) لە سەرىنى تەمەنى گەنجىتى و لاوتىيەوھ گوپى بە پىكوپىكى دىمەنى خۆى و پۆشتەرىي و پەرداخى و جلوپەرگ و پۆشاكى ناياب نەداوھ، لەگەل ئەوھشدا كورپە جەگىكى گەرە بووھ كە باپىرى (وھزىر جەنگ) و باوكىشى دىسان (وھزىرى جەنگى) پاشايەتى بابان بوون و لە (خانەوادە) دەست رووشتووھكەى (صاحبىقران)بووھ كە يەكىك بووھ لە (خانەوادە) مەزنەكانى سەنە و خاوھن گوندو زەوى و زارى زۆر بووھ، لە ناوچەى ئەردەلاندا و لە ناوچەى (سولەيمانىشدا) زەوى و زارى گوندىكى زۆرى ھەبووھ و تەنانەت وەك ئاگادارم تا ئىستاش لە وەجەى ئەم خانەوادەيە خاوھنى گوندانن لەچەند شوپن وەك گوندى (گەدان) و (كەمالان) لە (شارەزور) كە ھى مىرانى (ئىسماعىل بەگى) كورى نوورى بەگى فەتاح بەگى صاحبىقرانە كە ئەحمەد ھەمدى بەگى شاعىر و توفىق بەگى شاعىر مامى ئەون . ھەر وھەا بىستومە چەند جارىك خزمانى (كوردى) لە كاتىكدا كە (كوردى) (بەرگ) و زەخىرەى سالىى مالا ھەژارىكى داوھ، ئەو خزمانەى (كوردى) بە كوردى يان وتووھ: (كورە زۆر نابەجىيە كە خۆت وھەا رووت پائەگرى، ئەوھندەى دات بەو ھەژارە سالى ئەوھندەش بدە بە بەرگ و پۆشاكى خۆتدا).

(كوردى) یش لە ولامدا . گوتويە: (مرؤف بە بەرگ و پۆشاكەوھ ھەلناسەنگىرىت، بەشكو خودى خۆى مرؤقىتى و مەزنىي و دەچەسپىتى).

خودى كوردى لە زۆر لە ھەلبەستەكانىدا خۆى بە (مچە رووت، چەپەل، رىسمان و... ھتد) ناو

بردوووه، به‌ته‌نک پۆشاکیی‌ه‌وه نه‌بووه. له‌باره‌ی ئەم پرووتیه‌یشیه‌وه، جگه له نالی جاری تریش له‌گه‌ڵ (شیخ محمه‌د) (فه‌خرو لعه‌له‌مای کورد) له (تاران) گه‌فتوگۆیه‌کی فه‌لسه‌فی له‌باره‌ی پرووتیه‌وه هه‌یه که له‌شوین تری ئەم په‌راوییه‌دا پێشکه‌شم کردوووه.

له‌رووی وێژه‌یه‌یه‌وه به‌رامبه‌ر به‌و تاکه هه‌لبه‌سته‌ی (کوردی) که (نالی) ی تیدا به (نای) - یاران‌ه‌ی = قامیش) چواندوووه، بیرم به‌لای ئەوه‌دا ده‌روات که له‌همان ناوه‌روکی هه‌لبه‌سته‌که‌ی کوردیه‌وه، دیسان هه‌لبه‌سته‌ی کۆنی فارسییش تاکه هه‌لبه‌سته‌ی (عه‌ره‌بی) هه‌یه که (هاو ناوه‌روکی) تاکه هه‌لبه‌سته‌که‌ی (کوردی) ن له‌خواره‌وه ده‌یاننووسم. که بپروا ناکه‌م (کوردی) ئەو تاکه (فارسی) و (عه‌ره‌بی) یه‌ی نه‌بیسستی و، ئەمه‌ش لاوازی و لاساییکردنه‌وه و دزیکردنی ئەه‌بی نییه، به‌شکو له‌ وێژه‌ی کۆندا ئەم جوژه دووباره‌کردنه‌وه‌ی (بیرورا) یه (باو) یکی (په‌وا) بووه و له‌سه‌ر ئەم په‌وایه‌تییه ده‌قیکی عاره‌بی ده‌لی: (مَنْ أَخَذَ شِعْرًا فَحَسَنُهُ فَقَدْ مَلَكَه) واته: ئەو هۆنه‌ره‌ی هه‌لبه‌سته‌یک یا ده‌قیکی وتراوی وهرگرت و به‌لام به‌ جوانترین شتیه‌ی رای گه‌یاند ئەو هۆنه‌ره به‌راستی خۆی خاوه‌نی بیروراپه‌که و مولکی ئەوه).

تاکه هه‌لبه‌سته فارسییه‌که‌ش ئەمه‌یه:

«بشنو از (نی)، چون حیکایت میکند

و ز جودایه‌ها شکایت میکند»

دیسان تاکه هه‌لبه‌سته (عه‌ره‌بی) یه‌که‌م له‌م جوژه بۆنه‌یه‌وه‌یه که:

«أسمع الناس حين غنى و بکی

ومن فراق الاحبة إشتکی»

فارسییه‌که واته: (له «نه‌ی» ببیه که چۆن سه‌رگوزه‌شته ده‌گێرتنه‌وه،

که تیایا له (له‌یه‌ک دووری) گازنده ده‌کات.

عه‌ره‌به‌که‌ش واته: (له «نه‌ی» ده‌بیه‌م که (گۆزانی وت و گریا)

وه گازنده له لیک دووری خۆشه‌ویستان ده‌کات

ئهمیش جیاوازییه‌کانی تاکه هه‌لبه‌سته‌که‌ی (کوردی) یه له سه‌رچاوه‌کانیدا:

ئهم تاکه له (ر) دا چواره‌مینه‌وه له‌وانی تردا پێنجه‌مینه.

عیلله‌تی (ع، ر): علت - ئەمه‌ش رینوووسی کۆنه.

نالاندنی (ع): نالاندن - دیسان جوژه رینوووسیکی دێرینه.

نه‌ی (ن، نم / ١، کم، گ / ٢، س): دل.

نه‌ی (ر): من.

وه‌جه‌ی (ر): وجه - ئەمه‌ش رینوووسی کۆنه.

بۆ فیراقی (ص) بو فیراق.

حه‌بیان (نم / ١) رقیبان.

٦- حه‌دم چیه: چ رایه‌م ده‌که‌وی.

عاجز: زویر، زین، دلگران.

عهقل: ژیری، هیژایی.

دین: ئاین.

توحفه مه بهستی له (شتی نایاب) ه که به دیاری (عهقل و دینه که یه تی بۆ حه سره تی به دیاری هه لێژاردوو و، یا (عهقل و دین) ه که یه تی که له حه سره تییه وه وهک (توحفه یهک) دهست (کوردی) که وتوون.

جان: گیان

ئهم تاکه له (ر) سییه مین و له هه موو ئه وانی تر دا شه شه مینه.

دهبی (ئهنهر) دهبی

دینم (ر) هوشم: ئه میش نابی، چونکه هوشه کهش ههروهک (عهقل) هکه یه.

توحفه یه (ئهنهر) دیارییه - به راستی ئه مەش جوانه و جیناسه و دهگونجی.

جان و (گ، س، گ) گیان و ئه مه به کوردی کردنی (گیو) ه.

دلّم (ر، گ): دلّیش

۷- ئاخ: دواپی، ئیدی

حه سره تی: خه فه تی و نیشانه یه بۆ (حه سره تی) ی هاوالی که ئه ویش له دوا تاکی هه لێ به سته کهیدا ناوی (هیجری) ی بردوو.

(هیجری): نازناوی (کوردی) یه و ئه شی ئه م به یه که گه یشتنه ی (کوردی) و (حه سره تی) له سوله یمانیدا نه بووی.

ئاشوفته: په شیو. که ئاشوفته دلّی: دلّ په شیوییه.

ئهم تاکه له (ر) دا پینجه مینه و له وانی تر دا حه وته مین و له هه موواندا دوا تاکه.

تاکه ی (ع، ر): تاکی - ئه مه رینووسی کۆنه.

حه سره تی (ع): حسرت. دیسان رینووسی کۆنه.

کاکۆله کهت (ئهنهر): اگر چه کهت - له روانگه یه کی صوفیانه وه (کاکۆک) په مزى (دووری) یه و

ئه شی (حه سره تی) ش کاکۆلی بووی - هه رچه ند - مه رجیش نییه -

دلّیو (جانی) دلّ، دێو (مێژووی ئه دهبی کوردی): دلّ و.

شۆرى ئەمجارەم

- ۱- شۆرى ئەمجارەم لە جۆرى بەزمەكەى (شیرین) نییە
نەوعى سەوداى كاكە مەم یا شەوقى (خاتوو زین) نییە
- ۲- مەسخەرەى دەهرە كە (بەندى هيجرەتە) دىوانەتان
دەك فەلەك بارت كەوئى وەك پىت لەسەر ئاين نییە
- ۳- وا لە یار و مەملەكەت بووم، خاكى رووى دونیام بەسەر
بۆ یەك ئىستاكە كارم: بى لە گریه و شین نییە.
- ۴- من لەگەل بەختى رەش و چەرخا كە پەنجە لى دەدەم
چى دەبى؟ سا با بى، غەیرەز ئەمەم تەمكىن نییە.
- ۵- سەبرى ئەیىووبم هەبى؟ هەردەم؟ دەروونم بىتە جۆش
جوز، لە نەظمى پارچە شیعەرى زىدەتر تەسكىن نییە
- ۶- شەرحى حالى من لە (تاران) سوویى یارانە، بەلى
بۆ میانى دۆستى؛ بستیكە، قوللەى چین نییە.
- ۷- نەفسى (هيجرى) بەرزە، بۆیه رازى خۆى نالى بەغەیر
سكەهیی صاحبقرانى چون بەهاى پايین نییە.

۱- شۆر: هاوار، دەنگ و ساز و ئاواز، بانگەواز.

جۆر: چەشن، نەوع، (شۆرچۆر) سەجج ئاراییى تیاپە.

بەزمەكەى شیرین مەبەستى لە چیرۆكى شیرین و دلدارەكەیتى كە بوو تەماپەى (بەزم)
لەنتوان (فەرهاد) و (خوسرەو) و (كۆرەكەى) دا كە هەموو حەزبان لە شیرین كۆردبوو. كە (كچە
ئەرمەنى) یەك بوو.

لاى ئەوان ناوى (سیرۆن) بوو و بەپیلانىكى نامرۆفانە سەرى (فەرهاد) تیاچوو.

سەوداى: عەشقى، ئەقینى.

كامە مەم: مەبەستى لە چیرۆكى ئەو و خاتوو زینى دلدارىپە كە ئەحمەدى خانى بە هەلبەست
نەمرى كۆردوو و كۆردووپەتە هاوتای (لەیل و مەجنون) و (رۆمىۆ و جۆلپت).

- سه‌رچاوه‌ی ئەم هه‌لبه‌سته له (عن): تاکی سێیه‌میه‌تی به‌ته‌نیا له (ف) دا به‌هه‌له‌ ئاوێته‌ی هه‌لبه‌ستی (ره‌نگی گۆل گیانه وه‌کو روخساره‌که‌ت ره‌نگین نییه‌) ی (کوردی) ی کردووه، که پارچه هه‌لبه‌ستی ژماره (٨٥) ی دوا‌ی ئەم هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌یه.
- له (عن) یشدا له‌سه‌ر ناوی ئەم هه‌لبه‌سته‌دا نووسراوه (نامه‌ی کُردی دَر بِنْدَخَانَهء طَهْرَان سُو‌ی یَارَانَش دَر شَهْر سُلَیْمَانِیَه- علی). واته (نامه‌ی کوردی له به‌ندیخانه‌ی (تاران) هوه بۆ یارانی خۆی ناروو له شاری سله‌یمان‌ی- عه‌لی.
- ٢- مه‌سخه‌ره: گه‌مه چار، گالته پێ کردن.
- ده‌هر: رۆژگار، سروشت (فه‌له‌ک)، گه‌ردوون.
- هیجرت: دوورکه‌وتنه‌وه- نیشانه بۆ په‌ندی پیتشینانه که (به‌رد له شوینی خۆیدا سه‌نگینه) و ئەوه‌تا لیتان دوور که‌وتووته‌وه به‌ند کراوه.
- دیوانه‌تان: مه‌به‌ستی له خۆی بووه که دیوانه‌ی یارانی خۆی بووه.
- ئاین: مه‌به‌ستی له رێی راست و دادپه‌روه‌ریه که له ده‌ردا نییه.
- به‌داخه‌وه کات و هۆی ئەو به‌ندییه‌م لێ ئاشکرا نه‌بووه.
- ٣- یار: دۆست، مه‌به‌ستی له و یارانیه که ئەم نامه‌یه‌ی بۆ نارووون.
- مه‌مله‌که‌ت: پاشانیشینی، مه‌به‌ستی له خاکی بابان بووه.
- ئەم تاکه به‌ته‌نیا له (ف) دایه و به‌هه‌له‌ کراوته سێیه‌مین تاکی پارچه هه‌لبه‌ستیکی تری (کوردی) که له‌دوا‌ی ته‌واو‌بوونی ئەم هه‌لبه‌سته‌وه پیتشکینشی ده‌که‌م.
- وا له یارو (ف): دور لیا و.
- خاکی (ف): خاک. ئەمه‌ش ریتنوسی کۆنه.
- بێ له (ف): غیر. به‌لام (بێ له‌که‌ی (عن) جوانتر و به‌پێی شێوه‌ی کۆن په‌سندتر بوو که ئالۆزییه‌کی سه‌رلێش‌پوینی وێژه‌ی تیا‌یه که وه‌ستایی ده‌گه‌یه‌نی.
- ٤- چه‌رخ: رۆژگار، سروشت.
- غه‌یره‌ن: جگه، به‌بێ، بلی، بێ له.
- ته‌مکین: توانایی، وزه، له‌بارابوویی.
- ٥- سه‌بری ئەیووب: پشووی ئەیووب و مه‌به‌ستی له سه‌بر و خۆراگری حه‌ززه‌تی ئەیووبه که پتی به‌ناویانگه و به‌رامبه‌ر به‌تاقیکردنه‌وه‌ی خوایی به‌نه‌خۆشی و لیتقه‌ومان و خۆراگریه‌کی یه‌کجار پشوو درێژی بوو وه‌ک له چوار شوینی ئایه‌ته‌کانی ١٦٣ (النساء) و ٨٤ (الأنعام) و ٨٣ (الأنبیاء) و ٤٩ (ص) قورئانی پیرۆزدا له (سفر) ی ئەیووبی (عه‌دی قه‌دیم) واته (ته‌ورات) تیتیدا هاتوو.
- جوز: جگه، به‌بێ، بیجگه.
- نه‌ظم: هه‌لبه‌ست: ئەمه‌ش به‌لگه‌ی به‌ره‌م و زۆریه‌تی که ئەوی هه‌ستی جوولاندبێ،

هؤنراوهيهكى لهسهر داناوه. كهچى بهو حاله ئهم تۆزهى ناو ئهم پهراوييه م لىي دهسكه وتوووه، كه گهلى پترى بووه؛ چونكه ئهو ههر خهريكى نووسين و خوئندنه وه بووه وهك له شوئنيكى تردا وتووويه:

منم و جهفا و فيراق و ئوميدى و يصالى يار
(كاغهز) رهفيقى رۆژ و (شه مع) يش ئه نيسى شهو.

ژيده: زياتر، پتر.

ته سكين: دامرکان، ئارام.

6- شهرحى حالى: باسى بارى، لى روانينى چۆنيهتى خۆى.

تاران: پايتهختى ئهوساى (قاجارى) يهكان بووه.

ياران: ئهو دۆستانه نامهكهى بۆ ناردوون و جوانيى ويژهيى له نيوان (ياران، تاران) دا ههيه.

به داخه وه وئى نهكه وتووم ئهم ياران ه (كى بوون).

ميان: بهين.

بستىكه: بنگوستىكه هه رچهند ئهمهش (موبالهغه) يه كه نيوان ئهم دوو شارى (سليمانى) و

(تاران) بستى بى، بهلام بۆ نيوان دۆستايهتى راسته كه مه.

قوللهى چين: بهستى نيوان چين و ژاپۆن كه له پيشتر لىي داوم وه، جاران به زۆر دور و

سهخت زانراوه، گوايه كهس نه يگه يوه تى.

بهم تاكهى (كوردى) هاناي بۆ دۆستهكانى برده وه كه فرىاي بكهون و نهك بهرپ و راستى

گوتووويه، بهشكو له ژيره وه تىي گه ياندوون.

7- نهفسى: سروشتى، خودى، رهوشتى، دهروونى.

راز: نهينى دل.

غهير: بيگانه، بيان.

سككه يى صاحبقران: مه بهستى فاملياكه ي خۆيهتى كه ئهو (لهو) بووه و بۆيه وهك

خانه وادهكهى نهفسى بهرزه و خۆى به نهفس بهرزه داناوه؛ چونكه لهو فامليا بهرزه بووه.

بهها: نرخ، ريز، شكۆ.

پايين: نزم، پهست، داكه وتوو، بى نرخ.

ليرده دا خانه وادهكهى خۆى كرده وه به پارچه دراويكى زيڤى به نرخ. بۆيه بيڤرى نه هاتوو هانا

بهريته بهر عهجه مهكان كه فرىاي بكهون و، دۆستانى (سوله يمانى) ي به خۆ زانيوه بۆيه دهستى

بۆ دريژ كرده وون كه يارمه تىي بدن و دور نييه ئهم نامه يه ي بۆ (سالم) و يا خزمانى

نووسىيى، ئه و يش وه لامى دابته وه، كه وه لامىكى وه هام پى نه زانيوه.

رهنگی گول

- ۱- رهنگی گول، جانا وهکو روخساره کهت رهنگین نییه شه کهکهری میصری وهکو گوفتاره کهت شیرین نییه
- ۲- ئەهلی چین؛ نه ققاشی چاکن. به لآن ته صویری تو نه قشی خامه ی کردگار، کاری وهستای چین نییه
- ۳- مه نعی من عه مدهن دهکا ئەغیاری گهوج یاخۆ (که ره) طالیبی پووش و گیا، جۆیای گول و نه سرین نییه
- ۴- (مه نطیق) م طه ی کردبه ئەحوالاتی ته ئریخیشه وه هیچ وهکوو عه شق باعیثی جان یان مایه ی ژین نییه
- ۵- من که کوشته ی تیغی عه شقم، رۆژی دیوانی خودا بۆچی شاهید بئیم؟ ئاخر بهرگه که م خوینین نییه؟؟
- ۶- مه شقی مه نصوره له وهختی کوشتنیشدا پیکه نین، ئاری به شقی عه شقه عاشق، سه ره به بوغض و کین نییه
- ۷- من که ریسوا بووم و ته پلای عاشقیم لی دا ئیتیر (کوردی) هیچ پهروای دل و سامان و جان و دین نییه

۱- جانا: ئەی گیانه کهم، رهوانه کهم.

روخسار: روو، دهموچاو.

رهنگین: هه رچهند به پیتی (زمانی) به واته رهنگاوی یا رهنگا ورهنگه یه، به لام مه به ست له جوانیه وهک جوانییی په ره ی گول و ناسکی و بۆن خو شیی.

شه کهکهری میصری: قه ندی ولاتی میسر که پیتی به ناوبانگه و جۆرکی زۆر شیرینه و هۆنه ران زۆر به کاریان هیناوه له هه لبه ستیاندنا.

گوفتار: گوفتوگۆ، مه به ست له زمان شیرینی و قسه خو شیه.

سه رچاوه ی ئەم هه لبه سته له ده سنوو سدا (مس، عن، ص، ف، نم، ۱، با) یه و له چاپکردنیشدا (ک، ۲، س، گ، ۲، کم) و من (کم) م کرده بنکه ی لیکۆلینه وه، به داخیشه وه که (بۆنه) ی ئەم

ھەلبەستەم بۆ پروون نەبووھتەوھ .
 پەنگى گول جاننا (مس): رنگت كل جاننا - ئەمەش بە پىنووسى كۆنە .
 پەنگى گول جاننا (ف): رنگى كل قربان .
 پەنگى گول جاننا (نم): رنگى گل .
 پەنگى گول جاننا (با): رنگى كل قطعاً .
 پەنگى گول جاننا (كم): رنگى گول .
 پەنگى گول جاننا (گ، س، ك، ۲): پەنگى گول گيانا - ئەمەش بە ئاشكرا لە دەسكارىي (مامۇستا گيو) ھە كە كورد ھەرگىز نەيگوتووھ و نالى (گيانا) بەشكو (گيانە) يە .
 پەنگى گول جاننا (ب): رنگ كل قربان .
 روخسارەكەت (مس، عن، ص، ف): رخساركت - ئەمەش پىنووسى كۆنە .
 شەككەرى (نم): شكرى . پىنووسى كۆنە .
 شەككەرى (كم): شكرى . پىنووسى كۆنە .
 شەككەرى (مس، ص): شكر
 شەككەرى مېصرى (با): شەكرى مصرى قط .
 ۲- ئەھلى: دانىشتوانى، كەسانى، نىشتامانىيى، خەلقى، نىشتەجىيىنى .
 چىن: ولاتى چىنە كە دەكەويتە ئەوپەرى پۇژەلاتى كىشووھرى ئاسياوھ و، بەھونەرمەندانى
 وپنەكار (نەققاش) و پەيكەرتاش و كارى دەستىي ورد و ھونەرى و ئەمانە بەناوبانگن . وەك
 (كوردى) ش ئەمەى زانىوھ .
 نەققاش: نەخشەكىش، ھونەرمەندانى وپنەكار، شپوھكار .
 بەلان: بەلام .
 تەصوير: وپنەى، نەخش، شپوھى .
 نەقشى: نەخشى، وپنەكىشراوى، نەخشىاوى .
 خامە: پىنووس، قەلەم . كە قەلەم وشەيەكى كوردىيە لە (كەلەم) ھوھ ھاتووھ .
 كردگار: دروستكار و مەبەستى خوايە كە نەخشەكەى گەلى لە ھى وەستاكانى چىن جوانتر و
 دلگىرتەر كە خۆشەويستەكەى (كوردى) يە .
 وەستاي چىن: مەبەستى ھونەرمەند (نەققاش) ھەكانيانە .
 ئەھلى (ب، مس): اھل . - ئەمەش پىنووسى كۆنە .
 نەققاشى (ب، مس): نقاش . ديسان پىنووسى كۆنە .
 بەلان (ف): بلا .
 تەصويرى (ب، مس، ص): تصوير . ئەمىش پىنووسى كۆنە .

نەخشی (ب، مس، ص): نقش.

کاری (ب، مس، ص): کار. ئەمیش پینووسی کۆنە.

وەستای (مس): وستا.

۳- مەنع: بەرگری، پێ نەدان، پێ لێ گرتن. (لە یارەکەیی)

عەمدەن: بەقەستی، بەئارەزوو.

ئەغیار: بیگانان. مەبەستی دز و خراب و ناکەس و ناحەزەکانە و دەبوو بەپێی ناوەرۆکی
هەلبەستە (غەیر) بووایە بە (تاک) نەک بە (کۆ) بیگوتایە (غەیرە).

کەر: نەفام، ناژیر، بێ ھۆش.

طالب: خواستیار، خواستەر، خاویار، ویستەر.

جۆیا: ویستەر، ئارەزوومەند، بەتەما.

نەسرین: جۆرە گۆلێکی نایابی سپی و بۆن خۆش و جوانە و مەبەست لە یارە و، مەبەستی لە
پووش و گیایە کە بۆ ئەغیارە کەرەکەییە و ئەوی گۆلە نەسرینەکەشی دەوێت ئەو مەبەستی لە
(کوردی) خۆیەتی.

مەنعی (مس): منع: پینووسی کۆنە.

ئەغیاری (مس): اغیار. پینووسی کۆنە.

ئەغیاری گەوج (ف، نم، ۱، با، کم، ۲، س، گ، ۳): ئەغیارەکەت. ئەمیش هەلبەستە؛ چونکە نابێ
ئەغیاری خۆشەویستەکەیی (کوردی) بێ، بەشکو دەبێ ئەغیاری (خودی کوردی) بێ، بەویدا کە
(مەنع) ی (کوردی) ی کردوو.

طالبی (مس): طالب. پینووسی کۆنە.

گیا (نم، ۱، با، کم): گیایە.

گیا (گ، ۲، س، گ، ۳، ص): گیا و.

جۆیای (ب، مس): جوی و. ئەمەش واتا نادات.

جۆیای گۆل و (نم، ۱، کم): خواھشی.

گۆل و نەسرین (ف): گۆل نسرین.

۴- مەنطق: زانستی ھۆشمەندی و ژیریە بەزانستی (المیزان) واتە (ترازو) ش ناوی دەبەن،
چونکە ھەک تەرازوویەکی ورد وایە بۆ پاراستنی ھۆش و ژیری لە ھەلبەستی بیری و قسە نەکردن
و کەم نەھێنان.

(کوردی) ش شارەزای ئەم زانستە نەبووی پرکیشی ئەو مەبەستی نەکردوو ئەم توانایەیی خۆی تیا
دەربەرێت.

طەی: برین وەک برینی رێگە یا لە شتی گەیشت و پەیی پێ بزانی.

ئەحوالات: بارەکانی.

تەئریخ: میژوو - زانستیکە لە بارەى رووداوهکان و کات و ھۆیەکانیان دەدوێ. (کوردی) لەم زانستەشیدا پەى پى بردنى خۆى تىبا دەبرىووه لەم بارەوھ واش بووھ و بەلگەش ھەلبەستەکانىتى؛ چونکە زۆر شارەزای میژووی ئىسلام و گەلەکانى بەتایبەتى و میژووی تر بەگشتى بووھ.

ھیچ: چ چشتیکى مەبەستە.

باعیث: ھۆ. سەبارەت.

جان: گیان.

مایەى ژین: مەبەستى لە عەشقەكەپە دەشکوژی و زیندووشى دەكاتەوھ.

ئەم تاكە بەتەنیا لە (س، ع، ص) دایە و چوارەمینە لەوانى تردا نییە و، ھىشتا چاپىش نەكراوھ.

ئەحوالاتى (مس، ص) حوالات - ئەمە رینووسى كۆنە.

باعیثى (مس، ص) باعث - دىسان رینووسى كۆنە.

یان (ص): یاخو. ئەمەش لەنگى دەكات.

ه - كوشتە: كوژراو.

رۆژى دیوانى خودا: رۆژى دوا لىپرسینەوھ كەسان لەلایەن خواوھ (قیامەت).

شاهید: گەواھیدەر، ئەوى ئاگەدارى كارى بى.

ئاخر: ئىدى.

خوینین: مەبەست لە برىندارى و شەھیدى خوینەتى كە ئەو خوینە شاهیدە بە بەرگەكەپەوھ و شەھید بەبەرگى خوینەوھ دەنێژریت.

ئەم تاكە لە (مس، ع، ص) دا پىنجەمینە و لەوانى تر چوارەمینە.

كوشتەى (مس، ص) كشتە. ئەمەش رینووسى كۆنە.

كوشتەى (گ، ٢، س، گ، ٣): كوژتەى - ئەمەش گۆرىنى مامۆستا گىوھ.

تىغى (مس): تیغ - ئەمەش رینووسى كۆنە.

تىغى (ف): تیر.

رۆژى دیوانى خودا (ب، مس، ص، ف): روژ دیوان خدا. ئەمەش رینووسى كۆنە.

خودا (نم): خوا.

خودا (گ، ٣): جەزا. ھەلەپە و (جەزا) دیوانى نییە و (دیوان) ھەكە ھى خواپە.

خوینین نییە (گ، ٢، س، گ، ٣): خویناویە - ئەمەش لەگەل پاشبەندەكانى ھەلبەستەكە ناگونجى و ھەلەپە.

به‌رگه‌که‌م (له‌هه‌موو سه‌رچاوه‌کان جگه‌له/عن) نووسراوه (کفنه‌که‌م) که‌ئه‌مه‌ش هه‌له‌یه
چونکه (کوشته‌ی عه‌شقه‌که) مه‌به‌ستی له‌شه‌هیدی خۆیه‌تی، شه‌هیدیش ناخریته‌ ناو کفنه‌وه
به‌شکو هه‌ر به‌به‌رگی خۆیه‌وه ده‌نیزری بۆیه‌ ئه‌و وشه‌ی (کفنه‌که‌م) هم‌به‌پیتی (عن) گۆری و
کردمه (به‌رگه‌که‌م) که‌له‌هه‌موو سه‌رچاوه‌کان راستتر و په‌سندتر و باه‌تیانه‌تره.

۶- مه‌شق: خه‌ریک بوون به‌فیربوونی کاریکه‌وه.

مه‌نصور: مه‌به‌ست له‌مه‌نصوره‌ی هه‌لاجه‌ که‌چه‌ند جاری تر لیکم داوه‌ته‌وه.
له‌وه‌ختی: له‌کاتی.

پیکه‌نین: نیشانه‌یه‌ بۆ پیکه‌نینه‌که‌ی (مه‌نصور) له‌کاتیکدا سزای کوشتنیان ده‌دا و
خۆینه‌که‌ی خۆی پڕزایه‌ ده‌موچاوییه‌وه و ده‌ستی کرده‌ پیکه‌نین، له‌وه‌لامی ئه‌و هۆی پیکه‌نینه‌دا
گۆتی:

من خه‌می ئه‌وهم بوو له‌م سزادانه‌دا له‌به‌ر ئازار، رووم گرژ ببی، به‌لام شوکور ئه‌و خۆینه‌م که
پڕزایه‌ سه‌ر رووم و ئه‌گه‌ر رووم گرژیش ببی پتوه‌ی دیار نابی بۆیه‌ سادهم و پی ده‌که‌نم، چونکه
من خۆم له‌سه‌ر حه‌ق ده‌زانم، بۆیه‌ نابی رووم گرژ بیت.
(کوردی) مه‌به‌ستی له‌وه‌یه‌ که‌هه‌رگیز روو گرژ نا‌کاو دم به‌پیکه‌نینه‌.
ئاری: به‌لی.

به‌شق: پیرۆزیتی، حه‌قیتی.

بوغض و کین: رق و پیشخواردنه‌وه و، دل‌ره‌شی.

ئه‌م تاکه‌ش ته‌نیا له‌ (مس، عن، ص) دا هه‌یه‌ و شه‌شه‌مینه‌ و له‌وانی تردا نییه‌ و هه‌شتا چاپش
نه‌کراوه‌.

مه‌شق (مس، ص): مشق - ئه‌مه‌ رینووسی کۆنه‌.

وه‌ختی (مس، ص): وخت . دیسان رینووسی کۆنه‌.

به‌شق (مس): بشق - ئه‌مه‌ش رینووسی کۆنه‌.

بوغض و (عن): بغض . ئه‌مه‌ش رینووسی کۆنه‌.

کین (ص): کین . ئه‌مه‌ش ده‌گونجی.

۷- ریسوا: به‌ناو، ئابرووچوو، بی ئابروو.

ته‌پلی عاشقیم لی دا: ده‌نگی دل‌دارییه‌که‌م بلاو بووه‌وه، پیم زانرا، ئاشکرام کرد.

هیچ: چ نه‌.

په‌روا: ئه‌ندیشه‌، ترس، مه‌ترسی، باک.

سامان: دارایی.

جان: گیان.

دین: ئاین.

ئەم تاكە لە (ب، نم، ١، با، گ، ٢، س، گ، ٣) دا پینجەمینە و لە (مس، عن، ص) دا حەوتەمین تاکی
ئەم پارچە ھەلبەستەییە و لە ھەمووشیاندا دوا تاكە، بەلام لە (ب) دا شەشەمینە، چونکە تاکی
سێیەمی پارچە ھەلبەستی پێشوو (شۆری ئەمجارە)، لە جۆری بەزمەکی شیرین نییە، تیدا
ئاوتتەیی ئەم پارچە ھەلبەستەکراوە بەپینجەمین تاکی ئەم جۆریە:

«دوور لە یار و مەملەکەت بوم، خاکی روی دنیا بامر»

بۆیا استاکە کارم غیری گریەوشین نییە.

لە ھەلبەستی پێشوودا ئەمە (شی کراوەتەو).

تەپلی (عن، س، س، نم، ١): طبل. ئەمەش رینوسی کۆنە.

تەپلی (نم، ١): طپلی. رینوسی کۆنە.

پەروای (ف): باک.

دل و سامان (ب): سر و ایمان.

سامان (نم، ١، ف، کم) ایمان و.

نیو بآلی دوویمی ئەم تاكەیی سەرەو لە (گ، ٢، س، گ، ٣) دا بەم جۆریە:

(کوردی) ئەز پەروام سەر و ئیمان و گیان و دل نییە) ئەمەش لەگەڵ پاشبەندەکاندا، ناگونجی
و ھەلەییە.

دهرۆی قوربان

- ۱- دهرۆی قوربان، ره‌فیقی رات خودا بئی
ئەنیست، ره‌هبه‌رت، شای ئەنبیا بئی
- ۲- له‌مه‌ولا، من له (مه‌ولا)، شپیری یه‌زدان
طه‌له‌بکارم له‌گه‌لتا سایه‌ سا بئی
- ۳- هه‌سه‌ن هه‌مه‌ت بکا بۆ حوسنی کارت
ئیمام عه‌بباس له‌ ریتا رانومابئی.
- ۴- دهرۆی؟ هاتووی، له‌ من روخسه‌ت ده‌خوازی؟
نیگادارت برۆ غه‌ه‌وئی به‌غابئی
- ۵- هه‌مه‌وو هه‌ر (قادر)ن دل به‌نده‌تانه
بنازم!! دل، له‌ داوی (قادر)ابئی.
- ۶- ئەگه‌ر چی قه‌لبه‌که‌م لاته‌ هه‌میشه
برۆ وه‌ک لاته‌ دل‌مت با له‌لا بئی
- ۷- عه‌زیزم قه‌لبه‌، گه‌ر رۆحه‌ فیداته
فه‌رامۆشم مه‌که‌ ره‌حمت ده‌با بئی
- ۸- گولۆو پاشی سه‌لام و پایبوۆسیم
له‌ هه‌مووانه‌ چ شا بێتو گه‌دا بئی
- ۹- بلئی دیوانه‌که‌ی دیوانی خوۆتان
به‌بئی ئیوه‌ ئه‌به‌ده‌ له‌کردی نابئی.
- ۱۰- به‌لئی عاشق هه‌میشه‌ دیل و به‌نده
ئه‌بئی هه‌ر پیتی له‌داوی په‌رچه‌مابئی.
- ۱۱- به‌خزمه‌ت هه‌ر ده‌گا (هیجری) به‌قوربان
ئەگه‌ر له‌م به‌نده‌ سه‌خته‌ی خووی ره‌هابئی.

۱- ره‌فیق: هاوآل، هاو‌دهم، (هاورپتی مه‌به‌سته).

ئەنیس: پێچه‌وانە‌ی نامۆیی کردنه، ئەو‌ه‌ی که ده‌بێته هۆی راباردن و نامۆیی نه‌کردن، هاو‌دهم. ره‌ه‌به‌ر: رابه‌ر، پشتیوان، ریی نیشاندەر، ریی نوما، ئاراسته‌کار.

شای ئەنبیا: شای پێغه‌م‌به‌ران و مه‌به‌ستی له پێغه‌م‌به‌ری ئیسلامه (د.خ).

سه‌رچاوه‌ی ئەم هه‌لبه‌سته چاپ نه‌کراوه ته‌نیا دوو که‌شکۆلی ده‌سنووسه که (عن، کش) ن که له (کش) یاندا (مه‌مه‌د ئەمین) ناویک ئەم هه‌لبه‌سته‌ی به‌شێواوی و ناته‌واوی و به‌بێ دیاریکردنی بۆنه‌که‌ی نووسیبوه، بۆیه (عن) م کرده، بنکه‌ی لیکۆلینه‌وه‌ی.

له (عن) دا ئەم په‌راویزه فارسییه‌ی خواره‌وه وه‌ک سه‌ره‌ناو، له‌پێش ئەم هه‌لبه‌سته نووسراوه: (وداعیه‌ی کردی دربن‌خانه‌ه‌ طهران که‌یسر برادرش (قادریک) بغرض تسهیل ر هاکرونش به سلیمانیه فرستاوه- علی) واته: (هه‌لبه‌ستی به‌ریکردنی «کوردی» به‌ندیخانه‌ی (تاران) هوه که (قادر به‌گ) ی برازای نارده‌وه‌ته (سوله‌یمانی) بۆ ئاسانکاری به‌ره‌للاکردنی ئەو - عه‌لی)، واته له‌دوای سه‌ردانی (قادر به‌گ) دا له (کوردی) که له به‌ندیخانه‌ی (تاران) بووه ئەم هه‌لبه‌سته‌ی وتوووه.

ره‌فیقی (کش): رفیق، رینووسی کۆنه.

ره‌ه‌به‌رت (کش) هم‌ه‌برو

شای ئەنبیای (کس): شای انبیای بی. رینووسی کۆنه.

۲- له‌مه‌ولا: لێره‌وه‌دوا.

مه‌ولا: مه‌زن، که‌وره، خۆشه‌ویست و جیناس له‌م دوو (مه‌ولا) یه‌دا هه‌یه و جوانیه. شیری یه‌زدان: مه‌به‌ستی له‌ هه‌زه‌رتی عه‌لی کوری ئەبی تالیبه که به (سیف الله المسلول) ناو براوه و ئەم وشه‌یه به‌رینووسی کۆنه که به (شیر) و (شیر) یش ده‌خویند‌ریته‌وه و جیناس ئاراییه.

سایه سا: (سایه = سی‌به‌ر) = (سایه = وه‌ک) یه‌ که‌واته (سایه) یه‌ که‌واته سایه‌سا (وه‌ک سی‌به‌ر) ه که له رووناکی‌دا سی‌به‌ر هه‌میشه به‌هه‌ر شتی‌که‌وه‌یه و لێی جیا نابێته‌وه. ئەم تاکه له (کش) دا نییه.

۳- هه‌سه‌ن: ئیمام هه‌سه‌نی کوری هه‌زه‌رتی عه‌لییه.

هیمه‌ت: یاریکاری و پشتیوانی و به‌هه‌ره‌وه‌ری.

حوسن: چاکی، جوانی و مه‌به‌ستی له (کار دروستی) یه.

ئیمام عه‌بباس: هه‌زه‌رتی عه‌بباسی کوری هه‌زه‌رتی عه‌لییه و ناوی مامی پێغه‌م‌به‌ریشه.

رانوما: ریی نیشاندەر.

ئەم تاکه له (کش) دا دووه‌مینه و له (عن) دا سێهه‌مینه.

- له ریتا رانوما بئی (کش): ره فیک ریکارت بی.
- ۴- روخسه ت (رخسه ت): ئیزن خواستن، دوعاخواری.
 نیگادار: چاودیریکار.
 غه وئی به غا: شیخ عه بدولقادی گهیلانی که مه زاری له به غدایه، بویه به (به غدا) وه ناوی دهر کردووه.
 روخسه ت (کش): همت.
 نیگادارت (کش): نگاه دارت - پینووسی کۆنه -
 غه وئی به غابئی (کش): غوص بغدابی.
 ئەم تاکه له (کش) دا سئیه مینه و له (عن) دا چواره مینه.
 ۵- (قادر) ناوی (قادر به گ) ی برازای (کوردی) و ناوی (غهوئ) و رواله تی خوا و پیغه مبه ر و عه لی و حه سه ن و عه بیاس و هه موو (گهل) ه وه ک له م تاکه پیدا دهری بریوه.
 به نده تانه: به پینووسه کۆنه که ی (بندتانه) وایه (به ندیی) ئیوهیه که ئەمه ش ده گونجی له گهل (به نده = کۆیله) دا.
 ئەم تاکه له (کش) دا نییه و له (عن) دا پینجه مینه.
 ۶- قه لب: دل.
 لاتته: لاوازه، بی هیزه، زه بوونه.
 لاتته: له لای تۆیه و ئەم دوو (لاتته) یه ش جیناس و سه جع ئارایی و جوانییه.
 ئەم تاکه له (کش) دا پینجه مینه و له (عن) دا شه شه مینه.
 ئەم تاکه له (کش) دا به م جۆره ی دوایییه و شیواوه:
 «اکر قلبه کم له لا دوره ایسته
 برو دل وه ک دل له لات بو هر له لات بی»
 ۷- عه زیز: خو شه ویست.
 رۆح: گیان.
 فیدا: به قوریان، قوریانی، بالاکه ردان، سه رگه رد.
 فه رامۆش: له بیرچوون.
 ره حم: به زه بی، دل سۆزی.
 ئەم تاکه له (کش) دا چواره مینه و له (عن) دا هه وته مینه.
 قه لبه گه ر رۆحه فیداته (کش): قلب و روحی من فادات بی.
 ره حمت ده بابئی (کش) خوف خدات بی.
 ۸- گولاو پاش: گولاو پرژین.
 سه لام: سلاو، چاک و چۆنی، رۆژباشی، ئیکلام.

پایبۆسی: پێ ماچکردنی

گەدا: هەژار، مسکین (شاوگەدا) مەبەستی لە هەمووانە لە دارا و دەستکورتی میلیلتانی.

ئەم تاکەش لە (کش)دا نییە و لە (عن)دا هەشتەمینە.

۹- بۆ: ئەی قادر تۆ بەوان (شاوگەدا) بۆ.

دێوانەکە: شەیدایەکە.

دیوانی: دیوێخانە، وەیا (کوردی) دیوانی شیعری ئێوێ، و بە (دێوانە) واتە شیت.

ئەبەد: هەرگیز.

ئەم تاکە لە (کش)دا نییە و لە (عن)دا نۆیەمینە.

۱۰- ئەم تاکەش لە (کش)دا نییە و لە (عن)دا دەیهمین تاکی ئەم پارچە هەلبەستە.

۱۱- بەخزمەت هەر دەگا: بەدیدارتان شاد دەبێ.

(بەندە سەختە) مەبەستی بەندیتییەکە تارانیتی کە دەشی وەک لە پارچە هەلبەستی (جۆری

ئەمجارەم لە جۆری بەزمەکە شیرین نییە) دا ناوی بردووه بەو پارچە هۆنراوێیە هانای

بردووهتە بەر دۆستانی لە سلیمانی و لەوانەییە دوا بەدوای ئەو نامەییە (قادر بەگ)ی برازای

چووبی بە دەنگییەوه دوا سەردان و تینگەیشتنی کاروبار، ئەوەتا بەم پارچە هەلبەستە

سەرۆه (قادر بەگ) بەرێ دەکاتەوه بۆ سولهیمانی بۆ رسگار کردنی مامی کە (کوردی) بوو.

رەها: رسکاری.

ئەم تاکەش لە (کش)دا بەم جۆرە دواایییە و شەشەمینە و لەوێشدا دوا تاکە.

«بخدمت هردکا کردی بقربان

اگر کلهکم بند نجات بی... تمت شد» واتە تەواو بوو.

ئەوا فەرشی موحیبەت رادەخەم

- ۱- ئەوا فەرشی موحیبەت رادەخەم یاران (قەضا) با بئ سەرینی میحنەتم داناوہ بۆ خۆم، کوا (بەلا) با بئ.
- ۲- دەمیک بوو قاصیدی ئاھم لە پرسشدا بوو تا ئەمڕۆ ئەوا مژدەئە غەمی هینا، بەخیر بئ، مائی ئاوا بئ
- ۲- قاصیدی: تەتەر، نامەهین و نامەبەر ئای: هەناسەئە ساردی خەمبارییە
- ۳- دەلین قافلەئە قەضا، باری غەمی پێیە عەجەب ماوم لەگەڵ ئەم زۆرییەشدا، ئەم مەتاعە نارەوا نابئ
- ۴- گلەم کرد من لە غەم، بۆچی بەجیم دێلێ جگەر سۆزم وتی، ئاخەر لە دلتا، جیگە هیند تەنگە گوزەر نابئ
- ۵- کە شەرحی حالی خۆم بۆ کرد، لە (تەپلی شادمانی)ی دا کەس مۆلکی وەهای نەبووہ چ ئەسکەندەر چ دارا بئ
- ۶- رەفیقانی قەضا: بۆ شوکری حەق ناکەن ئەمنتان هەم ئەگەر من شک نەبەن دەرد و بەلا، دونیا وەها نابئ.
- ۷- لە دەشتی (شارەزور)ی دل، سیامائی غەم هەلدا بەهەستوونە و چەلەئەئە ئاھم، مەگەر ئەم مائە وەستابئ.
- ۸- لە داغی کەوکەبی طالیع لە دوو سەرچاوەکەئە چاوم نەماوہ قەطرەئەئە، یارەببئ ئەم ئەستێرە ئاوابئ
- ۹- بە مەرگی خۆت قەسەم، ئاخەر هەموو دەردئە عیلاجی دئ بەغەیرەز دەرد و سەودای عەشقی شوخی سەرو بالابئ

۱۰- زهلیل و بیکهس و زار و په‌ریشان حال و بی مالم
 وهکو من کهس نییه بهم رهنکه کوشته‌ی خالی ئالا بی
 ۱۱- په‌فیکی وه‌حشیان و، ویل و سه‌رگه‌ردان و سه‌یرانم
 به‌ئی، ئه‌هلی موحه‌ببه‌ت ئاخیری کاری، ده‌بی وایی
 ۱۲- له ملدا سیلسیله‌ی زولف و له حه‌لقا تیغی ئه‌برۆ بی
 گرفتاری مه‌حه‌ببه‌ت که‌ی ده‌بی ئازار و ئازا بی
 ۱۳- مه‌ئی (هیجری) له‌به‌ر ده‌ردی گرانی، عه‌شقی لی تیک چوو
 ئه‌سیر و جان فیدای عه‌شقم هه‌تا‌کو په‌گ له مل مایی

.....
 ۱- فهرش: رایه‌خ.

موحیبه‌ت: خو‌شه‌ویستی.

قه‌ضا: تووشبوون، گرفتاری، گیرۆده‌یی، ئه‌نگاوتیه‌یی.

چاره‌نوس- جاریکی تر (کوردی) بروای خو‌ی به‌رامبه‌ر به (قه‌ضا و قه‌ده‌ر) وه‌ک فه‌لسه‌فه‌یه‌ک
 ده‌رده‌بری که هه‌ر شت له خواوه‌یه.

سه‌رین: بالیف - به‌مه (رایه‌خیکی) ناخو‌شی بو‌ خو‌ی دروست کردووه.

میحنه‌ت: ده‌رد، چورتم، ناخو‌شی.

به‌لا: گنچه‌ل، په‌ریشانی، ئاوقای خراپی بوون.

سه‌رچاوه‌ی ئه‌م هه‌لبه‌سته (مس، عن، ن، ح، گل/۹) به‌له‌گه‌ل رۆژنامه‌ی (عیراق) پاشکۆی
 کوردی ژماره‌/۱۱ ی کانوونی دووه‌می ۱۹۷۸- به‌غدایه که (مامۆستا محمه‌د عه‌لی قه‌رده‌اخ‌ی)
 له ژیر ناوی (پارچه‌ شیعریکی مسته‌فا به‌گی کوردی) دا ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌ی نووسیوه،
 هه‌رچه‌نده‌ ده‌ست‌نیشانی سه‌رچاوه‌که‌شی نه‌کردووه، به‌لام وئ ده‌چۆ له (ح) ی وه‌رگرتی و من
 لێرده‌ا (عن) م کرده‌ بنکه، هه‌رچه‌نده‌ به‌دا‌خه‌وه (بۆنه‌) ی وتنه‌که‌م لی روون نه‌بووه‌ته‌وه.

۲- پرسش: سو‌راخ، پرسیار.

به‌خیربی: به‌خو‌شی بی‌ت. چونکه‌ مژده‌ی ماتمه‌می بو‌ هی‌ناوه.

۳- قافلّه: کاروان.

بار: بار و بارخانه، (کالا) و شتومه‌کی بازرگانیی کاروانه‌که‌ی مه‌به‌سته.

عه‌جه‌ب: سه‌رسام.

مه‌تاع: کالا.

ناره‌وا: مه‌به‌ست له (ناره‌واج) ه. ئه‌مه نیشانه‌یه بو‌ زۆریی خه‌م.

لهو سهردهمه دا، له بهر (پاشبه ند = قافية) وشه ی (پهواج) ی نه گوتووه.

۴- گله: گله یی، گازانده.

جگه رسوژ: دلسوژ، جگه رسووتاو، به تهنگه وه بوو.

گوزهر: هاتوچو، جستوچو. مه بهستی له وهیه که خه م له دلیا یه قی خوار دووه ته وه، نه وهنده زوره.

گله م کرد من (ح): کلم کردن.

۵- شهرحی حال: باسی بار و چوئیتی.

ته پلای شادمانی: جوړه ئاواژیک بووه به بونه ی خو شیییه وه به ته پل و نامیره مؤسیقییه کانی تر لی دراوه.

مولک: شوین، ولات، نیشتمان، خاک، سامان و زهویوزاری مه بهست بووه.

ئه سکه ندر: ئه سکه ندری (گه وره) یا (مه کدونی) یا (دولقه رنهین) یشی پی ده لین که له (۳۵۶-۳۲۴) ی پیش زایندا ژیاوه، و له (مه کدونی) له دایک بووه، له (بابل) مردووه له سه ر دهستی (ئهرستو) فیربووه و جیهانگیریی کردووه. تیا سه رکه وتووه و ئازا و به ناویانگترینه، بویه (کوردی) ناوی بردووه.

دارا: یا داریوس، یا داریوش - به م ناوه زور (پاشا) ی کونی ئیران هه ن و ئه وی (کوردی) مه بهستی ته له ناوداریدا ئه وه یانه که له ۳۳۱ پیش زایندا ئه سکه ندر له دهوری هه ولیر به سه ریا زال بووه و کوژرا.

چ کهس (ن، مس): جکهس

شادمانی دا (عیراق): شادمانی دا.

۶- شوکری حهق: مه بهستی له سوپاس و ستایشی خواجه.

لیردها مه بهستی ئه وهیه له م دهر د و ناخو شیییه یدا و، ده بی هه ر خو ی ته نیا بووی به شکو (په فیکانی قهضا) ی تریش هه بوون که وا پرووی ده می تی کردوون و له پشوی سهرینیییه که ی خو ی ده دویتی.

ئه منتان هه م: من بو ئیوه هه م وه یا من له ئیوه دا (هه م = غه موخه فه ت) م. که ئه مه ش وه ستایییه.

۷- شاره زور: ناوچه یه کی فراوانه ده که ویتته نیوان چیاکانی بازبان و قه رده اخ و هه ورامانی

رؤژه لاتی هه له بجه و گوژره و ئه زمر و پیره مه گروونه. به لام ئیستا ناوی ئه م پانتایییه یه له نیوان سوله یمانی و هه له بجه دا و سهرینیییه کی زور فه رمانزه وایی تیا بووه و، میژوی ئاوه دانه و شوین بلا بوونه وه ی په شمالی خیلانییه کان بووه له بهر ئا و، له وه په که ی.

سیامال: په شمال، کوین.

هه ستوونه: کۆله که ی په شمال.

- چەلە: گوریسه، که له چوارلاوه رهشماله که ی پی رادهگرن و دهیبهستنهوه. که وهک لووله دووکه لی هه ناسه ی ساردی وابوون.
- وهستابی: راهستابی، بهند بی، خوی راگری به پیوه.
- ههستونه چەلە (عیراق) ههستونه و چەلە.
- ۸- له داغی: له خهفهتی دیسان وشه ی (له داغی = له گهرمی و سووربوونیتی)یه. که چهند ئەستیرهیهک گهرم و ناگرین و مه بهستی ئەمهشیانه.
- که وکه بی طالع: ئەستیره ی بهخت.
- قهتره یی (قهطره یی): دلۆپیک، تنۆکیک.
- یاره بی: ئە ی خویه، ئە ی په روهردگار.
- ۹- به مهرگی خۆت: سویند به مهرگی که سی خواردن، نیشانه ی ئەوپه ری خۆشه ویستی ئەو که سه یه.
- قهسه م: سویند.
- عیلاج: چاره، تیمار، چارکردن.
- غیره ز: جگه، به بی، بیجگه، بلی، جگه له.
- سه ودا: خولیا.
- شۆخ: جوان.
- سه روپالا: بالای وهک داری سه رو بهرز و بلندی. که درژیش جوانیهک دهدات.
- به غیره ز (ح، عن، مس، ن، گل، ۹) بغیران. رینووسی کۆنه.
- ۱۰- زه لیل: زه بوون، که نهفت.
- زار: نه خۆش، چرووساوه، به زاری (گریان) خهفه تبار.
- بی مال: بی خانوو، وه به پی نازناوی (هیجری) شدا که له دوا تاکی ئەم هه لبه سته دا هاتوو ه ئەم هه لبه سته ی له شاری سوله یمانی دانه ناوه.
- ئالا: وئالا، ئالا، کراوه، بهرز و بلندی، جوان، رهنگین و (ئالا) له (ئه علا) ی عاره بییه وه نییه وهک له فه رهه نگۆکه که ی په راوی خانی قوبادی مامۆستا محمه دی مه لا که ریمدا هاتوو ه هر چهنده ئەشی له چهند شوینتیکدا به واته ی (ئه علا) بی و به شکو له هه لکردن (به زرکردنه وه) وه یه (به یداخ) بیت.
- ۱۱- ره فیق: هاوال.
- وهحشیان: درندان، مه بهستی له وه یه له کتو و که ژا بووه له و کاتی دانانی هه لبه سته که دا.
- حه یران: سه رسام، حه په ساو، سه راسیمه یی.
- ئه هلی موحیبه ت: دلداران و مه به ستیشی له خواناسانی و زاراوه یه کی صۆفیانه شه.
- ئاخری کاری: بۆ دوا یی کاری ئەو، وه یا (دوا یی کاره که ی)

وابی: ئاوهها بی، وه یا (وابی = کراوهبی) و مهبهست له پۆژی قیامهته که خوا پروو له ئەهلی مهحبهبهت دهکاتهوه و ههروهها نامینتتهوه و دهرووی چاکه ی لی دهکاتهوه.
۱۲- له ملدا: له گهردهندا، له ئەستۆدا، له سکورددا .

سیلسیله: زنجیر.

حەلق: قورقوراکه، مل، گەردن، ئەستۆ، سکورد.

گرفتار: گیرۆده.

(ئازاد) و (ئازا)یه که (لهف و نهشر)ی مورتهتهبه که له (ئازاد) مهبهستی له نهبوونی ئازادییه بههۆی بوونی زنجیره ی زولفهوه له ملی عاشقدا . ههروهها (ئازا)یه کهش نانا زاییی عاشقه که ملی له بن تیغی برۆدایه و پهله قزۆ و توانایی خۆ رسکارکردنیکی نییه و نایکات و خۆراگره، ئەمهش جوانی و، وهستایییه له وێژهی دێریندا .

له حەلقا (مس، ن، ح) له حلق.

تیغی (مس، ن): تیغ، رینووسی کۆنه.

۱۳- ئەسیر: دیل.

جان فیدا: گیان بهقوربانی بوو، سههرگهرد، گوری.

پهگ له ملدانی: دیاره پهگیش ههه له ملدایه ههتا ژبان پایه دار بی و مهبهستی لیدانی پهگی مل و له کاردا بوونی دله.

کهواته هههگیز دهردی گرانی عهشقی سههری له (کوردی) تیک نهداوه.

هههمیشه دیل و جان فیدایهتی تا ماوه.

ئهم ههلهبهسته یه کهکه له وههلهبهسته کهمانه ی (کوردی) که جیاوازی له نیوان وشهکانی ناوه پۆکه کهیدا و ئالوگۆر له نیوان تاکه کهکانیدا و ههلهبژاردنی ههندۆ تاکي لهم یا له وه سههراوه دا زۆر کهم و دانسقهیه و بهپیی درپژیه کهی لهوانه یه بۆ کاره ساتیکی گوتبی که بهداخه وه هیشتا وی نه که وتووم که ئهوه کاره ساته چی بووه که ئهوهنده گهوره و کاریگه ر بووه له سهه (کوردی) که ئهوهنده ی له سهه گوتووه.

دلّ وه چاکه

- ۱- دلّ وه چاکه زامه که ی ناسۆری تیری تا نه بیّ
سینه بۆ نیشی موژانی مهه پروان نیشانه بیّ
- ۲- ئەصلی مه قصه هه ر یه کیکه بۆ په رستارانی عه شق
یهک سیاقه، حه ق شوناسی (که عبه) یا (بتخانه) بیّ
- ۳- نه خشی ظاهر باطنی کی پاک و بیگه ردی دهویّ
سه بجه طه وقی زاهیده سه د جار ئەگه ر سه د وانه بیّ
- ۴- بۆ زه ریفی تایى طور په ی زولف ده رینان لازمه
یهک له سه ر یهک زامی دلّ، وا چاکه زامی شانیه بیّ
- ۵- پیکه نینی دولبه ران میقداری عیصمه ت که م ده کا
بۆیه غونچه هه ر ئەوه نده ی نازگه تا (وا) نه بیّ
- ۶- خالّه کانت دانه دانه ن، چاوه که م عه ییم مه که
ئه شکی خوینینم له چاومدا بلا، با وا نه بیّ
- ۷- بیو ره قیب ئاواره که، ساتی له پیش چاوی ئەمن
قورم ساغه، تابه که ی بۆ چاوی (کوردی) تانه بیّ

۱- وه چاکه: وهها چاکه.

ناسۆر: جۆره برینیکه، کولاندنه وه ی برین، زامی به ئازار،

تانه: تانج، تاكو نه بیّ، یا وهک تانه (له که ی) سه رچاو وابیّ، ئەوه نده به ناسۆری به دلّه وه.

سینه: سنگ.

نیش: چزوو.

موژان: برژانگ، مژولان، کوژک.

مهه پروان: مانگر وان، جوانان، ئەوانه ی روویان وهک رووی مانگ بیگه رده.

نیشانه: نیشانگه ی تیر.

سه رچاوه ی ئەم هه لبه سه ته (عن، جا) یه و هیشتا چاپ نه کراوه و من (عن) م کرده بنکه ی

لېكۆلېنەوهى و به داخه وه (بۆنه)ى وتنه كه م بۆ روون نه بووه ته وه .
رواله تېكى تايبه تى به م هه لبه سته وه يه ، له وانه يه بگوتري شپوهى گوتنى (كوردى) نيبه ،
هه رچه ند مۆركى نه وىشى پتوهيه نه وىش له وه وه يه كه سه رچا وه كه ي دوو كه سى نه ده ب دۆستى
باوه رپيكراون كه (مه حموود پاشاى جاف): (جا) وه (هه لى ئاغاي نه وتجى): (عن)ن، بۆيه
هه لبه سته كه پاك و بېگه رده و، وهك نه وانى ترى زۆر ده ماوده مى نه ديتوووه و ده ستاوده ستى
نه كرده وه .

۲- نه صلى مه قصه د: به چه ي مه به ست .

په رستاران: نه وانه ي له پتى عه شقا ده په رستن، جوانپه رستان، دلداران . نه مه ش له سه ر نه و
باوه ريه كه ئاينه ئاسمانيه كان و بت په رسته كانيش هه مو ناسينى خودايه كن .
سياق: پيره و، جوړ، چيژ، چۆن .
حه ق شوناسى: خواناسى، راست په روه رى .
كه عبه: قيبله: (حه جه ر و نه سه وه) كه له شارى مه ككه يه و ئيسلام له نوپژ و هه جدا پرووى تى
ده كهن .

بتخانه: شوپنى بت تيا په رستن، جىگاي بت په رستان .

۳- نه خشى ظاهير: نه خشى (شپوهى) سه رزارى، (نه وى به پرووه ويى)ى مه به سته .

باطين: ده روون، ناوه وه، ناوه رۆك، دلپش ده گريته وه .

سه بجه: ته سبيح، جوړه (رستىك)يكه، بۆ (زىكر) و بۆ پى رابواردن ،

طه وقى: ته وق، نه و زنجيره يه له به نديخانه كاندا ده كرايه گه ردى (به ندى)يه وه .

زاهيد: به سه ر زارى خواناس و صؤفياى درؤزنى مه به سته .

صه د دانه: نه و ته سبيحه ي كه بۆ جوانى و رابواردن نه بى صه د دانه يه ، كه وا ده روپش و
صؤفيايه كان بۆ ژماره ي ناوى خوا بردن (زىكر) كردن و ژماردى ناوى خوا برده كه هه لى
ده گرن، و بگه ر (۱۰۱) دانه يشه .

۴- زه ريفى: جوانى، (ظه ريفان): جوانان . ريكوپي كه كان .

تاى طورپه: تاى مووى سه ر روومه ت .

لازمه: پتويسته .

بۆ: (جا) بر .

لازمه (جا) كاشكى .

۵- مىقدار: چه نديتى . كه موژورى، نه ندازه

عيصمه ت: پا كى، داووين پاكى، ره وشت جوانى، سروشت چا كى .

بۆيه: له به رنه وه - به رينووسى كوژن (بويى) نووسراوه كه (بۆ)يش . ده گريته وه به واته (بۆن) و
نه مه ش ده گونجى .

وا: کراوه، بهش، مه بهستی پشکووتنی خونچه که یه، (والا)، گه شانیه وه،
که م (جا) که.

۶- دانه دانه: دهنک دهنک، یهک یهک.

عهییم مه که: لیم مه گره.

ئه شک: فرمیسک، رۆنتک، ئه سر، ئه سرین.

بلا: دهبا، سادهی، سا با.

با وا نه بی: با فرمیسکه که ی من دهنک دهنک (تک تک: دلۆپ دلۆپ) نه بی، وهک خاله کانی تو و
ئیتیر بۆ ئه وهی لیم نه گری و به عهیبی منی نه زانی با فرمیسکم به خوربیت و وهک دهنک دهنکی
خاله کانت هی منیش تکه تکه نه بی.

۷- بیو: تو وهره و، ئه گهر بیتو، ئه گهر کو، خۆ ئه گهر، گریم.

ره قیب: دژ، ناکهس، ناحهز، خرابکار و ئه وی به مه راییی خۆی له گه لّ خو شه ویسته که ی
(کور دی) نزیک کردوو ته وه و دژی (کور دی) یه و نه یاره.

ئاواره: دهر به دهر، ره ههنده، دهر کردن، ویل.

قورم ساغ: ساخته چی، پهست، نامهر د، دهویت.

تابه که ی: تا کو که ی، هه تا که نگێ.

تانه: له که ی سه رچاوه، په له یه کی سپییه ئه که ویته سه ر گلینه ی چاو. وه یا ئه و ره قیبه وهک
(تانه بی: تا کو نه بی) واته وهک تانه (له که ی سه ر چاو) وه (نه بی).

ئه م وشه ی (قورم ساغ) ه ئه گهر له دهر بریندا به شیوه ی (قورم) (ساغه)، به بریگه دهر نه بردریت،
کیشه که به له نگ ده بی که به (قو + رم + سا + غه) یه.

کەى ئەوه مەحبووبەيه

- ۱- کەى ئەوه مەحبووبەيه؟ گەر بى وهفا و خوین خوار نەبى؟
 حەلقە حەلقەى زولفى، وهک زنجیری دەس زۆردار نەبى؟
- ۲- کەى نیگارە؟ گول ئەگەر، بۆ بین و، جوانى و، نازکى؟
 چەشنى ئەندامى نەبى و، وهک خارى چەشتەى ژار نەبى؟
- ۳- ئەبرۆى شمشیر و، موژەى تیر، گەر نەبى؟ کەى دولبەرە؟
 چاوى دل بيمار نەکات و؟ چاوى خوى بيمار نەبى؟؟
- ۴- قەت بە مەحبووبەيه مەزانە، تا دلّت داگیر نەکات
 یا لە سۆز و، قالی سوتوتوتا، دەسدار نەبى
- ۵- گەر لە دوورى (گورچوو)ى بەرۆکت بى؟ دزە، یارت نییە
 یا لە دەرھینانى دلّتا، چەشنى گورگی هار نەبى؟؟
- ۶- شاھیدی مەقبوولى عەشقى گەر نەبى؟ شاھید نییە
 تا لە سەر گۆنەى نیشانەى شوینى گەستووى مار نەبى
- ۷- قەت گرفتار و ئەسیری دولبەرى (بى دل) مەبە
 تا ئەویش وهک تو، بە تیری غەمزە، دل ئەفگار نەبى
- ۸- دل بە (مەجبووب)ى مەدە (مەششاپەگەر) بى و حیلە باز
 ئەسمەر و قەد عەر عەر، خونخوار و، چاو بەخومار نەبى
- ۹- قەدرى عاشق کەى دەزانى، یارى (بەد خو) و خورده سال
 تا خەطى موشکین لە سەر صەفحە روخى ئیظھار نەبى.
- ۱۰- کورته عومرى (یارى دل)، عەشقیکی کوپرى و شیتییە
 مایە پووچى و میحنەتە گەر، عەشقى عەقلی سوار نەبى
- ۱۱- ئەو جەفا و جەورەى کە (کوردى) لەو نیگارەى چەشتووہ
 صەد، کەبەعار بى، دەبى بۆچى لە رۆح بیزار نەبى

١- ئەم هەلبەستەى (كوردى) يەكئىكە لە پارچە هەلبەستە (ئاوئەتە) بەيەكتىرى بووھكانى، لەبەرئەوھ لىم بووھ ماىەى سەرە خولى، لە رىگەى ساخكردنەوھ و جياكردنەوھى ئەم پارچە هەلبەستەى، لەوى ترى و ماوھى چەندىن سالّ عەودالّى بە دەستھىنانى سەرچاوھ بووم، تا لە ئەنجامدا وىكەوتم كە دوو پارچە هەلبەستەى (كوردى) تاكەكانىيان تىكەلّ بە يەكتەر بوون و، من بەھۆى سەرچاوھى زۆرەوھ، بەشارەزايىم لە شىوازى هەلبەستەكانىيەوھ بۆم دەرکەوت كە دوو پارچە هەلبەستەى لە ناو سەرچاوھكاندا بە تىكەلّى و ئاوئەتەى شىواون.

بەلام وھك لە تىكرائى هەلبەستەكانى ناو ئەم پەراوويەوھ ئاشكرا دەبى كە (كوردى) بە زۆرى چاودىرىى ئەوھى كردوھ كە (لە ھەر پارچە هەلبەستەىكىدا «يەكتەى بابەت» ھەبى)، ئەم راستىيە بە تەواوى رىئىنومايى ئەوھى كردم كە ھەموو تاكەكانى ناو سەرچاوھكانى ئەم هەلبەستە برىتەى لە دوو بابەتى لە يەكتەر چىواون.

بابەتى يەكەمىيان: ئەم هەلبەستەى كە ھەر لە بارەى (دەخوان: مەحبوبە) وھىە.

بابەتى دووھمىيان هەلبەستەكەى دواى ئەم هەلبەستەى لەم پەراوويەدا لە ژىر سەرە ناوى (ئەو سەرە سەر بۆچەى) دا لە بە پشتىوانى هەلبەستەكانىشيانەوھ بۆم لە يەكتەر جياكرانەوھ.

كە ئەوئىش لە بارەى (دەدار: عاشق) وھىە.

بۆيە ھەندى لە سەرچاوھكانى ئەم پارچە هەلبەستە ھەمان سەرچاوھكانى هەلبەستەكەى دواى ئەم، ھەر وھك ھەندى سەرچاوھى ئەم هەلبەستەى سەرەوھش سەرچاوھى ئەو هەلبەستەى دىكەن و ھاويەشن.

لە ھەندىكىاندا چەند تاكىكىان ئاوئەتەى يەكتەرى كردوھ، ھەر وھك لە ھەندىكىاندا ئەم هەلبەستەى سەرەوھىيان بەيەك پارچە هەلبەستەى سەرەخۆ نووسراوھ. ھەر وھە لە ھەندىكىاندا ھەردوو پارچە هەلبەستەكەيان بەيەك پارچە هەلبەستە داناوھ.

ئەمە جگە لەوھى كە گۆران و شىواويى ئەوتۆيان بەسەردا ھاتووھ كە لە ھەندى شوئندا لە ھەلبەستەى (كوردى) ناكەن و مۆركەكەيان دژواراندووھ. لەگەلّ ئەم جياكردنەوھىەشمدا، دىسان ئاواتە خوازم كە سەرچاوھى بەھىزتر دەرېكەوئى، تاكو پترىك، ئەم ئالۆزىيەى خا و بكاتەوھ، يا پشتگىرىى ئەم جىگىر كەردنەم بكات و ھەردوو پارچە هەلبەستەكە لە دەقى گوتنەكەى كوردى نزيك بكاتەوھ.

سەرچاوھكانىش بۆ ئەم پارچە هەلبەستەى سەرەوھ ئەمانەن:

(مس، ع، ن، ١/كل، ٢/كل، ٣/كل، ١٠/كل، ص، ما/٢، جلى، مر، مع ر، ھ)ن.

لەئىو ئەو ھەمكە سەرچاوھىەدا من (مس)م كەردە بئەو دەسكەلای لىكۆلئىنەوھى ئەم پارچە هەلبەستە و كەلكىشم لە سەرچاوھكانى تر وەرگرتووھ، ھەندى تاكى ئەم هەلبەستە، ھىشتا چاپىش نەكراون (ئەوھندەى پىم زانىبى).

ئەم تاكە ھەلبەستەى سەرھوھ كە يەكەمىنە لە زۆر سەرچاوەدا بەلام لە (جلى، ر)دا نىيە، و لە ھەمووانىشياندا چونىيەكە.

۲- چەشتەى ژار، ژەھر ھەلمزىو، دركى ژاراوى، ژاراوى.

ئەم تاكە لە (جلى، ر)دا نىيە و لەوانى تردا دووھمىنە و لە ھەموواندا چونىيەكە.

۳- بىمار نەكات: برىندار نەكات، نەخۆش نەخات، نەبىپكى.

بىمار نەبى: بە خومار نەبى، مەبەستى لەچاوى خەوالووى (مەست)ى مەحبوبەيە، كە ئەمەش جىناس ئارايىيە. (جوانكارى لە وێژەى كۆندا).

ئەم تاكە لە (جلى، ر، مس، عن)دا نىيە و لەوانى تردا سىتيەمىنە و لە ھەموواندا چونىيەكە.

۴- سۆز: سەودا، شەيدايى، جۆش و خورۆش.

دەسدار: دەست تىابوون (نەك دەولەمەندى).

ئەم تاكە لە (جلى)دا نىيە و لە (مس، عن)دا سىتيەمىنە و لە (ن، گل، ۱، گل، ۲، گل، ۳، گل، ۱۰، ص، ما/۲، مر، مع، ه)دا چوارەمىنە و لە (ر)دا، چونكە ئەم ھەلبەستە و ھەلبەستى پېشوووى تىايە، يەك پارچە ھەلبەستە بۆيە (لەوا) ئەم تاكە پىنجەمىنە.

نيوھى يەكەمى ئەم تاكەى سەرھوھ لە (ر، گل، ۱، گل، ۲)دا بەم جۆرەيە:

(نەك لە دەورى شەمعى روخسارت وەكو پەروانە بى) كە ئەمەش نيوبالى يەكەمى تاكى دوايى

(پىنجەمىنە) و بەشىواوى ئاويتە بووھ پەروانە ئەوى.

يا (ر): قـطـ.

سووتاوئا دەسدار نەبى (ر، گل، ۱، گل، ۲): سووتاوئا ئاگاھدار نەبى - بەلام لە (گل، ۱، گل، ۲)دا

(ئاگاھدار نەبى)يە.

۵- گورچوو: گورچيلە، گورچك، مەبەستى لە پارەى بەر باخەل (بەرۆك) و دەسبىرى و سامان لى

كىشانەوى دىخوازەكەيە لە ھى دىدارەكە.

بەرۆك: يەخە، بەرباخەل، گىرفان.

لەم تاكە ھەلبەستەدا مەبەستى لەو چەشنە دىخوازەيە كە ھەر چاوى لە سامانى پياوھ و پارە

لى كىشانەوى، بۆيە (كوردى) بە دزى داناوھ نەى خستووتە خانەى دىخوازەوھ.

چونكە وەك لە نيوبالى دووھمىدا راى گەياندووھ كە ئەو دىخوازە لە پىناوى دزى و لى

كىشانەوھكەيدا و بۆ ئەوھى ھەرچى زۆرتەرە لەو دىدارەى بە دەست بىنى، بۆيە بەجۆرى خۆى

لەلای كابرە دەر دەخات كە گوايە زۆر كابرەى خۆش دەويت و لەراستيشدا درۆزنە، مەبەستى

پىكەوھ و ژيان نىيە بە يەكدلى لە سايەى ئەويندارى (عەشق)ىكى سەرتاسەرى ژن و

مىردايەتيدا كە يەكەم بنچىنەى كۆمەلايەتییە لە پىكەپىنانى كۆمەلان و ھەر گەلىك و مروفايەتى

و لەبەرئەوھى (كوردى) ئەو دىل راكىشانى دىخوازە بەكردەوى (گورگى ھار) پىناسە كردووھ.

۶- شاھىدى: گەواھىدەرى، بەلگەى. (شاھىتەى)

مهقبوول: پهسهند، دروست، وهرگيراو.

شاهيد نيبه: نازدار نيبه، دلخواز (خوشهويستی جوان) نيبه.

گۆنه: روومهت، گؤنا.

گهستووی: گهستهی، گاز لى گيراوی، پيکراوی، نهنگاوتهی (مار).

نهم تاکه نيوهی دووهمی له گؤرانيبهکی (سهيد علی نهصغهر (ش ۱) دا يهکهمه و هرچهنده نهو له چهند گؤرانيبهکيدا هی (کوردي) و طاهير بهگی جاف و نارى و ..هتدی لهسهر نهم کيشه يهکخستوه و له چهند تۆمار کردنیکي گؤرانيبهکانيدا دووبارهی کردوونهتوه و ناوېتهی يهکی کردوون و تهنيا کهلک له شتوهی دهربريني هر نيو تاکيک دهگيرئ، نهک له زنجيرهی تاکهکان و پارچه ههلبهستهکان «چونکه تیکهلی کردوون بهيهکتری لهو گؤرانيبهکانيدا».

ههروهها نهم تاکه له (کش ۲، ش ۲) دا نيبه و له (مس، عن، گل ۱، گل ۲، گل ۳، گل ۱۰، کش ۱، ص، م/۲، مر، مع، ف، ش، نم، ه، کم، گ ۲، س، گ ۳، نی، مد/۶) دا دووهمينه بهلام يهکهمی له مد/۶ دا نيبه و له (جلی، ر) دا سييهمين تاکی نهم پارچه ههلبهستهيهوه له ههندئ لهم سهراوانهشدا نيوبالی يهکهمی، يا دووهمی ناوېتهی تاکيکی تر بووه يا له تاکيکی تر دا بهجۆريکی تره وهک له خوارهوه شیی دهکهمهوه. نهم تاکه بهم جۆره هيشتا چاپ نهکراوه.

جوانی لهم تاکه دا يهکخستنی وشهی (شاهيد) و (شاهيد) ه که هر يهکهيان به واتايهکی جيا لهويتريان، ديسان گرد کردنهوهی پينج وشهی (ش) و يهککهوتنی (نیشانه) و (شوین) و وردهکاری جيناس نارایی و وهستایی نواندنه به پتی وېژدهی کۆن.

نيوبالی يهکهمی نهم تاکههی سهروهه له (ف، ش، کش ۱، نم، کم، گ ۲، س، گ) دا نيبه و له جيگهی (نهم) نيوبالی يهکهمی تاکی دوايي (ههوتهم) ی به ههله ناوېته کراوه. بروانه نهوئ. ديسان هر نهم نيوبالی يهکهمی تاکی سهروهيه له (جلی، ر، تی) دا نيبه له جيگهی نهم نيوهی يهکهمی تاکی پينجهمين نهم پارچه ههلبهستهی به ههله ناوېته کراوه. بروانه نهوئ. نهيميش جياوازيهکانه له سهه نهم تاکه له نيوان سهراوهکانيدا که دهردهکهوئ، شپواوه. شاهيدی مهقبوولی عهشقی (ن، گل ۱، گل ۲، گل ۳، گل ۱۰، ص) شاهد مقبول عشق/ نهمهش رېنووسی کۆنه.

کهه نهبي (ن، گل ۱، گل ۲، گل ۳، ص) کر نبي - رېنووسی کۆنه

گۆنهی (گل ۱، گل ۲، گل ۳) کونای. ديسان رېنووسی کۆنه.

گۆنهی (ف، ن، ص، تی، مد/۶) دا گونای ديسان رېنووسی کۆنه.

گۆنهی (کل ۱۰، جلی): گۆنه. رېنووسی کۆنه.

گۆنهی (ما/۱، مر، مع): گونه.

گۆنهی (ش): صفحه - و- نسخه: گۆنه که نهم نوسخهيه راست و رېنووسی کۆنه.

گۆنهی (ش ۱): گونای

- نیشانەى (ن، ص): نیشانەء. رینووسى كۆنە.
- نیشانەى (گل، ۱، گل، ۲، گل، ۳، گل، ۱۰): نیشانەء رینووسى كۆنە.
- نیشانەى (ر): نى نیشانەى - لەنگە.
- شوینى (ن، ش، كش، ۱، نم، ۱، گ، ۲، س، گ، ۳، تى) جیگە شوینى (گل، ۱، گل، ۲، گل، ۳، گل، ۱۰، ن، جلی، ص): جیگە.
- شوینى (مد/۶) جیگەء.
- گەستوى (ن، ص): گستوى. رینووسى كۆنە.
- گەستوى (گل، ۱، گل، ۲، گل، ۳، گل، ۱۰، مد/۶) دا كستەء
- گەستوى (ما/۱، كش، ۱): گستەى.
- گەستوى (مر، مع، ن، نم، ۱): گستەء
- گەستوى (گم/تى): گستەى.
- گەستوى (گ، ۲، س، گ، ۳): گەزتهى. ئەمەش دەستكارییه.
- شوینى گەستوى مار نەبى (ش، ۱) زخمى ماران گاز نەبى.
- ۷- بى دىل: مەبەستى لەو كچ و ژنانەى كە بى نەواو دىل مردوو، وه سارد و سړى هەستن.
- غەمزە: چاوا داگرتن، چاوا هەلتهكاندن، بەلاچاوا (نيونىگا) پروانين.
- ئەفگار: بريندار، ماندوو، بە ئازار.
- ئەم تاكە لە (كش، ۱، كش، ۲، جلی، ف، ش، ر، نم/۱، كم، گ/۲، گ، ۳، س، تى، ش، ۱، ش، ۲) دا نىیە
- لە (مس، عن، گل، ۱، گل، ۲، گل، ۳، ن، گل، ۱۰، ص، ما، مر، مع، ه) دا چوارەمینە و هیشتا چاپیش نەكراوه.
- بى دىل (گ/۱، گل، ۲، ما/۲): دىل بر: (دلبەر، دولبەر) كە ئەمەش هەلەىه.
- ۸- مەششاطەگەر: ئەو ئافرەتانهى سەرى كچان و ژنان شانە دەكەن و ئەوانەش كە (مەششاطەگەر) ن لە (ئافرەتە ناشیرینهكاندا هەلدهكەون كە لە كۆنەوه لە ناو هەر كۆمەلگایهكیدا ئەوانە كچ و ئافرەتانیان ئارایشت كردوو زۆر پەسپۆرن لە دلى پیاو راکیشان و پارە لى كیشانەوهى پیاواندا، و بە واتای (مەرایى كار) یش دى.
- حیلە باز: فیلباز، ساختهچى، دەستبىر، كەلەكچى، تەلەباز.
- عەرعر: درهختیکه راست هەلدهچى و هۆنەران چواندوووانە بە بالای یار.
- خونخوار: خونخوار، ستمگەر.
- چاوا بەخومار: چاوا مەست، چاوى نەرم.
- ۹- قەدر: ریز، نرخ، بایهخ، گرنگى
- خوردە سال: مەبەستى لە كچۆلەیهكە منال بى لە تەمەنى پێگەیشتن (موراھەقە) تى نەپەریبى
- و، دياره لە ئەزموون (تەجروبه) كەیه.

خه طی: مه به ست له گنده مووی دهموچاوی کچولانه.

موشکین: مسکاوی، واته بونی مشک (مسک) ی لی بی، وهک ریحانه ره شه ی بون خوش.

صه فحه ی روخی: تهختی رووی (پوخساری)

ئیظهار: دهرکه وتن. مه به ستی له (لپهاتن) ی گنده مووه که یه.

نم تاکه هه لبه سته له (کش/۲، جلی، تی، ش، ۱، ش، ۲) دا نییه و، له (مد/۶) دا پینجه مینه و له (کش/۱، ف، ش، نم/۱، کم، گ، ۲، س، گ، ۳) دا شه شه مین و له (ر) دا هه وته مینه و له (مس، عن، ن، گل، ۱، گل، ۲، گل، ۳، گل، ۱۰، ص، ما/۲، مر، مع، ه) دا هه شته مین تاکی نم پارچه هه لبه سته یه.

قه دری (ر): قدر - رینووسی کونه.

که ی (ش): که.

ده زانی (نم/۱) نه زانی.

یاری به دخوو، و خورده سال (ش، ف): چونکه طفل و بهد خووه.

۱۰- (یاری دل): مه به ستی له و دلخوازه که هر (به دل) دلداره که ی شه ی دای بووی و له و دلداریه یدا ژیری و بیر لیکردنه وهی نه خستبیته کار، چونکه به لای (کوردی) یه وه دلداریه ی راستی بۆ پیکه نانی جووت گرتنیکه که بناخه ی دامه زاندنی (خیزان) بی.

لیره دا (کوردی) وریایی و ژیری له دلداریدا، به پیوست زانیوه به پال دلگیری یاره وه.

کویری و شیتی: بیرو باوه ریکی (باوه) له نیوان شاره زایانی کومه لایه تی و مرؤف ناسیدا که دلداریه که هر ته نیا له بهر (جوانی) ی دلخوازه که بی و کوتوپر بی و له و دلداریه یدا بیر له گونجاندنی سروشتی هر دوولای (دلدار و دلخواز) پیکه وه و له یه کدلی و پاکی و به تهنگ دلی یه کتره بوونه وه (بیر) نه کرایتته وه نه و دلداریه ی تیرۆچوونیکه کویرانه یه و بویه یه کگه یشتنیکه ده مییه و ئامانجی پیکه وه ژبانی هه تاسه ری نییه، بویه نه و دلداریه ی به مایه پووچی و به باری گران داناوه چونکه نه و دلداریه ی لایه نی عه قل (ژیری) تیا ره چاوه نه کراوه و هر ته نیا (دل) عاتیفه له و دلداریه یدا سه رکه وتوووه و لایه نی (ژیری) تیا سواری نه و (عاتیفه) یه نه بووه.

نم تاکه هه لبه سته هر ته نیا له (عن، مس) دایه و تاکی بهر له تاکه هه لبه سته کۆتاییه و هیشتا (وهک بزائم) چاپ نه کراوه، پیم وایه (کوردی) نه وهنده به قوولی سهیری (دلدار) و ژنه ی نانی کردوو، که بووه ته هویه کی ژن نه هینانه که ی، به تاییه تی سووکه نیشانه یه کی نم رایه ی من، له تاکه هه لبه سته دوا ییدا هه یه.

۱۱- نم تاکه هه لبه سته له (کش/۲، تی، ش، ۱، ش، ۲) دا نییه، له (کش/۱، ف، ش، نم، کم، گ، ۲، س، گ، ۳) دا هه وته مینه، له (مد/۶) دا دوا تاکه و له (ر) دا هه شته مین و له (مس، عن، ن، گل، ۱، گل، ۲، گل، ۱۰، ص، م/۱، جلی، مر، نع، ه) دا نویه مین تاکی نم پارچه هه لبه سته و دواتاکیه تی.

جەفا: وشکێهتی، مەبەستی لە دڵ پێ نەدانی دڵخوازەکەپهتی بەرامبەر بە (کوردی).

جەور: ستەم، بەدکاری، خراپیکردن.

نیگار: پەنگین، نەخشین، رازاوه، مەبەستی لە دڵخوازەکەپهتی.

جەورە (ر): جورە: پینووسی کۆنە.

کوردی (ر): هیجری- ئەگەر لەم سەرچاوەیە پتر نازناوی (هیجری) بەهاتایە منیش لێردا ئەم (نازناوی) (کوردی)یەم دەگۆڕی بە (هیجری) و تەنانەت هەلبەستی دواي ئەم پارچە هەلبەستە کە: (۹۰- ئەو سەرە سەر بۆچە)یەو لەسەر کیش و پاشبەندی ئەم هەلبەستە سەرەوویە و تەنیا ئەم لە بارە (خۆشەویست) و ئەویان لە بارە (دالدار)ەوویە، کە لەودا نازناوی (هیجری) هاتوو.

نیگارە (جلی): نکارە، ئەمەش پینووسی کۆنە.

چەشتوو (جلی): دیتوو.

چەشتوو (گ، ۲، س، گ، ۳): چەژتوو- ئاشکرایە ئەمەش لە دەسکارییەکانی (گیو)ە.

صەد کە بیعار بێ (کش/۱): صەد کە بیعاری.

صەد کە بیعار بێ (ش): صەد کە بیعار ابی. ئەمیش لەنگە.

دەبێ بۆچی (ر): بۆچی - ئەمیش لەنگیە.

صەد کە بیعار بێ (مد/۶): صەد کە بیزار بێ- ئەمیش ناگونجی، چونکە هەر لەم نیووالدا وشە (بیزار) هەیە.

لەم تاکە هەلبەستەدا (کوردی) لە رۆالەت و چاکی و خراپییەکانی (دڵخواز) دواوه، و من وەهای بۆ دەچم (کوردی) ئەو دڵخوازی خۆشەویست بێ، بەلام تیا سەرکەوتوو، ئەم پارچە هەلبەستەش کە لەمەر (ئافرەت خۆش ویستنهوویە) بەرپەرچی ئەوانە دەداتەوه کە (کوردی)یان (بەنیڕ) بازی تاوانبار کردوو و هەلبەستی تری وەک ئەم هەلبەستە سەرەووی زۆرن لەم پەراوییدەدا.

ئەو سەرە سەر بۆچە

- ۱- ئەو سەرە سەر بۆچە دائىم پر لە عەشقى يار نەبى
ئەو دله دل بۆچە! ھەرگىز والەو و غەمبار نەبى.
- ۲- بۆ دەلیم عاشق؟ كەسى لاف و گەزافى لى بدا؟
خارىجى عەشقه ئەوى مەستى مەيى سەر شار نەبى
- ۳- ھەر كى وەك (پەروانە) بۆ سووتان بە (بى پەروا) نەبى
عاشقى نازانى، تا سووختەى شەمى روخسار نەبى
- ۴- ھەر كەسى (ھات) و، وتى من عاشقم باوەر مەكە!!
تا بە پەيكانى موژەى مەحبوبەكەى زامار نەبى
- ۵- جان فیدای مەحبوبەيى بە، دلنەواز و حالزان
ھەمدەمى ناكەس بەچەو ھەم صوحبەتى ئەغيار نەبى
- ۶- پۆزى صەد جاران دەرت كا و، يا جنیوت پى بدا
خەلەتە، خۆشە، بەشەرتى، لا رەقىبى خوار نەبى
- ۷- كوا رەفقیكى شەفیع بىنى عیلاجىكت بكات
ھەمدل و ھەمراز و ھەمدەرد بىتو، بەد ئەطوار نەبى
- ۸- (نا خودا)ى عاشق، سەفینەى عەشقهكەى (ئەممارە) بى؟
(مار)ە، كەشتى كون ئەكا، تا غەرقى كا و، پزگار نەبى
- ۹- ناخریتە ریزی عوششاقان و خانەى عەشقهو
تاوھكو (ھىجرى) بە ھىجران و خەفەت دووچار نەبى

۱- والە: شەيدا، سەرسام، ھەيران، تيا راماو.

سەرچاوەى ئەم ھەلبەستە: (مس، عن، ن، گل ۱، گل ۲، گل ۳، گل ۱۰، ص، مد / ۱، كش ۱، محمد أمين، كش ۲، محمد أحمد صديارى، ما / ۲، جلی، مر، مع، ش، ر، نم، ۱، ه، كم، گ ۲، گ ۳، تی: (پەراوى تىگەيشتنى راستى) د. كەمال مەزھەر ئەحمەد) ل / ۱۷۷، ش: ۱: شريتي

گۆرانیه‌کانی سه‌ید عه‌لی ئەصغەر کوردستانی هی ئیستگه‌ی رادیۆی عێراق، به‌شی کوردی، ش ۲: تۆماری ستودیۆی لوتلوئه - به‌غدا)یه و وه‌ک له هه‌لبه‌ستی پێشوو دا روونم کردوه که زۆریه‌ی تاکه‌کانی ئەم دوو هه‌لبه‌سته، ئاویتته و شتیوان و من به پیتی سه‌رچاوه‌کان ساغم کردنه‌وه و جیگه‌م کردن و بۆ ئێره (کم)م کرده بنکه و پشتم به‌وانی تریش به‌ستوووه. به‌داخه‌وه بۆنه‌ی ئەم پارچه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وهم، بۆ ئاشکرا نه‌بووه، بڕوانه سه‌ره‌تای هه‌لبه‌ستی پێشوو (۸۹ - دل به‌مه‌جوبی مه‌ده).

ئەم تاکه‌ی سه‌ره‌وه له (کش ۲) و (ش ۱) و (ش ۲) دا نییه و له‌وانی تر دا به‌که‌مین تاکه. ئەو سه‌ره (تی): ئەم سه‌ره.

سه‌ر بۆچه (گ ۲، س، گ ۳) سه‌ر بۆچی - هه‌له‌یه و ناگونجی.

سه‌ر بۆچه (مد/۶): سه‌ر بۆچه - ئەمه‌ش جوانه.

عه‌شقی (ن، گل ۱، گل ۲، گل ۱۰، ص، جلی، ر): عشق - پینوووسی کۆنه.

ئەو دلّه (تی): ئەم دلّه.

دل بۆچه (گ ۲، س، گ ۲، تی) دل بۆچی - دیسان ناگونجی.

دل بۆچه (مد/۶) دل بۆچه.

هه‌رگیز (نم): دايم.

هه‌رگیز (گ ۳): به‌ دائم - له‌نگه.

هه‌رگیز (کش ۱، ص، جلی، ف، ر، کم، گ ۲، س): دائم.

واله ود (کش ۱، ص، جلی، ف، ر، کم، گ ۲، س، گ ۳): عاجز و.

واله وو (ش): عاشق و.

غه‌مبار (گ ۲، س، گ ۳) خه‌مبار.

غه‌مبار (مد/۶) غمخوار.

۲- لاف و گه‌زاف: فشه، خو هه‌لکیشانی به‌ درۆ، فیشال.

خاریج: دهره‌وه (خاریجی عه‌شقه): له عه‌شق به‌ دهره،

مه‌یی سه‌ر شار: ئەو بادە (مه‌ی)یه که یه‌کسه‌ر له کووپه (قه‌رابه) و یا سوراخیه‌که‌وه

بخوریته‌وه، نه‌ک

پیاڵه وه‌یا (چاکترین مه‌یی کۆنه و بی ده‌غه‌لی = خولله‌ر)ه

ئەم تاکه له (کش ۱، کش ۲، جلی، ف، ش، ر، نم، گ ۱، گ ۲، س، کم، گ ۳، تی، ش ۱، ش ۲) دا نییه و

له (مد/۶) دا دووه‌مینه و له (مس، عن، ن، گل ۱، گ ۲، گ ۳، گل ۱۰، ص، ما/۲، مر، مع، ه) دا

سییه‌مین تاکی ئەم پارچه هه‌لبه‌سته‌یه و به‌م جوژه هیشتا چاپ نه‌کراوه.

نیو باالی دووه‌می ئەم تاکه‌ی سه‌ره‌وه له (ر، جلی، مد/۶) دا نییه و له جیگه‌ی ئەم (نیو باالی

تاکی پینجه‌م)ه له‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌دا - بڕوانه ئەوێ، به‌لام له (مد/۶) دا بۆ نیوه‌ی دووه‌می

پروانه دووهمی تاکی (۲)ی سهرهوه و ههروههها ئەم نیو بآلی دووهمی تاکی سهرهوه له (ف)،
نم، ۱، کم، ۲، گ، س، ۳)دا نییه و له جیگه‌ی ئەم نیو بآلی دووهمی تاکی پیشوووه که له سهرهوه
شیم کردهوه - پروانه ئەوئ.

بۆ (ف، ص، ر): بوچ.

بۆ (س): بدۆ.

بۆ (ش): بوت

که‌سی (ش): که‌سیکه ئەمیش له‌نگه.

لاف و گه‌زافئ (ف): لاف گزاف و ئەمه رینووسی کۆنه.

گه‌زافئ (جلی): گزافی = دیسان رینووسی کۆنه.

گه‌زافئ (ش، ر، کس ۱): گزاف - رینووسی کۆنه.

لی بدا (ش) لی ندا - هه‌له‌یه.

ئەبئ (گ، ۲، س): نه‌بی، هه‌له‌ی چاپی یا ده‌ستنووسه.

۳- هه‌ر کئ: هه‌ر کئیه‌ک، هه‌ر که‌سی، هه‌رچی که‌سیک.

هه‌رکئ (گل ۱، گل ۲، گل ۳، گل ۱۰، نم/۱، کم، ۲، س، ۳): هه‌رچی - که ئەمه‌ش ئەوه‌نده‌ی
(هه‌ر کئ) (پر به پر) نییه، چونکه (هه‌رچی) هه‌موو شتیک ده‌گرێته‌وه به‌لام (هه‌رکئ)یه که،
ده‌ستنیسانی که‌سیک ده‌کات له که‌سان. په‌روانه: په‌پوله‌یه‌کی گچکه‌ی زه‌رد باوی بآل کورته،
که له هه‌ر لایه‌که‌وه تیشکی چرا، یا مؤم و... هتد ببینی، گورج رووی تئ ده‌کات و ئەوه‌نده
شه‌یدای تیشکه‌که‌یه، بئ ئەوه‌ی په‌روای ئەوه‌ی هه‌بئ که له نزیکبوونیدا ده‌یسووتینئ و، ئەم
په‌پوله‌یه به (شه‌وان) ده‌گه‌رئ.

هۆنه‌ران (دلدار)یان چواندوووه به‌م په‌روانه‌یه و له هه‌له‌به‌سته‌کانیاندا وه‌ک له‌م تاکه‌دا هاتوووه و
کراوته هئما (رهمز)ی دلخواز (عاشق).

بئ په‌روا: بئ باک، نه‌ترس، ده‌ربه‌ست نه‌بوو.

سووخته: سووتاو.

شه‌م مؤم که مه‌به‌ست له چرا و فیتیله و فانووس و (فه‌نه‌ر)یشه که لێره‌دا شه‌م (یار)ه.

روخسار: روو، که (کوردی) مه‌به‌ستی له رووی دلخواز که‌یه‌تی که لێره‌دا چواندوووه‌تی به
(شه‌م).

ئەم تاکه هه‌له‌به‌سته له (جلی)دا نییه و له‌وانی تردا پینجه‌مینه و له هه‌ندیکیاندا سییه‌مینه.

نیوبآلی دووهمی ئەم تاکه له (ر، گل ۱، گل ۲)دا به‌م جوۆره‌ی دواییه:

نه‌ک له ده‌وری شه‌معی روخسارت وه‌کو په‌روانه‌بی

ئەوه بوو له (شیکردنه‌وه)ی تاکی پیشووودا نیشانه‌م بۆ کرد و له‌و سئ سهرچاوه‌یه‌ی له
سهرهوه ناوونوسم کردن هه‌له و شیواوی و ئاویتته‌ی به‌کتری بوون، زۆرن.

لهم تاکه هه لَبه ستهی سه ره وه دا جوانیی و پژهیی له به کخستنی دوو وشه ی (په روانه) و (په روا نه بئ) دایه.

۴- په یکان: تیر، گولله.

مه حبویه: خوشه ویست، به لام (بق ئافرهت): دلخوازه.

ئهم تاکه هه لَبه ستهی سه ره وه له (کش) دا نییه و له (جلی، ر، ش/۱) (شریت = کاسیت ۱/۲ و ش/۲، تی) دا دووهمینه، وه هه ره ها له (کش، ف، ش، نم کم، مد/۶، گ، ۲، س، گ) سییه مینه و له (مس، عن، گل، ۱، گل، ۲، گل، ۱۰، ن، ص، مر، مع، ه، ۱/۱) دا پینجه مینه. به لام نیوبالی دووهمی ئهم تاکه ی سه ره وه له (گل، ۱، گل، ۲، ر، تی، جلی) دا نیوبالی دووهمی تاکی پیتسوه که له ویدا روونم کردووته وه. پروانه ئه وئ.

که سی (ش، ۱، ش/۲): که سیک

هات و (ر، جلی، نم/۱، کم، ف، تی، گ، س، گ): بیتو وتی (ر، جلی، نم/۱، کم، ف، تی، گ، ۲، س، گ): بیتو.

وتی (ر، جلی، نم، ۱، کم، ف، کی، گ، ۲، س، گ) بلی.

وه (بلی) نووسراوه که ناگونجی.

باوه ر (ش/۱، ش/۲، مد/۶) پروا.

مه که (ش، ۱، ش/۲): مه که / وه: (مه که ن).

زامار (جلی، نم/۱، کم، ف، مد/۶): بیمار.

۵- جان فیدای: گیان به ختکاری.

دلنه واز: دل راگر، دل لاوینه ره وه، به تنگه وه بوو.

هه م صوحیه ت: هاو، وتووژ.

ئه غیار: بیگانه کان، بیانیمان مه به ستهی له (دژ و دوژمن) ه

ئهم تاکه له (کش، ۲، تی، ش/۱، ش/۲) دا نییه و له (ر، مد/۶) دا شه شه مینه و له (کش، ۱، جلی، ف، نم/۱، کم، گ، ۲، س، گ) دا پینجه مین و له (مس، عن، ن، گل، ۱، گل، ۲، گل، ۲، گل، ۱۰، ص، ما/۲، مر، مع، ه) دا هه و ته مین تاکی ئهم پارچه هه لَبه ستهیه.

جان فیدای مه حبویه یی به (ش): جان به مه حبویه یی بده - ئه میش له نگه.

جان فیدای (گ، ۲، س، گ) گیان فیدای - ئه میش ئاشکرایه له گۆرانکاری و به کوردی کردنه کانی گیوه.

جان فیدای (کش/۱): جان بیدای - وه له په راویزی ئهم نوسخه یه وه به عه ره بی نووسراوه:

(لعل زیاده الباء منه) واته: ئه شی پیتی (ب) له (بیدای) دا زیاده بی...

مه حبویه یی به (جلی): معشوقه بی.

مه‌حبوبه‌ی بی به (ر): معشوقه‌ی بی به .

به (مد/۲): بی .

۶- خه‌لعه‌ته: خه‌لاته، به‌خشیشه، ئەم وشه‌ی (خه‌لعه‌ت)ه عه‌ریی نییه و ئەگه‌ر له زمانه‌ی عاره‌ببیه‌وه

بیت، ئەوا ده‌بی بنچینه‌که‌ی (خلع: خه‌لع) بی که ئەمه‌یش به واتا:

(داکه‌ندن، له‌سه‌ر کار لا بردن)ه و ئەم واتایه‌ش پیچه‌وانه‌ی واتای (خه‌لات)ه که خۆمانه .

به شه‌رتی: به مه‌رجی

ره‌قیبی خوار: مه‌به‌ستی له‌م وشه‌ی (خوار) پیوه‌لکانده‌ی هم بق راستکردنه‌وه‌ی پاشبه‌ندی

ئەم تاکه‌ی به‌له‌گه‌ل تاکه‌ی هه‌لبه‌سته‌کانی تری ئەم پارچه‌ی هه‌لبه‌سته‌دا، وه‌ه‌م مه‌به‌ستی له

(ره‌قیبی خوار)، واته (چه‌وت، شه‌ت، لار، ناراست)ه که ره‌قیبه‌که ئەگه‌ر هه‌ر (نه‌یار) و (دژ) بی

ئەوا (ره‌قیب) پرووته‌که‌یه، به‌لام هاتنی (ره‌قیبی خوار) مه‌به‌ستی له‌وه‌یه که هه‌م ره‌قیبه و هه‌م

لار و چه‌وتیشه‌ی بۆیه (کورده‌ی) ئەم ناوه‌ی له ره‌قیب ناوه .

ئەم تاکه‌ی سه‌ره‌وه له (ر)دا نییه؛ و له (مس، عن)دا پینجه‌مینه و له (جلی)دا شه‌شه‌مینه و

له‌وانی ترده‌وه‌ته‌مین تاکه‌ی هه‌لبه‌سته‌که‌یه .

سه‌ده‌ جازان ده‌رت کا و (گ، ۱، گل، ۲، گل، ۳): سه‌ده‌ جارت که ده‌رکات .

ده‌رت کا و (جلی): ده‌رم کا - ئەمه‌ش نابی چونکه کورده‌ی به تیکرایی پروبه‌رووی که‌سیک له‌م

هه‌لبه‌سته‌یدا دواوه‌و باسی له‌ خۆی نه‌بووه .

یا (جینیوت پی‌بدا) هه‌ر له (عن، مس)دا و له‌وانی ترده‌ی (به‌شه‌ق تیت هه‌لبدا) یه و من (جینیوت

پی‌بدا)یه‌که‌م هه‌لبژار، چونکه (کورده‌ی) زۆر جاری تریش و له‌م واتایه‌ی راگه‌یانده‌وه .

خه‌لعه‌ته‌ه‌خۆشه (جلی): پی‌م خۆشه‌ی پۆحم .

به شه‌رتی لای (جلی): بلا بو شرط .

ره‌قیبی خوار (جگه‌له: مس، عن) له هه‌موواندا نووسراوه: (له‌لای ئەغیار) .

۷- شه‌فیق: دلسۆز، به‌به‌زه‌یی .

ئەطوار: ره‌وشت، نه‌ریت، کرده‌وه‌ی جووره‌های خراپی مه‌به‌سته .

ئەم تاکه‌ی له (ر، ن، ص)دا نییه و له (مس، عن، جلی)دا سه‌وته‌مینه و له (گل، ۱، گل، ۲، گل، ۳،

گ، ۱۰، ه)دا هه‌شته‌مینه .

بی‌نی (گل، ۱، گل، ۲): بیتو .

عیلاجیکت (جلی) عیلاجیکم. ئەمه‌ش به‌راوه‌ژوووه .

هه‌مدل و (جلی): هم‌قسه .

له‌ دوا‌ی ئەم تاکه‌ی سه‌ره‌وه‌ته‌نیا له (جلی)دا ئەم تاکه‌ی هه‌لبه‌سته‌ی خواره‌وه‌ نووسراوه که

ئەمیان له‌وانی تری بی‌پی‌زتر و مۆرکی (کورده‌ی)ی پیوه‌نییه، بۆیه له سه‌ره‌وه‌جیگرم نه‌کرد؛

چونکه هه‌ر به‌ته‌واوی به‌هی (کورده‌ی)ی نازانم که ئەمه‌یه:

- (هەر کەسێ نایێ له دەستی بێ بە فریادم بکا
یەک برای جانی نەبێ یا مەردی صاحب کار نەبێ).
- ۸- ئەم تاکە ھەلبەستە تەنیا لە (مس، عن) دایە و ھەشتەمینە و لەوانی تردا نییە و ئەوەندە پێ
بزانم ھێشتا چاپیش نەکراوە.
- (نا خودا): کەشتییەوان- (کوردی) لەم تاکە ھەلبەستەیدا عشقی کردووە بە (کەشتییەوان) و
عەشقەکەشی چواندووە بەو (کەشتییە).
ئەممارە: زانایانی کۆن ھەستی ئارەزوو (نەفس) ی مرۆفیان بە لاوھ دوو جۆرە:
جۆری یەکەم: ھەستیکە ھەر سەرگەرمی ئارەزووی جیھانی بیت، کە ئەمەیان (نەفسی
ئەممارە)یە.
- جۆری دووھم: ھەستی خواناسی و خواپەرستی و باوەرکردنە بە ھیزی (مەعنەوی) و
پێچەوانەیی جۆری یەکەمە، ئەگەرچی رینگە دراوھ کە بەپال (ھەستی مەعنەوی)یەو، مرۆف
خۆشی لە ھەندێ ئارەزووی جیھانی وەرگیریت، بە مەرجێ ئەو خۆشی وەرگرتنە دزایەتی
لەگەڵ (ھەستە مەعنەوی)یەکەدا نەبێ، لەبەرئەوھێ کوردی مەرجی عاشقی راستەقینەیی بەوھ
داناوھ کە عەشقەکەیی ھەر بۆ ئارەزووی جیھانی واتە: نەفسی ئەممارە نەبیت.
- ۹- عوششاقان: دلداران.
ھیجران: دووری لە دۆست و دلخواز.
- ئەم تاکە لە (جلی، ر)دا نییە و لە (ن، ص)دا ھەشتەمینە و لە (گل، ۱، گل، ۲، گل، ۳، ھ، ما/۲، مر،
مع، عن)دا نۆیەمینە و لە ھەموو سەرچاوەکاندا کە ئەم تاکەیان تیا بێ، دوا تاکی پارچە
ھەلبەستەکەیی ئەگەرچی بە تیکراییی شیواوی لەم ھەلبەستە و ئەوی پێشوویدا ھەیە، بەلام ئەم
تاکە لە سەرچاوەکانیدا چونیەکە.

۱- كەوا: پۇشاكىكى شۆرى، وەك (جىبە) واىيە، بەلام وەك ئەو فشوفۇل نىيە، لە ژىر سەلتە و عبا و جىبە لەبەر دەكرىخ لە كۆنەو لە كوردستاندا باوہ.

دارايى: رەنگىكى نارنجىي تەلخ و لىلە و بەرەو قاوہىي و جگەرىيە.

كورتەك: جۆرە تەكمەيەكى (ناودار) وەك لبادە، بەلام لەو (كورت) تر و پشتىنى لەسەر دەبەستىرى و ئەمىش بەرگىكى كۆنى كوردانەيە (زەر كورتەك) ئەو (قوماش)ەي كە كورتەكەكەي لى دروست كراوہ توولى سورمەيى زىپىنى پتوہ دوراوہ.

كەمەرچىن: جۆرە لبادەيەكى ناودار بووہ كە (نير) و (مى) لە سەر بەرگەوہ لەبەريان كوردوہ، بەلام لامل و لىوارەكانى و ناو شان و سەر قۆل و گۆشەي داوينەكانى بەسورمەي ئالتوونى چنراوہ بە تاييەتى كەمەرى نەخشى سورمەي سغى تياكراوہ و ناوقەدەكەي بارىك كراوہتەوہ ھەرچەند (فەرھەنگى خال) ھەر بە ھى ئافرەتى داناوہ، بەلام ھى نير و مى بووہ. پياوہ گەرەكان لە بەريان كوردوہ.

جىبە: جۆرە كەوايەكى فشوفۇل لەسەر ھەموو بەرگىكەوہ پياوہ گەرەكان و ناوداران و شىخ و مەلا و مريدەكان و ئاغە و مەلا و زاناكان لە بەريان كوردوہ.

گولنار: رەنگى سوورىكى وەك گولە ھەنارە.

كلو: پۇشاكىكى سەرە، وەك كاسەيەك وا بووہ يا چنراوہ، يا لە قوماشى جوان و چنراو ئەوہندەي پر بە سەر ھەتا ناوچەوان بوو.

لار: ئەم لارىي كلوہ گەنج و كەسانى كە لەخۆيان بايبيوون، كلوہكەيان بەلارى لە سەر كوردوہ بۆفيز. ئافرەت و كچى جوان و كارمەندانى بە دەسەلاتيش كلوہكەيان لار داناوہ.

چاوخومار: چاومەست و چاوخەوالو، چاوخەنەم.

شىرىن سوار: شۆرەسوار، ئەي ئەوہى سوارىت لى دى و لىت شىرىنە، لەناو كوردا، ئافرەتيش سوارى چاك و (شۆرە سوار) و (شىرىن سوار)ى تيا بووہ، بەتتىكرايى بۆ مئىنە و نىرىنە بووہ. موشكى تاتار: بۆنى خۆشى (مسك، ميسك، موشك، مشك)ى ولاتى (تەتەر)ەكان كە لەوئيش ئەو جۆرە ئاسكە ھەيە كە ئەو بۆنە خۆشەي لى وەر دەگىرى. لەلايەكى ترەوہ (مسك) رەنگەكەي رەشە و (تەتەر) (تاتار)يش لەبەر خراپكارى بە رەش دانراون. واتا (مسكى رەش)، بۆيە (كوردى) بە خالە رەشەكەي چواندوہ.

سەرچاوہى ئەم ھەلبەستە ۱۸ كەشكۆلى دەستنووسە كە (مس، عن، گل، ۱، گل، ۲، گل، ۳، گل، ۴، گل، ۵، گل، ۶، گل، ۷، گل، ۸، گل، ۹، ن، جلى، ف، ر، ش، ص، يح، ما، كو، نم، ۱، با)وہ گۆفارى (گەلاويژ) ژمارە: ۳ سالى / ۶ مارتى ۱۹۴۵ لاپەرە ۲۷ و ۳۸ (بەغدا)يە لەگەل رۆژنامەي (ژين) ژمارە: ۶۴۱ لاپەرە/ ۱ رۆژى پىنجشەمەي ۱۳ شەعبانى ۱۳۶۰ك بەرامبەر بە ۴ئەي ئەيلوولى ۱۹۴۱ سالى / ۱۵ (سولەيمانى)يە، لە نىوان ئەم سەرچاوانەدا (كم)م كرده بنكەي لىكۆلنەوہى لەگەل پشت بەستەن بە سەرچاوہكانى تريس. ئەم ھەلبەستە لە (عن)دا دوا بە دواي ھەلبەستى (بۆگەرانى

ئاشى دڭ فرمىسكى چاۋ ئاق دەنيزە)ى (كوردى) يەۋە نووسراۋە، ھەرۋەھا لە سەرە ناۋى ئەم ھەلبەستە سەرەۋەشدا بە فارسى نووسراۋە: (ايضا كوردى در شيو كل به مناسب خستگى چشم احمد بيگ، پسر محمود اغا شيو كل، رحمهم الله فرموده - على). واتە (ديسانەۋە ئەم ھەلبەستەش «كوردى» لە بۇنەى چاۋيەشەكەى ئەحمەد بەگى كورپى مەحمود ئاغاى شيوە كەلەۋە (خۇا بيان بەخشى) فرمويەتى - عەلى).

كەۋاتە ئەۋى (كوردى) ئەم ھەلبەستەى بەسەردا ھەلداۋە، ئەۋ ئەحمەد بەگى كورپى مەحمود ئاغاى شيوە كەلە، كە (سالم) يش لە ھەلبەستى شۆرشەكەى عەزىز بەگى بابانيدا پىتى گوتوۋە: «نەعرەتەى ئەحمەد بەگى نىزە ۋەشىنى شيوە كەل

مىثلى جاۋى گازرى، رپزى (نظام)ى دادران»

كە دووريش نىيە (سالم) يش بەم بۇنەى چاۋيەشەى (ئەحمەد بەگ) ھوۋە ھەلبەستى دانابى و لە شىعەردانانەكەى (كوردى) دا لەگەلى بوۋى. (كوردى) لەم تاكە ھەلبەستەى سەرەۋەدا، چۆنئىتى جلوبەرگى ناياب و شىۋەى جوانى و لىھاتوۋىيى (ئەحمەد بەگ)ى بە جارى دەربىرپوۋە كە ئەم ھەموو شتەى لە يەك تاكدا جى كوردوۋەتەۋە، جگە لە (نەمر) كوردنى ناۋى چەند جۆرە پۆشاكىكى كۆنەمان ۋەك كەلەپوورىك.

زەر (مس، عن، ن): زر: ئەمىش رىنووسى كۆنە.

زەر (گل ۱، گل ۲، گل ۵، گل ۸، گل ۹، ص): زر. ديسان رىنووسى كۆنە.

زەر (ف، ش، يچ، ما، كو، ژبى): زر. ھەر رىنووسى كۆنە.

زەر (ر): زر. رىنووسى كۆنە بەلام پىتى (ذ)ى لە باتى (ز) داناۋە.

گولنارى (ن، ص، يچ، جلى): كلنارى. رىنووسى كۆنە.

موشكى (گ ۲، س): مسكى. ئەمىش دەگونجى و پەنگە دەسكارىيش بى.

موشكى (گ ۳): مىشكى. رىنووسى كۆنە.

موسكى (جلى) مشك.

موشكى (نم، ۱، ف، كم، «گە لاۋىژ»): شكلى. ئەمەش ھەلەيە.

۲- مانى: ۋىنەكىشكى كۆنى بەناۋنگە و پىشتر لىى دواۋم، ھەرۋەھا (كەمانى) بە واتە (كە، مانى) يا كە ئەۋ ۋىنە كىشەيەۋە جگەلەۋە. (كەمانى: كەۋانى ۋەك كەۋان چەۋت) يشە و ھەر دوۋكى دەگونجىن و جوانكارىيە .

كىشان: نەخشكردن، (كىشان) بەۋاتە ئەندازەكردن ۋەك بە تەرازوو بۆ نەخشكردى ۋە (سەر

كىشان) سەر لى بردنە پىشەۋە بۆ دىتنى ۋىنەكىشان.

مەستى: سەرخۆشى، يا لە (مستى) لە ناۋ دەستيا.

دالەغزى: دالەرزى، لەرزى، داخرا، تەتەلەى كرد.

خەطلى: خەتى، خەت كىشان، واتە ھىلى نووسىنى نوۋكى (پەرگار) ھەكەى.

په رگار: ئامپريكي ٺه نديا ياريه: (جه و هل) و خه تي كه واني (جغزي) پي ده كيشري و بق وينه كيشانيش به كاري ده هين كه ٺه و (ماني) به له جواني به كه مه ست بووه.

ٺه م تاكه له (گل ۲) دا چوارهمينه و له واني تر دا دوهمين تاكي ٺه م پارچه هه لبه سته يه.

سه ر كيشاني (نم ۱، كم): تصويري - و ٺه ميس له نكه.

سه ر كيشاني (كه لاويژ): سه ر تصويري.

كيشاني (مس، ص، ن، يح): كيشان . پينووسي كوئه.

كيشاني ٺه بروي (با): تصويري بروئي.

له پاش (گل ۳): ليش.

له پاش (ژين): لير . (له به ر).

له مه ستي (سه ر چاوه كوئه كان) به پينووسي كوئن (لمستي) بيان نووسيوه كه به: (له مه ستي): له به ر سه ر خوشي و. (له مستي): له ناو ده ستيا، په رگار كه له مستيا بووه ده ستي له رزيوه.

داله غزي كه (نم ۱، جلي، كم، كه لاويژ): داله رزي.

داله غزي كه (ژين): واله رزي كه.

داله غزي كه (ر، گل ۳) و الرزي كه

داله غزي كه (گل ۱): والرزي.

خه ططي (نم ۱): خطو.

خه ططي (ف، كم، كه لاويژ): خط و.

خه ططي (مس، ص، ن، ما) خط. پينووسي كوئه

خه ططي (جلي) نقش.

۳- مونه ججيم: ٺه ستي ره شوناس، زاناي زانستي ٺه ستي ره شوناسي. گه ردووناس.

گوشه يي چاو: قه راغي چاو، مه به ستي له بينيني (نيو نيگا) به كه بووه.

ته قويم: سالژميتر، رۆژميتر: په راوييه كي ناوي رۆژ و مانگ و سال و كاته و بونه ي قه و ماوي ٺه و رۆژه كامه ده بي و كامه بووه و كامه به و... هتي تيا دهنوسري (سالنامه).

ذوو زه نه ب: (كلكار) ناوي ٺه ستي ره به كه له پيوه رست (تابع) هكاني هه ر ٺه ستي ره به كي (كۆمه له ي رۆژي) و به ده وري رۆژدا ده سوورپيته وه، رووناكاييه كه ي له ۲۰۰ ميليون ميله وه هانا ده كرئ. ٺه ستي ره شوناسخانه ي (ٺه دمؤند هالي) له سالي ۱۶۸۲ له سه ر ٺه م ٺه ستي ره به دواوه، بويه به ناوي (هالي) به وه ناوي ده ر كر دووه، له سالي ۱۷۵۹ و ۱۸۲۵ و ۱۹۱۰ و ۱۹۵۸ ي زانيندا له زه وييه وه ده ر كه وتووه، هه ر له به ر ٺه م ده رنك ده ر كه وتنه يه تي كه هه ل هاته كه ي به مه تر سيدار، زانراوه هك (كورد ي) له م تاكه يدا هه ل هاتني (ذوو زه نه ب) ي به خراب داناوه (پيره ميتر) يش له (۲۰، ۳۰) به كاندا به (كلكار) ي (هالي) ناوي بردووه و وتوويه:

«ٺه تانگوت (هالي) كلك هه لسوورپيني»

ٺه م سه ر زه مينه پاك ٺه سووتيني»

«کلکدار» یش هه لآت، هه لآت، هیچ نه بوو

گونى بارگىرى كهسى پى نه چوو»

به پى ئه وهى كه (كوردى) وتوووه: (ئهمسال نو زه نه ب طاليع بووه) به سه رنجدانىك له ساله كانى ژيانى و پىكه وتى هه له اتنى ئهم ئه ستيرهيه، بىگومان ئه و ساله ١٨٣٥ى زانى بووه كه ئهم هه لبه ستهى سه ره وهى تيا وتوووه، هه روهك (پيره ميره) یش كه ئهم ناوى (كلكدار) هى لپوه وه رگرتوووه. نيشانهى بى هه له اتنه كهى سالى ١٩١٠ى ئهم ئه ستيرهيه كردوووه. طاليع: ليره دا مه به ست له هه له اتن (دهر كه وتنى) ئهم ئه ستيرهيه به له زه وييه وه.

ئيفساد: خراب، تووش، چه تال، به د.

ئاثر: پاشماوه، يا مه به ست له كارى گه رى خراب و ناهه موارى ئهم ئه ستيرهيه به پى برواى كوئن.

ئهم تاكهى سه ره وه له (مس، عن، گل ١، گل ٥، گل ٨، گل ٩، ن) دا سى يه مين تاكى ئهم هه لبه ستهيه و من به پى ئهم سه رچاوانه كه كوئن ترين و باوه رپى كراوترين شوينه كه يم به تاكى سى يه م جى گير كرد هه رچه نده له (گل ٢) دا پى نجه مينه و له (يچ، ژين) دا شه شه مين و له (ف، كو، نم، با، كم، گه لاويز، گ ٢، س، گ ٢) دا هه وته مينه و له (ش، ص، ما) دا نى يه و له (جلى) دا دراوه و چاك ناخوئى رته وه.

گوئشه يى (مس، عن، گل ١، گل ٢، گل ٥، گل ٨، گل ن، ن، يچ): گوئشه. رى نووسى كوئه.

كه دى نووسى (كو، يچ): كه دى نووسى - رى نووسى كوئه و به (كه دهى نووسى) ش دهخوئى رته وه.

كه دى نووسى له ته قويدا (ژين): وهها نووسى له تقوينا.

كه ئهمسال (ژين): كه امشه و - ئهمشه. رى تى ناچى، چونكه ئه وسا هوى دنگ بلاو كردنه وهى خى راي وهك ئىستا نه بووه وهك: سه ته لايت و ئه نته رنىت و رادى و ته له فرى و ن رۆژنامه و ته له فۆن و... هند تاكو شه وى هه له اتنى ئه ستيره كه زانراى له سوله يمانى له شه وى هه له اتنه كه پيدا.

جگه له وهى هه موو سه رچاوه كان (ئهمسال) بيان نووسيوه.

طاليع بووه (ر): طاليع. له م سه رچاوه يه كه وا (بوه) كه نه نووسراوه.

ئاثرى (ژين): بازاره. ئهميش ناگونجى و سه رچاوه كانى ترى له گه لدا نين.

٤- چاوى به د: (چاوى پيس)، مه به ستى له چاوى خراپان (هه سوود) ئه وان هى هه ناسه ي پيا هه لدين

و له بروا كردن به كارى گه رى چاوى پيسه وهيه.

چه شمه: سه رچاوه، كانگا، چاوه.

جادوو: سى حر.

بى چوه عى يار: مندالى كه سى كه زۆرزان و فىل بازبى و له پى شترا لى دواوم.

ئهم تاكه له (گل ٢، ف، ر، ش، ما، يچ، كو، نم، با، كم، گه لاويز، ژين، گ ٢، س، گ ٢) دا نى يه و

له (ص) دا سییه مین و له (مس، عن، گل، ۱، گل، ۵، گل، ۸، گل، ۹، ن) دا چواره مین تاکی ئەم
هه‌لبه‌سته‌یه هیشتا، چاپ نه‌کراوه
۵- دوعام کرد: نزام کرد، له خوا پارامه‌وه، تکام کرد.
بیمار: دهرده‌دار، بیمار کرد. منی ئەنگاوت به چاوی (بیمار) واته مه‌ستی.
ره‌فیق: ئەی هاوال، ئەی هاو‌دهم.
ئامان: هانا بردنه‌به‌ر.
ره‌ببی: ئەی خوايه.
ظالم: سته‌مکار، زۆردار
بیمار: لیره‌دا مه‌به‌ستی له چاوی مه‌سته و جیناسیشه که مه‌به‌ستی چاکه و خراپه دباره.
ئەم تاکه له (ش) دا نییه و له (گل، ۳، ما) دا سییه‌مینه و له (ن، ر، ص، یح، کو، نم، ۱، با، کم،
گه‌لاویژ، ژین، گ، ۲، س، گ، ۳) دا چواره‌مینه و له‌وانی تردا پینجه‌مینه (جلی) دا شه‌شه‌مینه.
به بیماری (ر): به بیداری - ئەمیش هه‌له‌یه.
بیمار: بیماری (گ، ۳) بیمار، بیماری.
ئەمنی (ژین): دلی.
ره‌فیق ئامان (ژین): ره‌فیقان سا.
ئامان (جلی) ایوه
ره‌ببی (یح): رب. رینووسی کۆنه.
ره‌ببی (مس، عن، گل، ۱، ۳، ۵، ۸، ۹، ن، ر، ص، ما) ربی.
۶- فه‌واره: فه‌واره، شوین هه‌لقولاندنی ئاو و به‌رز بوونه‌وه‌ی.
ده‌قولی: قولپ ده‌دا، هه‌لده‌قولی، به‌گور دپته‌ده‌ری. بلق ده‌دا.
گۆشه‌ی: که‌ناری. ده‌ورانده‌وری، قه‌راغی، لیتواری
میحوەر: چوارده‌ور. به‌لام (میحوەر) ئەو خه‌ته، به‌بیر (خه‌یال) دروست کراوه‌یه که به‌نیوان
هه‌ردوو پۆیه‌ی سه‌روو، خوارووی خپه‌ی (گۆی) زه‌ویدا تی ده‌په‌ری و زه‌ویی به‌سه‌ردا و
به‌ده‌وری خۆیدا ده‌سوورپه‌ته‌وه، لیره‌دا (کوردی) سه‌ری خۆی کردووه‌ته (چه‌رخ) (فه‌له‌ک) و به
میحوه‌ری گه‌ردنیدا ده‌سوورپه‌ته‌وه و بارانی فرمیتسکی خوتینینی پیا ده‌چۆری، به‌هه‌ر گۆشه‌و
که‌نار و ده‌ورانده‌وری گه‌ردنیدا وه‌ک فه‌واره له‌چاوه‌ی چاوه‌یه‌وه دپته‌خواری.
گه‌ردن: ئەستۆ، مل، سکورد.
چاوه: سه‌رچاوه‌کانی.
ئەم تاکه له (ش، ژین) دا نییه و له (یح) دا پینجه‌مینه و له‌وانی تردا شه‌شه‌مینه و له (جلی) دا
هه‌وته‌مینه.
ده‌قولی (ف، جلی، نم، ۱، با، کم، گه‌لاویژ، گ، ۲، س، گ، ۳): ده‌تکی. ئەمه‌ش هه‌له‌یه و که‌م هپزی،
چونکه له‌فه‌واره‌وه (ده‌قولی) نه‌ک (ده‌تکی)، جگه‌له‌وه‌ی هه‌موو سه‌رچاوه‌کانی ترو به‌تایبه‌تی

- کۆنهکانی (دهقولی)یه و ئەمانەش نوین.
- له گۆشەیی (یح، جلی، ف، مس، ص) لکوشە. رینوووسی کۆنە.
- له گۆشەیی (جلی، ما، عن، گل، ۱): لکوشەیی.
- گەردن (ر، ما، یح): کردون.
- گەردن (ف، نم، ۱، با، گەلاویژ، کم، گ، س، گ، ۳): گەردون - ئەمیش هەلەیه.
- له چاوی (یح): له چاوه - رینوووسی کۆنە.
- چاوهکانی من (ر): چاوهکانی - رینوووسی کۆنە.
- له چاوهیی (جلی) بهچاوی.
- له دەردت (ر، یح، ف، با، کم، گەلاویژ، گ، ۲، س، گ، ۳): له دوریت هەلەیه.
- له دەردت هینده خوین باری (ما): اوند خوین به خور باری.
- هینده (ف، کم) هیند - رینوووسی کۆنە.
- باری (کم): اباری، ئەمیش لهنگە.
- ۷- دیدە: چاو
- سووج: خەتا، خراپە.
- لاسار: چەتوون، بزێو، خراپ.
- ئەم تاکە له (گل، ۲) دا دووهمینە و له (ص) دا پینجەمینە و له (مس، عن، گل، ۱، گل، ۵، گل، ۸، گل، ۹، ن) دا هەوتەمینە. هیتشتا چاپیش نەکراوه و لەوانی تر دا نییه.
- ۸- قاتیل: بکوژ، کوژەر.
- ئەدی: ئیتر، کەواتە.
- دەدۆزن: ئەپشکن، ئەپیکن، دەئەنگیون.
- موژگان: برژانگ، مژولان، موژە.
- بهخوړ: بهگور و هیرش. بو ئاو بهکار دهریت (به لیشاو)
- سووفار: سه‌ره ږم، سه‌ره نيزه، سه‌ر تيره مه‌بهسته (که نووکی برژانگه‌کانیەتی)
- ئەم تاکە له (س، ما، یح، ژین) دا نییه و له (ف، ر، کو، نم، ۱، با، کم، گەلاویژ، گ، ۲، س، گ، ۳) دا پینجەمینە له (جلی) دا شەشەمینە و له (گل، ۲، ص) دا هەوتەمینە و له (مس، عن، گل، ۱، گل، ۵، گل، ۸، گل، ۹، ف) دا هەشتەمین تاکێ ئەم پارچە هەلبەستەیه.
- دەلئیت و (نم، ۱، ف، با، کم): دەلی ی
- دەلئیت و (گ، ۲، س، گ، ۳): دەلی ی و.
- نیت (س): ی - به‌بی (توفته)یه.
- نیت (ف، نم، ۱، با، کم، گ، ۲) نی
- نیت (گ، ۳): بی.
- نیت ئەدی بو چی (کو): بی.

ئەوى (ف): ایدی.

دەدۆزن (ف، نم، ۱، با، کم، گەلاوێژ): بە یەک یەک.

دەدۆزن (ن، ص): بە یەک یەک. - دیارە لە مانەوه گۆراوه بە (بە یەک یەک)

دەدۆزن (گ، ۲، س، گ، ۳): درۆزن - ئەمەش بە هەلە وەرگیراوه.

لە موژگانەت بە دواوه لە (جلی) دا پینەیی بە سەرا هاتووێ ناخوینریتەوه.

سووفاری (گ، ۳): سووفاری.

۹- موقابیل: بەرامبەر، هاوتا، خۆ وەک یەک راگرتن.

پوخسار: روو.

بەلێ: ئەم وشەیه لە سەرچاوه کۆنەکاندا بە رینووسی کۆن و بەشیوهی (بلی) نووسراوه که بە

(بلی: ئەتۆ بلی ئەی کوردی) و بە (بەلێ: ئا) یش وەردهگیرێ و دەخوینریتەوه هەردووکیان

دەگونجین.

دەم دراو: ئەوهی قسەیی لە دەما نەوهستی و مەبەستی لەوهیه که (گولە) و (خونچه) نییه

چونکه (گول) بریتییه لە (خونچهی کراوه) که دەمی کردووتهوه بۆیه: بە دەم دراوێ داناوه;

چونکه (بۆن) ه خۆشەکهی خونچیتییەکهی با بردوویتی و نەیماو که وەک (روو) ی ئەحمەد

بەگ جوان بۆنخۆشی نییه.

هەرزەگۆ: هەرزە بیژ. قسەنەزان، نادان لە گوفتوگۆدا.

مەحبوبی بازارێ: یاری هەرزە و ئافرهتی سووک، (سوقاقی).

ئەم تاکە لە (ف، ر، ش، یح، کو، نم، ۱، با، کم، گەلاوێژ، ژین، گ، ۲، س، گ، ۳) دا سێیهمین و لە

(ما) دا چوارەمین و لە (گ، ۳، ص) دا هەشتەمین و لە (س، ع، ن، گل، ۱، گل، ۵، گل، ۸، گل، ۹، ن) دا

نۆیهمین تاکی ئەم پارچه هەلبەستەیه. ئەم تاکە لە (ش) دا دوا تاکە، چونکه تەنیا سێ تاکی ئەم

هەلبەستەیی تیاپە و لە (جلی) دا پینەیه. یەکی بەسەرا لکاوه و دراوێ ناخوینریتەوه و چوارەمین

تاکە.

(کوردی) هەتا ئەم تاکە ئەم هەلبەستەیی هەر لەسەر (چاوی) ئەحمەد بەگ داناوه

لێرەوه ئەچیتە سەر باسی جوانی و زولف و شتی تر...

گول (مس، ن، ما، یح، ر): کل : (گول) رینووسی کۆنە.

موقابیل (ژین): بەرامبەر.

کرد (ن، ص، ژین): گرت.

بەپوخسارت لەلای خەلقى (گ، ۳): لەلای خەلقى بە پوخسارت. شیواوی دەسکارییه.

بەپوخسارت لەلای خەلقى (ر): نسخه مقدم و مؤخر آی (لە لای خلقی بەرخسارت). دیارە

(گ، ۳) لەم جۆره سەرچاوهیهی وەرگرتوو.

هەرزەگۆن (ما): هەرزەگۆن. رینووسی کۆنە.

گۆن: (مس، ن، ص، کم، با): کون. دیسان هەر رینووسی کۆنە.

مه‌حبوویی (ن، ص، یح): محبوب. ریٲنووسی کۆنه.
به‌پراستی ناوهرۆکی ئەم تاکه‌هه‌لبه‌سته له جوانترین دهربرین و (وی چواندن)ه‌کانی
هه‌لبه‌ستانه.

۱۰- ته‌قلید: لاسایی.

عه‌قره‌ب: دوویشک و ماره‌کۆل.

حه‌یا: شهرم، ئابروو.

چی بلیتی: هه‌ر چیه‌ک که تۆ بیلئیت.

کوٲیره: مه‌به‌ستی دوویشکه‌که‌یه گوايه چاوی نابینیی و لی‌ره‌شدا سووکه توانجیکی ژیره‌وه‌شی
له ئەحمه‌د به‌گ ئەشی گرتیی، یا بۆ پیکه‌نین و به‌نازه‌وه به‌وی گوتیی (کوٲیره) و به‌مه‌ش ئیدیۆم
(کینایه)یه‌کی کوردییه.

موختاری: سه‌ربه‌ستی، ئاره‌زووی خوٲته، ئازادی، مه‌به‌ستی ئەوه‌یه که هه‌رچی ده‌ته‌وی
بیلئیت، بیللی وه‌ک زولف وه‌های تاریک (ره‌نگ) و لوولی. پٲچوپه‌نای وه‌ک چه‌وتی کلکی
دوویشک.

ئهم تاکه‌له (ما، ژین)دا پٲنجه‌مینه و له (یح)دا هه‌وته‌مینه و له (ف، ر، کو، نم، با، کم،
گه‌لاویژ، گ، ٲ، س، گ، ٲ)دا هه‌شته‌مینه و له (گل، ٲ، ص)دا نۆیه‌مینه و له (ش)دا نییه و له‌وانی تر
ده‌یه‌مین تاکی ئەم هه‌لبه‌سته‌یه و له (جلی)دا پینه‌ی به‌سه‌ردا لکاو، ناخوٲنریته‌وه و پٲنجه‌مین
تاکه.

ئه‌تۆش (ن، ص، یح): اتویش.

ته‌قلیدی (مس، ن، ص، یح) ته‌قلید. به‌ریٲنووسی کۆنه

زولفی (مس، ن، ص، ما): زلف. ریٲنووسی کۆنه.

بار (کو): خوت.

ده‌که‌ی (نم، ژین): اکه‌ی.

ده‌که‌ی (مس، ن، ص، ما) ده‌که‌-ریٲنووسی کۆنه.

وا دیاره (نم، ف، کم، با، گه‌لاویژ) دووباره.

وا دیاره (گ، ٲ، س): وه دیاره.

حه‌یا هه‌روا (ر): حیا اوته: (حه‌یا ئەوته).

له چاودا (ما، ژین) له‌چاوا

چی بلیتی ئەی (گه‌لاویژ) چی بلی ئەی. ریٲنووسی کۆنه.

چی بلیتی ئەی (یح، ما): هه‌رچی تو بلی.

چی بلیتی ئەی (ژین): هه‌رچی تو بلی ی.

چی بلیتی ئەی (ما): هه‌رچی بلی.

چی بلیتی ئەی (ف): هه‌رچی بیکه‌ی.

چی بلیئی ئەی (کو): هرچی بو بلیئ.

۱۱- خواهیش: داوا، خواست، ویستن.

دونیا: جیهان، گیتی.

عەقل: ژیری.

صهبر: پشوو، ئارام، خۆراگرتن.

ئیمداد: به دەنگهوه هاتن.

یاری: دۆستایهتی، (یاری: هاریکاری)، یاری: گهमे و پیکه نین و خۆشی دیاریدهدان و هه موو ئەم واتایانهش بۆ ئیره دهگونجین و نهفس بهرزیی خۆی گه یاندوووه که ناشکرای کردوووه له ئەحمده بهگ یاریدهدان و پاداشتی هه لبهسته کهی ناوی؛ چونکه کوردی به پاره ی شاعیری تی نه ژیاوه.

ئەم تاکه له (ش) دا نییه و له (ما، ژین) دا هه وته مینه و له (یح) دا هه شته مینه و له (ف، ر، کو، جلی، نم، ۱، با، کم، گه لاویژ، گ، ۲، س، گ، ۳) دا نۆیه مینه و له (کل، ۳، ص) دا دهیه مین و له (مس، عن، گل، ۱، گل، ۵، گل، ۸، گل، ۹، ن) دا یانزهیه مین تاکی ئەم پارچه هه لبهسته یه و له هه مووانیشدا دوا تاکه.

له گه لاویژدا به په راویژ نیشانه ی بۆ ئەوه کردوووه که ئەم هه لبهسته ی له (چاپی به غدا) واته له (دیوانی کوردی- کوردی و مه ریوانی: کم) وه رگرتوووه که چی وهک له سه ره وه به راورد کراوه ده بیترین جیاوازی زۆریان له نیاواندایه. چشت (ما، ن، با، گه لاویژ): شت. چشت (گ، ۲، جلی، س، گ، ۳): چت.

قهت (عن، مس، ص، ر، یح، ما، ژین): قظ. رینووسی کوردییه.

له دونیا (ف): لخت - ئەمیش نابی و له نکه و دوویاره یه.

له دونیا کوردی تا ماوی (ر، ما، یح، ژین): له چوار کهس، کوردی تا دمری.

له دنیا کوردی تا ماوی (کو): له خۆت کوردی هتا ماوی.

له دنیا (گ، ۳): له چوار کهس.

له دنیا (جلی) له چارکس.

ئەم نیمچه دلداری و شهیدایی راگه یاندنه بۆ (نیرینه) ی دۆستان، به پاکی نه ریتیکی (باوی) ویژهی نه ته وه ئیسلامه کانیشه.

له پاش چەند وەعدە؟

- ۱- له پاش چەند وەعدە قەت جارێ نەهاتی؟
ئەمیش بۆ من نەهاتی بوو، نە، هاتی
- ۲- كە تۆ صەییادی من صەیدی بریندار
حەقی من بوو هەلیم، تۆ بۆ هەلاتی؟
- ۳- بە (روخ) شاھی لەسەر تەختی جوانی
هەموو دل، رەعیەتە، هیشتاكو ماتی؟
- ۴- له دەست زنجیری (ضەیق)ی تۆ مەحاله
دلی دیوانەیی من بێ نەجساتی
- ۵- ئەوەند شیرین زمان و خوۆش كەلامی
بە عەینی هەروەكو قەند و نەباتی
- ۶- له شامی زولفی تۆ بۆیە ئەمینم
بە رۆژ چونكە وەكو صوبحی بەراتی
- ۷- له (هیجری) گەر دەپرسی ئاخۆ ماوه؟
حەياتی باقییە تا تۆی حەياتی.

۱- وەعدە: بەلێن

نەهاتی: تۆ نەهاتیت بۆ لام.

نەهاتی: وشكەسأل (قحط)، بێ بەختی، بۆ نەهاتن؟

نە، هاتی: (نە = نەوەكو، نەكو)، (هاتی = بەخت، قازانج... كەواتە: نە، هاتی = نەوەكو بەخت و قازانج، بۆ هاتن و... ئەمەش جوانی و جیناس و سەجج ئارایی و وەستایی تیاپە.
سەرچاوەی ئەم هەلبەستە (مس، عن، گل، ۲، كا، نم، ۳، كا، ۱، ص) ه و هەموویان دەستنووسن و هیشتا چاپیش نەكراوه و من (مس)م كرده بنكهی لیکۆلینهوهی.

ئەم هەلبەستە لەلایەن شیخ عەبدولرەحمان كاكە (نەسیب) هوه كراووته پینج خشتهکی و وایزەنم ئەویش چاپ نەكراوه. له دواى هەر تاكێكى ئەم هەلبەستەى سەرەوه پینج خشتهکی

ئەو تاكە دەنوووسمەو ھەر چەندە (ئەحمەد ھەمدى صاحىبقران) یش ھاوچەشن پەدیفى ئەمى
وتوو ھە لاپەرە: ۳۶۲ى دیوانە چاپکراو ھەكەى و لاپەرە: ۲۹۴ى دیوانە دەستنووسەكەى
(ھەمدى) لای مندا ھەپە و چەند ھۆنەرئىكى دىكەش ھاوچەشنى ئەم ھەلبەستەیان وتوو.

۲- صەبیاد: راوچى، نىچىرقان

صەید: نىچىر

ھەلئىم: ھەلئىم، راكەم، لە دەستت خۆ رىزگار كەم، دەرچم.
ھەلاتى: رات كەرد، ھەك رۆژ ھەلھاتى، ئەم دوو ھەلاتنەى ناو ئەم تاكە پىچەوانەى يەكترن و
ئەمیش جوانىيەكى وئۆزەبىيە و جوانكارى.
ئەمەش پىنج خىشتەكى ئەم تاكى دوو ھەمەپە:

چ فايدە بۆ منى مەحزون و غەمبار
بە داوى زولفى خۆت ئەمكەى گىرفتار
لە بۆ صەبیادی ھەك من ھەپە ئەى يار
كە تۆ صەبیادی من صەیدى برىندار
ھەقى من بوو ھەلئىم، تۆ بۆ ھەلاتى!!

۳- روخ: روو، روخسار، (روخ = قەلا: لەيارى شەترنجا) مەبەست كە تۆ بەو گەورەبىيە و خاوەن
قەلايىيەت كە پادشا و... ھتد)

رەعپە: مسكىن

۴- ضەيق: تەنگ، گوشراو مەبەستى زنجىرى لە مل توندكراو پەتە.

مەحال: ناشى، شتى كە لە كەردن و بوون نەپەت، ناگونجى.

نەجات: رىسگار، رەھا، بەر بوون.

۵- بە عەپنى (نم ۳): بى عەپنى - ئەمەش ھەلەپە ھەرچەند ئەمیش باو.

بە عەپنى (مس، عن، كل ۲): بعينى (بعينه).

كەلام: گىفتوگۆ.

بە عەپنى: ھەر ھەكو، بە خودى خۆى.

قەند: شەكر

نەبات: لىمۆى شىرىنى بەپەرورەدە و وشككراو پە كە لىتى دواوم.

۶- شام: ئىوارە، تارىكايى داھاتنى رۆژ، (شام) شارىكە ئىستا «دیمەشق» پى دەلئىن، ئەشى

لەوئىش سەرى لە خۆشەوئىستىكى دابى و لەوكاتەدا ئەو كەسە لە شوئىنى خۆى نەبووبى

(كوردى) یش ئەم ھەلبەستەى بۆ دانابى كە ھاتەو ھەپەنى، لەگەل ئەوئىشدا (باو) شاعىرانى

ترىش زۆر ئەم دەربرىنەپان دووبارە كەردووتەو بە دوورپى نازانم ئەو كەسەى كوردى لە شام

سەرى داو (مەولانا خالىدى نەقشەندى) بووبى.

ئەمىن: دۇنيا، بى تىرس
ئەم ئەمىنم بەرئىنوووسى كۆن بە شىۋەي (ئەمىنم) دەنوووسى و لە ھەمان كاتدا بە (ئەمىنم) یش
دەخوئىندىتەو ئەمەش جوانكارىيە .
صوبخ: بەرەبەيان
بەرات: رىكەوتى شەوى ۱۵ مانگى (شەعبان)ى سالى كۆچى دەكات كە بە شەوىكى پىرۆزى
دادەنن، چونكە كاتى تەقسىراتى رزق و ژيان و... ھتە لەلايەن خواو بە پىي برواى
ئىسلامەكان، و بەلايانەو جەژنە، ھەرۋەھا جەژنى (بەحيا) و (زەكەريا) پىغەمبەرىشە .
۶- ھىجرى: ئەم نازناوۋى بەلگەي ئەو بوو كە لە دەرەوۋى ولات يا (سولەيمانى) ئەم ھەلبەستەي
داناو و ئەمەش لەگەل بۆچوونەكەي مندا يەك دەگرىتەو كە لام واىە بۆ (مەولانا)ى داناى .
ھەيات: ژيان
باقىيە: ماو، پايدارە و مەبەستى لەوۋىيە كە (ھەر دەژى...) ھەتا تۆ لە ژيانداى .
تېيىنى: لە ھەلبەستە ھاوچەشەنكەي (ھەمدى)ى صاحىبقراندا لە دەستنوووسەكەدا بەم تاكە
دەست پى دەكا كە :-
دلم دەرھات و تۆ ھەر دەرئەھاتى
نەھاتى، ھەر نەھاتى، ھەر نەھاتى، كە ھى (مەھوى)يە .
كەچى لە چاپى ديوانەكەيدا بە تاكىكى تر دەستى پى كردوۋە... كە ھەر دووكيان رەدىفى
(كوردى)يان وتوو بەداخوۋە پەرى دواى ئىرە كە (تەخمىس)ە كەي (كاكە)ى تىايە لە لاي من
لەناوچوو و گەر پام نەمدۆزىيەو .

ئەمان مردم

- ۱- ئەمان مردم عیلاجی، سا لە پیتی پێغەمبەرەرا چاری
ویصال، یا قەتل، یا تەسکین، لە ھەرسێ بۆم بکەن کاری
- ۲- وەھا سووتاوم ئەصلا تابی فریادم نەما سادە
رەفیقان نیوہ سووتن ئیوہ، نامەرد عەرزە ھاواری
- ۳- لە کونجی سینە دەنگی ئای و ئۆی دل دئی بەمەحزوونی،
وێران بی نەم دی ساتی، لیتی نەیی نالەیی برینداری.
- ۴- ئەلای ھەرکەس دەچم مەنعم دەکا خۆت بۆچی پێسوا کرد؟؟
دریغ کوا حالزانی؟ رەبیبی تووشم بیینی بییماری.
- ۵- لە ژیر باری غەما وا شانی صەبرم پێشە ئیستاکە
فیراکی یار، لەبەر ئاخر شەری لیم بووہتە سەرباری
- ۶- بەلای (مەنصور)، لە دلمی دا و (مەدەدکار)ی نەبوو طالیع
لە دەرگای یار وەکو شیت (باز)ی بردو، کەوتە سەر داری
- ۷- لە نەزعا، پیتی دەلیم: قوربان: جەفا بەس بی. دەلی: کافر
ھیما چەت دیگە، تۆ سەگ مەرگی، کارم ماگە پیت جاری
- ۸- صەبا! یارانی مەجلیس، گەر ھەوالی من پێرسن لیت؟
بلی: کیشایە مەیخانە، دوو چاوی بێچووہ عەییاری
- ۹- دوو و یاقووت دەباری لەم کەلامە شیرنەیی (کوردی)
خودا ساکوا؟ لە دونیادا قەدر زانی، خریداری

.....
۱- ئەمان: ئەی ھاوار، ھەی داد، وشەیی ھانابردنە، فریاد.

عیلاج: چارە.

ویصال: پێکگەیشتن.

قەتل: کوشتن.

تەسكەين: ئارام، بارسووكکردن، ھېتور.

سەرچاۋەى ئەم ھەلبەستە كەشكۆلى (مس، عن، ن، گل، ۵، ع، ف، ر، ش، كو، ما، ۲، ب، با، نم، ۱، نم، ۳، صح، ۵. لەگەل چاپكراوانى (كم، گ، ۲، س، گ، ۳، حص، بېكەس، رضا/ ۱، ئا، رضا/ ۲) ھەمانەشدا (كم) م كرده بنكه بەپشتیوانی ئەوكانی تر.

بەداخەو (بۆنە) ی ئەم ھەلبەستە نایابەم لى ئاشكرا نەبوو ھەم (۲۴) سەرچاۋە دەستنووسی كۆن چاپكراوانەیدا.

ئەم تاكە لە (ع، ش) دا نییە و لەوانى تردا بەكەمین تاكى ئەم پارچە ھەلبەستەيە.

عیلاجى سا (گل، ۵، ر): علاج كن. = (عیلاجم كەن).

عیلاجى سا (ما، ۲): علاج پیاو.

چارى (ر): چارى. ئەمەشى لە تاكى ھوتەمىندا دووبارە كر دووھتەو.

ویصال (ما، ۲): وصل. ئەمەش ئەشى لەسەر شىوھى دەرپىنى (قەتل) ھەكە بى، ھەك سەجە، ئەگەر لە سەرچاۋەى كۆنى تردا بووايە، ئەمكرده بنكه لە سەرھو.

ویصال (رضا/ ۱): وصالى: پینووسی كۆنە.

قەتل (بېكەس): قەتلە.

لە ھەرسى (ن، گل، ۵، كم، بېكەس): لە ھەر سى.

لە ھەر سى (نم، ۳، رضا، ۱، رضا) لە ھەر سىيە - ئەمەش پینووسی كۆنە-.

لە ھەر سى (مس، عن، ما، ۲، نم، ۱) لە ھەرسى ۳.

كارى (نم، ۱، كم، بېكەس): چارى - ئەمەش نابى كە لە يەك تاكدا ھەمان پاشبەند دووبارە بكرتەو.

ئەم ھەلبەستە، يەككە لە شارەكانى (كوردى) و ئەوئەتا ئەوئەندە پر بەدلە كە گەلى ھۆنەرئانمان ھەك شىخ رەضای تالەبانی، ئەحمەد ھەمدى بەگى صاحبقران و بېكەس كر دوویانە پېنج خشتەكى؛ چونكە ئەگەر ھەلبەستى لەوپەرى جوانیدا نەبى (تەخمیس) ناكرى.

۲- سووتاو: سووتانى گرى ئاگرى عەشقى مەبەستە و ئەمەش يەككە لەوھى كە بووئە ھۆى ئەو ئەفسانەى سووتانى راستیان بە (كوردى) يەو ھەلبەستوو ھەك گوايە و ھەا سووتاو خۆلەمیشەكەشى بابردوویەتى، بۆیە گۆر (قەبر) یشى نییە، كە ئەمەش درۆیە.

ئەصلا: ھەر لەبن: لە نووكەو، لە بنچینەو، لە ناخەو.

تاب: تاو، گور، توانایی، وزە.

فریاد: ھاوار، بەدەنگەو ھاتن، ھانا بردن، فریا.

رەفیقان: ھاوالان، ھاودەمان، دۆستان، برادەران!!

نیوہ سووت: نیوہ سووتاو، نیوہ سووتە - مەبەستى ئەوہیە كە ئیوہ چاکتریکن و ئەوئەندەى من بەیەكجارەكى نەسووتاون، فریام كەون، بمگەنى.

ئەرزە: ئەرضە، واتە ھاناي بردووتە بەر خرەي زەوي كە ھەموو جىھانى مەبەستە ۋەيا بۆيە بۆ (زەوي) ھاناي بردووتە كە ئەۋەندەي گۆرپىك جىگەي پى رەوا ببىنى، چونكى ۋەھا سووتتاۋە بەشى ئەۋەي نەماۋە كە بخىرتە گۆرپەۋە ۋ ھاۋارى بۆ (ئەۋ) بوۋە كە گۆرپىكى بىي ۋ ھەر ئەم جۆرە گوتانەي بوۋە كە ھەندى سەرچاۋە ۋ توويانە گوايە (كوردى) گۆرى نەبوۋە. ئەم تاكە لە (ش) دا نىيە ۋ لە (بىكەس) دا ھەۋتەمىنە ۋ ئەۋەش جىگەي خۆي نىيە ۋ ئىتر لە ھەموو سەرچاۋەكاندا دوۋەمىن تاكى ئەم پارچە ھەلبەستەيە، جگە لە (ع) كە يەكەمىنە لەۋىدا. ۋەھا (رەضا، ۱، رەضا۲): ئەۋەند.

ئەصلا (بىكەس) ئەسلەن.

تابى (مس، ن، ع، ر، ما۲): تاب. رېنووسى كۆنە.

تابى (ف): تاب.

فريادم (ع): ھجرانم.

نيۋە سووتن (ف، ما۲، نم، ۱، كم): نيۋە سووتن.

نيۋە سووتن (گ۲، س): نيۋە سووتەن.

نيۋە سووتن (گ۳): نيۋە سووتن - واتا نادات.

ئەرزە (ر، ئا): عرضى. ئەمىش دەگونجى ۋ جوانە ۋ مەبەستى لەۋەيە كە (عرضى) كوردنى بۆ ئۆۋە: (ھاۋار) كوردنە.

ئەرزە (ع، كو، با، نم، ۳، ف، مس، گل۵): عرض.

۲- كونج: گوشە، سووچ ۋ، مەبەستى لە دلئەتى لە ناۋ سنگيدا.

سینە: سنگ.

مەھزۋونى: غەمبارى، ماتى، كزى، غەمگىنى، خەفەتبارى.

بريندار: مەبەست لە دلئەكەيەتى كە بەتيرى غەشق بريندارە.

ئەم تاكە لە (ش، ر) دا نىيە ۋ لە (ع، بىكەس) دا دوۋەمىنە ۋ لە (ما۲) دا پىنچەمىنە تاكى ئەم

پارچە ھەلبەستەيە ۋ ئىتر لە ھەموو ئەۋانى تردا سىيەمىن تاكە.

لە كونجى (مس، ن، گل۵، ع، ما۲): لە كنج - رېنووسى كۆنە.

دەنگى (مس، ن، گل، ع): دنك. - رېنووسى كۆنە.

ئايو ئۆي (ئا): ھايو ھوي.

ئايو ئۆي (ما۲، كم، گ۲، س) ئايو ۋاي.

ئاي ۋ ئۆي دل دى (رەضا، ۱، رەضا۲) ئاي ۋا ۋ دل دى.

دل دى (ن) لى دى.

نەمدى (گل۵): شەھرى = (شەھرىي، شەھرى = شارىي، شارىك يا مانگى) ئەمىش دەگونجى،

جوانە ۋ ئەگەر سەرچاۋەي ترى لەگەل بوۋايە لە سەرۋە ۋەك بىكە ۋەرم دەگرت.

ساتى (كم): ساتى - پىنوووسى كۆنە.
لى ئى نەيى (كم) لى ئى نەيى.
لى ئى نەيى (كو، با) لى ئى نەيى.
لى ئى نەيى (ئا، گ۲، س، گ۳) لى نەيە - لى پىنوووسى دەستوروى زمانەوانىيەتە تەواۋ نىيە.
لى ئى نەيى (گلە): لىم ندى = (لىم نەدى)
نالە لى (كو): نالە. پىنوووسى كۆنە.
نالە لى (مس، ن، گلە، ما۲): نالە. پىنوووسى كۆنە.
نىو بالى دووھى ئەم تاكە لى سەرھە لى (ع) دا بەم جۆرە لى دوايىيە:
«درىغ كوا حال زانى رى توش بى برندارى» ديارە شىواۋە.
ئەمەش لەگەل ئەۋەدا شىواۋە و لەنگە، نىو بالى دووھى تاكى دوايىيە و بەھەلە لەم
سەرچاۋەيەدا ئاۋىتە لى ئەم تاكە لى سەرھە كراۋە. بىروانە تاكى دوايى.
۴- ئەلە لى: بۇ لى، بۇ كىن.
مەن: نەھىشتىن، رى لى گرتىن، پىنەدان، قەدەغە.
رىسوا: سووك، بەناۋ، رىسوا.
درىغ: موخابىن، حەيف، درىغا.
حالزان: ئەۋى لە بار و چۆنىيەتى و ھەستىيى بزانى و تىيى بگا و ھاۋبىرى بى.
پەببى: خاۋايە، ئە لى جودايە. خاۋايا.
بىمارى: نەخۆشى يا دەردەدارىكى ۋەك خۆى مەبەستە.
ئەم تاكە لە (ش، ع) دا نىيە لە (ر، بىكەس) دا سىيەمىن و لە (ما۲) دا شەشەمىن و لەۋانى تردا
چوارەمىن تاكى ئەم پارچە ھەلبەستەيە.
ئەلە لى (كم): بو لى.
ئەلە لى (حص): بەلە لى.
دەچم (نم، ۱، نم۲، صح، حص، بىكەس): ئەچم.
دەكا (نم، ۱، نم۲، صح، حص، بىكەس): ئەكا. ئەم (ئەچم و ئەكا) يە نوپىيە.
دەكا (ئا): دەكەن.
رىسوا (مس، عن، ن، گلە، ف، ر، كو، ما۲، ب، با، نم۱، نم۲، صح، رضا۲، رضا۱، ئا، حص،
كم): رسوا.
حالزانى (گ۲، س، حص): حال زانى - پىنوووسى كۆنە.
حالزانى (رضا۱، رضا۲): حالە زانى.
حالزانى (گلە، ر): ھاۋزبانى.
حالزانى (ما۲): ھامزبان. ئەم (ھاۋزبان) و (ھامزبان) ھ ئەگەر لە چەند سەرچاۋەيەكى كۆنى

تریشدا بووایه ئەمکرده بئکه، چونکه بەجێیە و دەگونجی و کوردی تره هەرچەندە لەوانەشە ئەگەر (کوردی) وای گوتی نازناوی خۆی لە هەلبەستەکەدا (هیجری) دادەنا گوایه لە دەرەوهی ولات وتووێه بەلام وای نەکردوو.

تووشم بێنی بیماری (ع) توش بی برنداری- جگه لهوهی (بریندار) دووبارهشه له پاشبهندا و، لهنگ و شیواویشه، هۆی ئەم ئاویته بوونی ئەم نیو بآلی دوومهههی سهروهه، بۆ تاکی پیشوو، بووته مایهه نهبوونی ئەم تاکه له (ع)دا.

۵- سهبر: پیشوو، ئارام. خۆراگریی.

ریش: برین، زام، کولک.

فیراق: دووری، لی جیایی.

ئەم تاکه له (ش، رضا، ۱، رضا۲)دا نییه و له (ر، بیکهس)دا چوارهمینیه و لهوانی تره پینجهمین تاکی ئەم پارچه هەلبەستەیه.

لهژیر (ر) لشر.

غه ما وا (ر، ما): غریبی.

غه ما (گ، ۲، س، گ، ۳): خه ما.

ریشه (کم): ریشه.

فیراقی (کو، مس، ن، گل، ۵، ع، ما، ۲، نم): فراق - رینووسی کۆنه.

فیراقی (صح): فراق - رینووسی کۆنه.

لیم بووته سه براری (ر، ع، ما): لی بو بوسر باری.

لیم بووته سه براری (صح، ئا، گ، ۲، س، گ، ۳) لیم بوو به سه براری.

۶- مهنصور: مهنصوره ههلاج و عهشقهکهه مهبهستی له (بهلاهی مهنصور) فهلسهفهکههیهتی.

مهدهدکار: یاریکار. بهدنگهوه هاتوو، هاوکار، هاریکار.

طالع: بهخت. جگه لهوهی لیرهدا واتای (ههلههاتن) و (دهرکهوتن)یش دهدا.

سهرداری: مهبهستی داری قهناوهی خنکانده وهک (مهنصور). سهرداری: گهورهییشه.

له ریکهه عهشقادا. واته (سهرداریتی دلداران).

ئەم تاکه له (مس، عن، ن، گل، ۵)دا شهشهمین و له (ما، ۲) چوارهمین تاکی ئەم پارچه هەلبەستەیه و لهوانی تره نییه و هیشتا چاپیش نهکراوه.

نیو بآلی یهکهمی ئەم تاکه له (ما، ۲)دا شیواوه و بهم جۆرهیه:

«بلاي من هاتوه طالع مددکاری نبو منصور»

له سهرحاوهکانی تره ههموو چونهکه و، وهک له سهروهه جیگیرکراوه، وههان و جیاوازیان نییه، ههرحههه ئەم تاکهش لاوازی و وشکییهکی تیایه و لهوانهیه گۆرینی بهسهردا هاتبی.

(بازی برد) بازی دا، قهلهمبازی و جگه لهوهی (مهلی بازی) دلی وهک شیت له دهست چوه و

په پړيوته سهر دارځي.

۷- نه زع: گيانه لآ، کاتي مردن، گيان له لهش جيابوونه وه، دا که نندني بهرگي (لهش) له کړوکی (گيان).

جهفا: خرابي و نازار و سزا و کرژبي مه به سته، وشکي.

کافر: خوا و پتغه مېهر نه ناس و په پړه وي نه که ريبان، ياخي له رتيازي نايڼي.

هټما: هټستا، (هټما) له هه مان کاتدا به واته (په مز) ايش دځ و له وانه يه ئەم (هټما) يه (چي) بي واته بوچي.

چت ديگه: چيت ديوه- ئەم هس زاراوه يه کي سني بيانه يه که شتوه زماني خانه واده ي (کوردي) بووه.

سهگ مه رگ: (ئوه وي بهرگه ي سزا و ناخوشي بگرځ و درهنگ گيان بدا به دهسته وه) ي مه به سته. ماگه: ماوه: ئەميش هر زاراوه کي سني بيانه يه.

ئەم تاکه له (ش، ما، ۲، نم، ۳، صح، نا، حص) دا نييه وه له (ع) دا چواره مينه له (ف، ر، کو، ب، با، ۱، کم، ۲، س، گ، ۳، بيگهس، رضا، ۱، رضا) دا شه شه مينه، وه له (مس، عن، ن، گل) دا هه و ته مين تاکی ئەم پارچه هه لبه سته يه.

پټي ده لټم (نم): پيم ده لي، ئەم هس هه ليه به پټچه وانه ي و اتايه که يه.

پټي ده لټم (ر): پيم الي. ئەميش ناشي.

پټي ده لټم (رضا، رضا، ۲، بيگهس): پټي ي ئە لټم- ئەم هس نوټيه.

بهس بي (رضا، ۱، بيگهس): بهسيه.

ده لي (ر): دکي. دياره هه ليه نووسينه و مه به ست له دلي = ده لي بووه.

ده لي (بيگهس): ئە لي. ئەميش نوټيه.

هټما (گل): همان.

هټما (ع): هيماي.

هټما (ر): اه ما - وه يا (هما) چونکه باش ناخوټيرينه وه.

هټما (نم، ۱، کم، ۲، س، گ، ۳): ئە مه - ئەم هس ده گونجی.

هټما (رضا، ۱، رضا، ۲، بيگهس): ئە ري. ئەم هس ده گونجی.

چت (ف، کم، ۱، نم، ۲، بيگهس، س، گ، ۳) چيت- وه له سه رچاوه کونه کان (چت) يا (چت) بيان نووسوه.

ديگه تو سهگ مه رگي (ع، س، ن، گل): ديگه توسک مرکي - رټنووسي کونه.

مه رگي (ر): مرکي - رټنووسي کونه.

مه رگي (رضا، ۱): مه رگ. هه ر رټنووسي کونه.

کارم ماگه پټت (ع، س، ن، گل): کارم ماگه پټت. - رټنووسي کونه.

کارم ماگه پیت (ف، رضا ۱، رضا ۲) کارم ماوه پیت. به دهسکارییه کی نوئی دوزانم.
۸- صهبا، ئەی بای به ره به بیان، ئەی بای شه مال. ئەمهش لای شاعیران (باو) بووه نامه بیان به شه مالدا نار دووه.

یارانی مه جلیس، هاوالان و هاوده مه کانی مه به سته که هه میسه له دیوه خانداندا پیکه وه بوون.
مه یخانه: شوینی مهی تیا خوار دنه وه و فرۆشتنی مهی (باده): چونکه چاوی ئەوه نده جوانن سه رخۆشیان کردووه یا له ناو ئەو چاوانه ی داخی دلی به باده نۆشی به با دهدات و مه یخانه مه به سته له عه شقه که ییه تی.

بیچوووه عه ییار: منالی که سیک زۆرزان و فیلباز و جادووکار بی زۆر جار له مه دواوم.
ئهم تاکه له (ش) دا نییه و، له (ر، بیکهس، رضا ۱، رضا ۲) دا پینجه مینه و له (نم ۳، صح، ئا، حص) دا شه شه مینه و له (کو، ع، ما ۲، ب، ف، با، نم ۱، کم، گ ۲، س، گم ۳) دا هه وته مینه و له (مس، عن، ن، گل ۵) دا هه شته مین، تاکی ئەم پارچه هه لیه سته یه.

یارانی (مس، ن، گل ۵، ع، ر): یاران. رینووسی کۆنه.

مه جلیس (ر، ما ۲): مسجد. که هه لیه و دهسکارییه.

گه (مس، ن، گل ۵، ع): کر. رینووسی کۆنه.

گه هه والی (ر) گر احوالی - له نگه.

گه هه والی (ما ۲): گر له حالی - هه ره به دهسکارییه دوزانم.

بپرسن (نم ۱، با، صح، حص، بیکهس، نم ۳): ئەپرسن.

بپرسن (ع، ر، ما ۲، کو، کم، گ ۳، با): دهپرسن.

بپرسن (گ ۲، س): دهپرسی - هه لیه کی دهسکارییه چونکه له رووی زمانیشه وه هه لیه یه.

بلی (ع، کو): بلین.

کیشایه (ما ۲، کم، ما، گ ۲، س، گ ۳، رضا ۱، رضا ۲): کیشاویه ته. ئەمهش له نگه.

دو چاوی (گ ۲، س، گ ۳، رضا ۱، رضا ۲، ما ۲): چاوی. ئەمهش له نگه.

بیچوووه (ع): بیچو.

۹- دور و یاقووت: دوو جۆره گه وه هری به نرخن.

که لام: وته و مه به سته ئەم پارچه هه لیه سته یه تی.

دونیا: جیهان، گیتی.

قه در: نرخ، ریز.

خریدار: کریار.

ئهم تاکه له (ش) دا یه که مین وه له (ع) دا شه شه مینه و له (ر، نم ۳، ئا، حص، صح، رضا ۱،

رضا ۲) دا هه وته مینه و، له (ف، کو، ما ۲، ب، با، نم ۱، گ ۲، س، گ ۳، کم، بیکهس) دا

هه شته مینه و، له (مس، عن، ن، گل ۵) دا نۆیه مین تاکی ئەم پارچه هه لیه سته یه.

ياقووت (ر، ش): گوهر، نهمهش دستکارييه و ناته واوه؛ چونکه ناوی (هه موو) ه.
ياقووت (حص): گهوه ر. ديسان دستکارييه (ياقووت) جوانتره که جوړه گهوه ريکی له
(دو) ه.

دهباري (نم ۱، نم ۲): اباري.

دهباري (صح) اباري، نهميش نوپيه.

دهباري (حص، با، کم، بيکهس): نهمباري. ديسان دستکارييه کی نوپيه.

که لاهه (ما ۲): کلامي.

که لاهه (ر): کلام.

شيرنه ي (ع): شيريني - نهميش لهنگه.

شيرنه ي (ر): شيرن.

شيرنه ي (صح، نم ۳): شيرينه ت. دستکاري کراوه.

شيرنه ي (حص، ئا، گ ۲، س، گ ۳): شيرينه ي. لهنگيه.

شيرنه ي (کم): شيرينه ي - لهنگيه.

شيرنه ي (نم ۱): شيرنه.

شيرنه ي (ما ۲): نازک.

خودا سا (ع، کو، ش): خدايا.

خوداسا (بيکهس): ده ساخوا.

خوداسا (نم ۱، حص، کم، با، گ ۲، س، گ ۳): خواسا.

خوداسا (ئا): دريغا.

کوا (ر، ما ۲، س): کو.

له دنيا دا (صح): لدنيا - نهمهش لهنگه.

قهدر زانتي (ع): قدر زانو.

قهدر زانتي (حص، بيکهس): قهدر زان و.

قهدر زانتي (کم، نم ۱، با): قدرزان و،

قهدر زانتي (گ ۲، س): قهدر زاني. به دستکاري ده زانم.

قهدر زانتي (صح، کو): قدر زانو.

خريداري (گ ۳): خريداري - دستکاري گيوه.

لاوی قهده لاو لاوی من

- ۱- لاوی قهده لاو لاوی من گهر بی به ناز چاو هه لبرئی
وا ده زانم: شیخ له من زووتر له ئیمان وهر گهرئی
- ۲- رۆژی بیجام کرد و ساتی چوومه لای شیخ بۆ سه ماع
وهک (کوزه که متیار) ی پی بی ساعه تن، لای دام له ری
- ۳- واعیظ ئەمرۆ هه مدیسان هه لخواخۆری که وتوووته یاد
نهک له ریگهت لا بدا، گوئی مه گره لپی باهه لتری
- ۴- باز ره قیب دهستی به فیشال کردوه، وهک بای غه ضه ب،
بۆیه کا ئەمشه و، له به زمی یار، چرای من نا گری.
- ۵- خوینی من، بۆ شوین ونی ده سری له په نجهی قاتیلی
وهخته خۆی ئەنگوشت نوما کا، لپی گهرین بابیسری
- ۶- ئەو، ده لی: خوینخواری خۆمی و، من ده لیم: قوربانی تۆم
حاکمی ظالم. چ هه رزانجانه: دهک خوا نه یبری
- ۷- تیغ به ملمما دینی به درۆ پیم ده لی، نابری قوبان
تیغی ئەو ده بری، به لا هواره به ختم نابری
- ۸- پیم ده لی: خۆ عه قلی تۆ کهس نه یبو، بۆ وا شیت بووگی؟
سیحری چاوی خۆی نه دیوه، حه قیه لۆمه م کا، بری.
- ۹- وای ده زانی ناسکه سه رچاوی (کوردی) (پا) ی نه نا
وا به (پا) خۆشه بووه بی شیکوتن، ده رناپه ری.

.....
۱- لاو: گهنج، قۆز، به لام ئەو کهسه کتیه به داخه وه هیشتا بۆم ساغ نه بووه ته وه.
لاو لاو: روه کتیک وهرزی (مهوسیمی) باریک و دریژ و له قهده درهخت و دار و دیوار و په رژین
هه لده چی و ده نالی و مه بهستی له باریکی قهده (که مه ری) و بالای ئەو لاوه جوانه یه.
شیخ: مه بهستی له و که سانه یه که به سه ر زاری خۆیان دوور له دل داری پیشان ده دن، یا

بیریکی صۆفیانیه ههروهها توانج له شیخه درۆزنهکان دها بهپال ههئنانی جوانیی ئه و
لاوهوه.

له ئیمان وهرگهپئ: واز له ئاینی بهپئ و، وهک ههز له و جوانه بکات و برۆای ئاینی لاواز ببئ
له چاو خۆشویستنی ئه و جوانه دا.

سهچاوهی ئه م ههلبهسته له دهسنووسدا ئه مانه ن: (مس، عن، ص، گل، گل، ۹، ق، ما، نم، ۱،
با، صح) و چاپکراویشدا (کم، گ، ۲، س، گ، ۳، حص) ه و له نئوانیاندا (کم) م کرده بنکهی
لئکۆلینهوهی، له گه ل پشت بهستن به وهکانی تریش.

لاوی (ص): لاو. - پئنووسی کۆنه - مه رج نییه که لاو هه ر ته نیا بۆ کور (نئیرینه) بیت، به شکو
لاو به واتا (جوان) ئه شئ بۆ کچ و ئافره تیش بی.

گه ربئ (صح): بیتو.

گه ربئ (حص): بیتو و.

گه ر بی (مس، ص، ما): کربی.

وا ده زانم (صح): وا ازانم - گۆرینیکی نوئییه،

وا ده زانم (نم): وا ئه زانم - دیسان گۆرینی نوئییه.

۲- بیجا: هه له، نابه جیی.

کوزه که متیار: گوايه ئه و که سه ی هه لی بگرئ هه رچی به یه وئ بۆی دئته دی و خه لقی خوشیان
ده ویت. ئه مه ش برۆایه کی ئه فسانه ییی نه ته وه که مان بوو.

ساعه ته ن: ده سه به جئ، هه ر له و سه عاته دا.

کرد و ساتئ (ما): کرد سعاتی.

ساعه ته ن (حص): ساعه تا.

پئ بی (گ، ۲): پئ بی. هه له ی چاپیییه.

ساعه ته ن (گ، ۳): ده سه به جئ، ده سکاری و گۆرینی گیوه.

۳- واعیظ: ئامۆژگاریکار، پله یه کی ئاین دارییه له ئیسلامه تیدا، وهک شیخ.

هه لئاخۆری: مه به ستی له مه راییکردنه و ئه مه ش (ئیدیوم = کینایه) به کی کۆنمانه.

هه لئترئ: خسه بکات. چه ند بدات. له وچ له وچ بکات و ئه میش هه ر (کینایه) به کمانه.

ئه مرۆ هه مدیسان هه لئاخۆری (گ، س، گ، ۳) ئه مرۆ که ش ئه و هه لئاخۆری - ده سکاری و
گۆرینی مامۆستا گیوی پئوه یه.

نیو بالئ یه که می ئه م تاکه له (ما) دا به م جۆره یه:

«واعظ دیرین دیسان وا دادی وعظی که وته یاد»

رئگه ت (مس، ص، ما): ریکت. رپنووسی کوردی کۆنه.

گوئ مه کره لپی (مس، ص، ما) کوی مکره لی. ئه مه ش رپنووسی کۆنه.

۴- باز: دیسانه‌وه، ههمدیس، ههمیسان، جاریکی تر.

فیشال: فشه، درۆ، خۆه‌لکیتشان، وتهی ناراست، گه‌زاف.

بای غه‌ضه‌ب: بای رقی و بوغز - ئەمەش نیشانه‌یه بۆ قه‌ومه‌که‌ی (هوود) پێغه‌مبەر که به فرمایشی ئه‌ویان نه‌ده‌کرد و خواش به (بای غه‌زه‌بی خوایی) واتا بایه‌کی توندوتیژ و سارد له ناوی بردن، وه‌ک له ئایه‌ته‌کانی:

۲۲ (الاحقاف) و ۴۱ (الذاریات) و ۱۹ (القمر) و ۶ (الحاقه) ی قورئانی پیرۆزدا باس کراوه. چرای من ناگرێ: ئەمه کینایه‌یه‌کی کوردییه و مه‌به‌ست له‌وه‌یه که: من له ناواندا نیم له‌وه به‌زمه‌دا؛ چونکه ره‌قیب له بی به‌شکردن (چرا کوژاندنه‌وه‌ی) من دایه. باز (گ، ۲، س، گ، ۳): وا.

فیشال (ما) فتنه.

بای غه‌ضه‌ب (ما): بای غه‌ظ - رینووسه کۆنه‌که‌یه‌تی-.

بۆیه‌کا (با، صح، نم، ۱، حص): بویه‌وا.

بۆیه‌کا (کم): بویه‌که.

چرای من (ما): چرای.

ناگرێ (حص): ناگرێ - ئەمیش هه‌له‌یه چونکه چرا (ده‌گرێ) و ناگرێ.

ناگرێ (ف): ناگرێ. رینووسی کۆنه.

ناگرێ (ما): هلناگرێ: (هه‌لناگرێ): ئەمیش له‌نگییه.

۵- شوین وونی: گومکردنی شوینه‌واوی شتی‌ک - وادیاره‌ بابه‌تی شوین هه‌لگرتن و شوینه‌ ونی و

هۆی دۆزینه‌وه‌ی تاوان ویکه‌وتنی که له‌وه سه‌رتینییه‌دا باو بووه، بۆیه (کوردی) چهند جاریکی تریش له ناو هه‌لبه‌سته‌کانیدا ئەم بیره‌ی ده‌ربریوه که ئەم باسه به‌ته‌نیا لیکۆلینه‌وه و لیدوانی، ورد و قوولی ده‌وێ له‌سه‌ر هه‌لبه‌ستی (کوردی) و هۆنه‌رانی تریش و بابه‌تیکی گرینگه و له به‌یتی (قه‌لای دمدم و خانی له‌پ زێرین) دا ئەم شوین پی هه‌لگرتنه به‌دریژی هاتووه.

قانتیل: کوژهر، بکوژ.

وهخته: ها‌کا.

ئه‌نگوشت نوما: به‌په‌نجه دیاری (نیشانه) کراو، مه‌به‌ستی له‌وه په‌نجه‌ی خۆی له خۆینه‌که

سری‌وه و دوا‌ی ئه‌وه په‌نجه‌ی خۆی پیشان ده‌دا که خۆیناوی نییه.

بابیسری: با ئه‌و خۆینه بسری و شوینه‌که گوم بی و نه‌ناسری کۆ بکوژه.

من (ف): دل.

شوین ونی (نم، ۱، کم، حص، صح): شوینه ونی. ئەمیش له‌نگه.

شوین ونی (گ، ۲، س، گ، ۳): شوین ووتی. ئەمیش واتا نادات و ئەشی هه‌له‌ی چاپی بی‌ت.

ده‌سری (صح، نم، ۱): اسری.

- دهسپڙي (حص): ئهسڙي.
- دهسپڙي (س): دهسڙي. ئههيش رڙينووسي كۆن يا ههلهي چاپييه.
- دهسپڙي (گ۳): دهسڙي، ديسان ههلهي چاپييه.
- له پهنجهي (ما، نم، ۱، صح): بهپنجهي. ناگونجي.
- له پهنجهي (حص، كم، گ۲، س، گ۳): بهپهنجهي- ناگونجي.
- قاتيلي (ما): قاتلم. ههلهيه.
- وهخته (ما): وقته.
- لي گهري (ما) لي كړي. رڙينووسي كۆنه.
- بابيسپڙي (گ۳): بابيسپڙي - ههلهيه.
- بابيسپڙي (ما): با بستري.
- ۶- خوښخوار: خوښهخويي. گوايه (كوردی) خوښي لهسهره و بكوژ بووه.
- حاكمي ظالم: فرمانداري ستهمكار- له ههلهيهستهكاني (كوردی) دا ئههه زور دووباره دهبيتوهه و ههلههگريت بهجياواز لهسهره بنوسرڙي.
- ئهم تاكه تهنيا له (مس، عن، گل، ۱، گل، ۹) دا ههيه و لهواني تر دا نيهه، ههشتا چاپ نهكراوه و نيو بالي يهكههه له (گل، ۱) دا بهه جوړهيه:
- «من دهلڙيم قورباني تۆم و ئهه دهلڙي خوښخواري خۆم»
- ۷- قوبان: سووك كراوهي (قوربان)ه و كوردی جاري تر بهكاري هيناوه.
- بهلا: بهلام، يا: (بهلا هاواره = هاوار له دهست بهلايه) و ئههيش جوانيهه.
- بهختم نابيري: بهختم بر ناكا. ناهلڙي بيبري. ئهوه بهختي من نيهه كه روو بدات بيبري.
- ئهم تاكه له (مس، ف، نم، ۱، با، صح، كم، گ۲، گ۳، س، حص) دا شهشهمينه و له (مس، عن، گل، ۱، گل، ۹) دا ههوتهمينه.
- به ملما دڙني (نم، ۱، صح، حص): بهمليا دڙني. راست نيهه.
- دڙني (كم): دڙني و. ئهههش لهنگيهه.
- دڙني (گ۲، س، گ۳): دڙني و ديسان لهنگه.
- دڙني بهدرۆ پڙيم دهلڙي (ف): دڙنيو به درو دهلي. -لهنگه.
- دڙني بهدرۆ پڙيم دهلڙي نابري (ما): دڙنيو خوت پڙيم دلي نابري. لهنگه.
- بهدرۆ پڙيم دهلڙي (كم): بهدرو دهلي. لهنگه.
- بهدرۆ پڙيم دهلڙي (ك۲، س، گ۳): بهدرۆ دهلي. - لهنگه.
- ئهو (ف، كم، گ۲، گ۳، س، حص، صح): تو - ههلهيه.
- دهبري بهلا (حص، صح، نم، ۱) برندهيه. ئههيش كيشهكهه قورس دهكا.
- دهبري بهلا (كم، ف): برندهيه.

دهبرئ (گ، ٢، س) بورندهيه، دهسكارييه.

دهبرئ (گ، ٣): بورندهيه. دهسكارييه.

تيغي ئو (ما) تيغ تو.

به لا (ما) اما.

٨- عقل: ژيري، دانايي.

بووگي: بوويت و ئه ميس وشهيه كي سنه ييانه يه.

سيحري: جادووي.

حهقيه: بؤي ههيه.

لؤمه: سه رهنشت.

بري: هه ندي، كه مي، تو زي، نه ختي، چكي.

ئهم تاكه له (ص، ف، نم، ١، با، صح، كم، گ، ٢، س، گ، ٣، حص) دا هه وته مينه و دوا تاكه و له

(مس، عن، گل، ١، گل، ٩) دا هه شته مين تاكي ئهم پارچه هه ليه سته يه.

پيم ده لئ (ما): پيم دلي = (پيم ده لئي)

خؤ عقلئ تو كه س نه يبو (ف، نم، ١، كم، گ، ٢، س، گ، ٣، حص): كوردي خو تو عاقل بوي-

ئهميش له ننگه و به هه له نازناوي (كوردي) ئي تي كه وتوه.

خؤ عقلئ تو كه س نه يبو (با): كوردي خو تو عاقل بوي.

بو وا شيت بووگي (صح، حص): ئه وسا شيت بووي.

بو وا (نم، ١): بوچي.

بو وا (ف، با، ما، كم، گ، ٢، س، گ، ٣): بوچ.

بووگي (ما): بوي.

لو مه كا (ما): لومم كه.

برئ (ف، نم، ١): له ري.

برئ (كم): له ري.

برئ (گ، ٢، س): له ري - دهسكاريي گيوه.

برئ (گ، ٣): له ري. ديسان دهسكاريي ئه وه.

٩- واي ده زاني: مه به ستي له ياره لاوه خؤ شه ويسته كه يه كه واي زانيوه.

سه رچاوي: بان چاوي (كوردي)

پا: پئ، قاچ.

نه نا: واته نه نا، واته پئي نه خسته باني چاوم.

خؤ شه: شتيك زؤر كوترايي يا شيلرابي يا زؤري شتيك ديبي يا بيستبي پئي ده لين خؤ شه

بووه. ئاوه سوو بووه. وهك: (چه قاوه سوو)، مه به ستي له خؤ شه بووني چاوه كه يه، وهك پسته

خۆشهكراوه.

بېشېكوتن: چاوهكەش بېكوتنەوه، بى پەستنهوه.

دەرناپەرئ: چاوى (كوردى) بەو كوتانەوھەيش ھېشتا ھەر دەرناپەرئ لە (كالانەى چاوا).
ئەم تاكە تەنبا لە (مس، عن، گل، ١، گل) دا نۆيەمىن و لە (ص) دا ھەشتەمىن و لەوانى ترا نىيە و،
ھېشتا چاپېش نەكراوه، لە ھەموو ئەم سەرچاوانەشدا كە تىايەتى دوا تاكى ئەم پارچە
ھەلبەستەيە.

بەھۆى دەست نەكەوتنى ئەم تاكەشەوھەيش (ف، نم، ١، با، صح، كم، گ، ٢، س، گ، ٣، حص) ئەوانى
تر بەدەسكارى لە تاكى پېشووودا و، نازناوى (كوردى) يان تى ھاويشتووو، ھەروەك دىترا
لەنگېش بوو.

واى دەزانى (ص، ما): وا دەزانى.

ناسكە (ص، گل، ١، مس، گل، ٩): نازكە. ئەمېش دەگونجى.

پاى (ص، ما): پات.

بېشېكوتن دەرناپەرئ (ما): اربېكى شېش نادرى - ديارە ھەلەى نووسىنە.

بېشېكوتن (ص): گر بېكوتن.

بېشېكوتن (مس): اربېكوتن = (ئەر بېكوتن).

دل گرفتار بوو

- ۱- دل گرفتار بوو، ئەمن، دەمگوت عیلاجی ناکرئ
زۆر زویر و عاجزه غەم دەستی لئ هەلناگرئ
- ۲- غەمره‌وینیکی نەبوو بیچاره، جارئ بێتە لای
باری دەردی سووک بکاو نەهه‌پلئ غەم وای داگرئ
- ۳- مژدەپیکى وه‌صلی یارم بوو، دلئ خستمه‌ فرین
به‌ختی به‌د، وا که‌وته داوی توندی سیصه‌د تا (گرئ)
- ۴- کوچ و باری دل له‌ دیمی بیکه‌سی گووما گومه
تاکی، پێشه‌نگیش که‌شه‌نگه، که‌فته رئ داناگرئ.
- ۵- چاو و گویم، والان، به‌ چوار لادا، که‌ ریگه‌ دهربکه‌م
بو‌حه‌په‌ی سه‌گ بیستنی، یا بو‌ترووسکه‌ ناگرئ
- ۶- ریگه‌ دهرناکه‌م له‌ بو‌کوونه‌ هه‌وار، له‌م وه‌حشه‌ته
لوطفی (قادر) گهر نه‌بی، قه‌ت ئەم ته‌مه‌ لا نابریئ
- ۷- هه‌وری میحنه‌ت، بارشی ماته‌م ده‌بارینی به‌جۆش
بای جه‌فا، دئ خپوه‌تی که‌یفی دل‌م، هه‌لنادریئ
- ۸- دل له‌ دم دهردا دهنالئ و پپی خو‌شه‌ ئەم حاله‌ته
به‌لکه‌ ته‌ئشیری بکا فه‌رشی وه‌فای بو‌راخریئ
- ۹- رۆژ و شه‌و به‌دکاری بی فه‌ر، کاری هه‌ر به‌دگوویییه
پپی هه‌له‌ کردم، دهنانی هه‌ر ده‌مینی و نامریئ
- ۱۰- ئەرکی عه‌شقی تووشی وام تووش نەبووه، هه‌رگیز بو‌یه‌کا
لازمه‌ ته‌ئریخه‌که‌ی به‌م مه‌صره‌عه‌ بو‌دانریئ
- ۱۱- (کوردی) دانیشه‌ له‌ ناو کووشی عیجزدا و دهنگ مه‌که
تا (ته‌ته‌ر) بی، رینوما‌ییت کا، له‌لایه‌ن (قادر) ی

۱- گرفتار: گیرۆده، تووش بوو

عیلاج: چاره، تیمار، چار

زویر: زیر، سه‌غله‌ت، مات، دلته‌نگ

عاجز: ناتوان، زیز

سه‌رچاوه‌ی ئەم هه‌لبه‌سته (عن، مس، م، ا، جلی، مد/۱) دا ته‌نیا به‌که‌م تاکیه‌تی و ناوی خاوه‌نی تیا نییه، له‌گه‌ل (ک/۳)، گو‌قاری نووسه‌ری کورد ژماره/ ۲ ی ئابی ۱۹۷۱ که (ماموستا عه‌بدولره‌زاق بیمار) پینج تاکی ئەم هه‌لبه‌سته‌ی تیا بلاو کردووه‌ته‌وه.

منیش (عن)م کرده بنکه که ئەم په‌راویزه فارسییه‌ی له سه‌ر نووسیوه:

(قادر بیگ حمید بیگ صاحبقران برای عمویش «کردی» نوشته که در قرارگاه محمد پادشاه کیخسرو بیگ جاف‌التقا کنند و «کردی» در آن سفر راهرا گم کرده و بعلت سالخوردگی مشقت دیده و هم حین وصولش قادر بیگ ناموجود، چون او به سبب تأخیرش آشفته و سر راه تعقیب گرفته بوده که «کردی» باین قصیده،

حسبحال خود شرح فرموده. آبائنا أجمعین - علی)

واته: (قادر به‌گی هه‌مید به‌گی صاحبقران بۆ (کوردی)ی مامی نووسیوه که له هه‌وارگای محه‌مه‌د پاشای که‌خوسره‌و به‌گی جاف به‌یه‌ک بگه‌ن و (کوردی)ش له‌و چوونه‌یدا ریگه‌ی گوم کردووه و له به‌ر پیری شه‌که‌ت بووه که گه‌یشتوووه، قادر به‌گ له‌وئ نه‌بووه، چونکه ئەو به هۆی دواکه‌وتنه‌که‌یه‌وه په‌ژاره و ریگه‌ی سو‌راخی گرتبوو «کوردی» به‌م چامه‌یه به‌سه‌ره‌اتی خۆی گنپراوه‌ته‌وه، خوا له‌گه‌ل باوو باپیرانماندا بیانبه‌خشی - عه‌لی .

گرفتار بوو ئەمن ده‌مگوت: (جلی، نووسه‌ر، مد/۱): گرفتاره ئەمان چ بکه‌م.

گرفتار بوو ئەمن ده‌مگوت (ک/۳): گرفتاره خوا چبکه‌م.

گرفتار بوو ئەمن ده‌مگوت (م): گرفتار بوو ئەمان وت

عیلاجی (س): علاج - ری‌نووسی کۆنه.

زویر و (مد/۱) زویره. له‌و نسخه‌یه‌دا که تاکی به‌که‌می نووسیوه وه هه‌ر له نسخه‌یه‌کی (ه) تاکیه‌که‌یدا (زویرو)ه.

۲- غه‌مه‌وین: ئەوی غه‌م به‌ با دها و ده‌بیته هۆی لاجوونی غه‌م که مه‌به‌ستی هاوری و هاوده‌مه .

بپچاره: ده‌سته پاچه، په‌که‌که‌وته، مه‌به‌ستی له‌ دل‌که‌یه‌تی که ناچار بووه له ته‌نیا‌ییدا .

باری: کۆلی، قورسای، چۆنینه‌ی ناخۆشی.

غه‌مه‌وینکی (جلی) (مد/۱، نسخه ۱: غم روینک نه‌بوو (ک/۳، نووسه‌ر): نییه، ئەمیش ناگونجی.

جاری (م، ک/۳): ساتی - جاری (مد/۱) (نسخه) جاریک.

وای داگری (ک/۳ جلی، نووسه‌ر) وا دای گری - ئەمیش له‌گه‌ل پاشبه‌ندا زۆر ناگونجی.

(نه‌یه‌لی) له مد/۱ نسخه‌دا سییه‌و نه‌نوسراوه.

۳- وهصل: به یه ککه یشتن

فرین: مه بهستی چوونه که یه تی که دلی وهک (مه لیک) بوی فری بوو.
بهختی بهد: چاره پش - ئەمەش له برۆا به (بهخت) کردنه وهیه.
داو: بهندیکه به جوړیکی تایبه تی ده چنری و (مه ل) ی پی ده گیری و جوانیبه که له گه ل فرین و
دلکه یه دایه وهک مه ل.
ئەم تاکه له (گ/۳ جلی، مد/۱، نسخه، نووسەر) دا: نییه و له وانی تر دا سییه مینه و هیشتا
چاپ نه کراوه.
سیصه د تاگری (م) پر قلف و گری. ئەمەش زور، له گه ل پاشبه ندا ناگونجی.
سیصه د تاگری = ۲۰۰ دانه گری و قولفه ی وهک داو چنراو.

۴- دیم، بی ناوی

بیکه سی: بی خزمی و ئەشی گوم بوونه که له ناوچه ی (بیکه سه) ی شاره زووریش بووی.
گوم: بز و ئەشی مه بهستی ئەو (گوم) و زه لکاوه ی ئەو ناوچه یه ش بیت ئەمه جیناسه.
تاک: تاکو، ته نانه ت، هه تا، چونکه، رهنکه مه بهستی گومی (وان) بی، هه واری که یخسره و بهگ
بووه.

پیشه نگ: ئەو و لآخه خورته ی له به راییی کاروانه وه ده روات.
که شه نگ: شه که ت، ماندوو.

کهفته: که وتوو، وهیا کهفته به رینووسی کۆن (کهفته) یه (کفت) یش ماندوو یتیه، وه ستایانه.
ری داناگری: په کی که وتوو ناتوانی برۆا ئەوهنده گه راوه ماندوو بووه له و گومبوونه دا.
ئەم تاکه له (گ/۳، جلی، مد/۱، نسخه، نووسەر) دا نییه و له وانی تر دا چواره مینه و هیشتا
چاپ نه کراوه.
که شه نگ، کهفته (م): که شنگو کهفته.

۵- والا: کراوه، مه بهست له ئاماده ییبه بۆ دیتن و بیستن له و گومبوونه دا.

هه په ی سه گ، ترووسکه ناگر: نیشانه ی بوونی ناوایی و ناوه دانین.
ئەم تاکه له (گ/۳، جلی، نووسەر مد/۱، نسخه) دا نییه و له وانی تر دا پینجه مینه و هیشتا
چاپ نه کراوه.

والان (مس، م): وازه. واته کراوه یه.

ترووسکه (م): تروسکه ی.

۶- وه حشه ت: ته نیایی، چۆله وانی، شوینی گیانداره درنده کتوییه کان.

لوطف: چاودیری، دلسۆزی، نه وازش.

قادر: قادر به گی برزای کوردی، (قادر) خوی توانا.

ته م: تاریکی، غم، مه بهستی ئەو گیرۆده یی و چه تالییه ی تی که وتوووه.

ئەم تاكەش لە ۲، جلی، نووسەر مد/۱، (نسخه) دا نییه و لەوانی تردا شەشەمینە و هیشتا چاپ نەكراوه.

لەم وەحشەتە (م): گێروودە خۆم.

۷- میحنەت: ئەرك و شەكەتی و كەشەنگی و ماندویتی و ناخۆشی و ..

بارش: باران - تاوه بارانی بەهاری.

ماتەم: تەم، دڵگیران.

بەجۆش: بەگۆر، بەتاو (بۆ باران) هەكە.

جەفا: ناخۆشی و دلتەنگی و ئەرك، لەو گۆمبۆونەدا.

خێوت: چادر

كەیف: خۆشی، شادی

ئەم تاكە لە (۳، جلی، نووسەر، مد/۱، نسخه) دا سێیەمینە و لەوانی تردا حەوتەمین تاکی ئەم هەلبەستەیه.

بارشی ماتەم (۳، جلی، نووسەر، مد/۱، نسخه): بەرق و بارانی

بەجۆش (۳): لە تاو هەلبەستە و اتا نادات

بەجۆش (م، مد/۱، نسخه): بەتاو

كەیفی (مد/۱، نسخه) كیف: پێنووسی كۆنە.

۸- حالەت: بار، چۆنیتی.

بەلكو: بەشكو

تأثیر: کاریگەری

فەرش: رایەخ

وفا: بەئەمەکی و مەبەستی لەوێهە كە هەر دەرددار بێ و دەرد لەگەڵیدا بەوفا بێ و لێی جیا نەبێتەوه.

ئەم تاكە لە (مد/۱، نسخه) دانییە، (۳، جلی، نووسەر) دا چوارەمینە و لەوانی تردا هەشتەمین. وە لە كیشدا قورسییەك هەیه، ئەگەر لەو وشە (خۆشە) دا (وا) هەكە بە گۆرچی دەرنەبەردیت و پێم وایە شێواوییهك لەم تاكەدایه.

لە دەم دەردا (۳): بەدەم دەردا. ئەمیش ناگونجی

لە دەم دەردا (جلی، نووسەر): بەدەم دەردە. دیسان ناگونجی.

دەنالی و (۳، نووسەر) دەنالی.

ئەم حالەتە (۳/ جلی، نووسەر): ئەم حالە زۆر ئەمیش گۆرانکاریی تێ كەوتوو.

بەلكو (م): بەلكو - نسخه: بەشكو

فەرشی وەفای بۆ راخری (جلی) فرشی وفا بوی راخری.

- ۹- بی فه پ: بهد، ناپیروژ، خراپ که ریگهی لی تیک داوه و گومی کردوه. ئەم تاکه له (جلی، نووسەر) دا نییه و له مد/۱، نسخه) دا چوارهمینه و له (گ۳) دا پینجهمینه و لهوانی تر دا نۆیهمینه. بی فه پ (گ۳): بی پ- ئەمەش واتا نادات و ههلهیه. نیو باالی دووهمی ئەم تاکه له (گ۳، مد/۱، نسخه) دا بهم جوهریه: «وا دهزانی هەر دەمینی ئەم سهگه قهت نامری» بهلام مد/۱ نسخه دا له جیتی ئەمه(سکه= سهگه)یه لهم تاکه دا مه بهستی له وهیه ئەوی ریگهی پی ههله کردوه له دواي مردن و له قیامه تا خوا تۆله لی دەسه نی. ۱۰- تووش: خراپ، چه تالی، (تووش نه بووه) نه هاتوو ته ریگه م و ئەمەش جیناس و جوانییه. لازمه: پیوسته، ده بی. ته ئریخه که ی: کاتی روودانی ئەو کاره ساته که که ی بووه. مه صرع: نیو بااله هه لیه ست و مه بهستی ئەم نیو تاکه ی دووهمی دوا ییه که کاتی روودا وه که یه. ئەم تاکه له (گ۳، جلی، نووسەر، مد/۱، نسخه) دا نییه و لهوانی تر دا دهیه مینه و هیشتا چاپ نه کراوه. هەرگیز بۆ یه کا (م): تا اسیته یقین. وا دیاره (کوردی) له زۆر گه ران و ری دهر نه کردن ماندوو بووه و به تاییه تی شه ویشی به سه را هاتوو و هیوای نه ماوه بکه ویتته سه ر ریگهی هه وار که ی (محهمه د پاشای جاف)، وه ک له تاکی پینجهمی پیشه وه دا رای گه یاندوو ته نانه ت هیوای به وه بووه که دهنگی سه گه ور یا ترووسکه رووناکییه ک بیینی له و شه وه دا، که ئەوه ش نیشانه ی بوونی ئاوا یییه له و شوینه دا و ئەوه شی پی نه زانیوه نه بیستوو و نه یدیوه. بۆیه وه های به چاک زانیوه له گوئی (شاریگه) یه کدا ئەو شه وه ریگه که و یا له ناو باوه شی ریگه که وه دابنیشی چونکه باوه ری وابوو هه ر به وه ی که دوا که توو له گه یشتن، به و هه وارگه یه، بیگومان په یک (قاصید= ته ته ر) به دوا یا دهنی رن و ده ی دۆزنه وه و ده یگه یه ننه هه وارگه یه که. له سه ر ئەو بریاره (کوردی) وه ک له تاکه هه لیه ستی سه ره وه دا هاتوو که چاکتر وایه له قه راغ ریگه یه کدا له (رۆژی دووه م) دا چاوه روانی ریبواریک که هه وارگه یه که پی بزانی و له گه لیدا بروات وه یا (ته ته ر) ی (محهمه د پاشا) ی به دوا دا بی ت و له گه لیا بگاته هه وارگه. ئەمجا هه ره وک له تاکی سه ره وه دا هاتوو ئەو ری گومبوون و ماندو ویتیه ی به و بیریه که ئەوه نده کاری تی کردوو که کاره ساته که ی به روودا ویکي دانسقه و ده گمه ن زانیوه له ژیانیدا، بۆیه ویستوو یه له م تاکه هه لیه سته دا به پیی (نه ری تی ژماره) ی پیته (ئه بجه دی) یه کان، سالی ئەو روودا وه جیگیر بکات که (کوردی) دوا ی ئەوه (۱۸) سالی تریش ژیاوه.

نیویائی دووهمی ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه جگه له (عن، مس) له هه‌موو سه‌رچاوه‌کانیدا به‌م جوهره‌ی دواییه:

(تاک‌ی په‌یداب‌ی، ویا جواب‌ی له‌لایه‌ن قادر‌ی)

که ئەمه‌ش به‌ بی‌ی هه‌موو تاکه هه‌لبه‌سته‌کانی ئەم پارچه هه‌لبه‌سته نات‌ه‌واو و هه‌له و نه‌گونجاوه چونکه:

له‌لای (محهمه‌د پاشا) وه نه‌زانراوه که (کوردی) ناچ‌یت‌ه لایان وه‌یا له کو‌ییه و هه‌روه‌ها چ‌ییه باب‌ی و (کوردی) گوا‌یه (نامه‌)‌ی بۆ ئەوان نه‌نووس‌یه که له فلانه شو‌ین ماوه ر‌یگه‌ی گوم کردووه.

تاکو چاوه‌روانی (جواب‌)‌ی ئەوان بی‌، وه‌ک له‌م دوا تاکه‌ی سه‌ره‌وه‌دا وش‌ه‌ی (په‌یداب‌ی جواب‌ی) هاتووه.

به‌لام له هه‌ردوو سه‌رچاوه‌ی (عن، مس) دا به‌و جوهره‌یه که له سه‌ره‌وه ج‌یگ‌یرم کردووه رووداوه‌که‌م به (ورد)‌ی نووس‌یه، بۆیه ئەو (ده‌قی) ئەم دوو سه‌رچاوه‌یه‌م به‌لاوه له هه‌مووان راست‌تر و گونجاوتر زانی و له‌به‌رئ‌ه‌وه له سه‌ره‌وه ج‌یگ‌یرم کرد له به‌ر په‌سه‌ندییه‌که‌ی.

ئهمیش ل‌یک‌دان‌ه‌وه و ج‌یا‌وا‌زییه‌کانی ئەم تاکه‌یه له‌ناو سه‌رچاوه‌کانیدا:

کو‌ش: باوه‌ش- گوا‌یه چووه‌ته باوه‌شی ر‌یگه‌که‌وه، له ج‌یگه‌ی نو‌ینی پ‌ی خ‌ه‌ف و ئەو شه‌وه له (سارا) دا نووستووه.

عیج‌ز: ناتوانی، له بارا نه‌بووی، بی‌ ده‌ره‌تانی.

ته‌ته‌ر: ئەو که‌سه‌ی نامه‌ی بردووه، ر‌ینو‌ینی کردووه.

(قادر‌ی): قادر‌یک، به‌ک‌ی له قادره‌کان که ئەوان‌یش ئەمانه‌ن

۱- قادر: توانا له رووی زمان‌یه‌وه.

۲- قادر: له ر‌وا‌له‌ت یا ناوه پ‌یرۆزه‌کانی خ‌وا‌ی مه‌زنه و، مه‌به‌ست له خودی (خ‌وا)‌یشه.

۳- قادر: وه‌ک له هه‌لبه‌سته‌ی دیکه‌ی کورد‌یدا ئاشکرایه که (کوردی) په‌یه‌وه‌ندییه‌کی گیانی و نه‌ینی و به‌گه‌وره زانی‌نی (غه‌وسی به‌غدا) واته (ش‌یخ عه‌بدو‌لقادری گه‌یلانی)‌ی له ده‌رووندا بووه و له کورد‌ه‌وار‌یش دا (عه‌بدو‌لقادر) به (قادر) پ‌یناسه کراوه. که ئەم (قادر‌)‌ی غه‌وسه‌ش په‌ک‌یک بووه له‌و (قادر‌یک)‌ی که (کوردی) له‌و باری ناتوانی (عیج‌ز)‌ه‌یدا هیوا‌ی پ‌ی بووه که ر‌ینوما‌یه‌ک له‌و ر‌یگه‌یه‌یدا فریای بکه‌و‌یت و به هانایه‌وه بی‌ و ئەمه‌ش بر‌وا‌یه‌کی ئ‌یسلامه‌کانه به توانایی پ‌یا‌و‌چا‌کان.

۴- سه‌ره‌رای ئەمانه‌ش (کوردی) بۆ ئەو سه‌ردانه‌ی بۆ ناو (خ‌ی‌لی ج‌اف) به پ‌ی نامه‌ی (قادر به‌گی) بر‌ازای (کوردی) بووه که گومان‌ی تیا نییه ئەو دواکه‌وتنه‌ی (کوردی) هیوا‌ی (کوردی) به‌ه‌یز کردووه و هاند‌ه‌ری ئەو (قادر به‌گ)‌ه‌ی بر‌ازایشی بووه که به خودی خ‌وی وه‌یا که‌س‌یک‌ی تر بن‌ی‌ری به دوا‌ی (مام‌ی) دا.

له كه شكۆلى (عن)دا له سهر ئەم دوا تاكه ههلبهستهى سهرهوه.
 ئەم پهراويزهى دوايى نووسراوه: «كردى در مصرع اول اين بيت سنهء سفر بحساب (أبجدى)
 أستخراج فرموده - على»
 واته «كوردى له نيو بالى يه كه مى ئەم تاكه ههلبهستهى سهرهوه دا سالى ئەو سهفه رهى به
 نه ريتى ژمارهى پيتى (ئه بجهدى) ده رهيتاوه - عه لى».
 ده بى ئەوه رابگه يه نم كه ئەوسايه نووسين به ريتنوسى كۆن و سه رده مه كه نووسراوه. له بهر
 ئەوه ئەم (حيسابى ئه بجهدى) يه شى له سهر ئەو ريتنوسه كۆنه كراوه و ئەم نيو بالييهى يه كه مى
 ئەم تاكه ههلبهستهى سهرهوه بهم جۆره نووسراوه:
 « كردى دانيشه لناو كوشى عجزداو دنگ مكه»

$$۱۲۵۷ = ۶۵ + ۷۴ + ۹۱ + ۳۳۶ + ۸۷ + ۳۷۰ + ۲۳۴$$

كه ئەو ژمارهى (۱۲۵۷) ه كه كۆى پيته كانى وشه گه لى نيو بالييه كه يه. مه به ست له وه يه ئەو
 ژماره يه سالى كۆچى (هيجرى) بووه، كه سالى ۱۲۵۷ ك. به رامبه ره به سالى ۱۸۴۱ زايىنى و
 ئەو كاته ش (به هار) بووه و له ۱۸ سال بهر له مردنى كورديدا بووه.
 كه سالى ئەو ريتگه گوم كردنهى (كوردى) بووه له (وه رزى) به هاردا له ره وه نند له ره شما لدا
 بوون. ئەم جۆره (ورده كار ييه ش له ويزه ي) (كلاسيكى) دا شاره زايى و پسپۆرى بووه له نتيوان
 هۆنه راندا له نيشتمانە ئيسلامه كاندا.
 ليره و خواريشه وه جياوازيى وشه كانى نيو بالى دووه مى سه رچاوه كانى ئەم ههلبهسته دا بهم
 جۆره ي دوا ييه، جگه له (عن، مس):
 « تاكى پهيدا بى وهيا جوايى له لايهن قادرى».

تا: ههتا

تاكى: تاكو، هه تاكو، تاوه كو، هه تاوه كو.
 له ناو كۆشى عيجزدا (گ/۳): له كونجى بيكه سيدا كه له (عن) و (مس) دا ئەم (كۆشه) ي به
 (كوشى) نووسراوه وهك له (ژماره ئه بجهدى) يه كه يشدا هاتووه.
 له ناو كۆشى عيجزدا (جلى، نووسەر، مد/ ۱/ نسخه): كونجى عاجزدا.
 تاكى (گ/۳): به لکه.
 تاكى (جلى، نووسەر) به لكو.
 وهيا جوايى (گ/۳): له بوت جوايى - وه له پاليدا نووسراوه (نوسخه: په يكى). واته له
 جيگه ي (جوانى) وشه ي (په يكى) يش هاتووه.
 وهيا جوايى له لايهن (جلى، نووسەر): رحمى له لايى - كه ئەمه ش له ننگ و كيشه كه ي كورته.

شۆخی دَل نازار

- ۱- شۆخی دَل نازاری یاری سەرسەری کافرە (تورک) هی لە مەزەب بی بەری
- ۲- بۆچ لە لای توقەتلی عاشق واجیبە قەصدەسەر، دائیم بە دەستە و خەنجەری
- ۳- رۆح و تەن تەسلیم بە شمشیرت دەکەم ئەر بزانم تۆ بە قەتلم مشتەری
- ۴- نیم نیگای چاوت دَل و دینی رِفاند چاوەکەم؛ مەعلوومە تۆ غارەتگەری
- ۵- ئەم سوپای کاکۆل و طابوورە میوزەت فەوجی سەربازە لەپشتی لەشکەری.
- ۶- تۆی نەوی بەهرامی شێرئەفگەن کەوا لائیقی تاج و نگین و ئەفسەری
- ۷- من وەکو فەرهادی بیچارەم ئەتۆش (خوسرەو)ی عەصری بە شیرین مەنظەری
- ۸- شۆخ و مەحبووب و لەطیف و نازکی چا و غەزال و نەونەمامی نەوبەری
- ۹- گەوهەرت (کوردی) وەکوو خەرموهرەیه چونکە خۆت کەم طالیع و بەد ئەختەری

.....
 ۱- دَل نازار: دَل نازاردەر، دَلشکین.

یاری سەرسەری: (دۆستی سەرسەرییان) و بەسەرزاریش وا دەگەییەتی که شۆخەکە ی سەرسەرییە، بەلام مەبەستی ئەوێه یاری ئەوانە که ئەمەش (یاری بەوشە کردنە) و وەستاییه له هۆنەریدا.

- كافر: خوا و پڻغه مبه نهناس و (دڙ)يان.
 تورك: واته سته مكار وهك عوسمانيه كان.
 مه زهب: رڙه ويكه له ئايندا.
 سه رچاوهي ئه م هه لبه سته (مس، م، ما، گ ۳)، گؤڤاري (كاروان) ژماره (۳) ي كانووني يه كه م
 ۱۹۸۲ سه رمتا كه ي نووسراوه. كه له كه شكؤلي ژماره ۶۴ ي كتيبخانه ي ميربي (ماربورك-
 بهرلين) دايه. و (گ ۳) كه مان كرده بنكه.
 دل نازاري (ما، كاروان): دل آزارو.
 كافره ي توركه ي (ما) كافري توركي.
 پيم وايه ئه م هه لبه سته ي بؤ (كه ي خسره و به گي جاف) ي داناوه وهك له تاكي حه وته مدا ناوي
 بردووه.
 ۲- قه تل: كوشتن.
 واجيب: پڙيست.
 قه صده سر: به نياز ي سر، واته بؤ كوشتني، سووربوون له سر بريني سر.
 ده سته وخه نجه ر: هه ميشه له كارابوون به خه نجه ري رووته كه ده ست له سر خه نجه ره كه بيت و
 مه به ستي له وهيه كه هه ركه سي ئه و (يار)ه بيبي به خه نجه ري جواني ده پيكرئ.
 بؤ چ (مس): تو. كه رڙنووسي كؤنه.
 قه تلي (مس، ما): قتل. ئه ميش رڙنووسي كؤنه.
 دائيم (گ ۳): ليم دا.
 به ده سته و (گ ۳): به ده ست و.
 ۳- رؤح: گيان.
 تهن: له ش.
 ته سليم: دانه ده ست.
 شمشير: جؤره چه كتيكي برنده يه و مه به ستي له برؤيه تي كه وهك شمشير له چاوي دلداردا
 برنده يه.
 مشته ري: كړيار.
 ته سليم (گ ۳) ته سليمي.
 ئه ر (گ ۳): گه ر، واته: ئه گه ر
 ۴- مه علومه: ئاشكرايه، دياره، زانراوه.
 غاره ت: تالان- (غاره تگر = تالانكار)، جه رده، چه ته.
 مه علومه (م): عيني ئه تو = (عيني ئه تو) ئه ميش ده گونجي كه (عين = چاو)ه.
 ۵- سويا: له شكر، له شكه ر.

کاکۆل: دیاره به کێک له ناوداران ئه وسای بووه که که یخوسره وی جاف بووه. که جاران کورپی قۆز و لیها توو کاکۆلی هه بووه یا په رمزی نیریتییه و دیاره که یخوسره وه به گی جاف کاکۆلی هه بووه.

طابوور: به شیکه له سوپا.

موژه: برژانگ، موژ، مژولان، موژگ.

فهوج: دیسان به شیکه له سوپا.

له شکر: ههر سوپایه، سه ربازان.

ئهم (گ، ۳، ما): به م.

فهوج (ما): اوج.

سه ربازه (ما): سه ربازی.

له پشتی (گ، ۳): له پشتی. دیاره هه له ی چاپیه.

نه وه: نه ته وه، به ره.

به هرام: به م ناوه شهش پاشای کۆنی ئیرانی هه بووه، به کێکیان سه رفه رمانده یه کی سپایی نازا بووه و دوا یی له فه رمانه ر ه وایه که ی خۆی هه لگه را وه ته وه و پاشتر کوژرا وه و ئه مه یان به (بارامی گۆز) به ناویانگه که را وچی بووه و نیچیره که ی که ره کیوی (گووپی) بوو.

له وان هه ناوی باوکی ئه و که سه ی (کوردی) ئهم هه لبه سه ته ی پیا هه لدا بی (بارام) بووی. شیر ئه فگه ن: شیرشکین و مه به سه تی له نازایه تی و تواناییه.

لائیق: شایان.

تاج: کلاوی پادشاهان که به گه وه ره رازا وه ته وه.

نگین: ئه موس تیله و نیشانه یه بۆ ئه موس تیله که ی چه زره تی سه لیمان.

ئه فسه ر: گه وره ی سه ربازان (ضابط).

تۆی نه وه ی (گ، ۳): تۆ تۆی.

لائیقی (ما، م) لایق.

۷- ئهم تا که له (گ، ۳) دا نییه و هیشتا چاپیش نه کرا وه و له وانی ترا چه وته مینه.

فه رهاد: دلدا ری شیرین و هونه ر مهن دی کتوتاش.

خوسره و: پاشای ساسانیان و میردی شیرین که ناوی ئه و دۆسته ی (کوردی) بووه، ئه ویش خوسره و به گی جاف بووه.

شیرین مه نظه ر: دیمه ن جوان و، یا خوسره وی خاوه نی شیرینی جوانی مه به سه ته.

فه رهادی (ما، م): فه رهاد. ئه مه ش رینوسی کۆنه.

به شیرین (ما): بشیر. هه له یه.

له م تا که دا به ته وای روونی کردو وه ته وه که (کوردی) ئهم هه لبه سه ته ی بۆ خوسره و به گی جاف

داناوه وهك نامهيهك بۆي ناردوووه كه بيري ئهوي كردوووه.

۸- مهحبووب: خووشهويست.

لهطيف: دلسۆز، جوان، نازك، ئيسك سووك، به بهزهبي.

غهزال: ئاسك، مامز، ههيران، ئاهوو.

نهوهر: تازههر: مهبهستي له گهنجيتي تهمني خوسرهو بهگي جافه.

ئه م تاكه له (مس، م، ما) دا ههشتهمينه و له (گ، ك) دا ههوتهمينه

غهزال و (ما): غزالي و.

نهمامي (گ، ك): نهمام و.

۹- خهرموهره: مووروو كه رانه (خهه = كهه) و (موهره = مووروو) مووروويهكي شينه و ههزان

بههايه. موورووهشينه.

طاليع: بهخت، بهدهئختهه، (ئهختهه) يش پوژه و ديسان پوژه شيش دهگريتهوه. يا چارهههش.

خهرموهره: يا (موورووهكه رانه) له هه مان كاتدا ئه و گري و بهرزايبهيه كه له لاشهويلگهه

(كهه) دا پهيدا دهبي له ئاكامي برينتكهوه كه بهباشي تيمار نهكرابي كه (سلهوهج) يشي پي

دهلين و، له پزيشكيدا پي دهوترئ (ساليقهه كالكولي). له كوردهواريدا (باوه) كه ئه و

(گري) يه دردههين و ژنان بۆ (بهخت چاكي) بهكونكراوي دهيكه نه (بهرموور) يانهوه كه

ئه ميش واته (بهرموور): رسته مووروويهكي جوړاوجوړ بووه كه ههريهكهه گوايه كهلكي

تايبهته خوي ههبووه وهك (موورووي دل) موورووي (سهه دهستار و بن دهستار) كه گوايه

ههركهسي بكهويته چوغولي له نيوان ژن و ميړديكدا. ئه و موورووه وهك دهستار ئه و كهسه

چوغوله دههاري، يا موورووي (شهوه) و... هته.

ئه مجا (كوردی) گوتوويه: ته نانههت گهوههري من ببهته موورووه كه رانه ئه مجا (به بهختم)

ناكا، چونكه كه م (طاليع) م و ئه مهش گلهيبهيه له خوسرهو بهگ كه له (كوردی) نه پرسيوهتهوه.

بۆ فریبی عاشقان

- ۱- بۆ فریبی عاشقان و، جەزبى دىل، وا ماھىرى،
رەنگە شاگردىت بىكەن، مېھتەر: (نەسىم) و (سامىرى).
- ۲- سەد (كەي) و (دارا) بە سەگوانى دەرت نابن كە تۆ،
خاتەمى دەستى (سولەيمانى) یت و، (توحفە) ى (زاھىرى).
- ۳- بەختى ئەو ئوستادە سووتى، دەرسى سىجىرى پى وتى،
وا؛ كە تۆى بەردايە (گژ) عالەم، بەمەكر و ساحىرى.
- ۴- كافرىش، رەحمى بە (بەخسىر) و زەلىلى خۆى دەكا،
ساوەرە، رەحمى بەجەستەى من كە، گەرچى كافرى.
- ۵- من كە (پەروانە) و (كەمەندكىش) ى (كەمال) و حوسنتم،
(كەعبە) كە چ نابى، ئەگەر بۆ (شەمع) ى پروتم راگرى.
- ۶- گەر بەخەنجەر پارە پارەم كەن، لەسەر رى دام بنىن،
دەست لە تۆ ھەلناگرم، ھەر تۆم لە خەلكى چاترى.
- ۷- چونكە ھەم چەشنت لە ئىقلىمى مەلاھەتدا كەمە،
ساوەكو (خوسرەو) ھەمىشە لى دە تەپلى (نادرى).
- ۸- ھەروەكو (رۆح) و (دىل) ى، دوورى، لە پىش چاوم وەلى،
لەم دلەى، پر دەرد و مىحنەتما، بەدائىم حاضرى.
- ۹- (كوردى) ئامانەت، سەد ئامانەت كە ئەمشەو جومعەيە،
تا سبەينى، قەت مەبە؛ غافل لە نىكرى (قادرى).

.....
۱- فریب: لاسدان، ھەلخەلەتاندن، لە خستەبردن، فریو.

جەزب: راكیشان، كیش.

جەزبى دىل: كىشەرى دىل، دلكیش، (كوردى) لىرەدا خۆشەويستەكەى خۆى كردووتە
(موگناتیس) دلراكیش چواندوو، لە جوانیدا و لە مەردى و لە پەوشت و لە پیاووتیدا.

میتهتر: مهیتهر.

نهسیم: مهبهستی له نهسیمی عیاری بهناوبانگه، که قسه خۆش و زیرهک و هاوده می سولتان مهحموودی غهزنهوی بووه، ههروهها مهیتهری و لآخی تایبهتی سولتانیش بووه. له زیرهکی و قسه خۆشیدا دلّی ههمووانی بۆ لای خۆی راکیشاوه وهک خۆشهویستهکهی (کوردی).

سامیری: ئەو کابرا جوولهکهیهی سهزینی حهزرتی مووسا پیغهمبهر بووه و جادووکار و شارهزای زانیاری (فیزیا) یش بوو. ئەوهنده فیلباز بوو، توانیی ههندی له جووه هاوئاينهکانی له (مووسا) ههلبگیترپتهوه و خشل و زیریکی زۆری لّی وهگرتن و کردی بهگویرهکهیهک که بهرهو لایهکی تایبهتی دابنرایه وهک گۆلک دهیبۆراند و تیی گهیاندن که ئەوه خوای راستییه که (بهچاو) دهبنریت و (بهگۆی) دهنگهکهی نهبیستن و ئەو دهنگه گوايه زمانی تایبهتی خوابووه که هه (سامیری) خۆی تیی گهیشتووه و، داستانی ئەو کابرایهش له قورئانی پیرۆزدا هاتووه که خوا فرموویهتی:

(عجلاً جسداً له خوار)

واته: گویرهکهیهکه لاشه (بوونی) ههیه، بۆرهشی لیوه دیت و... هتد.

لیردها (کوردی) ئەو خۆشهویستهی خۆی که ئەم ههلبهسته و ههلبهستی پیشووشی بهسهردا ههلداه و، چواندوویهتی بهو دلّراکیشهری، که کهسانی وهک (نهسیم) و (سامیری) لهوانهیه بۆ ئەو دلّکیشییه شاگردی ئەو هاواله خۆشهویستهی خۆی بووبن یا ئەوانی رهنگه بهشاگردی ئەم دانابی.

سهرچاوهی ئەم ههلبهسته: (مس، عن، گل/۱، گل/۵، گل/۶، گل/۷، گل/۸، گل/۱۰، ف، بم، ش، ما/۱، م، مع، شح، مر، ق/۴، نم/۱، ما)یه لهگهڵ سهرچاوه چاپییهکانی (ک، س، گ، ۳)دا و له ناو ئەم ههموو سهرچاوانهشدا (کم)م کرده بنکهی لیکنۆلینهوهی ئەم پارچه ههلبهسته ئەو به پشتیوانی سهرچاوهکانی تری (بۆنهی) ئەم ههلبهسته ئەوهیه که وهک ههلبهستی پیشوو (کوردی) ئەم پارچه ههلبهستهشی ههه بۆ (کهیخوسره بهگی جاف) داناوه و، بهلگهی ئەم راستییهشم له (مس) دایه که تیدا نووسراوه: (به عهههبی و فارسی):

(و له) در حضور کیخسرو بیگی جاف فرموده).

(دیسانهوه هی ئەو (کوردی)یه که له بارهگای (کهیخوسره بهگی خان)دا فرموویهتی) لهبهرئهوهی که ئەم ههلبهستهی سهروهه لهم سهرچاوهی (مس)دا، دوابهواهی ههلبهستی پیشوودا نووسراوه، بۆیه بهعهههبی تیا نووسراوه (و له) واته «ئەم ههلبهستهش وهک ئەوهکهی پیشوو، ههروهها ئەو، واته (کوردی)یه» بهلام ههلبهستی پیشوو (کوردی) وهک نامهیهک بۆ کهیخوسره بهگی جافی ناروووه که زۆر بیری کردووه و ئارهزومهندی دیتنی بووه.

وا دیاره لهسهه ئەو (نامه)یا ههلبهستهکهی پیشوو (کهیخوسره بهگی) نارووویهتی بهدوای (کوردی)دا و ئەوهتا ئەم ههلبهستهی له کاتیکدا داناوه که لهلای خودی (کهیخوسره) بووه،

وهك له سه‌ره‌تاوه به (عه‌ره‌بی) و فارس‌یه‌كه‌ی پيش‌شودا نووسراوه. جگه له‌ی سه‌رچاوه‌ی (مس)ه، هه‌روه‌ها (سه‌رچاوه‌كانی (م، شح، مر)یشدا وهك سه‌ره‌تا و له‌سه‌ر ئەم هه‌لبه‌سته به (فارس‌ی) نووسراوه:

(برای کیخسروبیگ جاف) واته: (بۆ که‌یخوسره‌و به‌گی جاف)، سه‌ره‌رای ئەمانه‌ش له سه‌رچاوه‌ی (عن) به‌په‌راویزیکی فارس‌ی له‌ داوینی ئەم هه‌لبه‌سته‌وه نووسراوه: (کردی در زیارت کیخسرو بیگ جاف رحمهما الله این قصیددا فرمووه -علی) واته: (کردی له سه‌ردانی که‌یخوسره‌و به‌گی جافدا خوا له‌ هه‌ردوکیان خۆش بئ ئەم چامه‌یه‌ی فه‌رمووه -عه‌لی).

که‌واته گومان له‌وه‌دا نامینئ که ئەم (پینج سه‌رچاوه) ده‌سنووس و باوه‌رپیکراوه‌ی ئەم هه‌لبه‌سته بۆ که‌یخوسره‌و به‌گ و له‌لای خۆی (به‌گ) دایناوه که ئەمه‌ش به‌لگه‌یه‌کی په‌سندی بایه‌خداری زانستیانه‌یه له‌مه‌ر (بۆنه‌)ی ئەم پارچه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه.

منیش به‌دلتیاییه‌وه ده‌توانم رای بگه‌یه‌نم که کاتی دانانی هه‌ردوو هه‌لبه‌سته‌که‌ش له‌ وه‌رزی (به‌هار)دا بووه که مائی که‌یخوسره‌و به‌گی سه‌رۆکی خێلی جاف له‌ ره‌شمالانی سه‌رده‌سیر (هاوینه‌هه‌وار)ه‌کانی جافدا بووه، هه‌روه‌ک بار و پله‌ی به‌رزی کۆمه‌لایه‌تی (کوردی)یش پاده‌گه‌یه‌نئ وه‌ک به‌ گه‌شته‌که‌ی (مسته‌ر ریچ)دا هاتوو. ئەم (که‌یخوسره‌و به‌گی سه‌ر خێلی جاف)ه (ریچ) له‌ گه‌شته‌که‌ی سالی (١٨٢٠ز)یدا بۆ (کوردستان)، له‌ بیره‌وه‌ریه‌یه‌کانی مانگی (میس)ی ئەوسای بابان دا (که‌یخوسره‌و به‌گی)ی دیوه‌ که‌وا ئەم سه‌رخێله‌ پایه‌ی هه‌ره به‌رزی سه‌رفه‌رمانده‌یی سوپا و به‌رپۆه‌به‌راتی هه‌بووه له‌ی پاشایه‌تییه‌ی (بابان)دا و پیاویکی به‌ناویانگی مه‌زنی کۆمه‌لایه‌تی ئەو سایه‌ش بووه نه‌ک هه‌ر له‌ قه‌له‌مه‌ری (پاشایه‌تییه‌که‌)دا به‌شکو له‌ دیوی ئیرانیشدا هه‌مان شان و شکۆ و مه‌زنایه‌تی په‌سند و به‌نرخ‌ی هه‌بووه.

(که‌یخوسره‌و به‌گ) له‌سه‌رینیی (پاشایانی باباندا، به‌شداریی به‌رپۆه‌به‌رایه‌تییه‌که‌ی کردوو، به‌تایه‌تی له‌ ده‌وره‌یه‌ری سالی ١٧٨٩ وه‌ تاسه‌رینیی وه‌دوای سه‌رینیی گه‌شته‌که‌ی (مسته‌ر ریچ)یشه‌وه سه‌رینیی (مه‌حمود پاشای بابان)، که ئەم پاشایه، خوشکی که‌یخوسره‌و به‌گی جافی ماره کردوو، هه‌روه‌ک له‌ سه‌رینیی (ئه‌وره‌حمان پاشای بابان)یشدا (که‌یخوسره‌و به‌گ) له‌ هه‌مان پله‌وپایه‌ی بابانیدا بووه، مسته‌ر ریچ له‌ سالی (١٨٢٠ ز)دا و له‌ مانگی (ئاب)دا (مه‌ریوان) بۆ دیده‌نی (که‌یخوسره‌و به‌گ) له‌ هه‌وارگه‌که‌ی خۆیدا به‌خۆی و هاوسه‌ره‌که‌ی و ده‌ست و پپوه‌ند و نووسه‌ر و سه‌ریازه‌ چه‌کداره‌کانییه‌وه میوانی (که‌یخوسره‌و به‌گ) بووه، له‌ خوار (گۆلی زریبار)ه‌وه و به‌گیش میواندارییه‌کی جوان و شایان به‌ (نوینه‌ری پاشای به‌ریتانی)ی کردوو.

ئهمیش جیاوازییه‌کانی وشه‌گه‌لی ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌یه به‌پیی سه‌رچاوه‌کانی: فریبی (مس، گل، ١، گل، ٥، گل، ٦، گل، ٧، گل، ٨، شع، مر، گل، ١٠، کو، ش، ق/ع): فریب - که

ئەمەش بەرپۆنوسی کۆنە.

عاشقان و (ش) عاشقان بو.

دل (بم) من.

بکەن (گ/ک): - بکا- کە ئەمەش دەستکاریی (گیو)ه

نەسیم (گ/ک): نەسیم. - ئەمەش هەلەیه، چونکە (نەسیم) هی (ساحری نەبوو و ئەم دوو کەسە لێک جیاوازن لە (کەسەتی) و (سەردەم)یشدا و، ئەمەش هەر لە دەستکارییەکانی (گیو)ه.

۲- کەئ: واتە (پادشای مەزن و خاوەن شکۆ) ئەمە جگە لە واتا (زمانی)یەکەئ، کە، (چ کاتئ، چ دەمئ) دەگریتتەوه، هەر وها ئەم وشەیه، یەکیکە لە وشە کوردییە (پەهلەوی)یەکانی سەردەمیکی ساسانی باپیرانمان کە بەشپۆهی (کەئ) = (KEY) دەرپرەراوه، بە هەمان واتای (چ کاتئ)ی پرسیار کردن و بەواتای (پیناسە = عنوان)ی پاشا (کەئانی)یەکانی وەک: (کەئوسەر، کەئوقباد، کەئیکوس) کە دیسان وشەئ (کەئ) بەواتای (خاوەند) . مەبەست لە (خاوەنئتی و پالەوان و شاهەنش)یش هاتوو و (فارسی)یش، هەر بەم واتایانە لە ئێمەوه ئەم وشەئ وەرگرتوو و بەکاری هیناوه.

(دارا) ئەمیش دیسانەوه وشەئەکی کوردی پەئیی کۆن و پەسەنە کە لە سەرئینی ساسانییەکانی باپیرانماندا کە (زارگوت = لکە زمانەکەمان) ئەوسایە (پەهلەوی) بوو، هەر بەشپۆهی (DaRa) واتە (دارا) واتای: بوو، خاوەن زەویوزار، شتدار، ساماندار دەدات.

بەلام لە پووی (کەسەتی = شەخسەت)هوه ناوی (داریۆش)ی پاشای فەرمانرەوایی (هەخامەنشئ)ی، پاشایەئیی (فارس)ه کە بەر لە ۱۵۰۰ و ئەوهنده سائیک لەسەر دار و پەردووی فەرمانرەوایی (مادی = مید)یە کوردەکانی خۆمان لە ئەنجامی خیانهتیکهوه (لە ئێمە) دامەزراوه. هەر وها (دارا)ی پاشای (فارس) لە شوئینی گوندی (دارەمان)ی سەر پێگەئ (کەرکووک) بۆ (هەولێر) و نزیک بە (کەرکووک)دا . ئەسکەندەری (مەکدۆنی)ی گەرە شکاندی و پیرەمێرد لە هەلبەستیکئ (گەمە جارئ)یدا فەرموویەئتی:

«(دارا) لە دەشتئ (هەولێر) لە برسا خەوی لئ کەوت»

سەگوان: سەگەوان، سەگقان، وشەئەکی کوردی کۆن و پەسەنە و، لە (سەگ) و (وان) یا (قان) پێک هاتوو. بەواتەئ سەگدار، خاوەن سەگ، سەگ بەخۆکەر، بەلام لە سەرئینی زۆر کۆندا فەرمانرەوایییە کۆنەکانمان و مالهگەرەکان پیشەئ (سەگوان، سەگقان)یان هەبوو، بۆ چاودێری کردنی سەگە بەقەلافەت و راوکەر و پاسکەرەکانیان و، ئەو سەگوانانە خواردن و حەواندەوهئ سەگەکانیان بەدەست بوو و (بوودجە)ئ تایبەتییان بۆ تەرخان کراوه و، مەشقی پاسکردن و راوکردنیان بەسەگەکان کردوو.

هەر وکە لە سەرئینی (زەردەشتئ)ی باپیرانیشماندا بەپێئ ئەو ئاینە، (سەگ) پێزیکئ تایبەئتی

و مهزنی ههبووه. که ئیستا لهو سهزینی (کوردی) سهگ و سهگهوان سووکه و سووک بووه. خاتهم: وشهیهکی (عارهبی)یه واته (ئهموستیله، کلکهوان) وه لێردها (کوردی) مهبهستی له (نگین) واته: ئهنگوستیله جادووویییهکهی حهزهرتی سلیمان که ههرجی وهک (سلیمان) و (زاهیری) ناو ئهم تاکه ههلبهستهشه له باو و باپیرانی ئهو کهیخوسرهو بهگی جافه بوون. که گوايه (کهیخوسرهو بهگ) وهک نگینهکهی حهزهرتی سلیمان بووه له خانهوادهکهیدا له سلیمان بهگی باوکییهوه بق ماوتهوه.

جگه لهمه وشهیی (خاتهم) که عهزهبییه واته (کووتایی پیهینه) که ئهم روالهتەش مهبهست له کووتاییهینهزیتی پیغهمبهری (ئیسلام)ه (دروودی خوای لی بئ) که ئیتر لهدوای ئهوهوه پیغهمبهری بۆ سه مرۆف نههاتوه و، مهبهست لهوهیه که (کهیخوسرهو بهگ) کووتایی پیهینی یا دوامین شکۆمهندیکی ئهوسای خانهوادهی بهرهی (سلیمانی) سهزۆکهکانی جاف بووه، وهک ئهموستیلهکهی (حهزهرتی سلیمانی) کاریگهریی بوو و که ههموو توانایهکی له وزدا بووه و چون سلیمان خواستی ههرجیی لهو ئهموستیله (نگین)ی خوئی کردبئ دهستهجئ بۆی هاتووته دی، ئاوههاش (کهیخوسرهو بهگ) چیی ئارهزوو بووبئ، بۆی هاتووته دی ئهوهنده خاوهن دهسهلات بووه.

سلیمان: که لهم تاکه ههلبهستهی سهروهدا هاتووئه ئهوه ناوی باوکی (کهیخوسرهو بهگی جاف) بووه که (کوردی) کهیخوسرهوی بهئهموستیله (نگین)هکهی (سولهیمان) وهیا بهکووتایی سهز خیلئ (سلیمان)ه و (کهیخوسرهو) جیی باوکی گرتووتهوه.

ههروهها جوانی لهم ههلبهستهدا یهکخستنی وشهیی (خاتهم)ی ئهموستیله و (خاتهم)ی کووتایی پی هین، لهگهڵ (سلیمان)ی پیغهمبهر و (سلیمان) بهگی باوکی (کهیخوسرهو)دایه که له وێژهی کووندا وردهکاری و جوانکاری و وهستایانه بوو.

توحفه: وشهیهکی عارهیبییه، بهواتهیی شتی نایاب و دهگمهن و دانسقه.

لێردها (کوردی) کهیخوسرهو بهگی کردوو به (توحفه) له جوانی و رهوشت بهرزنی و ئازایی و پیاوهتی و شکۆداریدا بهلام فهرمووویه (توحفه زاهیری) واته (توحفهیی ظاهر) بهواته توحفهیهکه بهئاشکرا و راست و رهوانی، توحفه بووه. که وشهیی (زاهیر: ظاهر) واتا زمانیهکهی (ئاشکرا، بهرووهوه، دیاری، روون)یه.

زاهیر: که له وشهیی (ظاهیری)ی (عارهبی)یهوهیه له زمانی کوردیدا (ظاهر) بووه به (زاهیر)، وهنهبی لهم تاکه ههلبهسته ئهم وشهیه ههز تهنیا بهم واتا زمانیه هاتبئ، بهشکو ئهم وشهیه ناوی باپیری (کهیخوسرهو بهگی جاف) بووه که به (ظاهر بهگ) ناسراوه و سهزخیلی ههزه بهرزنی جاف بوو.

لێردها جوانکاری و وهستایی (کوردی) و شارندنهوهی واتا ههیه که له ژیر وشهیی (زاهیر)هکهدا واتای (ئاشکرا) و واتای (زاهیر)ی باپیری کهیخوسرهو ههیه.

ئەمەش لە وێژەى كۆندا ھۆنەرئىكى ورد و بەتوانا نەبووى ئەم جۆرە يارى بە وشە كردنانه و ھەشاردانى چەند واتايەك لە ژيژر تەنيا وشەيەكدا، لە وزەدا نەبووھ.

سەرھەراى ئەمانە وشەى (زاهير) بەپيى سواندن، لە وشەى (ظاهير) ھوھ لە فەرھەنگى عەرەبیدا بەواتاى (گولئى جوان) ھە بەواتاى (نظام) یش ھاتووھ و ئەوھيە كە لە كوردەواریدا بە (ظاهير) ناو دەلئين: (زاهير).

سەرچاوھى ئەم تاكە ھەلبەستەى سەرھوھ (مس، عن، ما/١، م، مع، مر) كە لەمانەياندا دووھمىن تاكى پارچە ھەلبەستەكەيە و تەنيا ھەر لەمانەياندا ھەيە و لەوانى تردا نيبە و ھيشتا چاپيش نەكراوھ.

لە جياوازيەكانى وشەگەلى ئەم تاكە، لە سەرچاوھكانيدا تەنيا وشەى (توحفە) ھەيە كە. توحفە (ما/١، مر): نوظفە- بەواتە لە (تۆو)، يا لە (بەرە) و (نەوھ)ى.

(سليمان) و (زاهير)ن، كە ئەمەش دەگونجى و جوانە- بەلام چونكە لە زۆرترين سەرچاوھدا (توحفە) نووسراوھ بۆيە وشەكەم نەگۆرى بە (نوظفە) كە ئەميش ھەر (عارەبى)يە.

٣- بەختى سووتى: ئيديۆم (كينايە)يەكى كۆنى كوردى بەمەبەستى ئەوھى ئەو كەسەى وھەى دەربارە دەگوترى، بى بەخت بى.

ئوستاد: مامۆستا، فيركار.

دەرس: وانە، فيركردنى شتتەك بابەتتەك لە ھەر بارەيەكەوھ بى.

گژ: روو بەرووكردن، پتەكانان، خۆ لەيەكەدان، جەنگ، ئاوقا.

عالم: جيھان، گيتى.

مەكر: فيل، ساختە، كەلەك، تەلەكە، جۆرە نازيكيشە، بەلام مەبەست لە زيرەكيبى كەيخوسرەوھ.

ساحيرى: جادووگەرى و، كە: سحر: جادووھ.

ئەميش جياوازيەكانى وشەگەلى ناو ئەم تاكە ھەلبەستەيە لە سەرچاوھكانيدا بەختى (گل/١، گل/٥، گل/٦، گل/٧، گل/٨): بخت: رينووسى كۆنە.

ئوستادە سووتى (ف)، نم: ١: استادە سووتى. رينووسى كۆنە.

ئوستادە سووتى (ك٣) ابستادە سووتى - لە تينەگەيشتنەوھ وھەى لى ھاتووھ. ئەو ئوستادە سووتى (ق/٤): أستادت سووتى - شيواوھ.

دەرسى (گل/١، گل/٥، گل/٦، گل/٧، گل/٨، ش): درس- رينووسى كۆنە.

سيحرى (گل/١، گل/٥، گل/٦، گل/٧، گل/٨): سحر: ئەميش رينووسى كۆنە.

وتى (ك/٣): گوتى = بەدەسكارىي گيوى دەزانم.

وا كە (بم) وھكە.

بەردايە (ق/٤): بەردا لە.

گژ (نم/۱): گشتی - ئەمیش کیشی نیو بآلییه که لهنگ و گران دهکات.
گژ (کو، ق/۴، ش، کم، گ/۲، س، گ/۳): گشت.
گژ (ف): گشتمان - نسخه: گشت عالم.
به مهکر و (ق/۴): به سحر و، دهسکاری کراوه.
مهکر و (کل/۱، گل/۵، گل/۶، گل/۷، گل/۸): مکر- پینووسی کۆنه.
ئەم تاکه ههلبهسته له (مس، عن، ما/۱، مع، شع، ن، مر)دا سێیهمین و لهوانی تردا دووهمین تاکی ئەم پارچه ههلبهستهیه.
۴- کافر: ئەوی بروای بهخوا و پیغهمبهر نهبی و پهیرهوی فرمانیان نهکات.
پهحم: بهزهیی، دل پی سووتان.
یهخسیر: ئەو وشهیه دوور نییه که وشه ی (عهرهبی) ی (ئهسیر) ی لئوه پهیدا بووی، نهک بهپچهوانه؛ چونکه ههمیشه وشه ی کورتتر وهک (ئهسیر) له وشه ی درێژتریکه وه، وهک (یهخسیر) پهیدا دهبی، له بهرئوه پیم رهوا نییه که وشه ی (یهخسیر) له وشه ی (ئهسیر) ی (عهرهبی) وهرگیراو دابنریت.
زهلیل: زهبوون، کهنهفت، پهککهوته، دهستهپاچه، پهڕیشان.
جهسته: لهش، قالب:
ئەم تاکه ههلبهسته هه له (ص، عن، ما/۱، م، مع، شع، مر)دا چوارهمین و لهوانی تردا، سێیهم تاکی ئەم پارچه ههلبهستهیه.
یهخسیر و (بم): بیچاره.
یهخسر: بهواته دیل، دهستگیرکراوی جهنگ.
یهخسیر و (نم/۱، ما/۱، مر، کم، گ/۲، س، گ/۳): یهخسیری - ئەمهش ههلهیه؛ چونکه ئەوی یهخسیر بی، هی (زهلیل) نییه بهشکو (یهخسیر) شتیکه و (زهلیل) یش شتیکی تره.
یهخسیر و (کل/۱، گل/۵، ما/۱، مر): نخچیر و- واته (نهخچیر) = (نچیر) که گیاندار ی وهک مهل و ناژهلی راوکراوه که ئەمهش بۆ ئەو شوینه ناگونجی.
زهلیل و (گل/۱، گل/۵، گل/۶، گل/۷، گل/۸، مس، ش، ق/۴، مر): زلیل - ئەمهش پینووسی کۆنه.
دهکا (ق/۴): ئەکا.
ئەم: (گهر چی کافری) یه لهم تاکه دا بهواتای ئەوهیه، ئەگهر وههای دابنیم که تو کافر بی، نهک: (تو کافری) وهک لهسه زاریدا دیاره، که ئەمهش ریگه ونکردنیکه له خه لکی.
۵- (پهروانه): پهپولهیهکی بچووکی زهردباوه، شهیدای پروناکیی مؤم و چرا و فانۆس و فهنه ره و ئەوهنده ئەو پروناکییهی پی جوان و دلگیره که بهگورجی خو ی بهگری ناگره که یاندا هدا و دهسووتی.

شاعیران له کۆنهوه خۆیان دهچوینن به (پهروانه)ی شهیدا و سهوداسه‌ری دلخواز و خۆشه‌ویسته‌کانیان، له شیعره‌کانیاندا وهک له‌م تاکه هه‌لبه‌سته و زۆری تری (کوردی)شدا هاتوو.

که‌مه‌ندکیش: وشه‌یه‌کی کوردیی لیکدراوه له دوو که‌رتی (که‌مه‌ند) و (کیش). که (که‌مه‌ند) ئه‌و گوریسه توند و خۆ راگره درێژه‌یه له راودا بۆ گرتنی ئاسک و که‌له کیوی و بزنه کیوی، راوچی به‌گور هه‌لی ده‌داته نیچیره‌که‌ی که سه‌ری گوریسه‌که قوڵفه‌یه، تاکو ئه‌و قوڵفه‌یه له (شاخ) و (گه‌ردن)ی ئه‌و نیچیرانه ئالی و راوچییه‌که به‌وه به‌یده‌ستیان ده‌کات.

له هه‌مان کاتیشدا هۆنه‌ران له هه‌لبه‌سته‌یاندا (سه‌ودا)ی خۆشه‌ویست و دلخواز هه‌کیان ده‌چوینن به‌و که‌مه‌نده و به‌یده‌ستکراوی خۆشه‌ویسته‌که‌یانی.

له لایه‌کی سێیه‌مه‌وه له ناو (صوفی)یه‌کاندا باوه که سۆزی شیخه‌که‌یان و به‌ندیواریی خۆیان به‌شیخه‌کانیان هه‌وه به‌و که‌مه‌نده ده‌چوینن که گیرۆده‌ی ئه‌و سۆز و به‌ندیوارییه‌ن.

ئه‌مجا هه‌ر هۆنه‌ری به‌یه‌کی له‌م سێ مه‌به‌سته له هه‌لبه‌سته‌کانیاندا وشه‌ی (که‌مه‌ند)یان به‌کاره‌یناوه.

(کیش) هه‌رچی وهک ئه‌م که‌رتی (کیش)ه‌یه له (که‌مه‌ندکیش)دا به‌واته راکیشه‌ر، که که‌مه‌نده‌که نه‌ک هه‌ر ئه‌و دلداره ئه‌و نیچیره و ئه‌و (سۆفی = صوفی)یه‌ی گرتوو، به‌شکو به‌کیشیشی ده‌کات واته رای ده‌کیشی به‌ره‌و لای (خۆشه‌ویست) یا (شیخ) یا (دلخواز).

ئه‌م که‌مه‌ندکیشیه‌یه له وێژه‌یی کۆن (کلاسیکی)دا نه‌ریتیکی هۆنه‌رانه که له هه‌لبه‌سته‌کانیاندا هه‌ر به‌که‌ی به‌ ئامانجی خۆی به‌کار هیناوه، وهک لێره‌ی ئه‌م تاکه‌ی (کوردی)دا و له زۆر هه‌لبه‌ستی تریدا.

که‌مال: زیره‌کی، دانایی، وریایی، ته‌واو، له هه‌ر شتی‌کدا. که مه‌به‌ستی ئه‌م رواله‌تانه‌یه له (که‌یخوسره‌و به‌گدا) هه‌بوون، (مسته‌ر ریچ) له گه‌شته‌که‌یدا که له نزیکه‌وه که که‌یخوسره‌و به‌گی ناسیوه، له زیره‌کیی که‌یخوسره‌و به‌گ دواوه و نووسیویه:

من یه‌که‌م ئه‌وروپاییه‌ک بووم که (که‌یخوسره‌و) چاوی پێ‌که‌وتبێ، که‌چی ئه‌و، به‌حه‌په‌ساوی و که‌وده‌نانه (غه‌باء) چاوی تێ نه‌بریم و له رووی شه‌نگ و شوخی و جوانییه‌وه. مسته‌ر ریچ به‌پیاویکی جوان و شوخ و شه‌نگ و قوژی ناو بردوو. هه‌روهک (کوردی)یش لێره‌دا له جوانی (حوسن)ی که‌یخوسره‌و به‌گ دواوه.

که‌به: به‌یتوللا، به‌یتولحرام، خانووی مه‌که‌که که زیاره‌تگه‌ی موسولمانانه.

شه‌مع: مۆم و مه‌به‌ست له هه‌ر رووناکیده‌ریکه و (جوانی)ی که‌یخوسره‌وی مه‌به‌سته، وهک له باسی په‌روانه‌دا روونم کردوو هه‌ته‌وه.

ئه‌م تاکه هه‌ر له (مس، عن، ما، ۱، م، مع، شح، مر)دا هه‌یه و له‌وانی تردا نییه و، هیش‌تاش چاپ نه‌کراوه.

له (بۆ شەمعی رووتم راگری) مەبەستی لەو هیە ئەو هەند شەیدای بووه، تا وەك پەروانە بسووتی. ٦- لەم تاكە هەلبەستەدا (وشە)ی وەهای تیا نییە كە لێكدانەوی بویت- بەلام لە سەرچاوەكاندا جیاوازییان هەیه لە وشەكانیدا كە:

پارە پارەم كەن (نم/١، كم): پارەمكەن- ئەمیش لەنگە و ناتەواو. رەنگە هەلەى چاپى بى.

پارە پارەم كەن (ك/٣) تیکە تیکەم كەى- ئاشكرايە كە دەستكاريى گيوه.

لەسەر پريم دابنين (ف، نم/١، م، ش، مع، با، شح، مر، گ/٢، س): لەسەر پريم دابنينى.

لەسەر پريم دابنين (بم): لەسەر ريم دابني - وە لە (س)دا نووسراو: نسخە لريگام.

لەسەر پريم دابنين (كو، ما/١): لريگادا دابنين.

هەر تۆم (ف، نم/١، م، ش، مع، با، شح، مر، كو، ق/٤، با، كم): هەرتو.

خەلقى (ك، ٢، گ، ٣، س) خەلكى- بئىگومان ئەمەش گۆرپنى گيوه.

سەرچاوەكانى ئەم تاكە: (مس، عن، ما/١، م، مع، شح، مر)ەكە لەمانەدا شەشەمىن و لەوانى

تر و چوارەمىن تاكى ئەم پارچە هەلبەستەيه.

٧- هەم چەشنى: هاوچۆرى، هاوتای، بەوینەى.

مەلاحەت: جوانى، شيرينى (لە لەش و پەوشت چاك)يدا.

ئيقليم: پارچەيهك زهوى زۆر فراوانە لە نيشتمانىكدا.

خوسرەو: ناوى خودى (كەخوسرەو بەگى جاف)ە كە ئەم هەلبەستەى بەسەرا هەلداو،

ليزەدا كە (كوردى) گوتوويه: وەكو (خوسرەو) ئەمە ئەوپەرى جوانىيه لە (هەلنان)دا، بەواتا

هەر تەنيا وەك خۆت و (بەس)، لە بى هاوتاييدا، چونكە نەيگوتوو (وەكو فلانكەكەس وەهايت)

بەشكو گوتوويه: وەك خۆت وەهايت.

هەر لەسەر ئەم (بیرە قوولە): مەولەوى فەرمووويهتى:

«ئەساسەى نىچىر، ماوهر دەم پەى ویت،

ویت طەيار مەكەرد، چون كى؟ هەر چون خۆت.»

واتە: «كەرەستەى راوم نەهینا بۆ خۆت.

خۆت لى گورج دەكرد، وەك كى؟ هەر وەك خۆت»

چونكە كەسێكى تری لەو گورج و شایانترى نەدیوه، مەگەر هەر ئەو، كە ئەمە باسى

راوکردنەكەى (خال)ى (مەولەوى)دایه و (كوردى)یش فەرمووويهتى هەر وەك خوسرەو كە

ئەویش (خۆتى).

كووسى نادری: ناوى چۆرە ئاوازیكى مۆسیقى و گۆرانىيهكيشه.

كووسى نادری: كووسى واتە (ئاواز) و (ئامپىر)ى مۆسیقى وەك هى ئەو وەكەى (نادر شا).

كووسى نادری: (ئاواز) و (ئامپىر)ى مۆسیقاىهكى (نادر) = نادیده، دانسقه، دەگمەنه.

هەلكەوتەيهكى بى هاوتا.

(كوردى) لەم تاكە ھەلبەستەيدا لەمانەدا مەبەستى لە چ كامپىيان نىيە؛ چونكە (كوردى) مەبەستى لەو ھەبوو: كە ئەى خوسرەو كە ھاوتايەك يا ھاوجۆرئىكت نىيە و لەو پۈلەتەندا كە لىيان دواوم ھەر تايبەتن بەخودى خۆتەو، دە كە واتە ھەر خۆشت شايانى ئەوھىت كە ئەم چۆنئىيەت بەلئىدانى كووس واتە ئاواز و ئامىرى مۆسقىياھەكى دەگمەنى خۆت لى بدەى و دەنگ بلۆ بەكەيتەو كە ھەر خۆى و خۆت و، پئويستە ئەو كووس لئىدانەھىشت دانسقىە بئىت، نەك وەك ئەوھەكى (نادرشا) بئىت، بەشكو وەك ھى خودى خۆت بئى.

ئەمىش جىياوازيەھەكانى نىوان سەرچاوەھەكانى ئەم تاكە ھەلبەستەيە لە وشەكانى ناوھەرۆكەكەيدا:

ھەم چەشنت (نم/۱، ف، ما/۱، مع، مر، كم): ھام چەشمت.
ھەم چەشنت (كو، ق/۴): ھەم چەشمت.
ئىقلىمى (مس، گل/۱، ما/۱، شع): اقليم - ئەمەش پئىنووسى كۆنە.
مەلاھەت (ف، كو، ش): محبت.
مەلاھەت دا نىيە (ك/۳): مەلاھەت دا. ديارە ھەلەى چاپى يا نووسىنە.
ئەم تاكە ھەلبەستە لە (مس، عن، ما/۱، مع، شع، مر)دا ھەوتەمىنە و لەوانى تردا پئىنجەمىن تاكى ھەلبەستەكەيە.

۸- رۆج: گيان، مەبەستى لەوھىە ئەگەرچى وەكو گيان خۆشەويستى، بەلام گيان بەچاوا نابىنرئى، لەگەل ئەوھشدا تۆ ھەمىشە لە ناو دلم دای.
مىحنت: ناخۆشى، خەم، ئازار، بارى گران، ماندووئىتى.
دائىم: ھەمىشە.

حاضر: وشەيەكى (عارەبى)يە بەواتە: ئامادە، ھەبوون، مەبەستى لەوھىە ئەوھندەى (كەبخوسرەو بەگ)ى خۆش ويستوو، بۆيە ئەگەر لە يەكيش دوور بن و ديارى نەبن وەك ديار نەبوونى (رۆج) و (دل)ە كە بەلام ھەمىشە لە ناو دلئىدا ھەى و ئامادەى و لئى دوورنىت، وەك لە پئىش چاوا دابىت ئاوەھای.
ئەم تاكە لە (مس، عن، ما/۱، م، مع، شع، مر)دا ھەشتەمىنە و لەوانى تردا، شەشەمىن تاكى ئەم پارچە ھەلبەستەيە.

۹- ئامانەت سەد ئامانەت: ئەمە وتەيەكى: ئىدىيۆم (كىنايە)ى زمانى كوردىيە كە بۆ راسپاردنى پارىزگارى كردنى شتىك، بەكار دەھئىنرئىت. واتە قسەى نەستەق و لە ھەر بۆنە و دەرفەتئىكدا دووبارە دەكرئىتەو لە ئاخاوتن يا نووسىندا و (كوردى) زۆر لەمانەى بەكارھئىناو، كە ئەمەش ھۆيەكى رئىگرى ھەلبەستەكانىيەتى.
جومعە: ھەينى، ئەينى، ناوى شەو و رۆژئىكە بەلاى ئىسلامەكانەو.
(كوردى) لەم تاكە ھەلبەستەيدا پىرۆزىيە شەوى (ھەينى)ى ئەو شەوھى كە لە لای كەبخوسرەو

بهگ بووه بهههلی زانیوه که (زیکری) تیا بکات که نهو سایهیش و له سه‌رینی شیخ ماری نۆدیییه وه نهو نه‌ریته له سوله‌یمانی هه‌بووه له‌لایهن په‌یره‌ویکارانی (ته‌ریقه‌ی) (قادی) و (نه‌خشی) یشه‌وه.

غافل: بی ئاگا- که (کوردی) خۆی به‌خۆی ده‌لی که نه‌وه شه‌وی هه‌ینییه هه‌تا به‌یانی بی ئاگا و دووربی له زیکرکردن.

ذیکر: به‌دهم (زار) و به‌دل یاد و ناوی خوای مه‌زن کردن و نه‌میش یادکردنه‌وی پیغه‌مبه‌ر و پیاوچاکان و شیخه‌ ته‌ریقه‌کانه.

(قادر): توانا، خوای توانا، قادری مه‌به‌ست له غه‌وسی گه‌یلانی که ناوی (عه‌بدولقادر) بووه که (کورد) به (قادر) ناوی ده‌بن.

هه‌روه‌ها وه‌کو بیستومه که (که‌یخوسه‌ره به‌گ) برابه‌کی و یا باوکی باپیری ناویان (قادر) بووه و نه‌مه جگه له (قادر به‌گ) ی برازای (کوردی) که وه‌ک له هه‌لبه‌ستی پیش نه‌مه هه‌لبه‌سته‌دا به‌دریژتر لئی دواوم نه‌ویش له‌و سه‌ردانه‌ی (کوردی) دا له لای که‌یخوسه‌ره به‌گ بووه. که (کوردی) له‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌یدا نه‌مه هه‌موو (قادر) انه‌ی به‌یاد کردووه‌ته‌وه و وه‌ک سه‌ر له خه‌لکی شیوانتیکه که له نیوان نه‌مه (قادر) ه زۆره‌دا مه‌به‌ستی چییبه و له ژیر نه‌مه ناوه‌دا مه‌به‌سته‌که شاردراره‌یه، که نه‌مه‌ش جۆره نه‌ریتیکی وێژه‌یی کۆنه و به‌جوانکاری و، وردی شاعیره‌که دانراوه، هه‌ر نه‌مانه‌یشه وه بیستوشمه که که‌یخوسه‌ره به‌گی جاف کورپیکیشی هه‌بووه. ناوی (قادر) بووه و، له پیکادانیکی خیلاتی نه‌مه قادره له سالی ۱۲۵۷گ = ۱۸۴۸زدا کورژاوه و دوور نییه نه‌و شه‌وه یادی سالانه‌ی کورژانی نه‌مه قادره‌یان بووبی که کوردان له رۆژ و شه‌وی وه‌هادا خیریکی زۆر ده‌که‌ن و خواردنی چاک و زۆر ده‌رخواردی زۆر له جۆر که‌سانه ده‌ده‌ن و ده‌به‌خشنه‌وه.

جگه له‌مانه‌ش مامیکی که‌یخوسه‌ره به‌گ واته برای (سه‌لیمان به‌گی باوکی) که هه‌ر ناوی (قادر) بووه که (کوردی) هه‌موویانی له‌م تاکه‌یدا شار دوونه‌ته‌وه وه‌ک له هه‌لبه‌ستی ژماره (۹۵ - دل گرفتار بوو) دا که (سه‌ردانی) ی مالی محمه‌د پاشای جاف و که‌یخوسه‌ره به‌گی کردووه که به‌شتی نه‌و سه‌ردانه به‌هۆی کوشتنی نه‌و قادر به‌گه‌وه بووه که (کوردی) بانگه‌پشت کراوه و پیکه‌ی گوم کردووه.

به‌دووری نازانم نه‌و هه‌لبه‌سته‌یانی له‌و سالی (۱۲۵۷ک = ۱۸۴۱ز) دا دانابی.

هه‌روه‌ک له سه‌رچاوه ده‌مییه‌کانمه‌وه زانیومه که (کوردی) هه‌لبه‌ستیکی پرسه‌نامه‌ی به‌جۆشی به‌و بۆنه‌یه‌وه داناوه که به‌داخه‌وه هیشتا نه‌و هه‌لبه‌سته پرسه‌نامه‌یه‌م ده‌ست نه‌که‌وتووه.

محمه‌د پاشای جافیش که له سه‌ردانه‌که‌ی (مستهر ریچ) دا پایه‌ی (پاشایه‌تی) ی (ریچ) به (محمه‌د به‌گ) ناوی بردووه. وه‌رنه‌گرتووه‌دا پیم وایه، نزیکتر نه‌وه‌یه و له‌وانه‌بی (کوردی) نه‌مه سه‌ردانه‌ی ناو نه‌مه دوو هه‌لبه‌سته‌ی پیتشوو و سه‌ره‌وه‌ی به‌بۆنه‌ی به‌هاره‌وه بووه، چونکه له

هاوینه‌ه‌واردا بوون و ئه‌شی هه‌ر له‌و کاتی سه‌ردانه‌یان شه‌وی (جومعه = هه‌ینی) یه‌ بووبی، جومعه‌ی کوژرانه‌که‌ی ئه‌و قادر به‌گه‌ی (قادر) ی کوری که‌یخوسره‌و به‌گیش کوژر ابیت و ئه‌وسایه‌ش که‌ له‌ هه‌لبه‌ستی ژماره‌ ۹۵ دا نیشانه‌م بۆ کردووه، محهمه‌د پاشا پایه‌ی پاشایه‌تی هه‌بووه. که‌ دوا‌ی سه‌ردانه‌که‌ی (پیچ) بووه.

ئه‌و (محهمه‌د به‌گ) یا (محهمه‌د پاشا) ی جافه‌ش هه‌ر کوژراوه‌ باوکی وه‌سمان پاشای جافه‌ که‌ (عادیله‌ خانم) ی کچی (قادر به‌گی بران‌زی کوردی) ی ماره‌ کردووه. که‌ (عیزه‌ت به‌گ) و (تایه‌ربه‌گ) و (ئه‌حمه‌د موختار به‌گ) و (ناهیده‌ خانم) منالی ئه‌و (عادیله‌ خانم) و (وه‌سمان پاشایه‌) بوون و جگه‌ له‌ (عیزه‌ت به‌گیان، هه‌ر سیانه‌که‌ی تر له‌ شاعیره‌ ناوداره‌کانی کوردن و خزمایه‌تی (کوردی) له‌گه‌ڵ (جاف) دا هه‌بووه.

هه‌ر ئه‌و وه‌سمان پاشایه‌ش برای (مه‌حموود پاشا) ی به‌ناویانگ و گه‌وره‌ی خان بووه که‌ وه‌سمان پاشا له‌ سالی ۱۲۶۶ ک = ۱۸۴۹ ز. دا پایه‌ی پاشایه‌ی دراوه‌تی.

ئهم تاکه‌ له‌ (گل/۱، گل/۵، گل/۶، گل/۷، گل/۸، گل/۱۰، کو، ف، بم، ش، کم، گ/۲، گ/۳، س، ق/۴، نم/۱، با) دا هه‌وته‌مین و له‌ (مس، عن، م، ما/۱، مع، شح، مر) دا نۆیه‌مین و دواتاکی ئهم هه‌لبه‌سته‌یه‌ له‌ هه‌موویاندا.

ئامانه‌ت سه‌د ئامانه‌ت (ما/۱، مع، مر، کل/۲، نم/۱، با، س، گ/۳): لیت بی صد امانت (لیت بی سه‌د ئه‌مانه‌ت)

که‌ ئه‌مشه‌و (گ/۲، گ/۳، کم، نم/۱، ف، گل/۱، س): هه‌رکه‌.
جومعه‌یه‌ (گ/۳) جومعه‌.

سه‌به‌ینی (ش، کو، ما/۱، ق/۴): صببینی. رینووسی کۆنه‌.
قه‌ت (ش، کو، ما/۱، ق/۴): قط - رینووسی کۆنه‌.

مەگەر نالینى من

- ۱- مەگەر نالینى من ھاتوۋەتە گۆشى
كەۋا كىردوۋىيە تەركى سۇرخ پۆشى
- ۲- بەھارى گۆلشەنى حوسن و جەمالە
بەسوخمەى سەبىز و نىم تانى بىنۆشى
- ۳- خەلاتى دولبەرى و شوخى كە دەدرا
لە پاش يۈوسف موزەببەن بوو، بە دۆشى
- ۴- فەلەك تۆش عاشقى ۋەك من كە ئەمشەو
خەرىكى نالەو و گىرىيە و خورۆشى
- ۵- مەدە ۋەعظم لە تۆبەى عەشق ۋاعىظ
ئەگەر صاحىب كەمال و عەقل و ھۆشى
- ۶- لە من (بەدتر) دەبى زاھىدا! ئەگەر تۆش
شەرابى دەستى مەحبۇوبى بىنۆشى
- ۷- غەرەض: بۆ فەوتى (كوردى) بوو كە فەوتا
ئىتر بۆ كىيە ناز و خود فرۆشى؟؟

۱- گۆش: گۆش

سۇرخ: سۇرخ، ئال، قىرمىزى

سەراۋەى دەستىنوسى ئەم ھەلبەستە (كەشكۆلى): (مس، عن، گل۷، گل۸، ما، ف، كو، يىح، نم، ۱، با) يەۋ لە چاپكراۋىشدا (ئا، كم، گ۲، س، گ۳) يە، و (ئا) مان كىردە، بىكەى لىكۆلىنەۋەى بەلام بۆنەى ھەلبەستەكەمان لە لا ئالۆزە.

۲- گۆلشەن: گۆلزار، لالە زار، باغ، شوپىن گۆل، گۆلستان.

حوسن: دىگىرىيى، شوخى، شىرىنى، جوانى.

جەمال: جوانى

سوخمە: پۆشاكىكە يا قۆلدار يا بى قۆلە و قۆلدارىشى ناۋدارە، ۋەك (بلووز)ى ئىستە ۋايە،

به رگيكي خوجيبي كوردانهيه.

سهبز: سهوز. كهسك

نيم تان: كورتهك ئه ويش وهك سوخمه ي قوئداري ناوداره، به لام كه مي لهو دريژتره تا نزكي ئه ژنويه.

بنوش: ناوي رهنكي (مؤر) يا بنه وشه ييه، ههروه ناوي جوهره كريك (قوماشيكي) تايه تيه كه (بنوش) ي پي و تراوه له ئاوريشم كه مؤر بوويه. درهنكي مؤر بوو. به جوهره (خامهك) يكيش دهوترا (بنوش) يا (بنه وش) كه له رهنكي (گوله بنه وشه) ويه.

ئهم تاكه له (عن، گل، ۷، گل، ۸، ف، ئا) دا دوهمينه و له واني تر دا سييه مينه.

گولشه ني (گل، ۷، گل، ۸، ما، يچ، نم): گلشن.

سهبز و (ئا، گ، ۲، س، گ، ۳): سهوزو.

نيم تاني بنوشي (نم، ۱، كم، ئا، گ، ۲، س، گ، ۳): دوشي باده نوشي - ناگونجي.

نيم تاني بنوشي (ف) ميناي با دنوشي - ئه ميش ناگونجي

نيم تاني بنوشي (گل، ۷): قباي باده نوشي - ئه ميش ناگونجي هه رچه ند (قبا) يه كه وايه.

نيم تاني بنوشي (كو): مينتاي باد پوشي - ئه ميش ناگونجي.

نيم تاني بنوشي (يچ) نيم تالي با له پوشي = جوان و به جتيه.

نيم تاني بنوشي (ئا) نيم تالي ساده پوشي - ناگونجي. به تيكرابي ئهم تاكه شيواوه.

۳- خه لات: به خشيش.

شوخي: جواني، دلگيري، شهنگي، شيرين، دولبه ري.

يووسف: حه زره تي يووسف - و مه بهس له جوانييه كه يه تي كه له نايه تي: ۲۱ (يووسف) دا له قورئاندا خوا به فريشته (مه لائيكه) ي ناويردوه له جوانيدا. (كورد) ش، بويه وتويه: (له پاش يووسف) هوه بو خه لاتي جواني وهرگرتن، به لام به مه ش دلي ئاوي نه خواردوه ته كه يه كيكي تري وهك (يووسف) هه بي و لهو جوانتر بي، بويه به شيويه كي تر جوان تريتي ياره كه ي وها دهر بپوه كه ئه و

(خه لاته) هه ر به وهنده ي درا به سه ر شاني ياره كه يدا (خه لاته كه) ي پي رازايه وه، جا ئايا ده بي ئه و ياره خو ي چهن د جوان بووي. ئه مه ش ئه و پيري باسي جواني كرنه.

ئه شي ئه م هه ليه سته نيشانه بي بو يه كي لهو خه لات وهرگرتانه (پاشاكاني بابان) كه له سولتاني عوسماني و... هتدوه بويان دهات، يا خو يان به كه سيكيان به خشيب.

موزه ييه ن: رازاوه، ئارايشت.

دوش: شان، وا دياره ئه و خه لاته، له كه و له سموره نايابه كان بووه بويه دراوه به شاندا.

ئهم تاكه له (عن، گل، ۷، گل، ۸، ف، ئا) دا سييه مينه و له واني تر دا دوهمينه، واته له گه ل تاكي

- پیشوودا پاش و پیشه و لیره و دوا زنجیره‌ی تاکه‌کان له هه‌موو سه‌رچاوه‌کاندا چونیه‌که.
- که دهدرا (ف، یح): که دورا .
- که دهدرا (ما): که دروا .
- که دهدرا (کو): که ددرا- ئەشی (ف، یح، ما) پیتی (د)یان لی گۆپدرابی به (و) وه له سه‌رچاوه کۆنه‌کاندا (ددر)ا نووسراوه، بۆیه (دهدرا)مان جیگیر کرد .
- دولبه‌ری (گ، س، گ٣): دلبه‌ری، ئەمه‌ش دهسکاریی گیوه، چونکه له سه‌رچاوه کۆنه‌کاندا نیشانه‌ی (لامی قه‌له‌و) نه‌بووه که گیو لپی وهرگرتن .
- ٤- فه‌له‌ک: رۆژگار، ئاسمانی مه‌به‌سته (گه‌ردوون)، سروشت .
خوڕۆش: جۆش و ئالۆزی .
- وا دیاره کاتی دانانی ئەم هه‌لبه‌سته و خه‌لات وهرگرتنه‌که، ئاسمان و که‌ش تووشی ئالۆز بووه هه‌وره‌ تریشقه و باران بووه که زۆرتره‌که‌ی به‌ر دوا‌دوای وهرزی (زستان) و سه‌ره‌تای به‌هار ده‌که‌وی که (کوردی) له هه‌مان کاتدا به‌ دهردی دهروونی خۆیه‌وه له ناله و گریان و خوڕۆشدا بووه که به‌داخه‌وه ئەو دهرده‌مان به‌ ته‌واوی بۆ ئاشکرا نه‌بووه .
- تۆش (ما) تووشی .
- نالەو و گریه و (کو): کریه و ناله‌و .
- گریه‌و (ما): کریو، ئەمه‌ش رینووسی کۆنه .
- گریه و (یح): کریه و، هه‌ر رینووسی کۆنه .
- ٥- وعظ: په‌ند و ئامۆژگاری . (واعیظ): په‌ند و ئامۆژگاریکار .
- تۆبه: واز لێهێنانی دل‌داری مه‌به‌سته . و ئەلی ئەی (واعیظ) ئامۆژگاریم مه‌که وازی لی ناهێنم .
- صاحب: خاوه‌ن .
- که‌مال: (ته‌واویی له تاقیکردنه‌وه و بیرورا و زانستی) مه‌به‌سته .
- عه‌قل: ژیری .
- ئەم لێدواننی (واعیظ) و له تاکی دوا‌ییدا (زاهید)ه، به‌لگه‌ی بوونی دژ و به‌دکاره له‌نیواندا که به‌ جۆریکی لابه‌ لا لێیان دواوه، به‌لام نادیاریه .
- تۆبه‌ی (یح): تۆبه‌ رینووسی کۆنه .
- له تۆبه‌ی (ما): لتوبه، رینووسی کۆنه .
- عه‌شق (گ٣): عیشق .
- واعیظ (ف، با، نم، ١، کم، گ٢، س، گ٣): زاهید .
- ئەگه‌ر (گل٧، گل٨، یح): آکر - رینووسی کۆنه .
- عه‌قل و (ما): عقل . رینووسی کۆنه .
- ٦- به‌دتر: خراپتر بۆ گه‌یژده‌بوون به‌و عه‌شقه‌وه و په‌یوه‌ندی به‌ جوانه‌وه و زیاتریبوونی

خۆشه‌ویستی.

زاهید: مه‌راییی کاران و (به‌سه‌ر زاری خۆ به‌ خواناس و گۆشه‌گیر ده‌رخه‌ران)ی مه‌به‌سته.

شه‌راب: باده، مه‌ی، خواردنه‌وه‌ی سه‌رخۆشکار وه‌ک عه‌شقه‌که‌ بێ.

مه‌حبوب: خۆشه‌ویست، ئه‌و جوانه‌ی لێی دواوه‌ مه‌به‌ستێتی.

ئه‌گه‌ر (یج): اُکر - رینووسی کۆنه

تۆش (ما): تۆیش.

شه‌رابی (ک): شه‌رابی، یا هه‌له‌ی چاپی یا ده‌سنگه‌ی گیوه.

ده‌ستی (ما): دست. رینووسی کۆنه.

مه‌حبوبی (گل، ٧، گل، ٨): محبوب. رینووسی کۆنه.

مه‌حبوبی (ما): محبوبم.

مه‌حبوبی (نم، ١، کم، گ، ٢، س، گ، ٣): محبوبه‌ی: (مه‌حبوبه‌ی).

٧- غه‌ره‌ض: ئامانج، مه‌به‌س، مه‌به‌ست.

فه‌وت: نه‌مان، له‌ناوێردن. (فه‌وتا) له‌ ناوچوو.

بۆکییه: بۆ چ که‌سه‌یکه‌ وه‌یا به‌ توانجه‌وه‌ پێی ده‌لی (بووکییه)؛ چونکه‌ وا ده‌ر ده‌که‌وه‌ی له‌م

هه‌لبه‌سته‌دا له‌ دوو (به‌ره) دواوه، وه‌ وه‌ک هه‌لبه‌سته‌که‌ی (نالی) وایه‌ که‌ بۆ مردنی (سلیمان

پاشای بابان) و دانانی (ئهممه‌د پاشا)ی کورێ له‌ جیگه‌ی ئه‌و که‌ له‌ هه‌مان کاتا پیرۆزانه‌یشه

که‌ گوتویه:

«تا فه‌له‌ک ده‌وری نه‌دا که‌وه‌که‌به‌ی ئاوا نه‌بوو»

به‌لام به‌داخه‌وه‌ ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی (کوردی) لێلییه‌کی تیاپه‌ یا ناته‌واوه‌ که‌ نازانری بۆ کێی

گوتوه.

خود فرۆشی: خۆ فرۆشتن که‌ په‌نگه‌ ئه‌مه‌ی به‌ (به‌ره‌یه‌ک) وتبێ و هه‌ندی شوینی تری

هه‌لبه‌سته‌که‌ بۆ به‌ره‌یه‌کی تر؛ چونکه‌ له‌ په‌راوێزی ئه‌م تاکه‌وه‌ له‌ (مس)دا که‌ که‌شکۆلی

(سه‌یدی هه‌ورامی)یه‌و خۆی هاوآل و هاوده‌م و هاو چاخێ (کوردی)بووه، به‌ بن رسته‌ی: (بو

فوتی کردی بو که‌ فوتا) واته‌ (بۆ فه‌وتی کوردی بوو که‌ فه‌وتا)دا خه‌تیکێ کیشاوه‌ و له‌ گۆشه‌ی

لای چه‌پی خه‌ته‌که‌وه‌ نووسیویه: (١٢٥٨هـ) و ئیتر به‌ داخه‌وه‌ داوینی ئه‌و په‌ره‌یه‌ له‌ په‌رپووتیدا

له‌ ناوچوووه‌ و ئه‌وی له‌ دوا‌ی نووسینی ئه‌م سالی (١٢٥٨هـ)یه‌وه‌، نووسیویه نه‌ماوه‌ و نازانری

چی نووسراوه.

ئه‌مه‌ش نیشانه‌یه‌کی به‌ هیزه‌ بۆ ئه‌وه‌ی که‌ له‌ و سالی کۆچییه‌دا که‌ به‌رامبه‌ره‌ به‌ سالی

(١٨٤٢ی زاینی) شتیکێ ئه‌وتۆ رووی داوه‌ که‌ هه‌ستی (کوردی)ی جوولانده‌بێ و ئه‌م

هه‌لبه‌سته‌ی له‌سه‌ر دانابێ، به‌لام دراویتی و له‌ ناوچوونی ئه‌و داوینی په‌ره‌یه‌ی له‌ که‌شکۆله‌که‌ی

(مس)دا، ئه‌و رووداو و بۆنه‌ی هه‌لبه‌ست بۆ دانانه‌ی، له‌گه‌ڵ خۆیدا لێ گوم کردوین.

منیش له ریگهی تۆ ژینه وهدا، پیتهکانی ئەو پستهی (بو فوتی کردی بو که فوتای)ی ناو ئەم تاکه ههلبهستهی سه ره وهم به ژمارهی پیتی ئەبجهدی بهراورد کرد، دهرکهوت دهکاته (١٢٥٨) چونکه ئەوسا رینووس بهو جۆره بووه که (سهیدی) له (مس)دا نووسویه و خهتی بهبندا کیشاوه که: ژمارهی ١٢٥٨ی له دواى خهتهکهوه نووسیوه.

کهواته بۆچوونهکه م له سه ر ناوه رۆکی ئەو ژمارهی ١٢٥٨ی ئەو په ریه راسته و، به لام له گه ل ناته واویشیدا هه ر لیره دا جیگیرم کرد به شکو به هۆی سه رچاوه ی تره وه ئەمه شتیکی لی بکری به شتی، چونکه ئەوساله سه رینی فه رمانه واییی ئەحمه د پاشای بابان و هه ره تی چه ند پشٹیویه ک بووه که میژوو بۆی دیاری کردووین و له وانه بوون هه سته هۆنه رانی ئەوسایان جوولاندی، سال دواىی ئەحمه د پاشا روخواوه له گه ل پاشایه تییه که ی. فه وتی (یح): فوت. رینووسی کۆنه.

کوردی (یح، ما، کو): هجری - ئەم هه لبه سته له وه ناچۆ له دهره وه ی (سلیمانی) وه یا (کوردستان) دای نابی که (کوردی) بۆ ئەوانه نازناوی (هیجری) داناوه. بۆ کتییه (ما): بوکیتیه.

بۆ کتییه: (نم): بۆ کۆ یه - هه له ی ده ستنووسه.

ناز و (گل، ٧، ما): ناز.

خود فرۆشی (گ، ٢، س، گ، ٣): خو فرۆشی ئەمه ش ده ستکاری مامۆستا گیوه.

به‌ئەپرۆ و خال و خەت

- ۱- به‌ئەپرۆ و، خال و، خەت؛ خوویی، به‌بالا؛ چوست و چالاکى به‌ظاهیر؛ (بێچوه‌ده‌رویش)ی، به‌دل‌جەللادی‌سەففاکی.
- ۲- به‌ئایینه‌ی‌روخ؛ (ئەسکەندەر)، به‌جامی‌دیدە؛ (جەمشید)ی به‌بەتەختی‌سینە؛ (پەرۆیز)ی، به‌ماری‌زولف (ضوححاک)ی.
- ۳- لە (پەسم)ی‌قەوسى‌ئەبرۆت، سستەوا (پەرگار)ه‌کەى (مانی) لە (نوسخە)ی (جەوهەری‌فەرد)ی‌دەمت، حەیرانە (سەککاکى).
- ۴- سپای (خەت)، غەیری (مووکیش) یانە (تیغ)؛ چاری‌نییە‌لاى‌کەس. به‌ (دەریا‌عیلم)ه‌وه، هێچم‌نەکرد، با‌بچمە (دەللاکی).
- ۵- دەلێن: جەللاد!!، دەلێ: نە، سەرکزو، مەعشوووقە‌یەکم، داد بە‌لێ‌ئەو‌پراست‌دەکا، ئەمما‌درۆزن؟ کلکە‌میس‌سواکی.
- ۶- لە‌دەست (باوکی) هە‌پراکەم؟ یا‌لە‌بۆ‌ئەى (داکی) هاوارکەم؟ لە (ظولم)ی (خۆی) بناڵم؟ یا‌لە‌بەر‌جەورو‌جەفای‌کاکی؟
- ۷- (گەله‌ی‌صۆفی، ئەوا‌هاتن، کە‌میراتی (فەقی) بەش‌کەن، بە‌لێ: مە‌لوومە‌خۆ؛ (و‌حشى) کە‌مرد، سەگ‌دەچنە‌سەر‌لاکی.
- ۸- (حەیا)ی‌بردی (شەراب)، واعیظ. کە‌وا (مەنع) ت‌دەکا (زاهید)، (هەوێ‌ساری) خراپە، بۆیە‌وا (بە‌دگۆ)ی و (بە‌دناک)ی.
- ۹- عەجەب، دەستەو‌گریبانم‌بووه (کوردي): بە‌لاى‌دونیا مە‌گەر‌قیسمەت‌بوو، بۆ‌من‌پۆژی‌ئە‌وو‌ه‌ل، عیجز و‌غە‌مناکی.

۱- خەت (خەط): روومەت، کۆلم، روخسار، لە‌هەمان‌کاتیشدا‌مە‌بەست‌لە (گەندە‌مووی) روخسارە. لە‌تیکرای‌ئەم‌پارچە‌هە‌لبەستە‌وه، دە‌رە‌کە‌وێت‌کە‌وا ئەم‌هە‌لبەستە، رازی‌دل‌دارییە‌کی‌قوول و‌کاریگەری‌بێ‌ئە‌جامە، بە‌رامبەر‌بە‌کچیکى‌کوردي‌دل‌خوازی‌دای‌ناوه. لێ‌رەدا‌پرسیک‌دێ، بە‌بیردا‌کە‌ئایا (کوردي) لە‌و‌سەر‌ئینییە‌ئاینییە‌ی‌خۆیدا‌کە‌تە‌نانهت‌لە‌ئێستە‌ی (۲۰۰۵)دا‌بە‌روو‌هە‌لم‌ال‌راوی‌ئاشکرا‌کردنی (نێ‌ربازی) نەنگی و‌سووکییە و

(کوردي) چەندىن ھەلبەستى دلداریى بەسەر (كچ)دا ھەلدابى و ئەو ھەلبەستانەيش كە ناوى نىرىنەيەكى ھاوال و كەسيەتییە ناودارەكانى ئەوسايان تيايە لە پرووى تىگەيشتن و كورتبىنى و لىنەكۆلىنەووه ھەندى سەرچاوه وەك لە شوینى خۆياندا پروونم كرددونەتەوہ لەم پەراویيەدا كە ئەو سەرچاوانە (كوردي)يان بەنارەوايى بە(نيربازى)، تاوانبار كرددووه، كە ئەم پەراویيەم لە زۆر شوینیدا بەبەلگەى بەھیزووه ئەو تاوانباركردنە نارەوايەى (كوردي)ى تيدا بەرپەرچم داوانەتەوہ و پوچ و تروم كرددون.

خووب: بەواتە جوان، وشەيەكە، كورد و فارس بەكارى دىتن.

بەبالا: ئەم وشەيە ھەر بەسەرنجدانىكى سەرزای دوورەكەوئى لە ئەم شوینەدا جىگەى نىيە و گۆردراویيەكى بەسەردا ھاتووه، لەوانەيە، وە نزيكتر لە راستى و، دەقەكەوہ ئەو وشەيەكى وەك (بە ھەيبەت) بى.

يا(دوو)، وشەى (چوست) و (چالاکى)يەكە، لەوانەيە، وشەى تريان لە دەقەكەى (كوردي)دا لە جىگە بووبى، بەمەرجى پاشبەندەكەى تىك نەدرى.

بۆيە وەك خۆى و بە گونجاوى (ئەم شوینەم) ھىشتەوہ. بەشكو سەرچاوهى تر، دەرکەوئیت كە ئەم نارپىكەى پر كاتەوہ.

چونكە بالا دەچوینى بە (چنار)، (لاولاو) و (عەرەى) و... ھتد نەك بە چوست و چالاک، ھەرەك (چوست و چالاکى)يش لە (بالا)وہ نىيە و لە (ھيمەست و ھەيبەت و ديمەن) و ئەمانەى لەگەلدا دەگونجى.

ظاھير: سەرزارى، لە روالەتدا، ديار، ئاشكرا.

دەرويش: ھەوادارانى يەكئى لە (تەرىقەت)ەكان و كەسپىكى چاك و بى وەى و خواناسە و لە شوینى تردا بە دريژى تر پىناسەم كرددووه.

جەللاد: وشەيەكى (عەرەبى)يە بە واتە: ئەو كەسەى كە پىست دەگروئیت، بەلام ليرەدا مەبەست لەو كەسەيە كە لەبەردەستى سەرۆكە خوین رىژەكاندايەو ئەو خەلكى لە سىدارە دەدا وە يا بە شير مليان دەپەرىنى و بەدەورو پىشتى ئەو سەرۆكە ستەمكارەيە و (دژ)ەكانى پاك دەكاتەوہ ھەرەك ناوى ئەوانەيش كە بە داریاقامچى لەو كەسانە دەدن كە گوايە لە (دژ)يانەو بە (ياسا)ى ئاينى و (شارستانی) بە خراپ دەرچوون تاوانبار كراون.

سەففاك: ئەو وشە (عەرەبى)يە لە پرووى زمانىيەوہ بە واتاى (رېژەر) و (رېشتنى ھەر شتىك) دىت، بەلام بە مەبەستى (خوینريژ) ليرەدا بەكارھاتووه، لەووه كە گوايە (دلخواز) ئەوونە دلى رەقە دلداریكى شەيدای ئەو، بەو دەردى دلداریيەوہ دەمرى (بەدەست جەللای دلداریيەكەى) و، (دەكوژى) و خوینى دەرپىژریت.

سەرچاوهى ئەم پارچە ھەلبەستە لەكەشكۆلى دەسنووسدا: (مس، عن، بم، گل، ف، جلى، نم، ۱، با، ب) لەگەل دەسنووسىكى خودى (مامۆستا عەبدولرەزاق بيمارى) ۱۹۷۵ز. دا، يە، كە

لهوه دهچي له (ب) وهرگيرابي که من وهک پهراويزيکي دهسنووسي خوځ له که نارېکي په راوي (شرح ديوان الحلاج - دوکتور مصطفى کامل الشبيبي/ ۱۹۷۵ دا نووسيومه) هرهوه ها سهراوه چاپکراوهکاني ئەم هه لېسته ش (کم، گ/ ۲، س، گ/ ۳) ه. که له نيوانياندا چاپي (کم) م کرده بنکه ي ليکولينه وه به پشتيوانيني سهراوهکاني تري. بۆ (بۆنه ي ئەم هه لېسته) به داخه وه هيشا به تهواوي بۆم ساغ نه بووه ته وه که چي و بۆچي و کي و. هته...

جياوازي ناوه روکي ئەم تاکه هه لېسته يه که مه ي سهروه له سهراوهکانيدا بهم جوړه ي دوايييه:-

خال و خهت (نم/ ۱، با، ف، کم، گ، ۲، س، گ، ۳): خط و خال.
 خووبي (گ، ۲، س، گ، ۳): جواني - ئەمهش به ئاشکرا دياره گوريني ماموستا گيوه.
 له وشه ي (بيچووي) نيو بالي دووه ميه وه له (جلي) دا ته نيا (بچه يکي ماوه و ئەوي تري دراوه.
 جهللاي (نم/ ۱، ف، با، کم): جلاو.

۲- ئەم تاکه هه لېسته به تیکرایی ئەوه دهگه يه ني که (کوردي) ئاگه داري خو ي له سهه که سيه تيه کاني: (ئهسکه ندر) و (جه مشيد) و (پهرويز) و (ضوحاک) ي ناو په راويي (شانامه ي فيردهوسي) ي تيا راگه ياندوه که ئەو گه وره پياوانه هه ريه که ي به چند پوآله تيکي، يا چند شتيکي وهک (ئاوينه) و (جام) و (سينه) و (مار): ناويان دهر کردوه.
 به لام له خویندنه وه ي ئەم تاکه هه لېسته ي سهروه دا له رووي دهستوري زماني و دريشتنه وه ههست به شيواوي و ليلى و ليکچران و چاک به يه که وه نه بهستراني تيا ههست دهرکي.
 کومان له وه دا نييه که شاعيرمان (کوردي) ئەوهنده ناتوان نه بووه که ئەو (شيواوي و ليلى و ليکچراوي) يه ي له دهست دهرچووبي.

کهواته ئەم تاکه هه لېسته له وانه يه به هوي دهمادم کردن و يهک له به ريهک نووسينه وه وه که به هه له و نارېکي گوتراي و، يان له دهستنووسي ناخوشه وه وهرگيرابي که به چاکي و تهواوي نه خویندرا بيته وه. که ئەم تاکه ي سهروه بهم مه ريه برابي وهک له پال ليکدانه وه ي ناوي هه ريه کي له و چوار که سيه تي (شه خسيهت) ه مه زنه ي سهروه دا ئەم شيواوي يانه روون دهکه مه وه:

ئهسکه ندر: هه رچه ند جاري تريس ناوي ئەم پياوهم ليکدا وه ته وه به لام ليره شدا چه رديه کي له سهه دهرويم و به چاکتري دهزانم.

ئهسکه ندر: جيهانگيري مه زني مه کدوني (ئهسکه ندر ي گه وره) يه، که له سالاني (۳۵۶ - ۳۲۶) ي پيش زانيدا ژياوه، و به و ته مه نه که مه يه وه ئەوهنده جيهانگير وله جهنگدا سه رکه وتوو بووه، جار يکيان به سوار يي ئەسپه که يه وه خو ي کردوه به (دريا) دا و گوتويه تي هه مو زه وي ي ئەم سه رزه مينه م گرت و ئەبي دريايش بگرم، ئەوهنده له خو ي بايي بووه.

یهکی لهو کاره گرنگانهی که کردوویه تی له شاری (ئەسکه ندهریه)ی گوئی که ناری دهریای سپیی ناوه را استدا که دهکه ویتته لای ژووروی نیشتمانی (میسر)هوه ئەم ئەسکه ندهره له گوئی دهریای ئەو شارهدا بورجیکی یه جگار به رزی دروست کردووہ بۆ ئەوهی زۆر له دوورهوه سهرنشینه کانی پاچۆر (کهشتی)یه کانی ناو ئەو دهریایه به تیشکی ئەو (ئاوینە) مهزنهوه که له سهر ئەو بورجهی ئەسکه ندهر چهسپ کراوه، بتوانن ههر له دوورهوه هانای شوینی شاره که بکهن و رووی تی بکهن؛ چونکه ئەو شاره (ئەسکه له)یه کی گوئی (مینا)ی کهم هاوتا و به ناوبانگی ئەوسای جیهان بووه که له ههر لایه که وه (کهشتی) رووی تی کردوووه بهو (ئاوینە)ی سهر بورجهوه ئەو شاره چەندین ئەوهندهی تر بووه ته شاریکی بارزگانی و ئابووری و زانیاری و ویتیهی و هونهری و پیشه سازی و... هتد که ئەو (ئاوینە)یه بووه هۆی ئەوهی به (ئاوینە)ی ئەسکه ندهر) ناو دهرکات و ئەسکه ندهری زۆرتتر پی بناسریت

کهواته لهم تاکه ی سهره وهدا که (ئاوینە)ی روخ) هاتووہ که ئەسکه ندهره، ئەوه دهر برینیکی پر به پیری، راسته له چاوی دلداره وهک (کوردی) روو = (روح)ی دلخواز و خۆشه و یسته که ی وهک ئاوینە رووناک و بیگهرد بووه، به لام ئاوینە (روح) نییه به شکو (ئاوینە)ی ئەسکه ندهر)ه و جووره شیواوییه کی وهها لهم دهر برینه دایه که به پینه و په رۆیه کی چرووکیش به یه که وه نابه ستریتته وه و واتای پر به پیری نادات و به وه له هه لبه سته به هیزه کانی (کوردی) دور که وتوو هته وه.

ههر چهنده (روح) به واته (قه لایه) له یاری (شه ترنج)دا و ئەگهر گوتمان (قه لای) بورجه که ی ئەسکه ندهره هیتته ههر ترازوو ه که ی لاره سته نگه.

(جه مشید): دووه مین کهسه که لهم تاکه هه لبه سته دووه مه ی سهره وهدا هاتووہ، که تیا یا: دیده واته (چاوی خۆشه و یسته که ی (کوردی) چوینراوه به (جام) واتا: (ئامان)، که ئەو (کاسه) یا (زه رفه) قوولیه وهک به رداخ که باده ی پی خوراوته وه، ئەمجا لیره دا راسته چاوی خۆشه و یست وهیا دلخواز لای دلداران مه ست کاره، وهک چۆن باده ی ناو جامه که، (جامه که): مه ست دهکات به لام، چاوی چوینراوه به گه لایوژ، به نیرگس، به مه ست، ... تاد... چواندنی به (جام) که (جام) به چ جوړیک له چاوی ناچی، ئەم دهر برینه جووره نه گونجاوییه کی تیا یه و ئەو چاوه، بی کلینه یه که جوانیی چاوه.

لیره دا ئەم باسی (جه مشید)ه به جی ناهیلیم و له سهری دهر پۆم تا کو پتر لیکدانه وه کهم رووتتر بکه مه وه، نیشانه بۆ ئەوه ده کهم که:

(جه مشید) (*) یه کی بووه له پادشایه کانی (ساسانی)یانی باپیرانمان، ئەو (باده واته مه ی) یا (خواردنه وه ی سهر خۆشکار)ی دروست کردووہ بۆ یه کهم جار، وهیا له سهرینی فه رمانیره وایی

(*) جه مشید، کوری ته هموورس، چواره مین پاشای پیشدادی به گویره ی شانامه ی فیردهوسی حه وسه د سال فه رمانیره وایی کرد و جه ژنی که ونارای نه ورۆزی کرده باو و کۆمه لیک داوونه ریتی نوئی دا هیتنا.

ئەودا دروست كراوتەتەو، بە (جام = كاسە)ی زۆر و زیو، (گەوھەر بەند) خواردووێتەو و ئەو (جام)ەئەو بە (جامی جەم) یا (جامی جەمشید) ناوی دەرکردوو، وەیا رایەکی تر ئەوێتەو یە: ئەو (جەمشید)ەش شووشە (جام)یکی زۆر (پان) و (بەرینی) لە شوینێکی زۆر بەرزی كۆشكەكەیی خۆیدا چەسپاندوو و تواناوه رووی ئەو جامە بسوورینێتەو بە ھەرلایەكدا كە ویستبێتیان و، گوايە (جەمشید) و (جام) یا ئەو (شووشە) یا (ئاوینە)یەكی كە لە شووشە واتە (جام) دروست كراوه، ناو شاری پایتەختەكەیی ببینی كە ئەوھش ھەر (جامی جەم) واتە (جامی جەمشید)ی پێ و تراو.

رای سێھەمیش ھەبە كە دەگێرتەو ئەو جەمشیدە لە بەرھەبەیانێکی (جەژنی نەورۆز)دا بەسەر (كوردی)یەكی بەرزووە دانیشتوو گەورە پیاوان و ڕەشەگەلیش بە دەوریدا بوون كە ئاھەنگی ئەو جەژنە پیرۆز و ڕەسەنەیی (كورد)ی تیا بەرپا بکەن و، كاتی خۆر ھەلھاتوو. و داویەتی لەسەر سنگی (جەمشید) پاشا، كە بەزۆر زیو و ئەلماس و گەوھەر بەند پازاوتەو، تیشکی خۆر لەو (سینە بەندە گەوھەرینە)ی جەمشیدی داو و تیشكەكەیی شكاووتەو بەناو خەلكەكەدا لەوھو ئەو پاشایە كە لە ھەمان كاتدا ناوی (جەم) بوو خەلكە وتووینانە (جەم شید) واتە تیشکی جەم كە (شید) بەواتە (تیشك و پەرتەو) و ئەو (سینە بەندەگەو ھەرینە) تیشكدەرە بە (جامی جەم)یش ناسراو.

(جەمشید) بەمانە ھەموویەو ناوی كردوو، بەلام (چاو) واتە (دیدە) چواندن بە جامی جەم چاویکی بێگێتە و بیلبلەبە كە زۆرترەكەیی لە چاوی ھەندی كۆپەر دەچۆ و ناشی (كوردی) كە لە جوانیی چاوی خۆشەویستەكەیی داووە كەردبێتە و بەو چاوی كۆپەر كە ئەو (جام)ی ئەم سەردەمە ئیمەبە (تەلەفیزۆن) و (سەتەلایت) و (ئینتەرنێت)ە كە وەك جەمشید لە خانووی خۆمانەو ھەموو لایەكی (گەردوون بە دەنگ و ڕەنگی سروشتیی خۆیەو دەبینن).

لێرەدا نیشانەیش بۆ ئەو دەكەم ئەو (جامی جەم)ە ئاویتەبە بناخەیی سەرەتاییی بیر لە بوونی شتیکی وەك (تەلەفیزۆن و سەتەلایت و ئینتەرنێت) كردنەو بوو.

(پەرویز) كەسەتیی سێھەمی ناو ئەم دووھەمین كە ھەلبەستی سەرەوھەبە كە (كوردی) سنگ و بەرۆکی خۆشەویستەكەیی چواندوو بە (پەرویز) ئەو پەرویزەیی كە باوکی (كەبخوسرەو)ی دلداری (شیرین) بوو و (پەرویز) بەسەر و سنگ بەرز، توانا، لێھاتوو و، خورت، بەكار و سەر و سنگ و بەرۆك جوانییەو بەناوبانگ بوو.

ئەمجا ھاتنی سنگی خۆشەویستەكەیی لەم تاكە ھەلبەستەدا بە (پەرویز) وەیا وەك دەلێن: بە جۆرە (حیلە شەری)یەك ئەگەر سنگی ئەو (پەرویز)ە و سنگی خۆشەویستەكەیی (كوردی) بەیەكتری چواندن، دیسانەو ھەر دەربرینێكە لەو ناچۆ (كوردی) بەو جۆرەیی راگەیانددبێ وەك لە سەرەتاو نووسیم من ئەمەش بەلاواری و شیواوی و ناپرەپری دەزانم.

(ضوحاك) ناویكە كە عەرەبەكان ناوی (ئەزدیاك)، ئازدیاك، ئازدەھاك، ئەژدیاك) و.. ھتدیان

گۆریوه بەشپۆه (ضوحاک)، ئەو (ضوحاک) ەش ئەو پاشایەى ساسانییەکانى باپیرانمان بووه که تا ئیستاش شوپنەوارە پاشماوەکانى بە بنارى (خورمال) و (دینه) و (بەردەبەل) و ئەو سەر شاخەى سەرۆو شارەزور، ەەر ماوه.

ئەو (ضوحاک - یا ئەزىباک) ە پاشایەى زۆر دادپەرۆر و چاک و بە زەبى بووه، لە ناوچەکەدا، بەپیتى ئەفسانە کۆنەکان گوايه (شەیتان) ئەو چاکىیەى ئەوى پى ناخۆش بووه، که بۆى نەکراوه بە ئارەزووى خۆى ھاوئىشتمانىەکانى (خوحاک) ى باپیرانمان، لە خشتەبەرى، و بیان خاتە سەر پىگەى خراپ، بۆیه (شەیتان) ھاوووتە سەر ئەوى که چاکتر وایە خودى (خوحاک) بخاتە سەر کار و پىگەى خراپ و نادادپەرۆریانە و گوايه (ضوحاک) تووشى نەخۆشییەک دەکات که ەەرچى پزىشکى ناوچەکە ەببون چارى نەخۆشییەکیان پى نەکراوه ەەر گوايه (ضوحاک) وای لى ھاوووتە که لەو دەوا ەەر پزىشکىک وىستبىتى چارى نەخۆشییەکەى (ضوحاک) بکات، (ضوحاک) مەرجى لەگەل ئەو پزىشکەدا کردووه ئەگەر توانى چاکى بکاتەوه ئەوا ەەرچى بخوازىت و لە توانى (ضوحاک) دابى بۆ ئەو پزىشکەى بکات و خۆ ئەگەر چاکىشى نەکردووه ئەوا سەرى دەبرى و لە ئەفسانەکاندا ھاوووتە که چەند قەلای لە کاسە سەرى ئەو پزىشکە چارە نەکارانەى دروست کردووه.

ئەمجا رۆژىک شەیتان خۆى دەباتە شىوہى پیاویکەوه و بە جانتایەکەى سەر شانىیەوه، بە بەردەمى مالى پاشادا دەروات و ھاوار دەکات من پزىشکىکم ەەرچى نەخۆشى ەهیه دەستبەجى چاکى ئەکەمەوهو کابرا ئەبەنە لای (ضوحاک) پاشا و ئەروانى ئەو کابرا رووتەيه، نابى ئەوى لە بارابى که نەخۆشییە گرانەکەى چاک بکاتەوه که ئەو ەممو پزىشکە لىھاوووتە چارەیان بۆ نەکراوه.

ضوحاک) بە کابراى پزىشک (که شەیتان بووه) دەلئى کورم ببینە ئەو ەممو قەلایەم لە کاسە سەرى ئەو پزىشکانە دروست کردووه که چارەى نەخۆشیهکەمیان پى نەکراوه، ئىستەش ئەگەر چاک دلىا نیت لە کارەکەى خۆت ئەوا دەست مەدەرە چارەى من، ئەویش وەلامى دەداتەوه گەورەم ئەگەر دەستبەجى چاکم نەکردیتەوه ئەوا چاوەروانى چەند رۆژىکم لى مەکە و گورج لەسەرم بدەو ئاویک لە جانتایەکەى دەردەهینى و دەیداتە (ضوحاک) که بىخواتەوه و لەگەل خواردنەوهیدا (پادشا) ەەرچى (دەرد) ەهیه لە لەشیدا نامینى. پادشا سپاسى پزىشکەکە دەکات و دەلئى دەى بلئى چیت ئەوئى بۆت بکەم (دوکتۆر شەیتان) یش دەلئى گەورەم ەەر تەنیا خۆشى سەرى تۆم دەوئىت.

پادشا جارىکى تریش وتەکەى خۆى دووبارە دەکاتەوهو (دوکتۆر شەیتان) ەمان ولاتى ئەداتەوه.

پادشا دەلئى کورم نەرىتى پادشایان وەهايه ئەم جۆرە وتەيهى من سى جار بلینەوه، دەى ئەمە جارى سىئەمە چیت دەوئى ئەو سايە شەیتان دەلئى گەورەم من خۆشى تۆم دەوئىت بۆ ئەوى

سى جار فەرموودهكەت بە پاشەوہ نەدەم، ئەوا ئەگەر پىم دەبەخشى لەسەر ھەر شانپىكت تەنیا يەك (ماچ) ئەوا خۆ بە بەندەى تۆ دەزانم. ئەو سايە (ضوحاك - يا - ئەژدەھاك)شا، ھەردوو شانى خۆى بۆ رووت دەكات و كابرای پزىشك لە ھەر سەرشانەى ماچىك دەكات و جانتايەكە ھەلئەگرى و ئەلئىت گەورەم من ئىستە كارى دىكەم ھەيە، بەلام ھەمىشە سەرت لى دەدەم و لەگەل كورنووشى كردن بۆ بارەگای پاشادا لە (كۆشكى شا) دەچىتە دەرى.

ھەركە كابرای (شەيتان پزىشك) دەروا پادشا ھەردوو سەرشانى و جىگە ماچەكان نازار پەيدا دەكەن و دواتر ھەلئەئاوسىن و ئاوسانەكە وەك دومەل دەتەقى و لە ھەر سەرشانەى مارتىك دىتە دەروە لەو شوپىن دەربوونى دوومەلەكە شوپىن ماچەكە بوو. دوكتۆران ھەرچى دەكەن چارى ئەو دوو مارەيان بۆ ناكريت كە ھەردووانىان دەيانەوى سەر بە كونه گەوچىكەى پادشا بگەن و پزىشكەكان تەنانت مارەكان دەبىن كەچى جارىكى تر سەر ھەلئەدەنەوہ. ئەو سايە (بريار) دەدەن ئەم مارانە دەيانەويت لە ناو كاسەى سەرتا (مىشك) بخۆن، دىتە سەر ئەوہى كە ھەر مارەى رۆژى زەلامىك سەربىن مىشكەكانيان بەدەن بەو دوو (مار)ە و ئەو مارانە ئەوہندە گەورە دەبن تاكو دەبن بە (ھەژدەھا) و لەوہوہ ئەو پاشايە بە (ھەژدەھاك) واتە (ھەژدەھا) دەناسرىت و عەرەبەكانىش ئەو ناوہيان (تەعربى) كردووە بە: (ضوحاك) و ئىتر پاشماوہى داستانى ئەم (ضوحاك)ە درىژە و ھەتا (كاوہى ئاسنگەر) دەيكرۆيت، ھەر ئەوہندە لى رادەگەيەنم، كە لەمەوداوە بە (تيرويشك) ھەر (رۆژەى) دوو (كورد) سەر دەبىن كە مىشكەكانيان بەدەن بە مارەكانى سەر شانى پادشا و بەم جۆرە ئەو پادشا چاكەكارە (شەيتان) دەيگۆرى بەو خويىرئە.

كۆتايى داستانەكە بە كەلكى ئەم تاكە ھەلبەستەى سەرەوہ نايەت و ھەر ئەوہندەى لى بەبىرا دىنمەوہ كە لەم تاكە ھەلبەستەدا (جووتە زولفەكانى) كچە جوان و خۆشەويستەكەى (كوردى) چوینراون بە (جووتە مارەكەى) سەر شانى (ضوماك) كە زولف لەسەرەوہ دىتە خوارى بەسەر شاندا و بەلام مارەكان ھەريەكى لەلایەكى سەر شانيدا لە خوارەوہ ھەلقوللۆ بوون و، ئەگەر چى بۆ پىنەكردن بىر بۆ ئەو دەچى كە مارەكان چۆن ويستووينا (مىشكى ضوماك) بخۆن ئەو زولفانەش ئاوەھا دلى ھۆنەريان بەند كردووە و لەوہى كە لە ناوى بەرن ئەمىش چواندىكى لاوازە

كەواتە ديسانەوہ (زولف) و (ضوحاك)ەكەى ناو ئەم تاكەش وەك ھەرسى كەسەتییەكەى تر شىواوى و لاوازی تيا دەبىنرىت.

خۆزگە سەرچاوەى تر سەريان ھەلئەدا كە راستى دەقى ئەم تاكە ھەلبەستەيان تيا بى و ئەم تاكە لەم شىواويە پرگار بگەن، ئەوہم ئاواتە.

لەگەل ئەمانەشدا شارەزايى زۆرى (كوردى) لە مېژووى ناوچەكەمان لەم تاكە ھەلبەستەدا بۆ دەردەكەوى و ھەر ئەم شارەزايىيەى لەگەلى ھەلبەستى تردا ديارە.

۳- رەسم: وینە، نەخش،

قەوسی: کەوانی چەماوەیی برۆی مەبەستە.

پەرگار: جەوہل = ئامپێرکی جەز و کەوان پێ کێشانە کە لە وینە کێشی و لە (ئەندازیاریدا) کە قوتابیان، لە وانە (هەندەسە) دا بەکاری دێن.

مانی: ئەو هونەرماندە وینە و نەخشکێش، هۆنەر، بیرمەندو، فەیلەسووف و زانایە بەناوبانگە یە کە بەبیرە قوول و بەهێزە کە ی چووہتە پلە یەکی زۆر بەرز لە زانیاری و کابرایەکی کوردی زەردەشتی بوو کە ناویم زۆر بردووہ.

لە هەلبەستەکانی (کوردی) و ئەم پەراویبەدا، هۆنەرانیش لە هەلبەستیاندا نیشانەیان بۆ کردووہ.

نوسخە: وینە، هاوچەشن، لەبەرگیراوہ..

جەوہەری فەرد: (گەوہەری تاکانە)، کە مەبەست لە خودی (خوای) مەزنی کە هاوچەشن و هاوہەشی نییە و هەر تەنیا خۆی بوو و هەر خۆشی دەبێ، یا مەبەست لە هەر شتێکی بچووک و تاکانە ی وردی وەک (دەم) ی بچووک ی خۆشەوێستە کە ی (کوردی) یە.

حەیران: سەرسام، سەراسیمە، لە بەرامبەردا حەپەساو و سەر لێ دەرنەکردووہ.

سەککاکێ: لە رووی زمانییەو بە واتە دارپێژەری پارە ی کانزایی واتە سەکە لێدەریتی، لەم لایەنە زمانییەو مەبەست لەوہیە کە ئەو سەکە لێدەرە ناتوانی شتێکی ئاوا بچووک ی (زەرەنگەر سازی) هێندە (ورد) دروست بکات کە هاوتای دەمە بچووکە کە ی کچە جوان و دلگەرە کە ی (کوردی) بێ.

بەلام لە رووی ئەوہوہ کە ئەم وشە یە (سەککاکێ) یە ناوی کەسە تییەکی مەزنی بەناوبانگە ئەم تۆزە ئاگادارییە ی دوایی لەسەر پێشکێش دەکەم:

سەککاکێ: (نازناوی) (یوسف کورێ ئەبوہەکر) ه، لە زانستی خۆشخوانی واتە (بەلاغەت) دا زانایەکی زۆر شارەزای پسیۆر و لە زانستی (کەلام) ییشدا بە ئیمام ناوبراوہو هۆنەرێکی بالادەست بوو؛ دانەری گەلێ پەراوی پڕوچری بایە خداری زانیارییە، وەک پەراوی (مفتاح العلوم) کە تا ئێستاش ریزی زانیاری وردی خۆی هە یە و، لە سالانی (۱۱۶۰ - ۱۲۲۹) ی زانیندا ژیاوہ. گوا یە بەو هەموو زانیارییەوہ لە بچووکێ ئەو (دەمە) سەرسام بووہ.

ئەم تاکە هەلبەستە لە (مس، عن، گل/۶ و لە دەسنووسە کە ی (بیمار) دا سێیەمینە و لەوانی ترا نییە و هیشتا چاپیش نەکراوہو لە هەمووانیشیاندا چونیە کە.

۴- نیو بالی یە کە می ئەم تاکی چوارەمینە جگە لە سەرچاوەکانی (مس، عن، گل/۶) بەم جۆرە ی دوایی نووسراوہ:

«سوپیای خەط هات غەبیرەن تیغ کە سێ ناتوانی چارە ی کا»

جیاوازییەکانی ناو ئەم تاکەش بەپێی سەرچاوەکان بەم جۆرەن:

غیرهز: (ک، ۲، س، گ ۳): غهیری - که گیو، ویستوویه تی له شیوهی (فارسی نامپزی) ئەم وشهیه بگۆری و سهیر ئەوهیه که نهیکردووته (بئجگه) ی کوردی په تی تر.

غیرهز (جلی): غیراً - و به دهنووسیکی تری جیاواز چاک کراوه به (عهبراز) چاره ی کا (ک/۲، س): چاری کا.

چاره ی کا (گ ۳): مهنعی کا.

بابچمه: (جلی): بچمه - ئەمیش لهنگه

له سه رچاوهکاندا ئەم تاکی چوارهمین له (مس، عن، ن، گل ۶) دا چوارهمین له وهانی تر دا (سیتیهمین، جگه له له دهنووسه که ی (بیمار) و (جلی) دا شه شه مین تاکی ئەم هه لبه ستهیه.

ئەمیش لیکدانه وهی وشهکانی ئەم تاکهیه که له سه ره وه به پیتی سی سه رچاوه ی (مس، گل ۶، عن) که جیگرم کردووه به (شیاو) ترو له واتادا (چر) تری دهنانم.

(سوپای خط): سوپای خهت، له شکری خهت، که وشه ی (خهت) م له تاکی به که می ئەم هه لبه سته دا لیک داوه ته وه که مه به ست له (گهنده مووه) به رووی ئەو کچه وه که (کوردی) ئەم هه لبه سته ی بۆ داناوه. به لام هه ندی هۆنه ری (سوئی) ئەم خه ته یان به گهنده مووی دهموچاوی (نیرینه) به کیان چواندووه و هه ر ئەمه ش بووته هۆی خراب لیکدانه وه، که هه ندی سه رچاوه ئەم (خهت) ی ناو هه لبه سته ی (کوردی) به یان کردووته گهنده مووی رووی می رمندالی کور و (کوردی) یان به خۆشه ویستی ئەوه وه به نار هوابی پی تاوانبار کردووه.

راسته وهک رام گه یاند سوئییه کان که (خهت) یان به گهنده مووی تازه دهرهاتووی دهموچاوی نیرینه یه ک داناوه، چونکه به لای ئەوانه وه که ویستوویانه خودی خوا به (نیرینه) ناوبه ن، که له مئینه له پشتره، ئەوه تا هه موو وشه و ناوهکانی خوی مه زن هه موو هی نیرینه ن و بۆ نمونه له جیگه ی (رهحیم) و (سه بوور) و (شه کوور) دا نه وتراوه (رهحیمه)، (سه بووره) و (شه کووره) که ئەمانه یان بۆ مئینه ن بۆیه به لای ئەو سوئییه یان هه (خهت) به (سمیل) و (ریش) داناوه نهک (سمیل) و ریشی نیربازی). (کوردی) مه به سته ی له گهنده مووی دهموچاوی کچه جوانه که یه، هه ر بۆیه له م نیو بالی دووه مه دا. چاره ی ئەو گهنده مووه ی (مووکیش) و به (تیغ) داناوه که موو (کیشه که) بۆ مووی (روخسار) و (تیغ) هکه ش بۆ مووی تری له ش و (کوردی) ئەوه ند هه ش هیدای ئەو کچه بووه که فه رموویه تی «سه ره رای ئەم دهریای زانستی» به م که شتیکی ئەوتۆم لی به ده ست نه هیناوه که له دلی دلخواز مه دا که می شیرین ببه م و بۆیه چاک وایه بچمه به ریش هه ی (ده لاک) و وه ها بکه م که می گهنده موو تووکی له شی هه لکیشم و بتاشم و به شکو له و بواره دا بکه مه ئەو دلخوازم».

مووکیش: ماشه یه کی یامقاشیکی وردیله ی بچوکه و مووی رووی پی هه لده کیشری.

له هه مان کاتیش له و (مووکیش) به مه به ست له هه لگرتنی دهموچاوه به کشته ک که جار ان ئەمانه هه ر تایبهت بوو به ئافرهت.

غەيرى: جگەلە، بېجگە، بېجگەلە، بلى، بەبى... .

تىغ: مەبەست لە گويزانە كە مووھكەى پى چار دەكرى، و جگە لە تىغ و مووكتيشەكە ئەوسا چارەى لابرندى تووك و موو بووھو جا نازانم (دارووى) (گەرماو)ھكان ھەتا سالاھ پەنجاكانى چەرخى پيشوو لەگەل (دەمووكانە) كە مووى بەرى ئەرووتانەوھ لەسەرئىنى (كوردى)دا ھەبووھيان نە، كە ئىستا چەندىن ھۆى ئەوھ پەيا بوون و چاكتەر لە (دارووى) و (دەمووكانە)ش و بى، ئەركترىش و بى نازارتىش و ئاسانتىش و بى مەترسىتىش.

دەللاک: لە رووى زمانەوانى و فەرھەنگىيەوھ ئەم وشە عارەبىيە بە واتا، شىلان و ھەنوونى لەش كە جارن و تا ئىستاش كەسانىك ھەن لە (گەرماوھ گشتىيەكاندا) سەر و لەشى كەسانى پىر و پەككەوتە و دارا و نەخۆش دەشۆن و شىشتوويانە و ھەرۇھا لە كۆلنجكرندا پسپۆرى ئەوھن كە چۆن شان و مل و دەمارەكانى لەش بشىلن بۆ نەرمبوونى كۆلنجەكە.

لە ھەمان كاتىشدا وشەى (دەلاك) بووھ، بە ناوى ئەوانەى پيشەى سەر و ريش تاشىنيان ھەبووھ ئەمەش لەوھويە كە شوپن ريشيان بەر لە تاشىنەكە زۆر ئەسووھ و دەھەنو، بە نيازەى بنى تووكەكە سىر بى و بى نازار بتاشرى: لەوھوھ بە (دەلاك) ناوئراون.

(كوردىش) چارەى نەماوھ كە چووئىتە بەر دەلاكى و دەموچا و ھەلگىرە و ھەك لە پيشەوھ روونم كردهوھ.

۵- دەلئىن: دەلئىن، دەبىن، دەبىژن - كە مەبەستى لە دلخوازانە لە ھۆنەران، كەوا لە ھەلبەستەكانياندا، بە دلخوازەيان دەلئىن: جەللاد، ھەك لە يەكەم تاكى ئەم ھەلبەستەى: (كوردى) خۆشى، كچە خۆشەويستەكەى بە (جەللاد) ناوبردوھ.

جەللاد: ھەك لە يەكەمىن تاكدا لىكم داوھتەوھ بە واتە: بكوژ، و خوينخوارە.

دەلئى: مەبەستى لە كچە خۆشەويستەكەيەتى كە وەلامى دلدارى داوھتەوھ.

نە: بە واتە (نا، نا) من جەللاد نىم بەشكو سەر (كز گرتو)يەكم.

سەرکز: ئەمە لە (ئىدىوم: كىنا)يەكى كوردەوارى وەرگىراوھ، كە ئەگەر پىناسەى كەسئىكى بى وەرنىگ و بى وەى بكن، وتوويانە وە دەلئىن: فلانكەس سەرى خۆى كز گرتوھ، يا دەستى بەكلاوھكەى خۆيەوھ گرتوھ، ئەوھندە بى وەى و، بى وەرنىگە وەك (كوردى) لىرەدا بە زمانى خۆشەويستەكەوھ بەسەر كزى داناوھ.

مەعشووqە: وشەيەكى عارەبىيە كە بەپىتى دەستوورى زمانى عارەبى، لەم جۆرە وشەگەلەدا جىاوازى لە نىوان وشەى (مەعشووq = ماشقە، يا ئەو كەسەى كە دلداران خۆشيان دەوئىت كە جۆرى (مەعشووq) بۆ خۆشويستراوى (نئىرىنە)يە و (مەعشووqە)كە لەم تاكە ھەلبەستەدا ھاتوھ بۆ (مئىينە)يە، ھەك لە تاكى دووھمى ئەم پارچە ھەلبەستەدا (كوردى) لە (زولف) واتە (ئەگرىجە)ى كچانەى خۆشەويستەكەى داوھ كە (زولف) بۆ (مئىينە)يە. و ئەوھتا لەم تاكەيشدا خۆشەويستە دلخوازەكەى (كوردى) خۆى بە (مەعشووqە) واتە مئىينە پىناسە

کردووه، نهك (نپرينه) نيوهى دووهى ئم نيو بالى ئم تاكه ههلبهستهى سهروهه هه له سهرچاوهكانى، (مس، عن، گل/ه) دا بهم جوژهى سهروهه. هاتووه كه له بهر پرى و چى و پهسندى دهربرينهكهى چيگيرم كردووه.

ئهگهر چى له سهرچاوهكانى تردا بهم جوژهى دوايى هاتووه:

«دهلتن جهلاد دهلى: من؛ مل كز و، (مهعشوو)م، هاواره.»

ئم دهقهيش جگه له (لهنگى)يهكهى له كيشى ههلبهستهكهدا وشهى (مل كز) له جيگهى (سهركز)هكهى پيشوو هاتووه، كه (مل كز) به واته (موطيع)ى (عهربى)يه، ههركيزيش جوانان و دلخووان ناوها (موطيع = مل كز) نهبوون و نابن، چونكه ئهوانيش بير و راو خواستى تايبهتى و مافى رهواى خوئانيان بووه و ههيه، بهلام ههچى وهك (سهركز)ه، بهكارهينراوهكهى ناو تاكه ههلبهستهكهيه له واتادا جياوازه له (مل كز).

وهك ليكم داوهتهوه بۆ ئم شوينه (سهركز)هكه، بهجيتر و گونجاوتر و بههيزتره، جگه لهوهى بهكارهينانى، وهيا بوونى وشهى (من) له دهقه نيشانه بۆ كراوهكانى سهرچاوانى تردا وهك لهسهروهه جيگير كراوه (من) پيوست بهم شوينه نيه و لاوازييه له دهربريندا؛ چونكه هه بهوهدا كه له سهرچاوانهدا كه له وشهى (مهعشوو)م دا هاتووه و پيتى كوئايى (مهعشوو)م، جيگهى (من)ه، كه دهگرئت كهواته هه لهبندا ئم (من)ه، بۆ ئم شوينه پيوست نيه و ئم جوژه دهربرينه لاوازهيش دووره له مؤركى ههلبهستهكانى شاعيرمان (كوردى)يهوه.

دواى ئهمانه ههموو، وهك دهبينرئت لهم دهقه بۆ جييهى سهروههدا وشهى (هاواره) له جيگهى (داد)هكهى دهقه پهسندكراوهكه هاتووه، كه (داد) به واتا (عاديل) و له ههمان كاتيشدا ههمان واتاى (هاوار)هكه دهوات و لهميش سووكتره له دهربريندا و وژهبييانه ترو ئاههنگ و ساز خوشتريكه لهسه زار، (زمان) جگه لهوهى ساز و ئاههنگى وشهى (داد) له پاشبهند (سهروا = قافيه)دا هاوئاههنگ و سازى وشهى (جهلاد)هكهيه له ههمان نيو باليدا كه ئهمهش پهسندى و شياوييهكى تر به تاكه ههلبهستهكه دهبخشى له بهر ئهمانه من دهقى (مس، من، گل/ه)هكهم ههلبژارد و هه به (شيكردنهوه)ى هۆى ههلبژاردنهكهم دستم لهم نيو تاكى يهكهى ئم پارچه ههلبهسته ههنگرت.

له نيو بالى دووهى ئم، تاكى پينجهمهدا (كوردى) بهو پهرى (ئينصاف)هوه دانى ناوه به راستى گوتنى كچه دلخووانهكهيدا كه كهسيكى (جهلاد) نيه و مى خوگز گرتويهكى (داد) خوايه و (مهعشوو)يهشه نهك (مهعشوو) و، ناو بردنى به (جهلاد) له تاكه ههلبهسته يهكهى ئم پارچه ههلبهسته نهريتيكي چاوليكره شاعيرانه و هه به بهم دان پيانانهيش مافى رهواى خودى كچه دلخووان (مهعشوو)كهى خوئى له بيرورا دهربريندا بهرهوا جيگر كردووه كه (كوردى) له سهرهتاي نيو بالى دووهى ئم تاكهى سهروههدا به دووپاتهكردنهوهوه

فهرموویه تی: (به لئی) و ، ئەم (واته کچه مه عشووقه) یه راست دهکات له وهی دهری بریوه.
 دواى ئەم دانپیانانه پاک و بیگهرد و مرۆفانهیه (کوردى) (ته له) یهکی خۆی ئاسایی، یا (نالی
 ئاسایی) یانهی، ناوه ته وه که له ژێر سایه ی وشه ی ساده ی سه رزاریدا واتایه کی قوول و
 دووفاقی شار دوو ته وه، ئەویش ئەوهیه که فهرموویه تی:
 (درۆزن؟ کلکه میسواکی).

واته ئەوی درۆزنه هه ر ته نیا کلکی میسواکی دهم دانی خۆ پاک کردنه وه که ی خۆی (تی بی)،
 که ئەم دهقه ئەوهنده پرو چرو توند و تیژ و خهست و خۆل و پر به پره مه گه ر ئاوه ها (جنیویک)
 له دهست (شیخ ره زای تاله بانى) هاتبی و ئەم جنیوهش دیسان له (قسه ی نهسته ق) = (ئیدیۆم
 = کینایه) ی کوردیماندا به جۆری (درۆزن به کلکی بز) واته ئەو که سه ی که درۆزنه هه ر ته نیا
 کلکه بزنیکی تی رۆبی و به لام ده ربینه که ی (کوردى) له م قسه ی نهسته قه ی کورده وار یه ش
 گه لی به هیترتر و جیی خۆگرتره، چونکه له قسه ی نهسته قه که ماندا هه ر (کلکه بز) یک
 ئاراسته ی (درۆزن) کراوه، به لام (کوردى) لیتره دا ئەو (کلکه ی میسواکه ی خودی درۆزنه که ی)
 ئاراسته ی کونی پاشه وه ی درۆزنه که کردووه که به پيسبوونی کلکه میسواکه یه وه
 میسواکه که ی له دهم و ددانی خۆی سووه.

ئەم جنیوهیش ئەگه ر چی به پیتی هاتنی تاکه هه لبه سه ته که له وه ئەچی که گوايه کوردى دوا به
 دواى به راستگۆ راگه یاندى کچه دلخوازه که ی ئەو کلکه میسواکه یه ی تی گرتی، به لام نه
 ته له دانان و واتا شار دنه وه ی له بن وشه دا (یه که ی (کوردى) له وه دایه که ئەم نیو بالی دووه می
 تاکه هه لبه سه ته ی سه ره وه ی کردووه به دوو په شی له یه کتر جیاوازه وه که:

له به شی یه که میاندا: پشتگیری گوتی کچه دلخوازه که ی خۆی تیا راگه یاندووه.
 له به شی دووه میاندا: سه ره رای راستگویی دلخوازه که یه ی لایه کی له درۆزن کردووه ته وه و
 ئەو جنیوه که سکون و پيس و پۆخه ی به درۆزن داوه نه ک به راستگۆ که سه ره تا و له به شی
 یه که می نیو باله که دا کچه ی به راستگۆ داناوه، که واته له م جنیوه دا (کوردى) له گه ل کچه که ی
 نییه که راستگۆ بووه و مه به سه تی له هه ر درۆزنیکه.

ئەم ئاوردانه وه له درۆزنه یه لیتره دا، لام وایه له و کاته دا یا له ده نگوباسی دلداریه که ی
 (کوردى) دا و شه ی دایى بۆ کچه که دا (شتیک) پرووی دایى و (کوردى) بۆیه ئەم مه به سه تی
 (راست گۆ) و (درۆزنه ی) راگه یاندووه که بۆ سه رینی (کوردى) و ئەو له و دلدارى و له و
 روودانی ئەو (شته درۆیه) ئاگه دار بوون ئەم تاکه هه لبه سه ته له لای ئەوان گه لی به هیتر تر و
 جیگیرتر بووه. که تیی گه یشتوون و به داخه وه من پیم نه زانیوه چی بووه.

(میسواک) یا (سیواک): لقی جۆره داریکه ئەوهنده ی په نجه یه کی ئەستووری زه لام ئەستووره و
 به درێژایی بستییک ده بی. ئەو لقه داره هه ر دوو سه ری ریک قرتینراوه و سه ریکیان له
 نوکه که یه وه به ره و خوار ئەوهنده ی ۲ - ۳ سانتی مه تریکی توپکله که ی به ریکی لیکراوه ته وه.

ئەو بەشە بى تۆپكەلى ياكى كۆچكى لىقە دارەكە رېشال رېشالچىكى (فلچە) ئاسايىيە كە (مىسواك) يا (سىواكى پى دەلېن) ئەو دارەى ئەلقەى لى كراووتەو، نەمزانيوۋە لە (كوردستان) دا ھەبى و وا ديارە لە ولاتى گەردا و بەتايىبەتى لە شارى (مەدېنە) (حىجاز) و لە سەرىنى پىغەمبەرى ئىسلام (د.خ) دا، بوو ددا پاككردنەو لە بەلغ و پاشەپۆكى ئىوان ددانەكان وەك (فلچەى ددانى ئىستە) بەكارھاتوۋە و بۆنىشى خۆشە.

لەبەر ئەوھش كە پىغەمبەر (د.خ) يە بەكارى ھىناو و بە تايىبەتى بەر لە دابەستنى (نوپژ) دا، بۆيە لاي ئىسلامەكان بەكارھىنانى (سىواك) بەر لە نوپژ دابەستن بە سوننەت دەزانى و دەيكەن.

لە بەسەركردنەو ھەيەكى ئەم تاكە ھەلبەستەدا دەگەينە ئەو ئەنجامەى كە كچە دىخوازەكە گوتوۋىە من (جەللاد) واتە بكوژ، نىم و من سەرى خۆم كز گرتوۋە، واتە كەسپكى بى (وھزنگ) و بى (وھى) م و ئەو ھاتوھاوارەى دىلداران لە دەست ھەر جوانىكى وەك من خراپى لە خودى ئىمە و لە منەو ھەيە، بەشكو جوانى رۇخسار و شەنگ و شۆخى لەش و لار و چاۋى كاريگەر و دلكتىشى ئىمەو ھەيە نەك لە خودا ئىمەو كە ئەوانەش كارتىكى سىروشتى و دەسكردى خاۋابىن و دەسەلات و زۆردارى جەللادى من لەوانەدا نىيە كە دىلداران پىتوۋى دەنالن نەك سوۋچى دىخواز بى كە لەم تاكەدا پاكەنى بۆ كراو.

۶- جارى و پىشەكىكى ئەم تاكە ھەلبەستە برىتتە لە سكالو و گازندە و جارسى دەرىپىنى دىلدارىك بەرامبەر بە (باوك) و (دايك) و (برا) ى خودى دىخوازەكەى وەك سەربارى زولم (ستەم) ى خودى دىخوازەكەش بەرامبەر بە دىلدارەكەى.

ئەم سكالو گازندە دەرىپىن و جارسىيە بىگومان، دىخوازى دىلدارەكە (كچ يا ژن) بووۋە واتە (مىينە بووۋە) كە (كوردى) لىتى دواو.

كە ھەرگىز روۋى نەداو، ئاوا بە ئاشكرا دىلدارىك سكالو گازندەى خۆى بەرامبەر بە كەسوكارى دىخوازىك راگەياندىكى كە (كور) بى كە ئەمەش (قور) دەدا بە دەمى نووسەرى ئەو سەرچاۋە تىنەگەشىتوۋانەدا كە (كوردى) يان بە (نير خوازى) و بە نارەواى تاوانبار كوردوۋە كە ئەمەتا (كوردى) ئەو گازندە و سكالو جارسىيەى خۆى لە ھەلبەستىدا بلاو كوردوۋەتەو، ئەمە بۆ سەدان دەجى كە ئەم ھەلبەستەشى دەستاۋ دەست و دەماۋ دەم و ئەم كەشكۆل و ئەو كەشكۆل و ئەم يانەو چاپكراۋى كوردوۋە.

ھەراكەم: بە واتە رابكەم، ھەلبىم بەلام (ھەراكەم) ە لە كەشكۆلەكاندا بە رىنوۋسى كۆن و لە شىۋەى (ھەراكەم) دا نووسراۋە كە لە ھەمان كاتدا ئەم شىۋە كۆنە جگە لە (ھەراكەم) بە (ھەراكەم) واتە (ھەراۋ ھورىا بكەم) و بىكەمە نالەو فوغان كە ھەردوۋ جۆرى (ھەراكەم) و (ھەراكەم) ىش بۆ ئەم تاكە ھەلبەستە دەگونجىن و، واتاى تەواۋى خۆيان دەدەن، ئەمەش (جىناس ئارايى) يە ئەم تاكە لە (مس، عن، ن، گل/۶) دا شەشەمىنە و لەوانى تردا چوارەمىنە.

له دهست (ن، نم / ۱، با، گ/۲، گ ۲، س): له رڼ. ههراکه م (ف، نم/ ۱، با، گ/۲، گ ۲، س): بگریم. داکی (ف، نم/ ۱، با، کم، گ، ۲، گ ۲، س): دایکی. ئەمەش لهنگی ئەدا به ههلبهستهکه لهنگ و کیشهکهی قورس دهکات.

۷- (گه له): به واته، کۆمه ل و دهسته به لام هی سهگ.

صۆفی (صۆفی): به واته پهیره ویکاری (تەریقهت = طریقهت) ه به لام مه بهستی له وانه یانه بهسه ر زاری و درۆ، خۆیان به خواناس دهرخستوو و بۆیه له وتەهی (گه لهی صۆفی) دا کردوونی به (سهگ). درۆزنه کههی تاکی پیتشوو مه بهست له مانه ییش میرات: ئەوهیه که پاش مردوو به جی دهمینێ و که سوکاره کهی دوا ی ئەو به پیتی دهقی (ئایینی) وهیا (یاسایی) بهسه ر خۆیاندا بهشی دهکن.

ئەم میراتگیرییهی، مه بهست له وهیه که ئەو سایه به هۆی (باوی ههردوو تەریقهتی (قادری) و له دواترا (نه خشی) یه وهیه که سۆفییه ساخته چیه کانیا ن به خراپکاری و درۆ و ده له سه (باویان له (فهقی) و (مه لا) سه ندوو و که وتوونه ته پیتیلکردنی ئەو دهقه ئاینیا نهی که مه لاو فهقی رایان گه یاندوون، وهک بلتی بوونه ته میراتگری فهقی و مه لا.

له لایه کی تریشه وه وهای بۆ دهچم که بووته هۆی ئەوهی که (کوردی) له تاکی پینجه می ئەم پارچه ههلبهسته دا له درۆزنیی ئەوانه دواوه که کلکه سیواکه کهی ئاراسته کردوون، که لیکم دایه وه له وانه یه ئەم بابه تی (درۆزنی) یه له (ناکامی روودانی شتی که وه) بوو، که وهک، که مه (روونکردنه وهیه که لیره شدا له و درۆزنییه و له روودانی ئەو شته نزیک بووته وه، وهیا دهشی درۆی ئەوانه بووبیته هۆی بهر په رچدانه وهی (خۆی - واته: کوردی) له لایه ن ئەوانه وه که کوردی خۆی به (فهقی) یهک چواندوو وه (گه له وره وه سهگی) ئەو سۆفییا نه بوونه ته میرات گری (کوردی)، یا ویستوو یانه ببنه ئەو میراتگره که یه کیکیا ن هاوبه شی بووه له خۆش و بیستنی کچه که دا.

وه هایشی بۆ دهچم ئەو چه له حاننیهی سه رینی (شیخ رهزای تالهبانی) له نیوان (به ره ی مه لایان) و (به ره ی شیخان) و تەریقه ته که یاندا رووی داوه که دکتۆر عیزه دین مسته فا ره سوول، سووکه نیشانه یه کی له به ره می شیخ رهزایه که یدا بۆ کردوو.

دهشی ئەو چه له حاننیهی سه رینی شیخ رهزا درێژه کیشانی هه مان ریکنه که وتن و هاتنی گه له ی سۆفی بۆ میرات خۆری (فهقی) یان که (کوردی) له م تاکه یدا لپی دواوه. ئەو ریکنه که وتن و چه له حاننیه ش له وه وهیه که هه رچی وشه ی مه لایانه خوا ی مه زن به خوا ی هه مووان ده زانن و لایان وایه هه رچی خوا ستره به دهنگی هه ر که سه یکه وه ده چیت، به لام هه رچی وهک به ری سۆفییا ن که مه بهست له (تەریقه ته کان) واته پهیره ویکارا نی (تەریقهت) بهر له خوا وه هه ر که سی هاوار ده که نه شیخه که یانی و یاریده له و ده خوازن و ئەم بیره فه لسه فییه ش له زۆر

کۆنەوه له ناو ئیسلامهتی هه‌بووه و باوه، که سه‌رینی شیخ ره‌زاو دواتریشی زۆر و سته‌می به‌ره‌ی شیخان به‌ناو شیخیتی و ته‌ریقه‌ته‌وه له میژوه‌کاندا لیتی دواون و (مه‌حوی) و که‌میکیش شیخ ره‌زا و به‌ زۆری مه‌لا هه‌مدوونه‌ کوێره له چامه‌ درێژه‌که‌یدا له‌سه‌ر شیخ (سه‌عید) ی باوکی شیخ مه‌حموودی هه‌فیده ئەم راستیه‌ی ناو میژوووه‌کان به‌ وردی له‌و چامه‌یه‌دا را‌گه‌یه‌نراوه که من نوسخه‌یه‌کی زۆر راست و ته‌واوی ئەو چامه‌یه‌م له‌لایه‌و، په‌راوی (مه‌لا هه‌مدوونی زانا و بلیمه‌ت) دا نووسیومه که ئەو په‌راوییه‌ من و (مامۆستا محمه‌د عه‌طای مه‌لا ره‌شیدی دورمان کوت) دامان ناوه‌و له‌ ریگه‌ی له‌ چاپدانیدا‌یه. که ناوه‌رۆکی ئەو چامه‌یه‌ به‌ کرده‌وه بیروپرای ته‌ریقه‌تی (قادری) شیخانی (سوله‌یمانی) ئاشکرا ده‌کات و په‌رده‌ی له‌سه‌ر هه‌لده‌مائی و هۆی (جنوکی) شی ده‌خاته پال.

ئوه‌ش هه‌ر هۆی ئەو هه‌موو په‌لاماره‌ی (مه‌حوی) به‌ ناوی (مه‌لا) وه‌ دژی (شیخ سه‌عید) به‌ ناوی (شیخه‌وه) ی لی که‌وتووته‌وه که دیوانه‌که‌ی (مه‌حوی) سیخناخه له‌ په‌لامار و هێرشه‌ په‌واو ئاینی و مرۆقایه‌تی و کوردیه‌روه‌رییه‌ی (مه‌حوی). مه‌علومه: ئاشکریه، پوونه، زانراوه، شتیکی دیاریه.

وه‌حشی: کیوی، گیانداره‌ دینده‌ کتوبیه‌کان (کوردی) مه‌به‌ستی له (فه‌قی و مه‌لایه) له‌ چاوی سۆفیه‌کانه‌وه که له‌ سه‌ره‌تای ئەم تاکی هه‌وته‌مینه‌دا ده‌ستنیسانی کردوون و (کوردی) خۆی به‌ (فه‌قی) یا به‌ (به‌ره‌ی مه‌لایان) ی ئەو سه‌رده‌مه‌ی به‌ مردووداناوه.

له‌ چاو زۆر له‌و به‌ره‌ی سۆفیانه‌دا که له‌ هێرش بردندان بۆ سه‌ر لاشه‌ی ئەو فه‌قی و مه‌لایانه‌ وه‌ک گه‌له‌ی (سه‌گ بۆ سه‌ر لاشه‌ی وه‌حشییه‌ مردوووه‌که‌) یاده‌شی (سۆفیه‌که‌) وه‌ک (کوردی) دلی چوووه‌ به‌و کچه‌دا و به‌ هۆی ئەوه‌وه‌ ره‌شه‌گه‌لی ئەوسایه‌ له‌ ساده‌بیانه‌وه ئەو سۆفیه‌یان به‌لاوه‌ له‌ (کوردی) له‌ پیتشتر بووبی و کچه‌که‌یان دابی به‌و سۆفیه‌و (کوردی) له‌و دلداریه‌دا وه‌ک دلدارێ جاری که‌ی له‌ هه‌لبه‌ستیکیدا پوونم کردووته‌وه‌ سه‌رنه‌که‌وتوووه‌ و ئەمه‌ش بووته‌ هۆیه‌کی ژن نه‌هینانی (کوردی).

لاک: که‌ لاش، لاشه‌ی بیگیان وه‌ک فه‌قی مردوووه‌ وه‌ک وه‌حشییه‌که‌ که‌ سه‌گ ئەچنه‌ سه‌ر (لاک) وه‌که‌ی.

ئهم تاکه له‌ سه‌رچاوه‌کانی (نم/ ۱، با، ۲، س، گ ۳) دا: هه‌وته‌مینه‌و له (ف) دا شه‌شه‌مینه‌ له‌م پارچه‌ هه‌لبه‌سته‌دا.

گه‌له‌ی (مس، عن، ن، گل ۶، ف): گله‌ء - ئەمه‌ش رینووسی کۆنه که له‌ هه‌مان کاتدا به‌ شیوه‌ی (گله‌ی = گله‌یی کردنی) یش ده‌خوینرێته‌وه‌ که بۆ ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ ده‌گونجی و به‌جیناس ئارایی و یاری به‌ وشه‌کردن داده‌نرێ که له‌ساماندارێ زۆر و زه‌به‌نگه‌ی زمانی کوردیمانه‌وه‌یه.

گه‌له‌ی (با، ده‌سنووسه‌که‌ی - بیمار، نم/ ۱، ب کم): گلی.

گه‌له‌ی (گ ۲، س، ۳): گه‌لی - که ناگونجی - چونکه‌ سوفی (گه‌ل) نییه‌.

گهلهی (جلی): کلی - که ئەم (گاف) ی، خال لسهەر و له پینووسی کۆندا (گ)ه.

میراتی (جلی): میرات.

خۆ (جلی): ههم

دهچنه (جلی): دینه

۸- ئەم تاکه ههلبهستهش تهواوکاری تاکه ههلبهستی پيشوووه.

حهیا: ئابروو، شوورهی.

حهیای بردی: مهبهستی لهوه بووه که: (سووکی کردی، تپۆی کردی).

شهراپ: باده، مهی - ئەو (سرکه) ترشاو وگهراوهیهیه که له گوشینی تری یا خورما دروست دهکری و بهخواردنهوه سهرخۆشی دهدا.

واعیظ: پهندێر و ئامۆژگاریکار - مهبهستی لهبهدرۆ خۆی بهزانای ئیسلامی دهردهخن و له راستیدا فریان به ئیسلامهتییهوه نییهو، لهوانهیه ههر ئەو سۆفیییهی تاکی پيشووی مهبهست بووبی

مهنع: قهدهغه، بهرهههست، ری لنگرتن، نههیشتن.

زاهید: مهبهستی له بهدرۆ به ئیسلام خۆ دهرجهرانهیه که زاهید له کردنی خراپه و نافرمانیی ئابینی خۆی دهپاریزی (گۆشهگیر) لهوه دهچێ که به (شهراپ)هکه مهبهست سهرخۆشیی دلداری ئافرهته که وهک له پيشدا نووسیم له دلداری کردنهکهی

(کوردي)دا بۆ ئەو کچه بهشدار بووبی و ئەو (واعیظ)ه له نهزانیی خۆی ئابرووی تیا چووبی و بۆ شاردهوهی ئەو ئابرووچوونه کچهکهی درابینی به رادهیهک ترق بووه، تهناهت کابرای (زاهید)یش وریای کردووهتهوه لهو دلدارییه (مهنع)ی کردی.

ههوی: پیاویک له یهک (ژن) زۆرتری ههبی، ههرژنیکیان ههوی یهکتیرین و له یهکیان خۆش نایهت.

ههوی ساری: باری بوونی ههوییه، بهسهه ههست و ناخی دهروونی ئافرهتهوه و (کوردي)یش لهم تاکهدا به خراپ ناوی بردوووه.

بهدگۆ: خراپیژ، ئەوهی که زمانی ههر به لای خراپه گوتندا بووری

بهدناک: ئەم وشه لیکدراوه، دوو کهرتی (بهد) و (ناک)ه که وهک له پيشهوه نووسیم (بهد) به واته (خراپ) و، (ناک) واته (خودی) (زاتی) کهسهتی. کهواته (بهدناک) به واته بهد خودی، بهدزات، بهد سروشت. که دوورنیه ئەم رهوشتی (بهدگۆیی) و بهد سروشتی(یهی) (واعیظ)هکه له ههوی سارییهکهیهوه بی که ئەویش و (کوردي)یش ههردوو له دلدارییهکهیانداندا شهیدای یهک کچن و گوايه (کوردي) ههوی ئەو (واعیظ)ه بی.

وهیا لهم تاکهدا مهبهست لهوهبی که ههردوو (واعیظ) و (زاهید) لهوهدا که به درۆ خۆیان له ئیسلام خواناس و خواپهرست دهردهخن و له ژیرهوهش دووربن لهو خۆ دهرخستنهپانهوه و

ئەمجا ھەردوو لەو پێبازەیاندا دوو (ھەوی) و (ھەوی ساری) خراپ و بەلام (واعیظ) کەیان کە ئامۆژگاری کردنی کردووەتە پیشە، (کوردی) ئەوھی لێ بە (چەنەبازی) دانابێ، لەبەر سروشتی خۆیەو کە (واعیظ) ە.

ئەم تاکە ھەلبەستە لە (گل/۶، ف)دا پینجەمین و لە (مسن، عن، ن، جلی، وە نووسینەکەھی - بیمار)دا ھەوتەمینە و لە سەرچاوەکانی تردا نییە و ھیشتا چاپیش نەکراوە. دەکا (جلی): ئەکا.

واعیظ (گل/۶، ف، ب، و، نووسینەکەھی - بیمار): بالە - کە مەبەست لە (ئایلاھ) ە.

کەوا مەنعت دەکا (ن، گل/۵): با مەنعت بکەم.

کەوا مەنعت دەکا (ب و نووسینەکەھی - بیمار): گر منعی نکا.

ھەوی ساری (ب و نووسینەکەھی بیمار): ھواساری.

ھەوی ساری (جلی): ھوی.

خراپە (جلی): خراپە.

بەدگۆی (جلی): بدکۆی - پینووسی کۆنە.

حەقتە (ف): حق.

بەدناکی (ب، و، نووسینەکەھی بیمار): وحش ناکی و، لە (ف)دا: بەدتاکی.

بەدناکی (جلی): وحش ناکی.

۹- بۆچوونەکانی من لە ھاوبەشیکردنەکەھی (واعیظ) لە خۆشەویستی ئەو کچەدا کە (کوردی) شەیدای بوو بە روونتر دەردەکەون بۆیە (کوردی) لەم تاکەیدا رای گەیاندوو کەوا لەو سەرسامە، ئاوەھا چورتمی جیھانی ئاوقای بوو، و کۆتایی بەم تاکەو پارچە ھەلبەستەکەھی ھیناوە و پرسییویتی تۆ بلیتی ھەر لە یەکەم پۆژی ژیانمەو بەشی من ناتوانی و ەمباری دانرابی.

عەجەب: ئای بە سەرسامی کردنەو، مەبەستی لەو یە کە شایانی ئەو ناخۆشییانە بوو.

دەستەوگریبان: دەستەو یەخە، دەستەو بەرۆک، ئاوقا بوون.

(کوردی): لەم ھەلبەستەدا کە شاعیرمان (کوردی) بە نازناوی خۆی داناو، بەلگەھی ئەو یە کە ھەلبەستەکەھی لە (کوردستان)دا بە گشتی و تاییەتی لە شاری سولەیمانیدا داناو، کەواتە ئەو کچەھی ئەم ھەلبەستەھی بەسەردا ھەلداو، کچە کوردیک بوو، کۆ بوو ئەم داستانی دلدارییەیم بە وردی لە لاساغ نەبووئەو.

بە لای دۆنیا: چوتنم و تەگەرەو قۆرتی جیھانی.

قیسمەت: بەش، ئەو بەشەھی کە خوا بۆ ھەر کەسێکی بریارداوھی مەبەستە، ئەمەش بیروبروای فەلسەفەھی (قەدەری) واتە بریار لەسەر دراوی لە لایەن خواو یە.

ئەمەش لە ھەلبەستی (کوردی)دا ئەوئەندە زۆر ھاتوو کە لیکۆلینەو یەکی درێژ و تپروئەسەل

هه‌لده‌گرێ که راسپاردە و هیوام بۆ کردنیەتی و هەر ئەم فەلسەفەیه‌پیش له هۆنراوه‌ی هۆنەرناماندا زۆره.

عیجز: ناتوانی، له توانادا نه‌بوون، له وزه‌دا نه‌بوون، که‌م وزه‌یی، بێ وره‌یی.
ئەم تاکه‌ هه‌لبه‌سته له سه‌رچاوه‌ چاپکراوه‌کانی وه‌ک (نم/١، کم، ٢، س، ٣)دا شه‌شه‌مینه و له (ف)دا هه‌وته‌مین و له (مس، عن، ن، گل/٦، ب، جلی و نووسینه‌که‌ی - بيمار)دا، نۆیه‌مین تاکي ئەم هه‌لبه‌سته‌یه و له هه‌موو سه‌رچاوه‌کانیش دواتاکه.

ئهميش جياوازيه‌کانی ئەم تاکه‌یه له سه‌رچاوه‌کانیدا:

گرێبانم بووه کوردی به‌لام دونیا (ب، نووسینه‌که‌ی بيمار): کرێبانی او گرتومه ئەي کوردی.

دهسته و (نووسینه‌که‌ی بيمار): دهسته و

گرێبانم (جلی): کرێبانی

مه‌گه‌ر قيسمه‌ت بوو بۆمن رۆژی (ب، ده‌سنووسه‌که‌ی بيمار): مه‌گه‌ر هه‌ر قيسمه‌تی خۆم بوو له.

به‌لای دونیا (ف، نم/١، کم، ٢، س، ٣): له دونیادا.

ئەگه‌ر چی له‌م پارچه‌ هه‌لبه‌سته‌دا به‌ هۆی گۆرانه‌وه‌ هه‌ندێ شتی‌واوی تیکه‌وتوو، به‌لام به‌ تیکرایی، په‌کێکه‌ له‌ هه‌لبه‌سته‌یه‌ی که‌ زۆرتین مۆرکی (کوردی)ی پێوه‌یه.

هه‌روه‌ها چهند جوانکاری و یاری به‌ وشه‌کردن و شارده‌وه‌ی وانا له‌ ژیر وشه‌ی ئەوتۆدا که‌، ووشه‌که‌ و مه‌به‌سته‌که‌ به‌ سه‌رزاری له‌یه‌که‌وه‌ دوورن و به‌لام توانایی کوردی له‌ هونه‌ری وێژه‌ی کۆن (کلاسیکی)دا ره‌نگ بۆ چێژتیکي وه‌ستاکارانه‌ی کردوو، به‌به‌ر ئەم هه‌لبه‌سته‌دا که‌ لایه‌نێکی ژبانی (کوردی)مان بۆ روون ده‌کاته‌وه‌.

ئەگه‌ر چی ئەو روونکردنه‌وه‌یه‌ به‌ ته‌واوی نییه‌ و من بۆچوونی خۆم کردووته‌ پتر روونکردنه‌وه‌ی ئەم لایه‌نه‌ی ژبانی.

ناوی عه‌شوق

- ۱- ناوی عه‌شوق، هه‌رگیز له دونیادا نه‌بوویا؛ کاشکی (تۆی) له بۆ دهرمانی چا، نه‌بوویا په‌یدا، کاشکی
- ۲- هه‌ر له ئه‌وه‌ل، (قورقوشم) بکرایه چه‌شمه‌ی مه‌نبه‌عی ریشه‌یی (گیا)شی، که نه‌روایه له (صه‌حرا)، کاشکی
- ۳- که‌س له: (په‌ویه‌ی) عه‌شوق و ریگه‌ی عاشقی (موخبیر) نییه شیت و شه‌یداتر ببوویا، (زوله‌یخا) کاشکی
- ۴- (حال)ی (مه‌جنوون)، خو؛ له پێی عه‌شقا؛ ئه‌بوو غه‌یره‌ز سته‌م عومری، (صه‌رف)ی (بوت) ده‌کرد، له جیاتی (له‌یلا) کاشکی
- ۵- (عه‌شوق)؛ ئه‌گه‌رچی؛ (ئه‌صل)ه. (دل)؛ مایه‌ی فه‌ساد و فیتنه‌یه ریشه‌که‌ن، بایه، له سینهم دا، به (مه‌ودا) کاشکی
- ۶- (دل) له (سینه)م دا نه‌ماوه، (چا)؛ گه‌رفتاری ده‌کا کوپه‌ر و نابینا بوومایه، ئه‌ی خودایا!!، کاشکی
- ۷- (کوردی)!!، ئه‌و وه‌خته‌ی که؛ زانیت: (چا) و (دل) دوشمن به‌تۆن؟ خو‌ت (که‌نار) گرتایه، تا؛ نه‌بوویا ریسوا، کاشکی

۱- عه‌شوق: ئه‌فین، ئه‌وین، دل‌داری، خو‌شه‌ویستی و به‌دل‌چوونی هه‌رشتیکی و شه‌یدابوونی تاراده‌ی گیان له ریگه‌یدا به‌خت کردنیش.

دوینا: جیهان، گیتی.

کاشکی: خو‌زگه، خو‌زیا، خو‌زی، ئه‌وپه‌ری ئاوات خواستنه.

تۆ: تۆ، ماک و بنه‌مای هه‌ر شتیکی که هاوچه‌شنی خو‌ی لی به‌ره‌م بپه‌وه.

تۆ: مه‌به‌ستی له‌وه‌یه که رووی ده‌می تی کردووه، وه‌ک دل‌خوازه‌که بیت، تاکو ته‌نانه‌ت بۆ دهرمانی چاویش تا‌قه تۆزیک نه‌بینرایه نه‌وه‌ک گیرۆده‌ی دهر د و جه‌خاری ئه‌فین بیت و ئاواتی نه‌بینینی ئه‌و شته‌ی خواستوو که له هه‌مان کاتدا به (تۆ) واته (ئه‌تۆ)، یا (خودی خو‌ت) ناوی بردوووه.

دەرمانی چاؤ: ئەو مادەییە کە دەکریتە چاۋەو، بۆ چارە ی چاۋکولکی، نەخۆشی و دەردی (چاؤ): چاۋیەشە، کولکی چاؤ.

دەرمانی چاؤ: ئەمە لە (قسەیی نەستەق) یکی کوردەواری واتە (ئیدیۆم = کینایە) یەکەوہیە، کە مەبەست و، واتا، لە (کەمیتی) یە، چونکە (دەرمانی چاؤ) یە کجار کەمی دەکریتە چاۋەو.

سەرچاۋە ی ئەم پارچە ھەلبەستە (عن، ن، گ، ٣) یە کە من (گ، ٣) یە کە یانم کردە بنکە ی لیکۆلینەوہی بە پشتیوانیی دوو سەرچاۋەکە ی تر.

(بۆنە ی) ئەم ھەلبەستە م پێ نەزانیوہ کە کە ی و بۆچی و بۆ کیتی ھەلبەستووہ.

باری ئەم ھەلبەستە: ئەگەرچی (لیرە) و (لەوئ) ی ئەم ھەلبەستە دا چەشنە شتیواویہک، ھەست پێ دەکرئ و لە رووی زارگوت (لە ھجە) ی داریشتنە کە یەوہ. بە لای (موکریان) دا چووہ، کە دەبوو بە لای (سنەییانە) دا بچوا یە، بە لām ھیشتا مۆرک و چیژ و شیوہ ی ھەلبەستی (کوردی) ی پێوہیە.

عەشق (گ، ٣) عیشق.

٢- ھەر لە ئەووەل: ھەر لە سەرەتای پەیا بوونی (ئەقین = عەشق) ھوہ.

قورقوشم: جۆرە کانزایە کە لە ژێر و لە ناو خاشاکی (گۆزی زەمین) دا پەیا دەبی و ھەگەلی سوودی پزیشکی و پیشەسازی لی وەر دەگیرئ.

جاران (ستەمکارەکانی سەر ولات) قورقوشمی تاو ھیان داریشتووہ تە ناو (چاؤ) یا (گوئ) یا (ناو دەمەوہ)، وە نە یارەکانی خۆیان بەوہ لە ناو بردووہ.

یا ھەر برینێکی کە بە (چ) دەرمانیک گۆشتە وزوونی نە ھینابی، واتە بوویتە (تیراوی)، ئەو دیسان لە چوار لای ئەو برینەوہ قولکیکیان بە (ھەویر بەستیک) دروست کردوہ و، قورقوشمی تاو ھە کران تە ناو ئەو (کۆل) ھەویرەو، دەمی برینە کە دا. ئیتەر ھەرچی رزیویی و (گۆشت پارە) ی دەوری برینە کە بووہ، سووتاوہ و کە وتووہ تە سەر ساغی و، ئەو سایە لە نوێوہ، برینە کە دەرمان کران و چاک بووہ تەوہ و، یا گومان لە (ترسان) لە ھەر منالیک کرابی، ھەندئ ترش لە جامیکدا توینراوہ تەوہ، ئەو جامە لە سەر سەری منالیکە راگیرا و بە دەم گوتنی (ئەوہ چی ئەکە ی، ترسی ئەم منالە دەردە کە م) ھوہ. قورقوشمی تاو ھە رۆکراوہ تە ناو ترشای جامە کەوہ و قورقوشمە کە لە ئاوە کە دا (چ) شیوہ یە کێ گرتی، گوتوو یانە ئەم مندالە لەو شتە ترساوہ دا ھەندئ لەو ئاویان دەر خوارد داوہ و بەم چارە (بە کردەوہ ی) دەروونی (نەفسی) یە، ئەو مندالە لە نا ئارامی رزگار بووہ وە ئەو تواندەوہ ی قورقوشمە بە سەر ئاوە کە دا ترسە کە ی بنی کردووہ. ھەر وە کە تواندەوہ ی یە کجار زۆری (قورقوشم) و بۆ ماوہ یە کێ ئەوتۆ کە ھەتا ھەموو قورقوشمە کە ببی بە (تۆز = خاکە) یە کێ زۆر وردی سپی ئەو (تۆز) لە کوردەواریدا (سپیاو) ی پێ و تراوہ و بۆ گۆرینی رەنگی روخساری (کچ و ژن) وە ک جۆرە ئارایشتی ک بە کار ھاتووہ کە چاکترین و بی زیانترین (سپیاو) بوو.

ئیتەر (كورد) و (قورقوشم) له گه لایه تیدا، میانه و بۆنه ی زۆرتیشیان ههیه .
 (كوردی)ی هۆنهریشمان، ئه وهنده ی سزای بی ئه نجام به دهست دلداری (عه شق) وه دیتوووه و،
 چه شتوووه، ئه وه تا خۆزگه ی خواستوووه كه ههر له سه ره تای په یابووونی (عه شق) وه قورقوشمی
 تاواه كرابایه ناو سه رچاوه ی ئه و (لی هه لئولاندن) ی دلدارییه دا و، (كانی) یه كه بیان كوێر و
 وشك بكردایه ته وه كه: ئیتەر مرۆف له دهست ئه و چه شنه (عه شق) ه به سزا و نازار، دهرباز
 بووایه .

پیشه: رهگ و ریشالی (روهك) - (كوردی) مان ئه وهنده داخ له دلی (ئه فین) بووه، ئه وه تا هه تا
 ته نانه ت، ئه وه ی خواستوووه كه رهگ و ریشالی نهك دار و درمخت، به شكو هی گژوگیایش
 وشك ببیته وه و، نه مینئ واته: رهگ و ریشالی گیایه کی وهك (دلداری و ئاره زوومه ندی) ئه وه
 بووه بیابان واته (سه حرای) دهروون چۆل بی له و رهگ و ریشالی گیای (ئه وین = عه شق) ه.
 له خویندنه وه ی ئه م په راویه دا دهرده كه وئ كه چه ند پارچه هه لبه سستیکی بالای تری به تایبه تی
 له سه ر (عه شق) و پتوه ندی خراپی به رامبه ر، خودی خۆی: (كوردی) ده خویندریته وه، جگه
 له وه كه له م یا له وه هه لبه سستی تر دا، به داخه وه له (دلداری) عه شق دواوه و باسی
 سته ملیكراوی و ماف خورای (دلدار = عاشق) ی راگه یاندوووه و سه ر و گویلاکی (دلخواز =
 ماشقه) ی کوتاوه ته وه كه به رامبه ر به دلدار و دلخواز ئه وهنده دلره ق و سته مگه ر و بی به زهی
 بووه .

چه شمه: سه رچاوه ئه و شوینه ی كه ناوی كانی و کاریزی لیه دهرده كه وئ .
 مه نبه ع: ئه و شوینه ی كه خودی (كانی) ی لی هه لده قولئ و به (گونج) یا به (جۆگه) ی سه ر
 داپۆشراودا له دووره ده سستییه وه، ده هینریته، به رده ست و، ئه وه (کاریز) یشی پی ده لئین و،
 مه به سستی له (چه شمه) و (مه نبه ع) ی عه شقه كه یه .
 چه شمه ی مه نبه عی (ن، ع): چه شمه و مه بیه عی .
 گیاشی، كه (گ ۳): گیاشی - ئه مه ش كورت و له نكه له كیشدا .
 له سه حرا (ن) لدلدا .

۳- په ویه: تیرامان، بیر لی كردنه وه، چوونه ئه ندیشه وه، كه له (گ ۳) دا ئه م وشه یه به: (كردار و
 ره فتار) ی لیک دراوه ته وه كه ئه م لیکدانه وه یه ی (گ ۳) له پرووی (ماددی) یه وه نزیکاتی به
 وشه كه وه هه یه نهك له پرووی (مه عنه وی) و، مه به سته وه .
 (عه شق) و (رپگه ی عاشقی) وهك له هه لبه سستی تری (كوردی) دا هاتوون، دوو شتی جۆره
 جادوویه کی كه هیشتا نه یینی ئه و جادوو په ی پی نه براوه و (كوردی) له داخی دهروونی
 خۆیه وه (زوله یخا) ی ژنی (عه زیز) ی میسری به یاد كردوووه ته وه كه دلی چوو به (حه زره تی
 بیوسف) ی به نده و زه رخریده یدا و پپی گوتوووه دهك خۆزگه ئه و (زوله یخا) یه كه رپگه ی
 (عه شق) ی گرتوووه و، كه لی شیت و شهیدا تر بووایه كه ئه و هه لیه ی كردوووه بووه ته عاشق،

رێگهی عهشقی گرتوو که ئەم بابەتی داستانی (یوسف) و (زولهیخا)یە لە قورئانی پیرۆزدا زۆر بەوردی هاتوو و (سوورەت)یکیشی بەناووه ههیه .
 جگه له مانه (کوردی) وهک له زۆریه ی سه رچاوه (دهمی)یه کانم . بیستوووه ئەم داستانه ی هه لیه ستوووه به ناوی (یوسف و زولهیخا) وه به کوردی و به داخه وه دهستم نه که وتوووه .
 ۴- حال: بار، چۆنیتی و مه به ستی ژیا نی (مه جنوون)ی عه ره بی دلاری (له یلا)یه که به بی ئەنجام دلاری له یلا بووه و به ناکامی مردوووه .

مه جنوون: ئەگه ر چی له رووی زمانیه وه واته: (شیت) و (شهیدا)یه . به لام مه به ست له (مه جنوون) (عاشقی له یلا)یه . که وهک له م نیو بالیه یی یه که می سه ره وه دا را که یه تراوه هه ر ته نیا ناکامی و زۆر و سته م لیکراوی، به شی بووه .

عومری سه رفی بوت ده کرد: مه به ستی له وه بوو که مه جنوون خۆزگه ته مه نی خۆی له رێگهی بوت (بت) په رستیدا خه رچ ده کرد که به لای که مه وه (بت په رستی) رێبازیک ئاینی بووه و په رستنی ئەو (بت)ه که ئاسوو ده ییه کی ده روونی و ئارامی به خشیوه به په رسته ره کانی، به لام وهک له پێشه وه نووسیم (مه جنوون) له خۆشه ویستییه که ی (له یلا)یدا هه ر به خه م و خه فه ته وه نالاندوو یه تی له ژیا نیدا .

له جیاتای له یلا کاشکی: ئەم خۆزگه خوارده نی کوردی بۆ ئەوه بووه که له شوینی (ژیان سه رفکردنی مه جنوون)دا له رێگهی خۆشه ویستی (له یلا)دا، بت په رستی کردنی گه لی چاکتر بووه له وهی که به ناکامی و به نه گه یشتنی به (له یلا) وهک گیانداریک کتوییه کان شیت و شهیدا یانه، له چۆل و بیاباندا و به غه مباریه وه، بیکه س و ته نیا و بی ئەنجام سه ری ناوه ته وه .
 ۵- کوردی (که سایه تیه کی) زانا و تینگه یشتوو یه کی ورد بووه که ئەوه تا لیره دا (باری عه شق) و (هه لۆیستی دل)ی له م نیوه ی یه که می تاکه هه لیه ستی سه ره وه دا، لیک جیا کردوو نه ته وه، که (عه شق) باریکی شهیدا ییه و له رێگهی هه موو مرۆفیک و بگره گیاندارانی تریشدا یه، که هه موو (عه شق) هه ر به رامبه ر به (جوونیک) نییه له رێگهی چێژ و خۆشی به یه که گه یشتنی جیهانیدا، به لکو بوونی عه شق له هه موو گیانداریکدا مایه ی تاوان و گه یشتن به کامی ده روونیدا وهک خۆشه ویستی خوای مه زن و، په رستنی، که به درێژایی ژیا ن له کلپه و گر سه ندن دا یه و مرۆف به ره و پاکی و چاکه ی هه رچی سوودی مرۆفایه تیه ئاراسته ده کات و، ئەو سایه هه رکه سه ش ریز له مافی به رامبه ره که ی ده گریت و دل نازاری له نیوانی نامینتی و فه لسه فه ی راستی ژیا نیش هه ر ئەوه یه له م جیهانه ی که ته مه نی کورتی تیا به سه ر ده بریت و هه موو ئاینه خو اناسیه کان و، رێبازه ره وشت به رزییه کانیش، ئەوه یان مه به سته و مژده ی به هه شتیان به رامبه ر به وه دانا وه . هه ر هیه چ نه بی ئەوانه ی ئەم عه شقه (ئه سله) رێگه یان بی، به لای که مه وه به ده روونیک شادمانیه وه، سه ر ده نینه وه به لام هه رچی وهک: ئەو (عه شقه) یه که به تیچوونی دل، له (جوونیک) له وانیه که هه ر به وه ندوه نه وه ستی، ئەو دل به چیته جوونیک

تر و، تر و.. تاد.

که له ئهجامدا روشتهی چاک و، پاکی کۆمه لایهتی و، خیزان پیکهوهنان، نهچهریت ژبانی مرۆفیش لهو لایهنهوه ژبانیککی کورد وتهنی: (تگه و بهرانی لهیهکتری بهربوون) بهرپا دهبیت و روشتهی خزمایهتی له نێواندا گوم دهبی و لهناو دهچۆ و، ههه بۆیه (کوردی) رایگهیاندوووه که (دل) واته (دلاری = عهشقی دل): (مایهیی تیکچوون و شیواوی و گهندهل بوون و ئاشووبهیه = (فهداد و فیتنه).

ئهوهتا (کوردی) بهروون و پهوانی خواستیار و کاشکیخواری، ئهوه بووه که ئهو (دل) ئاوههایه له ناو سنگیدا ههه له بن ریشهکیش کرابایه و رهگ و پیشهی (دل)ی وا له (له سیدا) نهماوه که به (موودا)ی لاتیژهکه تیغ ههلبکه ندرایه. ئهه تاکهش له سههراوهکانیدا چونیهکه.

٦ و ٧- وههک رام گهیا نده (کوردی) ههلبهستهکانی له تیگهیشتنهوهه، بۆیه نهی دهگوت، من که دلم تووشی دهردی عهشقی بووه و ههه لای دلخوازهکهیهتی و لیرههه زۆر به وردی له بابتهکه دهووی و تاوانی ئهو (دل) له سینهیدا نهمان) و (لهدهست چوونه)ی بهوهی که ههه بهلای دلخوازهکهیهوهیه، ئهه وتانه ههه بهتهنیا ناداته پال (دل) بهشکو لهوه گهیشتوووه ئهگهه (ههستی بینین) نهبووایه که له ئهنادمی (چاوه) ئهوا (دل)ی بهه جوهره گرفتار نهدهبوو، کهواته تاوانهکهی داوته پال (چاوه)یش له نیو بایی یهکه میدا.

له نیو بایی دووه میدا (کوردی) له تۆلهی ئهه تاوانباریهی (چاوه)دا و له نیو بایی دووهمی تاکی پێشوویشدا له ناخهوه، له خوای خواستوووه که کوێر بووایه، بهلام نهک کوێرکی ترووسکه رووناکییهکی بووی، بهشکو ههه به جارێ (نابینا) بووایه و ههه چی شت و رووناکییه نهیدیتایه و بهتاییهتی دلخوازهکهی که تووشی دهردی دلداریهکهی بووه و ههه بهوهندهوه، له (دل) و (چاوه)ی خوێ نهوهستاوه، خوێ ئامۆژگاریی خوێ کردوووه که دهبوایه ههه زوو، ئههوسایه خوێ (که نارهگیر) واته دوورخستایهوه له خواستی (دل) و (چاوه) که ههه رووکیان دوشمنت بوون و ههه و له رێگهیی (عهشقی راستهقینه) لایان داویت و گرفتار و ریسوایان کردوویت.

ئهه خودایا له تاکی ٦ میندا له (گ/٣)دا نووسراوه: همیلا- که ئهه (همیلا)یه (هومهیلا) ناویکی هاوهمه خوێ گوفتار و زیرهکهکانی (شیرین) بووه له داستانی (شیرین و خوسرهه و یا (فههاد)دا و کوێر بووه.

چونکه ههه ئهه سههراوهیه ناوی بردوووه له سههروه چیگیرم نهکردوووه. (بوومایه) له تاکی شهشههدا (کیشهیهک) دههه بهوهزنی ههلبهستهکهوه دهبی (بووهکه) بهگورجی بگوتری: (ئهه وهخته)ی تاکی هههتههه له (گ/٣)دا: (ئهه وهخته)یه.

نیم نیگای

- ۱- نیم نیگای دولبه‌ری من، دلّ دهر فینئی، به‌عه‌لی نووکی په‌یکانی موژهی، خوین دهر تکیئی، به‌عه‌لی
- ۲- چاوی مه‌خمووری، له‌خاوی سه‌حهری هه‌لساوه باده‌یی ساغیرری عوشره‌ت دهر ژینئی، به‌عه‌لی
- ۳- تیره‌که‌ی ئە‌م‌رۆ که هیناوه‌ته‌ سه‌ر گۆشی برۆ شیشه‌و و جامی سه‌بووچی ده‌شکیئی، به‌عه‌لی
- ۴- تاری کاکۆلی که ئە‌فشانه‌ له‌سه‌ر مه‌یتنه‌ی ئالّه‌ روشته‌یی جان و دلّ و دین ده‌پسینئی، به‌عه‌لی
- ۵- نه‌قدی فرمیسکی له‌ده‌ست مه‌ردومی چاو، سه‌ند به‌ (حوکم) باج له‌ده‌ست مه‌ردوه‌ی ئاوی ده‌ستینئی، به‌عه‌لی
- ۶- مایه‌یی عه‌شقی وه‌ها (پوخته‌ ده‌کا) مه‌ردومی خاو خوین له‌ جه‌رگ و دلّ و دیده‌ ده‌مه‌یینئی به‌عه‌لی
- ۷- (قادر) ه‌ (کوردی) له‌بو‌حه‌شری هه‌موومان (قادر) عه‌شقی ئە‌و، زینده‌ ده‌کات و، ده‌مرینئی، به‌عه‌لی

.....
 ۱- نیم نیگا: روانینی به‌ تیلایی چاو- که جوانییه‌کی تایبه‌تی هه‌یه‌.

ده‌وفینئی: ئە‌یفرینئی،

په‌یکان: تیر (نووکی په‌یکان= نووکی گولله‌و تیر) و ئە‌م (نووک) - به‌هه‌له‌ له‌ تاکی دوا پیدا بووته (تورک) له‌جی چاو.

عه‌لی: یا ناوی که‌سیکه‌، که ئە‌م هه‌لبه‌سته‌ی بو‌داناوه‌، یا مه‌به‌ست له‌ جه‌زهرتی (عه‌لی کوری ئە‌بی تالیب نامۆزاو، زاوای پیغه‌مبه‌ری ئیسلام (د.خ)، و. چوارهم خه‌لیفه‌ی راشیدین و یه‌کتکه‌ له‌ مه‌زنه‌کانی ئیسلام و به‌تایبه‌تی له‌لای (شیعه) و له‌سالی ۴۰ی کۆچی = ۶۶۰ زاینیدا شه‌هید کراوه‌.

له‌وانه‌یه‌، له‌ناو شیعه‌شدا ئە‌م هه‌لبه‌سته‌ی داناوی که ئە‌و به‌یه‌که‌م ئیمامی خوینی ده‌زانن و

- هەتا پادەى پەرستىن خۆشيان دەوى، بەئامانجى پاميارى.
- عەلى: هەندى لە سەرچاوە دەمىيەکانم بە كورى قادر بەگى كورى كەيخوسرەو بەگى دەزانن.
- سەرچاوەى ئەم هەلبەستە (ەن، ن، گل، ۱، ف، كو، نم، ۱، گم، گ، ۲، س، گ، ۳) يە و (كم) م كرده بنگەى ليكۆلینەوہى وەك لە سەرچاوە دەمىيەکانم بىستووہ كە لە ميوانداریيەكى لای (قادر بەگى كەيخوسرەو بەگى جاف) ئەم هەلبەستەى بەسەر ئەودا هەلداوہ و لە هەلبەستى تریشدا ناوى بردووہ.
- نىگای (ف، نم، ۱، كم): نىگاہى = ئەمىش لەكەيشيدا قورسە.
- ۲- مەخمور و مەست: مەبەستى مەستى چاوى ئەو جوانەيە كە لى دواوہ.
- خاو: خەو، نووستن. (خاو) بەواتا سەرەتاي گۆرانى كە بە ھىواشى و لەسەر خۆ دەست پى دەكا و، يا جۆرى (وتنى) گۆرانىيەكە (خاو) بىت (شىنەيى).
- سەحەرى: بەرەبەيانى (سەحەرى) ناوى يەكەكە لە گۆرانىيە كۆنە، پەسەنە كوردىيەكان بەدە: مەى - مەبەستى لەوہيە (بەدە) چاوەكەى لە ھى خواردنەوہ پتر سەرخۆشى دەكات. ساغىر: پيالە يا كاسەى مەى پى خواردنەوہ.
- عوشرەت: خۆش رابواردن.
- چا (كو، گل، ۱، ف): تركى: ئەمەش ناگونجى.
- لە خاوى سەحەرى هەلساوە (گ، ۳): وەكو تورك لەخەودا هەلسى - ئەمىش شىواوہ.
- بەدەى ساغىرى عوشرەت دەپۆلەنى (گ، ۳) شىشەى جامى صەبوھىم دەشكىنى - ئەمەش شىواندى تاكى دوايىيە، ساغىرى (كم) ساغر. ئەم تاكە لە كيشەدا برەگەيەكى ناتەواوہ.
- ۳- گۆشى: گۆتى، گۆچكەى - مەبەستى لە لاتەنيشتە و نووكى برۆكەى، گۆشەى برۆ. شىشە: ئەو قاپ (بوتل) ھيە، كە بەدەى بۆ خواردنەوہ تيا دادەنن: (سوراحى).
- جام: پيالە يا كاسەى مەى (بەدە) پى خواردنەوہ.
- صەبووھى: ناوى مەى (بەدە) خواردنەوہى بەرە بەيانىيانە كە ئەوانەى زۆر لە خواردنەوہدا رۆچوون (مودمىن) ھەر لە تاريكبوونەوہ دەسى پى دەكەن، مەبەستى لەوہيە نەك ھەر تىرى چا و موژگانى وەك لەدوو تاكى پيشوودا گوتى، بەشكو بەتير گۆشەى برۆى شووشە و پيالەى خواردنەوہى بەرەبەيان، تىك دەشكىنى و لەجىي ئەوانە خۆى سەرخۆشى دەدات و بەدەكە دەپۆلەنى.
- ئەم تاكە لە (ف، كو، نم، ۱، گ، ۲، س) دا نىيە و لەوانى تردا سىيەمىنە نىو پالى دووہى ئەم تاكەى سەرەوہ لە (گ، ۳) دا بەم جۆرەى دوايىيە:
- (ساغىرى بەدەى عوشرەت دەپۆلەنى بە عەلى) ئەمىش شىواويى نىوبالى تاكى پيشووہو ھى ھەردوو تاكەكەى تيا ئاويتەو شىواوہ. پروانە تاكى پيشوو.
- ۴- تارى: تاوى، تالى، تاكە مووى.

کاکۆلی: وهکو زانیومه ئەم کاکۆلێ (قادر بهگی کهیخوسرهو بهگی جاف)ی مه بهسته که کورپه و کورپی قۆز کاکۆلیان هه بووه.

ئه فشانه: په خشه = په خشانه، بلاوه خاو بۆ ئه وه به سه ر شانیا مه یته ن: جۆره پۆشاکێکی خۆجێیی کوردانه یه وهک بلووزی پیش دادراوی ئیسته یه .
روشنه: په یوهندی، به ندیواری.. په یوهسته ،

جان: گیان

دین: ئاین.

ئه م تاکه له (ف، نم، ١، کم، ٢، س، کو)دا سێیه مینه و له (عن، ن، گل، ١، گ، ٢)دا چواره مین تاکه ئه م پارچه هه لبه سته یه .

مه یته نی(ف): نیمته نی. (نیمته ن = به واته کورته ک)

جان (گ، ٢، س، گ، ٢): گیان له گۆرینه کانی گیوه .

دین (کو): (ته ن = له ش) ئه میش نابێ؛ چونکه (دل). که له م تاکه دا جێگه ی له ش ده گری و ئیتر ناوی (له ش) بردن پێویست نامێنێ.

٥- نه فدی: (نرخه ی) مه به سته .

مه ردومی چاو: گلینه، بیبیله، (مه ردوم = پیاو) که (پیاوی چاو)یش نه گریته وه که گلینه یه .

حوکم: فرمانه ر ه وایی .

باج: سه رانه، جۆره گوومرگ سه ندنێکه .

مه ردوه ی ئاوی: زه لامی ئاوی ئه فسانه ی زۆری له سه ره که له ده ریا و چه م و رووباراندا جۆره مرو ئفیک ده ژری و تا ئیسته ش بروا وایه که هه یه و (عروس البحر)ی ناو ده بن، (کوردی)ش مه به سته ی له و جۆره زینده وه ره یه که وهک: گلێکه ی له ناو ئاوی فرمیسکی خۆی دابێ .

ئه م تاکه له (ف، نم، ١، کم، ٢، س، کو)دا چواره مینه و له وانی تر دا پینجه مینه و ده ست (له هه ردوو نیو باله که دا له): (نم، ١، ف، کم، ٢، س) ده س .

٦- مایه: مه به سیی له (هه وین)ه (ماک) و (بنه ما) و (لێ دروستبوون)ی هه سته یکه (هۆ)

مه ردومی خاو: که سانی کال و (ساده)ی مه به سته

ئه م تاکه له (عن، ن، گل، ١، گ، ٢) دا شه شه مینه و له وانی تر دا پینجه مینه ..

عیشق (گ، ٢): عیشق - بێگومان (کوردی) به شێوه ی (عیشق) نووسویه و گوتومه یه ک عیشق .

له چه رگ (نم، ١، کم، ٢، س، گ، ٢): له نیو چه رگ - ئه میش له نگه ده کات ده مه ینێ (ف) = ده تکینێ - ئه میش نابێ چونکه دووباره ی تاکی یه که م (تیکدانی واتایه) .

ده مه ینێ (نم، ١): ده سینێ - ئه مه ش نابێ؛ چونکه دووباره ی تاکی پینجه مه و شێواوییه .

ده مه ینێ (کم، ٢، س) ده مینێ - ئه میش شێواو و له نگه ی و بێ واتایه .

٧- قادر: توانایه، ده توانی = له بار یایه، پێی ده کری که مه به سته ی له (قادر بهگی جاف) بووه . چونکه

ئەم (قادر) ناتوانى حەشر بکات.

حەشرى: حەشرکردنى که لىپرسینه‌وهى دواړوژ (قيامت)ه که هەر تەنيا خوا دەیکات
دووه‌مى (قادر): مەبەستى له خوايه وهک له شوينى ترا لىکم داووته‌وه و ئەو حەشر دەکات.
ئەم نيو باالى يه که مەمى ئەم تاکه برگه‌يه‌کى ناتەواوه، به‌لام دەروات و ئەمەش له‌کۆندا زۆره له
شيعردا. حەشرى (ف، نم، ١، کم، ٢، س، گ٣): قەتلى ئەميش، ناپى؛ چونکه (کوشتن) له باالى
دووه‌مى ئەم تاکه‌دا به (دەمریت) هاتووه.
هەموومان (ف): هەموو کەس - ئەم تاکه له (عن، ن، گل، ١، گ٣) دا حەوتەمه و له‌وانى تردا
شەشەم و له هەموواندا دوا تاکه.

ديسان وا هاته گەردش

- ۱- ديسان وا هاته گەردش چەرخى چاوى مەست و فەتتانى
كوگول ئىقلىمن ئوزره بىردە سوردى صەففى موژگانى
- ۲- بە تابوورى موژەى زانيم لەگەل دال دى بە شەر، چونكە؛
برش ئاسايە در؛ غەوغايە، فيرقەى سونگى دەورانى
- ۳- بە حاشيەى تەرلک و فيسى كەچ و طاقى دوو ئەبرۆى خۆى
يە لەوپردى بينايى كەعبەوو دىنى موسولمانى
- ۴- ئەگەر غەمزەو نىگاہى چاوى ئەو (بىتو) بە ئىما بى
گوپزن؛ ھەر ياقمەسى سەندن: دەگەر (مولكى سولەيمانى)
- ۵- گرشمە و نيم نىگاہى چاوى مەستى فيتنە ئەنگيزى
دەگيل سۆز، نازيلە، ئيلەر، موسەخخەر جوملە ئىرانى
- ۶- ئەگە بىتو بچىتە جەننەت ئەو توركى پەرى چيەرە
قەوەر، گوپز غەمزەسىلە جەننەت ئىچرە حوورو غيلمانى
- ۷- بەدەورى گەردنا پەخشەن بوو؛ كاكۆلى تەرپارى
سانرسەن، بەرگى گويل ئوزر ئۆلنميش سونبول ئەفشانى
- ۸- وھا بىباكە بۆ قەتلى منى بىكەس دەلىنى ئەمىرۆ
گىترمش باشمن فتواسنى شەوكەتلى فەرمانى
- ۹- بلين مەيتانى شين، بۆ تەعزىەى (ھىجرى) نەكاتە بەر
عەزا طوطمەگلە ئىحيا ئىتمەميش مەقتوولى ھىجرانى

.....
۱- گەردش: سوورانەو، گەردوخول.

چەرخى: سوورى، سوورانى خولى. وھيا مەبەستى ئەوھىە كە چاوكىپن بەتيلايى چاوى
خۆشەويستەكەى يا بە چەرخ (رۆژگار)ى ستەمگەردە ئەوھندە ئەو نيو نىگايە كاريگەرە، كە بە
وەرچەرخاندن يا گىرانى چاوى رۆژگار ئاساى، گەردش دەگىپرى.

مهست: بهخوماری و جوانیی چاوهکه چاوی نهرم یا پشتی چاوی کیسهآدار بیت.

فهتتان: جوان، دلکیش، ئاشووربگپرو مهبهست له تپروانینهکانی ئەحمەد پاشای بابانه (که ئەم ههلبهستهی بهسهەر ئەودایه.

تا ئێرهی نیوالبهآهی ئەم تاکهوه ههموو نیوهی یهکهمی تاکهکانی ئەم ههلبهسته بهزوبانی کوردین و نیوه دووهمهکانی بهزوبانی (تورکی)ن.

ههروهک له ههلبهستهکانی تری ئەم پهراویهدا که به: (کوردی و فارسی) وهیا به: (کوردی و عهههیی)ن که ئەمهش توانای هۆنهزمان (کوردی) دهگهیهنێ که لهم چوار زمانهدا شارهزا بووه.

کوگول: دل - (وشهیهکی تورکییه).

ئیقلمن: کیشوهری - ئەم وشهیه به تورکیهکی بهشپوهی (افلیمک) دهنوسرێ که پیتی (کاف=ک)هکهی بهپیتی (ن) دهردهبردریت. ئەمه له شپوهی رینووسی تورکیدایه و من چۆن دهر دهربردریت لیرهدا وهها بهراستی نووسیومن (ئیقلم) به بنهچه وشهیهکی کوردی له قهلهمپروهیه ئۆزهر: لهسهەر، بۆسهەر، ئەسهەر،

ببرده: جارێکی دی، دیسان، ههروهها، دیسانهوه.

سوردی: لێی خوپی، هاته سههری، تاوی دایه، ههلمهتی بردی - پیتی (پێ=ی)ی ئەم وشهیه زۆر سووک و گورج وهک (سکوون) دهردهبردهیت.

صهفیی موژگانی: ریزی برژانگهکانی (صفی) عارههیی و موژگانی کوردیهه ئەم نیوالبه تورکییه واته: ریزی موژگانی جارێکی تر هتیرشیان هینایه سهەر کیشوهری دل بهو روانینه جوانه له لایهن ئەحمەد پاشای بابانهوه.

بۆنهی ئەم ههلبهسته:

وهک له سههرچاوه دهمی یهکانهوه بیستووومه، ئەم ههلبهسته له شاری (ئهستهنبوو) = ئاستانهی پایتهختی خهلافهتی عوسمانیدا (کوردی) بهسهەر دوا پاشای، پاشایهتی بابان (ئهحمەد پاشا)دا ههلی داوه که (ئهحمەد پاشا) دواي پروخانی پاشایهتییهکهی به دهستووییه و خیزانهوه، بارو بنهی ریک خستوووه و رووی کردووته ئەو شاره له (سولهیمانی)یهوه ک له شوینی تری ئەم پهراوییه چهندين هۆنراوهی دیکهی کوردیدا له چوونهکهی (پاشا) بۆ (ئهستهمیوول) و له دۆستایهتی نیوان خۆی (کوردی) و (پاشا) دواوه و، وهک له شوینی تریشدا چوونه ئهستهمبوولهکهی (کوردی)م دیاری کردوووه بۆ سهردانی (ئهحمەد پاشا) لهوێ.

لهو سهردانهدا وا بهرێکهوت چهند هۆنهریکی تر له لای (ئهحمەد پاشا) دهبن و ههریهکه ههلبهستهکی خۆی بهسهەر (ئهحمەد پاشا) دهخوینیتهوه و (کوردی)یش، لهوانهوه جۆش دهسپینێ و ههر لهو دانیشتنهدا ئەم ههلبهسته له ههئنانی (ئهحمەد پاشا) دادهنێ و ههمووان ئەم ههلبهسته پهسهند دهکهن.

به‌داخه‌وهو به دلتیاییه‌وه ناوی ئەو هۆنهرانه‌م ده‌ست ده‌که‌وت تا‌کو ده‌ست‌نیشانیان بکه‌م و هه‌روه‌ک هه‌لبه‌سته‌کانیشیانم ده‌ست نه‌که‌وتن.

سه‌رچاوه‌ی ئەم هه‌لبه‌سته نیوه کوردی و نیوه تورکییه‌ی (کوردی) که (ته‌ضمین) یا (ته‌لیع)‌ه‌و. (ملع = موله‌مه‌ع)‌ه‌ له: (عن، گل / ۱۰، کو، ف، ح، ما / ۱، ما / ۲، ق / ۳، نم / ۱، با، کم، وه رۆژنامه‌ی (باشکۆی عیراق) به کوردییه که له ژماره‌ی (۱/۲۱/۱۹۷۹)‌دا مامۆستا محمه‌د عه‌لی قه‌رده‌اغی له‌ژێر ناوی (هه‌ندیک که‌موکۆری چاپی دیوانی کوردی)‌دا (دوو) تاکی دوا‌ی ئەم هه‌لبه‌سته‌ی نووسیه‌وه که له‌گه‌ڵ مامۆستا شکور مسته‌فا دا ساغیان کردووه‌ته‌وه. منیش له‌ نیوان ئەم سه‌رچاوانه‌دا (که‌م کرده‌ بنکه‌ی لیکۆلینه‌وه‌ی هه‌لبه‌سته‌که‌. که‌ یه‌که‌م چاپکراویکی ئەم هه‌لبه‌سته‌یه و له‌گه‌ڵ ئەم هه‌موو سه‌رچاوانه‌شدا هه‌تشته‌ هه‌ر ئالۆزی و لیلی تیایه، به‌لام زۆر سه‌رچاوه‌ یاریده‌ری چاککردنیان دام وه‌ک پێشکه‌شم کردووه.

چه‌رخ‌ی چاوی (کو، ما / ۱، ما / ۲): چه‌رخ و چاوی.

چه‌رخ‌ی چاوی مه‌ستو (ف): چه‌رخ و چاوی مه‌ست.

کوگول (کو، ما / ۱، ما / ۲ کم، با): گیۆل- ئەمیش هه‌ر به‌واتا (دل) ئاره‌زووه‌ به‌لام به‌ زارگوت (له‌هجه‌)‌ی که‌رکووکیا‌نه‌یه‌وه‌ ئه‌ویکه‌ به‌شیه‌وه‌ی (تورکی ئه‌سته‌مبوولیه‌) که‌ ده‌شی (کوردی) هه‌لبه‌سته‌که‌ی پێ دانابی و له‌ سه‌رچاوه‌ی راستیه‌وه‌ تورکی فێربوو‌ی.

ئیقلمن: دیسان له (گل / ۱۰، کو، ما / ۱، ما / ۲، ق / ۳)‌دا به (اقلیم) نووسراوه و له‌وانی تردا به‌شیه‌وه‌ تورکیه‌که‌ نووسراوه: (اقلیمک).

۲- طابوور: به‌شیه‌که‌ له‌ سوپا، مه‌به‌ست له‌ برژانگی چاوی ئەحمه‌د پاشای بابانه.

شه‌ر: جه‌نگ. و لێره‌وه‌ لیکدان‌ه‌وه‌ی نیو‌بالی دووه‌مه (تورکی)‌یه‌که‌یه‌تی.

برش: هه‌رش، هه‌لمه‌ت. (یرش ئاسایه‌)‌یه = هه‌رشانه، هه‌رشیی، وه‌ک هه‌رش، هه‌رش ئاسایی، و (در)‌ه‌که‌ به‌واتا هه‌یه، هی، وایه.

غه‌وفا: هاتو‌هاوار، تیکچران و ده‌نگه‌ ده‌نگ و ده‌نگ و پشویه‌ی قه‌له‌بالغی و (غه‌وفا) وشه‌یه‌که‌ به‌ بنه‌چه‌ ده‌چێته‌وه‌ سه‌ر (کووکه‌)‌ی کوردی.

فیرقه: به‌شیه‌کی مه‌زن له‌ سوپایه‌که‌ (عه‌ره‌بی)‌یه.

فیرقه‌ی سونگی: فیرقه‌ی تیغی برنده: (قه‌مه) به‌ده‌ست که‌ له‌ تیغی (سونگی)‌یه، مه‌به‌ست له‌ برژانگه‌کانی چاوه‌که‌یه. و (فیرقه) وشه‌یه‌کی (عه‌ره‌بی) و (سونگی)‌یه‌که‌ش کوردییه.

ده‌وران: رۆژگار- یا ده‌ورانده‌وری چاوه‌که‌ی وه‌ک بلایی: فیرقه‌ی سونگی به‌ده‌ستی ده‌وران (رۆژگار) ئاوا (موژگانی) به‌هه‌یزو سته‌مگه‌رو چاره‌ نه‌کراوه که‌ که‌س ده‌ره‌قه‌تی نایه.

وه‌یا بلایی: فیرقه‌ی سونگی به‌ده‌ستی برژانگه‌کانی ئەو چاوه، که‌ به‌ ده‌وری چاوه‌که‌دان. (ده‌وران) به‌رواله‌ت (عه‌ره‌بی)‌یه و ده‌برێته‌وه‌ سه‌ر (کوردی). ئەم تا‌که‌ به‌واتا: تابووری موژگانی

که‌ وه‌ک قه‌مه‌ی ده‌وری چاوی به‌هه‌راوه‌ له‌گه‌ڵ (دل)‌دا دینه‌ جه‌نگه‌وه.

بیرش (نم/ ۱، ما/ ۱، کم، با، ق/ ۳). پورش.
 فیرقه‌ی (عن، گل/ ۱۰، ح، ما/ ۱، ما/ ۲): فرقه- پینووسی کۆنه.
 فیرقه‌ی (کو، ف): فیرقه - دیسان پینووسی کۆنه.
 فیرقه‌ی (نم/ ۱): فرقی= ئەگەر ئەمه به‌واتای (جیاوازی) بی، ئەوا هه‌له‌یه‌و ئەگه‌نا پینووسی کۆنه.

فیرقه‌ی (کم، با): فرقه- دیسان پینووسی کۆنه.
 سونگی (کو): سنلی. دیاره هه‌له‌ی پینووسی کۆنه.
 سونگی (نم/ ۱، ف، کم، با، ما/ ۱، ما/ ۲، عن، گل/ ۱۰، م، ق/ ۳): سنگی- هەر پینووسی کۆنه- (جورجی زهیدان) له (الفلسفة اللغویة)

۳- حاشیه: گۆشه، لیوار، قه‌راغ، گوپی (ی شتیگ) په‌راویز، و په‌راویزی (په‌راوی) پوخساری (ئه‌حمهد پاشا).

ته‌پلک: ئەو دهبه‌ سه‌ر په‌بووه که جاران له‌بن فیه‌سته‌وه دراوه. به‌سه‌سه‌ردا، که نمى ئاره‌ق کردنه‌وه قه‌راغی فیه‌سته‌که ته‌پنه‌کا، نه‌ک قه‌راغه‌که‌ی چلکن بی، ئەمجا چوار گۆشه‌ی سپیی ئەو (ده‌سه‌سه‌ر) له‌بن فیه‌ستی سوورو به‌سه‌ر ئەو روو دهمو چاوه‌ جوانه‌دا دیمه‌نیکى دلگیری داوه که (ته‌پ) کوردیه‌ی (لک) ئامپریکی ده‌ستووری زمانی تورکییه، واته (ته‌پین) یا ته‌پى هه‌لمژ. (کوردی) جاری تریش له هه‌له‌به‌ستی:

(دل له میحنه‌ت که‌یله‌ ئه‌ی پیری موغانی به‌زمسان)یدا ئەمه‌ی ناوبردۆته‌وه، دوورنییه هه‌ردووی که‌یله‌ به‌سه‌سی له هی به‌ک که‌س بی و کوا ئەو (به‌زم) هه‌له‌به‌سته له باره‌گای ئەحمهد پاشا دابووه له ئاهه‌نگی منالپووندا.

فیه‌س: ئەو کلاوه سووره‌یه که له‌سه‌رینی تورکانی، عوسمانی، تا چهند سالیگ دواى ئه‌ویش پیاوان له‌سه‌ریان کردووه، له شوینی تردا به‌دریژی لیگمان داوه‌ته‌وه و هه‌تا ساله‌ چله‌کانی چهرخی پيشوو به‌کارده‌هات له (سوله‌یمانی)دا و تانیسته‌ش له (مووسل) و (میسر) به‌کاردی.

که‌چ: لار، مه‌به‌ستی له‌لار واتای نیسته‌که په‌ریزه‌وه که جوانیه‌کی داوه، (کوردی) پرووی (ئه‌حمهد پاشا)ی به‌په‌راوی یه‌ک داناوه که (ته‌رلک) و (فیه‌س) و (تاقی برقی) کرده‌وه به‌په‌راویز.

یه‌له‌و یردی: به‌بای دا، هه‌له‌ی کرد، و به‌درۆی خسته‌وه (تورکی)یه.

بینایی که‌عبه‌و دینی موسولمانی: بینای که‌عبه که شوینی رووتیکردنی ئیسلامه‌کانه له نوێژ و چه‌جا، هه‌روه‌ها ده‌لی: ئەوه ئاینی ئیسلامیشی به‌با دا به‌و دیمه‌نه‌ جوانه‌ی خوێ، خه‌لکی وه‌رگێرا، بۆلای خوێ که تیه‌سته‌که‌ی به (که‌عبه) داناوه به جوانیه‌که‌ی دلی باوه‌ر به ئیسلام کردو پر باوه‌ری خه‌لقانی کیشی خوێ کردووه که ئەم رسته‌ی (بینایی که‌عبه و دینی موسولمانی) یه‌ تورکی نین و عه‌ره‌بی کوردی ئامیزن.

- لەم تاکەدا (لەف و نەشیری مورەتەب) ی تیاپە و تاقی دوو برۆیەکە میحرابی نوێژە. بەراستی جوانی و دەربرینی بەهێز لەم تاکەدا هەیە.
- کەعبە (کم، با، گل / ۱۰) کعبەیی.
- ۴- غەمزە: جۆرە جوولەییەکی دڤگیری چاوە، تیلابی، نیونیکا، چاوە داگرتن، نیگاھ: نەماشاشا، روانین، نیگا.
- ئیمما: چاوە برینە شتیک بە دلسۆزی و ئارەزوووە، دەئیمما: (بەروردی) ئەمیش وشە تورکییەکانە بەتمانە:
- گوێزن: چاوت، چاوی، لە چاوی ئەووە، لەو چاوەوە کە ئەم گوێزنەش لە نووسینی تورکییدا بە (گوێزنک) ئەنووسری.
- هەر باقمەسی: هەر روانینیکی، هەر تەماشایەکی.
- سەندنەن: لەتۆوە. هی تۆ. کە هەموو تاکەکانی لە (غائب) ئەدوێ و لێردا روو لە (موخاطب)ە.
- دەگەر: دەهینێ، بابی (بەهای) بۆ نرخ -، هەلدەگری، دەشی، مەبەستی شاری (سولەیمانی)یە وە یا هەموو خاک و ولاتی حەزەرتی سولەیمان کەوا ئەو (پاشا)یەکی یا (پێغەمبەر)یکی فەرمانرەوای دەسەلات فراوان، ناسراوە، یا مەبەستی لە خاکی (ولاتی) سولەیمانی بوو کە تەماشایەکی (ئەحمەد پاشا) ئەو مولکەیی هیناوە کە ئەمەش (جیناس ئارابی)ی تیاپە- کە وینەیی ئەمە لە هەلبەستی تردا زۆرە وەک لێردا.
- نیگاھی (کو، ما / ۱، ما / ۲، ف) نیگا. رینووسی کۆنە.
- چاوی (گل / ۱۰، ف، ما / ۱، ما / ۲): چاوە. رینووسی کۆنە.
- گوێزن (کو، ما / ۱، ما / ۲، ف) بەشیوەی کۆن، ونووسینی تورکی کە (گوێزنک)ە، نووسراوە و ئەوانی تر بە شیوەی تورکی دەربرینەکی نووسیمانە.
- یا قمەسی (نم / ۱): باقمە: هەلبەیی و لەنگە.
- باقمەسی (کو، ما / ۱، ما / ۲) باقمەسی- کە ئەمەیان شیوەی کەرکوکییانە و گوێردراوە.
- دەگەر (کو، ما / ۱، ما / ۲) دکر. رینووسی کۆنە.
- دەگەر (ق / ۳) دیر- دکل دکل.
- بە ئیمایی (نم / ۱، کم، با، کو، ما / ۱، ما / ۲، ق / ۳) بەقیمت بی. ئەمەش گۆزانە و دەسکاری.
- ۵- گرشمە: عیشووە، لەنجەولار، غەمزە.
- نیم نیگاھ: نیووە بیگا، نیووە تەماشاشا، بەتیلابی چاوە، تەماشاکە جوانییەکی تیاپە.
- فیتنە ئەنگیز: ئاشووب هەلگیرسین. ئاشووبە نەرەووە- ئەمیش وشە تورکییەکانە:
- دەگیل سوز: نەک هەر بە قسە، هەر بە قسە نا، بەشکووە.
- نازیلە: نازی ئەو، نازی، نازت، عیشووی، بەنازەو،
- ئیلەر: دەکا- دەبی بە (ئیللەر) دەربردیت ئەگەنا لەنگ دەبی کە خۆی (ئیلەر)ە.

موسه‌خخه: ته‌سخیر، دست به‌سراگرترو، داگیر، واته: داگیر دهکات که وشه‌یه‌کی عاره‌بیه.

جومله: گشت، سه‌ریاک، هم‌مو. دیسان عاره‌بیه

ئیرانی: ئیران- ولاتی عه‌جه‌م (فارس)- واته هم‌مو ولاتی ئیران ده‌هینتی وهیا به غه‌مزه نیو نیگا‌که‌ی داگیری دهکا ئەو نازو گرشمه و نیو نیگا ئاشووب‌اوویه‌ت.

چاوی مه‌ستی فیتنه دهنگیزی (کو، ف، کم، با) ئەو به‌قیمت بی- ئەمه‌ش هه‌له‌یه.

ده‌گیل (ف): دکیش

ده‌گیل (کو، ق/ ۳): دکیش- هه‌له‌یه

ده‌گیل (کل/ ۱۰) دوکش- هه‌له‌یه

ده‌گیل (ع): دکل- رینووسی کۆنه.

ده‌گیل (نم/ ۱) دکل- رینووسی کۆنه.

ده‌گیل (ما/ ۱، ما/ ۲): دیل- ئەمه (دهیل) ی که‌رکووکیانه‌یه.

ده‌گیل سوز ناز ئیلەر (کم، با): دگل سوزنا زایله ئەمه‌ش رینووسی کۆنه

سوز (کو): سر. هه‌له‌یه

ئیلەر (کو): اید. هه‌له‌یه.

ئەم تاکه به‌واته: له‌نجو و تیلاییه‌کی چاوی ئەحمەد پاشا که مه‌ست و ئاشووبه‌گیڤه، نه‌ک هه‌ر

به (قاله‌ی دم) به‌شکو به‌جوانییه دلگیره‌که‌ی هم‌مو قه‌له‌مره‌وی ئیران ده‌هینتی.

۶- جه‌ننه‌ت: به‌هه‌شت.

تورک: جوان، جوانی چاوه‌که‌ی واتا: مه‌به‌ست له‌ تورکه سته‌مکاره‌کانی عوسمانیسه که وه‌ک

جوانی ئەو چاوه کاریگه‌ره. رووی له‌ دلێ دلداری دا ئەوه‌نده نازارده‌ره

بۆیه، وتووشییه‌تی: ئەگه‌ر بیتو بجیتته جه‌ننه‌ت. و به‌وه‌دا که (ئه‌گه‌ر) ی تی خستوو، واته

ئەوه‌نده ئەو رووه جوانه‌ی سته‌مکاره، ناچیتته به‌هه‌شته‌وه. به‌لام له‌ژێره‌وه ئەمه‌ی پی وتوو که

ئەمه‌ش جوانییه‌کی وێژه‌بیه و شارندنه‌وه‌ی واتایه له‌ژێر واتادا.

په‌ری: فریشته = مه‌لائیکه.

چیهره: روو، روخسار، چاره، رووی ئەحمەد پاشا.

ئەمیش وشه‌ تورکیه‌کانه:

قه‌وه‌ر: دهرده‌کا، راوده‌نی، قاوده‌دا، نایه‌یلێ

گوڤیز: چاو.

غه‌مزه سیله: به‌ غه‌مزه‌که‌ی واته غه‌مزه‌ی چاوی و ته‌نیا که‌رتی (سیله) له‌م (غه‌مزه سیله) یه‌دا

تورکییه واته هینه‌که‌ی مه‌به‌ستی له‌ غه‌مزه‌که‌یه.

ئێچره: له‌ناو، له- واته له‌ به‌هه‌شت دهرده‌کا.

حوور و غیلمانی: حووری غیلمانه‌کانی به‌هه‌شت که ئەم دوو وشه‌یه‌ش (عاره‌بی) و تورکین. که

(حوورو غیلمان)

دوو جۆره مرۆقی نیر و می بههشتن.
چیهره (ک، نم / ۱، کم، با، ما / ۱، ما / ۲). پرویه.
قهوهر (ف، نم / ۱، با، کم): قاور - ههلهیه و لهنگه.
قهوهر (ما / ۱، ما / ۲): قادر - ئەمەش ههلهیه و لهوهیه که (کوردی) بهو (قادر)هوه
بهناویانگه و ههلهشه و ناگونجی بق ئیره.
گوپز (ن، نم / ۱، با، کم) گوز. ئەمەش ههلهیه.
ئیچره (ما / ۱، ما / ۲): ئیچر. ئەمەش ههله و لهنگیه.
۷- پهخشان: ئەفشان، پهخش، بلاپوهوه.

طه پار: طوره ئاسایی (طوره مان له شوینی تردا لیک داوهتهوه) و لیره دا مه بهستی له وه که
تووی پهخشانی کاکۆله که به سهر لا مل و گهر دیدا هاکا (مليون) و (کراس) و
(به رگ) ده که له توکوت کا؛ چونکه ئەویش ئەیه و بیگاته ئەو لهش جوان و ناسکهی نه که به سهر
ئەو به رگه وه بی که ئەحمەد پاشا له به ریدا بووه،
ئەمیش وشه تورکییه کانه صانرسه ن- یا صانورسه ن: لات وایه، ده لئی، باقل، گومان ده که ی.
به رگی گوپل: به رگی (په ره ی) گول. مه بهستی له له شیه تی (شان و مل و گهر دن) که (په ره)
کور دییه به واته (به رگ) و (گوپل) له (گول) ی کور دییه وه.
ئوزره: له سهر بۆسه ر- وه که له تاکه هه له بهستی یه که مدایه. ئۆلینمیش: بووه، بووه به، وه های
لی هاتوو که.

سونبول: گولیکی جوان و بۆنخۆش و نایابه مه بهست کاکۆله که وشه یه کی کور دییه به واته:
ده لئی: به سهر به رگی گولدا سونبول پهخشانی کراوه واته: کاکۆله که ی به سهر شان و ملیا.
به ده وری گهر دنا (کو): بسرگرد... ۱- فه و تاوه
به ده وری گهر دنا (ف): بسرگردنیدا - لهنگه
به ده وری گهر دنا (ما / ۱، ما / ۲): بدورکردن - لهنگه
به ده وری گهر دنا (کم، با، نم / ۱): به ده وری گهر دنی
به ده وری گهر دنا (ح): بدورکردنا - رینووسی کۆنه.
کاکۆلی طه پار ی (کو): کا... (فه و تاوه)
طه پار ی (ح، ق / ۲): تاتاری.
طه پار ی (ما / ۱، ما / ۲): طاطائی - ناگونجی
طه پار ی (گل / ۱۰): تاتایی - لهنگه و ناگونجی
پهخشانی: هه ره له (ع، ما / ۱، ک، گل / ۱۰) دا نووسراوه و له وانی تردا (ئەفشان)
نووسراوه من به پراستترم زانی چونکه له کۆتایی ئەم تاکه دا (ئەفشان) دووباره ده بیته وه.

صانرسهن (صانورسهن) (كم، نم / ۱): سورسن-ههلهيه.
 صانرسهن (ف): سوپرسن - ههلهيه
 صانرسهن (كو): سيورسن، ناگونجی
 بهرگی گویل (گل / ۱۰، ما / ۱، ما / ۲، ح): برک گل.
 بهرگی گویل (كم، ف، نم / ۱، با): برگ گل.
 بهرگی گویل (كو): برگ گلی - كه هه موو پینووسی کۆن
 ئوزره (كو): زوزره. - ههلهيه
 ئۆلینمیش (سونبول ئهفشانی (كو): اولنمش..... (فهوتاهه)
 ئۆلینمیش (ف): اولن لشمش. ههلهيه
 ئۆلینمیش (كم، با) اولنمش. ئه میش پینووسی کۆنه
 ۸- قهتل: کوشتن.

گیترمش: هیناویه، هیناویهته، هیناویه به. وشهیهکی تورکییه .
 باشمن: سهردما، سهر سهردما، سهردما به تورکی (به سهردما)ی مه بهسته.
 فتواستی: فتوا = ئه و بریارهیه له لایهن سه ره کیلی ئایینه وه دهری. بۆ بابتهی گرنگ-
 شه وکه تلی فرمانی: (شه وکه تلی = به هیزو پیرۆزو مه ترسی لیکراو- ئه مه ش له پرواله تی
 فرمانه کانی باره گای هوما یوونی عوسمانی بووه وهک پیا یاندا هه لده دا) که ئه مه هه ر
 فرمان = ئه و بریارانه بوو که له و باره گایه وه دهرده کران (لی)یه که ی که ئامیری (نسبه ت)
 تورکییه و (شه وکه ت) عاره بی، (فرمانی) کوردییه. که به بیتاکیی خۆی ئه م فرمانه ی بۆ برینی
 سه ری من و بۆ کوشتنی من ده دات وهک فرمانی هویوما بونی عوسمانی.
 منی (كو): می.
 بیتکه س ده لپی ئه مرۆ (كو) بیکس.... امرۆ- فه وتاهه.
 گیترمش (كو، عیراق): کیترمیش- هه له یه
 گیترمش (كم، با، گل / ۱۰، ما / ۱، ما / ۲، ق / ۳، ف، نم / ۱): کترمش- هه له یه.
 باشمن (نم / ۱، ن، کم، با، عیراق): باشمه- هه له یه
 باشمن (كو): باشنه- هه له یه
 فتواسنی (گل / ۱۰): فتواسنه. ناگونجی.
 شوکه تلی فرمانی (كو): شوک.... فانی فه وتاهه...
 ئه م تاکه هه لبه سته ی سه ره وه و ئه وی دوا یی له نووسینه که ی مامۆستا (محهمه د عه لی
 قه رداغی) دایه که له سه ره تا وه نیشانه م بۆ کرد.
 ۹- مه یان- یا- مه ینه ن = به رگیکی سه ره وه ی نیر و می بووه، وهک که وا یاته که مه له کورده واریدا
 له نیوه ی یه که می چه رخی بیسته مه وه باوی نه ماوه.

شین: شینیکی تۆخ که نهریتیکی کۆمه لایه تیی گه لان و کورده وارییه، که خوشه ویستیک بمرئ بهرگی رهش یا شین له بهر دهکن به لام له کورده واریدا زۆرجار بهرگه کانیاں له خوم (ههش) دهتین و شینی رهش باویی دهکن و کوردی نیشانه ی بۆ ئەوه کردوو؛ چونکه شههید عه شقی ئەحمه د پاشایه بهرگی رهشی بۆ له بهر نهکن؛ چونکه شههید بهههشتیه.

ته عزیه: پرسه.

عزا: دیسان: پرسه. وشه یه کی عه ره بییه. لیره دواوه لیکدانه وهی نیو باله تورکییه که یه: - طوطمه گله - یا - توتمه گله = گرتن، بۆ دانان وهک ته عزیه بۆ گرتن یا پرسه بۆ دانان (وشه که تورکییه).

ئیحیا: زیندوو کردنه وه، زیندوو بوونه وه.

ئیتحه میس: ناکریته وه و اتا ئەو کوژراوه یا مردوو هی وهک (کوردی) به بهرگی شین و پرسه زیندوو نابیته وه. وهیا چونکه شههیده ئەوانه ی بۆ مهکن نایه وی.

مه قتولی: کوژراوی (عاره بییه) - چگه له (عن، ما / ١، کم، گل / ١٠) له هه موواندا له جیگه ی (هیجری) نووسراوه (کوردی) و هه له یه

هیجراتیک: دووری

مه یسانی (عیراق): میتانی رینووسی کۆنه

مه یسانی (کم) میتانی، رینووسی کۆنه

مه یسانی (نم / ١ ف): ملتانی. هه له یه

مه یسانی (کم، ب): مه لتانی - هه له یه.

شین بو ته عزیه ی (کو): شین تونبه - ئەمهش هه له وه له نگیه.

عزاطوطمه گله (کو): عزا تتمگله - هه له یه.

عزاطوطمه گله (گل / ١٠): عزا دوتمکله - هه له یه.

عزاطوطمه گله (کم، یا): عزا طوته مگله.

عزاطوطمه گله (ف). عزا تمکله هه له یه.

عزاطوطمه گله (عیراق) عزا ایتمگله

ئیحیا (ف، نم / ١، با، کو، کم عیراق): احیا رینووسی کۆنه

ئیتمه میس (کو): ایتمی ... ئەمهش جوان و ده گونجی.

ئیتمه میس (عیراق): ایتمامش

ئیتمه میس (گل / ١٠): ایلمز - هه له یه

مه قتولی هیجرانی (کو): مقتول. (فه وتاوه).

مه قتولی هیجرانی (عیراق، کم، یا): مقتول هجرانی، رینووسی کۆنه

روخت وهک گول

- ۱- روخت؛ وهک گول، تهننت؛ وهک سیم، لهبت؛ وهک له علی روممانی دههانت؛ فندق و، غه بغب؛ وهکو نارنجی عممانی
- ۲- (فهقی)ی؟، یاخو (نیطامی)ی؟؟، یانه خو (پیش خزمه تی شاه)ی؟ (دور)ی مولکی (سوله یمان)ی؟، ره ئیسی ئیلی جافانی؟؟
- ۳- به حوسنی (یووسف) ئاساتو، به خو لوق و لوطفی شیرینت چراغی به زمی (خوسرهو)، نووری دیدهی (پیری که نعان)ی
- ۴- به (ظاهر)، ساده له وحی، وهک روخت وه حشیی وهکو دیدت له دلدا: تو (حه کیمی)و، (عاقلی)، ئوستادی (لوقمان)ی
- ۵- (عهره ب) ئه ندای یو، (فارس) که لام و، (تورک) ره فتاری نیگا (ناهوو)، رهوت (که پکی)، زوبان (تووتی)ی خو ش ئه لحنی
- ۶- ئه گهرچی (قادر)ی، بو قه تللی من، فکرئ بکه قوربان له سهر (صفحه ی) روخت، وهخته؛ عه یان بی: خه ططی ره یحانی
- ۷- وهکو (بولبول)، فیغان که دائیما، (کوردی) له دهوری گول وهکو (قومری) بنا ئینه، له (تاو) سه رووی خه رامانانت

۱- روخ: روو، روخسار..

تهن: لهش، جهسته.

سیم: زیو، زیف - مه بهستی له سپی تیبیه که ی له شی ئه و که سه یه که ئه م هه لبه سته ی به سه ردا هه لداوه، که رهنگی جهسته ی ئه وی چواندوو به (زیو).

لهب: لیو، لیف،

له علی: ناوی جوړه گه وه ریکی (شووشه یی) یه واته: (یاقووت)، که به زوری له رازاندنه وهی (خشل) و له هندی پیویستی پیشه سازیدا به کار دئ، وهک: له (سه ر) و (بن) ی ئه مسه رو ئه وسه ری دهر زیه کانی چه رخی (سه عات) ی چاک و به نرخدا به کار دهر پیت که له سهر ته پله کی بن شووشه (جامی ئه و کاتژمیر- سه عات) انه دهنووسری (۲۰ جویلس) به پیتی لاتینی که

(جویلس) به واته (گهوهەر) و چونکه ئەو (کاتژمپەر) ه ئەوندە پارچەیی لەو گهوهەری (لهعل) ه ی تیاپه، چونکه گهوهەریکی سهخته و خۆی لهبن تیزاییی دهرزیهکاندا رادهگریت و ناسویتی و لهئاسن پهقتره.

(لهعل) هەر لهسروشتی خۆیهوه چهند رهنگیکی وهک (زهرد) و (شل) و (سوور)ی هەن و لێرهدا (کوردي) که فهرموویهتی (لهعلی روممانی) واته لهعلی رهنگی وهک رهنگی (ههناوه)، سوور و ئال بووه وهک سوورو ئالی لێوه سوورهکهی. لهوانهشه مهبهستی لهرهنگی سووری جووره (لهعلیک)بیت، که له ولاتی (رۆمان) بهدهست هاتیبی که جوانیی ئەو ولاته، چونکه وهک (کوردي) له رهگهزی (ناری)ن ههموو پێست سپی و لێو (ئال)ن، که بهلای کهمهوه (کوردي) له گهشتی (ئهسته مبول)یدا که سهری (ئهحمه پاشای بابان)ی داوه لهوئێهه خه لکی (رۆمانی)یانهی دیتیبی، چونکه (کوردي) له (نه دیته) وتهی دهرنه بریوه واته (دیویهتی) ئەگه چي ئەم چواندانهش لهم تاکه ههلبهستهدا له دواي سهدان ههزاران هۆنه رانی ترهوه (کوردي)یش بهکاری هیناوه، ئەمه نه ریتیکی لاوازی و لاسایکردنهوهی (شاعیر) نه بوو بهشکو (باو)یکی ههلبهستی و دیرینهی (کلاسیکی)ی ئەوسای (کوردي) و لهوه پاشیش بووه و تانیستاش هەر پهیرهوی کراوه و دهگریت، له شوینی تری ئەم پهراوییهدا لیتی دوام.

دههان: دهم، زار، دهو. ئەم وشهیه (کوردي) و (فارسی)یش بهکاریان هیناوه و بهکاری دههینن. فندق: جووره بهریکی درهختی یه و یهکیکه له خوارده (شهوچه ره)بییهکان. وهله رهگهزی (بادهم = باوی) و (بسته)یه، له بادام گچکه تره و له (چهقالهش) مهزنتریکه و توپکله کهی ئەوهندهی توپکلی بادام و چهقاله، (رهق)و(ئهستور)نبیه، و، که گهیشته لهسه ره باریکه کهیهوه کهمیک توپکله کهی دهرهکی و دهم دهکاتهوه، یا به سوورکردنهوه و برژاندن دهرهکی.

هۆنه رانی ویژهی کۆن بچوویی ئەم کهمه قلیشانهی فندقه که بیان چواندوه به بچوویی دهمی خۆشهویستهکانیان، وهک (کوردي) لێرهدا دواي ئەو نه ریته (باو)ه کهوتوه.

غه بغه ب: ئەستورایی و گوشتنی ژیر چه ناگه و بهر مل، که جوانییهکی تاییهتی دهدات بهو دیمه نهی روخساری مروّف، وه هۆنه ران له ههلبهستیاندا بهگه لئێ شێوهی تر لیتی دواون.

نارنج: بهری یهکیکه له درهخته (ترشه مه نی = حمضیات)هکان. شیوهی خرپکی گۆبی و ناسک و بۆن و چیژ خۆشه، ئەوهتا لێرهدا (کوردي) ژیر چه ناگه ی جوانه که ی خۆی، واته (غه بغه ب)ه که ی به (نارنج) چواندوه له خری و توپیدا.

عممان: ناوی شاریکی کۆن و ئاوه دان و پایته ختی نیشتمانی (پاشایه تی) نهردهنی هاشمی(یه، له شوین و (کهش و تووشی)ی سروشتی ناوچه کهیدا له (کورديستان) ئەچیت و جووره (نارنج)ی ئەو شارهش ناوبانگی تاییهتی خۆی ههیه، لهوانه یه (کوردي) له سهردانه که ی (ئهسته مبول)یدا بهو شارهدا تیه په ریبی و درهخته ترشه مه نییه کانی وهک پرته قال و لیمۆی ترش و شیرین و لالهنگی و جووره کانی تر به چاکی تیا گه شه دهکهن و بهری زۆر و باش دهدهن.

به دوری نازانم که (کوردی) هر له بهر ئه وهی که خوئی شاری (عه ممان) ی دیوه، بویه به (عوممان) له هه لبه سته که یدا ناوی نه بر دووه که له گه ل پاشه بندی (روممان) هکه گونجاوتره، که ئه ویش شاریکی تری نیشتمانی عه ره به.

هه لسه نگاندنی ئه م تاکه ئه گه رچی له ویزه ی کوندا به جوان و وه ستا کارانه وه وه رده گیری، به لام با به تیانه نییه ئه و خو شه ویسته ی (کوردی) که له (گول) و (زیو) و (له عل) و (بسته) و (نارنج) پیک هاتبی، له مرؤف ناچی. ته نانه ت ئه گه ر ئه و چوواندنه، له پرووی هیما (ره مز) یشه وه سه رنجی بدهیی دیسانه وه ناتوانی شیوه ی مرؤفیکی جوان و ئاسایی و دلگیری لی ره چاو بکه یین، به لام له کاتی دانانی ئه م هه لبه سته ی (کوردی) دا و له وه به رو دواتری به شکو هه تا ئیستاش له و ویزه ی کون (کلاسیکی) یه دا ئه و کاری چوواندنه کاریکی دروست و ره و و (باو) بووه و هه یه، به هونه رمه ندی دانه نری و سه رنجی ئه وه نادی که (ده عبا) یه که. که واته ئه و ناگونجاوی و، پیک چوواندنه به پیتی سه رنجی هه نووکه ییمان چیگه ی ره خنه یه و به س. ئه مه ش کاریکی پر به پیری ویزه یی و زانیارانه نییه چونکه ئه م هه لبه سته هه زاران هاوچه شنیشی هی هه نووکه نین و له روانگه ی هه نووکه بییه وه دانه نراون.

هه رچه نده له م لایه نه وه، که لیکم دایه وه، ئه م هه لبه سته نابی (مایه) ی ره خنه بیت، به لام دیسانه وه، هر ئه م هه لبه سته له پرووی (نیرینه یی) یا (میینه یی) ئه و که سه وه که ئه م هه لبه سته ی به سه ردا هه لدراره، ئه م هه لبه سته گومانی زورمان لی ده ورووژینی، چونکه یه کسه ر له تیکرای هه لبه سته که وه ده رده که وی که هه لبه سته که به سه ر که سیک (نیرینه) دا هه لدراره، جگه له وه ی هر له هه لبه سته که دا (ناو) یا (وشه) ی (قادر) هاتووه، که ئه ویش ئه وه نده ی تر (دهنگی) ئه وانه ی که (کوردی) بیان به شه یدا ی نیرینه تاوانبار کردووه و (زولال) تر ده کات و ته نانه ت ناوی (قادر) یش له م هه لبه سته دا ئه وه نده ی تر ده بیته هیزو پشتیوانی روانگه ی ئه وانه ی له تاوانبار کردنی (کوردی) یه وه ن.

به لام خو شه ختانه، وه له هه ستردن به وه که (کوردی) گه لی جار له هه لبه سته کانیدا یاری به وشه کردووه ئه مه ئه و ورووژانه ی گومانه ده روینیتته وه که خودی (کوردی) له تاکه هه لبه سته ی (دووهم) و (شه شه م) ی ئه م هه لبه سته یدا به و یاری به واتا و یاری به وشه کردنه ی راستیه کی پاکانه بۆ خو کردنی خستووته پیشی هر لیکۆله ره وه یه کی ئه م هه لبه یه وه و، ههروه که گه مه کردن به وانه ی که (کوردی) به (شه یدا یی نیرینه) تاوانبار ده که ن خوئی له و تاوانبار کردنه رزگار کردووه، وه کو بلپی که (کوردی) به و کاره ی سه ری له زور که س تیک داوه که وا له (کورتیبینی) یا له (ناوردی) وه یا له (تی نه گه یشتوان) ی هه لبه سته کانی (کوردی) یه وه نه یان توانیوه ده ست بخه نه سه ر راستی مه به سته ی (کوردی) و، تووشی ئه و هه لبه یه ی کردوون که ئه م پربازو کاره ی (کوردی) له گه لی شوینی هه لبه سته کانی کوردیدا هه ن. ئه مه ش له وردی و توانایی خودی (کوردی) یه وه که زانیویه، چۆن مه به ست ده رده بری و (ته لله) بۆ هه ندی له

خوینهرانی هه‌لبه‌سته‌کانی دابنیت و چه‌واشه‌یان بکات.

(کوردی) ئەگه‌رچی له (پینج) تاکه هه‌لبه‌ستی ئەم پارچه هه‌لبه‌سته‌یدا وهک (دانه رۆکه) داگردنیک بۆ ئەو کورتبێن و ناورد و تینه‌گه‌یشتنووانه، خۆی وه‌ها پیشان داوه که ره‌چاوه‌کاریی ئەوانه دروسته، به‌لام ئەوه‌تا، له (دوو) تاکه هه‌لبه‌ستی ئەم پارچه هه‌لبه‌سته‌یدا که (دووهمین) و (شه‌شه‌مین) یاندا به‌ شوولێکی ته‌رو تازه لووتی ئەوانه‌ی سۆلاندوووه‌ته‌وه‌و، بۆ تیگه‌یشتنووانی هه‌لبه‌سته‌که‌ی خۆی روون کردوووه‌ته‌وه‌ که (کوردی) دوورو پاکه له‌و تاوانبارکردنه‌ی ئەم راستیه‌ی پیشکه‌شم کرد له‌ تویی ئەم یا ئەو سه‌رچاوه‌ی ئەم هه‌لبه‌سته‌ی (کوردی) و هه‌لبه‌سته (هاوچه‌شن) هه‌کانیدا روون و ئاشکرایه و به‌چاکی ده‌رده‌که‌وێت که (کوردی) دل‌داری له‌گه‌ڵ (قادر) ناوێکدا نه‌کردوو که له‌لای سه‌رنجی قوولده‌رانی هه‌لبه‌سته‌کانی (کوردی) ده‌رده‌که‌وێ (قادر) چی و کێ بووه وه‌ک له‌هه‌ر شوپنێکی تری ئەم چه‌شنه هه‌لبه‌سته‌کانی ناو ئەم په‌راوه‌یه‌دا ئەوانه‌م، به‌ به‌لگه‌ی به‌هێز و زانیاران‌ه‌وه‌ داناوه و په‌کلایم کردوووه‌ته‌وه‌.

له‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌دا ئەو (قادر) ه‌ی که له (شه‌شه‌م) یدا هاتوو به‌پێی تاکه هه‌لبه‌ستی (دووهم) ی، ئەوه (قادر) به‌گی کورپی که‌یخه‌سه‌ره‌و به‌گ‌ای جافه که زۆر دۆستایه‌تی له‌گه‌ڵ یاندا هه‌بووه به‌راوه‌یه‌کی وه‌ها که وه‌سمان پاشای جاف زاوای (کوردی) بووه، که (عادیله خانم) ی کچی (قادر) به‌گی برزای (کوردی) ی ماره کردوو، که له شوپنی تری ئەم په‌راویه‌دا لێی دواوم.

به‌ئێ هه‌رگیز راستی گوم نابیت، وه‌ک له ئەنجامی به‌دواداچوونی بین درێژانه‌ی قوول و فراواندا و له به‌ ده‌سته‌پێنانی هه‌رچی زۆرتر له‌سه‌رچاوه‌ی هه‌ر پارچه هه‌لبه‌سته‌تیکی (کوردی) دا و له‌په‌یوه‌ندی یه‌کسه‌ره‌و له‌ نزیکه‌وه‌ی ئەو که‌سانه‌ی زانیومه له‌ په‌یکاری هه‌لبه‌ستی (کوردی) دان و سوودی زۆرم بۆ گه‌یشتنه راستی، لێ وه‌رگرتوون ئەم په‌راویه به‌لگه‌ی راده و هێزی ئەو رۆچوونه‌مه‌.

سه‌رچاوه‌ی ئەم پارچه هه‌لبه‌سته: (مس، عن، گل، ٨، ن، ص، ف، ر، نم، ١، با) و، (کم، گ، ٢، س، گ، ٣) یه‌و، له‌نیوانیاندا (عن) و (کم) م کرده بنکه‌و ده‌سکه‌لای لیکۆلینه‌وه‌ی ئەم هه‌لبه‌سته و به‌پشتیوانی سه‌رچاوه‌کانی تری توانیومه، ئەم ئەنجامه پیشکه‌ش بکه‌م که لێرده‌دا له‌به‌ر ده‌ست و چاواندایه و بریارده‌ری راستی ئەنجامی ئەم هه‌لبه‌سته و هه‌موو هه‌لبه‌سته‌کانی تری (کوردی) ی ناو ئەم په‌راویه لیکۆله‌روه‌ قوول‌ه‌کانیه‌تی منیش لێرده‌دا له هه‌لبه‌سته‌کانی تری ئەم په‌راویه‌دا هه‌ر ئەوه‌نده‌م توانایی هه‌بوو که به‌پاکی بێ لایه‌نگری، رام گه‌یاندوو.

١- سه‌رناوی ئەم هه‌لبه‌سته:

سه‌ره‌ ناوی ئەم هه‌لبه‌سته، که بۆنه‌ی هه‌لبه‌سته‌که‌ش ئاشکرا ده‌کات له سه‌رچاوه‌کانی (مس، عن، گل، ٨، ن، ص)، دا ئەم سه‌ره‌ناوه‌ی خواره‌وه به‌فارس‌ی له پیش ئەم پارچه هه‌لبه‌سته‌ی (کوردی) یه‌وه تیا نووسراوه که:

(برای قادر بیک، کیخسرو بیک جاف) واته ئەم هەلبەستە: (بۆ قادر بەگی کهیخسەر و بەگ جاف) دانراوه، بەلام له (عن) یاندا، ئەم نووسینەى دوایی له سەرە ناوی ئەوانەى تر زۆرتریکە که: (رحمهم الله على). واته (خوا بیان بەخشى - عەلى) که مەبەستى له بەخشینی (قادر بەگ) وه (کهیخسەر و بەگ) ی جاف وه (خودى کوردى) یش که له کاتى نووسینی که شکۆلى (عن) دا و (کوردى) و (کهیخسەر و بەگ) و (قادر بەگ) له ژياندا نەبوون، چونکه له که شکۆلى نووسیندا باو بووه، ئەگەر که سانی مەبەستى ناو هەلبەستە که له کاتى نووسینی که شکۆله که دا له ژياندا بووین، تیا یاندا نووسراوه: (خوا تەمەن درێژیان کات...).

بەسەر نجانى ئەم هەلبەستە و هەلبەستە هاوبەشەکانى تری (کوردى) ئەوەمان بۆ دەر دەکەوێ، جگە له پەيوەندى تۆکمەى (کوردى) بەو که له پیاوانەى جافەوه و پایەى بەرزى ئەوانە یشمان بۆ روون دەبێتەوه له پاشایەتییه کوردییەکەى (دوا پاشایەتى) و (شا پاشایەتى) ی کورد و کوردستان بووه.

دوو هەلبەستى کوردى که:

(دل گرفتار بوو ئەمن دەمگوت عیلاجى ناکرێ) و (بۆ فریبى عاشقان و جەزبى دل وا ماهیری) ی (کوردى) و پایەى بەرزو پێزى (کوردى) لای خانەوادەى سەردارانى (جاف) دا، دەر دەکەون و پەيوەندى بەهێزى (کوردى) له گەلیاندا ئاشکرایه.

ئەوهى پیتوستە لێرەدا بەگوتەرى مێژوو دیارى بکەم، کاتى دانانى ئەم پارچە هەلبەستەى سەرەوهیەتى کهوا (کوردى) بەر له سالى ۱۲۶۵ ی کۆچى بەرامبەر به ۱۸۴۸ ی زاینى ئەم هەلبەستەى گوتوو، وهک له دوو هەلبەستە نیشانە بۆ کراوهکەى تریدا جیگیرم کردوو که ئەم (قادر بەگی کورێ کهیخسەر و بەگی جاف) ه له سالى ۱۸۴۸ ی زاینى کوژراوه. ئەمیش جیاوازییهکانى نێوان سەرچاوهکانە له سەر ئەم تاکەى سەرەوه:

روخت (ر): روخت.

روخت (نم، با، گ، ۲، س، گ، ۳): روخی - ئەمیش نابێ چونکه هەلبەستە که بۆ کەسى نادیار (غائب) نییه و بەرامبەر به کەسى رووبه روو گوتویهتى.

گول (مس، گل، ۸، ف، ص): کل - ئەمیش پینووسى کۆنه.

گول (ر): دیو.

وهک گول (ن): وهک ... ناتەواوه

تەنت (ر): تن. ناگونجی.

تەنت (نم، با، گ، ۲، س، گ، ۳): تەنى - ئەمیش دیسان ناگونجی.

لەبەت (نم، ۱): لب و.

لەبەت (ر): لب.

لەبەت (نم، ۱، با، گ، س، گ، ۳): لەبى، ئەمیش نابێ.

له‌علی روممانی (ر): لعل دهانی. ئەمیش دەستکارییه.

دهانت (ر): دهن وک.

دهانت وهک (نم، با، گ، س، گ، ۲): دهان وهک - ئەمیش ریک ناکه‌وی.

عوممانی (نم، ۱، با، گ، ۲، س، گ، ۳): ئیمانی ئەمیش هه‌له‌یه.

عوممانی (ن) ایمانی - دیسان هه‌له‌یه.

نارنجی عوممانی (ر): نارنج گیلانی. ئەمیش هه‌له‌تریکه.

۲- (فهقی) ئەو که‌سه‌یه که خویندنی (حوجره) ی ته‌واو کردووه و دەستی کردووه به خویندنی زانیارییه ئاینی و زمانه‌وانی و زانیارییه‌کانی سه‌رینی خۆی لای مه‌لایه‌کان له مزگه‌وت چونکه هه‌تا چوار یه‌کیکی چه‌رخه‌ی بیسته‌میش تی په‌ری، له کوردستاندا هه‌ره زانکۆ بالایه‌کانی هه‌موو زانیاران، مزگه‌وته‌کانمان بوون که له‌وه دوا به‌ره‌به‌ره قوتابخانه‌ی میری که‌وتنه کوردستانی عیراقه‌وه، ئەگه‌رچی له‌وه‌به‌ر له هه‌ندێ شاری وهک (سوله‌یمانی) و (که‌رکووک) و (موسل) دا قوتابخانه‌ی میری تاکه تاکه هه‌بوون به‌ناوی (روشیدی) وه که عوسمانی دای نابوون.

که (کوردی) (قادر به‌گی که‌یخوسره‌و به‌گی جافی) چواندووه به (فهقی) و به‌و (قادر به‌گ) ه‌ی گوتووه (ئایا تۆ فه‌قییت؟) ئەوه له‌وه‌وه بووه که سه‌رینی (کوردی) (فهقی) یه‌کان ئەوه‌نده پۆشته و په‌رداخ و دهق و ته‌سه‌ل و گه‌رفان پرۆ بێ ناته‌واوی بوون که (قادر به‌گ) ی چواندووه به (فهقی) له پرۆی ئەو پۆشته‌یی به‌ده‌قیه‌ی فه‌قیانه‌وه.

هه‌ر هۆی ئەو بایه‌خ پێدانه‌وه بووه که به‌سه‌دان (مه‌لاچاک) و زانیای به‌ناویانگ له‌م هه‌ریمه‌دا هه‌لکه‌وتوون وهک (بیتوشی) و (زه‌هاوی).

(نیظامی) = ناوی دوو جوهره‌ سوپای کوردی (بابان) بووه که یه‌که‌میان له‌لایه‌ن برام پاشای بابان و دروستکاری شاری سلیمانیه‌وه دامه‌زراوه، پسپۆری فه‌ره‌نگی هیناوه هونه‌ره‌کانی سه‌ربازی و جه‌نگ فیزی ئەفسه‌ره کورده‌کان بکه‌ن تا ئەوانیش مه‌شق به‌و سوپایه‌ بکه‌ن که بۆ یه‌که‌مین جار ئەو پاشایه‌ له‌کوردستاندا دای مه‌زاندووه و (سوپاگه‌و) و (تۆپخانه) و (شوینی چه‌کسازی) بیان له‌ رۆژگاری ئەم (پارکی و ئازادی) یه‌ی ئیسته‌ی (۲۰۰۵ز) دا هه‌تا سه‌رو (چه‌ق چه‌ق) و (سه‌رچنار) دا بوو له‌ سوله‌یمانی، دوا‌ی ئەو به‌ماوه‌یه‌ک ئەو سوپای (نیظام) ه‌ به‌ره‌ به‌ره پوکایه‌وه و ئەو پێشکه‌وتووییه‌ی نه‌ما.

به‌لام دوا پاشای بابان (ئهممه‌د پاشا) بۆ جاری دووهم ئەو سوپای (نیظام) ی دووهمه‌ی دامه‌زاندووه و (عوسمانی) لێی که‌وتنه‌ مه‌ترسییه‌وه که به‌هه‌موو کارگه‌ی تۆپ و چه‌کسازی و پسپۆری بێگانه و مه‌شق و چه‌کی نوێیه‌وه له‌ هه‌ما شوینه‌که‌ی سوپای (نیظام) ه‌که‌ی برام پاشادا زیندووکرده‌وه و به‌ر له‌وه‌ی بگاته‌ ئاوات عوسمانی ئهممه‌دپاشای پرۆخاند و کۆتایی به‌پاشایه‌تی بابان هینا له‌ رۆژی ۴/ی تشرینی دووهمی سالی ۱۸۵۱ز.

(کوردی) دیسانه وه ئه وهنده (قادر بهگ) ی جافی به ریکوپتیکی و پۆشته و پهرداخ و پرچهکی و نیشانچیتی و ئازایهتی و شارهزای هونه رهکانی سوپایی و جهنگ زانیوه، که ئه وهتا له (قادر بهگ) ی پرسیره (ئایا تۆ یه کیتی له ئه فسه ره نیظامی) یه کان که ئه وهندی ئه وانیش ریکوپتیکی و وریا و پۆشته و پرچهکی نوێ و لیهاتووی؟ له راستیشدا ئه قادر بهگه یه کیتی بووه له ئه فسه ره پایه بلندهکانی (پاشای بابان) وهک زۆر له کهسانی تری (خپلی جاف). که (ئهممه پاشای بابان) له نیوان سالانی پاشایه تییه که ی خۆیدا: (۱۸۳۹ز - ۱۸۵۱ز). گه شه ی به سوپای (نیظام) ه کرد و به لام به پرووخاندنی پاشایه تییه که و ئه پاشایه له لایهن (عه بدوللا پاشای بابان) هوه له گه ل ئه سوپایه و دهزگا به ریه به رایه تییه کوردیهکانی بابانه وه هه موو گۆردران، به دهزگای تورکی عوسمانی.

ئه (سوپای نیظام) ه، وه نه بی هه ر (کوردی) مان به م شیوه و لایه لاییه له هه لبه ستیدا ناوی بردی، به شکو ئه وهنده سوپایه کی ریکوپتیکی و پرمه شق و چه کی تازه ی رۆله ی به جه رگ و لیهاتووی کورد پیک هاتبوو که چه ندین هۆنه رانی ترمان به ته سه لیتر و جوانتر له سوپای (نیظام) ه دواون که له شوینی تری ئه م په راره یه دا نیشانه م بۆ کردوون.

(پیش خزمه تی شاه): کوردی که له م تا که هه لبه ستیه دا (قادر بهگ) ی وهک یه کی له پارێزه رانی پاشای بابان (مورافیق) ناوبردوو که ئه مه ش دوو واتای تیا مه به سه ته:

یه که میان: قادر بهگ به پتی ئه وه ی سه رخپلیکی جاف بووه و له فه رمانه وایی بابانه کانیشدا ده سه لاتداریکی مه زنی سوپایی بووه و ئه وهنده پرچه کی نوێ وهک ئه و (نیظام) یانه ریکوپتیکی بووه.

مه به سه تی دووه م: لیهاتووییه که ی خودی (قادر بهگ) بووه که هه ر له خۆرا وهک یه کی له و (نیظامیانه) بووه، بۆیه (کوردی) به وانی چواندوو و له م تا که هه لبه ستیه دا به (قادر بهگ) ی گوتوو: (ئایا تۆ که ئه وهنده به به ر چاوه وه ی به و هه موو لیهاتووییه و جوانی و پۆشته یی و پرچه کی ئایا تۆ یه کیتی له (مورافیق) هکانی پادشا؟؟). چونکه ئه وهنده پشت پی به سه تراو بووه که (پادشا) کردبیتی به (پیش خزمه ت- واته مورافیق و راویژکارانی پادشا) خۆی.

لیره دا و به م ناوبردنی (پیش خزمه تی شاه) و (کوردی) ده رگایه کی ترمان لئ والا ده بیته وه و ده خریته سه ر پشت و کاتی دانانی ئه م پارچه هه لبه ستیه ی پی دیاری ده کری که بیگومان هه لبه ستیه که له نیوان سالانی سه ره تای فه رمانه وایی. ئه حممه پاشای دوا پاشای بابان (۱۸۳۹ز) ه وه تا سالی (۱۸۴۸ز) دا، دانراوه؛ چونکی وهک له شوینی تری هه لبه ستیه نیشانه بۆ کراوه که دا ساغم کردوو هته وه که وا ئه و (قادر بهگی کوری که یخوسره و بهگ و کوره زای) (سلیمان بهگی) جافه له سالی (۱۸۴۸ز) یدا کوژراوه و، ئه م (نیظام) هیشیان وهک رامگه یاند (ئهممه پاشای بابان) دای مه زراندوو هته وه. که خودی ئه و (قادر بهگی جافه) ی تیا بالا پایه بووه.

ههروهك لهو سهردهميشدا گهوره پياواني خيلى جاف كه (كوردى) بهرئيسى خيلى جافى ناوى بردوو، ئهه گهوره پياوانههه خيله ههمتشه و بهتتكرايى، پايهه دهسهلاتى مهزنيان له فهزمانر هوايى باباندا ههبووه و دواى رووخاندنى (بابان) جافهكان پهيوهنديان لهگهه عوسمانيدا بهرادهيهك ههبووه كه بيته ناويدن، هه رچهند وهك دهردهكهويى خهلافهتى عوسمانى ويستووويهتى جافهكان بههوى سهروكهكانيانهوه هؤگرى خؤى بكات، بهلام چوست و چالآكى و جوولانهوهيهكى ئهوتق لهدهستدا نيهه كه جافهكان له دواى ئهوهى كه عوسمانى ميرنشيني بابانى رووخاند، لايان دايى بهلاى عوسمانيدا ؛ بؤيه چهند پايهه پاشايهتى داونهتى، بهلام سهه بهعوسمانى نهبوون، بؤيه مهحموود پاشايان بهند و دهستهسهه كرد و ههلات.

دور: ئهه وشهيه كه له سهههتاي نيو باالى تاكى دووهى ئهه پارچه ههلبهستهه هاتوو، مهبهست لهناوى جووره گهوههريكى روون و جوان و بريسهكار و پيشنگههري جوورهه رهنگه له رووناكيدا و، لهگههلى پارچهه هونهرمانههه جوان و له خشلدا بهكار هاتوو و دههتيرت. لهكهؤندا و تا ئيستاش بهسهه نووكى سهههوهى تاجى پاشايانهوه چهسپ كراوه، واته (چقه)كهه تاجى پى رازاندرارهههه. ههروهك له سهههچاوهكانى (عن، ن، ص)ى ئهه تاكه ههلبهستهه هاتوو كه له جيگهه (دورى مولكى) تياياندا نووسراوه (دورى تاجى).

ههروهه كوردى لهه تاكهه مهبهستى له (دور) شتيكى نايابى (مولكى سولهيمانى) يا (مولكى سولهيمانى) كه يهكهميان مهبهست (مولكى شارى سولهيمانى) واته پايتهختى ئهوساى بابان و، له دووهه جار مهبهستى له مولكى (سولهيمان بهگى) باپيرى ئهه (قادر بهگ)ه بووه كه ئهه ههلبهستهه بهسههردا ههلاوه، كه ئهه (قادر بهگى جاف)ه وهك ئهه (شته نايابه)يان به (دور) پيناسه كردوو. كه مولكى (سولهيمان بهگه) كهشى له قهلهمهروى (سولهيمانى) پايتهختدا ديارى كردوو، كه ئهوههش وردهكارى و كهلك لهه (ويى چوو)شه وههگرتن و، بالا دهستى (كوردى) بووه، لههؤنههتتبهههيدا بهپيى دهستورى ويژهه كوئن.

وهيا (قادر بهگى)كردووته دورى تاجى سههه (سهههيمان بهگى باپيرى)و دووريش نيهه ئهه كاتهه دانانى ههلبهستهه (سولهيمان بهگ) له زؤر پيريدا له ژياندا بوويى و لهبهه پيرى سهههوكايهتتى خيلى جافى سپاردبى به (خوسرهه بهگى كورى)كه ئهه (خوسرهه) بهگهش باوكى قادر بهگى جاف بووه.

ئهميش جياوازيههكانى ئهه تاكهيه له سههه چاوهكانيدا:

فهقى (ر): فقه.

ياخود (ف، ر، نم، كم، گ، ٢، س، گ، ٣): ياخو.

يانه خو پيش خزمهتى شاهى (ر): ياغلام پيش شاهى - ئهمهش لهنگه.

رهئيسى ئيلى جافانى (ر): ستونى ملك جافانى.

ئیلی (با): اهلی، نسخه، عیل.

دوپی مولکی (عن، ن، ص) دوری تاجی - وهک له پیتشه وه نیشانه م بۆ کردووه. ئەم تاکه له (ر)دا دواتاکه.

۳- حوسن: جوانی.

حوسنی یوسف: ناوی گۆلکی جوان و پهسند و نایابه له کوردستاندا.

یوسف: حهزهرتی یوسف پیغه مبه ره، سه ره رای روالهت و رهوشته پهسند و بالاکانی، به (جوانی) یش به ناو بانگ بووه، بۆیه، (کوردی) جوانیتی (قادر بهگی جاف) به جوانی یوسف (یوسف ئاسات) ناو بردووه، له قورئانی پیروزییدا جوانیتی (یوسف) به جوانیتی (فریشته - مهلائیکه) چوینراوه، (مسته ریح) له گه شته کهیدا له جوانیتی (خوسرهو بهگی باوکی ئەو قادر بهگه) دواوه که دیاره (قادر) بهگیش له جوانیدا چوووته وه سه باوکی کهوا (کوردی) به جوانی ناو بردووه، وهک رهوشته جوانی (یوسف).

خولق: رهوشته و خووه که (مسته ریح) له رهوشته جوان و بهرزی فاملیای (خوسرهو) بهگی باوکی (قادر بهگ) دواوه.

لوطف: میهره بانی، دلسۆزی، به (بهزهی)، قسه خووشی،

شیرین: وهک واتای، (خوش)، (دلگیر)، (جوان). دهدات ههروهها: ورده کاریه که (کوردی) ئەم (وشه) یا (ناوی) شیرینهی) لیره داهیناوه که له (داستانی شیرین و خوسرهو) دا پالنه وانیکه داستانه کهیه و (کوردی) جوانکاری له ناوی (شیرین) و (خوسرهو) برده دا راگه یاندووه.

چراغ: چرا، لاله، مه بهست رووناکی به دلان گه یاندنی (قادر) بهگه که وهک چراغ دیوانی (خوسرهو) بهگی باوکیشی وهابوووه و مایه ی خوش راواردن و هیوا پی بوون و دل پی خوشبوون و دیار بووه، له ناو ژینگه و کۆمه له ی خۆیدا وهک لاله رووناک و تیشکدر بووه.

خوسرهو: (خوسرهو بهگی سوله یمان بهگی جافه) که باوکی قادر بهگی ناو ئەم هه لبهسته بووه و لیره دا به ته وای (کوردی) ساغی کردووه ته وه که ئەو جوان و دۆست و خوشه ویسته ی که ئەم هه لبهسته ی به سه را هه لداوه (قادر بهگ) بووه به شیوه یه کی (نا) یه که نده ردوویی، به لام له تاکی شه شه مدها به یه کسه ر و به ته وای ناوی ئەو که سه ی هیناوه که ئەم هه لبهسته ی بۆ داناوه و به راست و رهوانی ناوی خودی (قادر) ی تیا بردووه.

ئەم روونکردنه وانهم له سه ر دیاری کردنی (کیتی تی) ی ئەوه ی ئەم هه لبهسته ی به سه ردا هه لداوه و ئەو ناوی (قادر) هی که له تاکی شه شه می ئەم پارچه هه لبهسته دا هاتوووه، دهم کوتی ئەو سه رچاوانه دهکات که (کوردی) یان به (قادر) هوه تاوانبار کردووه، سه ری په شیمان نیان پی داده نوینی.

ههروهها ئەو (خوسرهو) هی له م تاکه هه لبهسته دا هاتوووه نیشانه یه بۆ (خوسرهو) په روژی پادشای ساسانی ی باپیرانمان که (که سیتی یه کی) دیاری داستانی (شیرین و خوسرهو) بووه

و که (خوسرهوی پهرویتز) وا دهنگی لهسه ر بلاوه، همیشه له خوښ رابواردندا کوږ و (مهجلیس) ی پر و ناوهدان بووه له دهنگخوښ و، هونهر و ویتزهوانان. لیره دا (قادر بهگ) کراوه بهچرایه کی پرووناکي ئه و (مهجلیس) انه و، سه ره رای ئه و هی که (خوسره و) یش باوکی (قادر بهگ) بووه، که له تاکی شه شه می ئه م پارچه هه لبه سته دا ناوی براوه و له تاکی دووه مدا ناوی (سوله یمان بهگی جاف) ی باپیری (قادر بهگ) و لیره ش ناوی (خوسره و بهگ) ی باپیری (قادر بهگ) هاتوه که (کوردي) له م شوینانه ی ئه م هه لبه سته دا به پروون و ره وانی که سینه ی (قادر) ی راگه یان دووه که (قادر بهگی جاف) ی کوږی (که یخوسره و بهگی جاف) ی کوږی (سوله یمان بهگی جاف) بووه وه، به لام نهک هر یه که و راست و له یهک شویندا ئه مانه ی دهر پیری به شکو وهک یاریکردنیکی ویتزه یی له م چند شوینانه دا مه به سته ی دا و به ده سته وه که ئه م (قادر) ه کی بووه.

ئه م کاره شی بووه ته هوی ئه وه که کولکه ویتزه و انان یه که و راست (قادر) ه که یان بو ساغ نه کراوه ته وه جگه له وه ی که هر (کوردي) له چند پارچه هه لبه سته ی تریدا دیسان ناوی (قادر) ی بردووه و به لام هر جار هیان مه به سته له (قادر یکی دیکه) بووه که ئه وه سه ری له و کولکه ویتزه و انانه شتواندووه، وهک به نار ه وایی ئه و (کوردي) یه پاک سو فییه راسته یان به (قادر) ناویکه وه تاوانبار کردووه که من له هر شوینتکدا ناوی (قادر) م بردی به به لگه ی به هیزی زانیاری په سنده وه روونم کردووه ته وه له م په راوییه دا که هر جار هی مه به سته له کام (قادر) بووه،

نووری دیده: روښناییی چاو، پرووناکاییی چاو. مه به سته له هیزو هه سته بینینی چاوی پیری که نه انه، که (یووسف) ئه و نووری دیده ی (یه عقوب) ی باوکی بووه. لیره دا (کوردي) ناگاداری خو ی له داستانی ژبانی حه زه تی (یووسف) راگه یان دووه، که کاتی برایه کانی (یووسف) به ناوی سهیرانه وه خستیه نه بیرتکه وه و کراسه که ی (یووسف) یان خویناوی کرد و بو باوکیان هینایه وه که گوايه (گورگ) (یووسف) ی براییی خوار دووه، باوکیان له خفه تی (یووسف) دا هه ردو و چاوی کویر بوون.

پیری که نعان: (کوردي) شمان (قادر بهگ) ی به نووری چاوی (پیری که نعان) ناو بردووه مه به سته له و پیره (سوله یمان بهگی جافی) باپیری (قادر بهگ) بووه و لیره شدا (سوله یمان بهگ) ی کردووه ته (یه عقوب) ی باوکی (یووسف) که چیری که نعان) بووه.

ئه م تاکه هه لبه سته ی سییه مه له هه موو سه رچاوه کانیدا چونیه که وهک چوښ له سه ره وه نووسیومه له وانیشدا ئاوه اییه.

له سه رنجدان یکی ئه م تاکه هه لبه سته له رووی ویتزه ی کونه وه ده بینین که (کوردي) له داستانی (شیرین و خوسره و) و، (یووسف) و (یه عقوب) ی باوکی و (خوسره و بهگی جاف) و (خوسره و پهرویتز) ی له مهر (شیرین) ی له یهک تاکه هه لبه سته دا گرد کردووه ته وه که ئه مه ش

له توانای هۆنه رێکی کۆنی وهک (کوردي) دا بووه خو که له رووی جوانیتی و جوانکاری و وێهه یییه وه پروانییه ئهم تاکه به پیتی (نه ریتی وێهه ی کۆن) هونه ری (له ف و نه شری) تیا نواندوو له جۆری (له ف و نه شری مووشه وهش) ه که سه ره تای تاکه هه لبه سته که (حوسنی بووسف) ه، ده که پێته وه بۆ کۆتایی تاکه هه لبه سته که که (پیری که نعان) ی باوکیه تی.

هه ره ها (شیرین) و خۆلق و لوتفه که ی له کۆتایی نیوه ی یه که می هه لبه سته که دا ده که پێته وه بۆ (چرای به زمی خوسره و)، که له سه ره تای نیو بالی دووه می تاکه هه لبه سته که دایه و له ده ستووری وێهه ی کۆندا به جوانی و کارامه یی دانراوه، واته به پیتی ئه و ده ستووری وێهه ی که (کوردي) هه لبه سته ی له سه ر داناوه، جوانی و لێهاتوویی و په سندی و دیاریی خۆی هه بووه، به لام ئیستا ئه و جۆره کارانه به رچاو ناگیرئ و بئ بایه خن.

۴- (ظاهیر) ئهم وشه یه له رووی زمانیه وه، واتای (سه رزاری) ده دات، که (کوردي) لێره دا ئهم واتایه شی مه به ست بووه.

هه ر ئهم وشه یه ش له رووی مه به ستیکی تری (کوردي) یه وه ناوی باپیری باوکی (قادر به گی جاف) ه، ئه ویش (ظاهیر به گی جاف) بووه که من به دلنیا یییه وه و، له سه رچاوه ی ده می باوه رپێکراوی خۆی گه وه ر پیاوانی جافه وه که ئهم راستیه م پئ زانیوه که (قادر به گ) کورپی (خوسره و به گ -یا- که یخوسره و به گ) ی کورپی (سوله یمان به گ) کورپی (ظاهیر به گ) ی جاف بووه.

که واته شاعیرمان (کوردي) له به کاره ی نانی (وشه) و (ناوی) (ظاهیر) دا مه به سته ی هه م له وشه ی (به روواله ت - به سه رزاری) و هه م له ناوی باپیره ی خانه واده ی سه رخیلێ جافانه بووه، یا به هیما (ره مز) نیشانه ی بۆ ئه و (ظاهیر به گ) هیش کردوو له م تاکه هه لبه سته ی چواره مه ی سه ره وده ا.

ساده: ئاسایی، بئ غه ش، بێگه رد له (روخسار) دا که به یئ ئارایشته و خو رازاندنه وه روو بێگه ردیکی سه روشتی بیت، وه یا کورپیک که وا هیشته مووی لئ نه هاتبئ ویا له ده مه ده می سه ره له دانی گه نده مووی سمیل و ریشدا بئ.

جگه له مانه ش وشه ی (ساده) به واتا: (سه ره وهر کۆمه لیک) له خه لقه، که (قادر به گ) بيش هه ر له میرمندا لیه وه ئه وه نده له هه موو روویه کی رواله تی سه رخیلێ و به رپێوه به رایه تیه وه لێهاتوو بووه، جگه له وه ی براگه وه بووه، بۆیه باوکی کردوو یه ته به شیکی خیل که یان (نه ک حه مه د پاشا).

ساده له وح: ساده دل، دلپاک، دل ساف و بئ فیل و ساخته و ته له که.

که (کوردي) له م تاکه دا (قادر به گ) ی به و هه موو واتای (ساده) و (ساده له وح) پیناسه کردوو. (کوردي) وشه ی (ظاهر) ی به مه به سته ئاماژه به ناوی (ظاهر به گ) باپیری له یه که چوونی له گه ل (قادر به گ) له م تاکه هه لبه سته ی دا رایگه یان دووه، و له هه موو سه رچاوه کانی ئهم تاکه

هه‌لبه‌سته‌دا (ظاهیر)ه نه‌ک (تاهیر). دواى ئه‌وه‌ی که (کوردى) (قادر به‌گ)ى له پرووى سه‌رزاريه‌وه به (ساده)و به (ساده له‌وح) راگه‌ياندوو له‌سه‌ره‌تای ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌دا که ئه‌و روا‌له‌ته سه‌رزاريه‌ی وه‌ک پرو (پوخ)ى خودى (قادر به‌گ) بێگه‌رد ناوبردوو، ئه‌وه‌يان دوا به‌دواى ئه‌وه (هه‌ر له‌نيوه با‌لى يه‌که‌مدا) به‌جۆرێكى تر ئه‌و قادر به‌گه ساده و دلپاکه‌ی به (وه‌حشى)واته (دړنده و کيوى) ناوبردووته‌وه. به‌لام ئه‌و (وه‌حشى)يه‌ی نه‌ک له په‌وشت و خودا به‌شکو له چاوه جوانه‌کانى (ديده)ى (قادر به‌گ)دا راگه‌ياندوو که له جوانيدا دللى ته‌ماشاکارانى چاوى قادر به‌گى کردوو به‌نێچير به‌دهست کاريه‌گه‌ريه‌که‌ی چاويه‌وه که دلپانى پیکاره و ئه‌نگاوتوونى، که ئه‌مه‌ش (مه‌دح) نه‌ک (زه‌م)ه که (کوردى) ديمه‌نى (قادر به‌گ)ى له سه‌رزاري (ظاهر)يه‌وه هه‌م به‌ساده و بێگه‌رد و پاکی پوخسار و هه‌م به‌(وه‌حشى)يه‌تى کاريه‌گه‌رى چاوى تاساندوو.

به‌لام له‌نيوه با‌لى دووه‌مدا له‌باره‌ی (ده‌روونى) و (ناوه‌وه‌ی) (قادر به‌گ)وه دواوه که فه‌رمويه‌تى:

له د‌لدا تو (حه‌کيمى) و (عاقلى).

حه‌کيمى: به‌واته پزيشکى، يابه (حه‌کيم = هۆشمه‌ند = کارزان) لى دواوه که (قسه په‌وايى وه تىگه‌يشتن)يشه ئه‌بى ئه‌وه بزانه‌ين که کوره ئا‌غايان و به‌گزادانى سه‌ره‌ک خپله‌کانى کورد به‌زۆرى ده‌بى چهند ليه‌هاتووييه‌کيشيان بووبى وه‌ک پسپۆرى له (گه‌ردووناسى)دا، واته شاره‌زايى له بارى که‌ش و تووشى (وه‌زه‌کانى سال) و پسپۆرى له ئا‌ژه‌لدارى و پاوه‌ن و له‌وه‌پگا (ده‌ردوو)ى ئا‌ژه‌ل و مرۆف و چاره‌ياندا ببى.

عاقلى: ژيرى، هێژايى ئه‌م (قادر به‌گ)ه به‌ژير ناوبردنه‌ی (کوردى) به‌لگه‌يه‌کى ترى زيره‌کى و ژيرى (قادر به‌گ)ه، ئه‌م دوو روا‌له‌تى (حه‌کيم) و (عاقلى)يه‌ش له که‌سه‌يکى دى‌رينه‌ی وه‌ک لوقماندا هه‌بوون بۆيه (کوردى) ئه‌و (قادر به‌گ)ه‌ی به (ئوستادى لوقمان) ناوبردوو، مامۆستانى لوقمان.

لوقمان: لوقمانى حه‌کيم، که له هه‌مان کاتدا به‌پى هه‌ندى سه‌رچاوه گوايه پتغه‌مبه‌ریش بووه، به‌لام هه‌رچى بووبى ئه‌وه‌تا له قورئانى پيرۆزدا به‌په‌وشت چاک که خه‌لکى ئا‌راسته‌ی پتگه‌ی راست و حه‌ق په‌رسته‌ى و خواناسى کردوو، ناوى هاتوو، که له (سوورته‌ى) (لوقمان)دايه له‌شوينى ترى ئه‌م په‌راوييه‌شدا به‌دریژى لى دواوم.

٥- کوردى له‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌دا روا‌له‌ت و ديمه‌نى که‌سانى هه‌رسى نه‌ته‌وه‌ی دراوسپى هه‌ره نزيک و يه‌که‌سه‌ره‌ی کوردستانى گه‌وره‌ی له خودى (قادر به‌گ)دا په‌چاوکردوو که ئه‌و نه‌ته‌وانه‌ش:

عه‌ره‌ب: نه‌ته‌وه‌يه‌کى نيشته‌جى به‌شى خواروو (باشوور)ى کوردستانى گه‌وره‌يه، له زۆر کۆنه‌وه به‌پى دراوسپى و دواتر به‌هۆى ئيسلامبوونى کورده‌وه که په‌راوى پيرۆزى ئه‌م ئاينه به‌زمانى (عه‌ره‌بى)يه، کورد به‌چه‌ندين جۆر ياریده‌ی گه‌وره گه‌وره‌ی عه‌ره‌بى داوه و پشتيوانى

له (عەرب) كوردوو.

(كوردی) كه لهم تاكه هه‌لبه‌سته‌دا جوانیتیی (قادر به‌گ) ی به‌جوانیی ئەندامی (عەرب) چواندوو، به‌زۆری له‌مه‌ر پێزانیمان‌ه‌وه‌یه كه عەره‌بمان به‌براگه‌وره‌ی خۆمان داناه، بۆیه له‌هەر شتیك و بابەت و بۆنه‌یه‌كدا ئەوانمان هه‌لناوه و به‌سه‌ر ده‌ستمان داناون.

له‌ پرووی جوانیتیی و ئەندامی عەره‌بیشه‌وه ئەگه‌ر لێكۆلینه‌وه‌یه‌کی مه‌یدانی فراوان به‌ناو تاكه تاكه‌ی (عەرب) دا بكری ده‌رئه‌كه‌وه‌ی كه رێژه‌ی (جوان) ی ئەوان سه‌د یه‌کی رێژه‌ی (جوانی) ی كورد، نییه‌و دیسان كوردی له‌سه‌ر ئەو پێوانه‌ی ریز له (عەرب) گرتنه‌مان ئەوه‌تا (كوردی) ئەو ئەندامه‌ جوانه‌ كه‌م هاوتایه‌ی (قادر به‌گ) ی چواندوو به‌جوانیی ئەندامی عەرب.

ئهم نه‌ریتی (عەرب) به‌جوان دانانه وه‌ك نه‌ریتیکی (باو) ی ناو شاعیرانی نته‌وه ئیسلامه‌كانی تریشدا له هه‌لبه‌ستیاندا له هه‌مان هه‌ستی ریز له (عەرب) نا نه‌وه‌یه و به‌س و، بووه‌ته كاریکی چا‌ولێكه‌ری وێژه و هه‌لبه‌ستی كلاسێکی.

(فارس) هه‌ر له‌م تاكه هه‌لبه‌سته‌دا (كوردی) ده‌م دووی شیرین و خۆش گوفتاریی (قادر به‌گی) چواندوو به‌ زمان شیرینی (فارس)، ئەمه‌ش له دواكه‌وتنی قسه‌یه‌کی نه‌سته‌قی (فارس) هه‌كانه‌وه‌یه كه گوتووینه: (عربی هنر است، فارسی شکر است، ترکی گوز خر است) واته‌ زمانی عەره‌بی هونەر له‌وه‌وه كه ئەمه‌نده‌ زمانیکی قزقژاوی و پیتی ره‌ق و سه‌خت و ناقۆلای وه‌ك (ث، ن، ح، ذ، ص، ض، ط، ظ، ع، غ، ق) له وشه‌كانیاندایه كه له‌سه‌ر زاری نه‌ته‌وه (ئاری) یه‌كانی وه‌ك (فارس) و كورد و... هتد زۆر گرانی به‌هونەر دانراوه له زمانه‌كانی ئەم ره‌گه‌ز (ئاری) یانه‌دا نییه. بۆیه فیربوونی هونەر مه‌ندییه‌کی تایبه‌تی ده‌وێت بۆیه‌ زمانی (عەره‌بی) به (هونەر) ناوبراوه.

له‌و قسه‌ی نه‌سته‌قه فارسییه‌دا هاتوو كه (زمانی فارسی شه‌كه‌ره) له راس‌تیشدا وایه و زمانیکی شیرین و وێژه به‌رز و پێشكه‌وتوو له‌جیهاندا، هه‌رچه‌ند قسه‌ی نه‌سته‌قه (فارس) خۆی به‌خۆی گوتوو له‌ نرخ‌ی قسه‌كه (دا ده‌شکینی) له‌چاوه‌وه‌دا ئەگه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌کی تر وه‌های به‌زمانی (فارس) بگوتایه كه ئەوسا بایه‌خدارتر ده‌بوو.

هه‌مان قسه‌ی نه‌سته‌قه فارسییه‌كه له باره‌ی زمانی تورکییه‌وه به (تری که‌ر) ناوبراوه كه له‌راس‌تیدا تورکی ئەگه‌ر بشیت به‌زمان ناو بیری، ئەوا زمانیكه له چین و له مه‌غۆلی و تاتاری و زمانه‌كانی ناوچه‌كه پێك هاتوو.

له‌ پرووی فه‌رمووده‌ی (كوردی) یه‌وه كه زمانی شیرینی (قادر به‌گی) به (فارسی كه‌لام) داناه، هه‌رچه‌نێك بی یه‌کی له‌ پو‌اله‌ته‌كانی (قادر به‌گ) بێگومان زمان شیرینی بووه، چونكه (كوردی) هه‌موو هه‌لبه‌سته‌كانی یا به‌زۆره (بابه‌تیانه) ترن و زانیویه چی فه‌رموو.

سێیه‌مین پو‌اله‌تیکی كه (كوردی) له باره‌ی (قادر به‌گ) هوه له‌م نیوه تاکی یه‌كه‌می ئەم تاکی پێنجه‌مه‌یدا رای گه‌یاندوو ئەوه‌یه كه (قادر به‌گ) ی به (تورک ره‌فتار) ناوبردوو.

دەشزانىڭ كە پەشت و كردهوى (تورك) لەكاتىڭدا كە بەھۆى ھېرشەكانى (مەغول) و (تاتار) ھو بەناوچەى رۆژھەلاتى ناوہ راستدا بۆبۇونەتەو، ھەلۆيىست و رەشتىيانى ھەر دېندەى و نامرۇقايەتى و خويىمىزى و قەلاچۆكردىنى گەلانى ناوچەكە و تالانكارى و كوشتن و بېرىنى و ولاتان داگىركردن بوو و ئەو ولاتانەيان گۆريو بە نىشتمانى توركى بەنارەوايى لە گۆرىندان، بۆيە بە (تورك رەفتار) واتە رەفتار خراپى داناون.

ئەمجا (كوردى) كە (قادر بەگ) ى بە (تورك رەفتار) داناوہ ئەو لەو ھەيە كە شاعيران لە بابەتى خۆشەويىستى راگەيانندا لە ھەلبەستياندا جوانى خۆشەويىستەكانيان بەجۆرە كارىگەرىيەك داناوہ كە ھەك (بەد رەفتارى تورك) وايە بەرامبەريان و ئەو ھەش نەرىتىكى و پۆھىيەو دەنگ لە جوانيدانە نەك لە خراپ ناوبردىنى خۆشەويىستەكانيان.

(كورد) يشمان لەم و پچواندەنى (قادر بەگ) ى دا بە (تورك رەفتار) ھەر تەنيا شوپن ئەو نەرىتە و پۆھىيە كلاسكىيە كەوتو، ئەگەنا سەراپا ئەم ھەلبەستەى و دوو ھەلبەستە ناوبرا ھەكەى تىرىشى و لە شوپنى تىرى ھەلبەستەكانيدا بەبى سى و دوو خۆشەويىستى خۆى بەرامبەر بە (قادر بەگ) راگەياندوو ھەلى ناوہ و، ئەم بە (تورك رەفتار) ناوبرانەشى لايەنى ھەلنان دەگرى نەك دژى (قادر بەگ) بوون.

تا ئېرە لىكدانەو ھى نيوہ بالى يەكەمى شەشەم تاكى پىنجەمەى سەرەو ھەم راگەياند و ئەمەى دوايش لىكدانەو ھى نيوہ بالى دوو ھەمى ئەم شەشەم تاكەيە، لە پارچە ھەلبەستەكەدا .

نىگا: روانىن، تەماشاشا .

ئاھوو: ئاسك، جەيران، مامز .

نىگا ئاھوو: مەبەستى لە روانىنى ئاسكە، بەم لاو ئەم لاي خۆيدا بە چاوە رەش و جوان و دلگىرەكانى ئاسكەكە كە ئەو ھەندەى ئەو روانىنە، روانىنى چاوى (قادر بەگ) جوان بوو كە لەم تاكەدا و جارى تىرىش لەو چاوانەى دواوہ .

كەبەك: كەو، كە مەلىكى شاخ و چىايى و خال مىلدارى جوانە و خويىندىكى خۆشى ھەيە لە كوردستاندا زۆرە

رەوت كەبەك: كەو لە كەلەپوورى كورەواريدا زۆرى ئاگەدارى لەسەرە، ئەوى بۆ ئېرە مەبەستە (رۆيشتنى كەو) ھەكەيە كە بە (لارولەنجە) و (فېز) و لە خۆبايى بوونەو ھەدەرەت .

زمان تووتىيى خۆش ئەلحانى: تووتى مەلىكى جوان و رەنگىن و دەنووك قولايىيەو ئەو ھەندەى كۆترىك ئەبى، بەلام دىژىترىكە و لە گەرمياندا دەژى .

ئەم بالندە تىژ رەو زۆر زىرەكە و بۆيە تواناى ئەو ھەيە ھەيە ئەو دەنگەى دەبىيىستى دووبارەى ئەو دەنگە يا و پچووئى ئەو دەنگە بكا تەو ھە جارى تر ئەگەر ھانى دووبارە كىردنەو ھى درا بەو ھى كە جارى تىرىش ئەو وتەيەى بەگويدا بەدەن ئەو بۆ ماو ھەيەكى زۆر دەنگەكەى لەبىر دەمىنى و دووبارە و چەند بارەى دەكاتەو ھە .

تووتیی خوۆش ئهلحان؛ هه‌رچه‌نده وشه‌ی ئهلحان که له‌ (له‌حن) ی عه‌ره‌بیه‌وه‌یه واته‌: (ئاهه‌نگ، ئاواز، ئاوازی خوۆش دیت و، مه‌به‌ست له‌ گووتنی ئه‌و ده‌قه‌ په‌سندیه‌یه له‌ لایه‌ن تووتیه‌یه فێرکراوه‌که‌وه‌ ده‌بیه‌ستری). له‌هه‌مان کاتدا (له‌حن) به‌واتای (وشه‌) یش دیت. (کوردی) له‌ زمانێ شیره‌ین و وشه‌ په‌سندیدا (قادر به‌گی) چواندوه‌ به‌و تووتیه‌یه ده‌قی جوانبێژانه‌ هه‌روه‌ک جوانی رۆیشه‌نی قادر به‌گ وه‌ک هی که‌وه‌که به‌لار و له‌نجه‌ بووه‌. له‌ هه‌لسه‌نگاندنی ئه‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌دا به‌پیتی وێژه‌ی کۆن نه‌ریتی جوانکاری (له‌ف و نه‌شری موشه‌وه‌ش) هه‌یه که له‌ هه‌مان کاتدا عه‌ره‌ب ئه‌ندامیه‌یه که وه‌ک جوانی چاوی ئاسک و ره‌وتی له‌ خوۆباییه‌که‌وه‌، که وه‌ک به‌کرده‌وه‌بی تورک و خوۆخوۆنییه‌که‌ی تووتی وه‌ک زمان شیرینییه‌که‌ی (قادر به‌گ).

٦- قادر: توانا، وه‌ ناوی (قادر به‌گ) یشه‌ که لێرده‌ا به‌ ئاشکرا ناوی بردوه‌.

قادری: ده‌توانی که کوردی روه‌ی کردوه‌ته قادر به‌گ و پیتی گوته‌وه تو توانا هه‌یه بمکوژی. قه‌تل: کوشتن که مه‌به‌ستی له‌وه بووه: ئه‌ی (قادر به‌گ) تو ده‌توانی من بکوژیت و، (کوردی) و (قادر به‌گ) که دۆستی یه‌کتری بوون دياره (کوشتنی راستی) ی مه‌به‌ستی نه‌بووه، به‌لکو به‌کاریگه‌ری جوانیه‌که‌ی دلێ (کوردی)، پێکاوه و، یا به‌ دۆستایه‌تیه‌که‌یان دلێ (کوردی) ئه‌نگاوته‌وه رای کیشاوه به‌لای خوۆشه‌ویسته‌ی (قادر به‌گ) دا. فکری بکه قوربان: بیریک بکه‌روه ئه‌ی بالآ که‌ردانی سه‌رت و (گوری) تو بم، ئیتر ره‌فتارت له‌گه‌ل مندا وه‌ک ره‌فتاری می‌رمنالیک نه‌بێ، هه‌روه‌ک له‌ تاکی چواره‌می ئه‌م پارچه‌ هه‌لبه‌سته‌دا (قادر به‌گ) (*) (به‌ساده له‌وح) (*). ناو نووس کردوه‌ که دیسانه‌وه ته‌مه‌نی می‌رمنالی و هه‌ره‌تی که‌نده مووی ریش و سمیل ده‌رکردنی (قادر به‌گ) بووه. که هاتی ریش و سمیل له‌ که‌سه‌یکدا له‌ ته‌مه‌نی ساده له‌وحی و (می‌رمنالی) تته‌په‌ر ده‌کات و (کوردی) یش (قادر به‌گ) وریا ده‌کاته‌وه که ئه‌بێ له‌وه‌دوا هه‌لوێسته‌ی پیاوانه‌تری له‌گه‌ل (کوردی) دا ببی که ئه‌و خواستی (فکری) بکه قوربان) له‌ نیوه‌ بالی دووه‌می ئه‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌دا مه‌به‌ستی ئه‌و خواسته‌ روون ده‌بیته‌وه. که فهرموویه‌تی: «له‌سه‌ر صفحه‌ی روخت، وه‌خته‌ عه‌یان بێ: خه‌طی ره‌یحانی» واته‌:

صفحه‌ی روخت: ته‌ختی روخسارت، پانتاییی رووت (روومه‌ت).

عه‌یان بێ: ده‌ریکه‌وێ، سه‌ر هه‌لبه‌تات، ئاشکرا بێ که به‌چاو ئه‌و ئاشکرا بوونه ببینه‌یت، مه‌به‌ست له‌و ئاشکرا بوونه‌ش ده‌رهاتنی گه‌نده مووی سمیل و ریشه‌تی که (کوردی) به‌زمانیکی ناسکی وێژه‌بیانه ئه‌وه‌ی به‌: (خه‌طی ره‌یحانی) ده‌ربریوه، ئه‌مجا: خه‌طی ره‌یحانی: که (خه‌ط) مه‌به‌ست له‌ نووسینه و (ره‌یحانی) به‌واتا (ره‌یحانه‌یی) واته‌

 (*) له‌ لیکدانه‌وه‌ی مانای بال (به‌یته‌) هه‌کانه‌ی پێشووی ئه‌م شیعردا، قادر به‌گ ئه‌فسه‌ریکی لێهاتووی سوپای بابان دانراوه، ئه‌مه‌ش له‌گه‌ل لیکدانه‌وه‌ی ئه‌م به‌یته‌ شیعردا یه‌ک ناگرێته‌وه‌.

نوسینه‌که (پیحانه‌یی)بیت، واته جۆره (خۆشنووسی)ی (په‌یحانی)، هه‌روه‌ها (پیحان) روه‌کێکی ته‌پیی بۆنخۆش و ره‌نگ ره‌ش و ره‌ش سه‌ه‌وزه، که (بۆنخۆشی)یه‌که‌ی، به‌بۆنی خۆشی ئه‌و (که‌نده موو)ه‌ی تازه ده‌ره‌اتوو له روه‌ساری (قادر به‌گ) چواندوو که به‌(وه‌خته‌ی) داناوه، واته: ها‌کا، یاسه‌ره‌تی ئه‌وه‌یه که ئه‌و که‌نده مووت لی پرویت و، وه‌ک قسه‌یه‌کی نه‌سته‌ق له کورده‌واریدا به‌و تازه که‌نده مووه به‌گالته‌و، قه‌شمه‌رییه‌وه ده‌لین: (سمیل گوو گر بووه) به‌لام (کوردی) به‌(خه‌طی ریحانی) ناو بردوو که ئه‌و خه‌ت (خه‌ط)ه‌ش وه‌ک (ره‌وشتی) ریحانه‌که ره‌شه واته که‌نده مووه‌که‌ی ره‌ش و بۆن خۆشه وه‌ک (ره‌شه ریحانه) چونکه (پیحانه)یش هه‌یه که (ره‌ش داگه‌راو) نییه و هه‌ر سه‌ه‌وزیکی رووته . دوامه‌به‌ستی (کوردی) له‌م (وه‌صف)ه‌ جوانه‌ی وێژه‌یی دیرینه‌یدا ئه‌وه که ئیتر تووکی ریش و سمیلت هاتوو و له‌قوناخی می‌رماناییه‌وه چووینه قوناغی (پیاوانی)یه‌وه وه ئه‌م‌ه‌شی نه‌ک وه‌ک ئه‌وه‌بێ که گوايه (قادر به‌گ) ره‌فتاری ناره‌وای منالانه‌ی به‌رامبه‌ر به‌(کوردی) بووبی، چونکه ژیر و تیگه‌یشتوو بووه که له پیتشتر (کوردی) ده‌نگی له‌و ژیرییه‌ی و تیگه‌یشتوویی (قادر به‌گ) له تاکه هه‌لبه‌ستی شه‌شه‌می ئه‌م هه‌لبه‌سته‌دا دواوه، که‌واته (کوردی) ئه‌م وریا کردنه‌وه‌یه‌ی بۆ (قادر به‌گ) وه‌ک ئامۆژگاری کردنیکی مام بۆ برازای خۆی وا بووه که خۆشی له خۆمان چووینه ریزی پیاوانه‌وه سه‌ره‌رای ئه‌و هه‌موو (وه‌صفه‌ی) پیتشو بووینه پیاوی ته‌واو به‌(ریش و سمیل)دا .

۷- بولبول: جۆره با‌ئنده‌یه‌کی (چۆله‌که)یییه له قه‌بارده‌دا، به‌لام له ره‌نگ و خال و می‌لی ره‌ش و سپی و که‌وه‌ییدا له چۆله‌که جیاوازه و یه‌کجار ده‌نگی خۆشه و خۆیندنه‌که له‌سه‌ر ساز و ئاوازی موسیقییه‌کی ریکویتیکی و (نۆته)یییه‌کی دلگیری سروشتیه‌یه .

وه‌کو (کوردی) له‌م دوا تاکه هه‌لبه‌سته‌یدا خۆی به‌بولبول چواندوو و خۆی خواستی هه‌میشه خۆیندن واته (فیغان) = هاوار کردنی له خۆی کردوو که له‌کاتی ده‌م‌کردنه‌وه‌ی خۆنچه‌دا به‌و خه‌و لیکه‌وتنه دوورکه‌وتووته‌وه له خۆنچه‌که و (کوردی) دوورکه‌وتنه‌وه‌ی خۆی له (قادر به‌گ) به‌ دوورکه‌وتنه‌وه‌که‌ی بولبوله‌که داناوه که غونچه و گۆله .

ئه‌م چه‌شنه چواندنه‌ش، نه‌ریتیکی هۆنه‌رانه که له هه‌لبه‌سته‌یاندا (به‌م) یا (به‌و)شپوه له‌م داستانی گۆل و بولبوله دواون له وێژه‌ی کۆندا و سه‌رکه‌وتووترینیان ئه‌وه‌یان بوو که شپوه ده‌ربرینه‌که‌ی له شپوه‌ی شاعیرانی تر کاریگه‌رتر بێ و هه‌رچه‌نده هه‌مووشیان و هه‌ر یه‌که‌یان به‌ شپوه‌ی خۆی له هه‌مان داستان دواون که خۆیندنی بولبوله‌که‌یان نه‌ک بۆ جووتگرتنی ناو خۆیان به‌شکو بۆ شه‌یدایی بۆ گۆل داناوه، که ئه‌مه‌ش جوانیه‌کی وێژه‌یی کۆنه وه‌ک جاری تر له‌م په‌راوییه‌دا دواوم .

پیم وایه به‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌یدا (کوردی) هه‌لبه‌سته‌که‌ی له‌کاتی مال‌ا‌وایی کردن و به‌جیه‌پیتنی ناو (زۆم)ه‌که‌ی (که‌یخوسه‌وه به‌گ) و (قادر به‌گ)دا دانا‌بێ که به‌ لی دوور که‌وتنه، ئیتر

دهکه ویتته (فیغان) هوه وهک بولیول.

(قومری): له نیو بالی دووه می ئه م تاکه هه لبه سته شدا دیسانه وه ئه م جار هیان (کوردی) له جیگه ی (بولبول) خۆی چواندووه به (قومری).

قومری: مه لیکه له نه ژادی (کۆتر) و به لام له و بچوو کتره و دهنوکی زهر د سووریکه پرته قالی و سه ربالی شین باوه و خۆی سپی و چاوگه ش و گه وره و جوان و به چوار دهوری گه رنیدا هیلیکی ئه وهنده ی په نجه یه ک پان وهک ته وقیک به هه مان رهنگی شین باو به ملیا کیشراوه. هه میسه که هیلکه بکا (دووان) دهکات و که هه لی هینا وهک هی کۆتر بیتچوو هیه کیان نیره و په کیکیان مته و ئه و بالنده جوان و ئیسک سووکه به دهنگیکی ناسک و دلگیر دهخوینی و خویندنی نیره که به دهوری مته که یدا یه و له گه ل خویندندا سه ر نزم و به رز دهکاته وه و وهک گه می کۆتر که (هاقوو) دهکیشی.

به لام خویندنه که ی قومری ئه گه ر که سی لی رابمینی و هه تته دهگات وهک بلتی: (یا که ریم... یا که ریم) و له سه ر ئه م ئاوازه له هه ر کاتژمیریکدا چه ند جار ئه م خویندنه ی دهچری و گوایه ئه م بالنده یه جو ره سو فی هه که و هه میسه بانگی خوای مه زن به ناوه (که ریم) هه که ی به شیوه ی (یا که ریم) دووباره دهکاته وه که (خوا) یه.

(کوردی) له م نیو بالیه دا خۆی چواندووه به و (قومری) یه که له (تاو) دوور که و تنه وه له و قه د و بالا شهنگ و شوخه ی (قادر بهگ) که به درهختی به رزی وهک (سه رو) ی چواندووه و به لام سه رو یک که له کاتی شنه ی بای شه ما لدا به دم ئه و بایه وه به م لاو ئه ولای خویدا دهله ریته وه و له رانه وه یه کی دلگیر که له رویشتنی (قادر بهگ) ی وهک له نجه و لاری درهختی سه رو ه که، راگه یان دووه و به (سه روی خه رمان) که (کوردی) خۆی به خۆی گوته وه: ده ی سا له تاو دووری ئه و قه د و بالا به رزه پر له نجه و لاره ی (قادر بهگ) وهک قومری بنا لینه چون ئه و به دم ئاوازی موسیقیه وه (یا که ریم) دهچری تۆش به (یا قادر) ده برینه وه بنا لینه.

ئه م تاکه هه لبه سته له هه موو سه رچاوه کانیدا دواتاکی پارچه هه لبه سته که یه و ئه مه ش جیاوازیه کانی نیوان سه رچاوه کانیه تی:

دائیما (نم/۱): دایمی.

وشه ی (له دووری) به رینووسی کۆن به شیوه ی (له دهوری) ییش خویند ریته وه که هه ردوو شیوه نووسینه که ی ئه م وشه یه له م تاکه دا ئه گونجی و واتای ته واوی دهن و ئه میسه دستکاریه کی جوانه له به کاره ی نانی ئه م وشه یه له سه رچاوه کۆنه کانیدا به شیوه ی (لدوری) نووسراوه. جوانیه کی تر له م هه لبه سته دا که به (روخت وهک گو ل) هه دستی پیکردووه و له دواتاکی شیدا به (له دووری یا له دهوری گو ل) کۆتایی هاتووه.

برا دەر بۆچی وا؟

- ۱- برادر، بۆچی وا بى (شوين) و (شەرت و عەھد) و پەيمانى؟؟
 لە من بىزارى داخۇ؟؟ يارى ئەغيار و، رەقىبىبانى.
- ۲- ئەمن (داد)م لە دەست (بى شەرت و عەھد) بوو، ئەمىستاكە
 لە (سەرراي) بىوھفائىشت، دە(يار)ە؛ زۆر بە عىنوانى
- ۳- دەلەن زۆر (توند)ى و، خوو (تورک)ى يەكجار مەست و بىباكى
 بە (توند)ى و (مەست)ى، يوه، بەد خووييا، ديارە لە يارانى
- ۴- بەتىغى ئەبروانت، بووى بە(جەللاد)ى دللى عالەم
 دەلەن: دەرويش و، صۆفى و، تۆبەكارو، نۆ موسوئلمانى
- ۵- ھەموو (ئىران)، (موسخەر)بوو، بەغەمزەى چاوەكەت گۆيا
 لەلاى خۆشت؛ (غەرىب) و، (بىكەس)و، (مەحکووم) و (مىھمان)ى
- ۶- لە ترسى (موددەعى)، ياراي روانىنم نىيە، ھەرگىز
 بە(فرسەت)، جارجارى، مەر نىگاھى كەم بەپەنھانى
- ۷- دەزانى گەرمە بازاري جەمالت، تا دوو سالى تر
 لەگەل كىرپارەكانت، بۆيە يەكجار وا: (گرانجانى)؟
- ۸- منى عاشق، دللم گەر راگرى؟ ئەجرى گەلى زۆرە
 كە بازاري جەمالت چوو، موحەققەقمە؛ پەشىمانى
- ۹- لەلاى ھىچ كەس، رەوا نابى؛ مەرام و مەقصەدت (ھىجرى)
 (سەرى حاجەت) بەرە بەر (بارەگا)ى: (غەوسى سولەيمانى)

.....
 ۱- شەرت (شەرط): مەرچ، پەيمان، بەلەن.

عەھد: پەيمان.

(شەرت و عەھد): ئەم دوو وشە عەرەبىن كە لەسەرئىنى (كوردى)يەو و لەو بەرەش پىكەو
 بەكار ھاتوون ھاكا بلىم ھەردووكيان يەك واتان.

ئەغبار: وشەیهکی غەرەببە بەواتا بنگانان.

پەقییان: وشەیهکی (باو) بە دەم ھۆنەرانیو لە ھەلبەستەکانیاندا و بەمەبەستی: نەیار، دژ، خراپکار... بەکاری دین،

ئەم ناوبردنی (برادەر)ە ی که (کوردی) ئەم ھەلبەستە ی لەسەر داناوہ کہ وایە (بئ شەرت عەھد و پەیمان) ی ناوبردووہ ئەگەرچی بەسەر زاری گلەبی و ھێرش بردنە سەرە و، لە (زەم) دەچی، بەلام لە راستی و لە ھەلبەستی کۆندا بەرامبەر بەخۆشەویستان وەک جۆرە (مەدح) ٲیکیشە، چونکہ کەسیکی وەک ئەو (برادەر) ە ئەوئندە (چاک) بووٲی کە تەنانەت یاری (بٲیگانە و نەیاران) یشی بووٲی، کەبٲیگانە و نەیاریش دیارە چاک نین و ئەگەر بٲیگانە چاکیش بووٲی یا چاک بٲی، بٲیگومان ھەر ئەوئندە ی بۆ لواوہ و جٲ دەستی نە بووتەوہ و، بەرژوہندی وەھای ھەبووٲی، یابٲی، کە لە پٲیناویا خراپەکە ی خۆی دەرئەخات، کەواتە (کوردی) مەدحی کردووہ و ئەوئتا سەرئتا بە (برادەر) ناوی بردووہ.

سەرچاوە ی ئەم پارچە ھەلبەستە لە دەسنووسەکاندا: (عن، مس، ن، گل ١، گل ٢، گل ٥، ص، ف، نم/١) و، لە چاپکراویشدا؛ (کم، گ ٢، س، گ ٢) ن.

لە نٲوان ئەو سەرچاوانەدا من (عن) م کردە بئکە ی لٲکۆلٲنەوہ ی، کە لە ویدا، ئەم ھەلبەستە لە ھی ناو ھەموو سەرچاوەکان رٲکوپٲکت رٲکە و لەگەل ئەوئشدا پشتم بەستووہ بە سەرچاوەکانی تریش.

بۆئە ی ئەم ھەلبەستە:

لە نٲوان ھەموو سەرچاوەکاندا بەلگە یەک لە پووی بۆئە ی ئەم ھەلبەستەوہ، تەنیا لە (من) و (عن) دا ئەم لایەنەمان بۆ پوون دەبٲتەوہ:

لە (من) دا ئەم ھەلبەستە لە ژٲر ئەم سەرئناوہ فارسییەدا نووسراوہ: (کردی برای شٲخ غوئە) واتە: (کوردی ئەم ھەلبەستە ی بۆ شٲخ غەوسە (غەوئە) داناوہ.

لە (عن) یشدا ئەم سەرئناوہ (فارسی) یە ی خواروہ دراوہ بەم پارچە ھەلبەستە: (نامە ی کردی در (طهران) برای شٲخ محی الدین مشهور بغوسە سلیمانی یە، کە ھمزمان در (طهران) بسر بردە نوئشە - رحمەما للہ - علی)

واتە: (نامە ی کوردی لە (تاران) بۆ شٲخ محییە دینی بە (غەوسە) بەناو بانگی سولە یمانی نووسیوہ کە لە ھەمان کاتدا، (غەوسە) ش لە (تاران) رای بواردووہ - خوا ھەردوو انیان ببەخشی - عەلی).

غەوسە: ئەم شٲخ محییە دینی ی سولە یمانی کە بە (غەوسە) یا (غەوئە) ناسراوہ، وەک من وٲکە و تووم (غەوسە) ی یە کەم بوو، چونکہ دوای ئەویش ھەر لە خانەوادە ی ئەو دوو کەسی تر بوون کە ناویان (محییە دین) و ناز ناوی (غەوسە - یا - غەوئە) یان پٲی دراوہ.

لەسەر (پۆپە ی کردی شکاو) بی نٲژن کە ئەمە ناوی کۆنی ئەم گردە بوو کە نٲستە بە (کردی

شېخ محبیه دین) دهناسری که ئەو سایه و هەتا سالی پەنجاکانی چەرخى بیستەمیش گردیكى جوان بوو، لە دووری شاری سلەیمانیهوه که لە خۆرئاوای خوارووییهوه که بەپێیان نیو سەعات رێگەیهک بوو.

بایمەوه سەر نامەکهی کوردی... کوردی بۆ ئەو غەوسەیه: (غەوسە) لە بەهارێکدا بۆ سەردانی مرید و خەلیفەکانی دەرواته (ئێران) و دەگاتە (تاران) که کوردی لەو کاتەدا لە تاران بووه و هەوایی هاتنی (غەوسە) بۆ تاران دەزانێ و چەند رۆژیک بەدوایدا دەگەرێت، ئەمجا (غەوسە) دەدۆزێتەوه. چونکه (غەوسە) هەر رۆژێ لای کەسیکی دۆستی بووه و که (کوردی) ئەیدۆزێتەوه ئەم پارچه هەلبەستەى وهک نامەیهک بەدەستی پێشکەشی ئەکات. (کوردی) لەم تاکی یەکه مەیدا نووسیوه (برادەر بۆچی وا بێ شوینی) و هەر لەو دانیشتنەیاندا (غەوسە)ش که یەکی لە مەلاچاکەکان و زاناو وێژەوان و هۆنەریش بووه، ئەویش بە هەلبەستێکی (نۆ تاکی) وهلامی (کوردی) داوهتەوه که پێم وایه هێشتا بلاونەکرانەتەوه و بەچا پکراوی نەمدیوه. ئەم وهلامه له بالایی و بابەتیانەیییدا هاوشانی لهگەڵ ئەم پارچه هەلبەستەى کوردیدا دەکات و له دواییا دهگەریمهوه سەر ئەم دیدەنییهی (کوردی).

گەلێک هەوڵم داوه بەداخهوه دیوانی هەلبەستى (غەوسە)م دەست نەکهوت، جگه لەم هەلبەستى وهلامی و لهوئەندەیهی که رام گەیاندهولاهه سەرگۆزه شتەى ژيانیشیم بەدەست نەهێناوه. بەپێوستییهکی گەوره و سەرشارانی (نەوه) و خانەوادەى (غەوسە) و رۆشنبیرانمانی ئەزانم، بەدوای سەرگۆزه شتەى پتری (غەوسە)ی مەزنان و هەلبەستیدا بگەرێن و بلاوی بکەنەوه و من بەم تەمەنى (٨٦) سالهیمهوه و به(نەخۆشى) و پهککهوتەیهی و چاوکزی و گوێ کپییه مەوه لهوئەندە پترم پێ ناکریت و، ئەگەر توانیم بەرهمی کال و کرچ و پاکنووس نەکراوی خۆم زۆره ئەوانه فریای چاپ بخەم، که شایانی سپاسه بەلێنی چاپکردنی هەر شکۆمەندی (ئاراس) و له(هەولێر) پێدراوه و دواى نەمانیشم هەرچی شپه و پرەو نووسراوم هەن ئەو دەسگایه وهری دهگرێ و چی بۆ لێ بەرهم هات بلاوی دهکاتهوه.

ئەمیش جیاوازییهکانی ئەم تاکی یەکه مەیه بەپێی سەرچاوهکانی:

بۆچی (ما، ن) بوجه - ئەمەش دەرپرینیکی (زارگوت)ی سنهییانیه که (کوردی) هەندێ جار (وشهگەل)یانی بەکارهێناوه، شوین (ف) سوین، (که یا سێ نوقته)ی پیتی (ش)ی لهسەر نییه یا مەبەس له کورتکراوهی (سویند)ه،

شوین = (نم/١/کم، گ، ٢، س، گ، ٣): سویند.

داخۆ (کم، ف، نم/١، گ، ٢، س، گ، ٣): دايم.

یاری (مس، ن، ص): یار.

یاری ئەغیار و (ما): یار و ئەغیار - ئەمەش هەلبەیه.

٢- داد: هاوار و بێزاری دەرپرینی مەبەست بووه.

بئوھفایى: بئى ئەمەكى - روالەتتىكە ھۆنەران لە ھەلبەستیاندا، دەیدەنە پال (دَلخَوان) و
(خۆشەویست) ھەکانیان.

عینوان: مەبەستى لە: فیز، لووت بەرزى و، لە خۆبایى بوونە.

بئى شەرت و عەھدیت، جگە لە (مس، عن، ما) لە ھەموو سەرچاوەکانى تردا نووسراوە (بئى
عەھد و شەرتیت).

ئەمبەستاکە: (ما): ایستاکە - ئەمبەستى لەنگى دەدات بە کیشى ھەلبەستەکە.

لە سەرپرای (گ/۲، س، گ/۳): لەسەر پئى - بەدەسکاریى گىوى دەزانم.

بئوھفایشت (نم/۱، ف، گ/۲، گ/۳، س) بئى وھفایى - ئەمبەستى لەنگە.

بئوھفایشت (کم) بئى وھفایى - ئەمبەستى لەنگە.

دە(یار) ھ = سا ئەى یارەكەم، جگە لە (عن، مس) لەوانى تردا نووسراوە (دیارە) و، ئەمەش
بەپئى و پئەھى كۆن دووبارەھە لە تاكى دواىى (سپئەم) دا كە ناگونجى.

دەیارە زۆر (نم/۱، ف): وا دیارە زۆر - ئەمبەستى ناگونجى و لەنگە.

۳- خوو تورک: پەوشتى تورکانه وەك (تورک)ى عوسمانى.

ياران: دَلخَوانەكە كەمتەرخمەكان لە سووتايى دَلدارانىان و يامەبەستى (بەتەوسەوھە)
بەواتا (خراپ و نەيارەكان).

توندى (کم): توندو.

توندى (ف): تندو.

خوو توركى (ف، نم/۱، کم، گ/۲، س، گ/۳): بد خو تركى. ئەمبەستى شئواوى يە.

يەكجار: (نم/۱) يەكجارە.

مەست و (ن) شیت و.

بئى باكى (ما) بئى باكن.

مەستى يو (ما): مست.

بەد خووييا (ن، نم/۱، کم، گ/۲، س، گ/۳) بد خوينا.

بەد خووييا (ما): بد خوينا باقلى - شئواو و لەنگە.

۴- لەم تیغى ئەبرۆیە مەبەستى زاراوھەكى صۆفیانەھە كەوا ئەو (شئخ محییەدینە) بە (نەظەرى
شئخیتى) كە توانايیەكى نەپئى مەعنەویە، توانیویە دلى خەلكى (عالم) ببئكى بۆ چوونە
سەر پئباز (تەریقەت) ھەكەى.

(جەللاد) بەواتا: بكۆزەكانى بەردەستى فەرمانرەوايانە، بەلام مەبەستى لەوھە كە شئخ
محییەدین بۆ پئكاندننى خەلقى كەمەندكئشيان بۆ تەریقەتەكەى وەك (جەللادى) بەردەستى
شئخى گەورەى خۆى وابوو كە (شئخ ئەحمەدى تالەبانى) و بەرەو ژوورتر ھەتا دەگاتە

(غەوسى گەيلانى) كە داھىنەرى تەرىقەتى قادىرى بوو. (كوردى) لە نىو بالى دووھى ئەم تاكەى سەرھوھدا بەو بەلگەى ھىناوھتەوھ كە: وەك دەلئىن ئەى (شىخ محىيەدەين) تۆ دەروئشى و كەچى ئاوا بكوژىشى. صۆفى و (نۆ موسلمان): مەبەستى لەتازە پاىەى شىخىتى وەرگرتوويە. دەروئش: ئەو كەسەى كە تۆبەى تەرىقەتتىكى وەرگرتبى و ئىتر دلى بەجىھانەوھ نەمابى. صۆفى: ھەوادارى رىگەى (تەرىقەت)ى ئاينى كە پاىەى لە دەروئش مەزنتەرە و لە خوار خەلىفەوھىە.

تۆبەكار: ئەوھى لە سەرھەستى شىخىك يا خەلىفەىھەكىدا تۆبەى تەرىقەتتىكى وەرگرتبى و چووبىتە سەر ئەو (تەرىقەت)ە و بەپرەوى رىنوماىيەكانى بكات. نۆ موسلمان: ئەگەرچى واتاى ئەوھ دەدات كە كەسى لە ئاينىكى ترى خۆبەوھ بووبى بە (ئىسلام) – بەلام لىرەدا مەبەست چوونە سەر تەرىقەتە. يا بوون بە شىخە. جوانىيەكى وىژەبى لەم تاكە ھەلبەستەدا ھەبە كە (كوردى) لەلايەك (غەوسە)ى كردوھتە بكوژو لايەكى تر، وەك چەشنە پلارىك كە (دلدار) لە دلخوازەكەى بسرەوئىت پىي راگەياندوھ تۆ بەو (بكوژىيەتەوھ) دەلئىن گوايە ھەم دەروئش و ھەم صۆفى و ھەم نۆ موسولمانىشى كە نابى بكوژ (جەللاد) بىت، كەچى ئەوھتا بكوژ و ئەنگىوھرى دلى خەلكانى جىھانى و نابى وھها بىت و پىويستە دلى دلدارانت رابگرى و جۆرە گلەبىيەكە.

ئەمىش جىاوازىيەكانى ئەم تاكە ھەلبەستەى سەرھوھىە لە سەرچاوھ جىاجىاكانىدا:

دلى (نم/۱، ف، كم، گ، ۲، س، گ، ۳) ھەموو. بەلام وشەى (دلى) يەكە بەجىترە، چونكە جوانىيە وىژەى لە نىوان ئەم وشەىە و، وشەى (دەلئىن)دا كە ھەردوو وشەكە لەم تاكە ھەلبەستەدا و جىناس ئارايىيە: (دلى) و (دەلئىن).

(كوردى) لەم تاكە و لە تىكرى تاكەكانى ھەلبەستەكەدا بەزمانى (صۆفىانە) بەرامبەر بە (شىخ محىيەدەينى غەوسە)ى برادەرى دواوھ، جگە لەوھى كە (شىخ) سۆفىەكى دروست بووھ و (كوردى) خۆشى صۆفى ئامىزىيەكى پاكى تىا بووھ.

دەلئىن (ما): وھلى.

دەلئىن (نم/۱): ئەلئىن – شىوھى (دەلئىن)كەى جوانترە وەك وردم كردوھتەوھ.

لە رووى وىژەبىيى كۆنەوھ كە لەگەل (دلى) يەكەدا جىناسى ئارايىيە تىايە.

نۆ موسلمانى (گ، ۲، س، گ، ۳) نووى موسولمانى.

۵- ئىران – لە رووى زمانىيەوھ بە واتە ئارىيان، شوئىنى «نىشتمانى» ئارى نەژادەكان كە نەتەوھى

(كوردى) و (فارس) لەو نەژادى (ئارى)يەن.

بەلام لە رووى مەبەستەوھ (ئىران) بەواتا ئەو قەلەمرەوھى بەر فرمانى رژىمى (فارس)ە، كە

هەر بریتی نییه له (فارس نشین)ه، رەسەنەکەیی و بریتییه له پارچەیهکی گۆشەیی خوارووی رۆژئاوای (ئێران = ئاریان)، بەشکو جگە لەو گۆشەیه هەموو بەشی سەرەوه و رۆژئاوای خۆرئاوای ئێران بەشیکێ (کوردستانی گەورە)یە کە بەهۆی دەس بەسەراگرتنی پزیمی (فارس)هوه هەر بەئێران ناوی دەبن، ئەمجا (شیخ محییەدینی غەوسە) له هەموو ئێراندا دەرویش و مریدی هەبوون کە نیشتهجێی رەسەنی خاکی ئێران بوون وەک (کوردی) رای گەیاندوووه کە بەهۆی تیغی برۆیهکانی (ئەبروانی) و دەسلاتی شیخییهوه ئەو ئێرانیانە بوونەتە پەیرەویکارانی تەریقهتەکەیی.

موسخەر: رام بوو، دەست بەسەراگیراو، - کەمەر بەست، له دەستی تەریقهتی (غەوسە) بەسەراگرتنی (ئێران)ی بەهۆی دەرویشە (شیر بەدەست)هکانیهوه کە وەک برۆی شیخه و بە نیونیکا (غەمزە) و چاوداگرتنی تۆبە دادانەکەیی ئەو نیشتمانەیی هیناوانەتە سەر تەریقهتەکەیی. له رووی سەرزارییهوه (کوردی) له نیو بآلی یەکەمی ئەم تاکە هەلبەستەیدا به (غەوسە)ی برادەری گوتوووه: تۆ هەر بەتیغی برۆ و غەمزەیی چاوت هەموو ئێران ت رام کردوووه و دەستت بەسەردا گرتوووه (وەک له نیو بآلی دووهدا گوتوووه): گوايه ئەمە له ئێراندا غەریب و بیکەس و میوانی، ئەی ئەگەر وها نەبوویتایه ئاخۆ دەبوو چیی ترت (موسخەر) بکردهیه؟؟

غەریب: کەسێ کە لەشوینێ یا ولاتیکدا بیگانهیی و ئەو شوینە (زێد = نیشتمانی) خۆی نەبێ و لەناو هاو نیشتمانییهکانی خۆیدا نەبێت.

بیکەس: کەسێ کە لەشوینێکدا گومانی یەکیک له خزمانی خۆی نەبات و کەسیانی لهگەڵدا نەبێ، یا هەر (لەبن) بێ خزم بێت.

میهمان: میوان. کەسێ لەناو مال و خیزانی کەسیکی تردا بێت و مالەکه مآلی خۆی نەبێت و بەسەردان و، یا بەدیدەنییهکی دەمی لەناویاندا بێ.

مەحکوم: واتە فرمانی میری بەسەرا دراو بۆ (بەند)یتی یا بۆ دەست بەسەریتی و نازادی لی سەنراوه.

ئەمەش جیاوازییهکانی ئەم تاکی پێنجەمە بەپێی سەرچاوهکانی:

گۆیا (ف): گوايه.

له لای (ما)... ی - دراوه و لەناو چوووه ناخویندریتەوه.

خۆشت (ما): خۆبچت - ئەمیش دووهمین وشەیه لەم پارچە هەلبەستەدا کە ئەم وشانەیی بەشیوهی سنهییانە (ئەردەلانی) تیا بەکار هینراوه و (کوردی) له چەندین هەلبەستی تریدا بەکاری هیناون کە خۆی بەبنهچه (سنهیی) بووه، و ئایا ئەمانەیی ناو ئەم پارچە هەلبەستە له خودی (کوردی)یەوهن یا دەسکاری؟ ئەمەم بۆ ساغ نەبووهوه.

مەحکوم (ما): محکوم - ئەمەش رینووسی کۆنە.

٦- موددعی - له رووی زمانیهوه واتای (خواستەر)، ویستەر دەدات، بەلام له رووی وێژهبیهوه

وهك له هه‌لبه‌سته د‌ل‌داريه‌كاني (كورد) و (فارس) دا هاتوو مه‌به‌ست له‌وه‌يه كه جگه له (د‌ل‌دار) كه‌س‌يكي تريش - (د‌ل‌خ‌وا‌ز) ه‌كه‌ي ئه‌و (د‌ل‌دار) ه‌ي خ‌وش‌ي بو‌يت و خ‌او‌هن ده‌سه‌ل‌اتيش ب‌يت، كه (كوردى) به‌سه‌ر زارى ل‌يره‌دا ئه‌مه‌يانى را‌گه‌يان‌دوو.

به‌لام (كوردى) له راستيدا مه‌به‌ستى ئه‌مه‌يان نيه‌و، وه‌ها پى ده‌جى كه ر‌ژيمى ئه‌وساى ئ‌يران ز‌ور به‌توندى و به‌گرنگيه‌وه (غه‌وسه) ي به‌ند‌كردبى و (كوردى) له‌م تا‌كه‌يدا به‌ (غه‌وسه) ي برادهرى وتوو كه ته‌نانه‌ت سه‌ردانى ناو به‌نديخانه‌ي (غه‌وسه) مه‌ترسيداره و ر‌ه‌نگه به‌تكا (واسيطه) يا به‌ (به‌رتيل) دان (كوردى) توانيب‌يتى ئه‌و برادهرى خ‌وى ببينى و، وه‌ك پا‌كانه‌يه‌ك ب‌و (غه‌وسه) ي كردوو كه گله‌بى دره‌نگ سه‌ردانى لى ده‌كات و هميشه له ب‌وسه‌ي ئه‌وه‌دا ده‌رفه‌ت (فرسه‌ت) به‌يتى ب‌و ئه‌وه‌ي ر‌يگه‌ي بدرى له‌و به‌نديخانه‌يه‌دا (غه‌وسه) ببينى و به‌و ج‌وره چاوى پى ب‌كه‌ويت كه ل‌يره‌دا ئه‌وه ده‌گه‌يه‌ن ر‌ه‌نگه ده‌سته‌سه‌ر نه‌بووى يا ئه‌گه‌ر ده‌سته‌سه‌ريش بووى ه‌روا به‌ئاسانى ر‌يگه‌ي سه‌ردان و ديده‌نبي نه‌دراى.

يارا: توانايى، وزه، ده‌سه‌لات،

فرسه‌ت: ده‌رفه‌ت، هه‌ل،

به‌په‌نه‌انى: به‌نه‌ينى و مه‌به‌ستى له‌وه بووه كه پاسه‌وانه‌كاني ئ‌يرانى سه‌ر (غه‌وسه) ئه‌وانيش ترساون و به‌دزيبه‌وه له د‌ل‌ه‌راو‌كيدا ر‌يگه‌ي (كوردى) يان داوه كه ديده‌نبي (غه‌وسه) ي برادهرى كردبى.

مه‌ر: مه‌گه‌ر

نيگا‌ه: ته‌ماش‌ا، سه‌ير‌كردن، روانين.

ئه‌م تا‌كه هه‌لبه‌ستى شه‌شه‌مينه له (ما) دا حه‌وته‌مينه، چونكه له‌گه‌ل تاكى دواييدا پاش و پيش نووسراون.

ياراى (نم/١): يارايى - ئه‌ميش له‌نگى ده‌دات،

٧- له‌م تا‌كه هه‌لبه‌سته‌دا (كوردى) وه‌ك ده‌مه‌ته‌قييه‌كى گه‌مه‌جا‌رى، و د‌ل‌خ‌وش‌كردن له‌گه‌ل (غه‌وسه) ي برادهريدا دواوه و غه‌وسه‌ي به‌ (د‌ل‌خ‌وا‌ز) ئ‌يك ناو‌بردوو كه له هه‌ره‌تى خورتي و گه‌نج‌يتيدا بى كه هيشتا كارى‌گه‌رى پيرى و به‌سالا‌چوون زال نه‌بووى به‌سه‌ر جوانيتى و ديمه‌ن و ر‌وخسارى (غه‌وسه) دا، ب‌و پ‌ي‌كه‌نين و د‌ل‌خ‌وش‌كردن پى وتوو ت‌و كه هيشتا د‌ل‌دارانى (جوانى = جه‌مال) ت به‌به‌ريانه‌وه ماوه تاكو دوو سالى تريش و ت‌وش كه ئه‌وه ده‌زانيت ب‌ويه له‌و (بازارگه‌رمى) يه‌دا له‌گه‌ل (د‌ل‌دار) ك‌رياره‌كانت واته عاشقانى جوانيت و ئه‌وانه‌دا كه ت‌ويان خ‌وش ده‌ويت ت‌وش خ‌وت به‌ناز ده‌فر‌وشى و كه‌وتوو‌يته (گرانجانى) له‌گه‌ل‌ياندا و ئه‌مه‌ي وه‌ك توانج‌يكي خ‌وشه‌ويستانه و گه‌مه‌گرتووته (غه‌وسه). كه نابى ئاوا گرانجان بى،

تا دوو سالى تر: واتاى ئه‌وه ده‌دات كه تا دوو سالى تر ر‌يش و سمب‌لى نايه‌ت، به‌لام ئه‌م واتا‌يه ب‌و (غه‌وسه) ناگونجى كه گه‌يوه‌ته پايه‌ي ش‌يخ‌يتى، كه‌واته له‌وانه‌يه مه‌به‌ست له‌وه‌بى ئه‌وكاته

هیشتا هەر (مووی) رەش بوو و (مووی) سپی پیری لێ دەر نهچوو و (کوردی) پیتی وتوو،
ئالەم بارەشدا دلی دلداران راگر و دلیان مەشکینە و فرسەت لە دەست مەدە.
ئەم تاکە لە (ما) دا شەشەمینە لەبەر پاش و پیتش نووسینەکی کرپارەکان (ما) کلی خلیق.
یەک جاروا (نم/۱): وا یەکجار.

۸- عاشق: دلدار و مەبەستی عاشقی (غەوسە) برادەریەتی، (کوردی) لەم تاکە هەلبەستەیدا بە
دوو جۆری لە یەکتەری جیاواز لەگەڵ (غەوسە) دا دواوە.
جۆری یەکەم: پیتی راگەیانوووە ئەگەر دلم راگری ئەووە ئەجری (پاداشتی) لای خواوە زۆرە و
هەک تکا لیکردنیک وایە ئەم تاکە درێژپێدانی تاکی پێشووە وەک دووبارە.
جۆری دووهم: پیتی گوتوووە خۆ ئەگەر دلت رانەگرتم و ئەو (ماوەی دوو ساڵە) بەسەرچوو، وە
بازاری جوانییەکەشت چوو ئەوا دنیام ئەو سایە هەر پەشیمانیت بۆ دەمینیتەو و
پەشیمانیش چ دادتک نادات.
ئەجر: پاداشت، چاکە.
بازاری جەمال: جوانی، هەرەتی جوانی.
مو حەققەقمە: دنیام، لیم پوونە.

ئەم تاکە هەلبەستە لە (ف، نم، ما، کم، گ، س، گ/۳) دا نییە و لە (من، عن، ن، گل، ۱، گل/۳،
، گل، ص) دا هەشتەمین تاکی ئەم پارچە هەلبەستەییە و، بەپیتی دەستووری وێژەیی کۆنیش کە
دەبواوە ژمارەیی تاکەکانی هەر پارچە هەلبەستەیک (تاک) بێت نەک (جووت) و هۆنەرانی ئەو
وێژەییە پەیرەوی ئەو دەستوورەیان کردوو، ئەم تاکە هەلبەستەیی سەرەووە هیشتا چاپ
نەکرەو و ئەم پارچە هەلبەستەیی کردوو بە (نۆ تاک) بە تاکی دووایییەو و بەمە ژمارەیی
تاکەکانی ئەم پارچە هەلبەستە (جووت نین) وە تاکن و بوون بە نۆ.

و، لە هەموو سەرچاوەکانیشدا ئەم تاکە چونیکە جیاوازیی نییە، لەگەڵ یەکتەردا.
۹- هیچ کەس: لە رووی فەرەهنگییەو: واتای «ئەووەی کە (چ) کەس نییە» دەدات، بەلام بوووە باو
کە مەبەست لە (چ کەسیکی دی) دەدات کە، (کوردی) ئەمەییانی مەبەست بوو.
رەوا: گیرا، پیکهاتن، گەشتنە خواست.
(مەرام) وە (مەقصەد) کە هەردوو (عارەبی) ن واتای، ئارەزوو، خواست، ویستن، ئارمان
دەدەن.

سەری حاجەت: ناچاری، ئاتاجی، خوازیاری، لەتاو پێویستی،
بارەگا - بارەگاھ: وشەیکە لیکراوە (کورد) و (فارس) بەکاری دین،
ئەم وشەییە لە دوو (کەرت) پیک هاتوو کە: (بار) وە (گا - یا) گاهە.
(بار): مەبەست لە رێگە واتە (ئێجازە).

(گا- یا- گاه) لێره دا مه بهست له پاشگری وشه گه لی (شوین) ی وهک: (جاخ): (دهربار) وه خێوهت و شوینی پاشایان و گه وره گه وره کانه.

که به لێکدانی ئەم دوو (کهرت) واتای شوینی (ئێجازه دان) ی ئەو گه وره و پادشایانه یه، خواستی کهسان له شوینه که ی خۆیاندا په سند بکهن، رێگه ی به جێگه یاندنی خواست و ئاره زوو کردن بدن. که شکۆمندی پله ی گه وره کانه.

کهواته به کارهێنانی وشه ی (باره گا) له م تا که هه لبه سته دا له وه وه یه که شوین و پله و پایه ی (غه وسه ی سوله یمانی) به لای (کوردی) یه وه مه زن و بالا بووه و، (کوردی) ئەو برادره ی خۆی؛ هاوشانی پاشایان داناوه و له راستیشدا شیخێکی مه زن و مه لا چاکیش بووه.

ئەو ئاره زووی (کوردی) ییش به یه که گه یشتن و چاو به یه که تر که وتنه که بیان بووه، که ئەوه منده (کوردی) ئاره زوومه ندی دیداری ئەو برادره به رێزه ی خۆی بووه، که ئەو دیتنه به جێگه یشتنی ئاره زووی بووه.

هیجری: له رووی زمانیه وه به واتا (دووری) و ناویشه بۆ سالنامه ی (کۆچی ئیسلامی)، به لام لێره دا به واتای یه کێ له دوو نازناوه که ی (هۆنه رمان) (مصطفا به گی صاحبقران) هاتوو.

ئەم هه لبه سته ش وهک به پیتی سه رچاوه ی باوه رپیتکراو که له لێکدانه وه ی تاکی یه که مه یدا نووسیومه، له (تاران) دای ناوه، که دهره وه ی (کوردهستان) ه و به پیتی ئەو نه ریته ی ئەم هۆنه رنه رمان دیاره نازناوه (هیجری) یه که ی داوه به م هه لبه سته ی.

له گه ل ئەوه شدا هه ندێ سه رچاوه به هه له و له نه زانینه وه نازناوی ئەم شاعیره یان له م هه لبه سته یدا به (کوردی) نووسیوه و راسته هه لبه سته ی (کوردی) یه، به لام به پیتی نه ریته که ی (کوردی) له م سه رچاوه یاندا: (ف، ما، نم/ ۱، کم، گ، س، گ، ۳) دا هه ر به (کوردی) تیا نووسراوه که دروست نییه.

به رامبه ر ئەو سه رچاوانه ش له سه رچاوه ده ست نووسه کۆن و باوه رپیتکراوه ده ست نیشانکراوه کانی تر دا (نازناو) ه که بیان به (هیجری) تیا نووسراوه و دروسته و پتی به پیتی نه ریته که ی (خودی شاعیر) ه که یه تی.

به لگه یه کی تری به هیتز بۆ ئەوه ی که ئەم هه لبه سته له دهره وه ی کوردهستاندا داناوه، ئەوه یه که خودی (کوردی) له تاکی (پینجه م) ی ئەم پارچه هه لبه سته یدا (غه وسه ی) برادره ی خۆی به (غهریب) ناو بردوو، له و شوینه دا که هه لبه سته که ی به سه ر ئه ر برادره یدا داناوه و هه روه ها به (میهمان) واته (میوان) یشی داناوه، واته ئەو شوینه ی هه لبه سته تیا دانان و (تیدابوونی غه وسه) هی (غه وسه) نه بووه که تیا (غهریب و میوان) بووه، وهک له م تا که شدا به (غه وسه ی سه له یمانی) ی ناو بردوو که واته له (سوله یمانی) و (کوردهستان) دا نه بووه و ئەگه ر ناوه وه ی کوردهستاندا بووبی به (غه وسه ی سوله یمانی) غهریب و میوان) ناوی نه ده برد ئەمیش جیاوازیه کانی ناو دواتا که هه لبه سته یه به پیتی سه رچاوه کانی:

مه‌رام (ما): مراد.

مه‌قصه‌دت (ف، ما، نم/١، کم، ٢، س، گ٣): مقصدی = مه‌قصه‌دی.

جوانی و یژه‌ییی کۆن له‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌دا له‌ یه‌ک پێ گرتنی (به‌ر) و (به‌ره‌) و (باره‌گا) دایه‌ که‌ جۆره‌ جێناس ئاراییه‌کیان تێدایه‌.

تانی‌ره‌ به‌ ته‌سه‌لی کۆتاییم به‌پێشکه‌شکردنی ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌ و ساغکردنه‌وه‌ی (کوردی) که‌ ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی پێشکه‌ش به‌و براده‌ره‌ شکۆمه‌نده‌ی خۆی کردووه‌، ئه‌ویش وه‌ک رام‌گه‌یاند هۆنه‌ریکی به‌توانا و لێهاتوو بووه‌ به‌م هه‌لبه‌سته‌ی دوایی وه‌لامی (کوردی)ی خۆشه‌ویست و به‌پێزی خۆی داوه‌ته‌وه‌.

ئه‌م هه‌لبه‌سته‌شم ته‌نیا له‌ چوار که‌شکۆلی ده‌ستنووسه‌وه‌، وه‌رگرتووه‌، که‌ ئه‌وانیش (عن)، (مس، ن، ص) که‌ هه‌ر چواریان باوه‌ر پێکراو و کۆن.

له‌ (عن)دا، به‌م سه‌ره‌ناوه‌ فارسییه‌، هه‌لبه‌سته‌که‌ نووسراوه‌: (جواب شیخ محی‌الدین مشهور به‌غوسه‌ سلیمانیه‌ برای کردی در طهران - رحمهما الله - علی) واته‌: وه‌لامی شیخ محیه‌دینی ناسراوه‌ به‌غوسه‌ی سوله‌یمانی بۆ کوردی له‌ تاران خوا بیانبه‌خشی - عه‌لی.

له‌ (مس)دا هه‌لبه‌سته‌که‌ی (غوسه‌) به‌م سه‌ره‌ناوه‌ (فارسی)یه‌ی پێشکه‌ش کراوه‌: (جواب شیخ غوته‌ برای کُردی) واته‌ (وه‌لامی شیخ غوته‌ بۆ کوردی) وه‌ له‌ هه‌ر دووسه‌رچاوه‌ی (ن، ص)یشدا هه‌لبه‌سته‌که‌ له‌ ژێر ئه‌م سه‌ره‌ناوه‌ (فارسی)یه‌دایه‌ (محی‌ برای کردی) واته‌ (موی بۆ کوردی).

(ئهمیش هه‌لبه‌سته‌ وه‌لامه‌که‌ی غه‌وسه‌یه‌)

- ١- عه‌زیزم!! گه‌ر به‌ (بێ شه‌رت)م بزانی؟؟ دیاره‌ نایزانی، له‌ (یاران)نیم و، یاری (زوو)تم و لام: جانی جانانی.
- ٢- هه‌مان عه‌هدو، وه‌فام باقین و، ئه‌مما لیت که‌ هه‌یرانم، له‌ به‌ر چی، هه‌ینده‌ که‌م بریویو، وا (ژولیده‌) ئیمانی؟؟
- ٣- له‌ (إن) ناترسی، دلمت کرده‌ مه‌حررومی جه‌مائی خۆت؟ گله‌و، بوختانی ناحه‌ق؛ ناگه‌نه‌ ریگه‌ی موسوولمانی.
- ٤- ئه‌وه‌ی فه‌رمووته‌ هه‌ر ده‌ست پێشکه‌رین، من بۆچی نات ناسم؟ که‌ چه‌ند (پاراو زمان) و (خۆش گله‌) و (ئوستادی په‌یکان)ی.
- ٥- عه‌به‌ت؛ (خامه‌ و زویان)، بخه‌رینه‌ (شه‌رحی حال)ه‌وه‌ چونکه‌؛ (زویانی دل)؛ که‌ هه‌ر (دل)، لێی ده‌بێ (حالی) به‌په‌نه‌انی.
- ٦- دلم شاهیدمه‌، ئیتر، چم له‌ شه‌رحی شیعرێ تۆ داوه‌؟؟ که‌: «مه‌شه‌هووره‌، گه‌زافی عاشق و لافی هه‌زارانی»

- ۷- (غەریب و بیگەسی بیت)؟؟ هەردوو (هاودەردین)، لە (تاران)،
 ئەوا من (موسستەقیی)، تۆش مەنعی گەشتی دەشت و شارانی.
 ۸- بەسە (دووری)، ئەگەر باوەر دەکەیت؟؟ چاوم رۆا، چاوم!!
 بدە (زاخاوی سککەیی دڵ)، (شفای تەن)دە، بەلوقمانی.
 ۹- (موحی)، سووتاوی عەشق و، (ئیلتیفات)ی: (هیجری)یە، چاری؛
 (بەتوندیش)؟؟، بی منەت بە، (یا) بنی سەر چاو و موژگانی.

- ۱- [لە یاران نیم و یاری زووتم و (ن، ص): لە یارانم و یاری تۆم]،
 ۲- [ژولیدە: شتیواو، پەشتیو، پەرتشان].
 ۳- [(إن) مەبەستی لە (إن)ە ئایەتی (۱۲) هەمە لە سوورەتی (الحجرات)ی قورئانی پیرۆز:
 (إن بعض الظن اثم) و، لە وشەیی (بوختان)یش مەبەست لە (بەخراپ ناوێردن)ە، کە لە
 ئایەتەکانی سوورەتی (النساء)دا هاتووە]
 ۶- [هەزارانی- بەرینووسی کۆن، بەشیتووی (هزارانی) دەنووسرا، کە بە (هەزارانی)یش
 دەخویندیتەو، کە (هوزار) (بولبول) و رەمزی عاشقیتییە، ئەمەش جوانکارییەکی
 شاعیرانەیی وێژەیی کۆنی شیخ محیەدینی غەوسەییە].
 ۷- [ئەم تاکە هەلبەستە ئەو دەگەییەتی کە (غەوسە) یا (بەندی) یادەستبەسەر و (کوردی)یش
 دەستبەسەر بوو لە شاری (تاراندا)،
 ۸- [(چاوی دووهم بەواتا (ئە) چاوەکەم هیجری) و (غەوسە)ش ئەو پەری ئارەزوومەندیی بۆ
 دیداری (کوردی)ی دەربڕیو]. لە (ص)دا لە جینگەیی وشەیی (دووری) نووسراو: (هیجران).
 ۹- [چاری (مس، ن): جاری- کە مەبەست لە (جارییە)].
 ئەو شایانی نیشانە بۆکردنە ئەو پەیی کە (شیخ عەبدولقادی گەیلانی)یش لە
 هەلبەستەکانیدا (نازناوی) (موحی)ی بۆخۆی هەلبەستاردوو، بەدووری نازانم هەلبەستیان
 لەم یا لەو کەشکۆلدا (تیکەلبوونیان بۆ یەکتەری) بەسەردا هاتی، بەلام چونکە لە کۆنەو
 دیوانی (گەیلانی) بارەها لە چاپ دراو و بگرە هەر لەسەرینیی چاپی بەردی (بەمبا)و،
 بۆیە بە تۆژینەو جیا دەکرێنەو، کە لە کەشکۆلەکانماندا هەلبەست بەنازناوی (محی)یەو
 هەن و بەدواداچوونی گەرەکە.

عەجەب ماوم

- ۱- عەجەب ماوم، بە (گول)، بۆ باخی لیمۆكەت دەرازینی؟
بە (میخەك بەند) و (گۆ) و (سمل) و (خەناوكە)ی بۆ دەنەخشیینی؟
- ۲- بەناز و عیشووه، جادوویی جوانی؛ چیم بوو، تۆ بردت
ئیتەر (كافر)!! دایکی كەم لە كوئی بوو تا: دەری بیینی
- ۳- لە جۆلانە (گره)ی زولفا، بەسەر مەمكۆلەدا، مەرخۆت
دلە (شەیدام، بەدی ئارام و رام و بۆم بخەم) بیینی
- ۴- وەگەرنا؛ ئەم گالراوه، پەتی پچراوه، شییواوه
دە بۆ؟ پێوهی بنالینم؟ هەتاکە (ئەمچرووسی) بیینی؟
- ۵- بە (مال) و (دل)، بە (تەن) تەنیا منت هەر (جانفیدام) قوربان
دەسا عەبدیکی هیند موخلیس؛ لە ریی چیدا دەرهنجیینی؟
- ۶- دەلین: موددیکە، دەستت داووتە رینگرتنی خەلکی!!
بەوهی بردت رەزا نابیتو؟ (باجی جوانی) دەستی بیینی
- ۷- نیگایکت، بەسە بۆ: (قەتل) و بۆ (ئیحیا)یی عوششقاقت
لە ئولکە (حوسن)دا؛ پێغەمبەری و، ئیعیجازی دەنوینی
- ۸- بەلێ؛ خۆت (قادر)ی؛ (پوژ)ی هەموو عالەم بکەیتە (شەو)
هەزاران عاشقی وەك من، كە چاو هەلبیینی، دەنوینی!!
- ۹- بە هەر دوو دەست، ئەگەر (بۆی)، (ماه) و (پەروین) راگری (كوردی).
بە (جان) و (مان)هوه، تۆ تاقە ماچیکی كە ناهیینی.

.....
۱- عەجەب: سەرسام،

گول = مەبەست لە (گول)ی روهك نییه، بەشكو ئەو (نقیم)ه گەوهەرینهی وەك (پیرۆز) و (یاقووت) و (شەوه) و... هتد... كە لە شیوهی نیوه (گۆ)یەكدا و بەخری یا خڕۆكەیی دەچەسپینریتە ناو چوارچێوهیەکی ئالتوونی پلپلەدارهوه و، لایەکی ئەو چوار چێوه زێرینه قولفەیی پێوهیه و لەلایەکی سوخمەیی بی قولل لەبن مەمكدا چەسپ دەكری و لایەکی تری

(قولاب) داره و به ولای تری سوخمه که یه وه توند ده کرى که هم سنگ و بهرۆک ده شارپته وه و هم ئه وهندهی تر (خری) و (قوتی) جووته مه مک، نیشان ددا .

هروه ها ئه و (گول) ه به داوینى ملوانکه ی ته لاه گه وه ره ینى وه ک، (شیلان) و (شه وه) و (زهردویی) و ... هتده وه هونرا وه ته وه که له مل بکری به سه ر مه مکۆلانه وه یا که می له بنه وه بیاندا جوانیه کی دلکیش دهدات و سینگ و بهرۆک و مه مکى پیوه ده رازینرپته وه .

باخی لیمۆ = له هه لبه ستی هونه راندا مه به ست له جووته مه مکه که به (خری) دا وه ک (لیمۆ) و (جوان) و (بۆن خو شه)، (کوردی) سه رسامی خو ی له وه پیشان دهدات که ئه و جووته مه مکه لیموییه قه شه نگ و دلگره چ پیوستی به رازانده وه یه و به و جو ره (گول) هی که لیکم دایه وه و کچان و ژنان به کاریان ده هین به شکو خودی مه مکۆله کان له سروشتیه وه جوانن و کور هر له منالی و مه مکى دایکیه وه شه یدا ی مژینی مه مکه .

(میخه ک به ند) ملوانکه یه کی که له پورپی کوردانه یه که یا له شیوه ی (گۆ گۆبی) یا هر به رستی میخه ک ده هونرپته وه ئه وهنده ی سه ری (کچه که)، یا (ئافره ته که) ی پیا بجیت و تاکو خوار (مه مک) به سه ر سنگدا ملوانکه یی شو ربیتته وه و که سانی دسدان ناوه راستی خوارووی ئه و (میخه ک به ند) ه گولیکى زيرين و نقیمی گه وه ره ین چه سپ ده که ن .

که ئه مپیش هم نه خشاندنیکى سینگ و مه مکه و هم بۆنى خو شى میخه که که ش له دووره وه هه ستی نیرینه راده کیشی .

(گۆ) جو ره ملوانکه یه کی زیرینی فولکلوری کورده واری بوو که له شیوه ی (گۆ) دا ئه وهنده ی دهنکه (گویی) یکی گه و ره ده کرى ته ملوانکه وه و داوینه که ی هه مان (گول) ه ناوبرا وه که ی پیوه به ند ده کرى و (کچ) و (ژن) ی کوردان به کاری ده هین له نه خشاندن سینگ و مه مکدا و ئه و نقیمه ی که له گوله که چه سپ ده کرى هه رجۆره ی بۆ مه به ستیکه وه ک پیروژه بۆ چاوه زار، شه وه دژی گیانداریکى نه یینییه و دژی (ژنان) و و کچانه و به تاییه تی زه یستان که خو ی و مناله که ی دده نگیوئى و... هتد .

(سمل) روه کی (زه ل) ه که جار ان ئه وهنده ی ۷۵ سانتیمیک گیایه که ی دريژ بوايه ده یانکرده (گه سک) .

هر ناوه ناوه ی لقوبوی ره گه که له شوینیکیا تلوقیک هه لده پشکوئى و ره ق ده بی و ئه م گریانه، یه کى ئه وهنده ی بستیک له یه که وه دوورن .

ئه و گری تلوقانه یه کى ئه وهنده ی ناوکه خورمایه کی گه و ره مه زنترن و تویکله که یان ره ش قاوه یییه که لی کرینرا ناوکه ی سپیه کی سپات و خال خالی ره شی پیوه یه .

له کورده واریدا ئه و گریانه، که به ره ی روه که که ن به (سمل) ناو ده برین... ئه و سمله پاک کراوه له شیوه ی مووروی گه و ره و گچه تردا داهتا شرین و ده کرىن به کشته که وه و به هونه رمه ندیانه (رسته ک) واته ملوانکه یان لی دروست ده که ن، که هم جوانه و هم بۆنیکى

خۆشى بەسەندى ھەيە و، ھەك مەخەك بەند ئەكرىتە ملەوھ سنگى كچ و ژنى كوردى پى دەنەخشىنرەيت و بۆنى خۆش دەكات (گۆسمل) پىش ناو دەبرەيت.

ھەر ئەو سەملە بۆ چارەى گەلى لە نەخۆشەيەكانى گەدە و رىخۆلەكان و دلەكزى و ئەمانەى كوئەندامى ھەرس (ھضم) بەكەلكە و لە پزىشكىي كوردەواريدا بۆ چارەى بۆگەنى (دەم و دان) پىش چاكە.

خەناوكە = جۆرە ملوانكەيەكى (بەھارى) يەكە لە خونچەى نەپشكووتوى گولە باخى (پەمەيى) و (سور) ھونەرمەندانە بە كشتەكەوھ دەھۆنرەيتەوھ، جوانى و بۆن خۆشى دەدات بەسنگ و مەمكى كچ و ژنى كوردان و دەينەخشىنەى و بۆنى خۆش دەكات ھە (ملە گول) پىشى پى دەوترى. سەرچاوەى ئەم پارچە ھەلبەستە تەنيا دوو كەشكۆلى (مع، ما/۲) ھە و لە شوپىنى تردا پىم نەزانىوھ و ھىشتا چاپ نەكراوھ و (مع) ھەكەيانم كرده بنكەى لىكوئىنەوھى ھەلبەستەكە، چونكە لەم سەرچاوەيەدا رىكوپىكتەر نووسراوھ.

لە (ما/۲) دا چىكەى (سەمل و خەناوكەى بۆ) نووسراوھ (سەمل لە بەزمى وا)

۲- ناز: خۆنازانەنەوھ و فیز نواندن و لە خۆبايى بوونە.

عیشوھ: گروشمە، گرىشمە، ناز، خۆبادان، فیز.

جادوو: كار و روالەتى لە رادەبەدەر كە بەعارەبى (سىجر) ھ.

جادوويى جوانى = دەربرىنكى يەكجار پرو چرو پروون كراوھيشە كە ھۆنەران بەزۆرى خۆشەويستەكانيان بەجادووکار ناوبردووه لە ھەلبەستياندا، بەلام (كوردى) پروونى كردووتەوھ كە ئەو (جادووھ) ھى جوانيە كارىگەرەكەى ئەو ئافرەتەيە كە ئەم ھەلبەستەى بەسەردا ھەلداوھ.

(كافر) = وشەيەكى (ئىسلامى) يە بەناو نەتەوھ ئىسلامەكاندا بلاو بووتەوھ، بەواتا ئەوھى (كفر) بكات و كفرىش مەبەست (لە خوا بەكردگار و توانا و يەكتا ھەر بووھ و ھەر دەبى) نەناسرەيت لە وتوويزيشدا زۆر جار يەكئەيەكئە دەلى (كافر) لىردا (كوردى) ئەوھندە دلى لە (كافر) ھ پىبووھ كەوا ھەرچى بوويەتى بردوويە لە تاواندا بە (كافر) ناوى بردووه و ھەلوپىستى ئەو خۆشەويستەى خۆى، بەرامبەر بەخۆى، ھەك (كافر) داناوھ، چونكە ھەر تەنيا دلئىكى ھەبووھ و ئەو (دلە) ش ئەو كافرە بردوويەتى ئەوھندە بى بەزەبى بووھ.

ئەم ھەلبەستەى (كوردى) يەككە لە ھەلبەستانەى كە تيايا بەئاشكرا خۆشەويستى خۆى بۆ ئافرەت راکەياندووه.

نيو باالى يەكەمى ئەم تاكە ھەلبەستە لە (ما/۲) دا بەم جۆرەى دوايىيە.

«بەناز و عیشوھدوو جادوو، ئەوى ھەمبوو ھەموويت برد».

ھەرۇھا لە دوو تاكى يەكەم و سىيەمدا باسى مەمكى كردووه كە بە باسى مەمكدا لەباسى (نيرىنە) جيا دەكرىتەوھ كە بۆ (مى) يىنەيە.

۲- جۆلانه: بریتییه له پەت یا گوریسیکی دوولانهکراو که دوولانهی هەر سەریکی بەشتیکی وهک درهخت، سنگ، کۆلهکه، دیوار، پەنجەرە و... هتد بەند دەرکری و له ناوهر استدا ئەوهندە جیگەیی تیا بوونەوهی (منالیک) (گەرە) یهکی بەئازار و بی ئارام، به (جاجم) یا به (پهتوو) و ئەمانه شوینی تیا پالکەوتنی ئەو (منال) یا (گەرە) یهکی وهک دەستە بەرەبەک خۆش دەرکری و ئەوکهسەیی تێ دەرکری و، رادەرژەنریت بۆ ئارامگرتن و کهمکردنەوهی ئازارەکی.

(کوردی) لێرەدا ئەو دلەیی که ئەو دلخواری بردوویەتی بهیاد دەرکاتەوه و پیتی دلەیی: ئەو دلەم مەگەر له جۆلانهیهکی ناو پێچووگری زولفتدا رام بکهیت و ئارامم بۆ پێ بگریت. شوینی ئەو جۆلانهیهی بهسەر (مەمکۆله) ی دلخوازهکهیهوه دەستنیشان کردوو. وهک له نیو بالی یهکه مەدا بەم دەربرینه ناسک و جوان و شاعیرانهیهی وهک نەخشەکیشتیکی ورد و له (کهفال) = (لهوچه) یهکدا وینەیی بۆ گرتووین.

گره: پێچ، لوولی، قەفی چهماوهی زولف و ئەگریجه.

مەمکۆله: مەمکی گچکه، کهواته ئەو خۆشهویست و دلخوازهی (کوردی) (کچ) یا (کچۆله) یهک بووه نەک نەک (قهیره کچ) و (ژن). که مەمکیان وهک هی کچۆله گچکه نییه. مەر: مەگەر.

شەیدا: شپت، پەتیاره.

خەملاندن: ژیرکردن و، رامکردن، ئارام پێ گرتنی دلە شەیدایهکهی،

ئەم تاکه هەلبەستە له (ما/۲) دا نییه.

۴- ئەم تاکه درێژپێدان و سەرپرکردنی تاکه هەلبەستی پێشووه که لەمەر دلە شەیدا و (بی ئارام) و (نا ئارام) هکهیدا.

وهگەر: ئەگەر نا.

کلارو: نەخۆشپێهک که دەردهکهی گل تێ بەربوونی لەشی بی (گلاوی)، (کلگرتوو).

پەتی پچراوه: مەبهستی لهو یه که دلەکهی وهک ئاژەلێکی بی ئارام راگەیاندوو له (نا ئارامی) دا ئەو پەتەیی پێی بەستراوهتەوه پساندبیتی و (بەرەللا) و بەلهسه بوویی و لە دەست دەرچووپی که له شتیاویدا بهیدهست کردنی له وزدا نەماپی.

ده بۆ: دهی سا بۆچی؟، ده ئایا له بهر چی؟.

پێوهی بنالینم: به دەست ئەو دلە (یاخی) و (نامۆ) یهوه فیغان و زاری بکهم.

تاکهی (ئەم چرووسینی) = (کوردی) رووی دەمی دەرکاتە کچۆله دلخوازهکهی و، لێی دەرپرسی ئایا ئیتر بهس نییه و هەتاکهی ئاوا من (ئەچرووسینیتەوه). سزام دەدهی، لاوازم دەرکهی، گەیشتن و پرزگار بوون لهو سزایهیی تیا بووه.

ئەم تاکه هەلبەستەش دیسان له (ما/۲) دا نییه.

۵- ئەم تاکه هەلبەستە (کوردی) وهک بچووکرارهی هەموو هەلبەستەکانی وهایه، که سۆزێکی

(نهشاردراوه)ی (کهساسی) سروشتیی (کوردی) دهردهپرئ.

هر ئه و سۆزه بئگه ردهیه تی کاریگه ربی داوه به تیکرای هه لبه سته کانی (کوردی) و پئوهی تایبه تمه نده و ناسراوه. بۆیه لام وایه ئه م هه لبه سته ی که متر ده ستاوده سترکردن و ده سکاری و گۆران و شیواندنی به سه ر هاتوو و، ره سه نایه تی زۆر تیا به .

(کوردی) له م تاکه هه لبه سته یدا ئه و په ری ده ستبلاوی و دلفراوانی و (له خۆبردوویی) راست و ره وانیی خۆی بۆ ئه و کچۆله دلخوازه ی دهربرپوه، که به (مال) واته سامان و گوند و زه ویزار و کۆشک و ته لار و ره ز و باغ و کانی چه شمه سار و، به (دل)، که به بئ (درق) و به ساغی و راستی و له هه موو ناخه وه ئاماده ی یه کدلی بوون و، به (ته ن = واته له ش) که هه رچی له وزه ی له ش و لاری خۆیدا بئ، به کاربئنی بۆ دلراگرتن و خۆشی و کامه رانیی ئه و کچۆله یه و دلنیاکردنی کچۆله که ش که له هه مووان پتر هه ر خودی (کوردی) گیانی خۆ (به خت کاره) له پئگه ی خواست و پئداویست و دلکراوه ی ئه و کچۆله یه دا و، له تاکی دووه مدا به و پرسیاره وه رای گه یاندوو که ئایا به نده و کۆیله یه کی وه ک منی (کوردی) ده ست ده که وئ، که چی به مانه ی شمه وه هه ر دهم ره نجئنی و ده ته وئ له خۆتم به که یته ؟؟

له کۆتاییدا ئه وه راده گه یه پئم که (کوردی) به وه یدا که هه ر ژنی نه هئناوه، دیاره له م دلدارییه یدا له گه ل ئه و کچۆله به س سه رنه که و تووه و بۆ (کوردی) نه بووه، وه ک چه ند جاری تریش ئه مه ی لی پرووداوه.

موددیکه: ئه م وشه یه له (موده تیکه وه) په یا بووه و مه به ستیش له وه یه که (ماوه یه که)، و (به یئیکه).

ده ستت داوه ته: که و توویته، خه ریکی ئه وه ی، له په یکاری ئه وه دای، سه رگه رمی ئه وه ی. رێگرتنی خه لکی: مه به سته ی له وه یه خۆت ئاشکرا ده که یته و به جوانییه که ت دلی خه لکان ده کیشی به لای خۆتدا.

له وه وه ئه وه به بیرت دادیت، کچۆله که که و تووه ته قیته قیته کردن و له په یکاری راوکردنی دلی که سه یکه دایه که خۆی هه لی بژیریت، که واته وازی له (کوردی) هئناوه؛ به لگه ی ئه م راستییه ش ئه وه یه که (کوردی) وه ک گله یی لئی پرسپوه ئه ی خۆشه ویسته که م به وه که دلتم داگیر کردوو و بردووته هئشتا واز ناهئنی؟؟

ره زا نابی؟ = دانامرکئیت؟ به ست نییه؟ قایل نابی؟ مرزوم نابی؟

باج: جوړه پاره یه که وه ک گومرگ به ناویکه وه ده سه نرئیت وه ک ئه وه ی که کچۆله که باجی جوانییه که ی خۆی به راکئیشانی دلی خه لکی و، وه رگرتنی دلایان وه ک باج، (باجی جوانی) یه که ی خۆی له دلداران، له ته ماشاکه رانی ده سئنی.

له م تاکه هه لبه سته دا (کوردی) ده ری خسته وه که ئه و کچۆله یه ی ئه م خۆشی ویستوو، به لام ئه و کچۆله بایه خی به (کوردی) نه داوه و به دوا ی ئاره زووی داگیرکردنی دلاندان گه راوه و

رواله تیکی سروشتی نافرتهی بۆ دهرخستووین.

۷- نیگاھ: تەماشای، نوارین، روانین، سەیرکردن.

قەتەل: کوشتن- که بە کاریگەری جوانی چاوی که تەماشای بکریت ئەو تەماشاکارە دەکوژریت،

واتە گیرۆدەیی داوی دلدارینی ئەو چاوانە دەبیت.

ئیحیا: زیندوو کردنەو، گیان هینانەو بەر زیندەوهری مردوو.

عوششاق: دلداران ئەوانەیی سەوداسەر و گیرۆدەیی داوی دلدارینی (عەشق) بوون.

ئولکە: هەرێم، ناوچە، کیشوهر. بەداخەو ئەم وشانە بەوردی واتایان جیگیر نەکراوە.

حوسن: جوانی، شیرینی.

پێغەمبەر: کەسێکە، لە خواوەو بەناوی خواوە خەلکی ئاراستەیی رێرەوێکی چاک و ئایینی

کردوو.

وەک، زەرەدەشت، (ئیبیراهیم خەلیل) و موسا و عیسا و محەمەد (د.خ).

ئیعجاز: موعجیزە نواندن که (موعجیزە) کاریکی لە رادەبەدەری ئەوتۆیە هەر تەنیا لە دەست

پێغەمبەران هاتوو، کاریکی نەکردەنییە بۆ مرۆفانی تر و، لە وزەیاندا نییە و نەبوو.

۸- (قادر): وشەییکی عەرەبییە و لێرەدا بەواتا (توانا) هاتوو. وەک لە شوێنی تری هەلبەستەکانی

ناو ئەم پەرەویدەدا هاتوو (کوریدی) وشەیی (قادر)ی بەچەندین واتا و مەبەست بەکارهیناوە لە

هەلبەستەکانیدا.

لەو زۆر بەکارهینانەیی ئەم وشەیدا (کوریدی) دەرگای ئەوێ لە خۆی کردوو تەوێ که چەند

سەرچاوەیەک لە (کورت بینی) و (قوول تێ رۆنەچوون) و (تینەگە پشتنەو)، (قادر) ناویکیان

بەستوو بە (کوریدی) یەوێ که گواهی (کوریدی) حەزی لێ کردوو، بەلام من لە زۆر شوێندا

بەتەواوی ئەو پیا هەلبەستەم پووچ کردوو تەوێ بە بەلگەیی باوەرپێکراوێو.

لەم زۆر (قادر) بەکارهینانەیی (کوریدی) لە هەلبەستەکانیدا دەرەگەوێ که چۆن (مەنصور

هەلاج) و تەیی (ئەنالحەق)ی کردبوو (فەلسەفە)ی ژبانی خۆی (کوریدی) بێشمان وشەیی (قادر)ی

کردوو تە (فەلسەفە)ی ژبانی و هەر جارەیی بەواتایەک یا بە مەبەستیکی جیا لەوانی تر،

بەکاری هیناوە که سەرچاوەکەشی دیسانەو (خوایەستی) یەکی وەک ئەوێ (مەنصور) ه و

رێبازێکی سۆفیگەرانی (کوریدی) بوو، لەم تاکە هەلبەستەدا که بۆ کچۆلەیهکە، ئەو تە

دیسانەو جیگە دەستی خۆی کردوو تەوێ و (قادر) یکی تیا ناوێتە کردوو و کچۆلەیهکە

کردوو تە ئەو (قادر) ه توانایی که توانایی (رۆژی رووناک) لە خەلک کردنی بە (شەوی تاریک)

راگەیاندوو که مەبەستەکە بۆ (مێ) یە نەک (نێر) یکی وەک (قادر). وشەیی (دەنوێنی) لە

پاشبەندی تاکی پێشوودا هاتوو که لەوێدا بەواتای (دەتوانی بیکەیت) و لێرەشدا بەواتای

(خەوی لێ بخەیت) بەکاری هیناوە که شەوی تاریک خەولێکەوتنی پێوێ، هەرچەند مەبەستی

لەم (خەواندن) ه (مراندن) یشە.

۹- هەر دوو دەست: نیشانەیه بۆ بە (پەنجەیی دەست) نیشانە کردنی پێغەمبەری ئیسلامە (د.خ) بۆ (مانگ) و لەت (شەق) ی کردوووە کە (موجیزە) یەکی ئەو بوو.

بۆی: بۆ ئەو کە کچۆڵە کەمی مەبەست بوو.

(ماه): مانگ، کە یەکتە لە ئەستێرەکانی (کۆمەڵەیی خۆری) کە ئەم گۆی زەوییهی ئیمەیهش یەکتە لەو کۆمەڵە ئەستێرەیه.

(پەروین): بە ئاسمانەوه کۆمەڵە ئەستێرەیهکی تر هەن کە بە هەزاران و تەنیا شەش ئەستێرەیان بە چاوە دەبینرێن کە بە پال یە کە وه لە شێوهی هیشوو یه کدا له (رۆیشتن) دان بە ئاسمانەوه دەرەوشینه وه (له جریوه دان) کە له (زمانی) سەرینی پەهله ویدا واته بەهله وهی ئاخاوتنی پێ و تراوه: (پەرفی یی Pervie) وه (پرو)، (پروه)، وه (پرن) شی پێ دهگوتری کە به کوردیی ئیسته (لالا) و به عەرهبی (ئورهییا) به، ههروهک (پهروین) یش ناویکی (کوردی) و (فارسی) یه تی.

(پەروین) ناوی یەکتە لە قۆناخ واته (مەنزل) هکانی (مانگ) له سوورانە وهیدا به دەوری ئەم گۆی زەوییهی ئیمەدا.

جان: گیان، پهوان و (لهش) یش دهگریتته وه.

مان: بوونیتی، ژیان، ژین و، (بهقایی) عه ره بیهه.

تاقه ماچیکی که ناهینی واته ئەمی کوردی تۆ به و توانایییهی مانگ و پهروین به دەست راگرتننه وه ناتوانی ماچیکی لی بسینی و، یا ئەمی (کوردی) تۆ به و لپهاتوو ییه ته وه ماچیکی ئەو کچۆڵه یه ناهینی واته بایی ماچیکی ئەو نابیت و له مه شدا جوانی تیتی و پزهبیی تیا یه و وهستاکارانه و شاعیرانه یه.

ئەم پارچه هه لبه سته وهک رام گه یاند له دوو سه رچاوه دایه که یه کیکیان (ما/۲) ه و له م سه رچاوه دا دوو جار نوو سراوه جار یکیان بریتیه له هه وت تاکی ئەم پارچه هه لبه سته که دوو تاکی (۲، ۴) ی تیا نییه و، ئەو دوو تاکه هه ر له (مع) دا هه ن.

جاری دووهمی نووسینی ئەم پارچه هه لبه سته له (ما/۲) دا بریتیه له تەنیا یهک (چوار بآلی - چوارینه) ئەویش له نیو بآلییه کانی دووهمی (۶ و ۲ و ۸ و ۷) ی ئەم هه لبه سته ی ئەم جیگیر کردنه ی ئیره یه وه رگیراون و بوونه ته چوار (نیو بآلی) که ئەمه ی خواره وه یه: (چوارینه که)

«به وهی بردت، رهضا نابیت باجی جوانی دهستی نی
ئیترا (کافر)، دلکی کهم له کوئی بوو؟ تا دهری بی نی
هه زاران عاشقی وهک من که چاوه لیبینی دهنوینی
له ئولکه ی جوانیا پێغه مبه ری و، (ئیعجازی) دهنوینی»

من وهك ئاگه داريم له گه لي كه شكۆله وه وهرگرتووه؛ تي گه يشتووم هه ندي له كه شكۆل
نووسه كان له پارچه هه لبه ستيكدا كامه (شابه يتي جواني تيا بووي) هه ر ئه واني له
كه شكۆله كهيدا نووسيوه ته وه، ئه وه يشي بۆيه كردووه كه شكۆله كه ي به هه لبه ستي هه لپزارد ه پ
بكات ه وه، هه رچه نده ئه و كار ه ش بووه ته هۆي پچر پچر بووني پارچه هه لبه ستيك وهك له م
په راييه دا زۆر ئالۆزي و شيواوي له هه لبه سته كاندا ده بينرئ، هۆيه كيان ئه م كار ه بووه.
ئه مجا منيش به دووري نازانم ئه م (چواري نه يه له كاريكي واوه دروست بووي).

له جيگه شيركروژاني بهبه

"شايي داكي عبلان"

- ۱- له جيگه (شيركروژان) و، دليراني (بهبه) دويئي (شوغال) سهرداره، ئەمما (گورگ) به دوو گويدا ئەلووريني
- ۲- له شايي (داكي عبلان) دايه، بي (ماره) يه (بووك) ئەيبه ن له بۆ (سولتان). (عبلان): پي خهسوو، بووكي ئەپازيني
- ۳- مه لا (زورناژهن) و شيخيش (دههۆل كوت): فهقييه (ههلهپركي) (روبا) ي سهچويي كيش، دهسرۆكي كلكي ههلهسووريني.
- ۴- چ پياو ماقوولي (ئهصناف) و، چ دهمراست و، چ ئەشرفن له كووچهي (غوربهتا) ويل و، (پهنابرده)، دهناليني.
- ۵- خهلاتي (رۆم)؛ ولاتي چۆل و، ويرانه، له (بابان) دا له (كاول) دا نهبي (ئاشيان) ي كونده، لاله، ناخويني.
- ۶- له (شايي) بهس بلي، ياران ئەبي دهرفته بهدهس بين ههتاكو، ئەم: (جهنازه ي گوردي كورده)، چاوي ههلبيني.
- ۷- مهلين (هيجري)، له (زيد) ا، (كوردي) يه، بيللا له ههشريشا (بهكوردي)، (كوردي)، دهعواچي ههقي كورده و ههه ئهيسيني.

.....

۱- شيركروژ: ئەو وشه ليكدراوه ، به رينووسي كون و، بهشيوهي (شيركروژ) نووسراوه له سهچاوهكهيدا بهلام به دوو جوړي: (شيركروژ) يش دهخويندريتهوه كه (شيركروژ) مهبهست لهو دهرويتش و موريدانهيه كه له كاتي (حال لي هاتن) دا، (شووشه) و (شير) واته (قهمه ي دريژ) دا ئەكروژن، بهبي ئەوهي زيانيان پي بگات، و من بۆ ئەم شوينه (شيركروژه) ه كهيانم به (بهجي تر) ههلبژارد چونكه ههچي وهك (شيركروژه) ه كهيانه بهمهبهست و، واتايي: (نازا)، (دلاوه) و (دلير) يش ديت و له بهرئوهي كه وشه ي خودي (دلير) لهم تاكه ههلبهسته دا هاتووه، من (شيركروژه) هكهيانم ههلبژارد كه له سهريني (كوردي) دا زۆر بوون و، (دلير) يش زۆر بوون. دويئي: ئەم وشه ي (دويئي) يه لهم تاكه ههلبهسته دا مهبهست لهوهيه كه (كوردي) دوا بهدواي

پروخاندنی فرمانروایی (بابان) ئەم ھەلبەستەى داناو، بۆیە بە (دوینى)ى ناو بردووھ. چونکە ھەلبەستەکە دەنگ لە دواى رووخاندنەکەى (بابان) دەدات بە شىپوھەیکى (چىرۆکئامىز)ى (تیز) پى کردن. شوغال: ناویکە (کوردى و، فارسى) بەمەبەست لە (چەقەل) بەکارى دینن کە گيانداریکە ئەوھندە و لە شىپوھى (رێوى)دايە، بەلام بە (ترسنۆک) و (بوودەلە) ناسراوھ کە مەبەستى لەم (شوغال) = چەقەل)ە خودى (عەبدوڵلا پاشاى بابان)ە کە دواى ئەوھى (بابان)ى بەروخاندن دا. سەرچاوھى ئەم ھەلبەستە:

ئەم ھەلبەستەم تەنیا لە يەك سەرچاوھوھ، وەرگرتووھ کە ئەویش کەشكۆلە دەسنووسەکەى ھاوالى فەقیھتیم (فەقى محەمەدى) ئەوھى شاعىرى ھەورامى (صەيد)ى دووھم، وەرگرتووھ. ئەم ھەلبەستە تاكو ئیستا چاپ نەکراوھ و ئەوى لەم پەراوھ دايە، يەكەمین جارى چاپکرايەتى، لە لای منەوھ.

بەسەرنجدانىكى ئەم يەكەمین تاكى پارچە ھەلبەستە بەراستى دەنگى قرچە قرچى سووتانى جەرگ و ھەناوى (کوردى)ى لى دەبىستى و بۆ چرووكى ئەم سووتاندن و قرچە قرچە ھەناسەى خوینەر و بىسەرى ئەم ھەلبەستە تەنگ دەکات و دلسۆزى بۆ (کورد) و (کوردستان) پەروەرى (کوردى) و (بابان) دۆستى ناوبرامان بۆ روون دەبیتەوھ. بەراستى ئەم ھەلبەستە (بەلگەنامە) و (سەرچاوھ)یەكى گرینگ و بەنرخ و بايەخداری میژووى گەلەکەمان لە سەرھتای نیوھى دووھى چەرخى نۆزەدەھەمى زاینیدا و سامانداری کردنى میژووى فرمانروایی (بابان)مانە.

۲- (شایی دایكى عەبلان):

(عەبلان سووک کراوھى ناوى (عەبدوڵلا)یە کە مەبەست لە خودى (عەبدوڵلا پاشا)یە. ئەم پراستیەم لە (مەلا عەبدولکەرىمى مودەرىس بەدەمى وەرگرت لە سالى ۱۹۶۲ز. دا کە جارتیکان لەسەردانیدا باسى ئەم ھەلبەستەم بۆ کرد و ئەویش فەرمووى: دەبا داستانى ئەم (دایكى عەبلان)ەت بۆ روون بکەمەوھ بەم جۆرە کە (عەبدوڵلا پاشاى بابان) فرمانرواىيەکەى (بابان)ى رووخاند چەندین رۆژ لە شارى (سولەيمانى)دا کردبوویە شایی و بەزم و ھەلپەركى و ئاھەنگى خویشى گىران لە لایەن سوپایەکەى خوێ و عوسمانییەوھ. لەسەر ئەوھ خەلکى (سولەيمانى) بەو بەزم رەزمەیان گوتووھ ئەمە (شایی دایكى عەبلان)ە و ھەندىكى تریان وتووھ (دایكى عەبلان كورى بوو) کە مەبەست لە (عەبدوڵلا پاشا) بووھ. ھەروھەا ھەر لەوھوھ ئەو دوو گوتنەى: (شایی دایكى عەبلان) و (دایكى عەبلان كورى بوو). بوون بە دوو (یەندى پيشينان) لە زەمانى كوردیدا و، بۆ ھەر يەكى كردهوھى (بى جى) و (ناشایستە) بکات، يەكى لەم دوو پەندەى بۆ بەكار دەھینى.

(بەبى ماره بەبووک دەبەن) ئەم دەرپرینەى كوردى لەم تاكە ھەلبەستەدا مەبەستى لەوھ بووھ کە كردهوھ ناپەسندەکەى (عەبدوڵلا پاشا) لە رووخاندنى (بابان)دا پى چواندووھ، بەوھى کە

ئەو پاشا نارەسەنە بەدکردەوہی خۆی وەک (بەبێ مارەکردن) دایکی خۆی بەبووک پیشکێشی کەسێک کردبێ و ابووہ. بگرە زۆرتیش بووہ لەو بەبێ (مارە)کردنەشیدا و بە (بووک) بردنەیدا بۆ (سوڵتانی عوسمانی) بەرادەیک تەنەت خودی (عەبلان = عەبدوڵلا پاشا) خۆی بووہ بە (بەربووک) ئەوہندە نامەرد بووہ.

واتە (پێ خەسووی دایکی خۆی ھەر خۆشی کەوتووہتە ئارایش و تاس و لووسدان و سووراو و سپیاوکردن و خەنە تێ گرتنی دایکی خۆی، بۆ ئەوہی چاکتر بە دلی سوڵتان بێ ئەگەرچی بەبێ، مارەکردنیش بوویت کە ئەمەش ھەرە ئەو پەری جێوی خەست و خۆلە بە (عەبدوڵلا پاشا)ی داوہ، ئەویش بەرامبەر بەو ناپیاو بەگەرەوییەیی ئەو (عەبلان)ہیە لە دژی (نەتوہ) و (خانەوادە) مەزنەکەیی خۆی کردوویەتی.

۳- من لە مەبەستی (مەلا) و (شێخ) و (فەقی) و (روبا) دەگەیشم و بۆم ساغ بوونەوہ کە ئەوانە کێن و لە مامۆستا (مودەرپیس)یشم پرسی:

فەرمووی: ناتوانم ناوی ئەو (مەلا) و (شێخ) و (فەقی) و (روبا)یەت بۆ دیاری بکەم. بەلام دەتوانی ئەو کەسانە بەزەماوہندگێرەکانی (شایی دایکی عەبلان) دابنرێن کە بەو جۆرە شایییەکیان گەرم کردووە و، ھەر جۆریک بێ مەبەست لەو کەسانەن کە لە کارە پاکییەکی (عەبدوڵلا پاشا)دا پشتگیری و لایەندارییان کردووە، کە بێگومان ئەو جۆرە کەسە ھەلپەستیانە لەسەرینی بوونی فەرمانرەوایی باباندا لەگەڵ ئەو فەرمانرەوایەدا بوون، کە دەوتری: (مێژوو دووبارە دەبیتوہ) مەبەست لەم نەریتەییە.

۴- پیاو ماقوولی ئەصناف: گەرەپیاوانی بازرگان و کاسیکاران و دووکانداران و پیشەسازان و ھونەرماندان و ئەو جۆرە کەسانەیی رەشەگەل، کە شکۆداری توێژەکی خۆیان بوون.

دەمراست: زمانپاراو و تیگەیشتووان و دڵسۆزانی گەل کە لە کوردەواریدا باو بووہ لە لایەن فرماندارانی ھەر کات و ھەر لایەکی کوردستان و ناو خێلەکانیشماندا ھەمیشە پرس و رایان پێ کراوہ و، فەرموودەیان بەپەسند وەرگیراوە، چونکە نەتوہی کورد لە کۆنەوہ کەوا لە کوردەواریدا (پیش سپی = رسپی)شیان پێ وتراوہ.

ئەشرف: مەزنە رەسەنەکانی گەل، لە توێژی سەرەوہ و رەوشت باشان کە لە فەرمانرەواییەکانماندا دەنگیان وەرگیراوە شکۆدار و رێزمەند بوون. کووچەیی غەریبی: کۆلانی شارانی بیانی.

رەھەندە: دەر بەدەر و لانەواز و ئاوارە لە دەست بەرپۆھبەراییەتی خراپەکانی دژ بە کورد و کوردستان کە لە کۆنەوہ لە کوردستان باو بووہ.

وێڵ و پەنابردە: وێڵ ئەو کەسەیی رەھەند و دەر بەدەر و شوینی تیاگیرساندنەوہی دیاری نەکرا بێ کە تێیدا بە (پەنابەر = ھانا بەر) جێگیر بووی.

دیارە ئەو کەسانەیی کە لە نیو بالی دووہمی ئەم تاکە ھەلبەستەدا ھاتوون، ھەمیشە بە دەم ئەو دەر دانەیانەوہ نالاندوویانە و تلوونەتوہ.

۵- خەلات: دیاری، بەخشیش.

رۆم: تورکی عوسمانی.

لەم نیو بآلی یەكەمە دا مەبەستی ئەوێهە دواى پووختاندنی (بابان) سوپای (رۆم = تورک) خاکی بابانی وێران کردوووە هاوئیشتمانیهکانی ئاوارە کردوووە و بەو هەریمی چۆل کردوووە. کاول: وێرانکراو، مەبەستی لە کەلاوەکانی وێرانکراوی خاکی (بابان) و بەتایبەتی شارى (سولەیمانی)یە؛ چونکە (رۆم = عوسمانی)ی چواندوووە بە (کوندەپەپوو) (کوندە) کە هەمیشە هیلانە (ناشیان) لە کەلاوە وێراندا دەکات و دەگەنە ئەو (کوندەپەپوو)ە زمانی خویندن = (پەپووکردنی) لال دەبێت و توانایی خویندنی نامینى لە (ناشیانە = هیلانە)ی ناو کەلاوەدا نەبێت، کە (عوسمانی)یش ئەو وێرانکارییە وەک خەلات پێشکەشی بەخەلکی قەلەمەرەوی (بابان) کردوووە، هەتا ترسی ئاوەدانی نەبێ، کە لێی هەلگەڕێنەو.

۶- (شایی): مەبەست لە شایی لۆغان و بەزمەکەى (شایی دایکی عەبلان)ەکە لە پێشەووە روونم کردوووە و، (کوردى) خۆی بەخۆی گوتوووە ئیتر بەسە لەو بەزمی (شایی)یە مەدوئى و، نۆرەى ئەوێهە کە کورە کورەى ئازا و دلاوهرى نیشتمانپەرەوهر هەول و کۆششى ئەو بەدەن کە دەرفەت لە دەست نەدەن تۆلەى کوردانەى خۆیان لە سوپای تورکی سستەمکار و بەکرێگیراوەکانی بکەنەو و بەرپۆهەرایەتیی (بابان) زیندوو بکەنەو هەرەک لە نیو بآلی دووهمدا فەرموویەتی:

بۆ ئەوێ تەرمی (جەنازەى) (پالەوان = گورد)یکى وەکو (بابان) جارێکی تر زیندوو بپێتەو و گیان و تینی بەبەردا بپتەو لە نوێو چاوەکانی هەلبەپنی و سوپای چەپەل و، وێرانکاری تورکی پەگەزپەرست لە خاکی کەى بکاتە دەرەو، فرمان بپێتەو فرمانی (کوردي)، لە (بابان)دا کە ئەو گریبە گەورەى سەر دآلی (کوردي) بوو هەرەک گریبە سەردآلی هەموو کوردیکى پاکیش بوو و هەمیشە لێردا تاکە هەلبەستیکى تورکى هۆنەرێکی تورکیم بەبیردا دپتەو کە ئاخۆ، تۆ بلێی (کوردي)ی شاعیریشمان ئەو تاکە هەلبەستەى بیستبى، بەدواى ئەو تاکە تورکییەدا ئەم تاکەى سەرەوێ دانابى، یا هەر بەبیرا هاتنەوێهەکی ئەم و ئەو: (تواردُ الخواطر)ە کە (کوردي) بەبى (پیزانینی) ئەو تاکە تورکییە خۆی بەپیتی بار و شوپین و کات ئەم (تاک)ە کوردییەى بۆ هاتبى و ئەمەش زۆر جار رووی داو و روو دەدات.

ئەمیش تاکە هەلبەستە تورکییەکە بەداخەو ئیستا دآلیا نیم لە ناوی خاوەنەکەى و پیم وایە جارى تر لەم پەراوێیەدا لەم تاکە تورکییە داوم.
(تاکە تورکییەکە):

« ئۆلەز بوو (وطن)، فرض مەحآل، ئۆلەسەدە موطلەق
چەکمەن، کورەنن، (سرتى)، بوو (تابووتى جەسىمى)».

واتە:

(ئەم نیشتمانە نامرئ، ئەگەر مردنەکەشی گریمانەک بئ که نەیتتە دی، ئەو دەستان هەر بەراستی).

(شانئ ئەم گۆی زەویبە ئیتر توانای ئەوہی نیبە کہ ئەم تەرەمە زەبەلاحەئ نیشتمانی مرئراو هەلگرئ).

واتای وشە تورکیبەکان:

ئۆلەن: نامرئت.

بوو (وطن): ئەم نیشتمانە.

فرض مەحال: ئەمە عارەبیبە و بەواتە گریمانەبەکی ئەوتۆ کہ هەرگیز نەبەتە دی.

ئۆلسەدە: ببئ (واتە ئەو فەرزئ مەحالە ببئ) یا (ببئتە دی)، بەلام:

موظلەق: ئەمیش عارەبیبە و مەبەستی لەوہیە کہ: (موحەققەق) واتە هەر بەراستی و بەبەجبارەکی ئەو کارە ناگونجئ و نایەتە دی.

چەکمەن: بۆئ هەلناگیرئ، ناتوانئ (تەرم) هەلگرئ.

کورەنن: (کورە) مەبەست لە گۆی زەوی و ئەو پاشگری (نن)ەئ خراوتە سەر بەواتە ہی گۆی زەمین کہ مەبەست لە شانئ (گۆی زمین)ەکیە کہ (تەرمەکی بۆ هەلناگیرئ بۆ هەتا هەتایی).

(سرت): شان (سرتئ = شانئ) واتە ہی گۆی زەوی.

بوو تابووتئ: ئەم تەرەمە کہ (تابووت)ەکەش عارەبیبە.

(جەسیم): لەشی زۆر قەبارە مەزن (زەبەلاح) و پاشگریکی (ئ)ی تورکی خراوتە سەر ئەم وشەئ (جەسیم)ە عارەبیبە و بووتە (جەسیمئ) واتە زەبەلاحئ.

۷- شاعیر (کوردی) لەم تاکە هەلبەستەیدا گەیاندوووتە چلەپۆپەو ئەم تاکە وەک دەلئین (شایبەئ)ئ پارچە هەلبەستەکیەتی.

(مەلئین هيجری): شاعیر پووئ دەمئ کردوووتە هەمووان و فەرموووتە: ئەو مەلئین کەوا (من) هەر کاتئ لە (زئید)دا واتە لە نیشتمان (کورستان)دا بۆم نازناوم (کوردی)یە بەشکو تەنانەت لە پۆژی قیامەت (حەشر)یشدابم (هەر کوردم) و بە (کوردی دەدویم) وەک لە نیو بآلی دووهدا فەرموووتەتی:

من لە پۆژی (حەشر)یش دا هەر تەنیا بەزمانئ کوردی دەدویم نەک بە زوبانی عارەبئ.

هەر بە (زوبانی کوردی) زکماکی خۆم ئەدویم) و تەنانەت لە پۆژی قیامەتیشدا (دەعوای)ئ مافی نەتەوہئ کوردم دەبم.

لەم نیو بآلی دووهدا وشەئ (کوردی) کہ دووہمین جارە هاتووہ، هەم مەبەست لە خودئ شاعیر (کوردی) و هەم مەبەست لە هەموو کوردیکئ پاکە کہ لە قیامەتیشدا بەزمانئ کوردی (دەعوای)ئ مافی رەوای نەتەوہئ کورد دەبئ لە بارەگای خوای بەرز و پیرۆزدا و (کوردی) بە (پروا) و (بیر) و (ورە)یەکی زۆر تۆکمەو بەتینەوہ بەدنیاییبەوہ رای گەیاندووہ کہ ئەو مافە رەوا نەتەوایەتیبەم دەسئئ.

شیخنتی

- ۱- شَيْخَاتِنِيْ بِهَجْرِكَ وَاللّٰهَ يَا صُبِّيْ
رحمت براله بۆ كهى و، جهورت ههتابه كهى؟
- ۲- دائيم له دهورى خاالى روخت بى قه راره دل
هه و هك له دهورى قوطبى فهلهك دائيرهى جودهى
- ۳- هات جهيشى خهط ئه صه فحهى رووت، مالى كاوم
هيندووش طه ماعى كردوو له ته سخيري مولكى رهى
- ۴- تافه رشى جوودى تو له سههه ئههه ئههه رزه پاخرى
مه شهووره فه رش به ذيلله تى حاتهه به ئيسمى طهى
- ۵- وهك گول جگهه به خوينم و وهك لاله دل به داغ
بۆ سيبى رووت، شه قائيقى رووم رهنگى بوو به بهى
- ۶- چاوم پر، له شه وقه بۆ ديدهنى تو، ده كهى؟
رهحمى له پر، ده كه يتو سهههه له كه پرى دل ده دهى؟
- ۷- به همهن صيفهه: به تيرى غهه، ئه سفهههند يارى دل
ئورديبه ههشتى عهيشى به دهل بوو، به عهينى دهى
- ۸- تيغنت له بۆ هياكى من، ئه گهه له مشته سا
غهه عهزمى پيشدههستيهه، خووت زووكه، لى ده دهى
- ۹- «كوردى» له هيجرى (ساله) ه وا غه رقى ميحنه ته
رهحمه براله بۆ كهيو جهورت هه تا به كهى.

.....
۱- شيخنتى: پيرت كردم.

بهجرك: به دوورى و جياييت.

والله: به خوا

ياصبي: ئهى رۆله، ئهى كوره بچكۆلهكه.

رهحم: به زهيهى، چاوديرى، دلسوزى.

جهور: سزا، نازار، ستهم، ناخۆشی.

سه‌رچاوه‌ی ئەم هه‌لبه‌سته له كه‌شكۆلی ده‌ستنووسدا (مس، عن، جا، ر، ما، نن، نم) هه‌و له چاپكراویشدا: (گ، س، گ، ٣)یه. له‌نیوان ئەم سه‌رچاوانه‌دا (عن)م كرده‌بنكه‌ی لێكۆڵینه‌وه‌ی.

له‌(عن)دا له سه‌ره‌ناوی ئەم پارچه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌دا نووسراوه:

(نامه‌ء اُشتیاق كُردی بَرای سالیِم رحمهماالله- علی) واته (ئەم هه‌لبه‌سته نامه‌یه‌کی ئاره‌زوومه‌ندیی كوردی)یه بۆ «سالم»ی نووسیوه‌ خوا بیانبه‌خشی-عه‌لی) به‌وه‌دا نووسراوه (رحمهماالله) كاتی نووسینی ئەم هه‌لبه‌سته له سه‌رچاوه‌ی (عن)دا (كوردی) و (سالم) نه‌ماون له ژياندا هه‌روه‌ها (عن) له كۆتایی ئەم هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌شدا وه‌لامه‌كه‌ی (سالم)ی نووسیوه‌ته‌وه كه له دوا‌ی لێبوونه‌وه‌ی ئەم هه‌لبه‌سته پێشكه‌شی ئەكه‌م ئەم (وه‌لام)یش به‌رپه‌رچی ئەوانه‌یه كه دانانی ئەم هه‌لبه‌سته‌یان داوه‌ته پال (منالبا‌زی)ی كوردی.

په‌حمت (نم، ١، نن): زحمت.

په‌حمت (گ، ٢، س، گ، ٣): ره‌حه‌مت.

جه‌ورت (گ، س): هه‌جهره‌ت.

جه‌ورت (گ، ٣): هه‌جرت.

براله (ر): برا

(بۆكه‌ی و) (هه‌تابه‌كه‌ی) (ما): (بو كیو) (هه‌تابکی) كه ئەمه‌ش پێنووسی كۆنه.

٢- دائیم له‌ده‌وری: به‌پێنووسی كۆن (دائیم لدوری: دائیم له‌ ده‌وری)ش ده‌خوێندهریته‌وه و بۆ ئێره‌ش ده‌گونجی.

پوخ: روو و له یاریی شه‌ترنجیا مه‌به‌ست له قه‌لایه و ئەمه‌ش، ئەشی.

كه (خاللی روو) و (خاللی وه‌ك قه‌لای قایم) كه لێوی (كوردی) ی نه‌گه‌یه‌وته‌ی.

قه‌رار: ئارام.

قو‌طب: هه‌ره لووتكه‌ی سه‌رو بنی گۆی زه‌وییه.

دائیره‌ی جو‌ده‌ی: پێره‌وی پیا‌سوورا‌نه‌وه‌ی ئەسته‌یره‌ی قو‌طب (جه‌دی)یه به‌ ده‌وری زه‌ویدا

به‌هه‌یزای سه‌ر قو‌طب (قبله)ی پێ ده‌زانری، بۆیه (ئسته‌یره‌ی قبيله)شی پێ ده‌لێن.

دلی بی ئارامی (كوردی)ش به‌ده‌وری خالی رووی وه‌ك قه‌لای خوشه‌ویسته‌كه‌یدا وه‌ك

سوورا‌نه‌وه‌ی ئەسته‌یره‌ی (جه‌دی) بوو به‌ده‌وری (قو‌طب)دا كه له توانایی (كوردی)دا نه‌بوو،

بیگاتی و ئارام بگری.

ئەم تاكه له (ر) دانیه‌ و له‌وانی تردا دووه‌مینه.

خاللی (جا، نم، ١، نن): خانه‌ء: (خانه‌ی). ئەمه‌ش هه‌له‌و له‌نگه.

جو‌ده‌ی (ر): جدی

جو‌ده‌ی (گ، ٢، س، گ، ٣): جه‌دی

جودهی (جا، نم ن): جهی
 راستکردنهوه: فەرهنگ: پەراوییه ئهستیره شوناسییهکان (جهدی)یان تیدایه، دیاره (جودهی)
 بۆ ریککهوتنی پاشبهندی ههلبهستهکویه هه چهند دهربرینیکی ناراسته، هه چهنده
 لهدهستووری وێژهی کۆندا ریکهی پێ دراوه.
 ۳- جهیش: لهشکر، سوپا.
 خهط: مهبهستی له پرووی (ساله).
 ئەصفهحیهی: بۆ سهه پروو په رهی (ههروهک پرووهکهی کردبیته پرووپه رهی قورئان یا گوڵ)
 ئەمهش بهنگهی ئهوهیه که (کردی) له (ساله)ی ئامۆزای بهتەمهنتر بووه.
 کاول: وێران.
 هیندوو: هیندی و مهبهستی له تووکی رهشی ریش و سمیلی (ساله) که وهک خهلقی هیندی
 رهش باون.
 طهماغ: ئارهزوو، مرخ خوشکردن. گیز.
 تهسخیر: داگیرکردن.
 مولکی رهی: خاکی یا ولاتی رهی و مهبهست لهناوچهی (تاران) که ئەم ناوی (رهی)یهش ناوی
 کۆنه شاریکه که (۸) کیلۆمهتر له خوارووی پۆژههلاتی تارانوهیه.
 ئەم تاکه هه چهند له (ر)دا سێیهمین، بهلام دوا تاکه و لهوانی تردا سێیهمین تاکه ئەم پارچه
 ههلبهستهیه.
 جهیشی خهط (ر، ما): جیش خط.
 ئەصفهحیهی (گ، س، ک): له صفهحیهی ئهوهش دهسکارییه.
 ئەصفهحیهی (ما): أصفحهء.
 ئەصفهحیهی (ر): صفحهی.
 طهماعی (ما): طماع.
 طهماعی (ر): طمع.
 کردووه له (جا، ر، نم، ن): کردوه
 مولکی رهی (مس، عن، ر): ملک ری. ئەمهش پینووسی کۆنه.
 مولکی رهی (ر): ملک اری. دیسان پینووسی کۆنه
 مولکی رهی (ما) ملک ری. دیسان پینووسی کۆنه.
 ۴- فەرش: رایهخ.
 جوود: بهخشندهی.
 ئهرز: زهویی: و مهبهستی له ولاتی بابانه.
 مهشهووره: بهناویانگه.

زیلله: زهيوونی، كه نهفتی، پهستی

حاتهم بهئیسمی طهی: حاتهم بهناوی (طهی) یهوه كه مه بهستی له بهخشندهیی بهناوبانگی (حاتهم) ه، كه له (عه شیرهتی طهی) بووه و ئهوه بهخشندهیییه له چاوه ئهوی سالم دا له ههر پهست و زهيوونی و هیچیدا بوو. ئهم تاكه له (ر) دا نییه و له (مس، عن، ما، فا، نم، ن) دا، چوارمینه و له (گ، س، گ) دا پیجهمین تاکی ئهم پارچه ههلبهستهیه.

فهرشى جوودی (مس، عن، ما): فرش جود.

ئه رزه (گ، س، گ): عرضه.

راخری (ما، گ، س، گ): راخرا.

مه شهووره (ما): مشهور.

بهئیسمی (مس، عن): باسم.

بهئیسمی (گ، س، گ): بهناوی. ئهمه له دستکارییهکانی گیوه.

حاتهم بهئیسمی طهی (ما): حاطم باسم طهی.

ه- جگهر به خوین: مه بهستی بو سووری گوله کهیه.

وهک لاله بهداغ: دل بهداغی لاله (گولاله) له وهوهیه کهوا خالیکی رهش له ناوه راستی گولاله دایه که هونه ران بهدلی داغاری خوینیان ناو بردووه.

سیب: سیو

رووت: رووی تو، پهتی، رووتووووت. که دهگونجی

شهقائیق: چند جوره گولتیکی به هاری سوور و جوانه وهک، چاره چهقیله، شهقله شوانانه، گولاله سویسنه و... هتد و گوايه رهنگی رووی (کوردی) وهک ئهوه (شهقائیق) ه سوور بوو.

رووم: رووی من وهیا به (روم) یش دهخوینریتتهوه.

بهی: بههی و مه بهست له رهنگه زرده که بهتی کهوا ئهوه رهنگی سووری وهک شهقائقهی رووی خوی بوو به رهنگی زردی بههی له داخی دووری و ... هتد

ئهم تاكه له (ر) دا دووهمنیه له (گ، س، گ) سییه مینه و لهوانی دیکه دا پیجهمین تاکی ئهم پارچه ههلبهستهیه.

گول (مس، ر، ما) کل - رینووسی کونه.

جگهر (مس، ما): جگر - دیسان رینووسی کونه.

بهخوینم (جا، نم، ن): به خوینم - دیسان رینووسی کونه.

دل بهداغ (ر): بداغ.

دل بهداغ (جا، نم، ن): دل لهداغ.

سیبی (ر): سیف.

بو سیبی (ما): بو بوی.

بۆ سېبى (گ، س، گ، ۳): بۆ سېوى. دەسكارىيە.
شەقائىقى (ر، ما): شقايىق.
شەقائىقى (گ، س، گ، ۳) شەقايىقى... دەسكارىيە.
بوو بە بەى (ر) بكى.

۶- كەپر: كە پرىەتى، تەژىە

شەوق: ئارەزوومەندى، چاۋەنۋارى

دېدەنى: چاۋ پىكەوتن، سەردان

دەكەى: چ وەختى، كەى؟

رەحم: بەزەبى، دىل پى سۈوتان، دىلسۆزى

لەپر: لە ناكاو، لەپرىكا، لە كوتوپرىدا.

دەكەيتو: تۆ دەكەى

كەپر: چوار كۆلەكەى چەقاۋە لە سارايەكدا و سەرەكەى دارەرايەو بە گەلا و پووش گىراۋە.

چواندوۋىەتى بەكەللەى سەرى يا دلى بۆشى خۆى.

دەدەى: (دەدەيت) و (دەسادەى خىراكە).

سەرى لە كەپر دىل دەدەى: سەردانىكى كەپر دىل كە مەبەست لە خودى (كوردى) يە و برىتبيە

لە چوار چلە پەلە (رەقوتەق)ەكانى ۋەك دارى كەپرەكە بەسەر دىلە زىندوۋەكەيەۋە بەراستى ئەم

تاكە وردەكارىبى جىناس ئارايى و يارى بەۋشەكردنى ۋەستايانەى تىايە و لەۋ پەرى قوۋلى و

جوانىدايە و بەبىيى ۋىژەى كۆن زۆر پەسەند و بالايە. بەلام كىشەكەى كورە.

ئەم تاكە لە (ك/۲، س، گ، ۳)دا نىيە و ھىشتە چاپ نەكراۋە ھەردوۋىكىان لە (ر، ما، جا، نم)،

نن)يشدا نىيە و تەنيا لە (مس، عن) دايە و شەشەمىن تاكى ئەم پارچە ھەلبەستەيە و لە

ھەردوۋىكىشاندا چۈنەكە.

۷- ئەم تاكە ھەلبەستەش يەككىكە لە ھۆنراۋە بەرزەكانى (كوردى) بەپىيى ۋىژەى كۆن و، واتاي

يەكجار ورد و فراۋانى بەھىتە دەدات، بەلام ۋەك تاكى پىشوو تەنيا پىشتى نەبەستوۋە

بە(زمانبازى)يەۋە، بەشكو ھونەرمەندىيەكەى خۆى تىدا تىكەل بە مېژوو، و زانستىي

سالقەرگەرى (تەقوىمى) و ۋىژەبى و ئەفسانەبى و زمانى،... ھتدېشى كردوۋە. لەبەرئەۋە ئەۋا

بەنېمچە درىژيەك واتاي ھەرىكەى لە وشەكانى ناۋ ئەم تاكە ھەلبەستە لىك دەدەمەۋە و

پەيوەندىي ئەۋ واتايە بەمەبەستى ھەلبەستەكەۋە دىارى دەكەم تاكو بتوانرى ھەلبەستەكەيان

لىۋە نىزىك بكرىنەۋە:

بەھمەن: ناۋى رۆژى دوۋەمى ھەرىكەى لە مانگەكانى سالى رۆژى (شەمسى)يە، كە ئەمەش

نېشانەيە بۆ سەرەتاي ژيان و سەرەتاي خۆشى و خۆشەويستى كە بەتېرى غەم لىي تىك دراۋ.

بەھمەن: ناۋى مانگى يانزەبەمى سالى (رۆژى)يە كە بەرامبەرە بە: ۲۱ى مانگى (كانوۋنى

دووهم) تاكو ۱۹ى (شويبات)ى هەر سالتىكى زايىنى (مىلادى) كه ئەم سالى (پوژى)يەش پىكاوپىكە لەگەل سالى (كوردى)دا كه لە رۆژى: ۱۲ى (مارت: ئازار: نەورۆز)هوه دەست پى دەكات و سەرى سالى. ئەم مانگەش (بەهمەن) پىكەوتى هەرەتى سەرماوسۆلە و چلەى زستان و ناخۆشى و زریانە و ئەمانەى وەك تىرى غەم داناوە لە (بەهمەن صىفەتى)يەوه ئاراستەى (ئەسفەندىارى دلى كراون و... هتد.

كۆپى ئەسفەندىارى ناو ئەم هەلبەستە و پاشايەكى كەيانى و لەپەيكارى تۆلەى باوكيا بووه لە رۆستەم.

بەهمەن: بە واتە: رنووا ئەو بەفرەى لەسەر چىاوه دادەنرئ و هەرەس دىنئىتە خوارئ و هەتا بەرەو خوارتر بىتەوه، بەفرى تر بەزۆرى لە خۆيەوه دەلكئ و كاتئ ئەو كۆمەلە بەفرە گەورەى دەگاتە دامپن، ناو تاقي چيا و دۆلەكە پر دەكاتەوه و ئەو هەش بەهۆى بەژرەوه كوردنى كەسان لە رىبوار و كاروانى و ئاژەل و زيانىيەكى گەورە دەدات و رىگە دەگرئ... هتد هەلبەستەكەش ئەم (رنووا)يەى وەك (صىفەتى بەهمەن) يا وەك تىرى غەم بەو صىفەتە بەهمەنىيە (ئەسفەندىارى) دلى كرووه بەژرەوه و نوغۆى كرووه و لە ناوى دەبات.

بەهمەن: ناوه بۆ يەكەم (ژىرى عەقل يا عاقل) لە جىهان يا گىتيدا كه مەبەست لە خواى ئەفسانەى يا روالەتى ئەو خوايەمانە و... هتد. هەلبەستەكەش وا دەگەيەنى ئەو ژىرىيەى ئەو خوايە بەتيرى غەم لە (دلى ئەسفەندىارى) يا (ئەسفەندىارى دلى) (كوردى)ى داوه و... هتد.

صىفەت: سروسىت، خوو، روالەت، رەوشىت و، مەبەستى لەو يەى كه روالەتى وەك هى (بەهمەن) وەهان و، ئەو روالەتانەى بەهمەن وەك تىرى غەم وان و هتد...

بەتيرى غەم: بەگوللەى خەموخەفەت- جا ئايا تىرەكه لە (بەهمەن)يا لە (ئەسفەندىارهوه بى يا هەر خۆى (غەم) بى وەيا بەپىچەوانەوه لەمىانەوه بۆ ئەويان ئاراستە كرابى و هتد...

ئەسفەندىار: ئەم ناوه، يا ئەم وشەيە ئەگەر بە (ئەسفەند) و (يار) وەر بگىن، ئەوا هەريەكى لەم دوو بەشەى واتاى جىاوازى خۆى هەيە كه (يار) بەواتە دۆست و خۆشەويست و هاوئەل بەلام ئەسفەند: بەتەنيا بەواتە: (تۆوى گوزالەك)ه كه روهكىكى كىويەى لە جۆرى ترۆزى و كالهك (گندۆره)ى بچووكتريكە و بەرىكى وەك (شەمامە: شەمامۆكە)ى يەكجار تال (حەنضەل) دەگرئ و مەبەستى لە (تالى)ى ئەسفەندى (هاوال)ى دلەتى، بەهۆى ئەنگاوتىيەوه و بەو تىرى غەمى صىفەتى بەهمەنىيە و ژيانى لى (تال) كرووه.

ئەسفەند: ناوى مانگى دوانزەيەمىن سالى (پوژى) يەكە بەرامبەر و بە ۲۰ى (شويبات) تاكو: ۲۰ى (مارت: ئازار) كه ئەميش مانگى زستان و پىكەوتى دوا دواى چلە و ئالۆزى كەشوتووشى و با و بارانى سى شەش و بورجى پىرئۆن و... هتد دەكات و مەبەست هەلبەستەكە بۆ ئىره وەك ئەو يەى كه لەسەر (مانگى بەهمەن) لىك دايەوه...

ئەسفەندىار: خۆ ئەگەر ئەم وشەيە يا ئەم ناوى (ئەسفەندىار)ه بەيەك وشە لىك دايەوه و

(یار)هکھی لی جیانہ کردہوہ، ئەوا واتای جیاوازی تر دەدات وەک:

ئەسفەندیار: بەواتە توانایی (حەق) کە رۆالەتی خوایە- بەپیتی ھەلبەستەکە ھێزی صیفەتی بەھمەنی خراپکار وەک تیری غەم و لە توانایییە (حەق) و مافە ی دلی (کوردی) دراوہ کە ئەمەش لە سەر فەلسەفەیی دەسلەلاتی زۆر (قوہ)یە بەسەر (حەق) دا.

ئەسفەندیار: بەواتە دڵسۆزی و (لوطف) کە ئەمەش رۆالەتیکی خوایی و مرۆفایەتییە کە ئەو ناسکی و دڵسۆزی و لوطفەیی دلکەھی بەتیری غەمی بەھمەن صیفەتی، پێشێل کراوہ.

ئەسفەندیار: ناوی خوای (ئەسفەندی)ی ناو براوہ کە بەپیتی ئەفسانەیی، ئەو صیفەتی بەھمەنییە بەتیری غەم خوای دلی (کوردی)ی ئەنگاوتووہ.

ئەسفەندیار: ناوی یەکتیکە لە پالەوانە کۆنەکانی (کەیان) کە ناوی لە پەرایی (شاھنامە)ی (فیردەوسی)دا ھاتووہ و نازناوی ئەو پالەوانە (پۆلاتەن) یا (جان پۆلا) بووہ کە عارەبەکان کردووینانەتە (جانبلاط)، باوکی (بەھمەن)نی پاشای کەیان بووہ کە لە پێشەوہ ناوم برد.

جاریکیان ئەسفەندیار بەفرمانی (گشتاسب)ی باوکی چووہتە جەنگی رۆستەمی (مازەندەرانی)یەوہ، رۆستەم ھەرچەندی کردووہ دەرەقەتی نەھاتووہ، چونکە تیر و شیر کە لە (مەعدەن) بوون کاریان لی نە دەکرد، ناچار رۆستەم تیریکی دووفلیچقانە (دوو نووک)ی لە داری (گەز) کە داریکی زۆر رەق و پتەوہ دروست کردن تیی گرت و لە چاوی (ئەسفەندیار)ی داو، برینی ئەو تیرە بووہ ھۆی لەناو بردنی ئەسفەندیار، چونکە تیرەکە لە (مەعدەن) نەبوو لە (دار) بوو. کە لە ھەلبەستەکەدا ئەم سەرگوزەشتەییەش مەبەستە و ئەسفەندیاری دلی (کوردی) بەتیری غەمی رۆستەم، وەک صیفاتێ بەھمەنی پیکراوہ.

ئوردی بەھیشت: ناوی سێئەمین رۆژە لە ھەر مانگیکی (رۆژی)دا، مەبەستی ھەلبەستەکەش وەک لیکدانەوہی سەر (بەھمەنی دووھمین رۆژی مانگ) وایە کە لە پێشا لیکم دا یەوہ.

ئوردیبەھیشت: ناوی مانگی دووھمە لە سالی (رۆژی)دا کە بەرامبەرە بە ۲۱ی (نيسان) تاکو: ۲۱ی (میس: ئەیار)ی سالی زاینی، ریکەوتی وەرزی بەھار دەکات و مەبەستی ھەلبەستەکە بەم پێیە ئەوہیە ئەو وەرزی خۆشی بەھارەیی ژیانی ئەسفەندیاری دلی بەتیری غەمی بەھمەن صیفەت تیک دراو لی بوو بەساردی ووشکی و ناخۆشی پایز و تاریکی...ھتد.

ئوردیبەھیشت: بەواتە (ئاکر)ھ کە ئەویش رۆالەتی پەرتەو (نور)ھو (نور)یش لە خواوہیە کە لە لای زەردەشتییەکان پیرۆز بووہ. بۆ ھەلبەستەکەش ئەو (نور)و ووناکی و، شەوق و گەرمییەیی ئەسفەندیاری دلی (کوردی) بەھۆی تیری غەمی صیفەتە خراپەکانی بەھمەن و ئاکر و وەجاخ و ھیوا پیرۆزەیان خستووہتە کوژاندنەوہ و بەرەو تاریکیان بردووہ.

ئوردیبەھیشت: ناوی فریشتەییەکە، پارێزگاری شاخ و چیاکان و ھەلسووړاندنی کاروباریانی لە مانگی (ئوردیبەھیشت)دا پی سپیردراوہ، بۆیە مانگەکەش بەناوی ئەوہیە و لە ھەلبەستەکەدا ئەم فریشتەییە ئەنگیوراوہ، بەتیری غەمی بەھمەن صیفەتی و ئەو توانایییە لی

تیک دراوه به ناآرامی.

ئوردیبه هیشت: ناوی جه ژنیکه هه ره گوره و پیرۆزی کۆن بووه و که ریکه وتی رۆژی سییه می مانگه له مانگی ئوردیبه هیشته کاندانا ئاههنگی تیدا گێردراوه و به جه ژنی (ئوردیبه هیشته کان) بیان ناو بردوه و له هه لبه سته دا تیکچوونی ئەم چه ژن پیرۆزه ی (کوردی) ده گه یه نی.

عه یش: ژیان، رابواردن، خۆش گوزهرانی.

به ده ل بوو: گۆردرایه وه، ئالوگۆر بوو، ئه ویش به هۆی ئه و تیری غه مه وه.

به عه ینی: به خودی، هه ر به خۆی- وه یا (عه ین: چاو) و، (به عه ینی) به واته (به چاوی) ئەم چاوه ش نیشانه یه بۆ چاو پیکانه که ی ئه سفه ندیار به تیری رۆسته م... هتد.

ده ی: له رووی زمانیه وه به واته: (ده سا ده ی) یا (هی که ی: ئیدی)، یا (تاریکی وه که ده یجوور) و ناوی فریشته یه کیشه یا (پایز) و سه رما و قه بزێ پایز و وشکی و ناخۆشییه که ی چونکی (ده ی) ناوی مانگی ده به مینی سالی (رۆژی) یه که به رامبه ر به ۲۲ ی (کانونی یه که م) تا کو: ۲۰ ی (کانونی دووم که ئه میش پایزه و گه لی واتای تریش ده دات که هه موویان ده به سترین به لیکدانه وه کانی پیتشه وه و له گه لیاندا ده گونجین.

به بیه ر لیکردنه وه وه به دوادا چوون چه ندان واتای ورد و قوولی تر له هه لبه سته که وه ده رده که ون به رووی په یوه ندی و رواله یی رۆژ و مانگ و ساله کانه وه به ژیان و باری میژوو و ویژیه ی و... هتد. وه که هه موو توانایی (کوردی) و جیناس ئارایی (دل و به ده ل) (عه یش و عه ین) و... هتدن. ئەمانه و گه لی شتی له م جۆره که له م په راوییه دا هاتوون.

هه موو به ره په رچی ئه وه ئه ده نه وه که زۆر له لیکۆله ره وه کانی (کوردی) و هه لبه سته کانی لایان وایه که هه لبه سته کانی کوردی سادهن، ئه مه ش راسته، به لام ده بی ئه وه ش بزانه ری له ژیه ر زۆریه ی ئه و سادهییانه تیدا زۆر جار داوی ئالۆزی ئه وتۆی ناوته وه که وا به ئاسانی به سه ر نه برین.

به تایبه تی ئه گه ر به چاوی سه ری نی (کوردی) و به پیی ده ستووری ویژه ی کۆن سه رنجیان بده ینی.

ئهم تاکه له (ر) دا نییه و له (گ، ۲، ما) نسخه دا شه شه مین تاک و دوا تاکیشه هه رچه ند له (جا، نم، ۱، نن، گ، ۲) دا شه شه مینه، به لام دوا تاک نییه و له (حی، عن) دا هه وته مین تاکی ئه م پارچه هه لبه سته یه.

به تیری (ما): به تیر

ئه سفه ندیاری (ما، نن، نم، ۱): اُسفندیار.

ئوردیبه هیشتی (ما): اوردی بهشت.

به ده ل (نن، جا، نم، ۱): بدل- ئه مه رینووسی کۆنه.

به عه ینی ده ی (ما) جین دئی.

۸- هیلاک: کوشتن، لهناو بردن، مراندن.

له مشتته: له دهستایه، بهدهستهوه.

سا: دهسا.

عهزمی: نیازی، ئارهزووی، لهسهه سووریوون،

پیشدهستی: دهس پیشکهری

خۆت: تۆ: مه بهستی له (سالما) ه

لی ده دهی: ده لپی بده دهی سا تپی سرهویته.

ئهم تاکه له (ر، ما، گ، ۲، س، گ، ۲) دا نییه و له (جا، نن، نم) دا ههوتهمین و له (مس، عن) دا

ههشتهمین تاکی ئهم پارچه ههلبهستهیه و هیشتا چاپیش نهکراوه.

نیوبالی یهکهمی ئهم تاکه ی سهروهه له (جا، نم، ۱، نن) دا بهم جۆرهیه:

«یار وا بهقتلی (کوردی) بیچاره تیغی گرتته مشت»

ههه ئهم هاتنی ناوی (کوردی) یه لهم نیوبالی ئهم سی سههراوهیه و ئهوانی تری وهک ئهم

سیاندها بووته هوی ئهوهی که مهسهلهی بهستنی ههلبهستهکه به (سالما) هوه فهرامۆش بکری.

جگه لهوهی که کیشی ئهم نیو تاکه ئاویتیه (که ئهشی هی ههلبهستکی تری بی و دهستی من

نهکهوتی). درێژ تر و له کیشی ههلبهستهکهو به تیخستنی (کوردی) یه که کیشهکهی ئالۆزاوه.

عهزمی (مس، عن): عزم.

۹- له هیجر: دووری

سالما: عهبدولرحمان بهگی ئامۆزای (کوردی) یه که نازناوی ههلبهستی (سالما) بووه

غهرقی: نوقمی.

میحنهت: ناخۆشی و چورتم و گیچهل.

نیوبالی دوابی ئهم تاکه ههه مان نیوبالی دووهمی تاکی یهکهمی ئهم پارچه ههلبهستهیه که

(سالما) یش له وهلامی ئهم ههلبهستهی (کوردی) دا خستوووته دوا تاکی ههلبهستهکهیهوه وهک

لهدواوه دیت. ئهم تاکه له (جا، نن، ر، ما، گ، ۲، س) دا نییه و تهنیا له (مس، عن، گ، ۲) دا

ههیه و لهم سی سههراوهیهشدا دوا تاکه و له (مس و عن) دا نۆیهمین و له (گ، ۲) دا ههوتهمین

تاکی ئهم پارچه ههلبهستهیه:

نیوبالی یهکهمی ئهم تاکه ی سهروهه له (گ، ۲) دا بهم جۆرهیه:

«هیجری له بهر فیراکی ئهتۆ غهرقی هیجرتته»

که دیاره ئهم نیوبالێش شیواوی تیا پهیا بووه و له وتنی (کوردی) ی دوور خستوووتهوه.

ههه رچهنده ههموو سههراوهکان به (نازناوی کوردی) یهوه نووسیویانه و تهنانهت وهلامهکهی

(سالما) یش ههه (کوردی) ی وتوووه، بهلام ئهوهتا له (گ، ۲) دا به (هیجری) نووسراوه که ههلهیه.

دوابی ئهوهکه ههلبهستهکهی (کوردی) یا ئهم نامهیهی سهروهی بۆ (سالما) برایهوه ئهوا

وهلامهکهی (سالما) دهنووسمهوه.

له(عن)دا لهسەر ناوی ئەم هه‌لبه‌سته‌ی خواره‌وه‌ی (سالم)دا که وه‌لامه‌که‌ی (کوردي) به‌فارس‌ی نووسیویه: (جواب سالم برای کردی و متأسفانه این جوابرا ناقصا حاصل کردم- علی) واته (ئەم هه‌لبه‌سته‌ی دوایش وه‌لامی سالمه بۆ «کوردي» که به‌داخه‌وه ئەم وه‌لامه‌م به‌ناته‌واوی ده‌ستکه‌ت- عه‌لی). له‌م وشه‌ی (ناته‌واوی)یه ده‌توانین ئەوه ده‌ربینین که ئەم وه‌لامه‌ی (سالم) ده‌بوایه ژماره‌ی تاکه‌کانی به‌قه‌ده‌ر ئه‌وی (کوردي) واته(٩) بوایه، به‌لام ئەوه‌تا که ته‌نیا(پینج تاک)ی ده‌ستکه‌وتوو هه‌رچه‌نده له هه‌ردوو دیوانه چاپکراوه‌که‌ی (سالم)ی (کوردي) و مه‌ریوانی) و (گیو)یش دا هه‌ر پینج تاک‌ی ئەم هه‌لبه‌سته نووسراوه، به‌لام له دیوانه‌که‌دا ئەمه‌ دیاری نه‌کراوه که وه‌لامی (کوردي)یه.

ئهميش هه‌لبه‌سته‌که‌ی «سالم»ه

- ١- جانانه حالی ئەم دله‌ گه‌ر جوستوجوو ده‌که‌ی مه‌شغوولی ناله‌یه له‌جودایی به‌میثلی نه‌ی
- ٢- (چه‌ره‌ات که پیش‌ه‌رنگ لاله‌ بود) ئیستی ده‌با له‌ حینی خه‌زانا گه‌ره‌و له‌ به‌ی
- ٣- چاوت له‌ به‌زمی باده‌که‌شان بیتو عیشوه‌کا ناکه‌ین به‌رهمی نه‌شه‌یه‌ی مه‌ستی هه‌واپی مه‌ی
- ٤- غه‌م جه‌یشی سه‌لمو‌طوره‌ دیتته‌ سه‌ر ئیره‌جی دلم بۆ شۆرش‌ی له‌ وه‌غا چۆلی سینه‌ بوو به‌ ره‌ی
- ٥- (سالم) ده‌لیله‌ مه‌صره‌عی (کوردي) بلی به‌یار ره‌حمت براله‌ بۆ که‌یو جه‌ورت هه‌تابه‌که‌ی

٢- ره‌نگ لاله‌ بود (گ٣، مس١) ره‌نگی لاله‌ بو، ئەمه‌ش هه‌له‌یه چونکه‌ فارس‌ییه.

٣- باده‌ که‌شان (گ٣): باده‌گوشان- ئەمه‌ش هه‌له‌یه (به‌واته‌ مه‌یخواران)یشه‌ ناکه‌ین (گ٣، س١) ناکه‌ن- ئەمه‌ش ناگونجی.

٤- چۆلی (س١): چدلی.

چۆلی (گ٣) چ ده‌لی.

کیشی ئەم تاکه‌ (نیویال نیویالی) ناته‌واو و ته‌کوولۆ و زیاد و که‌مه، به‌لام به‌یه‌کسه‌ر هه‌موو تاکه‌که‌ به‌پیی بریگه‌ کیشه‌که‌ی ته‌واوه.

٥- بۆ که‌یو (س١): بوی.

بۆ که‌یو (گ٢): بۆ وی و.

تیری عهشقی

۱- تیری عهشقی چاوهکانت وا له جهرگم کارییه
 ئاو له چاوانم بهخوړ دئی پهنگهکهی گولنارییه
 لیم گهرین، با جی نشینی کونجی غم بم ئهی رهفیق
 دهردهکهی من دهردی عهشقه زۆر گران و سارییه

.....
 ۱- گولناری: وهک پهنگی گوله ههنار.

کونج: گۆشه، کهنار،

رهفیق: برادر، هاوال، هاودهم، دۆست.

ساری: تهشهنهکار، ئهو نهخۆشییهی لئوهی بکهوئتهوه.

سهراوهی ئهم ههلبهسته (مس، ما ۲) ه که له کهشکۆلهکهی (مس) دا بهدهسنووسی (نهجمهدين

عومهري) ناویک له سالی ۱۳۳۲ی کۆچیدا نووسیوه له ژیر ناوی (کوردي) دا.

ههراچنده ئهم چوار بالییه مۆرکی (کوردي) ی پتوهیه بهلام شتواویشی پتوه دیاره و، له بهر

ئوهی که سهراوهی زۆرم دهست نهکهوت وه واش دهردهکهوئ که ئهم چوار بالییه بهشیک

بووی له ههلبهستیک بۆیه جارێ به نیمچه گومانیکهوه به هی کورديم دانا.

دەك رەقىب

- ۱- دەك (رەقىب)! تووشى بەلپەك بى، نەجاتت قەت نەبى
- مانىعى وەصل و حەياتم بووى، حەياتت قەت نەبى
- ۲- وەك لە من تىكچوو حوزوورى پۇحەكەم رەبى، خودا
- غەيرى (دەستى دارى كوئىرى)، رووى جەماتت قەت نەبى

.....

۱- ئەو (دوو) تاكە ھەلبەستە بەم جۆرەى لەسەرەو نووسىومە لە كەشكۆلەكەى مامۇستا (عەبدوئەزاق بىمار)م وەرگرتوو لە سالى ۱۹۶۱ز.دا لە بەغدا كە بەناوى كەشكۆل = (سەرچاوە)ى (ب)و لەم پەراوويەمدا تۆمارم كردوو.

كەشكۆلە كە لە سالى ۱۳۰۲ى كۆچيدا نووسراوئەتو كە بەرامبەرە لە سالى ۱۸۸۴ز.يە بەلام ناوى نووسەرەكەى و شوئىنى نووسىنەكەى تيا ديارى نەكراو، ھەرچەند ئەم (ھەلبەستە بەناوى) (كوردى)يەو تيا نووسراو.

وەك لە خوئىندەوئەى ئەم (چوارىنە)يەو دەردەكەوئ (كوردى) لە دەقى نووسىنەكەدا ھەيە و، ديارە ئەوئەش بەھۆى (دەستاودەست)كردن و (دەماودەم)كردن و نووسراوى (ناخۆش خوئىن)ھو پووى دابى وەك ئەم (دەردانەش) بەزۆربەى ھەلبەستى ھۆنەرانمانەو دەبىنرئىن.

بەمانەيشەو مۆرك و چىژ و شىوئەى ھەلبەستى (كوردى) ھەر پتوھ نومايانە و شىواوييەكانى ھەست پى دەكرئىن وەك لە شوئىنى خۆياندا دەستنىشانم كردوون.

ھەرچەندە لەبەر (سەرچاوە كەمى)نەمتوانى بگەمە وەلامى راستى چەندىن پرسیار لە رىگەى ساغكردنەوئەى ئەم پارچە ھەلبەستەدا .

وەك: نووسەرى كەشكۆلەكە كى بووھ؟؟

- لە كوئى نووسراوئەتوھ؟

- ئايا ئەم ھەلبەستە لە خودى خۆيدا ھەر ئەم چوارىنەيە بووھ يا ئەمەى بەشىكى پارچە ھەلبەستىكە؟؟

- ئايا ئەم پارچە ھەلبەستە چەند (تاك) بووھ، ئەگەر چوار بالى نەبووئى؟،... ھتد

جگە لەوئەى ئەم چوار بالىيە لەو كەشكۆلەدا بەناوى (كوردى)يەو نووسراوھ و سالى نووسىنەوئەكەى لە كەشكۆلەكەدا ديارى كراو، ئىتر نە لەو كەشكۆلەدا و نە لە شوئىنى تردا چىم لە بارەى ئەم ھەلبەستەو پى نەزانیوھ.

لە كەشكۆلەكەدا ئەم چەند وشەيەى دوايى بەم جۆرەى دوايى نووسراون و من راستم كردنەوھ.

قهت (ی دهقی - سهرهوه) که له که شکۆله کهدا به (قط) نووسراوه.
 مانبعی (ی دهقی سهرهوه) که له که شکۆله کهدا به (مانع) نووسراوه.
 وهصل و (ی دهقی سهرهوه) که له که شکۆله کهدا به (وصل) نووسراوه.
 ئەمیش لیکدانهوهی وشهکانی ئەم یه کهم (تاک) هه لیهستهیه:
 (رهقیب) مه بهست له نه یاره و نه مزانی مه بهستی له کۆ بووه.
 به لال: ئاوقا بوون به خراپی و ناخۆشی و چورتم و گێچه ل.
 نه جات: رزگاری، قوتاری،
 قهت له (قط) عاره بیهوه هاتوو به واتا هه رگیز، چ نه.
 مانبع: به ره هه لست، کۆسپ، ته گهره.
 وهصل: به یه که گه یشتن، پیککه یشتن.
 حه یات: ژین، ژیان، زینده گی.
 به لاپیک: ئەم وشه یه له ده بریندا کیشی هه لیهسته که گران ده کات و به شیوه ی (به لاپیک) سووک
 و رهوان و بی گران و بی له نگیه، ئەشی ئەمیش شیواوی بیت.
 ۲- وهک له پیشه وه نیشانه م بۆ ئەوه کرد شیواوی له م چوارینه یه دا رووی داوه، ئەوه تا له کۆتایی
 نیوه ی یه که می ئەم تاکه هه لیهسته دا وشه ی (ره بی) به واته ی ئەی خودا، وه وشه ی (خودا)
 به مه بهستی ئەی خواجه، هاتوو که له ده ستووری وێژه ی کۆندا ئەم جوړه دووپاته کردنه ی یه که
 وشه په سندنه کراوه و شاعیرمان (کوردی) ییش ئەوه نده شاره زاو پسپۆری فه ره نه نگه هه ر
 چوار زمانه کانی (کوردی) و (فارسی) و (عه ره بی) و (تورکی) بووه که ئاوا دووپاره کردنه وه ی
 (ره بی) و (خودا) که هه ردوانیان یه که واتا دهن، به لایه وه په سندن و جوان و به جۆ نه بووه و
 دلنیام که ئەم دووپاره کردنه وه یه له خودی (کوردی) یه وه نه بووه و به هۆی (گۆران) هوه شیواوه
 بیکومان له جیکه ی (ره بی خودا) ده برینیکه تر له دهقی گوتنه که ی (کوردی) دا هه بووه، و
 مه بهستی له پارانه وه له خوا بووه، که ئەو (ره قیب) هه ش ئاوقای سزای خراپه ی خۆی ببیت،
 ئەویش: (کویربوون) ی (ره قیب) بووه، وهک به راشکاو ی له نیو بالی دووه می ئەم تاکه دا
 (کوردی) خواستی کویربوونی ره قیبی کردوو، به جوړیک جگه له (دهستی گرتنی گۆچانی
 کویریتی) ئیتر هۆیه کی تری ده بیت که بتوانی بجیتته ناو (جه مات) هوه که پیم وایه ئەم
 (جه مات)، له وشه ی (جه مات = کۆمه ل) ی عه ره بیه وه نه بی و له (جه م = لا، ته نشت، لال)
 و... هتد زمانی کوردیه وه بی.
 حوضوور = ئاماده بوونی یاره که.
 رۆح = گیان.

ظوهووری تۆیه

۱- ظوهووری تۆیه ئامالی هه موو عوششاق، به سه تاكه ی؟
 به جارى دینه سه ر دینت ئە گه ر ده ر گانه كه ت وا كه ی
 خودا وه حیی كیتابی خه تمی جوانیتیی به تۆ داوه
 له ئۆلكه ی حوسندا بۆچ ئیددیعا ی پیغه مبه ری ناكه ی؟

.....
 ۱- ظوهوور: ده ركه وتن.

ئامال: هیوا.

عوششاق: دلداران.

دین: ئاین.

وا: كرده وه، كراوه.

وهحی: دهنگی خوایی، سرووش.

كیتاب: په راوی.

خه تم: كۆتایی پیه تان - نیشانه یه بۆ خاته مینی پیغه مبه ری ئیسلام (د.خ) له ناو ئایه ته كاندا
 كه وا پیغه مبه ره.

ئۆلكه: نیشتمان، هه ریم.

حوسن: جوانی، شیرینی.

ئیددیعا: داوا كردن، خواستن، له سه ر سووربوون.

پیغه مبه ری: له جوانیتیدا ی مه به سه ته.

ئهم چوار بالییه له گۆشه یه كی (مس) دا به ناوی (كوردی) یه وه نووسراوه، به لام ئایا ئه مه
 سه ره تای هه لیه سته كه یا هه ر ئه وه نده یه ئه م له لا دیاری نییه و له م سه رچاوه پتریش له شوینی
 تر دا به رچاوه نه كه وتوووه.

چاوهكهم بۆچى

- ۱- چاوهكهم بۆچى له گه‌ل عاشق ئه‌وه‌ند ده‌عوا ده‌كه‌ى
خۆت له جومله‌ى دولبه‌رانداندا ئاخىرى ريسوا ده‌كه‌ى
- ۲- مه‌جمه‌ى عوششاق ده‌ره‌نجينيت و ده‌شزانى ره‌قيب؟
به‌چچه گورگي‌كه، كه‌ويى نابيت و شه‌ر ئينشا ده‌كه‌ى!
- ۳- دائيما كارت جه‌فا و هيجران و جه‌ور و غوصصه‌يه
قور به‌سه‌ر عاشق، مه‌گه‌ر مه‌عشووقه‌يى هه‌ر واده‌كه‌ى؟
- ۴- تاكو تو‌ صاحبى ئه‌و كاكو‌لى وه‌ك زوتنار بى؟
سه‌د وه‌كو سه‌نعان عه‌به‌ث بى مه‌زه‌ب و شه‌يدا ده‌كه‌ى.
- ۵- كو‌مه‌لى عاشق ئه‌ميس‌تا وى‌ل و سه‌رگه‌ردانى تو‌ن
جارى ناپرسى له كو‌ين؟ گويا له‌لاى خۆت چا ده‌كه‌ى؟
- ۶- ئه‌هلى ئه‌م دو‌ل و چي‌يايه چاوه‌ چاوى چاوى تو‌ن
تۆش كه‌ گو‌شه‌ى چاوه‌كه‌ت قوربان به‌ره‌و به‌غدا ده‌كه‌ى.
- ۷- حاكمى نابى به‌دادى بي‌كه‌ساندا رابگه‌ى؟
داوى د‌ل ده‌پسي‌نى، (والى) شاد، له‌گه‌ل حاشا ده‌كه‌ى.
- ۸- مه‌ر له پى عه‌شقا نه‌بوو فه‌ره‌اد كه‌ كيوى كون ده‌كرد؟
ئيكه‌ بۆچى تو‌ له‌گه‌ل ئيمه‌ غه‌ضه‌ب په‌يدا ده‌كه‌ى؟
- ۹- تابرينمان گه‌رمه‌ فريامان كه‌وه دادت ده‌ده‌ين!
تو له ري‌گه‌ى ناخودا دا حه‌يفه‌ خۆت له خودا ده‌كه‌ى.
- ۱۰- ئيمه‌ وا رۆيىن له مه‌ئيووسى له‌لات، ده‌ولت زياد
دا بزاني‌ن عه‌بدى وه‌ك ئيمه‌ له كو‌ى په‌يدا ده‌كه‌ى
- ۱۱- د‌ل ئه‌وا لؤمه‌م ده‌كاتو، پيم ده‌لئى: (كوردى) بلئى:
گه‌ر شكاياتم حه‌قه‌ تو بۆ قسه‌ى بي‌جا ده‌كه‌ى؟

۱- دهعوا: مه‌به‌ستی تیگی‌ران و هه‌رایه.

له جومله‌ی: له کۆمه‌لی، له‌نتوان.

سه‌رچاوه‌ی ئەم هه‌لبه‌سته (عن، ع، ن، گل، ۱، گل، ۶، ف، ما، ر، کش، ۱، نم) له‌گه‌ڵ (کم، گ، ۲، س، گ، ۳) دا (کم) م‌کرده بنکه به‌پشتیوانیی ئه‌وانی تر.

له‌م سه‌رچاوانه‌دا که رینوما‌یی‌یه‌کی کۆنه‌ی ئەم پارچه هه‌لبه‌سته بکه‌ن، ته‌نیا دووانیانه که ناوه‌رۆکی هه‌لبه‌سته‌که‌ش پشتگیری رینوما‌یی ئه‌وان ده‌کات و ئه‌وانیش:

۱- له (ف) دا له‌سه‌ره‌تای ئەم هه‌لبه‌سته‌دا نووسیویه (کردی در مقابل عبدالله پادشاه بابان) واته: (کوردی ئەم هه‌لبه‌سته‌ی له‌به‌رامبه‌ر عه‌بدو‌ل‌لای پاشای بابان گوتوه).

۲- به‌لام له (عن) دا ئەم ده‌ست‌نیشان‌کردنه‌ی وال‌تر‌گه‌یان‌دوو که ئەم په‌راویزه فارسییه‌ی خواره‌وه‌ی کردوو‌ته سه‌ره‌تا بۆ هه‌لبه‌سته‌که:

(بعد از سقوط حکمرانی ببه، عبدالله پادشاه ببه، اجتماعی باگروهی از علماء دین و شعراء و هواداران احمد پادشاه ببه کرده که (کردی) رحمهم الله یکی از آنها بوه و در آن اجتماع این قصیده نظم فرموده-علی) واته: (له دوا‌ی رووخانی فه‌رمانه‌وایی بابان عه‌بدو‌ل‌لای پاشای بابان) کۆبوونه‌وه‌یه‌کی له‌گه‌ڵ کۆمه‌لی له زانایانی ئاینی و هۆنه‌ران و هه‌واداران (ئه‌حمه‌د پاشای بابان) دا کردوو، که (کوردی) خوا بیان به‌خشی یه‌کی‌ک بووه له‌وانه و له‌و کۆبوونه‌وه‌یه‌دا ئەم چامه‌یه‌ی هه‌لبه‌سته‌وه (عه‌لی).

ده‌ست‌نیشان‌کردنی ئه‌و دوو سه‌رچاوه به‌نرخه سه‌رنج‌مان بۆ سی خالی گرینگ راده‌کیشی که:

۱- ئەم هه‌لبه‌سته له سا‌لی ۱۸۵۱ی زاینیدا وتراوه (دانراوه).

۲- (کوردی) یه‌کی بووه له ریزی ناوداران و پیاوما‌قوولانی ئه‌وسام و بگره له پایه‌یه‌کی ئه‌وتۆ به‌رزیشدا بووه که ئه‌وته‌تا بۆ په‌روا هێرش‌ی خه‌ست‌وخۆلی تیدا بردوو‌ته سه‌ر ده‌سه‌لات‌دارترین که‌سیک که (عه‌بدو‌ل‌لای پاشا) بووه و (کوردی) ئه‌وه‌نده به‌خۆیدا راپه‌رموووه که نامۆ‌گاری بکا و رینگه بۆ ئه‌و به‌ر‌تۆه‌به‌رایه‌تییه نو‌تییه‌که‌ی دابنی و ئه‌وی راستیه به‌بی مه‌رایکردن بیخاته مستی (پاشا) وه.

۳- ئه‌و دوو سه‌رچاوه‌یه ئەم پارچه هه‌لبه‌سته‌یان له‌چه‌ند د‌ت‌ر‌ی‌کی د‌ل‌داری سا‌کاری زۆر کاو‌ت‌ر کراوه‌وه بۆ هه‌لگه‌ران‌دووینه‌وه به‌(رووبه‌روویییه‌کی) بایه‌خداری میژووی ئه‌وسامان که (بۆ چیرۆکی) د‌ل‌سۆزی و نیش‌ت‌ی‌مان‌په‌روه‌ری و له‌خۆ‌بوردنی (کوردی) به‌هۆی هه‌ر رسته‌یه‌کیه‌وه له‌ د‌ل و ناخی ده‌روونیه‌وه هه‌ل‌ده‌ستی.

ئه‌میش جیا‌وازییه‌کانی ئەم تاکه‌ی سه‌ره‌وه‌یه له سه‌رچاوه‌کاندا:

بۆچی (ما): بی سوچ.

ئه‌وه‌ند (کم، نم، ۱، گ، ۲، س، گ، ۳): ئه‌مه‌ند.

له جوملهی (ر): لزمه‌ی.

دولبه‌راندا (ر): معشوقاندا.

دولبه‌راندا (ن، ع، کش، ۱، محمه‌د ئه‌مین): معشوقان بۆج.

خۆت له جومله‌ی دولبه‌راندا ناخوری (نم، ۱، کم، ۲، گ، ۳). چونکه مه‌عشووقی به‌قوربان عاشقت.

ریسوا (نم، ۱، م، ع، کم): رسوا.

تیبینی: شایانی باسه (کوردی) چهند گه‌شتیکی تریشی له‌گه‌ل (عه‌بدوللا پاشای بابان) دا له‌م بابته‌وه هه‌یه، که وه‌ک له هه‌لبه‌ستی (گه‌ردنم با طه‌وقی تۆی تیدا بۆ ئازادی مه‌که‌یدا، ئاشکرا ده‌بۆ جگه‌ له چهند جاریکی تریش که له هه‌لبه‌سته‌کانی تریدا نیشانه‌ی بۆ یاری (عه‌بدوللا پاشای بابان) کردوه و هه‌موویانم له شوینی خۆیاندا دیاری کردن له‌م په‌راویه‌دا.

۲- مه‌جمه‌عی: کۆری، ده‌سته‌ی.

عوششاق: دلداران مه‌به‌ستی ئه‌وانه‌یه که له‌و کۆیونه‌وه‌یه‌دا بوون و ته‌نانه‌ت خودی (کوردی).

ده‌ره‌نجینیت: له خۆتیان ده‌که‌ی، دلایان ده‌شکینی.

ره‌قیب: ناکه‌س، خراپکار، دژ یا بێگانه‌کان مه‌به‌سته، یا ده‌سته‌ی (عه‌بدوللا پاشا).

به‌چه‌ گورگ یا بێچوه‌ گورگ: ئه‌ویش نیشانه‌یه بۆ هه‌لبه‌ستیکی (سه‌عدی شیرازی) که له په‌راوی (گولستان) یدا گوتوه:

عاقیبت گرگ زاده گرگ شود،
گرچه با ادمی بزرگ شود).

واته: (سه‌ره‌نجام ئه‌وه‌ی له گورگ بۆ هه‌ر ده‌بیته‌وه به‌گورگ، ئه‌گه‌رچی له‌گه‌ل مرۆفیشدا گه‌وره‌ بۆی)

که‌وی: مائی، ده‌سته‌مۆ.

شه‌ر: جه‌نگ، خراپه، به‌دی.

ئینشا: پیکه‌پینان، دروستکردن، به‌ریا، هه‌لگیرساندن. نانه‌وه‌ی مه‌به‌سته.

ئهم تاکه‌ له: (عن، ن، گل، ۱، گل، ۶) دا دووه‌مینه و له (ع، ن، ما، ر، کش، ۱، کم، ۲، س، گ، ۳) دا نییه و هیشتا چاپیش نه‌کراوه.

مه‌جمه‌عی عوششاق (ن): زمه‌رء عشاق.

گورگیکه (ن): کرک آسا.

ئینشا (گل، ۱، گل، ۶): برپا (واته به‌ریا).

۳- جه‌فا = ناخۆشی، خراپی، به‌دکاری، وشکی.

هیجران: دووری، جیایی.

جهور: سزا، ستهم، زۆرداری،
 غوصصه: رِق، قین، پیشخواردنهوه.
 مه‌عشووکه: دلّخواز.
 ئەم تاکه له (عن، ن، گل، ۱، گل ۶) دا سییه‌مینه و له‌وانی تردا دووه‌مینه
 جه‌فاو (نم، ۱، ف، کم، ۲، س، گ ۳): دهر د و.
 جه‌فا و (ر): جفا و.
 مه‌گەر (کم، گ ۲، س، گ ۳): ئەتۆ.
 مه‌گەر (نم ۱): که‌تو.
 مه‌گەر (ع، ر): مکر.
 مه‌عشووکه‌یی (ر): معشوقه.
 مه‌عشووکه‌یی (ع/ف): معشوقه‌ء.
 مه‌عشووکه‌یی (کم، نم، ۱، گ ۲، س، گ ۳): معشوق.
 هەر واده‌که‌ی (نم، ۱، کم): بوی و واده‌که‌ی.
 هەر واده‌که‌ی (گ ۲، س): بووی واده‌که‌ی.
 هەر واده‌که‌ی (گ ۳): بووی واده‌که‌ی.

۴- صاحییبی: خاوه‌نی.

کاکۆل: رهمزی پیاوه‌تی بووه که دیاره (عه‌بدو‌للا پاشا) کاکۆلی هه‌بووه.
 زوتنار: وشه‌یه‌کی کۆنی یۆنانییه و له هه‌ره کۆنه‌وه به‌هۆی سوریا‌نییه‌کانه‌وه به‌پۆژه‌ه‌لاتیشدا
 بلا‌وبووته‌وه به‌واته (پشتین) که (ره‌به‌ن) و (قه‌شه‌)کانی (فه‌له = مه‌سیحی) ده‌بیسته‌ن
 نیشانه‌یه‌کی فه‌له‌یه‌تییه و مه‌به‌ستی (کوردی) له‌وه‌یه ئەو کاکۆله نیشانه‌ی پیاوه‌تییه‌تی که
 به‌سه‌ری (عه‌بدو‌للا پاشا) وه‌ بووه گۆریویه (زوتنار)یکی جیا له‌وه‌ی که ده‌بوو و ابوویه و به‌و
 گۆرانه له‌گه‌له‌که‌ی لای دابوو، و ده‌ستی له‌گه‌ل بیگانه‌ی وه‌ک عه‌جه‌م و عوسمانی و
 مه‌مالیکه‌کانی به‌غدا تیکه‌ل کردبوو، و ئەوانی بی مه‌زه‌ب و ئاین بوون دوابان که‌وتیوو.
 سه‌نعان: خواناسیکی بۆ خوا سولحاو بووه، گیرۆده‌ی داوی دلّاری ئافره‌ته فه‌له‌یه‌ک بوو
 له‌پێ لای داوه...هتد.

عه‌به‌ت: بی‌ه‌ووده، بی‌سوود.

مه‌زه‌ب: ریگه‌یه‌کی ئاینییه.

شه‌یدا: سه‌ودایی، گیرۆده‌ی دلّاری، دلّار.

ئەم تاکه‌ش له (عن، ف، کش، ۱، نم، ۱، کم، گ ۲، س، گ ۳) دا نییه و هیشتا چاپیش نه‌کراوه و له
 (ن، گل، ۱، گل ۶) دا چواره‌مین تاکی ئەم پارچه هه‌لبه‌سته‌یه: له (ما) دا چواره‌مینه و له (ر) دا

شەشەمىنە.

تاکوو تۆ صاحىبى ئەو كاکۆلى (ر): تا اتو صاحب كاكل.

زوتناره (ما): زىنالى بى.

وهكوو صهنعان (ر): وك منيان.

وهكو صهنعان (ما): وكو صوفى.

عهبەت بى مەزھەب و شەيدا دەكەى (ما): له مذهب بى برى و گمرا دەكەى.

عهبەت بى مەزھەب و شەيدا دەكەى (ر): له مذهب بى برى و رسوا دكى.

۵- كۆمەلى عاشق: ديسان ھەر مەبەستى لەوانەيە كە لەگەل عەبدوللا پاشادا نەيارن و ئەو

كۆبوونەوھەيان كرددوھ كەوا نۆينەرى گەل بوون.

وئىل و سەرگەردان = رەھندە و دەريەدەر و ترسناك و... ھند.

ئەم تاكە لە (ف، ر، ن، ۱، كم، گ، ۲، س، گ، ۳) دا سىيەمىنە و لە (ع، ن، ك، ۱) دا چوارەمىنە و لە

(ع، ن، ۱، گل، ۶، ما) دا پىنجەمىن تاكى ئەم پارچە ھەلبەستەيە.

كۆمەلى (ما): ناخوئىندىتەوھ ئەوھندە چووتەوھ بەتەربوون و پەريووتى.

ئەمىستا (ما): ھميسان.

ئەمىستا (ر): لميرە.

ئەمىستا (ك، ۱، ن، ع): لميرا.

ئەمىستا (گل، ۱، گل، ۶): اويستا.

وئىل و (ما): وىلى.

وئىل و (ن، گل، ۱، گل، ۶، ع، ر، ع): وىل.

سەرگەردانى تۆن (ن): سرگردانتن.

سەرگەردانى تۆن (ع، ن، گل، ۱، گل، ۶، ع، ر) سرگردانى تون.

جارى ناپرسى (ر): دفعەء نالى.

گۆيا لە لاي (ر): اياالكن.

گۆيا لە لاي (ما): گويا لکن.

گۆيا (ع، ن، گل، ۱، گل، ۶، ع): كويا.

چادەكەى (گ، ۳): دەكەى. ديارە ھەلەى چاپيە.

(كوردى) لەم تاكەيدا بەتەواوى پشيووى ئەوساى ولات و برسپىتى و ئاوارە بوونى راگەياندووھ

لەگەل ملھورى و گوئىنەدانى (عەبدوللا پاشا) دا و رووبەروو بە خوئشى گوتووھ و داويەتەوھ

بەچاويدا، كە بەھۆى ئەوھەويە كە وەك ھەرشەيەك وايە لە ژىرەوھ.

۶- دۆل و چيا: مەبەستى لە (كوردستان) ھ كە چاوەچاوە (چاوەنوار) چاوەروانى ئەو بوون.

به رهو به غدا: نه ویش (عهبدو لّلا پاشا) گوښه ی جاری (مه یلی) به رهو مه مالیکه کانی به غدا ی والی نشین بووه. ئەم تاکه له (عن، ن، گل، ۱، گل ۶) دا شه شه مین و له وانی تر دا نییه و هیشتا چاپ نه کراوه.

دۆل و چیا به (ن، گل ۱): دشت و چیا به.

چاوه چاوی (ن): انتظار ی.

چاوه چاوی (گل ۶): چاوه نواری نسخه چاوه پروانی.

قوربان (ن): چاوم.

لهم تاکه دا جیناس ئارایی و ناسکی له باره ی زمانیه وه هیه.

۷- حاکمی: تۆ حاکمیت، فرمانبره وایت، دهسه لاتداری.

دادی بیکه سان: هاواری بیکه سان که سه روکیان نه ماوه و وهک (ئه حمه د پاشا) بی تۆش فریایان ناکه وی

والی - والی تورکه له مه مالیکه کانی به غدا (والی شاد) = با والی به کرده وانه ت شادمان بی.

ئه م تاکه له (ع، ما، کش ۱) دا سییه مینه و له (ف، ر، نم، ۱، کم، ۲، س، گ ۳) دا چواره مینه و له (عن، ن، گل ۶) دا هه وته مین تاکی ئەم پارچه هه لبه سته یه.

حاکمی (گ ۳): حاکمی - ئەمه ش هه لیه.

نیو بالی دووه می ئەم تاکه له (ر) دا به م جوړه به: (داو دل بستینی ایستاکه والی شاد که ی).

به لام له (کش ۱، نم ۱، ع، کم، ۲، س، گ ۳) دا به م جوړه به: (تۆ دلی خه لقی ده به ی ئیستاکه وا حاشا ده که ی) هه رچه نده له (ما، ن) دا له جینگه ی (وا حاشا) نووسراوه (بو حاشا).

ئه م تاکه وهک دهرده که وی زۆر شیواوه وه چهند تاکیکی تری ئەم هه لبه سته ش که م بلاو بوونه ته وه بیکومان له ترسانا بووه که هه موو که سه نه یو پراوه بیان نووسیته وه له لایه کی تریشه وه هۆش و هه سته کی رامیاری (وعی سیاسی) که متر بووه، جگه له وه ی هه وادارانی به ره یه کی وهک (عهبدو لّلا پاشا) ش بوونه ته هوی له ناودانی... هتد

ئه م چه شنه هه لبه ستانه.

۸- مهر: مه گه ر.

فه رهاد: ئەو هونه رهنده دلداره به جوښه ی (شیرین) بوو که له خوښه ویستی ئه ودا، به ته شو ی کپوی بیستوونی ده تاشی و ده کو لی و دهینه خشان د.

لیره دا (کوردی) هه ره شه یه کی نه پینی جوانی له (عهبدو لّلا پاشا) کردووه. که به تووره یی خو تۆند کردنه وه له گه ل گه لی پی ناکری، که گه ل له بار یایه کتو کون بکا، نهک (عهبدو لّلا پاشا).

ئیکه: ئیتر.

غه ضه ب: ر قگرتن، قینگرتن، تووره یی.

ئه م تاکه ته نیا له (عن، ن، گل، ۱، گل ۶) دا هه یه و له وانی تر دا نییه و هیشتا چاپ نه کراوه.

ئیکه (ن): ئیدی.

پهیدا (ن): برپا.

۹- تا برینمان گهرمه (کینایه) یهکی کوردییه، مه بهست له وهیه ههتا زووه و ههل له دست نه چوووه،
ئهم گهرماو گهرمی بریندارییه مان چاره بکه.

دادت دهدهین: بهکه لک دین.

ناخودا: کهشتییه وان، مه بهستی بیگانه کانی وهک عهجه م و عوسمانی و مه مالیک و
خراپکارانی ناوخییه و ئهم وشهیه جوانییه کی زمانی و ژیهیی تیدایه له گهل وشه ی (خودا) دا
که خوای مه زنه.

حه یفه: موخابنه، ناشایسته یه.

ئهم تاکهش دیسان هه ره له (عن، ن، گل، ۱، گل، ۶) دا هه یه و ئویه مینه و له وانی تر دا نییه و هیشتا
چاپیش نه کراوه.

دادات دهدهین (ن): یاریت دهکه یین، پشتیوانت ده یین.

ناخودا (ن، گل، ۱): ناخودایی.

۱۰- بهمه ئیووسی: به هیوا برپاوی، به دلشکاوی، به نا ئومیدی، دیاره ئهو کۆبوونه وهیه به پیکه اتن و
رێککه وتن ئه نجامی نه گرتوووه و که لکی نه بووه.

دهولت زیاد = فه رمان ره واییه کهت له زیادی بی - ئهمهش توانجیکه له (عه بدوللا پاشا) ی
گرتوووه که گوایه دهولته که ی له نازیدی ده بی، ههروه ها پیشبینییه که شی هاته دی، ئه وه بوو
له جیتی پاشایه تییه که ی جارانی بابان عوسمانییه کان (عه بدوللا پاشا) یان کرده قایمقام،
پاشتر ئه ویشیان پی ره وانه بینی و پی او ی تری خو یان خسته جی و به جار ی چرای (بابان)
کوژایه وه.

عه بد: بهنده (کوردی) خو ی ئه وی له گهلیدا بوو به بنده ی (عه بدوللا پاشا) ی داناوه و مه رجی له
رێره ویی ئه وان لانه دات، به لام به م تاکه ییدا ده رده که وی که (پاشا) وای نه کردوووه.

ئهم تاکه پیشبینییه کی وردی کارامه وانه ی رامیاری و کۆمه لایه تی یانه و له (عه بدوللا پاشا) ی
که یاندوووه که ئه وی به ده ور ییه وهن وهک ئهم ده سته یه ی له گهل ی کۆبوونه وه یان کردوووه که لکی
ناگرن.

ئهم تاکه له (ع، ف، ر، کش، ۱، نم، ۱، کم، گ، ۲، س، گ، ۳) دا پینجه مینه و له (ما) دا شه شه مینه و
له (عن، ن، گل، ۱، گل، ۶) دا ده یه مین تاکی ئهم پارچه هه لیه سته یه.

ئیمه وا رۆ یین: (ر): من اوا رویم.

بهمه ئیووسی (ر): بمأ وایوسی.

دهولت زیاد (ما)... زیاد - وشه ی دهولته که ی ناخوینرینه وه...

دابزانین (ما): دابزانم.

عهبدی (ن، گل، گل، ع، ر): عید.

عهبدی (ما): عبیدی.

ئیمه (ما) من.

۱۱- لومه = سه‌رزنش.

شکایهت = گازانده، شکوای حال... سکالا.

حهق: رهوا.

بیجا: بی جی، قسه‌ی خراپ و نارِهوا و ناشرینی مه‌به‌سته، دیاره (عبدوللا پاشا) قسه‌ی بی جی کردووه لهو کۆبوونه‌وه‌یه‌دا.

ئهم تاکه له (ع، ف، کش، ۱، نم، ۱، کم، گ، ۲، س، گ، ۳) دا شه‌شهمین و له (ما، ر) دا هه‌وته‌مین و له (عن، ن، گل، ۱، گل، ۶) دا ده‌یه‌مین تاکی ئهم پارچه هه‌لبه‌سته‌یه و له هه‌مووشیاندا دواتاکه.

دل ئه‌وا لومه‌م ده‌کاتو (ما): دل اوا دیت اکا لومم.

بلی (ع، ر، ف، نم، ۱، کم، گ، ۲، س، گ، ۳) ئه‌من.

ئه‌من (ما): اوا.

گهر شکایه‌تم (ع): از شکایت کم.

گهر شکایاتم (ر، ن، کش، ۱): گرشکایت کم.

گهر شکایاتم (ما): ارشکایت.

تۆ بۆ قسه‌ی (ع، ف، نم، ۱، کم، گ، ۲، س، گ، ۳): بۆچ وا قصه‌ه (= بۆچ واقسه‌ی).

تۆ بۆ قسه‌ی (ما): بۆچی قصه‌ه.

تۆبۆ قسه‌ی (ر): تو بۆچ حق.

هونه‌رمه‌ندی:

ئهم هه‌لبه‌سته له‌سه‌ر زاریدا دل‌داریه‌کی رووت و پروچیره، به‌لام ئه‌گهر پروونکردنه‌وه‌ی سه‌رچاوه‌کان نه‌بوونایه که ئهم هه‌لبه‌سته بۆ (عبدوللا پاشای بابان) گوتراوه، له کۆبوونه‌وه‌که‌دا هه‌ر به‌هه‌لبه‌ستیکی دل‌داری و گازانده‌کردن له دل‌خواز ده‌زانرا، که ئه‌مه‌ش هونه‌رمه‌ندیانه‌ی (کوردی)یه.

چ شایانم؟

- ۱- چ شایانم؟ که (شام) هاتووته دیدار بۆ (نچه تا) یی
 که (شام) رۆژی درهخشانهو، چ شوکریم بۆ بهدی نایی
 ۲- وهکو، (بار)ی من سووک کرد، له حیفظی (بار)یا بی ئه و
 به (محبوبی)و به (محمودی)، له هه کات و له هه لای

.....

۱- (توفیق بهگی فهتاه بهگی صاحبقران) شاعیر، برای ئەحمەد (حهمدی) بهگی صاحبقران له هاونی ۱۹۴۱ ز. دا، له سولهیمانی بۆی گێرامه وه که:

(کوردی) له (سلهیمانی) نهخۆش دهبی و یهکی لهوانه بهبۆنهی نهخۆشییه که یه وه (محمودی) پاشای بابان) سهری له (کوردی) داوه هه له سهردانهدا (کوردی) بهم چوار بالییه ی سهروه سپاسگوزاری پاشای کردوه، ئەمەش تهنیا سهراچاومه که سپاسی گیانی (توفیق بهگ) دهکهم، (خوا لێی خۆش بی)

(شایانم) ئەم وشهیه بهدوو واتا بۆ ئەم شوینه دهگونجی:

واتای یهکهم = ئای چهند شایستهم و پیز لنگیراوم.

واتای دووهم = (کوردی) له شادمانیدا بهو سهردانه گوتوو یهتی: (ئایا من وهک (شایان = پادشایان) وهام که ئەم دیدهنیه کراوم؟).

(شام)ی یهکهم له نیو بایی یهکه مدا بهواتا: کهوا من پادشاهم هاتووته لا، بهبۆنه ی (نچه تا) = سووکه (تا) لێهاتنیکه وه.

(شام)ی دووهم له نیو بایی دووهدا بهواتا (ئێواره، شهو) که کاتی دیدهنیه که بووه که ئه و کاته شهوی بهلاوه وهک رۆژی (رووناک = درهخشان = تیشکدر) وهها بووه و جیهانی لی رووناک کردووته وه و باری لهشی سووک کردوه.

شوکر = سپاسگوزاری = و مه بهستی لهوه بووه ئه و چونه ی (محمودی) پاشا) ی ئه وهنده بهلاوه مهزن بووه که جگه لهوه ی (شهوی تاریکی = نهخۆشییه که ی) که ئه و تاریکی، واته نازاری نهخۆشییه ی گۆریوه بهرووناکایی باری لهشی سووک بوون. وه له بهر ئه و گوتوو یه: (بۆیه من هه رچی دهکهم ناتوانم سپاسگوزاری پر به پر پێشکەش به پاشا بکهم و بۆم ناهێنرێته دی = بۆم بهدی نایی.

(بار) ئەم وشه ی باره دوو جار له م سێیه مین نیو بالییه دا هاتوه.

جاری یهکهم - مه بهست له (بار)ی گرانی نهخۆشییه که ی بووه که به و دیداره ئه و (بار)ی گرانه

ساقی وهره

- ۱- ساقی وهره، بۆ خاتری دینی له سه هری هه ی
 هه ر جورعه (له باله ب) كه، له بۆم بینه په یا په ی
 ۲- خاتر ته ر و، ساغیر پرو، مه عشووقه به را به ر
 ئەم دهردی سه هری و میحنه ت و غه مخوارییه، تا که ی؟
 ۳- ئەسپاب موهه ییا یه هه موو مه سن و مه شغوول
 سا فرسه ته ده ربارم، ئەگه ر مه رحه مه تی که ی
 ۴- له م به زمه، که (ماتن) له سه دای (روود) و (سروود) ی
 سه د (خوسره) و سه د (هورمز) ه، شاهه نشه هه که ی (که ی)
 ۵- سه رگه شته، له دهنگی: (دهف) و (چهنگ) نا له یی (تهنبوور)؛
 (ئه سه که ندهر) و (دارا) و (جه م) و (حاته مه که ی طه ی):
 ۶- بنواره که وا: (موشته هری) و (زوه ره) و (بورج) یش
 مه شغوولی (سه ماع) ن له سه دای (زیل) و (به م) ی (نه ی)
 ۷- (هیجری) که هه تا (هه شر) ده نا لینی له (هه سره ت)؛
 ئاشوو بی (زه مه ن)، فیتنه یی (ئافاق)، خودا وه ی.

۱- ساقی: مه یدهر، باده ده ر، که تی ی ده کات و ده یگیری به مه ی نو شاندا .

دین: ئاین.

جورعه: وشه یه کی عه ره بییه، به واته (قوم) یا (مژ) یا قومیک له خواردنه وه ی هه ر شله یه ک،
 مه به ست له پیاله، یا په رداخ یا کاسه یه کی جارانه له (باده = مه ی) که ئیستا (پیک) ی پی
 ده لین.

له باله ب: لیوانلیو، سه رلیوان، پر، سه رپیز، ته ژی.

په یا په ی: په ی ده ره ی، یه ک به دوای یه کدا، لیگا لیگا، خیرا خیرا .

سه رچاوه ی ئەم هه لبه سته:

له (مس، عن، ن، گل ۹، م، ر، ما، ۱، کش ۲، بابان، فح، جم، نن نسخه، نم ۱، نم نسخه
 رۆژنامه ی هاوکاری ژماره (۴۶۱) ی رۆژی ۱۲/۲/۱۹۷۹) یه که مامۆستا محمه د عه لی

قه‌ره‌داغی له ژێر ناوی (دوو پارچه شیعرى بڵاو نه‌کراوه‌ى مسته‌فا به‌گى - کوردی)دا پێشه‌کیه‌كى نایاب و دوو پارچه هه‌لبه‌سته‌ى تا ئه‌و کاته بڵاو نه‌کراوه‌ى (کوردی)ى به‌چاپ گه‌ياندووه، به‌کۆ له‌ دوو پارچه هه‌لبه‌سته بریتیه له پینچ تاکی ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ى سه‌ره‌وه، به‌بێ ئه‌وه‌ى نیشانه‌ى بۆ سه‌رچاوه‌که‌ى کردبێ، به‌لام من لام وایه که له (ما)وه، وه‌رى گرتبێ؛ چونکه به‌ته‌واوى له ناوه‌ڕۆکی ئه‌م هه‌لبه‌سته ده‌چێ له (ما)دا.

من له نێوان ئه‌و سه‌رچاوانه‌دا که ناوونوسم کردن سه‌رچاوه‌ى (مس)یانم کرده بنکه‌ى لیکۆلینه‌وه‌ى ئه‌م پارچه هه‌لبه‌سته و که‌لکى زۆریشم له‌وانى تریان وه‌رگرتووه. چونکه که‌شکۆلى (مس) به‌شتیه‌کى زۆرى خودى شاعیر (سه‌یدى هه‌ورامى) به‌ده‌سنووسى خۆى نووسيوینه‌وه و هاوه‌لیکى خۆشه‌ویستی (کوردی) بووه و، له پارچه هه‌لبه‌سته‌یکى (کوردی)دا که نامه‌یه‌کى بۆ (سه‌یدى)ى نووسيووه و له‌گه‌ڵ وه‌لامه‌که‌ى (سه‌یدى) دا دواى چهند پارچه هه‌لبه‌سته‌یک له‌م په‌راوییه‌دا واته له کۆتاییه‌ى ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ى (کوردی)دا که به‌پیتى (ى) کۆتاییه‌یان دیت ئه‌و نامه و وه‌لامه‌ى (کوردی) و (سه‌یدى)یه به‌پوخته و لیکۆلراوه‌یى وردوه پێشکیش ده‌که‌م.

به‌لام جیه‌گه‌ى داخه که ئه‌م هه‌لبه‌سته با‌لایه‌ى سه‌ره‌وه‌ى (کوردی) وه‌ک له تاکه‌کانیدا ده‌رده‌که‌وى ده‌نگ له بۆنه‌یه‌کى تابه‌ته‌ى کۆمه‌لایه‌تى ده‌دات و، که‌چى نه‌هه‌لبه‌سته‌که خۆى و نه ئه‌و (١٦) سه‌رچاوه‌یه‌ى هه‌لبه‌سته‌که (بۆنه)که‌یان بۆ ڕوون نه‌کردووینه‌ته‌وه.

ئه‌وى پێویسته نه‌کری به‌ژێر لێوه‌وه بۆ مێژوو و پێژهمان دیارى بکری، ئه‌وه‌یه که ئه‌م هه‌لبه‌سته له سه‌رچاوه‌کانى (نن، نم، ١، ر)دا ئه‌م به‌ناوى (صابرى)یه‌وه نووسراوه و له (نن) نسخه، نم نسخه، (فج)دا به‌هێ (فیکری) دانراوه وه له‌وانى تریاندا به‌ناوى (کوردی)یه‌وه‌یه. له راستیشدا ئه‌م هه‌رسى هونه‌ر (کوردی)، (صابرى) و (فیکری)یه له‌سه‌ر هه‌مان کیش و پاشبه‌ندى ئه‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌ن که به‌هۆى چاکترین و باوه‌رپێکراوترینى سه‌رچاوه‌کان که (مس، عن، ن، گل، ٩، م)ن. من ئه‌و ئالۆزییه‌ى که گوايه ئه‌م هه‌لبه‌سته هێ ئه‌م، یا هێ ئه‌و هۆنه‌رانه، ئه‌وه‌م بۆ به‌کلایى کرایه‌وه که ئه‌مى لێرده‌دا ده‌ینووسم هێ خودى (کوردی)یه و به‌تایبه‌تى ئه‌و پینچ سه‌رچاوه‌یه‌ى دوا‌ییه‌یان سوورن له‌سه‌ر ئه‌وه‌ى که:

أ- ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ى سه‌ره‌وه‌یان به‌ناوى خودى (کوردی)یه‌وه نووسيووه.

ب- هه‌لبه‌سته‌یکى تریان به‌ناوى (فیکری)یه‌وه له ژێر ناوى: (فیکری - رديف کردی) واته هه‌لبه‌سته‌ى (فیکری) له هاوچه‌شنى هه‌لبه‌سته‌ى (مسته‌فا به‌گى کوردی)دا که به‌هه‌مان کیش و پاشبه‌نده‌که‌ى هه‌لبه‌سته‌که‌ى (کوردی) دای ناوه.

ج- به‌شه سه‌رچاوه‌کانى تریشان له‌ژێر سه‌ره‌ناوى (صابرى - در تضمین کردی)دا به‌هه‌مان کیش و پاشبه‌ندى هه‌لبه‌سته‌که‌ى (کوردی) به‌ناوى (صابیری)وه هه‌لبه‌سته‌یکان نووسيووه که سه‌ره‌تای ئه‌و هه‌لبه‌سته‌ى (صابیری) هه‌مان تاکی یه‌که‌مى ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ى (کوردی) که له سه‌ره‌وه جیه‌گیرم کرد و هیشتا له په‌یکارى ساغکردنه‌وه‌ى ئه‌م تاکی یه‌که‌مى

هه‌لبه‌سته‌ی (کوردي) به دام، له‌به‌رئه‌وه هه‌لبه‌سته‌که‌ی (صابیری) به (تضمین) ناوبراوه که تاکی یه‌که‌مه هه‌لبه‌سته‌که‌ی (کوردي) ئاویتته کراوه له یه‌که‌م تاکیدا.

ئه‌وه هه‌لبه‌سته‌ی (صابیری) بریتییه له (٧) تاکه هه‌لبه‌سته که شه‌شیان هی خودی صابیری و تاکی یه‌که‌می، یه‌که‌م تاکه‌که‌ی ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی (کوردي) یه. که له ده‌ستووری وێژه‌ی کۆندا ئه‌م چه‌شنه هه‌لبه‌سته به (تضمین) ناوبراوه و، (ترجیع) یشی پی ده‌وترئ، واته تی هه‌لکیشی پارچه هه‌لبه‌ستی یه‌کیک له هی یه‌کیکی تردا، که ئه‌مه‌ش له ناو هۆنه‌راندا باو بووه، به‌پیتی ده‌ستووری وێژه‌ی کۆن.

ئه‌م کاره له کاتیکدا کراوه که تاکه هه‌لبه‌ستی شاعیریک زۆر په‌سند و جوان و، وێژه‌بیانه بووی ئه‌و تاکه هه‌لبه‌زێردراوه هه‌لبه‌ستی (تضمین) یا (ترجیع) ی لی دروست کراوه. به‌ئاوێته‌کردنی ئه‌و تاکه هه‌لبه‌سته جوانه.

له ریگه‌ی یه‌کلایی کردنه‌وه‌ی ئه‌و ئالۆزییه‌ی ئاویتته بوونی تاکه‌کان هه‌لبه‌ستی هه‌رسی شاعیر و، چونکی دوو هه‌لبه‌سته‌که‌ی (صابیری) و (فیکری) هه‌یشتا چاپ نه‌کراون، بۆیه به‌پێویستم زانی که بۆ ئاسانکاری ئه‌وانه‌ی خه‌ریکی لیکۆلینه‌وه‌ی هه‌لبه‌ستی ئه‌م جووته شاعیره ده‌بن له دوا‌ی ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ی (کوردي) یه‌وه هه‌ردوو هه‌لبه‌سته‌که‌ی ئه‌و جووته شاعیره‌ش پیشکیش ده‌که‌م. ئه‌میش جیاوازییه‌کانی ده‌قی ناو سه‌رچاوه‌کانی ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌ی (کوردي) یه:

دینی له‌سه‌ری هه‌ی (ر، ما، نن، نم، حم، هاوکاری): ئه‌و دینه له‌سه‌ری هه‌ی.
له‌باله‌ب که له‌بۆم: (نن، نم، ١) لباوله‌ب که‌و بوم.

تیبینی: له وێژه‌ی کۆندا به‌م جووره هه‌لبه‌سته‌ی که له‌م بابته بیته وه‌ک: له سه‌ره‌تایه‌که‌یه‌وه شاعیر رووی دهم بکاته ساقی، پی ده‌وترئ (ساقی نامه). بۆیه له زۆریه‌ی سه‌رچاوه‌کان ئه‌م هه‌رسی هه‌لبه‌سته‌ی (کوردي) و (فیکری) و (صابیری)، له‌ژێر سه‌ره‌ ناوی (ساقی نامه) دا نووسراون.

٢- خاتر: به‌واته: سروشت، دل، ده‌روون، مه‌به‌ستی له (زه‌وق) ه وه‌ک: له‌به‌ر خاتری یا خاترت خۆش بی.

ساغیر: (پیاله، په‌رداخ، کاسه) ی مه‌ی پی خواردنه‌وه.

مه‌عشووقه: ئافه‌ت یا کچی خۆشه‌ویست (دلخواز).

میحنه‌ت: ناخۆشی، ئه‌رک، شه‌که‌تیبون به‌خه‌مه‌وه.

ئه‌م تاکه له (مح، نن نسخه، نم نسخه، کش، ١، بابان) دا نییه و له‌وانی تردا دووهمین تاکه.

خاتر ته‌رو ساغیر پر (عن، حم): ساغیر پر و خاطر ته‌ر.

له‌م ده‌ردی سه‌ری و: (ما) لم بخته‌بد و

له‌م ده‌ردی سه‌ری و (نن نسخه، نم) لم بختی بدو

ئه‌م نیو بالی دوومه ئاویتته‌ی هه‌لبه‌سته‌که‌ی (فیکری) بووه.

میحنهت و غه مخوارییه تاکه ی (نن نسخه، کش ۲): طالع برگشته خداوی.
لهم دوو سه رچاوه ییدا ناوا شیواوه و ناویته ی دووهم تاکی (فیکری) بووه.
ئهم (نن، نم ۱): لهم.

لهوانه یه (فیکری) که نیو بالی دووهمی ئهم تاکه هه لبه سته ی تی هه لکینشی هه لبه سته که ی خۆی
کردبێ، به لام له دهستا و دهستی نووسینه وهیدا، هه له له ناویته ییه که دا پروی دابێ.
۳- ئه سپاب: هۆیه کان، پیویستی، هه لومه رچی ئه و به زمه ی مه به سته، (ئه سپاب) به بی (ی) ی
کو تاییی ئه و (گۆزان) یانه یه که (ئه سپابی) نه نووسراوه.
موهه ییا: ئاماده، به ره مه هاتوو، پیکه اتوو.
مه ستن: سه رخۆشن

مه شغوول: خه ریک، ئه وانی له و به زمه دا خواردوو یانه ته وه، هه ر که سی مه ست و که یلی
سه ودا یه کی خۆ بووه، به ناواتی گه یشتنه کام.
فرسه ت: هه ل، ده رفه ت.

ده ربارم: من یه که یکم له ده ستو پی وه نده. کو یله م، ئهم وشه ی (ده ربارم) به ری نووسی کو ن
نووسراوه (ده ربارم) به واته (به رام به رم) ه که ئهم چه شنه ش بو ئهم شوینه ده گونجی و واتایش
ده دات، که ئهمه ش جوانی تیه کی و یژه ییه و کار یکی کارامه ییه.
مه رحمه ت: نه وازش، چا و دیری، دل سوژی، به زه یی پیا هاتنه وه، دل پی سووتان.
موهه ییا یه (ر) موهه ییان، که ئهمیش راسته.
موهه ییا یه (عن، ما، حم): مه یان و.
موهه ییا یه (نن، نم ۱): مه ییا.
موهه ییا یه (ها و کاری): موهه ییا یه و
مه شغوول: (ر، ما، عن، نن، حم، نن، نم ۱، ها و کاری) سه رخۆش.
ده ربارم (عم، حم، نن، ها و کاری) ده ربارم.

۴- به زم: ئاهه نگ و خو شیی ئه و کو ره ی که له گه ل (ساقی) و (مه عشووقه) دا به باده نو شیه وه رایان
بواردوووه.

ماتن: ئهم وشه یه به سی جو ره (واتا) لی ره دا هاتوو هه که:

۱- ماتن: (مات) ن، به واته له به زمه که دا ورو سه رسامن، که ئهمه یان وشه یه کی کو ردیه، به واته
ئه وانی به شداری به زمه که، ماتن = ورن.

۲- ماتن: (مات) ن = ئهمه یان وشه یه کی لی کدراوی عه ره بی (مات) ه، به واته (مرد) گیانی
ده رچوو، که ئامیری یاشگری (ن) ی کو ردی پیوه لکاو، به واته ئه وان و که واته (ماتن =
مردوون) له و خو شیه دا وه ک چۆن له کاتی خو شیی زۆردا که سی ک فرمی سک ده ری ژۆی که
فرمی سک له کاتی ناخو شیدا سه ر ده کات و به لام (ئه وی تریان فرمی سکی خو شیه).

۳- ماتن: واته ئه وان مردن، ئهم جو ره شیان که مه به سته راستی ناو تاکه هه لبه سته که یه و له

ژێر دوو جۆر (ماتن)هکەمی (یەکهەم و دووهم)دا شاردراووتەوه که ئەمەش وردەکاری وێژەیی و وهستاکارانەمی (کوردم)یە که نیشانەیه بۆ وشەمی (مات) بەکارهێنان له کاتی کردنی یاریی (شەترنج)دا که وهک له شوێنی تری ئەم پەراییه‌دا له زانایی (کوردم) دواوم له (یاری شەترنج)دا که (کوردم) یەکیک بووه له یاریزانه به‌ناویانگه‌کانی (شەترنج) له سه‌رینیی خۆیدا .

ئەم دەرپرینی وشەمی (مات)ه له یارییه‌دا له کاتیکا نه‌بێ که ئامیری (شا = پادشا = مه‌لیک)ی یه‌کی له دوو یاریکه‌ره بخه‌ریته مه‌ترسیی (خواردن)هوه له لایه‌ن یاریکه‌ره‌که‌می تروه که وشەمی (مات) یان (شا مات) به‌کاردینێ و ده‌لی (کش، شا مات) و یارییه‌که ده‌دۆزینێ .
لێره‌دا (کوردم) ئەو به‌زمی کۆری مه‌ی خواردنه‌وه‌یه‌ی ئەوه‌نده به‌خۆش ره‌چاوکردوه که (شا) و (شاهه‌نشا)یان به‌خیلی به‌و به‌زم و خۆشییه‌ی ده‌به‌ن و له داخا ده‌مرن وهک له یاریی (شەترنج)ه‌که‌دا (شا) ده‌مرینریت که له نیو باڵی دووهمی ئەم تاکه‌دا نیشانه‌می بۆ هه‌ندێ له‌و (پاشا)یانه کردوه .

سه‌دا: (ده‌نگی ساز و ئاوازی) خۆشی (روود) و (سه‌روود)ه‌که‌می ئەو به‌زمه‌می مه‌به‌سته له ده‌نگدانه‌وه‌می ساز و ئاوازی خۆشی گۆرانی وتنی ناو ئەو کۆره .
روود: ناوی ساز (ده‌نگ)یکی تاییه‌تی موسیقییه، له‌گه‌ڵ ناوی ئاواز (نه‌غمه)یه‌کی (گۆرانی)دا . ئەمجا وشەمی (روود) له هه‌مان کاتدا واتای (پووبار)یش ده‌دات به‌واتای وشەمی (روود) وه ناوی پووباری ره‌وان و له په‌ودایه وهک له موسیقه و گۆرانیدا ره‌وان و بێ گرتیه .
جگه له‌مانه وشەمی روود به‌واتا (مه‌ل)ه که ئەمەش له خۆشخوینیی و ساز و ئاوازی خویندنی هه‌ندێ مه‌لی وهک بولبوله‌وه‌یه که (روود)ه‌که هه‌م ناوی (مه‌ل)ه‌که و هه‌م ناوی ساز و ئاواز و موسیقییه‌که‌یه‌تی که ئەمانه هه‌موو به‌لگه‌می گرنگ و زانیاری و فه‌ره‌هه‌نگی ئەوه‌ن که ئەم وشه‌یه (کوردم)یه .

سه‌روود: ناوی هه‌موو جۆره‌کانی گۆرانییه، به‌واته (گۆرانی)یشه یا (سه‌ران) .
سه‌روود له هه‌مان کاتیشدا ناوه بۆ گۆرانی و سه‌ۆکردنی ئایینی له زمانی کوردیدا له‌وانه‌یه (کوردم) مه‌به‌سته له‌و به‌زمی باده‌نۆشییه به‌زمی باده‌نۆشی (مه‌عنه‌وی) بووبی که باده (قورئانی پیرۆز) و (ساقی) پیغه‌مبه‌ری ئیسلام (د.خ.یه) و (مه‌عشووق) ئەو په‌رته‌وه (جه‌لا)ی خواییه که مه‌ستان و باده‌نۆشانی (حه‌قیقه‌ت) خوایی به‌ئاواتی گه‌یشتنی به‌و (مه‌عشووق) یا (په‌رته‌وه)ه‌وه‌ن .

سه‌د: ئەم ژماره‌یه له ژماردندا ده‌که‌وێته نیوان دوو ژماره‌می (نه‌وه‌د و نۆ) و (سه‌د و یه‌ک)ه‌وه که له زانستی بیرکاریدا به‌شپۆه‌می (۱۰۰) ده‌نووسریت و له زمانی (کوردم)دا به‌شپۆه‌می (سه‌د)یش دەربردراوه و دهرده‌بردیت و به‌شپۆه‌می (سه‌د)یش هاتوه .

جوانکارییه‌کی وێژیه‌می کۆن که لێره‌دا شاعیرمان (کوردم) به‌کاری هێناو، ئەوه‌یه له نیو باڵی یه‌که‌می ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌دا وشەمی (سه‌دا) و لێره‌شدا وشەمی (سه‌د)ی گرد کردوه‌ته‌وه که

له دستووری وێژهی کۆندا په‌سند، به‌ورده‌کاری و به‌هه‌ستایی شاعیر دادهنری. له‌م نیو باڵی دووه‌مه‌دا ژماره‌ی (سه‌د = سه‌د) بۆ ژماره‌ی ئه‌و سه‌دان پادشا و شاهه‌نشاها نه‌یه که هه‌ر له‌م نیو باڵیه‌دا (کورده‌ی) ناوی بردوون. به‌بۆچوونی من ئه‌م به‌کاره‌ینانی (سه‌د) ه‌ بۆ هه‌ریه‌کی له (خوسره‌و) و، له (هورمز) و له (شاهه‌نشایانی که‌یانی) چ کامیکیان یه‌کی سه‌د (خوسره‌و) یا سه‌د (هورمز) یا سه‌د (شاهه‌نشاها که‌ی) نه‌بوون که ئه‌مه‌ش ئه‌وه‌یه که ده‌برینه‌که پر به‌پر نییه و تۆکمه نییه هه‌رچه‌ند (کورده‌ی) مه‌به‌ستی له‌وه بووه له (سه‌دان) پادشا و شاهه‌نشایانی وه‌ک (خوسره‌و) و (هورمز) و کۆ و کۆ واته سه‌دی وه‌ک ئه‌وان که له رووی مه‌به‌سته‌وه ده‌برینه‌که راسته.

ئهم تاکه هه‌لبه‌سته له (فج، نن نسخه، نم نسخه) دا نییه و له‌وانی تر دا چواره‌مین تاکی ئهم پارچه هه‌لبه‌سته‌یه.

ئهمیش جیاوازی ده‌قی نیوان سه‌رچاوه‌کانی ئهم تاکه هه‌لبه‌سته‌یه:

به‌زمه: (ر، ما، ما): نزمه که مه‌به‌ست له نزمه ئهمیش هه‌ر واتای (به‌زمه) ئهدات به‌رێکویێکی (نظم).

ماتن = (ر، ما، ما/۱): ماتن.

ماتن: (نن، نم): ماتم.

له سه‌دای: (ر، ما، م، هاوکاری) به‌سه‌دای

روود و: (عن، گل/۹، ما/۱): روودی

روودو: (جم، ما، ر، عن) سازو.

سروودی: (ر) سرودنه‌ی.

هورمزو: (عن، حم، ما/۱) هرزم. ئهمه رینووسی کۆنه.

شاهه‌نشاها که‌ی که‌ی: (نن) شاهه‌نشهی کی کی.

که‌ی که‌ی: له (نم) دا که‌ی که‌ی نووسراوه.

۵- سه‌رگه‌شته: سه‌رسام، سه‌راسیمه، واق و پرماو، مه‌ده‌ه‌ش، واته ئه‌و پادشا ناو پراوانه سه‌رسام بوون.

ده‌ف: ئامپێرێکی مۆسیقیی کوردانه‌ی کۆنه که به‌پیدا مالین و له‌راندنه‌وه ده‌نگ ده‌دات به‌پێی پیدامالین و له‌راندنه‌وه که ساز و ئاوازه‌که‌ی ده‌گۆرێت.

ئه‌سکه‌نده‌ر: ئه‌سکه‌نده‌ری گه‌وره‌ی مه‌کدۆنی.

حاته‌می طه‌ی: ناوی کابرایه‌کی خێلی (طه‌ی) ی عه‌ره‌به.

ئهم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه له (فج، نن نسخه، نم/۱ نسخه، کش/۲) دا نییه وه له‌وانی تر دا پینجه‌مین و له (ما، هاوکاری) دا، دوا تاکی ئهم پارچه هه‌لبه‌سته‌یه.

ئهمیش جیاوازیه‌کانی ده‌قی سه‌رچاوه‌کانه:

سەرگەشتە: (مس، عن، ن، كل/٩، ما/١، حم): سرکشته، که ئەمەش رینووسی کۆنە و زۆر جار پیتی (گ) وەک (ک) دەنووسرا.

لە دەنگی: (عن، ر، ما، هاوکاری، حم): لبردەنگی، ئەمەش لەنگە.

دەف و چەنگ: (عن نسخە، ر، ما، حم، هاوکاری): دەف و نالەیی: (عن، ر، ما، ما/١) نالەء. ئەمەش رینووسی کۆنە.

تەنبوور: (ما، هاوکاری): تەمبوور.

تەنبوور: (عن، حم، ما/١): شمشاد (واتە قامیش)ە

تەنبوور: (تن، نم/١، ر): طەنبوور.

ئەسکەندەر: (ر) اسکندر، رینووسی کۆنە.

دارا: (ر) داراد. هەلەئە دەستیە.

دارا: (نن، نم/١، ما/١، ن، مس، گل/٩، جم، عن) دارا کە.

جەم: (ر، عن، ما، ما، ن، مس، گل/٩، حم) لەکل (لەگل = لەگەن)

حاطەمەکی: (عم، حم) حاطەمەکی، هەلەئە رینووسی کۆنە.

طەئ: (ر): کى ئەمەش هەلەئە.

٦- موشتەرى: يەكێكە لە هەسارەگەلى كۆمەلەئەى خۆرى (المجموعة الشمسية) لە شوپنانی تری ئەم

پەراووییەدا لێی دواوم.

زوهرة: ديسان وەك موشتەرى، لێی دواوم.

بورج: ئەم وشەییە چەندین واتای جیا جیا دەدات لەوانە:

بورج: كۆنگرەئە قەلا

بورج: ناوی نێوان هەر نەغمەییەكى هەر حەوت نەغمە بئەكەییەكەى مۆسیقییە.

بورج: ناوی شوپنێ گێرسانەوئەى هەر یەكێ لە حەوت نەغمە بئەكەییەكەى.

بورج: ناوی شوپنێ ئەستێرەییە بەپێى هەر رۆژێك و رۆژێكى تر دەگۆردرێت و، سالیكى تر لە دواى ئەو یەكەم رۆژەو ئەو ئەستێرەییە دەگەرێتەو شوپنێ ئەمروى كە سالیك لەمەوێر شوپنێ بوو، ئەمجا ئەم پێرەوى ئەستێرەییە لە رۆژەكانى هەر سالیكدا كراوە بە (١٢) بەشەو.

بورج: ناوی هەر یەكێ لە (١٢) بەشە ناوبراویە واتە هەر بەشێكى دەوترى (بورج).

بورج: كە ناوی هەریەكێ لە (١٢) بەشەكەى شوپن گۆرکێئەئەستێرەییەكە، كە هەر (سێ) دانە لەو بورجانە بەریەكێ لە وەرزهكانى سالیەوختەكە دەكەوێ كە ئەو ماوئەى (سێ) بورجە لە بابەتێ گەردوونناسى و سالینامەگەریدا (وهرزى) پێ دەوترى وەك (بەهار، هاوین، پایز، زستان).

بورج: سەرەتایەكەى لە رۆژى ٢١ى مانگی مارتەو، واتە مانگی (نەورۆز)هوه دەست پێ دەكات و لە رۆژى پێش نەورۆزى هەر سالیكدا كۆتایی دێت كە ئەو رۆژەش دواى رۆژى وهرزى (زستان)ه كە لە بورجى (بەرخ)هوه دەست پێ دەكات (برج الحمل)، چونكە هەریەكێ لەو

بورجانە ناوئىكى تايپەتە ھەيە، بىرۋا بەگىرنگى و كارىگەرىيى بورج ھەيە لەسەر ژيانى زىندە ۋەھران.

بورج: لە بابەتە (مۆسىقا) دا يا لە پرووى زمانەوانىيە ۋە بەواتا (پەردە) يە و پەردەشى پى گوتراۋە و (پەردەى مۆسىقىشى) پى دەلرەت.

ئەم ھەموو ناوانە و ناوانى تىرى (بورج) ىش كەم يا زۆر بۆ ئەم تاكە ھەلبەستەى كوردى دەگونجىن و ئەمەش وريايى و رۆشنىبىرى و شارەزايىيى (كوردى) دەگەيەنەت كە (گەردوونناس) ىش بوو.

سەماع: گوئىيىست، جاران كە مامۆستايان لە مرگەوتاندا وانەيان بەقوتابىيە (فەقى و موستەعيە) كان دەگوتە ۋە، ھەندى قوتابىيى تر ھەبوون كە يا جارى نەگەپشتىبوونە ئەو وانەيە، ۋەيا لەو وانەيە تىپەريان كوردبوو، بەلام بۆ بەھىزىبوونى بىرەۋەرى و بۆ بىرنەچوونە ۋە لەو ديو (وانە خوئىن) ھەكانە ۋە بەچۆكدا دەھاتن و گوئىيان دەگرت لە مامۆستاي وانەبىزەكە ئەو گوئىگرتنە، ئەو كارە (سەماع) ى پى گوتراۋە واتە گوئى لىگرتن بوو.

(كوردى) مان ئەو ئەستىرە و بورجانەى كوردوونەتە گوئىگر، لە دەنگى خۆشى (زىل) و (بەم) ى (نەى) واتە شىمال = (بلوئىر) كە شىمال بۆرپىيەكە لە (كانزا = معدن) دروست دەكرى، بەلام بلوئىر ھەمان كارى ھەيە لە دار دروست دەكرى و (لولك) ىش لە قامىش دروست دەكرى.

زىل و بەم: دوو جۆرە زاراۋەى (زارگوت = مصطلح) ى مۆسىقىن بۆ ئاۋازكە لە شوئىنانى تى ئەم پەراۋىيەدا بەدرىژى لىكم داۋنەتە ۋە.

نەى: نەى جۆرە ئامپىرىكى مۆسىقىيە لەوانەى كە بەفووپىيا كىردن دەنگ دەدەن و بەجوۋلاندى مۆسىقىيەنەى پەنچەكان لەسەر كۆنەكانى لاپەراسوۋى (نەى) واتە شىمالكە، ساز و ئاۋازى جيا جياى مۆسىقى دەدەن.

ئەم تاكە ھەلبەستە لە (ەن، ما، فح، حم، ن، نىسخە، ن/م، ۱/نم، ۱/نسخە، كش) ۲) دا نىيە و لە (مس، ن، گل/۹، م، ما/۱) دا شەشەمىنە و لە (ر) دا ھەشتەمىنە و نىۋەى دوۋەمى ئاۋىتەى تاكى سىيەمى ھەلبەستەكەى (صابىرى) بوو.

ئەمىش جياۋازىيەكانى دەقى ناۋ سەرچاۋەكانى ئەم تاكەيە:

بنوارە: (ن، ما/۱) بروانە

مەشغولنى: (ر): مشغول ئەمىش رىنوۋسى كۆنە.

(زىل) و (بەم) ى: (ر): زىل و بەم.

(زىل) و (بەم) ى: (ن، م/۱): زىر و بەمى.

۷- ھىجرى: يەككى لە دوو (نازانۋ) ھەكى (كوردى) بوو.

ھەشر: رۆژى قىيامەت، رۆژى دوا پرسىنەۋەى خۋاى مەزن لە خەلقى لە بارەى گوتن و كوردەۋى خەلقىيە ۋە لە ژيانى جىھاندا، بەپىيى ئاينى ئىسلام.

ھەسرەت: خەفەت، داخ، غەم، ماتەم.

به پیتی دستووری و پژهی کۆن ئەم به کخستنی دوو وشە (حەشر) و (حەسرەت) ه لە یەک تاکە هەلبەست یا لە نیو بآلی یەکدا جوانی و، وەستاکارانە و وردەکاری (تایبەتی) ی هەیه و جیناس ئارایی و پەسەندییە.

ئاشووب: کیشە، تەگەرە، گیروگرفت، کووکه، ناخۆشی، خراپی، ئالۆزی، دژواری.

(کوردی) ئەوەتا کۆتایی هەلبەستەکی بە دادکردن لە دەست دوو شت هیناوه.

یەکه میان: (زەمەن) ه واتا کاتەکان که مەبەستی له (فەلهک) یا کاتی تیا هەلبەستنی ئەم پارچە شیعریە.

زەمەن: کاتەکان، سروشت پۆژگار که مەبەست له بریار لەسەر دراویتی هەر کاروباریکە که رووی داوه و روو دەدات که هەموویان لە لایەن خواوەن که (قەراری) لەسەر داون که ئەمەش فەلسەفەیهکی ئاینییە له ئیسلامەتیدا و (کوردی) زۆر بروای پیتی هەبووه و له زۆر له هەلبەستەکانیدا ئەم بیر و بروایەیی خۆی راگەیاندوووه که خواست و بریاری خۆی مەزن لەسەر هەر خواست و بریار و ئارەزوویەکه وهیه.

دووهمیان: که (کوردی) دادی له دەست کردوووه (فیتنە) ی (ئافاق) ه، که (فیتنە) ش دیسان ئاشووب و پشتیوییه له (جیهان) دا که (کوردی) بە شتیوهی (ئافاق) دەری بریوه که یەکه مەکیان له توانایی و دەسلاتی خواوه و ئەم دووهمیان له (ناوخواپی) و پەپوهندی به (سەر زەمین) هوه هیه واته (جیهان) که مەبەستی له ژینگە (بینە) یه. وه خۆی مەزن ژیری به خشیوه به مەرۆف که خۆی له خراپە بپاریزی و چاکە بکات که باری کۆمەلایەتی و ناوچەکه و کەسان و هتد... دا کۆ دەپیتنەوه. که ئەم فەلسەفەیه رووداوەکان دەبەستی به (ئافاق) جیهان، ژینگە وه، که به (فیتنە) ناوی بردوووه، چونکه به هۆی زالبوونی (عاطیفه) به سەر ژیریدا، خەلک ئاوقای خراپی و چورتم دیت.

ئافاق: ئاسۆگەکان، ئاسۆگەل، مەبەست له هەرە دوورترین جغزیکە بە دەوری هەر که سیکدا له (سارا) دا، یا دوورترین چاو ئەندازیکە که به چاو هانا دەکرێ و، له وه به ولأوه زەمین بەدی ناکرێ لهو (جغز) هدا ئیتر گۆ (قوبه) ی ئاسمان بهو (جغز) ی زهوییه دهگات و به سه هیددا قلاب بووه وه و لیتره دا مەبەست له ناوچەیه که که (کوردی) له سه رینی خۆیدا به پر له (فیتنە) و ئاشووبی رهچاو کردوووه له (هزر) ی خۆیدا. که ئەوەتا (خودا وهی) یی له دەست کردوووه، وهک له زۆر له هەلبەستی تریشدا ئەم بیر و بروایەیی خۆی راگەیاندوووه که له م پر اووییه دا به وردی شیم کردووونه ته وه، که زۆریه ی باری ناهه مواری بابانه.

خودا وهی: ئەی خوییه وهی تۆیه، داد له دەست ئەم هەموو ئاشووب و فیتنە ی (زەمان: کات) و (مەکان: شوین) که (کوردی) ئەم هەردوو کات و شوینە ی له م دوا تاکە هەلبەستەیدا یەک خستوون که له بابەتی خۆیدا (کات) و (شوین) دوو بابەتی دووردریژی فەلسەفی بهربلآون که چەندین په راوی و نامیلکه یان لەسەر نووسراون.

ئەم تاکە هەلبەستە له (ر، ما، فح، نن، نسخه، ش، نم/ ۱، نم/ ۱ نسخه، کش ۲، هاوکاری) دا نییه

له (نن، حم) دا شه شه مین و له (مس، ن، گل/۹، م، ما/۱) دا شه و ته مین تاکی ئەم پارچه
 هه لبه سته و دوا تاکیه تی و هیشتا چاپیش نه کراوه. ههروهها نیوهی دووه می ئەم تاکه
 به شیواوی ئاویتهی (ما، نم) کراوه و بووه به نیوهی دووه می تاکی چواره مینی هه لبه سته که ی
 (صابیری) که دواتر له بابتهی هه لبه سته که ی (صابیر) دا نیشانهی بۆ ده که م.

ئەمیش جیاوازییه کانی ئەم تاکیه له سه رچاوه کانی دا:

ده نا ئینی: (عن، حم): دنالیت.

نیو بائی دووه می ئەم تاکیه سه ره وه له (عن) و (حم) دا به م جو ره ی دوا یییه:

(لم دنک دفو ناله سمطور کمانجی) واته (له م دهنگی دهف و ناله یی سه متوور و که مانجه ی).

ئاسووی: (س، ن، گل/۹، ما/۱): آشوب، رینووسی کۆنه.

زهمه ن: (نن، نم، ر): زمان، ئەمه ش لهنگی ده دات.

ئافاق: (نم، نن): آفاقه.

خودا وهی: (نم، نن): خوا وهی.

له م تاکه هه لبه سته ی کۆتایییه دا به تاییه تی و له هه موو هه لبه سته که دا به گشتی، شیواوی و
 ئاویته بوون له نیوان هه لبه سته کانی هه رسی شاعیر (کوردی و فیکری و صابیری) دا ئاشکرایه
 له سه رچاوه کانیاندا و من به مه نده سه رچاوه یی ئەم هه رسی هه لبه سته و به وه نده ی تواناییم
 به سه ریدا شکابی هه ر ئەوه نده م بۆ کرا که لی ره دا هه لبه سته ی هه ر یه که یانم لی ره دا به م
 شیوه یی که پیشکیشم کردوون ده ست هه لده گرم، به لام پیم وایه سه رچاوه ی (گرنگ) یتر و
 باوه ر پیکراوی تری وه ک ده سنووسی خودی شاعیره کان یا نوسخه ی ئەوتۆ که له به ر
 ده ست نووسانی خودی شاعیرانه وه نووسرا بنه وه یا له ده می خودی شاعیره کانه وه وه رگیران
 ئەوا ئەم ریکخسته ی من تیک ده دات و ئەوه ش پر به دل ئاواتی منه و کاری به جیتر و
 راستره، جارێ پیشه کی ئەمی دوا یی هه لبه سته که ی (صابیری) یه که پتر له وی (فیکری)
 په یوه ندی و ئاویته بوونی نیوان (صابیری و کوردی) تیا یه به پتی ساغ کردنه وه که ی من.

(هه لبه سته که ی صابیری)

۱- ساقی وه ره بۆ خاتری دینی له سه ره ی هه ی

یه که جو رعه له باله ب که له بۆم بینه په یاپه ی.

۲- ساقی به خودا حه یفه، عه به ث ئیمه له لای خو ت،

له ب توشنه و و سه رگه شته و مه ئیووس له ده رکه ی.

۳- ههیرانن و دل داده، فره ی دوون شه ه و فره اد،

له م شو ری جگه ر سو زه یی سه متوور و که مانجه ی.

۴- به هرامه له تاو (حه سره ت) و (کیسرا) به (که سه ر) چون.

بۆ به زمی وه ها ساز و، به ناز، سوور و چه قانه ی.

- ۵- بۆ دولبەرى و عیشووهگەرى سەیر بکه ئەمرۆ،
 مەحبوبوبەیی ئەحبابین و مەطبوعی طیباعەى.
 ۶- خۆ خاسە، لە ھەر جۆرە نیشانیكە لە جوانى،
 مۆسیقە و، گۆزانى و، سووردانى و، لەنجەى.
 ۷- لەو (بادە) ئەگەر بێتو کەرەم کەى کە بە (صابیر)،
 بى ھۆشى و خەمۆش بەسیە لە غەم، عوقبە و دونیەى.

- ۱- ئەمەش یەكەمین تاكى ھەلبەستەكەى (كوردى)یە و جوانى و دلگىرى (صابىرى) كوردویەتە
 تاجى سەرى ھەلبەستەكەى خۆى واتە یەكەم تاكى ھەلبەستەكەى خۆى.
 ۲- ئەم تاكە لە (ما، عەن، فەح، حەم، نەن نەسخە، نەم نەسخە، كەش/۲، ھاوكارى)دا نییە و لە (مەس،
 ن، گەل/۹، م، ما)دا دووھەمین تاكى ئەم ھەلبەستەى بەسەر بەخۆى بەناوى (صابىر) ھوہیە.
 لێرەدا بەھەلى دەزانم ئەو ھەروە پەروون كەمەوہ كە نازناوى راستى ئەم ھۆنەرە (صابىر) و
 شاعىرى بە (صابىرى) واتە ئەى (صابىر) لە ھەلبەستیدا نازناوہكەى خۆى گەیاندووە. ھەر
 ئەم تاكە ھەلبەستى دووھەمى (صابىر) یا (صابىرى) لە (نەن، نەم/۱)دا دەبەمىن و، لە (ر)دا
 یانزەھەمین تاكى پارچە ھەلبەستى كە بەناوى (صابىر) ھوہ بەمەرچى تاكەكانى پێشەوہى
 (كوردى)یان بەشێواوى تىكەل كوردوون كە لە شوێنى ھەر تاكىكاندا نیشانەى پێوستەم
 بەپێى سەرچاوە بۆ كوردوون.
 بەخودا: (نەن، نەم/۱): بەخو، كراوہتە سولەیمانیانە .
 لە ھەرگەى: (نەم/۱)دا: لە ھەرگەى، ئەمیش راست نییە.
- ۳- ئەم تاكە لە (عەن، ما، ما/۱، فەح، نەن نەسخە، نەم نەسخە، كەش، ھاوكارى)دا نییە، و، لە (مەس،
 ن، گەل/۹، م، ما)دا سێھەمینە و بەسەر بەخۆى واتە یەكسەر بەناوى (صابىر) ھوہیە. بەلام
 لە (ر، نەن، نەم)دا ھەوتەمین تاكە و بەوھەمانى (كوردى) شەوہ بەھەلە بەناوى (صابىر) ھوہ
 نووسراوہ كە مەن ساغەم كوردووەتەوہ لە ھەلبەستەكەى كوردیدا ھەرچەندە ئەوى
 شارەزایییەكى ھەلبەستى ھەردوو شاعىر (كوردى و صابىر) بێت، جىایان دەكاتەوہ
 بەمۆركیاندا كە ھەریەكەیان مۆرك و چێژى تاییەت بەخۆى ھەبە و منیش وەنەبى ئەم
 ھەلبەستەى (صابىر) یا (صابىرى)یە، یەكەم ھەلبەستى ئەو بى كە بەرچاوم كەوتبى،
 بەشكو ھەلبەستى ئەم زۆر لایە و شارەزای ھەم، بۆیە بەئاسانى ھەلبەستى (كوردى) و
 (صابىر) دەناسمەوہ، بەتاییەتى لە ھێز و بالاییدا ئەوانى (صابىر) ناگەنە ھەلبەستەكانى
 (كوردى).

فرەیدوون شەھ و (ر): فریدونیش و.

لە (نەن، نەم)دا نیو بەلى دووھەمى ئەم تاكە بەم جۆرەى:

(مشغولى سماعن لە صدای زىر و بەم و نەى)

- که ئەمەش ئاویتەیی نیو بآلی تاکی شەشەیی (کوردی)یە بەشیواوی.
- ۴- ئەم تاکە لە (عن، ما، فح، حم، نن، نسخە، نم/ ۱/ نسخە، کش، هاوکاری)دا نییە و لە (ن، گل/ ۹، ما)دا چوارەمین تاکی ئەم هەلبەستەییە بەناوی (صابر)دووە. بەسەرپەختیی بەلام (ر، نن، نم)دا بەتیکەلی لەگەڵ تاکەکانی (کوردیدا) بەناوی (صابر)دووە بەشیواوی کە لە تاکە هەلبەستەکانی (کوردی)دا لێیان دوای و ساغم کردوونەتەو. لە (نم/ ۱، نن)دا ئەم تاکە هەلبەستەیی (صابر) بەم جۆرەییە:
- بارامە هەتا حەشرە انالی لبر حسرت
لبرام بەزەمدا آوازی دەف چەنگ، چەقەنەیی.
- ئەمەش جگە کووری و شیواویبەکەیی ئەو هەتا لە نیو بآلی یەکەمی لە دوویم تاکی هەلبەستەکەیی (کوردی) دایە و نیو بآلی دوویمی ئەم تاکەیی سەرەووی (صابیر)ە.
- ۵- ئەم تاکە لە (عن، ما، فح، حم، نن، نسخە، نم/ ۱/ نسخە، کش/ ۲، هاوکاری)دا نییە و لە (مس، گل/ ۹، ن، م، ما)دا پێنجەمینە و لە (نن، نم)دا نۆیەمین تاکی ئەم هەلبەستەییە و تەنیا لە (ر)دا دەیهەمینە.
- سەیر بکە (نن، نم) ۱: هر بکە.
مەحبوبەیی ئەحبابن و مەطبوعی (ر): مەحبوبەئە احبابی مطوی.
مەطبوعی (نن) مطبوع و.
- ۶- ئەم تاکە لە (ما، فح، حم، نن، نسخە، نم ۱/ نسخە، کش، هاوکاری)دا نییە و لە (مس، ن، گل/ ۹، م، ما)دا شەشەمینە و لە (نن، نم)دا هەشتەمین و لە (ر)دا نۆیەمین تاکی ئەم پارچە هەلبەستەییە.
- لە هەر جۆرە (نن، نم) ۱: ئەم بزەم، ئەمیش شیواو و لاوازه.
لە هەر جۆرە (ر): لهر بزەم.
نیشانتیکە (نن، ۱): نیشانەکە لە، ئەمیش لاوازه و شیواوی تێدایە.
لە جوانی (ر): لکل هریک، لەنگ و لاوازه.
لە جوانی (نم، ۱): هریک، دیاره هەمان هەریەکی تاکی پێشوو کە لە سەرەووە لە جیاوازییەکاندا هاتوووە لێرەشدا سەرچاوەکان دووبارەیان کردوونەتەو بەهەلە.
ئەم نیو بآلی دوویمە لە (ر)دا بەم جۆرەییە:
(آشوب زمان فتنەء آفاق خداوەی)، کە ئەمەش وا نیو بآلییەکی هەلبەستەکەیی (کوردی)یە بەهەلە ئاویتەیی ئێرە کراوە.
- ۷- ئەم تاکە لە (عن، ما، فح، حم، نن، نسخە، نم، نسخە، کش/ ۲، هاوکاری)دا نییە، و لە (ر)دا دوازدەمین تاکی ئەم هەلبەستەییە و لە (مس، ن، گل/ ۹، م، ما)دا حەوتەمینە و لە (نن، ش، نم)دا یانزەمینە و، لە هەمووشیاندا دوا تاکی هەلبەستەکەییە.
لەو بادە: (ر): لوبادە.

که به صابیر: (ر): و کو صابر بضروری، ئه مهش له نگه و هه له یه.
 که به صابر (نن، نم ۱): و کو صابر.
 به سیه (ر): بسته.
 به سیه (نن، نم ۱): بسمه.
 له غه م (نم ۱، نن): له غمی.
 عوقبه ی و دونیه ی (ر) عقبی دینی، له گه ل ئه وه دا هه له یه، له گه ل پاشبه نده کانی
 هه له بسته که دا ناگونجی و له نگیشه.
 عوقبه ی و دونیه ی (نن، نم ۱) عقبای و دینی، له میس له نگه و له گه ل پاشبه نده کانی
 ناگونجی.
 تا ئیره، هه له بسته که ی (صابیر) یا (صابری) بوو له گه ل دیاریکردنی جیاوازییه کانی
 به پی سهرچاوه کانی و، له گه ل دروستکردنی هه له و لاوازییه کانی، به لام تاکه کانیم لیک
 نه دانه وه چونکه له کاری بهرنامه که مدا نییه.
 ئه وا لیره و پاش نۆره ی پۆچوونمه له جیاکردنه وه ی دهقه کانی هه له بسته که ی (فیکری) دا،
 که ئه میس هاوچه شن (ره دیف) ی هه له بسته که ی (کوردی) و ناویته بوویه تی.

(هه له بسته که ی فیکری)

سهرچاوه کانی ئه م هه له بسته ی (فیکری) ئه مانه ن:
 (نم ۱ نسخه، نن نسخه، فح، کش ۲) ه که له هه موویاندا زنجیره ی تاکه کانی هه له بسته که
 چونیک نییه له سهرچاوه کانی هه جیاوازییه کی نیوان سهرچاوه کانی له هه له بسته که دا،
 له دوا ی هه تاکه هه له بسته کی وه راده که یه نم.

- ۱- (مه جنوون) نیم، ئه م (به حر) و (به ر) و (بیده)، بکه م طه ی
 ده رویش نیم، که وتوو مه ته دوا ی عیل به حه ی حه ی.
- ۲- تاکه ی فه له ک، ئاواره و مه حررومی گو لم کا؟
 له م به ختی به د و طالع ی بهرگه شته خودا وه ی.
- ۳- مو طریب به فیدات بم وهره بق ده فعی هه م و غه م،
 لی ده له ده ف و به ربیت و، چه نگ و، چه قه نه و نه ی
- ۴- بابیت، (نه وای تۆش)، موغهننی له مه قامات،
 قه زاز و، حیجاز، ئه وچ و، هه وای (نازی) ده سا ده ی.
- ۵- هاتوونه ره قس مو شته ری وه، زوهره له خو شتی
 ئه م به زمه که خالی له ره قیبه وهره هه ی هه ی.
- ۶- سه متووره، به مه ستووری ده لیتن به فه صیحی،
 که س به زمی وه های نه بووه، که (جه م) کی بووه، (که ی)، که ی؟

- ۷- ساقی وهره ئەمجاره، به کوێراییی ره قیبان،
 هه لێگره (پیاڵه) و به (قهرا به) م بدهری مەهێ،
 ۸- ساقی، ئەگەر ئەم (لهنجه) یه، هیناته فرۆتن
 مولکی دل و، رۆحم کهمه بۆ قیমে تی (لهنجه ی).
 ۹- ساقی چیه؟ ئەمجارهش، ئەگەر؛ عیشوه نوماکه ی؟
 شهرت بی که سه رای دل بکه مه پیشکه شی لهنجه ی.
 ۱۰- ساقی قه ده ی زۆر نازک و باریکه و چاکه،
 دووباره بکه م تالی هه ناسه م، بۆ هه ناسه ی.
 ۱۱- ساقی سه ره که م بی به فیدای گه رده نی شووشه ت
 به و جامه بلوورینه، له بۆم بینه په یا په ی.
 ۱۲- باخه لقی نه که ن لۆمه له سه ره باده نه دانی،
 سه رخۆش بووه ساقی که له بهر عه که سی پیاله ی.
 ۱۳- (فیکری) که تۆ رۆحت بکه یه پیشکه شی ساقی،
 فه رقت چیه به ده بخت، له گه ل حاته مه که ی طه ی.

-
- ۱- هه ردوو نیو بالی ئەم تاکه له (کش ۲) دا پاشو پێشن.
 نیم که وتومه ته دوا ی عیل به حه ی حه ی (کش ۲): نیم ام بر و بحرانه اکم طی
 نیم ئەم به حر و به ره و بیده ئەکه م طه ی (کش ۲): نیم و که وتومه ته دوی عیل به حه ی حه ی.
 ۲- گۆلم کا (کش ۲): کوله که ی
 به ختی (کش ۲): به خته
 طالعی به رگه شته خودا وه ی (نم ۱ نسخه، نن نسخه) محنت و غم خودایه تاکه ی
 هه روه ها له تاکی دووه می هه لبه سته که ی (کورده ی) دا نیشانه م بۆ کردوو که ئەم نیو بالی
 دووه می ئەم تاکه ی سه ره وه ی (فیکری) شتیواوه و ئاویتته ی ئەوه که ی (کورده ی) بووه.
 ۳- نووسینی وشه ی (هه م و : خه فه ت و) به شیوه ی (هه موو = گشت) یش ده خویندریته وه و
 ده گونجی.
 ۴- تۆش (نن نسخه، نم/ ۱ نسخه، فح): توشی.
 له (کش ۲) دا له چیکه ی (ئه وچ) نووسراوه: (نوا ی اوچ).
 ۵- ئەم تاکه له (کش ۲) دا شه شه مینه.
 ۶- به مه ستووری (نم/ ۱ نسخه، نن نسخه، فح): به سمتوره.
 ده لیتن (نم/ ۱ نسخه، نن نسخه): الیتن.
 نه بووه (فح): بوه، دیاره هه له ی نووسینه.

- ئەم تاكە لە (كش/۲)دا حەوتەمىنە
- ۷- ھەلبەرگە پيالە و بە قەراپەم (كش/۲): ھەلبەرگە قراپە و بەپيالەم.
كە ئەمەش ھەلەى ناشىتتییە لە دەستوورى مەى نۆشیدا .
- ۸- ئەم تاكە لە (كش/۲)دا نىيە و ئايا كۆمپانىاي (لەنج) ئەو كاتە ھەبوو تاكو لە وشەى (لەنجەى) دووھمدا مەبەستى لەو بووبى؟ وەك شاعرىكى مەزن و لە نوێكەرەوانى يەكەمى بەر لە (گۆران) بوو ھەلبەستى كوردى كە لە كاتى دەرچوونى يەكەمىن (پۆژنامەى كوردى) واتە كوردستاندا لەلايەن (مىقداد بەدرخان) ھو ھەو شاعىرەمان لە ژياندا بوو و لە پۆژنامەى (ژينى) (ئەستەمبول)يشدا ھەلبەستى ھەن و ناوى (عەبدولفەتاح وەھبى) بوو، ئەويش لەم بابەتى تاكە ھەلبەستەى (فېكرى)بەھەمويەتى:
- (ئەگەر بمى بەماچىكى ئەبەخشم،
سەراپا سەرۆتى كۆمپانىاي لەنج).
- كە بەو شەرىكەيە (بیت لەنج)يش وتراوھ.
- ۹- چىيە ئەمجارەش ئەگەر عىشووھ نوماكەى (نم/۱ نەسخە): ئەگەر ئەمجارەش عىشووھ بنوینى.
چىيە ئەمجارەش ئەگەر عىشووھ نوماكەى (نن نەسخە): ئەگەر ئەمجارەش عىشووھ بنوینى.
ئەم تاكە لە (كش/۲)دا نىيە و لەوانى تردا نۆيەمىن تاكە.
ئەمجارەش ئەگەر عىشووھ نوماكەى (كش/۲): ئەمجارىشە عىشووھ بنوینى.
- ۱۰- ئەم تاكە لە ھەموو سەرچاوەكاندا جگە لە (كش/۲) يانزەمىن تاكە.
زۆر (كش/۲): وا
بارىكەو چاكە (كش/۲): بارىكە وە چاكە.
بارىكەو چاكە (نن نەسخە): بارىكوچاكە
بكەم تالى (كش/۲) ببىنى كە
بۆ ھەناسەى (كش/۲): بەھەناسەى.
- ۱۱- ئەم تاكە لە (كش/۲)دا پىنجەمىنە و لەم تاكەدا مەبەستى گەردنى وەك شووشە واتە (سوراحى)بە و خواستى ماچى كردووھ.
شووشەت: بەرپىنووسى كۆن بەشپوھى (شوشت) نووسراوھ
كەواتە (لووس و بارىكت) دەدات و ئەمەش دەگونجى و جىناسە.
- ۱۲- ئەم تاكە لە (كش/۲)دا يانزەمىنە.
نەكەن (كش/۲): بكەن، ئەمەش نابى، چونكە كە ساقى كە وپنەى جوانى خوۆى لەناو پيالەكەدا، دىوھو لە جوانىيەكەى خوۆى مەست و سەرخۆش بووھ و لەبەرئەوھى كە سەرخۆشە لۆمە ھەلناگرئى چونكە بەتەواوى ھۆشى بەلاوھ نەماوھ و كەواتە ئەم (بكەن)ھى ناو (كش/۲) راست نىيە.
- ۱۳- ئەم تاكەش لە (كش/۲)دا دوازەمىنە و لە ھەموو سەرچاوەكانى تردا دوا تاكى

هه‌لبه‌سته‌که‌یه .

فه‌رقت (کش ٢): فه‌مه‌ش ناگونجی .

به‌دبه‌خت (کش ٢): بدبخته .

لیره‌دا کۆتایی به‌هه‌لبه‌سته‌که‌ی (فیکری) یش هات و، وا بزانه‌م چه‌رده‌یه‌کم له‌مه‌ی

سه‌رگوزشته‌ی ژیا‌نی (فیکری) یه‌وه له شوینی تری ئەم په‌راویه‌دا راگه‌یاندوو .

بۆ (صابر) یا (صابیری) یش ئەوه دیاری ده‌که‌م له ناو شاعیرانی کورددا سێ که‌سیان به‌م

نازناوه‌وه هه‌لبه‌سته‌یانم لا هه‌ن و خاوه‌نی ئەم هه‌لبه‌سته‌ی ناو ئەم ساغکردنه‌وه‌یه‌م هه‌ره

کۆنه‌که‌یانه که له سه‌رینی شاعیر (کوردی) دارپژراوه و هاوالی (کوردی) یش بووه .

دل گرفتاری

- ۱- (دل) گرفتاری په ژاره‌ی (هیجر)ه، جانانی دهوئ
له‌علی لیوی شه‌ککه‌رین و گه‌وه‌ر ئه‌فشان‌ی دهوئ
- ۲- بۆ برینی (رئ)، منی ک‌ردووه‌ته (خدری زینده)؛ دل
قه‌دبری ریگه‌و گه‌یینی به‌ر له (کاروان)ی دهوئ
- ۳- سه‌پسی (چاه)ی میحنه‌ت و دووره (دیار) و (یار)ه دل
بۆ شیفای دهره‌د، (دیاره) چاری؛ ماچی (پیشانی)ی دهوئ
- ۴- روو له قیبله‌ی (مصطه‌فا)یه، دل؛ به‌ره‌و (ئه‌ستانه)یه
(ئاستانه)ی (ئه‌حمه‌د موختار)ی بابانی دهوئ
- ۵- (هیجر)ی ویلی چۆله‌وانی و، دهشت و کیوه، ناسره‌ووئ
چون، لیقای (خاصه‌کی)ی (میوانی سولتان)ی دهوئ

۱- سه‌رچاوه‌ی ئه‌م پارچه‌ه‌لبه‌سته‌ه‌نیا دوو که‌شکۆلی ده‌ست‌نووسی (مس) و (ن)ن، له‌گه‌ل یه‌ک سه‌رچاوه‌ی چاپ‌کراوی (گ/ک/۳)، که‌ له‌ سه‌رچاوه‌یه‌کی تری ته‌نانه‌ت (به‌ده‌می)شدا له‌باره‌ی ئه‌م هه‌لبه‌سته‌وه‌ چیت‌رم پئ نه‌زانیوه‌ جگه‌ له‌ ده‌قی خودی هه‌لبه‌سته‌که‌، وه‌کو مۆرک و شیوه‌ و چیژی هه‌لبه‌ستی (کوردي) زۆر پئوه‌یه‌ ئه‌گه‌رچی ده‌قی ناو هه‌ر سئ سه‌رچاوه‌که‌ جیاوازی زۆریان له‌گه‌ل یه‌کت‌ردا هه‌یه‌ به‌لام من له‌ ساغ‌کردنه‌وه‌ی ئه‌م هه‌لبه‌سته‌دا پشت‌م به‌ناوه‌رۆکی جووته‌ سه‌رچاوه‌ ده‌ست‌نووسه‌که‌ی (مس) و (ن) به‌ست؛ چونکه‌ وه‌ک له‌ ساغ‌کردنه‌وه‌که‌مدا دهره‌که‌ووئ له‌ ناوه‌رۆکی (گ/ک/۳) زۆر شیواوی و گۆرانکاری و لاوازی پئوه‌ دیاره‌. و من ئه‌وه‌نده‌ی له‌بارما بووه‌ و تواناییم به‌سه‌ریدا شکاوه‌، کۆشاوم ئه‌م ده‌قه‌ی له‌ سه‌ردیتری یه‌که‌می لاپه‌ره‌کانی ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ه‌ په‌سه‌ندترین ده‌قیکم لئ هیناوه‌ته‌ دی، که‌ پئم وایه‌ له‌ ده‌قی گوته‌که‌ی خودی (کوردي)یه‌وه‌ نزیک‌تر بیت.

هه‌لبه‌سنگاندن:

ئه‌م شیوه‌هه‌لبه‌سته‌ه‌وه‌نده‌ دلگیره‌ که‌ له‌ نیوان هه‌لبه‌ستی چه‌ندین نمونه‌ی به‌رچاوه‌که‌وتت وه‌ک:

(نالی) له‌ دیوانی چاپی مامۆستا (موده‌ریس و کوره‌کانی)دا له‌ لاپه‌ره‌ (۷۰۱) چاپی یه‌که‌مدا نالی؛ (فه‌رموو‌یه‌تی):

(يار دلی خوینین و چاوی پری له گریانی دهوی
ناری، ناری؛ گول له باخا ناوی بارانی دهوی)

که به داخه وه نه وهم بۆ یه کلایی نه بوو ته وه که ئایا (نالی) له پیتش (کوردي) دا هه لبه سته که ی داناو، یا به پیتچه وانه وه، هه رچه ند هه رکامیکیان له دوا ی نه وی تر یانه وه هه لبه سته که ی دانای، نه وه له جوانی و دلگیری و خو ش ئاهه نگی هه لبه سته یه که مه که یانه وه یه .
ناو داریکی دیکه ی نه و قوتا بخانه یه ی (کوردي) و، (وه فایی) بووه که له دیوانی چاپی (ماموستا محمه مد عه لی قه رداغی) چاپی یه که م لاپه ره (۲۰۵) دا هه لبه سته یکی له هه مان کیش و پاشبه ندی نه وه که ی (کوردي) له بابه تی دلداری داناو که نه می دوا یی یه که م تاکی نه و پارچه هه لبه سته ی (وه فایی) یه :-

(دلی دیوانه و یصالی له بی جانانی دهوی،
بولبولی شیفته خه ندی گولی باخانی دهوی)

لیکدانه وه ی نه م تاکی یه که مه:

گرفتار: گیرۆده، دووچار، تووشبوو

په زاره: بیر ئالۆزی، هه زاره.

هیجر: لیکجیایی، دووری.

جانان: نه گه ر چی له رووی (زمانی) یه وه وشه ی (جانان) به واتا (گیانان) ه، به لام لیره دا جانان واته (خوشه ویسته کان، یا خوشه ویست) یا نه و که سه ی نه م هه لبه سته ی به سه ردا هه لدا وه .
له عل: جۆزه به ردیکی به نرخ واته (گه وهه ر) یکی شووشه یی سه خته ی روون و په نگ سوور، یا زهرد... هتد. لیره دا مه به ست له په نگی سووره که یه تی که نیشانه یه بۆ په نگی ئالی لپوی خوشه ویسته که ی.

شه که ره یین: وهک شه کر و مه به ست له (شیرین) ه، که نیشانه ی بۆ شیرینی واته (جوانی) لپوی وه یا بۆ گوتاری شیرینی نه و خوشه ویسته یه .

گه وهه ر نه فشان: واته گه وهه ر پرژین، یا گه وهه ر په خشکار که درێژه دانه به مه به سته ی گوتاره شیرینه کانی خوشه ویسته که یه تی که وهک گه وهه ر وهه ان له ده میه وه ده رده چن.

شیتوایی دهقه کان: ناوه رۆکی نه م هه لبه سته له سه رچاوه کاندای شیتوایی و گۆرانکاری به سه راهاتن ده گه یه نن که نه وه تا له (مس) دا هه ر ته نیا تاکی (۱، ۴، ۵) هه یه و له (ن، گ/۳) دا هه ر پینج تاکه که هه ن به لام به تاییه تی ناوه رۆکی (گ/۳) هه ر به جارێ شیتوایه، نه ویش له ئاکامی ده ماو ده م و ده ستا و ده ستکردنی نووسین له ده ستنووسی ناخوشه وه روویان دا وه .

نه و په ره یه ی که شکۆلی من که ته نیا سی تاکی نه م پارچه هه لبه سته م لئ وه رگرتووه . تاکی یه که می له به ری لای چه پی لاپه ره که دا نووسرا وه و لای سه رووی نه و لاپه ره یه له به ر په رپووتی، له ناو چوو وه واته نه و دیوه که ی لای راستی لاپه ره که دوا ی نه و تاکی یه که مه به لای که مه وه (۱۰) تاکه هه لبه سته یکی له ناو چوو وه .

۲- ئەم تاكه له باره‌ی به گورجی رینگه برینه‌وهیه بۆ گه‌یشتنه یار بهر له کاروان به‌پاده‌یهك له خۆی چواندوه به‌که‌سیکی پیرۆزی ئایینی ئەوتۆ چەندین ئەفسانە‌ی گورجی و چاکه‌کاری و به‌دهم داماونەوه چوونی به‌دوا‌وهیه و لێره‌دا مەبه‌ستی له گورجییه‌که‌ی ئەو که‌سه نییه که له کوردیدا (خدری زینده‌ی) پێ دەوتری و گوايه له رۆیشتنیدا نزیک و دووری بۆ نییه، و به‌چاوترووکا نیک ته‌نگی زه‌وی کیشاوه‌ته و ده‌کیشیته‌وه و یه‌کیکه له دوو نه‌مره‌که‌ی که‌سان له جیهاندا ئەویش هه‌زه‌تی (نووح) و (خدری زینده‌)ن که هه‌ردووک به‌(جاویدان)یش ناسراون له هه‌ره کۆنترین سه‌ره‌تای مرقۆه‌وه و بۆ نمونه داستانی (کلگامش)ی پاشایه‌کی کورد له نه‌مری و جاویدانی (نووح) ده‌دوێ که به‌زمانی (سۆمه‌ری) باپیرانمان نووسراوه و ئەو نووسینه تا ئیستاش له‌سه‌ر هه‌زاران خشتی سووره‌وه‌که‌راو نووسراوه.

لێره‌دا (کوردی) رایگه‌یاندوه که له‌لایه‌ن دلی خۆیه‌وه هانداوه بۆ خیرا برینی ئەو رینگایه‌ی له‌به‌ری بووه که هاوتایی له‌گه‌ڵ (خدری زینده‌)دا کردوه له خیراییدا. له راستیشدا وه‌ک بۆم ساغ بووه‌ته‌وه که (کوردی) یه‌کیکه بوو له کاتی خۆیدا هاوتای نه‌بووه له خیرا رۆیشتندا. و به‌تایبه‌تی له‌و رینگایه‌ی ناو ئەم هه‌لبه‌سته‌یدا و له خۆشه‌ویستی یاره‌که‌یدا ئەوه‌نده‌ی تر تیزه‌وتر بووه بۆ هه‌رچی زۆر (زوتر) گه‌یشتنی.

قه‌دبەر:

له رینگه‌ویاناندا گه‌لی شوینی ئەوتۆ هه‌ن، که په‌لێکیان لێ ده‌بیته‌وه، هه‌رچه‌نده رینگای ئەو په‌له سه‌خته‌ره له خودی رێویانه‌که، به‌لام رێبوار له رینگای ئەو په‌له‌دا زۆر زوتر ده‌گاته شوینی مه‌به‌ست.

وه‌ک له‌م هه‌لبه‌سته‌شدا ده‌رده‌که‌وی ئەو رینگایه‌ی (کوردی) له‌و گه‌شتی ناو ئەم هه‌لبه‌سته‌یدا، ئەوه رینگای (ئه‌سته‌مبۆل) بووه. که ئەوسایه دوا‌ی رووخاندنه‌که‌ی پاشایه‌تی (بابان) بووه و (ئه‌حمه‌د پاشا) ئەوکاته له (ئه‌سته‌مبۆل) بووه.

ئەو برینی رینگه‌ کورته‌ی که پام گه‌یاند له کوردیدا به‌(قه‌دبەر) ناوده‌بریت.

واده‌رده‌که‌وی که (کوردی) سه‌ره‌تا له‌گه‌ڵ (کاروان) یێکدا که‌وتوه‌ته رێ بۆ (ئه‌سته‌مبۆل) به‌لام تیزه‌روی و بێ ئارامی له‌تاو دووری (ئه‌حمه‌د پاشا) وه‌هاپان له کوردی کردوه، به‌رۆیشتنی به‌(قه‌دبەر)ه‌کاندا له (سوله‌یمانی)یه‌وه زۆر پێش کاروانه‌که که‌وتوه و به‌پرسیار چووه‌ته‌وه سه‌ر رینگه‌که و به‌ر له کاروانه‌که گه‌یوه‌ته لای (ئه‌حمه‌د پاشا) له (ئه‌سته‌مبۆل). به‌هۆی له‌ناوچوونی چه‌ند تاكه هه‌لبه‌ستیکی ئەم پارچه هه‌لبه‌سته له (مس)دا، بۆیه به‌داخه‌وه نازانم ئەم (دووه‌می) تاكه هه‌لبه‌سته‌ی که له سه‌ره‌وه جێگرم کرد، ئایا له راستیدا چه‌نده‌مین تاكه هه‌لبه‌سته، یا چه‌ند تاکی لێ له‌ناو چووه.

وه‌ک ده‌رکه‌وت له‌م پارچه هه‌لبه‌سته‌دا که له پێشه‌وه نووسیومه، هه‌ر ته‌نیا تاکی (یه‌که‌م) له (مس)دا بوو، واته تاکی (دووه‌م و سێیه‌م)ی تیا نه‌بوو، به‌لام تاکی (چواره‌م و پێنجه‌م)ی له (مس)دا هه‌بوو که هه‌ر پێنج تاكه‌که له (ن ، گ/ ۱)دا هه‌ن.

۳- چه پس = بهندی، بهندکراوی ناو بهندیخانه (زیندان).

چاه = چال، مه بهست له بهندیخانه (زیندان)ه.

چه پسی چاهی میحنهت = بهندکراوی ناو زیندانی ئه رک و ناخوشی.

ئهم جوړه دهر پینه له هه لبهسته کوڼه (کلاسیکی) یه کاندایه تیکه به مه بهستی خراڼه ناو (بیری ناو) هوهی حه زرهتی (یووسف) له لایه ن برایه کانییه وه که چاویان پیادا هه لنه دهات، هه روهها مه بهست له زیندانی کردنه کهی حه زرهتی (یووسف) و که دواي له (بیر) دهر هینانی و فرۆشرانی له بازاری (میسر) دا که (عه زیزی میسر) کړی و له سه ر بوختان پیا کردنی (زوله یخا) ی ژنی (عه زیزی میسر) به (یووسف) دا له داخی ئه وهی که (یووسف) دهستی له گه ل (زوله یخا) دا تیکه ل نه کړد بوو که له هه ر دوو زیندانه که دا یووسف له (میحنهت) دا بوو، که شاعیران له هه لبهسته کانیاندا ژور جار نیشانیان بۆ کردووه.

دیار: نیشتمان - که (کوردي) ئهم هه لبهسته ی به ړیگه وه داناوه که له دهره وهی نیشتمان بووه، بویه داخی له دهست (دووری دیار): دووره ولاتی خوار دووه و وهک بهندکراوی ناو زیندان بووی خوی وهها داناوه.

یار: دۆست، خوښه ویست و مه بهستی له (ئهمه د پاشای بابان) بووه که دوورییه کهی (کوردي) لهو (پاشا) یه ی وهکو چه پسی ناو زیندان داناوه.

بۆ شیفای دهر د = بۆ رزگار بوونی لهو دهر د و (میحنهت) ی دوورییه ته نیا ماچ کردنی (پیشانی) = (ناوچه وان)، (ئهنی) (ته ویلی) (ئهمه د پاشا) ی به دهرمانی چاره کردنی ئه و بهندی و (میحنهت) ی ماندوویی ړیگه و (دووری) ی له (ئهمه د پاشا) ره چاو کردووه. دهر د: نه خوښی، مه بهستی له ماندووییته و نازاری دووره ولاتی و دوور له (ئهمه د پاشا) بوو. دیاره: ئاشکرایه، روونه.

چاری ماچی پیشانی: (کوردي) به لایه وه و ابووه که له چاک کردنه وهی خویدا له تاو نه خوښی بهندکراوی و میحنهت و دووری (یار) و دیار (کوردي) چاکترین چاره ی به ماچ کردنی ناوچه وانی یاره کهی زانیوه.

جیاوازی و شه کانی ئهم تا که له سه ر چاوه کانیدا:

میحنهت (ن): خهسته گی

چاری (ن): دیاری: به خشیش.

ماچی پیشانی دهوی (گ/۳) ماچی کولمانی دهوی که ئهمه ش ناراسته، چونکه (کوردي) له تیکرای هه لبهسته کانیدا ئاوا به ړه پ و راستی و راشکاوانه ی پر له (عاطیفه) وه (ماچی کولمان) ی دهر نه بریوه، وه له کورده واریدا نه ریتیکي کوڼه مان باوه که دوو نیرینه ی دۆستی ئه وتو که ده میک بی یه کیان نه دیبی که به یه گه یشتن ناوچه وانی به کتر ماچ ده کن، به تایبه تی ئه گه ر نیرینه یه ک خزمیکي یا دۆست و ئاشنایه کی کچ یا ئافرهت (میینه) ی خوی له دواي ماوه یه کی دوور دپته وه ئه وسا نیرینه که ناوچه وانی ئه و ئافرهت ماچ ده کات.

ماچی پیشانی (مس): ماچی کولمانی، به لām نووسیویه: نسخه (پیشانی) واته ئەم (ماچی کولمانی) یه له نسخه‌ی تردا (ماچی پیشانی نوسراوه) که واته له (ن و مس) دا (ماچی پیشانی) هاتوو و هەر له (گ/۳) دا نه هاتوو، بۆیه له سه ره وه من (پیشانی) یه که م هه لێژاره که به جێتره به پیتی شکۆمهندی (ئهممه پاشا) و دۆستایه تیی نیوان (کوردی) و ئەو (پاشا) یه. دووری دیار و یاره دل (گ/۳): دووری و خه می تۆیه مودام.

هه لسه نگاندن:

له م تاکه هه لسه سه ته دا (کوردی) زۆر ورده کاری و جیناس ئاراییی راگه یاندوو که توانای خۆی ده گه یه نۆ له هۆنه ریدا که:

(کوردی) وشه گه لی: (یار، دیار، چار) ی له م تاکه هه لسه سه ته دا گرد کردوو نه ته وه و له گه ل جیاوازی و اتایشیاندا هه مووانی په ستاو تووه ته وه واتای گشتیی ئەم تاکه هه لسه سه ته یه و که هه موو ئەم وشانه نزیکایه تیی (جیناس) یشیان پیکه وه هه یه، به پیتی ده ستووری و پێژهی کۆن په سه ندی و بالایی و جوانی و جوانکاریی زۆری تێدایه له راستیشدا له بیستن و له بهر گوێ خۆشتریکه.

۴- (قیبله‌ی مصطه‌فا) له سه ر زاریدا ئەم (قیبله‌ی مصطه‌فا) یه (که عبه) ده گه یه نی.

به لām (کوردی) هونه رمه ندانه یارییه کی و پێژیه یی به م دوو وشه یه ی (قیبله) و (مصطه‌فا) یه کردوو که هه رگیز مه به سه تی له و (که عبه) یه نییه که ئیسلامه کان له هه ر پێنج نوێژی پۆژانه یاندا له چه ندین نزاکاری و له (حه ج) کردنیاندا رووی تێ ده کهن، به شکو (کوردی) مه به سه تی له قیبله‌ی خودی خۆیه تی نه ک هی ئیسلامیه که ی، که وا چۆن ئیسلامه کان رووده که نه (قیبله) ئەوه تا ئەمیش رووی کردوو ته باره گای (ئهممه پاشا) ی هاوال و خۆشه ویستی و گه وه ی نیشتمانه که ی.

ئهمجا ئەم (قیبله تاییه ت) هی خۆی که به (قیبله‌ی مصطه‌فا) ناو بردوو و مه به سه تی له و (مصطه‌فا) یه نییه که یه کیکه له ناوه کانی پێغه مبه ری ئیسلام- (د.خ) به شکو (کوردی) خۆی ناوی (مصطه‌فا) بووه، که واته مه به سه تی (کوردی) له باره گایه که ی (ئهممه پاشا) یه که قیبله‌ی تاییه تی خودی (مصطه‌فا به گی کوردی) بووه له هه مان کاتیشدا له ناوه کانی تری پێغه مبه ر (ئهممه د) و (ئهممه دی موختار) بووه که ئەوه تا ناوی ئەو پادشا بابانه ی که دۆستی (کوردی) بوو له دیدنه ی کردنی دا بووه ناوی (ئهممه د) بووه که (نالی) له هه لسه سه ته شاکاره که یدا به بۆنه ی دانانی (ئهممه د پاشا) به (پاشایه تی بابان) و مردنی باوکی (ئهممه د پاشا) وه ئەو (ئهممه د) هی به (ئهممه د موختار) ناو بردوو. هه روه ها (کوردی) یش هه مان (پادشا) ی به (ئهممه د موختاری بابان) ناو بردوو له م تاکه هه لسه سه ته یدا.

ئه ستانه: یه کیکه له ناوه کانی شاری (ئه سه ته موول، ئه سه ته مبول، ئه سه تام ببول، ئیسلامبول... هتد. که وه ک رام گه یاند (ئهممه د پاشا) دوا ی رووخانی بابان له وی بووه که (کوردی) چوو ته لای ئەو.

ئەستانە: شوپن، بارەگا- (كوردی) لێرەدا بەیەكخستنی دوو (ناوی) (ئەستانە) و (ئاستانە) وردەکارییی؛ ویژەیی کردوووە كە بەلگەیی توانایی و لێهاتووویی (كوردی) یە لە هۆنەریدا .

لە نیوان ئەم سێ تاکە هەلبەستەیی پاشماوەی هەلبەستە سەرەتا لەناوچوووە کەدا (كوردی) بەپاشکاوێ راست و پەوانی مەبەستی ناوەرۆکی سەرپاکی ئەم هەلبەستەیی راگەیاندوووە .

کەوا دلی هانی داووە و لە بەرەو سەردان (دیدەنی) کردنەیی (ئەحمەد پاشا) ی بابان بوووە .

۵- (هیجری): نازناوی دووهمی (كوردی) بەواتە (دووڕیتی) كە مەبەست لە دوور كەوتنەووە لە شاری (سولەیمانی) یا لە (كوردستان) بوووە، چونكە (كوردی) ئەم نازناوەی (هیجری) یەیی لە دوا تاکی هەلبەستەکانیدا دەربریووە كە کاتی ئەو هەلبەست دانانە لە دەرەووەی ئەو شارە یا (كوردستان) دا بوووە .

کەواتە بوونی ئەم (نازناو) ی (هیجری) یە، لەم تاکە هەلبەستەیی سەرەووەیدا، بەلگەیی ئەو یە کە ئەم تاکە هەلبەستە دواتاکی ئەو پارچە هەلبەستەییەتی کە بەداخەووە هەر تەنیا پینچ تاکە هەلبەستیم دەست کەوتوووە .

لە نیووە بالی یەكەمی ئەم تاکەدا (كوردی) بەناشکرا دەربریووە کە ئەم هەلبەستەیی بە رێگەیی چوونە (ئەستەموول) هەو داناووە کە بەناوچەیی (چۆلەوانی) و (دەشت) و (کتیو) دا لە بێ ئارامی و شپرزەبیدا تێ پەریووە و هەلپەیی زوو گەیشتنە بارەگای (ئەحمەد پاشا) ی بوووە لە نەسرەوتندا، بەپادەیک بەر لە (کاروان) گەیشتوووە .

(لیقا): دیدەنی، سەردان و چاوپێکەوتن کە مەبەست بەیەكگەیشتنی بوووە (بە ئەحمەد پاشای بابان).

(خاصەکی): لە رووی زمانەوانییەووە بەواتا تاییەتمەندییەیی . بەلام لە سەردەمی فەرمانرێهواویی (عوسمانی) دا زارگوت (مصطلح) یکی تاییەتی بوووە بەواتە ئەوانەیی نزیکاییەتی و پێوهندیی دۆستاییەتیان لەگەڵ خودی (سولتان) هکانی (عوسمانی) دا هەبوووە، هەر لەبەر ئەمیشە کە (كوردی) (ئەحمەد پاشا) ی بە (میوانی سولتان) ناو بردوووە، چونکە لە (خاصەکی) واتە تاییەتمەندەکانی خودی سولتان (خەلیفە) ی (عوسمانی) بوووە .

ئەو هەش پێزی بەرز و شکۆداری (ئەحمەد پاشای بابان) دەرەخات .

لەم تاکی دووهمی ئەم دواتا کە هەلبەستەیی سەرەووەدا (كوردی) درێژەیی بەباسی رۆیشتنە خیرا و شپرزەبیبە کەیی خۆی داووە کە مەبەستمان لە پێگەیشتنی (لیقا) ی (ئەحمەد پاشا) بوووە کە لە میوانە تاییەتمەند (خاصەکی) یەکانی خودی خەلیفە (سولتان) ی ئەوسای (عوسمانی) بوووە .

چاوه کهم زانیوته؟

- ۱- چاوه کهم زانیوته، بۆ شهو، خه و له چاوم ناکهوی چونکه من پیش خدمه تم پیشخزمه تان نانون شهوی
- ۲- رۆژ و شهو، دائیم له بهر دیدهی خه یالم حاضری سا چ فهرقیکی ههیه بۆ من ئیتر ئیره و ئهوی
- ۳- بهس نییه ئیره دهویرم جار به جار باست بکه م؟ نه مدهویرا قهت له بهر ئه غیار، که ناوت بهم لهوی
- ۴- دل له بهر زامی فیراقت دائیما زاری دهکا رۆژ و شهو مه نعی دهکه م، باز دهردی سهخته و ناسرهوی
- ۵- عه قل و دینم داوه پیت لیشی دهتۆری مالمویران دهوله تیکی موفت و بی صاحیبه، بۆچی ناتهوی.
- ۶- گهر موخه ییه ر بم له مابهینی بههشت و وهصلی تو وهصلی تو بۆ من جهه نهم پر له جهه ننهت نامهوی
- ۷- ئه ی رهقیب ویلم له دهستت، ئیره بۆ لیم ناگه پیتی؟ باوه کوشتهت نیم ئه ری هه ی بهد مه زه ب چیت لیم دهوی؟
- ۸- ههروهکو کووهی دهماوهنده سهری پر شویرشم قهت ته می هیجران و خه م، ساتی له دوری ناروی
- ۹- گهردنی (کوردی) له کیوی بیستوون مهحکه مته چونکه (سهه ساله) له ژیر باری غه مایه و نانهوی

.....
 ۱- پیشخزمهت: بهردهست، خزمهتکاری بهردهست.

سهرچاوهی ئەم ههلبهسته (مس، عن، ن، گل، ف، ص، کش/۱، کش/۲، ر، جلی، ما، نم/۱) و، (کم، گ، سا، س، گ، له گه ل (مشاهر الكرد وکردستان) و له مانه دا (کم) م کرده بنکه ی لیکۆلینه وهی و که لکم له وانی تریش وهرگرتوو. به داخه وه (بۆنه) ی ئەم ههلبهسته م لئ ئاشکرا نه بووه، له گه ل ئه وهشدا وهک دهیبنری ئەم ههلبهسته (۱۸) سهرچاوهی ههیه. که له (کش/۱) دا

که دهستنوسى (محهمهء ئهمين) ناويک وهرم گرتووه له (کش/۲) ته نيا تاکی هه وتهمى نووسراوه که ئه ویش له کاتى ژيانى (حریق) دا نووسراوته وه (سا) تاکی شه شه مى تيايه و ليکی داوته وه.

بو شه و (ف، نم/۱، کم، گ/۲، س، گ/۳، مشاهير) بوچی: (بوچی).

بو شه و (ر): چ شو

بو شه و (جلی، ما): شو بوچ

پيشخزمه تم (ر): پيشخدمى

چونکه من پيشخزمه تم (ما) چونكى تو پيش خدمت.

چونکه من پيشخزمه تم (جلی) چونکه من پيش خدمتم.

له (کش/۱، محهمهء ئهمين) دا ئهم تاکه هه ر (چاوه که م زانيوته بوچی) ماوه و ئه وى تری له ناوچووه.

۲- دیده: چاو، بينين، چاف، چه م.

خه يال: بير.

حاضر: ئاماده.

فهرق: جياوازی.

دائيم (نم/۱، ف، کم): دايم.

دائيم (گ/۲، س، گ/۳): دائم.

له بهر (ما): لپيش. ئه ميش له ننگه.

دیده (کش/۱، محهمهء ئهمين): فکرى.

حاضرى (نم/۱): حازرى.

حاضرى (ر): حاظرى.

بو من ئيتر (ر): ايتر بو من.

ئيره و ئه وى (ر) اير اوى.

بو من ئيتر (مشاهر) بو من.

۳- باست بکه م: ليت بدويم به چاکه

ئه غيار: بيگانه، بيانى

له وى: به داخه وه بو م ساغ نه بو وه وه که (ئه وى) کوئيه و ئيره ش کوئيه.

باست (ما، کش/۱، محهمهء ئهمين، جلی) بحست

باست (نم/۱): حسست

باست (کم): به حسست

باست بکه م (ر) ناوت برم

ئه غياره که (نم/۱، کم): اغياره که، ئه ميش له ننگه

ئەغبارەكە (مشاهیر): اغیار
قەت (ر، ف، ما، نم/۱): قط
كە ناوت بەم لەوئ (ر): لناوت بم لوی.
كە ناوت بەم لەوئ (كش/۱، محەمەد ئەمین): برم ناوت لوی

۴- فیراق: دووری، جیایی
دائیما: هەمیشە
زاری: گریان، هاوار
مەنع: بەرگری، نەهیتشتن، قەدەغە.
باز: دیسان
سەختە: گرانه، قورسە
ناسرەوی: ئارام ناگرئ
ئەم تاکە لە (جلی، ما) دا نییە، چونکە لەگەڵ تاکی دواییدا پاش و پیش بوو.

زامی (ر): زای = برینی
دائیما (نم/۱، ما، کم، گ/۲، س، گ/۳): دائما.
زاری (گ/۲، س، گ/۳): یاری.
رۆژ و شەو (ف، ر، نم/۱، گ/۲، س، گ/۳) رۆژ بەرۆژ
رۆژ و شەو (س) رۆژ نییە رۆژ
رۆژ و شەو (ما): رۆژ شو،
رۆژ و شەو (مشاهر) زو بە زو
مەنعی دەكەم (ما) منع دكم
سەختە (ر): سخته
دەردی سەختە (ما) درد سخته
۵- عەقل: ژیری، هیژایی.

دین: ئاین
مألویران: مالکاول، خانە ویران
دەولەتیکى: مالتیکى، سەرمايەییەکی مەبەستى له عەقل و دینەكەییەتی
موفت: بەلاش، خۆرایى، بەبئ نرڤ.

صاحیب: خاوەن
ئەم تاکە لە (ما) دا چوارەمینە وەك تاکی پیشوویدا رام گەیاندا، لەگەڵ ئەودا پاش و پیشە
دینم (ف، نم/۱، کم، گ/۲، س، گ/۳، مشاهیر): هۆشم، ئەمیش نابئ، چونکە هۆش و عەقل
هاکا یەك بن، بەلام دین جیایە و لە سەرچاوە کۆنەکاندا یە.
داوہ پیت لیشی دەتۆرئى مألویران (ما، جلی) داوہ پیت لئ دتوری چاوکم.

مالتویران (ر): چاوهکه م

ئەم تاکە لە (جلی) دا چوارەمینە.

۶- موخەبیە: سەریشک

وەصل: پێکگەیشتن

جەهەننەم: دۆزەخ

جەننەت: بەهەشت

گەر (مشاهیر): گر.

لە مابەینی (ر، ما): لمابین.

لە مابەینی (گ/۲، س، گ/۳): لە نیوانی

تۆ (سا، گ/۲، س، گ/۳): یار، ئەمەش ئاشکرایە کە هەلەیهکی زمانییە؛ چونکە هەلبەستە کە بەتیکرایی و ئەم تاکە بەتایبەتی (موخاطەب) و (تۆ) تر لەم تاکەدا هەیە، ئیتر چۆن دەگونجی یار بێ. وە ئەم تاکە لە (جلی) پێنجەمە.

ئەم تاکە سەرەو هەبێکە لەو تاکە هەلبەستەکانی (کوردی) کە بەسەر زاری واتایە ک دەگەینێ کە پێچەوانەی واتا و مەبەستە کە یەتی وە لەبەر ئەوەی کە (مامۆستا عەلانی دین سەجادی) لە پەراوی (میژووی ئەدەبی کوردی) پێدا بەر لە ۳۰ سال پتر زۆر بەجوانی ئەم تاکە لی ک داوەتووە بۆیە بەچاکم زانی کە نیشانە بۆ ئەو بکەم کەوا لێرەشدا پوختەیهکی ئەو لێکدانەو پە پەپری مامۆستای ناویراو لە خوارەو وەرگرم کە:

(کوردی) لەم تاکەیدا بەیارەکی گوتوو: ئەگەر لە نیوان بە تۆ گەیشتن و دۆزەخدا سەریشک بم، ئەوا پێکگەیشتنە کەت هەلدەبژێرم، تەنانەت ئەگەر دۆزەخیش پری بکری لە بەهەشت، یا بۆم بێ بە بەهەشت، هەر نامەوێ و دەست لە پێکگەیشتنە کە تۆ هەلناگرم و ئەو بەهەشتەم ناوی. ئەمەش نیشانەیه بۆ ئیدیۆم (کینایە) یەکی کوردانە کە یەکی بە یەکی دەلی (برۆ جەهەننەت لی پری) کە ئەمە بەجێو و قسە ناشرین وەر دەگیرێ، بەلام لە راستیدا وانیه مەبەست لەو هیە: (دەبرۆ دۆزەخت لی پری کرابی تاکو جینگە تۆی تیا نەبیتەو).

ئەم دەربیرینە بەهێزە (کوردی) جارێکی تر ئەو مان بۆ جیگیر دەکات کە بەپێچەوانە ی بۆچوونی هەندێ سەرچاوە هەلبەستەکانی (کوردی) سادەبن و لە زۆر شوێندا ئەو پەری قوولی و گێژ و بەو وشە یاری کردن و تەلەئی زمانی ناهو و چەواشەکردن و وردەکاریی وێژەیی کۆنی تێدا یە، وەک لەم پەراوییه دا دەر دەکەوێ و ئەمەش پایە ی بەرز یی (کوردی) و توانایی ئەومان بۆ ئاشکرا دەکات.

۷- رەقیب: ناحەز، ناکەس، دژ، ئەیار.

باو کوشته: ئەوی باوکی کە سێکی کوشتی، باوک کوشته.

بەد مەزەب: بەد مەزەب، بی ئاین، خوانەناس

ئەوی رەقیب ویلم لە دەستت لە سەرچاوە ی (ر) دا هەر ئەو نەو نەو ئەم نیو بالی یە کە می ئەم

تاكهى نووسيووه و ئهوى دى بهجى هيشتووه يا لهبىرى چووه يا بوى ساغ نهبووهتهوه.

ويلم (كش/۱، محمهء ئهمن): ويل بوم.

بؤ (كش/۱، كش/۲، احمد، ما): بوچ.

ناگه پىي (كش/۱، كش/۲): ناكرى، ئههه پىنووسى كؤنه

ناگه پىي (ما): ناكرى.

ناگه پىي (مشاهير): ناكه رى، هه لهى چاپيه

باوه (كش/۱): بابه

باوه (نم/۱، كم، گ/۲، س، گ/۳): باوكه.

كوشتهت (ما) كشتت، ئههه پىنووسى كؤنه.

كوشتهت (گ/۲، س، گ/۳) كوژتهت

ئه رى (ما): ار

ئه رى هه رى (ر) ارى هه رى ار - مه زه ب (مشاهير) مذهب

چيت (كش/۲): چت

چيت (ك/۲، س): چيت

ئه م تاكه له (جلى) دا نييه

۸- كؤها: كىوى، چىاي، كه زى، شاخى.

دهماوند يا دهباوهند يا دهنباوهند: ناوى ناوچه يه كى فراوانه له نيوان (رهى) و (ته به رستان) دا

لهو ناوه نديدا چىايه كه هه يه، چىا كه ش هه ر بهو ناوه وه يه.

ئهو چىايه زؤر قووج و سه خته سه ره پؤيه كه ي خرى كى گومه زييه، به گوند و باخات و ميوه جات

دهورى دراوه، له هه موو چىاكانى دهور به رى به رزتر و هه ميشه به فرى ناچيته وه، ئه شكه وتى

زؤرى پئويه و كانىاوى (كه راوى) (گؤگرد = كبريت) زؤر لئيه له گه ل جؤره ها كانى ترى وهك

(كل) و (زاج) و هتد. رووبار له چىا كه وه دپته خواري و به لاي (كونه با) دا تى ده پى رى كه

تهم و هالاوى ئه و گه راوانه (هه ميشه سه رى چىا كه يان كرتووه ته وه) هار پى ئاو و هاز هى با

دهنگى سه ير لهو كى وه پىك دپتن، زؤر جار به گه رماى رؤژ هالاوى گؤگرده كه گلىه ده كا.

ئه فسانه ي زؤر لهو دهنگه دهنگه و هاره و هاز ه و گر و گلىه و ته مومژ و سه خت ييه دروست

كراوه و هؤنهران له هه لبه سته كانياندا ناويان بردووه.

له وانه ده لپن كاتى فه ره يدون سه ركه وت و بيؤراسب يا ضوحاك يا (ئه ژدياك) زؤردارى گرت

و زنجيرى كردو لهو چىايه خستيه زيندانه وه، و گوايه تاكو ئيستاش له گه ل پاسه وانه كانى

دهوريدا هه ر ماون و ئه و ته مه هه ناسه ي ئه وه و ئه و كلىه ي ئاگره ترووسكه ي چاوه كانيتى ئه و

هازه و هاره يه ش دهنگ و ناله و فيغانى ئه وه، ده شلپن حه زره تى سليمانيش (ديؤ) يكى له وى

زنجير و پاله ههنگ كردووه، ئه و رواله ته سه روشتييانه ي شاخه كه لهو (ديوه) و، له

(ئه ژدياك) هيه ... هتد.

ئەمجا (كوردى) كه گلهيى خۆى گرتووته ئەو چيا و رواله ته سروشتييه سهيره .
شۆرش: ئاشووب و ههلا و هاتوهاوار و مهبهستى لهو دهنگه دهنگهيه كه له چياى دهماوندهوه
دپت، ئاوههاش له سهريدايه .

تەم: مژ، ههلا، هالاو. مهبهستى لهو تهمهيه كه بهچياكهوهيه وهك تهمى كهله و دلئى (كوردى) له
داخى دووريدا .

هيجران: دوورى، له يار جيايى .

نارپهوي: لاناچئى، ناروات وهك ئەو دهنگ و تهمى چيايه .

نيوهى يهكهمى ئەم تاكه له (كش/١، محهمد ئەمين) دا فهوتاووه .

كۆهى (ر، ما، گ، س، گ/٣): كئوى .

دهماوهند (نم/١، كم، گ/٢، س، گ/٣) دهماوهندى .

سهرى (ما): دلهى .

سهرى (ر): دلئى .

سهرى پر شۆرشم (نم/١، كم، گ/٢، س، گ/٣، مشاهير): سهرم پر شۆرپشه

غهم (گ/٢، س، گ/٣): خهم .

له دهورى (كش/١، ر، ما): لدورم .

قهت (ر، ما) قط. ئەم تاكه له (جلى) دا نيبه .

گهردى: ملي، سكوردى، ههوكى، ئەستوى .

بيستوون: چيايهكى بهرز و سهخت و ماهى زهرده له نيوان (ههمدان) و (حهلوان) دا و ئەوى

بۆ ئيره مهبهسته و نيشانهى بۆ كراوه ئەو بهشيهتى، كه ئەو چيا و ماهى زهرده تeshوي تاش

كراوه، له لايهن هونهرمندى دلدارى شيرينهوه كه ناوى (فهراهاد) بووه .

سهد: له سهه ئەم وشهيه له (عن) دا ئەم پهراويزه فارسىيه بۆ نووسراوه:

(شنيده ام كه مقصود از سد، حرف سين و دال است به حساب ابجدى كه، شست و

چهار است و نه مقصود از معني سد است و گويا كوردى) رَحْمَةُ اللَّهِ بِمَنَاسِبَتِ دَخُولِ

عُمَرَشْ بِه سَنَه شَسْت و چهار كه زياتر از عُمَرِ پيغمبرِ آخِرِ زَمَانِ اُسْت. عليه صلاة

والسلام. علي)

واته (بيستوومه كه مهبهست له وشهى (سهه) ههردوو پيتى (س) و (د) كه بهژمارهى

ئهبجهدى (س = ٦٠) و (د = ٤) و ههردوو پيتهكه (شهست و چوار)، نهك مهبهست له واتهى

وشهى (سهه) كه دهكاته (١٠٠). گوايه، ئەمەش (كوردى) خوا بيبهخشى بهبۆنهى گهيشتنه

شهست و چوارى تهمهنييهوه وتوويه كه پتريكه له تهمهنى پيغمبهرى ئاخىر زهمان سلاوى

خواى لئى بئى - عهلى) ئەوى زانراوه تهمهنى پيغمبهرى ئيسلام - د.خ - ٦٣ سال بووه، ئەمەش

بهلگهيهكى جوان و سهيره بۆ تهمهنى كوردى ديارى كردن كه سهرچاوهكان به (٤٠) ساليان

داناوه و بۆى ساغ بووهتهوه كه ئەو سهرچاوانه راست نين، ههروهك له شوينى خۆيدا ديارى و

جېگيرم كړدووه به به لگه ي به هيزه وه

نانه وئ: ناچمى، خوار نابيته وه، ئم وشه ي (نانه وئ) يه به پړنووسى كؤن (نانوى) دهنووسرى
كه به (نانوئ) ده خوئندريته وه و بؤ ئيره ش ده گونجى كه مه به ستى مردنه، واته نامرى و
خؤراگره. به لئى (كوردى) له م تاكه هه لبه سته يدا خؤراگرى و دل به هيزى (وره) به رز داده نئ.
خؤى به رامبه ر به زوره ي رؤژگار و ئه وه موو سته م و ناخؤشيه وه دهر بړيوه كه له سه ريئى
ئودا روويدا له پشيوى ناوخوئى و ده سكارى بېگانه و دراوسېكانمان.

ئم تاكه له (جلى) دا شه شه مينه و دواتاكه:

كئوى (كش/٢): كوهى

سه د سائله (ر، ما) ساليكه

سه د سائله (گ، جلى، س، گ/٢) چهند سائله.

غه مايه و (كش/٢، جلى): خه ماندا

غه مايه و (ما، نم/١، كم، گ/٢، س، گ/٣): خه مايه.

غه مايه (ر): غم دايه.

گردنى (مشاهر): كردنى.

هه‌لبه‌ستی "کوردی" به شیوه‌زاری گۆران

۱۱۶

صهیدی مه‌زانان

- ۱- (صهیدی) مه‌زانان، (صهیدی) مه‌زانان
مه یۆ بزنانان. کۆمه‌ندهن جانان
- ۲- یه‌قین جه عه‌شقی یاران رهم که‌رده‌ی
وه‌رنه، چین عیله‌ت لیوه‌نی هه‌رده‌ی؟
- ۳- ئازیزم حه‌یفه‌ن یادت که‌م بییه‌ن.
مه‌گه‌ر دهره‌د عشق جه‌یادت شییه‌ن
- ۴- من جه‌ دللی زار، ئە‌ی چه‌ند فه‌رده‌وه.
یاد، دیرینه‌م نوۆژهن کـــه‌رده‌وه.
- ۵- ئە‌بیات عیشقه‌ت، گه‌ر (گه‌زاف) نییه‌ن؟
ده‌لیل لوطف وه‌رینه‌ت چییه‌ن؟
- ۶- په‌ی چیش گوم که‌رده‌ی هه‌م فه‌رد جارار.
هوریزه‌ وه‌پا چون کـــاروانداران.
- ۷- قه‌ده‌م ره‌نجه‌که‌، گه‌ر، زه‌ده‌ی هیجری
خه‌یلی موشتاقی (دیا) ته‌ن (هیجری).

.....
۱- (صهیدی): مه‌به‌ست له شاعیری مه‌زن (صهیدی)یه، که ئە‌م (وشه)یه نازناوی ئە‌و شاعیر بووه
و ناوی خۆی مامۆستا مه‌لا سه‌ید (مه‌مه‌د) کورپی مه‌لا (سلیمان)ی کورپی مامۆستا (حاجی
سه‌ید ئە‌حمه‌د). له‌ نێوان سالانی (۱۷۸۴-۱۸۴۸ز)دا ژیاوه و له‌ خه‌لکی (هه‌ورامانی ته‌خت)
بووه.

من ئە‌و هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌م له‌ سی سه‌رچاوه‌وه، ده‌ست که‌وتوووه.
سه‌رچاوه‌ی یه‌که‌میان، که‌شکۆله‌که‌ی (مس)ه که سه‌ره‌تایه‌که‌ی ده‌ستنووسی خودی (صهیدی)

دووهم) و، په پری سپیی تری له گه لدا (جزویه ند) کراوه و نه وه کانی ئه و (صهیدی دووهم) ه به ده سنووسی خویمان کام هه لبه سته یان نار ه زوو لی بووبی، ئاویته ی ئه م که شکۆله یان کردووه. ئه م هه لبه سته ی سهره وه که بریتیی ه له نامه یه کی برادرانه ی (کوردی) که له (هه ورامانی تهخت) بووه بۆ (صهیدی دووهم) هاوالی خو ی نار دووه که دیده نیی (کوردی) بکات. هه ر له م که شکۆله سهرچاوه یه مدا هه لبه سته کی تری تیدایه که وه لامی ئه م نامه هه لبه سته ی سهره وه یه که هی (صهیدی دووهم) و بۆ (کوردی) ی برادره ی خو ی داناوه. ئه م سهرچاوه ی (مس) ه یه کیکه له هه ره سهرچاوه گرینگ و بایه خداره کانی ئه م په راوییه م که شوینی پروا و به لگه نامه یه کی به هیزه. ئه م هه لبه سته ی سهره وه (تاسه نامه) ی شاعیر (کوردی) و گازنده کردنیتی له (صهیدی دووهم) ی برادره ی و خو شه ویستی. هه ر ئه م هه لبه سته له لاپه ره (۲۰۵) ی دیوانه چاپکراوه که ی (صهیدی) دا له دوا ی ته واکردنی ئه م هه لبه سته ی (کوردی) یه وه ئه و (وه لام) هیش پیشکیش ده که م.

ئه میش لیکدانه وه ی وشه کانی ئه م تاکی یه که مه یه:

مه زانان: نازانی؟

مه بۆ: ئایا نابیت؟

بزانان: بزانی، بزانی؟

کوو: له کوو؟

مه ندهن: ماوه؟ ماونه ته وه، مه به سته ی (له کوپران) ه.

جانان: گیانان- که مه به سته له دۆست و برادرانه.

۲- یه قین: به راستی، بیگومان.

جه: له.

عشقی: خو شه ویستی، ئه قینی.

یاران: دۆستان، برادران، هاوه لان.

په م: په و، سل، هه لاتن، دورکه و تنه وه.

که رده ی: کردووته، واته: په وت کردووه.

وه رنه: ئه گه رنا، ئه رنه.

چین: چیه، چی شتی که، هو ی چیه، له بهر چین.

عیلله ت: هو، سه به ب.

لیوه ن: شیت، دیتوانه، هه رده ویل.

هه رده ی: به هه رده وه ی، داوته ته که ژوکپو.

مه به سته ی دووریه تییه له یاران و له خو ی (کوردی).

ھەردە: دەشت و دەر و شاخ.
 سەرچاوەیەکی ئەم پارچە ھەلبەستە کەشکۆلی (ن)ە، کە ئەمیش یەکتیکە لە دەسنووسە چاک و
 باوەرپێتکراوەکان کە ئەم ھەلبەستە (کوردی) م لئ وەرگرتوو و ھەلامەکی (صەیدی) م تیدا
 نەدیووە.
 لە جیاوازییەکانی تاکی یەکەم:
 کۆمەندن (مس) کمندن.
 مەزانەن (مس) بزان کورژاوەتەو.
 ۳- ئازیزم: عەزیزەکەم، ئەو خۆشەویستەکەم.
 ھەیفەن: موخابنە، چینگەیی داخە.
 یادت کەم بییەن (یادت کەم بییەن): یادت کەم بوووتەو.
 مەگەر دەرد عشق: مەگەر دەرد و نازار و ناخۆشیی دلداری و خۆشەویستی.
 جەیادت شییەن: لە یادت (بیرت) چوووە.
 ھەیفەن (مس): حیفن.
 بییەن (مس): بیین.
 شییەن (مس): شیین.
 ۴- من جە دلێ زار: من لە قوولاییی دلێ (دەروونی) پڕ تاسەو دەردی یادکردنەوێ تۆدا. وە لە
 دووری تۆی خۆشەویستەو.
 ئەم چەند فەردەو: ئەم چەند تاکە ھەلبەستەو.
 یاد دێرینەم: یادێ تۆم کردووتەو بەم ھەلبەستەم کە یادێ کۆنەم دۆستایەتی نیوان من و تۆ
 وەک جارێ لە نیوانماندا گەرم و گۆر بوو.
 نۆژەن کەردەو: نوێم کردەو، تازەم کردەو. واتە نوێکردنەوێ دۆستایەتی کۆنەمان.
 فەردەو (مس): فردو.
 نۆژەن کردەو (مس) نۆژن کردو.
 دێرینەم (مس) دیرینم.
 ۵- ئەبیات عیشقەت: تاکە ھەلبەستەکانی خۆشەویستیت کە دات نابوون. ئەمە بەلگەیی ئەوێ کە
 (صەیدی) بەر لەم نووسینی نامەیی (کوردی) ھەلبەستی خۆشەویستی بۆ (کوردی) ناردووە
 کە بەداخەو ئەو ھەلبەستە و ئەو ھەلبەستە تری (صەیدی) م بۆ (کوردی) دەست نەکەوتوون.
 گەزاف نییەن: درۆ نین: واتە ئەو ھەلبەستە (تاسەنامە) یانەم تۆ بۆ من ئەگەر ئەوانە درۆ نین-
 درۆ نەبوون؟
 گەزاف: درۆ، ناراست، خۆھەلکێشان.
 نییەن: نین، نەبوون.

دەلیل لوطف: بەلگەى داسۆزى، چاودىرى، لاواندەو، خۆشەويستى پيشاندان.
 وەرىنەت چىيەن: لەمەوبەرت، دىرىنەت، رابووردووت مەبەستى لە نامە ھۆنراوھىيەکانى
 پيشووى (سەيدى) يە بۆ (كوردى).
 وەرىن: پيشوو، جارەن، رابووردوو، زۆر كۆن
 گەرگەزاف (مس): كركزاف = ئەمە رينووسى كۆنە.
 وەرىنەت: ورىنەت.

۶- پەى: لەبەر

{ — < بۆچى، لەبەرچى، بۆ.

چيش: چى

گوم كەردى: بىزرت كەرد، گومت كەرد، لە بىرت كەرد، بىرت چووتەو.
 ھەم فەرد جارەن: ھاو ھۆنەرىيەكەى جارەن، ئەو كەسەى كە جارەن ھەلبەستىيان (تاسە
 نامە)يان بۆ يەكتر دەنارد كە من (كوردى) و تۆ (سەيدى) بووين.
 ھەم فەرد: ھاوال، ھاوھۆنەرى، ھاودەم.
 ھورىزە وەپا: رابە، ھەلسەرە سەرپى، راپەرە، راست بەرەو، مەبەستى لەوھىە كە ئەى
 (سەيدى) زووكە و ھەلسە و، وەرە بۆ لام.
 چوون كاروانداران: ئەو (رابوون)ەت و ھاتنە لای منەت وەك كاروانچىيەكان پوو بکەرە لام،
 سەرم بەدە، دىدەنىم بکە،
 چوون: وەك.

كاروانداران: كاروانچىيان.

پەى چيش (مس): پى چيش

گوم كەردى (مس): كومكردى.

ھەمفەرد (مس): ھمفەرد

ھورىزەو پە (مس): ھورىزە و پە

۷- قەدەم رەنجەكە: قەدەم، پى، قاچ، لاق

رەنجە: ئازار، ماندوو، يەشانەن،

قەدەم رەنجەكە: پى خۆت ئازارىدە، ماندوو بکە- لە رىگەى ھاتنە ئەى (سەيدى) بۆ لای من
 (كوردى).

گەر زەدەى ھىجرى: گەر: ئەگەر

زەدە: ئەنگاوتە، پىكراو، لىدراو- ھىجرى: دوورى، گەر زەدەى ھىجرى: واتە فەرموو بۆ لای
 من، ئەگەر تۆ ئەنگاوتەى ئازارى دووربوونەوھىت- يا- دوورىت لە من.

خەيلى: زۆر (خەيلى)ش دەبىت،

موشتاقى دىاتەن: ئارەزوومەندى دىدار (دىەت) چاوپىكەوتن و، بەيەكگەيشتن وەك من چۆن

ناره زوومهندی دیدارتم.

دیاته‌ن: دیدهنی تۆ، دیدار و چاوپیکه‌وتنی تۆ.

هیجری: ئەم وشه‌یه له نیوان بآلی یه‌که‌می ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌دا مه‌به‌ست له (دووری) و (جیایی) یه‌و له‌م نیو بآلی دووهمیشدا مه‌به‌ست له یه‌کی له دوو (نازناو)ه‌که‌ی شاعیرمان (کوردی)یه.

قه‌ده‌م (مس): قدم

ره‌نجه (مس): رنجه.

زه‌ده‌ی (مس): زدی

موشتاقی دیاته‌ن (مس) مشتاق دیاتن.

لیره‌دا پیشکیشکردنی (تاسه‌نامه) که‌ی کوردی به‌لێکدانه‌وه و به‌راوردکاری و له‌سه‌ر دواندنییه‌وه کۆتایی هات و نۆزه‌ی پیشکیشکردنی ولامه‌که‌ی (سه‌یدی دووهم)ه بۆ کوردی شیوه‌زاری گۆران.

سه‌رچاوه‌ی ئەم وه‌لامه‌ش (مس)ه که خودی (سه‌یدی) به‌ده‌سنووسی خۆی له‌م که‌شکۆلی (مس)ه‌دا وه‌ به‌ده‌سنووسی خۆی نووسیویه‌ته‌وه.

له‌و دیوانه‌ چا‌پکراوه‌دا هه‌لبه‌سته‌که‌ی (کوردی) نه‌نووسراوه، که‌وا دیاره (مامۆستا کاردۆخی) یا ده‌ستی نه‌که‌وتوووه یا چاپکردنی به‌پێویست نه‌زانوووه، که‌مێک شتیکی له‌ باره‌یه‌وه را‌گه‌یاندوووه که‌ گوايه (سه‌یدی) (٢٠) سال له (کوردی) به‌ته‌مه‌نتر بووه به‌لام وه‌ک خۆی بۆی ساغ بووه‌ته‌وه که (کوردی) (دوو سال) له (سه‌یدی) گه‌وره‌تر بووه.

ئهمیش هه‌لبه‌سته وه‌لامه‌که‌ی (سه‌یدی)یه بۆ (کوردی):

١- هیجری نه‌زانان، هیجری نه‌زانان

تۆ به‌حالی ده‌ردی ئیمه‌ت نه‌زانان.

٢- من (سه‌یدی) سه‌ردار سوپای دیوانان

کوشته‌ی ده‌ردی عشق زه‌ده‌ی هیجرانان

٣- تا وانام (کتاب) ده‌رسی عشقم وه‌ند

مۆری دل به‌سه‌جج، نابی عه‌شقم که‌ند

٤- جه‌ مه‌کته‌بخانان، تاقه‌ مه‌شقم که‌رد،

عالم مه‌زانان مه‌شقی عه‌شقم که‌رد.

٥- تاکه (جوان)بیم، نه‌سه‌ودای یار بیم

هه‌دای عه‌شقم بی (په‌وچی) سادار بیم

٦- به‌سادار، عه‌شق یاوام به‌پیری

ئه‌صلا رام نه‌که‌وت من وه‌لای ژیری

- ۷- وههاری عومرم، جوانیم ویهرد.
 گاچهنی هیجران گا بهداخ و دهرد
 ۸- ههر شیت و سادار بیابان گیل بیم
 چمان من جادار، مهجنوونی ویل بیم
 ۹- (سهیدی) تا زیندهن، چهتوی دهردهوه
 بوون مهجنوون ویلهن بهرووی ههردهوه.

- ۳- «واته: تاتوانیم پهراوی دهرسی عشقم خویندهوه و عشقم وهک مؤر لهسهه دلّم هه لکه نند»
 ۴- «واته له خویندنگا کانداه عشقم کردوه و هه مووش ئه مه دهرانن»
 ۵- «واته: هه تا گهنج بووم له پهیکاری عشق بووم بویه ویلی (پهوچی) شوینان بووم»
 ۶- «واته: بههوی عشقه وه مامه وه هه تا پیر بووم. له ژیانما ریم نهکوت به لای ژیرییه وه»
 ۷- ویهرد: تی په پری
 چهنی: له گهل
 ۸- چمان: چونکه.
 جادار: جینشین

بهشی فارسی

عشق اگر

- ۱- عشق، صد بار جگر پاره کند، هجر چرا؟
 هجر اگر قسمت باشد؛ برود (صبر) چرا؟
 ۲- خانهء صبر، چو برباد شد از فرقت تو
 اِلْتِفَات بهدر زید و عمر سوی چرا؟؟
 ۳- سوزش عشق چو شمع نگذارد و هنوز
 خام گوئی تومرا، جان من، این زجر چرا؟
 ۴- زلف تو، باگردن دل، ربط قدیمی دارد
 قطع این ربط به محض سخن غیر چرا؟؟
 ۵- سرگرانی به من سوخته‌ات، بی انصافیت
 رحم اگر نیست، به این بسته زبان، کبر چرا؟؟
 ۶- تو به تیر مژه، یا ابروی شمشیر مثال
 می کنی صید دگر چشم، بگو سحر چرا؟
 ۷- (هجریا)، زاهد عیار بگفت، آنچه که گفت
 باری ارما به مسلمان به کند، گبر چرا؟؟

۱- هه‌آبه‌سته (فارسی)یه‌کانی (کوردی) که له‌م هه‌آبه‌سته‌وه ده‌ست پیده‌که‌ن، (ده‌قی هه‌آبه‌ست)ه فارسییه‌کانم له‌سه‌ر شی‌وه‌ی (نووسینی فارسی) نووسیه‌ته‌وه. سه‌را‌وه‌ی ئه‌م هه‌آبه‌سته فارسییه (عن، چ، ق/۳)یه و هیشتا چاپیش نه‌کراوه.
 ئه‌میش لیکنده‌وه‌ی وشه فارسییه‌کانی ناو ئه‌م تاکه‌ی سه‌ره‌وه‌یه.
 عشق: دلداری، ئه‌فین، ئه‌وین.
 صد: ژماره‌ی سه‌د (۱۰۰)، سه‌ده.
 بار: جار، بار.
 جگر: جه‌گه‌ر، جه‌رگ.
 پاره: له‌ت، پاره پاره، له‌ت له‌ت،

کند: بکات- مەبەستی لەوێهه (جگەر پارە پارە بکات).

هجر: دوورکەوتنەوه، هەلاتن.

چرا: بۆچی، لەبەرچی، بۆ، بۆج.

گر: ئەگەر.

قسمت: بەش

باشد: بێی.

برود: بروات مەبەستی لە رویشتنی ئارام (صەبر)ە.

صبر: ئارام (صەبر) پشوو.

خاوەنی ئەم هەلبەستە:

لە سەرچاوەی (ح)دا ئەم هەلبەستە سەرەوه ئەم سەرە ناوه فارسییە دواوەتی: (من کلام سەید فەیزوللای مۆکری): واتە لە هۆنراوه (فەرمووده)ی سەید فەیزوللای مۆکری)یە، بەلام لە دوو سەرچاوەکە تری ئەم هەلبەستە (عن، ق/۳)دا بەناوی (کوردی)یەوه نووسراوه- که بە باوەڕپیکراوی ئەم دوو سەرچاوەیه وه شارەزایی نووسەرەکانیان من جارێ لێرهدا بەناوی (کوردی)یەوه، نووسیومه و هەر کاتی دەرکەوت که هی (کوردی) نییه، بەپیتی سەرچاوەی تر ئەوا جیگە خۆی دەرگرتی و مایه کامەرانیمه؛ چونکه له پەراوییهدا تهنیا لایهنی راستی گرتنم داوه و مۆرکی (کوردی) بهم هەلبەستەوه ههیه.

واتای تاکه هەلبەستەکه:

که عەشق سەد جار جگەر پارە پارە بکات، ئیتر دوورکەوتنەوه بۆ چییه؟

ئەگەر بەش (نصیب) دوورکەوتنەوه بێ ئیتر ئارام له ئەمان بۆ چییه؟؟

۲- خانە: جیگە، خانووی، خانە، شوینی.

صبری، پشوو، ئارام، خۆراگری، بیندریزی.

چو: که چون، کاتی که.

برباد (بەرباد): بەرباد، لەناو چوون.

شد: بوو، وهک: بەرباد بوو.

از: له، بههۆی.

فرقت: جیابوونهوهی، دووریتی.

تو (توو): تو، ئەتۆ، ته، ئەتوو.

إلتفاتی: لا لیکردنهوهیهک، ئاوێدانهوهیهک.

بەدر: بۆ دەرگا، بەرهو دەرگای.

زید و عمر: دوو ناوی دوو کەسی نێرینهی عەرەبن، که یهکیکیان (زهید) و ئەوی تریان(عمر)ە،

له وێنه (نمونه)ی دەستوور زمانی هێنانهوهدا وهک:

زهید هات و چاوی به عمر کهوت، عمر کوری زهیده. زهید و عمر دوو بران، عمر زهیدی بۆی دا.

سوی: بهرهلای، نهلای، بۆلای، بۆکن.

چرا: بۆچی - له تاکی یهکه مدا لیکم داووتهوه و ئیتر دووباره ی ناوی.

واتای ئەم تاکه:

ئهگەر بههۆی دورویی تۆوه ئارام له بهر بیری و خانه ی ئارام بهرباد ببی ئهوا:

ئیترا چاوپرینه ده رگای کهسانی وهک زهید و عمر له پای چی و بۆ چیه.

ئه میش جیاوازییهکانی ئەم تاکی دوومهیه له سه رچاوهکانیدا:

شدان له (ح) دا نووسراوه: (کند). کهئه مەش ناگونجی.

شدان له (ق/۳) دا نووسراوه: (شودار = شهوه د ئه ر) ئه میش وهک ناگونجی له نگیشی ئه کات.

خانه ی له (ق/۳) دا نووسراوه خانه - که ئه میش له نگه.

ئلتفات له (ق/۳) دا نووسراوه: استعانه (ئیس تیعانه) ئه مه ده گونجی و له بهر ئه وه ی دوو

سه رچاوه که ی تری ئەم تاکه (ئیلتیفاتی) یه، بۆیه چاکم نه کرد، ئه گەر چی (ئیس تغاثه) به جیتره.

عمر له (ح، ق/۲) دا نووسراوه عمر و ئه میش له نگی ده کات و نادروسته.

۳- سوزش تین و تاوی، سووتینه ری سووتانی عشق - له پیشه وه ی ئەم تاکه دا لیکم داووتهوه.

چو: دیسان.

شمعم: مۆم وهک مۆم. واته وهک مۆم دام نه گرسینی.

نگزارید: دام نه نیی و دام نه گیرسینی و بمتوینیته وه.

هنوز: هیشتا، ئیستا، هیشتا کونی.

خام (خاو)، پوچ، هیچوپوچ، بیتهۆده، خاو.

گوئی: ده لئیت، پیم ده لئیت وهک بیهوه دم، پی ده لئیت، به ناپوخته م ناو ده بهیت.

تومرا: تۆ به من وهک تۆ به من بی هووده ده لئیت. پیم ده لئیت ناپوخته ی

جان من: گیانی من، ئه ی گیانه که م.

این: ئەم، ئاهم.

زجر: سزا، ئه شکه نجه، جه خار.

چرا: لی کدراو ته وه.

واتای ئەم تاکه:

ئه گەر له سۆزشی ئه وینی تۆدا (ئه ی دلخوازه که م) بمکه یته مۆم و بمتوینیته وه به ده م

سووتانه وه. ئیترا هیشتا:

بۆچی به خاوو ناپوخته و چاک نه سووتاوم داده نیت، ئه ی گیانه که م من ئاخر ئەم سزادانه مت

بۆچ و له بهر چیه.

گوئی له (ح) دا نووسراوه: (کویی)
جان من له (ح، ق/۳) دا نووسراوه: (جان خود)
۴- زلف (زولفی): زولفی، ئەگریجهی.

تو (توو) لیکدراوه ته وه.

با (با): له گه ل

گردن (گهردهنی): گهردنی، ئەستۆی، ملی، سکوردی.
دل (دل): دل.

رابط: روشته، په یوه نندی، به ندیواری.

قدیمی: دیرینه بی، کۆنی، زووه که بی.

دارد: هه یه تی: وهک په یوه نندی کۆنی هه یه.

قطع: پچراندنی، برینی، پساندنی.

این: ئەم، ئائەم.

بەمحض: هەر له بهر، تهنیا به هۆی.

سخن وتنی، گوتنی، قسه ی، وتە ی، ئاخاوتنی.

غیر: بیگانه، بیانی

واتا:-

تای مووی زولفی تو و گهردنی دلی من، پیوه نندیه کی دیرینه یان له نیتواندایه، ئیتتر پساندنی
ئەم په یوه نندیه، هەر تهنیا له بهر قسه (چوغولی)، (تینچاندنی) بیگانه له بهرچی و بوچ و بق
لیکیان جیا ده که یته وهو دها ئەم دل به تایی مووی زولفه وه هه لئاسراو بی، لیکیان مه که،
جیایان مه که ره وه.

تو با (توو با) له (ق/۳) دا نووسراوه (تن)

دل له (ح، ق/۳) دا نووسراوه (من: واته مەن).

۵- سرگرانی: رق، قین، خه مساردی، گوی پی نه دان.

بەمن: به منی، به رامبه به منی

سوخته ات: سووتاوت (له ناو ئەقین)

بی انصافیت: ناره وایه، بی ئینسافییه.

رحم: نه وازش، چاودیری، به زه بی، دلسۆزی.

اگر نیست: ئەگەر نییه.

به این: ئایه م، به م، به ئەم،

بسته زبان: به سه زمان، زمان به ستراو، بیچاره،

کیر: خو به گه وهره زانین، خو به زل دانان، فیز، لووت به رزی، له خو بایی بوون، پۆز، خو

به مەزنکردن

واتا ئەم تاكە ھەلبەستە:

ئەم خەمساردی و رِق ھەلگرتنەت، بەرامبەر بە منی سووتاوی دلداریت، بی ئینسافییە.
جاتۆ، ئەگەر ھەر بەزەییشت بەم بەسەزمانە بێچارەیدا نایەتەو، ئیتر ئائەم خۆ بە زلزانین و
پۆزەت بەرامبەر بەمن لە پای چی دایە و بۆچی؟

سوختەت لە (ح، ق/۳) دا نووسراوە سوختە، ئەمیش ناتەواوی و لەنگییە.

بستەزیان لە (ق/۳) دا نووسراوە نەسبەزیان.

سرگرانی لە (ح) دا نووسراوە: سرکرانی.

اگر لە (ح) دا نووسراوە: اگر

۶- تو بەتیری: تو بەتیری (گوللە)

مژە: مژە، برژانگ، موژگ، مژولان.

یا ابروی یا ئەو ئەبرۆییە.

شمشیر: شیر، شمشیر: ئەشی ئەو برۆییە کە لێی دواوە، پەیوەست (سێوہنگی) و پان
بووی، چونکە ناوی (شمشیر)ی بردوووە کە لە (شیر) پانتەرە.

مثال: وەک، چۆن، مانەند، ھەر وەک، وەکی، وەکو

می کنی: دەکە.

صید: راوی، شکاری، نیچرفانی.

دگر: ئیتر، ئیکە، ھی تر، ھی کە

چشم: چا، چەم، چاف وەک: چاوت را و دەکا ئیتر.

بگو: بلی، بیژە،

سحر: جادوو.

واتای ئەم تاكە:

تۆ بەو تیری برژانگەت، یا بەو برۆی وەک شمشیرت کە راوی دل دەکا، چاوت، ئیتر خۆت بلی
جادووگەریت بۆ چییە؟

ئەمیش جیاوازییەکانی وشەگەلی ئەم تاكە ھەلبەستەییە لە سەرچاوەکانیدا:

می کنی (ح) دا نووسراوە: میکنی.

می کنی لە (ق/۳) دا نووسراوە: مکنی.

دگر لە (ق/۳) دا نووسراوە: دلم: ئەمەش جوان و بەجییە و دەگونجی.

دگر (ح) دا نووسراوە: (گر)

تو بە: تۆ بە. لە (ح، ق/۳) دا نووسراوە: یا، بە.

تو بە لە (ح، ق/۳) دا نووسراوە: مژو (موژوو)

بگو لە (ح) دا نووسراوە: بگو- ئەمە پینووسی کۆنە.

۷- (هجریا): ئەی هیجری، واتە ئەی ئەو کەسەى کە ناوت (هیجری)یە.

زاهد: ئەوی بەسەرزاری گۆشەگیر و خۆ بەخواناس نیشاندەرە درۆزنە- ئەم بەکارهێنانی (زاهید) و توانج تیگرتنەى کارىکى لاساییکارانەى هۆنەرانه له هەلبەستەکانیاندا ئەگەرچی مەبەست له (نەیار) ه بەلام ئەشى له راستیدا مەبەست له کەسیکی دیاریکراو بى له و سەردەمەى (کوردى)دا کە نەمزانی کتیە.

عیار: فیلبان، ساختهچی، کەلهکەبان، تەلهکەبان، ئەوی خۆی بەپیتی کات و شوین دەگۆری، واتە (هەلبەست) کە مەبەست له (زاهید)هکەیه و له وێژەى کۆن (کلاسیکی) دا هۆنەران زۆریان لەم جۆرە دەربرینانە له هەلبەستیاندا راگەیانندوو.

بگفت: گوتی، وتی.

انچه: ئەوی، ئەوهی، ئەوهکەى.

کە گفت: کە گوتی، کە وتی.

بارى: دەبا، کەواتە، ئیتر، ئەمجا، سائیتر، بارى، ئینجا، قەمى، دەسا، سا ئەگەر.

ئەگەر، خۆ ئەگەر.

ارما: ئەرى ئیمە، ئەگەر ئیمە.

بەمسلمان: بە ئیسلام

نکند: نەکات، دا نەنیت، نەزانى.

گبر: ئەمە و وشەیهکی کۆن و پەسەنى چەند هەزار سالەى کوردییه و بەم (فارس)یش بەکارى دەهینى، بە واتە (فەله- پێرهویکارانى (عیسا) پیغەمبەر- (د.خ) ئەم وشەیه هەرگیز بە واتەى وشەى (کافر)ى (عەرەب) بەکار نەهاتوو و لەم وشەى (کافر)هوه نییه کە له (کوردى)دا وشەى (گەبر) بەشیوهى (گاور) واتە (فەله)یش بەکار دى کە بەداخه وه هەندى کەس له ناشارەزایی و دلپەشییه وه به (کافر) لىکی دەدەنه وه.

واتای ئەم تاکە هەلبەستە:

ئەى هیجری (کوردى) کە (زاهیدی عەبیبار) ئەوهى دژى من گوتى، بەللى گوتى. بەلام ئایا ئەو کە منى به (ئىسلام) دانەناوه. ئیتر بۆچی بەگەبر(گاور فەله)ى داناوم.

هەلبەستەکاندى ئەم هەلبەستە:

داڕشتن و زمانى (فارسی) بىگەردى ئەم هەلبەستە بەلگەى هەرە شارەزایه تى (کوردى)یە و بەتیکرايش ئەم دەقهى دەس من کەوتوو و له سەر هوه جیگرم کرد، شیواویى یەكجار کەم پىوه دیاره و جگە له وهى بىرى ناوه پۆكى تاکەکانى زۆر بەهیز و هۆنەرانه و زانایانه یه، وهستاكارى و مۆرك و چىژى هەلبەستى كوردیى پىوه دیاره. کە له هەلبەستانى تریدا هاوچەشنى ئیترەن.

أیه قران

- ۱- آیه قران، که جاننا دلکش است
شش هزار و ششصد و شصت و شش است
- ۲- یک هزارش، (وعد) و یکی دگر (وعید)
یک هزارش، (أمر)، یک نهی شدید
- ۳- یک هزارش، قصه هایی جانفزاست
یک هزارش، نعت پاک مصطفی است
- ۴- پانصدش بحث حلال است و حرام
صد دعای (نکر) و (ورد)ی صبح و شام
- ۵- شصت و شش شد (ناسخ) و (منسوخ) کتاب
ختم شد والله اعلم بالصواب

۱- آیه: قورئانی پیروژ.

نایهت: پسته یه که له قورئانی پیروژ، له ههمان کاتیشدا واتای (موعجیزه)ش دهدات که مه بهست له کاری له راده به دهره، بهو بر اوایه ی که قورئانی پیروژ فهرمووده ی خویاه و، له توانای مروژف به دهره که لهو جوژه ده قه ی بو دابنریت.
قرآن: ناوه پروکی نهو په راوییه پیروژه یه که به هو ی (جبره نیل)ی سه روکی فریشته کانه وه له خوی مه زنه وه به پیغه مبه ری نیسلام، محمه د کوپی عه بدوللای قوره یشی راگه یه نراوه و نه ویش به (دهمی) به نیسلامه کانی گوتووه نه م په راوییه پیروژه. له سه رینی خه لیفه ی عوسمانی کوپی عه فاندا کوکرایه وه.

واتای نه م تاکه:

گیانه که م نایه ته کانی قورئان دلگیرن به ژماره (۶۶۶) نایه تن، نهو جوژه خویندنه وه یه دریژ ده خایه نی. و ناسانکاری نییه له (نووسین) و (خویندنه وه) یشدا.

که جاننا: که نه ی گیانه که م.

دلکش است: واته دلکشه، دلگیره.

شش هزار و ششصد و شصت و شش: شش هزار و ششصد و شصت و شش (۶۶۶)

۲- یک هزارش: یه که هه زاری، واته له نایه ته کاندا.

وعد و: به‌لین، که مه‌به‌ست له به‌لینه‌کانی خوای مه‌زنن، بۆ پاراستنی چاکه‌دانه‌وه‌ی خه‌لکی که له ژياندا چاکه‌کار و خواجه‌رست بوون به‌پیتی گه‌لی لهو نایه‌تانه له‌وانه نایه‌تی (۹) ی سوورته‌ی (المائیده) و (۷۲) ی (النور) و (۱۱) ی (مریم) و (۵۵) ی (النور) و (۲۹) ی (الفتح) و (۲۶۸) ی (البقره) و (۳۰) ی (فُعِلَتْ) و... هتد، که خوای گه‌وره مزده‌ی لی خۆش بوون و (به‌هه‌شتی) به چاکه‌کاران و خواجه‌رستان داوه.

یه‌کی دیگر: یه‌کیکی تر له نایه‌ته‌کان.

وعید (وه‌عید): واته هه‌زاریکی تر له نایه‌ته‌کانی قورئانی پیرۆز (وه‌عید) جوژه به‌لینیکی هه‌ره‌شه‌نامه‌یزه بۆ تۆله‌سه‌ندنه‌وه له کهسانی نافرمانکاری خواجه سزادانیان به‌رامبه‌ر به ره‌وشتی خراپیان له ژیانیدا، که خراب و یاخی له فرمانی خاوا ناپاک و دووبه‌ره‌کیکاران که (به‌لین) ی خۆیان له‌سه‌ر دراوه بۆ سووتاندنیان له‌ناو ناگری دۆزه‌خدا و بگره له خراپترین شوینه‌کانی ناو (دۆزه‌خ) دا که (وه‌یل) و (بیئسه‌له‌صر) هم.

له نایه‌ته (وه‌عید) یه‌که‌کان: ژماره (۶۸) ی (التوبه)، (۷۲) ی (الحج)، (۶۲) ی (یسن) و، (۶۰) ی (الذاریات) و (۶۳) ی (طه)، (۱۴، ۲۰، ۲۸) ی (ق) وه (۱۴) ی (ابراهیم) و... هتد. که خاوا هه‌ره‌شه‌ی له گوناها‌بار و تاوانکاره‌کان کردووه لهو نایه‌تانه‌دا.

یک هه‌زارش امر: یه‌که هه‌زاریش (لهو نایه‌تانه) فرمانی خواجه، به‌رێگه‌ی راست گرتن و چاکه‌کردن وه‌ک له نایه‌ته‌کانی: ژماره (۱۱۰) ی (ثال عمران) و (۱۱۴، ۱۱۹، ۱۵۷) ی (الأعراف) و (۶۷، ۷۱، ۱۱۴) ی (التوبه) و (۱۷) ی (لقمان) له‌باره‌ی (الامر بالمعروف والنهی عن المنکر) هوه واته فرماندان به‌کردنی چاکه و نه‌هیکردن له‌کردنی خراپه.

لیتره‌دا (ئه‌مر= فرمان) مه‌به‌ست له‌وه‌یه که ئاین بانگه‌وازی بۆ کردووه که پر به‌ دل و به‌ زمان و به‌ کرده‌وه جێبه‌جێ بکړین.

یک نه‌یه، شدید، واته یه‌که هه‌زاری تر له نایه‌ته‌کان به‌توندی نه‌ی لی‌ کردنه له خراپه‌کاری. واتای ئه‌م تاکه: هه‌زار له نایه‌ته‌کان له‌باره‌ی به‌لینیی خاواهند و هه‌زاریکی تری فرمان به‌چاکه و نه‌ی له خراپه‌یه.

۳- یک هه‌زارش قصه‌هایی: هه‌زاریکی تری نایه‌ته‌کانی قورئان له‌باره‌ی داستان و چیرۆکه‌ها و سه‌رگوزه‌شته‌وه‌ن)

جانفزا‌ست: دل و ده‌روون (گیان) که‌ره‌وه‌ی گیان ئاوه‌دانکار و خۆشن.

مه‌به‌ست لهو سه‌رگوزه‌شته خۆشانه‌یه که له قورئانی پیرۆزدا هاتوون وه‌ک سه‌رگوزه‌شته‌کانی (باوکه ئاده‌م) و (دایکه‌ه‌وا) له دروست کرانیان و ژبانی ناو به‌هه‌شتیان و ده‌رکردنیان بۆ سه‌ر ئه‌م گۆی زه‌مین له‌سه‌ر بی‌ فرمانی کردنیان به‌رامبه‌ر به‌ فه‌رموده‌کانی خوای مه‌زن. ئه‌مجا سه‌رگوزه‌شته‌ی (نوح) و ملنه‌دانی گه‌له‌ ناله‌باره‌که‌ی و روودانی لافاوه‌گه‌وره‌که و جیگیربوونی که‌شتیه‌که‌ی (نوح) له‌سه‌ر شاخی (جوودی).

یک هه‌زارش نعت پاک مصطفی است (یه‌که هه‌زاریش له نایه‌ته‌کانی قورئان) له‌باره‌ی هه‌لئان

و رهوشتی پاکی (موستهفا) واته پیغه مبهری ئیسلامه وهیه- د.خ-
 نعت: هه‌لنان و به جوانی دوانن له خو و، رهوشتی به‌رزى ئەوه‌وه‌ن، واته باته‌قای دوانن له و
 هه‌موو پیغه مبه‌رانه هه‌ر ته‌نیا له پیغه مبه‌ری ئیسلام دواوه.
 نعت (عن): شه‌رع. ئەمیش پر به‌پر نییه چونکه سه‌ریاکی قورئان خۆی (شه‌رع) ی راستییه.
 واته ده‌ستووری ئاینی ئیسلامه، که‌واته بۆ ئیره (نه‌عت) راسته هه‌روه‌ها ئەم هه‌ردوو نیو
 باییه‌ی سه‌روهه له (عن) دا پاشوپیتشن.
 ۴- (پانصدش بحث حلال است و حرام): واته پینج سه‌دی بابته‌ی (حه‌لال و حه‌رام)ه.
 حلال: ئەوه‌یه که له (ده‌ستووری شه‌رع) ئیسلامدا ریگه‌ی که‌لک لێ وه‌رگرتنیان دراوه که
 که‌لکار و بێ زیاین و له که‌لک لێ وه‌رگرتنیاندا خوا و که‌سان پێیان ناخۆش نییه و زیان
 به‌که‌س ناگه‌یه‌نن. حرایه‌ته‌کان بریتین له نزا و له خوا پارانه‌وه.
 دعا: نزا، پارانه‌وه له‌خوای مه‌به‌سته که سه‌د ئایه‌ته له‌باره‌ی (دوعا = نزا) وه‌ن که له‌رووی
 زمانیه‌وه (دوعا) به‌ واته (بانگ کردن)، (تاسه‌) و ئاره‌زوومه‌ندی، (هانا به‌به‌ریدن)، (نزا)،
 (پارانه‌وه)، (ویستن) وه (خواست) که ئەمیش یا به (دل) یا به (زمان) ئەبێ هه‌روه‌ها به
 نووسینی چه‌ند ئایه‌تیک و به‌مه‌به‌ستی تاییه‌تی که به‌ کوردی (دوعا = نوشته‌) ی پێ ئەوترێ.
 یا به‌دهم وه‌ک به‌سه‌ر نه‌خۆشدا ده‌خویندرێ به‌ ئاواتی چاک بوونه‌وه له‌لایه‌ن چاکانه‌وه.
 ۵- شصت و شش شد: بوو به‌ شه‌ست و شش (واته له ژماره‌ی ئایه‌ته‌کان).
 ناسخ و منسوخ کتاب که ناسیخ ناوی ئەو ئایه‌تانه‌یه که کاریگه‌ری ئایه‌تی تری که به‌ر له
 خۆی هاتوون، پووچ ده‌کاته‌وه و ئیتر کاریان پێ ناکرێ و په‌یره‌وی ناکرێ.
 منسوخ: ئەو ئایه‌تانه‌ن که به‌هۆی هاتنی ئایه‌ته‌کانی (ناسخ)ه‌وه له کار خراون.
 کتاب: مه‌به‌ست له قورئانی پیرۆزه که کیتاب به‌واته په‌راوی یا (نووسراوه)
 ختم شد: واته کۆتایی هات که مه‌به‌ستی له ته‌واویوونی ئەم پارچه هه‌لبه‌سته‌یه، که له‌باره‌ی
 (چه‌ند و چۆنی) ی قورئانی پیرۆزه‌وه‌یه.
 والله اعلم بالصواب واته خوا ئاگادارتره و زان‌تره به‌راستی، که ئەم رسته‌یه‌ش ئایه‌تی ژماره
 (۳۸) ی سووره‌تی (النباء)ه که (کوردی) کردوویه‌تی به‌نیوه‌ی ده‌قی ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی؛ که
 (کوردی) بۆ ئەوه‌ی خۆی له به‌رپرسیاری نا‌راستی هه‌لبه‌سته‌که‌ی ر‌سگار بکات، نیشانه‌ی بۆ
 ئەم ئایه‌تی نیو بآلی دووه‌م کردووه که ئەگه‌ر گوايه (کوردی) هه‌له‌ بیت به‌لام خوا راستیزان‌تره
 ئەوه‌بوو له سه‌ره‌تای یه‌که‌مین تاکی ئەم هه‌لبه‌سته‌دا، نیشانه‌م بۆ جیا‌وازی بیرو‌رای
 سه‌رچاوه‌کان کرد له دیارکردنی ژماره‌ی ئایه‌ته‌کانی قورئاندا و (کوردی) یش له‌به‌رئه‌وه‌ی خۆی
 ر‌سگار کردووه له‌وه‌ی که ئەگه‌ر دیاریکردنی ژماره‌کانی ئایه‌تی قورئانی به‌راستی
 رانه‌گه‌یانده‌ی که نووسیویه.
 هه‌رچه‌نده من ئەمانه‌م راگه‌یاندن به‌لام راستییه‌کانی خوا چاک‌ترین ده‌زانێ.
 شد ناسخ و منسوخ کتاب (عن) ناسخ و منسوخ.
 ختم شد (ختم شود): (عن) ختم کن (ختم کردن وایه کۆتایی پێ به‌ینه‌).

خوبرویان سنندج

خوبرویان سنندج لایقند

برسر خورشید تابان فایقند

با همه ناز و نزاكتهايشان

بندهء شاه (محمد صادق)ند

ئەم چوار بالییه (فارسی)یەم لەم دوو سەرچاوەوە وەرگرتوو، بە (بۆنە)ی دانانەکەیشیەو.

سەرچاوەی یەکەم:

لە ساڵی ۱۹۴۶ز دا لە (هەڵبەجە) کەمال باپیر ئاغا، ئەم چوار بالییهی (کوردی) و بۆنەکەیی پێ راگەیاندم.

سەرچاوەی دووهم:— گۆڤاری (بەیان) ژماره (۱۸)ی مانگی تشرینی دووهمی ساڵی ۱۹۷۴ز، کە لە بەغدا دەردهچوو.

لەو گۆڤارەدا (محەمەد ئەمین کاردۆخی) لەژێر سەرەناوی (کوردی و جوانانی سنە)دا ئەم هەلبەستە سەرەووی بە روونکردنەووی بۆنەکەییەو نووسیووە کە لەدوای لیکدانەووی وشە (فارسی)یەکانی چوار بالییهکەو، (بۆنە)ی ئەم هەلبەستە لە هەردوو سەرچاوەکەو پادەگەییەنم، لەگەڵ بۆچوونی خۆمدا لەسەر ئەو روونکردنەوانە.

ئەمیش واتای وشە (فارسی)یەکانە:

خوبرویان: روخسار جوانان، جوانەکان.

سنندج: شاری (سنە) لە کوردستانی ئێران کە شاری زانست و هونەرە لە کۆنەو بەشوینی لێ پەیداوونی سەدان زانا و هونەر و هونەرمەند و وێژەوان بەناوبانگە. هەرەک بەنەچە (کوردی) کە خانەوادە (صاحیبقران)ە لە (ئەحمەد بەگی صاحیبقران) — ئەحمەد بەگی گەرە)و لەو شارە کوردەو گواستووینەو بۆ ناو فەرمانڕەوایی (بابان).

لایقند: شایان، ئەو روخسار جوانانە (سنە) شایانی ئەوەن بەراستی و بەجوانی و لێهاتوویی ناووبرین. ئەم (شایان)یتییە بەمەبەست لە کچە جوانەکانی شاری (سنە)بوو کە وەک دواتر دەردهکەوئێ کە (والیی سنە) لە هۆلێکدا کچەکانی بەریزە لەلایەکەو دای نابوون و بەرامبەریان کورە جوانەکانی (سنە)ی بەریزە دانابوو تاکو (کوردی)بیت بەناویاندا تێ پەری بۆ ئەو (کوردی) بچووئێن بزانرێ هەستی بەلای کام (کچ) یا (کور)ەکاندا دەجووئێ و هەلبەستیان بەسەردا هەلنەدات.

برسر: بهسەر.

خورشید تابان: رۆژی درهخشان، واته تیشکدهر (رووناک) خۆری په‌رتهدار.
فایقند: سهرکه‌وتوون. واته له جوانی و په‌رتهداریدا ئه‌و کچه جوانانه به‌سەر رووی
درهخشاندا سهرکه‌وتوون ئه‌وه‌نده جوان بوون.

واتای تاکه هه‌لبه‌ستی یه‌که‌م:

کچه روخسار جوانه‌کانی (شاری سنه) له جوانیدا به‌راستی لێهاتوون و شایانی به‌(جوان)
ناوبردن.

هەر ئه‌و کچانه له جوانیدا به‌سەر جوانیتیی رۆژی درهخشاندا زال و سهرکه‌وتوون.

وشه‌کانی تاکه هه‌لبه‌ستی دووهم که له سهره‌تاوه نووسراوه:

باهمه ناز و نزاکتهايشان: له‌گه‌ڵ ئه‌و هه‌موو ناز و ناسکی و جوانياندا.

بنده شاه (محمد صادق)ند: به‌ندهی (کاره‌که‌ری) پاشایه‌کی وهک (محمد صادق)ن، واته ئه‌و
کچه جوان و هه‌ره لێهاتوانه هیشتا هه‌ر کاره‌که‌ر (که‌نیزه‌کی) پاشایه‌کی (له جوانیدا
پاشا)ی وهک (محمد صادق)ن.

تا نیو بالی سی‌یه‌می ئه‌م چوار باله‌ش، هه‌ر له باره‌ی هه‌لنان و به‌جوان و شوخ و شه‌نگ و
ناسک و نازنه‌نیتیی ئه‌و کچانه‌وه‌یه و ته‌نیا له نیو بالی چواره‌مدا ئه‌و کچانه‌ی به‌جوانی و
لێهاتووییانه‌وه کردوون به‌(که‌نیزه‌ک)ی له جوانیدا پادشایه‌کی وهک یه‌کێ له‌و کورانه‌ی که
(والیی سنه) گردی کردبوونه‌وه به‌رامبه‌ر به‌کچه‌کان له‌و هۆلی کۆبوونه‌وه‌یه‌دا دای نابوون که
ئه‌ویش (محمد صادق) ناویک بووه.

(محمد صادق) کۆیله و به‌رده‌ستییکی جوان و قۆز و دلاوه‌ر و چه‌له‌نگی دیوه‌خانی
(ئاصه‌ف)بووه له شاری (سنه)وه که ئه‌و (ئاصه‌ف)ه زۆر براده‌ری (کوردی)بووه جارن له
کۆنه‌وه هه‌تا سهره‌تای سالی چله‌کانی چه‌رخ بیسته‌میش زۆربه‌ی پیاوانی کوردستان و
به‌تایه‌تی خاوه‌ن زه‌ویوزار و ساماندار و بازرگانان و، خاوه‌نی گوندان و کوێخاکان له‌مالی
خۆیاندا دیوه‌خانیا‌ن هه‌بووه، هه‌میشه (خۆشاو) و (قاوه) و (چا) و (چه‌ره‌س)ی تیا‌دا دراوه و،
و ئه‌وی ئه‌و شتانه و ئاوی گێراوه هه‌میشه کورێ قۆز و دلێر و جوان چاک و لاوی قشت بوون،
وهک ئه‌و (محمد صادق)ی دیواخانی (ئاصه‌ف)ه که به‌جوانی به‌ناوبانگ بووه.

له چوار باله‌که‌دا ته‌نیا ئه‌م چواره‌مین نیو باله‌ی دوا‌یی له‌مه‌ر هه‌لنانی کورپکی وهک محه‌مه‌د
صادقه‌وه‌یه و سی نیو‌بالیه‌که‌ی پێشو، وهک رامگه‌یاندن له‌باره‌ی جوانیتیی کچه‌کانه‌وه بوون.
لێکدانه‌وه‌ی تاکی دووهم:

له‌گه‌ڵ ئه‌و هه‌موو ناسکی و نازدار و نازنه‌نیتییی ئه‌و کچه شایان به‌(جوان ناوبران)انه که
به‌سەر رۆژی درهخشاندا زال بووه له جوانیدا هیشتا ئه‌و تا‌قمه کچه جوانانه هه‌ربه‌نده
(کاره‌که‌ر و که‌نیزه‌یه‌کی) (محمد صادق)ه‌که بوون له‌جوانیدا.

ئاگه‌داریه‌کانی ئه‌و لێکدانه‌وانه‌ی سه‌رده‌م، له هه‌ردوو سه‌رچاوه‌که‌ی ئه‌م هه‌لبه‌سته

چواربالییه وه وهرگرتوون، بهم جوړه‌ی دوايي پيشکه‌شيان ده‌کهم:
ناوه‌پوکی هه‌ردوو سه‌رچاوه‌که:

(مامۆستا عه‌لی که‌مال باپير ئاغا) به‌دهمی ئه‌و چوار بالییه و بۆنه‌که‌ی پي ږاگه‌ياندووم و،
(مامۆستا محهمه‌د ئه‌مین کاردۆخی) که چواربالییه‌که و بۆنه‌ی گوتنه‌که‌ی له گۆقاره
ناوبراوه‌که‌دا بلاوکردووته‌وه، وا دياره هه‌ردوو لايان بۆنه‌ی هه‌لبه‌سته‌که و چواربالییه‌که‌يان
(وهک يه‌ک) وه‌رگرتوو، به‌لام هه‌ر که‌سه‌يان به‌شيويه‌ی ده‌رپيني خو‌ی رای گه‌ياندوو.

مامۆستای کاردۆخی نووسينه‌که‌ی به‌مه‌ی خواره‌وه ده‌ست پي کردوو:

«مسته‌فا به‌گی کوردی له سنه‌هه‌ز له کورپک ده‌کات ناوی (محمد صادق) بووه.»

من (حه‌مه‌بوژ) پيشتر له‌م ديوانه‌دا رای خو‌م له‌م پيوه‌نديه‌دا ده‌رپيوه.

به‌لام (مامۆستا عه‌لی که‌مال باپير ئاغا) له ږاگه‌ياندنې بۆنه‌ی ئه‌م هه‌لبه‌سته‌دا فه‌رمووويه‌تی:

«ئو محهمه‌د صادقه‌ جوانه‌ له‌وه‌وه‌ هاوالی (کوردی) بووه که (محهمه‌د صادق)

کوئيله‌يه‌کی به‌رده‌ستی ناو ديواخانی (ئاصه‌ف)ی (سنه‌)بووه که (کوردی) دۆست و

هاوالی ئه‌و (ئاصه‌ف)ه‌ بووه و له‌ويوه (کوردی) محهمه‌د صادقی ناسيوه و (محمد

صادق)يش ويژه‌وانتيکی فراوان و هۆنه‌ريش بووه و له‌وه‌وه‌ براده‌ريتي له‌گه‌ل (کوردی)دا

په‌يدا کردوو و خو‌شه‌ويستيی (کوردی) بو (محمد صادق) و هی (محمد صادق) بو

(کوردی) له‌و هاوبيري‌تتیه‌يانه‌وه‌ بووه نه‌ک هه‌ز ليک‌کردن و داوین پيسی» و، باوبوو ئه‌و

پياوانه‌ی ديوه‌خانان ده‌بوو ويژه‌وان بن.»

منيش (حه‌مه‌بوژ) وه‌ک له‌ پيش ئه‌م ده‌قه‌دا ئه‌م راستیيانه‌ی قسه‌کانی (مامۆستا عه‌لی

که‌مال)م ږاگه‌ياند.

مامۆستا کاردۆخی نووسيوه:

«کوردی بو بينين و سه‌يرکردنی ئه‌و کورپه‌ زۆر جار ده‌چپته‌ مالی ئاسه‌ف و ئه‌و

شوئانه‌ی که ئه‌و جوانه‌ی لتيه‌»

من (حه‌مه‌بوژ) جوړی هه‌زليک‌کردن و - سه‌ردانی مالی (ئاصه‌ف) و واليتی (کوردی) و (محمد

صادق)م له‌ پيشه‌وه‌ ساغ کرده‌وه که نیاز خراپی له‌ کاره‌که‌دا نه‌بووه.

مامۆستا کاردۆخی له‌ دريژه‌ پيدانی نووسينه‌که‌يدا چووته‌ جه‌رگه‌ی باسه‌که‌وه و نووسيوه:-

«ئه‌م هه‌والی هه‌زليک‌کردنه‌ ئه‌گاته‌وه‌ لای (والی سنه‌) وه‌ بيستراويشه‌ که زووتریش

هه‌زی له‌ (قادر) ناويک کردوو.»

من به‌رامبه‌ر به‌م ده‌قه‌ی سه‌ره‌وه‌ ږا ده‌گه‌يه‌نم که نيوه‌ی دوايي ئه‌م ده‌قه‌ که نووسراوه:

بيستوويشم که زووتر... هتد بيگومان ئه‌م نيوه‌ی دووه‌می ده‌قه‌که‌ خودی مامۆستا (کاردۆخی)

خستوويه‌ته‌ سه‌ر باسه‌که‌ی (والی سنه‌) وه‌ک له‌ باسی ديوانی کوردی چاپی (کوردی و

مه‌ريوانی) کردندا له‌ پيشه‌وه‌ ږام گه‌ياند دياره مامۆستا کاردۆخی) ئه‌م نيوه‌ی دووه‌می

ده‌قه‌که‌ی له‌ ديوانه‌ و (ديوانی کوردی) چاپی (مامۆستا گيو)ه‌ وه‌رگرتوو که (مامۆستا گيو)

بههله ناوه روکی دیوانه کهی (کوردي و مهريوانی) بهخستنه سهري خوښه وه به نارې وایي و بهتینه گه یشتنی نه وه له بته سته وه که بهه له لیکیان داو ته وه نه مه نو سراوه.

(کوردي) پیاوکی قسه خوښ نوکته باز بووه (والی) بۆ گنجه ل به (کوردي) کردن و خوشکردنی کوږوونه وه بیه که بوو بۆ جوولاندنی کوردي نه وه دهسته ی (کچانی سنه) له جوانه کان و کوږه جوانه کانی سنه له دیومخانی خویدا گرد دهکاته وه، وهک لپی دوام لیره و دوايش له راگه یاندنی دهقی نووسینه که ی ماموستا کاردوخی پیشکیشی دهکهم که (ماموستا عه لی که مال) له م شوینه ی بۆنه ی نه م چوار بالییه دا پپی راگه یاندوم که:

«والی سنه له دیومخانه که ی خویدا له گه ل گه و ره پیاوانی سنه و، ویزه واناندا جارتیکیان باسی (کوردي) و (حازر جه وایي) و قسه خوښی (کوردي) دپته ئاراهه و دانیشتیوانی ناو دیومخانه که به تیکرایی له سه ره نه وه نه بن که (کوردي) حه زی له کوږ نه کردووه و ناکات و به شکو نه و (قاو) به بوختانیکي نارې وای ناچه زان ده زانن و به (درؤی) ناو نه بن».

به رامبه ره بوو گفتوگویی دیومخانه که ی (والی سنه) ماموستا (کاردوخی) نووسیویه:

«گه واران و دانیشتیوانی دیومخانی والی سنه ده لئین:

نه مه درؤیه و مسته فا به گی کوردي نه گه رچی جوان ببینی به کچه کان شيعر نه لئیت و به مانایه کی تر نه گه ر کچی جوانی بۆ ده ست بدات کوږی ناوی».

نه م دهقی (ماموستا کاردوخی) له باره ی نه وه وه که نه و پیاوانه ی میوانه ی دیومخانی (والی) به بیه که دهنگ و یهک را ده بن له سه ره نه وه ی که (کوردي) حه ز له کوږ ناکات و به شکو مروڤتیکي ئاسایییه و کچی ده ویت و، له ژنه ی تانی (کوردي) یه وه نه و گومانه ی لی کراوه.

دیاره نه و که سانه ش گه و ره پیاوانی (سنه) بوون که بیگومان له (والی) زۆرتتر و راستتر ئاگاداری هه موو هه ست و نه ستی (شاری سنه) بوون و خانه واده ی خودی (مسته فا به گی کوردي) ششیان به قوولی و له نزیکه وه ناسیوه، بۆیه نه و گه واهییه یان له (کوردي) داوه و پاکانه یان بۆ کردووه، که راست بوون له رایه که یاندا.

نه و سه رده مه ش له شاریکي ئاینی و زانیاری پاکي وهک (سنه) دا (کوږ بازی) کاریکي نه کردنی بووه به تاییه تی بۆ که سیکي وهک (کوردي) که یه کی بووه له به رزترین و به ناو یانگترین و مه زنتترین و پاکترین خانه واده ی (سنه) که (صاحیقران) بووه. (ماموستا عه لی که مال) لیره دا فه رموویه تی: «نه و گه و ره پیاوانه باوه ر به (والی) ده هین که (کوردي) (کوږ باز) نییه و له سه ره نه وه ریک ده که ون که کوږیک پیک به یین که کوردیش تییدا به شدار بی» به رامبه ره به م دهقه ی سه ره وه (ماموستا کاردوخی) له وتاره که یدا نووسیویه:

«والی له وه لآمی گه و ره پیاواندا - نه لئین: تا قیکردنه وه ی نه مه شتیکي ئاسانه، به یانی

نه یینیرن به شوین (کوږ و کچی جوان) ی (سنه) دا له م ته لاره دا - کوږان و کچان

به رامبه ره به یه کتر دانیشن، له دوا ییدا نه یترین به شوین (کوردي) دا، بیت، به م بۆنه

شيعر بليت، ئەگەر شيعرى بەكچەكاندا وت، وا دەردەكەوتى كەوايە (وەك) وتتان و ئەگەر شيعرىش بەكۆرەكانا وت ھەر بۆمان دەردەكەوتى».

بەرانبەر بەم دەقە (مامۆستا عەلى كەمال) لەسەر ئەو بوو كە «ئەم ريككەوتنە لە نيوان گەرە پياوانى (سنە) و (والى) دا پرووى داو».

(مامۆستا كاردۆخى) دوابەدواى دەقەكەى پيشەوہى نووسيووہ:

«بەلئى بەيانى رۆژى دوايى، ئەو تەلارە، بەگول و كور و كچى جوان پازايەوہ، ئەديب و ھاوہمى (والى) ش لە ژوور تەلارەكەوہ دانىشتوون، دەستوپيتوہندى (والى) يش لەو خوارەوہ وەستابوون.

والى ئەمەى كرد، نارديان بەشويين (مستەفابەگى كوردى) دا، و كە ھات سەپريكى دانىشتوان و دانىشتنەكەى كرد و چاوى بە (محمد صادق) كەوت و پيكەنى».

(مامۆستا عەلى كەمال) ئەم دەقەى سەرەوہى (مامۆستا كاردۆخى) بەم جۆرەى دوايى بۆ گيرامەوہ:

«رۆژى دوايى ئەو رۆژە كە (والى) دەنگى دابوو، ويژەوانان و ھۆنەران و گەرە پياوانى (سنە) ي بانگھيتتى كۆبوونەوہى ناو ھۆلى كۆشكەكەى كردبوو، لەھەمان كاتدا گەلى لە كچە جوانەكانى (سنە) و كورە جوانەكانىشى ئامادە كردبوون كە كچان بەپريزىك بەرانبەر بەپريزى كوران دانابوو ئەوجا ناردينى بەشويين (كوردى) دا كە كابرا چوو بەشويين (كوردى) دا (كوردى) كابراى دانا ھەتا خۆى گرد بكاتەوہ و بەدەم خۆ گۆرپنەوہ دەستى برد بەخشيشىكى چاكى دا بەكابرا و گوتى: ئەوہ لە ريكەى ماندوو بوونتدا و لە مژدەى ئەوہدا كە من دەگەيەنى بە بارەگاي (والى) و لە كابراى پرسى، كە ھاتى بەدوامدا كئى لە «ديواخانى والى» بوو؟ كابرا ناوى دانىشتوانەكان و پريزىكردنى كور و كچە جوانەكانى بە (كوردى) گەياندووہ و گوتوويە لەناو كورەكاندا زۆر ماندوو بووين، ھەتا (محمد صادق) مان دۆزيبوہ، چونكە لە مالى (ناصەف) نەبوو رويشتبوو بۆ مالى خەزوور و خزمانى و باسى وتويژى ديواخانىشى بۆ كرد. (كوردى) لەم قسانەى كابرا لە فيتى خۆى گەيشت و زانىي ئەم كۆبوونەوہيە، داويكە بۆى نراوہتەوہ گورج لەگەل كابرا دا گەيشتە ديوہخان».

وہك سەرئەنج دەدرئ راگەياندنەكەى ھەردوو سەرچاوہكەى ئەم ھەلبەستە ھەر يەكەى تەواوكردنى يەكتەين و ھەردوو كيان تەواوكەرى كارەكە و تاقىكردنەوہكەى (كوردى) بەساغ كراوہيەتى دەردەخەن و، (مامۆستا كاردۆخى) دوابەدواى دەقەكەى سەررو نووسيووہتى:

(كوردى) گەيشتە ديوہخان سلاوى لە ھەمووان كرد- چووہ بەردەم والى و پيى وت: بەپريز گەرەم- ئەم بانگكردنە- م- بۆ چيپە؟

(والى) وتى: ناھەنگى خۆشيبە، حەز دەكەى شيعر بەم جوانانى سنە- يە- دا بليئى».

(كوردى) دەستبەجئ ھات، لە ناوہراستى پريزى كور و كچەكاندا پرووى كردە (كچەكان) و،

رابوئیرن، به لام وهك دهر كهوت (كوردی) به وانى رابوار دووه و قسه ی كه سیشیانی نه شكاندووه و پاكانه ی خوئشى به وه كردووه كه خواى مه زن پیاوانى كردوونه ته بالاده ستى ژنان و ئەم لیکدانه وانەى من و هەردوو سەرچاوه كه، (بهس) ه بۆ دهمكوت كردنى ئەوانه ی كه ئەم چوار بالییه ی (كوردی) جوړیک بى له (كوپبازى).

ئەنجام لەم چوار بالییه:

(كوردی) كه له قسه ی پیاوه كه ی (والى) به وه هه موو شتیک له كوئيوونه وه و ناردن به دواى (كوردی) دا تى گه یشتووه له چوارینه كه یدا قسه ی كام لای (والى) و (گه وه پیاوانى) له چوارینه كه یدا به ته واوى دیارى نه كردووه و رای كام لایشیانی نه شكاندووه، به وه ی كه سى نیویالى هه لئانه به سه ر كچه كاندا به لام دل تیچوونى خوئى له و كچانه رانه گه یاندووه، له باره ی (محمد صادق) یشه وه ئایه ته كه ی قورئانى گوژیوه بۆ كوردی كه ژنان خوار ده ستى پیاوانن و له ویشدا، ئاره زوى خوئى به رامبه ر به (محمد صادق) رانه گه یاندووه به بى ئه وه ی له هه لبه سه ته كه دا رای لایه کیانى پشتگیری كردي.

هه رچه نده به سه رزاریش به وه دا كه (سى) نیویالى چوارینه كه له مه ر كچه كانه وه و، ته نیا یه ك نیویالى له مه ر كوره كانه وه یه كه وا ته گومان كردن له (كوپبازى) ی خوئى لاداوه و پاكانه ی بۆ خوئى تیاكردووه، و به قسه خوئشى (داو) بۆ نانه وه كه ی خوئى پووج كردووه ته وه و خوئى رسكار كردووه كه هه موو دانیشتوانى هیناونه ته پیکه نین و چه پله ریزان. له كوئاییدا ئەمەش گوژینی ئەو چوارینه یه ی (كوردی) یه له (له لایه ن منه وه) له (فارسی) یه وه گوژیومه ته سه ر زمانى (كوردی):

«پوخسار جوانانى سنه شایان»ن،

كه (بالاده ستى خوئى تابان)ن

له گه ل نازكى و نازياندا هیشتا

به نده ی (محمد صادق) (شایان)

وه (ماموستا عه لى كه مال) یش كوئایى گپیرانه وه كه ی خوئى به وه بۆ هینام كه فه رموویه تی:— «كوردی كه هه لبه سه ته كه ی خوئى خوینده وه و گورج رووى كرد به لای (والى) و (دانیشتوان) و، وته كورته كه ی خوئى راگه یاند له سه ر ده ستوورى كۆن و ئیرانیان كورنۆشى به رامبه ر به (والى) و به (دانیشتوان) كرد و (والى) له به رى هه ستا و له لای خوئیه وه داینا، به دم چه پله ریزانى هه مووانه وه.

دواى ئەوه ئەو كۆرەكه، بوو به هه لبه سه ست خویندنه وه ی هه لئانى (كوردی) كه (ماموستا عه لى كه مال) داخ و دریخی خوئى راگه یاند كه ئەو هه لبه ستانه ی ده ست نه كه وتوون و والیش خه لاتیکى چاکی (كوردی) ی كردووه».

خوشا پروانه‌ای

- ۱- خوشا پروانه‌ای سوزد، که وصل یار می بیند
خوشا بلبل، که بی پرده، گل و گلزار می بیند
- ۲- چه غم، مجنون دیوانه، که سرگردان لیلا شد
که در نازک غزالان، شیوهی دلدار می بیند
- ۳- نگاه نرم دلسخت مراخون در جگر کرده
نبیند خود آینه، مگر همکار می بیند
- ۴- قیامت، منتظر دادم، که قد او شود برپا
نماند قیامت (طوبی)، هرانگین: یار می بیند
- ۵- خداوندا، مرادم ده، به وصل دوست شادم کن
که دانی سینه‌ی ریشم چه سان آزار می بیند
- ۶- دلم بر بیکسی سوزد، که با غم دربدر افتد
چو من هر دم به غربت زحمت اغیار می بیند
- ۷- چه خواهی ای فلک از من؟ خدا را دست کوتاه کن
به یکدم راحت (هجری)، توگوئی: عار می بیند

- ۱- خوشا: ئەی خۆشی له....، ئای شادمانی له....
پروانه‌ای: په‌روانه‌یه‌ک. وه‌ک: ئەی خۆشی له په‌روانه‌یه‌ک، ئەی شادمانی له و په‌روانه‌یه‌ی.
سوزد: که دەسووتی، که بسووتی.
که وصل یار که گه‌یشتن به یار.
می بیند: دەبینی، که (کوردی) خۆزگه‌ی به و په‌روانه‌یه خواستوو.
خوشا بلبل: ئەی خۆشی له و بولبوله.
که بی پرده: که به‌بی پرده، واته یه‌کسه‌ر و به‌ئاشکرای.
گل و گلزار می بیند: گول و گولزار دەبینی.
بلبل: بولبول، شالوول، شالوور، که (کوردی) خۆزگه‌ی به‌میش خواستوو.

سه‌رچاوه‌ی نهم پارچه هه‌لبه‌سته (فارسی)یه‌ی (کوردی):
(مس، عن، ق ۳)یه و هیشته نئوه‌نده‌ی من پیم زانیبئی چاپ نه‌کراوه.
له نیوان نئو سه‌رچاوانه‌دا (مس)م کرده بنکه‌ی لیکۆلینه‌وه‌ی هه‌لبه‌سته‌که و سوویم له‌وانی
تریش وهرگرتووه.
پروانه‌ای (ق ۳): پروانه.... نهمیش له‌نگی ده‌کات.
سوزد (ق ۳): سوزان.
واتای نهم تاکه:
(ئهی خۆشی له‌و پروانه‌یه که له خۆشه‌ویستی پووناکیدا خۆی ده‌داته بهر ناگر و ده‌سووتی،
به‌لام به یاره‌که‌ی ده‌گات
هه‌روه‌ها خۆشی له بولبول که به‌ناشکرایی و بی پئی لیکرتن گول و گولزار ده‌بینی.
۲- چه غم: چه خه‌فته‌تیک هه‌یه له دودا که‌وا:
مجنون دیوانه: مه‌جنونی دیوانه، که به‌زمانی (عه‌ره‌بی) به‌دلداره‌که‌ی (له‌یلای عامری) ده‌وتری.
که سرگردان: که سه‌رگه‌شته و دهر به‌ده‌ری چۆله‌وانی بووه له تین و تاوی ئه‌فینی (له‌یلای)
دلخواریدا.
لیلا شد: بووه شپتی له‌یلا،
که در که له نیوان، که له.
نازک غزالان: ناسکه ناسک (جوانه‌کان)دا وه‌ک (مه‌جنون) له بیاباندا نئو ناسکانه ده‌بینی.
مه‌به‌ستی له‌وه‌یه که له نیوان ناسکه جوان و دلگیر و ناسکه‌کاندا .
شپوه دلدار واته شپوه‌ی دلدار (له‌یلا). - دیوانه (ق ۳): ویرانه
واتای نهم تاکه:
مه‌جنونی سه‌رگه‌ردانی بیابان له ئه‌فینی له‌یلا چه خه‌فته‌تیک هه‌یه که نهم له‌یلایش دووره
به‌لام ناسکه جوانه‌کان ده‌بینی که چاویان له چاوی له‌یلا ده‌کات.
۳- نگاه نرم: تهماشاکردنی نهم- که نوارینی نهم بق چاوی به‌خومار (خه‌والوو) چاوه‌نرم به‌کار
هاتوو هه‌روه‌ک روانینی نهم مه‌به‌ست له چاوی کال (شین)ه که تهماشای نهم و نئو بکات و
مه‌به‌ستی کاریگه‌ریه‌که‌یه‌تی.
دل‌سخت مرا: دل ره‌قی، دل‌سه‌ختی من که یاره‌که‌ی مه‌به‌ست بووه.
مراخون در جگر کرده واته خوینی زاندووته جگه‌ری منه‌وه، له دل سه‌ختی نئو خوین زاوته
جگه‌رمه‌وه و دهرده‌داری کردووم.
نبیند: نابینی واته چاوی له عاستی مندا نابینایه و نامبینی که چۆن خوینی زاندووته
جگه‌رمه‌وه. نئوه‌نده دل‌ره‌ق و بی به‌زه‌بیه، بۆیه خۆی نابینی که دل‌ره‌قیکی تری وه‌ک خۆی نییه
و هه‌ر خۆیه‌تی و به‌س.

در اینه مگر همکار می بیند: تهنیا هەر له ئاوپنه‌دا مه‌گه‌ر هاوکارێکی دلپه‌قی وه‌ک خۆی
 ببینی، ئه‌گه‌ر نا ئیتر که‌سیکی تری دلسه‌ختی وه‌ک خۆی نییه.
 خون در جگر (ق ۳) خون جگر
 خون در جگر (عن): خون چون خلر (خولله‌ر): خلته‌ی شه‌راب «شه‌رابی کۆنه و په‌سند»
 خود (ق ۳): جز
 مگر (ق ۳): اگر
 می بیند (ق ۳): خود بیند، له‌گه‌ل پاشبه‌نددا ناگونجی.
 واتای ئه‌م تا‌که هه‌لبه‌سته:

چاوه‌نهرمه‌کانی ئه‌و دل په‌قه که ئه‌روانن له‌به‌ر خوماری و کالیتی په‌نگیاندا ئه‌وه‌نده کاریگه‌رن
 له‌سه‌ر دلی من که ئه‌وه‌ته خویین زاوه جگه‌ر (جه‌رگ) هوه، که‌چی هەر ئه‌و چاوانه به‌گویره‌ی ئه‌و
 دلخوازم وه‌ک هەر له‌بن نه‌بینن وه‌هان و به‌پاده‌یه‌ک که که‌سیکی هاوتا و هاوچه‌شنی خۆیان
 نییه که ببینن مه‌گه‌ر تهنیا له ناو ئاوپنه‌دا که ئه‌و یاره‌م له‌به‌ر ئاوپنه‌که وه‌ستای ئه‌وسایه له‌و
 ئاوپنه‌یه‌دا هاوچه‌شنیکی تری وه‌ک خۆی ببینی ئه‌ویش وینه‌که‌ی خۆیه‌تی به‌سه‌ر پرووی
 ئاوپنه‌که‌وه. من له هه‌لبه‌ستی دیکه‌ی (کوردی و فارسی و عه‌ره‌بی و تورکی) دا ئه‌وه‌ی که دیومن
 واتا و ناوه‌پۆکی ئه‌م تا‌که هه‌لبه‌سته بالایه‌ی (کوردی) شاعیرمانم نه‌دیوه.

۴- قیامت: پۆژی قیامت (پۆژی هه‌شر)

منتظر دانم: چاوه‌پروانکراو ده‌زانم، چاوه‌پروان ده‌که‌م.
 که قد او: که بالای ئه‌و هه‌رکاتی، که (قه‌دی ئه‌و...
 شود بر پا: بیه‌سه‌ر پی، راست بیه‌ته‌وه، هه‌لبه‌ستی، هه‌ستیه‌سه‌ر پێیان.
 نماند قامت طویا: بالای به‌رزی دره‌ختی (طویا) وه‌ها به‌ به‌رزی و بلندییه‌که‌ی نامینی و
 ده‌چه‌میه‌ته‌وه ئه‌وه‌نده بالای یار جوان و دلگیر و به‌رزه.
 هه‌رانگین: له هه‌ر کاتیکدا، یا له‌و کاته‌دا

- که‌واته ئه‌و (دره‌ختی طویا) راست بوونه‌وه‌که‌ی بالای یاره‌که‌ی (کوردی) ببینی، ئیتر به‌ژن
 و بلندییه‌که‌ی ئه‌و دره‌خته وه‌ک خۆی نامینی له شه‌رمدا که ئه‌وه‌نده بالای یاره‌که‌ی (کوردی)
 جوان و له خۆی به‌رزتره و به‌رز و دلگیرتره له هی خۆی (طویا) یه‌ک، ده‌چه‌میه‌ته‌وه و
 لقوپیه‌که‌ی سه‌ر شو‌ر ده‌کا.

(طویا): ناوی جو‌ره دره‌ختیکی ناو به‌هه‌شته که به‌به‌ژن و بالای به‌رز و دلگیر به‌ناویانگه.
 دانم که قد (ق ۳) زانم قد
 نماند (ق ۳): نخواهد
 واتای ئه‌م تا‌که:

پۆژی قیامت ئاشکرا ده‌بی و چاوه‌پروانی ده‌کری، له کاتیکدا که ئه‌و (یار) هه‌لبه‌سته سه‌ر پی

و ئەوسایه بالای داری طوبیا که یار ببینی ئیتر ئەو درهخته له ناواندا نامینی.

۵- خداوندا: ئەی خوداوهند، ئەی خوایه

مرادم ده: ئەوه ئاواتم بهینه دی، ئاواتم بده که.

بوصل دوست شادم کن: بهگه یشتنم به دۆسته کهم شادمانم بفرموو.

ئا لیهدا که (کوردی) به مه بهستی (یاره کهی، دلخوازه کهی، خوشه ویسته کهی) وشه ی (دوست) ی به کار هیناوه و له تیکرای تاکه کانی هه لبه سته که شدا وشه گه لی، وهک: (زولف و ئەگریجه و پرچ) ی به کار نه هیناوه، که واته ئەم هه لبه سته ی له ئەنجامی دووری له برادره یکییه وه و به ئاواتی گه یشتن به و برادره ی له خوا پاراوه ته وه که نیازه که ی (کوردی) وه ریگری و به گه یشتن به و برادره خوشنوودی بکات، که دیاره (نیرینه) بووه.

ئهمیش لیكدانه وهی وشه کانی نیو بآلی دووه می ئەم تاکه ی سه ره وهیه:

که دانی سینیه ی ریشم: ئەی خوایه که بۆ خۆت دهیزانی که وا سنگی بریندارم که مه بهستی (دل) یه تی له ناو سنگدا.

چه سان آزار می بیند: که، چهند و به چ جۆریک سنگه برینداره که نازار ده بینی.

واتای ئەم تاکه هه لبه سته:

ئەی خوای گه وه ئەوه نده ئاواتم بهینه دی هه تا به دۆسته که ی خۆم (برادره که م) دلشادم بکهیت، چونکه خۆت چاک دهزانی ئەم سنگه بریندارم له تاو دووری له چهند نازار ده بینی.

۶- دلم بر بیکیسی سوزد: دلم به بیکیسی خۆم دهسووتی که. ئەمهش ئەوه دهگه یه نی (کوردی) له کاتی دانانی ئەم هه لبه سته یدا له سه یمانیدا نه بووه چونکه کهس و کاری ئەو له بیانیه دا نه بوون و له بهر ئەوه خۆی به بیکیس ناوبردوه.

که باغم دربدر افتد: له و بیکیسه ییدا به خه مباری بکه ویتته ده ره ده رییه وه که (کوردی) لیهدا خه مباری خۆی له و ده ره ده رییه دا راگه یاندوه.

لیكدانه وهی ئەم تاکه:

(کوردی) له م تاکه دا رای گه یاندوه که وا دلی به بیکیسه یی خۆی سووتاوه، چونکه له و بیکیسه یی ناو بیانیه دا به خه مباریه وه له ده ره ده رییدا بی، هه ره ها (کوردی) له نیو بآلی دووه می ئەم تاکه دا گوتویه که:

وهک منی (کوردی) هه ر ده میک له بیانیدا (به غه ربی) ئه رک و نازار ده کیشم به ده ست بیگانه وه.

۷- چه خواهی ای فلک از من؟: چیت دهوی ئەی فه له ک له من؟

له نیوان هۆنهره کلاسیکیه کاندا (باو) بووه و (باو) ه که هه ر چورتم و جه خاریکیان به سه را هاتی ئەو به سه راهاتیه یان داوته پال کرداری فه له ک (گه ردوون) هوه، له سه ر ئەو بیر و پروایه ی که خوای گه وه کاری خراب و به دی به رامبه ر به کهس ناکات و بۆیه خراپه یان داوته پال

پۆژگار. که ئەوەتا کوردی لێرەدا بارە ناهەموارەکی خۆی خستوووەتە ئەستۆی (فەلەک)هوه و لێی پرسىوه که: ئەى فەلەک چیت له من دەوی. خدارا دست کوتا کن: پاش ئەو (پرسیارەى له فەلەک) رووی کردوووەتە بارەگای خوای گەرە و لێی پاراوەتەوه که ئەى خوای مەزن ئەم دەستدریژییەى فەلەک بگێری بەدەستکورتی و دەستی کورت بکەرەوه که ئیتر فەلەک وازم لێ بهێنێ. وهیا بهخودی (فەلەک)ی گوتوووه ده ئیتر بهسه دەستم لێ کۆتا که (هەلگره).

به یکدم راحت -هجرى-: واته ئەو فەلەکه، که نازانم چى له من دەویت.

به یکدم راحت (هجرى):

واته تەنیا به یەكدم ئارام و ئاسوودەبى بوونى (هیجرى واتە کوردی) ئەو (فەلەکه) بەدکاره وه ئەتۆ بلیت که فەلەک ئەو ئارام و ئاسوودەبىیەى منى بهلاوه، وهک شەرم و شوورەبى بێ وههایه، بۆ (فلک) ئاوههایه بهرامبەر به (هیجرى) واته له (کوردی)، ئەمه له واتای: (به یکدم راحت هجرى)دا وهیا ئەى فەلەک (پۆژگار) هەر لهبەر خوا یا بیکه له پێى خوادا دەست له من بکێشەرەوه، توبى خوا وازم لێ بینه.

واتای ئەم تاکه:

ئەى فەلەک (گەردوون) (پۆژگار) چى له من دەخوازى، بیکه له پێى خوادا دەستم لێ هەلگره کهوا تەنیا بهیهک دەمه ئاسوودەبى و ئارامى من (هیجرى)ت بهلاوه ئەوهنده ستمه وهک بلیت ئەو ئاسوودە بوون و ئارامگرتنه (هجرى) بهلاى تۆوه (فەلەک) شەرم و شوورەبى بیت وههایه.

زکوه بیستون

- ۱- زکوه بیستون سینه‌ی چون فریاد می‌کردم
به‌یاد لعل شیرین، شورش فرهاد می‌کردم
- ۲- به‌دریای محبت غصه می‌خوردم نهنگ آسا
ز موج اشک خون افشان، ز طوفان یادمی‌کردم
- ۳- چو اهوی، دل بیچاره، در زنجیر زلفت شد
اگر من بودمی اورا به‌چشم؛ نازاد می‌کردم.
- ۴- اگر این شیوه، لایلا صفت، می‌دیدمی اول
به‌نجد، آنرا، چو مجنون خانه بنیاد می‌کردم

۱- ئەم پارچە هەلبەستەم لە کەشکۆلی (ح) وە وەرگرتوووە کە کۆن نییە و بەناوی (کوردی) یەووە نووسراوە و لە ساڵی (۱۳۲۸ک) رێککەوتی (۱۹۱۰ز) دا نووسراوەتەووە و ناوی نووسەرە کە ی نەنووسراوە، چونکە لەم هەلبەستە تەنیا چوار تاکی لەویدا نووسراوە، کە لە هەمان کەشکۆلدا، ناوی چەندین نووسەر لەگەڵ ئەو هەلبەستانەدا نووسراون کە ئەو نووسەرانی نووسیویانەتەووە. لەو نووسەرانی هەمانەن:

شائِق) واتە مامۆستای هۆنەر (شاهۆ، مەلا حەسەنی قازی) و (صەدباری) و (محەمەد نوورەدین) و (محەمەد ئەلحەسەنی) و (خاکسار) واتە مامۆستا (مەلا رەئوف صائِب) ی قازی واتە برای (جەمیل صائِب) و (مصطەفا صائِب) واتە (کوردی) کە لەگەڵ مەریوانی (بەهجت) دا یەکەم جار و یەکەم دیوانی (کوردی) یان لە ۱۹۲۱ز. دا لە چاپ داووە و هەروەها برای (ئەنوەر صائِب) و (جەلال صائِب) و، (هادی صائِب) کە هەمووان شاعیر و کۆرە شاعیر بوون.

زکوه بیستون سینه: لە کێوی بیستونی سنگمدا... کە سنگی خۆی چواندوووە بەچیای (بیستون).

چون فریادمیکردم کەوا هاتوهاوار و دادو بیداد (فریاد) م دەکرد و واتە ئەو دادو فیغانەم لە کێوی سنگمەووە بەرز دەبوووەووە.

به‌یاد لعل شیرین: به‌یادی گه‌وه‌ری وه‌ک گه‌وه‌ری (له‌عل) ی (خاتوو شیرین) ی دل‌خوازی فه‌رهاده‌وه، کە چواندنی گه‌وه‌ری (له‌عل) به‌و (خاتوو شیرین) ه‌ له‌وه‌یه‌ کە (شیرین) پیتی

زانی هونهرمه‌ندی مەزن و پەیکەر و کێو تەراش لەو چیاى بێستوونەدا بە پیلانێکی بە درۆ هەلبەستراو کە گوايه (شیرین) مردوو، ئەو فەرهادە هونەرمنەندەى دلداری (شیرین) خۆی کوشتوو و ئەو خۆیناوی بوونەى شیرین بە خۆکوشتنەکەى (کوردى) بە گەوهەرى (لەعل) ی رەنگ (ئال) ی چواندوو کە (کوردى) بەیادی (شیرینی دڵخوازی خۆیەوه، ئەمیش شیوهن و گریه و زاری کردوو لە کێوی سنگی خۆیدا وەک چۆن (فەرهاد) بەگریان و زارییەوه. خۆی کوشت، هەر وهه‌هايش (شیرین) لە داخى خۆ کوشتنى (فەرهاد) ئەویش بە دەم گریه و زارییەوه ئاوه‌ها خۆی کوشت و (کوردى) شۆرشى خۆی بەو یادەوه کردوو لەسەر داستانی شیرین و فەرهاد بە دەیان پەراوى (کوردى) و فارسیم بەهەلبەست دیون و زۆریشیان چاپ کراون و لە (لەعل) ییش لە شوینى تردا زۆر دواوم.

شورش فەرهاد می‌کردم: واتە منیش بەو یادی سووربوونی شیرین بەخوینى (لەعل) رەنگەوه‌م، شۆرشى خەفەتى بێستنى مردنەکەى شیرینم لەلایەن فەرهادەوه لى بووه بە (شۆرش) ی (فەرهاد) کە ئەمیش خۆی کوشتوو.

لێکدانەوه‌ی ئەم تاکە:

لە کێوی بێستوونی سنگمدا کە گریه و زاری و هاوارم دەکرد، هەر وهه‌ها بەیادی خۆیناویبوونی وەک (لەعل) ی لەشى کوژراوى (شیرین) هوه ئاوه‌هايش شۆرشه گریه و زارییەکەى (فەرهاد) دەکرد کە بیستی شیرین مردوو، و لە ئەنجامدا فەرهاد خۆی کوشتوو.

لێکدانەوه‌ی ئەم تاکە:

لەناو چیاى بێستوونی سنگمەوه‌ هاوارم لى هەلدەستا و گریه و زاریم دەکرد. ئا لەو کاتەدا لە ناو ئەقینى یارەکەى خۆم، منیش وەک یادی رەنگى سوورى گەوهەرىنى خوینى لاشەى کوژراوى شیرینم دەکردوو و لەو یادەمدا، شۆرشىکى وەک ئەوه‌کەى فەرهادم دەکرد کە بەگریه و زارییەوه‌ لەو شۆرشەیدا ئەمیش خۆی کوشت کە (کوردى) گوتووێه منیش شۆرشىکى وەک ئەوه‌کەى فەرهادم بۆ شیرین دەکرد.

۲- بەدريای محبت: لە ناو دەریای خۆشەویستیدا. بێگومان ئەم ناوی دەریا بردنەى (کوردى) لەوه‌وه‌ بووه‌ کە بەچاوى خۆی دەریای دیوه‌ و بەتایبەتى دەریای سىپى ناوه‌راست لە سەردانەکەى لای (ئەحمەد پاشا) ی بابانیدا و ئەگەر لەو سەردانەداى (مەبەست بى ئەوا لە دواى رۆوخاندیى (بابان) - ۱۸۵۱ز. دا بووه‌ و بەر لە سالى کۆچى دواىبەه‌کەیدا ۱۸۵۹ز دا بووه‌. غصه‌ مى‌خوردم، نهنگ اسنا: هەر وه‌ک (نەهه‌نگ خۆم لەو دەریایەدا بەقوتدا دەکرد. زموچ اشک خون افشان: لەناو شەپۆلى فرمىسكى خۆینىندا کە ئەو دەریای خۆشەویستىیەى کە وەک نەهه‌نگ خۆی تیدا بەقوتدا بردوو. کە:-

زطوفان یاد مى‌کردم: ئا لەو دەریای خۆشەویستىیە دا و بە دەم شەپۆلى فرمىسكى خۆینىمەوه‌ یادی ئەوه‌م دەکردوو لەو فرمىسکە لافاو (طوفان) یک بەرپا بکەم. کە (کوردى) لەم

تاكه هه‌لبه‌سته‌یدا داستانی د‌ل‌دارییه‌كه‌ی خۆی چواندوو به‌داستانه‌كه‌ی هونه‌رمه‌ند (فه‌ره‌اد) و ك‌یو تاشین له‌ خۆشه‌ویستی شیرینی دلخو‌زیدا و... هتد ئەم نیشانه‌ بۆ کردنی ئەم یا ئەو شوین، داستانی شیرین و فه‌ره‌اد به‌زۆری له‌ ناوه‌رۆکی هه‌لبه‌سته‌ کلاسیکیه‌کانی ناوچه‌که به‌زۆری ده‌بینرێ.

هه‌روه‌ک (کوردي) به‌وجۆره‌ی ناو ئەم هه‌لبه‌سته‌ی، ئاوه‌ها له‌و داستانه‌ی شیرین و فه‌ره‌اد دواوه‌ که (کوردي)ش و شاعیرانیش د‌ل‌دارییه‌که‌یان به‌و هاوچه‌شنی د‌ل‌دارییه‌که‌ی فه‌ره‌اد داناوه.

لیکدانه‌وه‌ی ئەم تاكه:

له‌ ئاوی ده‌ریای خۆشه‌ویستیدا به‌قوتدا ده‌چووم وه‌ک نه‌هه‌نگ هه‌روه‌ها له‌ (شه‌پۆل)ه‌کانی که له‌ فرمی‌سکی خۆئینی منه‌وه سه‌ریان هه‌ل‌ده‌دا به‌ده‌م ئەو شه‌پۆلانه‌شه‌وه، لافاوێکی گه‌وره‌م به‌یادا ده‌هاته‌وه له‌ ئەنجامی هه‌لقولاندنی ئەو فرمی‌سکه‌ زۆره‌مه‌وه که ده‌ریایه‌کی خۆشه‌ویستی بۆ ه‌یناومه‌ته دی و وه‌ک نه‌هه‌نگ ت‌ییدا به‌قوتدا ده‌چم.

۳- چو اهوی دل بیچاره (چو ئاهویی د‌ل‌ی بی‌چاره) واته: د‌ل‌ی بیچاره‌م هه‌روه‌ک ئاسک‌یک.

درزنجیر زلفت شد (ده‌ر زه‌نجیری زولفه‌ت شود) واته: ئەو د‌له‌ بیچاره‌یه‌م که‌وته ناو داوی وه‌ک زنجیری زولفته‌وه

اگر من بودمی (ئه‌گه‌ر من بوو ده‌می) واته: ئه‌گه‌ر من بوومایه، له‌ج‌یی تۆ ئە‌ی - خۆشه‌ویسته‌که‌م- ئەو سایه‌ ئەو د‌له‌ به‌ندکراوه‌م-

به‌چشم ازاد می کردم: ئەوسایه‌ د‌له‌به‌ندکراوی ناو زولفه‌که‌م هه‌ر تیلایی نیگی‌ی چاو، له‌و داوی ناو زلفه‌ زنجیره‌یه‌م ئازاد ده‌کرد و به‌به‌ره‌ل‌ل‌کردنی له‌و (به‌ند)ه‌ پرگارم ده‌کرد.

به‌واتایه‌کی تر: ئەوسایه‌ نه‌ک هه‌ر د‌له‌که‌م له‌ به‌ندکراوی ئازاد ده‌کرد، به‌شکو به‌و تیلایی چاوه‌ د‌له‌که‌م ئەکوشت و له‌ ئازار و ئەشکه‌نجه‌ی ئەو به‌ندکراوییه‌ی ناو زولفه‌که‌ قوتارم ده‌کرد و به‌ مردنه‌که‌ هه‌ست به‌ئازار کردنه‌که‌یم له‌سه‌ر لاده‌دا. ل‌یره‌دا وه‌ک مه‌به‌ستی ئەوه‌ بی‌ وایه‌ که‌ یاره‌ خۆشه‌ویسته‌که‌ی ئەوه‌نده به‌به‌زه‌یییه‌ که‌ هه‌ر ته‌نیا به‌به‌ندکردنی د‌له‌که‌ له‌ داوی زولفه‌که‌یدا، وازی ل‌ی ه‌یناوه.

لیکدانه‌وه‌ی ئەم تاكه:

د‌ل‌ی بیچاره‌ی من وه‌ک ئاسک‌یک که‌وتووته به‌ند و زنجیری داوه‌کانی ناو زولفی تۆوه ئە‌ی یاره‌که‌م ئەگه‌ر من له‌ ج‌یی تۆ بوومایه، هه‌ر به‌تیلایی چاوێک ئەو د‌ل‌ به‌ندکراوه‌م ئازاد ئە‌کرد، یا به‌به‌ره‌ل‌ل‌ا کردنی د‌له‌که‌ وه‌یا به‌ کوشتنی؛ چونکه‌ که‌ د‌له‌ که‌ (مرد) ئیتر هه‌ست به‌ ئەشکه‌نجه‌ی ئەو به‌ندیت‌یییه‌ ناکات.

۴- اگر این: من ئەگه‌ر ئە‌م...

شیوه‌ء ل‌یلا صفت: ئەگه‌ر من زوو ئەم شیوه‌ی له‌یلا صیفه‌ته‌م...

می دیدمی اول: بمدیایه له یهکه م جارم دیتنه که مدا ئهوا...
به نجد آنرا: له چۆل و بیابانی (نجد) واته، چۆله وانیه که می (حیجان) دا من ئه و سایه ئه و
بیابانی (نهجد) هم...

چو مجنون: ههروهک (مهجنوون) ی شهیداو دلداری (له یلای) دلخواز، ئا ئه و سایه...
خانه بنیاد می کردم: ئه و سایه من وهک چۆن (مجنون) له ئه قینی له یلای خۆشه و یستیدا بوو
به چۆله وانیشین دهشت و بیابانی (نهجد) منیش وهک (مجنون) له ئه قینی تۆدا ئه ی یار ئاوا له
چۆله وانی وه به دوری ناو (نهجد) منیش خانوویه کم بنیات ئه ناو له و خانووه دا و له
چۆله وانیه دا به ئاواره یی ده ژیا م.
اول (ئو وهل "ح"): ای دل.

لیکدانه وه ی ئه م تاکه:

ئه گهر کاتی خۆی من ئه م رواله ته دلخواز انانه ی که وهک رواله ته کانی (له یلای) مهجنوون
ئاوه ها- ئه م رواله تانه م- بدیتنا یه، هه ر ئه و سایه و له یه که مین دیتنی تۆمدا به زویوی له
چۆله وانی و بیابانی (نهجد- دهشتی حیجان) دا وهک مهجنوونی به نیازی چۆله وانی، ئه و سایه
منیش خانوویه کم له و (نهجد) ه بنیات دهنه و تیدا ده ژیا م.

عبد معبود

عبد معبود به حق و، چاکر فخر زمان
شاه ملک نامداران، احمدی صاحبقران

۱- ئەم تاکە ھەلبەستە (فارسی)یە سەرھووە لە یەکەمین (دیوانی کوردی) دا بەتەنیا چاپ کراوە. ئەو دیوانە لە ۱۹۳۱ دا لە لایەن (کوردی) و مەریوانییەو لە بەغدا چاپ کراوە. وەک بۆم ساغ بووئەتەو ئەم تاکە ھەلبەستە سەرھتای (چامە)یەکی (فارسی) درێژە کە (کوردی) لە بارە ی خانەوادە ی (صاحبقران) ھو، واتە لەمەر سەرگوزەشتە ی ژیان و ناوی باو باپیرانی خۆیەو ھەلبەستە، کە لە ئازایەتی و ھونەر مەندیتی و ھۆنەر یتیی ناویانگیانەو ھەبە، یەکیکیان لە بەشداری جەنگە بی ھاوتایەکی (دوانزە سواری مەریوان) بوو.

لەگەڵ زۆر گەران و تیکۆشاندا بۆ ئەو ھەبە (چامە - قەصیدە)یەم دەست بکەوێت، بەلام دەستم نەکووت و بەلام ھو جیگە ی داخە بەچۆلی مانەو ھە شۆینی ئەم چامە یە لەم پەراویدا، ھیوابارم کە لە لایەکەو ئەم چامە گرنگە سەر ھەلبدا و ئەم کەلێنە گەرەبە پر ببیتەو کە زۆر میژوووی و بایەخدارە.

عبد (عەبدی) واتە (بەندە ی) کە مەبەست لە مرۆفە و خوای مەزن لە قورئانی پیرۆزدا بە (عەبد) و عیبادا مرۆفی ناو بردوو، بەو واتایە ی کە ھەموو خەلک بەندە ی خوای مەزن و دەبی خوا بپەرستن.

لەم تاکە دا (کوردی) مەبەستی لە (ئەحمەد بەگی) باپیری خۆیەتی کە (کوردی) ش، باپیری خۆی بە یەکی لە (بەندە = کۆیلە)کانی خوا ناوبردوو.

معبود: واتە پەرستراو لە لایەن بەندەکانەو، کە ئەویش خوای مەزنە.

بەحق: بەحق، بەمافی رەوای خوای مەزن (حەق) ھو، (حەق) یەکی لە رۆالەتەکانی خوایە و کە دەوتری (حەق) مەبەست لە خودی خوایە، ھەر ھە مەبەستیشی لەو ھەبە کە باپیری (کوردی) بە (حەق) واتە بەراستی بەندە ی خوای مەزن بوو.

چاکر: بەندە، کۆیلە.

فخری زمان: ئەو کەسە ی مایە ی پێو نازینی زەمان (پۆژگار) بوو کەوا بەدرێژایی پۆژگار خەلکی پێو نازیون، ئەویش مەبەست لە (پێغەمبەری ئیسلام - د.خ-) بوو. (کوردی) وەک زۆریە ی دەسپێکردنی وتە و نووسین و ھەلبەست و نامیلکە و پەراویان ئەم چامە یە بە پەرستراو یتیی خوای مەزن و ئەمجا ئەو پێغەمبەرە دەست پێ کردوو.

شاه ملك نامداران: پاشای هەریمی ناوداران که مه‌بهستی (کوردی) له باپیری خۆی بووه. ئەوه‌نده به‌ناویانگترین بووه.

احمدی صاحبقران: که (ئەحمەد به‌گی گه‌وره) یا (ئەحمەد به‌گی صاحبقران)ی باپیری (کوردی)یه و به‌(حاجی حان)یش ناسراوه.

لێکدان‌ه‌وی ئەم تاکه‌:

به‌نده‌ی به‌راستی خوا و ئەو خ‌وا‌یه‌ی که به‌(حه‌ق) په‌ستراره و شایانی په‌رسته‌نه، هه‌ر ئەو به‌نده‌یه کۆیله‌ی که‌سی بووه که مایه‌ی پت‌وه نازین بووه و تا ئیسته‌ش به‌دریژایی رۆژگار (زه‌مان) شایانی پت‌وه نازین بووه، واته‌ (پت‌غه‌مبه‌ری ئیسلام - خ.) ئەو به‌نده‌یه‌ش خۆی پادشای ناوداران و به‌ناویانگانی هه‌ریم بووه و ئەمجا به‌نده‌ی خوا و پت‌غه‌مبه‌ر بووه، ئەویش (ئەحمەدی صاحبقران)ی باپیری (کوردی) بووه.

«حهوت بهند»ی مستهفا بهگی «کوردی»

بهندی یهکه م

- ۱- ای ز شیپور تو جهان پر شور
وز نوانی تو عالی مسرور
- ۲- از وصال تو ملک جان آباد
وز خیال تو شهر دل معمور
- ۳- از صدای تو خفته غفلت
گشته بیدار، رسته، دل رنجور
- ۴- به هوای تو عاشقان دلشاد
به ولای تو، دوستان منصور
- ۵- گمراهان طریق حیرترا
سایهات، نخل و، نور، وادی تور
- ۶- می کشان حقیقت و عرفان
از خم و خلر تواند مخمور
- ۷- نغمهات رشک لحن داودی
پاسخت حل مشکلات زیور
- ۸- هم دلت در غیب را حقه
هم لببت گنج راز را گنجور
- ۹- ارمغان تو اکمل و اتم
ای یگانه به خاتمی مشهور
- ۱۰- مقدمت فیض بخش عالم شد
دیر و بتخانه بست و بت مکسور
- ۱۱- لمعه طلعتت چو پیدا شد
در دو عالم شکست خورد دیجور

۱۲- زهره زهرهء تو مهر بود
 زانچه در کائنات کرد ظهور
 ۱۳- مظهر پرتو جمال تست
 زآسمان جمله نجم و ماه و خور
 ۱۴- مهر از مشعل رخت روشن
 ماه از نور جبههات پر نور
 ۱۵- جز صفاتت نگوید الا گنگ
 غیر ذاتت نجوید الا کور
 ۱۶- شاهدم جلوهء حق است، دیگر
 چیست غلمان و این و آن و حور
 ۱۷- ای که بر تخت دل تو سلطانی
 چون شوم از آستانهات دور
 ۱۸- ای خوش آن دم سوی مقتل خویش
 یابم از یار خاص خود دستور
 ۱۹- همدل و همانند حالجم
 حق پرستی رهم، نه جورا جور
 ۲۰- پای کویان ز شوق و دست فشان
 فاش گویم به نالهء سمطور
 ۲۱- کای دمت نفخهء سرافیلی
 مورد واردات جبریلی
 ۲۲- انت شمس الهدی ونور الحق
 اظهر الحق، یا ظهور الحق

.....
 ۱- ای: ئهی، وهک: ئهی ئهی کهسه.

مه‌به‌ست له پیغه‌مبهری ئیسلام (د. خ) یه که ئهم (حهوت بهند)ه ئاینییه‌ی به‌سه‌ر ئه‌ودا هه‌لداوه.

زو: له - وهک: له‌به‌ر تو...

شیپور: وشه‌یه‌کی کۆن و ره‌سه‌نی کوردییه که (فارس)یش به‌کاری دینی واته (که‌ره‌نا).

(شه‌پوور) یا (که‌رنا)، ناوی ئامپریکی مؤسیقی ژۆر کۆنه گه‌لی (کوردا) له جه‌نگدا به‌کاری هیناوه) یا له کاتی هه‌وآل به‌یه‌ک گه‌یانندا . به‌(فوو) پیاکردن دهنگ دهدات، مرۆقی سه‌ره‌تایی، له شاخی (گا) و (گامیش) دروستی کردووه که سه‌ری نووکی (شاخ = قۆچ)ه‌که، کونیکي بچووکی تۆ کراوه و، له‌و کونه‌وه فووی پیا کردووه به‌پیتی هه‌ناسه‌ی (فوو)ه‌که، دهنگی جۆراوجۆری لۆ په‌یا بووه.

بۆ بانگه‌وازی گردکردنه‌وه‌ی که‌سان یا بۆ وره به‌رزکردنه‌وه له جه‌نگدا به‌کارهاتووه، یا ئاژه‌له درنده‌کانیان به‌و دهنگه گره‌ی ترساندووه.

له (په‌راوی پیروژ = الکتاب المقدس) واته (ته‌ورات = العهد القديم)دا ناوی (شه‌پوور) به‌شیوه‌ی (شووفار) یا (شه‌پوور) هاتووه.

له زمانه رۆژئاوايييه‌کاندا و، له زاراوه (موصطه‌له‌حات)ی (مؤسیقی)دا (هۆرن) واته (که‌له‌شاخی ئاژه‌ل)ی پۆ گوتراوه. که ئەم ناوی (هۆرن)ه له بنجی (زمانی)دا ده‌چیته‌وه، سه‌ر ناوی (که‌رنا)که‌ی خۆمان، که هی هه‌ردوو لا (وشه‌)یه‌کی زمانی نه‌ته‌وه (ئاری)یه‌کانه.

له زمانی (عه‌ره‌بی)دا (بووق)ی پۆ ده‌لێن که ئەمیش له وشه‌ی (بۆق) واته (پال پتوه‌نان)ی (کوردی)یه‌وه وه‌رگیراوه، که (فوو پیاکردنه‌که‌ی) جۆره پال پتوه‌نانیکه . هه‌روه‌ها له (عه‌ره‌بی)دا (نه‌فیر)یشی پۆ ده‌وتری، که به‌واته بانگه‌واز بۆ گردبوونه‌وه بۆ جه‌نگ.

ئهمجا (کوردی) لێره‌دا مه‌به‌ستی له (شه‌پووره‌که‌ی پتغه‌مبه‌ر «د. خ»): بانگه‌واز هه‌ل‌دانه‌که‌یه‌تی بۆ په‌یا‌بوونی ئایینی ئیسلام که بووه به‌کاریکی مه‌زن و گرنگ له جیهاندا.

تو (توو) تۆ - که مه‌به‌س له خودی پتغه‌مبه‌ری ئیسلامه (د. خ).

جهان: جیهان (دونیا) که ئەو بانگه‌وازه، له جیهاندا گۆرانیکي ئایینی مه‌زنی په‌یا کرد له رووی ئاینه‌وه.

پرشور: پڕ له (زه‌له)، (زایه‌له)، (ده‌نگه دهنگ)، واته بانگه‌وازی پتغه‌مبه‌ر (د. خ). بۆ په‌یا‌بوونی ئایینی ئیسلام و بانگکردنی خه‌لکی بۆ هاتنه سه‌ر ئەم ئاینه نوێیه، که به‌دواترین ئایینی ناساند، که ئەوه شوێرشیکي پڕ به‌جیهانی په‌یا کرد.

هه‌روه‌ها له وشه‌ی (شور)دا که له‌م (یه‌که‌مین) تاکه‌دا هاتووه (مه‌به‌ست) له (شور) یا (شۆر)ه ئەمه ناوی ئاوازیکی مؤسیقیی کۆنی کوردییه، که له (عه‌ره‌بی) و (فارسی) و (تورکی)دا، به‌یه‌کی له ئاوازی (مه‌قام) دائه‌نریت وه (عه‌ره‌ب) و (تورک) کردووایانه‌ته هی خۆیان وه‌ک (شۆری به‌یات) که هه‌ر (ناوی) (وشه‌)ی (شۆر)ه، نه (عه‌ره‌بی)یه و نه (تورکی). به‌شکو (کوردی)یه و (فارسی)ش له به‌کاره‌ینانی ئەم وشه‌یه‌دا به‌شداره.

(شور) یا (شۆر) له رووی زمانه‌وانییه‌وه دهنگ له کاره‌ساتیکي گرنگ و (پا‌په‌رین) دهدات. که ئەم هه‌موو واتایانه‌ی (شور) یا (شۆر)ه له‌گه‌ل (مه‌به‌ست) و (واتا)ی ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌دا ده‌گونجین، که ئەمه‌ش توانای شاعیرمان (کوردی) پيشان ئەدا له زمانه‌وانیدا به‌(قوولێ) و (فراوانی).

نوای تو، نهم (نهوای) یه لهه شوینهی نهم تاکه هه لبه سته دا گه لی واتای جیا جیا دهدات، وهک: (ئاوان)، (ناهنگ)، (دهنگ)، (دهنگی ساز)، (لهشکر)، (شوینهوار)، (یاقووت)، له جوړه گوهه ریکه وه (بوونیتی) وه (هوی ژیان) و... هتد، نهدات.

هه موو نهم واتا جیا جیا یانه له گه ل مه بهست و واتای تاکه هه لبه سته که دا دهگونجین. بهم پنیه وشه ی (نهوا) له (زانستی موسیقی) دا (دهنگ) یا چند (پله) یه کی هه ن، له وانه: (دهنگی پینجه مین) یا (مه قامی پینجه م) ه، که به زاراهه = (موصطه له ح) ی موسیقی به (پینج گا) یا (پنج گاه) ی (کوردی) و (فارسی) ی، ناو ده بن، واته (نهوا) که (وشه) یه کی (کوردی) و (فارسی) ی شه، به واته هه مان ناوه (پینج گا) یا (پنج گاه) و (کوردی) و (فارسی) یه که یه. جگه له مانه (نهوا) ناوی یه کی له گورانییه کوردییه کانمانه، که (بیگانه کان) به هه له و به (مه قامی عیراق) ی ناو نهبه ن، که ته نیا ناوی (نهوا) نهم دهسه لات به سه ر که له پووری (کوردی) و (فارسی) دا راده گه یه نی له لایه ن (عهره ب) و (تورک) هوه.

گردکردنه وهی نهم هه موو واتایانه، لهه تاکه هه لبه سته دا ناسوی فراوانی زمانه وانی و به قوولی له واتا گه یشتنی (کوردی) شاعیرمان دهر دمخات، که هه مووشیان پر به پری واتاکانی نهم تاکه هه لبه سته ن.

عالمی مسرور: جیهانیک پی شادمان و دلخوش، که مه بهست له بانگه وازه میژوو ییبه ناوبراوه که ی پیغه مبه ر (د. خ) ه بق هاتنه سه ر ناینی نسیلام. وهک رام گه یاند نهم (حهوت بهند) ه فارسییه ی (کوردی) به رامبه ر به پیغه مبه ری نسیلام (د. خ) ی گوتوهه، که لهه (یه که مین) تاکه یدا (کوردی) پرووی ده می کردووه ته نهو (پیغه مبه ر) ه که ناوه رۆکه که ی دهنگی به هیژ و زولالی نهوه که جیهانی هیناوه ته جوژ و خرۆش، له کاتیکدا هه ردو ناینی (مووسایی) و (عیسایی) به سه دان و هه زاران سال به ر له ناینی نسیلامه وه هه بوون و، نهمجا نهم ناینی نسیلامه به ماوه یه کی کهم خوی گه یانده هاوتا و، پیشتری نهوان و پی به پتی نهوان له جیهاندا به ریایه و په ره ی سه ندووه.

سه رچاوه کانی نهم (حهوت بهند) ه ی (کوردی) و (نهوی دهست من که وتوون) بریتین له: (مس، عن، گل/۳، گل/۵، گل/۶، گل/۸، ن، ف، ص، له که شکۆلستاندایه، (صا) و، (مک، ط، شخ، نع، جم، نم/۱، با/۱، سجا، حم، ق/۳، ج، ما/۱، ه) یه و، هیتشته چاپیش نه کراوه له لایه ن کوردوه و که نازانم به (فارسی) هکان چاپیان کردووه یان نه.

له نیوان نهم سه رچاوه زوره دا (مس) م کرده بنکه ی لیکۆلینه وهی نهم حهوت بهنده و ههروه ها له زور جیگه دا پشتم به ستووه به سه رچاوه کانی تریشه وه، که له شوینی خویاندا نهو پشت پی به ستانه دیاری ده که م.

جیاوازییه کانی نهم تاکه هه لبه سته:

نهم تاکه هه لبه سته یه که می (بهندی یه که م) ی نهم (حهوت بهند) ه له نیوان سه رچاوه کانیدا نهم جیاوازییانه له نیوان وشه کانیدا نه بینریت:

ئەم (بەندى يەكەم) ى (حەوت بەندە) ە لە (ص) دا نىيە و ديارە لەناوچووہ .
 شىپورتو (شەپپوورتوو) لە (گل/ ۵، گل/ ۶) و (شىپورت) نووسراوہ كە لەنگىشە .
 پرشور (پورشور) لە (سجا) دا (پر نور) نووسراوہ بەلام لە (ج) دا نووسراوہ كە: (لە يەكئى لە
 سەرچاوہكاندا بە (پر نور) ە و بىرى چووہ كە نىشانە بۆ (سجا) بكات كە سەرچاوہكانى ئوہ و
 من داومە بەنووسەرەكەى .
 وز لە (عن) دا: (ز) نووسراوہ .
 نوای تو لە (گل/ ۵، گل/ ۶) دا نووسراوہ: نوایت .
 عالمى لە (ف، نم/ ۱، ق/ ۳) دا نووسراوہ (عالمين) .

جۆرى ئەم (حەوت بەندە):

حەوت بەند بەواتا پارچە ھەلبەستىكى دريژ كە بكرى بەحەوت (بەش) ەوہ كە ھەر بەشەى
 بە (يەك بەند = بەندىك) دانراوہ . ھەر يەكئى لەو بەش (بەند) انەش برىتییە لە چەند تاكە
 ھەلبەستىك، كە كۆتايى ھەر (بەش) يا (بەند) يك لەو حەوت (بەش) يا (بەند) ە بەتەنيا يەك
 (تاكە ھەلبەست) ى ھەمان شاعىرى خاوەن (حەوت بەند) ەكە دىت .
 ئەو تەنيا (تاكە ھەلبەستەى كۆتايى) يە لە پاش بەندەكانىا جياواز دەبى، لە پاش بەندى ئەو
 (تاكە ھەلبەستانە) ى كە بەو (تەنيا تاكە) كۆتايى ھاتووہ، جياواز لەوان .
 ھەر وھا دەشت پاشبەندى ئەو تاكە ھەلبەستەى كە لە كۆتايى ھەر بەش كىدا دووبارە
 دەكرىتەوہ پاشبەندەكەى وەك پاشبەندەكانى يەكەمىن بەشيان بى . لە ھەمان كاتىشدا ھەندى
 جار لە حەوت بەندا تاكە ھەلبەستەكەى كە لە دواى ھەر بەش (بەند) يكيانەوہ دووبارە
 دەبىتەوہ، ئەو تاكە دووبارە كراوہى پاشبەندەكەى يەك جۆر نەبى، بەشكو لە ھەر يەكئى لە
 بەش (بەند) ەكاندا ئەو (تاك) ە دووبارە كراوہ پاشبەندەكەى جيا بى، لەگەل پاشبەندەكانى ھەر
 يەكئى لە (بەند) ەكاندا، كە (تەرجىع بەند) يا (تەركىب بەند) ىشى پى دەوترى، چونكە ئەو دوا
 تاكەى ھەر بەشنىك دووپاتەيە .

بۆچى حەوت (بەندە):

ھۆى ئەوہى كە لە ويژەى كۆندا و بەپى (دەستورى ويژە) ى كۆن كە پارچە ھەلبەستە
 (تەرجىع بەند) يا (تەركىب بەند) ەكە بە (حەوت) بەش دانراوہ ئەو لە (حەوت) دانرانە
 دەگەرپتەوہ بۆ ژيانى ھەر سەرەتايى (مرؤف) و كاريگەرى روالەتتى سروسشتىيەكانى وەك
 (حەوت) دانە ئەستىرەكانى (حەوتەوانە) بەو ژيانە سەرەتايىيەى مرؤفەوہ لە بارەى
 سالنامەگەرى و (گەردوونناسى) دا .

ھەر وھا حەوت رەنگە بناغەيىيەكەى (كۆلكەزىرپىنە = پەلكەزىرپىنە) كە لە سەرپىنى
 ئىسلامىتى كوردەوہ و لە خۆشەويستى كوردەوہ بۆ (كەسە مەزنەكانى عەرەب) وەك
 (عائىشە) ى ژن و (فاتمە) ى كچى پىغەمبەر (د . خ) كە گوايە ھەريەكەيان (حەوت) پرچى ھەبوہ
 يا بەھەردووكيان (حەوت) پرچيان ھەبوہ كە ئەفسانەيەكى ناو كوردەواريە و گوايە

پرچه‌کانیان وهک ئه‌و (به‌لکه‌زێرینه) یه جوان و رهنگین بوون، ئه‌مه‌ش له خۆشه‌ویستی ئه‌وانه‌وه بووه.

هه‌روه‌ها رۆژه‌کانی (هه‌فته) که به‌(حه‌وت) رۆژ دانراون. له‌ رۆوی داستان‌ه‌ ئاینیه‌که‌ی (ئه‌صحابی که‌هف)، که (٧) که‌سه‌کانی ناو ئه‌شکه‌وته‌که‌ (سی‌ سه‌د) و ئه‌وه‌نده‌ ساڵه‌ خه‌ویان لی‌ که‌وتوووه‌.

له‌ کاتی (حه‌ج) کردندا (حه‌وت) پێویستی وه‌ک:

(سه‌عی) و (سه‌فا) و (مه‌روه) و ئافه‌رۆزکردنی شه‌یتان به‌(حه‌وت به‌رد) واته‌ (ره‌جم) و... هتد. ئه‌وه‌تا دیسان ژماره‌ی (حه‌وت) له‌ ژماره‌ی ئه‌و به‌ردانه‌شدا هاتوووه‌ که‌ شه‌یتانی پێ (ره‌جم) ئه‌کرین.

له‌ داستانی هه‌زرتی (یوسف) دا که‌ خه‌وه‌که‌ی (عه‌زیزی میسر) ی لێکداوه‌ته‌وه‌ که‌ (خه‌وه‌که‌)ش ژماره‌ی (حه‌وت) گا، و، (حه‌وت) گۆله‌گه‌نم و (حه‌وت سال) ی تیا هاتوووه‌ که‌ له‌ قورئانی پیرۆزیشدا هاتوووه‌. (چین) و (نه‌ۆم) ه‌کانی (زه‌وی) و (ئاسمان) به‌(حه‌وت) طه‌به‌قه‌ دانراون که‌ له‌ قورئانی پیرۆزیشدا هه‌یه‌.

سوورته‌که‌ی سه‌ره‌تای (پیشه‌وه‌) ی قورئان واته‌ سوورته‌ی (ئه‌له‌مد) به‌(سبع المثنی) واته‌ (حه‌وت دووباره‌کراو) ناو نراوه‌ که‌ سوورته‌ی (فاتیحه‌) یشی پێ ده‌وتری، له‌ سه‌ره‌تای قورئان و خۆپندنی نوێژه‌.

له‌ که‌له‌پوور (فۆلکلۆری) گه‌لندا که‌ نه‌ته‌وه‌ی (کورده‌) یش یه‌کێکه‌ له‌وان، ژماره‌ی (حه‌وت) شوینه‌وارێکی (فراوان) و (دیاریکراو) ی گه‌لی خۆی هه‌یه‌ وه‌ (حه‌وت) به‌ژماره‌یه‌کی پیرۆز و په‌سه‌ند دانراوه‌ و به‌هه‌لگه‌ی جوان و دلگیر و به‌نیشانه‌ی (نازا) و (نازایی) و هتد... به‌ناو گه‌لندا بلاو بووه‌ته‌وه‌.

له‌ چیرۆکه‌ ئه‌فسانه‌یییه‌ (گۆی ئاگردانی) یه‌که‌ماندا ناوی داستانی (حه‌وت کوی)، (حه‌وت برا)، (حه‌وت ده‌ریا) (راوی هه‌وت شه‌و و هه‌وت رۆژ) و (حه‌وت رێگا)، (حه‌وت سال)، (حه‌وت چورتم)، (حه‌وت دیو) و... هتد زۆرن. له‌ قوربانی کردندا (حه‌وت)م کراوته‌ ناوه‌که‌ی. به‌ده‌ستووری وێژه‌ی کۆندا هه‌لبه‌ست چه‌ند جۆرێکه‌ له‌وانه‌: تاک، چوارینه‌، هه‌لبه‌ستی پارچه‌که‌ له‌ هه‌وت تاک که‌متر بێ، و، هه‌ر کاتێ بووه‌ (حه‌وت) تاک به‌(غه‌زهل) ناو ده‌برێ (٧ تاکه‌) و له‌وه‌ زۆتر (چامه‌ = قصیده) یه‌ ئه‌مجا (حه‌وت به‌ندی) ی وه‌ک ئه‌م هه‌لبه‌سته‌ فارسییه‌ بالاییه‌ی (کورده‌) ی (حه‌وت) به‌شه‌.

ژماره‌ی (حه‌وت) یش که‌ (تاک) ه‌ و، جووت نییه‌ و خوای گه‌وره‌ش که‌ (تاک) و ته‌نیا و بێ هاوتایه‌ بۆیه‌ هه‌ر (تاک) ه‌ و له‌ پیرۆزیی (تاکیتی) خواوه‌ ژماره‌کانی وه‌ک (١، ٣، ٥، ٧، ٩ و... هتد) ئه‌مانه‌ پیرۆزییه‌کی تایبه‌تیا پێ دراوه‌ که‌ ژماره‌ (حه‌وت) یش یه‌کێکه‌ له‌م (ژماره‌ تاک)انه‌.

له‌ نمونه‌ی (حه‌وت به‌ند) ه‌ کورده‌یه‌که‌ماندا (حه‌وت به‌ندی خانای قوبادی)، (حه‌وت به‌ندی سالم)، (حه‌وت به‌ندی ئه‌حمه‌د هه‌مدی به‌گی ساحیبقران) و ئه‌م هه‌وت به‌ندی (کورده‌) و...

هتد . ئەم حەوت بەندەى (كوردى) يە لەبەر درێژىيەكەى وەك هەر (حەوت) بەندىكى تر كراون بە (حەوت) بەشەووە كە زۆر لە شاعيرانمان هەلبەستى (حەوت بەند) يان داناووە . كە بەناو بردنيان نامەوى باسەكە درێژتر بكەمەووە .

هەلسەنگاندنى ئەم حەوت بەندە:

(فەخرولعولەما) ی (سنهیی) (له وتووێژیکیدا له گەڵ (مستەفا بەگى «كوردى») كە (كوردى) بەخاوەنى ئەم (حەوت بەندە) ناو بردووە كە ئەم حەوت بەندەى بەهەرە پۆیەى هەلبەستەكانى (كوردى) زانیووە كە لەم پەراویبەدا و لەو گوفتوگۆیەى ئەو (فەخرولعولەما) یە و (كوردى) دا بەتەواوى دەدوێم .

(ئاغا فاضیل) كە كابرایەكى زانا و خاوەنى گەواهى نامەى بەرز و وێژەوان و هۆنەرىش بوو جگە لەوێ كە سێكى پلە بەرزى (دیپلۆماسى) بوو، نوسخەیهكى لەم (حەوت بەندە) ی (كوردى) دامى و ئەيگوت: (ئەم حەوت بەندە لە هەموو ناوچە وێژەیی (الواسط الادبىة) كانى (فارس) دا يەكێكە لە هەرە شاكار و بى هاوتاكانى وێژەى (فارس)، لە بارەى چێژ و كاكڵە و بابەتەكەووە، هەر وەها دەيگوت: بەلای هەندىكەووە ئەم (حەوت بەندە) لەمەر ستایشى پێغەمبەرى ئىسلام (د. خ) وەيه گەلى گەلى و زۆرتر لە بەناو بانگترینەكانى پێغەمبەرەووە وەك ستایشە بالایەكەى (شەمسى تەورىزى) و (سەعدى و حافظ) ی شیرازى (فضولى) ی دەژمىررى، يا (لامىيەى عەجەم) ی (طوغرایى ئىسپەهانى) و چامە (قەصیدەى بوردیە) ی (بوصیرى) و (بانە سعاد) ی (كەعب كورى زوهرى) ی عارەب و... هتد). ئەمە دەقى راى ئەو پیاووە بوو لەسەر ئەم حەوت بەندە .

لە زمانى عەرەبیدا پەندىكى پێشینیان هەیه كە: (شهد شاهد من اهلها) یە واتە: كە گەواھیدەرىكى لە خۆیان گەواھى لەسەر دەدات) لێردا ئەو (ئاغا فاضیل) هە فارسە كە شارەزای وێژەى (فارس و عەرەب و تورك) یش بوو، بەرامبەر بەم (حەوت بەندە) ی (كوردى) یەمان ئەمە راوێچوونى بوو، كە ئەو نوسخەى ئەم (ئاغا فاضیل) ه، يەكێكە لە سەرچاوەكانى ئەم (حەوت بەندە) م بەناوى (حم) وە لەم پەراویبەدا سەرچاوەیهكە .

هەر وەها (ئاغا فاضیل) وەك لە پێشەووە راى گەياند كە گوتى: (هەندىك ئەم «حەوت بەندە» بەستایشى پێغەمبەر «د. خ» دەزانن، هەر وەها گوتى: بەلای هەندىكیشەووە ئەم (حەوت بەندە) ه بۆ (ئىمامى عەلى كورى ئەبى طالب - خ. ی) داناووە . چونكە (ئاغا) ی ناویرا و (شیعە) بوو، ئەو (حەوت بەندە) ه بى هاوتایەى شایانتر بە (ئىمام) دەدى نەك بە (پێغەمبەر) و ئەمیش راوێچوونىكە كە مامۆستا محەمەد جەمیل رۆژبەيانى لەسەر ئەم رایەيان بوو . كە ئەم رایەى لە دەربارىيەكەى ئێرانیدا وەرگرتوووە .

بەلام كە بەسەرچاوە زۆرەكانى لای منى زانى كەوا لەسەر ئەوون كە ئەم حەوت بەندە بۆ (پێغەمبەر - د. خ) دانراووە، بىرەكەى خۆى گۆرى و هاتە سەر راوێچوونى من لە بارەى بابەتى ئەم (حەوت بەندە) وە . هەلسەنگاندنىكى تری ئەم حەوت بەندە ئەوێهە كە لە ساڵە

چله‌کانی چهرخی بیسته‌مدا له سوله‌یمانی سه‌رۆکی (به‌هایی)یه‌کانی ئەم شاره (مامۆستا نووره‌دین عه‌باس) بوو که مامۆستای زمانی ئینگلیزی بوو له قوتابخانه‌ی ناوه‌ندی و ئاماده‌ییدا، ئەم مامۆستایه به‌هۆی ئەوه‌وه که له‌سه‌ر ئایینی (به‌هایی) بوو له‌گه‌ڵ چه‌ند خێزانی (به‌هایی) تردا ده‌ریه‌ده‌ر (نه‌فی) کرابوو نه سوله‌یمانی.

(مامۆستا نووره‌دین) پیاویکی زۆر په‌وشت جوان و پاک و رووگه‌ش و زانا بوو. من (حه‌مه‌بۆر) ئاشنایه‌تیم له‌گه‌ڵ ئەو مامۆستایه‌دا په‌یا کردبوو. ئەو مامۆستایه‌نوسخه‌یه‌کی له‌م (حه‌وت به‌ند)ی (کوردی)یه‌ دامی له ژێر سه‌ره‌ناوی: (ستایشی حضرت به‌هائۆللا)دا که نوسخه‌یه‌کی که‌م هه‌له‌ و زۆر ته‌واوه، مامۆستا ده‌یگوت ئەم (حه‌وت به‌ند)ه به‌لای ئیتمه‌ی به‌هاییه‌کانه‌وه بۆ (به‌هائۆللا) خه‌لیفه‌ی (باب) دانراوه. که مسته‌فا به‌گی کوردی (بابی = به‌هایی) بووه. به‌هائۆللا ناوی میرزا عه‌باس بووه له سالانی (۱۸۱۷ - ۱۸۹۲)دا ژیاوه.

سه‌یر ئەوه‌یه که نوسخه‌که‌ی (حم)ی ئاغا فاضیل و (مک) له‌گه‌ڵ ئەو نوسخه‌یه‌ی (مامۆستا نووره‌دین)ه‌دا چونیکه‌ بۆون و ئەوه‌که‌ی (ج) که له‌ دوا‌ی ئەو نوسخانه‌وه پیم زانی ناته‌واو، به‌لام وه‌ک ئەوان بوو، بۆیه ئەوه‌که‌ی (مک)م له‌ هه‌رسێ نوسخه‌ی (حم)، (نع) و (ج)دا به‌سه‌رچاوه‌ی ئەوان ده‌زانم و له‌ جیتی ئەو سێ نوسخه‌یه‌ی داده‌نیم له‌م په‌راوییه‌دا که من له‌ سالی ۱۹۴۷ز.دا له‌ لایه‌ن (سه‌یدیان)ی مه‌هابادی (خاوه‌نی چاپ و په‌راویخانه‌ی مه‌هاباد)ه‌ نوسخه‌که‌ی (مک)م بۆ هاتبوو که ئەویش له‌ که‌شکۆلیکی (موعته‌مه‌دی کانی مشکانی)یه‌وه ده‌ستی که‌وتبوو.

(مامۆستا محه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم) نوسخه‌یه‌کی له‌م (حه‌وت به‌ند)ه‌دا به‌من که له‌ لایه‌ن (مامۆستا سه‌ید تاهیری هاشمی)یه‌وه له‌ ئێران‌وه بۆی هاتوو که له‌م په‌راوییه‌دا به‌(ط) نیشانه‌م داوه‌تی. که ئەم (هاشمی)یه‌ به‌مامۆستا محه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریمی راگه‌یاندوو که: (ئهم حه‌وت به‌نده‌یه‌کیکه‌ له‌ شاکاره‌کانی ئەده‌بی فارسی) و مامۆستا (هاشمی) دیاره‌ له‌ شیعه‌وه ده‌سی که‌وتوو، به‌(امام عه‌لی داناوه)، من که‌لکی زۆرم له‌م نوسخه‌یه‌ش وه‌رگرتوو و سپاسی محه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم ده‌که‌م.

له‌وه‌دا که تیکرای سه‌ره‌ناوه‌کانی ئەم حه‌وت به‌نده‌ له‌ سه‌رچاوه‌کانیدا به‌م جوهری دوا‌ین: (حه‌فت به‌ند)، (ترجیع به‌ند)، (ته‌رکیب به‌ند) و (نعت حضرت رسول اکرم) - واته: پیاه‌ل‌دان و هه‌ل‌نانی خاوه‌ن شکۆ نێردراوه‌ی خوا (پیتغه‌مبه‌ری به‌خشاترین)، (کوردی) یا (مصطفی بیک) و... هتد... که ئەم سه‌ره‌ناوانه‌ له‌ لایه‌که‌وه به‌ هی که‌سیان دانه‌ناوه‌ و له‌ لایه‌کی تره‌وه به‌ هی (پیتغه‌مبه‌ری ئیسلام - د. خ)یان داناوه.

هه‌رچه‌نده‌ له‌ چه‌ند سه‌رچاوه‌یه‌کی که‌مدا که ئەم هه‌له‌سته‌ بۆ (ئیمامی عه‌لی) دانراوه، وه‌ک (رایه‌که‌ی ئاغا فاضیل) و (رای سه‌ره‌تایی (پۆژبه‌یانی) و (رایه‌کی (هاشمی) که بێگومان ئەمان له‌ سه‌رچاوه‌ی ده‌سنگه‌ و ده‌سکاری (شیعه‌)کانه‌وه کراوه به‌ هی ئیمامی عه‌لی هه‌ل‌نان؛ به‌لگه‌ی ئەم سه‌رچاوه‌یانه‌ی که (حه‌وت به‌ند)ه‌که‌دا بۆ (ئیمامی عه‌لی)ی داناوه ئەوه‌یه که له‌

(بهندی شه شه م) ی ئەم (حهوت بهند) هدا نیو بالیی:

«نائب فخر خاندان لوی» = (نائیبی فهخری خانه دانی لوئهی) هاتوو ه که بهم وشه ی (نائب) هدا کردوویانه به (عهلی) که گوایه ئەو (نائیب = جیگر) ی راستیی پیغه مبه ر بووه که ئەمهش هه رگیز به (قاله ی ده می شیع ه) ناکرئ به وه ی که بۆ (ئیمام) ه چونکه پیغه مبه ر (د. خ) له نه خۆشیی سه ره مه رگه که یدا (ئه بو به کر) ی کرده شوینگری خۆی که له وه نه خۆشیی هدا پیش نوژیی ئیسلام بکات له جیگه ی پیغه مبه ر که ئەم کاره به کرده وه رووی داوه نه ک به پیا هه لبه ستنی ده می، که واته ئەم رایه ی شیع ه له راستیی وه دووره و ئەم هه لبه سته بۆ (ئیمامی عه لی) نه و تراوه که له (حهوت بهند) ه که دا ته نیا ئەم (نیو بالی) به به لگه ی هه ره لاواز دانه نرئ. له خاوه نه کانی ئەم جو ره نو سه خه یانه شدا (ئاغا فاضیل) خۆی (شیع ه) و سه رچاوه که ی (شیع ه) و ههروه ها مامۆستا (هاشمی) ش هه ر له سه رچاوه ی شیع ه وه وه ک مامۆستا (پۆژ به یانی) یش هه ر له کاریگه ری سه رچاوه ی شیع ه وه ئەو بۆ جوونی دانانی (حهوت بهند) ه که یان بۆ (ئیمامی عه لی) داناوه.

ئه وانه ش که ئەم (حهوت بهند) یان به هه لئانی (به ها ئوللا) داناوه:

یه که م – به لگه یان ئه وه یه که له (حهوت بهند) ه که دا رسته ی (ظه ور الحق) رواله تی راستی (حهق) هاتوو ه که یه کئ له دروشمه کانی (بابی = به های) یه کان له دوا رسته ی (ظه ور الحق) وه (به هی الابهی) یه و بابییه کان له بهر هه ر جوان و بالاترینیتی ئەم (حهوت بهند) ه وه (حهوت بهند) ه که یان به لای خۆیاندا شایانتر دیوه وه ک شیع ه کان.

جگه له دوو به لگه (به زۆر تی ئاخراوه) ه ئیتر هه موو تاکه کانی هه ر (حهوت بهند) ه که به بی گومان پیغه مبه ر ده گره وه که واته (کور دی) بۆ ئەمی داناوه.

هه رچه نده له/ ۱۹۹۹ ز. دا له (گرنگ به گ) ی کوری میرانی ئیسماعیل به گی نووری به گی ساحی بقرانم، بیستوو ه که گوایه (نه وشپروان مسته فا) ی به لایه وه وه ها بووه که (کور دی) به های بووه و ئەو (حهوت بهند) ه ی بۆ به ها ئیی ه کان داناوه.

به لام من تا ئیسته نووسینیکی وه هام پی نه زانیوه که له (نه وشپروان مسته فا) ه وه ده رچووپی و ئه وه ش دان پیا ده نیم که نووسین و به ره مه مه کانی ئەم به سه رچاوه ی باوه رپیکراو و لی هه لپنجاندنی زانیاران ه وه زۆر تۆکم ه و پته ون.

دوا راو بۆ جوونی به هیزم به سه رچاوه ی زۆره وه ئه وه یه که له دوا ی ئەم هه موو راگه یاننده ی ناو ئەم با سوکه ی (هه لسه نگاندن) ه که ئەم (حهوت بهند) ه ته نیا بۆ پیغه مبه ر (د. خ) دانراوه و به س. سه ره رای ئه وه ی که به رپر سیار و گه وه رکانی (پاشایه تی بابان) به تایبه تی و هیز و ده سه لاتداره کورده کانمان به پیتی باری رۆژگار بوونه ته دۆست و لایه نگری یه کئ له دوو دوژمنه و به هاریکاری و هیزی چه کداری ئەو دوژمنه لایه نگراوه وه که هه لیان کوتاوه ته سه ر به شیکی هاو خوین و هاوئاین و هاو نیشتمانانی خۆی و هه رچۆن بووی، ئەنجامی ئەمانه ش هه میشه هه ر ته نیا (زیان) و (بی هیز بوون) ی نه ته وه ی کورد و ده سه لاتدار تر و به هیزتری

دوژمنه کانمان بووه.

۲- از: له، ژ.

وصال تو: گه‌یشتن به‌تۆ، به‌تۆ گه‌یشتن.

ملک: ولات، نیشتمان.

جان: گیان، جان - ئەم وشه‌یه له (ج)دا به (دل) لێک دراوه‌ته‌وه که هه‌له‌یه چونکه (جان) و (دل) له یه‌کتری جیاوازن. سه‌ره‌رای ئەوه‌ی وشه‌ی (دل = دل) له نیو بآلی دووه‌می ئەم تاکه هه‌له‌سته‌دا هاتوو هه‌واته ئەوی (ج) زیاده‌یه.

آباد: ئاوه‌دان، ئاوا، ئاڤا.

وز خیال تو: له بیرکردنه‌وه‌وه له تۆ، له (ج)دا ئەم وشه‌ی (خه‌یال)ه به (گومان) لێک دراوه‌ته‌وه که ئەمه‌ش زۆر ئاشکرایه (خه‌یال) به‌واته (گومان) نییه و لێکدانه‌وه‌یه‌کی یه‌کجار هه‌له‌یه و هه‌رگیز ئەم لێکدانه‌وه‌یه له‌گه‌ڵ ئەم نیو بآلییه‌دا ناگونجی، چونکه نه‌ک هه‌ر ئەم تاکه هه‌له‌سته به‌شکو هه‌موو ئەم (ته‌رجیع به‌نده فارسییه) سه‌راپا بریتییه له (باوه‌ر) که (باوه‌ر)یش پیچه‌وانه‌ی (گومان)ه و ئیتر (مامۆستا رۆژبه‌یانی) ئەوه‌نده خێرای کردوو له ده‌ستپێشکهری کردنی به‌ره‌مه‌ینانی (ج)دا وه دوا به‌دوای نووسینه‌که‌یشی چاوتکی پیا نه‌خشانده‌وه‌ته‌وه بۆیه هه‌له‌ی وه‌ها زه‌قی له ده‌ست ده‌رچوو، ئەگه‌نا ئەو شاره‌زایییه‌کی چاکی له (فارسی) هه‌بوو، نه‌خوزه‌لا وشه‌ی (جان) (کوردی)یشه و، وشه‌ی (خه‌یال)یش ته‌نانه‌ت نه‌خوینده‌واری کورد به‌کاری دینی.

(شهر)ه: وشه‌یه‌کی کوردی و فارسییه و عه‌ره‌ب له ئیمه‌وه وه‌ریان گرتوو. که ئیمه به‌واتای (شار) به‌کاری دینین، وشه‌ی (شار) سووکراوه‌ی (شه‌هر)ه‌که‌یه که عاره‌ب به‌واتای (مانگ) = ۳۰ رۆژ) به‌کاری ده‌ین، هه‌روه‌ک له کوردیدا، واتای (باژێر) و (شارستان)یش ده‌دات.

دل: دل که وشه‌ی (دل)یش له فه‌ره‌نگ و، ویژده مه‌به‌ست له (سۆز = عاطیفه)یه، وه یا هیما (په‌مزی) سۆز و کانگا و شوینی خۆشه‌ویستییه.

معمور: ئاوه‌دان، ئاوا، ئاڤا.

ئەم تاکه هه‌له‌سته له هه‌موو سه‌رچاوه‌کانیدا دووه‌مین تاکی ئەم (به‌ندی یه‌که‌م)ه‌یه.

واتای ئەم تاکه:

(له گه‌یشتندا به‌تۆ، ولاتی دل ئاوه‌دانه)، (له تۆ بیره‌اتنه‌وه‌دا شاری دل «وه یا ده‌روون»

ئاوه‌دانه).

جیاوازییه‌کانی ئەم تاکه له سه‌رچاوه‌کانیدا:

از: (عن): یا.

از: (سجا): ای.

از: (ج): له روونووسی‌کا (ای) نووسراوه، به‌لام دیاری نه‌کردوو که له کام (پوونووس = سه‌رچاوه‌دا) وه‌ها نووسراوه هه‌رچه‌نده له کام له سه‌رچاوه‌کاندا وه‌ها نه‌نووسراوه و ئەم

لهسه نووسینهی بی بایه خ و زۆرکردنی ناوهرۆکی بهرهمهکهیهتی.

وصال تو: (گل/۵، گل/۶): وصال.

وز: له (عن): ز: (زو)ه.

وز: له (سجا): از.

وز: (وهز): له (ط): در.

وز: له (ج) نووسیویه: (له روونوسییکا (در) نووسراوه. به لام دهستنیسانی سهراوهکهی نهکردوه که ئەمەش کاریکی (نابه‌نامه‌ییانه) به ههروهک ده‌ئه‌که‌وی ئەو (پروونوس)ه دیاره (ط) بووه. به لام ئەو شتیواندووییهتی.

از وصال تو: له (ف)دا-از نوای وصال تو نووسراوه- ئەمیش له‌نگه و هه‌له‌ی نووسینه‌وه‌که‌یهتی. خیال تو: (گل/۵، گل/۶): خیالت - ئەمیش دیسان له‌نگه و برکه‌یه‌کی نات‌ه‌واوه.

۳- از صدای تو: له ده‌نگی بانگ‌ه‌وازی تۆوه، له بانگ کردنت‌ه‌وه (مه‌به‌ستی بۆ بوون به‌ئیسلام)ه.

مه‌به‌ست له‌و بانگ‌ه‌وازه؛ ئاشکراکردنی ئاینی ئیسلامه به‌ناو خه‌ل‌دا، بۆ په‌یره‌ویکردنی رێگه‌ی خواناسی، خوای یه‌کتا و کردگار و توانا و په‌روه‌ردگار و بی‌هاوتا و گرتنی رێگه‌ی ئاینی ئیسلام به‌هۆی قورئانی پیرۆزه‌وه. که فه‌رمووده‌ی ئەو خوا مه‌زنه‌یه بۆ لادانی کۆمه‌لگایه‌که‌ی له په‌رستنی (بت) و بوونه ئیسلام و، یا مه‌به‌ست له بانگی پینج جار (فرض)ی نوێژه، له هه‌ر رۆژێکدا؛ که ئەمانه له لایه‌ن پیغه‌مبهری ئیسلامه‌وه (د. خ)، به‌خه‌لکی راگه‌یه‌نراون.

خفته: خه‌وتوو، خه‌و لێ‌که‌وتوو، نوستوو، که مه‌به‌ست له بی‌ئاگایانه له ئاینی ئیسلام که وهک خه‌وتوو له ده‌ریای نه‌زانی و گومراییی قوئاغی (جاهیلیه‌ت)ی عه‌ره‌یدا که پیغه‌مبهر (د. خ) به‌بانگ‌ه‌وازه‌که‌ی بۆ ئەو (جاهلی)یانه و ئەمجا بۆ هینانی نه‌ته‌وه‌کانی تر بۆ سه‌ر ریتبازی ئاینی ئیسلام.

غفلت: بی‌ئاگایی، ئاگا لێ‌نه‌بوون، پێ‌نه‌زانین که (کوردی) ئەو خه‌وتووویییه‌ی به‌م (غه‌فله‌ت)ه چواندوووه. که (عه‌ره‌ب) سه‌ره‌تای په‌یابوونی ئیسلامه‌تی بی‌هۆش بوون له قوئاغه (جاهیلیه‌ت)ه‌که‌یانه‌دا، خوایه‌کیان ده‌په‌رست که خۆیان دروستیان ده‌کرد و به‌لام پیغه‌مبهر (د. خ) ئەوانی له‌و بی‌ئاگایییه‌ وریا کرده‌وه که ده‌بی‌ خوایه‌که‌ بپه‌رستن که ئەو خوایه به‌(جاهیل)انه‌ی دروست کردوو و ئەوانه‌ی به‌هۆی ئاینی ئیسلامه‌وه له‌و باره‌ نه‌زانیه‌ی رسگار کردوون.

گشته: (گه‌شته): بووه، گه‌شستوووه، گه‌په‌وته، مه‌به‌ست له‌وه‌یه که به‌و ئاشناکردنه‌یان به‌ریتبازی ئاینی ئیسلام له‌و خه‌وی بی‌هۆشی و بی‌ئاگایییه‌یان به‌هۆش هیناونه‌ته‌وه.

بیدار: خه‌به‌ربوونه‌وه له‌و خه‌وه (غه‌فله‌ت)ه‌ی (جاهیلی)یه‌که‌یان و له‌و خه‌وه‌یان رابوون.

رسته: رسگار بووه مه‌به‌ست له رسگاربوون و بیداره‌وه بوونه له‌و خه‌وه‌یان. رسته به‌واتا (ره‌ها بوو)، (قوتار بوو)ه.

دل رنجور: - یا - (دلێ رهنجور): دل رهنجاو، دلێ رهنجاو، دل ئازار دراو به‌خه‌م و په‌شپۆی و

ناخۆشى، زه‌بوون، كه‌وا (پيغه‌مبه‌ر د. خ) هه‌مووانى له‌و دژوارىيانه‌ پىسگار كرد. به‌راگه‌ياندى
ئايىنى پيرۆزى ئىسلام.

واتاى ئه‌م تاكه‌:

(له‌ ده‌نگى بانگه‌وازى ئاشكراكردى ئايىنى ئىسلامه‌وه‌ له‌ لايه‌ن تۆوه‌ (ئهى پيغه‌مبه‌ر - د. خ)
ئه‌وانه‌ى كه‌وا له‌ خه‌ونى بى‌ ئاگايىدا بوون)، (ئه‌وانه‌ بىداره‌وه‌ بوون و له‌ راستى و بوونى خواى
كردگار و په‌روه‌ردگارى به‌كتا و بى‌ هاوتا گه‌يشتن و بپروايان هه‌ينا به‌ده‌قه‌كانى ئايىنى ئىسلام و
پيويستى په‌يره‌وى كردنيان، هه‌روه‌ك د‌ل شكوان له‌و ته‌مى بى‌ ئاگايىيان پىسگار بوون).
ئهم تاكه‌ هه‌لبه‌سته‌ى سه‌ره‌وه‌ له‌ سه‌رچاوه‌كانى: (ف، جا، مك، ط، حم، نم/١، با/١، سجا،
ق/٣) وه‌ به‌تايه‌تى له‌وه‌كه‌ى (ج)يشدا نيه‌يه‌ كه‌ به‌ناپه‌وايى و له‌ خۆه‌لئانه‌وه‌ به‌ (شا سه‌رچاوه‌)ى
داناوه‌ كه‌ سه‌رچاوه‌يه‌كى ناته‌واويشه‌ وه‌ك له‌م شىكردنه‌وانه‌دا به‌به‌لگه‌وه‌ ده‌رده‌كه‌وئ.
هه‌ر ئهم تاكه‌ هه‌لبه‌سته‌ له‌ هه‌ر (سيانزه‌) سه‌رچاوه‌كه‌ى تردا سىيه‌مىن تاكى ئهم (به‌ندى
به‌كه‌م)ه‌يه‌.

جياوازى له‌ نىوان سه‌رچاوه‌كاندا:

گه‌شته: له‌ (گل/٥، گل/٦، ص، ما/١)دا: گه‌شت (گه‌شت) نووسراوه‌ كه‌ كوورپيه‌ك ده‌دات
به‌كيشى هه‌لبه‌سته‌كه‌ و واتايه‌كه‌يشى ناته‌واوه‌.
رسته: له‌ (گل/٥، گل/٦، ص، ما/١)دا: (رست) = (په‌ست) نووسراوه‌ و ئه‌ويش له‌نگ و
ناته‌واوه‌.

٤- به‌ هواى تو: به‌خولياى به‌دواداچوونى ده‌قه‌كانى (قورئان) و (حه‌ديث) و په‌يره‌وى (سوننه‌)ى
ئايىنى ئىسلامه‌وه‌ كه‌ تۆ (ئهى پيغه‌مبه‌ر - د. خ) به‌ (مرۆف)ت راگه‌ياندوون، ئا به‌و هه‌م
ئاهه‌نگى و ئه‌فين و به‌و تاسه‌ و ئاره‌زووه‌وه‌، به‌و گيژ لى‌ بوون و هه‌ز لى‌ كارييه‌وه‌ كه‌ هه‌موو:
عاشقان: د‌لداران كه‌ مه‌به‌ست له‌وانه‌يه‌ كه‌ به‌راستى و له‌ ناخه‌وه‌ د‌ليان به‌ئايىنى ئىسلامه‌وه‌يه‌،
كه‌واته‌ هه‌موو خۆشووود شادانن كه‌ به‌هۆى تۆوه‌ خوا هيدايه‌تى داون (ريئومايى و ئاراسته‌ى
كردوون كه‌وا هه‌موو:

دلشاد: شادمان بن. پييان خۆش بىت كه‌ خوا به‌هره‌ى به‌ئىسلامبوونى پى به‌خشيون. كه‌
(عاشق = شه‌يدا، د‌لبه‌ند، و هه‌ز لى‌ كار)ى ئه‌و ئايه‌ته‌ن.

به‌ ولاى تو: (ويلا) = (سه‌روه‌رييه‌تى، ده‌سه‌لاتدارى، خۆشويستن، په‌يره‌وى كردن،
دووركه‌وتن)ى مه‌به‌سته‌.

دوستان: دۆستان، ياران، هاوئاهه‌نگان، كه‌ مه‌به‌ست له‌ ئىسلامه‌كانه‌، له‌ په‌يره‌وكردنياندا
به‌ (سه‌روه‌رى) و ده‌سه‌لاتدارى و له‌ ناخه‌وه‌ به‌نديواربوونه‌ به‌و (تۆ)يه‌وه‌ كه‌ خودى پيغه‌مبه‌ر (د.
خ)يه‌.

منصور: (مه‌نصور): سه‌رخراو، سه‌رکه‌وتوو، زالبوو، كه‌ مه‌به‌ست له‌ سه‌رکه‌وتنه‌ له‌ به‌هره‌ى
به‌ئىسلامبووندا.

واتای ئەم تاکە:

(بە - ھەوای - واتە یاد و شەیدایی گرتنی رێبازی تۆوھییە، کە دلداران شادمانن). (ھەرۆک بەدواکەوتنی شکۆداری و سەرورەتییەکی تۆوھ ئەی (پێغەمبەر د. خ) کەوا دۆستان (ھاوئاینە ئیسلامەکان) بەجاری لە بوونە ئیسلامەتییەکیاندا سەرکەوتوون چونکە لە پێگە (بت پەرستی) لایان داوھ کە بەرھو دۆزەخی نەبردوون و ئەوانە بەو بەئیسلامبوونەیان بەچوونە بەھەشتەو، بەھرمەندی سەرکەوتن دەبن.

ئەم تاکە ھەلبەستی چوارەمەیی سەرھوھ لە (ص)دا نییە و لە (ف، م، ط، ج، ن، م، با، ۱)، سجا، ق/۳، ج)دا سێیەمینە و، لە سەرچاوەکانی تردا چوارەمینە.

بەھوای: لە (ف، ج، م، سجا، ن/۱)دا نووسراو: (درھوای).

بە ولای تو: لە (کل/۵، گل/۶)دا نووسراو: (ولایت کە). کە ئەمەش ھەلە و لەنگییە.

منصور: لە (ف)دا نووسراو (مخمر) کە ئەمەش ناگونجی و پاش و پیتشە.

منصور: لە (کل/۵، سجا، ما/۱، ن/۱، ج)دا نووسراو: مسرور (مسرور) - بەرامبەر بەم ھاتنی وشە (مەسرور) ھ لەم پێنج سەرچاوەیەدا مامۆستا رۆژیەییانی نووسیویە: (لە پروونوسیگدا لەباتی (منصور)، (مسرور) نووسراو، بی گومان (منصور) لەگەڵ (ولا) پێکترە، ئەگەر مەبەست لە دەسلالت و ئاغایەتی بی، ئەگەر مەبەست خۆشویستن بی ئەوا (مەسرور) باشترە.

۵- گمراھان: پێ گوم کردووەکانی، گومرایان، ری لێ تیکچوووان، رێگە بزرکردوووانی.

مەبەست لەم پێ گوم کردووانە سێیانە:

یەكەم - مەبەست لە پێ گومبوونەکی حەزەرەتی موسایە (د. خ) کە لە دەرە (وادی المقدس)دا لە شەوێکدا، لە (مەدیەن)ھو بەرھو (طووری سینا) و (میسر) دەگەرایەو، ژنەکی و مەرھکانیشی لەگەڵ بوو، لە سەرماندا تەزی بوو. ھتد. کە لە تاواندا ھو پێگەییەدا سەرسام (حیرەت) بوو، کە خوای مەزن فریای کەوت ھو دۆلی (طووری سینایە)دا. ئەو فریاکەوتنەیی خوایە و، (نەخل) واتە دارخورمای بەردار دابوو بۆ مریەم ھو (نور)ی رسگاربوونەیان لە خواو، گەرم بوونەو و تەزینی سەرماپەکیان نەما، بۆ گومبوونەکیان رێگەیان دۆزیووە. ئەمەش ھەک نموونەییە کە سایەیی پێغەمبەری ئیسلام (د. خ) ھەک ئەو فریاکەوتنە وایە بەسەر پرواکردووانەو.

دووھم - مەبەستی دووھم ھو رێگە گومکردنە، سەرگەردانییەکی (مریەم)ی دایکی حەزەرەتی عیسا (د. خ)یە کە لە شەرمی مندالبوونە بی مێردییەکییدا لە ناو باخیکی شاری (بیت الحم)ی چەند کیلۆمەتریک دوور لە شاری (قودس)ھو کە ھەک جۆرە گومبوونیک بوو، بەلام ئەمیش خوا فریای کەوت لە بن (دارخورما)یە کەدا ھەک لە قورئانی پیرۆزدا ھاتووە.

ئەمەش نموونەییەکی تری مەبەستی (کوردی)یە کە ئەو فریاکەوتنی خوایە بۆ (مەریەم) ھەک سایەیی دارخورمایی و پەرتەوی خوای مەزن، واتە پروا بەخوا و پێغەمبەری ئیسلام (د. خ)

وهك سایه‌ی ئه‌و پیغه‌مبهره وه‌هایه له‌سه‌ر بره‌واکردوان.

سپیه‌م - مه‌به‌ست له‌و ناوبردنی ریگه‌گومکردنه، ئه‌وانه‌ن که له‌نیوان بوونه ئیسلام و (بتپه‌رستی) دا سه‌رسام بوون که کام ریگه‌یان راسته (سایه) واته ده‌رکه‌وتنی پیغه‌مبهریتی له (محهمه‌د) «د. خ» دا و پینومایی کردنی ئه‌و بۆ ئه‌و سه‌رسامانه‌ی به‌و سایه‌ی بوونه‌ته ئیسلام، هم (خۆرشتی) وه‌ک خورمان که‌م مریه‌م و، په‌رته‌وی خوایی بۆ بره‌واکردنی ئه‌و گوم‌رایانه و خستنیان بۆ سه‌ر ریگه‌ی وه‌ک ئه‌وی له (دۆلی طور) وه‌ یا ناو باخه‌که‌ی (بیت الحم) و له‌و (سایه‌) به‌هره‌وه‌ریبوون به‌گرتنی ریگه‌ی بوون به‌ئیسلام، یا ئه‌وانه‌ی دوا‌ی ئیسلام‌بوونیان له‌و ریگه‌یه‌ لایان دابوو به‌لام هیزی سایه‌ی ئاینه‌که‌ی که ئه‌و پیغه‌مبهره گه‌رانه‌وه که (کوردی) سایه‌ی هه‌میشه‌یی و بۆ هه‌تا هه‌تایی پیغه‌مبهری به‌ریگه‌ی راست دۆزینه‌وه چواندوو.

طریق: وشه‌یه‌کی عاره‌بیه‌ به‌واته (پێ)، (ریگه) و مه‌به‌ستی له‌ ریگه‌ گومکردنه‌که‌ی ئه‌و سه‌رسام بووانه‌یه که له‌ نیوان (گومان) و (باوه‌ر) دا سه‌رگه‌ردانن و سایه‌ی پیغه‌مبهر (د. خ) فریایان ده‌که‌وتی که گرتنی ریگه‌ی (باوه‌رکردن) به‌ئیسلامه‌تییه وه‌ک (سه‌رسامی) و ته‌زینه‌که‌ی (مووسا پیغه‌مبهر) و ته‌نگاوی مریه‌می دایکی عیسا پیغه‌مبهر که سایه‌که‌ی پیغه‌مبهری (ئاینی ئیسلام) هه‌ خوا فریایان که‌وتوو.

حیرت‌را: هی سه‌رسامی واته سه‌رسامیه‌که‌ی ریگه‌ گومکردن و لێقه‌وماوییه‌که‌یان وه‌ک له‌ سێ نموونه و مه‌به‌سته‌که‌ی سه‌ره‌وه‌دا پروونم کرده‌وه.

سایه‌ات واته (سایه‌ت) سپه‌رت، که مه‌به‌ست له‌ بال کیشانی پیغه‌مبهر (د. خ) یه‌ به‌سه‌ر ئیسلاماندا به‌پیره‌وه چاک و پیره‌زه ئیسلامیه‌کاندا.

نخل و: دارخورما، هی دار قه‌سپ، (کوردی) سایه (سپه‌ر) ی به‌واته ئاینی ئیسلام، به‌سایه‌ی ئه‌و دارخورمایه چواندوو که خوای مه‌زن له‌ باخه‌که‌ی شاری (بیت اللحم) دا بۆ (مه‌ریه‌م) دایکی (هه‌زه‌تی عیسا) پیغه‌مبهری ره‌خساند (د. خ) که له‌ قورئانی پیره‌زیشدا هاتوو: خوا به‌ (مه‌ریه‌م) ی فه‌رموو، بنکی دارخورمایه‌که‌ به‌ه‌ژینه و له‌ به‌ری خورما گه‌یوه‌که‌ی بخۆ (وه‌زی جزع النخله...) که خوای گه‌وره له‌و ته‌نگاوییه‌ی (مه‌ریه‌م) دا و له‌ مه‌ترسیی توانج و تانوت و ناو و، ناتۆره‌ی تاوانبارکردنیدا به‌ (داوین پیسی) بیا هه‌لبه‌ستنی کۆمه‌لگه‌یه‌که‌ی که له‌گه‌لایاندا ئه‌ژیا و، جگه له‌ هه‌ستی ئه‌و شه‌رمه‌زارییه‌ی، ژان و ژووری منال بوونه‌که‌یشی ئه‌وه‌نده‌ی تر بۆ ئارامیان کردبوو، که هیشته مه‌ردیسی نه‌کردبوو، له‌و کاته ناخۆشه‌یدا له‌ خوایییه‌وه بانگی: هاتنه‌وه سه‌رخۆی لی کرا و به‌و (زستانه) بنکی ئه‌و دارخورمایه رابوه‌شینی و خورمای تازه گه‌یشتووی بۆ ئه‌وه‌ریتته خوارئ و لیتی بخوات و خوا هه‌موو کارئکی بۆ ئاسان ده‌کات و ژانی نامینئ و چاری مه‌ترسییه‌که‌ی ده‌کرئ و شه‌رمه‌زاریی له‌سه‌ر هه‌لده‌گیریت و هه‌ر له‌وئ حه‌زه‌تی عیسا پیغه‌مبهری بوو (د. خ) که پاکانه‌ی بۆ دایکی کرد.

(کوردی) له‌ نیشانه بۆ کردنی (دارخورما) دا مه‌به‌ستی چواندنه‌که‌یه‌تی به‌ (سایه‌ی) محهمه‌د پیغه‌مبهر (د. خ) بۆ سه‌ر لیشی‌واوان و، ریگه‌ گومکردوان وه‌ک سایه‌ی (دارخورما) یه‌که‌ی له‌

(مهري مهريهم) لهو كاته تنگوچه له مهيدا و نارامكردنه وهى وهك له ناپه ته كانى (۲۶ - ۲۷) ى سوور هتى (مهريهم) له قورئانى پيرؤزدا هاتووه.

لهم نيو بالى دووهمه دا له سه ره تايه وه هه تا ئهم (نخل): واتاى سه ره به خوى تايه ت به خوى هه يه كه (سايه ي) واتا (سيبه رى) و مه به ست له گه وره يي پيغه مبه ر (د. خ) يه ئه و سايه يه وهك (سيبه ر) و (به ر) ئه و دارخورمايه ي دايه كه كه ه زره تى (مهريهم) ى دايكى (عيسا پيغه مبه ر) (د. خ) له سيبه ريده مناله كه ي بوو كه (عيسا = يه سووع) بوو و له بن دارخورمايه كه دا هه سايه وه. نور: پرته و، رووناكى، روئشنايى.

وادى طور: دوئلى طور.

ئه مجا (نور = په رته و) كه مه به ست له دوو كاره ساته كه له (دوئل و ده رى طور) واته (طورى سينا) دا روويان داوه.

يهكهم كارسات - مه به ست يا نيشانه بو ئه و ترووسكه ئاگره يه كه خواى مه زن ره خساندوويه تى بو هه زره تى مووسا پيغه مبه ر (د. خ) كه له و شه وه دا له سه رماندا ته زييوو، له سايه ي خاوه (مووسا) له و (وادى المقدس) ه واته (دوئل پيرؤزده و له و ليقه وه مانه يدا له كاتى گه رانه وه ي بو (ميصردا و له و كاته دا ده نكي خوايى له ناو ئاگره كه وه بانگى له (مووسا) كرد، كه له و شه وه مژده ي پيغه مبه ر تيبى پى به خشراره له گه ل تواناى كارى له راده به ده ر (موعجزه) نواندندا و، بوو چكردنه وه ي كارى جادوو گه ران.

(كوردى) مه به ستى له و (نور) ه، تيشك و گه رمايى ئاگره كه بووه كه مژده ي بوونه پيغه مبه ر تيبى و به تواناى دراوه به (مووسا) كه سايه ي محمه د (د. خ) بو پرواهينه كان به ئيسلام وهك ئه و (نور) ه وه ها بووه.

دووم كارسات - كه (كوردى) مه به ستى بووه له م كوئايى نيو بالى دووهمه دا نيشانه يه بو ئه و كاته ي (هه زره تى مووسا) له گه ل خواى مه زندا له وتووؤزدا بووه و له خواى خواستووه كه (خوا) خوى پيشانى (مووسا) بدات، خوا به نايه تى (لن ترانى) واته نامبيني وه لامي (مووسا) ى داوه ته وه و كه (مووسا) له سه ر خواسته كه ي خوى سوور بووه، خوا فه رمويه تى ده بپروانه ئه و (كيو) و (دوئل) ى (طور) ه و به (په رته و) يكي خوايى كه به ر كيوه كه كه وتوووه ئه و دوئل و كيوه به يه ك پارچه بووه ته كوئى زووخالى ره ش و بووه ته (كل) له بو چاورشتن كه له و ره شيه وه رده گيرى بوئه له ئيسلامه تيدا (كل) بو (چاورشتن) به پيرؤز ده زانن، چونكه پيغه مبه ر (د. خ) چاوى پى رشتووه، واته بووه ته (سونه ت) ى پيغه مبه ر و ئيسلامه كانيش چاوى پى ده ريژن.

هه روه ها (مووسا پيغه مبه ر) له بينينى ئه و كارساتى سووتانى (دوئلى طور) كه وتوووه و له هؤش خوى چووه و له قورئانى پيرؤزدا به (خر مووسى مريعا) ئه و كه وتنه ي مووسا ناوبراوه... هه ر له به ر ئه وه يشه كه ئه و (دوئلى طور) ه به (وادى المقدس) ناوتراوه.

(كوردى) له م مه به ستى كارساته ي دووهمه دا نيشانه كردنه بو ئه وه ي كه سايه ي پيغه مبه ر وهك ئه و په رته وى خواييه و بووه كه توانايى خوايى ده رخستوووه، ئه و سايه يه ي له سه ر

ئىسلامەكان و پېنومايىي كوردنەكەيەتى بۆ پتر نزيكيوونەوه له خوا، ھەروەك بەرکەوتنى ئەو پەرتەوه (له دۆلى طور) ئەوئەندەى تر برواي مووساي بەخوا بەھيترت كر دووه. ھەر بەو چەشنەش (سايە)كەى پيغەمبەر گومرايان و سەرگەردانانى نەزانى و خوا نەناسانى پېنومايىي كر دووه و دەكات.

له كوردەواريدا سايە بەواتە (گەورەيى)، (پياوھتى)، (چاوديرى) و... ھتد...يش ديت وەك دەوترى: له سايەى تۆوه واتە له گەورەيى و چاوديرى تۆوه.

له سەرچاوهى (ج) واتە تەنيا له نوسخە ناتەواوھكەى (مامۆستا رۆژبەيانى)دا وشەى نور = پرتەو، تيشك، رووناكى، رۆشنايى بەشيوھى وشەى «نور»ى فارسى ليك دراوھتەوه كه گوايه «نور» نييه «نور»ە كه «نور»يش بەواتا (گۆپكەى گۆل و گەلای دار)ە كه ئەوھش دەبريئەوه بۆ چيرۆكى ئەو دارخورما بەردارە لەو زستانەدا بۆ مريەم. بەلام ئەمە ليكدانەوھيەكى دروست نييه، چونكە وشەى (نور)ھكەى (مامۆستا)ى ناوبراو بەپيى (فەرھەنگى عەميد) كه له برواپيكرائ و زانيارانەترين فەرھەنگى فارسىيە لەویدا (نور): (گۆپكەى دار و خونچەيه)، ئەمجا دارخورما نە گۆپكەى ھەيه و نە خونچە و ليكدانەوھكەى (رۆژبەيانيش كه پر بەپر نييه گۆل و گەلا گۆپكەيان نييه كه ئەو (گۆل و گەلای دار)ى بە(گۆپكەدار) داناوھ.

وادى: دۆلى، شيو، زوورگ دەرە و ھەلەتەكانى، دەكرئتەوه كه مەبەست له (دۆلى طور = وادى المقدس)ە كه جگە لەم واتايانەش واتاى (گۆشەى خانوو، سنوورى شتيك، وە يا تەنشتى ھەر شتيك دەدات.

طور: جگە لەم واتايانەش واتايە بۆ:

يەكەم: پيز، ھەلەت و زوورگ، ھەروھەا كيوپكە دەكەوتتە بيابانى (سينا) و، له نيوان ولاتەكانى (فەلەستين) و (ميسر) و (سعووديه)دا و له ژوووروى (سينا)وھ نزيك بە(قەناتى سويس)ى نيوان دەرياي (سوور - قلزم) وە دەرياي (سپى ناوھند = ميدى ترانە)دا.

له ھەمان كاتدا (طور سينا)يشى پى دەوترى و له قورئانى پيرۆزدا بە(طور سنين) ناوى ھاتووھ له ئايەتى يەكەمى سوورەتى (التين)دا كه ھەزرتى مووسا لەوي لەگەل خواى مەزندا دواوھ، لەبەرئەوھ (شاخى مووسا)يشى پى دەلئين.

شاعيرمان (كوردى) مەبەستى لەوھ بووھ وەك چۆن خوا پېنومايىي ھەزرتى (مووسا)ى كر دووه ئە ناوھايش پيغەمبەرى ئىسلام (د. خ) پېنومايىي كر دووه بۆ گومرايان.

دووھم: له ناوھەكانى ترى ئەو (طور)ھى له پيششەوھ ليكەم داوئەتەوھ ناوى (طابور) وھ (تابور)يش ھەن، جگە لەوھى كە (طور) جگە لەو (طور)ھى سيناىي ليكەم داوئەتەوھ ناوى شاخ و دۆليكى ترەوھ لە ولاتى (فەلەستين)دا كه لەویدا ھەزرتى عيسا پيغەمبەر (ھەواريون)ھكانى ئاشكرا و دەستنيشان كر دوون و بۆ بەئەمیان بەپيرۆز دانراوھ لە لايەن برا و خوشكە (فەلە)كانمانەوھ ھەروھەا (محەمەد) (د. خ) دۆستانى خۆى ديارى كر دوون.

كه (كوردى)مان لەوانەيە نيشانەى بۆ ئەم (طور)ھش كر دى، بەوھدا كه سەرچاوهى پېنومايىي

کردنه وهک (سایه) و (نوور)ی (محه مه د) دروودی خویان لّی بی، بق گومرا و داماو هکان. هروها گه لّی شوینی تر هه ن بهم ناوه وه که به لای منه وه دوورن له مه به ست و ناویان نابه م. ئەم تاکه هه لّیه سته له (صا) دا نییه له (ف، م، ک، ط، ج، م، ن، م، ۱، با، ۱، سجا، ق، ۳، ج) دا چواره مینه، چونکه ئەمانه یان یه کی یه ک تاکه هه لّیه ستیان له م پینج تاکه ی پیشه وه دا ناته واوه، له وانه دا وهک ده بیترئ سهرچاوه ی (ج) یشیان تیا یه.

گمراهان: له (مک/ج) دا نووسراوه (مگرهان) که دیاره ئەمه ش یا هه لّیه نووسینه وه یا ئەوی له سهرچاوه یه کی تره وه (گم/رهان) هکه ی وهرگرتووه که به پینووسی کۆن نووسراوه (گمراهان) ئەو به (مگرهان) ی وهرگرتووه، که چی مامۆستا (ج) له نووسینه که ی (ج) یدا (مه گرهان) هکه ی ده ستبه سهر ا گرتووه و بق جیا کردنه وه و دیار کردنی ئەم تاقه سهرچاوه یه ی خۆی ئەم وشه هه لّیه ی (مه گرهان) ی به: واتای «ئەشی ئەو، تۆ بلی ئەو، ده بی ئەو» لیک داوته وه که ئەمه ش پینه و په رۆیه کی رزیو ئاساییه که به سهرنجانی ئەم لیکدانه وه یه ی دره ده که وی لیکدانه وه یه کی لاواز و نه گونجاوه و هه ر خودی (مامۆستا رۆژی یانی) دوا به دوا ی ئەم لیکدانه وه چه ته ی نووسیویه تی: «له روونووسه که ی کا که همه ی مه لاکه ریمدا ئەم (مه گرهان) به (گومرهان) نووسراوه که ئەم (گومرهان) هه زۆر راستره، ئەگه ر (سه یید طاهیر هاشمی) به سه لیه ی هه ستیاری خۆی ده سکاری نه کرد بی.

سایه ات: له (ف) دا نووسراوه: سایه است.

سایه ات: له (مک، ط، ج) دا نووسراوه: (سایه ی).

نخل (نخل): له روونووسه که ی لای (مامۆستا عه لّیه دین سه جادی) دا له باتی (نخل) نووسراوه (کۆه) = کتو، که هه لّیه سته که لاره سه نگ ده کات.

نخل و نور: له سهرچاوه کانی: (ف، ج، م، ن، م، ۱، حم، با، ۱، ق، ۳، سجا، م، ک، ط، ج) دا نووسراوه: (نور نخل) واته له م سهرچاوه یان هه دا به پینچه وانه ی راستیه وه وشه ی (نوور) پین وشه ی (نخل) خراوه، ئەمه ی ش جگه له وه ی له سهرچاوه کۆنه باوه پینکراوه کاندان و هه نا نییه به شکو: (نخل و نور) هکه ئەوه ش هه لّیه و نه گونجاوییه و دیاره له هه لّیه نووسینه وه وه یا له تینه گه یشتنی نووسره کانی وه یه به پتی ئەم لیکدانه وانهم:

یه که م - وشه ی (نور) له رووی زمانه وانی (فه رهنگی) یه وه (دژ) ی واتای (سایه) واته (سبهر)، هه روهک (نور) یش خۆی سایه ی نییه و خودی پینغه مبه ری ئیسلام (د. خ) یش له (نوری خوا) ئاویته بووه و، وهک ده لّین: ئەمه ی ش سبهری نه بووه چونکه (نور سبهری نابی) که واته ناشی وهک له و سهرچاوه وان هه دا هاتووه که (نور) بکری به (سایه) به لام ئەگونجی بوتری (سایه ئەت) واته گه وره بییت، وهک (نور) ه، که بی گومان (کوردی) مان ئەمه ی مه به ست بووه چونکه به پتی ده ستووری ویزه ی کۆن (یه که خستنی دوو وشه ی وهک «نور» و «سایه» دا له یه ک شوین «تاکه هه لّیه ست» دا به جوانکاری و به وردی شاعیره که ی و تواناییه که ی دانراوه، چونکه به و دژایه تیه فه رهنگیه ی: (سایه = ره شی و تاریکی) واته (بی نووری) یه و (نور) یش

رۆشنایی و پەرتەو دەگەیه نیت.

دووهم - نەخل بەواتە (دارقەسپ) و ئاشکرایشە که ئەم دارە (نور)ی نییە بەشکو سێبەری هەیه بەوەی که بەری رووناکی (نور)ەکه دەگریت و، بەری (خورما = قەسپ)یش دەدات، کهواتە ناگونجی بوترئ: (نووری نەخل) واتە (نووری دارخورما)، وەک لە سەرچاوە کۆنە راست و باوەرپیکراوەکاندا هاتوووە که لە دەقی گوتنەکە (کوردی)دا دەشی (بەر) و (سایە)ی دارخورما (نەخل)ە بچوینریت بە (خۆشی)یەکی وەک (رووناکی)، خالانەیی ئەوەی که خوای مەزن (دارخورما)یەکەیی بۆ (مەریەم) پەخساندوووە که بەبەر و سێبەرەکەیی خۆشییەکی دل رووناککەرەووە بوووە لەو برسیتی و ماندوویتییەیی (مەریەم)دا لە باخەکەدا که خۆی شاردۆتەووە لەویدا منالەکەیی زکی دابینی و... هتد.

سێیەم - لەم شیکردنەوانەووە دەردەکەوئێ که (مامۆستا رۆژیەیان)ی نەگونجاییەکەیی تەنیا نوسخە ناتەواوەکەیی خۆی خستۆتە پشتگوئ و ناوی نەبردوووە بە (چرینووک گرتن و سیخورمە وەشاندن) لەم یا لەو نوسخەیی تر (گێرەشپۆینی)یەکی کردوووە که نەگونجایی ئەو نوسخەییەیی خۆی بکات بەژێرەووە، و، خۆیندەواران بەلاقرتی کاتی خۆی خەریک بکات.

چوارەم - وادی طوور بەتیکراییی دارخورمای تیا نییە و تیا نەبوووە؛ چونکی سروشتی ساردی نزیک ئاوەکانی دەریای سوور و دەریای سپی ناشی توخمی دارخورمای تیا برویت که ئەویش ئەو شوینەییە که حەزەرتی مووسا ئاگرەکەیی تیا هانا کردوووە، وە ئەو شوینەییەشە که بەدەرکەوتنی پرتەوی خواییەکە شاختی توور رەش هەلگەرێاوە وەک لە پیشەووە لێی دوام، بەلام ئەو شوینەش نییە که وە مەریەم (عیسا پیغەمبەر)ی لێ بوووە (د. خ).

کهواتە دەقی ئەم نیو بایییە دووهمی تاکە هەلبەستەکە بەم جۆرە بوووە و راستە:

(سایەات نخل و نووری وادی طور)

که سایەیی پیغەمبەری ئیسلام بەپیتی مەبەستی (کوردی) سێبەر و بەری دارخورمایەکەیی لەمەری (مەریەم) بوووە که لە دلی (مەریەم) وەک (نور)ەکەیی (دۆلی طور)، که ئەمەشیان دروست و گونجاوە نەک (نخل و نور) که تەنانت ئەم هەلبەییە لە نوسخە تاکانەکەیی (ج)دا هاتوووە که (نخل و نور) ناگونجی و هەلبەیی نووسینەووەی تێنەگەیشتوانەیی دەستاودەست کردنەووە پەیا بوو.

مامۆستای ناوبراو لە سەرچاوەی (ج)یدا ئەم دوا لیکدانەووەیی لەم سەرچاوەیەیدا نووسیووە: (مەگەر هەر بۆ ئەو پیتی سەرگەردانییە تاپۆیەکی رووناکی دارخورمای شیوی طور و بەپیتی روونوسەکەیی کاکە حەمەش: «تۆی بۆ گومرایان و سەرگەردانانی ریتی وئیل، سێبەری رووناکی دارخورمایی ناو هەردەیی طور» نووسراوە) که توور دارخورمای نەبوووە و دارخورما نووری نییە و لە (طور) نەبوووە لە بیت اللحم بوووە. بۆ ئەم دوا دەقەیی نووسەری (ج) دەخەمە بەردەست و سەرنجی خۆیندەوارە بەرێزەکان و من لێ بۆ دەنگ دەبم تاکو ئەوان دادویری تێدا بفرموون.

لیکدانوهری گشتی نیم تاکه هلهسته:

سایه تی (ئهی پیغه مبه) بۆ ری گومکردووان وهک په یابوونی ئه و بهر و سیبهری ئه و دارخورمایه وایه که خوی مهزن بۆ (مهریه م) ی په خساند که (عیسا) ی له بندا بوو و له بنیدا حسایه وه و له بهرکه کی خوارد، ههروهها ئه و سایه گه وره بیهک وهک ئه و ترووسکه ی ناگر و په رته وه خواییه وایه که خوی مهزن پیشانی هه زه تی مووسای دان و بوونه ره بهری ئه و پیغه مبه ره وهک تۆ بوویته ره بهری بروا پیکردووانت.

۶- می کشان: باده خۆزانی، مهیخۆزان، باده نۆشان، مهیگ و ساران.

حقیقت: ئه م وشه یه له (حهق) و (حه قیتی) پیک هاتووه.

(حهق) که بیان ناوهکانی خوی مهزن و رواله ته کانی تی.

حه قیقه ت: بریتییه له بوونیتی هه میسه یی و هه تا هه تای و چۆنیتی هه ر شتی که به شتی وه کی جیگر و راست و پتویست، به وپه ری ته و اووتیه وه به راده بیهک له (ژییری) ههستی پی دهکات و بروای پی دهه نیت.

له م دهراوی بروا پیکردنه یسه وه، به لای (صۆفی) یه کانه وه ری ره و و شتی که دیته ئاراهه که بۆ: له خوا نزیکبوونه وه یه، ئه میس ری ره وه جیا جیاکانی (صۆفی) یانه یه، که هه ریه که بیان به بیروا و بروای تایه تی بۆ چوونی خۆی بۆی ده چیت. به لام بنچینه ی هه موویان هه ر یه که ناسی (وه حدانیته) ی بوونی خوی مه زنه که له (طه ریه قه ت) هکانی وهک (قادی) و (نه قشبه ندی) و (شازلی) و (ره فاعی) و (مه وه ویی ری می) و... هتدا که به لایانه وه ئه و (حه قیقه تگری) یه و مه رجه کانی هه ریه ک له (طه ریه قه ت) هکان وهک جۆره باده بیه کی خواییه و پی سه رخۆشی ناسینی خوایی ده بن به وه له په یوه ندی و به ند و باوه کانی جیهانی دوور ده که ونه وه و، ئه وه ندی ئه و دوور که وتنه وه یه بیان له خوی مه زن نزیکتر ده بنه وه.

عرفان: زانیی نه نیتییه کانی خواییه له ده قه ئاینیه کانه وه و، ئه وی له په یکاری ئه م زانینه دا بی، له صۆفییه پتیکه وتووه کاندایه و که سه گه لی قوولتر له رواله ته نادیاریه کاندایه ده چی وهک سه ره تایه کی ئه م قۆناعی (عیرفان) ه.

سه ره تای ئه م ری ره وه یسه له ده ربینی فه یله سووفه (یۆنانی) و (پۆمانی) یه کانه وه دا که وتووه و بلا بووه ته وه. له پتیشتر ئه م فه لسه فه یه (مه سیحیه ئاینیه کان) قۆرتوویانه ته وه و توانیویانه له گه ل ئاینی عیسا ییدا بیگونچین.

دوای ئه وان به هه مان شیوه ئاینیه ئیسلامه کان وه ریان گرتووه و کاریان تیدا کردووه و ئه مانیش له گه ل ئیسلامه تیدا گونجاندوویانه، به و ری تیا ز و بروایه کی که (ژییری) ی مرۆف، توانای گه یشتنه (که م یا زۆر) ی تیگه یشتنی حه قیقه ته خواییه کان و ئه و نیاز و بروایه ش بۆ ئه وه یه که مرۆف هه رچی زۆرتر بتوانی خۆی له به ند و باو، وه پتوه ندیدار به جیهانییه کان و (ده روون = نه فسی خۆی له ئاره زوه جیهانییه کان رسگار بکات). ئه ویش نایه ته دی مه گه ر به هه رچی زۆرتر له زانیی ئه و حه قیقه ته بۆ ئه م کاره ش له (پوخته کردنی ده روون = تزکیه النفس)

پټويسته و هەر ئەم کارهش به پله پله دټته دی.

ئەمجا رټروه صوڤيگه ريبه كان ههريه كه يان به پټي بيرورا و بروا و بوچووني تايه تي خوڤي په لوپوڤي له (صوڤيگه ري) يه كه ي خوڤي له رټيان هكه ي خوڤي كردووه ته وه.

(كوردی) بيرورا و بوچوون و بروای تايه تي خوڤي بو له حه قيقه ت گه يشتن و بو گه يشتنه سه ر (رټروه ي عيرفان)، فه لسه فه يه كي تايه تي خوڤي هه بووه كه له سه رچاوه ي رټبازه صوڤيگه ريبه كانه وه هه لي هينجاوه و له زوربه ي نهك ئەم (حه وت به ند) هدا به شكو له زوربه ي هه ليه سه ته كانيدا رهنگي داوه ته وه، كه ئەم حه وت به ند هه كيكه له وانه كه له م تاكه هه ليه سه ته پيدا نيشانه ي بو راستي و دروستي ئەو (عيرفان) ه كردووه.

ههروهك له سه ره تاي ليكدانه وه ي ئەم تاكه هه ليه سه ته وه له (باده نوڤشان) ي رټبازي حه قيقه ت دوام (كوردی) له و (باده نوڤشان) ه مه به ستي له (باده نوڤشان) ي رټبازي (عيرفان) يش بووه و ئەمجا چوووه ته سه ر نيو بالي دووه مي ئەم تاكه هه ليه سه ته و فه رموويه تي:

از خم: لټردها (از) (خم) = كوويه، يا هه ر كاته ي باده (مه ي) تيا دانان كه ئيس ته به (قه رابه) ناو ده بري.

خَلَر (خولله ري): ئەم وشه (كوردی) و (فارسی) يه ناوي هه ره چاكترين (باده) يا (شه راب) يكي به هيزه له مه ستردندا له به ر كوڤي تيبه كه ي و به شيويه كه ي شاره زايانه ترين گيراب ته وه ههروه ها وشه ي (خولله ر) به واته خلته و پاشماوه ي باده - يا - شه رابي باده نوڤشانه كه به پټي بيروراي صوڤيه كان: باده - يا - (شه راب) ي (حه قيقه ت) و (عيرفان) ه به شكو مه به ستيان له خودي (قورئان) ي پيرۆز و (حه ديث) و بگره (سوننه ت) هكاني پټغه مبه ر يا هه ر خودي پټغه مبه ره (د. خ). كه ئەو سه رچاوه و هينه ري (قورئان) ه بو مروڤ و خاوه ني فه رمووه (حه ديث) و (سوننه ت) هكاني تي كه په يره واني رټگه ي (حه قيقه ت) و (عيرفان) پټ مه ستن.

تواند: هي خودي تۆن، (كوردی) به م وشه ي (تواند) ه فه رمووه كه ي خوڤي و مه به ستي خوڤي له م وشه يه دا يهك لايه نه جيگير كردووه كه وا ئەو سه رمه ستانه ي (حه قيقه ت) و (عيرفان) ه له (باده) كه ي تۆوه، ئەي پټغه مبه ر كه ئەو باده يه ش ئەوه يه كه له ليكدانه وه ي ئەم تاكه هه ليه سه ته دا رام گه ياند.

ئەم تاكه هه ليه سه ته له سه رچاوه كانی: (گل/ه، گل/٦، ف، م، ط، ج، جم، حم، نم/١، با/١، سجا، ق/٣، صا) دا نييه و له واني تردا شه شه مين تاكي ئەم هه ليه سه ته يه، كه له ناو ئەو سه رچاوه وانه دا ئەم تاكه هه ليه سه ته يان تيايه (له گشتياندا) چوني هكن وهك چۆن له سه ره وه نووسيووه. ئەبينري ئەم تاكه يش له (ج) دا نييه.

واتاي گشتي ئەم تاكه:

باده نوڤشاني رټگه ي (حه قيقه ت) و (عيرفان) واته خواناساني راستي و په رستن، هه موويان له سه رچاوه ي چاكترين باده ي تۆوه ئەي پټغه مبه ر به جارئ مه ستن و له نه شئە ي (به راستي گه يشتن) و دۆزينه وه ي رټگه ي رسگاري و نزيكبوونه وه له خواي مه زندا هه موو كامه رانن.

۷- نغمه‌ات: نغمه‌ی تۆ. نغمه: ساز، ئاواز، ئاهنگ، دهنگیکي ئاهنگدار، گۆرانی و سروودی خویندنه‌وه‌ی قورئانی پیرۆز به (ته‌جوید) و هر ئاهنگیکه‌وه که له‌گه‌ڵ خویندنه‌وه‌ی (قورئان) هکه‌دا بگونجی، یا مه‌به‌ست له بانگه‌وازی پیغه‌مبهر (د. خ) ه له بلاوکردنه‌وه‌ی ئاینی پیرۆزی ئیسلامدا، به‌فهرمووده (حه‌دیث) هکان و کرده‌وه‌مکانیه‌وه که به (سونه) ناسراون. نغمه: ساز و ئاوازیکه له نیوان وشه‌کانی ئاخاوتندا که له بواری زانستی گۆرانی و مؤسیقه‌دا به (زهنگ) واته به (جه‌ره‌س) ی وتار ناو ده‌بریت که له خویندنه‌وه‌ی قورئاندا ئه‌و (نغمه‌یه‌هه‌ست پی ده‌کریت و له هه‌لبه‌ستیشدا (کتیش) هکه‌یه‌تی. نغمه: دهنگی ئاهنگداری به‌ساز و ئاواز (له‌حن) ه که له ئاخاوتن به‌دهنگی به‌رزدا هه‌ست پی ئه‌کریت.

نغمه: دهنگی (خۆشی) گۆرانی و مؤسیقا، یا هر دهنگیکي خۆشه وهک خویندنی جوهرها (مه‌ل = په‌له‌وه‌ری وهک بولبول، شالوول، کهو، سویتسه‌که، ریشۆله، کویتسه‌که (چۆله‌که) و... هتد که هه‌ریه‌که‌یان کاریگه‌ری خۆش و دلگه‌یری خۆی له‌سه‌ر هه‌ستی مرۆف هه‌یه. نغمه، مه‌به‌ست له‌و بانگی ئیسلامه‌تی گه‌یاندنه‌یه که وهک ساز و ئاوازیکی ئاهنگاوی پر به‌دل و (ژی‌ری) و (گیان) و بزوینی هه‌ستی پیرۆزی و توانایی خوا‌ی گه‌وره ده‌گه‌یه‌نی به‌ره‌و گه‌یشتن به‌کامه‌رانی له ژبانی جیهانییدا که دوور بی له به‌ند و باو و، په‌یوه‌ندی (شه‌هوانی) ی جیهانییه‌وه و کامه‌رانی هه‌تا هه‌تایی بیت له ژبانی خۆشی دوا‌ی مردن: (به‌هه‌شت) ئاساییدا به‌کامیابییه‌کی خۆش هه‌ستکردن به‌نزیکیبوونه‌وه له په‌رته‌و (جه‌لا) ی خوا و خوا لی رازی بوون و ده‌رنه‌چوون له فرمانی خوا.

ریشک: ئه‌م وشه‌ کوردی و فارسییه‌ گه‌لی واتای جیا جیا ده‌دات، وهک: (به‌ده‌ماری)، (خۆشی)، (چاکی)، (ئاره‌زوومه‌ندی)، (مایه‌ی چاو پیا هه‌لنه‌هاتن) واته: به‌خیلی پی بردن، هه‌ست به‌مه‌ردایه‌تی کردن (حه‌مییه‌ت).

ریشک: وشه‌یه‌کی کوردی ره‌سه‌ن و کۆنمانه، ته‌نانه‌ت له سه‌رینیی (په‌له‌وه‌یتی) ی زمانه‌که‌ماندا له شیوه‌ی (ئه‌ره‌شک) دا به‌کارهاتوه.

مه‌به‌ست له‌م به‌کاره‌ینانی وشه‌ی (ره‌شک) ه له‌وه‌یه که نغمه‌که‌ی تۆ ئه‌ی پیغه‌مبهر وهک (خۆشی وه‌رگرتن) و (چاکه‌کاری) ئاره‌زوومه‌ندی خۆشه‌ویستی و یه‌کسانی مرۆف و مافه مرۆفایه‌تییه‌کانی مرۆف و له خۆشه‌ویستی داود پیغه‌مبهره‌وه که ئه‌و خۆشه‌ویستییه‌ت له خۆشه‌ویستی هه‌ر که‌سیک به له پیشتر و زۆرتر ده‌زانن و به‌وه هه‌ست به‌مه‌ردایه‌تی ده‌که‌ن، چونکه به‌راستی له خودی داود پیغه‌مبهر و په‌راوییه پیرۆزه‌که‌ی ئه‌و (داود) ه، گه‌یشتوون که (نغمه‌ی) بانگه‌وازی ئیسلامه‌تی هه‌ل‌دانه‌که‌ت له‌وه‌وه بووه که ئه‌و بانگ هه‌ل‌دانه‌ت له هی (داود) ته‌واوتر و پر به‌پرتر بووه بۆ مرۆف ئه‌و بانگه‌وازه‌ت (نغمه‌یه‌ت) له (له‌حن) ی (داودی) با به‌ته‌نیاتر بووه، چونکه تۆ کۆتاییه‌ینهر بوو به (پیغه‌مبهرایه‌تی) واته پوخته‌ی هه‌ره به‌رزی پیره‌وی هه‌موو پیغه‌مبهران له ئاینه ئیسلامیه‌یه‌که‌ته‌دایه، بۆیه ئیتر پیوست به‌هاتنی

پيغهمبيريک نه ماوه له رۆژانتيکه وه (نغمه) ي بانگه وازه کهت له ناو مروڤدا و يو چاکه و سوود و بهخته و هري و کامه رانيي ژياني ههردوو جيهاني مروڤ، بلاوکردوو هته وه.

لحن (له حني): ئاههنگ، ساز.

لحن: له رووي دهنگه وه به واته: ئهوي له سهه ساز و ئاههنگ و دهنگيکي تايبه تي به سوژ دهر بپردي و ئه و وشه ي (لحن) ه بوو هته (زاراوه = مصطلح) يکي زانياريي گوراني و موسيقيقا. لحن: له زانياريي گوراني و موسيقيقا دا به پيشه يه که تايبه تي واته (پيشه ي له حن) ده زانري که مه به ست له ساز و ئاواز و ئاههنگ و سوژ پيداني (دهنگه) ه، سا ئه و دهنگه هي (گوراني) يا هي (موسيقيقا) وه يا هه دهنگيکي خوڤي وه که دهنگي زوريه ي (په له وهه = بالنده) کان يا ئه و دهنگه خوڤي له جموجولي سر و شتيه وه په يا دهبن وه که دهنگه نه مه که ي شنه ي با و هاژه ي له ره ي په ل و که لاي داران و خوړه ي تاڤگه و رووبار و چه م و... هته، له حن: دهر بريني وشه يه به ته و اوي.

ليرده دا مه به ست له وه يه که ئه ي پيغهمبيري ئيسلام، نه غمه يا دهنگي بانگي ئيسلام هه لادانت به رامبيري کاره له گه ل (له حن) ي دهنگ و ئاواز و سوژه به ناو بانگه که ي (داود پيغهمبهر «د. خ» و بگره نه غمه که ي تو (له حن) ه که ي ئه و بوز دهاد که له حنه که ي داود (به خيليت پي ده بات). داودي: وه که هي داود پيغهمبهر که مه به ست له دهنگه خوڤ و سوژ و (له حن) ه به ناو بانگه که ي (داود) پيغهمبهره.

داود کوري (يه سس) و له سالاني (۱۰۱۰ تا ۹۷۰) ي پيش زانيدا ژياوه له (فه له ستين) دا، داود باوکی (سوله يمان) ي ه که يم يا (سوله يمان) پيغهمبهر يا سوله يمانی پادشای (جووله که کان بووه).

له (ئينجيله کان) دا هاتووه که (داود) له باپيراني هه زه تي (عيسا) پيغهمبهره «د. خ» که به بنه چه ده گاته وه سهه هه زه تي (ئيسحاق) پيغهمبهر ي کوري هه زه تي (ئيبراهيمي نازهر) که ئه ميان خو ي (خودي زه رده ست پيغهمبهر) مانه. «د. خ».

داود: له هه مان کاتدا که (پيغهمبهر) بووه، هه م (پادشا) يه که ي (دادپه روهر) و به (توانا) و (پاله وان) يکي بي هاوتا و (هونه ريکي ورد و زانا و رۆشن بيري فراوان و دهنگ خوڤيکي ده گمه ن و دانسقه و (موسيقا ژهن) يکي شاره زا و ليها توو بووه، سه ره راي ئه مانه هه مووي دهنگ خوڤييه که ي له به ناو بانگيدا بي وينه بووه. دهنگ خوڤييه که ي (داود) له (تهورات) دا باس کراوه، که چه ند کار يگه ر و دلگير بووه.

(داود) هه ر کاتي سوژه ي بو خو ي کردووه، يا (زه بوور) واته (په رايويه پيروزه که ي خو ي) به ئاواز و دهنگه خوڤييه که يه وه چريوه، هه ر چي گياندار و درنده کيوييه کاني ئه و ناوه هه بوون له (لان) و بي شه و له وه رگايه کانيانه وه، به دهنگه خوڤييه که ي (داود) هوه هاتوون و له دهوري گردبوونه ته وه بو گو ي ليگرتني و (مه ل و په له وه ران) ي له ئاسمان و له ناو باخ و دره ختانه وه کيش کردوونه ته لاي خو ي و هه موو ئه و گياندارانه ي هيناو هته جوڤ و خوړو شه وه.

گوايه داود له زمانى هه موو ئه و گياندارانهى زانيوه و تيبان گهيشتووه و له گه لئاندا دواوه، وهك له (شهش سوورته)ى (قورئان)ى پيرۆزدا وهك (انبيا) و (سبأ) و (ص) و... هتدا (١٦) جار ناوى هاتووه. (داود) پيغه مبهه به لاي (كاكهى) يه كانى ئيمه شيه وه، يه كتيكه له پيغه مبهه مه زن و خو شه ويسته كانيان.

(كوردى) كه له م تاكه هه لبه ستهيدا ناوى ئه م (داود پيغه مبهه) هى بردووه، جگه له وهى كه ويستووويه تى فهضلى (مه مه د پيغه مبهه) مان و بانگه وازى مژدهى په يابوونى ئاينى ئيسلام بدات به سهه (داود پيغه مبهه) و ئاوازه خو شه كهيدا، ديسانه وه ئه م ناو بردنهى له به نديواريه تيبى خودى (كوردى) و صوفى گه ريبه كه وه به (داود پيغه مبهه) هوه بووه.

ئهى ليره دا هه ست رانه كيشى ئه وهيه كه شاعير تيبه كهى كوردى و هه لبه سته كانى به خشكه يى قوتابخانه يه كى شيعيرى تايهت به كوردى لئوه په يا بووه كه به ده يان پتر له و ساوه و تا ئيستش (٢٠٥ ز) شاعيرانى ئه م قوتابخانه يه له زورى بوون و، له زوريشدان و ده توانم ئه وه رايگه يه نم كه (كوردى) مان يه كه مين شاعير يكمانه كه وا به زورى له قوتابخانه كهيدا بن و شاعير تيبى ترى كوردمان ناينم ئاوا قوتابخانه يه كى له پاش به جى مابى و ئه گه ر شاعيرى خاوه ن قوتابخانه مان هه بى هه ر تاك و ته را شاعير هه ن دوايان كه وتبن و ئه وه ش ناچيته جغزى خاوه ن قوتابخانه ييه وه. ئه م رايه شم ته نانهت و ئيژه و هه لبه سته نويمان ئه گريته وه كه شاعيرى خاوه ن قوتابخانه يان تيا نييه.

پاسخت: وه لام يا وه رامى تو (ئهى پيغه مبهه له «وه لامدا ئه وه ت») دا.

(حل): ليره دا به (مه به ست) و (واتا)ى: (كردنه وهى گرى كويره كه) (هه لوه شاندى)، (كردنه وه)، (روونكر دنه وه)، (يه كا لا كردنه وه)، (يه كلا يي كردنه وه)، (ساغ كردنه وه)، (ريكو پي كخستنى شتيك يا كاريك كه ئيتر گيرو گرتى نه مينى) و... هتد مشكلات: موشكيله كانى، گيرو گرتنه كان.

ئه م وشه ي (مووشكلات) و كه به دواى وشه ي (حل) هكه دا هاتووه كارى ليكدانه وه كهى ناسان دهكات كه به واتا روونكر دنه وه و گيرو گرت له سهه نه هيشتنى دين.

زبور: ناوى په رايويه پيرۆزه كهى داود پيغه مبهه ره.

په رايوى (زه بوور) به (مه زامير) و، (سيفر) يش ناو براوه. جگه له سهه به خو يه تيبى (زه بوور) ههروه ها به شيكه له جوار به ش: (سيفر) هكهى (ته ورات) يش.

(زه بوور)، چونكه په رايويه كى خوداييه، نابى له سهه ره تايدا گيرو گرت (مووشكيلات) تيا بووى، به لام (كوردى) له م تاكه هه لبه ستهيدا موشكيلاتى زه بوورى ناو بردووه، كه ئه وه ش له وه وه نييه كه مه به ستهى له بوونى (مووشكيلات) بووى له ناو (زه بوور) دا له سهه ره تاى راگه يانديندا له لايه ن داود پيغه مبهه ره وه، به شكو به تيبه ر بوونى (٢٥٠٠) ساليك به سهه ر (زه بوور) دا كه له كاتى راگه ياندى يه كه م جاريه وه هه تا سهه رده مى (كوردى) كه بيگومان له و ماوه دوورو دريژه دا، به هوى گوراني بارى ژيانى په يره و يكارانى (زه بوور) و به پي ئه وهى كه به

ساله‌های سال له‌دوای (زه‌بوور) هوه ئه‌و په‌یره‌ویکارانه‌ی پټویستی‌یان به (شت) و (کاروبار)ی وه‌ها بووه که له‌سه‌رده‌می هاتنی (زه‌بوور) دا ئه‌و (شت) و (کاروبار) انه پټویست نه‌بوون جگه له‌وه‌ی که می‌ژوو بۆمان دهرده‌خات که هاتنی یه‌ک له‌دوای یه‌کی پادشایان و سه‌رۆک و به‌رپرسیار و فه‌رمان‌ره‌وایان و به‌رژه‌وه‌ندی‌یه‌کانیان ده‌سکاری و گۆران له‌و جۆره‌ په‌راویانه‌دا رپویان داوه که ئه‌وانه له‌ پاشتر به‌و هۆیانه‌وه (موشکیلات)یان له (زه‌بوور) دا دروست کردووه، هه‌روه‌ک چۆن (ته‌ورات) موشکیلاتی زه‌بووری (حل) واته چاک کرده‌وه‌و هه‌روه‌ها (ئینجیل)یش (موشکیل)ی ته‌وراتی به‌گویره‌ی ئاینی (عیسه‌وی) چاک کردووه، هه‌ر به‌وپټودانه‌ش شاعیرمان (کوردی) له‌ چاک‌کردنه‌وه‌ی گیروگرفت (موشکیل)انه‌ی (زه‌بوور)ی دوای (۲۰۰۰) سالی رای گه‌یاندووه که پیغه‌مبه‌ری ئیسلام (د.خ) به‌وه‌لامدانه‌وه‌کانی که پر به‌پری چه‌رخ‌ی هاتنه‌خواره‌وه‌ی (قورئان) بووه ئه‌و (موشکیل)انه‌ی حهل کردووه. به‌پتی ئایه‌ته‌کانی (قورئان) و ده‌قه‌کانی (حه‌دیث)، نه‌خوازه‌لا که خوای مه‌زن به‌ نارذنی (حه‌زرتی موسا) ته‌ورات جیگه‌ی (زه‌بوور)ی گرت و (ئینجیل)یش جیگه‌ی ته‌ورات و (قورئان)یش به‌پتی، ئاینی ئیسلام و ئیسلامه‌کان جیگه‌ی (ئینجیل)ی گرتووته‌وه‌و هه‌ر به‌و پټودانه‌ش وه‌ک (کوردی) رایگه‌یاندووه که پیغه‌مبه‌ری ئیسلام (موشکیل)ه‌کانی زه‌بوور (حهل) کردوون. که ئه‌م رایگه‌یاندنه‌ی (کوردی) و ئه‌م شیکردنه‌وه‌یه‌ی من به‌پتی ئایه‌تی ژماره (۳) به‌ له‌ سوورته‌ی (مائه‌ه‌ی) قورئانی پیروژ که خوا فه‌رموویه‌تی:

(الیومَ اَکْمَلْتُ لَکُمْ دِیْنَکُمْ وَاَتَمَمْتُ عَلَیْکُمُ الْإِسْلَامَ دِیْنَا)

واته ئا ئه‌م‌رۆ هه‌موو رټبازه‌کانی ئاینه‌که‌تانم بۆ ته‌واو کردن و ئاینی (ئیسلام)ه‌که‌تانم وه‌ک ئاینیک بۆ ته‌واو کردن).

که به‌م فه‌رمووده‌یه‌و ته‌واویتی ئاینی ئیسلام بو پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی که (موشکیلات)ی زه‌بوور به‌ وه‌لامدانه‌وه‌ حهل بفه‌رموویت.

واتای ئه‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ به‌گشتی:

ده‌نگی بانگه‌وازی به‌ ساز و سوۆزی مژده‌ی سه‌ره‌له‌دانی ئاینی ئیسلامت مایه‌ی به‌خیلی پټبردنی ئاهه‌نگ و ئاوازی خوۆشی (داوود پیغه‌مبه‌ر)ییه (د.خ) هه‌روه‌ک وه‌لامه‌کانت ئه‌و ئاوازی (داوودی)یه بۆر ده‌دات له‌ چاره‌کردنی گیروگرفته‌کانیدا که هاتبووه رټگه‌ی په‌یره‌وی کارانی رټبازه‌که‌ی داود پیغه‌مبه‌ر که تۆ له‌ وه‌لامتدا بۆ ئیسلامه‌کان ئه‌و گیروگرفتانه‌ت چاره‌سه‌ر کردن. ئه‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ له (ص) دا نییه که که‌شکوۆلیکه‌ که‌شکوۆله‌کانی به‌رگی یه‌که‌می (که‌شکوۆلستان)دا که ئیسته‌ هی (مامۆستا محمه‌د عه‌لی قه‌رده‌اخ‌ی)یه و من له‌ چه‌ندین که‌شکوۆل بۆم پټک ه‌یناوه.

هه‌روه‌ها ئه‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ له‌ سه‌رچاوه‌کانی (گل/ ۸، گل/ ۶، ف، م، ط، جم، نم/ ۱، با/ ۱، سجا، ق/ ۳)دا پټنجه‌مین تاکی ئه‌م به‌ندی یه‌که‌مه‌یه، هه‌روه‌ک له (حم)دا شه‌شه‌مین و له س، عن، نع، ه، گل/ ۳، گل/ ۵، ن، ص، شج، مح، ما/ ۱)دا حه‌وته‌مین تاکه‌ هه‌لبه‌ستی ئه‌م

یه که مین (بهند) هیه.

نغمه ات له (ف) دا نغمه است. که ئەمەش له واتا و دەستووری زمانیدا کوورە نیوهی دووهمی ئەم تاکه هەلبەستەیی سەرەوه، له (گل/ ۵، گل/ ۶، جم، نم/ ۱، سجا) دا بەم جۆرهی دوایی نووسراوه:

(هم لبت گنج راز را گنجور).

وه له (عن) دا بەم چەشنهیه:

(هم لبت گنج راز را رنجور) و، له (ف) دا بەم شتیهیه نووسراوه:

(هم لبت گنج راز رنجوری). که ئەمەیان له گەڵ پاشبەندی تاکه هەلبەستەکاندا هاوئاهاهنگ نییه.

ئەم سۆ جۆرهی ئەم نیو بآلی دووهمینە که جیاوازن له یه کتری و له وی له سەرەوهش، به پیتی زۆرتترین و باوهر پیتکراوترین سەرچاوه جیگیرم کردوون ئەمە به لگه ی شتیاوی بی ئەم نیو بآلییه که ئەم سۆ جۆرهش نیو بآلی دووهمی هه شته مین تاکی ئەم بهندی یه که مه یه که له دوا ی ئەم تاکه وه پیتکهشی ده که م. که به هه له گواستراوه ته وه ئیره وه.

تیبینی: - گرانییه که له کتشی ئەم نیو بآلی دووهمه دا هه یه که ده بی هه ردو و شه ی (حل) و (مشکلات) کو تایییه که یان به (سکوون) = (زه نه) ده ربی درین، ئەگەر نا (کتیش) ه که ی که می له نگ ده بی.

۸- هم: هه میسان، هه م، هه مدیس، دیسان، هه روه ها، هه روا، دیسانه وه.

دلت: (ده له ت): دلت، دلی تو

در: (دور): دور، که جۆرو گه وه ریکی رهنگ سپیی دره وشه داره، واته (کریستال)، که یه کتکه له به رده به نر خه کان و جۆره ها (مووروو) وه (خشله مه نی) لی دروست ده کرت و له (لا) واته (سوره ییا) دهوری (گلوپ) هه لواسین به (بنمیچی خانووه وه) و ئارایش و جوانکاری و، ورده کاری ئەنتیکه ی لی دروست ده کرت، لیره دا (کوردی) مه به ستنی بیگه ردی و روونی و پاکی دلی پیغه مبه ره (د.خ) وه ک دور و مرواری.

وشه ی (دور) دیسانه وه ناوی جۆره (تووتی) یه کی گچکه یه که مه لکی زیره ک و زهین پوونه ئەو (ناو) هیش بۆ ئەم شوینه ئەگونجی و واتای خۆی ده دات.

غیب: (نه پیتی، په نهان، گوم، نادیار، نا ئاشکرا، شاردراره، نیهان، له به رچا و نه بوو) وه که رتی (را) یه که ی ئەم وشه لیکدراوه ی (غه یب را) یه واتا (هی، نه پیتی).

مه به ست له مه ش سرووش = (وه حی) یه که خوی مه زن و فه رمایشتی پیروزی ده خاته دلی پیغه مبه ره (د.خ) و، ئەمیش به زمان ده ری ئەپریت.

به پیتی فه رمایشتی خوا له قورئاندا ئەو (سرووش) ه واته (وه حی) له لایه ن خواوه به هۆی هه زه رتی (جبرائیل) وه، بۆ ئەو پیغه مبه ری ئیسلامه هاتووه و له دلی چه سپ کراوه، که ده قی ئایه ته کانی قورئانی به مرؤف راگه یان دووه بوونه ته (ئیسلام) په پیره ویکردنی ئەو ریکه

دروستەى (قورئان) و فەرموودەکانى پێغەمبەر (حەدیث) و کردنى ئەو کردەوانەى کە پێغەمبەر کردوونى و لە قورئاندا نەهاتوون لە ئیسلامەتیدا بە (سوننە) پێناسە کراوە. کە مەزۆف لە جیهاندا چاک و پاک و سەرفراز و لەو جیهانیشدا جێگەى بەهەشت بێ. غەیب: وشەیکە لە نەرىتى صۆفیکەریدا مەبەست لە خودى (خوای مەزن)ە. حقه: (مروارى دان) واتە قوتووى مروارى و قوتووى گەوهەر تىادانان. (گەوهەردان)، (دورپان).

ئەم (مروارى دان)ەش (قاپوور)یکە لە مادەى گەچى (کلسى پەيابوو و پەيا دەبیت لە ناو دەريا)کاندا کە بە کوردى (گوچکە ماسى پى دەگوتى، قەبارەکەى ئەوهندەى نینۆکیکە و، هەتا ئەوهندەى دوو لەپە دەست و مەزنترىش دەبیت و، لە ناو ئاوى (دەريا)دا دەژى، و لە ناو هەندى لە روویارندا.

ئەو (قاپوور): گوچکە ماسى بە دوو (دانە)ى ئەوهندى یەک بن بەسەر یەکدا دەمەونخون و چەسپن، ئەگەر هاتوو هەر (ورددرشت)یکى هەرە گچکەى وەک دەنکۆکە (لم)یک چوو و ئەو (قاپوور)ە کە (مىروور)یکى زۆر ورد لە ناو ئەو جووتە گوچکە ماسییەدا دەژى و بەوتیکەوتنى دەنکە (لم)ە بۆ ناو گوچکە ماسییەکە، ئەو (مىروور)ە دەستبەجى دەکەوتتە پيارژاندنى لیکى گەچى (گەچەکى = کلسى) بەسەر ئەو دەنکە (شت) یا (لم)ەداو دەست بە دەست ئەو (لیکاوه) دەمەبیت و (لیکاوى تری تىو دەدات، لە ئاکامدا ئەو دەنکە (شت) یا (لم)ە زۆر وردە بەرەبەرە (زلتر) ئەبێ و خى ئەدرى و ئەبیتە جۆرە موروویەکی گەورە یا گچکە واتە مروارى و، یا (لؤلؤ) ئەو پیکهاتوو، ئەگەر بریتى بوو لە (دانە دانەى) بچووک بچووک ئەو پى دەوتى و هیا (دەبیت) بە (مروارى).

د: خۆ ئەگەر ئەو (شت) یا (لم)ە زۆرى لە (لیکاوى) تىو چوو، ئەوسا بە (دانە دانە)ى گەورەتر لە (مروارى)ى لى پیک دیت، کە بەو دەنکە یا (دانە) گەورانە دەگوتى (دور). لىرەدا (جوانى)ى وێژەبى لەم تاکە هەلبەستەدا و لە (قوول)ى بىرەکەى و، وردەکارى و وێژەبىەکانى (کوردى) لە دانانى ئەم (تاک)ە دەرنەکەون کەوا (دلى پێغەمبەر)ى چواندوو بەو شوینى (دور) و (مروارى)یانە، کە مەبەستى لە نەینىەکانى خواپەتیبە لەلای (صۆفى)یەکان و بۆیە بە (غەیب)ى ناو ئەبەن، کە لە راستیشدا، وەهاپە فەرموودەکانى (دور) و مروارین) لەم هەلبەستەدا وەک (کوردى) بە پێغەمبەرى گوتى:—

(هەر تۆى ئەى پێغەمبەر، ئەو دلە پاک و پىروژ و مەزەنەت بۆ (دور)ى (حەقیقەت)ى نەینى (غەیبى) هەر وەکو (گەوهەردان) وەهاپە و تەنانەت ئەوى کەوا هاودلیشتە، دیسان دلى وەکو (گەوهەردان)ى (دور)ومروارى)ى (غەیبى)ى حەقائىقییە، ئەمەش خۆشى بە دلى خۆدانەوى شاعیرمان (کوردى)یە و خۆشیدانەو بە دلى هەموو باوەرپەنەکان بە پێغەمبەر بە (ئاینى) ئیسلامیە و لە هەمان کاتدا قوولێ واتا و فەلسەفەى (کوردى) لەو تاکە هەلبەستەیدا پێشکەش کردوو.

هم لبت: هم لپوت که (لهب = لپو)، جوانکاری له (هم لبت) دا ههیه. که (هاولپوت) و (ههروهها لپوت) نهگریتتهوه.

گنج: گنجینهی تیاپاراستنی شتی به نرخ، نهپینهی شتی به نرخ و بایهخدار. رازرا: هی گوتن، نهپنی وتووژ، وتن، که مهبهست له (ثایهت) هکانی (قورئانی پیروژ) و فهرموودهکانی پیغهمبهر - واته ههیدیهکانه که نههمش هیما (رهمز) ه بۆ نهو دهقانه وهیا بۆ نهو گوتنهی که خواستی دل بۆ و پیچهوانهی دهقه ئاینیهکان نهپیت.

گنجور: (گهنجهوان)، نهوی خاوهنی یا پاسهوانی (گهنج) ه، گهنجینهدار، دهستدار، نهوی سامانیکی نهوتۆ زۆری هه بۆ که وهک گهنجی هه بۆ وهها بۆ. نهو وشهیه که له وشهی (گهنج) هوه ههردووکیان کوردیهکی پتی و رهسهنی کۆنه که له پهلهویدا بهشپوهی (گهنج) و (گهنجور) یا (گهنجور) بهکارهاتوون که (گهنج) شوینی تیا پهنهاندانی زیو و ئالتوون، پاره و گهوههره.

مهبهستی (کوردی) له وهیه که لپوی واته دهمی پیغهمبهر شوینی راز (گفتوگۆ) ی پهسنده وهک گهنجینهی ئالتوون و زیو و گهوههر وههایه و گفتوگۆ پهسندهکانیشی وهک نهو شته بهنرخانه وههان خویشی (پیغهمبهر) خاوهنی نهو (گهنج) یا (گهنجینه) یه و واتا (گهنجور) یا (گهنجور) ه، بهلام بهپتی یاشبهندی نهو (بهندی یهکهه) شپوهی (گهنجور) هکه بیان دهگونجی نهک (گهنجور) هکه بیان و، (گفتوگۆ) یهکهی پهنهانی واته (نهرار) هکانی خاوی و خواناسییه ئای: نهو (نهرار) انهش له ناو دلی پیغهمبهر دابووین وه یا بهدهمی فهرموویوونی. نهو تاکه ههلبهسته له سهراوهکانی: (گل / ۵، گل / ۶، ف، صا، جم، نم / ۱، با / ۱، سجا، جم، ق / ۳) دا بهم جوهری سهروه نییه، بهشکو نیوهی دووهمی وهک له تاکی پتیشوودا بۆم ساغ بووهوه، که نهو نیوهی دووهمی ئیرهیه، له ههندی (سهراوه) دا کراوه به نیوهی دووهمی تاکی پتیشووی ژماره (۷).

ههروهها نهو تاکهی ئیره (ژماره - ۸) له سهراوهکانی (ط، مک، ج) دا شهشهمینه و له ساراوهکانی تری:

(مس، عن، گل / ۳، گل / ۸، ن، ص، شح، مع، ما / ۱، هد، نع) دا شهشهمین تاکه ههلبهستی نهو بهندهیه نهو نهبوونی ههندی تاکی نهو بهندی یهکهه له ههندی سهراوهدا و ئاویتتهبوونی نهو (تاکه ههلبهسته) یا نهو (نیو بالی) بۆ نیوان تاکهکانی تر بهلگهیهکی ئاشکرایه، بۆ دروستبوونی شپووی و، بگره لهناوچوونی ههندی له تاکهکانی سهراپاکی نهو (حهوبهند) ه، که پروام وایه زۆرتین تاکه ههلبهستهکانی ههموو (حهوت بهند) هکهه بۆ ئیره دهست نهکهوتوون بهم (۲۴) سهراوهیهشهوه و، که ههه تهنیا بۆ نهو ههوت بهنده گردهم کردوونهتهوه، بۆیه به دوری نازانم و هیوام بههتزه که دواي چاپکردنی نهو پهراوییه له لایهن وێژه دۆستان و خاوهن کهشکۆلانهوه تاکه ههلبهستی زۆری تر له نیوان ههیهکی له (بهند) هکانی نهو (حهوت بهند) هدا ئاشکرا بکری و له چاپی دووهمی نهو پهراوییهیدا جیگهی خویمان بگرنهوه. له سهراوهی

ئەم تاكە ھەلبەستە تەنیا لە دوو سەرچاوەی (مس، عن)دا نووسراوە و نۆیەمین تاکی ئەم بەندی یەكەمی (حەوت بەندە)یە و لە ھەردوو كیشیاندا چۆنەكە، وەك لەسەرەو نووسیومە كاتێ كە نووسەری (ج) خواستی سەرچاوەی و نوسخەكانی ئەم (حەوت بەند)ەى لێ كردم من ئەم تاكەم لەم دوو سەرچاوەیەو دا، بەلام دیارە بیری چوو و لە سەرچاوە (ج)ە ناتەواوەكەى خۆیدا نەینوووسیو، و یا بۆیە نەینوووسیو نەوێك ناتەواوی نوسخەكەى دەریكەوێ. لەبەر ئەو ئەم تاكە ھەلبەستە لە (ط، مك، ج، گل / ۵، گل / ۶، ف، صا، جم، نم / ۱، با / ۱، سجا، حم، ق / ۳، گل / ۳، كل / ۸، ن، ص، شج، مع، نع، ما / ۱، ه) یشدا نییە.

ئەم وشەى (خاتەم) واتە كۆتایی ھاتنە بە ئاین لە دواى ئیسلام كە تەنیا ھەر پێغەمبەرى ئیسلام - د.خ- دواترین پێغەمبەرە كە ئاینەكەى ئەم ئەوەندە پێ و چێ و تەواو و فراوانە كە لە دواى ئەمەو مەرووف پێوستى بە پێغەمبەر و بە ئاینكى تر نەماو و نابێ، دوا ئاینە و قورئان بە ئاشكرا تاییەتمەندیتى (خاتەمى) لە پێغەمبەرىتى دا دەگەيەنیت. ئەگەر ئاورێك لە (شیعەپەت) بدەینەو كە لە شیعەپەتیدا پێغەمبەرىك لە دواى پێغەمبەرى ئیسلامەو پەیا نەبوو، ھەرەھا (ەلى كورى ئەبى تالیب)یش پێغەمبەر نەبوو، كەواتە ھەرگیز ناگونجێ كە ئەم (حەوت بەند)ە بۆ ئەو (ەلى)یە گوترا بێ و بەودا ھەلدرابێ.

ھەرەھا پێشەوای رێبازی (بەھایی)یش لە ئێوان ئاینەكاندا و، بەپێى بۆچوونی ئاینى ناسان پێغەمبەر نەبوو بەشكو سەردەمى تیاپەیدا بونی (بەھاییەتى) دەسكارىیەكى رامیاری (رژیمی بەرىتانى) لە ناوچەكەدا لە ئارادا بوو (خاوەن بىر) و ھۆش (موفەكىر)ەكانیش ئەم بۆچوونی بابەتى دەسكارىیەى (بەرىتانى) شوینی پەسەندكردنیان بوو، پێوستىیەكى شێواندنى ئاینى ئیسلام بوو لەو كاتەدا، كاریكى رامیاری تر بوو لە ئاینى.

(كوردى)شمان لە دەیان شوینی ھەلبەستەكانیدا لەم پەرەدا پیاوێكى بەندیوار بە ئاینى ئیسلامەو بوو، كەواتە بردنەوێ ئەم (حەوت بەند)ە بۆ (بەھایی)چیتى شوین بریواو پەسەندكردن نییە و ئەم (حەوت بەند)ە ھەر بەسەر پێغەمبەرى ئیسلامدا ھەلدراوو من بە دوورى نازانم كە (دەسكارىیەكى بەرىتانى) لەم بردنەوێ ئەم (حەوت بەند)ە لەكاردا بوو پیت بۆ بردنى بەلای (بەھایی)یەتیدا.

۱۰- مقدمات: ھاتنت، دەرگەوتنت، نێردرانت لەلایەن خواوە بە پێغەمبەرى بانگەواز ھەلدانت بۆ مژدەى بۆلوكردنەوێ ئاینى ئیسلامیت.

فیض بخش: بەھرەوێ بەخش، بەھرەوێ بۆلوكەرەو (كە مەبەست لە بۆلوكردنەوێ ئاینى ئیسلامە) كە (فیض) بەھرەوێ چاكەو خێروخۆشى زۆر بەخش، وە: بەخش = بەخش بۆلوكەرەو، پەخشانكار، بەخشایشكار، بەخشایش.

عالم: جیھان، گیتی، (دنیا)، رۆژگاریش دەگریتەو،

شد: (شود): بوو، بوو ھۆى، بوو بە، كە مەبەست لەوێ ھاتنەكەى یا ئاینى ئیسلام

بۆلوكردنەوێ (بوو بەھۆى): بەھرەوێ بە گەلانى جیھان.

دیر: (دهیر): ئەگەرچی ئەم وشەیه بە (عارەبی) دانراوه، بەلام وشەیهکی (کوردی) پەتی رەسەنە کە هەم بەواتای (کۆن) و، بە واتای (پەرستنگا) دیت، هەرۆهە ناوہ بۆ شوینی تیدا نیشتەجی بوونی (رەبەنان) بە گۆشەگیری و تیاخەریکبوون بە خواپەرستیەوہ. کە ئەم شوینە تاییەتە بەو پەیرەویکارانە لەسەر هەریەکی لە سۆ ئاینەکە (زەردەشتی) و (مووسایی) و (عیسایی) بوون و هەن، هەرۆهە لە ناو (زەردەشتی) یەکاندا جگە لە (دهیر) دیسان (ئاتەش کەدە) و، (دهیری موغان) یشی پێ و تراوہ و دەگوتری.

لە هەمان کاتدا جگە لەم شوینی خواپەرستیەش بەو شوینە کە بتپەرستان پەرستنی بتەکانیان تیا بەجی هیناوە و پێی گوتراوہ (بتخانە) کە (کوردی) لەم تاکە هەلبەستەیدا وەک ناوی (دیری) بردووہ، ناوی (بتخانە) یشی بردووہ بۆ تەواویتی دەرپرینەکە (بتخانە: (بت خانە) = شوینی تیاپەرستنی بتەکان. (کوردی) لەم تاکە هەلبەستەیدا ناوی هەردوو جۆرە پەرستنی گایەکە فەرماوۆش نەکردووہ بەھۆی هاتنە گرنگەکە پێغەمبەری ئیسلامەوہ بە ئاینە پیرۆزەکە یەوہ کە بووہتە ھۆی داخستنی ئەو پەرستگایانەو لە جیگەیان (مزگەوت) بووہتە (پەرستگا) و شاعیرمان (کوردی) فەرموویەتی.

بست: داخراو مەبەستی لەوہیە کە ئەو پەرستنگایانە دەرگایەکانیان بەپەیاوونی (مزگەوت) داخراون و ئەو باوہی پێشوویان نەماوہ.

بت و، لە کوردەواریدا (بوت) یشی پێ گوتراوہ کە بریتی بوو لەو پەیکەرانی کە مرۆف لەشیوہی جۆراوجۆردا لە بەرد و دار و کانزاییەکان و تەنانەت لە قورپی سوورەوہکراویش دروستی کردوون و پەرستوونی.

مکسور: شکاو، لەناوبراو، واتە بتەکان شکینراون و لەناوبراون.

ئەم تاکە هەلبەستە تەنیا لە سەرچاوہکانی: (مس، عن، گل / ۳، گل / ۸، ف، شج، ه) دا نووسراوہ بە (دەبەمین) تاکی ئەم بەندی یەکەمە جیگر کراوہو لە سەرچاوہکانی تردا نییە. دیر: لە سەرچاوہکانی: (گل / ۳، گل / ۸، شج) دا نووسراوہ (بت ھمە) واتە ھەموو بتەکان.

واتای گشتی ئەم تاکە هەلبەستە:

هاتنت ئەی پێغەمبەر بە مژدە پەیاوونی ئاینی ئیسلامەوہ، بوو بە مایە لیشاوی بەھرەوہری پەخشکردن لە جیھاندا چونکە بەپیتی (قورئان) ی پیرۆز تۆ (رحمۃ للعالمین) ی و هاتنەکەت مایە داخستنی (دهیر) و (بتخانە) کان و لەناوبردنی بتەکان بوو.

۱- لعی: تیشکی، رووناکیی، چەخماخە، هەلگیرسانی وەک ئاگر، پەرتەوی وەک برووسکە.

مەبەست لە تیشکی ئاینی ئیسلام بووہ یا ئاشکراوونی محەمەد بە پێغەمبەری (د.خ).

طلعت: هەلھاتنی وەک مانگ و خۆر دەرکەوتنت، روخسارت، رووت، کە مەبەست لە دەرکەوتنی ئاینی ئیسلام بووہ و خودی پێغەمبەر.

چو پیدا شد: ھەر کە پەیاوو، ھەر کە دەرکەوت، کاتێ کە دەرکەوت، کە ئاشکرا بوو، نومایان

بوو، کە هاتە دی، مەبەستی لە دەرکەوتنی تیشکی روخسارەکە یە.

در دو عالم: له دوو عالمدا، له هر دوو جیهاندا، مهبهستی له هر دوو جیهانی؛ ئەم جیهانهی که تیادا ئەژین و، ئەو جیهانی دواي پوژی قیامهته.

شکست خورد: شکستی خوارد، شکا، مهبهستی لهوه بوو، که بهئاشکرا بوونی رووی پیغمبر پیتییه که هی محمه (د.خ) و مژدهی بلاوکردنه وهی ئاینه که هی ئیتر جاهیلیهت شکاوه، (شکاندن چی؟) شکاندن (دهیجور) که:

دیجور: هه ره تاریکایی شهوی ئەنگوسته چاو، که له بهر تاریکایی هه موو شت ره شی دهنواند و مهبهست له شکاندن ئەو له شکره رهش و تاریکایی (جاهیلی) و گومرایی بووه بههژی ئاشکرا بوونی له شکره تیشک و رووناکایی به بوونی ئاینی ئیسلامه وه، که به پروای دروست به خوای کردگار و تواناوه که وهک رووناکایی زانیو به سهر تاریکایی بت په رستیدا .

ئەم تاکه هه لبهسته له: (کل / ۳، گل / ۵، گل / ۶، گل / ۸، ن، ف، ص، صا، مک، ط، سجا، جم، تم / ۱، با / ۱، حم، ق / ۳، ج) دا نییه.

هه ره ئەم تاکه هه لبهسته له (مع) دا دهی مین و، له (مس، عن، شح، ما / ۱، ه، نع) دا (پانزه یه مین تاکی ئەم بهندی یه که مهبه).

ئەمیش جیاوازیه کانه:

لعهء طلعتت (له معه ی طه لعه تهت) له (عن، شح) دا نووسراوه: (طلعتت مشعلی = طه لعه تهت مه شعلی)، ئەمیش ئەگونجی.

چو پیدا شد: له (عن، شح) دا نووسراوه: (هویدا کرد): ده برینیکی / کوور) گۆردراوه.

چو: له (عن نسخه) دا نووسراوه (که = کی).

شد له (عن نسخه) دا نووسراوه (گشت) ئەمهش دهگونجی.

شکست له (شح) دا نووسراوه (شکسته) .. ئەم جووره له نگه.

در دو عالم له (شح) دا نووسراوه: (در زمین را). هه لبهسته که ی لاواز کردووه.

وهک ده رکهوت ئەم تاکه له (ج) دا نییه و که چی نووسه ره که ی خو ی بهو ته نیا نوسخه یه ی خو یه وه (بایی) کردووه و، له زۆر جیگه ی نووسینه که یدا به (هه له) هه لی کوتا وه ته سه ره هه ر (۲۴) نوسخه که ی من له م (ته رجیع به ند) هدا که بهر له هاتنه وه ی ئەو بۆ (کوردستانی خواروو) من هه مان نوسخه که ی ئەویشم هه بوو، له سی سه رچاوه ی جیا جیاوه به پیی سه رچاوه که مهبهستی ئەم تاکه، ده بوو جیاوازی (که م) له نیوان ده قی سه رچاوه کاند بوو بووا یه .

که چی به پیچه وانه وه وهک له سه ره وه دیاری کراوه، جیاوازیه کانی زۆرن، ئەمهش به لگه یی شیواوی به سه راهاتنی ئەم تاکه یه که وهک هه لبررکاوییه ک به م تاکه وه دیاره. جگه له وه ی که:

نیو بآلی دووه می ئەم هه لبهسته له (عن، ما / ۱) دا به هه له ئاوتیه ی تاکه هه لبهستی دوا یی، و اتا دوازده یه م کراوه.

واتای گشتی ئەم تاکه:

کاتی که تیشک و په رته وی رووناکی (خۆ) ده رخستنت، وهک (مانگ و خۆر) هه له ات، بۆ بانگ

هه‌لدانی مژده‌ی په‌یابوونی ئاینی پیرۆزی ئیسلام و بلاوکردنه‌وه‌ی، به‌ناو مرۆفی سه‌ر رووی زمیندا، ئەو هه‌لهاتنی روخساره‌ت و مژده‌ گه‌یاندنی په‌یابوونی ئاینی ئیسلام نه‌ک هه‌ر له‌سه‌ر گۆی زه‌وی (جیهان) به‌شکو له‌و جیهانیش که ده‌که‌وێته پاش پۆزی (قیامه‌ت) هه‌و، مرۆفی به‌جۆری پێ به‌هره‌وه‌ر ده‌بن و به‌گه‌یشتن به‌ به‌هه‌شت شاد ده‌بن و له‌ ئاگر و سزای دۆزه‌خ رستگار ده‌بن به‌هۆی ئەوه‌وه که گومراییان و جاهیله‌کانی عه‌ره‌ب له‌ بت په‌رستی و خوای راستی نه‌ناسی قوتار ئەبن که ئەو رووداوه‌ گرنگه‌ بێ هاوتایه‌ وه‌ک شکسته‌خواردنی به‌ره‌ی تاریک و نووته‌کی شه‌وه‌ زه‌نگه‌که‌ی ناو گومراییان به‌ده‌ست رووناکی تیشکی په‌یابوون و بلاو بوونه‌وه‌ی به‌ناو مرۆفدا و پێگه‌ی راست گرتنیان که خواناسی و خواپه‌رستی بێ فه‌رمانی نه‌کردنی خوای کردگار و په‌روه‌رده‌گار و بێ هاوتا هه‌تا هه‌تاییه‌.

۱۲- نره (زه‌وه‌ی) = گه‌رد، گه‌ردیله‌، گه‌ردیلکه‌، وردیله‌، وردیلکه‌ی، ئەمانه‌ له‌ رووی زمانی (فه‌ره‌نگی) یه‌وه‌ن، به‌لام له‌ رووی واتای زانیارییه‌وه‌، مه‌به‌ست له‌ هه‌ر گچکه‌ترین وردیلکه‌ی هه‌ر جه‌سته (جیسم) یکه‌ که ئیتر له‌وه‌ پارچه‌ی وردتری نییه‌، وه‌ک (گه‌ردیلکه‌ سپییه‌ جووله‌کاره‌کان) ی که له‌ناو قه‌فی ئەو رووناکی خۆره‌ی که له‌ کونی (ده‌رگا) یا (په‌نجه‌ره‌) یا (کلاو پۆژنه‌) وه‌ دیته‌ ناو ژوره‌وه‌ که گه‌ردیلکه‌ سپی په‌نگه‌ بزۆکه‌کانی له‌ سوورانه‌وه‌دان و له‌ (زانستی کیمیا و فیزیا) دا به‌ (ئه‌تۆم = Atom) ناو ئەبرین.

لێره‌شدا مه‌به‌ستی (کوردی) له‌ هه‌ره‌ یه‌کجار بچووکترین بزیسکه‌یی گه‌ردیلکه‌ی دره‌وشاوه‌ن، که دره‌وشاوه‌یییه‌که‌ی له‌ هی ئەستیره‌ی (زه‌هره‌) ده‌چێ که به‌کوردی (مێهر) و به‌ئینگلیزی (فینۆس = Venus) ه. زه‌ره‌ (زه‌هره‌ی) ئەستیره‌ی (مێهر) یا (فینۆس). وه‌ مه‌به‌ست له‌ ئاینی (په‌رته‌وین) ی ئیسلامه‌. له‌ رووی رووناک کردنه‌وه‌وه‌.

زه‌ره‌: له‌ رووی (زمانی) یه‌وه‌ واتا: جوان، لاف، گه‌ش، سپی، قه‌شه‌نگ، رووپه‌رشه‌دار، چرا، تیشک، په‌رته‌وه‌...

زه‌ره‌: ناوی گه‌شته‌ترین ئەو ئەستیره‌یه‌یه‌ که له‌ ئیمه‌ی نیشته‌جێی سه‌ر (گۆی زه‌وی) یه‌وه‌ دیاره‌، جگه‌ (خۆر) و (مانگ).

زه‌ره‌: له‌ نێوان ئەستیره‌کانی (کۆمه‌له‌ی خۆری - المجموعة الشمسية) دا نزیکترین ئەستیره‌یه‌ له‌ (گۆی زه‌وی) یه‌وه‌.

زه‌ره‌: له‌ رووی ناوه‌ کوردییه‌که‌وه‌ (ناهید) و (ئه‌ناهید) یشی پێ ده‌گوترێ جگه‌ له‌وه‌ی (مێهر) یشی پێ ده‌لێن.

له‌ لێکدانه‌وه‌کانی ئەم واتانه‌ی (زه‌هره‌) دا، هه‌موویان له‌ گه‌ل لێکدانه‌وه‌ی ئەم تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌دا ده‌گونجین و، مه‌به‌ست له‌ تۆزه‌ بزیسکه‌یه‌کی ئەم (ئه‌ستیره‌ی زه‌هره‌) یه‌.

(زه‌ره‌) که وه‌ک به‌ (تو = تو) له‌ هه‌لبه‌سته‌که‌دا، دانراوه‌ که ئەو (تو = تو) یه‌ خودی (مه‌مه‌ه‌ - پێغه‌مبه‌ری ئیسلام - د.خ) یه‌.

که ئەو بزیسکه‌: (زه‌ره‌) یه‌ش ده‌قه‌ پیرۆزه‌ ئاینییه‌کانی ئیسلام و (سوننه‌ت) ه‌کانی خودی ئەو

پیتغه مبه‌ره‌ی مه‌به‌ست بووه .

که (کوردی) ئەو (دهق) و (سوننه‌ت) انه‌شی به (میهر) چواندوووه .

زه‌ره‌ء تو (زه‌ره‌یی تۆ) که مه‌به‌ست له سه‌رچاوه‌ی (زه‌ره) که‌یه له‌و (زه‌ره) یا له (میهر) هکه‌وه به‌یا بوون . وه‌په‌یا بوونی ئیسلام له (محهمه‌د - د.خ)ه .

مه‌ر بود واته (زه‌ره) که وه‌ک میهر بوو . ئەمجا میهر ئەمانه‌ن:

مه‌ر: خۆر، هه‌تاو، تیشکی رۆژ، پرته‌و، تیشک، په‌یمان، مه‌رج، دۆستی، خۆشه‌ویستی، ئەفین .

مه‌ر: له‌ ناوی (میتر) وه‌ په‌یا بووه یا ئەمیان له‌ویانه‌وه‌یه، که (میتر) یا (میتر) هه‌مان ناوی ئەفسانه‌یی (یۆنان) و (رۆمان) ه به‌تایبه‌تی و هه‌موو (ئه‌وروپا) دا به‌گشتی، که به‌ (فینۆس) ناوی ده‌به‌ن، ئەویش (فریشته) یا (خوا)ی خۆشه‌ویستی ئەفسانه‌که‌یه .

مه‌ر: (میتر) جۆره (ئاین) یا (په‌رستنیکی تاییه‌تی) ی بووه که به‌ (میتر) په‌رستی (ناسراوه و (میتر) خوای (ئاری) په‌کان بووه، له‌ چه‌رخ‌ی دووه‌می زاینیدا و، له‌ په‌یره‌ویکردنی ئاینی (مه‌سیحی) دا ئەو (میتر) په‌رستی‌یه، فراوانتر کراوه به‌ده‌سکارییه‌وه و له‌ جیهاندا په‌یره‌وی کراوه به‌تایبه‌تی له‌ ناو (رۆمان) و (یۆنان) هکانیشدا .

مه‌ر: له (ئاویستا = ئاقیستا = ئابستا) ی په‌راوی پیروزی زه‌رده‌شتیه‌کان به‌فریشته‌یه‌کی دروستکه‌ری (ناهۆ رامزدا = خوای چاکه) ناوبراوه به‌ناوی: (مه‌ریش) یا (مه‌ریشتا) وه‌ که له (به‌رامبه‌ر) یا (دژی خوای خراپه = ئەهریمه‌ن بووه ئەم داستانه‌یش له‌ په‌کی له‌ بره‌گه‌کانی ئەو (ئاویستا) په‌ دایه .

مه‌ر: ناوی ئاته‌شکایه‌تی دێرینه‌ی ئەو زه‌رده‌شتیه‌کان بووه .

مه‌ر: ئەم وشه‌یه هۆنه‌ران به‌رۆزی له‌ هه‌لبه‌ستیاندا به‌کاریان هیناوه، وه‌کو (کوردی) مان لێره‌دا به‌کاری هیناوه، ته‌نانه‌ت هۆنه‌ره نوێیه‌کانیشمان له‌ شیوه (ئه‌ناهد) و (فینۆس) و (خوای جوانی) دا ئاوێته‌ی هه‌لبه‌سته‌کانی خۆیانمان کردوووه .

ئەم واتایانه‌ی وشه‌ی (مه‌ر) ه به‌تیکراییی له‌گه‌ڵ واتا و مه‌به‌ستی ناوه‌رۆکی ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌دا ده‌گونجین .

زانچه: له‌وه‌ی، له‌ ئەوه‌ی که، له‌ وی، له‌و شته‌ی .

در کائنات: له‌ بوونه‌وه‌ریدا، له‌ هه‌ستیدا، له‌ په‌یدایشدا، که مه‌به‌ستی له‌وه‌یه هیشتا له‌ بوونه‌وه‌ریدا ئەوی رووی دابی ناگاته ئەو تیشکه‌ی یا (جریوه) په‌ی وه‌ک له‌ ئەسته‌یره‌ی خۆشه‌ویستی و پێبازی ئاینه‌که .

کرد ظهور: ئەوی رووی داوه، ئەوی ده‌رکه‌وتوووه، له‌ نیوان رواله‌ته‌کانی بوونه‌وه‌ریتیدا هاتوووته دی، په‌یدا بووه که مه‌به‌ست له‌وه‌یه ئەوانه چ کائیناتی هاوتایی و هاوکیش نین و که‌مترن له‌ رووناکیه‌که‌ی بوونی تۆ به‌پیتغه‌مبه‌ر و، راگه‌یاندنت به‌ له‌ ده‌قه‌کانی ئاینه‌که‌تا به‌مرۆف .

ئەم تاکه هه‌لبه‌سته له‌ سه‌رچاوه‌کانی: (ف، ص، نم/١، با/١، سجا، حم، ق/٣) دا نییه و له (مک، ط، ج) دا هه‌شته‌مینه و له (ص، ما/١) دا ده‌یه‌مین و له (کل/٢، گل/٥، گل/٦ و گل/٨،

ن، مع) دا يانزهمين تاك و له (مس، عن، شح، ه، جم، نع) دا دوانزههمين تاكي ئەم بهندي (يهكهم)هيه.

وهكو له پيشهوه دستنیشانم كرد كه ئەم تاكه ههلبهسته شيوايي زۆري پيوه دياره، لهوانهيه بلييم: مۆركه رهسهنهكهى خۆى تهلخ بووه و من بههۆى زۆري سهراوهكانيشهوه توانيم له دهقى خۆى نزيك بكههوه.

جياوازيهكانى نيتوان سهراوهكان:

زههراء له: (مس، ما/ ۱، ج) دا نووسراوه: (مشعل) ناگونجى.

زههراء تو مهر له (ط) دا نووسراوه: (مهر مشعل). ناگونجى.

زانچه له (ف، ط، سك، ج) دا نووسراوه: (آنچه).

زانچه له (گل/ ۵، گل/ ۶، ف، شح، مع) دا نووسراوه: (هرچه).

دهركائناات له (گل/ ۵) دا نووسراوه: (دهركانت) دياره ههلهى نووسينه.

كرده له (ص، گل/ ۳، گل/ ۶، ن، عن) دا نووسراوه: (گشته)، كه تهواو نييه، چونكه (كردگار كهى) ديارى كراوه، بهلام (گشته) بهواته بووه (كردگار) ديارى نهكراوه.

نيو باالى دووهى ئەم تاكه ههلبهستهى سههروه له (ف، ص، ما/ ۱، گل/ ۵، گل/ ۸، مع، عن، شح) دا، بههله ئاوپتهى تاكه ههلبهستهى دوايى (واته سيانزههمين) كراوه، كه بهسهرنجدان دهردهكهوى ئهوى جيگهى خۆى نييه.

ههروهها له جيگهى نيو باالى يهكهى ئەم تاكهى سههروه، له سهراوهى (عن، ما/ ۱) دا بههله نيو باالى دووهى تاكى پيشوو ئاوپتهى ئيره كراوه.

ههلسهنگاندى ئەم تاكه:

(كوردى) به بهكارهينانى (دوو) وشهى (زههراء) و (زههراء) لهم تاكهدا جوانكارى هونهرانهى كلاسيكى نواندوه، بهپتي دهستوورى ويژهى كۆن.

واتاي گشتى ئەم تاكه:

وهك ئەستيرهى (زههراء) جريوه جريوكار، تيشك دهريتيى تو به هۆى هينانه دى، دوستايهتى و، پهيمانى پاك و، خۆشهويستى برههكانى ئاينى ئيسلامهوه كه بهناو مرؤفدا بلاوت كردهوه، جيگهى خۆشهويستى (فينؤس) ئاسايى و، پرواى پتهوى (ميترايانه)ى خواى راستى ناسيت بهچاكي و ههتا ههتايه له گيتى و پهيدايشدا، جيگه پهنجته دياره.

۱۳- مظهر: ديمهن، روالهت، ديار بوو، لى دهركهوتوويى، نومايان - كه مهبهست له دهركهوتنى پيغهمبهرى ئيسلام «د. خ» يه، بهمژدهدانى ئاينهكهيهوه.

پرتو: تيشك، تيشكدانهوه، مهبهستى له رووناكييه پيرۆزهكهيهتى كه ئيسلامهتبييه.

جمال: جوانيتى، دلگيرى، جوانى، شهنگى، شيرينى.

تست: هى تۆيه، ئى تۆيه.

زاسمان (زاسمان - كه له (آز آسمان يا زو آسمان) هوه ئەم وشهى (زاسمان) ههاتووته دى.

به‌واته: له ناو ئاسماندا، له ئاسمانا، له ئاسماندا، له ئاسمانه‌وه.

جمله: گشت، هه‌موو، به‌جاری، سه‌ریاک، سه‌رانسه‌ر. مه‌به‌ستی له‌وه‌یه که: له ئاسماندا ئه‌مانه‌ی دوا‌یی هه‌موو له سایه‌ی ده‌رکه‌وتن و پ‌واله‌تی په‌رته‌وینی جوانی تووه (ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر) هاتوونه‌ته دی وه یا وینه‌یه‌کی جوانییه‌که‌ی تۆن ئه‌وانیش بریتین له:

نجم: ئه‌ستیره، هه‌ساره‌ی جریوه جریوکار.

ماه: مانگ و ئه‌ستیره‌ی مانگی تریفه‌دار.

خور: خۆر، رۆژ، ئا‌فتاوی پ‌ووناکی به‌خش و تیشکده‌ر. مه‌به‌ست له‌وه‌یه که ئه‌و جریوه جریوی ئه‌ستیره و تریفه‌ی مانگه‌شه‌و و، تیشک و خۆرته‌تاوی (هه‌تاوی) پ‌ووناکی (خۆر) هه‌موو تیشکده‌نه‌وه‌ی ده‌رکه‌وتنی پ‌رته‌وی جوانی پ‌ه‌وشت و گو‌فتار (فه‌رمووده) و کرداری په‌سندی تۆن ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر.

ئهم تاکه هه‌لبه‌سته له سه‌رچاوه‌کانی: (صا، مک، ط، نم/١، جم، با/١، سجا، حم، ق/٣، ج) دا نییه و له (کل/٥، گل/٦) دا هه‌وته‌مین تاکه و له سه‌رچاوه‌ی (ف) دا هه‌شته‌مین و له (ص، ما/١) دا یانزه‌هه‌مین و له (کل/٣، گل/٨، ن، مع) دا دوانزه‌هه‌مین و له (مس، عن، شح، ه، نع) دا سیانزه‌هه‌مین تاکی به‌ندی یه‌که‌می ئهم (ته‌رجیع به‌ند) هیه.

جیاوازی نوسه‌کان:

په‌ر ته‌وی جه‌مالی له سه‌رچاوه‌کانی: (کل/٥، گل/٦، ص، ن، مع) دا نووسراوه: آن جه‌مال و نور - ئه‌میش له (کیش) دا کورته.

تست له سه‌رچاوه‌کانی، (ف، گل/٥، گل/٦، ص) دا نووسراوه: (تواند) ئه‌میش له‌نگه.

له نووسینه‌که‌ی (ج) دا بۆ شارده‌نه‌وه‌ی ئه‌وه‌ی که ئهم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه له نوسه‌ تاکانه و ناتا‌واوه‌که‌ی خۆیدا نییه، بۆ ئه‌وه نیشانه‌ی بۆ نیو با‌لی یه‌که‌می سه‌ره‌وه کردوه که ئاو‌یته‌یه و، بیری چووه له‌و نووسینه‌یدا ئهم تاکه وهر‌بگ‌ریت.

نجم و ماه: له سه‌رچاوه‌کانی (ن، ص، ما/١) دا نووسراوه: ماه و نجم واته پاش و پیش کراوه. نیو با‌لی دووه‌می تاکه هه‌لبه‌سته‌ی پیشوو، (واته تاکی دوانزه‌یه‌مین) که له سه‌رچاوه‌کانی (ف، کل/٥، گل/٦، گل/٨، ما/١، مع، عن) دا به‌هه‌له ئاو‌یته‌ی ئیره کراوه - پ‌روانه ئه‌وئ.

واتای گشتی ئهم تاکه:

دی‌مه‌ن و پ‌واله‌تی پ‌ر ئه‌وینی جوانی تۆ (ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر) به‌جاری هه‌رچی که له ئاسماندا یه له ئه‌ستیره و مانگ و خۆری تیشکده‌ر و تریفه‌دار و جریوه جریوکار هه‌موویان له تووه جوانی تیشک وهرده‌گرن.

١٤- مه‌ر: پ‌روانه لیکده‌نه‌وه‌کانم له‌سه‌ر، وشه‌ی (مه‌ر) له تاکی دوانزه‌یه‌می پیشه‌وه‌ی ئهم به‌ندی

یه‌که‌مه‌دا واتا له دوو تاک به‌ر له‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌دا.

از مشعل: له پ‌ووناکی شاپ‌لیته‌ی، له تیشکی چرای پ‌ووناکییه‌خشت، مه‌به‌ستی له‌و شاپ‌لیته یا چرا په‌رته‌وینه، (ئاینی ئیسلام) و رو‌خساری جوانی پیغه‌مبه‌ره.

رخت: روخسارت، رووی تۆ، چاره‌ی تۆ، دهموچاوت.
 روشن: ره‌وشه‌ن، پرووناک، گه‌ش، پروون.
 ماه: مانگ (ئه‌ستیره‌ی مانگی مه‌به‌سته نه‌ک ۳۰ رۆژ).
 از نور: له نووری، له پرت‌ه‌وی، له پرووناکی، له شه‌وقی، له تیشکی (نوور = شیر) وه‌ک:
 خورشید واته تیشکی (نووری) خۆر.
 جبهات: ناوچه‌وانت، ته‌ویلت، ئه‌نیت، پێشانیت، نێوچه‌وانت.
 پر نور: تیشکین، پرت‌ه‌وین، پر نوور.
 ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه له سه‌رچاوه‌کانی: (صا، شج) دا نییه و له: (ف، نم) ۱/، با) ۱/، سجا، حم، ق) ۳/ دا سه‌وته‌مینه و له: (مک، ط، ج) دا نۆیه‌مینه و، له: (ص، ما) ۱/ دا دوانزه‌هه‌مینه و له: (گل) ۳/، ۵/، ۶/، ۸/، ن، مع) دا سیانزه‌هه‌مینه و له‌وانی دیکه‌دا چوارده‌مین تاکه.

جیاوازی نوسه‌کان:

از له (عن) دا نووسراوه: چون - وشه‌ی (از) ی هه‌ردوو نیو بالییه‌که (چون) نووسراوه.
 پر نور: له (سجا) دا نووسراوه پرتو- ئەمه‌ش ئه‌بێ هه‌له‌ی له له‌بیرچوونی (هه‌له‌ی) نووسینه‌وه‌یه بێت چونکه وشه‌ی (نور) که (پاشبه‌ند) ی تاکه هه‌لبه‌سته‌کانی ئەم به‌ندی یه‌که‌مه‌یه و ناشی (پاشبه‌ند) ی ئەم تاکه له‌وانی دیکه‌ی جیاواز بێت و ببی به‌پرتو، له جیگه (پر نور).
 له نامیلکه‌ی (ج) دا نووسراوه: «له پروونوستیکی لای هه‌مه‌بۆردا نیوه‌ی یه‌که‌می هه‌لبه‌سته‌که، به‌م جۆره‌یه:

(مظهر پرتو جمال تو اند) = (دیاردە‌ی شه‌وقی جوانیی تۆن)

به‌لام له‌گه‌ل ئیره‌ نارێکه و ده‌بێ نیوه‌ی هه‌لبه‌ستیکی تر بێ»

واتای هه‌لبه‌سته‌که:

هه‌تاو له تیشکی چرای روخساری تۆوه رۆشنه و مانگیش له تریفه‌ی ته‌ویلتی تۆوه گه‌ش و به‌شه‌وقه.

له (ج) دا ئەم واتایه نووسراوه: ئەم هه‌لبه‌سته جوغرافییه وه‌ک وتراوه: (نور القمر مستعار من الشمس) و من چیی له‌سه‌ر ناووسم.

۱۵- جز: جگه، بیجگه، بلی، به‌بێ، بێ له.

صفات: سروشتییه‌کانت، رواله‌ته‌کانت، ره‌وشتت، چۆنیتیت، نوامینده‌یییه‌کانت، لی دهرکه‌وتوویییه‌کانت - که مه‌به‌ست له چاکییه‌کانی ئەم وشانه‌یه له پیغه‌مبه‌ر «د. خ» دا.

نگوید: نالی، نالیت، نابێژی.

الاً: مه‌گه‌ر، مه‌گه‌ر هه‌ر، جگه له، بلی.

گنگ: لاله‌په‌ته، پته‌لال، لال، جۆره (پس) ییه‌که له ئاخاوتندا که ئاساییانه زمان گۆی ئاخاوتن ناکات.

غیر: جگہ له، بیجگه، بهی.

ذاتت (زاتت): خودی تو، هر بهخوت.

نجوید: له پیکاریدا نابیت، بهدوادا ناگه پیت، پهجوئی ناکا، لئی ناتوژیتته وه، لئی ناکولیتته وه...

الاً کور: مهگه هر ته نیا کویر (کوړه)، بیجگه له نابینا، جگه له بی چاو.

ئهم تاکه هه لبه سته له سه چاوه کانی: (مس، گل/۵، گل/۶، گل/۸، ف، ص، صا، ما/۱، ق/۳) دا نییه، وه له (جم، نم/۱، با/۱، سجا، حم) دا هه شته مین و له (مک، ط، ج) دا دهی مین و له (گل/۳، ن، شح، مع) دا چوارده مین و له وانی تر دا پانزه مین تاکی ئهم بهندی یه که می (ترجیع بهند) هیه.

جیاوازی نوسخه کان:

گونگ له (نم/۱) دا نووسراوه (کنک): که نکو. که هه لیه و له نگیشه.

گنگ له (سجا) دا نووسراوه: کونک، ئه مهش راسته، چونکه زور جار له ری نووسی فارسیدا بیی (ک) به شیوهی (ک) ئه نووسی.

نه جووید، له (جم) دا نووسراوه: نبیند (نه بیند) ئه مین له واتا و مه به سته راسته، به لام چونکه زورینهی سه چاوه کان (نه جووید) بیان تیا نووسراوه بویه دهقی سه ره وه م نه کرده (نه بیند) که ئه مین ئه گونجی.

واتای گشتی ئهم تاکه هه لبه سته:

له باره ی ره وشت و رواله تی تووه، ته نانه ت کهس نه ماوه نه دویت، مه گه ر (لال) له فرمانی نییه و ته نانه ت هه مووان له پیکاری ئه وه دان که به خودی پیروژت بگن به کویریشه وه به بی چاوییه، واته لال و کویریش له تو ی چاک به چاکه ده دوتن و ئاره زوومه ندی که یشتن به تون یا هه موو تو یان ده ویت جگه له (کویر) و (لال) ئه ویش له بهر ئه و نه خو شییه بیان.

بی گومان (کور دی) له م ده ست نیشان کردنی که سانی (لال) و (کویر) هدا مه به سته له ئایه تی (۱۷۱) ی سوور هتی (البقره) له قورنانی پیروژدا که خوی مه زن فه رموو یه تی: (صم، بکم، عمی فهم لا یعقلون) واته: که ر و لال و کویرن و عه قلیان به سه ریا ناشکی هی ژایی ناکه ن.

۱۶- شاهدم: ئهم وشه یه به دوو جوړه واتا دیت که:

شاهدم: شایه تم، گه واهیدرم، به لگم، ئه وه ی پشتی پی ده به ستم، بۆ بیرو رایه که ده گونجی، که ئه ویش وه که له م تاکه هه لبه سته دا هاتووه بۆ (جیلوهی حه ق) ه که (شاهیده).

شاهدم: ئهم جوړه واتا یایه ن: (خوشه ویسته که م، یاره که م، دلگیره که م، دولبه ره که م، دلخواز ه که م) ه.

ئهم هه ردوو و اتایه ش ده گونجین له گه ل مه به سته ئهم تاکه هه لبه سته دا که له جوړی و اتای یه که مدا مه به سته (کور دی) له وه یه که فه رموو یه تی: شایه تم (گه واهیدرم) بۆ راستی ناوهر که کانی ئهم (ترجیع بهند) هم.

جیلوهی حه قه و (ئیتتر چیی تر نا): دیگه ر...

له واتای جووری دووه‌میشیاندا (کوردی) مه‌به‌ستی له‌وه بووه که تۆی خوۆشه‌ویست و دلخوازه جوانه‌که‌م که بریتی بیت له (جیلوه‌ی حه‌ق) و (به‌س) و لیکدانه‌وه‌ی ئەم دوو بیروورا، یا دوو جوۆره واتایه‌ی له نیو بالی دووه‌می ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌یدا راگه‌یاندوووه که ئەویش ناوا لیک ئەده‌مه‌وه:

جلوه: شه‌وق، جوانی، په‌رت‌ه‌وه، شکۆ، صافی، بیگه‌ردی، مشتومال، پرشن‌گاری، (به‌یان)ی. مه‌به‌ست له‌م واتایانه که هه‌مووانیان هی (حه‌ق)ه که‌ن و گشتیان له‌گه‌ل واتا و مه‌به‌ستی هه‌لبه‌سته‌که‌شدا ئەگونجین.

حق است: حق = راست و دروستی، حه‌ق خوايه، ناویکی رواله‌تیی خوايه، هه‌روه‌ها (جیلوه) زاراو‌په‌کی صۆفیان‌ه‌یه که دلپاکی و پاکبوونه‌وه له‌گه‌ردی ئاره‌زووه جیهانی‌ه‌کانه که ئەمیش (پاده)، یا (پله)یه‌کی پیره‌وی صۆفیان‌ه‌یه ئەمجا جیلوه‌ی حه‌ق چاوهنداز یا دوا شوینی به‌ئەنجام گه‌یشتنی ئەو ریتبازیه. دیگر: ئیتر، ئیکه، جگه له‌مه‌یش.

چیست: چیه؟

غلمان: غیلمان، به‌رده‌سته نیرینه‌کانی ناو به‌هه‌شتن که خوای مه‌زن ته‌رخانی کردوون بۆ ئەوانه‌ی به‌هه‌شتین، وه‌ک کۆیله وه‌هان بۆ به‌ر فرمانی به‌هه‌شتیه‌کانن. واته (فریشته‌کان). بی گومان (غیلمان)یش له هه‌ره جوانترین نیرینه‌ن.

این: ئەم، ئەف، ئەیه.

آن: ئەو.

حور: به‌رده‌سته مێینه‌کانی ناو به‌هه‌شتن که خوای گه‌وره وه‌کو که‌نیزه‌ک ته‌رخانی کردوون بۆ مرۆقه به‌هه‌شتیه‌کان واته (په‌ری). لیره‌دا (کوردی) که فه‌رموویه‌تی گه‌واهیده‌رم بۆ بیروورام به‌رامبه‌ر به‌تۆ ئەه‌ی پیغه‌مبه‌ر که (جیلوه‌ی حه‌ق) بی، ئیتر به‌لای منه‌وه (کوردی) فریشته (غیلمان) و (ئهم) و (ئهو) و (جووری) واته (په‌ری)چین له چاو تۆدا ئەه‌ی راگه‌یه‌نه‌ره‌که‌ی ئاینی ئیسلامه‌که‌م.

به‌لادانی نازانم که ئەم (غیلمان)ه به‌لاوه به‌چی نه‌بوونی راگه‌یانده‌ی (کوردی)یشدا به‌هه‌لبه‌سته‌ناره‌واکان به‌(کوردی)یه‌وه که گوايه نیرباز بووه، هه‌موویان به‌درق ئەخاته‌وه چونکه ئەگه‌ر (کوردی) ئەو ره‌وشته که دراوته پالی بووبووايه هه‌رگیز ئەمه‌ی به‌ده‌مدا نه‌ده‌هات، که (غیلمان) چیه. چی بوونیتیه‌کی هه‌یه، که (غیلمان) له به‌هه‌شتدا نابی له فرمانی مرۆقه به‌هه‌شتیه‌کان ده‌رچیت و که‌واته هه‌موو هیوا و ئاواتی (کوردی) گه‌یشتنه به‌هه‌شت ده‌بوو بۆ گه‌یشتنه (غیلمان)ی به‌هه‌شت و نه‌ی ده‌گوت ئیتر (غیلمان چیه)؟.

لیکدانه‌وه‌یه‌کی دروست:

له سه‌رچاو‌ه‌ی (ن)دا (آین و آن)ه‌که‌ی ئەم هه‌لبه‌سته‌ی به‌په‌راویزیکی (فارسی) دروست لیکداوه‌ته‌وه که گوايه (آین) مه‌به‌ست له جوانه‌کانی (مرۆف)ی سه‌ر گوۆی زه‌وییه و، (آن) واته

ئەوان كە مەبەست لە (فریشتە و پەری = غیلمان و حۆری) یەكانی ئێوین واتە (بەهەشت) ن. ئەم لێكدانەوهیە وردبیینیەکی وێژەییانەیی پەسند و دروستە.

ئەم تاكە هەلبەستە لە سەرچاوەكانی: (عن، گل/۳، گل/۵، گل/۶، گل/۸، ص، صا، مك، ط، شح، مع، جم، نم/۱، ف، با/۱، سجا، حم، ق/۳، ج) دا نییە و، لە (ما/۱) دا پانزەهەمین تاکی ئەم بەندی یەكەمە و، لە (مس، ن، ه، نع) دا شانزەهەمین تاكە، وە لەمانەشیاندا دەقی هەموو نوسخەكان چوونیهكن.

واتای گشتیی ئەم تاكە:

من كە خۆشەویست و دلخوازم، شكۆمەند و جوانیكى بێ خەوشی وەك تۆ بێ، ئیتر جوانیی مرۆف و غیلمان (فریشتە) و حۆری (پەری) دەبێ چی بن لە چا و جوانییەكەى تۆدا ئەى پیغەمبەرى لە هەموو جوانانی جوانتر لە هەر بارەیهكى جوانییەوه، كە تۆ چاوپرێكراوى حەق و، بەهرەدارى جیلوهى حەقى و تۆ لە كوئى و ئەم و ئەو لە كوئى و هەر بۆیە دلبەندى تۆم بەتەنیا و بەس.

۱۷- ای كە: ئەى ئەوهى كە، ئەى ئەو كەسەى كە تۆ.

بر: لەسەر، بەسەر.

تخت: تەخت، پایتەخت.

دل: دل.

تو سلطانی: تۆ سولتانی (بەسەر تەختى دلمەوه)، تۆ دەسەڵاتدارترینى ولاتى دلى منى.

چون: چۆن، چەوه؟، چ تۆ؟.

شوم: بېم، دەبم، دەشتم، چۆن دەتوانم، چۆن دەشتم.

از آستانهات: لە بارەگا (ئاستانەكەى تۆوه).

دور (دوور): دوور: (چۆن دەرباریم، لە بارەگای تۆ دوور بکەومەوه).

ئەم تاكە هەلبەستە لە: (س، گل/۶، ف، ص، ما، مك، ط، جم، نم/۱، با/۱، سجا، ق/۳، ج) دا نییە و، لە (گل/۵) دا دەیهەمین و، لە (مع) دا چواردهمین و لە (گل/۳، گل/۸، ما/۱) دا پانزەهەمین و لە (عن، شح، نع) دا شانزەهەمین و لەوانى تردا حەفدەهەمین تاکی ئەم بەندی یەكەمەیه.

جیاوازیەكان:

ئانكى لە (گل/۳) دا نووسراوه (ای تو)

تو سلطانی لە (گل/۳، عن) دا نووسراوه: چو سلطانی (چو سولتانی).

چون شهوم لە (شح، مع) دا نووسراوه: (كى شوم = كەى شهوم).

از آستانه ات لە (عن) دا نووسراوه: زاستانە، تو. كە هەموو ئەمانە دەگونجین.

تیبینی:

لەم تاكە هەلبەستەدا، وا پێ دەچێ كە (كوردی) ئەم هەلبەستەى لە شارى (مەدینە) دا دانابى و لە (میرانى توفیق بەگى فەتاح بەگى ساحیبقران) م بیستوووە كە (كوردی) حەجى كردوووە.

واتای گشتی ئەم تاکە:

ئەى ئەوهى كه له سهەر (تهختى دلم) وهك سولتانی و پایتهختى تۆیه، سا ئیتر چۆن بشیم له بارهگای تۆ دوور كهومهوه.

۱۸- ای : ئەى، ئای كه، ههى بۆ، ئای له.

خوش: خۆشى، شادی (ئەى خۆشى) له خۆم.

آن دم : ئەودهمهى (ئەى خۆشى له خۆم بۆ ئەو كاتهى).

سوى: بۆ لای، ئەلای، بهرهو (مهبهستى لهوهیه كه دهبرى بۆ...).

مقتل (مهقتل): شوینی لى كوشتن (ئەو جیهى لى دهكوژیت).

خویش (خویش): هى خۆم - مهبهستى لهو شوینهیه كه خۆى لى دهكوژیت له رێگهى خۆشهويستهكهيدا كه پێغهمبەر «د. خ»یه وه یا نهك ههه له رێگهى ئەو خۆشهويستهدا بهشكو وهك له نيو بالى دووهمی ئەم تاکه ههلبهستهدا هاتوووه كه:

يايم: وهگرهه، پيم بدریت، بهدهست بهيتم، دهستم كهويت.

از يار: له يارهوه، له دۆستهوه كه مهبهستى (پێغهمبەر)ه.

خاص خود: تايهت بهخودى خۆم، كه مهبهستى له يارهكهيهتى.

دستور: فرمان و مهبهست له فرمانى كوشتنى خۆيهتى، كه تهنانهت ئەگهه بشيكوژیت ههه پى خۆشه.

ئەم تاکه ههلبهستهى سهروهه له (صا، مك، ط)دا نيهه و، له (ج)دا يانزهيهمين تاك و له (ق/۳، گل/۶، گل/۸، ف، جم، نم/۱، با/۱، سجا، ص، ما/۱، گل/۳)دا شانزهيهمين تاك و له (حم، شح، مس، عن)دا ههقهديهمين تاك و له (ص)دا يانزهيهمين تاك و له (ن، ه، گل/۵، مع، نع)دا ههژدهيهمين تاكى ئەم بهندى يهكهمهيه.

له (گل/۳)دا ئەم تاکه بهباشى ناخوینریتتهوه، و له پیتی (ش)ى (خوش) بهدواوهى دپراوه، بهلام ديوهكهى ترى ئەم لاپهريهه كاری پى نهكراوه.

آن دم له (عن)دا نووسراوه: (آنكه) كه دهگونجی.

سوى: له (ف، نم/۱، ق/۳، ج، ما/۱)دا نووسراوه (كه سوى) ئەمههه لهنگى دههات و له (كیش)دا برهيههكى زياده.

يايم له (گل/۳، گل/۵، گل/۶، عن)دا نووسراوه: (گيرم) كه برهيههكى كهه و لهنگه و، بهواتا (گيرام)ه كه ناگونجی.

يار خاص خود: له (عن)دا نووسراوه: (شاهد خود را).

واتای گشتی ئەم ههلبهسته:

ئای خۆشى بۆ ئەودهمهى بهرهو كوشتنگهيهكهى خۆم دههه تا له رێگهى بهنديواريمدا بهرپيازی ياره تايهتیههكهى خۆمدا. جا ئەگهه فرمانى كوشتنهكهه لهو ياره تايهتیههوه پى بوو، وهك پيم بلای تۆ كه سوورى لهسهه رپيازی من با بتكوژن و لهو رپيازه پهشيمان

مه‌به‌روه؛ چونکه کوشتنه‌که‌ت ئا‌پاسته‌ی به‌ه‌شتت ده‌کات وه‌ک (مه‌نسووری هه‌لاج) و پټم وایه به‌ر له‌م تاکه‌یش تاکی تر هه‌بووی وه‌ک پټشه‌کی بۆ رازیبوونی کوشتنه‌که‌ی و ئه‌مه‌ش له هه‌لبه‌ستی هۆنه‌راندا هه‌یه.

۱۹- همدل: هاودل، مه‌به‌ست له یه‌ک بیرورای و هاو‌پ‌گاییه.

همانند: هاوجۆر، چونیه‌ک، هاوچه‌شن، هاومانه‌ند.

حلاجیم: هه‌لاجیم - هه‌لاج مه‌به‌ست له (مه‌نسووری هه‌لاجه) که خواناس و خواپه‌رستیکی به‌کجار پ‌ر و پاکی له ناخه‌وه بووه له صۆفیه‌گه‌ریدا، که به‌ر له‌م شوپنه‌ی ئه‌م په‌راوییه جاری تر سه‌رگوزه‌شته‌ی ژیان و به‌سه‌رهاتیم تیا نووسیوه، که له ر‌یگه‌ی ئایندارییه دروسته‌که‌یدا به‌سزا و ئه‌شکه‌نجه‌که‌ی و، وینه کوژرانه ناره‌واوییه‌که‌یم راگه‌یاندوه.

حق په‌رستی رهم: حه‌ق په‌رستی ر‌یپازمه له ژیاندا - مه‌به‌ستی له‌وه بووه که ئه‌م (کوردی) یش هه‌مان پ‌تره‌وی دروستی (هه‌لاجی گرتوه).

نه جورا جور: نه‌ک جۆراوجۆر - که مه‌به‌ستی له‌وه بووه ر‌یپازمه ئاینیه‌که‌ی به‌ک ره‌نگ و یه‌ک جۆر بووه نه‌ک ر‌یپازیک سهرزازی که له ژیره‌وه جۆره‌ها بووی.

ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته؛ له سه‌رچاوه‌کانی: (مک، ط، ج، ق/۳، جم، نم/۱، ف، سجا) دا نییه و له (صا) دا دوانزه‌یه‌مین تاک و له (گل/۳، گل/۶، گل/۸، با/۱، ص، ما/۱) دا هه‌فده‌مین تاک و، له (حم، شح، مس، عن) دا هه‌ژده‌یه‌مین و له (مع) دا شانزه‌یه‌مین و له‌وانی تر دا نۆزده‌یه‌مین تاکی ئه‌م به‌ندی یه‌که‌مه‌یه له حه‌وت به‌نده‌که‌ی (کوردی) دا.

ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته و هه‌ر چوار سه‌رچاوه‌یه‌ی که ل‌ئیان وه‌رگیراوه، له هه‌مووانیاندا، چونیه‌که و پټم وایه ئه‌م جیاوازی تیا نه‌بوونه‌ش له که‌میتی ژماره‌ی سه‌رچاوه‌کانه‌وه ب‌یت.

وه نه‌ب‌ی که (کوردی) ل‌یره‌دا ناوی (هه‌لاج) ی بردووه، ئه‌مه یه‌که‌م جاری ب‌ی، به‌شکو له هه‌لبه‌سته‌کانی ناو ئه‌م په‌راوییه‌یدا چه‌ندین جاری تریش و هه‌ر جاره‌ی به‌جۆر‌یک (هه‌لاج) ی به‌یاد کردووه‌ته‌وه و په‌یوه‌ندییه توندوتۆله‌که‌ی خۆی به‌بیرورایه‌که‌ی به‌رامبه‌ر به‌و پیاوه ئاینیه ناوداره دهر‌پ‌ریوه و له هه‌لبه‌سته‌کانی (کوردی) دا شه‌یدایی خۆی به‌رامبه‌ر به‌و پیشان داوه و له‌مه‌وه سه‌روشته صۆفیه‌گه‌رییه ب‌یگه‌رده‌که‌ی (کوردی) مان بۆ نومايان ده‌ب‌یت، که صۆفیه‌کی خۆ به‌و صۆفیه‌گه‌رییه و (بایی) بوون نه‌واندوه و که‌سه‌تییه‌کی کراوه‌ی ئه‌وتۆ بووه که ژیان و په‌یوه‌ندی به‌جیهانییه‌کانیدا خۆی له‌گه‌ل ژینگه و ئه‌و کۆمه‌لگه‌یدا گونجاندوه تاکو راده‌یه‌ک، دژی بیروبروا ئاینیه‌پاکه‌که‌ی نه‌ب‌یت و له هه‌مان کاتیشدا له‌و ئایندارییه‌یدا خۆی به‌پیاویکی عه‌سه‌بی به‌رامبه‌ر به‌خواپه‌رستییه‌که‌ی دهرنه‌خستوه، به‌راوه‌یه‌ک که له‌گه‌ل ئه‌م و ئه‌ودا ب‌ی خۆ جیاکردنه‌وه و د‌لی خه‌لق ئازاردان له‌گه‌ل هه‌موواندا رای بواردوه و به‌(له‌یه‌ک گه‌پ‌شتن) به‌سه‌ری بردووه.

۲۰- پای کوبان: پا (پ‌ی) کوتاندن، پ‌ی به‌زه‌وی دادان له خۆشیاندا، هه‌لبه‌ز و دابه‌زکردن به‌ پ‌ی (پا) وه‌ک هه‌لبه‌رینی شادی.

ز شوق: له خوښيدا، له شهوقدا و، له تاسه و نارهمزومه نديدا و، له حهيه تدا.
دست فشان: دست هه لته كاندن له خوښيدا، له شادمانيدا دست راوه شاندن به هر لادا،
چه پله پيزان.

نهم پي به زهوى دامالين و دست راته كاندن و پل ته قاندهى هه موو له خوښيدا راگه ياندووه وهك
سه رچوپيكي شيك.

فاش گويم: له رووى فهره نكيه وه به واتا: به ناشكرايى ده ليم، به لام مبه ستي له دنگ
به رزكرده وه و چرينى سروودى نايينيه له سوز و هه ستي پاكي خواناسيه وه.
به ناله سمطور: واته: نهو زايه له سوز او ييه م به دم نالهى ناميري مؤسيقايه كه وه كه ناوى
(سه متوره).

سه متور: كه ناميريكي كوڼى ته لى (يا) (ژئ) ييه به له رانده وهى كار دهكات. نهو ژئ يا ته له
باريکه، دنگيكي نهو تو ددات كه كار له قوولاى دهر وون دهكات و به پي ناوازي دنگ لى
هينانه كهى هه ست ده جو ليني.

نهم تاكه هه لبه سته له سه رچاوهى (مك، ط) دا يانزه يه مين تاكه و له (ق/۳، ف، جم، ج) دا
دوانزه يه مين تاكه و له (ص) دا سيانزه يه مين تاكه و له (مع) دا هه فده يه مين تاكه و له (ص،
ما/۱، گل/۶، گل/۸، با/۱) دا هه ژده يه مين تاكه و له (حم، مس، عن، شح) دا نوژده يه مين تاكه
و له (گل/۵، ن، ه، نع) دا بيسته يه مين تاكى نهم به ندى يه كه ميه.

به سه رنجدانى سه رچاوهى (گل/۵) دهر ده كه ويت كه نه وه ندهى شوينى تيا نووسينى چوار تاك
له م سه رچاوه يه دا له بهر په رپووتى و زهر دبوونى دوو كه ل و تهر بوونه وه (له پيش نهم تاكه ي
سه رچاوه كه دا) ناخوښترينه وه كه به م پييه ده بي نهم تاكه ي سه ره وه بيست و چواره مين تاكى
نهم به ندى يه كه ميه بيت، به لام تاكه كانى نه وديوى لاپه ركه به باشى ده خوښترينه وه.

هيو ابارم كه له سه رچاوهى تره وه نهو چوار تاكه هه لبه سته كه نه متوانى بيان خوښتمه وه سه ر
هه لبه دن، نه گه رچى ده سنووسى نهم سه رچاوهى (گل/۵) ه زور خوښ خوښنه و هه موو
نووسينه كانى نووسه رى نهم سه رچاوه يه كه (مه لا عه بدو لالاى گه لاله يى) به رپينووسيكى يه كجار
خوش جوان نووسراون هر كه سى به ناسانى نه توانى بيان خوښتته وه.

هه روه ها جگه له و سه رچاوهى (گل/۵) ه ديساننه وه له سه رچاوهى (با/۱) يشدا، وهك
رپكه و تنيكي سه ير، بهر له م تاكه ي سه ره وه له م سه رچاوهى (با/۱) هدا (چوار تاك به هوى
ته رپوونى نهو لاپه ريه كه نهم تاكه هه لبه سته ي سه ره وهى تيا نووسراوه و بهر له م تاكه ديسان
وه ها كوژاونه ته وه بوم نه خوښترانه وه، خوښبه ختانه تاكه كانى نه وديوى لاپه ركه نه ژاكون.

نهم تاكه هه لبه سته ي سه ره وه به جوښ و خوښه پييه كه يه وه كه نارامى له بهر (كوردي) بريوه،
وهك پيشه كييك وه هاهيه بق نهم دوو تاكه ي دوايى، كه نهم دوو تاكه يش له كوښايى هه ر يه كى
له (حهوت به ند) هكه دا دووباره ده كرپنه وه و به هاتنى نهم دوو تاكه دواى هه ر به نديكيانه وه
پاشبه ندى تاكه كان ده گوردرين به جوښه پاشبه نديكى جياواز له وانى (به ند) هكه ي پيش خوښى و

به‌دوایاندا هه‌مان دوو تاکی دوایی دین و ئەم تاکه‌ی سه‌روهه دووباره ناکریتته‌وه به‌لام تاکیکی پیشه‌کی ئاسایی وهک ئەم تاکه‌ی سه‌روهه، به‌ر له دوا تاکه‌که‌ی دوایی داده‌نرین و هه‌ر بۆیه ئەم هه‌لبه‌سته فارسییه، دریژه به‌(هوت به‌ند) یا (ته‌رجیع به‌ند) ناو‌نراوه، چونکه پاشبه‌نده‌کانی هه‌ر به‌ندیک یه‌ک جوړن و جیاوازن له پاشبه‌ندی شه‌ش به‌نده‌که‌ی تر و به‌دوای هه‌ر به‌ندیکیاندا ئەم دوو تاکه‌ی دوایی دووباره ده‌کریتته‌وه.

ئهمیش جیاوازیه‌کانی ئەم تاکه‌یه:

شوق، له (عن، ن، ص) دا نووسراوه (شوق) به‌بێ پیتی (و = وا) هکه. سه‌متوور له (گل/۳، گل/۵، ف، سجا) دا نووسراوه: (شیپور = شه‌پوور). سم‌توره، له (نم/۱، مک، جم، با/۱، حم) دا نووسراوه: (طنبور = طه‌نبوور یا ته‌نبوور). سه‌متوور له (ط، گل/۸، مع، ج) دا نووسراوه: (پرشور).

واتای گشتیی ئەم تاکه:

به‌دهم پێ به‌زه‌ویدا کوتانی هه‌لبه‌رکی خۆشی و ده‌ست هه‌لته‌کاندنێ سه‌رچۆپی کیشانه‌ی هه‌لبه‌رکییه‌که‌دا به‌ئاشکرا به‌ده‌نگی به‌رز و چرینی سه‌روودی پر به‌پیری ئەم خۆشییه‌م له‌گه‌ڵ ساز و ئاوازی د‌لگیر و کاریگه‌ری ده‌نگی مۆسیقای سه‌متووردا ئەگونجینم.

۲۱- کای: که‌ ئەی، هۆ ئەی، سا ئەی، ده‌ ئەی، ئۆ هۆ ئەی - ئەمیش شیوه‌یه‌کی بانگ‌کردنه له‌ که‌ستیک که‌ ئەویش (مه‌مه‌د - پیغه‌مبه‌ر - د. خ) هیه‌ی ئیسلامی مه‌به‌ست بووه.

دمت: دهمت، هه‌ناسه‌ت، ئەوی له‌ دهمته‌وه ده‌رچوو له‌ نایه‌ته‌ پیرۆزه‌کانی قورئان و فه‌رمووده‌ هه‌دیه‌سه‌کانی خۆی، یا روونکردنه‌وه‌کانی له‌ رێگه‌ی نایه‌که‌یدا که‌ ئەو راگه‌یاندا نه‌ هه‌روه‌ک:

ن‌فخه‌ (نه‌فخه‌یی): فووی، فووپیاکردنی، پ‌ف کردنی، فوودانی، پ‌فی، مه‌به‌ستی له‌ فوو پیاکردنی (ئیسرافیل)ی فریشته‌ واتا (مه‌لایکه) که‌ به‌که‌ره‌نا (صور) هکه‌یدا فوو ده‌کات له‌ رۆژی قیامه‌تا بۆ زیندوو بوونه‌وه‌ی مردوو هکان و ئاگه‌دارکردنیان که‌ ئەو رۆژی قیامه‌ت واتا هه‌لسانه‌ که‌ مه‌به‌ست له‌ زیندوو بوونه‌وه‌که‌یه و هه‌روه‌ها ئاگه‌دارکردنیانه‌ که‌ ئەو رۆژی ل‌پ‌رسینه‌وه‌ی چاکه‌ و خراپه‌ی (مرۆقه) له‌و رۆژه‌دا تاکو هه‌رکه‌س به‌پیتی چاکه‌کانی کاتی ژیا‌نی جیهانی به‌شی له‌ به‌هه‌شتدا بدریت و هه‌روه‌ها به‌پیتی خراپیه‌کانی ژیا‌نی جیهانی سزا و ئەشکه‌نجه‌ بدریت و ئەوانه‌ی که‌ خراپه‌یان له‌گه‌لدا کرابێ خوا پادا‌شیان به‌چاکه‌ بداته‌وه و ئەوه‌نده‌ی ئەو خراپیه‌یانه‌ی له‌گه‌ل‌یان کراوه سزای خراپکاران بدات و ئەوه‌نده‌ی ئەو خراپیه‌یانه‌ی له‌گه‌ل‌یاندا کراوه، بکریتته‌ چاکه‌ و بخریتته‌ سه‌ر چاکه‌کانیان و به‌و پ‌پیه‌ هه‌ر که‌سه‌ی مافی ره‌وای خۆی وه‌رگرت.

سرافیلی (سرافیلی) وه‌ک (سرافیل) که‌ (سرافیل) پ‌یناسه‌ی (ئیسرافیل) یشی هه‌یه.

سرافیل یا ئیسرافیل وشه‌یه‌کی (عیبری) واته‌ (زمانی جووله‌کانه‌)یه و ناوی ئەو فریشته‌ (مه‌لایکه)یه‌یه که‌ له‌ قورئانی پ‌یرۆزدا ناوی هاتوه، که‌ یه‌کێکه‌ له‌ سه‌رۆکه‌کانی فریشته‌گه‌ل و یه‌کێکه‌ له‌و فریشته‌یه‌ی که‌ زۆر له‌ خواوه‌ نزیکن.

له سه‌رچاوه‌كاندا له‌مه‌ر ديمه‌نييه‌وه دهرده‌كه‌ويت كه قه‌لافه‌تي نه‌وه‌نده گه‌وره (كولۆفت)ه، گوايه نه‌گه‌ر پتي له بنی زهويدا بيت نه‌وا سه‌ري ده‌گاته پيچكه‌ي كورسي له باره‌گا (عه‌رشي)ي خواي مه‌زن، له هه‌ره به‌رزترين ئاسمانه‌كان. كه (سه‌دره‌تولونته‌ها)ي پي ده‌لتن. نه‌م فريشته‌يه (چوار بال)ي وه‌ك هي بالنده (مه‌ل)ي هه‌ن كه تيژره‌وترينه و له‌سه‌ر فرماني خواي مه‌زن يه‌كه‌مين (كوپنووشبه‌ر) بووه بۆ (باوكه ئادهم) كه گياني كراوه به‌به‌ردا. يه‌كي له پيشه‌كاني نه‌م فريشته پيرۆز و مه‌زنه نه‌وه‌يه كه هه‌ر فرمانيكي خوايي له (لوح المحفوظ = له‌وحه‌له‌حفوظ)دا بنووسري، نه‌م فريشته‌يه نه‌و فرمانه نه‌گه‌يه‌نپته شويني خوي له هه‌ره نزيكترين كاتدا.

نه‌و فوو به‌(كه‌ره‌نا) يا (بۆري) يا (صوور) كردنه‌كه‌ي به‌پتي راسپارده و فرمانيكي خواي مه‌زنه كه له رۆژي دوايي (ئاخيره‌ت)دا بۆ زيندوو بوونه‌وه‌ي كه‌ساني مردوو و، ئاگه‌داركردنيان له كاتي رۆژي هه‌شر واتا: ده‌مي لپرسينه‌وه واتا (ساعة الحساب)ه.

(كوردی) هه‌ناسه‌ي يا ئاخاوتنه‌كاني پيغه‌مبه‌ري خوشه‌ويستي جواندوو به‌و فوو پياكردنه‌ي (ئيسرافيل) كه فرماني پيرۆزي خوايه به‌واتا ئاخاوتنه‌كه‌ي پيغه‌مبه‌ريش به‌فرماني خوايه كه هه‌ردووكان: (فوو پياكردنه‌كه) و (ئاخاوتنه‌كه) جيهانيان به‌ئاگا هيتاونه‌ته‌وه و ده‌هيتنه‌وه.

(كوردی) لپه‌دا وه‌ك نيشانه بۆ كردني نه‌و (ده) جار فوو به‌كه‌ره‌نا كردنه‌كاني (ئيسرافيل)ه وايه كه له قورئاني پيرۆزدا و، له نايه‌ته‌كاني ژماره‌ي (٧٣)ي سووره‌تي (الانعام) وه (٩١)ي سووره‌تي (الكهف) وه (١٠٢)ي سووره‌تي (طه) وه (١٠١)ي سووره‌تي (المؤمنون) و (٨٧)ي سووره‌تي (النحل) و (٥١)ي سووره‌تي (يس) و (٦٨)ي سووره‌تي (المزمر) و (٢٠)ي سووره‌تي (ق) و (١٨)ي سووره‌تي (النبأ) وه (١٣)ي سووره‌تي (الحاقه)دا هاتوون.

مورد: جيگه به‌زي كاروان، (ليدابه‌زيني، به‌زگه، كاروانسه‌را، جي تي هاتن «تيچوون»، هه‌وارگه، هه‌وارگا، شوين به‌ز، مه‌نزگا) - له‌م شوينا نه‌مه‌به‌ستي (كوردی) له لاي (پيغه‌مبه‌ري ئيسلام)ه كه هه‌ميشه (جيبرائيل)ي فريشته، رووي كردووته نه‌و لاي پيغه‌مبه‌ره، نه‌مه له رووي مه‌به‌سته‌وه به‌لام وشه‌ي (مورد) له رووي فه‌ره‌ه‌نگيه‌وه به‌واتا: (گوپي گولي ئاو) يا (سه‌ر كاني) يا (قه‌راغي چه‌م و جوگه و پووباره) كه ئاويان لي ده‌خوړيته‌وه. كه مه‌به‌ست بۆ ئيره نه‌وه‌يه، چوونه لاي (پيغه‌مبه‌ر) و ته‌نانه‌ت (گۆري پيرۆزيشي) وه‌ك چوونه گوپي نه‌و ئاوانه‌يه كه زينده‌وه‌ر به‌بي ئاو ناژي و، چوونه لايه‌كه‌ي وه‌ك ئاوي ئاگه‌داريه‌كاني ئايني پيرۆزي ئيسلام وه‌ها بووه و وه‌هايه كه چۆن ئاو هۆيه‌كي ژيانه، هه‌روه‌ها نه‌و ئاگه‌داريپانه‌ش هۆي كامه‌راني هه‌ردوو جيهانه.

جبريلي: وه‌ك (جبريل)، نه‌مجا (جبريل) به‌شيوه‌ي جيبرائيل و (جوپرائيل)يش هاتوو، كه نه‌ميش وشه‌يه‌كي (عيبрани) = جووله‌كانه‌يييه، كه فريشته (مه‌لائيكه‌يه‌كي مه‌زني زۆر نزيك به‌خواي گه‌وره‌يه و سه‌رۆكي هه‌موو فريشته‌كانه).

نه‌م فريشته مه‌زن و پيرۆزه كه ده‌چوو به‌باره‌گاي پيغه‌مبه‌ري ئيسلام، هه‌ر جاره‌ي چه‌ند

ئايەتتىكى قورئانى لە خىواي گەورە بەو پىغەمبەرە گەياندووه، لەووه كە بەيەككى لە فريشته زۆر نزيك لەو پىغەمبەرە دانراوه.

لە قورئانى پيرۆزدا سى جار ناوى هاتووه، لە ئايەتەكانيدا كە لە ژمارە (۹۷ و ۹۸)ى سوورەتى (البقرە) و لە ژمارە (۴) سوورەتى (التحریم)دا.

لەم تاكە هەلبەستەدا كە (كوردى) (دەم) يا فەرموودهكانى كە لە دەمىهوه رايگەياندووه وەك قورئان و حەديث و روونكردنهوهى ئايەتەكەى چواندووه بە(هەناسە) وە يا (فووى) ئيسرافيل لەووهوهيه كە رايگەياندنه دەمىههكانى پىغەمبەر لە رووى (ئايىن)هوه دوا رايگەياندن بوون و چونكە (محەمەد پىغەمبەر - د. خ) دواترين پىغەمبەر واتە (خاتەمولئەنبيا) بووه لە هەمان كاتدا ئەو فووكردنهى (ئيسرافيل)يش بە(كەرەنا)بەكەيدا دواترين دەنگ دەبى لە (ئيسرافيل) و (كەرەنا)بەكەيهوه كەواتە هەردووئايان (دواترين) و بۆيه (كوردى) چواندوونى بەيەككى.

هەر بۆيهش (كوردى) هەم رايگەياندنهكانى پىغەمبەر و هەم دەنگى كەرەنايەكەى بە(مەوريد) ناو بردوون كە (مەوريد) لە هەمان كاتدا بەو شوپنەش دەگوتري كە بەهرەمەندي وەك ئاو لى خواردنهوهكەى لى دەخورتەوه، واتە هەم ئايەتەكە شوپن بەهرەمەندي (بەئيسلام بوون) و هەم دەنگى (كەرەنا)بەكەش لەو رۆژ و دەشتى لىپرسينهوهيهدا (حەشر) و (محەشەر) ئەميش شوپن بەهرەوهريى پياوچاكانە كە لە پاداشتى چاكەياندا بە بەهەشت شاد دەبن، وەك لە تۆلەى خراپكارى پياو خراپكاراندا (مەوريد)هەكەيان چوونه (دۆزەخ) و (سزا) و (ئەشكەنجە)كانيانە. ئەم تاكە هەلبەستە لە سەرچاوهكانى: (گل/۵)دا نيينە و لە (مك، ط)دا دوانزەهيمينه و لە (ق/۳، ف، جم، ج)دا سيانزەهيمين و لە (صا)دا چواردەهيمين تاك و لە (گل/۳، مع)دا هەژدەهيمين و لە (با/۱، گل/۸، ما/۱، ص)دا نۆزدەهيمين و لە (حم)دا نۆزدەهيمين و لە (مس، شح، عن)دا بيستەهيمين تاك و لە (نم/۱، سجا، ن، ه، گل/۶، نع)دا بيست و يەكەم تاكە لەم بەندى بەكەمى (حەوت بەندە)دا.

جياوازيهكان:

نەفخە، لە (مك، ج)دا نووسراوه (نەفخە = نەفحەبى) واتە لە وشەكەدا لە جيگەى پىتى (خ)ى جيگيركراوهى سەرەوهدا لە (مك، ج)دا پىتى (ح) نووسراوه كە بەواتا (بۆنى و...) دەگرێتەوه كە هەلەيه. جا نووسەرى سەرچاوهى (ج) بۆ داپۆشيني ئەم هەلەيه و گوايه هەلەكەى راست كردووتهوه نووسيووه:

«رەنگە نەفخە» بى كە لە قورئاندا هاتووه: (ونفخنا فيها من روحنا) سوورەتى (انبيا) - ۲۱ - ئايەتى (۹۰).

منيش لە بەرپەرچدانەوهەدا، نيشانە بۆ خودى تاكە هەلبەستەكە دەكەم كە باسى لە ئيسرافيل و فوو بەكەرەنا كردنەكەيهتى وە ئەم ئايەتەى كە مامۆستاي (ج) نيشانەى بۆ كردووه، فوو پياكردنى خىواي مەزنە بەگيانى (مريەم)ى داىكى (عيسا) پىغەمبەر (د. خ)دا و واتاي ناو تاكە هەلبەستەكە و لىكدانەوهكەى مامۆستاي (ج) بە(رەنگە) زۆر لە يەكترهوه دوورن و (لىكدانەوه)

و (رهنگه) که‌ی مامۆستا دروست و پرپه‌پر نییه له ناوه‌پۆکی هه‌لبه‌سته‌که جیاوازه. سه‌ره‌پای ئه‌وه‌ی ئه‌و نایه‌ته‌ی نووسه‌ری (ج) نیشانه‌ی بۆ کردووه، ژماره راستیه‌که‌ی (٩١) ه که نه‌ک (٩٠) وه‌ک مامۆستا نووسیویه. هه‌روه‌ها مامۆستای (ج) درێژهی به‌تیه‌ه‌لچوونه (سه‌رنجی ورد) پینه‌دانه‌که‌ی داوه و، نووسیویه:

«ونفخ فی الصور - سووره‌تی (که‌ف) - ١٨ - نایه‌تی (٩٨) که (نه‌فخی روح) هی جبره‌ئیل و (نه‌فخی صور) هی

واردات: ئه‌م وشه‌یه به‌واته: (ده‌ستکه‌وته‌کانی) دیت به‌لام مه‌به‌ست له هاتنه زۆره یه‌ک له دوا‌ی یه‌که‌کانی (جیبره‌ئیل) ه بۆ لای (په‌غه‌مبه‌ر - د. خ) له نایه‌ته‌کانی قورئانی پیرۆزی بۆ (په‌غه‌مبه‌ر) ده‌هینان که وه‌ک (ده‌سکه‌وت) یکی له نرخ نه‌هاتوو وه‌ها بوون بۆ ئیسلامه‌کان و ته‌واوکردنی هه‌موو قورئان، له‌و سه‌ردانانه‌یدا که له خوای مه‌زنه‌وه ده‌به‌ینان.

جبریلی واته (هی جیبریل) که مه‌به‌ست له‌وه‌یه که ئه‌و نایه‌تانه یه‌کسه‌ر له (جیبریل) هوه به‌په‌غه‌مبه‌ر وه‌ک (واریدات) = ده‌سکه‌وت گه‌یشتون. وه‌ک ده‌سکه‌وتی له نرخ نه‌هاتووی ئیسلامه‌تی.

جبریل: گه‌وره‌ترین فریشته (مه‌لائیکه) و سه‌رۆکی فریشته‌کانی تره و هه‌ره نزیکتین بووه به‌خوای مه‌زن و (پا‌هر) بووه له نیوان خوا و په‌غه‌مبه‌ری ئیسلامدا و (په‌یام) ی خوای به‌په‌غه‌مبه‌ر گه‌یاندووه. که وه‌ک پام گه‌یاند له (قورئان) یشدا ناوی (جبره‌ئیل) له سی نایه‌تدا هاتوو.

لێره‌داو بۆ ده‌سته‌سه‌راگرتنی با‌به‌تی (نه‌فخه) که‌دا بگرم که جارێکی تریش له قورئاندا ئه‌م وشه‌ی (نه‌فخه) یه هاتوووه جگه له (که‌ره‌نا فوو پیا‌کردنه‌که‌ی ئیسرافیل) وه (فوو به‌گیان کردنه‌که‌ی مریه‌م) دا هاتوووه که نیشانه‌یشه بۆ یه‌کی له کاره له راده‌به‌ده‌ر (موعجیزات) ه‌کانی (عیسا په‌غه‌مبه‌ر د. خ) ئه‌وه بوو که به‌(مه‌ل - با‌لنده) یه‌کی له قور دروست‌کراو‌دا فووی کردوووه و به‌فرمانی خوای گه‌وره ئه‌و مه‌له قورینه‌یه ده‌سته‌به‌جی گیانی هاتوووه به‌به‌ردا و، داویه‌ته شه‌قه‌ی با‌ل و فریوه به‌ئاسماندا که ئه‌م کاره گرنگه‌ش له نایه‌تی ژماره (٤٩) ی سووره‌تی (آل عمران) و نایه‌تی ژماره (١١٠) ی سووره‌تی (المائدة) ی قورئانی پیرۆزدا هاتوووه که (کوردی) له هه‌لبه‌سته‌که‌یدا (نه‌فخه = فوو پیا‌کردن) ه‌که‌ی نه‌داوه‌ته (عیسا په‌غه‌مبه‌ر - د. خ) داوه‌ته پا‌ل (جیبره‌ئیل) و به‌ئاشکراییی داویه‌ته پا‌ل (سرافیل = ئیسرافیل)

واتای گشتیی ئه‌م تا‌که:

ئهی ئه‌وه‌ی که دهم (زارت) به‌را‌گه‌یاندنی مژده‌ی په‌یا‌بوون و ده‌رکه‌وتنی ئاینی ئیسلام و بلا‌و‌کردنه‌وه‌ی قورئانی پیرۆز و فه‌رمووده (حه‌دیث) ه‌ د‌گ‌یر و په‌سند‌ه‌کانت و به‌روون‌کردنه‌وه گرنگه‌کانت که وه‌ک (نه‌فخه) = فوو پیا‌کردنی ئیسرافیلدا بوو به‌(که‌ره‌نا) که‌یدا که هه‌ردووکیان واته ئه‌وی له دهم‌ته‌وه ده‌رچوون و ده‌نگی که‌ره‌نا‌که‌ش کۆتاییه‌ینه‌رن، ئه‌وی تۆ له په‌غه‌مبه‌ریتی و ئایندا و ئه‌وی ئیسرافیلیش له کۆتاییه‌ینه‌ره به‌ژیانی سه‌ر زه‌ویدا) که هه‌ردووکیان ئه‌و

دهسکه و تهن وهک (واریدات) دهسکه و تهکانی له جیبره ئیله وه گه یه نران به پیغه مبهه له سوورتهکانی قورنانی پیروژ که قورنانش هه ره مه زنترین (مهوید) شوین به هره وهه ریبه بۆ مرؤفایه تی له سهه گۆی زهوی له ناو گه لاندنا و بگره رووناککه ره وهی ریگهی ئه و جیهانیسه.

۲۲- ئه م تاکه هه لبهسته دووه مین تاکه، که له دواى هه ره یه کۆ له (حهوت بهند) هکه ی ئه م (تهرجیع بهند) ه فارسییه ی (کوردی) یه وه دووباره ئه کرىنه وه. به وهدا که (کوردی) ئه م هه لبهسته دریزه فارسییه ی کردووه به حهوت به شه وه، بۆیه ئه م هه لبهسته به (حهوت بهند) ناو ده بری.

ئه م تاکه هه لبهسته ی سه ره وه یه که مین تاکه هه لبهسته یکه که (کوردی) به زمانى عه ره بی تیایدا دای ناوه و ئه م تاکه عه ره بییه دوا تاک یا کۆتاییه هه ره یه کۆ له بندهکانى ئه م (تهرجیع بهند) هیه که هه موویان به (فارسین) جگه له ته نیا ئه م تاکه.

واتای وشهکان:

انت: ئه تۆ، تۆ، خۆت، خودی خۆت.

شمس: ئه ستیره ی خۆر، خۆر، که وشه ی خۆر له وه وهیه که ئه م (ئه ستیره ی خۆر) ه له لای (خۆره لات = رۆژه لات) ی گۆی زهوییه وه هه لدا و تیشه که ی له زهوی ئه دات وه ناوی خۆره لات له زمانى هه ره کۆنى (کوردی) دا به شتیه ی (خاوه ر) یش ده گوتی و، به واتا رۆژه لات.

ئه م ئه ستیره یه یه کیکه له کۆمه له ی خۆری (المجموعه الشمسیه) و گه وه ترینی ئه و کۆمه له ئه ستیره یه که به گوتیه ی هانا کردن له زهوییه و ئه م ئه ستیره ی خۆره ئه بیترى ئه گه ر نا به پیی زانیاری گه ردووناسی گه لی ئه ستیره ی تری له ئه ستیره ی خۆره که ی ئیمه تیشه دارتر و گه وه تر له بۆشایی ئاسماندا هه یه.

(کوردی) که له سه ره تای ئه م تاکه یدا گوتویه تی (انت = تۆ)، (شمس = خۆر) مه به ستی له پیغه مبهه ی ئیسلامه که بلاوکردنه وه ی ئاینه که ی وهک بلاو بوونه وه ی تیشه و رووناکی (ئه ستیره ی خۆر) وه هایه، که هه ردووکیان رووناککه ره وه ی ده روونی خه لکی و هه موو پرووی زهوی و ئاسمان و سهه گۆی زهوین.

الهدی: رینوما یی، ری رووناککار، ره هبه ر، ری پیشانده ر، ئا راسته کار بۆ ریگهی چاک. که له مانه هه مووی هه ره مه به ستی خودی پیغه مبهه ره وهک که (کوردی) گوتویه تی ئه ی پیغه مبهه ر تۆی وهک ئه ستیره ی خۆر که ریگهی گومراییان و خوانه ناسان رووناک ده که یته وه و رابه رییان ده که یه ت بۆ که وتنه سهه ریگهی چاک.

ونور الحق (وه نووره له حق): (کوردی) سه ره رای ئه وه ی که گوتویه: (تۆی ئه و ئه ستیره ی خۆره ری رووناککه ره وه ی رینوما یی کاری به ره و چاکه یه ت)، لیره شدا دریزه ی به و پیناسه یه ی داوه که به و پیغه مبهه ره ی گوتوه (هه ره ها) تۆ نووری حه قیه ت.

نور (نوور): په رته و، رۆشنایی، رووناکی... به لام:

الحق: نهک هه ره په رته و و رۆشنایی به ته نیا به شکو تۆ رۆشنایی و په رته و ی حه قیه ت.

حق: خوا، رواله تی خوا، ناویک له ناوهکانی خوا، راستی، راسته قینه، که خودی پیغه مبهه

دهرخه ریکی راستیی خواجه.

ئەم نیو بآلی یهکه می تاکه ههلبهستهی سهروهه بهم شیوهیهش دهخویندریتتهوه:
(ئهنته شهسهل هودا و نوورولحهق)

اظهر: دهرخه، بنوینته، ئاشکرایکه، نیشان بده، که وشهکه رووی دهم له پیغه مبهه کردنه.
الحق: راستی.

یا ظهور الحق: ئەم نوینه ری، دهرخه ری، پیشانده ری، راسته قینه (حهق).

ئەم تاکه ههلبهسته له سهرچاوه کانی: (گل/۸) دا نییه و له (صا) دا پانزه یه مین تاک و له (مک، ط) دا سیانزه یه مین و له (ف، جم، ج) دا چوارده یه مین و، له (ق/۳، ص) دا بیسته مین و له (حم) دا نۆزده مین و له (مع) دا ههژده مین و له (با/۱، ما/۱، گل/۳) دا بیسته مین تاک و له (مس، شح، گل/۵، عن) دا بیست و یهکه مین تاک و له (نم/۱، سجا، گل/۶، ن، ه، نع) دا بیست و دووه مین تاکه له م بهندی یهکه مه دا. له هه موو نوسخه کاندایا تاکای ئەم بهندی یهکه مه یه.

بروام وایه ئەم بهنده چوار تاکای تری لی له ناوچووبی بههوی دهست او دهست کردن و په پووتبوونی کاغهزی نوسخه کان و بههوی مؤرانه و دووکه ل و ته ربوون و چاودیری نه کردنی نوسخه کانییه وه یا دهست نه که وتنی نوسخه ی تر که له م سهرچاوانه زۆرتیان تیا بی، نه که به پیتی ئەم بهندی یهکه مه بهشکو به پیتی هه رهوت بهنده که.

له لایهکی ترهوه به پیتی ئاگاداریم له چه ندین (هوت بهند) ی تر که له وانیه هه موو (بهند) هکانی (ته رجیع بهند) ه ژماره ی تاکه ههلبهستهی هه ره یه کتیکان ئه وهنده ی ژماره ی تاکه کانی بهنده کانی تری بیت که ده بینریت ژماره ی هه ره (هوت بهند) هکه ی ئیره چوونیه که نین له زۆر و ژماره یاندا. ئەم تاکه ههلبهستانه ی ئەم بهندی یهکه مه بههوی زۆری سهرچاوه کانییه وه له وانیه که زۆر نزیک بن له دهقی گوتنه که ی (کوردی) یه وه. وهک له تاکای یهکه می ئەم بهندی یهکه مه دا دیاریم کرد که زۆر له نوسخه کان بههوی ئه وه وه نیشانه ی بزوین (علامه الحركه) ی وهک سه ر و ژیر و بۆر و ئەمانه یان له سه ر دهقی ئەم تاکه ی سه ره وه یان نه نووسیوه، ئەوه بووته مایه ی خویندنه وه و نووسینی ئەم تاکه بههه له، که به پیتی دهستووری زمانی عه ره بی نه نووسراون.

ئه وه بوو هه ره له یهکه م تاکای ئەم بهندی یهکه مه شدا گفتوگو یه که ی نیوان (کوردی) و (فه خرولعوله ما) (شیخ محمه د) م له سه ر شیوه ی ده برینی ئەم تاکه ی سه ره وه م راگه یاند که (فه خرولعوله ما) گوتیوی (انت شمس الهدی = ئهنته شه مسوله ودا) و (کوردی) بۆی راست کردبووه وه، و (شه مسول) هکه ی بۆ کردبووه به (شه مسهل) که فه خرولعوله ما دانی به و راستکردنه وه یه ی (کوردی) داناوه.

بهندی دووهم

- ۲۳- آن گدایان که خلق را ننگند
پادشاهان عرش اورنگند
- ۲۴- گنج در آستین و کیس تهی
پای بر عرش و زیر سر سنگین
- ۲۵- چون، خزانه نهان، به ویرانه
چون گهر در نهنگ باهنگند
- ۲۶- خلوت پشت کاخ را شاهد
کان دران مجمعی هماهنگند
- ۲۷- گرچه ظاهر به کلبه اند ساکن
باطنی را به جان شباهنگند
- ۲۸- همه پیل افگنان و، آهو و ش
ملک اخلاق و آدمی رنگند
- ۲۹- گاه در گنج دلبری مبسوط
گه زرنج زمان سبک سنگند
- ۳۰- طائر وهم و مسرع الافکار
در بیابان وصلشان لنگند
- ۳۱- هم در اقلیم دل چو سلطانند
هم بر افواج جان چو سرهنگند
- ۳۲- از لب لعل و، گیسوی مشکین
خرم و، کامیاب، باهنگند
- ۳۳- دل پر اسرار غیب را به مثل
طبله در طبله، تنگ در تنگند
- ۳۴- دل زکف دادگان شوریده
شوخ و شیرین و شاهد و شنگند

- ۳۵- عارفانند، زتارم اعلا
 بردرت را گدای لالنگند
- ۳۶- انبیاء در مدارس غیبی
 کشف کشف و فرّ فرهنگند
- ۳۷- در سمای حقیقت جانی
 مهر پرواز طی راه لنگند
- ۳۸- شاهدم، شاهدم که در معراج
 همه شان دید، در رهش (چنگند)
- ۳۹- با دد و انس و جنّ به صدق و صفا
 لیک با دیو نفس در جنگند
- ۴۰- جان و دل (باز) پرتو نظری
 کحل ابصار و صیقل زنگند
- ۴۱- وانگهی می‌یکده چکار آید؟
 که همه خودخم و مل و بنگند
- ۴۲- چونکه مست (ألسْتُ) اند آنان
 پی کامی چنین قوی ینگند
- ۴۳- (غافل) از خویش و، (بیخود)، از (مستی)
 (واقف) از روم و (آگه) از زنگند
- ۴۴- بی صفای هوای دلجویت
 خفه، بندگان بنگ رنگند
- ۴۵- از گدایان به شورهای هو
 هرکه با چنگ و دنگ، نی دنگند
- ۴۶- گوش سوی سرش و دف در کف
 (نای) با (نای) و چنگ در چنگند
- ۴۷- از سرافیل؛ عشق: در یکدم
 تا دم صبور، واپسین دنگند

۴۸- مطربان خوش، نغمه سـرای

با خـروشی چـنین در آهـنگـند

۲۳- آن: ئەو.

گدایان: سوالکهران، هه‌ژاران، بی‌نه‌وایان.

که خلق را: که به‌لای خه‌لکه‌وه، که بۆ خه‌لکی، که به‌لای خه‌لکییه‌وه، که بۆ خه‌لکی (که‌سان).
ننگند: شووره‌یین، سووکین، په‌له‌ی ره‌ش و ناشیرینین، شهرمه‌زارین، شهرمه‌پین، به‌دناو‌پیتین،
که‌موکوپین.

واتای وشه‌کانی تا ئیره مه‌به‌ست له‌وه‌ن که: (ئەو سوالکهرانه‌ی که به‌لای خه‌لکییه‌وه
سووکایه‌تی و سه‌رشۆرین، ئەوانه‌ خو‌یان):

پادشاهان: پاشاکان، پاشایه‌کان، پادشایان، پادشاکان.

واته: ئەو سوالکهرانه‌ی سووک و شهرمه‌زارن به‌لای خه‌لکه‌وه هه‌ر ئەوان خو‌یان پاشایانن که
له‌سه‌ر:

عرش: ئەم وشه‌یه عه‌ره‌بییه و بووه‌ته وشه‌یه‌کی ئاینی، نه‌ته‌وه ئیسلامه‌کان به‌واته: (باره‌گای
خوا) یا ئەو کورسییه‌ی له‌ خودی ئەو عه‌رش باره‌گای خوایه‌ دایه، وه یا به‌واته ته‌ختی
نشینگه‌ی پادشایانه، که لیره‌دا مه‌به‌ست له‌مه‌یانه، هه‌رچه‌نده (عه‌رش) واتای گو‌شه و که‌ناری
شتیک ده‌دات له‌ رووی فه‌ره‌نگییه‌وه.

واتای تا ئیره‌ی وشه‌کانی ئەم تاکه هه‌لبه‌سته ئەوه‌یه ئەو سوالکهره شهرمه‌زارانه که به‌لای
خه‌لکه‌وه سووکن، هه‌ر ئەو سوالکهرانه به‌خو‌یان پادشایانی سه‌ر (ته‌خت = عه‌رش)ن ئەو
عه‌رشه‌ی که شکۆداره و:

اورنگند: به‌شان و شکۆن، ریزمه‌ند و شکۆدارن، ئەوره‌نگ = شکۆ، ریز، جوانی، په‌نگین،
(جه‌مال و جه‌لال) لی‌ هاتووه، تیتگه‌یشتن (مه‌عریفه) و...

هۆنه‌ره صۆفییه‌کان، رۆژ جار ئەم وشه‌ی (ئوره‌نگ)ه‌یان له هه‌لبه‌سته‌کانیاندا به‌واتای
(مه‌عریفه) به‌کاره‌پناوه. ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌روه له هه‌موو سه‌رچاوه‌کانی ئەم
هه‌لبه‌سته‌دا که ده‌ست من که‌وتوون و له پێشه‌وه ناویانم نووسیون له هه‌موویاندا په‌که‌مین تاکه
هه‌لبه‌سته‌ی ئەم به‌ندی دووه‌می (حه‌وت به‌ند)ه فارسییه‌ی هۆنه‌رمان (کوردی)دا.

ئەم تاکه هه‌لبه‌سته له دوو رووی (کو‌مه‌لایه‌تی) و (ئاینی)یه‌وه سه‌رنج راده‌کیشی بۆ
لی‌کدانه‌وه‌ی مه‌به‌سته‌که‌ی (کوردی).

له رووی ئاینیه‌وه:

(کوردی)؛ لاوه‌کیانه، په‌کسه‌رییانه په‌یره‌ویکارانی پێغه‌مبه‌ری ئیسلام و ئاینه پیرۆزه‌که‌ی
ده‌ستنیشان کردوون که وه‌ک له دوو (چین)دا بن لێیان داوه. چینیکی ئەو په‌یره‌ویکارانه‌ن

به تیکرایی به (ره شه گهل) ره چاوی کردوون که له چاو (چین) هکه ی ژباندا سر و سوالکه و هه ژار و دستنه رژیشتووو ئیسلامه کان بوون که ئەم چینه یان به راستی و پاکی و له هه موو دل و دهروونی بیگهرد و ئاینه که یان وهرگرتووو و به بی خۆ پپوه هه لکیشان خویان ناسیوه و له خوی یه کتا و کردگار په رستیدا ریگه ی ئاینه که یان گرتووو و بهو (نه دارایی) و (هه ژاری) یه شیاوه، هه ر سهریان کز گرتووو و له سوپاسگوزاری خوا دان و چاویان له سامانی کهسانی ترهوه نییه و لهو بی دستیه یاندا به لای دزی و تالان و مالی خه لک به حه رامی خواردندا نه رژیشتووون و نارۆن و، رازین بهو به شه ی که خوا پپی داون که ئه وهتا له م تاکه هه لبه سته دا (کوردی) رای گه یاندووو ئه و هه ژار و سوالکه رانه ی که به لای خه لکی چینی ده سدار و له ژووور خۆ یانه وه له سامانداریدا وهک سووکی و شه رمه ینه ر سهر ده کرین و به چینکی ریسوا و شه رمه ژار ئه زانرین.

واته ئه و خه لکه چین و توژی کۆمه لایه تی ده سداره، ئه گه رچی له واران به په ست ته ماشا ده کرین، به لام له راستیدا ئه و چینه هه ژار و که مده سته (سوالکه ره) خۆی پادشای راسته قینه یه نهک چینه که ی که به سامان له ژوووروی ئه و هه ژارانه وهن، له دیوکی تری بابه ته که وه وها ده گرتیه وه که هه ندی لهو (چین) ه سامانداره که پپشه و ئاینیه کان بوون که به سه ر زاری پادشای پۆست نوشین بوون، به لام له راستیدا دهروون رهش و بی باوه ر و هه لپه رست و جبهانخوانن نهک وهک چینه هه ژاره که یا دهرویش و مریده کانیا ن. ئه و دهرویش و مریدانه له پپشه و یا شتخه کانیا ن گه لی پروا به هیتز ترن له ریگه ی ئاینداریه که یاندا و بۆیه (کوردی) به ئاشکرا ئه و هه ژار و سوالکه رانه ی به پادشایان و ته ختی پاشایه تی نوشین پیناسه کردوون.

له پرویه کی ترهوه (کوردی) که کهسانی وهک خۆی به (هه ژاری چاو له دل سوژی و لوتف و نیعمه تی خوا) ی داناون و به لام هه ر ئه وان به به شه ی خۆ رازی و چاو له به شه ی خه لکیه وه نه بوو و، هیوا و ناواتیا ن به هیتز بووه به رامبه ر به چاودیری و دل سوژی و به خشنده یی خوا که ئه و رپیاز و بیر و بروایه یان خۆی پاشایه تییه، نهک پاشایه تییه به دیمه ن و رواله ت که ئه و ده سدارانه له دهرووندا ئه وهنده ی ئه و هه ژارانه خواناسی راست و پاک نه بوون و هه لپه ی گرد کردنه وه ی ساماندار بوون به هه ر شتیه یه ک بووی.

له پروی کۆمه لایه تییه ره:

به پپی گه لی له هه لبه سته کانی کوردی که به م په راوییه دا بلاوکرانه ته وه، که (کوردی) بیاوکی (نیشتمانپه روه ر و نه ته وه په روه ر) بووه یا دۆست و لایه نگری کۆمه لایه تیخواز بی لایه نن بووه که وهک ئاوینه هه موو بار و رواله ت و هه لوئیستی (چین) هکانی کۆمه لگایه که ی خۆی رهنگ پی داوه ته وه و نومایانی کردووو و، لایه نه چاک و خراپه کانی وهک وینه که شتیکی هونه رمه ند وینه کیشاوه و راستیه که ی راگه یاندووو ئه مجا له م روانگه یه وه (کوردی) کۆمه لگایه که ی خۆی له دوو چیندا ره چاو کردووو که ئه وانیش (چینی ره شه گهل) و (چینی سامانداران) و به بی

گیروگرفت و بی سی و دوو لیکردن به ته و اوی (ره شه گهل) هکه یانی پشتگیری کردووه.

لیره دا ئهوی جیگه سی سه رسورمانه که (کوردی) خۆی و خانه واده که ی له چینی ساماندار و خاوهن زهویوزار و گوند و جۆگه و کانی و کاریز بوون و که چی هه می شه خۆی به یه که ی له ره شه گهل زانیوه و زۆر به خشندانه و یه کجار ده ستبلاوانه له سامان و به ره هه می زهویوزار که ی یاریده ی داماوان و لیقه و ماوانی (ره شه گهل) ی داوه و هر ئه و ره و شته ش له فه تاح به گی ساحیبقران و له ئه حمده همدی به گی ساحیبقرانی کورپی ئه و (فه تاح به گ) شدا خۆی نواندووه که له گرانییه که ی سه رده می جه نگی یه که می جیهانیدا که تورکانی عوسمانی هه رچی دارایی خه لکه که و به تاییه تی له کوردستان هه موویان به تالان بردووویانه و داگیریان کردووه و ته نانه ت (قووتی) خیزانه کان و زه خیره ی خوارده مه نیشیان به زۆر بردووه و مه رومالات و ئاژه ل و په له وه ره کانیا ن لی سه ندوون، به راده یه که هه ژاری بلاوووه ته وه که به لگه م لا هه یه (خه لکی) گوشتی مرووف و ته نانه ت منالی خۆی و بگره گوشتی پشيله و سه گیشی خواردووه و له و گرانییه دا ئه حمده به گ و باوکی (هه ر پۆژی سی ژم) یه کی حه وت (مه نجه لی که وه ری ساوه ر کولان چیشتیان به هه ژاران داوه) (کوردی) هه رچی ده سه که وتی بوو داوویه تی به وانه ی که پتویستیان بووه و ته نانه ت به رگ و پۆشاکیکی وه ک (به گ) و (به گزاده) بق خودی خۆی نه بووه و له به ری نه کردووه و هه ر له به ره وه ش بووه که به (مچه رووت) ناسراوه. وه ک ئه و پیناسه کردنه ی به (مچه رووت) له هه لبه سه تی خۆیدا و له پاشبه ندی پیتی (ت) دا له م په راپوییه دایه که هه لبه سه ته که ی به (مچه رووت) کۆتایی هاتووه.

ئهم نمونه یه ی و، زۆر ره و شتی تری سه رنجی لیکۆله ره وه ی ئهم تاکه هه لبه سه ته ی سه ره وه ی (کوردی) ده بات به لای ئه وه دا که له م تاکه هه لبه سه ته ئاینییه ی سه ره وه که بر و ا و مه به سه تی له گه دایان (ره شه گهل) و له پادشایان ده ره به گ و برا گه وه ره کانی ولات نه بووه، که به لای (کوردی) یه وه ئه و گه دایانه (پادشای ته خت نوشینی راستی بوون نه ک ده ره به گه کانی ولات و، به ناشکرا پشتی چینه (گه دا) و (چه وساو) که ی خۆی گرتووه و پلاری له چینی ده ره به گ گرتووه و گه دا کانی به ریزمه ند و خاوهن شان و شکۆ داناوه.

ئه گه ر سه رنجی (قوولی) ی (کوردی) بدری له زۆر هه لبه سه تی تر دا و ئه وی شاره زای زۆر له کۆنه وه ی (کوردی) بی، وه ک من تی ده گات که من له لیکدانه وه ی ئهم تاکه هه لبه سه ته ی (کوردی) دا، لام نه داوه و پی به پی بی ری (قوولی) (کوردی) لیکم داوه ته وه.

له سه رده می ژیا نی (کوردی) دا که (بیری نه ته وه و نیشتمان په ره وه ری) سه ری هه لدا بوو، به ته و او ه تی دژی (ده ره به گ) و ئه و بارودۆخه هۆیه کی سه ره کی بووه، بق ئه وه ی (پۆم) و (عه جه م) ی دوو دراوسی پی چنۆک و نه ژا ده په رست له و سه رده مه دا سه ره گه رمی ئه و رووخاندنی سه رۆکانی و فرمانداری و پاشایه تی و به رپۆه به رایه تییه کوردییه کانماندا بوون و میژوو گه و اهیده ری ئهم راستییه یه که ئه و دوو حکومه ته یه ک له دوا ی یه ک ئه و ده سه لاتداری و به رپۆه به رایه تی و فرمانداری و پاشایه تییه کوردییه نه یان رووخاندوون و له ناویان داون که

لیدوانی ئەو کارەش بۆ ئێزە درێژە دەکێشی.

جیاوازی سەرچاوەکان:

آن له (ف) دا نووسراوه: (بین: ئەم)

آنان له (ع) دا نووسراوه: وان = ئەوان.

خلق را، له (ف)، جم، نم/۱، ما/۱، سجا، حم، ق/۳) دا نووسراوه: نام را. واته (ناوان) كه ئەمیش دەگونجی.

پادشاهان عرش، له (گل/۵، گل/۶) دا نووسراوه: پادشاهان کی عرش.

پادشاهان عرش، له (مک، ط، ج) دا نووسراوه: شههريارانى تهخت هه‌رچه‌نده له پرووی پاکیتی زمانهوه (شههريارانى تهخت) دلگیر و به‌جییه، به‌لام له پرووی هیزی واتاوه (پادشاهانی عرش) ه که گونجاوتر و په‌سندتره.

من ئەم جیاوازیانەى نێوان دەقى نوسخه‌کانى ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌م، به‌م جوړه‌ى سه‌روه له‌گه‌ڵ هه‌ر (۲۴) سه‌رچاوه‌کانى ئەم (حه‌وت به‌ند) ه‌دا به‌ر له‌وه‌ى له نامیلکه‌که‌ى (ج) بنووسیت، پێشکه‌شم کردبوون به‌ (مامۆستا رۆژبه‌یانى).

واتای گشتی ئەم تاکه:

ئەو گەدا و هه‌ژار و سواڵکه‌رانه‌ى كه به‌لاى خه‌لكه‌وه په‌له‌يه‌كى ره‌ش و شووره‌بين له كۆمه‌لگادا، هه‌ر ئەوانه‌شن له راستیدا پادشایانى تهخت نشین و شكۆدار و پێزمه‌ندن له پرووی (به‌ى) به‌جوانی و راستی (مه‌عریفه‌ت) بردندا.

زۆرتیشم له‌سه‌ر ئەم تاکه لێك داوه‌ته‌وه بۆیه به‌م‌نده كۆتابی پێ ده‌هێنم.

ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ى سه‌روه له سه‌رچاوه‌کانى (ط، مک) دا چوارده‌مین تاک و له (ج، جم، ف، ق/۳) دا پانزهمین و له (صا) دا شانزهمین و له (حم، گل/۸، مع) دا بیسته‌مین و له (با/۱، ص، گل/۳، ما/۱) دا بیست و یه‌که‌مین و له (شح، عن، گل/۵، مس) دا بیست و دووهمین تاک و له (سجا، گل/۳، ن، نع، نم/۱، ه) دا بیست و سێیه‌مین تاکی ئەم حه‌وت به‌نده‌یه له‌م به‌ندى دووهمه‌یدا.

۲۴- گنج (گه‌نج): گه‌نج، گه‌نجینه، شوینی شتی به‌نرخ تیدا پاراستنى وه‌ك زێر، زیو، گه‌وه‌ر، خشل، پاره، نه‌ختینه (خه‌زینه).

آستین: باخه‌ل، به‌رک، چاکی که‌وا و جبه و عه‌با و کراس، به‌رکۆش و، داوینی پۆشاک که بگونجی شتی زۆری تى بکریت و هه‌لبگیریت، یا فه‌قیانه، له‌وه‌ندى، هه‌چک، داوین، مه‌به‌ستى له‌وه‌یه که تیا بووی ئەو گه‌نجه له‌م شتانه‌دا بى و، تیا بووی گه‌نجه له‌به‌ر زۆرى له به‌رده‌ستدا بێت به‌راده‌یه‌ک له گه‌نجینه‌ى تیدا پاراستنه‌که سه‌رى کردبى له‌به‌ر زۆرى و نیشانه‌یه بۆ (هه‌ره ئەوپه‌رى) دارایی و سامانداریه‌وه.

کیس: کیسه، جزدان، تووره‌که‌ى پاره و نه‌ختینه، زێر، گه‌وه‌ر و زیو تیا پاراستن، پارهدان، جوړکه‌ى پاره تیا هه‌لگرتن.

تهی: وشهیهکی کوردی په تیی رهسهن و زۆر کۆنه که ههتا ئیستههیش نزیکه له شیوه کۆنهکهی خۆی ماوه تهناهت بهر له دوو ههزار سالیکی پتر، واته له سه رینی (باوی بهکارهینانی زمانی (په هله ویتی) ماندا به شیوهی: (تههی = Tehi) یا (تههیک = Tehik) و (توهی = Tuhi) یا (توهیک = Tuhik) بهکارهاتوو و ااتا = بۆش (خاللی) که بهرامبهه یا (دژای (پره، یا کیسه، ئامان، کووپه لهیه که چی شتیکی تیا نه بیت (بهتال) بیت، ههتا ئیره ی ئه م نیو باللی یه که می ئه م تاکه هه لیه سته ی سه ره وه مه به ست له وه یه که سیکی خه زینه ی پاره و نه ختینه و زێر و گه وه هر و خشل و زیوی ئه وه نده پر بیت به راده یه که سه ر بکات له (خه زینه) که وه و له بهر زۆری نه یگریت، که ئه و تیا بووه و سه رپرژ کردوو زۆره ی ناو خه زینه که بکریته کیسه و چاکی که وا و داوینی کراس و جبه و عبا و ناو فه قتیانه وه و له هه مان کاتدا ئه و که سه سه سامانداره (کیسه ی بۆش و بهتال بلی له بهر به خشنده یی وه که که سیکی مانه ندی پیغه مبه ره که ئه وی هه یبووه له ریگی خه لکدا خه رجی کردوو، که هه میشه خوای مه زن به وی داوه و، ئه ویش دریغی نه کردوو له خه لکی و، هه موو خه لکی نه ک هه ر عه رب که له ناویاندا ژیاوه، له ئیمه وه نزیکتر بووه.

ههروه ها ئه م واتایه ی که بۆ نیو باللی یه که می سه ره وه لیکم داوه ته وه نیشانه یه بۆ ئه وانیه که به دل و به پاکی و له ناخی ده روونه وه به راستی بریایان به ئاینی ئیسلام هیناوه و په یه وه یی ده که په رۆزه کانی ئه و ئاینه یان کردوو ئه وانه ش چاویان له پیغه مبه ره که یان کردوو که هه رچه ندی ساماندارتر بووین، ئه مجا هه موویان له ریگی خوادا به خشیوه ته وه به سه ر (ده ستکوره که کاندای) ئه مه له رووی سامانی (دراوی) یه وه ههروه ها ئه وانه هه تا زۆتر شه ره زای ده که په رۆزه ئیسلامیه که کان بووین ئه مجا ئه و ئاگه دار ییانه یان له میشک و ده روونی خۆیاندا نه هیشته وه ته وه و بریاداری ئاینی و، که سانیان لی ئاگه دار کردوو.

ده بی ئه وه ش رایگه یه نم که لیره دا (کوردی) دهنگی له ره وستی به خشنده یی خۆشی داوه که هه رچی له ده سه که وتی زه ویوزاره کانی ده ست که وتبی له ریگی خوادا داماوان و ده ستکوره ته کان و لیقه و ماوانی لی به شدار کردوو. ده توانری ئه م لیكدانه وه یه به روویه کی تریشدا رایگه یه نریت و بۆ ئه و ده ستدار و ساماندارانه ی ولات ئه وانیش داراییه که یان ئه وه نده به هه ژاراندای به خشیوه که وه که هه میشه خاوه ن گه نجینه ی تر بوون له بهر به خشنده یی هه میشه ش (کیسه پاره) خالی بوون، ئه مه ش وه که توانجیک وایه له (ده ستدار) و (ده ره به گ) و (ئاغا) و (به گ) ه پیسه که و چروو که کانی گرتبی وه هایه، که هه ر چاویان له خۆیان بووه و ره شه گه ل «ره عیه ت» که کانی خۆیان یان به سه ر نه کردوو ته وه و، بگره مافیان پیشیل کردوون و چه وساندوو یان نه ته وه.

(کوردی) به رایگه یاندنی ئه م واتایانه له لیكدانه وه ی ئه م نیو باللی یه که می ئه م تاکه هه لیه سته ی سه ره وه یدا ئاکامی ئه و چا که کارانه ی به جوژیکی تر له م نیو باللی دووه مه ی ئه م تاکه هه لیه سته یدا رایگه یاندوو، که فه رموویه تی:

پای: پیی، واته پیی ئه و چا که کارانه ی که له نیو باللی یه که می سه ره وه دا لیکم دایه وه.

بر عرش: به سەر (عرش) هوه و، له سەر (عرش) و، واته ئه چاکه کارانه ئه وهنده خوا لێیان رازیه و، خۆشیانی دهوی به رادهیهک له خواوه نزیکن، که ههروهک پێیان (قاچیان) به سەر (عرش) هوه بیت وههان، که ئه وهنده له پێشن به لای خودای مهزنهوه، ههروهک ئه ساماندارانهی که خوا هه میسه خه زینهی سه رپێژ کردوون، پێ به خشیون که ته نانهت داوین و چمکی به رکیشیان هه میسه پره له تیا بووی خه زینه که یان، ئه مجا هه ئه پایه به رزانهی که پێیان گه یوه ته (عرش) هه ئه وان له بهر چاکیی خۆیان و (به ته نگه وه نه بوونی) خودی خۆیان له رتگهی ئه وهدا که چاویان له خه لکییه وهیه و چاودێریان ئه که ن هه ئه وانه:

زیر سر سنگند: (زیر = ژیر) (سه ر = سه ر) (سنگ = به رد) واته سه رینه که یان به رده (کوچک، سه نگ، ئاسیاو، تاویر، تل) ه.

واته ئه پێ به سەر عه رشه وه بووانه که ئه بی له وه پهری خۆشی له ناو (نوینی گه رم و نه رم) دا بن، که چی سه رین (بالیفک) ی ژیر سه ریان به ردی ره ق و ته قه، چونکه به ته نگ خۆیا نه وه نین و بۆ خه لک ده ژین.

له م تا که دا ته نیا ئه م جیا وازیه هه یه که:

کیس، له (مک، ما/ ۱، شح، ط، ج) دا نووسراوه: (کیسه) که ئه میسه ده گونجی.

واتای گشتی:

پیم وایه که ده ست به ده ست و له گه ل هه ر وشه یه کی ئه م تا که دا واتایه کانیم به وردی را گه یاند، بۆیه پتویست به را گه یاندنی جارێکی تری واتایه که ی نابینم.

ئه م تا که هه لبه سه ته ی سه ره وه له سه رچاوه کانی: (ط، مک) دا پانزه مین و له (ج، جم، ف، ق/ ۳) دا شانزه مین و له (صا) دا حه فده مین و له (حم، گل/ ۸، مع) دا بیست و یه که مین و له (با/ ۱، ص، گل/ ۳، ما/ ۱) دا بیست و دووه مین تاک و له (شح، عن، مس) دا بیست و سێه مین تاک و له (گل/ ۵، سجا، گل/ ۶، ن، نع، نم/ ۱، ه) دا بیست و چواره مین تاکی ئه م هه وت به نده یه له م به ندی دووه مه یدا.

۲۵- چون: وهک، ههروهک، چون، مانه ندی، وهکو، به وینه ی.

خزانه: خه زینه، شوینی تیا دانان و پاراستنی پاره و گه وهه ر... که له پێشترا لیکم دا وه ته وه.

نهان: شاردراره، نخپوراو، نه پنی، په نهان.

به ویرانه: له ویرانه دا، له که لاره کۆندا، له بن ته لار و کۆشک خانووی کاول بوودا.

که مه به سه تی (کوردی) له و گه نجینه شاردراره یه که له بن که لاره کۆن و خانووی کاول و کۆشک و ته لاری ویران بوودا به شاردراره مابته وه، (مه به سه ت) له و پیاوچا که یه که به راستی پاک و خواناس و ئایندارن و مه به سه تیان خۆ ده رخستن نییه، بۆیه ئه وان هه میسه وهک ئه و گه نجه پر پاره و زێر و گه وهه ر و زیوه وههان، که له ژیر که لاره کۆن و خانووه کاول و ته لاره ویران بوودا شاردراره، واته ئه گه ر ئه و باوه ر پاستانه به سه رزاری وهک که لاره و، چی کۆشکی رووخا و ده بپنرین، به لام له ده رووندا پرین له ئاگاداری له ده قه پیرۆزه کانی قورئان و

(حدیث) و روونکراوه‌کانی پیغهمبەر و بەدروستی لیکدراوه نابینییه‌کان وهان که دروونیان سیخناخه له ناگه‌دارییه گه‌وه‌هرین و گه‌نجینه پر به‌هاکان. ئەو گه‌وره پیاوانه مه‌به‌ستیان په‌په‌ویکردنی ده‌قه ئاینیه‌کانه نه‌ک به سه‌رزاری خۆپیشاندەر و هه‌له‌په‌ست بن.

ئهمه تا ئێره واتای نیو بآلی یه‌که‌می ئەم تاکه‌ی سه‌روه‌ه بوو، وه واتای نیو بآلی دووه‌مه‌که‌یشی به‌م جۆره‌یه که ئەو که‌سانه:

چون گهر (چون گوهر) وه‌ک ئەو گه‌وه‌ره وه‌هان که‌وا به‌ردی گران به‌هایه و نه‌هه‌نگ له ده‌ریادا قووتی دابێ.

درنه‌نگ: له ناو نه‌هه‌نگه‌که‌دا، یا له سکی نه‌هه‌نگدا، ئەو نه‌هه‌نگه‌ی که گه‌وه‌ره به‌نرخه‌که‌ی له زگی‌دایه و به‌وه‌ه

باهه‌نگه‌ند: قورسن، به‌هه‌زن. (هه‌نگ: توانا، به‌هه‌زن، قورس، به‌هاوار، مه‌به‌ست له گه‌وه‌ره‌که‌یه له زگی نه‌هه‌نگدا وه‌ک (بیونس) پیغهمبەر (کوردی) مه‌به‌ستی له‌و گه‌وه‌ره گرانبه‌ها و، به‌هه‌زن و توانایه نیشانه‌یه بۆ داستانه‌که‌ی (بیونس پیغهمبەر «د. خ») به‌که له ناو که‌شتیه‌که‌دا ئەو که‌سانه‌ی له‌گه‌لیدا بوون، چونکه هاو‌بیری ئەو پیغهمبهره نه‌بوون و په‌په‌روی فه‌رمایشته‌کانی ئەویان نه‌ده‌کرد و خۆشیان نه‌ده‌ویست و فرییان دایه ناو ده‌ریاکه‌وه، به‌لام به‌فرمانی خوای مه‌زن نه‌هه‌نگه‌ک ئاراسته‌ی بوو، ئەو پیغهمبهره‌ی له خنکاندن به‌ئاوی ده‌ریایه‌که‌هه‌رێگار کرد و ئەو پیغهمبهره‌ی گورج (قووت دا) و زوو گه‌یاندیه‌یه قه‌راخ ئاوی ده‌ریایه‌که‌هه‌رێگار دایه‌وه سه‌ره‌زه‌وی و له مردن قوتاری کرد.

لێره‌دا (کوردی) ئەو پیغهمبهره‌ی به‌و گه‌وه‌ره گرانبه‌هایه‌که‌ی ناو زگی نه‌هه‌نگه‌که‌هه‌رێگار چواندوه‌هه‌ که چۆن خه‌زینه (گه‌نج)ه‌که له بن دار به‌رووی رووخاوی خانووه‌هه‌رێگار شاردراوه‌یه، ئاوه‌هایش ئەو پیغهمبهره به‌و گرانبه‌هایه‌ی و شکرده‌رییه‌وه له سکی (نه‌هه‌نگ)ه‌که‌دا شاردراوه‌ته‌وه.

ئهمه‌ش نیشانه‌یه بۆ ئەوه‌ی که خواپه‌رست و به‌فه‌رمایشی خوا په‌په‌رویکاران، له ئەه‌جامدا هه‌ر په‌سگار بوون له هه‌ر مه‌ترسییه‌ک به‌شیانه و پاداشی ئەوان له لای خوای مه‌زنه‌وه‌یه.

ئهم تاکه‌هه‌له‌به‌سته له (نع)دا نییه و له (گل/۳، گل/۵، گل/۶، گل/۸، ف، ص، صا، جم، نم/۱، با/۱، سجا)دا دووه‌مین تاکه و له سه‌رچاوه‌کانی (با/۱، جم، مس، عن، ن، مک، ط، شح، مع، ما/۱، ج، ه)دا سته‌یه‌مین تاکه ئهم به‌ندی دووه‌مینیه.

نیو بآلی دووه‌می ئهم تاکه‌هه‌له‌به‌سته‌ی سه‌روه‌ه له (ن، صا، مک، ط، جم، نم/۱، با/۱، سجا، جم، ق/۳، ج)دا به‌م جۆره‌ی دوا‌یی نووسراوه:

(همچو گوهر نه‌فته در سنگند) واته هه‌روه‌ک گه‌وه‌هر شاردراوه (ئاخه‌راوی ناو به‌ردن) به‌چاوه‌گه‌یران یا به‌یر له په‌یا‌بوون شوین لێ ده‌رکه‌وتنی گه‌وه‌هر، ده‌زانێک که (گه‌وه‌هر) له ناو که‌رۆکی به‌رددا په‌یا نابی، که‌واته ئهم ده‌قه له لایه‌ن فارسی نه‌زانیکه‌وه به‌و جۆره‌ی بۆ خۆیندراوه‌ته‌وه و نووسیه‌یه و شاره‌زای ئەوه نه‌بووه که‌وا (گه‌وه‌هر) له ناو به‌ردا شاردراوه نییه

و نه ئاخراوه ته ناو كرۆكى بهرد (سهنگ)هوه و هه له به. كه ئهم هه له به له (١٠) سه رچاوه ي لاي خۆم و له سه رچاوه كه ي (ج)يش دايه .

له م نيو با لييه هه له به دا له چيگه (نهفته) نووسراوه (نوهونت) كه ئه ميش هه له تره جگه له وه ي له پاشبه ندي (سنگند)دا له تاكي پيشوودا هاتووه بۆيه ناگونجی جارێکی تر له م نيو با لييه شدا دووباره ببیته وه، كه واته پاشبه ندي ئهم تاكه چيگيركراوه ي سه ره وه كه به (باهنگند) راست و به چيتره بۆ ئهم تاكه هه له به سته و به پيی دهستووری ويزه ي كۆن دهگونجی.

واتای ئهم تاكه:

له گه ل راگه ياندين و ليك دانه وه ي يهك به يه كي وشه كاني ئهم تاكه هه له به سته ي سه ره وه م واتای گشتی و مه به ستي تاكه هه له به سته ليك داوه ته وه. بۆيه جارێکی تر واتا و مه به سته كه دووباره ناکه مه وه.

له م سى تاكه ي پيشوودا واته تاكي (٢٣ و ٢٤ و ٢٥) له و (گه دا) واته (سوا لکه ر)انه ي كه له په يكارى سوا لکردنى هه رچى زۆرتر له راگه ياندينه كاني پيغه مبه رن و، ئه وه نده شكۆمهند و پايه به رز و پيزدارن، ئاخۆ ئه وى كه سوا لکه ي لى ده كرئ ئه بى له كام پايه ي بالادا بى و ئه مه ش مه به ستي (كوردى)يه له م سى تاكه دا كه (پيغه مبه ر)ه.

ئهم تاكه هه له به سته به پيی زنجيره ي تاكه كاني ئهم حه وت به نده، له سه رچاوه كاني: (نع)دا نييه و له (ط، مك)دا شانزه مين و له (ج، جم، ف، ق/٣)دا حه قده مين تاك و له (صا)دا هه ژده مين تاك و له (جم، گل/٥، گل/٨، مع)دا بيست و دوو مين و له (با/١، ص، گل/٣، ما/١)دا بيست و سييه مين و له (شح، عن، گل/٥، مس)دا بيست و چواره مين و له (سجا، گل/٦، ن، نم/١، ه)دا بيست و پينجه مين تاكه له م به ندى دوو مه دا.

٢٦- خلوت: به تهنيايى، به جياوازي، گۆشه يى، گۆشه نوشيني، گۆشه گيري، ده ركه ناري، له قه راغه وه، مه به ستي له چوونه كه ي (مه مه د - پيغه مبه رى ئيسلامه - د. خ) بۆ (ميعراج) كه به ته نهايى و گۆشه و كه ناره گيري له وديوى (عرش) واته باره گاي پيرۆزى خواى مه زنه وه كه (شه كسپير)ى كورد (مه وله ويى تاوه گۆزى) له باره به وه به جوانترين و چر و پرترين شيوه ده رى بپيوه و، فه رموويه تى:

(چوو و، ديتى و، گوتى و، بيستى و گه رپاوه،

هيشتا (حلقه ي ده ر) هه ر مه له رپاوه)

(كوردى)يشمان خۆى ئه و گۆشه گيرييه ي پيغه مبه رى خۆشه ويستى ديارى كردووه كه له (كوئ)دا بووه؟

پشت كاخ را: ئه و شوينه ي ده ستنيشان كردووه كه پيغه مبه ر (خه لوه ت)ه كه ي تيا كردووه كه ئه ويش (پشت)، (له پشتى)، (كاخ را) كاخه كه وه ي ده ستنيشان كردووه، (پشتى كاخ)ه كه ش مه به ست له وديوى كۆشك (كاخ) واته (عرش)ى خواى مه زنه وه پيغه مبه ر گيرساوته وه و له و كه ناره گيرييه دا ئامانج له (چوونه ميعراجه كه ي) يا (بران بۆ ميعراجه كه ي) تيا به جى

گه یاندووه که نه ویدیو بارهگا (عرشی خوای گه ورهوه بووه) که شاعیرمان (کوردی) به لگهی نه و گۆشه گیری کردنه ی پیغه مبهری له پشت (کاخ = کۆشک) واته (عرش) هوه به گه واهیده، واته به لگه ناوبراوکه و (کوردی) لهم تاکه هه لبه ستهیدا به وشهی (شاهید) رای گه یاندووه.

شاهد: گه واهیده ری (خه لوه) یه که ی له ویدیوی واته پشتی (کاخ = عرش) ده ستینشان کردووه و، له نیو بالی دووه می نه م تاکه هه لبه سته یشیدا، فرموویه تی:

کان دران: (که نه و) یا (نه و له و) یا (که نه و له نا و نه و):

مجمع: شوین تیا گردبوونه وه یه دا که (سه دره تمولونته ها) بووه که بارهگا (کورسی و عرشی) خوای تیدا بووه و تیا یه، نا له ویتدا له و کۆری پیکگه یشتنه دا

هماهنگد: هاومه به ست و (خوا) هه رچی ویستووه و فرمانی کردنی به سه ر پیغه مبهردا داوه. له خه لوه ته که دا پیغه مبه ریش ریکاوری ک له سه ر هه مان بیرو را و خواست و به جیکه یاندنی فرمانه که بووه، واتا هه ردوو لایان (خوا) و (پیغه مبه ر) یه کده نگ و یه ک بیرو را و هزر بوون و هه ن، به به لگهی نه وه دا که پیغه مبه ر له فرمانی خوا (که ناوه رۆکی قورئانه) ده رنه چوو ه و نه وه ی به خه لک را گه یاندووه و هه رچی وه ک فرمایشت (حه دیث) هکانی خۆی و را گه یاندنه کانی به ده می و روونکرده وه، یا به کرده وه رای گه یاندوون، هه مو له سنوور و چوارچیه ی واتا و مه به سستی نایه ته کانی قورئاندا بوون که نه وه ش به ته واوه تی (هه م ناهه نگی) بووه وه ک (کوردی) یش له و (خه لوه ته) واته له و (میعراجه) دا و له کۆر و کۆبوونه وه و به یه کگه یشتنه ی (مه جمعه) هدا، به هه م ناهه نگی، ناو نووس کردووه.

به م لیکدانه وه یانه ی تا ئیره یه، واتای گشتی و مه به سستی تاکه هه لبه سته که یشم به وردی روون کرده وه، که دلنایم تا ئیسته له چاپه مه نیی کوردیماندا نه مه یه که مین جاره ناوا روونکرده وه و لیکدانه وه و واتا و مه به سته که ی را بگه یه نریت. هه ر نه و (هه م ناهه نگی) یه ش له کۆری زیکر و له چله ی خه لوه کیشی و خۆ له که مه نددان و له به ند و باوی ریا زه ت و ته هلیله ی صۆفی و مرید و ده رویشاندا به ته واوی ره نگ ده داته وه که به رامبه ر به خوای مه زن ده یکه ن، هه روه ک چۆن هه م ناهه نگیه که ی کاتی میعراجیش که به ریا بووه، نه مانیش ناوه ها. که له م به ند و باوی چاکه کانی صۆفیتی و ده رویشی و مریدایه تی و خوا په رستیدا هاومه به سستی و وه ک پیغه مبه ر (له یه ک ته ل ده ده رین) و یه ک ریکه ن و (کوردی) یش له رووی نایندارییه وه له پایه ی (مه نصور) و (غه زالی) که متر نه یووه.

نه میش جیاوازیه کانه:

کاخ را له (نم/۱، ن، با/۱، گل/۵، گل/۸، ج) دا نووسراوه: (کاخ شاهیدی ماست) واته (کۆشکه که گه واهیده ره بۆ ئیمه) - نه میش وه ک دیاره - هه لبه سته که له نگ ده کات له (کیش) دا.

کانده ران، له (عن، گل/۳، ما/۱) دا نووسراوه (که آندران) واته کی نان ده ران. نه میش دیسانه وه جۆره قورسییه کی له (کیش) دا پپوه دیاره.

کاندهران، له (گل/۵، گل/۶، ص، صا، شح) دا نووسراوه: (ئاندهران) که ئەمیش ناگونجی.
کاندهران، له (مع، ن، گل/۸، حم، نم/۱) دا نووسراوه: واندهران – ههروهه ئەمیش دهگونجی.
هماهنگند، له (عن نوسخه) دا نووسراوه (یهک ئاههنگه‌ند) که ئەمیش دهگونجی.

هه‌سه‌نگاندن:

ئەم تاکه هه‌لبه‌سته به‌لگه‌ی به‌هێزی ئاینداری و خواناسیی راست و پاک و قوولی
ئاگه‌داربوونی (کوردی) ده‌گه‌یه‌نی له ئاینی ئیسلام. ئەم تاکه هه‌لبه‌سته به‌پێی زنجیره‌ی
تاکه‌کانی ئەم حه‌وت به‌نده له سه‌رچاوه‌کانی (ط، ف، مک) دا نییه و له (ج، جم، ق/۳) دا
هه‌ژده‌هه‌مین تاک و له (صا) دا نۆزده‌هه‌مین و له (حم، گل/۸، مع، نع) دا بیست و سییه‌مین تاک و
له (با/۱، ص، گل/۳، ما/۱) دا بیست و چواره‌مین تاک و له (شح، عن، گل/۵، مس) دا بیست
و پینجه‌مین و له (سجا، گل/۶، ن، نم/۱، ه) دا بیست و شه‌سه‌مین تاکي ئەم (حه‌وت به‌ند) هیه
له‌م (به‌ندی دووهم) هه‌دا.

وه‌ک ده‌رده‌که‌وی ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌روهه که ژماره‌که‌ی گه‌یه‌ته (۲۶) و که‌چی تازه
نوسخه‌ناته‌واوه‌که‌ی (ج) هه‌ژده‌هه‌مین تاکه، به‌واته: تاكو ئیره (۸) تاکه هه‌لبه‌ستی ناته‌واوه
که‌چی ئەم هه‌موو دا‌کۆکییه له‌و نوسخه‌ناته‌واوه‌ی خۆی ده‌کات و هه‌شته له به‌ندی دووهم‌داین
و ده‌بی له کۆتایی تاکه‌کانی ئەم (حه‌وت به‌ند) نوسخه‌که‌ی (ج) چه‌ندی ناته‌واو بیت....

۲۷- گرچه: ئەگه‌رچی، هه‌رچه‌ند، له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا، به‌وه‌یشه‌وه.

ظاهر: ئاشکرا، (به‌رواله‌تی مه‌به‌سته)، دیاری، نویمان.

به‌کلبه‌اند: له کولبه‌دان. کولبه: کۆخته، کۆلیت، خانووی زۆر بچووک وه‌ک خانووی (گوندانی) ی
هه‌ژار، مه‌به‌ستی له شوینی تیا ژیانی ئەو هه‌ژار و گه‌دایانه‌یه، که له تاکی یه‌که‌می ئەم (به‌ندی
دووهم) هه‌دا ناویان براوه، که ئەوانه شوینی تیا نیشته‌جێبوونی (کۆشک و ته‌لار) ئاساییان
مه‌به‌ست نییه و، هه‌ژارانه ده‌ژین و به‌دل و ده‌روون له ناخه‌وه هه‌میشه له پشت ئەو کۆشک
(عه‌رش) هه‌ ئەژین که له تاکی پێشوودا هاتوو و هه‌میشه هۆش و هه‌زیان له‌وییه، واته
هه‌روه‌ک له (گه‌وره‌ترین و (چاکتر)ین و به‌ناوترین کۆشک و ته‌لاردا بژین، خۆیان وه‌ها ده‌بینن،
ئەگه‌رچی له رواله‌ت (ظاهر)یدا له بی نه‌وایی و دل به‌جیهانییه‌وه نه‌بوونیان، شوینی راستی
تیا ژیانیان (کولبه‌یه).

ساکن: نیشته‌جێ، تیا بوو، تیا دا دانیشتوو. که مه‌به‌ستی له‌وه‌یه ئەو خواناس و خواپه‌رست و
په‌یره‌ویکارانه دۆستی پێغه‌مبهری ئیسلام وه به‌رواله‌ت له کۆخته (کولبه‌) دا ژیاون (ساکن
بوون) به‌لام:

باطنی را: له ده‌روونه‌وه، له ناوه‌وه، له نادیاڕیدا، به‌نادیاڕی، به‌نه‌ینی.

مه‌به‌ستی (کوردی) له‌م (باطینی) ناو بردنه‌ی ئەو (گه‌دایان) و هه‌ژارانه بووه که ئەگه‌رچی
به‌سه‌رزاری ئەوه‌نده بی نه‌وا بوون به‌ته‌نگ خۆشیی ژیان و نیشته‌جێبوون له کۆشک و ته‌لاره‌وه
نه‌بوون و زۆر ساده و صۆفیانه ژیاون، که به‌پێی ئەم راگه‌یاننده‌ی (کوردی) هه‌ر ئەوانه له

پووی (باطنی) یهوه واتا له دل و دهر وون و ناخیاندا ئەوه بهپاکی خواناس و ئایندا بوون ههمیشه له ناخهوه شایان بوون بهوهی که بههۆی ئەو ریگه راستهوه که گرتوویانه خویمان وهما پهچاو کردوه که لهوپهپی کامهرانی و له ناو نایابترین کۆشک و تهلاردا دهژین، چونکه پروا و هیوایان بههیز بووه که پاداش و ئاکامی ئەو پێبازهیان رازیبوونی خوایه لێیان و گهیشتنه به(بهههشتی بهرین) وهک لهم نیو بآلی دووهمی ئەم تاکه ههلبهستهی سهروهههه (کوردی) پیتی راگهیاندووین.

بهجان: بهگیان، له قوولایی دهر وونهوه، له ناخهوه، واته له ناخهوه وهک:
شباهنگند وهک (شهباهنگ) وههان.

شباهنگ: کهلهشیری بهربهیان خوین، ئەو مهل و بالئاندهی له بهربهیاندا دهخوین، وهک بولبول که له بهربهیاندا ئەخوین.

شباهنگ: ئەستیرهی بهربهیان (نجمه الصباح) که بهکوردی ئەستیرهی (کاروانکوژه) و بهعهربی (شهعرا) (شهعراى بهیانی) یشی پێ دهگوتری، ئەم ئەستیرهیه سهه بهکۆمهله ئەستیرهیهکه، یا یهکیکه لهو کۆمهله ئەستیرهیهی به(گهورهترین سهگ = الکلب الاکبر) ناو براوه.

ئهمجا با بگه پیمهوه سهه ههه یهکی لهو واتایانهی (شباهنگ) وه پهیههندی ئەو واتایانه به ناوه پۆکی ئەم تاکه ههلبهستهوه:

۱- شباهنگ: کهلهشیری بهربهیان خوین، نیشانهیه بۆ (شهه بیداری) واته بهشهه و نهووستنی ئەو ههژار و گههه و خواپهستانهه که بهپیتی نه ریتی ئایینی ئیسلام که شهه و نهووستن و (زیکر و ناوی خوا بردن) و له خوا پارانهوه و؛ خهه ریکبوون بهسوننهتی (پێغه مبهه «د. خ» وه).

ههروهها له رێبازه صۆفیگه ریههکانی وهک (شانلی) و (رهفاهه) و (مهولهوی) و (قادری) و (نهقشبهندی) و... دا که ههه یهکی لهم (طهه ریهه تانه) بهرنامهگهلی تایبهتی ههیه، بۆ ههه بۆنهه ئەو زیکر و تهه لیله و چله کیشی و خهلهوهیه لهو بۆنه تایبه تانه دا.

که مههه سستیکی (کوردی) لهو جۆزه (زیکر) انه بووه لهو شهه ونوێژ و شهه بیدارییهه دا وهک خویندنی کهلهشیر له بهربهیاندا یا خویندنی ههه پهله وه ریکی تری بهربهیانی که وهک ئەو گهه ایانه به(ظاهر) و (باطن) پیوه دیارن. له رێبازه صۆفیگه ریههکاندا به(نالیه صوبحههه) ناو ئەبرین و مهولانا خالیدی نهقشبهندی له ههلبهستیدا لهم نالهیه دواوه.

۲- شباهنگ: ئەستیرهی بهربهیان (کاروانکوژه) ی که لپی دواوم که هههه روهه روناکترین و رهنگ زیویتی دایه بهجریوه جریوی رووناک و سپیهه کهی پتر له ئەستیرههکانی دیکه دهنوین.

ئهم ئەستیرهیه له زانیاری گهه روونناسی (ئەستیرهه شوناسی ئایینی ئیسلامدا، شوینیکی دیاری پیرۆزی ههیه و بهند و باوی سههیر سههیر و بیروپروای جۆراوجۆری بهرامبهه ههیه وهک ئەوهی که ئەگهه لهگهه کاتی بانگدانی ئیوارههه ئەو ئەستیرهیه ههلبیت ئەوه نیشانهی خیر و

خۆشى و تەندروستى و كامەرانى و بەپىتتى كشتوكالى و ئاژەلدارىيە .
 (كوردى) و، جارى تىرىش لەم پەراوويىەدا و بەبۆنەى ترەو نىشانەم بۆ ئەو كەردووە كە
 زانايەكى گەورە و شارەزاي زانستى گەردووناسى (ئەستىرەشوناسى) بوو و ھەر ئەو
 زانايەتییەى بوو كە لە زانايەكى مەزنى گەردووناسمان (رەنجوورى) نزيك كەردووەتەو و
 نامەى بەھەلبەستيان لە نىواندا ھەبوو و لەم پەراوويىەدايە .
 ئەم نىشانە كەردن بۆ ئەو ئەستىرە زۆر رووناك و جريو جريوکارەى (كوردى) چواندى ئەو
 (گەدا و ھەژار) ھەناووانەى بەرووناكى بەخشيەى ئەستىرەكە، پىشنگەرى ئاينى ئىسلام،
 رېزمەندى پەپىرەويكارانى ئاينەكەن و بەو بەنديوارىيە توند و تۆلەيانەو بەخوا و بەپىغەمبەر و
 بەئاينەكەو شۆمەندن و شوپنى ديارى خويانيان لە دلى ئىسلامە راستەكاندا كەردووەتەو .

جياوازيەكانى ئەم تاكە ھەلبەستە:

گرچە ظاهر، لە (مع)دا نووسراو: ظاهيرا گر = ظاهرن گەر، يا (ظاهيرا گەر).
 باطنى را، لە (ن، مع)دا نووسراو: رهنماو = رهنوماو، كە ئەم راگەيانەيش واتا نادات و
 ئەشى ھەلەى نووسىنەو بەتت.

وھك لە تاكە ھەلبەستى پيشوودا رامگەياندا، ئەم تاكە ھەلبەستەى سەرەو، وھك تەواو كەرى
 واتاى تاكە ھەلبەستەكەى پيشوو، وھايە .

كە لە ویدا لە كۆشك (عرش) و پشت كۆشك = ئەودىوى دەرەو كۆشكەكەو دەست پىكراو
 و لىرەى ئەم تاكەى سەرەوھشدا، شوپنى ئەو گەدا و ھەژارانە بەكولبە ناو براو كە بە گيان
 (جان) و دل و لە ناخەو پەيوەندن لەگەل ھاوئاھەنگىيەكەى تاكى پيشوودا بەپادەيەك بانگى
 زىكر و شەنوويژ و شەو بىداریيان وھك خويندى بەرەبەيانى باندەكان ئەبىستىت لەو شوپن
 كۆيوونەوھياندا كە (سەدرەتولونتەھا) واتە ھەرە ئەوپەر و لووتكەى ھەرە بەرزى ئاسمان و
 بارەگای خوايە ئەو گەدايانە وھك ئەستىرەى گەش و پرووناك بەجریوھكەى (كاروانكوژە) لە
 (پىشنگدان) دان .

واتاى گشتى:

ئەو گەدايانە لەگەل ئەوھشدا لە پوالتەدا وھك كولبەنووشين دەبىزىن ئەوھندە خو دەرەخەرن لە
 خواپەرسىدا و پىوھى ناناژن ھەر ئەو گەدا و خواپەرسەتەنە لە قوولايى دەروونياندا ئەستىرە
 پەرتەوينەكەى كاروانكوژە و دەنگى زىكر كەردنيان .

ئەم تاكە ھەلبەستەى سەرەو، بەپى زنجىرەى تاكەكانى ئەم ھوت بەندە لە سەرچاوەكانى
 (با/۱، ج، جم، حم، سجا، شح، ص، صا، ط، ف، ق/۳، گل/۳، گل/۵، گل/۶، ما/۱، مع، مك،
 نع، نم/۱)دا نيە و لە سەرچاوەكانى: (گل/۸)دا بىست و سىيەمىن تاك و لە (عن، مس)دا
 بىست و شەشەمىن و لە (ن، ه)دا بىست و ھوتەمىن تاكە .

۲۸- ھمە: ھەموو، گشت، سەپاك، بەجاری، ھەمك، كە مەبەست لەو (ھەموو)انە، ئەو گەدا و
 سواكەرانەى سەر بەبىروا و راگەياندى پىغەمبەرەكەيانن .

پیل: فیل، زهبللاحتترین گیاندارى سەر زهوى ئەم سەردەمه‌مانه و به‌گیاندارىكى زۆر به‌هێز ناسراوه كه مالى (كهوى) كرا، گه‌لى كارى گران و سهختى پى ده‌كړى كه له دهست چەندین زهلامى به‌هێز نه‌یهت.

افگنان (ئه‌فگه‌نان): یمینه‌ران، بۆردهران، به‌زه‌ویدا‌هران، مه‌به‌ست له فیل شكینه‌كانه كه ئەوه‌نده به‌هێزن فیل ده‌به‌زیتن.

لێره‌دا مه‌به‌ست له زۆرانبا‌ز و پال‌ه‌وانی‌تى نییه، به‌شكو مه‌به‌ست له‌وه‌یه كه ئەو گه‌دا و هه‌ژارانە له په‌یره‌وی‌کردنى پێغه‌مبه‌ره‌كه‌یاندا ئەوه‌نده به‌هێز و توانا و سه‌رکه‌وتوون كه (كوردی) چواندوونى به‌فیل یمین، مه‌به‌ستى ژیره‌وه‌ترى (كوردی) ئەوه‌یه كه په‌یره‌وی‌كاره‌كانى پێغه‌مبه‌ر له‌ پله‌ی هێز و توانا‌یه‌دان كه ئاخۆ خودى پێغه‌مبه‌ره‌كه‌یان ده‌بێ له چ تین و كورپى (مه‌عنه‌وى) و لێهاتوویى دا‌بیت - ئەمه‌ش جوژه هونه‌رمه‌ندیه‌كى وێژه‌یى كه له‌سه‌ر زا‌ریدا له‌و گه‌دا و هه‌ژارانە داوه و له راستیشدا مه‌به‌ستى له توانای پێغه‌مبه‌ره.

(كوردی) هه‌ر له هه‌لنانى (گه‌دا)‌یه‌كاندا‌یه كه مه‌به‌ستى له هه‌لنانى پێغه‌مبه‌ر «د. خ» و فه‌رموویه‌تى:

آهوش = آهو = ئاسك، مامز، ئاهوو، جه‌یران) وه (وش = شێوه، وینه، دیمه‌ن، چه‌شن، جوژ، رهنگ) له جوانى و دل‌گیریدا، كه ئاسك په‌كێكه له گیانداره‌ كا‌وێژكاره‌كانى له نه‌ژادى مه‌پ و بزى و گا و مانگا و گامیش و مه‌ره كێوى و بزى كێوى و ئەمانه كه به‌جوانى و قه‌شه‌نگى به‌ناویانگه و له جوژى (دوو سم)ه‌كانه.

(كوردی) كه ئەم رواله‌ته جوانیانه‌ى دا‌ونه‌ته پال ئەو گه‌دا و هه‌ژارانە كه مه‌به‌ستى له‌وه‌یه كه ئەوه‌نده دل‌گیر و په‌سندن به‌لای خوا و پێغه‌مبه‌ر و خه‌لكییه‌وه به‌تایبه‌تى به‌لای بېروا به‌هێزه‌كانى رېبازى ئیسلامییه‌وه ئەویش به‌هۆى په‌یره‌وی‌کردنى ئەو رېباز‌ه‌یانه‌وه، ئەوه‌نده جوان و به‌گه‌نكر‌اوى كرددوون، كه هه‌رچى ناشیرینی و خراپى و نام و نه‌نگى بێ تیاپاندا نییه له‌ پرووى مرۆفایه‌تییه‌وه و زۆر دل‌سوژن به‌رامبه‌ر به‌مرۆف (هه‌موو مرۆف) كه ئەو هه‌لویتسه‌یان وه‌ك جوانی ئاسك (ئاهوو)ه. له كاتێكا ئەمانه له په‌یره‌وانى رېباز‌ه‌كه‌ى پێغه‌مبه‌رن و لێره‌دا (كوردی) به‌خشكه‌یى ئەو (پێغه‌مبه‌ره «د. خ»‌یه‌ى هه‌لناوه. (كوردی) هه‌ر به‌مه‌نده‌وه له‌م بواره‌دا نه‌وه‌ستاوه به‌شكو فه‌رموویه‌تى:

ملك اخلاق: فریشته ره‌وشت له فریشته (مه‌لائیکه = مه‌له‌ك) به‌ره‌وشت و خوو (ئه‌خلاق)‌ى په‌سند و به‌رن ناسراون و (كوردی) ئەو گه‌دا‌یانه‌ى له باره‌ى ره‌وشت و خووى په‌سند‌ه‌وه چواندووه به‌(مه‌له‌ك = مه‌لائیکه = فریشته).

(كوردی) فه‌رموویه‌تى ئەو گه‌دا و په‌یره‌وی‌كارانه‌ى تۆ ئەى پێغه‌مبه‌ر به‌هه‌موو هێز و تین و دل‌گیری و ره‌وشته به‌رز‌ه‌یانه‌وه هه‌ر له رهنگ و دیمه‌ن و رواله‌تدا مرۆفن، نه‌ك فریشته. ئەمیش جوژه هه‌لنانیكى زۆر گه‌وره‌ى ئەو گه‌دا‌یانه و بیره‌کردنه‌وه له هێز و تین و دل‌گیری ره‌وشت و خودى پێغه‌مبه‌رى، داوه‌ته ده‌ست بیسته‌ر و بێژه‌ر و خوینه‌ره‌وه‌ى ئەم تاكه هه‌له‌به‌سته.

جیاوازییهکان:

افگنان و، له سه‌رچاوه‌کانی: (نم/۱، با/۱، عن، مک، ط، ج، جم) دا نووسراوه، (افگنان) که پییتی (و = وا) هکه‌یان تیا نووسراوه که هه‌له‌ی نووسینه‌وه‌یه.

پیل، له (گل/۵، ما/۱) دا نووسراوه (پل) که ئەمەش راست نییه، چونکه (پل) واتای دەست دەدا و (پیل) یش له کوردیدا (شان و قۆل) ه به‌لام (کوردی) له هه‌لبه‌سته‌که‌دا مه‌به‌ستی له (پیل) = (فیل) ه وهک له پیشه‌وه لیکم داوه‌ته‌وه. که مه‌به‌ست له (فیل) ه، نهک (پل = دەست) و من پیم وایه هه‌له‌ی نووسینه‌وه بیت و ده‌شی (کوردی) له و جه‌نگه‌ی عه‌ره‌به‌کان دوابی که له هیرشی ئیسلامیاندان بۆ سه‌ر خاکی (نارییه‌کان) (فیل) ی (ناریانییه‌کان) یان به‌(شیر) شپرزه کردوه.

ئهم تاکه هه‌لبه‌سته به‌پیتی زنجیره‌ی یه‌ک له دوا‌ی یه‌کی تاکه هه‌لبه‌سته‌کانی ئهم (حه‌وت به‌ند) ه فارسییه‌ی (کوردی)، له سه‌رچاوه‌کانی (ف) دا نییه و له (ط، مک) دا هه‌فده‌مین تاک و له (ج، جم، ق/۳) دا نۆزده‌مین تاک و له (ط) دا بیسته‌مین و له (حم، گل/۸، جم، مع، نع) دا بیست و چواره‌مین و له (با/۱، ص، گل/۳، ما/۱) دا بیست و پینجه‌مین و له (شح، گل/۵، مس) دا بیست و شه‌شه‌مین تاک و له (سجا، عن، گل/۶، نم/۱) دا بیست و هه‌وته‌مین و له (ن، ه) دا بیست و هه‌شته‌مین تاکی ئهم هه‌وت به‌نده‌یه.

۲۹- گاه: جارێ، جارێک، ده‌می، کاتی، گاڤی، گاڤه‌ک.

در گنج: له گه‌نجینه‌ی، مه‌به‌ست له‌وه‌یه له ناو خێر و بیری.

دلبری: خۆش و بیستراوی، که مه‌به‌ست له (شادمانی، شکۆمندی) یه.

مبسوط: دلکراوه، دلواز.

گه: کاتیکی تریش، ده‌میکی تر.

زرنج: له ئه‌رکی، چه‌وساوه‌یی.

زمان: رۆژگار.

سبک سنگند: بی نرخن، کهم پیزن، بی نازن.

جیاوازییهکان:

گه‌نج، له سه‌رچاوه‌کانی (نم/۱، عن، گل/۲، گل/۵، گل/۶، گل/۸، سجا، ط) دا نووسراوه (کنج) واته (کونج).

له نامیلکه‌که‌ی (ج) دا نووسراوه:

«لای (کاکه‌هه‌می مه‌لا که‌ریم): (ط) دا (گه‌نج)، (کونج) ه، واتا (گۆشه) که له‌گه‌ل دل‌به‌ری و که‌یفخۆشیدا ریک ناکه‌وی».

به‌لام ئهم نووسینی (کونج) ه له‌باتی (که‌نج) وه‌نه‌یی هه‌ر له‌نوسخه‌که‌ی (مامۆستا محه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم) واته (ط) دا نییه به‌شکو وه‌ک دیاریم کردوه له (۹) نوسخه‌ واته سه‌رچاوه‌ی تریشدا هه‌ر به‌(کونج) نووسراوه، وه‌ک له سه‌ره‌وه هه‌ر (۱۰) نوسخه‌که‌م دیاری کردوون به‌جیاوازییه‌کانیانه‌وه.

گه، له (نم/۱) دا نووسراوه (که) پیم وایه هه لهی نووسینه که (سه ره گاف) که ی نه نووسراوه و له رینووسی فارسیدا نه وه باوه.

رنج زمان سبک سنگند، له (ن، نم/۱، با/۱، مس، حم، ق/۳) دا نووسراوه: (طول زمانه درنگه ند = طولی زهمانه دهر نه نگه ند)، پیم وایه له ئاکامی چاک نه خویندنه که ی دهقی تاکه که ی سه ره و هدا به ناچاکی نووسرابی و ئاوه ها شتوا بی.

رنج زمان سبک سنگند، له (گل/۳، گل/۵، مک، ط، ج، جم) دا نووسراوه (طول زمانه دل تنگند) - پیم وایه نه میش وهک نه وی سه رووی به سه ر هاتبی.

واتای گشتی ئه م تاکه هه لبه سته:

ئه م تاکه ش هه ر درتزه پیدانی باسی ئه و (گه دایان) هیه که لیره دا (کوردی) به م جوړه ی ناو بردوون:

ئه و گه دایانه جار جار وهک له گه نجینه ی پر خیر و بیری خویش و یسترای خویندا خوینان به خه م لاوی و دلخویش ده بینن که به کرده وه و گوتار و ته نانه ت به بیر کرده وهش خوی مه زن و پیغه مبه ری خویشه ویستیان له خوینان رازی کردووه، چونکه په پیره ویی فه رمایشه کانی ئه وانیان کردووه.

به لام وهک له نیو بالی دووه می ئه م تاکه دا هاتووه هه ر ئه و گه دایانه جار جاری تریش خوینان له نازار و ئه رک و په نجی ناخویشی تیکرای ژبانیاندا و له ناهه مواریی رۆژگار (زهمان) دا، خوینان له جیهاندا به بی ناز و که م ریز و ریسوا ده بینن، به ده ست بی برویان و گومر ایا نه وه. ئه م تاکه هه لبه سته له (صا، ف) دا نییه و له (مک) دا هه ژده مین و له (ج، جم، ق/۳) دا بیسته مین و له (ط) دا هه ژده مین و له (گل/۸، مع، نع) دا بیست و پینجه مین و له (با/۱، ص، گل/۳، ما/۱) دا بیست و شه شه مین تاک و له (حم، شح، گل/۵، مس) دا بیست و هه وته مین و له (سجا، عن، گل/۶، نم/۱) دا بیست و هه شته مین و له (ن، ه) دا بیست و نۆیه مین تاکه.

۳۰- طائر وهم: مهل، بالنده، په له وهر.

وهم نه وی هه ر له هزر و بیر و هوشدا هه یه و له بوونیتیدا نییه.

طائر وهم: مه به ست له و بالنده ئه فسانه یه یه که هه ر ته نیا ناوی هه یه و خو ی له بوونیتیدا نه بووه و نییه، که به زمانی (کوردی) به (سیمرغ) ناوبراوه و ناو ده بریت و به عه ره بی (عه نقا) و به فارسی (هوما) یه و له زمانه ئه وروپاییه کاندا (مه لی ئه فسانه یی) یه.

(سیمرغ) بالنده یه کی ئه فسانه یییه له فۆلکلوری گه لاند، جیگه ی گه وره و فراوان و به ریز و شکۆمه ندی و بگره پیروزیسه و، سه دان جوړه چیرۆکی ئه فسانه یی له سه ره.

هه ر بۆیه (کوردی) ی شاعیرمان به (طائری وهم) واته فرنده ی گومانیی ناو بردووه. ئه م (مه له ئه فسانه یی) یه له که له پووری کورده واریدا به بالنده (مورغ) یکی زۆر گه وره، ره چاو کراوه که زه لامیکی زه به للاح ده توانی له سه ر پشتی دانیشی و هه ردوو لنگی به ملا و ئه ولای شان و ملیدا شو ر بکاته وه. له تین و هیژدا توانای هه لگرتنی ئه و زه لامه زه به للاحه ی هه یه که بتوانی پتووی

بفریت، بهئاسماندا. ههروهه یا بهنینۆکی چنگهکانی ههمان زهلام وه یا بهدهنووک ههلیگری و پیوهی پهرواز بکات بفری بهئاسماندا. بهدووری نازانم له بهر ئه وه زه به للاحیهی ئه وه بالندهیه بی که له زمانی (کوردی) دا به (سیمورغ) یا (سیمرغ) ناوبرای. واته ئه وهندهی (سی) په له وه (مورغ) ه.

له وه هیز و تینهیه وهیه که به په له وه ریکی زۆر تیژ ره وه و چوست و زیرهک ناسراوه له رووی ههست و هوشه وه به بالندهیه کی زۆر چاکه کار و خیره وه مند ناو براوه که چه ندین جار فریای لیتقه و ماویک که وتوو له ناو ده ریادا که (که شتی یا به له م) هکه ی کون بووه و که وتوو ته ژیر ناوه وه، یا له بیابانیتی چۆل و کاکه به کاکیهی بی ناو و بی زینده وه و بی ناوه دانی، یا له دۆلیکی کپ و قوول و فراواندا که ریگه پیا هه لزان و پیا سه رکه وتنه وهی نه بیته و، پریش بی له هه ژدیهای کوشندهی ههوت سه ر یا له بن ههوت چینه ی زه ویدا که ده ره تانی سه رکه وتنه وه بو سه ر رووی زه وی بیته، یا له هه ره قوولایی ئه شکه وتیکی تاریک و نووته کی سامناکدا، یا به سه ر چیا به کی سه ختی هه زار به هه زاره وه که ریگه ی پیا دا کشانه خواره وهی نه بیته و... هتدا. ئه وه بالندهیه فریای کوره که چه له ی داستانیکی یا قاره مانه ی چیرۆکیکی یا داموویکی بی ده ره تان که وتوو وه و به چنگ یا ده نووک ئه وه زه لامانه ی هه لگرتوون، یا بو یان نیشته و ته وه و، سواری کۆلی خۆی کردوون و گه یاندوونیه ته جیگه ی ئه وتۆ که به ئاسانی رسگار بین و بگه نه وه شوینی خوازوای خۆیان و (له مردنی به سزاوه) رسگاری کردوون، خسته و نیه ته جیگای ئاسووده یی و ئاسایش و ئارام و ده سه لاتداری و ژینگه ی ژیا نی خو شی و به رفه هی.

ههروهه به وه فریا که وتنه ریگه ی سه دان فرسه خ و سه الهه ی سالی بریوه له پیناوی قوتار کردنیاندا. له رووی ئه وه وه که به فرنده یه کی (بیروژ) ناسراوه له چیرۆکه گو ی ناگردانییه کانماندا هاتوو که سه به ری ئه وه (سیمرغ) ه له مرینیدا به سه ری هه ر که سه یک که وتبی، ئه وه که سه به بی گومان بووه به (پادشا) و ژیا نی به کامه رانی و ته ندروستی و خو شی و ده سه لات و سامانداری و ته مه نی دریزی به سه ر بردوو ه.

سه دان داستان و چیرۆکی له م چۆرانه له که له پووری گه لاند و له وانه له هی کوردیشدا هاتوو ه. هۆنه ران زۆر جار له هه لبه سه سه کانیاندا ناوی ئه م بالداره ئه فسه لانه ییه سه رسوره یینه یان بردوو ه، له وانه شیخ ره زای تاله بانی که فه رموویه تی:

سی (ئیسیم) هه ن بی (موسه ماما)، هه ره کو (ئاوی به قا)

ته ییری (عه نقا)، شاری (جابولقا)، پلاوی (خانه قا)

(کوردی) ی شاعیرمان ئه وه گه دا پر برویا نه ی چواندوو به م (مه ل) ی (سیمرغ) ه، له چوست و چالاکه ی زیره کی و، چاکه کاریدا و، له به راستی پاکی خواناسی کردندا، ههروهه به:

مسرع الافکار و اتا له هزر و هوش و بیر و ههستیاریی ئه وه (گه دا) یانه شدا، که ئه وهنده شاره زان، هه روا به ئاسانی له خسته نابرین و زۆر به خیرایی بیر ده که نه وه و ده گه نه ئه نجامی راستی له په ره ویکردنی فرمانه کانی خوا و پیغه مبه ردا.

ئەم شاعیرە لەگەڵ ئەمانەشدا بەجۆریکی تر لەو گەداپانە دواوە و لە نیو بآلی دووهمی ئەم تاکە
هەلبەستەیدا فەرموویەتی:

در بیابان وصلشان: لە چۆڵەوانیی گەیشتن بەئاواتیان، ئەوانە بەو هەموو پڕاڵتە
چاگانەیانەو دیسان:

لنگند: شەلن، دەشەلن.

بیری ناوەرۆکی ئەم تاکە هەلبەستە دەمبات بەلای تاکە هەلبەستەکی فارسیی شیخی سەعدی
شیرازی وە کە لە بارەى ئەو جۆرە پیاوچاک و پێغەمبەرەنەو فەرموویەتی.

«گهی برطارم اعلا نشینیم

گهی تا پشت پای خود نبینیم»

کە (سعدی) ئەمەى بەحەزەرتی (یەعقوب) ی باوکی حەزەرتی (یوسف) دا هەلداوە بەواتا ئەو
جۆرە کەسانە (جاری وا هەیه کە لەسەر هەیوانی هەرەبەرز واتە بەپاڵ بارهگای خوا (عرش)
داده‌نیشن) وەک لە لێکدانەوێ تاکى یەكەمى ئەم بەندى دووهمە لەمەر (گەدا) وە نووسییومە و
ئەمجا سەعدى لە نیو بآلی دووهمى هەلبەستەکەدا فەرموویەتی:

«هەر ئەوانیش چاویان هانای پشتی پێی خۆیان ناکات» کە مەبەستی لەو بوو کە (یەعقوب)
کە کورەکانی لە سەیران هاتنەو و (یوسف) ی برایان هاویشتبوو، ناو بیریکەو و بەباوکیان
گوت کە (یوسف) گورگ خوار دوویەتی و (یەعقوب) بەو پێغەمبەریتی و چاوی نەینى بینییەو
بروای بەو هەوالەى کورەکانى کرد، لە هەمان کاتدا کاتى براکانى چوونە (میسر) بۆ هیتانی
(گەنم) ی خوار دەمەنى سالى خۆیان و لەوێ تومەز پاشای میسر (یوسف) ی برایان و
براکانى خۆى ناسییەو کە زانى باوکیان لە تاو خەفەتى (یوسف) کوێر بوو، کراسیکی
خۆى دانى بەنیشانەى مژدەى نەمردنى خۆى هەر ئەو (یەعقوب) ی کە هەستى دەکرد
بەدرۆیەکەى کورەکانى هەر ئەو لە دووری چەند فرسەخەو گوتى (بۆنى یوسف ئەکەم لیم
نزیك دەبیتەو) و هەستى کرد لەو دوورەو بۆنى کراسەکەى یوسفى کرد و کە کراسەکەى
گەیشتی چاوی چاک بوونەو. ئەمجا لەوانەیه و بەدووری نازانم کە شاعیرمان (کوردى) بیری
ئەم تاکە هەلبەستەى خۆى لە تاکە هەلبەستەکەى شیخی سەعدیەو بى کە لە شوینى تری
ئەم پەراویبەدا ئەم بۆچوونەم جاری تر راگەیاندوو.

جیاوازییەکانى ئەم تاکە:

طائر، لە (نم/۱) دا نووسراو (طایر)، نادروسته.

وهم، لە (صا) نووسراو: هم = هەمم - ئەمیش نادروسته.

مسرع، لە (ف) دا نووسراو: مسرع - دیسان نادروسته لە نووسیندا.

الافکار: تەنیا لە (عن) دایە و لەبەرئەو کیشەکەى لەنگ نابى، بۆیه لە سەرەو جیگیرم کرد و
سەرچاوەکەش شوینى بروایە.

الافکار، لە (ق/۳، گل/۳) دا نووسراو بافکار - ئەمیش لەنگ و هەلەى نووسینە.

وهصلشان، له (عن، گل/۳، گل/۶، نم/۱، ما/۱، سجا، جم، صا) دا نووسراوه وصفشان (وهصفشان) - ئەمیش له رووی دەستووری زمانی و فەرھەنگیشەوہ ناگونجی، چونکە (ئەوان له بیابانی وصفیان) وانا نادات کە چۆن خۆیان تیایدا لەنگن (شەلن).
 له (ج) دا مامۆستا بەرامبەر بەم (وهصلشان) و (وهصفشان) نووسیویە:
 «لای مامۆستا سەجادی - (وهصف) باشترە» منیش بەرامبەر بە تێچینە بیروپرام وەھایە کە ھەرگیز (وهصفشان) ئەوھندی (وهصلشان) پڕ بەپڕ و جیگیر و گونجاو نییە، ھەر بۆیە لە سەرھوہ (وهصلشان) م جیگیر کرد و بەر لەم تێچینە مامۆستا (ج) ھۆی ئەم رایەیی خۆم دەرپریوہ و ئەوھتا مامۆستا (ج) بەم جۆرە لەسەری ھەلی داوھتی و با خۆیندەواری شارەزا بپریار لەسەر راستترینی (من و ئەو) بدن، تاکو لە چاپی دووھمی ئەم پەراویبەدا ئەو رای خۆیندەوارە بەر چاپ بکەوێت.

واتای گشتی:

ئەو گەدایانە وەک سیمرغ لە رێبازەکەیاندا گورج و چاکەکار و پیرۆزن و ھەست و بیر و ھێزیان زۆر بەختیاری دیتە کار لەو رێگەیی خواناسییەیاندا بەلام ھیشتا ھەر خۆیان بەگوناھبار دەزانن وەک لە بیابانیککی چۆلەوانی و بی ئاو و ئاوەدانیدا بن و لەنگ (شەل) بن ئاوەھان.
 ئەم تاکە ھەلبەستەیی سەرھوہ بەپیتی زنجیرەیی یەک لە دوا ی یەکی تاکەکانی ئەم (حەوت بەند)ە، لە سەرچاوەی (ف) دا ھەژدەمین تاک و لە (ط، مک) دا نۆزدەمین و لە (ج، جم، ق/۳، ص) دا بیست و یەکمەمین و لە (مع، نع، گل/۸، حم) دا بیست و شەشەمین و لە (با/۱، ص، گل/۳، ما/۱) دا بیست و ھەوتەمین و لە (شح، گل/۵) دا بیست و ھەشتەمین تاک و لە (سجا، عن، گل/۶، نم/۱) دا بیست و نۆیەمین و لە (ن، ھ) دا تاکی سییەمینە.

۳۱- ھم: دیسان، وە، ھەم، ھەرۆھا، ڤە، ھەمیسان، ھەمدیسان، ھەمدیس.

در: لە

اقلیم: وشەیکە لە بنەرەتی زمانی (یونانی)یەوہ کەوتووہتە ناو زمانەکانی تری جیھان و زمانی (کوردی) و (فارسی)یشەوہ.

اقلیم: لە رووی وانا و مەبەستەوہ لە کۆندا ھەموو وشکاییی سەر (گۆی زەوی) دابەش کرابوو بە سەر(حەوت) ئیقلیمدا کە بەکوردی (کیشوہر) دەگرتتەوہ، ئەویش ئەو بەشەیی جیھانە کە لە رووی کەش و تووشی و ئاو و باوہ جیاوازیی لەگەڵ بەشیککی تری دراوسێیدا ھەبێ.

دل: دل.

چو: وەک، ھەرۆک، مانەندی، بەوینەیی، وەکی، وەکو،

سلطان لە رووی بەرپۆیەرایەتیئەوہ، گەرەتەترین دەسلەلاتدار بەسەر ناوچەیکەدا کەوا لە پلەیی (پاشا) یا (سەرۆک) یا (خەلیفە) یا (فەرمانرەوا) دا یە لە رووی سوپایشەوہ چوار پینچ پلە لە خوار ھەرە پایەیی بالایی ئەفسەرئەوہ بە(سلطانەند- سولتانەن)، کە مەبەستی (کوردی) لەمەیانە.

فوج: به شیکه له سپاو (افواج) کوی (فوج) ه به واته: فه وچه کان. به کوردی (ههنگ) یا (ههنگ) یش دهگریته وه. که مه به ست له ژماره یه کی زوره وهک ده لاین: هه زار و ههنگ، یا هه زار و ههنگ، به واته (ئه وهنده) یا (ئه وهنگه) که به سهاله های سال و سواندن بوو هته (ههنگ) و (ههنگ). جان: گیان، رهوان.

سرهنگ: پایه کی ئه فسه ری بالای سوپاییه که یهک پله له خوار هه ره بالای ئه فسه ری (سوپاییه وه) یه. (سرهنگند: سرههنگن) واته (سه) و (له سهروو) (ههنگ) وهون. لیره دا سه رنج دهری که (کوردی) ده سه لاتداریی ئه و خواناسی و پیغه مبه ره خو شه ویستانه که به (که دا) ی ناو بر دوون، به هوی ریره وه که یانه وه (ده سه لاتیانی) به سه ر (دل و دهر وون) وه به (سو لتان) ی پایه ی سوپایی (نهک پایه ی رامیاری) دانا وه که له پایه ی سه رهنگ که متره، به لام ئه و ده سه لاتیانی به سه ر (گیان) وه پایه ی سوپایی دا که سی چوار پله له سه روو پاییه (سو لتان) وه یه: چونکه (گیان) هه ر ئه و په ری به رزی و مه زنی زیندوو یییه و له گه وره و بچوو کیدا له روانگی سوپاییه وه ده سه لاته که یانی هه سه نگان دووه.

ئه مهش رو شنبیری فراوانی (کوردی) ئه گه یه نی که کابرایه کی هونه ری سو فی نامیز بووه و پله و پایه کانی سه ر بازی به وردی زانیوه، وهک (سه ر له شکر یک) شاردها بووه. ئه م تاکه به پیی (هه ر هه وت بنده که) (۳۱) مین تاکه و به پیی به ندی دووه میان نویه مین تاکه و له سه رچا وه کانی: (ف) دا پینچه مین و له (گل/۳، گل/۶، گل/۸، ص، مک، ط، شح، جم، نم/۱، سجا، صم، ما/۱، ق/۲) دا هه وته مین تاک و له (صا، مع، ج) دا هه شته مینه و له (مس، ن، ه) دا نویه مین تاکه و له (نع) دا نییه.

جیاوازیه کانی ئه م تاکه هه لبه سه ته سه رچا وه کاندا:

افواج له (عن) دا نووسراوه: انواعی: ئه نوعی.

هم برافواج له (مع) دا نووسراوه: برسر فوج.

واتای گشتی

توی خو شه ویست به سه ر کیشوهری (دل) و دهر وونه وه (سو لتان) ی ده سه لاتداری له ئاستی شه یدا یانندا.

هه م دیسان هه ر تو سه ر فه رمانده ی هه ره به رزی سو پای که هه موو بالاده ستییه کت به سه ر (گیان) دا هه بی، واتا گیانی (که دا): تو ویسته کاندا.

۳۲- از لب: له لیوی- که به واتا لیوی پیغه مبه ر (د.خ) و مه به ست له و راگه یانندانه ی ئایه ته کانی قورئانی پیروژ و فه رمایش (هه دیث) و راگه یاننده ئاینییه کانه که له ده می پیروزی پیغه مبه ر (د.خ) وه راگه یه تراون.

لعل: ئه و به رده به نرخ (گه وه ره) ی یه کی له رهنگه کانی رهنگیکی کالی زور دلگیره- که مه به ست له و لیوانه ی پیغه مبه ره له رووی به رخی و هه م له رووی رهنگه وه وهک لیوی پیغه مبه ر ئاله و پایه خداره.

وشەي (لعل) له هەمان كاتدا واتاي گوڤه (لاله) ي سوور و (گوڤي سوور) يش ديت كه بۆ ئەم شوپنه دەگونجی و (ياقوت) يشی پى دەوتری.

گهوه ر (لعل) يش له سروشتیدا له ولاتانی وهك: (هندستان) و (بورما) و (سیام) و (سەیلان) و (ئوسترالیا) و له شوپنانی تریشدا بهرهم دیت.

گیسو: پرچ، كهزی، قژ، بسك، ئەگرجه، په رچەم، زولفی - مەبەست له و بەشە پەخشانهی قژی سەری كور و پیاو و كچ و ئافرەتە كه بە دەوری سەریدا ئاوێزانە. زۆر جار (تال تال) ی ئەو گیسووه چوینراوه بە دێری ئایەتەكانی قورئانی پیرۆز كه بەهۆی (جبرەئیل) ی فریشتەوه خوای مەزن (بەش بەش) ناردووێه بۆ پێغەمبەری خوێشەویست - د. خ - چواندنی (گیسو) و (زولف) و (په رچەم) و (كاكۆل) بە دێرەكانی قورئان یا بە دێرەكانی (فەرمووده: حەدیث) ی پێغەمبەر - د. خ - نەریتێکی سۆفیانەیه و له وێژەي كۆندا (باوه دهقه ئاینییهكانی (قورئان و حەدیث) خویندنه و هیان چواندوو به (باده - مەي) و پتی مەستی برواداری بوون و، (دیتن) و (چاو پێكهوتن) یان چواندوو، به وشەي (وهصل) كه (وهصل) (دروست بوونی پیاو و ژن له گەل یه كدا دهگرێتهوه) كه له هەلبەستی سۆفیانەدا ئەمەیان مەبەست نییه.

مشكین: وهك موشك، (مسك) یا (مسكاوی)، مسكه ئامیز، یا بۆن و رەنگی وهك (مشك) و رهش بیت. كه مەبەست له رەنگ و بۆنی (كیسو) هكهیه.

(مشك)، یا (مسك) ماددەیهکی زۆر بۆن، خوێشه و له هەرە گرنگترین هەوینی جۆرهها بۆنی خوێشه له جیهاندا.

سۆفیهكان ئەو هەوینه بۆن خوێشهیان له هەلبەستیانەدا چواندوو به کاریگەری خویندنهوه و بیستنی قورئان و حەدیث و (نەشئە) ی سەرخۆشی (مەعنهوی) یان لێ وەرگرتوو.

ئەم تاكه هەلبەستە تا ئەو نەندەي دەستم كهوتوو، به پیتی تێكرای حەوت بەندەكه (۳۲) مین تاكه و، دهیه مین تاکی بەندی دووه میهتی.

خرم: شادمان، به كهیف و دەم به پێكه نین، گەش، شاد، ئەم پیتی (و : وا) هی دواي وشەكه به و اتا (وه) یه و، لیتی جیایه. کامیاب (کامیابی): به کام گەیشتوویی، به ئاوات گەيوویی، ئەوهی

هیوای هاتوووته دی، لێ تێر و نەسەل و مەست بوون، به هێزن، به تینی، باهنگند: به ریزن، شكۆمەندن، پایه بەرزن. قورس و گرانبه هان، سهنگین، توانان، زیرهكن، به هەتەر (عەزمن) ئەویش به هۆی بههره مندیهوه له و (لعل) ی لێوه و، (گیسو) یه بۆن خوێشهوه

كه لێكم دایهوه.

ئەم تاكه به پیتی بەندی دووه می (ئەم حەوت بەندە) تاکی (۱۰) مینەو به پیتی تێكرای هەر حەوت بەندەكه تاکی (۳۲) مینەو له سەرچاوهكانی بەندی دووه مدا ئەم تاكه له (مع، ف، نع) دا نییه و له

(حم، ص، صا) دا حەوتە مین تاكه و له (با / ۱، ج، جم، سجا، شح، ط، ق / ۳، گل / ۳، ۵ / گل، ۵، گل / ۶، ۸ / گل، ۸ / ما / ۱) دا هەشتە مین تاك و له (مع) دا نۆیه مین تاك و له (عن، مس، ن، ه) دا

دهیه مین تاکی بەندی دووه مه.

نیو بآلی دووهمی ئەم تاکه‌ی سه‌ره‌وه له (گل/ ۳، گل/ ۵، صا، مک، ط، جم، نم/ ۱، با/ ۱، سجا، صم، ق/ ۳) دا بهم جۆره‌ی دوااییه:

(طبله در طبله، تنگ در تنگند).

ئه‌گەر به‌دوای ئەم نیو بآله ئاوێته‌یه دا بگه‌ڕێین، له تاکه‌ی ئاینده دا، واته له (۱۱) مین تاکه‌ی ئەم به‌ندی دووهمه دایه، که له سه‌رچاوانه‌دا نیو بآلی یه‌که‌می ئەم تاکه‌ی نییه بۆیه هه‌ر له سه‌رچاوانه‌یاندا تاکه‌ی ئاینده نییه و دیاره ئه‌ویش له بیرچونه‌وه‌ی کاتی نووسیندا ئەم هه‌له‌یه رووی داوه. (بروانه ئه‌وئ...).

هه‌روه‌ها نیوه‌ی دووهمی ئەم تاکه‌ی سه‌ره‌وه: (۱۰) مینه، به‌هۆی کۆنی و زۆر به‌دهسته‌وه دان و بی چاودێری له سه‌رچاوه‌ی (گل/ ۶) دا نووسینه‌که‌ی ئه‌وه‌نده سواوه و چووته‌وه، ناخوێنێته‌وه به‌لام نیوه‌ی یه‌که‌می ئەم تاکه‌ی له سه‌رچاوه‌یه‌دا و له هه‌موو سه‌رچاوه‌کانی تر دا چۆن یه‌کن و هانای خوێندنه‌وه‌ی ده‌کریت.

ئەم شپاویانە‌یش به‌لگه‌ی زۆر ده‌ستاوده‌ست کردن و به‌هه‌له نووسینه‌وه‌ی له‌به‌ر نوسخه‌یه‌کی تر و، یا به‌هه‌له له ده‌می که‌سی تر وه‌رگیراوه‌وه په‌یابوو.

واتای ئەم تاکه‌ هه‌لبه‌سته به‌گشتی:

به‌هۆی لێوی پیرۆزی گولآله‌یی گه‌وه‌رین (لعل) ئاسای پیغه‌مبه‌ر - d. خ- خۆشه‌ویسته‌وه که ده‌قه‌کانی (قورئان) و (حدیث) ی پێ بآلوکر دووه‌ته‌وه که دێره‌کانی ئه‌و ده‌قانه وه‌ک (تاتا) یه‌کانی گیسووی موشک ئامێزی خۆش رهنگ و خۆش بۆن وه‌ان، مایه‌ی باوه‌ر پێکردنی ئه‌و گه‌دایانه‌ن که به‌هه‌ره‌وه‌ربوونی ئه‌و برۆایانه‌ن له شادمان گه‌شن به‌کام گه‌یشتوون له سایه‌ی ئه‌و ئاینه‌وه که له هه‌مووان زۆرتر خۆیان به‌شکو‌دار ده‌زانن.

(کوردی) سوڤییانه مه‌به‌ستی له‌وه‌یه که خۆیشی یه‌کیکه له‌و گه‌دایانه‌ی چا و له ده‌ستی پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان.

۳۳- دل: دل.

پر اسرار: پر له نه‌ینییه‌کانی، مه‌به‌ست له نه‌ینی (حه‌قیقه‌تی عیرفان) ه.

غیب را: هی شاردراره، ئی نادیار. که نه‌ینی (خوایه‌تی) یه.

به‌مثل: هه‌روه‌ک، چۆن به‌وینه‌ی، مانه‌ندی، هه‌روه‌کوو، وه‌ک.

طبله ئه‌و (سنووق) هیه که خشل و پاره و زێر و به‌رده به‌نرخه‌کانی وه‌ک گه‌وه‌ر و ئه‌لماس و پیرۆزه و مه‌رجان و شیلای شوه‌ی، تیا ده‌شاردرینه‌وه. که له به‌کاره‌ینانی ئەم یه‌که‌م وشه‌ی (طبله) یه‌یاندا مه‌به‌ستی (کوردی) له له‌شی ئه‌و (گه‌دایانه) بووه، چونکه‌ خاوه‌ن برۆابوون و له‌ش (جه‌سته) یشان له له‌شی بی برۆایان پاک و پیرۆزتره، که‌واته فووی برۆایه‌که‌یانی تیا یه‌ وه‌ یا مه‌به‌ستی له (طبله) دل (ئه‌و گه‌دایانه) یه‌و ئه‌ویش وه‌ک (طبله) یه‌کی تر له ناو له‌شیاندا یه، له جینگه‌ی ئه‌وه‌ی که (طبله) ئه‌و گه‌وه‌ر و شته به‌نرخانه‌ی تیا یه (دل) دل (ئه‌سراوی غه‌یب) واته حه‌قیقه‌تی عیرفان و نه‌ینی خوایه‌تیان تیا یه و دوورن له به‌دی و به‌دکاری جیهانی.

در طبله: (در: له) و ئەم (طبله)ی دووهمه مه‌به‌ست له گیانی ئەو گەدایانەیه که قوتو (سنوق)کە ی دایانی تیا یه وهیا به‌پێچه‌وانه‌وه یا ئەم (طبله)یه‌یان وهک گیان و دلی پاک و بی خۆشی خواناسی و له حه‌قیقه‌تی عیرفان و نه‌ینیی خۆایه‌تی گه‌یشتنی تیا یه و له ناو له‌شی ئەو گەدایانەدا چێگره.

(کوردی) ئەگەرچی سه‌ره‌تای رازدا دانه‌کە ی به‌(گەدایان)ی پێغه‌مبه‌ردا -د.خ- داوه، به‌لام مه‌به‌ستیشی له (گەدایه‌کی) وهک خۆیه‌تی که چاوه‌ ده‌ستی پێغه‌مبه‌ر بووه بۆ شه‌فاعه‌ت. له لایه‌کی تریشه‌وه ده‌توانرێ ئەم (طبله) در طبله‌یه، به‌وه لێک بدرێته‌وه که دله‌ پر له (اسرار غیب)ه‌که‌یان، واته‌ پر له زانین و تیگه‌یشتنی عیرفانی حه‌قیقه‌ت و په‌یبردن به‌نه‌ینیی بوونی خواو خۆایه‌تی و ئەو دله‌ پره‌شیان که وهک (قوتووی) گیان له ناو (قوتووی) له‌شی ئەو (گەدایانەدایه) و، یا ئەو دله‌ له‌ناخه‌وه برۆا هێنه‌ره‌یان وهک (طبله)یه‌ک له ناو (طبله)ی گیاندا یه و خۆشه‌ویستی پێغه‌مبه‌ریش هه‌ر له گه‌شه‌وه په‌رسه‌ندن‌دایه له دل و گیاناندا. ئەم چه‌شنه (هزر)و برۆا راگه‌یاننده له هۆش و هه‌ستی سوڤیانه‌دا و راگه‌یاننده‌یان (باو)ی ناو به‌ره‌ی سوڤییه‌کانی (گەدایان)ه و به‌پرا‌ده‌یه‌ک له‌ش و دل و ده‌روون و گیان سیخناخی عیرفانی (حەقیقه‌ت شوناسی)و په‌یبردن به‌نه‌ینییه‌کانی بوون و هه‌تا هه‌تایی خۆایه، به‌پرا‌ده‌یه‌ک ئەوه‌تا یه‌کێکی وهک (مه‌نصوره‌ی هه‌لاج) خۆی خۆی به‌و عرفان حه‌ق و حه‌قیقه‌ت و (اسرار غیب)ه ر‌ه‌چاوه‌کردوه، که به‌فه‌رمووده‌ی (أنا الحق) واته: (من حه‌ق و حه‌قیقه‌تم)ی ده‌رپه‌یوه که له راستیشدا ئەو حه‌ق بوو، چونکه هه‌موو گه‌ردیله‌کە ی له‌شی ته‌ژی ئەو برۆایه بووه.

(کوردی) به‌پیتی زۆر له هه‌لبه‌سته‌کانی، خۆی به‌یه‌کێ له ر‌ی‌بوارانی ر‌ی‌بازی ئەو (مه‌نصوره)ه له قه‌له‌م داوه.

هه‌ر ئەم بۆ چوونه‌ی ئەم تاکه هه‌لبه‌سته، ئەشی وه‌ها لێک بدرێته‌وه که ئەو ئەسراره‌ غه‌یبیانه وهک فوویه‌کن که له ناو قوتووی له‌ش، دل، ده‌روون و گیانی گەدایاندا پارێزاون که هه‌ر ئەو (ئەسراری غه‌یبی)یانه وهک ته‌پل (ئامپ‌ریکی مؤسیقی) دهنگ ده‌دنه‌وه‌و جیهان پر ده‌کن، به‌پرا‌ده‌یه‌ک ته‌نانه‌ت (له‌ش و دل و ده‌روون و گیانی) گەدایه‌کانیش دهنگ ده‌داته‌وه و کوشتنی ئەوان بۆ برۆا به‌خه‌لک هێنان وهک دهنگ‌دانه‌وه‌ی (ته‌پله‌که‌یه) که دهنگی برۆاو خواناسی و پێغه‌مبه‌ر دۆستی وهک دهنگی ئامپ‌ری مؤسیقی پر له ناهه‌نگی خۆشی به‌سۆزی ئاینی لێوه به‌رزبێته‌وه.

تنگ: ته‌نگ، ته‌نگه‌به‌ر، بی مه‌فه‌ر، شوینی ته‌سک و ترووسک، پێچراوه، شارداوه، نه‌ینیی، په‌ستپوراو، ئاخراو، سیخناخ، پر، ته‌ژی. هه‌روه‌ها (ته‌نگ) به‌واتای باری شه‌کره (شه‌کریار) هاتوه که نیشانه‌یه بۆ بچووک (ده‌م و لێو) و، شیرین (وته بیژی)ی ده‌م و لێو و، بۆ شیرینی (چپ‌ژی) ده‌م و لێوی خۆشه‌ویست (دل‌خواز) جگه له‌وه‌ی که وشه‌ی (ته‌نگ) ناوه بۆ (سوراحی) یا (گۆزه‌له) یا (کووپه) یا (قه‌راهی) شه‌راب، که هه‌میشه مه‌ست سه‌رخۆشی ئەو

شهرابه‌یه که له‌ناویدایه و نیشانه‌یه بۆ (مستی)ی سۆفیه‌کان له (فهرمووده) و له دیمه‌نی دهم و لیوه‌که. به‌بی ئه‌مانه ئه‌م وشه‌یه چه‌ندین واتای جیا‌جیای تریش دهدات، به‌لام ئه‌وه‌ی بۆ ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه ده‌گونجی، ئه‌مانه‌یانه که لیکم دانه‌وه.

هه‌ر ئه‌م وشه‌ی (تنگ)ه‌یش له سه‌رچاوه‌کانی: (صا، با / ۱، ما / ۱، مس)دا به‌شیوه‌ی (تنگ)ه هاتوو که ئه‌میش به‌واتا: ده‌رگا، یا، که‌نداو واته: ده‌روویه‌کی ده‌ریا که به‌شیک‌ی له وشکایی زه‌مین دا دریبی و کردبیتیه (که‌نداو)یا به‌واته: (پارچه‌یه‌ک، هه‌ندیک) له زێر و زیو. که ئه‌م شیوه‌ی وشه‌ی (تنگ)ه واتا‌کانی له‌گه‌ڵ مه‌به‌ست، واتای ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌دا ریک ده‌که‌ون، له (ده‌م و لیو) ته‌نگ و (بچکۆله‌که‌ی) که ده‌ربیرینی ده‌قه نایینییه‌کانه وه‌ک که‌نداویکی ده‌ریاوان له واتا فراوانی دا، که (پر): (سیخناخ)ه له‌ی (ده‌قانه‌ی)ئایه‌ت و حه‌دیث و سونه‌ته، که شیرینی وه‌ک (شه‌کریار) که گه‌دایانیان مه‌ست کردوو و ئه‌که‌ن.

در تنگند: ته‌نگه‌به‌ری و (بی مه‌فه‌ری)دان که مه‌به‌ست له‌وه‌یه: خودی له‌شی ئه‌و گه‌دایانه (پرن) له تیگه‌بشتنی حه‌قیقه‌ت (عیرفان) و ئه‌و (دل) و گیانه‌یش که له ناو له‌ش به‌(جه‌سته‌ی) گه‌دایه‌کانیشدا‌یه، دیسانه‌وه (پرن) هه‌مان تیگه‌بشتن و نه‌پینییه‌کانی خوا‌یه‌تی و ئه‌سه‌راره (غه‌بیبیه‌کان) و شوینی داخو‌زی و ئاره‌زووه جیهانی (شه‌هوه‌تی مرۆقی‌نی)یان تیا نابیته‌وه. وشه‌ی (ته‌نگ)ی به‌که‌می سه‌ره‌وه له سه‌رچاوه‌کان: (ما / ۱، شح / ۵، ن)دا به‌شیوه‌ی (ته‌نگه) نووسراوه که وه‌ک له‌پیشی ئه‌م دێره‌دا لێی دواوم.

ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته به‌م شیوه‌یه‌ی سه‌ره‌وه جیگرم کردوو، له سه‌رچاوه‌کانی: (ف، صا، مک، ط، نم / ۱، جم، با / ۱، سجا، حم، مع، ق / ۳، ج)دا نییه‌و له سه‌رچاوه‌کانی (گل / ۳، گل / ۵، گل / ۶، گل / ۸، ص، شح، ما / ۱)دا نۆیه‌مین و له سه‌رچاوه‌کانی: (مس، عن، ن، ه)دا یانزه‌یه‌مین تاکی ئه‌م به‌ندی دوومه‌یه.

من له‌م تاکه دا هاتنی: (طبله در طبله) به‌رامبه‌ر به‌(تنگ در تنگ)یا (تنگه در تنگه) به‌جۆره، (له‌ف و نه‌شریکی) ده‌ستووری وێژه‌ی کۆن ره‌چاوه‌که‌م که هه‌ر وشه‌یه‌کی (طبله) به‌رامبه‌ر به‌یه‌کی له (تنگ)یا (تنگه)کانه که (شی)م کردوو نه‌ته‌وه.

وه‌ک له تاکی پیشوودا رام گه‌یاند له هه‌ندێ سه‌رچاوه‌دا نیو بآلی دووه‌می ئه‌م تاکه‌ی سه‌ره‌وه به‌هه‌له‌ که‌وتوو ته‌ ناو تاکی پیشوو و به‌وه له‌م به‌ندی دووه‌مدا ئه‌م تاکی (۱۱)مینه ناته‌واو ده‌رچوو، که به‌تۆژینه‌وه‌ی ساغم کردوو ته‌وه. ئه‌میش جیا‌وازییه‌کانی ئه‌م تاکه‌ی سه‌ره‌وه‌یه، به‌پیتی سه‌رچاوه‌کان:

(دل پر اسدار) له: (عن، ن، ما / ۱)دا نووسراوه: (دل زا سرار).

(به‌مئل) له: (مع)دا نووسراوه: (سه‌ریز: سه‌ر ریژ) به‌واته: (سه‌ریز). ئه‌میش ده‌گونجی

(به‌مئل) له (مس، ص، شح)دا نووسراوه: (سرشار) به‌واته (پر) و ده‌گونجی.

(طبله در طبله) له (صا)دا نووسراوه: (طبله در طبله) هه‌له‌ی نووسینه‌وه‌ی (رینوسه)

(در تنگند) له: (ما / ۱)دا نووسراوه: (در دنگند) ئه‌مه‌ش ناگونجی.

نیو بالی یه که می ئەم تاکه‌ی سه‌ره‌وه له: (ط، شخ، گل/ ۳، گل/ ۵) دا نییه و من به‌پیتی سه‌رچاوه‌کانی تر لێره‌دا جی‌گرم کرد، چونکه نیو بالی دووهمی ئەم تاکه سه‌ره‌وه وهک له تاکه هه‌لبه‌ستی پێشوودا نیشانه‌م بۆ کرد (به‌هه‌له) که وتیوه‌وه ئەویوه و من هینامه‌وه ناو ئەم تاکه‌ی سه‌ره‌وه و به‌وه ئەم تاکه هه‌لبه‌سته که به‌هه‌له له‌ناو چوو بوو (دۆزیمه‌وه) و بوو به‌م تاکه هه‌لبه‌سته و توانیم شتیواوییه‌که چاره بکه‌م.

واتای گشتی ئەم تاکه:

ئەو گه‌دایانه (ئەو برواهینه پاک و دروستانه) دلایان پێ له زانین و تیگه‌یشتنی (عرفان) و، بریارکردن به‌نهی‌نییه‌کانی بوونیتی خواو راستی ئەو حه‌قیقه‌تانه‌ی که پێغه‌مبهری ئیسلام - د.خ- بلای کردنه‌وه که ئەو بلاوکردنه‌وه‌یه وهک ئاشکرا کردنی ئەو (سندووقه) یهک له ناویه‌کدا په‌ستی‌وراوه‌ن که پریان له گه‌وه‌ه‌ری نرخداره ئەو پێغه‌مبهره خۆشه‌ویسته بۆ ئیمه‌ی والا کردنه‌وه و، دل و دهروون و گیانی (گه‌دا) یه‌کانی پێ کرد له دلایابوون له حه‌قیقه‌تی ئەو نه‌پنیانه و به‌ندیاری کردن به‌خوا په‌رستی و (پێغه‌مبهر دۆستی) یه‌وه. به‌هۆی ده‌قه پیرۆزه ئاینه‌کانه‌وه که چه‌سپاندییه ناخیانه‌وه.

۳۴- زکف: له‌پی ده‌ست، به‌ری ده‌ست.

(زکف): له ده‌ست.

دادگان: داوان، داوه‌کان و به‌(زکف) هه‌که‌ی پێشه‌وه، ده‌بیته: (زکف دادگان): له ده‌ست داوه‌کان، له ده‌ست چوو‌ه‌کان، ئەوانی له ده‌ست دراوان. که مه‌به‌ست له‌وانه‌یه (دلی جیهانی، ئەوانه‌ی دلایان به‌ئاره‌زووه‌کانی جیهانییه‌وه بووه یا هه‌یه) واته: ئەو که‌سه (گه‌دایان) ه که دلی جیهانی (دل به‌ئاره‌زووی جیهانییه‌وه) یان له ده‌ست داوه، له ده‌ست چوو.

بۆ گه‌یشتنه‌ پایه‌ی (گدایی): (شوریده) یان.

شوریده: شه‌یدا، ناشوفته، دیوانه (نهک شیت) به‌شکو شه‌یدای جوانی فه‌رمووده و ره‌وشتی په‌سه‌ندی پێغه‌مبهری مه‌به‌سته، شه‌یدا و دیوانه و دل‌به‌ندی ئەو خۆشه‌ویسته‌یه گیانییه‌ی که سه‌وداسه‌ری گه‌یشتنه‌ هه‌ستیکی پێ زانیینی (حه‌ق و حه‌قیقه‌ت) و تیگه‌یشتنی رێگه‌ی راستی (جیهانی) و (ئوه جیهانیش) و پاک بوونه‌وه له ئاره‌زووه (شه‌هوانییه‌کانی) (ئهم جیهان) و که‌وتنه‌ سه‌ر ئەو رێبازه‌ی که (پێغه‌مبهر - د.خ) بۆ مرۆقی دیاری کردووه.

شوریده: شۆرلی هه‌ستاوی خۆشه‌ویستی ئەو رێبازه سو‌فیانه‌یه.

(کوردی) ئەو دلی (جیهانی) له ده‌ست داوان و شۆریده‌یانی (نیو بالی یه‌که‌می) ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی به‌م جوار چه‌شنه‌ی دوا‌ی پێناسه‌ کردووه که ئەو که‌سانه (گه‌دایانه):

۱- شوخ: سایه سووک، جوان، قسه‌ خۆش و دهم به‌پیکه‌نین، که زوو ده‌چنه‌ دل‌وه‌و نابیتزین.

۲- شیرین: شیرین، دلگیر، قنج، خۆشویستراو.

۳- شاهد: دلخواز، یار، خۆشه‌ویست، دل‌رفین.

٤- شنگند، شهنگن (شنگ): گهش، رووخوش، ئه و پهری جوانی و دلگیر، نازدار، نازهنین، قشت، خووش، مه بهستی شاعیر له وهیه ئه م چوار چه شنه رواله تانه له و که سانه دایه که به (گه دایان): شه دایانی ریگه ی ئیسلامه تی و سوالکه رانی بهر درگا و دیوان و باره گای پیغه مبهری - د. خ- داناون.

ئه م تاکه هه لبه سته ی سه ره وه له (صا، نع) دا نیبه و له (حم) دا هه شته مین و له (با/ ١، ج، جم، سجا، ط، عن، ف، مک، نم/ ١) دا نو یه مین تاک و له: (شح، ص، گل/ ٣، گل/ ٥، گل/ ٦، گل/ ٨، ما، مع) دا دهیه مین و له: (عن، مس، ن، ه) دا دوانزه یه مین تاک ی ئه م بهندی دوومه یه . هه ره وها ئه م تاکه به پیتی سه ریکی هه وت به نده که (٣٤) مین تاکه هه لبه سته . نیویالی دوومی ئه م تاکه هه لبه سته ی سه ره وه له (مک) دا به هه له به م جو ره یه :
(کشف گشاف فرهنگند)

به لام هه ر ئه و نیو بالی دوومه له جیگای وشه ی (فرهنگند) هکه له (ط) دا نووسراوه (فرسنگند) که به سه رنجدان دهر ده که وی ئه و هه لبه یه بیان له تاکه هه لبه سته ی دوایی واته: (١٤) مین بهندی دووم وهیا (٢٥) مین هه وت به نده که دا بووته نیو بالی دوومی ئه و ی (پروانه ئه و ی). ئه م تاکه هه لبه سته ی سه ره وه له هه موو سه رچاوه کانی دا چونیه که.

واتای گشتی ئه م تاکه:

ئه و گه دایانه دلی جیهانی خو یانیان له ده ست داوه و به هو ی راگه یان دنه کانی (پیغه مبهر- د. خ) وه، که وتوونه ته سه ر ریبازی راستی و تیگه یشتن و خواجه تی ناسین و پهیره و یکردنی ئه و راگه یان دنانه و به و هو یه وه. هه موو سایه سووک و جوان و دلگیر و گهش و دهم به پیکه نین و... هتد له شه دایی و، دهر باری باره گای پیغه مبهر دا.

٣٥- عارفان: عارفه کان، که کوی (عارفه).

(عارف) له رووی زمانیه وه به واتا: دانا، ناسه ر (شوناسنده)، دان به خو داگر، به پیشوو، بین در یژ، هو شمهند، وشیار.

(عارف) له رووی سو فیه گه ریبه وه زارا وه یه که به واتای خواناس به حه ق، تیگه یشتوو له نه ینی (أسراره) شار دراوه غه ییبه کانی بوون و حه قیقته تی خوی مه زن و ناسه ری خواجه تی و پهیره و یکاری فه رمایشته کانی خوا له سه ر ریبازی ناین. به گو یزه ی (ئیسلامه تی) یش بر واه یته رانی پیغه مبهری ئیسلام - د. خ- له ده قه کانی (قورئانی پیرو ز) و فه رمووده و حه دیته کان و سوننه کان، که مه به ست له (گه دایه کانه) به هو شمهن دییه وه (کوردی) یه کی بووه له و سو فیه پاکانه.

ئه مجا له م سه ره تای تاکه هه لبه سته ی سه ره وه دا که (کوردی) فه رموویه تی (عارفانند): (عاریفانه ند) واته ئه وانه، یا ئه و گه دایانه ی که پیناسه کراون، خو یان (عارف) ن به هه رسی واتای زمانی و ئیسلامی و سو فیه گه ریبه وه واته شار هزان له:

تارم أعلای: (تارم) به واته ئاسمان و (ئه علا) به واتا (بالا) که له ده ست نیشان کردنی ئاسمانه که

به (ئاسمانی بالا) مه بهستی له هه ره بهرزترین ئاسمانیکه که (سدره تو لمونته ها) و باره گای (کورسی) ی خوای مه زنی لێیه که واته (کوردی) ئه و گه دایانه ی به ناسهری پیرۆزی ئه و باره گای خوایه ی داناون که په پیره ویکاری له ناخه وهی فره مایشتی خوای گه وره راگه یاندنه کانی پیغه مبه ر - د. خ- ده که ن.

له نیو بایی دووه می ئه م تاکه هه لبه سته ی سه ره وه دا (کوردی) ئه و (گه دا): سوآلکه رانی ده ربار و باره گای پیغه مبه رن به جوړیکی تر دیاری کردوون که ریزه خووری پاشماوه ی سه ر سفره و خوانی پیغه مبه رن که ئاینه ئیسلامیه که یه تی و به جوړی له کرینه ره وهی ئیسکی ئه و سه ر (سفره) یه ی ناوبردوون که فره موویه تی:

بر درت را: له بهر ده رگانه که تدا: له بهر ده رگانه که تدا ئه و گه دایانه ی به (لالنگند): واته کرینه ره وهی پرزۆله و، ورده گوشتی ئه ملا و ئه ولای ئه و ئیسکه گوشت لیکراوه یه ن که به سه ر سفره که وه ماون و گه دایه کان وه ک پاش خوان ده یانخۆنه وه که مه به ست له په پیره ویکاری ئه وانیه یۆ (دهقه ئاینی) یه راگه یه نراوه کان

لالنگ: کرینه ره وهی پرزۆله ی ده وری ئیسکی گوشت لیکراو. ئه و گه دایانه (لالنگ) ن. ئه م تاکه هه لبه سته ی سه ره وه له سه رچاوه ی: (نع) دا نییه و له: (صا) دا هه شته مین و له (حم) دا نۆیه مین و له (با/ ۱، ج، جم، ص، ط، ف، ق/ ۳، نک، نم/ ۱) دا ده به مین تاک و له (گل/ ۲، گل/ ۵، گل/ ۶، گل/ ۸، ما/ ۱، مع) دا (۱۱) مین تاک و له (عن، س، ن، ه) دا سیانزه یه مین تاکی ئه م به ندی دووه مه یه.

به لام به پیتی تیکرای تاکه کانی ئه م حه وت به نده (سی و پینچ) مین تاکه.

جیاوازی نیاوان سه رچاوه کان:

عارفانند له (عن، گل/ ۸) دا نووسراوه (عارفانی)، ئه میش ده گونجی. (ئه عملا) له (شح) دا نووسراوه بالا، ئه میش ده گونجی و فارسبیانه تره. (بردت) له (شح) دا نووسراوه: گه ز چوپان- ئه مه ش شیواوییه (بردت) له (گل/ ۸، ص) دا نووسراوه: بردتو که ئه میش له نگی ده دات.

واتای گشتی:

ئه و عارفانه ی گه یونه ته ئاسمانی بالا، ئه مجاره هه ر سوآلکه ری بهر ده رگانه که تن و ریزه خووری پاشماوه ی سه ر سفره تن ئه ی پیغه مبه ر - د. خ- دوو تاکه هه لبه سته ی دوایی ته واوکه ری ئیره ن.

۲۶- انبیاء: پیغه مبه ران، نیردراوانی خوا بۆ رینوما یی مړۆف.

در مدارس: له خویندنکابه کان.

غیبی: شار دراوه، نادیا ری، نه پیتی، په نهانی. پشت په رده یی.

ئه م نیو بایی (یه که می) تاکه هه لبه سته ی سه ره وه ته واوکه ر، یا دریزه پیدانی تاکی پیشووه که نیشانه ی بۆ ئه و (عارف) انه تیا کراوه که وا (خواناسن) واته: نزیکن له ئاسمانی بالا، واته

باره‌گای خواوه و له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا هه‌ر له‌به‌ر ده‌رگا و باره‌گای پیغه‌مبه‌ری ئیسلامدا ریژه خۆر و پاشماوه خۆری خوانی ئه‌و پیغه‌مبه‌ره‌ن، که له‌م تاکه‌ی ئیره‌شدا ئه‌و (عارفانه‌ی به‌(انبیا) لیک داوه‌ته‌وه که ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه (به‌پیتی بروای ئیسلامی) وه‌ک ئه‌و عارفانه‌ ده‌سته‌و خواری (محمه‌د - د.خ)ن له‌ قوتابخانه (خویندنگای) غه‌یبیدا له‌ خواناسی و خوا به‌خه‌لک ناساندنیاندا، به‌نویکه‌ره‌وه‌ی ئاینی ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه و یه‌ک‌خستنی ده‌قه‌کانی په‌راوییه پیروژه‌کانیانه له‌ (قورئان)دا و کۆتاییه‌ینه‌ره به‌پیغه‌مبه‌رایه‌تی به‌پیتی رۆژگار.

بۆیه ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه له‌و خویندنگای خوابییه‌دا که هه‌ر ئاینه‌ی چه‌شنه مه‌دره‌سه‌یه‌کی تاییه‌تی به‌خۆی هه‌بووه و هه‌ریه‌که‌یان له‌ قوتابخانه‌ی خۆیدا (په‌یی) به‌حه‌قیقه‌تی بوونیتتی خوا بردوووه، له‌ په‌یکاری په‌یره‌ویکردنی فه‌رمایشی خوادا بوون به‌پیتی ئاینه‌کانیان و به‌خه‌لکیان ناساندوون ئه‌وانه:

کشف: (په‌ی) پی بردن، دۆزینه‌وه‌ی، ده‌ستنیشانکردن، پیزانین مه‌به‌سه‌ت له‌وه که ئه‌و په‌ی پی‌بردنه‌یان و خۆیشیان دیسانه‌وه په‌ی پی‌براه‌وی (کشف): دۆزه‌ره‌وه‌ی، په‌راوی وه‌ک (کشف)ن

(کوردی) ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه و ری‌بازه‌کانیان و وه‌ک په‌یره‌ویکاری ئه‌و نه‌تیانیانه داناوه که له‌ قورئانی‌شدان و، یا به‌جۆره (الکشف)یکی چواندوون و هه‌مووانی به‌ده‌رباران پیغه‌مبه‌ری ئیسلام داناون و به‌ستوونی به‌و(گه‌دایانه‌ی) که له‌ تاکی هه‌لبه‌سته‌کانی پیشوودا لێیان داوه، له‌ دوو تاکه‌ هه‌لبه‌ستی دوا‌ی ئه‌م تاکه‌ ئیره‌ش هه‌ر درێژه‌ی به‌م بیره‌ی خۆی داوه و، ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌ی به‌پیت، به‌ره‌که‌ت و برشتی: (فه‌ری) ناو فه‌ره‌نگی ئاینی ئیسلام داناوه.

ئه‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته به‌پیتی ژماره‌ی تاکه‌کانی هه‌موو چه‌وت به‌نده‌که (٣٦)مین تاکه‌ به‌لام به‌پیتی تاکه‌کانی ئه‌م به‌ندی دووه‌مه له‌ سه‌رچاوه‌کانی (ف، ط، م، ن) / ١) دا نییه و له (نع)دا هه‌شته‌مین و له (صا)دا نۆیه‌مین و له (حم)دا ده‌یه‌مین و له (با / ١، ج، جم، سجا، ق / ٣، گل / ٢، گل / ٥، گل / ٦)دا پانزه‌یه‌مین تاک و له (ما / ١، مع، گل / ٨)دا دوانزه‌یه‌مین تاک و له (شح، ص، عن، س، ن، ه)دا چوارده‌یه‌مین تاکی ئه‌م به‌ندی دووه‌مه‌یه.

فـی: (فه‌ر، شان و شکۆ، شکۆمهن‌دی، جوانی، په‌رداخ، په‌رته‌و، پیت، برشت، به‌برشت، به‌هرمه‌ند)یش به‌کار دیت.

مه‌به‌ستی (کوردی) له‌ شکۆمهن‌دی و په‌رته‌وی ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه‌یه وه‌ک پیت (حه‌رف)ی ناو فه‌ره‌نگی ئاینی ئیسلامیدا، ئه‌وه‌تا له‌ قورئانی‌شدا به‌ریژ و شکۆدار ناوبراون: به‌راوه‌یه‌ک لای ئیسلامه‌کان پیروژ و به‌فه‌ر و شکۆدار و ریزمه‌ندن -د.خ-

فه‌رهنگن: فه‌ره‌نگن.

وشه‌ی (فه‌رنگ) له‌ رووی زمانه‌وانییه‌وه واتا: (زانباری)، دانش، رۆشن‌بیری، وێژه (ئه‌ده‌ب) فی‌ربوون و په‌روه‌رده، هه‌روه‌ها به‌واتای به‌ره‌می زانباری یا وێژه‌یی هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌کیش به‌کار دێ و به‌تاییه‌تی مه‌به‌سه‌ت له‌ (په‌راوی)یه‌که وشه‌گه‌لی زمانی نه‌ته‌وه‌یه‌کی به‌لێکدانه‌وه‌یانه‌وه

تیابی (قامووس).

ئەمجا (كوردی) ئەو پیغەمبەرانی بە فەر و شکۆی فەرھەنگ ناوبردوون.

جیاوازی سەرچاوەکان

انبیادەر لە (ق/ ۳، ف، نم/ ۱، با/ ۱، سجا، ج) دا نووسراوە: انبیایی که ئەمەش لەنگە.

انبیادەر، لە (نع، گل/ ۳) دا نووسراوە: (انبیادەر) که ئەمیش لەنگە.

فەر لە (نع، عن، ق/ ۳) دا نووسراوە (قَری) ئەمە دەگونجی (فرهنگه‌ند) له (ط) دا نووسراوە (فرسنگند) واتە ماوەی یەک فرسەخ رێگە، که (۶) کیلۆمەتر رێگایە که ئەمیش ئەگەر بگونجی بەلام گونجاندنێکی لاوازه.

واتای گشتیی ئەم تاکە:

پیغەمبەرانی که له خۆبندنای نهینی (بشت) پەرهدا پێ گەیشتبوون، ئەوان پوونکەرەوێ شتی نەزانراو بوون و پیت (بەرەکت) و بریشتی خوو و پەوشتی راست و دروست و پاک بوون و پووناکەرەوێ رێگە راست و پەوانی کامەرانی هەردوو جیهانی بوون و رێگە پیغەمبەری ئیسلامیان دیاری کردوو که کۆتاییهێنەری پیغەمبەریتییەکانیان بوون.

۳۷- در سمای: واتە له ناو ئاسمانی، له ئاسمانی، بۆ ئێره مەبەست که شوینێکی یەكجار پان و بەرین و، فراوان: له شوینی هەرە فراواندا.

حقیقت: راستی، دروستی، حەققیەتی، بەحەق زانیی نەینییە شاردراوەکان که پڕوا کردن بەبوونیتیی خوا (الحقیقة الصمدیة)ی زاتی خودی خوایە بەدڵ پەرستنی ئەو خوایە و پەرەوویی فەرماشتهکانی، ئەمجا ئەو: (ئاسمان) یا (شوینە فراوان) مەبەست له شوینی ئەم (حەقیقت)ەییە.

جانی: گیانی، مەبەست لهو ئاسمانی حەقیقتە، ئاسمانی مەعنەوییە و (حەقیقت) وشەییەکی سۆفییانەییە له دوا پلەیی (مەعریفەت) هەو دەبێگەنێ که دەبنە (ئەهل الحقیقة)ی بەرامبەر بە (اهل السنة والجماعة لأهل الشريعة).

مەر پڕواز: ئەوێ فرینی خۆش بویت، بۆ چوونە ناو ئاسمانی مەعنەوییەو.

وەک له دوو تاکە هەلبەستی پێش ئەم تاکە هەلبەستەیی سەرەوهدا پامگەیان دوو که ئەم تاکەیی ئێره و تاکی تری پێش ئەمیش و تاکی دواپیش درێژە پێدانی واتا و مەبەستی تاکی پێشووترە، واتە (تاکی ۳۵) هەمین حەوت بەندەکه (وەیا تاکی ۱۳) هەمین ئەم بەندی دوو مەییە.

چونکه له وەبەر له پەیکاری پراگەیانندی (گەدایان) دا بوو، بەلام له تاکی پێشوو دا ئەو (گەدایان) هی کردن بە (انبیا): پیغەمبەرەن، یا وەک بەشێک له گەدایان. ئەو لێردا ئەو (پیغەمبەرەن) هی که له تاکی پێشوو، واتە تاکی (۱۴) مین ئەم بەندی دوو مەدا (چەردە) یەکیان لێ دوام و ئا لەم تاکە هەلبەستەیی ئێردا ئەو پیغەمبەرەنی وەها پراگەیان دوو که له ناو (ئاسمانی) یا (شوینێکی) یەكجار فراوانی (حەقیقت) شوناسی (گیانی) دا ئەوان (ئەو پیغەمبەرەن) ئەگەر چی، گێز (ئارەزوو) یان له پەروازکردنی (فرینی) بۆ سنوورە، لهو ئاسمانی

حقیقه‌تی گیانییه‌دا به‌لام ئه‌وه تا کۆتایی ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌ی ئێره (سه‌ره‌وه‌ی به‌وه هیناوه که ئه‌و پیغه‌مبه‌رانه له برینی (طی) ریگه‌دا. هیشتا هه‌ر (بالکورت، بالشکاو، شه‌ل)ن له‌و برینی ریگه‌یه‌دا. که لێره‌دا وه‌ک نیشانه‌ بۆکردنیکی نه‌ینی مه‌به‌ستی (کوردی) له‌ توانایی له‌ راده‌به‌ده‌ری (پیغه‌مبه‌ری ئیسلام -د.خ)یه‌ که له‌ ماوه‌یه‌کی زۆر کورتدا له‌ خاکی (حیجان)ه‌وه به‌خاکی (قودس)دا که‌یشته‌ هه‌وت نه‌ۆمه‌ی ئاسمان و پال (سه‌رده‌تو لمونته‌ها) و (له‌وح) و (قه‌له‌م) و (کورسی)ی باره‌گای (عه‌رش)ی خوای مه‌زن و په‌روه‌ردگار له‌وئێه‌وه‌ی پێویست بوو، فه‌رمووی و وه‌لامی بیسته‌وه‌ گه‌رایشه‌وه‌ که له‌ ئاینی ئیسلامدا به‌ (میعراج) واته‌ ئه‌و شه‌وه‌ی که تیا یا پیغه‌مبه‌ر که‌یشته‌ باره‌گای خوای یه‌کتا و بی‌هاوتوانا ئه‌وشه‌وه‌ ناسراوه‌ به‌ (میعراج).

طی: برینی، پێچانه‌وه‌ی که مه‌به‌ستی له‌ پێچانه‌وه‌ برینی ریگه‌یه‌ به‌ ئاسمانا و نیشانه‌ بۆ کردنی له‌نگی پیغه‌مبه‌ره‌کان و به‌راوردی له‌گه‌ڵ برینه‌ تیزه‌وه‌یه‌که‌ی میعراج به‌ ئاسماندا. هه‌روه‌ک له‌ وشه‌ی دوا‌ی ئه‌م وشه‌ی (طی)یه‌دا (کوردی) له‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌یدا وشه‌ی (ریگه‌ی) ده‌ریزیوو.

لنگند: له‌نگن، ده‌له‌نگن، شه‌لن، هه‌روه‌ها ئه‌م وشه‌ی (له‌نگ)ه‌ واتای: -خه‌سته (نه‌خۆش)، ناتوان، داماو، و هه‌لوێسته‌ کردنی کاروانیش ده‌گه‌یه‌نیت که ئه‌مانیش له‌گه‌ڵ وانا و مه‌به‌ستی ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌دا ده‌گونجین. به‌وه‌ی که له‌ چا و توندوتیژی برینی ریگه‌ی میعراج‌ه‌که‌دا ئه‌وان وه‌ک ئه‌و به‌توانا نین و له‌ش به‌بار و هه‌لوێسته‌ کارن.

جیاوازیه‌کان

مه‌ر له (حم، ص، گل / ۵) دا نووسراوه: به‌ر، له‌به‌ر، بۆ، له‌ بۆ، له‌ که ئه‌مانه‌ش هه‌موو ده‌گونجین و (مه‌ر) پر به‌پرتینه‌ له‌ واتادا، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له‌ زۆرینه‌ی سه‌رچاوه‌کاندا (مه‌ر) نه‌نووسرابوو بۆیه‌ ئه‌م (به‌ر)هم جیگیر نه‌کرد.

(طی راه) له (عن، گل / ۸، شخ)دا نووسراوه: خود به‌خود، خۆبه‌خۆ، له‌ خۆوه‌ که ئه‌م نووسینی سێ سه‌رچاوه‌یه‌ش زۆر پر به‌پرتو به‌جیترو گونجاوتره‌ له‌ ناوه‌رۆکی سه‌رچاوه‌کانی تر، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له (۲۱) سه‌رچاوه‌دا (طی راه) هاتوه‌، بۆیه (خود به‌خود)ه‌که‌م جیگیر نه‌کرد که شایانتره‌.

ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌ به‌پیتی زنجیره‌ی یه‌ک له‌دوایه‌کی تیکرای (هه‌وت به‌ند)ه‌که (۳۷)مین تاکه و به‌پیتی زنجیره‌ی تاکه‌کانی ئه‌م به‌ندی دوومه‌ (۱۵)مین تاکه. له‌ سه‌رچاوه‌کانی ئه‌م تاکه‌دا زنجیره‌ی ژماره‌ی ئه‌م تاکه له (با / ۱، ج، جم، سجا، صا، ط، ف، ق / ۲، گل / ۳، گل / ۶، ما / ۱، مع، مک، ن، نم / ۱)دا نییه‌و له (نع)دا یه‌مین و له (جم)دا یانزه‌ یه‌مین و له (گل / ۵)دا دوانزه‌ یه‌مین و له (شح، گل / ۸)دا سیانزه‌ یه‌مین و له (ص، عن، من، ه)دا یانزه‌ یه‌مین تاکه‌ی ئه‌م به‌ندی دوومه‌ینه‌یه‌.

واتای گشتی ئه‌م تاکه:

ئه‌م تاکه کۆتایی پێهێنهر و درێژه‌ پێدانی دووتاکه‌ پێش خۆیه‌تی و من نیوه‌ی دوومه‌ی به‌م

چه‌شنه‌ی دوايي به‌جيتر ده‌بينم له‌وه‌ی له‌سه‌ره‌وه جيگرم کردووه:

«بهر پرواز خود به‌خود لنگند»

که واتايه‌که‌ی پرو چرو پربه‌پرتريکه که مه‌به‌ستی له پيغه‌مبه‌ره‌کاني تره، نه‌گهر چي هه‌موو له فوتابخانه‌ی گيانيدا يه‌کسان فيربوون، به‌لام به‌رامبه‌ر پيغه‌مبه‌ري ئيسلام -د.خ- که ئەم حه‌وت به‌نده له باره‌ی نه‌وه‌وه نه‌و پيغه‌مبه‌رانه له کاتي په‌روازکردن به‌ئاسماني خوا ناسييدا که له فوتابخانه گيانيه‌که‌يدا فيربوون و که‌چی هيشتا له په‌رواز (فرين)ه‌که‌يان (له‌نگ)ن له چاو تيژره‌ویی چوونه ميعراجي پيغه‌مبه‌ري ئيسلامدا. به‌لگه‌ی تاکی ناينده.

۳۸- شاهدم: خوښه‌ويسته‌که‌م که مه‌به‌ست له پيغه‌مبه‌ري ئيسلامه -د.خ- له کاتي ميعراج.

شاهدم: نه‌م‌يان له واتايدا، جياپه له واتاي (شاهد)ی يه‌که‌م، که لي‌رده‌ا مه‌به‌ست له که‌واهيده‌رم : شايه‌تمه.

واتا: خوښه‌ويسته‌که‌م که (محمد) -د.خ- يه‌گه‌واهييم بۆ ده‌دات که له ميعراجدا (بروانه نيوبالي دووه‌می ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه).

در ميعراج: له (ميعراج)دا که له شه‌ويکدا له‌گه‌ل فريشته (جبره‌ئيل)دا له حيجازه‌وه به‌سواري (بوراق) به‌ريکه‌وتن بۆ قودوس و نه‌مجا به‌ره‌و ئاسمانه‌کان تاگه‌يشتنه باره‌گاي خواي مه‌زن و..... هتد و گه‌رايشنه‌وه.

نه‌مجا له‌م نيوبالي دووه‌مه‌دا (کوردي) فه‌رمويه‌تي: (همه‌شان ديده): هه‌مووياني چاو پي‌ که‌وت - واته هه‌موو پيغه‌مبه‌ره‌کاني بيني که‌وا در ره‌ش (ده‌ر ره‌ه‌ش) له ريگه‌ی ميعراج کردنه‌که‌يدا چاوي پييان که‌وت وه‌ک له داستاني (ميعراج نامه‌کاندا) هاتووه پيشوازيان لي کردووه.

چنگند: ئەم وشه‌يه زۆر واتاي. جياجيا ده‌دات وه‌ک (چنگ : چنگو په‌ل)يا (چنگ)ی ناميريکی مؤسيقاو..... هتد به‌لام لي‌ره به‌واتايه‌کی تري نه‌و وشه‌يه هاتووه که نه‌ويش (چنگ) به‌واته (سه‌رکه‌ج): له ريگه‌ی شکۆمه‌ندي پيغه‌مبه‌ردا. وه‌ک پيشوازي بکا و ريزگر له‌و ريبوازي چوونه ميعراجدا وه‌ستا بوون.

هه‌لسه‌نگاندن:

له نيوبالي يه‌که‌می ئەم تاکه‌دا ده‌بينريت دووجار وشه‌ی (شاهد)ی به‌کاره‌يناوه به‌پال يه‌که‌وه که هه‌ريه‌که‌يان به‌واتايه‌کی جياواز له‌وي تريانه.

جياوازيه‌کان:

(ره‌ش) له (گل/ ۳، گل/ ۵، ما/ ۱)دا نووسراوه: سه‌في : ريزي.

جگه له‌م جياوازيه ئيتتر له هه‌موو سه‌رچاوه‌کانيدا ئەم تاکه چوניה‌که.

ئەم تاکه به‌پتي ژماره‌ی له‌م (حه‌وت به‌نده‌دا) (۳۸)مين تاکه و به‌گويزه‌ی زنجيره‌ی تاکه‌کاني ئەم به‌نده‌ی دووه‌ميش (۱۶)مين تاکه.

ئەم تاکه هه‌لبه‌سته له سه‌رچاوه‌کاني (ج، جم، سجا، شح، ط، ف، ق/ ۳، مک، نم/ ۱، نع)دا

نیبه و له (صا) دا دهیمین تاک و له (با / ۱، حم، گل / ۳، گل / ۶) دا دوانزهیمین و له (گل / ۵، ما / ۱، مع) دا سیانزهیمین و له (گل / ۸) دا چواردیهیمین تاک و له (ن) دا پانزهیمین و له (ص، عن، مس، ه) دا شانزهیمین تاکه ههلبهستی ئەم بهندی دوومهیه.

واتای گشتیی ئەم تاکه:

ئەم تاکه درژه پیدانی سی تاکی پیشهوهیهتی که له پیغهمبهرانی (گه‌دایان) به‌باره‌گای پیغهمبهری ئیسلام -د-خ- دواوهو کۆتاییی به‌تیژره‌ویی دوا‌بیان له (میعراج) دا هیناوه که له ریگهی ئاسمانه‌کاندا ئەوانی له پیشوازیکردنیدا دیون به (ملکه‌چی) ی ریژ لیگرتنه‌وه که خودی پیغهمبهره خوڤه‌ویسته گه‌واهی ئەوهی داوه.

۳۹- با: له‌گه‌ل، به‌رامبهر، له رووی.

دد: جانه‌وهر، گیانداره خراپکارو درنده‌کانی وهک میترده‌زمه و، خپو، و شه‌وه و دایکی ئال که گیاندارای ئەفسانه‌یی و نادیارن و خراپکاری به‌رامبهر به‌مرۆف (پیاو و ژن) ده‌کهن، هه‌روه‌ها له‌گه‌ل گیاندارانی خراپکاری درنده‌ی تری وهک گورگ و شیر و پلنگ و، ورج، ویز و، به‌رازی کپوی و..... هتد.

ئەو (گه‌دا) یانه ئەوه‌نده شکۆمەند و پیرۆزو ریژمەندن ئەو گیانداره خراپکاریان ناویانم بردن له ئاستی ئەو (گه‌دا) پاک و چاکانه‌دا به‌بی وه‌زنگ به‌یه‌کتر گه‌یاندن و دۆستانه ویکرا ده‌ژین (انس): ئینسان. توخمی مرۆف، که دیسان ئەو گه‌دایانه له‌گه‌ل مرۆف هه‌موو مرۆف و ته‌نانه‌ت خراپه‌کانیشیدا دیسان ئەوه‌نده چاکن که ئەو مرۆفانه به‌لای خراپکارییه سروشتیه‌که‌ی خو‌یاندان ناچن و دیسان چۆن جانه‌وهر و گیانداره درنده‌کان دۆستانه ده‌ژین له‌گه‌ل ئەو گه‌دایانه‌دا ئەو مرۆفه خراپکارانه‌ش ئاوه‌ها ده‌ژین. جن: ناوی بوونه‌وه‌رییه‌کی خه‌یالیی هزرییه‌که نابینری و شیوه‌ی له نیوان شیوه‌ی مرۆف و گیانی خه‌یالی‌دایه، که چاک و خراپیشیان تیاپه (کافر) و ئیسلام و به‌گوردی (جنۆکه) و له‌مه‌ چیتری پی ده‌گوتری. هاتنی ناوی (جن): جنۆکه لیره‌دا دیسان مه‌به‌ست له‌وه‌یه که ئەو گه‌دایانه له‌گه‌ل ئەم چه‌شنه گیانداره‌شدا ته‌نانه‌ت له‌گه‌ل خراپه‌کانیشیاندا دۆستانه و بی وه‌زنگ بو‌یه‌کتر ئەژین ئەویش له پاکیی سروشت چاکیی ئەو گه‌دایانه‌وه‌یه که هه‌لکردنیان له‌گه‌ل هه‌ر بوونه‌وه‌رییه‌کی ته‌نانه‌ت خراپکاریشدا ده‌بی و دۆستانه له‌گه‌لیاندا ده‌ژین.

به‌صدق: به‌راستی، به‌راست گۆیی.

صفا: پاک و بی‌خه‌وشی، خوڤی، گه‌شی، بی‌گه‌ردی.

له‌م جووته وشه‌ی (صدق) و (صفا)یه، مه‌به‌ست له‌وه‌یه که ئەو گه‌دایانه ئەوه‌نده چاکن و پاکن به‌هۆی ریژنومایی کردنیانه‌وه به‌ده‌قه ئاینیه‌کانی ئیسلامی که ته‌نانه‌ت له ژیاناندا له‌گه‌ل جانه‌وهران و گیانداره درنده‌کان و جنۆکه‌و مرۆفی سروشت خراپیشدا به‌جۆری مرۆفایه‌تیانه‌ی دروست له‌گه‌ل ئەو هه‌موو بوونه‌وه‌رانه‌دا به‌راستی و راستگۆیی (صدق) و به‌پاک و بی‌خه‌وشی له‌گه‌لیاندا ده‌ژین و دۆستانه و به‌خوڤی و چاکي ژبان پیکه‌وه ده‌بهنه‌سه‌ر، ئەمه‌ش

به شيوه يه يه کی (نايه که ندهر دوويی): په روه رده ی چاکی ئیسلام دهرده خات که ئاینی دؤستایه تی و خوښه ویستییه که ئه و هتا گه دایه کان ئاوه ها چاک و پاک و بی خوښ و بی کینه و بی ورننگن، به راده یه که تهنانه ت جانه وهران و درندان و خراپکاران ناچاری چاک ژیان ده که ن له گه ل خودی خوښان (که دا) کاندای.

تا ئیره هر تهنیا لیکدانه وهی نیوهی یه که می ئه م تاکه هه لبه سته ی سهره وه که ئه می دواپیش لیکدانه وهی نیویالی دووه می ئه م تاکه یه: لیک: به لام، لیکین، وهلی، به شکوو، قه می. به لان با دیو: له گه ل دتوی.

دیو: ناوی گیانداریکي ئه فسانه یی و خه یالییه، ئه و گیانداره له زه لامیکي یه کجار زه به للاح و قه باره گه وری (مرؤف) دا ره چا وکراوه که زور به هیزو تین و دیمه ن ترسناک و شاخ و کلکدار، له چیرۆکه ئه فسانه یی هه کانیاندا راگه یه نراوه، به گیاندار یا بوونه وهرتکی گومراکار و به دکاری وهک هی (شهیتان) ناویراوه.

تاکه هه لبه سته یدا که دیسان گه دایه کانی هیناونه ته وه گورچ و پیشانی داوه که ئه و گه دایانه هویه کی پتگه یشتنیان ئه وه بووه که له گه ل دتوی (نه فس) ی خوښاندا له جه ننگدان و پتکیانه وه ناکری.

ئهمه ش نیشانه یه بؤ نه ریتیکي سوڤیگه ری و تیا پتگه یشتنی پهیره ویکردنی (تزکیه النفس) ه ئه ویش به ربه رکانی کردنی مرؤفه له گه ل ئاره زوه جیهانییه (شهوانی) یه نا (هه لال) ه کاندای. در جنکند: له جه ننگدان، واته ئه و گه دایانه له گه ل دتوی زورداری ئاره زوه جیهانییه خراپه کاندای له جه ننگدان که ئه وهش (تزکیه النفس) ه که یان دژی (نه فسی ئه مماره). به واتای پاک و بی خوښ کردنی دهر وون.

ئهم تاکه هه لبه سته به گوتیره ی ژماره ی تاکه کانی ئه م (حهوت به نده) (۳۹) مین تاک و به پتی ژماره ی تاکه کانی ئه م به ندی دووه مه (۱۷) مین تاکه هر ئه م تاکه له سه رچاوه کانیدا له (شح، گل / ۳، گل / ۸، مع) دا نییه و له (نع) دا ده یه مین تاک و له (صا، ط، ف، مک، نم / ۱) دا پانزه یه مین تاکه له (ج، جم، سجا، ق / ۳) دا (۱۲) مین و له (با / ۱، حم) دا سیانزه یه مین و له (گل / ۵، ما / ۱) دا چوارده یه مین تاک و له (گل / ۸) دا پانزه یه مین تاک و له (ن) دا شانزه یه مین تاک و له (ص، عن، مس، ه) دا هه قده یه مین تاکي ئه م به ندی دووه مه یه.

جیاوازیه کان:

بادد، له (گل / ۵، نع، گل / ۸) دا نووسراوه: یاوړو: یاوړو - که ئه م ش ناگونجی، چونکه واته نادات.

بادو، له (نم / ۱، جم) دا نووسراوه: بادد - که ئه م ش راسته و به لام به ریتنوسی کونی عاره بی به نیشانه (بزوتنیک: حرکات) بؤ کردن نووسراوه. (انس و جن): له (ن) دا نووسراوه:

(جن و انس) - که پاش و پيش و رينووسی کۆنه .
 (لیک) له (ن)دا نووسراوه هم که ئەمیش دهگونجی .
 (دیو) له (گل/ ە)دا نووسراوه: (دیو) - ئەمیش هه‌له نییه، چونکه رینووسی کۆنه و دهگونجی
 (درجنگند) له (ص، ما/ ۱)دا نووسراوه (با جنگند) ئەمیش دهگونجی .

واتای گشتی

(کوردی) له‌م تاکه‌دا هه‌له‌سته‌یدا له پاکیی دهروونی ئەو پیغه‌مبه‌رانه‌و ئەو گه‌دایانه‌ داواه
 به‌هۆی (تزکیه النفس)ه‌که‌یانه‌وه که له په‌یکاری گه‌یشتنه (حه‌قیقه‌ت)دا بوون نه‌ک خوازه‌لۆکیی
 جیهانی (شه‌هوانی) ئەوه‌نده، دهروونی پاک و گیانی پوخته‌یان هه‌بووه که توانیویانه هه‌لکرد
 له‌گه‌ل‌ جانه‌هر و هه‌موو جۆره که‌سانیکێ خراپیش و ته‌نانه‌ت له‌گه‌ل‌ درنج و جنۆکه‌یشدا بکه‌ن
 به‌راست و ره‌وانی و روونی له ژبانی دۆستانه‌دا بن و له چاکێ خۆیان‌ه‌وه ئەو جانه‌وه‌ره و درنج
 و جنۆکانه‌یشیان ناچارێ بێ وه‌زنگی کردوون .
 له هه‌مان کاتیشدا ئەو پیغه‌مبه‌ران و گه‌دایانه به‌و ئاسووده‌یی و ئارامی خوازه‌یانه‌وه له‌گه‌ل
 (دیوی) دهروون (نه‌فس)ی جیهانی‌خوای خۆیاندا له جه‌نگدا بوون که به‌(نه‌فسی ئەمماره)
 ناوده‌برێ که (جیهانی ماددی)یه چونکه ئەوان به‌ندیاری (جیهانی مه‌عنه‌وی) بوون و هه‌ن
 به‌سه‌ر نه‌فسی خۆیاندا زال بوون له سنووری فه‌رمایشتی خواوه که پیغه‌مبه‌ری ئیسلام رای
 گه‌یاندوووه .

٤٠- جان و دل: گیان و دل.

بازی (بازی): ئەم وشه‌یه گه‌لی واتای جیا‌جیا ده‌به‌خشی، ئەوی بۆ ئێره پێویسته یا ده‌گونجی
 وشه‌ گه‌لی: (کراوه، گه‌ش، والا، وان)ه .

پرتو: تیشک، رووناکی و، ئەو رو‌شنایییه که له جه‌سته‌یه‌کی نورانییه‌وه به‌دیار ده‌که‌وێت و، یا
 ئاکامی هزر لیکردن و تیرامانه‌وه هه‌ست به‌رو‌شنایییه‌ک ده‌کرێ که بۆ ئەم شو‌ننه ئەمه‌یانی
 مه‌به‌سته‌و کراوه‌یی و گه‌شییه‌که‌ش به‌هۆی تیشکی ئەو په‌رته‌وه‌وه‌یه .
 نظری: ئەگه‌ر چی له بنجی وشه‌ی (نظر)ه و، واتای (ته‌ماشاکردن) ده‌دات، به‌لام بۆ ئێره:
 واتای بیر و هۆش و هزر و ئەندیشه‌ ده‌دات که په‌رته‌وه‌که بۆ سه‌ر (گیان و دل)ه‌که
 ده‌په‌خسینێ .

به‌م چه‌شنه ئەم نیو تاکه هه‌له‌سته‌ی یه‌که‌مه، واتای: (گیان) و (دل) به‌په‌رته‌وی هزر و
 ئەندیشه‌ی (فکر)ییه‌وه کراوه‌یی و گه‌شی و بێ خه‌وشی ده‌دات به‌دل و گیان که (دل)ه‌که‌ش هه‌ر
 مه‌به‌ست له (دهروون) و (گیانه) به‌لام دل و گیانی (گه‌دا)یه راست و پاک و بر‌وا هینان به‌ده‌قه
 پیرۆزه‌کانی ئابینی ئیسلام .

ئەبصار: کۆی (بصر)ه، بینایی، بینین به‌ چاوه .

له نیوبالی دووه‌می ئەم تاکه‌ی سه‌ره‌وه‌دا کاریگه‌ریی ئەو ئەندیشه‌یی (فیکری)یه راده‌گه‌یه‌نیت
 له‌سه‌ر ئەو شه‌یدایانی پیغه‌مبه‌ر -د.خ- یه به‌واته گه‌دایه‌که‌یان و ده‌فه‌رمووت ئەو په‌رته‌وی

ئەندېشەيە كە دۆل و گيانى گەدايەكانى (گەش و، والا) كر دووه ئەوه هەر وەك:
كحلى: كل، سوورمه.

(كوردى) يش ئەو پەرتەوى ئەندېشەيەي كە دۆلى و دەروونى (گەدايەكانى) (گەش و، والا
كر دووه تەوه) بەو (كلى چا و رشتنەي) چواندووه.

له هەمان كاتيشدا نەك هەر بەكلى چا و رشتن بەشكو بە:

صيقل: (مشت و مال) و (رەونەق پېدەر) و (ژەنگ لابهري) لەسەر ئەو چا و رېژراوه و، يا
لەسەر ئەو (دۆل) و (گيانە) شى داناوو بە (صيقل) ي چا و لەخشت و خالى وەك:
زنگند: ژەنگن، كە (ژەنگ : ژەنگ).

ئەم راگەياندنەش لەو وەهەيە كە بەلای سۆفییەكانەوه وەهايه كە دۆل و گيان توانايى بينى
هەموو شتەكان هەيه و چونكە له ناو لەشدان و بەلای سۆفییەكانەوه لەشيش وەك (شووشە)
و هەهايه وەك له ناو شووشەدا بن دەبين. بەلام ئەگەر ئەو كەسى خاوەن لەش و گيانە بەنديوار و
سەر بەچىگەياندى خواستە شەهوتییە جیهانیەكان بوو، ئەوا شووشەي لەشەكەي لێل و
تەلخ دەبیت دۆل و گيان هانای بينى ئەوهي له دەرەوهي لەشە لێلەكەوهي نایانينى.

لەم تاكە هەلبەستەدا بەهۆي (تزکیة النفس: پاکتاوکردن يا مشتومالی دەروونى) دوورکەوتنە له
شەهواتى جیهانى و بەنديواربوونە بە (بیر) و (هزر) و (ئەندیشە) ي بە چىگەياندى
فەرمایشەكانى خوا، ئەوسايە وەك لەم تاكە هەلبەستە هاتوو لەشەكە پاک و پروون بىگەرد و
بى خەوشە و گيان هانای دیتنى دیوى دەرەوهي لەشەكەي دەبى.
ئەم تاكە هەلبەستە بەپى هەر (هەوت بەندەكە) (٤٠) مین تاكە و، بەپى ئەم بەندەي دوومه
(١٨) مین تاكە.

ئەم تاكە له سەرچاوهكانيدا له (ف، ق / ٣) دا نيه و له (نع) دا يانزەيه مینه تاك و له (صا، ط،
مك، نم / ١) دا (١٢) مین تاك و له (ج، جم، گل / ٣، گل / ٦) دا (١٣) مین تاك و له (با / ١، حم،
شح، مع) دا چواردهيه مین تاك و له (گل / ٥) دا يانزەيه مین تاك و له (گل / ٨) دا شانزەيه مین
تاك و، له (ن) دا حەفدهيه مین و له (ص، عن، مس، ه) دا هەژدهيه مین تاكى ئەم بەندى دوومهيه.

جياوازی سەرچاوهكان:

(جان) له (صا) دا نووسراوه: (جسم) ئەمەش ناگونجى.

(باز) له (گل / ٣) دا نووسراوه (زپرتو) دياره هەلەي نووسينه وەيه.

(كحل أبصار) له (مع، با / ١، شح) دا نووسراوه: (سرمهء چشم): (سورمەي چەشم :
سورمەي چا و) كە ئەميش دەگونجى و فارسىيانەترو جوانە. لەبەر كەمبوونى ژمارەي
سەرچاوه، لەسەر وە چىگيرم نەكرد.

(زنگند) له (صا، جم، نم / ١، با / ١، سجا، حم، ق / ٣) دا نووسراوه (رنگند): رەنگەند، واتە
(رەنگن) ئەمەيش له واتادا كوورپە و لەم تاكە هەلبەستە (٢١) مین ئەم بەندى دوومهدا ئەگەرچى
وشەي (زنگند) هاتوو بەلام واتاي (زنگ) ي ئيره: (زنگ) و واتاي ئەوى (مرؤفى رەگەزى

ژهنگی) یه (قوله پرهش) ه له یه کتر جیاوازن و به (دووباره کردنه وهی) دانانرین.

واتای گشتی:

گیان و دل به هوی پهرتهوی هوشیاری (فیکری) نایندارییه وه گهش و کراوهن، وهک چۆن چاوی ریژراو پرووناک و جوان بیناترهو بهر چاو پرووناکتره وههایه و ههر وهک گیان و دل به مشتمومالی (صیقل) کرابی و ژهنگی (بهندیواری به خراپکاری جیهانی) یه وهیان لی پاک کراوته وه.

۴۱- وانگهی: ئا ئو کاته، ئو گاوه، لهو ساته دا، فی دهمی، ئوده مه، ئوسایه.

میکده (مهیکه ده): مهیخانه، شوینی باده تیا خواردنه وه لی فرۆشتنی مهی.

چکار آید (چ کارئایه د): به چ کاریک دیت، سوودی چیه، بۆچی باشه.

لهم نیوبالی یه که می ئه م تاکه هه لبه سته دا، ئو گه دایانه ی که وهک له تاکه هه لبه سته پیشوودا دیاری کرا هه موو به پهرتهوی خواناسی و به جیگه یاندنی فه رمایشته کانی گهش و پرونی مشتمومال کراو له ژهنگ و به لخی جیهانی و گۆناهکارییه کان، دوورن. ئه وه تا (کوردی) له م تاکه ی سه ره وهیدا رای گه یاندوو که که وتوونه ته سه رخۆشییه کی گیانی ئه وتوو، ئیتر چ پیوستیه کیان به مهیخانه هه یه و مهیخانه به چ کاریکیان دیت؛ چونکه: (بروانه ئه م نیو بالی دووه می ئیره یه):

که همه: که ئه وان (گه دایه کان) هه موویان:

خود: به خودی خویان، (بوونه ته):

خم: کوویه، قه رابه و مه رکانه ی شه راب (باده).

مل: شه راب، باده.

بنگند: هه ره خویان (بهنگ: هه شیشه، خاشخاش.) و ماده سه رخۆش و سه رکه ره کان، به لام باده و بهنگی گیانی و مهستی ریکه ی راستی گرتن، ئه م تاکه هه لبه سته له زنجیره ی تاکه کانی (هه ره هوت بهنده که) دا (۴۱) هه مین و به پیتی ژماره ی تاکه کانی ئه م بهندی دووه مه (۱۹) مین تاکه.

هه ره ئه م تاکه له (با/ ۱، ج، جم، صا، ط، ف، ق/ ۳، کل/ ۳، کل/ ۵، کل/ ۶، کم، نم/ ۱) دا نییه و له (نع) دا (۱۲) مین تاک و له (شح، مع، ما/ ۱) دا پانزه یه مین و له (گل/ ۸) دا (۱۷) هه مین و له (ن) دا هه ژده یه مین و له (ص، عن، س، ه) دا (۱۹) مین تاکه ی ئه م بهندی دووه مینه یه.

جیاوازیه کان:

(وانگهی) له (ص، ما/ ۱) دا نووسراوه: (ساقی و) واته (باده ده ر) که ئه میش ده گونجی و له بهر که مبوونی ژماره ی سه رچاوه، له سه ره وه جیگیرم نه کرد.

(چکار آید) له (ص) دا نووسراوه: (چ کارو ببین): به چ کاریک دی و ببینه، ئه میش دیسان ده گونجی و له بهر که میتی سه رچاوه جیگری سه ره وه م نه کرد.

(که همه)، له (ما / ۱) دا نووسراوه (همه‌گی : هم‌موان) و ئەمیش دەگونجی و چونکه هەریەک سەرچاوهیه و کەمە بۆیە جیگری تاکی سەرەووم نەکرد.

(که همه خود) له (شح، ما / ۱) دا نووسراوه: (همگی عین) و ئەمیش هەر دەگونجی و چونکه سەرچاوهی کەم لەسەر هەیه، بۆیە جیگری سەرەووم نەکرد.

خود له (ص) دا نووسراوه: (چون) و دەگونجی و لەبەر سەرچاوه کەمی، لەسەرەوه جیگیرم نەکرد.

واتای گشتی:

لەودەمە بەهەرەورییە کامەرانییە، گەدایاندا ئیتر مەبخانەیان بۆ چیبە کە هەموو له خۆشیاندا مەستی بادە (گیانی) ی ئەوتۆن کە هەرەک خودی خۆیان بووبنە کووپەیی شەرابی پر له (بادە) و دنگی سەرخۆش (بەنگ) بووین و هەمان هەرەک له تاکە هەلبەستەکانی دوایدا ئەم هاتنە جۆشە روونتر دەبێتەوه.

٤٢- چونکه: چونکه، ژبەر هەندی، لەبەر ئەوهی، ژ بۆ.

مست: سەرخۆشی، درنگی، مەستی.

(ألست) اند: هی (ئەلەستون) کە وشەیی (ألست) ی عەرەبی بەواتە: (ئایا من ئەوه‌نیم کە) ئەمیش یەکیکە له وشە گەلی بابەتی ژمارە (١٧٢) ی سوورەتی (الأعراف) له قورئانی پیرۆزدا، ئەویش نیشانەیه بۆ ئەو رووداوه گرنگە کەوا خوای مەزن کاتی (مرۆقی) دروست کرد و گیانی کردن بەهەر او بۆ ئەوه پەیمانیاں لێ وەر بگرت کە هەر تەنیا ئەو خوای ئەوانە و ئەگەر لەو پەیمانەیان پاشگەز بوونەوه، ئەوا سزایان دەدات.

(کوردی) له نیویالی دووهمی ئەم تاکە هەلبەستە سەرەوودا وەک وەلامدانەوه و پوونکردنەوهی ئاکامی ئەو (فەرمووده پرسیارییە) خوای مەزن کە (کوردی) فەرموویەتی: پی (پەیی): لەبۆ، بۆ، ژبۆ، لەبەر، له.

کامی چنن: ئەم وشەیی (کام) ه کە له هەموو سەرچاوه‌کاندا هەر بەشێوهی (کام) واتە سەرەتایەکی بەپیتی (کاف) نووسراوه، بەزۆری له رینووسی کۆنی فارسیدا تەنانەت پیتی (گ) یش هەر بەشێوهی (ک) نووسراوه کە ئەم (کام) هی ناو سەرچاوه‌کان مەبەست له (کام) ه (چنن : ئاوهایی) یه.

گام: کاو، کات، سات، گاف، دەم، هەرەت، قەدەم، هەنگاو.

ئەمجا مەبەست له (پی گامی چنن) ئەوهیه کە (کوردی) فەرموویەتی (ئا له کاتیکی ئاوهایی دا).

قوی ینگند (قەوی ینگەند) کە: (قەوی): تۆکمە، توند و تۆل، بەهێز.

ینگ: قاعیدە، بنچینە، بناغە، دەستور، جۆر، چەشن (طراز) دەگرتەوه و لێرەدا (کوردی) وەلامەکی بەوه کۆتایی هیناوه کە فەرموویەتی:

ئەو گەدایانە کە دەر بەستی بەلێندان بەخوای مەزن کە هەر ئەو تەنیا (خوا) یانە و لێ

بەشىمان نابىتەو و ئەم ھەلۆيستەيشيان ۋەك بناغەيەكى بەھيزە بۆ پشتگىرى بەلئىندانەكەيان.

ئەم تاكە بەپىي ژمارەى تاكەكانى ئەم (حەوت بەند) ە (۴۲) مەن و بەپىي ژمارەى تاكەكانى ئەم بەندى دوومە (۲۱) مەن تاكە و لە سەرچاۋەكانى (با/ ۱، ج، جم، حم، سجا، شج، صا، ط، ف، ق/ ۳، گل/ ۵، نم/ ۱) دا نىيەو لە (نع) دا سىانزەيەمەن تاكە و لە (گل/ ۳، گل/ ۵) دا چواردەيەمەن تاكە و لە (ما/ ۱، مع) دا شانزەيەمەن و لە (ن) دا نۆزدەيەمەن و لە (ص، عن، مس، ه) دا بيستەمەن تاكى ئەم بەندى دوومەينەيە.

جياوازيەكان:

(چونكە) لە (ما/ ۱) نووسراو (چون كى) ئەمەش دەگونجى، بەلام بەپىي رېنووسى فارسى ھەلەيە.

(الست) لە (ما/ ۱) دا نووسراو كە مەبەست (الستى) ئەمەش ھەلەيە.

(الست) لە (ما/ ۱) دا نووسراو (مست) ئەمەش ھەلەيە چونكە دووجار (مەست) نووسراو.

(پەى كامى) لە (عن، ن) دا نووسراو: (ازپى كام): ئەمەش بەتەواوى ناگونجى، ئەگەنا واتا دەدات.

(چنن قوئى) لە (عن، ن) دا نووسراو (ھمچنان) ئەمەش واتا كە شتواوتر دەكات.

(چنن قوئى) لە (ما/ ۱) دا نووسراو: (راكە خود) ئەمەش لەنگى دەدات و شتواو.

واتاى گشتى:

لەبەر ئەوئەى بەھرەوئەى مەست بوون بەبەلئىندان بەپىي ئايەتە (الست) ەكەى كە پۆزى (قالوبلى) ئىتر بۆيە ئەوانە بەكارەكەيان كامەران بوون و ئاوا بنچينە بەھيز و تۆكمەبوون ۋەك بنكەيەكى بەھيز. كە ئەوانىش پەيرەوانى ئاينى ئىسلامن بەراستى و پاكى واتە (گەدا) يەكانى مەبەستە.

ديسان تاكى دوايى پەيوەستە بەبابەتى راگەياندى مەستىيەكەى ئىرە و لەوئىشدا درىژە بەبابەتەكە دەدات.

۴۳- لەم تاكە ھەلەبەستەى سەرەوئەدا (كوردى) ئەو (گەدا) يانەى لە چوار جۆرە (بارودوخ) دا راگەياندوون ۋەك:

۱- غافل: بى ئاگا. ئەمەيان بارى يەكەميانە كە بى ئاگايى (گەدا) يەكانە لە از خوئىش: (لە خو)، كە فەرموويەتى ئەوان لەم (بارى) يەكەمياندا ئاگا ۋە ئىشان بەلای خوئانەو ەماو، بەھۆى ئەوئەو ئەمەندە خوئان (بناغە) توند و تۆل بينيوە ئىتر لە خوئىشاندا ھۆشيان لە خوئان براو.

۲- بىخود: ئەمەش بارىكە كە مرؤف تىتى دەكەوئى و لە بارى سروسىتى خوئى دەردەچى و بەھۆى ئەو (مەست بوون) بەپەيرەويكردنەى بەئايەتى (الست) ەو و لە سەرخوئىشدا ئاوا ھۆشى بەسەر خوئەو نامىنى كە ئەم (بارە) يش و، ھەرچوار جۆرە بارەكە دەروئىشان

وهك (حالة تيكي كيشراوى) يا (كه مهندكيشكراوى) وهك خوځيان ناوى ده بهن به (جه زبه) كه به سهرياندا ديت و ده چي ته بارى چه شنه له هوش خو چوونيكه وه بهو سه رخوشيه گيانيه يان.

۳- واقيف: ناگا، وريا، هه ستيار له (روم) كه هه رچه نده (روم) مه به ست له عوسمانيه كانه، چونكه نه وان جينشيني (رومانيه كان) بوون. مه به ست له (پيست سپيتى) (روم) ه كه به ره گهن (نارى) ن و وهك هيما (رهمز) يك نهو رهنكي (سپى) يه نيشانه يه بو رووناكى و نهو يش نهو (په رته وم) و گيانيه كه له تاكه هه لبه ستى پيشترى نيره (۴۰) مين دا لتي دوام و كارى كرد بووه. گه دا يه كان.

نهو هتا ليره دا (كوردي) كار هكه ي بو والا كردووينه ته وه كه له دووبارى (په كه م - غافل) و (دووم - بيخود) دا: (كه دا يه كان) له هوش خو چوو و، بي ناگابوون به لام له بارى (سپيه م) دا كه گه دا يه كان به ناگا له (په رته وه) كه مه به ست له رووناكى يا رپيازه روونكار وهكه ي نيسلامه و له مه يان ناگهدارن و به دل و گيان لتي جيانا بنه وه چونكه ما يه ي كامه رانى و مه ست يه گيانيه كه يانه.

۴- آگه: ناگهدار، زانه رى (زهنگ) ن نه م ناگهداريه ي (گه دا يه كان) ديسانه وه وهك نهو ي پيشوو (بارى سپيه م) هه ر رمزيه، چونكه وشه ي (زهنگ) كه به واته (زنگ: زهنگوله) يا مه به ست له (كه رهناكه ي) فريشته (نيسرافيل) و اتا (نه فخي صورت) بي كه له روژى قيامه تدا، لتي ده دات و هه مو مردوو، زيندوو ده بنه وه، بو چوونه ده شتى (مه حشه ر) و باره گاي داد پرسى خواى مه زن له روژى قيامه تدا نه مه يان به ليكدانه وه به كه ي راست ده زانم كه وا (كوردي) نهو گه دا يانه ي له م (بارى چواره مه دا) به ناگاو دل وريا. له لاي نهو زهنگ لي دانه ون. خو نه گه ر له و اتا يه كه ترى وشه ي (زهنگ) بگه ريځين نهوا نه نهو ي (زهنگى) زهنگى له قوله ره شه كانى (زهنگبار) ي كيشوهرى (نه فه ريقيان) و جارى تر له م په راوه دا به وردى تر و به دريژ تر لتيان دوام نهوا ليره دا مه به ست له تاريخيه كه ره مزى ره شى له ش زهنگيه كانه نهو يش به پيى برواى (به ره ي خپر) كه خوايى و (به ره ي شه ر) كه (شه يتانى) يه نه مه يان (ره شيتى) ي ره مزه كه يه كه نهو گه دا يانه هه ميشه ناگهدار و ورياي نهو هن كه شه يتان به سهرياندا زال نه بيى يا (نه فسى شه يتانى - نه فسى نه ماره) ده سه لاتى به سهرياندا نه بيى و هه ربه ره ي رووناكيه كه (به ره ي خواييه) كه بگرن.

نه م تاكه هه لبه سته له زنجيره ي تاكه كانى (ههوت به نده كه) دا (۴۳) مين و به پيى نه م به ندى دووه ميش (۲۱) مين تاكه و له سه رچاوه كانى (ص، ف، ق، ۳، گل/ ۵) دا نييه و له (صا، ط، مك، نم/ ۱) دا (۱۳) مين تاكه وله (ج، جم، سجا، نع) دا (۱۴) مين و له (با/ ۱، حم، گل/ ۳، گل/ ۶) دا (۱۵) مين و له (شج) دا (۱۶) مين و له (ما/ ۱، مع) دا (۱۷) مين تاك و له (ن) دا (۲۰) مين تاك وله (عن، س، ه) دا (۲۱) مين تاكى نه م به ندى دووه ميه و له (گل/ ۸) دا (۱۹) مين تاكه.

زنگ که له (ط)دا نووسراوه: (رنگ) دیاره هه‌له‌ی نووسینه‌که (نوخته‌ی) بۆ پیتی (ر)یه‌که نه‌کردوه.

واتای گشتی:

ئو گه‌دایانه ئه‌گه‌رچی مه‌ستی به‌هره‌ده‌ریه‌کانن و (غافل)ی و (بیخود)ییان له‌و مه‌ستییه‌دا وه‌ک حالێ ده‌رویشی به‌سه‌ردا هاتبێ، به‌لام هه‌میشه له‌سه‌ر رێره‌وی خۆیان بوون به‌وریایی و هۆشداریییه‌وه.

٤٤- بی صفای: به‌بێ کراوه‌یی، به‌بێ گه‌شی، به‌بێ خۆشی، بێگه‌ردی، به‌بێ شادمانی.

هوای: ئاره‌زووی، خواستی، سازی، ئاوازی.

دلجویت: په‌سندت، (دلجو) : په‌سند، دلویست، دلخواست، خۆشه‌ویست، هه‌ژبژارده، دلخواز، دلسوژ، چاودێری).

مه‌به‌ست له‌م نیو باڵی یه‌که‌می تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌روه ئه‌وه‌یه؛ که ئه‌گه‌ر گه‌شی و بێگه‌ردییه دلکێشه‌که‌ی تو (ئه‌ی پێغه‌مبه‌ر - د.خ) له ئارادا نه‌بێ ئه‌وا (ته‌واوکه‌ری ئه‌م گریانیه‌یه) له‌م نیو باڵی دووه‌مه‌دایه‌ که:

خفه: تاساو، نیمچه خنکاو هه‌ناسه و بێن ته‌نگ، (واته خه‌لکی هه‌موو ئاوه‌هان تاساوه‌ن...) بندگان: کۆیله‌کان و مه‌به‌ستی له هه‌موو خه‌لکییه و ئه‌م خه‌لک به‌(به‌نده : عه‌بد) دانانه له بیرو باوه‌ری ئیسلامه‌وه‌یه که خه‌لکی هه‌موو به‌جاری ئازاد و سه‌ربه‌ست و سه‌ربه‌خۆن و ته‌نانه‌ت له‌سه‌ر زه‌مینیش شوپنگر خه‌لیفه‌ی خوای مه‌زنن و ته‌نیا به‌نده، عه‌بدی خوای مه‌زنن به‌و واتایه‌ی که (عبد) ده‌بێ هه‌ر خوا بیه‌رستن و عه‌بدی ئه‌وین و به‌س.

ئهمجا (کورددی) ئه‌و خه‌لکه تاساوانه‌یشی به‌(به‌نگ رهنگ) ناوبردوون واته رهنگ و پراوله‌ت و، شپوهیان (به‌نگ ئاسایی)یه و (بنگ)یش وه‌ک له تاکه هه‌لبه‌سته‌ی (٤١) مینی ئه‌م تاکه (حه‌وت به‌نده) واته له (١٩) مین تاکی ئه‌م به‌ندی دووه‌مه‌دا لیکم داوه‌ته‌وه که به‌واته (حه‌شیشه) و سڤ و بپه‌وشکاره، ئه‌و خه‌لکانه‌ش (به‌ندگان) بۆیه سڤ و بپه‌وش و تاساو و ته‌نگه‌تاون، چونکه پرووی چاودێری و دلسوژی پیغه‌مبه‌ریان لێره نییه؛ چونکه به‌فرمایشتی خوا ده‌قه ئاینیه‌کان (ئیسلامه‌وه) به‌ندیوار نین و په‌یره‌وی ناکه‌ن.

بنگ رنک : به‌نگ ئاسایی.

له هه‌موو سه‌رچاوه‌کاندا ئه‌م تاکه‌ی سه‌روه چونیه‌که‌و جیاوازی له وشه‌کانیدا نییه .

واتای گشتی:

کورددی وه‌ک له هه‌موو تاکه هه‌لبه‌سته‌کانی پێشوودا له به‌ندیواری (گه‌دایان)دواوه و، که دوا‌ی کرده‌وه و فرمایش و راگه‌باندنه‌کانی (پێغه‌مبه‌ری ئیسلام - د.خ) که‌وتوون و به‌شاد و کامه‌رانی و شکۆدار ناوی بردوون به‌لام له‌م تاکه‌ی سه‌روه له‌وانه دواوه که هه‌لسوکه‌وت و بیروپروای به‌ندیوارییان وه‌ک (گه‌دایان) نییه و ئه‌وه‌تا ئه‌وانی به (تاساو) و (به‌نج) کراو و بێ وره ناو بردوون.

ئەم تاكە ھەلبەستە بەپیتی زنجیرەیی تاكەکانی ئەم (حەوت بەندە) (٤٤) مین تاك و بەپیتی ئەم بەندی دووھمیش (٢٢) مین تاكەو لە سەرچاوەکانیشدا بەم جۆرەییە:

لە سەرچاوەکانی (با / ١، ج، جم، صا، ط، ق / ٣، ف، گل / ٨، م، نم / ١) دا نییە و لە (مع) دا (١٤) مین تاك و لە (نع) دا (١٥) مین و لە (گل / ٣، گل / ٥، گل / ٦) دا (١٦) مینە تاك و لە (شح) دا (١٧) یەمین و لە (ما / ١) دا (١٨) مین تاك و لە (ص، ن) دا (٢١) مین تاك و لە (عن، مس، ه) دا (٢٢) مین تاكە.

٤٥- از گدایان: لە گەدایەکانیشەو، واتە بەرامبەر بەو تاساوانەیی لە تاكە ھەلبەستی پێشوو، دەستەیی پەیرەویکارانی دەقە ئیسلامییەکان و پێغەمبەرۆیستەکان:

بەشور (بە شووری): بەشووری: بەدەم ساز و ئاوازی بەکۆی لە مەقامەکانەو کە ناوی (شوور) یا (شور) ە دژی ئەو تاساوانە لە بەرزکردنەو دەنگی زیکر و بانگ لە خواکردنەو کە:

های و هو که سووکراوی دەنگی زیکری (حەیی) (ھەر زیندوو) ە.

هو: ئەو کە مەبەست لە خوایە لەسەر سازی (نەغمەیی) مەقامی (شوور) کە دا دەچرن، چونکە شکۆمەند و کامەران و شادن نەک (تاساوی) خوانەناسی.

ھرکە: ھەریەکی لە وان (لەگەدایەکان)

با چنگ و (با چەنگ و) لەگەڵ چەنگداو ئەگەر بەواتای ئامیتری مۆسیقای (جەنگ) بێت و، یا (با چنگ) بەچنگ، ئەگەر دەست و پەنچەیی مەبەست بێ، کە چەپڵە ریزانە لە خۆشی و ئاھەنگگیرانی شکۆداری و کامەرانییەکیانەو.

(دنگ): ئەم وشەیی دەنگی (یەکەم) ەکیان بەواتە، (دەنگ) و (ئاوان) لێو ھاتنەو ھەبەست مەبەستی ئەو ھەبەست لێدان ئامیتری مۆسیقا (چەنگە) دا با بەدەم چنگ لەپ بەیە کاما لێن (چەپڵە لێدان) و (چنگ): پەنچە تەقاندنەو بە (دنگ) یش گۆرانی بلێن... لێرەدا ھەم دەنگی مەقام (گۆرانی) ی جۆری (شور) ەکەو ھەم بەکارھێنانی مۆسیقای (چنگ) یا تەقەیی چەپڵە ریزان و پەنچە تەقاندنی ھەردوو یەک خستون.

نی: نە، ئە، نا، نانا، واتە ھەر (دەنگی) گۆرانی و (مەقام) نەک:

(دنگ): ئەو وشەیی دووھم جار (دەنگەیان) واتاکەیی زۆر جیاپە لە وشەیی (دەنگەکی) یەکەم کە لێرەدا:

(دنگ): کەودەن، بلج، دەبەنگ، حەپۆلە. واتە دژی (ھۆشیاری) و تێگەیشتوووییەو، مەبەست لەو ھەبەستی گەدایەکان تی گەیشتوون، نەک حەپۆلەو دەبەنگ و کەودەن کە دەبەنگن کەودەنی و حەپۆلەبییە کە مەبەستی لە (تاساوەکانی) تاكە ھەلبەستی پێشوو کەواتە ئەم تاكە ھەلبەستە، وەلام یابەر اوژووی ئەو تاكە ھەلبەستەیی پێشوو.

ئەم تاكە ھەلبەستە بەپیتی (حەوت بەندە) (٤٥) مین و بەپیتی ئەم بەندی دووھمە (٢٣) مین تاكە و لە سەرچاوەکانیاندا کە لە (با، ج، جم، صا، ط، ف، ق / ٣، ما / ١، م، نع، نم / ١) دا

نییه وله (صا) دا (۱۴) مین تاک و له (مع) دا (۱۵) مین تاک و له (حم) دا (۱۶) مین و له (گل) / ۳، گل / ۵، گل / ۶) دا (۱۷) مین تاک و له (ص، ت) دا (۲۲) مین و له (عن، س، ه) دا (۲۳) مین تاکی ئەم بەندی دوومهیه:

جیاوازییهکان:

از گدایان بهشور له (صا، مع، حم) دا نووسراوه:
(در چنن حالتی): له باریکی ئاوه‌هاییدا - ئەمەش دەگونجی.
(به های و هو) له (مع، گل / ۳) دا نووسراوه (به‌های و هوی) که سووکراوهی (حه‌ی) و (هو) ه که مەبەست له خوایه.
(هرکه با) له (ص، حم، مع، شح) دا نووسراوه: هرکرا : ئەمەش دەگونجی بەلام (هرکه با) یه‌که دروستترة.
(چنگ) له (گل / ۳، حم) دا نووسراوه (زنگ) بهلام ئەمیش ئەوندە (چنگ) هکه به‌هتیز نییه چونکه (زنگ) ئەو ئامیزه مؤسیقییه نییه که بووی به (باو) تا کول لئ بدرئ له‌ئاه‌نگدا.
ئەو وشە (نی : نی) یه به (نه‌ی : شمشال) ناخویندریتەوه له‌م تاکەدا.

جوانکاری:

به‌جیناس ئارایی هاتنی دووجار وشە (دهنگ) و هه‌ریه‌که‌ی به‌واتایه‌کی جیا له یه‌کتیرییه‌وه، هینانی وشە (چنگ) و (دهنگ) جوانیی ویتژی له‌م تاکەدا هه‌یه، به‌پیتی دەستووری ویتژی کۆن.

واتای گشتیی ئەم تاکه:

ئەم تاکه هه‌لبه‌سته به‌رامبه‌ر به‌تاکه هه‌لبه‌ستی پیشوووه که له‌ویدا له‌گومرایان و خوا نه‌ناسان دواوه، که له باری ژیاننی تاساویدان.
به‌لام لێره‌دا به‌پیتچه‌وانه‌ی ریتوه باس له‌گه‌دایان ده‌کاته‌وه که به‌هۆی په‌یره‌ویکردنی ده‌قه پیرۆزه‌کانه‌وه له باری ژیاننی کامه‌رانی و شادمانیدان و له‌گۆرانی گوتن و به‌کارهینانی ئامیزه مؤسیقییه‌کاندان، ئەوه‌ش له‌ وریایی و تیگه‌پشتنیانه‌وه‌یه نه‌ک هه‌ک ئەوانی تاکی پیشوو ئەوه‌تا له‌م تاکه‌ی ئێره‌دا به‌ (دنگ) واته (که‌ودهن) و (بلیج) ناوی بردوون.
له‌م واتای ئەم تاکه‌ی سه‌ره‌وه دریتژی داوه هه‌تا کۆتاییی ئەم به‌نده له‌م چه‌ند تاکه هه‌لبه‌سته‌ی دوا‌ییدا.

۴۶- گوش: گوئی، گوچککه، گو، مەبەست له (بیستن) ه.

سوی: به‌ره‌و لای. بۆ لای، ئەلای، مەبەستی له‌و شوینیه‌یه که ده‌نگه‌که‌ی لیتو دیت جگه له ده‌نگی گۆرانیه‌ی ئاینی (سرود) زیکرکردنی (گه‌دا) یه‌کان، به‌ده‌م ئامیزی مؤسیقه لیدانی خویانه‌وه.
سروش: (فریشته) و هه‌روه‌ها (سروش) مەبەست له (جبره‌ئیل) ه که تهنیا ئەوه بوو ئایه‌ته‌کانی (قورئانی پیرۆزی) له‌ خوای مه‌زنه‌وه به‌پیتغه‌مبه‌ری خوشه‌ویست راده‌گه‌یاند له‌گه‌ل فه‌رمایشی تری خوادا. (کوردی) لێره‌دا له‌و گه‌دایانه دواوه له‌و باره‌یاندان که له‌ هه‌لبه‌سته‌ی پیشوو‌دا

ئاشكرای كردون ئهوا ليرهدا ئه و گه دا يانه (گوئی)ی دهر وونيان به لای ئه و ئایهت و
فه رمایش تانه وهیه که جبره ئیل هینابوونی و خوشییان لی وهرده گرن و له و ئاههنگه
کامه رانییهی خویاندا که:

دف درکف: ئامپیری مؤسیقای (دهف)یان له ناو له پی دهستدایه.

دهف: یه کیکه له و ئامپیره مؤسیقیانیهی که به له راندنه وه و پیتدا مألین دهنگ دهدات.
در کف: (له پی دهست).

نای به کوردی و فارسیش ههر (نای)ی پی دهگوتری و یه کیکه له و ئامپیره موسیقییهکان.
بانای: (با : له گه ل) و (نای) لیرهدا ئه و وشه ی (نای)یه هه مان واتایه که ی (نای)یه که ی پیشوو
نادات که لیکم دا وه ته وه.

به شکو لیرهدا (نای) به واتای (که روو)، (که لوو)، (قورگ) دیت و مه به ست له وهیه که فوو کردن
به نایه که دا له (قورگ)ه وهیه که فوو قورگ (نای) له سه ر (نای)ی ئامپیره مؤسیقاییه که یه، که
به سازو ئاوازی ویستراوی تاییه ته وه ده بیستریت به دهم لیدانی (دهف)و:

چنگ: ئه م جارهی ئه م وشه یه مه به ست له چنگ و له پ و په نجه کانه بو لیدانی ئامپیری
مؤسیقای (چهنگ).

بر چنگد: واته په نجه کان له سه ر ئامپیری مؤسیقی (چهنگ)ه که ن.

چنگ: ئه م جارهیان ئه م وشه یه مه به ست له ناوی ئامپیری مؤسیقای (چنگ)ه که یه که به عاره بی
(قیثاره) و به ئینگلیزی (هarp: هارپ)ی پی دهوتری.

هه لسه نگاندن:

(کوردی) له به کارهینانی دوو جاری هه ریه کی له وشه (نای) و (چنگ)دا که ههر جارهیان واتای
جیاواز له وی تری دهدات جیناس ئارایی به کارهیناوه، که جوانیه کی ویزه یی هه لبه ستی
کلاسیکیه.

ئه م تاکه هه لبه سته به پی (حهوت بهنده که) (٤٦)مین و به گویره ی ئه م بهندی دووه مه (٢٤)مین
تاکه.

ئه م تاکه هه لبه سته به پی زنجیره ی ژماره ی له سه رچاوه کانیدا به م جوړه یه:

له (ص، ف)دا نییه و له (ق/٣)دا (١٣)مین و له (ط، مک، نم/١)دا (١٤)مین و له (ج، جم،
سجا، صا، حم)دا (١٥)مین و له (با/١، مع، نع)دا (١٧)مین تاک و له (شح، گل/٣، گل/٥،
گل/٦)دا (١٨)مین و له (ما/١)دا (١٩)مین و له (گل/٨)دا (٢١)مین و له (ن)دا (٢٣) و له
(عن، س، ه)دا (٢٤)مین تاکی ئه م بهندی دووه مه یه.

جیاوازییهکان:

سروش، له (مک، ط، ج)دا نووسراوه: (خروش).

(دف برکف) له (گل/٨، گل/٦، مع)دا نووسراوه: (کف بادف).

(نای بانای) له (گل/٣، گل/٥، جم، نم/١، با/١، مک، ط، ج)دا نووسراوه (نای برنای).

(نای بانای) و له (عن، گل/ ٦، گل/ ٨) دا نووسراوه (نای برلب) واتا (نای لهسه لپو) (بر چنگند) له (سجا) دا نووسراوه: (در چنگند) و ئه میش لاوازی دهدات به اوتایه که سی له (بر چنگند) دا راستره.

واتای گشتی

ئو گه دایانه گوئیان هه لخصتوو به ره و ئو دهنگی که (فریشته جبره ئیل) گه یاندی به پیغه مبه ر-د-خ-ه هه له گوئیاندا دهنرنگیته وه پی به پی ناوه رۆکی ئو بیستنه هه ندی دهنه به دهسته وه و هه ندی (نای) ی به سه ر لپوه وه له کۆری زیکر و سروود چریندا پی به پی دهنگی دهنه و نای و (چنگ) هکه سی که به دهست هه ندی کی تریان هه وه له ئاهه نگی کامه رانی به ره وه ریبه که سی خۆیاندا به وه ی ریگه ی راستیان گرتوو.

٤٧- از سرافیل: سرافیل ناوی یه کی له هه ر چوار فریشته مه زن زۆر له خواوه، نزیکه کانه به پی دهنه ئاینه ئاسمانییه کان. ناوبردنی ئه م فریشته (مه لائیکه) یه لیره دا، له وه وه یه که خوی گه وره (ئاده می) باوکی مرۆف دروست کرد و گیانی کرد به به راو، فرمانی دا که فریشته کان کورنووش (سه جده) ی بۆ به نه ئه م (ئیسرافیل) هیان یه که مینیان، بوو که گورج کورنووشی (سه جده) ی بۆ (ئاده م) برد.

به پی بروای ئاینی ئیسلام هۆی ئو دهست به جی کورنووش بردنه ئه وه بووه که: (دیتوو یه)، نووری پیغه مبه ری ئیسلام به باوکه ئاده مه وه دیار بووه، که ئو جۆره خۆشه ویستییه که بووه به رامبه ر به ی پیغه مبه ره -د-خ- (کوردی) که له م تاکه هه لبه سته یدا ناوی ئه م فریشته یه ی بردوووه، نیشانه یه بۆ ئه وه هه ر له وه سه ره تای دروست بوونی یه که م باوکی مرۆقه وه، خۆشه ویستی به رامبه ر به ی پیغه مبه ره دهستی پی کردوووه، که ئو سه ره شقی سه ر هه لدانی (گه دایان) و پیغه مبه ر دۆستان بووه. که (کوردی) فه رموو یه تی هه ر له خۆشه ویستییه ی (سرافیل) وه گه دایان خۆشیان ویستوووه، هه تا (نه فخی صوور).

عشق: ئه فین، خۆشه ویستی. که مه به ست له وه (یه که م) په یابوونی (ئه فین) ه به ئیسرافیل وه بۆ گه دایان هه تا رۆزی قیامت.

در یکدم: له یه که دهمدا، که وه دهست به جی، دوا به دوا ی فرماندانی خوی گه وره بۆ کورنووش بردن بۆ ئاده م و گورج و له یه که کاتدا به دهم کورنووش بردنه که وه ئو خۆشه ویستییه دیاری داوه، تا ئیره هه ر (رافه کردنی) نیو بالی یه که می ئه م تاکه هه لبه سته بوو، که له نیو بالی دووه می شدا درێژه به م باسی خۆشه ویستییه و فه رموو یه تی:

تا دم صور: هه تا ده می (کاتی) فوو کردنی (ئیسرافیل) به که ره نا (صور) هکه یدا که رۆزی (قیامت) ه، هه ر ئو دهنگ و باسانه ی خۆشه ویستی بۆ پیغه مبه ر و، په پره و کردنی راگه یاندنه کانی و فه رمایشته کانی خۆی و کرده وه کانی هه ر له درێژه دا دهن و تا ئو رۆزی هه شره ئه م بابه تی به ندیوارییه به ی پیغه مبه ره وه هک دواترین دهنگی که ده بیته که (کوردی) خۆی فه رموو یه تی.

واپسین دنگند: ئه‌و دنگ و باسانه تا ئه‌و دهمی فوو کردنی به (صور) هکه‌دا هه‌ره دواترین دنگن و هه‌ر له درێژهدا ده‌بن تا ئه‌وکاته هه‌ر دواپییه که له نیوان ژیا‌نی (جیهانی) و ژیا‌نی (له‌وه‌دا) ده‌بیت.

ئهم تاکه هه‌له‌سته له (حه‌وت به‌نده‌که) دا (٤٧) مین و بۆ ئهم به‌نده‌ی دوومه (٢٥) مین تاکه.

جیاوازیه‌کان:

(عشق دهر یکدم) له (عن) دا نووسراوه: (عشقرا هرگز) که ئه‌میش ده‌گونجی. (دهر یه‌کده‌م) له (گل / ٥، گل / ٦) دا نووسراوه: (دهر دم : دهر هه‌رده‌م) وه ئه‌میش ده‌گونجی. (ده‌نگه‌ند) له (ط) دا نووسراوه (رنگند): (رهنگه‌ند): رهنگن. که ئه‌مه‌ش به‌هه‌له‌ی نووسینه‌وه ئه‌زانم به‌لام نووسه‌ری (ج) له‌سه‌ر ئهم (رهنگه‌نده) نووسیویه: «له روونوسه‌که‌ی کاکه حه‌مه (مه‌به‌ست له مامۆستا محه‌مه‌دی مه‌لا که‌ریم) دا -ط- رنگند-هو هه‌له‌یه». منیش به‌هه‌له‌ی نازانم چونکه (رهنگانه‌وه) ئه‌گرێته‌وه.

واتای گشتی:

هه‌ر له کورنووش برده‌که‌ی (ئیسرافیل) هوه بۆ باوکه (ئاده‌م) هه‌تا کاتێ که فوو به‌که‌ره‌ناکه‌یدا ده‌کات (نه‌فخی صوور)، هه‌ر سۆزوسازی کلپه‌ سه‌ندنێ ئه‌و عشقه و تاکو ئه‌و ده‌قی دواترین ده‌نگه که (رۆژی - حه‌شره) هه‌ره دواترین دنگ و رهنگانه‌وه‌یه بووه ده‌بیت له خۆشه‌ویستی (په‌غه‌مبه‌ری ئیسلام - د.خ) که وه‌ک له ئایه‌تی (٦٧) له سوورته‌ی (زُمر) دا هاتووه: (ثم ینفخ فیه‌ اخری فاذا هم قیام ینظرون) واته (دیسان فوو به‌که‌ره‌تایه‌که‌دا ده‌کاته‌وه و که ئه‌وسایه ئه‌و که‌سانه راست بوونه‌ته‌وه له نواریندان.

٤٨- مطربان: گۆزانی و سرود و به‌سته بیژان و به‌زم گێران و، (شادی) و (خۆشی) هینه‌ران.

ئهم وشه عه‌ره‌بییه‌ی (موطریبان) هه‌ کۆی (موطریب) ه.

خموش: خه‌مۆش، خامۆش، بێده‌نگ، کپ، کپ.

له به‌زم و ئاهه‌نگی گۆزانیبێژیدا باوه که هه‌ندێ له‌و گۆزانیبێژانه تا ده‌توانن گۆزانی خۆیان ده‌لێن و به‌هۆی ماندوو بوونیانه‌وه، یا بۆ پشوودانیک له گۆزانی بێژییه‌که‌یان بۆ ساتیک، خامۆش ده‌بن و دوا به‌دوای ئه‌وان هه‌ندیکێ تریان تێ هه‌له‌چن و له‌و ماوه‌ی پيشوودانه‌ی گۆزانیبێژه‌کانی به‌ر له خۆیاندا ده‌که‌ونه گۆزانی گوتن و، یا دیسان هه‌ر له گۆزانی گوتندا (باوه) که گۆزانیبێژان ده‌بنه دوو ده‌سته‌وه، سه‌رته‌ ده‌سته‌یه‌کیان ئه‌چرێ و دواي خامۆش (بێده‌نگ) بوونی ئه‌وا، ده‌سته‌ی دووه‌میان هه‌له‌داتێ و تێ ده‌چرێ و پاش ئه‌وان ده‌سته‌ی یه‌که‌م بۆی هه‌له‌سه‌ی و ده‌چریکینی.

(کوردی) له‌م نیو با‌لی یه‌که‌می دوا تاکه هه‌له‌سته‌ی ئهم به‌ندی دوومه‌یدا هه‌مان نه‌ریت و به‌ندو

باوی به‌م شیوه‌ی دهربرینی تاییه‌ته‌ی خۆی راگه‌یاندووه.

ئه‌وه‌تا کۆتایی ئهم نیو با‌لی یه‌که‌مه به‌م چه‌شنه‌ دینی و فه‌رموویه‌تی:

(نغمه‌ سراي) ئهم وشه لیکدراوه که بریتییه له (نغمه) و (سرای).

نغمه: ئاوازی خوڭش، دهنکی خوڭش، ساز، سروود و ئاههنگ، تهراڤه، نهوايه .
 (سرای): نغمه خوان، ئاواز خوان، سروود بيژ، ئاههنگ ساز، تهراڤه خوان، بيژرهري نهوا،
 چريني گوراني.
 كهواته:

(نغمه سراي) گوراني بيژ (موطريب) هكهي مه بهست بووه.
 (كوردی) له م نيوبالي دوومهيدا فهرموويهتي:
 باخروشي چنين: (با: له گهل)، (خروشي: جوش سه نديكي)، به زميكي، زه له يه كي. (چنين:
 ئاوه هايي) كه مه بهستي له بهاتته جوش و گهرمبوونيكي ئاوه هاي وهك له نيوبالي يه كه م
 هاتووه، له ئاوا به زميكا.
 در آهنگند: له كوري خوڭشي و شادمانيدان له ئاههنگدان، له به زمدان، به كول و دلوه.
 هروهها (آهنگ) عه زم و ئيراده، ئاواز، رهوش، نهوا، له حن و، كي شي ساز و ئاوازه
 خوانييه كه يش دهگريته وه.
 (كوردی) ئه م دوا تاكه هه لبه سته ده به ستيته وه بهو دووتاكه وه كه له دواي هه ر يه كي له حهوت
 بهنده كه وه دووباره ده بنه وه.

ئه م تاكه هه لبه سته له حهوت بهنده كه دا (٤٨) مين و له م بهندي دوومه دا (٢٦) مين تاكه و له
 هه مووانيشدا دوا تاكي ئه م بهندي دوومه يه، جكه لهو دوو تاكه ي له كوئايي هه ر بهنديكياندا
 دووباره دهگريته وه به زماني فارسي و عاره بي.
 شويني تاكه كاني ئه م بهندي دوومه له سه رچاوه كاندا به م جوړه يه: له (نع) دا نييه وله (ف) دا
 (١٢) مين و له (ق/٣) دا (١٥) مين و له (ط، م، ن/١) دا يه مين تاك و له (ج، جم، سجا،
 صا) دا (١٧) مين وله (با/١، مع) دا (١٨) مين و له (حم) دا (١٩) مين و له (شح، گل/٣، گل/٥،
 گل/٦) دا (٢٠) مين تاك و له (ما/١) دا (٢١) مين و له (گل/٨) دا (٢٣) مين تاك و له (ص) دا
 (٢٤) مين و له (ن) دا (٢٥) مين تاك و له (عن، س، ه) دا (٢٦) مين تاكي ئه م بهندي دوومه يه:

جياوازيه كان:

(مطريان) له (عن) دا نووسراوه: (مطريانرا).
 (نغمه سراي) له: (نم/١، سجا) دا نووسراوه: نغمه سراي.
 (نه غمه سراي) له (ف) دا نووسراوه (نه غمه سراي)
 (با خروشي) له: (صا) دا نووسراوه: (با خموشي)، كه ئه م ش هه له و دووباره يه.
 له: (ج) يشدا نووسراوه: (له روو نووسكا - باخموشي - يه).
 (دهر آهنگند) له (ط، م، ج) دا نووسراوه: هم آهنگند - ئه ميش دهگونج و به لام چونكه
 ئه م (هم آهنگند) له پاشبهندي تاكي چواره ميني ئه م بهندي دوومه دا هاتووه، بويه له بهر
 دووباره نه بوونه وه جيگيرم نه كرد.

واتای گشتی:

گۆرانیبیژان و ئاههنگ سازان و خوۆشی هینهرهکان ئهمیان دهچرئ و له بیدهنگ بوونیدا ئهوی تریان تی دهچرئ و بۆی دهسینیتتهوه، له ئاوا جۆش و خرۆشیکێ گهڤایاندا له کامه‌رانی و له خوۆشی شکۆداریی خوۆیان ههموو له ئاههنگدان.

به‌کوۆتاییهاتنی ئهم دوا تاکی بهندی دوومه ئه‌و دووتاکه هه‌لبه‌سته فارسی و عه‌ره‌بییه وه‌ک له کوۆتایی هه‌ریه‌کی له (حه‌وت به‌نده‌که) دا دوویاره ده‌بنه‌وه که ئه‌وا له دواوه ده‌یان نووسمه‌وه، به‌لام چونکه له کوۆتایی بهندی یه‌که‌مدا به‌دریژی لیکم داونه‌ته‌وه، بۆیه پتویست به‌لیکدانه‌وه‌ی جاری تر نابینم. دوو تاکه فارسی و عه‌ره‌بییه‌که.

کای دمت نغمه‌ سرافیلی،

مورد واردات جبریلی.

أنتَ شمسُ الأهدى ونورَ الحقِّ،

أظهرِ الحقُّ يا ظُهورَ الحقِّ.

به‌ندی سییهم

- ۴۹- باز از آینه عکس پیدا شد
شاهد معنوی هویدا شد
- ۵۰- باز آن جذبه، از دل خاشاک
همچنان کهریا، گاه ربا شد
- ۵۱- باز چون گرد پرتو اختر
جان سرگشته، راه پیما شد
- ۵۲- رهگذاری به‌سوی کوه نور
در رهش گویی خود ثریا شد
- ۵۳- باز آن شمع بزم خلوت غیب
مجلس افروز محفل آراشد
- ۵۴- باز آن پرده دار پرده نشین
چهره بنمود و، عقل شیدا شد
- ۵۵- باز از عشق و شوق آن چهره
جان و دل مست و کام صهبا شد
- ۵۶- باز زآن نوش‌خند و شیرین‌وش
عالمی پر ز شور و غوغا شد
- ۵۷- باز از مهر و بهر آن شاهد
آنکه (کن) گفت و (کون) برپا شد
- ۵۸- شش جهت، چار مام و، یک جوهر
سه موالیدو، هفت آبا شد
- ۵۹- در میان (جمیع) مخلوقات
جلوه‌ء پاک ذات (الله) شد
- ۶۰- با (سرود) و (درود) هر موجود
آشکار و نهان گویا شد

- ۶۱- به ظهورش، رسالهء آدم
تا مسیحا که مسح و الغا شد
- ۶۲- از ازل ثبت لوح شد هرگاه
به ظهوری که روح افزا شد
- ۶۳- گاه بر صورت خلیل آمد
گاه در جسم لات و عزا شد
- ۶۴- گاه چون شمع و گاه پروانه
گاه خورشید و، گاه حریاء شد
- ۶۵- (أرنی) گو به (طور) شوق آمد
پرتوانداز کوه سینا شد
- ۶۶- هدیدی خبر به ملک سبأ
بردو چون جم به تخت صنعا شد
- ۶۷- همچو (روح القدس) پیام از خویش
داد وانگه به شکل عیسی شد
- ۶۸- همه آماده باش هنگامی
کاندران (خاتم) امر فرما شد
- ۶۹- نسخ ادیان و ختم آنها کرد
نور یزدان که شاهد ما شد
- ۷۰- آن گدائی که ریزه خورش بود
گشت و مستغنی ملک دنیا شد
- ۷۱- مدتی در رکاب بندهء خویش
مهتری کرد و باز، مولا شد
- ۷۲- گه ز دنبال ناقه چون (مجنون)
گه به محمل نشست و (لیلا) شد
- ۷۳- جلوه گر شد به صورت وامق
برقع افگند و عین عذرا شد

۷۴- ساقی بزم میسر مجلس بود
 باز چون باده سوی مینا شد
 ۷۵- پس از آن جان به رقص و گردش سار
 برج گردان و، کوکب آسا شد
 ۷۶- طوطی طبعم از خموشی رست
 باز شکر شکست و گویا شد
 ۷۷- بر سر شاخ (سدر) از دم روح
 این سخن بر زبانم القا شد

۴۹- (کوردی) له سه رهتای ئەم بهندی سییه مهیدا، وهها (هزری) کردووه که له گیانی خویدا
 خوشه ویستی پیغه مبهری وهک په رته ویکی گیانی رهچاوی کردووه و که ئەو په رته وهیهش ئەوهنده
 پروناک بووه وهک ئاوینه وهها بووه و لهو ئاوینه په رته وییهدا وینه یهک، دیمه نیکی لی درکه وتوووه
 که ئەو دیمه نه (له ئاکامی زۆر بیرکردنه وه لهو (پیغه مبهره) و دیمه نه که ی - دیمه نی (عه کسی =
 وینه) ی خودی پیغه مبهر - د.خ - بوو.
 (کوردی) رازی ئەم بهندی سییه مهی بهم (هزری خو) دهرپرینه ی داداوه و، که فهرموویه تی:
 باز (باز): دیسانه وه، ههمدیسان، ئا ئەوا، ههمدیس.
 از آینه: له ناو، ئاوینه، باله بان، قوڈیک - که مبههست لهم (ئاوینه) یه په رته وی گیانی
 (مهغه وی) یه که یه که (کوردی) به ئەندیشه و هزری خو ی هاناو رهچاوی کردووه که ئەویش
 په رته وی خوایی، یا خواست (ئیراده) ی خوایی بووه که (کوردی) مان بروای پی بوو. به دل
 په رستوویه تی.
 (عکس) ئەم وشه یه گه لی واتای جیا جیا دعات، ئەوی یۆ ئەم شوینه ی هه لبه هسته که بشیت
 ئەمانه ن:
 (عکس): وینه، دیمه ن، شیوه، تیشکدانه وه که (تیشکی خو) بهر (ئاوینه) یا بهر (رووی
 شتیکی بریسکه دار بکه ویت ئەو تیشکه ده شکیته وه پروناکیه که دعاته وه (انعکاس) دهکات
 وهکو په رته وی که لهو رووی ئاوینه یه، یا له رووی ئەو شته وه رهنگ دعاته وه.
 لیره دا (کوردی) مبههستی له وه بووه. که لهو ئاوینه یه وه که به هزری خو ی رهچاوی کردووه،
 دیمه نی یا شیوه یه که له ئاوینه که وه (کوردی) رهچاوی کردووه.
 پیدا: په یا، دهرکه وتن، دیاری بوون.
 شد: بوو، واته ئەو شیوه یا دیمه ن (عکس = صورته) ه له ئاوینه که وه له بهر ئەندیشه و بیری
 (کوردی) دا په یه دا بووه، ههستی پی کردووه. ئەمه ی تا ئیره لیکدانه وه ی نیو بالی یه که می ئەم

تاكه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه بوو، ئه‌مجا:

شاهد معنوی: كه (شاهد) به عه‌ره‌بیه‌كه‌ی واتای: (گه‌واهیدهر) دهدات و له وشه‌ی (شاهد) ه‌ فارسییه‌كه‌وه واتای: (خۆشه‌ویست، دل‌خواز، دوله‌هر، وه‌ دۆست) دهدات كه واتای هه‌ردوو زمانه‌كه‌یش بۆ ئێره‌ ده‌گونجین.

مه‌عنوی: ئه‌وی بدیرتیه‌ پال (واتا) وه: واتایی، به‌واتایی، ناوه‌ویی (باطنی) راسته‌قینه‌یی، گیانی، پشت په‌رده‌یی.

معنوی: وشه‌یه‌کی سۆفییانه‌یه‌ كه به‌لایانه‌وه مه‌به‌ست له (هه‌یزی نه‌ینی، خوایی) یه‌و له به‌ندیواری به‌ زۆربه‌ی شتومه‌کی (مادی) ی (جیهانی و ئاره‌زووه‌ شه‌هوانییه‌كانی جیا ده‌بیته‌وه) - به‌ پیچه‌وانه‌ی ریازی (مادی) یه‌وه‌یه‌.

هويدا شد: ئاشكرابوو، ئاشكرابوو، ئاشكار بوو، په‌یدا بوو، نومایان بوو، دیاریی دا، ده‌رکه‌وت، كه‌وته‌پوو...

ئه‌مجا په‌یدا بوونی ئه‌و (شاهد) ه‌ به‌لای (كوردی) یه‌وه، چۆن له ئاوێنه‌كه‌دا، وێنه‌ (عكس) یا تیشكدانه‌وه‌یه‌ك ده‌رکه‌وت، هه‌روه‌ها له‌م نیو بآلی دووه‌می تاكه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه، دیسان (گه‌واهیدهری‌کی) (حه‌قیقه‌تی عیرفان) وه‌یا (دل‌خواز، خۆشه‌ویستی‌کی) (په‌یغه‌مبه‌ر ئاسایی) ئاشكرابوو كه بانگه‌وازی ئاینه‌كه‌ی هه‌لداو ده‌قه‌ پیرۆزه ئاینیه‌ ئیسلامیه‌كه‌ی خسته‌ روو كه خودی ئاینه‌كه‌ش دیسان (گه‌واهیدهر) ی (مه‌عنه‌وی) یه‌و، له‌هه‌مان كاتدا (خۆشه‌ویست): (شاهد) یشه‌ بو باوره‌یتنه‌ران به‌ ئاینه‌كه‌. (كوردی) له‌به‌ندی (یه‌كه‌م و دووه‌می) ئه‌م حه‌وت به‌نده‌دا ئه‌وه‌ بوو (گه‌دایان) ی (نامزه‌د) كرده‌بوو، ئه‌وه‌تا لێرده‌دا ئه‌و (عه‌كس) ه‌ له ئاوێنه‌كه‌داو ئه‌و شاهیدی مه‌عنه‌وییه‌ هه‌ر له‌وان ئاشكرا بووه‌ته‌وه‌ كه (كوردی) خۆی به‌ یه‌كێك له‌و (گه‌دایان) ه‌ داناوه‌.

ئه‌م تاكه هه‌لبه‌سته‌ به‌پیتی هه‌ر حه‌وت به‌نده‌كه‌ (٤٩) یه‌مین تاك و به‌پیتی ئه‌م به‌ندی سێیه‌مه‌ یه‌كه‌مین تاكه له‌م سه‌رچاوه‌یانه‌ی دوااییدا:

ئه‌م تاكه هه‌لبه‌سته‌ له سه‌رچاوه‌كانی: - (جم، حم، ص، صا، گل / ٣) دا نییه‌ و له سه‌رچاوه‌كانی: (با / ١، ج، سجا، شح، ط، عن، ف، ق / ٣، گل / ٥، گل / ٦، گل / ٨، ما / ١، مس، مع، مك، ن، نع / ١ ه) دا یه‌كه‌مین تاکی ئه‌م به‌ندی سێیه‌مه‌یه‌.

تێبینی:

وه‌ك له جیاوازییه‌كانی نێوان سه‌رچاوه‌كانی ئه‌م تاكه‌دا و تاكه‌كانی تری ئه‌م به‌ندی سێیه‌مه‌دا ده‌بیریت كه له‌هه‌ر شه‌ش به‌نده‌كه‌ی تری ئه‌م (حه‌وت به‌نده‌ له سه‌رچاوه‌كانیدا پاشوویتش و لاواز و شی‌واوی زۆرن، به‌لام تارا‌ده‌یه‌کی چاك به‌هۆی زۆریی سه‌رچاوه‌كانه‌وه‌ توانیم نزیکترین بکه‌مه‌وه‌ له ده‌قی گوتنه‌كه‌ی (كوردی) یه‌وه‌و واتادارترین بکه‌م و شوینی خۆیانیان پێ بگره‌وه‌ و زنجیره‌ی می‌ژووویی خۆیانیان پێ بگره‌وه‌و هه‌شتاش هه‌ندی تاكه هه‌لبه‌ستیانم به‌لاوه‌ ته‌واونین.

هەرچۆن ئی، به پیتی توانام و ئهوی بۆم کرا تیاپاندا کردم و باجاری بهم جوړه بن که پیشکیشم کردن، به شکو سه رچاوهی راستترو کهم شیواوتر سهر هه لبدن و بینه مایه ی جیگرتنه وهی تاکه کانی ئه م بهندی سیتیهمه.

جیاوازییهکان:

(باز ان) له (عن، ما/ ۱) دا نووسراوه (بازدر) که له کیشدا گرانییهک وه له واتادا لاوازییهکی پی دهدات.

(عکس) له (گل/ ۵، گل/ ۶، مع) دا نووسراوه: (عکسی) که ئه مهش لهنگی و بی واتاییه. (از آیینه) له (مک، ط، ج) دا نووسراوه، دل را چه، که ئه مهش لهنگی و بی واتاییه: - به لام له م سی سه رچاوهیه دا له (مک) هکه بیان دا به پال (دل را چه) که وه نووسراوه: (نوسخه: این را چه) واته له نوسخهیهکی تردا نووسراوه (این را چه) که هه میسان له (مک) دا بی واتاییه و بگره پیچه وانهی مه به سستیسه. (معنوی) له (ص، شح، مع) دا نووسراوه (باطنی) ئه مهش دهگونجیت. واتای ئه م تاکه:

دیسان له ئاوینهی دله وه، تیشکدانه وه و دهنگدانه وهیهک په یابوو و، یا له ئاوینهی په رته وی یا له په رته وی ئاوینهی به هره داری پیغه مبه ر د خ - وه ره خسا، که گه واهیدری خوشه ویستی و دولبه ری لئ هاته دی که درێژدهر به راگه یاندنی پتوهندیداریتری (گه دایان) ه.

۵۰- باز آن: دیسانه وه ئه و، هه مدیس، هه مدیسان ئه و.

ئه م (دوو) وشه ی (باز): دیسان، و (آن) که ئه م وشه ی (آن) هیان نیشانه بۆ وشه ی (جذبه) که: جذبه: به واته: (کیشش، راکیشان) راکیشراوی که ئه م وشه ی (جذبه) یه له ناوچه ی سوفیه کاندازاراه (مصطلح) یکی تاییه ته به خو یان و واتای وشه که بیان به لاهه جیا یه له واتا زمانیه که ی.

ئه و دیسان ئا ئه و (جهزه) یه: ..

از دل خاشاک: له ناو خشتوخال، واته ئه و (جهزه): بۆ دلی وهک پلویوش لیهاتوو به جوړیکه، که:

همچنان: ههروه ها، مانه ندی ههروهک، وهک، به وینه ی.

کهربا: کاره با.

ئه م تاکه هه لبه سته به گویره ی ژماره ی تاکه کانی (حهوت به ند) هکه (۵۰) مین تاک و به پیتی تاکه کانی ئه م بهندی دوومه (دومین) هه رئه م تاکه له سه رچاوه کانیدا بهم جوړه یه:

له (با، ج، جم، حم، سجا، ص، صا، ط، ف، ق/ ۳، گل/ ۳، گل/ ۵، مع، مک، نم، نم/ ۱) دانییه له (شح، عن، گل/ ۶، گل/ ۸، ما/ ۱، مس، ن، ه) دا دوومه ی تاکه هه لبه سستی سیتیهمه.

جیاوازییهکان:

(آن) له (عن، گل/ ۶) دا نووسراوه: زان: به واته له وه وه، که ئه میش دهگونجی.

(ئان جذبە) لە (گل / ۸ ، شخ) دا نووسراوە: (ازان جاذب) واتە لەو کیشەرە - ئەمیش دەگونجی بەلام (جذبە) هە که بابەتیانەترو پرتەرە.
دل: دل.

(همچنان) لە (عن، ما / ۱) دا نووسراوە: بمثل = بە مەئەل و دەگونجی.
(کهربا، کارەبا) لە (ن، ما / ۱) دا نووسراوە: کارەوبا کەهرەبا، ئەمیش پاش و پێش کرانە و لەوانەیه لە هەلەئە نووسینەوهیەوه بێ.
واتای گشتی:

دیسانەوه ئەو کیشش (جذبە) ی بەبیراهااتنەوهو خۆشەویستی پیغەمبەر و بەندیواری بۆ ئیسلاهی ئەمانە لەسەر دلی وەک پلویوش بەوینەئە کارەبا و هەمان کە هەرچی زۆتر پلویوشی (دلی) شەیدا کیشتر دەکەن وەک چۆن کارەبا کا پای دەکیشی، ئاوهەا دل و گیانی منیش) بەرهو لای تۆ کەوتونەتە باری (جذبە) = حال لیتااتنەوه.

۵۱- باز چون گرد: دیسانەوه هەر وەک گەردی.

گرد: گەرد، گەردیلکە - هەرکاتی لە کونی (کلاو پۆژنە) یالە (دەرگا) و (پەنجەرە) وه، تیشک و رووناکیی (خۆر) خۆی کرد بە ژووردا، دەبینری لەو (لیسپ) ه رووناکییەدا، (بە پری) گەردیلکە (ورد ورد) بەناو رووناکییەدا لە گەردو خول و سوورانەوهدان.
پرتو اختر: ئەو لیسپە کۆلەکەییە رووناکییە، لەم تاکە هەلبەستەدا (کوردی) بە (پورتەو) هکە ی داناو و لە (ئەختەر) ئەو سەرچاوەی رووناکییەیه مەبەستە کە (خۆر) هکەیه.
لەبەرئەوهی لەزۆر شوینی ئەم پەراوییدە و شەئە (بەرتەو) م بەتایبەتی لە تاکە هەلبەستی ژمارە (۱۱) ی بەندی یەکەمی ئەم (حەوت بەند) هدا بە درێژی لیک داووتەوه، بۆیه لەوهندە پتری لەسەر (راناکەیهنم) بۆ ئێرە.

اختر: ناوه بۆ هەریەکە لە ئەستێرانەئە کە بەئاسمانەوه دیارن و بەتایبەتی بۆ کۆمەلە هەساری خۆری (المجموعة الشمسية). بەو هۆیەوه کە ئەو کۆمەلە هەسارەیهش تەنیا (خۆر) هکەیانە کە بەرۆژ رووناکییەکی ئەوتۆ دەدات کە ئەگەر لە کونی (کلاو پۆژنە) یا (دەرگا) یا (پەنجەرە) یا لە هەر کەلینتکی ترهوه چوو ژووری خانووهوه، و ئەستێرەکانی تری ئەو کۆمەلەیه ئەو کاریگەرییەیان نییه و یان لەکاتی پۆژیشدا هەلنایەن، بۆیه مەبەست لەم وشەئە (اختر) ئەم تاکە هەلبەستە لە (خۆر) هکەیانە.

(کوردی) لەنیو بآلی یەکەمی ئەم تاکە هەلبەستەئە سەرەوهدا، ئەوهی راگەیاندوووه کە: (ئەوا هەمیسان وەک گەردیلکەئە ناو پەرتەوی خۆر) و لەنیوهی دووهمی ئەم تاکەدا چارەنووس و ئەنجامی (گەردیلکە) کەئە دیاری کردوووه کە:

جان سرگشته: گیانی سەرگەشتە، گیانی دەر بەدەر و حەیران.

سرگشته: سەرسام، سەرسورماو، ئاوارە. سەرگەردان، دەر بەدەر.

(کوردی) کە (گیان) هکەئە به: (سەرگەردان)، سەرگەشتە، سەرسام، و ئاوارە دەر بەدەر

ناوبردووه مه به سستی له (حال لپهاتن) هکه ی تاکی پیتشووه که حال لپهاتوو له شوین و جوړو باری خویدا نامینتی و دهکه ویتته باریکی گیان پهروان کردنه وه وهک پهروان کردنی بی برانه وهی گهر دیلکه ی ناولیسپه رووناکییه که وهایه، که دیاره ئهوسایه به راستی سرگه شته یه و له (ته وهره) ی خو ی دهرچوو

راه پیماشد: ریگه ی ریبار هکه ی خو ی گرت بهر

(راه): ریگه، شه قام، (پیما) بره (برینی ریبارانه) و شد: بوو. ریبارو ریگه که ی خو ی وهک گهر دیلکه ی ناو (په رته و) هکه گرت بهر و په رته وه که یش دهقه پیرۆزه ئاینییه کانه و (اختر) یش مه به ست له سه رچاوه ی ئه و (دهق) انه یه و (مووسا پیغه مبه ر-د-خ-ئاسایی) له حال ته گیانی بیخو دیه یدا یه له کاریگه ری ئه و (په رته و) وه و هک چۆن (مووسا) به په رته وه که ی لای (چیا طور) که وت و بوورایه وه، ئه میش: (گیانه که ی) ئه و تا وهک شاعیر رای گه یاندووه.

ئهم تاکه هه لبه سته به پیتی هر حوت بنده که (۵۱) مین تاکه و له م بهندی سیتییه مه شدا (۳) مینه و له سه رچاوه کانیشدا ئهم تاکه هه لبه سته له (با/ ۱، ج، جم، حم، سجا، مک، ط، نم/ ۱، صا، ف، ق/ ۳، گل/ ۳) دانیه و له: (گل/ ۵، مع، نع) دا دووه مین تاک و له (شج، عن، گل/ ۶، گل/ ۸، ما/ ۱، مس، ص، ن، ه) دا سیتییه مین تاکی ئهم بهندی سیتییه مه یه.

جیاوازییه کان

(اختر) له (عن، شج) دا نووسراوه: خورشید - که خورشید ناوی (خۆر) و ناویکی تاییه تییه تی و (اختر) هکه پر به پرتره، چونکه (اختر) وهک لیکم دایه وه له سه ره وه هر ته نیا ناوی تاییه تی خو ی نییه، به لام هه رچی وهک وشه ی (خورشید) هکه یانه زۆر تر به کاره ی تراوه و له (اختر) که متره.

(گرد) له (ص، شج، ما/ ۱) دا نووسراوه: کرد - ئه مه ش پینووسی فارسییه که زۆر جار سه ری پیتی (گ) ناووسن.

(سرگشته) له ک (ص، نع) دا نووسراوه: سرگشته = دیسان رینووسی فارسییه

(جان) له (ن) دا نووسراوه: (دل)

واتای گشتی:

ئه و دیسان (گیان) ی سه رگه ردان وهک گهر دیلکه ی ناو لیسپه رووناکی خوړ، که وته ری، له حال ته ی (جذبه) ئاسایدا.

۵۲- رهگذاری: ری گوزاری، ریباریک.

به سوی: به رهولا، بۆلای، ئه لای.

کوه نور: کتوی پر ئه وین (نوور)، که مه به سستی له (گیان) ه ئاواره که یه که له تاکه هه لبه سستی پیتشوودا راگه یه تراوه که که و تووه ته ری و لیره شدا ئه و (گیان) ه له په ودایه به ره و باره گای (پیغه مبه ر) که وهک کتویکی پر ئه وین پر له نووره.

در رهش: له ریگه یدا، واته ئه و (گیانه) ه ریباره له ریگه یه یدا، له ریباره که یدا،

گویی: هر ده‌لئیت، ده‌لئی.

خود: خۆی واته خودی گیانه‌که

ثریاشد: بوو به سووره‌ییا واته گیانه‌که له خۆشییاندان و له په‌رت‌ه‌وی (اختر) که به‌و ریگه‌ی رووه‌و کئیوی پرته‌وینه‌وه‌یه هر خودی خۆی بووه به سووره‌ییا‌یه‌که
ثریا: وشه‌یه‌کی عاره‌بیه و کوردیه‌که‌ی (په‌روین) ه که (فارسیش به‌کاری ده‌هینیت و له‌شیه‌وی (په‌رفیپی Pervie) دا به‌کارهاتوه.

په‌روین: ناوی کۆمه‌له‌ ئه‌ستیره‌یه‌کی جریوه‌داره له ئاسماندا له جووله‌دان و له‌وانه‌یه ته‌نیا شه‌ش دانه‌یان به‌چاو ده‌بینرین له‌شیه‌وی (گه‌ردانه‌)یه‌کدان و به‌ رووناک و تیشکدار ناسراون. له‌هه‌مان کاتدا (په‌روین) به‌واتا (چل چرا) که بۆ رازاندنه‌وه و جوانی و رووناککردنه‌وه له ژوو‌رو ناو خانوودا به‌کار ده‌هینریت و به‌ عاره‌بی به‌میش ده‌گوتری (ثریا) ، که مه‌به‌ست له (چرا) و (لاله) و (له‌مپا) و (فانۆس)ه.

ئهم تاکه هه‌لبه‌سته به‌ پپی ئهم هه‌وت به‌نده (۵۲)مین تاک و به‌ گویره‌ی زنجیره‌ی تاکه‌کانی ئهم به‌ندی سئیه‌مینه (۴)مین تاکه و به‌پپی شوین و ژماره‌ی ئهم تاکه له سه‌رچاوه‌کانیدا به‌م جۆره‌یه:

له (با/ ۱، ج، حم، سجا، شح، ص، صا، عن، ف، ق/ ۲، گل/ ۳، گل/ ۶، ما/ ۱، مک، نع، نم/ ۱) دا نییه و له (جم) دا یه‌که‌مین تاک و له (ط) دا دوویه‌مین و له (گل/ ۵، مع) دا سئیه‌مین تاک له (گل/ ۸، مس، ن،) دا چواره‌مین تاکی ئهم به‌ندی سئیه‌مه‌یه.

جیاوازیه‌کان:

(په‌گزار) له (نع) دا نووسراوه (ره‌سپاری) ئهمه‌ش ناگونجی
(به‌سوی) له (نع) دانووسراوه. برای = به‌رایبی ده‌گونجی.
(نور) له (گل/ ۵، گل/ ۸، ه) دا نووسراوه (تو) که ناگونجی
(خود) له (ن، مس) دا نووسراوه: (چون) ناگونجی
(خود ثریا) له (حم، جم، نع) دانووسراوه (هم‌چولالا) ئهمیش ده‌گونجی به‌لام وه‌ک ئه‌وی جیگرم کردوه گونجاو نییه.

واتای گشتی:

ئهو گیانه‌ی که که‌وتبووه ری و له تاکی پیشوودا ناوبراوه له ریبازه‌که‌یدا به‌ره و کئیویکی وه‌ک مه‌شخه‌لانی نوور ئهو گیانه ئه‌وه‌نده تامه‌زرۆی له هه‌رچی زووترا گه‌یشتن بوو به‌ریگه‌وه وه‌ک بلیت، خۆی بوو به‌ ئه‌ستیره‌ی (په‌روین)ی شه‌وقدار ئهو کۆی (نوور)ه مه‌به‌ست له پیغه‌مبه‌ر بووه که گوايه له نووری پیغه‌مبه‌ریتیه‌وه ئهو (نووره‌)ی پی داوه‌و له داستانه ئاینیه‌کاندا له‌و (نوورین) کردنه‌ی زۆر باس کراوه.

۵۳- باز آن: دیسانه‌وه ئهو:

شمع: له‌رووی زمانیه‌وه واتای (مۆم) ده‌دات، به‌لام به‌پپی باری ئهم تاکه هه‌لبه‌سته مه‌به‌ست له

(چرا) و (لاله) له‌مپای زۆر رووناکه که کۆرپکی گه‌وره رووناک بکاته‌وه، چونکه (مۆم) ئەو رووناکییە زۆرەیی نییە... و مۆم هێما (رەمز) ه بۆ رووناکی.

بزم خلوت غیب: (بزم: جەژن، کۆرۆ کۆبوونەوی دۆستانەو خوش راباردن. (مجلس). که دور بی له ئارەزووه (شه‌هوانی) یه جیهانییه‌کان.

(خلوت = خه‌لوت، دواى به‌لێندانی دوو خو‌ش‌ه‌ویست دوو دۆست، بووه به‌یه‌ک گه‌یشتن له شوینێکی دیاری (پشت پەرده) یی دووبه‌دوویی دا و به‌خۆشی به‌سه‌ربردن. (غه‌یب) ئەمیش له‌لایه‌نی زمانه‌وانییه‌وه. واتای به‌چاونه‌دیتراوی، گوم، شاردراره، نه‌ینی ده‌دات، به‌لام بۆ ئەم شوینە مه‌به‌ست له‌ بیروراو بۆچوون و رەچاوکردنی فه‌لسه‌فه‌ی سۆنیانه‌یه که ئەمیش واتای زۆر پانویه‌رین و فراوان ده‌دات وه‌ک (ئەسراری حه‌قیقه‌ت) (حەقیقه‌تی عیرفان، چیه‌تی خوی مه‌زن، بوونێتییه‌ هه‌ر بووه (ئەزله‌ی) و هه‌ر ده‌بی (ئەبه‌دی) یه‌که‌ی و توانایییه‌ له‌ راده‌به‌ده‌رمانی و کردگاریتی و بی‌هاوتایی و بی‌هاوبه‌شی... هتد

هه‌روه‌ها (غه‌یب) ئەو پێوه‌ندییه‌ کاریگه‌ره‌ی نێوان (پێغه‌مبه‌ر) یا (شێخ) و په‌یره‌ویکارانیان که کاریگه‌رییه‌کی ده‌روونی و گیانی نه‌ینییه‌ و له‌ کاریگه‌ریی واقیعه‌انه به‌ ته‌وژم وتین و درێژخایه‌نتره‌.

جگه له‌مانه‌ش ئەم (بزم خه‌لوت غه‌یب) ه‌ ده‌توانی به‌نیشانه‌ی ئەوه دابنریت که گیانه ئاواره‌که‌ی وه‌ک گه‌ردیلکه‌ی ناو لیسپه‌ پرته‌وی (مه‌عنه‌وی) که به‌کیش (جذب = که‌مه‌ندکیش) کرابوو سه‌رگه‌شته‌یانه‌و ئاواره‌ ئاسایی به‌ رێگه‌ی گه‌یشته‌نه‌ ئەو (مجلس) ه‌وه بوو که باره‌گا مه‌زنه‌ شکۆداره‌ خواستراوه‌که‌ی بوو بۆ به‌هره‌وه‌رتر بوون.

(کوردی) له‌نیو باڵی دووه‌می ئەم تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌یدا ده‌گه‌رته‌وه‌ سه‌ر ئەو (مۆم) مه‌به‌ست له‌ چرا، لاله، چلچرا، له‌مپایه‌ی ناو نیو باڵی یه‌که‌م و له‌ کاریگه‌ریی تیشک و په‌رته‌وه زۆره‌که‌ی ئەو مۆمه‌ ده‌دوێ که:

(أفروز): داگیرسێنەر، رووناککار، هه‌لایسنەر، هه‌لگیرسێنی رووناکی. واته‌ ئەو تیشکی (مۆم) ی سه‌رچاوه‌ی رووناکییه‌ که ئەو (دیوان) ه‌ی رۆشن کرده‌وه‌ که (به‌زمی خه‌لوته‌ نه‌ینی - غه‌یبی) یه‌که‌ی تیا نه‌نجام ده‌درئ.

(شمع) ه‌که‌ش هه‌رچه‌ند به‌ (چرا و لاله و له‌مپا و فانۆس و چلچرا) لیکم دایه‌وه، مه‌به‌ست له‌گه‌لی (هێما = رەمز) ی صۆفیانه‌یه بۆ رووناکی و په‌رته‌و، وه‌ک:

(شمع) ه‌که: ده‌قه ئاینیه‌ پیرۆزه‌کانه

(شمع) ه‌که: خودی پێغه‌مبه‌ره که هێنهری ئاینی ئیسلامی و ئەو ده‌قه پیرۆزانه‌و بلاوکردنه‌وه‌یان که رووناکی خسته‌ جیهانه‌وه.

(شمع) ه‌که: هه‌ریه‌ک له‌و گه‌دایانه‌ بووه که گه‌یشته‌بوون به‌و مه‌جلیسه‌داو، له‌و به‌ هه‌ره‌وه‌ریانه‌وه به‌ په‌یره‌وی کردنی دروستی ئەو ده‌قانه، شکۆداربوون و... و... هتد

(کوردی) کۆتایی نیو باڵی دووه‌می ئەم تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ی به‌وه کۆتایی هێناوه که ئەو تیشکی

(مۆم)ه:

محفل: شوینی ئاھەنگ تیا گێران دیوانی تیا کۆبوونەوهی خوۆشی، جیگە تیا گردبوونەوهی کەسانیکی زۆر بەخوۆشی و شادی و دۆستایەتیانەوه کە ئەو شوینە بەو تیشکی (مۆم) پرووناک بوویتەوه.

محفل اراشد: کۆری بەزم و ئاھەنگەکە ی رازاندەوه. واتە تیشک و پرووناکی (مۆم)ەکە رازاندیەوه، ئارایشی شوینەکە ی دا پرووناک و خوۆشی کرد. ئەم تاکە ھەلبەستە ی سەرەوه لە (ھەوت بەندەکە دا بەگشتی (۵۳) مین تاکە و بەپیتی زنجیرە ی تاکەکانی ئەم بەندی سێیەمە (۵) مین تاکە ھەلبەستە ھەر ئەم تاکە لە سەرچاوەکانیدا بەم جۆرە ی:

لە (ص، گل / ۸، مع) دانییە و لە (جم، ما، گل / ۳) دا بەکەمین تاکە و لە: (با / ۱، ج، جم، سا، ف، ق / ۳، مک، نم / ۲) دا دوو مین و لە (ط، نع) دا سێیەمین تاک و لە: (شج، عن، گل / ۵، ما / ۱) دا چوار مین و لە (مس، ن، ه) دا پینجەمین تاکی ئەم بەندی سێیەمە ی.

جیاوازییەکان:

بازان لە: (عن، مع، ما / ۱) دا نووسراوه: بازان، ئەمەش ھەلە ی نووسینە کە نیشانە ی درێژپێدان (مەدە) لەسەر پیتی (ئەلفا - أ) ی دوو مینی وشە کە نووسراوه.

شمع لە (گل / ۳) دا نووسراوه: جمع = بێگومان ئەمەش ھەلە ی نووسینە وه یا سیّ خال (نوقته) ی پیتی (ش) ھ کە بەپیتی شینە کە نووساوه.

خلوت لە (گل / ۵، گل / ۸، شج) دا نووسراوه: جلوه = ئەمیش ئەگونجی مەجلیس لە (مع) دا نووسراوه:

مەحفەل لە (مع) دا نووسراوه (مجلس) دیسان پاش و پیتشە.

محفل لە (گل / ۳، ما / ۱) دا نووسراوه (محمل)، ئەمیش بەجۆریک دەگونجی، مەحمەل = بریتی یە لەو بەرگی (کابە = کەعبە) یە کە بە دیاری لە وەرز ی (حەج) دا لەگەڵ حاجییەکاندا نێردراوه، بۆ شاری (مەککە) کە ئەو بەرگە ی سالی پیتشوو لایبیریت و بەرگە تازە بەدیاری نێردراوه کە لە چوارچۆیە کە ی (کابە) بچەسپینریت.

واتای گشتی:

وہک لە سەرەتای لیکدانەوهی ئەم تاکە ھەلبەستە وه بەر بەرە واتای ئەم تاکەم بەوردو درێژی لە چەند لایەنیکە وه لیک دایە وه بۆیە ئەم چەند دیرە ی دوایی بە (بەس) دەزانم لە واتای ئەم تاکە دا،

ئەو چرای بەزمی (خۆبەخۆیی) یە دیوانی رۆشن کردە وه لەو (خلوت غەیب) یە دا کە (زار گوت) یکی سۆفیانە یە کە مەبەست لە بەیەک گەیشتنیکی (میعراج) ئاسایییە کە لە پشت پەردە وه لە (سەدرەتولونتە ها) لە بارەگای خوادا بە ھەر وەری گردبوونە وه بوو... ھتد.

۵۴- باز آن پردەدار: دیسانە وه ئەو پردەدارە ی، ئەو کەسە ی کە پەردەکە ی بە دەست بوو.

پەردەداری (نەریتیکی کۆنی گەلانە کە پاشایان ھەندێ جار کە بە ھەندێ کەس گەیشتون لە

(مال) و (دیوان)ی خویندا، نه یانویستووہ ئو ہندہ کہسہ (بیانبینئی) لہبہرئوہی لہنیوان ئو ژورہدا کہ (پادشا)ی لی بووہ پەردەیک ہەر لەملاوئەولای ژورہکەوہ و لەبنەوہ تا (بن میچ)ی ژورہکە ی داپۆشیوہو، پاشا خوئی لہ دیوئیکی پەردەکە وەک ئو کہسانە ی کہ پاشا نہیویستووہ ببینن لہ دیوہکە ی تری پەردەکەوہ بوون و رازونیازی خوینان بەدەمی بە پاشا گوٹووہو، پاشایش وەلامی پتویست و گونجاو بە بەرژوہندی خودی خوئی داوئەتەوہ.

پەردەدار: کہسیکی گەورەپیاوی ناوداری سەردەم بووہ لہ پایەیکە بەرزی (ئەفسەری) یا (وہزیری) یا سەرۆکی تەشریفاتداو ھیزتیکە چەکرداری تایبەتیی لہبەر دەستدا بووہو (ئو) چاودیری ئو جوڑہ لہو دیوانی بەردەمەوہ (پاشا) گەیشتنی کردووہو، دادانەوہو ھەلدانەوہی پەردەکە ی بەدەست ئو بووہ، بەپیتی خواستی پاشا.

سۆفییەکانی ئیسلامی ئەم نەریتی پەردەدارییە یشیان گواستووہتەوہ بۆ ناو بیروبووای ئیسلامەتی و کہسیکی چاک و پاک و خوا بەراستی ناس بە (پەردەدار) ناوبراوہو کہ (جیبرئیل)ی سەرۆک فریشتەکان پەردەداری ھەر بەرزترین شوین ئاسمانەکە (سەدرەتول مونتەھا)یە وە (عەرش) و (کورسی) و (لەوح) و (قەلەم)ی لپیەو تەنانەت لہ چووہنە میعراجەکە ی (پتەغمبەر - د.خ) - دا ھەمان نەریت و پەیرەوی کراوہو کہ گوٹن و بیستن لہودیو پەردەوہ رووی داوہ.

(جیبرئیل) ھەر جارێک سرووش (وہی)ی بۆ پتەغمبەر - د.خ ھیناوە لہتاو شکۆمەندیی ئو فریشتەییو لہپیرۆزی ئو ئایەتە قورئانە ی کہ ھیناویە، پتەغمبەر لہو کاتانەدا لہرزیک گرتووہتی و لہھۆش خوئی چووہ کہ لێردەدا (کوردی) ئو لہرز لپھاتن ولە ھۆش خۆچووہنی لہو دەرکەوتنی روخساری جیبرئیلەوہ لپی پەیاووہو ئو بی ھۆشی و لہھۆش خۆچووہنی بە (شەیدا بوونی عەقل) ناوبردووہ.

ھەر لەبیروبووہری سۆفیکە ریشەوہ واتای تری ئەم پەردەوارییە ھەن:

پەردەنشین: واتا ئووی لہودیو پەردەکەوہ کہ وەک بە (پاشا) و (خودی خوا ی مەزن) یش لیکمدا یەوہو... کہ پەردەدارەکە چاودیری دادانەوہی پەردەکە دەکات.

لہ زاراوہی سۆفییاندا نەپنی ئو (پەردەییە) بەلای پەردەدارەکەوہیە کہ بە نەپنی شارداروہ یا بەگەنجینە ی ئەسراری دەزانن کہ ئو لہبوون و نەبوونی (پەردە نشین) واتە لہودیو پەردەوہ دانیشتون ئاگەدارە.

چەرە بنمود: (پەردەدارەکە رووی خوئی دەرخست).

شیدا: شیفتە، ئەفینداری، دلداری، بوونی ھەستی خۆشەویستی لہ دەروونی کہسیکدا بەرامبەر بەکەسی یا شتیکە ترو ئاواتەخوازی بەیک گەیشتن و... ھتد کہ لێردەدا مەبەستی لہ ئارەزووی (شەھوانیی جیھانی نییە) و (عەشق)یکی گیانی (مەعنەوی)ی مەبەستە.

لہکاتیکا (عەقل)ی کہسەکە (شەیدا)ی بوونی بەسەردابیت، ئوہ خوئی حالەتیکە کہ مەندکیش (مجنوب)ییە یا (جذبە) گرتوو یی یا (حال لپھاتن) لہ ئاکامی بینینی رووی پروین یا پرتەوی

(چپهره: روخساری) پیغهمبهری ئیسلام - د.خ) داوه له میعراجه که پیدا وهیا له کاتی بیهۆشکه و تنه که ی (مووسا پیغهمبهر - د.خ) یه له کتوی طووری سینا له ههژمه تی بینینی په پرتوه خوابیه که دا .

ئهم نیشانه بۆ کردنانه ی (کوردی) هه موو له پیناوی دهرخستنی کارو، رووداوه له راده به دهرییه کاندایه که هه موو له چوارچپوهی ژیان و پیوهندی و کاریگه ری گیانی (مه عنوی) دان که بهی چهشنه خو شه ویستیه گیانییه گه شه ده سین .

ئهم تاکه هه لبه سته له (حهوت بهند) هکه دا له لای من و به پتی ئه وهنده سه رچاوه ی دهستم که وتوون (۵۴) مین تاکه هه لبه سته و پیم وایه له به دهسته هیتانی سه رچاوه ی تر دا تاکه هه لبه سته تر دهریکه ون که من تا ئیره ی ئهم (حهوت بهند) ه هیشه دهستم نه که وتین .

ههروه ها ئهم تاکه له سه رچاوه کانییدا بهم جو ره ی دواییه .

له سه رچاوه کانی: (با / ۱، جم، سجا، ص، ف، ق / ۳، گل / ۵، نم، مک، نم / ۱) دانییه و له (حم، گل / ۳، صا) دا دوهمین تاک و له (گل / ۶، ط، نع) دا چواره مین و له (شح، عن، گل / ۸) دا پینجه مین تاکی بهندی سییه مینه و له (ج) دا سییه مینه و له (مس، ن، ه، دا) (۶) مینه .

جیاوازیه کان:

چهره، له (گل / ۱) دا نووسراوه: چشم = چاو ئهمه ش ناگونجی .

چهره، له (گل / ۸) دا نووسراوه: روی = روو: دهگونجی .

چهره، له (حم، شح) دا نووسراوه: شعله . هه ر دهگونجی .

شیدا، له (ک، شح) دا نووسراوه: پیدا .

واتای گشتی:

دیسان ئه ی په رده دار (خاوه ن نه پتی) یه خوابیه یه که به دیار په رده ی (په رده نشین) هکه وه خۆی به دهرخست و له بینینی ئه ی روخساره (عه قلی) بینه رانی گۆردرا به دتوانه یی، وشیتیی ئه فینی ئه ی په رده داره و خو شه ویستیه که ی که مه به ست له جیبره ئیل بووه، به نیسبته خاوه و پیغهمبهری ئیسلام بووه به نیسبته ئاینه که یه وه .

۵۵- باز از عشق و: دیسانه وه له عیشق و خو شه ویستی و ئه فینی .

شوق: ئاره زوومه ندی، گیز لی بوون . آن چهره ئه ی روخساره، ئه ی رووه،

کام: بۆ ئیره ئهم وشه ی (کام) ه واتای: (دهم، دم و لیو، ناو دم، مه لاشوو) ده دات ئه گه ر چی

زۆر واتای تریش ده دات و بۆ ئیره ناگونجین .

صهبا: باده، مه ی .

ئهم تاکه هه لبه سته ی سه ره وه له (حهوت بهند) هکه دا (۵۵) مین تاک و له م (بهندی سی) یه مه دا (حهوت مین) تاکه هه لبه سته .

جیاوازیه کانی شوینی ئهم تاکه له سه رچاوه کانییدا به لگه ی شیواوی ئهم بهندی سییه مه یه .

ئهم تاکه هه لبه سته وه ک درێژه پیدان و ته واکاری تاکی پیدشوو که له سه رچاوه کانییدا به م

جۆرهيه:

له (ط، ق / ۳) دانى بهو له (جم، صا، با / ۱، حم، سجا، ف، گل / ۳) دا سئيه مين تاك و له (ج، ص، نع) دا چواره مين و له (گل / ۵، گل / ۶، ما / ۱، نم / ۱، مع) دا پئنجه مين تاك و له (شح، عن، گل / ۸، مس، ن، مك) دا شه شه مين وله (مس، ن، ه) دا هه وته مين تاكه.

جياوازيه كان:

عشق و شوق له (مع) دا نووسراوه: شوق و عشق - كه پاش و پيش كراوه.
جان و دل له (مع) دا نووسراوه: دل و جان - ئه ميس پاش و پيش كراوه.

واتاي كشتي:

هه ميسان له زۆرى و تين و تاوى خو شه ويستى و ئاره زوو كردنى بينينى ئه و روخسارى دلخوازه دل و گيان سه رخ خو شى ئه فينه كه ئه و ن ويه شكو خودى دهم و ليو و ناو دهم و هه تا مه لاشوو پيش بوونه ته باده (مهى). به سه رنجدانى ئه م ورد هكارييهى (كوردى) ئه و پيه رى خو شه ويستيه كه به ده رده كه و يت و ئه مه تا راي گه ياندوه نهك هه ره به خوار دنه وهى ئه و بادهى (گرتنى ريبازهى خو شه ويسته كهى به شكو ته نانه ت (دهم و ليو) ناو دهميشى بووه به (باده و مهى) له پيرۆزى ئه و دهقه ئاينيانه وه، به دهم و ليو دهريان ده برن دهم و ليوه كهى خو ي مادهى سه رخ شو كاره چ جاي ئه و دهقه پيرۆزانه.

۵۶- باز ز ان: ديسانه وه له و (له وه وه).

نو شخند: زه رده خه نه، پي كه نين، بزه، بزه و پي كه نينى خو ش و جوان و شيرين و دل گيرى، دهم به پي كه نين.

هه روه ها وشه ي (نو شخند) به واتاي (ترياك) يش هاتووه، كه خو شى ميه مست بوون به (ترياك) هكه يه، جگه له وهى كه (نو شخند) به واتاي (ئاوى حهيات) يش هاتووه كه هه ركه سى لى بخواته وه، گوايه نامر يت كه هه موو بو ئه م شو ئنه ده گونج ين.

شيرين وش: له چيژدا شيرين، جوان، قشت، خو ش، دل گير، ناز دار. (وش) وشه يه كه چه ندين و اتا ده دات وهك، چاك، دروست، باش، خاس، هه لپژار ده، شه نگ، خو ش، جگه له مانه وشه ي (وش) پيش گره بو چه ندين وشه ي ليك دراوى وهك (وهش گو فتار، وهش ره وشت) و...

وش: ناوى جو ره كراستى كى ئاو ريشمى ساغ و ناياب و زير بافته شيرين وش: شيرين ئاسا.

ئه م واتايانه گشتيان بو ئه م تاكه هه لپه سته له بارو گونجاون.

عالمى: جيهان تيك

پرز: پر له، ته ژى له، ئاخنراو له.

شور: زه له و، زا يه له، جو ش، خر وش، ... هتد له لايه ن دو ستانه وه.

غو غا شد: غه و غابوو

غو غا: هه را وهوريا، ئاژا وه و پش يو ي و... هتد له لايه ن دو ژمانه وه.

ئەم تاكە ھەلبەستە بەپیتی زنجیرەیی تاكەكانی ئەم (حەوت بەند) ە (۵۶) مین تاكە و لە زنجیرەیی ژمارەیی تاكەكانی ئەم بەندی سێتییەمەدا (۸) مین تاكە.

شویینی ئەم تاكە لە سەرچاوەكانیدا بەم چەشنەییە:

لە (ف) دا نییە و لە (حم، ق / ۳، مك) دا سێتییەمین تاك و لە (با / ۱، جم، سجا، ص، گل / ۳، نم / ۱) دا چوارەمین و لە (ج، ص، ط، نع) دا پێنجەمین تاك و لە (گل / ۵، گل / ۶، ما / ۱، نع) دا شەشەمین و لە (شح، عن، گل / ۸) دا حەوتەمین تاك و لە (مس، ن، ه) دا ھەشتەمین تاكە ھەلبەستە.

جیاوازییەكان:

باز زان لە (حم، ق / ۳، مك، با / ۱، جم، سجا، ص، گل / ۲، نم / ۱، ج، ص، ط، گل / ۵، گل / ۸، شح، ما / ۱) دا نووسراوە (باز آن) واتە (ز = زو) ەكەیان تیا نەنووسراوە و من بە ھەلبەیی نووسینی ئەزانم و لە (لەیهكتری وەرگرنتی ھەلبە) وەییە، تەنیا لە (مع، عن، مس، ن، ه، صا) دا بەراستی نووسراوە (باز ز آن). كە بەبێ ئەو (ز) ە واتایەكەیی ھەلبە دەردەچیت.

نوشخند لە (گل / ۳، مع) دا نووسراوە (نوجوان) كە ئەمیش ھەلبەییە. ھەرچەند دەگونجی، چونكە بۆ ئێرە ناشی. باز زان (گل / ۵، مع، ما / ۱) دا نووسراوە:

(باز دران) ئەمیش لە واتادا كوورە.

شیرین وش لە (گل / ۶، نع، مك، ط، ج) دا نووسراوە (شیرینیش) - كە ئەمیش واتا نادات و دیارە ھەلبەیی نووسینە.

شیرین وش لە (جم) دا نووسراوە (شیرین لب) كە ئەمیش كەم ھێزە

عالی لە (عن) دا نووسراوە (عالمین) كە ئەمیش دەگونجی.

واتای گشتی:

ھەمدیسان لەو شیرین خەندەو دەم بە پێكەنینەو جوان و شەنگەو جیھاننیک پربوو لە جۆش و خرۆش و زایەلبەیی خۆشی بەگوێرەیی دۆستان و ھەروەك لەلایەن دوشمنانیشەو ھەراوھوریاو ئاژاوە و پشێوی دوشمنانی و گومراپان سەری ھەلبە دژ بە ئاین و رێگەیی راستین، و ئەم جیھان پڕ لە جۆش و خرۆش كەردبە نیشانەیی بۆ بروای ئیسلامییە كە جیھان لەبەر خاتری پێغەمبەری ئیسلام دروست كراوە كە: (لَوْلَا لَمَا خُلِقْتُ الْاَفْلَاك) ...

واتە: ئەگەر لەبەر تۆ لەبەر خودی تۆ نەبووایە، ئەم بوونەو ھەریانەم دروست نەدەكردن، كە ئەم بێرە لە تاكە ھەلبەستی دواییدا ئەمە ئاشكراتر دەكات.

۵۷- باز از مهر: دیسان لەبەر خۆشەویستی.

(مهر) لەپێش ئایینی (زەردەشتی) دا ئەم وشەییە ناوی گەورەترین خواوەندەكان بوو و (مهر = خورشید) رۆالەتی ئەو خواوەندە مەزنە بوو.

(مهر): بەواتا (مؤر) = (شەقل) كە ناوی كەسێکی لەسەر ھەلبەندراو، لەجێگەیی (ئیمزا) ی ئێستە بەكارھاتوو بەكاریش دئی، ئەم (میهر = مؤر) ە نیشانەیی بۆ ئەوێ كە پێغەمبەری

ئیسلام (مۆزی پیغهمبەرئیتی) به ناو شانیه وه دیاربووه ئەم و اتایانه و گەلێکی تریش به رامبەر به وشەیی (مهر) هەن و له گەرنگترین و گونجاوترینیانم به پیتی ئەم شوینە راگەیاندا و له تاکه هەلبەستی (۱۱) مین بهندی یه که می ئەم (حهوت بهند) هسدا به دریزی تر له م وشه یه و لیکدانه وه و اتاکانی و مهبهستی به کارهتانی دواوم. که به تیکراییی پیوهندیان به (پیغهمبەر-د.خ) وه هه بووه.

(بهر): له بهر، له بۆ، ژبۆ، په ی، ئە رای، له بهر خاتری،... و پیتی (ی) یه که ی به واته (هی ئەو) ه آن شاه: ئەو دلخوازه، ئەو دلبنده، ئەو دولبهره، ئەو دلگیره، ئەو خو شه ویست، جوان، و... هتد. ئەمانه له لایه ک و له لایه کی تره وه (شاهید) به واته (گه واهیدەر) که ئەمیش نیشانه یه بۆ (پیغهمبەر-د.خ) که گه واهیدهری راستی و دروستی ئاینی ئیسلام و راقه کاری خواجه تی و پیوستی ناسینی بوو.

آنکه: ئەوی، ئەوهی، ئەفی که مهبهستی خودی زاتی خواجه مهزنه کهوا: (کن گفت و): (کون گوشت و) فهرمووی: (کُنْ = بیه) کُنْ: ئەم وشه عه ره بیه نیشانه یه بۆ سه ره تای فهرموده یه کی پیروزی خواجه مهزن له (ئایه ته کانی) ژماره (۵۹، ۴۷) له سووره تی (آل عمران) و (۷۳) ی سووره تی (الأنعام) و (۴۰) ی (النحل) و (۲۵) ی (مریم) و (۸۲) ی (یس) و (۶۸) ی (غافر) و (۱۱۷) ی (البقره)، که له هه موویاندا رسته ی پیروزی (کُنْ فیکون) واته: بیه و ده شبیت که فهرموده ی خواجه گردگاره.

(کوردی) مهبهستی له م وشه ی (کُنْ) ی ناو ئەم نو ئایه ته ی قورئانی پیروزه که خواجه مهزن له بهر خاترو له خو شه ویستی ئەو (پیغهمبەر - د.خ) فهرموویه تی: کون برپا شد: جیهان و ئاسمان و ئەوهی تیا یه تی دروست بوون.

برپا شد: په یابوو، هاته دی، پیک هات، دروست بوو، دامه زرا، بووه بوونیتی، هه ره به ونده ی خواجه مهزن فهرمووی: (کون) و اتا ببه و ئەو کائیناته هاته دی، ئەویش له بهر خاتری پیغهمبهری ئیسلام-د.خ- که دواترین ئاینی پی سپارد، وهک دواترین پیغهمبهریک په یامی پیغهمبهری خۆی به چاکی ئەنجام دا.

ئەم تاکه هەلبەستی له تیکرای حهوت بهنده کهدا (۵۷) مین تاک و له م بهندی سییه مه شدا (۹) یه مین تاکه و له سه رچاوه کانی ئەم تاکه هەلبه سته شدا بریتین له:

له (با/ ۱، ج، جم، حم، سجا، صا، ط، ف، ق/ ۳، مک، نم/ ۱) دانیه یه و: (هی، نع) دا شه شه مین تاک و له (گل/ ۵، گل/ ۶، مع، ما/ ۱) دا حه وته مین و له (شح، عن، گل/ ۹۸) دا تاکی هه شته مین و له (مس، ن، ه) دا نو یه مین تاکه که هەلبهستی ئەم بهندی سییه مه یه. و له (گل/ ۲) دا پینجه مینه.

جیاوازیهکان:

باز از (حم، ص) دا نووسراوه: (باز آن) که ئەم هه ش یه کجار هه له و بگره کفریشه، چونکه (پیغهمبەر) دهکات به خواجه بیژهری ئایه تی: (کُنْ فیکون) ده بی هه له ی نووسین بی.

مهر و بهری له (حم، ص، مع) دا نووسراوه (بهرومهر) ئەمیش پاش و پیشه و دهگونجی.
آنکه له (مع، گل/ ۳) دا نووسراوه: زانکه- ئەمیش واتایه که لاواز دهکات.

واتای گشتی:

دیسان له خۆشه‌ویستی فه‌رمانبه‌ری و راستیی (پێغه‌مبه‌ر - د.خ) و هه‌روه‌ها له‌به‌ر خاتری
ئهو پێغه‌مبه‌ره (دلگر) و (په‌سه‌ند) ه‌که: له مه‌زنیتی و کردگاری و بی‌هاوتاییی خوا، شایه‌تی
(گه‌واهی) ی راگه‌یاندوو، بۆیه ئهو خوای تواناو په‌روه‌ردگاره که فه‌رمووی (کون) = ببه،
ده‌ستبه‌جی هه‌رچی بوونه‌وه‌ری هاتووته بوون واته (کائینات) به‌جاری هاته دی و ئەم بیرو
رایه‌ش بۆچوونتیکی نه‌گۆر و جیگیری موسلمانان راسته‌کانه.
(کوردی) له‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌شیدا به‌ته‌واوی به‌کلایی کردووه‌ته‌وه که ئەم (حه‌وت به‌ند) هی له
خۆشه‌ویستی (پێغه‌مبه‌ری ئیسلام- د.خ) وه داناو.
ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی دوايش هه‌ر درێژه پێدان و پرونتر کردنه‌وه‌ی ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی
سه‌ره‌وه‌یه.

۵۸- ئەم تاکه هه‌لبه‌سته پیکهاته‌ی کائینات (بوونه‌وه‌ری) به‌که‌ی تاکه هه‌لبه‌ستی پیشووی تیا
راگه‌یانراوه که:

شش جهت: شش لا، مه‌به‌ست له‌وه‌یه که هه‌رشتیک شه‌ش لای هه‌یه وه‌ک (لای راست) و (لای
چپ) و (لای سه‌ره‌وه) و (لای خواره‌وه) وه (لای پێشه‌وه) و (لای پشته‌وه) وه‌یا به‌پێی
جوگرافیایی (گۆی زه‌وی) ئهو شه‌ش لایه بریتین له (لای رۆژه‌لات) و (لای رۆژئاوا) و، (لای
سه‌ره‌وه) و (لای ژێره‌وه) له‌گه‌ڵ (لای باکوور) و (لای باشوور) که ئەم (شه‌ش لایه‌یه‌ش له
رواله‌تی ئهو (که‌ون = بوونیتی = کائینات) ه‌که له سه‌ره‌تای ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌دا و، له تاکه
هه‌لبه‌ستی پیشوودا (که‌ون) ده‌که‌ی راگه‌یاندوو.

چار مام: به‌پێی لیکدانه‌وه‌ی سه‌ره‌تایی مرۆف، بوونیتی بریتی بووه له (چوار شت) که
هه‌رشتیکیان (کوردی) به (مام = دایک) تیک ناوی بردوو ئهو چوار شته‌یه‌ش چوار توخم
(عونصور) ه‌سه‌ره‌کیه‌که‌ی پیکه‌ینه‌ری بوونیتین و ئه‌وانیش: (ئاو)، (با)، (خاک)، (ئاگر) ن که
به‌پێی ئهو بیروبوچوونه‌ کۆنینه‌ی ئەم چوار توخمه‌ بوونیتیان لای هاتووته دی واته (العناصر
الاربعه).

ئهو بوونیتییه‌ی (کوردی) له تاکه هه‌لبه‌ستی پیشوودا رای گه‌یاندوو و له‌م تاکه‌دا
بوونیتییه‌که‌ی (شیته‌ل) کردوو. و ئەم (چوار مام) ه‌که‌ڵ (شش جهت) ه‌که له پیکه‌ینه‌رانی ئهو
(که‌ون = بوونه‌وه‌ری) به‌ناوبراوه‌ن.

یک جوهر: (جوهر) عه‌ره‌به‌کان له وشه‌ی (گه‌وه‌ر) ه‌وه وه‌ریان گرتوو، مه‌به‌ست له‌م (یه‌ک
جه‌وه‌ر) ه‌لێره‌دا هه‌ره پوخته‌ی هه‌وین و پیزی پیکه‌ینه‌ری (بوونیتی = کائینات) ه‌که به‌پێی
راگه‌یانندی بیروراو بۆچوونی زانا دێرینه‌کان (ئێرانی و یۆنانی) له هه‌ره بایه‌خدارترین و
گرنگترین و پێویستترین ماده‌یه که به (ئێثیر) یا (ئێتھر: Either) ناویان بردوو، ئەمیش

وشه‌یه‌کی کۆنی زمانی (یۆنانی)یه به‌واتا: (ئاسمان) یا (با)ی ئه‌و بۆشایییه‌ی مرۆف له‌سه‌ر
رووی گۆی زه‌وییه‌وه ده‌ییئێتی و هه‌ستی پێ ده‌کات.

هه‌روه‌ها زانایانی کۆن پێیان وابوو که ئه‌م بۆشایی (فه‌ضا)یه‌ی سه‌روو یا ده‌ورانده‌وری زه‌وی
به‌جۆره هه‌لمێکی یه‌کجار ته‌نک ده‌وره دراو، ئه‌ویش خۆی (ئێتەر-یا-ئه‌سیره)که‌یه که هه‌وێنی
بوونیتیه‌ی و به‌ عاره‌بی به‌ (جوهر الفرد) یش ناویان برده‌وه.

ئالێرده‌ا له‌سه‌ر لێکدانه‌وه‌ی ئه‌م (جه‌وه‌ری فه‌رد)ه زانایان بوون به‌دوو ده‌سته‌وه که:
ده‌سته‌یه‌کیان: پێیان وایه که (ئهو-ئه‌سیر-یا-جه‌وه‌ری فه‌رد)ه به‌خۆی خودی خوايه و به‌و
چه‌شنه به‌ (پیکه‌یتەر) ئه‌زانرێ، چونکه هه‌وین و پێزی هه‌موو بوونیتیه‌ی.

ده‌سته‌که‌ی دیکه‌یان: زانا ئاینیه‌ی ئاسمانیه‌ی کانن وه‌ک: (زه‌رده‌شتی و مووسایی و عیسایی و
مه‌مه‌دی) ئه‌و (ئێتەر-یا-ئه‌سیر)ه نه‌ک خودی خوايه، به‌شکو خوا دروستکار و پیکه‌یته‌ری
ئهو ئێتەر-یا- (جه‌وه‌ری فه‌رد)ه که‌یشه، ئه‌گه‌رچی خوايش به‌ (جه‌وه‌ری فه‌رد) ناو ده‌برێ
به‌لام هه‌ریه‌که‌یان به‌جۆرێک.

(کوردی) هاوێچوون بووه له‌گه‌ڵ زانا ئاینیه‌ی ناوبراو هه‌کان، که بوونیتیه‌ی له‌ ته‌نیا یه‌ک
(جه‌وه‌ری) دروستکراوی خواوه په‌خساوه.

سه‌ موالید: له‌رووی زمانیه‌یه‌وه: سێ (زاو)ه‌کان یا سێ لێ زاوه‌کانه و به‌لام مه‌به‌ست ئه‌و سێ
شته‌یه که هه‌موو بوونه‌وه‌ری سه‌رزه‌وی له‌سێ جۆره شت پێک هاتوو، ئه‌وانیش بریتین له
وشکه (جمادات) وه‌ک (به‌رد) و (کانزایه‌کان) و... هتد، و (ته‌ره) (رووه‌ک = نه‌باتات) وه‌ک:
(دارو دره‌خت و گژوکیاو گۆل و سه‌وزه) وه‌ زینده‌وه‌ر (ئه‌حیاء) وه‌ک (هه‌موو گیانداران هه‌ر له
مرۆف و ئاژه‌له‌وه تا درنده و مه‌ل و ماسی و مارو میروو میث و مه‌گه‌ز).

هفت آبشد: بووه حه‌وت ئابا = حه‌وت باوکان که مه‌به‌ست له‌ حه‌وت نه‌هۆمه‌ی ئاسمانه که
هه‌ریه‌کی له‌و نه‌هۆم (چین)انه‌ی به‌ باوکی ئه‌وی دواي خۆی داناوه (ئابا=ئاباد=باوکان) و، یا
مه‌به‌ست له‌وه‌یه که (باو)ه ده‌لێن گۆی زه‌وی له‌ حه‌وت (چینی)ی یه‌ک له‌سه‌ر یه‌ک پێک هاتوو
که ئه‌مانه‌ش نیشانه‌ن بۆ یه‌که‌مین کردکاری خواي مه‌زن که ئه‌م (شه‌ش جه‌هت) و (چوار
دایک) و (یه‌ک جه‌وه‌ر) و (سێ له‌ دایک بووان) و (حه‌وت باوکان) به‌ هه‌موویان پیکه‌وه ئه‌م
(که‌ون)ه‌یان پێک هێناوه که له‌تاکه هه‌لبه‌ستی پێشوودا به‌ فه‌رمووده‌ی (کُن)ی خواي مه‌زن
(که‌ون = بوونیتیه‌ی)یان لێ په‌یدا بووه که (کوردی) له‌ تاکه هه‌لبه‌ستی ئاینده‌دا (ده‌رباری)
فه‌رمانبه‌ری خۆیان به‌رامبه‌ر به‌ خواي کردگار راده‌گه‌یه‌نی و له‌ تاکه هه‌لبه‌ستی دواي
ئه‌ویشدا هه‌مان (ده‌رباری) به‌رامبه‌ر په‌غه‌مبه‌ری ئیسلام (د.خ) (دروود) و (سروود) ده‌رباری
خۆیان رانه‌گه‌یه‌نن.

ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته له‌م (حه‌وت به‌ند)ه‌دا (٥٨)مین تاک و له‌م به‌ندی سێیه‌مه‌دا (١٠)یه‌مین و له
شوێنی ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته له‌ سه‌رچاوه‌کانیدا به‌م جۆره‌یه: له (حم، ف، ق / ٣، مک) چواره‌مین
تاکه و له (با / ١، حم، سجا، صا، نم / ١) دا پێنجه‌مین و له (ج، ط، گل / ٣) دا شه‌شه‌مین تاک

و له (ص، نع) دا حه و ته مین و له (گل/ ۵، گل/ ۶، مع) دا هه شته مین تاک و له (شح، عن، گل/ ۸، ما/ ۱) دا نۆیه مین تاک و له (من، ن، ه) و له (من، ن، ه) دا دهیه مین تاکه.

جیاوازییهکان:

جهت، له (گل/، ما/ ۱) دا نووسراوه: جفت. بیگومان ههلهی نووسینه.
بهلام له (ما/ ۱) هکه یاندا له پراویژدا نووسراوه (نسخه/ جهت)، واته له نوسخهیهکی تردا (جهت) نووسراوه که ئەمەش راسته.
جهت، له (حم، صا، گل/ ۳) دا نووسراوه (طرف) ئەویش دهگونجی، بهلام راستتر (جهت) هکهیه که بووته زارواویهکی زانیارانیهی جوگرافی.
مام، له (با/ ۱، گل/ ۵، مع، گل/ ۳، گل/ ۶) دا نووسراوه (بام) که ههلهیه و اتا نادات. مام له (ص، ما/ ۱) دا نووسراوه: (نام) و ئەویش ههلهو بی و اتایه و له (ما/ ۱) ه، که یاندا به دستنووسیکی تر له پال (نام) هکه دا نووسراوه (مام) راستی کردووته و مام له (گل/ ۸) دا نووسراوه: دام و ئەمیش ههلهو بی و اتایه.
موالیدو، له (نع) دا نووسراوه: موارد- ههلهیه و اتا نادات.
ئابا له (سجا) دا نووسراوه (آیا) ههلهیه و اتا نادات و، رهنه ههلهی نووسین بی.

واتای گشتی:

ئەم تاکه ههلهسته درێژهدانه به بیروپرای ناو تاکی پیتشوو که خوای مهزن فەرمووی (کُن) واته (ببه) هه موو (کون) واته (بوونه وەر) هاته دی، که خواستی ئەو خوا کردگارن و ئەو ههش به که مین کردگاری بووه، که ئەم بیروپرایهش له پراوییه پیرۆزو ئاسمانیهکانی وهک (تهورات و ئینجیل و قورئان) و له بۆچوونی زانا هه ره کۆنهکان و تیۆری (النظرية) کانیان و، له (کهله پور) ی نه ته وهکانی جیهاندا به جۆرهها شیوه راگهیهنراون.
(کوردی) بیگومان شارهزایی ئەو بیروپراو بۆچوونانه بووه و پوخته و ئاکامه که یانی بهم چهشنه بۆ ئیمه به جی هیشتوووه، له شهش لا (جهات) ی پیتش و دواوه و سهرو خوارو رۆژهلات و رۆژئاواو که له چوار توخم (عونصور) یا (العناصر الاربعه) ی (خاک) و (با) و (ئاگر) (ئاو) هاتوونهته دی، بهسهر گۆی زهوشه وه سی جۆره پیکهاتهی وهک وشکه (جیمادات) ی وهک بهرد و مادده کانزاییهکان و، ته ره یا (روهک) = (نه باتات) ی وهک دارو درهخت و گژوگیاو گۆل و له زینده وهری (الحياة) ی وهک هه ره له (مرۆف) هوه هه تا جۆرو ئاژهل و گیانداره درندهکان و زینده وهره ئاوییهکانی وهک ماسی و فرندهکانی وهک: بالنده و جۆره های تری وهک مارو میروو میث و مهگن. ئەمه جگه له ههوت (چین طبقه) که ی زهوی و ههوت نهۆمه که ی ئاسمانان که خوا له بهر خاتری پیغه مبهری ئیسلام دروستی کردن تا په پیره ویکاران لێیان به هره وهر ببن له م (أصل الخلقه) هیانه.

هه ره ئەم ناوه رۆکی تاکه ههلهسته له تاکه ههلهستهکانی دواتریشدا درێژهی ده پیت.
۵۹- در میان: له نیوانی، له میانیهی، له ناو، له میانیهی - هه ره ئەم وشه ی (میان - یا - میانیهی) یه.

جميع: هه موو ، گشت، سه رپاک.
 مخلوقات: خهلق کراوان، دروستکراوانی خوای گه وره که له تاکی پیشوودا به دريژی دهستنيشان کراون.
 (کوردي) له م نيو نالی يه که مهيدا فه رمويه که له نيوان نهو هه موو دروستکراوانه نهو خوا کردگار نه می دوايي هه بوو که:
 جلوه: په رته وي، تيشکی، جوانی و..... هتد.
 (بروانه ليکدانه وه وردو فراوان و دريژه کهم له سه ر وشه ي (جيلوه) له تا که هه لبه ستي (۱۵) يه می به ندي يه که می نه م حوت به نده فارسييه ي (کوردي) دا .
 پاک: پاکی، بي گه ردي، بي خه وشي.

ذات: خودی، به خودی خوئی، چيشتی، جه وهه ري، که مه به ست له هی خوای په روه ردارن.
 شد: بوو، هه بوو. نه م وشه ي (بوون) ه مه به ست له وه يه که له نيوان سه رپاکی هه موو دروستکراوانی خوای مه زندا په رته ويکی پاکی خودی خوای کردگار هه بوو که نه ویش (پيغه مبه ري) ئيسلام- د.خ- بووه، که (کوردي) نه م (حوت به نده) بي مانده ي له سه ر داناوه.
 هه روه ها نه شي مه به ست له (جيلوه) که (خودی خوا) بي.
 نه م تا که هه لبه سته له م حوت به نده دا (۵۹) مين تا ک و له م به ندي سييه مه دا تاکی (۱۱) مين و به پتي سه رچاوه کانی به م جوړه يه:

له (ج، جم، سجا، ف، گل/۳، ط، ق/۳، مک، نم/۱) دانبييه و، له (حم) پينجه مين تا ک و له (با، صا) دا شه شه مين تا ک و له (ص، نع) دا هه شته مين و له (گل/۵، گل/۶، ما/۱، مع) دا نو يه مين تا ک و له (شح، عن، گل/۸) دا ده يه مين و له (مس، ن، ه) دا يانزه يه مين تاکی نه م به ندي سييه مه يه.

جياوازيه کان:

جميع، له (جم، شح، مع) دا نووسراوه (عموم) نه ميش ده گونجی.
 مخلوقات له (گل/۸، صا، نع) دا نووسراوه (موجودات) که ده گونجی.
 جلوه، له (ه) دا نووسراوه (پرتوی) نه ميش ده گونجی.
 پاک زات، له (ن) دا نووسراوه (ذات پاک) نه ميش پاش و پيشه و ده گونجی.

واتای گشتی:

له نيوان دروستکراوه کانی خودا (که له تاکی پیشوودا هاتوون) په رته وي تاکی خودی خوای مه زن ناشکرا بوو له جه سته ي پيغه مبه ري ئيسلامدا که شايانی نه م حوت به نده بووه.
 ۶- با سرود: له گه ل سرود، به دهم سرود چرپنه وه، به دهم گورانيی ئاينبييه وه، (سرود) وشه يه کی (په هله وي) يه و به شيوه ي سرووت = SUU به کارهاتووه.
 سرود: ئاواز، ئاوازی جوّش و خرؤشه ين،
 سرود: چه شنه گورانييه کی ئاينبييه که تا که که سيک يا چند که سيک به سوژو ئاهه نگه وه

ټیچرن، له بهر ټوه سرود: ناوی گورانییه ټایپییه کانه، له مهر هټنانی هیزی ټاینی و کهسه تییه ټایپییه کانه وه.

(دروډ). که لهم تاکه دا مه به ست له وه یه که به دم (سرود) وه (دروډ) راپگه یه نری، ټه مجا هه موو گورانییه ک و له وانه (سرود) یش بریتین له (نه غمه = سازو ټاوازی گورانییه که) و ناوه رټکی ټه و سروده ش جوړه ها ه ټه سستی (واتا) و (کیش) جیاوازن. لیره دا ټه و ناوه رټکی (سرود) به (دروډ) ده ستنیشان کراوه که جوړه (نکر) ټیکیشه. (دروډ) یش به واتا: (ټیکلام) سه لام، هټنانی (ټایپینی) یانه، ستایش کردن ه. (دروډ) یش وشه یه کی کونی (په هله وی) یه و به شټوه ی drut به کاره اتوه، (کورډی) ټم (سرود) و (دروډ) چرینه ی داو ته پال هر بوونه وه ریبه ک که به (مه و جوودات) ناوی بردوه. هر موجود: هر بوون و بوونه وه ریبه ک که به جارټی سه رگرمی (دهقه دروډی) یه کانن که به (سرود) وه ده چرن له هټنن و ستایش کردن پیغه مبه ر - د.خ- دا.

(کورډی) ټه و سرود چرینه به ناوه رټکی دروده وی له نیو بالی دوهمی ټم تاکه ه ټه سته دا، به م چه شنه ی دواپی ده ستنیشان کردوه:

آشکار: ټاشکرا، به ټاشکرای، به دهنگ به رزی

نهان: به نهینی، به دهنگ نرمیه وه، له ژیر لټوه وه.

گویا شد: بووه بیژر، که مه به سستی له وه یه هه ریبه کی له و مه و جووداته (دروډ) به دم (سرود) وه به ټاشکراو به نهینی ده چریت.

گویا: گوته ر، بیژر، وه له سه ریڼی لکه زمانی په هله ویدا له کارا بووه به شټوه ی (گوو ټاک Gow-ak) دا به کاره اتوه.

هه روه ها واتی: (وته، گوته، وتووټر) یش ده دات.

ټم تاکه ه ټه سته له م جهوت به نده دا (٦٠) مین تاک و له م به ندی سټیه مه شدا (١٢) مین تاک و به پټی سه رچاوه کانیش به م چه شنه ی دواپییه:

له (ج، جم، سجا، ص، ط، ف، ق / ٣، مع، مک، نم / ١) دا نییه و له (حم) دا شه شه مین و له (با / ١، صا، گل / ٣) دا جهوته مین تاک و له (نع) دا نو یه مین و له (گل / ٥، گل / ٦، ما / ١) دا ده یه مین تاک و له (شح، عن، گل / ٨) دا یانزه یه مین و له (مس، ن، ه) دا دوانزه یه مین، تاکی ټم به ندی سټیه مه یه:

جیاوازیه کان:

باسرود و درود، له (با / ١، حم، ما / ١) دا نووسراوه: (با درود و سرود) که ټه میش پاش و پیښه و اتایه که ی ناگونجی و ناراسته.

هر موجود، له (شح، نع، صا) دا نووسراوه: (موجودات) که ټه میش کوی وشه ی (مه و جوود) و چونکه نیو بالی دوهم دهنگ له (تاک) ده دات بو یه (موجودات) ناگونجی له رووی ده ستوری زمانیه وه.

گویا له (گل / ۳) دا نووسراوه (جویا) که واتاکه‌ی جیاوازو دووره له واتای (گویا) و، له‌گه‌ل
ئهم تاکه‌دا (جویا) ناگونجی.

واتای گشتی:

هر بوونه‌وهریک له‌لای خوځیه‌وه به‌ناشکراو به‌نه‌ئینی سه‌رگه‌رمی سرود چرینه، که ناوه‌پوکی
سروده‌که‌ی (دروود) بیت و به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ر(د.خ)ی ئیسلامدا هه‌لی‌ده‌دات.
۶۱- به‌ظهورش: ناشکرا‌بوونی. مه‌به‌ستی له‌ناشکرا‌بوونی ئاینی ئیسلامه، یا ده‌رکه‌وتنی
پیغه‌مبه‌ر‌تیبیه‌که‌ی.

به‌ظهورش: به‌ناشکرا‌بوونی، به‌ده‌رکه‌وتنی، به‌بانگی ئیسلامه‌تی هه‌لدانی، به‌بلا‌وکردنه‌وه‌ی
(ئیسلم).

رساله‌ء آدم: په‌یامی (که‌مه‌به‌ست له- پیغه‌مبه‌ر‌تیبی)یه‌ واته‌ پیغه‌مبه‌ر‌تیبی باوکه‌ ئادهم،
(مه‌به‌ست له‌وه‌یه‌ که: هه‌ر له‌و په‌یامه‌ی ئادهمه‌وه).

تا مسیحا: هه‌تا ده‌گات به‌ (مه‌سیحا) که‌مه‌به‌ست له‌حه‌زره‌تی (مه‌سیح، واته: عیسا
پیغه‌مبه‌ر)ه-د.خ.

(کوردي) لیره‌دا ئه‌وه‌ی را‌گه‌یان‌دووه‌ که‌ هه‌ر له‌ پیغه‌مبه‌ر‌تیبیه‌که‌ی باوکه‌ ئادهمه‌وه‌ به‌ هی
هه‌موو پیغه‌مبه‌ر‌ه‌کانی تره‌وه. هه‌تا سه‌ر خودی پیغه‌مبه‌ر‌تیبی‌ حه‌زره‌تی عیسا(دروودی‌ خویان
لی‌ بئ)، په‌یامی هه‌مووانیان به‌ناشکرا‌بوونی ئاینی ئیسلام (ئه‌وانیکه) هه‌موویان پووچ
کرانه‌وه.

که‌ مسح و الغا شد: هه‌لوه‌شانه‌وه‌و ئاینی ئیسلام جی‌گه‌ هه‌مووانیان‌ گرت‌ه‌وه. وه‌ک‌ئه‌و
(جلوه‌)یه‌ی له‌تاکی‌ بيشتره‌ را‌گه‌یان‌راوه‌ رووناکیی‌ داوه‌ به‌ هه‌ردوو جیهان؛ چونکه‌ له
(ئیسلامه‌تی)دا پیغه‌مبه‌ری ئیسلام به‌ (رحمة للعالمین) نام‌زدکراوه.

ئهم تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ به‌ گویره‌ی تاکه‌کانی ئهم (حه‌وت به‌ند)ه (۶۱)مین تاک به‌پیتی ئهم به‌ندی
سیتی‌مه‌ش (۱۳)مین تاکه‌.

وه‌به‌پیتی ئهم تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ش له‌ سه‌رچاوه‌کانیدا به‌م جوړه‌یه: له (ج، جم، حم، ط، مک) دا
نییه‌ و له (ف، ق/ ۳) دا پینجه‌مین تاک و له (سجا، نم/ ۱) دا شه‌شه‌مین و له (صا، گل/ ۳)
دا هه‌شته‌مین و له (ص) دا نۆیه‌مین و له (مع، نم) دا ده‌یه‌مین تاک و له (گل/ ۵، گل/ ۶، ما/
۱) دا یانزه‌یه‌مین و له (شح، عن، گل/ ۸) دا دوانزه‌مین و تاک و له (مس، ن، ه) دا
سیانزه‌یه‌مین تاکه‌ هه‌لبه‌ستی ئهم به‌ندی سیتی‌مه‌یه.

جیاوازی‌یه‌کان.

به‌ظهورش، له (با/ ۱، حم) دا نووسراوه (بحظورش) ئهمه‌ش ناگونجی و شتواوییه
پ‌ساله‌ء، له (صا، شح) دا نووسراوه: په‌یامبه‌ری، که‌ ئهمه‌ش ده‌سکاری و شتواوییه.
مسح (که‌ به‌واتا سرپینه‌وه‌یه) له (ص، گل/ ۳) دا نووسراوه: (مسح) (که‌ به‌ واتا گۆرپینی
شتوه‌یه‌ بۆ‌ناشرینی) و ئهمه‌ش واتای هه‌له‌و شتواوییه‌و ناگونجی.

واتای گشتی:

به درکه و تنی نائینی ئیسلام یا پیغهمبهریتیتی محمه د- د.خ- ئیتر پیغهمبهره کانی تر. هر له باوکه ئادهمه وه ههتا دهگاته سهه رهته عیسا پیغهمبهر- د.خ- همموو پیغهمبهریتیتییه کانیان و، یا ئاینه کانیان سپردانه وهو پووج کرانه وهو ئیسلامه تی جیگهی گرتنه وه.

۶۲- از ازل: هر له ئه زله وه.

(ازل) یه کیکه له وشهی ئیسلامی به واتا له هه ره هه ره کونه وه، ئه مئیس یه کیکه له رواله ته کانی خوای مه زن که (ئه زله) واته هر بووهو به رامبهر بهم وشه یه ش؛ وشهی (ئه بهد) هه یه که به واتا هه تا هه تاییه وه ئه مئیس دیسان وشه یه کی ئیسلامی و رواله تیکی خواییه که هر بووهو هر ده بیت و سه ره تاو کو تایی نییه.

ثبت لوح شد:

ثبت: جیگیر، که مه به ست له (نوسرانه) و نوسینه که پیش له

(لوح) دا نوسراوه، (لوح) له رووی زمانیه وه، به واتا: که قال= له وح- یکی تهخت و پان که له (دار) یا (ئیسک) یا (ماده کانزاییه کانی وهک (ئاسن، مس، زهر دو... هتد...))

(لوح) لیره دا مه به ست له چه شنه (که قال) یه که له باره گای خوای مه زندا له گهل که له مداو کرده وهی چاکه و خراپهی هر مرؤقیکی تیا نوسراوهو دهنوسریت تا له رؤژی هه شردا به پیتی ئه و نوسینه پاداشی به هه شت یا سزای جه هه ننه به که سان بدریت.

ئهم سی وشهی (ئه زله) و (ئه بهد) و (لوح) ه... هتد له زاره سو فیکه رییه کانی (العلم الإلهی) دان که جارئ تر له م په راوییه دا به درئیتیر لیکم دا ونه ته وه.

(لوح) وشه یه که به لای هه ندئ له زانا پسپوره کانی نائینی ئیسلامه وه مه به ست له (قورئان) ه.

هه ندیکی تریان لایان وایه (قه زاقه دهر) له و له وحه دا به درئیتی نوسراون: وهک ده فته ر واتا: (سجل).

که (الوح المحفوظ) یه پی گوتراوه.

بؤ مه به ستی ئه وهی که (لوح) خوی (قورئان) ه له قورئانی پیروژ، سووره تی - البروج) ئایه تی، ۲۲ دا هاتووه:

(فی لوح محفوظ).

واته: له (لوح المحفوظ) دا نوسراوه و پاریزراوه.

هرگاه: له هر گاوئیک (کاتیک) دا که مه به ست له وه یه که قورئان هر له رؤژی (ئه زله) وه له (لوح المحفوظ) دا پاریزراوه هو به لام هه رکاتی یا ئه وکاته ی له گهل درکه و تنی نائینی ئیسلامدا

قورئانیش درکه وت و پیغهمبهریتی (محمه د- د.خ) یش ئاشکرا کرا.

به لام چۆن درکه وتن و ئاشکرا بوونیک؟؟

وه لامی ئه م پرسیاره ش له نیو بالی دووه می ئه م تاکه هه لبه سته دایه که:

به ظهوری: به دهرکه و تنیکی ئه و توچی که گه شهی به (گیان) دا و که و ته گه شه کردنی یه که له دوای یه کی، که له سو فیگه ریدا چهن دین پله و پایه یان بۆ داناوه.

که روح افزا شد: که گیان ئه فزا بوو. ئه فزا، زۆرتربوون، گه شه کردن- واته (گیان) به پیتی ئه و پله و پایه یانه کی که سو فیگه ره کان دیارییان کردووه به ره به ره ده چیتته پیتشه وه و پتر تا سه رده که وئ و (گیان) هکه له و په یکار بییه دا هه ره له گه شه کردندا ده بیت به پیتی په پیره و یکردنی راست و دروست و به ئه نجامگه یان دنی هه رچی زۆرتتر له فه رمایشته ئاینیه کان و تیا پاندا شاره زاتر بوون.

له م تاکه هه لبه سته دا (هه رگاه) له کو تایی نیو بآلی یه که مدا، هاتووه و (به ظهوری) به دهرکه و تنیک.

له سه ره تایی نیو بآلی یه که مدا هاتووه، ئه م (هه رگاه به ظهوری) یه جار یکی تر واتایه کی تاییه تی دهدات که جیا یه له واتایه کانی تر به جیا وازی له شوینی خویاندا و اتا کانی ش له دوو تا کی ئاینده دا راده که یه نم. ئه مه ش (هه رگاه به ظهوری) وه که له گه ل هه ریه کی له دوو تاکه که یی ئاینده و ابیت وه هایه و چهن دین جو رو له چهن دین جاردا پیغه مبه رو ئاینه که یی راده که یه نیت.

ئه م تاکه هه لبه سته به پیتی حه وت به نده که ۶۲ مین تاک و به پیتی ئه م به ندی سیتی مه چوارده یه مین تاکیه تی.

ئه م تاکه هه لبه سته له سه رچا وه کانیدا (شوینی) به م جو ره یه: له (با / ۸، ج، جم، حم، سجا، صا، ف، ق / ۳، ط، گل / ۸، مک، نم / ۱) دا نییه و له (گل / ۳) دا نو یه مین تاک و له (ص) دا ده یه مین و له (مع) دا یانزه یه مین و له (گل / ۵، گل / ۶، ما / ۱، نع) دا دوانزه یه مین تاک و له (شح، عن) دا سیانزه یه مین تاک و له (مس، ن، ه) دا چوارده یه مین تاکی ئه م به ندی سیتی مه یه.

جیا وازی به کان:

از، له (مع) دا نووسراوه: (در = دهر) زۆر گونجا و نییه.

ازل له (شح، نع) دا نووسراوه: (أصل) ئه گه رچی ئه گونجی به لام ئه وه نده یی (ئه زه ل) هکه گونجا و پر به پر نییه.

هه رگاه له (عن، شح، مع) دا نووسراوه: (هردم): هه رده م، ئه مه ده گونجی.

روح افزا: (عن، شح، مع، ن، ما / ۱) دا نووسراوه: (جلوه افزا) - که ئه مه ش زۆر جیگیر نییه وه که (روح افزا) یه که

واتای گشتی:

هه ره له (ازل) هوه له (لوح محفوظ) دا به نووسین جیگیر کراوه، که ریباز و ئاراسته کاری په وشت و خووی به رزو سوود به خشی ئه و پیغه مبه ره هه رجاره یی - به جو ریک لیره وه وئ ده توانی گیانی مرؤف ببوو ژینیتته وه، و گه شه پی بدات که مرؤفایه تی له جیهاندا به پاکی و به چاکی و ده روون کامه ران و بیوه یی بژی و شوینی! باشیش له دوای مردن و له (به هه شت) دا بوخوی دیاری بکات و خوای گه وره له خووی رازی بکات، به هوئی ئه و گه شه کردنه یی گیانی به یه وه که

له پټبازه چا که که ی ټو پیغه مبه ره و کاریگره یی که یه وه پټی به هر مه مند بووه .
هر ټو (هرگاه به ظهوری) یهش له دوو تاکی ناینده دا خوئی دنوینتته وه و کاریگری خوئی
جیگیر دهکات .

۶۳- گاه بر صورت خلیل آمد: کاتئ - یا - جارئ - له شیوهی خلیلدا درده که وت .
واتای ټم نیوبالی یه که می تاکه هه لبه سته بریتییبه له (کاتیک- یا جاریک له سهر شیوهی
(وینهی، دیمه نهی) حه زره تی ئیبراهیم خلیل، پیغه مبه ری مه زن- د.خ- دا پیغه مبه ری ئیسلام-
د.خ- هات به پټی (هرگاه به ظهوری) = هرکاتی به جوړه درکه وتنیک - یا - هر جارهی به
چه شنه درکه وتنیک خوئی نواندووه که مبه سته له وه یه ری بازو ده ستووره کانی ناینی
(حهنیف) ی حه زره تی ئیبراهیم به پوخته تری راگه یاندووه به مرؤف که هر وه کو خوئی خودی
(ئیبراهیم- د.خ) بیت ټاوه ها درکه وتووه .
ټمجا (کوردی) که به هؤی ټو نیشانه یه ی که له تاکه هه لبه سته پیشوودا رای گه یاندووه:
(هرگاه به ظهوری) واته هر جارهی، یا هرکاته ی به چه شنه درکه وتنیک که وا له م تاکه
هه لبه سته ی ئیره شدا فرموویه تی: گاهیکیش و، یا دهمیکیش یا جاریکیش له شیوهی خودی
(خلیل) دا خوئی نواندووه مبه سته له وه یه که پیغه مبه ری ئیسلام ره وشت و خووه به رزه کانی
(ئیبراهیم) ی باپیر گه وره ی خوئی هه بووه و هه روه ها ری بازی ټاینه پیروژه که ی (ئیبراهیم) به
ټاینی (حهنیف) پیناسه کراوه، که (حهنیف) به واته: (راست و دروست، جیگیر له ری بازی
خوای گه وره به حق و به یه کتایی و بی هاوتایی زانین (وهدانیه ت) دا) که ټم رواله تانه ییش
هه موو له ټاینی ئیسلامدا هه ن و هه روه ک خودی (ئیبراهیم) هاتبیتته وه به ناوی پیغه مبه ری
ټاینی ئیسلامه وه ریتمایی کردبن و، یا خودی (محه مه د) له هه مان ری بازه کانی ئیبراهیم و
ره وشت و خووی ئیبراهیمدا جاریکی تر به ناوی ئیسلامه تیه وه هاتبیتته وه، وه هایه . ټمه یه که
پیغه مبه ری (ئیسلام) له شیوه و دیمه نی خلیلدا هاتووه که (کوردی) له م تاکه هه لبه سته ییدا رای
گه یاندووه .

آمد هات: واته (محه مه د) له شیوه ی (خلیل) دا هاتوه (درودی خویان لی بی).
ټم درکه وتنی پیغه مبه ره له (شیوه ی) (خلیل) دا یه که م نمونه یه ک بوو که سهره تاپه که ی له
تاکه هه لبه سته پیشوودا به دهقی (هرگاه به ظهوری): هه رجاره وه هرکاته ی به چه شنه
درکه وتنیک بوو، هه روه ها له نیو بالی دووه می ټم تاکه هه لبه سته ی سهره وه دا بؤ جاری دووه م
پیغه مبه ری ئیسلام به م چه شنه خوئی دنوینتی وهک: (کوردی) فرموویه تی:
گاه در جهم: کاتیکیش یا جاریکیش له له شی (جه سته) ی... دا در ده که وی. لیره دا ټو
درکه وتنه له لاشه ی دووشتدا له م نیو بالی دووه مه دا درکه وتووه که:
یه که م: (لات): ناوی یه کیکه له بته کانی عه رب و به تاییه تی به ره ی (ټه قیف) به ر له ئیسلام، که
وهک خویه کی هه ره مه زن په رستوویانه و له شیوه ی (بت) یکدا (نهک وهک ناسینی خوی یه کتا .
شوینتی ټو (بت) ه له شاری (طایف) ی عه ره بستانی سعوودییه ی ئیستادا بوو .

ئەو بته (لات)، زۆر بەلای عەرەبەکانی (جاھیلی)یەوہ گرنگ و مەزن بووہ و لە قورئانی پیرۆزیشدا دوو جار ناوی (لات) ھاتووہ.

دووہم دەرکەوتنەکە ی پتغەمبەر و ئاینەکە ی کہ لە تاکە ھەلبەستی پتیشوودا رازی داداوە و لێردا (کوردی) رای گەیانووہتەوہ:

(عزاً) ناوی یەکتیکە لە بتهکانی عەرەبی کۆمەلگایەکە ی پتغەمبەر و پایە و شکۆمەندیی ئەم بته بەلای ئەو عەرەبانەوہ لەدوای پایەو شکۆمەندیی (لات)وہ بووہ. شد: بوو، واتە: لەسەر لەش (جەستە ی) ئەو (بت ی) (لات) و (عزاً)یە؛ پتغەمبەر و ئاینەکە ی خۆیان نواند.

ھەر وہا (شد) بەواتای (جوو)یش دیت کە واتە پتغەمبەر چووہ سەر لاشە ی ئەو جووتە (بت)ە ی (لات) و (عزاً)یە و ھیا ئاینەکە ی پتغەمبەر چووہ جتگە ی ئاینی ئەو بته و پەرستنەکە یان و خەلکی لە جتگای بتهکە یان پرویان کردە ئەو پتغەمبەر.

لەم نیو بآلی دووہمی ئەم تاکە ی سەر وہدا (کوردی) وریایانە، بیرەکە ی دەربریوہ کہ بەسەر زاری وھا. دەرەکە وئ گوا یە (خوانەخواستە) پتغەمبەر وەک چۆن لە شتوہ ی (خەلیل) دا خۆ ی نواندووہ، ئاوەھا ییش جووتە لەشی ئەو جووتە (بت)وہ کہ لە راستیدا وھانییە و، مەبەست لەوہیە کہ ئاینەکە ی جتگە ی پەرستنی دوو بتهو، رتپورەسمە کە یانی گرتەوہ و، نە یھتشتن.

بەسەر زاری ئەم نیو بآلی دووہمی سەر وہ وەک دەربریوتکی بی جی و پتچەوانە ی نیو بآلی یەکە میەتی، بەلام بەسەر نجدان و تیرامان لئی دەرەکە وئ (کوردی) وردەکاری و، وھستا کارایی لە راگەیانندنە کە یدا نواندووہ، ھەر وەک داوتکی چەواشە کارانە ی بۆ خۆ پتەرەوانی ئەم نیو بآلە نابتتەوہ، ئاوەھایە. چونکە کہ (کوردی) فەرموویەتی (شد) (بوو)ە ھەر وہا و لێردا بەواتە ی (جووہ) دیت کە واتە پتغەمبەر نە چووہتە (ناو) جەستە ی (بت)ەکانەوہ کہ وشە ی (در) (لە، لەناو)کەش چەواشە کارییە بەشکو چووہ سەریان ھتیشی بردنە سەر و لە راستیشدا وھا بووہ، کہ لەو جارە یاندا یا لەو کاتە یاندا بەسەر بتهکان و پەیرەوویکارانیدا سەرکەوت.

ھەر بەو (ظھور) دەرکەوتنە ی چووہ سەر (بتەکان) و بت پەرستان و ئاینەکە ی جتگە ی ئەوانی گرتەوہ و خوای راستی بەو گومراییانە ناساندو لای دان لەسەر بت پەرستی و خستنیە سەررتگە ی حەقیقەت.

ئەم تاکە ھەلبەستە لەم بەندی سێیەمەدا (۱۵)مین تاکە ھەلبەست و لە حەوت بەندەکە شدا (۶۳)مین تاکە و شوینی ئەم تاکە ییش لە سەرچاوەکاندا بەم جۆرە یە:

لە (با/ ۱، ف، نع) دانییە و لە (مک)دا پتتجەمین تاک و لە (ج، گل/ ۳)دا شەشەمین و لە (سجا، حم، ط، نم/ ۱) دا حەوتەمین تاک و لە (صا) دا نۆیەمین و لە (ق/ ۳) دا دەیەمین و لە (ص) یانزەیەمین و لە (مع) دا (۱۲)مین و لە (گل/ ۵، گل/ ۶، گل/ ۸، ما/ ۱) دا سیانزەیەمین تاک و لە (شح، عن) دا چوار دەیەمین و لە (مس، ن، ه) دا پانزەیەمین تاکە ھەلبەستی ئەم بەندی سێیەمە یە.

جیاوازیهکان:

بر: له (شح، ص) دا نووسراوه (در) که ئەمه زۆر بهجی و پهسهنده؛ چونکه تهنیا لهم دوو سهراوهیهدا هاتوو و له (۲۰) سهراوهی تردا (بر) نووسراوه، بۆیه (بر)هکه له سهراوه جیگیر کردو له راستیدا ئەم (در)هی ئەم دوو سهراوهیه شیواوی ئەم تاکه ههلبهسته گهلی کهمتر دهکاتهوه.

صورت، له (مک، مع)دا نووسراوه: (سیرت) و اتا (سیرهتی)، ئەمیش دهگونجی و زۆر پهسهنده، بهلام سهراوهی کهمی له سهره بۆیه، له سهراوه، جیگیرم نهکرد، چونکه پیغه مبهه له (صورت) - (وینه) خهلیل دا نه هاتوو و نازانری وینهی (خهلیل) یش چۆن بووه به شکو مبههست ئەوهیه له سهه ریپاز (سیرهتی) (خهلیل) بووه که ئەمهش راستتره.

در، له (شح، ص) دا نووسراوه (بر) که ئەمیش زۆر راستتر و گونجاوتره و اتا شیواو و ئالۆزه کهمی ئەم تاکه ههلبهسته زۆر روونتر دهکاتهوه و، وهها دیاره، ئەم جووته وشهیی (بر)ی سهرهتای ئەم تاکه له گهلی (در)ی نیویالی دووهدا پاش و پیش کهوتون له (۱۷) سهراوه کهی تردا و تهنیا لهم دووانهدا پاش و پیش نه بووه و راسته و پر به پری ئەو لیکدانه وهیه که له سهه ئەم تاکه پیشکه شم کردوو، بهم رینماییه. که ئەم وشهیی (بر)ه به واتا (له سهه)هی ئەم دوو سهراوهیه له نیو نالی دووهدا به تهواوی (چوونه سهه) (هه لکوتانه سهه)، (سهه کهوتن به سهه)، (سهه روکه وتنی): ئاینی ئیسلام به سهه بت په راستیدا و سهه روکه وتنی به رههی (ئیسلام)ی په پیره ویکاران پیغه مبهه به سهه ئەو بته نارپه وایانه، ریپازه نادرسته که یاندا.

واتای گشتی:

وهک له تاکی پیشوو دا (ظهوور)هکه راگهیه نراوه، ئەوا لهم تاکه ههلبهسته دا ئەو (ظهوور)هکه وتن)ه جاریک یا کاتیک (گاه) پیغه مبهه له سهه رهوشتی (خهلیل) و ئاینه کهی ئیسلام دوا به دوا ی ئاینی (حه نیف)ی ئیبراهیم خۆی نواندوو (ظهووری کردوو) ههروهها به سهه بت و بت په رستی و بت په رستانیشدا جاریکی ترو کاتیکی تردا سهه روکه وتوو.

۶۴- گاه چون شمع: جاریک وهک شمع که مبههست له چرایه.

که مبههست له وهیه پیغه مبهه له کاتی وادا، یا له جاری وهادا بووه که ههروهک چرا (به لای که مهوه) کۆمه لگایه کهی خۆی رووناک کردوو تهوه وهک رووناک کردنه وهی تاکی (۱۵) مینی نیشانه بۆکراوه، به لام له هه مان کات و یا له جاری تردا:

گاه پروانه: ئاوا له کات و جاری تردا هه خودی پیغه مبهه که وهک چرا پۆشنکاری بیرو پروا و هۆش و ههستی خه لکی بوو هه ئەو له هه مان کات و جاری تردا بووه به (پهروانه).

مه بهستی (کوردی) لهم تاکه ههلبهسته دا له چواندنی پیغه مبهه به پهروانه که راستترین شهیدای په رتهوی خواجه تییه، وهک پهروانه که چۆن شهیدای رووناکییه که له (ظهوور)هکانیدا ئەمجاره بیان پهروانه ئاساییه.

ههروهها بهرامبهه بهم واتایهی دوا یی که (پهروانه) واتای (فرمان = ئەمر) و (ریگه دان =

ئىجازە) و (فرماندارى = حوكم)... ھتدیش دەدات كە ئەم و اتايانەش ھەموو بۆ ئەم تاكە ھەلبەستە دەگونجین و پىغەمبەر فەرماندەر و فەرماندار و خاوەن و پىگەدەر و ... ھتدیش بوو كە ئەم پووالەتەنەش پىم وایە (كوردی) ی شارەزای فەرھەنگى زمانى كوردی و فارسى بوو، و ھەنبى لىيان بى ئاگا بوو پىت بگرە لە مەبەستى (كوردی) بوو لەم تاكە ھەلبەستەدا و ئەمیش جوړىكە لە (كات) و (جار) و (بار) ھەكانى ئەو (ظھور) ھى كە لە تاكى پىشوو تریدا پراى گەیاندبوو.

تائىرە لەمەي (كات) و (جار) ھەكانى (ظھور) ھ ناوبرا ھەكەو بوو، لە نیوبالى يەكەمى ئەم تاكە ھەلبەستەى سەر ھەدا و لە نیوبالى دوو ھەمیدا فەر موویەتى:

گاھ خورشیدو: واتە جارێك پىغەمبەر بەخۆى بوو بە خورشید (خۆر) كە (خۆر) یش ھەمیشە و لە پەیا بوونی ھە بەلای ھەرە كەمییەو گۆى زھویى پووناك كرددو ھتەو.

لێردا كە (كوردی) (پىغەمبەر - د.خ) ی چواندوو بە (خۆر) لە ھەمى كە لە قورئاندا خواى مەزن پىغەمبەرى بە (رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ) پىناسە كرددو ھە كە نیشانەى خىروپەر ھەكەت و خۆشى و تەبابى و خۆشەو یستى مرۆفە لەسەر پووى زھوى ھەك چۆن خۆرەكە پووى زھویى پووناك كرددو ھتەو، كە ئەو ھەندەى مرۆف بیزانى خۆر ھەرە پووناكى گەرەترىنە بۆ ئەم گۆى زھمىنەو چواندەكەى (كوردی) لە جىگەى خۆیدا بوو.

(كوردی) كۆتایى نیونالى دوو ھەمى ئەم تاكەى سەر ھەدى و ھەا داناو ھە:

ھربا، جانە ھەرىكى خشۆك (زواحف) ھ لە ھەر شوینىكدا بژى یا لە شوینىكەو ھە بچىتە شوینىكى تر ھو، دەستبەجى رەنگى دەر ھەدى لەشى بەتەواوى رەنگى ئەو شوینە (ژینگە ھەى) دەگرت ئەم ناو ھەربىیە و بە (كوردی) و فارسى (خورپا) یا ھفت رەنگ = ھەوت رەنگەى پى دەگوترى.

(كوردی) تاكو ئىرە كۆتایى بەم بوارى بابەتى (ظھور = خۆدەر خستن) و (ئاشكرا بوون) ی (كات) و (جار) ھ جوړ بە جوړەكانى و ھەلوپستەكانى پىغەمبەر ھىناو.

ئەم تاكە ھەلبەستە لەم (ھەوت بەند) ھ دا (٦٤) مین و بەپى ئەم بەندى دوو ھەمیش (١٦) مین تاكە و ئەم تاكە ھەلبەستەى سەر ھەویش لە سەر چاوەكانىدا بەم چەشنە ھە كە:

ئەم تاكە ھەلبەستە لە (نع) دا نییە و لە (ف، م، ك) شەشەمى تاك و لە (ج، ق / ٣) دا ھەوتەمىن و لە (ج، ح، س، ج، ط، ن، م / ١) دا ھەشتەمىن تاك و لە (با / ١) دا نۆیەمىن تاك و لە (صا) دا دەیەمىن تاكە ھەلبەست و لە (گل / ٣) دا یانزەھەمىن تاك و لە (ص) دا دوانزەھەمىن و لە (گل / ٥، مع) دا سیانزەھەمىن تاك و لە (گل / ٦، گل / ٨، ما / ١) دا چوار دەھەمىن و لە (ش، ع، ن) دا پانزەھەمىن و لە (مس، ن، ھ) دا شانزەھەمىن تاكە ھەلبەستى ئەم بەندى سىتەھەمى.

جیاوازیەكان:

گاھ پروانە، لە (م، ج) دا نووسراو ھ: (گاھ چوون پروانە) ئەمەش دووبارە كرددەھى (چوون) و

(چو) له‌م نیویا له‌داو، بارگران‌کردنی کیشی تاکه هه‌ل‌به‌سته‌که زۆر گونجاو نییه .
 حرباء (ما/ ۱، ج) دا نووسراوه: (حربا) که ئەمەش هه‌ل‌به‌یه‌و له هه‌موو فەرهنه‌نگه عه‌ره‌بیه‌کاندا
 ئەم وشه‌یه به (شیتوهی: حرباء) نووسراوه و بۆ نمونه فەرهنه‌نگی عه‌ره‌بی (المنجد) و له
 (فهرنگی فارسی عمید) دا نوسخه‌ی (مک، ج) دا هه‌ل‌به‌یه و ته‌نانه‌ت واتایه‌که‌ش جیاوازه‌و، که
 هه‌ر (۲۱) نوسخه‌که‌ی تری لای مندا به‌شیتوهی (حرباء) ه به دانانی نیشانه‌ی بزوینی (ژیر =
 که‌سه‌ره) له‌بن پیتی (ح)یه‌که‌دایه . که ئەوه‌ش راسته‌و نووسه‌ری (ج) له‌سه‌ر ئەم دیاریکردنه‌م
 چی له‌باره نه‌نووسیوه، بۆیه لیم بیده‌نگ بوو.

واتای گشتی:

دوابه‌دوای تاکي پيشووتر و له دريژهدانبه تاكي پيشوو دا (كوردی) رای گه‌باندووه که
 پیغه‌مبەر جارێک وه‌ک مۆم (چرا) رووناکه‌ره‌وه‌ی کۆمه‌لگایه‌که‌ی و جارێکی تریش بووه به
 په‌روانه به‌رامبەر به په‌رته‌وی خوايه‌تی له جاري تردا له‌وانه‌ش تپه‌ر ده‌کات و له (ظه‌ور -
 ده‌رکه‌وتنه‌که‌یدا) وه‌ک (ئەستپه‌ری خۆر) نه‌ک هه‌ر کۆمه‌لگایه‌که‌ی به‌شکو هه‌موو جیهان له‌سه‌ر
 پێدانی (رحمةً للعالمین) به‌جاری رووناک ده‌کاته‌وه به به‌هره‌وه‌ری ئاینه‌که‌ی ده‌کات.
 ٦٥- (أرنی): خۆتم پيشان بده، خۆتم بۆ ده‌رخه (تاكو بتبينم) خۆتم لى ئاشکراکه . ئەم وشه‌یه
 لێره‌دا مه‌به‌ست هه‌ر له‌وه‌نده نییه، به‌شکو نیشانه‌یه بۆ گه‌فتوگۆیه‌کی حه‌زه‌تی مووسا
 پیغه‌مبەر - د.خ- له‌گه‌ڵ خوای گه‌وره‌دا، له چیايه‌کی (سینا) دا که چل رۆژ بوو مووسا به‌رۆژوو
 بوو له‌سه‌ر فرمانی خوای مه‌زن و له‌وێ خوا په‌رستیی ده‌کرد و له‌بیرکردنه‌وه‌دا بوو، دواي ئەوه
 رووی کردووته خوای کردگارو فەرموویه‌تی: (رَبِّي أَرْنِي أَنْظُرُ إِلَيْكَ) که له ئایه‌تی ژماره (١٣٤)
 سووره‌تی (الاعراف)ی قورئانی پیرۆزدا هاتووه‌و خوای گه‌وره‌ش فەرموویه (نامبینی) و (بروانه
 ئەوه‌کێوه) که په‌رته‌وی خوای په‌روه‌رگار گه‌يشته کێوه‌که، ئەو چیايه هاراندی و هه‌لۆری و به
 فووتدا چوو... هه‌تا کۆتایی به‌سه‌ره‌اته‌که، که له شوێنانی تری ئەم په‌راوییه‌دا پيشکه‌شم
 کردووه. هه‌روه‌ها وشه‌ی (أرنی) له ئایه‌تی ژماره (٢٦٠) سووره‌تی (البقره)ی قورئانی
 پیرۆزیشدا هاتووه، که ئەم جاره‌یان حه‌زه‌تی (ئیبراهیم پیغه‌مبەر - د.خ) له‌خوای ویستووه
 که پيشانی (ئیبراهیم) بدات، چۆن خوا مردووان زیندوو ده‌کاته‌وه... هتد
 (كوردی) مه‌به‌ستی له‌م جاره‌یان نییه نیشانه‌که‌ی بۆ فەرمووده‌که‌ی مووسایه.
 گو: بێژهر که له‌گه‌ڵ وشه‌که‌ی (أرنی) دا ده‌بێته (ارنی بێژ) که مه‌به‌ست له مووسایه‌ک که
 وه‌های گوتووه.

به‌طور یا به (طور) واته ئەم وشه‌ی (طور) ه مه‌به‌ست له (دوو) وشه‌ی (طور) ه له‌ناوچه‌ی
 (سینا) دا که (په‌رته‌وه‌که‌ی خوای به‌رکه‌وتووه و سووتاوه، له گه‌فتوگۆیه‌که‌ی مووسادا له‌گه‌ڵ
 خوای مه‌زندا. وه‌ک: (به‌طور) له (طور) دا...

(طور) ه‌که‌یشیان به‌واته: (جۆر، چه‌شن... وه‌ک (به‌طور) = به‌چه‌شن.

که هه‌ردوو (وشه‌که) بۆ هه‌ل‌به‌سته‌که ده‌گونجێن و ئەمەش جوانکارییه‌کی وێژه‌بیه‌ی کۆنه له‌م

راگه‌یاندنه‌ی (کوردی) دا.

شوق: ئاره‌زوو، ئاره‌زوومهن‌دی، تاسه، هه‌رته‌ی به‌هیزی دلدار، خوشویستن.
آمد: هه‌رچهنده واتای (هات) دهدات، به‌لام لیره‌دا مه‌به‌ست له (هاتی) = وهک: شه‌وقی هاتی،
تاسه و ئاره‌زوومهن‌دی‌ه‌که‌ی زۆری سه‌ند. خۆشه‌ویستی‌ه‌که‌ی گه‌یشته هه‌ره ئه‌وپه‌ری هیز و
شه‌یدایی.

پرتو انداز: په‌رته‌ی په‌خشکار، تیشک هاویژ. ئەمه نیشانه‌یه بۆ ئەو په‌رته‌وه‌ی خوا دیاریدانه‌ی
دوای خواسته‌ه‌که‌ی موسا پیغه‌مبه‌ر- د.خ- که خوا ببینی و خواسته‌ه‌که‌ی نه‌هاته‌دی، به‌لام
په‌رته‌وی خوا ده‌رکه‌وت و له کتوی (طور)ی دا و سووتاندی و...
(کوردی) رای گه‌یاندوه ئه‌و په‌رته‌ی په‌خشکار بوو به سه‌ر شاخی (طور) دا. که له ناوچه‌ی
(سینا) یه وهک فرموویه‌تی:

کوه سینا شد: کتوی سینا بوو که مه‌به‌ست له‌وه‌یه وهک رای گه‌یاند ئه‌و پرتوه‌ی خواییه‌ی دا
له (کتوی سینا) و، یا کتوی (طور) له سینادا. که له‌شوینی تری ئەم په‌راوه‌شدا ئەم باسه‌م به
دریژتر راگه‌یاندوه، به‌تاییه‌تی له‌تاکی پینجه‌می ئەم (حه‌وت به‌ند) ه‌دا.
ئەم تاکه هه‌لبه‌سته به‌پیتی هه‌ر (حه‌وت به‌ند) ه‌که (٦٥) مین تاک و له‌م (به‌ندی سیتی‌ه‌م) ه‌دا
(١٧) مین تاک و شوینی ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌یش له سه‌رچاوه‌کانیدا به‌م جوهره‌یه: - له
(مک، ف) دا هه‌وته‌مین هه‌لبه‌ست و له (جم، ق / ٣) دا هه‌شته‌مین و له (ج، صم، سجا، ط، نم /
١) دا نۆیه‌مین و له (با / ١) دا ده‌یه‌مین و له (گل / ٣) دا دوانزه‌یه‌مین تاک و له (ص، صا، نع) دا
(١٣) مین تاک و له (گل / ٥، مع) دا (١٤) مین و له (گل / ٦، گل / ٨، ما / ١) دا (١٥) مین تاک و له
(شح، عم) دا (١٦) مین و له (مس، ن، ه) دا هه‌فده‌یه‌مین تاکی ئەم به‌ندی سیتی‌ه‌مه‌یه.

جیاوازیه‌کان:

گوله (عن، ما / ١، گل / ٥، گل / ٦) دا نووسراوه: (گفت) و (گوتی) و ئەمیش ته‌واوه و
ده‌گونجی و هه‌مان واتا دهدات.

شوق، له (گل / ٥، گل / ٦، جم، نم / ١، با / ١، سجا، هم) دا نووسراوه (عشق). من
جیاکردنه‌وه‌و چۆنینه‌ی ئەم جیاوازی و هه‌موو جیاوازیه‌کانی ئەم هه‌وت به‌نده‌م وهک چۆن
لیره‌دا نووسیون، ئاوه‌ها خستووته به‌ر ده‌ستی نووسه‌ری (ج) ه‌وه، به‌رله‌وه‌ی که نامیلکه‌ی
(ج) که‌ی له‌سه‌ر ئەو هه‌وت به‌نده پیک به‌ینی، که‌چی ئەه‌وتا له‌نیوان ئەم هه‌وت سه‌رچاوه‌یه‌ی که
رام گه‌یاندوه له جیگه‌ی وشه‌ی (شه‌وق) تیاپاندا نووسراوه (عشق) ئەو نووسه‌ری (ج) ه‌
نووسیوه.

انداز، له (ما / ١، ق / ٣) دا نووسراوه: اندازی و ئەمیش ده‌گونجی چونکه له (فارسی) دا
به‌شپوه‌ی (ئەنداز) و (ئەندازی) یش ده‌خویندریتته‌وه و یه‌ک واتا مه‌به‌ست ده‌دن.

کوه، له (مک، ط، ج) دا وانوسراوه: نخل. که ئەمه‌ش هه‌م هه‌له‌یه و هه‌م بۆ ئیره واتا نادات.
ئەم هاتنی وشه‌ی (کوه) ه‌ لام وایه له تاکی پینجه‌می به‌ندی یه‌که‌مدا که باس له دارخورماکه‌ی

(حه زرهتی مریهه) ه به ههلهی نووسهاری سهراوهی ئه و سى نوسخهیهیه که وهها شیواپی. واتای گشتی: -کاتى که هه زرهتی مووسا فهرمووی ئهی خوايه خۆتم پيشان بده که ئه وهنده شهیدای عه شقی خوايی بووم. به لام له ولامی خواسته کهیدا خوا په رتو (جه لای) خۆی ئاراسته ی کۆی (سینا- طوور) کرد و... هتد...

٦٦- ههد: به کوردی (په پووسلیمانکه، په پووسلیمانیه) ..

له (تهورات) دا ناوی هاتوو و له ئایه ته کانی (٢٠-٤٤) ی سووره تی (النمل) ی قورئانی پیرۆزدا باسی کراوه: ئه م تاکه هه لبه سته ی (کوردی) داستانی ئه و پیتغه مبه ره و فه رالیچه (به لگیس) ه خاتوونی پاشای (سه به) ی یه مه نی مه به سته، که (کوردی) میژووی ئاینی ئه م تاکه هه لبه سته و تاکه هه لبه سته ی دوایی وهک بناغه یه ک بردوو ته وه سه ر (پیتغه مبه ری ئیسلام) بابه تی (که دایان) ه که ی (به ندی یه که م و دووه م) ی ئه م هه وت به ندی له که لدا به کانگیر کردوو ته وه، که ئه مجاره یان له و (سوله یمان پیتغه مبه ره وه- درووی خۆیان لی بئ) ده سته پی کردوو.

خبر به ملک سباء: هه و آل به، به نیشتمانی. سه به: ناوی شاریکی کۆنی هه ریمی یه مه نه که پایته ختی فه رمانه وایی بووه له و سه رده مه دا که ئه م تاکه هه لبه سته لیتی داوه. له سه ره تای ئه م تاکه هه لبه سته دا (کوردی) فه رمووی ته: (هوه هودی = وهکو په پووسلیمانیه) و لیره شدا فه رمووی ته: ئه و په پووسلیمانیه (هه و آلی بۆ ولاتی پایته ختی سه به) ... که له نیو بآلی دووه می ئه م تاکه هه لبه سته دا ئه و (راز دادن) هی کۆتایی پی ده هیتیت:

بردو چون جم: واته هه و آل (په یام) ی سلیمانیه پیتغه مبه ری وهک جه م که یاند به (خاتوو به لگیس) و (په پووسلیمانیه) که.

جم: جه مشید -یا- جه م، چواره مین پاشای خانه واده ی (پیشدادیان) ی مه زنترینیانه و پآله وانیکی به ناویانگی ئه فسانیه شه.

به تخت صنعا شد: که یشته ته خت یا پایته ختی سه نعا. واته وهکو په پووسلیمانیه (هه و آلی: نامه که ی، یا په یامه که ی) هه زره تی سلیمان بۆ نیشتمانی (سه به) بردو له وئ جه م (جه مشید) ئاساییانه چوو (که یشته) سه ر ته ختی (سه نعا) ی ولاتی یه مه ن، که ئه مه پوخته یه کی کورتی واتای ئه م تاکه هه لبه سته بوو، ئه مجا ئایا ئه و (نامه- یا- په یام) ی هه زره تی سلیمان له خاکی (فه له ستین) وه بۆ خاکی یه مه ن بۆ کی و له باره ی چیه وه بووه؟ تا ئیره له چند لایه کی ئه م تاکه هه لبه سته وه واتایه کم پیشکه ش کردو پیم وایه توانیبیتیم بابه ته که م روون کردبیته وه.

ئه م تاکه هه لبه سته له م هه وت به ندی (٦٩) مین و له م به ندی سییه مه دا (١٨) مین تاک و به پیی شوینی ئه م تاکه ییش له سه رچاوه کانیدا به م جۆره ی دواییه. له (با/ ١، حم، سجا، ص، صا، ط، ف، گل/ ٥، گل/ ٦، گل/ ٨، نم/ ١) دا نییه و له (جم، ق/

٣) دا نۆیه مین تاک و له (گل / ٣) دا سیانزهیه مین تاک و له (مع) دا پانزهیه مین تاک و له (ما / ١) دا شانزهیه مین و له (شح، عن، ن، نع) دا حه قدهیه مین تاک و له (مس، ه) دا هه ژدهیه مین تاک و له (مع) دا نووسراوه: جسم - که ئەمەش راست نییە و لەنگە

جیاوازییەکان:

ههده له (ما / ١) دا نووسراوه (هد هد) که راسته
هد هدی له (مع، نع) دا نووسراوه: (هد هد آسا) که ئەمەش تاکه هه لیهسته که لهنگ دهکات سه به، له (مک، ط، ج) دا نووسراوه (سبأ) که راستیه که ی (سبأ - سه به) ه.
به ملک له (ص، جم، گل / ٣) دا نووسراوه (بشهر): واته بۆ شاری و ئەمیش دهگونجی، به لام (به ملک) ده که راستره، هم (شار) و هم (پایتهخت) یش دهگریته وه.
جهم له (مع) دا نووسراوه: جسم - که ئەمەش راست نییە و لەنگە
صنعا له، (ج، ط، مک) دا نووسراوه: (صفا)

واتای گشتی:

ئەگەرچی له لاپه رهکانی پیشه وهدا له سه ره ئەم تاکه هه لیهسته واتایه که یم پیشکهش کردوه، به لام بۆ ئەوهی که ئەو واتایه له گه ل مه بهسته که ی (کوردی) دا بگونجینم که وا له م تاکه هه لیهسته یدا به روالهت وهک له پریکا (کوردی) بابته که ی گۆریوه بۆ تواناییه له راده به دره رهکانی (سلیمان پیغه مبه ر - د.خ) که مه بهستی (کوردی) ئەوه بووه: (ته نانهت سلیمانیش، بهو شان و شکۆو تواناییه وه هتا دهگاته سه ر (جبره ئیل و عیسا پیغه مبه ر - د.خ) هه موو دهنگیان له مه زنایه تی و که سه تییه گرنگه که ی (پیغه مبه ری ئیسلام - د.خ) داوه، وهک ئەم مه بهستی ناو ئەم تاکه هه لیهسته ی سه ره وه و مه بهستی تاک و ئایندهش ئەم راگه یانه ی سه ره وه ی من ئەگه یه نن (بروانه تاک و ئاینده) به کورتی له م تاکه شدا رای گه یاندوه که:
وهک بالنده ی (هدهد) ی تیزره و، به فه رمانی (حه زه تی سلیمان) نامه ی (سلیمان) ی برده پایتهختی (سه به) و ئەو (په پوسله مانکه) یه وهک جهم (جه مشید) چۆن تهختنشین بوو، ئاوهایش ئەو (په له ور) ه به نامه که وه چووه (گه یشته) ناو شاری (صه نعا) یشه وه که به ر له پاشایه تییه که ی (به لکیس) ئەم قه رالجه یه له م (شاره) یشیاندا بووه یا کاتی نامه برده که (به لکیس) چووته، ئەم شارهیان و له وئ نامه که ی داوته ی.

٦٧- همچو روح القدس: هه ر وهکو روحول قودوس. (روحول قودوس) یه کیکه له ناوهکانی

(جبره ئیل) ی فریشته، که سه روکی فریشتهکان و نزیکترین له خوای گه وره وه یه.
ئەم ناوی (جبره ئیل) له (تهورات) و (ئینجیل) و (قورئان) یشدا هاتوه که ئایه تی (٨٧) و (٢٥٢) ی سووره تی (البقره) و (١١٠) ی سووره تی (المائدة) و ئایه تی (١٠٢) ی سووره تی (النحل) ی قورئانی پیروژدا به م ناوی (روح القدس) هوه پیناسه کراوه و، له هه رسی په راوی پیروزی (تهورات) و (ئینجیل) و (قورئان) دا شوینکی مه زنی هه یه له کاروباری پیغه مبه راندا و له به جیکه یانندی موعجیزه کانیاندا یاریکاریان بووه و هه ر ئەویش وهی (سرووش) ی بۆ

پیغمبهری ئیسلام هیئاوه و لهم بارهیا نه وه له تاكه ههلبهستی (١٩) یه می بهندی یه كه می ئه م (حهوت بهند) هدا به دریژیتر نووسیومه و بروانه ئه وئ.

پیام از خویش: (یه پیام، نامه، هه و آل، سرووش، وهی) كه مه بهست له وهی هیئا نه كانی (جبره ئیل) ه كه بۆ پیغمبهری ئیسلامی هیئاوه.

خویش: خوئی، از خویش: له خودی خوئی وه، وهك نیردر اوئیکی خوای مه زن (وهی) = سرووش) هكانی گه یاندوون وه لیڤه دا (كوردی) نیشانه ی بۆ ئه و پیشبینیانه ی ئاینه كانی تر كردووه كه له په راوییه پیروژه كانیاندا نیشانه یان بوو په یابوونی پیغمبهری ئیسلام تیا هاتووه وهك ئافیتستا، تهورات و ئینجیل كه زانا پاكه كانی ئه و ئاینانه له و نیشانه بۆ كردنه ی په راوییه پیروژه كانیان گه یشتوون و ئه وانیه یان كه به سه رینی پیغمبهری ئیسلام كه وتین به گورجی ئیسلام بوون وهك لهم تاكه دا.

پیام از خویش: سرووش و وهی له خوئی وه كه (جبره ئیل) هكه یه و ئه وه نیشانه بۆ كردنی ئه و په راوییا نه ی له مه ی په یابوونی پیغمبهری ئیسلام وه پی راگه یاندوون كه هه ر له (باوكه ئادهم) هوه هه تا حه زه ته ی عیسا- د.خ كه دواترینی هه موو پیغمبهرانه، جگه له پیغمبهری ئیسلام، ئه و په یامه واته مژده ی (وهی) په یابوونی پیغمبهری ئیسلام هه اتووه، وهك (كوردی) پرونتری كردووه ته وه و فه رموویه تی:

داد: دای (وهی) ی دا، وهی راگه یاند.

وانگه: ئه وكاته مه بهست لهم نیو بآلی دوومه ئه وه یه كه مژده یا (وهی) په یابوونه كه ی گه یاند و ئه وسایه:

به شكل عیسی شد: چوه شیوه (شكل) ی (عیسی) پیغمبهر. وهك چۆن له تاکی (٦٣) یه می ئه م ههوت بهنده دا هاتووه كه له ویدا چۆن چوه ته (صورهت) ی (خه لیل) واته (حه زه ته ی ئیبراهیم) هوه ئاوه هایش لیڤه دا، چوه ته شیوه ی حه زه ته ی عیسا وه، واته (یه یامه م) هكانی هه موو پیغمبهران، كه له یهك خاوه (وهی) و په راوییه پیروژه كانیان بۆ هاتووه كه واته هه مووانیان یهك شیوه و شكل و صورتهن و دواچار یان پیغمبهری ئیسلام بووه په پیام (ریساله) كه ی خوئی راگه یاند و، ئاینه كه ی بآلو كردووه ئه م تاكه یش ته واوكه ری تاکی پیشووه كه هه ر له (سلیمان پیغمبهره وه بوو) هه تا ئه م تاكه كه هه تا (عیسا پیغمبهر) هوه گه یوه ته په یابوونه كه پیغمبهری ئیسلام كه مه بهستی (كوردی) له ئاویته كردنی ئه م (دوو) تاكه ههلبهسته ی مه زنیته ی پیغمبهری ئیسلام راگه یاندن بووه، له تاكه ههلبهستی ئاینده دا مه بهسته كه ی خوئی به وه ئاشكرا نه كات كه وهك له تاكه ههلبهسته كانی پیشوودا هه ر له باوكه (ئادهم) هوه هیئاوونی و ناوی بردوون هه تا (عیسی) وهك لهم ئایه ته ی (١٩) ی سووره تی (مریهم) دا و لهم تاكه دا ئاوه هاو له تاکی ئاینده دا مه بهسته كه ی كوئیایی به وه ده هیئی كه پیغمبهری ئیسلام (خاته م الا نبیا) بووه كوئیایی به وه هیئاوه كه ئیتر پیغمبهری تر له دوا ی ئه مه وه نایه ت. بۆ زۆرتر ئاگه داری لهم راگه یاندنه بروانه تاكه ههلبهستی (٦١) لهم بهندی سییه مه دا.

ئەم تاكە ھەلبەستە بەپیتی (ھوت بەند) ھەكە (٦٧) مین تاك و لەم بەندی سێیەمەشدا تاكە ھەلبەستی ١٩ مین شوینی ئەم تاكە ھەلبەستەش لە سەرچاوەكانیدا بەم جۆرەییە:

لە (با / ١، سجا، شح، ص، صا، ط، گل / ٥، گل / ٦، گل / ٨، دا نییە و لە (ف) دا ھەشتەیمین تاك و لە (مك) دا نۆیەمین و لە (جم، حم، ق / ٣، نم / ١) دا دەیەمین و لە (ج) دا یانزەھەمین تاك و لە (گل / ٣) دا چوار دەیەمین تاك و لە (مع) دا شانزەھەمین تاك و لە (ما / ١) دا ھەفدەھەمین تاك و لە (عن، نع) دا (١٨) مین و لە (مس، ن، ه) و (١٩) مین تاكە.

ھەلبەستەگان:

وھەای بۆ دەچم کە (شێواوی) یەك لە (پیام از خویش) کەدا ھەبێ و، وەك دەقی فەرموودەكە (كوردی) نەكە و تێتە دەست من و ھەبێ.

جیاوازییەكان:

داد و آنگە، لە (ص) دا نووسراوە (داد از ان پس) - ئەمیش دەگونجی و بەواتە (دای و، لە و ھەپاش).

داد و آنگە، لە (گل / ٦، شح) دا نووسراوە: (دا دآنگە) ئەمیش دەگونجی دادو آنگە، لە (گل / ٢) دا نووسراوە: داد پس او - ئەمیش دەگونجی. داد وانگە، لە (نع) دا نووسراوە: دادو آنگە ئەمیش دەگونجی بەلام قورسە.

واتای گشتی:

ھەر وەك چۆن فریشتە جبرئیل سرووش (وھعی) ی ھیناوە و بۆ پیغەمبەری ئیسلام کە بەدوای (عیسا) دا ھاتوو وەك ئاینەكە ی ئەم نوێ بکاتەو - لە توپی لیکدانەو ھە و شەکانی ئەم تاكە ھەلبەستەدا بە درێژتر لیکم داووتەو.

٦٨- ھەمە امادە باش

- مەبەستی لەو ھەموو پیغەمبەرانیە کە لە تاكەکانی پیشوودا ھەر لە باوکە (ئادەم) ھو ھەتا (عیسا) دروودی خویان لی بیت، (ئامادەباش = لە ئامادەبووندان) واتە ئەو پیغەمبەرانی، لە چاوەروانیدا بوون بۆ ھاتنی پیغەمبەری ئیسلام ھنگامی: دەمیک، کاتیک، پیغەمبەری ئیسلامی تیا دەرکەوئ (کاندران) کە ئا لەو، مەبەستی ئەو ھەموو پیغەمبەرانی کە لەباری ئامادەبووندا بوون و ئەو کاتە کەوا:

خاتم: کۆتایی ھینەر (بە پیغەمبەریتی کە مەبەست لە پیغەمبەری ئیسلامە) وەك لە تاكەکانی پیشوودا، لەم (خاتەمی) یە دوام.

امر فرما شد: واتە ئەو (خاتەم) ھ فرمانی خوێ ئەدات کە ئاشکراکردنی ئاینەكە یەتی و مەبەست لەو یە کە ھەمووان لە چاوەروانی و ئامادەیی بیستنی فرمانی ئەو ھەدا بوون کە پەیرەوی بکەن.

ئەم بابەتی (خاتەم) تێتییە لە ئایەتی (٣) ھەمینی سوورەتی (المائدة) دا ھاتوو کە لەسالی (١٠) ی

کۆچیداو له رۆژی (ههینی) دا له (عهرفات) له ههجرندا ئهم ئایهتهی بۆ هاتوو، که له (حهج) هدا (۹۰) ههزار کس به شداری به جیگه یاندنی بوون به پیشه وایهتی خودی پیغه مبهری ئیسلام-د.خ-.

لهو ههجه داو وتاره گرنگه به ناوبانگه کهی خۆی تیا پیشکesh کردوو بهو (حهج) کارانهو به ئیسلامیش به تیکرایی.

لهو وتارهیدا نیشانهی بۆ (مردنی خۆی) کردوو، بهوهی که به دوا ههجي خۆی داناوه، بۆیه ئهو (حهج) ه به (حهج الوداع) واته (ههجي مالآوایی) ناوناوه.

ئایهته نیشانه بۆ کراوه کهیش ئهمهیه:

(اليومُ اكملتُ لكم دينكم... هتد)

واته: ئهمرۆ ئاینه که تانم بۆ تهواو کردن و کۆتاییم پێ هیناوه... هتد.

من له شاره زایهتی و وردیی (کوردی) وهها رهوا دهبینم که ئهویش ئهم ئایهتهی مه بهست بووه لهم تاکه ههلبهستهیدا و، له تاکه ههلبهستی (ههوتهم) ی بهندی یه کهمی ئهم (ههوت بهند) ه دا به درێتر لهم بارهیهوه دواوم. ئهم تاکه ههلبهسته لهم (ههوت بهند) هدا (۶۸) مین و لهم بهندی سێیه مهدا (۲۰) مین تاک و له سهراوه کانییدا شوینی بهم جۆرهیه:

له (با/ ۱، جم، ج، حم، سجا، ط، صا، عن، ف، ق/ ۳، گل/ ۵، گل/ ۸، ما/ ۱، مع، مک، نم/ ۱) دا نییه و له (ص) دا چواردهیه مین تاکه و له (گل/ ۳) دا (۱۵) مین و له (گل/ ۶) و (۱۶) مین و له (شح) دا (۱۸) مین و له (نع) دا (۱۹) مین و له (مس، ن، ه) دا (۲۰) مین تاکه ئهم بهندی سێیه مهیه.

جیاوازیهکان:

هنگامی، له (گل/ ۳، گل/ ۶) دا نووسراوه (آن بودند) ئهوه بوون ئهمهش دهگونجی. کاندرا، له (گل/ ۳، گل/ ۶) دا نووسراوه: که دران = کی دران- ئهمهش کوروه (کاندرا) هکه بهجیتره.

واتای گشتی:

ههموو پیغه مبهرا، چاوه پروانی ئهو دهمه بوون کهوا (خاته م) فرمانی خۆیان پێ رابگهیه نیت و دیسانه وه بهم جۆرهش لیک دهریتتهوه که لهو چاوه پروانیاندا پیغه مبه ریتی (خاته می) یشی دراوتهی که ئاینی ئیسلام بوو بهدوا ئاینی و ئهوانیش ئهو فرمانه یان پێ گهیشتوو.

۶۹- پیشه کی رای دهگهیهنم، که ئهم تاکه ههلبهستهی سهروه تهواوکاری ناوه رۆکی تاکه پیشوو.

نسخ: لابر، لابرا، نه هیشتن، پووچبوونهوه، ههلهوه شاندهوه، له هه مان کاتیشدا وشه ی (نسخ) واتای جۆره نووسینیک ئهدات که (قورئان) ی پێ نووسراوتهوه.

ئهو جۆره نووسینه: (خواجه عیما ده دین یا قووتی مو عته سه می) دای هیناوه که ئهمهش له گه ل واتای ئهم تاکه ههلبهسته دا دهگونجی، و، ئهوهی به قورئان بگوتری: (نسخی ئاینه کان) بووه.

مه بهست لهم وشه ی (نسخ) ه پووچبوونهوهی ئاینه کانه به په یابوونی ئاینی ئیسلام؛ چونکه

ئىتر دواى ئەم ئاينه، ئاينىكى ترو پىغەمبەرىكى تر نەھاتووه و، نايەت و، ئاينهكان گۆردران بەوجۆره نووسىنەى ناوى (نسخ)ە و قورئانى پىرۆزى پى نووسراوہتووه و دنووسرىتووه ھەلۆھشپنەرى ئاينهكانە.

اديان: ئاينهكان کہ (نسخ) بوونەتووه:

ختم: کوتاييھاتن، کہ مەبەست لە کۆتاييھاتنى ئاينهكانە کہ لە تاکە ھەلبەستى پىشوو دا بە دريژى ليکم داوہتووه.

بەم کوتاييھاتنە ھەك چۆن زۆر لە دەقەكانى ناو (تەورات) بە ھاتنى عيسا پىغەمبەر- د.خ- لە (ئىنجىل) دا ئەو دەقە ھەلۆھشپنەرانووه و کۆتاييھاتن پى ھات، ھەروھە لە قورئانىشدا زۆر لە دەقەكانى ناو (ئىنجىل) کوتاييھاتن پى ھات و دەقە ئىسلامىيەكان جىگەيان گرتنەو، چونکہ بە تىپەربوونى سالاھەى سال، مروف و، شارستانىتى پىش دەكەون و پىويست بەو دەكات کہ گۆرانىك بەسەر بەندوباو، نەرىتدا بەئىترىت، ئاوھە ئەو ئاينانەى بەر لە ئىسلام ئەو گۆرانەيان بەسەر داھات و دەقە ئىسلامىيەكان پىويستيان بەو گۆرانە بەسەردا ھاتنە گشتىيە نەما.

انھا کرد و يا (انھا کرد) کہ (انھا کرد): واتا کۆتايى بەوان ھىناو وشە (انھا) بە (انھا) پىش دەخوئىرتووه کہ ديسان واتى کۆتايى دەدات: (انھا = ئەوانە) و (ئىنھا = کۆتايى).

تائىرە لەمەى ليکدانەوھى وشەكانى نيو بالى يەكەمى ئەم تاکە ھەلبەستەى سەرەوھ بوو کہ لەئىتو بالى دووھم دا:-

نور يزدان: نوورى خوا، پەرتەوى (جەلا)ى خواى مەزن کہ مەبەست لە پىغەمبەرى ئىسلامە کہ نوورى خوايى بووھ.

شاھدما شد: بە واتە ئەو نوورى خوايە (بوو بە خوئەويستى ئىمە يا گەواھيدەر)ى ئىمە بوو، بۆ ئەم راستىيانەى راى گەياندن، يا نىشانەيە بۆ ئەوھى کہ دەللىن شەقلى پىغەمبەرىتى (ختم النبوھ) بەناوشانى پىغەمبەرەوھ بوو، کہ ئەو (مۆز = شەقل) گەواھيدەرى راستىيى ئەم راگەياندانەيە.

ئەم تاکە ھەلبەستە لە زنجىرەى ژمارەى تاکەكانى ئەم (ھەوت بەند)ە دا (٦٩)مىن پىيى ئەم (بەندى سىيەم)ە (٢١)مىن تاکە ھەلبەستەو شوئىنى ئەو تاکە ھەلبەستەى سەرەوھ لە سەرچاوھكانىدا بەم چەشنەى دوايىيە:

لە (ج، ص، ط، ع، گل/٦، م، نم/١، شح)دا نىيە و لە (ف)دا (٩)مىن تاکە ھەلبەستەو لە (سجا) دا (١٠)مىن و لە (با/١، جم، حم، ق/٣) دا (١١)مىن تاکە و لە (مع)دا (١٧)مىن و لە (ما/١)دا (١٨)مىن و لە (نع) دا (٢٠)مىن و لە (مس، ن، ه) دا بىست و يەكەمىن تاكى ئەم بەندى سىيەمەيە.

جياوازي:

ئەم تاکە ھەلبەستە تا ئىرەى ئەم بەندى سىيەمە، يەكەمىن تاكىكە کہ لە ھەموو سەرچاوھكاندا چوئىكەو جياوازي نىيە لە سەرچاوھكانىدا.

واتای گشتی:

دیاریکرانی پیغهمبهری ئیسلام به (خاتهم) ئاینهکانی تری هه‌لوه‌شانندنه‌وه‌و ئاینی ئیسلام جینگه‌یانی گرته‌وه، به‌ئێ، چونکه ئه‌و نوور (جه‌لا‌ی‌) خواییه‌ که (محهمه‌د - د.خ) - خۆیه‌تی و خۆشه‌ویستی ئیمه‌و گه‌واهیدهری ئه‌و راستیه‌یه.

۷۰- (کوردی) له‌م تا‌که هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه و، له‌ پیشاندانی گه‌ره‌یی و پ‌واله‌ت و خۆشه‌ویستی پیغهمبهر - د.خ- دا ده‌وه‌ستی و؛ لاده‌کاته‌وه به‌ره‌و (گه‌دایان) ده‌که‌ی پیشووتری و ده‌گاته‌وه سه‌ر خودی خۆی وه‌ک (گه‌دایه‌ک) و کۆتایی ئه‌م به‌ندی سێیه‌مه‌ی پێ ده‌هێنێ. ان گدائی: ئه‌و گه‌دایه‌ی، ئه‌و پێ نه‌وايه‌ی، ئه‌و سوآلکهری که چاوی له‌ ده‌ستی پیغهمبهره، که له‌تا‌که هه‌لبه‌سته‌کانی له‌مه‌وبه‌ری ئه‌م (حه‌وت به‌نده) ه‌دا به‌دریژی لێیان دوام، له‌رێی په‌یره‌وی ئایندا (له‌ دنیا ب‌راوه)،

که‌ پ‌یزه‌ خورش بود: که‌وا (پاش‌ خوان) و ئیسک و ورده‌ نانی پاشماوه‌ی سه‌ر سینی و سه‌ره‌ی ئه‌و پیغهمبهره‌ بوو، - که‌ مه‌به‌ست له‌وه‌یه ئه‌وی ئه‌و پیغهمبهره‌ فه‌رموویه‌تی و له‌ (ئایه‌ت) و (حه‌دیث) و به‌کرده‌وه‌ی خۆی رای گه‌یاندوه‌ (گه‌دا) یش وشه‌یه‌کی صۆفیانیه‌ ئه‌و په‌یره‌ویکاره‌ی که (کوردی) له (گه‌دا) سوآلکهری ئه‌و پیغهمبهره‌ی ناوم بردوه‌ - ئه‌و گه‌دایه به‌و په‌یره‌ویکردنه، واته وه‌ک سوآلکهر پاشماوه‌ی سه‌رخوانی ئه‌وی خواردوه، ئه‌و گه‌دایه به‌و هۆیه‌وه:

گشت و مستغنی: واته گه‌دایه‌که (پێ گه‌یشت) و که‌وته (خۆشی خۆشی) ی هه‌لبه‌رکێ ئاساییه‌وه وه‌ک به‌ده‌وری خۆدا سوورانه‌وه‌ی مریده‌کانی (جه‌لاله‌دینی رۆمی = مه‌وله‌وی) جۆش ده‌سینێ، هه‌روه‌ها ئه‌و (گه‌دا) یه (موسته‌غنی بوو) واته که‌وته باریکی ئه‌وتۆوه که چاوی تیربێ و بێ نیازبێ له‌ سامانی جیهانی و خه‌لکی چاوی له‌ دارایی که‌سانی تره‌وه نه‌بێ ئه‌وه خۆی داراو ده‌ست رۆیشتوو بووه، به‌ په‌یره‌ویکردنی ده‌قه ئاینیه‌کان و دلێ پێیان ناخۆشه؛ هه‌روه‌ها (کوردی) پێی له‌سه‌ر ئه‌و (پێگه‌یشتن و موسته‌غنیه‌تیه‌ داگرتوه) به‌را‌ده‌یه‌ک رای گه‌یاندوه‌ ئه‌و باره‌ خۆش و شکۆداریه‌ی ئه‌و گه‌دایه‌ که: ملک دنیا شد (مولک دنیا شود) واته خۆشیتیبی (مستغنی) یه‌تیه‌که‌ی له‌ را‌ده‌یه‌کدا ته‌نانه‌ت چاوی له‌ مولکی دنیاوه نه‌بێ، ته‌نانه‌ت له‌ پادشایه‌تیه‌وه.

(ملک) یش به‌ واته: ئه‌وی که‌ له‌ ژیر ده‌ست و ده‌سه‌لاتی که‌سێکه‌ بێت له‌ زه‌ویوزارو سامان و دارایی و هه‌ر شکۆداری و ریزو پله‌وپایه‌و مه‌زنایه‌تی جیهانی و ته‌نانه‌ت پاشایه‌تیش که‌ مه‌به‌ستی (کوردی) له‌وه‌ بووه که‌ پێویستی به‌و (ملک) ه‌ نه‌بێ، که‌ (دنیا) یه، واته گیتی، جیهان، ئه‌م جیهانه‌ی که‌ تیا ده‌ژین ئه‌و گه‌دایه‌ هه‌رچی پێویستی بێ، به‌م شتومه‌که‌ جیهانیانه‌ نه‌تی و سامانداری ژبانی پ‌ر کامه‌رانی گیانیه‌یه، له‌ دنیا داب‌راوه‌و، ته‌نیا هه‌ژارو چاو له‌ده‌ست و چاوی خۆی مه‌زنه‌ و خۆی ته‌رخانی (به‌راستی) ناسینی خاوه‌ به‌پاکی په‌رستنتی و په‌یره‌ویکردنی ئاینی کردوه. (گه‌دا) یش وشه‌یه‌کی صۆفیانیه‌ که‌ به‌تایبه‌تی له‌ سه‌ره‌تای

بهندی (دووهم) ی ئهم حهوت بهندهدا لپی دوام.
 ئهم تاکه ههلبهسته لهم (حهوت بهنده) ه دا (۷۰) مین تاک و لهم (بهندی سیتیهم) هدا (۲۲) مین و شوینی ئهم تاکهیش له سهراوهکانیدا بهم جۆرهی دواپییه:
 ئهم تاکه له سهراوهکانی: (با / ۱، ج، جم، حم، ط، ف، ق / ۳، گل / ۳، مک) دانپییه و له (سجا، نم / ۱) دا (۱۱) مین تاک و له (ص، صا) دا (۱۵) مین و له (گل / ۵، گل / ۶، گل / ۸) دا (۱۶) مین و له (مع) دا (۱۸) مین و له (شح، عن، ما / ۱) دا (۱۹) مین و له (نع) دا (۲۱) مین و له (مس، ن، ه) دا (۲۲) مین تاکی ئهم بهندی سیتیهمهیه.

جیاوازیهکان:

ئان گهداتی، له (مع) دا نووسراوه (آن گدایان) که ئهمهش (کۆ)یهو له پرووی ریزمانهوه (ریزه حورش بوو) که (تاکه)ه، ناگونجی:
 گشت: له (ما / ۱) دا نووسراوه (همه) ئهمیش، دهگونجی

واتای گشتی:

ئهو گهدایهیی که پهیرهویی پیغهمبهر کرد، پی گهیشت و پیوستی بهکس نهما ئهو خۆی بووه سامانداری شکومهندی خواپهرستی بهراست وه دهستبهرداری دنیا بوو.
 ۷۱- ئهم تاکه ههلبهسته وهک له لیكدانهوهبییدا دردهکهوئی، تهواوکاری تاکه ههلبهستی پیشوو، وهسهرهتای تاکه ههلبهستی ئایندهیه. که:

مدتی: سهردهمیک، له سهرهتیکدا، کاتیک بوو.

مهبهستی له خودی پیغهمبهره که له سهردهمیکدا:

در رکاب بندهء خویش: له پرووی فرههنگی و زمانپییهوه (رکاب) به واته - ئاوهزنگی، ئهو ئامپیرهیی که سوار لهکاتی سواربوونی و لاخدا پیی چهپی دهخاته ناو ئهو (ئاوهزنگی)یهوه که به ههردوو لای زینی ئهو (ولاخ) هدا شوۆر بووتهوهو) وهک پلیکانهیهک سوارهکه دهتوانی به ئاسانی سواری (ولاخ) هکه ببی و له (سواری) ییشدا ههردو سنگی بی بنی سوار لهناو ئهو ئاوهزنگی)یهدا دهبن - که بهم واتا (زمانپییه) ئهم وشهیه ناگونجی بۆ ئیره، و بهشکو ئهم وشهیی (ریکاب) ه بهپی مهبهست بۆ ئهم تاکه ههلبهسته دهگونجی که مهبهست لهو (سواره)یه، که بهدوای سهروکتیکهوه، بهسواری بروات که له عهرهبییدا دهلین (فی رکاب) = (بهسواری له دهباریتی... (مدتی در رکاب) مهبهست لهوهیه که پیغهمبهر له پرووی (خۆ به گچکهیی ههمووان) زانین و (تهواضوع) هوه وهک سوارهیی دهبارهی پهیرهوی کارهکانی خۆی بووی ئاوهها برایانهو یهکسانانه ههلسوکهوتی لهگهلیاندا کردوه.

بهپی ئهو فرهمووده دیموکراتیانهیهی:

(سید القوم خادمهم) واته سهروکی کۆمهلگایهک نۆکه و کۆیلهی کۆمهلگایهکهی خۆیهتی، خزمهتکاریشیانه. بهندهیی خویش: بهندهکانی خۆی، پهیرهویکارانی ئاینه ئیسلامییهکهی که خۆی پیشکesh کردبوون، ئهوانهیی دوینی پیغهمبهر شوانی ئهوان بوو، ئهمرۆ گهوهیانه واته:

پێغه‌مبەر له‌سه‌رده‌مێکدا که وه‌ک ده‌ربارو سواری دوا‌ی به‌نده‌کان (په‌یره‌ویکارانی) خۆی وه‌ها بووه‌و، خۆی له‌وان به‌گه‌وره‌تر پێشان نه‌داوه و هه‌ر ئه‌و پێغه‌مبهره مه‌زنه:

مه‌هترى کرد: (مه‌تر: مه‌یته‌ر - ئه‌و کۆیله‌یه‌ی که کارو فرمانی ئه‌وه‌یه: چاودێری و لاخه سوارییه‌کانی گه‌وره (ئاغا)یه‌که‌ی خۆی بکات)، (کرد = کردی) واته مه‌یته‌ریتی کردو که مه‌به‌ستى (کوردى) له‌وه‌یه تا ئه‌و که‌سه‌تییه مه‌زنه که پێغه‌مبهریش بوو خۆی به‌ده‌ربارو سواره و ئه‌وه‌ی (پێ له ئاو‌زه‌نگی سواریدا‌یه به‌دوا‌ی گه‌وره‌که‌یه‌وه) ئه‌و خۆی به‌ کۆیله‌ی ئه‌و (به‌نده‌و په‌یره‌وی کاران = ئیسلا‌مه‌کان) داده‌نا و نه‌ک هه‌ر ئه‌وه‌نده به‌شکو ته‌نانه‌ت مه‌یته‌ریتی و لاخه‌کانی ئه‌و (به‌نده)یا‌نانه‌ی خۆی ده‌کرد ئه‌و خۆی وه‌ک ئه‌وان ئه‌زانى و خۆی له‌رووی تو‌یژی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه لی جیا نه‌ئکه‌رده‌وه که گه‌وره‌ی راستی ده‌بی وه‌هابی، وه‌ک:

باز مولا شد: دیسانه‌وه بوو به‌مه‌ولا، باز: ناوی با‌لنده‌یه‌کی تیژره‌و و گۆشتخۆزه که نیچیر بۆ خاوه‌نه‌که‌ی ده‌گرت و له‌وه‌یه ئه‌و پێغه‌مبهره به‌ زمان شیرینی و ژیرانه ژماره‌ی که‌سانی ئیسلا‌می زۆرتر ده‌کرد وه‌ک (باز)ه‌که راوی ده‌کرد و ده‌بخستنه پال ئه‌و (به‌نده) یا‌نه‌ی خۆی وه‌ک په‌یره‌وی ئیسلا‌مه‌تیان ده‌کردو (باز = دیسان) خۆی به‌سواره‌ی ده‌رباری ئه‌وان ده‌ر ده‌خست نه‌ک به‌گه‌وره‌ی ئه‌وان.

هه‌روه‌ها و له‌هه‌مان کاتیشدا که وه‌ک ئاشکرا ئه‌و پێغه‌مبهره ره‌وشت به‌رزو نێردراوی خوا‌یه وه‌ک (مه‌ولای) ئیسلا‌مه‌کان بووه (گه‌وره‌یان بوو) له‌هه‌مان کاتدا (مولای) یشیان بووه واته (کۆیله‌شیان بوو)

مولا = به‌سه‌رنج دانه واتایه‌کانی ئه‌م وشه‌ی (مولا)یه که هه‌م واتای (سه‌ردار، سه‌روه‌ر، ئاغا، خودان (مالک)، ده‌دات و هه‌م واتای: (به‌نده، کۆیله، مه‌یته‌ر)یش ده‌دات. که‌واته ئه‌و فه‌رمووده عه‌ره‌بییه‌ی که له‌پێشه‌وه رام گه‌یاند که: (سید القوم خادمهم)ه‌که له‌م واتای وشه‌ی (مولا)یه‌وه وه‌رگیراوه که ئه‌و پێغه‌مبهره خۆشه‌ویسته هه‌م: سه‌رۆکی (کیانی) و پێشه‌وا‌ی کۆمه‌لایه‌تی کۆمه‌لگایه‌که‌ی بووه‌و، هه‌م به‌نده‌و مه‌یته‌رو سواری ده‌رباریشیان بووه که (کوردى) ئه‌مانه‌ی مه‌به‌ست بوو.

ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته به‌پێی تاکه‌کانی ئه‌م حه‌وت به‌نده‌و تاکى (٧١)مینه‌و به‌پێی ئه‌م سێیه‌مه‌یش تاکى (٢٣)مینه‌و شو‌ینی ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌روه‌ه له سه‌رچاوه‌کانیدا به‌م چه‌شنه‌یه که:

له (حم، سجا، ف، ق/٣، مع، نع) دانیه‌یه و له (مک) دا ده‌یه‌مین تاک و له (ط) دا (١١)مین و له (با/١، ج، نم/١) دا (١٢)مین و له (ص، صا) دا (١٦)مین و له (گل/٣، گل/٥، گل/٦، گل/٨) دا (١٧)مین تاک و له (شح، عن، ما/١) دا (٢٠)مین و له (مس، ن، ه) دا (٢٣)مین تاکى ئه‌م به‌ندی سێیه‌مه‌یه.

جیاوازیه‌کان:

مدتی، له (عن، مس) دا نووسراوه (بارها) واته زۆرجار، (بارها)، که ئه‌مه‌ش زۆر به‌جێتیره له وشه‌ی (موده‌تی) به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له (١٦) سه‌رچاوه‌که‌ی دیکه‌دا (موده‌تی) نووسرابوو، بۆیه

(موده تی)م له سه ره وه جیگیر کرد نه گه نا (باره ها)یه که گونجاوترو پر به پرترو به هیتره له و اتاو پاکیتی زماندا .

(مهتری) له (ج، ط، مک، نم / ۱، ف، ق / ۳) دا نووسراوه (قمبری) واته (قه مبهری) = وهکو (قه مبهری) یش (به نده ، کۆیله)یه کی (ئیمامی عه لی بووه) که له م (۶) سه رچاوه یه دا به کاریگه ربی شیعه وشه ی (مهتری)یه که گۆردراوه به م ناوی (قه مبهری) ی که دهر فته تیان له وه هیناوه که له کیشدا ئه م وشه ی (قه مبهری)یه هاوکیشی (میته ربی) و ههروه ها وشه ی (مهولا) که لیکم داوه ئه و له م تاکه هه لبه سته دا هه یه که شیعه کان کردوویانه به پیناسه یه کی (عه لی کورپی ئه بی تالیب) و بۆ ئه وه ی ئه م (حه وت به نده) که م هاوتایه وه ها لئ بکه ن که گوایه (کوردی) ئه م حه وت به نده ی به و (عه لی)یه دا هه لداوه . بۆیه ئه م حه وت به نده شاکاره بیان به و (عه لی)یه شایانتر دیتووه .

(کوردی)یش که زۆر خودی ئه و (عه لی)یه ی خوۆش ویستووه ، به لام (شیعه) ی به (نه یار) راگه بیان دووه و به چه ندین به لگه ی ناو ئه م (حه وت به نده) ه ئاشکرایه که بۆ پیغه مبه ربی گوتووه نه ک بۆ (عه لی) و ئه و (قه مبه رب)ه یش، نه گه رچی خزمه تکاری (ئیمامی عه لی) بووه ، به لام گومانی تیا نییه که ئه وه نده ی ئه و (قه مبه رب)ه له (سه حابه)یه ک بووه دهر باری ئیسلامه تی و پیغه مبه رب بووه ، ئه وه نده دهر باری (ئیمامی عه لی) نه بووه و دیسان که بووه به خزمه تکاری ئه و (ئیمام) ، ئه ویش هه ربه ئیسلامه تییه وه بووه نه گه نا ئیسلامه تی نه بووایه خوۆی به چه ندین (عه لی) نه ئه گۆرپیه وه ههروه ک به رب له ئیمامی عه لی ئه و (قه مبه رب) به نده ی خودی پیغه مبه رب بووه ئه ویش له بریوی به دل و به گیان کردنیه وه خوۆی به به نده ی ئه وان داناوه و ئاینی ئیسلامه تی بووه که (قه مبه رب) ی به وان هه بوونی وشه ی (قه مبه رب) له م تاکه هه لبه سته دا ئه وه نده ی بوونی (مه تر)ه که به جی و پر به پرو گونجاو نییه .

مهتری - دیسانه وه له (کل / ۵، کل / ۶، کل / ۸، ط) دا نووسراوه: قنبری.

واتای گشتی:

سه رده می (جارو باریک) ئه و پیغه مبه ره خوۆشه ویست و خوۆ به زلنه زانه، ئه وه نده گیانیکی به راستی دیموکراتیانه ی هه بووه، خوۆی به سواره و دهر باری ئه وان ه داناوه که به راستی ئیسلام بوون که وه ک به نده (کۆیله) ی ئه و، وه ها بوون و به لام پیغه مبه رب، ئه وه نده بریانه هه لسوکه وتی له گه ل کردن و وه ک خزمه تکاریان بووی، ئاوا له گه لیاندا جوو لاوه ته وه و بگره ته نانه ت (مه یته ربی) شی کردین و، ئه و ئه و سه حابه ی که له به جیگه یاندنی کاریکی چاکه ی ئیسلامیدا به ماندوویی هاتبیته وه ئه و پیغه مبه ره نه ک هه ربه رده ستی و خزمه تی سه حابه که ی خوۆی کردووه، به شکو وه ک (مه یته رب) چاودیری و لاخی سواریی ئه و سه حابه یشی کردووه هه م دیسانیش هه ربه ئه و پیغه مبه ره سه ردارو پیتشه وای ئه و سه حابه انه بووه .

۷۲- گه ز دنبال ناچه:

که: گاویک، ده میک، جاریک، (زو = له، به) ، (دنبال = دوا) ، (ناقه = وشتری مینگه، حوشتری

مۆ (كوردى) لەم (گە زونبال ناڤە) بەدا واتە: (گاھێك بەدوای وشتری مۆ) وە نیشانی بۆ ژيانى سەرەتايى پىڤەمبەر كەردوووە كەوا هەتێو بوووە لە مالا خەزمانیدا و كەردوووانە (حوشتروانى) خۆيان، ئەو روالەتەى شوانىتييهيش زۆر بە پىڤەمبەران بەخۆيانە دیتوووە و شوان بوون، ئەویش لەرێگەى بوونياندا بە پىڤەمبەر، قوئاغىكى سەرەتايى پىويست بوو، چونكە شوان لەو دەشت و دەر و هەلەت و شاخ و ئەشكەوتانەدا كەوا نازەلەكەى دەلەوەرپىنت و تەنبايە و كەس لەگەلى نىيە و ژيانىكى زۆر لەبارو گونجاو بەئەو دەى لەو چۆلەوانى و تەنبايەدا بکەوتتە ئەندىشەو لە (خوا) و (چىيەتى خوا) و (بەكتايى) و (بى ھاوتايى) و (توانايى) و (كردگارى) خوا بىربىكاتهو تى رامىنى و بکەوتتە ئەو ئەنجامەى برۆى بەو خوايە هەبى و (هزر) لەو بەكاتەو كە دەبى مرۆڤ ئەو خوايە بناسى و بەراستى بىپەرستى و رىبازى ئەو پەرستەش دەبى چۆن بى و... هتد.

ئەو پىڤەمبەرە ئەم بىر كەردەوانەيان بوو تە بناغەى توانايىيان بۆ پىڤەمبەرىتى كردن، هەر وەك پىڤەمبەرى ئىسلاميش لەو حوشترەوانىيەدا ئەمانەى بەسەردا هاتوون و ئەو بوو بۆ يەكەم جار لە ئەشكەوتەكەدا يەكەمىن سەرووش (وەحى) ي بۆ هات و پىڤەمبەرىتيەكەى ئاشكرا بوو، بانگەوازى ئىسلامەتى هەلدا، (كوردى) لەو تۆزە راگەياندەيدا مەبەستىشى لەمانە بوو كە لىكم دانەو.

(كوردى) نىو بالى يەكەمى ئەم تاكە هەلبەستەى بەو كۆتايى هێناو كە فەرموويەتى:

چون مەجنون: (چون = وەك، بەوتنەى، پابەندى، هەر وەك) وەك (مەجنون) لە چۆلەوانى گەياندا نەك وەك (مەجنون) ي شوان، چونكە مەجنون وىل بوو نەك (حوشتروان). (مەجنون) كە وشەيەكى عەرەبىيە لەم شوێنەى ئەم تاكە هەلبەستەدا دەتوانرێ بەدوو جۆر لىك بەرپىتەو كە لەگەل ئەم تاكە هەلبەستەدا بگونجێن كە ئەوانىش:

١- (مەجنون) لەرۆوى (زمانى) يەو بەواتە (شەيت، شەيتووت، دىوانە كە نەخۆشەيەكى (چەقە دەمارى = عصبى) يە، هەر وەها زۆر لە (شەيتى) لە ئاكامى دلدارىيەو بوو دەبى، كە ئەم شەيتىيى دلدارىيە، بۆ ئەم شوێنە ئەگونجى و مەبەستى (كوردى) بوو ئەویش پىڤەمبەرىيى ئىسلام -د.خ- لە خۆشەويستى زۆر يەو بۆ خواى گەر وە شەيدايىيەكەى بۆ پەرتەو (جەلاى) خواى مەزن جۆرە شەيدايى و شەيتىيەكى دلدارىيى گيانى بوو بەرامبەر بەخوا، نەك شەيتىيەكى پەتەرەيى كە فەرموودەكەى (كوردى): (چون مەجنون) = وەك مەجنون (شەيت).

٢- جۆرەكەى ترى (مەجنون) لە مەبەستى ئەم تاكە هەلبەستەى سەر وەدا وەك نمونە بۆ هێنانەو يەك وەها يە كە ئەو شەيدايى و ئەڤىنيەى پىڤەمبەر وەك هى ئەو دلدارە بەناوبانگەى (عەرەب) كە (مەجنون) ي دلدارى (لەيلا) ي دلخوازى بوو كە داستانى ئەم مەجنونە واتە قەيس كورپى مەللوخ و شەيدايى و چۆل نەشەيەكەى لەتاو هێزى ئەڤىنەكەى بۆ خاتو لەيلاى ئامۆزاي ئەو وەندە (خۆش) و (ناخۆش) سەير بوو كە دەيان

په راوی (په خشان) و (هه لېه ست) له سهر ئه و د لدارييه دانراوه، كه وا (كوردی) له م ناوبردنی (مه جنوون) ه به و اتا قه یس و له یلایه ی به نموننه ی شیفته یییه پاک و راسته ی پیغه مبه ر راگه یاندووه كه ئه و د لېه ندییه له رواله تی (گیانی) ی راستی پیغه مبه ر یتیه كه یه وه بووه، كه (مه جنوون) یش وهك شوان و، په تیاره به چۆل و بیابانانه وه ژیاوه له (هزر) كردنی دلخواز ه كه یدا كه (له یلای عامیری) بووه.

تا ئیره و اتا و مه به سستی نیو بالی ئه م تاكه هه لېه سته م راگه یاند و (كوردی) درېزه ی به راگه یانه كه ی داوه له (نیو بالی دووهم) ی ئه م تاكه هه لېه سته یدا و فهرموویه تی: كه به محمل نشست:

محمل: بریتیه له دروست كردنی كه ره سته یه كي ته خته به ندی گه وره یه له سهر پستی (حوشتر) یا و لاخی به رزه چه سپ ده كریت و په رده به لایه كانی و سه ره ویدا ده گیریت له رپویانی كوچباراندا ژن و منال و پیاوی ده سه لاتدار و سامانداران له كاروانی ئه و كوچباردا له و ناو ته خته به نده كه دا داده نیشن و دهنوون به درېژایی ریگه كه یان و (مه حمل) به كوردی (كه ژاوه) یا (ته خته ره وان) ی پی ده گوئی.

مه به سستی (كوردی) له وه یه كه ئه و پیغه مبه ره جاری وه هایش هه لگه و تووه كه له (مه حمل) دا بووه وهك (له یلا) كه ئه م (له یلا) یه دوو و اتا ده دات به كیكیان خودی دلخواز ه كه ی (مه جنوون) ه كه (كوردی) مه به سستی ئه م یان نه بووه به لام هونه رمه ندانه ته له یه كه و ناویه ته وه، كه شاره زایانی و یژه ی كوژن تپی گه یشتون و تپی ده گن، كه وا (كوردی) ئه و پیغه مبه ره مه زنه ناچوینی به (چه تیوه عه ره بیکي وهك له یلا) یا (به هه تیوه عه ره بیکي خو په رستی وهك قه یس) به شكو مه به سستی (كوردی) له و اتای ناوی (مه جنوون) و ناوی (له یلا) كه مه به ست له له یلا (دلخواز) كه یه تی كه چۆن مه جنوون خو شی ویستووه ئاوه ها خه لکی پیغه مبه ره كه ی خو یانیان خو ش ویستووه. (لیلا شد) بووه له یلایه كه ی (كوردی)، كه فهرموویه تی پیغه مبه ر بووه به خو شه ویستی په یره ویکارو ئیسلامه كانی بگره زۆریش له وانه ی كه ئیسلامیش نه بوون و پیغه مبه ریان به شكۆمه ندو خو شه ویست دیاری كرده و.

به م لیکدانه وه ی ئه م تاك هه لېه سته و (داوانانه وه) چه واشه کاریه كه ی (كوردی) م پوون كرده وه كه پیغه مبه ری نه چواندووه به (له یلا) یا (مه جنوون) وهك به سه ر زاری راگه یاندنه كه یه وه دهرده كه وئ، هه رگیز رایه یان نه كه و تووه پیغه مبه ر بچوینری به و دوو خو په رسته كه ی خو په رستی زۆره كه یان به جیهانی ناساندوون.

هه لسه نگاندن:

ئه م كاره ی (كوردی) له ده ستووری و یژه ی كوژن (كلاسیکی) دا به كاریکی وه ستایانه ی سه ركه و توو، جوان و په سه ند داده نری كه ناوی (مه جنوون) و (له یلا) ی خستوووته ئه م تاكه هه لېه سته وه و مه به سستی له وان نه بووه،

ئه م تاكه هه لېه سته له م حه وت به نده دا (۷۲) مین و له م به ندی سیپه مه دا (۲۴) مین تاكه و شوینی

ئەم تاكە لە سەرچاوەكانیدا ئاوه‌هایه:

له (شح، گل/ ٦، ما/ ١) دانییه و له (ف) دا دهیه‌مین تاك و له (مك) دا (١١) مین و له (حم، سجا، ط، ق/ ٣) دا (١٢) مین و له (با/ ١، ج، جم، نم/ ١) دا (١٣) مین و له (ص، صا) دا (١٧) مین و له (كل/ ٣، گل/ ٥، گل/ ٨) دا (١٨) مین و له (مع) دا (١٩) هه‌هه‌مین تاك و له (عن) دا (٢١) مین و له (نع) دا (٢٢) مین و له (مس، ن، ه) دا (٢٤) مین تاکی ئەم به‌ندی سێیه‌مه‌یه.

جیاوازیه‌كان:

كه زونبال، له (عن، گل/ ٣، گل/ ٥، جم، نم/ ١، با/ ١، سجا، حم) دا نووسراوه: (كه بدنبال) (كه ه به دونبالی) و ئەمیش ده‌گونجی و ته‌واوه.

ناقه چون مه‌جنوون، له (كل/ ٣، گل/ ٥، مك، ط، ج) دا نووسراوه: (ناقه‌ء مجنون) - ئەمیش ناگونجی و هه‌له‌یه؛ چونكه وهك پام كه‌یاند، كه (مه‌جنوون) شوان یا حوشتره‌وان نه‌بووه به‌شكو شیتیتکی دلداری بووه به‌دهشت و دهره‌وه ماوه‌ته‌وه‌وه هه‌ر له‌بیری خۆپه‌رستیدا بووه.

چون مجنون، له (عن، ما/ ١) دا نووسراوه: (مجنون وش) ئەمیش ناگونجی و هه‌له‌یه. به‌محمل، له (ط) دا نووسراوه: (بمحمل) ئەمیش هه‌له‌یه و ناگونجی و دياره هه‌له‌ی نووسینه‌وه‌یه یا ده‌سكاریکردنی (به‌هائیان) ه كه ئەوان (محمل) یان هه‌یه. به‌محمل، له (عن، گل/ ٣، گل/ ٨، نم، با/ ١) دا نووسراوه: (بمجلس) = به‌مه‌جلس كه ئەمه‌ش واتای ته‌واوی نادات و هه‌له‌یه.

واتای گشتی:

وهك له لێكدانه‌وه‌كانی پێشه‌وه‌دا رام كه‌یاندووه. كه له‌م تاكه‌دا له پێغه‌مبه‌ر-خ- دواوه كه جاریك به‌دوای وشتره‌وه‌ بووه كه له‌منالیدا خزمه‌كانی حوشتره‌وانییان پێ كردووه، وهك مه‌جنون واته شیتی دلداری و خوا ویستی بووه جاری تریش له كه‌ژاوه‌ی چوونه ميعراجدا بووه بۆ خزمه‌تی دلخوازه‌كه‌ی خۆی كه به له‌یلای ناوبردووه و لێره‌دا له‌یلا بووه‌ته هیمما (په‌مز) یکی دلخوازی و خۆشه‌ویستی نهك له‌یلای چه‌تیوه عاره‌بێك.

٧٣- ئەم تاكه هه‌له‌سه‌سته‌یش وهك جوړیک له درێژه پیدانی تاکی پێشوو وه‌هایه كه له‌ویدا ناوی (مه‌جنوون و له‌یلا) بردووه و كه مه‌به‌ستی له خودی ئەو جووته دلداری و دلخوازه‌ نه‌بووه، به‌شكو وهك (په‌رده‌ك = موعه‌ما) یه‌کی رێگه لێ تێكده‌ر، (له خۆینه‌ر) و سه‌رلێش‌یوین وه‌هایه، چونكه، چ رایه‌ی ئەو جووته خۆ په‌رست ره‌گه‌ز بازه ناكه‌وی كه كه‌سه‌تییه‌تی مه‌زنی وهك پێغه‌مبه‌ر بچوینری به‌وان.

لێره‌شدا (كوردی) هه‌مان داوی ناوه‌ته‌وه كه‌وا ناوی جووتی دلداری و دلخوازی تێكه‌ل به‌م تاكه هه‌له‌سه‌سته‌ی سه‌ره‌وه كردووه كه (وامیق) ی دلداری (عه‌زرا) ی دلخوازیه‌تی كه دیسان به خۆیندنه‌وه‌ی ئەم تاكه هه‌له‌سه‌سته‌ی سه‌ره‌وه به‌سه‌ر زاری وه‌ها پێ ده‌چی كه گوايه (كوردی) ئەو كه‌سه‌تییه‌ گرنه‌گی پێغه‌مبه‌ری چواندووه، به‌و دوو كه‌سه به‌په‌نگبووه‌ی له خۆپه‌رستیدا (به‌ناو) بوون، كه ئەوه‌ش هه‌رگیز ناگونجی و ته‌نانه‌ت دوشمنیش چواندنی ئاواي له‌ده‌ست نایه‌ت و

بایزانی:

جیلوه گر شد: ئەم وشەیه گەلی واتای جیا جیا دەدات و ئەوی بۆ ئەم شوینە بگنجی هەندیکی
پادەگە یەنم کە:

جلوه -یا- جلوه = ئاشکراکردن، دەرخستن، پیشاندان،

جلوه: مشتوماڵکاری دڵ و دەروون و گیان و، دوور خستنهوهیان له بەدی و پبسی و چنۆکی و
خۆپەرستی جیهانی، و پاککردنهوهی هەست و مێشک و گیان و دەروون له خراپی و
خراپکاری جیهانی و خۆ ئامادەکردن به بۆ چاکه و چاکه گوتن و چاکهکردن و پووناک
کردنهوهی مێشک و گیان و پەردا خدانیا. کە به عەرەبی (تَنَزَّه) و (تَرَفُّع) یش دەگرتەوه کە
بۆ خەوش کردنی گیان و دەروون و مێشک و شکۆدار کردنیان، هەر وهها (واتای) مەزنیتی و
ئاوهدان کاری و (شەوق) یش ئەگرتەوه.

هەمو ئەم واتایانە لە پەلوپۆیه کانی ئەو، وشەیه وه وەر دەگێرین کە هەموو لە پرووی
(زمانی) یه وهن.

بەلام لە پرووی سۆفیگەرییه وه و بە لای (عارف) انه وه وشەیه کی تاییهت به سۆفیگەرییه، واتە
(زاراوه = مصطلح) یکی (عارفانه) یه و، مەبەست له و تین و تاوی ئەقینە پاکیه، یا
خۆشه و یستی (أنوار الیهیة) = پەرتەوه خاوییه کانه کە ئەو خۆشه و یستییه سەر و دڵ و گیانی
(عارف) شیفته و شهیداتری بکات، بۆ هەرچی زۆرتر تیا سەر سام (واله) تر بوون، ببی له
دەربار بوونیدا، بۆ پەرتەوی زاتی پاکی خوی توانا و کردگار و بۆ هاوتاو، تیکۆشان بۆ هەرچی
زۆرتر گەشتنە چلەپۆی له خواو، خاویهتی گەشتن و لی نزیکیبونه وهی.

(کوردی) بەم وشە گرنگ و فرە واتایه (جیلوه) رازی ئەم تاکه هەلبەستە سەر وهی خۆی
داداوه، وهک وریا کردنه وهیه کە مەبەستی ئەم تاکه هەلبەستە له چوارچۆیهی واتایه کی ئەم
وشەیه دایه ئەک مەبەستی له چواندنی ئەو پیغه مەبەرە مەزنه یه به جووته دلداری و دلخوازه ی
(وامق) و (عذرا) و بەشکو به کارهینانی ئەم دوو (ناوه) مەبەست له واتای ناوهکانیان بووه ئەک
له خودی خۆیان وهک له تاکه هەلبەستی پیشوودا کە مەبەستی له (مجنون) و (لهیلا) نه بووه
بەشکو دیسان مەبەستی له واتای ناوهکانیان بووه ئەمەیه کە وهک رام گەیان (کوردی) له م
دوو تاکه هەلبەستەدا (داوی) ناوه نه ته وه، بۆ خۆیندهوار کە دهبی وریا بۆ و بگاته واتا و
مەبەستی (کوردی) و کە فەرموویه تی:

بە صورت وامق (به صورتهی وامیق) = لە شێوهی، وینە، هەر وهکو (وامق) ئەمجا:

وامق: لە سەر زاریدا پیاویکی شیت و شهیدای ئەقینی دلخوازه کی بووه کە ناوی (عذرا) بووه.
دیاره جۆره (ئەقینیکی) ناوه های نیوان نیرو مێیه ک خۆ پەرستییه کە (کوردی) مەبەستی
له ناو بردنی ئەو جووته دلداری خوازه بۆ ئالۆز کردنی (هزر)ی خۆیندهوار رای گەیان دووه کە
به پپی دستووری ویزه ی کۆن ئەو کاره داوانه وهیه ک وهیا وهستا کارییه کی پەسەندی ویزه یی
و جوان کارییه و ئەو ئەقینه جیاوازه له گەل ئەقینی پاکی خواناسی و شهیدابوونی پەرتەو

(جیلوه)ی خوابی که (کوردی) مه‌بهستی بووه له‌م تا‌که هه‌لبه‌سته‌یدا .
بروانه لی‌کدانه‌وه‌م له‌سه‌ر (جیلوه) له تا‌که هه‌لبه‌ستی (۱۵) هه‌مدا له به‌ندی (یه‌که‌م)ی ئەم
حه‌وت به‌نده که له‌ویدا به جۆریکی ترو درێژتر دواوم .

(کوردی) که رای گه‌یاندوووه:

به صورت وامق: له شێوه‌ی، به‌وینه‌ی، وه‌ک، به‌چه‌شنی (وامق) وه‌ک رام گه‌یاند مه‌بهستی ئەوه
نه‌بووه که ئەو پی‌غه‌مبه‌ره شکۆداره وه‌ک (وامق) یا (له‌چه‌شنی) وامق جیلوه‌گه‌ر بووه و
ته‌نانه‌ت (وامق) یش رای نه‌که‌وتوووه که وه‌ک ئەو پی‌غه‌مبه‌ره بووبی و جگه له‌وه‌ی که (وامق)
جیلوه‌گه‌ر نه‌بووه‌و (وامق) ئەو واتایانه‌ی (جیلوه)ی تیا نه‌بووه‌و کابرایه‌ک بووه ویستوووه
هه‌رچی زووتر بگاته (عذرا) دل‌خوازه‌که‌ی و له‌گه‌لیدا (دروست بی) و ئەمیش هه‌ر یه‌کجار زۆر
دووهر له (واتا) یا (ئه‌وه‌که‌ی) له‌سه‌ر جیلوه و (جلوه‌گر)ی (پی‌غه‌مبه‌ر د.خ) لی‌کم دانه‌وه‌و،
هه‌رگیز ناتوانی بی‌سه‌تری به‌ ره‌وشته‌که‌ی ئەو (وامق)ه بی‌گیرو گرفت (کوردی) مه‌بهستی له
واتای (ناو) یا (وشه)ی وامیق ئەمجا .

وامق = دۆست، دل‌دار (عاشق)، رۆخ‌سه‌سار، چاره، رووی (عذرا) بووه و دل‌داریکی روو
هه‌لم‌ل‌ارایش ده‌گرتی‌ته‌وه . که پی‌غه‌مبه‌ر روو هه‌لم‌ل‌اراییه‌که‌ی له‌و جۆره‌ی ئەو (وامق) دل‌داری
نه‌بووه به‌شکو (کوردی) فه‌رموووه (پی‌غه‌مبه‌ر د.خ-) (دۆست)ی هه‌مووان و (دل‌دار)ی گیانی
به‌رۆخ‌سه‌ریه‌وه دیاربووه . نه‌ک وه‌ک ئەو (وامق)ه وابوووه .

(کوردی) له‌نیو بایی دووه‌می ئەم تا‌که هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌دا فه‌رموووه‌تی:

برقع افگند: (برقع: په‌چه، ده‌مامک، چارشوو، په‌رده) و، (افگند) = فری‌ی دا، لای دا، لای برد،
هه‌لی دایه‌وه . واتا پی‌غه‌مبه‌ر ئەو ده‌مامک یا په‌رده‌یه‌ی له‌سه‌ر رووی خۆی لادا که مه‌بهستی
له‌وه‌یه (پی‌غه‌مبه‌ر د.خ) دوا‌ی (جیلوه‌گه‌ری کردنه‌که‌ی) ئەه‌فیندارییه گیانیه‌که‌ی و
خۆشه‌ویستییه‌که‌ی به‌رامبه‌ر به‌ خه‌لک هه‌موو خه‌لک که له‌ حوشت‌ره‌وانییه‌که‌یدا هزری له
خوایه‌تی و خوآناسی و پی‌ویستییه‌ی په‌رسنتی ئەو خوایه‌ی له‌لا جی‌گی‌ر بوو بوو، هه‌ر له‌و
شواینیتییه‌یدا یه‌که‌م سه‌رووش (وه‌حی)ی بۆ هات، دوا‌ی ئەوانه ئەو په‌رده‌یه‌ی که وه‌ک هه‌ریه‌کی
له‌ کۆمه‌لگایه‌که‌ی بت په‌رسنتیک بووه‌و، وه‌ک خۆیشی فه‌رموووه‌تی له‌و سه‌رده‌مه (جاهیلی)یه‌یدا
(مه‌ر)ی‌کی بۆ قوربانی کردوووه بۆ بنه‌که و، پی‌غه‌مبه‌ر دوا‌یی به‌راستی له‌ خوا‌ی راستی گه‌یوه و
ئەو په‌رده‌یی بت په‌رسنتییه‌ی له‌رووی خۆی لابر دووه و خۆی ئاشکرا کردوووه که‌وا بووه به
پی‌غه‌مبه‌رو په‌یامی را‌گه‌یاندنی ئاینی (ئیسلام) پی‌ بووه‌و (کوردی) ئەوه‌ی به‌ په‌چه و چارشوو.
له‌رووی خۆ هه‌لدانه‌وه (ناوبر دووه) و، ئیتر که‌وتوووته بلا‌وکردنه‌وه‌و به‌لای په‌یره‌ویکارانییه‌وه
خۆشه‌ویست بووه که ئەو خۆشه‌ویستییه‌ی به‌ وشه‌ی (عذرا) ناوبر دووه که مه‌بهستی له‌ واتای
وشه‌ی (عذرا) بووه نه‌ک له‌ناوی خودی (عذرا) که دل‌خوازه‌که‌ی (وامق) بووه چونکه ناشیت
(کوردی) ئەو پی‌غه‌مبه‌ره‌ی که ئەم (حه‌وت به‌ند)ه‌ی به‌سه‌ر هه‌لداوه به‌و شکۆمه‌ندییه‌وه
چواندبیتی به‌ چه‌تیویکی دل‌خوازی (وامیق) و فه‌رموووه‌تی:

عین عذرا شد: ههروهک (عذرا)ی لی هات، که (عهین = چهشن، بهجۆر، وینهی، وهکو، مانهندی) و (عذرا شد = بووه عذرا).

عذرا: له پرووی پوآلهتوهه ناوی (دلخواز)هکی (وامق)هو بیگومان (کوردی) ئەمه یانی مه بهست نه بووه، له هه لبه ستهیدا کهواته:

عذرا: له پرووی واتای (زمانی)ی وشه کهوه و مه بهستی (کوردی)یهوه بریتیه له گلهیی له سهر هه لگهراو، گونا له سهر لایراو، لیبور دراو، به خشر او له بهر پاکیی رهوش و پیره و، بی خهوشی و ئینصافی، و... هتد ههروهها وشهی (عهذرا) له پرووی (زمانی)یهوه بهواتا: به لگه هینه رهوه بۆ ئەوهی پیغه مبهه بووهته (حوججه) که خاوهن به لگه یه و بانگ له خه لکی کردن بووه بۆ هاتنه سهر سفره و خوانی ئەو له ئاینه کههی بووه.

له سهر نعدانی پیغه مبهه ریشدا پروون ده بیتهوه ئەو واتا زمانیانهی تیا هه بوون که له پیتهوهه پام گه یاند که له واتای وشهی (عذرا) دان نهک له بهر خۆپه رستیه کهیدا.

ئهم تاکه هه لبه سته له (حهوت بهند)ه کهدا (۷۳)مین و له م بهندی سیتییه مه دا (۲۵)مین و شوینی ئهم تاکه ییش له سهر چاوهکانیدا به م جۆرهی دوا ییه:

له (شح، ط، گل / ۳، گل / ۵، گل / ۶) دان ییه و له (ف) دا (۱۱)مین تاک و له (مک) (۱۲)مین و له (حم، سجا، ق / ۳) دا (۱۳)مین و له (با / ۱، ج، جم، نم / ۱) دا (۱۴)مین و له (ص، صا) دا (۱۸)مین و له (گل / ۸) دا (۱۹)مین و له (مع) دا (۲۰)مین و له (ما / ۱) دا (۲۱)مین و له ک (عن) دا (۲۲)مین و له (نع) دا (۲۲)مین و له (مس، ن، ه) دا (۲۵)مین تاکه یی ئهم بهندی سیتییه مهیه.

جیاوازییهکان:

به صورت، له (حم، با / ۱) دا نووسراوه (بهیئت) = به هه یه تی، و، ئەمه ش ده گونجی. افگند له (صا، گل / ۸) دا نووسراوه: (انداقت) = ئەنداقت، بهواتا فرییدا - ئەمیش ده گونجی. عین، له (ما / ۱، نع) دا نووسراوه (مثل) ئەمیش ده گونجی.

واتای گشتی:

که پیغه مبهه له شوانییه کهیدا مشتومالی دل و گیانی خۆی دهاو له (هزر)ی تیگه یشتن تری چیتیی خاوه خاواناسیدا بوو ئەوه، وهک خۆ ئاماده کردنی و هه باوو. که بتوانی له شیوه یه کی دۆست و خۆشه ویستی هه موواندا وهک پیغه مبهه خۆی ئاشکرا بکات په ردهی (بت په رستی) له پرووی خۆی لاداو بیته خۆشه ویستی هه مووان و ئەوانه ی که ئەو ئاینه بت په رستییه ی ئەوانی پووچ کردهوه و بتهکانی شکاند ئەمجا به راستی دل و دهر وونی پاکه وه، گانه دیان لی نه کردو لپی خۆش بوون، لهو ده مامک له سهر پرووی خۆلادانهیدا که به ئاشکرا بانگه وازی هه مووانی کرد بۆ هاتنه سهر سفره و خوانی ئاینه کههی و لهو هه ژاری و نه دارییه ی زۆر بهی ئەو عه ربهانه ی کۆمه لگایه کهیدا به (غه زا کردن) هه مووانی و ناوچه کههی له پرووی (ئابوری) و (بیری) و (رهوش) و (کۆمه لایه تی) و (پامیاری)یهوه بوو ژانده وهو پیشی خستن و یه که م

ئیمیراتۆرییەتی عەرەبی لێ دروست کردن.

۷۴- (کوردی) بە پیشکەشکردنی تاکە ھەلبەستی پیشوو ئاشکرا بوونی پیغەمبەرئیتی (محەمەد-

د.خ) ڕاگەیاندو لە بلاوکردنەوی ئاینەکەیی دوا، بە پەردە لادان لەسەر سەرئینی بەر ئیسلام (جاھیلی)ی عەرەب، کە ئەو (جاھیلی)یە ناشی بەباری نەتەوہ ئیسلامییەکانی تر بگوتری؛

چونکە چ نەتەوہیەک لەو سەردەمدا ئەوئەندە نەتەوہی عەرەب دواکەوتوتر نەبوون.

بەلام لەم تاکە ھەلبەستەیدا (کوردی) لای کردووەتەوہ بەلای کۆچی دواپی کردنەکەیی ئەو پیغەمبەرەدا کە (کوردی) ویستووێ کۆتایی بەم بەندی سێیەمە بەئینی کە جگە لەم تاکە ھەلبەستە سێ تاکە ھەلبەستی تر لەم (بەند)ە ماوہ، کە لێرەدا فرموویەتی:

ساقی: ئەوہی کە بادە (مەیی) دەرخواردی (مەینۆش)ەکان دەدات کە مەبەستی لەخودی پیغەمبەر بوو. وەک لە دواتر لیکدانەوہکانی ئەم تاکە ھەلبەستەدا دەر دەکەوێت

(بزم: میوانداری، کۆبوونەوہ یا کەسان گەردکردنەوہ کە ئاھەنگ بگێرن بە شادی خوێش

راواردنەوہ و بادە نۆشی لەو (بەزم)ە دا- (بادەیی گیانی)

(کوردی) وەک لە تاکە ھەلبەستی پیشوویدا بانگەوازی پیغەمبەری بۆ ھاتنە سەر سفرەو خوانی خۆی ڕاگەیاندبوو، لێرەدا وەک

ساقییەک لە بادەیی گیانی (ئایەت و ھەدیث و پەیرەوی کردنی کردوہ ئاینییەکانی خۆی (سوننەت)ەکانی ئیسلامەکانی پێ مەست کردوہ لەم (بەزم)ەیی کە لەم تاکە ھەلبەستەیی سەرەوہدا دیاری کردوہ کە پەیرەویکارەکانی وەک میوانی خۆی لەو بەزمەدا گەرد کردوونەتەوہ بۆ کەلک و خوێشی وەرگرتن و لەژیانی براپانەیی یەکسانیدا بەسەربردن بە درێژە دانیان بە بادە نۆشی گیانییەکەیان ھەرچی زۆرتر مەست بوونە بەپێ زانینی دەقە ئیسلامییەکان و بەجیگەیاندنیان و پەیرەوی کردنیان.

ھەرەھا لە کۆتایی نیوبالی یەکەمی ئەم تاکە ھەلبەستەیی سەرەوہیدا (کوردی) ئەو ساقی و میوانداری بەریاکردنەیی بە:

میر مجلس بود: واتە ئەوا (پیغەمبەر) ساقی و میوانداریکار، میری ئەو کۆری بەزمەییە کە بە (میری مەجلس پێناسەیی کردوہ

(بوود=بوو)، خۆی مییرەکە بوو. . . .

کە ئەویش وەک لە سەرەتای لیکدانەوہی ئەم تاکەدا ھەلبەستەدا جیگیرم کرد کە خودی پیغەمبەری ئیسلام- د.خ- (میر) بوو.

ئەمجا (کوردی) لە کۆچی دواپیکردنەکەیی پیغەمبەر دواوہ لەم نیو بالی دووہمی ئەم تاکە ھەلبەستەداو بەم جۆرە دەری بریوہ.

باز چون بادە سوی مینا شد: واتا (دیسانەوہ) ئەو پیغەمبەرە دوا ئێوانەیی کە لەمەوہیری تاکە ھەلبەستەکاندا ھاتووہ بەرەو لای (مینا) بووہوہ یا ئەوہ بوو لە تاکە ھەلبەستی (۶۹) میندا

چووہوہ ناو (مینا) پیغەمبەر بە (نووری یەزدان) ناوبرابوو، کەواتە ئەو (نووری یەزدان)ە

چوووه شوپنه‌که‌ی خۆی که مه‌به‌ستی له‌وه‌یه چوووه ناو ئاسمانه‌وه، چوووه به‌هه‌شته‌وه یا چوووه ناو ره‌نگی شین که هه‌ر مه‌به‌ست له (ئاسمان) ه وه‌یا وه‌ک با‌ده چوووه ناو شووشه‌ی با‌ده‌وه.

(کوردی) به‌م چه‌شنه را‌که‌یاندنه مه‌به‌ستی له‌وه بووه که پێغه‌مبه‌ر چوووته به‌ر باره‌گای خوای مه‌زن له (ئاسمان) له (به‌هه‌شت) یا خۆی (نووری یه‌زدان) بووه تیکه‌ل به‌هه‌مان (نووری یه‌زدانی) بووته‌وه له باره‌گای خوادا. ئەم کۆچکردنه‌یش له (زاراوه= موصطه‌له‌ح‌ی) سۆفیه‌کاندا به (یه‌کگرته‌وه = الاتحاد) ناوبراوه که یه‌کتکه له (پله‌کانی ریتبازی سۆفیگه‌ری و ئەو چوونه‌ی پێغه‌مبه‌ریش به‌ چوونی گیانی پاکی بۆ ناو (مینا) یه‌که (نووری یه‌زدان) بووه، و یا بۆ ناو ئاسمان یا، بۆ به‌هه‌شت به‌ (پله‌ی) (الاتحاد) گه‌یشتنه دادنه‌ین. ده‌شتوانری ئەم چوونه ئاسمانه به‌ روودانی چوونه (میعراج) ه‌که‌ش دا‌بنریت.

ئەم تاکه هه‌لبه‌سته به‌پیتی یه‌ک له‌دوای یه‌کی تاکه‌کانی ئەم (به‌ندی حه‌وت) هه‌مه (٧٤) مین و به‌گوێره‌ی زنجیره‌ی تاکه‌کانی ئەم (به‌ندی سێیه‌مین) هه‌ش ژماره‌که‌ی (٢٦) مین تاکه.

هه‌ر ئەم تاکه هه‌لبه‌سته له‌ سه‌رچاوه‌کانیدا شوینی به‌م جوژه‌یه:

له (ف، ق / ٣، جم، گل / ٨، ما / ١) دا نییه و له (ط، مک) دا (١٣) مین تاک و له (حم، سجا) دا (١٤) مین و له (با / ١، ج، با / ١) دا (١٥) مین و له (گل / ٦) دا (١٨) مین و له (ص، صا، گل / ٢، گل / ٥) دا (١٩) مین و له (مع، شح) دا (٢١) مین و له (عن) دا (٢٣) مین تاکه هه‌لبه‌ست و له (نع) دا (٢٤) مین و له (مس، ن، ه) دا (٢٦) مین تاکه ئەم به‌ندی سێیه‌مه‌یه.

جیاوازیه‌کان:

بزم، له (حم، صا) دا نووسراوه (بزم) به‌واته (جه‌نگ له، که ئەمیش هه‌له‌یه‌و (جه‌نگ) هی ساقی نییه.

مییر، له (نع، با / ١) دا نووسراوه: (هی پییر- که ئەمیش ئەگه‌ر مه‌به‌ست له (پیری موغان) له گه‌وره‌ی پێشه‌وا ناینیه‌کانی (زه‌رده‌شتی) بیت که پێغه‌مبه‌ر به (پیری موغان) ی ئیسلامی دا‌نرابیت، ئەوا ده‌گونجیت و له‌ناو شاعیره‌ کۆنه‌کانی (کورد) و (فارس) دا ئەم چه‌شنه چواندنه له شیعره‌کانیاندا زۆره.

ساقی بزم له (صا، مک، ق، ج) دا نووسراوه (ساقی مییر) ئەمه‌ش ئەگه‌رچی هه‌له‌یه، به‌لام دیاره له نووسینه‌وه‌دا دوو (وشه‌ی) (بزم) و (مییر) پاش و پێش کراون ئەو هه‌له‌یه که (یه‌که‌م) نووسه‌ریان کردوویه‌تی و (سی) نووسه‌ره‌که‌ی تریان له‌به‌ر ئەوه (یه‌که‌مه) یان نووسیویانه‌ته‌وه و ئەوانیش که‌وتوونه‌ته هه‌مان هه‌له‌وه.

واتای گشتی:

با‌ده‌ده‌ری ئەو به‌زمه که خودی (مییر) و اتا سه‌رۆکی (مه‌جلیس) هه‌که بووه هه‌ر خۆی خودی پێغه‌مبه‌ر بووه، هه‌تا به‌پیتی ئەو ئایه‌ته‌ی که له تاکه هه‌لبه‌ستی ژماره (٦٨) دا که کۆتاییه‌په‌نهری (را‌که‌یاندنی ئاینی ئیسلام بووه) (الیوم اکملت لکم دینکم...) دا که پێغه‌مبه‌ر

پیشبینی له نهمانی خۆی کردوووه کهوا به (حج) یکی تردا ناگات و راستیش وهها دهرچوووه، ئەئاوهها دواى ئەو (بزم مجلس)ى میواندارى راگهیاندى ههموو نایهتهکاندا وهک خوانیک که میواندارییه کهى کۆتایی پى هیناو ههروهها خۆیشی کۆتایی هاتوووه به کۆچی دواى کردنى و خۆى (نوورى یهزدانى) بووه که پراوتهوه بۆ ناو ههمان (نوورى) (مینا) ئاسایی، که پراوتهوه بۆ ناو ئاسمان که (مینا) یشی پى گوتراوه یا چوووته (بهههشت) هوه که مه بهست له (مینا) بهههشتیشه و (کوردی) ئەمانهى لهم دوا دواى بهندى سییه مه دا راگهیاندوووه مه بهستى وهک ئاماده کاریه که بووی بۆ دستکردن به (بهندى چوارهم).

جگه له مه نده لیکدانه وهو راگهیاندهش له توتی لیکدانه وهکانى وشه کارى ناو ئەم تاکه هه لیهسته یشدا به ره به ره لیکدانه وهى گشتی ئەم تاکه م پیشکهش کردوووه.

۷۵- (کوردی) لهم تاکه هه لیهسته یدا ژيانى پاش مردنى پیغه مبه رى رچاو کردوووه له ئاسماندا وهک له تاکه هه لیهسته ى پیشوو دا چوار جۆره باردۆخى ئەو پاش کۆچی دوا یییه م لى لیک دا وه ته وه که:

۱- گیانى چوووه ئاسمان، وهک گیانى پیغه مبه ره کانى تری پیش خۆى که له کاتى چوووه میعراجه که یدا له ئاسمانه کاندا پیغه مبه ره کان له پیشوازی کردنیدا بوون و (جبرئیل)ى هاو پى ئەو پیغه مبه رانه ی پى ناساندوووه و ئاسمانى به (مینا) داناوه.

۲- که رانه وهى گیانى پاکى که له (نوورى یهزدانى) بووه وهک له پیشه وه رام گه یاندوووه، ئەو گیانه ی وهک باده که پراوته وه ناو ئەو (نوور)ه ی که به (مینا)ى ناو بردوووه.

۳- چوونى گیانى بۆ ناو (بهههشت) که (مینا) یشی پى ده گوترى.

۴- له وانیه که نیشانه یش بى بۆ چوووه (میعراج)ه که ی پیغه مبه ر.

که هه رچوار لیکدانه وه که م ده گونجین له گه ل تاکه هه لیهسته ى پیشوو دا ئەمه تا لیره شدا له ژيانى پیغه مبه ر دواوه له ناو ئەو (ئاسمان)، یا: (که رانه وهى سۆفیانیه له (پله ی - الاتحاد) دا بۆ ناو (نوور)ه یهزدانىیه که)، یا: (گه یشته ناو (بهههشت) هوه، و یاخود له (چوووه میعراجه که یدا) و (کوردی) لهو بارودۆخانه دا بهم جۆره ی دواى لهم تاکه هه لیهسته ى سه ره وه یدا دواوه فه رموو یه تی:

پس از ان: که مه بهستى له دواى ئەو کۆچکردنه ی ناو تاکه هه لیهسته ى پیشوووه، جان برقص و گردش سار (جان به ره قص و گه ردش سار) = (جان = گیان)، (رقص = هه لپه ر کى)، (گردش سار) = سه ما کرن له خۆشیا ندا، به ده ورى خۆدا سووراندنه وه به شادییه وه، به ریگه دا رۆیشتن به ده م هه لپه ر کى و سه ما ی خۆشیا وه

سار: ئامپى ریکى ده ستوورى زمانى (چواندن = ته شبیه) ه که واتای: وهک، مانه ند، چه شن، ئاسا، چون - ده به خشى وهک: (خاکسار) هه روه ها (سار) = پاشگریکه واتای: فره، گه لیک، مشه، فراوانى ده دات وهکو: کۆسارو چه ندىن واتای تریش ده دات. که واته:

(گردش سار) به واته: (گردش ئاسای زه به نگه) به.

(کوردی) له م بالی یه که می ئەم تاکه هه لبه سته ی سه ره وهیدا مه به سته ی له وه بووه که:
 دوای ئەو گه یشتنه ی پیغه مبه ر به (پله ی) ئیتیحاد) و چوونی گیانی بۆ هه ریه کێ له و چوار
 شویننه ی که ناوم بردن ئەوسایه له خۆشی ئەو به هه ره مه ندیه ییدا گیانی که وتوووته هه لپه رکی و
 سه ما ئاسایه کی فره وه ئاماده ی کردوو بۆ ئەو بارودۆخه ی که تیایدا له (ئاسماندا بووه و
 له نیو بالی دووه می ئەم تاکه هه لبه سته که ییدا فرموویه تی:
 برج گردان:

(برج) = پیره وی ئەستیره ی مانگ (فولک) ه واته ئەو پێگا له گۆران نه هاتوو که ملیۆن ساڵه
 مانگ له سوورانه وه پێیدا نهروات و هه ر مانگه ی به یه کێ له قوناغه کانی بۆشایی ئاسماندا
 پێگه ده بریت و هه رمانگه ی به یه کیک له و (بورج) انه دا تی ئەپه ریت که ئەوانیش دوانزه
 (بورج) ن.

ئهمجا (برج گردان) واته به بورجه کاندای سووراندنه وه یا تپه رین پێیاندا .
 کوکب آسا شد: بووه ئەستیره یی، مانه ندی ئەستیره، ئەستیره ئاسایی که چۆن مانگ به سه ر
 بورجه ناویراوه کاندای به سوورانه وه به ده وری زه ویدا له هه ر مانگی کدا و به سوورانه وه به ده وری
 (خۆر) دا له هه ر سالتیکدا، ئاوه هایش گیانی پاکی پیغه مبه ر له کۆچ پیکردنه که ییدا به ره به ره له
 به رزیوونه و هدا بووه به ئاسمانه کاندای به (گه ردان) کردن هه ره که هه ریه کێ له ئەستیره کان و
 به تاییه تی کۆمه له ئەستیره ی خۆری- (المجموعة الشمسية) که هه مووانیان له سوورانه وه
 به ده وری خۆیاندا و له سوورانه وه شدان به ده وری (خۆر) دا به ره و گه یشتنه باره گای خوا که له
 (سه ره توله مونتته ها = دره ختی کوناری هه ره کۆتایی) تی ده په ری، چونکه له چوونه
 میعراجه که ییدا (جبرائیل) ی هاو پتی پیغه مبه ر، له و (دارکونار) ه تی نه په ریوه و هه ر خودی
 پیغه مبه ر چووته ئەم دیو په رده ی (عهرش و کورسی و له وح و قه له م) ه وه
 تا ئیره (کوردی) (پیغه مبه ر- د.خ) ی گه یانده شوینی (حه ق) و شایانی خۆی له به ر باره گای
 دلۆقانی تی (به به زه یی) خوای مه زندا .

ئهم تاکه هه لبه سته ژماره که ی له و (حه وت به ند) ه که دا (۷۵) و له م به ندی (سییه م) ه دا (۲۷) مین و
 شوینیشی له سه رچاوه کانی دا به م چه شنه یه:

له (با / ۱، ج، جم، حم، سجا، ص، صا، ط، ف، ق / ۳، مع، مک، نم / ۱) دا نییه و له (گل / ۶)
 دا (۱۹) مین تاکه و له (گل / ۳، ۵ / گل / ۸) دا (۲۰) مین و له (شح، ما / ۱) دا (۲۲) مین و
 له (عن) دا (۲۴) مین و له (نع) دا (۲۵) مین تاک و له (مس، ن، ه) دا (۲۷) مین تاکی ئەم به ندی
 سییه مه یه .

جیاوازیه کان:

پس از، له (ما / ۱) دا نووسراوه: بعد از ان به عده زان هه مان واتای (پس از) دها و ده گونجی .
 جان له (شح، نع) دا نووسراوه: (تن) واته له ش، جه سته که ئەمه ش هه لپه یه ناگونجی و
 پێچه وانه ی مه به سته .

سار، له (نع) دا نووسراوه (ساز) كه ئەمەش هەلە و نهگونجاوهو لهوانهيه هەلەى نووسين بێت. گردان له (شح، نع، ما / ١) دا نووسراوه (گردان) كه ئەم شێوهى (سەرەگاف) نهنووسينه له فارسيدا باوه.

واتای گشتی:

پاش كۆچى دوايييهكهى (پيغه‌مبەر- د.خ) گيانى پاك و پيرۆزى به‌رهو ئاسمان رووه و باره‌گای خوای گه‌وره كه‌وته گه‌ردش ئاسايى شادمانيه‌وهو، له ئاسماندا به‌سەر بورجه‌كانيدا تى په‌رپوه، هەر وهك چۆن ئەستیره‌كان له گه‌ردوخولى خۆياندان، ئاوه‌ها ئه‌ویش ئه‌و به هه‌لپه‌رين و سه‌ماى خۆشبييه‌وه (ئەویش) ئاوه‌ها له سوورانه‌وهى خۆيدا بوو تا باره‌گای خوای دلۆقان و مه‌زن.

٧٦ - ئەم تاكه هه‌لبه‌سته و تاكه هه‌لبه‌ستى دوايى، وهكو كۆتاييه‌تێنان وه‌هايه به‌م به‌ندى ستيه‌مه. چونكه تاكو هه‌لبه‌ستى پيشوو (كوردى) (پيغه‌مبەر- د.خ) ى هه‌تا كۆچى دوايى و گه‌يشتنه شوينى هه‌ق و شايانى خۆى راگه‌ياندوه.

له‌م دوو تاكه هه‌لبه‌سته‌يشدا (كوردى) هۆى كردووه‌ته‌وه به‌لاى خۆيدا كه فهرموويه‌تى: طوطى: (تووتى) سروشتم كه ليرهدا (كوردى) ئه‌و (په‌رنده) جوان و زيره‌كهى چواندووه به سروشتى (طه‌بيعه‌ت) ى خۆى له‌رووى توانايى ئاخاوتنه‌وه. وه‌يا ئه‌و توانايى ئاخاوتنه‌ى خۆى به توانايى تووتى ده‌ربريوه، چونكه وهك له‌سه‌ره‌تاي ئەم تاكه هه‌لبه‌سته‌ى سه‌ره‌وه‌دا رام گه‌ياندووه كه ئه‌و سروشته (ئاخاوتنكارى) تا ئيستى ئەم به‌ندى ستيه‌مه‌ى هەر بێده‌نگ بووه، وه‌هاى راگه‌ياندووه كه تاكو ئەم تاكه هه‌لبه‌سته هيشتا (چى) له هه‌لئانى پيغه‌مبەرى خۆشه‌ويستى نه‌گوتوووه هەر بێده‌نگ بووه وهك خۆى له كۆتايى نيو بالى يه‌كه‌مى ئەم تاكه‌يدا فهرموويه‌تى:

از خموشى رست: (ئەز خموشى رست) =

ئەز: له

خموشى: بېده‌نگى، خاموشى نه ئاخاوتن له خه‌فته‌ى مردنه‌كهى (پيغه‌مبەر د.خ).

رست: رستگارى بوو، قوتاربوو.

واته: تازه له بېده‌نگى يا سروشتى ناتوانايى بيزينى (نوطق) ى خۆى له (گوتن) رزگارى بوو هەر وهكو ئه‌و سروشت (طه‌بع: ته‌بع) ى (تووتى) يه‌ك بى ئاماده‌ى ئاخاوتن بووى و، له نموونه‌دا فهرموويه‌تى:

باز شکر شکست- واته ديسان شه‌كرى شكاند، مه‌به‌ست له‌و (كينايه) يا (ئيدىۆم) ه (كوردى) و (فارسى) يه‌يه كه بۆ هاتنه‌ گه‌توگۆ وه‌يا به ئاخاوتن ده‌وترى (شه‌كرى شكاند، يا، شه‌كرت شكاند، ئەميش ده‌ربرينكى ويزه‌يى جوان و په‌سه‌نده كه وهك ريز ليگرتنى ئه‌و (گوته‌ر) ه، و يا (به‌ته‌وسه‌وه‌هاى پى ده‌گوتى به‌لام مه‌به‌ست له (به‌ته‌وسه‌وه‌كه‌يان) نييه. و مه‌به‌ستى له‌وه‌يه دواى خاموشى و بېده‌نگيه‌كهى له خه‌فته و داخى مردنه‌كهى (پيغه‌مبەر- د.خ)

توتییه‌که‌ی سروشتی (کوردی) هاتووته‌گوتن (شه‌کر شکاندن) و بۆیه‌ش شه‌کر شکاندنی بۆ (هاتنه‌دوو)ی خۆی به‌کاره‌یناوه که مه‌به‌ستی له‌گوتنی ئه‌و دوو تاکه (فارسی) و (عاره‌بی)یه‌یه که له‌کوژی هه‌ریه‌کی له (حه‌وت به‌ند)ه‌که‌دا دووباره‌ی کردووته‌وه و له‌باره‌ی هه‌لئانی پیغه‌مبه‌ره‌وه‌یه که ده‌بی به (شه‌کر شکاندن) ناوی ناوی گوتنه‌که بیریت. گویا شد: هاته‌ده‌نگ، هاته‌وه‌دوو، که‌وته‌وه ئاخاوتن، وده‌نگ هاته‌وه. که مه‌به‌ستی له‌ده‌رینی تاکه هه‌لبه‌ستی دوا‌ییه وه‌ک پیشه‌کییه‌کی دوو تاکه (حه‌وت پاته‌کردنه‌وه)که. ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته له‌م (حه‌وت به‌نده)ه‌دا (٧٦)مین و له‌م به‌ندی سییه‌مه‌دا (٢٨)مین تاکه و شوینی ئه‌م تاکه‌یش له‌سه‌راوه‌کانیدا به‌م جو‌ریه:

له (ف) دانیه و له (ط، ق/٣، مک) دا (١٤)مین تاکه له (جم، حم، سجا)دا (١٥)مین و له (با/١، ج، نم/١)دا (١٦)مین و له (ص، گل/٥)دا (٢٠)مین و له (گل/٣، گل/٥، گل/٨)دا (٢١)یه‌مین تاک و له (مع) دا (٢٢)مین و له (شح، ما/١)دا (٢٣)مین له (عن، نع)دا (٢٥)مین و له (مس، ن، ه)دا (٢٨)مین تاکه هه‌لبه‌ستی ئه‌م به‌ندی سییه‌مه‌یه.

جیاوازیه‌کان:

طبع‌م، له (جم، حم، مع) دا، نووسراوه (نطق‌م): (نطق‌م) هه‌رچه‌نده ئه‌مه‌ش ده‌گونجی و له‌نگیشتی ناکات، به‌لام وشه‌ی (طبع‌م) واتایه‌که‌ی فراوانتره‌و واتای (نطق‌م) یش ده‌گریته‌وه له‌کاتیکدا وشه‌ی (نطق‌م) وشه‌ی (طبع‌م) پر ناکاته‌وه.

از خموشی رست له (گل/٣) دا نووسراوه: (از خموشی است) ئه‌مه‌ش هه‌له‌یه و ناگونجی.

از خموشی رست، له (مک، ج) دا نووسراوه: (زخوشی است) ئه‌میش هه‌له‌یه و ناگونجی کیشی هه‌لبه‌سته‌که‌ی له‌نگ کردوو.

واتای گشتی ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته:

دوای ئه‌وه‌ی (کوردی) کوچی دوا‌ییه (پیغه‌مبه‌ر- د.خ)ی راگه‌یاندا له‌تاکی پیشوودا ئه‌مه‌تا له‌م تاکه‌دا فه‌رموویه‌تی: دوای بی‌ده‌نگ‌بوونی له‌داخی ئه‌و کوچی دوا‌ییکردنه‌ ئه‌وا (تووتی)ی سروشتم له‌و بیده‌نگی خه‌مناکیه رستکاری بوو که‌وته‌وه شه‌کر شکاندن، واتا گوته‌ی چاک و جوان راگه‌یانندی ترو هاته‌وه‌دوو.

که له‌تویتی وشه و لیکدانه‌وه‌کانی ئه‌م تاکه‌دا زۆرتریشم له‌مهنده‌ی واتای تر پیشکesh کردوون.

لیره‌دا نیشانه‌ بۆ به‌کاره‌ینانی (وشه) یا ناوی (تووتی) ده‌که‌م که بالنده‌یه‌که‌و له‌تاکه هه‌لبه‌سته‌که‌ی ناینده‌دا ئه‌و تووتی ته‌بعی (کوردی)یه‌گه‌یوه‌ته‌سه‌ر لقه‌پۆیه‌ی ئه‌و دره‌ختی (سه‌دره= کونار= نبق)ه‌ی پال باره‌گای خوای گه‌وره‌و له (کوردی) بووه‌وه ده‌که‌و‌یتته‌گوفتار (شه‌کر شکاندن):

٧٧- ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته که دوا تاکی (به‌ندی سییه‌م)ی (حه‌وت به‌ندی)یه‌که ته‌واوکاری تاکی پیشووه؛ چونکه له‌ویدا که ناوی (تووتی ته‌بع)ی خۆی برزووه‌که‌وا (تووتی) بالنده‌یه‌و له‌م

تاکه‌یشدا سهره‌تا به‌وه ده‌ست پی ده‌کات که ئەو تووتییە بە‌سەر چلە پۆپە‌ی دره‌ختی (سەدرەتول مونتەها) وە‌یە و فەرموویە‌تی:

بر سر شاخ (سدر): له چلە‌پۆپە‌ی داری (سدره) وه.

(کوردی) به‌پال ئەم وشە‌ی (شاخ) هوه فەرموویە‌تی:

(سدر) ناوی دره‌ختی (کونار) که به عاره‌بی (نَبِقُ = نهبق) یشی پی ده‌گوتری و له زاراوه‌ی ئاینی و سو‌ف‌ی‌گه‌ریدا نه‌ک هه‌ر به (سدر) به‌شکو به (سەدرەتول مونتەها) واته دره‌خته (کونار) هه‌ره ئە‌وپه‌رو کۆتایی نا‌وبراوه که له‌لای راستی باره‌گا (عه‌رش) هوه‌ پرواوه.

(کوردی) یش ئە‌وه‌نده خۆ‌ی به‌بە‌ندیوار و نزی‌ک و هاوگیانی (پێ‌غه‌مبەر - د - خ) زانیوه وه‌ک له تاکه هه‌ل‌به‌ستی ژماره (٧٥) دا نیشانه‌م بۆ (چوونه‌ می‌عراج) ی (پێ‌غه‌مبەر - د - خ) کردووه که (جبره‌ئیل) ی فریشته هه‌تا ئە‌و دره‌خته هاو‌پ‌تی (پێ‌غه‌مبەر) بووه‌و ئە‌وه‌تا (کوردی) مان خۆ‌ی گه‌یان‌دوو‌ه‌ته سەر هه‌ر چلە‌و پۆپە‌ی ئە‌و دره‌ختی (کونار = سەدره) یه‌و کۆتایی نیو‌ ب‌الی یه‌که‌می ئە‌م تاکه هه‌ل‌به‌ستی به‌وه هیناوه که:

روح: گیان، ره‌وان.

از دم روح: له دەم (زار) و هه‌ناسه‌ی گیانمه‌وه‌و، له نیو‌ب‌الی دووه‌میدا ئە‌م بیره‌ی ته‌واو کردووه که:

این سخن واته ئا ئەم قسه ووتە(یە‌ی دوا‌یی).

بر زبانم القا شد

این سخن بر زبانم القا شد: ئا ئە‌م و ته‌یه‌ی دوا‌یی به‌ زوبانم داها‌ت یا به‌سەر زمانه‌وه بوو رام گه‌یان‌د، ئە‌و و ته‌یه‌م ده‌رب‌ری. ئە‌و و ته‌یه‌ش بریتییە له جووته تاکه (حه‌وت پاته کردنه‌وه) که‌ی دوا‌ی هه‌ریه‌کی له‌م (حه‌وت به‌ند) ه‌ی که یه‌که‌میان به (فارسی) و دووه‌مه‌که‌یان به (عه‌ره‌بی) یه‌ و له‌هه‌مان کاتیشدا ئە‌م حه‌وت به‌نده به سهره‌تای تاکه (عه‌ره‌بی) یه‌که‌یان ناسراوه که (ئهنه‌ته شه‌سه‌ل هودا) یه.

لێ‌رده‌دا نیشانه‌ بۆ ئە‌و داری (کونار) ه ده‌که‌م که یه‌که‌میان دره‌ختی‌که‌وه به‌س که هه‌رچی داره‌وانی زۆر پ‌س‌پۆر هه‌یه ناتوانی به‌سهریدا سهر‌بکه‌وی ئە‌وه‌نده درکی درێژو ئە‌ستور و ره‌قی به‌هه‌موو لایه‌کی لقو‌پۆپه‌کانی‌یه‌وه‌یه‌تی و هه‌ر له‌به‌ر ئە‌وه‌ه‌روا‌له‌ته‌ دژواریی‌ه‌ی ئە‌و دره‌خته‌یه‌ که کراوه‌ته‌ په‌رژینی باره‌گای مه‌زن و پ‌یرۆزی خ‌وای گه‌وره و توانا (عه‌رش).

(کوردی) به‌و سه‌ختی و دژواریی‌ه‌ی ئە‌و دره‌خته‌یشه‌وه ئە‌مه‌تا (تووتی) ی ته‌بعی فریوه‌ته سەر هه‌ره لقه‌ پۆپه (شاخ) ی ئە‌و دره‌خته که که‌س ناتوانی پیا سهر‌بکه‌وی و ئە‌وه‌تا ئە‌م گه‌یوه‌ته ئە‌و شو‌ینه. که مه‌به‌ست له‌وه‌یه، ئە‌وه‌نده به‌ندیواری پێ‌غه‌مبەر و خۆشی ده‌و‌یت که ده‌ربه‌ستی دژواری دارو درکی ژاراوی دره‌خته‌که نه‌بووه و ته‌نانه‌ت له‌ چوونه‌ می‌عراج‌ه‌که‌یشی گیانی خۆ‌ی وه‌ها ره‌چاو کردووه که هه‌تا ئە‌و دره‌خته وه‌ک جبره‌ئیل هاو‌پ‌تی پێ‌غه‌مبەر بووه‌و خۆ‌ی وه‌ها زانیوه که هه‌ر له‌هه‌ره منال‌تیی پێ‌غه‌مبەر‌وه هه‌تا کۆچی دوا‌یی کردنی و چوونی بۆ

ئاسمان، بۆ بەهەشت بۆ بارهگای خوا بۆ ناو نووری خوایی لهگه‌لیدا بووهو لێی جیا نه‌بووه‌ته‌وه له‌وه‌پاش له‌گه‌ل گییانی پیغه‌مبه‌ردا ژیاوه.

ئهم راگه‌یاندنه‌یشم له‌ناو تاکه‌هه‌لبه‌سته‌کانی ئهم حه‌وت به‌نده‌دا ئاشکران که ئه‌وه‌ند (کوردی) به‌وردی له‌ پیغه‌مبه‌ر دواوه.

ئهم رواله‌تانه‌یش که (کوردی) له‌ باره‌ی پیغه‌مبه‌ره‌وه رای گه‌یاندوون، هه‌رگیز نه‌ (عه‌لی کوری ئه‌بی تالیب) و نه‌ (که‌سانی ئایینی به‌هائی) رایه‌یان نه‌که‌وتوو که بوویتیان و به‌خۆیانه‌وه دیتبۆ و هه‌ر ته‌نیا پیغه‌مبه‌ری ئیسلامه‌ که به‌م رواله‌تانه‌وه پیناسه‌ کرابۆ و به‌س.

ئهو دره‌ختی کونار (سه‌در)ه‌یش له‌ چوار ئایه‌تی ژماره‌ (١٦)ی سووره‌تی (السبأ) وه‌ (٢٨)ی سووره‌تی (الواقعه) و (١٤، ١٦)ی سووره‌تی (النجم) دا ناوی هاتوو، واته‌ ئهو دره‌خته‌ ناویکی ئه‌فسانه‌ی ده‌ماوده‌می خه‌لکی نییه‌ و به‌شکو بوونتییه‌کی ئاینیه‌ به‌پتی به‌لگه‌ی په‌راوییه‌ پیرۆزه‌کانی ئاینه‌ ئاسمانیه‌کان.

(کوردی) که‌ ئاوا به‌ وردی رۆچووته‌ ئهم باسه‌وه‌وه له‌ هه‌موو گۆشه‌و که‌ناریکی هه‌ر دوورو هانانه‌کراوی دواوه‌ به‌لگه‌ی ئه‌وه‌یه‌ که‌ به‌وپه‌ری په‌روازه‌وه له‌ ئاسمانی بیرو هزر (خه‌یال) دا دوور فریوه‌ له‌ بارودۆخه‌ سۆفگه‌رییه‌ راست و پاکه‌که‌یدا که‌ پتوه‌ی نه‌نازیوه‌وه ئهو بۆ ناسینی سۆفگه‌رییه‌ی نه‌کردوو و به‌شکو له‌بروای له‌ هه‌ره‌ ناخی ده‌روونه‌وه ئهو رێگه‌یه‌ی گرتوو و به‌شهووق و سۆزو ئاره‌زوو، تاسه‌ی گیانییه‌وه گه‌یوه‌ته‌ ئهو (سه‌دره‌)یه‌ی که‌ نزیکترین فریشته له‌ خوای مه‌زنه‌وه (جبره‌ئیل) بووه‌ له‌وی به‌ولاوه‌ توانایی چوونی نه‌بووه‌ و، (کوردی) وه‌ک هاوشانی ئهم فریشته‌یه‌ نه‌ک هه‌ر گه‌یشتووته‌ بن ئهو دره‌خته‌وه به‌شکو گه‌یشتوویشته‌ سه‌ر هه‌ره‌ چله‌ پۆیه‌ی به‌رزی ئهو دره‌خته‌ دژواره‌ی که‌ ته‌نانه‌ت هه‌موو بالنده‌یه‌کیش توانایی ئهو نیشته‌وه‌یه‌ی نه‌بووه‌ و نییه‌ و نابۆ ئاوا له‌ دره‌خته‌وه‌ نزیک بیته‌وه‌ که‌ له‌ خۆشه‌ویستی پیغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌وه (باک) و (په‌روا) ی له‌ دژواری ئهو دره‌خته‌ دیکاییه‌ نه‌بووه‌ که‌ نووکی هه‌ر دیکایی ژارینی به‌ هه‌رکه‌سه‌یکدا بچیت، چه‌ند رۆژیک به‌ ئازاری ئهو دیک پیا چوونه‌وه ده‌تلپته‌وه.

به‌مانه‌یشه‌وه (کوردی) چونکه‌ چه‌کدار و زریپۆش و قه‌لغان هه‌لگری (هیزی گیانی) بووه‌ باکی به‌ چ سه‌ختی و دژوارییه‌ک نه‌بووه‌ مه‌به‌ستی (جیانه‌بوونه‌وه) بووه‌ له‌ هه‌یزه‌ گیانییه‌ نه‌یتی و خۆشه‌ویستی و یادی ئهو پیغه‌مبه‌ره‌ بووه، ئه‌مه‌تا (کوردی) له‌ ده‌می (زارو هه‌ناسه‌ی) گیان (روح) ی خۆیه‌وه‌ داویه‌ته‌ زایه‌له‌ و چریکه‌و شیعر هه‌ل‌دان به‌سه‌ر پیغه‌مبه‌ردا و لێی جیا نه‌بووه‌ته‌وه‌ هه‌تا (سه‌دره‌) که‌ ته‌نیا هه‌ر له‌وه‌یدا وه‌ک چۆن ئیتر جبره‌ئیل (روح القدس) که‌ له‌پێشتر ناوم برد، نه‌یتوانی له‌وه‌ به‌ولاوه‌ بروات و راویستا (کوردی) یش وه‌ک ئهو (روح القدس)ه‌ و هاوشانیتی خۆی له‌ویدا راگه‌یاندوووه‌ له‌ (دم) واته‌ گیانی خۆیه‌وه‌ و تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ (فارسی و عه‌ره‌بی) یه‌ (حه‌وت پاته‌)که‌ی فه‌رمووته‌وه‌ به‌رووی (دم) کردنه‌ پیغه‌مبه‌ره‌وه‌ به‌فه‌رموووه‌. به‌هۆی ئه‌وه‌وه‌ که‌ ئهو (دره‌ختی کونار)ه‌ له‌ شوینه‌ پیرۆزه‌دا رهاوه‌

ئەوھتا لە بەندو باوی کە لە پووری کوردیدا ئەو درەختە بە پیرۆز دادەنێن و خواردنی بەروەکەیی بە (شیفا) دەزانن و برینەوێی ئەو درەختە بە گوناھێکی گەورە دەزانن و (نە)ی لێ کراوەو گواپە مەترسی زۆر خراپ لە ڕێگە ئەوھدایە کە ئەو درەختە بپریتەووە بەشکو چاندنی ئەو درەختە بۆ پیرۆزکردنی شوپنەکەییە کە تیا دەروینریت.

بەبیرکردنەوھ لەم دوا تاکی بەندی سێیەمە دەردەکەوێ واتای قوولترو ئاینیانیە زۆرتەر ھەڵدەگریت من ھەر ئەوھندەم بە (بەس) زانی.

ئەم تاکە ھەلبەستە لە (ھەوت بەند)کەدا (۷۷)مین تاک و لەم بەندی سێیەمەدا (۲۹)مین تاک و شوپنی ئەم تاکە لە ھەر یەکێ لە سەرچاوەکانیدا بەم جۆھە دوایە:

لە (صا) دانپییە و لە (ط، ق / ۳، مک) دا (۱۵)مین تاک و لە (جم، حم، سجا)دا (۱۶)مین و لە (با / ۱، ج، نم / ۱) دا (۱۷)مین و لە (ص، گل / ۶) دا (۲۱)مین و لە (شح، ما / ۱) دا (۲۴)مین و لە (عن، نع)دا (۲۶)مین تاک و لە (مس، ن، ه) دا (۲۹)مین تاکە ھەلبەستی ئەم بەندی سێیەمەییە.

ھەرۆھا لە ھەموو سەرچاوەکانیشیدا دوا تاکی ئەم بەندی سێیەمەییە.

جیاوازیەکان:

از دم روح ، له (عن، ن) دا نووسراوه: (از دم غیب) واتە لە ھەناسەیی غیبیەوھ – کە ئەمەش دەگونجی.

واتای گشتی:

سەرباری ئەو ھەموو لێکدانەوھ ورد و قوولەیی پیشووم لەسەر ئەم تاکە ھەلبەستە بەدریژی دوویارەیی دەکەمەوھ کە:

(کوردی) فەرموویەتی بەسەر چلە پۆپەیی دار کونارەکەیی پال بارەگا (عەرشی) خواپییەوھ لە زارو ھەناسەیی گیانمەوھ ئەم (قسەییە) واتە ئەو تاکە ھەوت پاتەیییەکە لە زمانمەوھ دەربێردا کە:

کای دمت نغمۃ سرافیلی،
مورد واردات جبریلی
أنت شمس الهدی ونور الحق
أظهر الحق یا ظهور الحق

به‌ندی چواره‌م

- ۷۸- خیز جانا نوای دیگر زن
خرمنم را شرار فروهر زن
- ۷۹- دفع سودای فاسد غم را
بر رگ دل زغمز نشتر زن
- ۸۰- منکرانرا ز تاب شعلهء خویش
موت نار و شدت حر زن
- ۸۱- موسی آسا به رغم سحاران
یک عصای به نفس اژدر زن
- ۸۲- مست و مغرور کفرو بی باور
موج گرداب بحر احمر زن
- ۸۳- گمراهان را به زلزله و طوفان
سنگ باران و باد صرصر زن
- ۸۴- ضربت از تو، تن از تو، جان از تو
خواه شمشیر و، خواه خنجر زن
- ۸۵- توشه تخت (ما عرفناک)ی
خیمه از ممکنات برتر زن
- ۸۶- شاهباز نشیمن قدسی
تا سر برج لا مکان پر زن
- ۸۷- ای که داری هوای دلبر ما
نقش مهرش به هر دلی بر زن
- ۸۸- بهرهء معنوی کزو بر گیر
رستم زال و مشت عنتر زن
- ۸۹- در ره آن حبیب نسخ آور
تیشش‌هات برت و بر آذر زن

- ۹۰- کیمیای سعادت ار خواهی
 بر درش رخ چو سکه بر زر زن
- ۹۱- دست کوتاه کن ز دق الباب
 قامتت حلقه ساز و بر در زن
- ۹۲- گر در آن آستانه ره یابی
 پشت پایی بقصر قیصر زن
- ۹۳- ور نهدت به جبهه داغ قبول
 داغ و غم بر دل سکندر زن
- ۹۴- سر به پاگه سگان کویش نه،
 دست رد بر سریر سنجر زن.
- ۹۵- مست لولاک باش بی پروا
 بر سر کفر شیر اکبر زن
- ۹۶- از سر افکن خیال افسر و زر
 سنگ درگاه دوست بر سر زن
- ۹۷- قلم نسخ به پنج مصحف نه
 کز لک حک به چار دفتر زن
- ۹۸- بانگ حق آشکار فرمودند
 نعرهء جوش و رقص، آور زن
- ۹۹- جرعه‌ای برکش و بدین آهنگ
 شور و غوغا بر اهل محشر زن

۷۸- خیز: رابه، هه‌لسه، راپه‌ره، مه‌به‌ست له دنگ لیکردنیکه بۆ له جیگه‌ی خو (له دانیشتوویدا)
 هه‌ستان و وریا بوونه‌وه، که ئەمه‌ش له‌بەر هه‌لستانی ریز لیکرتنه، که (کوردی) دهنگی له خوئی
 کردووه بۆ ئەوه‌ی له‌و باره‌دا که تیایا بووه (نهمینی) و راپه‌ریت تاکو بکه‌وئته باریکی تره‌وه.
 جانا: ئەه‌ی گیانه، گیانه‌که‌م، که مه‌به‌ستی له هه‌ر ئیسلامیکی پاکیشه.
 نوا: ئاواز، ئاهه‌نگ، ناوی ئاهه‌نگیکی مؤسیقییه، به‌لای (ئاریانی) به‌که‌انه‌وه، مه‌به‌ستیش له
 چوونه باریکی چاکی (ژیان)ه.

دیگر: هی که، هی تر، ئی تر، ئی که، دەدی.
 زن: لئى بده، ساز و ئاههنگ و نهوايهكى تر لئى ده) بژهنه، پيامالە، بکوته (وهك تهپل کوتان و پيامالينى و، بژهنه بۆ ئامپره بايبيهكانى وهك شمشال...
 خرمنم را: خهزمانهكهم: خهزمانم، جۆخينم.
 خرمن: مهبهست له (تهمهن) واته (تهمهنى خۆى)شى دهگريتهوه و، يا ئەو بيرووراو بۆچوون و بپرواويه لهكاتى دانانى ئەم تاكه ههلبهستهيدا بوويهتى كه ئەوانهى به (خهزمانى خۆى) ناو بردوون.

شرار: ئەو پزيسك و پزيسكه ئاگر كه له شاخه و كلپهوه به ناو (با)دا بهرز دهبيتتهوه، واتاى (بهرى)يش ههيات كه به واتا سهرهيزووتك، يا، مهبهست له پزيسكهكهپانه كه بهر بيته ئەو خهزمانه ناوبراوهى گري تى بهردات و له زۆر خۆشهويستيهوه بۆ (پيغهمبهر - د.خ) يا له تيشكى رووناكىي ئەوهوه ئەميش گري بگريت، بهلام ئەو گري و كلپه بلپسهيهى كه:
 فروهر: وشهيهكى زۆر ديزينهى كورديهيه و له پهلهوينيدا به (فرهقههر: Frevehr) بهكار هاتوووه به واتا: تهنيا يهك گهرديلكه (نرّ)يه له گهرديلهكانى پهرتهوى ئاهۆرامدا: خواى چاكه بهخشيوهيهتى به لهشى ههركهسيك كه ئەو گهرديلكه پهرتهوينه له لهشى كهساندا رووناككهرهوهى ريگهه راسهت و ئاراسهتهكردنى گيانى ئەو كهسهيه بهرهو ريگهه راسهت و چاكه و ههه ئەو پهرتهوهيش دواى مردنى كهسهكه رينومايى گيانى ئەو كهسه دهكات بهرهو بالا: (ئاسمان)و سهراچاوهى رهسهنى گيانهكه، چونكه بهلاى ئاينى زهردهشتيهوه ئەم ليكدانهويهيهى سهروهوه، دهستوورى چارهنووسى كهسانه كه بهپتي كردهوهى (چاكه) يا (خراپه)يان، له لايهن خواى مهزن (ئاهۆرا) وه پاداش دهرين كه بهرامبهه بهو خواى چاكه (ئاهۆر - يا - ئاهۆرا مهزدا)يش هيزى بهدكار ئاراسهت كار بۆ بهدكارى ههيه كه ئەوئيش ژير دهسته و دهسته و خوار و دروستكراوى خواى چاكه و مهزنهكهيه، كه لهو ئاينهه او له ئاينه ئاسمانيهكانى ترى وهك (مووسايى) و (عيسايى) و (مههمهدى) دروودى خوايان لئى بئى، ئەو هيزى خراپكاره به (شهيتان) نامزهه كراوه.

جا (كوردى)كه رووى كردهوته گيانى خۆى و داواى راپهرينى لئى كردهوه بۆ ئەوهى ئەمجارهيان و له سهههتاي ئەم بهندى (چوارهمين)هيهوه به ساز و ئاوازيكى نوپوه بيتتهوه ئاراوهو، له (گيانهكهى) خۆى خواستوووه كه ئاگر بهربداته جهستهى (كوردى) بهلام ئاگرىك كه لهو گهرديلكهيه پهرتهوينهى خواى مهزنهوه بئى له پيناوى خۆشهويستى (پيغهمبهر - د.خ)دا گري بگري و، لهسهه ريبازى صؤفيگهرييهكهى خواى (فنا في الله) بيت.

زن: مهبهستى له گري تيبهردانهكهى خۆيهتى.
 ههروهها (فروهر) ناوى فريشتهيهكى نهتهوه (ئاريانى)يه كۆنهكانيشه، له ئاينى زهردهشتيدا كه پهرتهوى (چاكه بهخشينى)ى بهدهسته، بهرامبهه به چاكهكارانى كهسان، ههروهك ناوى مانگى (فهروهدين: ازار: مارت)ه كه ئەو مانگه بهو سپيهدراوه كه سهههتاي سالى سروشتى

و سه‌ره‌تای دابه‌شکردنی چاکه و خویشی و کامه‌رانییه له‌و سألدها، که له کاتی کوټابیهاتنی سالی کۆن و سه‌ره‌تای سالی تازه و کردنه‌وه‌ی ناگری نه‌ورۆز به‌نیشانه‌ی دوا ناگری، سالی کۆن و یه‌که‌م ناگری په‌رته‌و به‌خشی سالی نوێ و (کوردی) خواستی ئه‌وه بووه که به‌و ناگره نوێیه‌ی نه‌ورۆز گری تێ به‌ربدریت له پیغه‌مبه‌ر دۆستیه‌که‌یدا که نیشانه‌یشه بق پتر به‌هیزبوونی ئه‌و دۆستایه‌تییه‌ی به‌و خه‌رمان گر تیبه‌ربوونه‌ی و له‌وانه بی ئه‌م سه‌ره‌تای به‌ندی چواره‌مه‌ی له (رۆژی جه‌ژنی نه‌ورۆزی پیروژ) ه‌دا ده‌ست پی کردبی، که هه‌روه‌کو ئه‌وه ئه‌م جه‌ژنه به‌لای کورده‌وه پیروژ بووه:

هه‌سه‌نگاندن:

نیوبالی دوومه‌ی ئه‌م تاکه، چه‌شنه‌ گرانی (قورسی) یه‌ک له (کیش) هه‌که‌یدا هه‌یه، به‌تایبه‌تی له وشه‌ی (فه‌روه‌هر) دا.

ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته له (جم) و (صا) دا نیه‌و، له هه‌موو سه‌رچاوه‌کانی تردا (٨٧) یه‌مین تاکی ئه‌م هه‌وت به‌نده‌یه و تاکی یه‌که‌مین ئه‌م (به‌ندی چواره‌م) هیانه.

هه‌روه‌ها شوینی ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته له سه‌رچاوه‌کانیدا به‌م جوړه‌یه:

له (ص، ق/٣، مک) دا (١٦) یه‌مین و له (با/١، ج، حم، سجا، نم/١) دا (١٨) یه‌مین تاک و له (گل/٦) دا (٢٢) یه‌مین و له (ف) دا (١٣) یه‌مین وه له (کل/٣، گل/٥، گل/٨) دا: (٢٣) یه‌مین و له (مع) دا (٢٤) یه‌مین و له (شح، ما/١) دا (٢٥) یه‌مین و له (عن، مع) دا (٢٧) یه‌مین و له (مس، ن، ه) دا (٣٠) یه‌مین. تاکه.

جیاوازی سه‌رچاوه‌کان:

له (عن، ن، ما/١) دا له جیگه‌ی (خیز) نووسراوه (خیزو) که ئه‌میش ده‌گونجی.

فروه‌ر، له (نم/١، با/١، سجا، هم، گل/٣، فا) دا نووسراوه (نۆ در)، که ئه‌مه‌ش واتا نادات - ده‌شی ئه‌مه‌ش جوړ، (موعه‌مما: په‌رده‌ک) یک بیت و من بۆم ساغ نه‌کرایه‌وه و (ئه‌ندامانی لیژنه) یش سه‌ریان لی دهرنه‌کرد.

فروه‌ر له (عن) دا نووسراوه (نودو) که به‌لای منه‌وه ئه‌میش یا واتا نادات و ئه‌گه‌ر (په‌رده‌ک) یش بیت ئه‌وا نه‌من و نه (ئه‌ندامانی لیژنه) یش بۆمان هه‌لنه‌هیترا.

لیکدانه‌وه‌یه‌کی هه‌له:

واتای گشتی:

(کوردی) پرووی ده‌می کردووه‌ته گیانی خوێ که ئه‌مجاره ده‌م له ساز و ئاواز و نه‌واپه‌کی تره، روچوووه، دهربرینی خو‌شه‌ویستی و هه‌لنانه به‌رامبه‌ر به (پیغه‌مبه‌ر - د.خ) به‌را‌ده‌یه‌ک نه‌ک هه‌ر ئاهه‌نگ ئاسایی به‌شکو له تاو، تاووتینی ئه‌و خو‌شه‌ویستییه‌ خوازبیری گر تیبه‌ربوونی خو‌یشی بووه به‌ په‌رته‌و (نوری خو‌شه‌ویستی) یه، وه‌ک رۆژیکی نوێی (نه‌ورۆز بی) له‌م تاکه‌یش به‌دواوه جار‌جار پرووی ده‌م له پیغه‌مبه‌ری ئیسلام (د.خ) ه.

۷۹- دفع: لادان، لابردن، لی رسگار بوون، چاککردنه وه، پال پیوه نانی (سه و داسه ریبه که ی خوی).
سودای: سه و دای.

سه و دای: نه خۆشییه کی دهروونییه که له پزیشکی کۆنی سه ریئی (کوردی) دا به تیکه لئی رهش ناوبراوه وه - (مالیخولیا) ی پی و تراوه و، له شتیوه ی جوړه شتییه کیشدا یه، خه مۆکی، شه مووله، په چا و کردنی هه رشتیک به خراب له تاو هیژی ئه و شتییه ی دلداریه یه. به لای هه ندیکیش هه وایه: ئه و تووشبووه (خۆشی له خه م و خه فته) وهرده گریت و به لایه وه خه ویکه و نایه ته دی.

فاسد: پیس بوو، خراب، گهنیو، رزیو، (کوردی) سه و داییه که ی چواندوو یه یا کردوو به (فاسد).

غم را: له خه مه وه، له خه فته وه واته ئه و سه و دای فاسیده ی که له خه مه وه په یا بووه.
بر رگ دل: ریشه ی دل بده ره بهر، له ده ماری دل بده،
زغمز: له غه مزه وه،

غمز: چا وه لته کاندن، برۆ هه لته کاندن، به تیلا ی چا و روانین که جوانیه کی کاریگر ده گه یه نی. له گۆشه ی چاوه وه روانین. (چاوی نازی) پیغه مبه ره له هه رچی زۆرتر جۆش به ههستی (کوردی) بسینی.

(کوردی) کاریگری ئه م (غمزه) یه ی راگه یانددوو که بدریته بهر نه شته ره.
نشتر زن: بهر نه شته ری بده، واته غه مزه که، که وهک نه شته ره کاریگره ئه و نه شته ری غه مزه یه بده له رهگی دل واته چا و تیریم بکه.

نشتر: تیغ یا (دروه شه یه کی پانی نووک و مه ودا) تیژه پزیشک له کاری نه شته ره گه ری، یا دومه ل هه لدریندا به کاری ده هی نی. که دیسان له وه نه شته ره که له (غمزه) ی چاوه که وه یه، مه به ست له (برژانگ) یشه.

خواستی (کوردی) بۆ ئه وه ی ئه و نه شته ری غه مزه و برژانگه له رهگی دل بدریت، نیشانه یه بۆ خوین بهردان (وهک چاره) بۆ زۆر نه خۆشی له کورده واریدا، که به خوین گرتن (حه جامه ت) ده کری و دهنگ وه هایه که (خوین بهردان) یا (خوین گرتن) سوننه تی پیغه مه ریشه له به ره ئه وه سه ره پای راستی کاره که له رووی زانستی پزیشکییه وه. ههروه ها (پیرۆز) یشه و مه بهستی (بهردان) ی خوینی پیسی ناو ده ماری بۆگه ن واته خه یالی خراپه.

ئه م تاکه:

به پیتی ئه وهنده سه ره چاوه یه ی دهستم که وتوون له سه ره ئه م هه وت بهنده، ئه م تاکه (۷۹) یه مین وه به پیتی ئه م (بهندی چواره مین) هه ش دووه مین تاکی ئه م بهنده یه، به لام شوینی ئه م تاکه هه لبه سته له سه ره چاوه کانیدا، واتا: (چهنده مینی که ی) به م جوړه یه:

له (جم، ص) دا نییه و له (ف) دا (۱۴) یه مین تاک و له (ط، ق/۳، مک) دا (۱۷) یه مین و له (حم، سجا) دا (۵۸) یه مین و له (با/۱، ج، نم/۱) دا (۱۹) یه مین و له (صا) دا (۲۱) یه مین و له

(گل/۶) دا (۲۲) یه مین و له (گل/۳، گل/۵، گل/۸) دا (۲۴) یه مین تاکه و له (مع) دا (۲۵) یه مین و له (شج، ما/۱) دا (۲۶) یه مین و له (عن، نع) دا (۲۸) یه مین و له (مس، ن، ه) دا (۳۱) یه مین تاکه هه لیهسته له م حهوت بهندهدا .

جیاوازیهکان:

دفع، له (ط) دا نووسراوه (رفع)

غم را، له (عن) دا نووسراوه: هم/۱ . دهگونجی و یهک واتان

دل، له (عن، گل/۳، ما/۱، نم/۱، با/۱، سجا، حم) دا نووسراوه: (جان).

واتای گشتی:

بۆ لایردنی سهوادی له غه مدا گهنیودا وهک دهرکردنی دومه لیک بۆ دهرچوونی چلک و رزیوییه که وهک (باو) ه له نهشته ری کاریگه ری جوانیی تیلایی و نازی چاو یا له برژانگه که یه وه وهک نهشته ره تاوی و گهنیوی دل بهو نهشته ره که له رهگی دل که بدریت هئو چلکه دهرکن هه مهش نیشانه یه بۆ خواستراوان له سونیکه ریدا .

۸۰- منکرانرا: مونکیرهکان .

(منکر) هئو که سه یه که هه شتی خواستی خوای مه زنی له سه ره بی (تیا بی)، هئو که سه، به زوبان و کرده وه هئو خواسته به جی نه هینی و دژی بی .

مه بهستی (کوردی) لیره دا هه (نا فرمانی) خوای گه وره نییه به شکو مه بهستی له وان هیشه که باوه به پیغه مبه ریتی ئیسلام و به ئاپنه که ی ناکه ن .

(کوردی) وهک له سه ره تایی هه م بهندی چواره مه وه دهنگی له (گیان) ی خوی کرد بۆ هه لگیرساندننی ئاگری نووری خوایی و فه رمایشته کانی که پیغه مبه ری ئیسلام به خه لکی را که یاندوون لیره دا (کوردی) بهو (گیان) هی خوی گوتوه که ئا لهو (تین و تاوی) مه شخه لانی ئاگری په رته وت .

زتاب شعله خویش: له تاو په رته وی خوایی خوی . مه بهستی (کوردی) له (تین و تاوی شوعله) ی گری نووری خوایی (تی به ربوونه که ی) خویته تی که به ره وه ره بوونه به (په پیره) کردنی (قورئان) و (حه دیت) و (سوننه) وهک ئیسلامتی دروست و سو فییه کی شه یادی له هئو فیندا سووتاو، بهو تیشکه .

خویش: خۆ، خۆت مه بهستی له خودی گیانه گری تیبهر بووه که یه تی که لهو (گری) وه:

قوت: هیز .

نار: ئاگر، ئاور، ئاتهش .

شدت: توندوتیژی، تین و تاوی،

حر زن: تاوی گه رمیی پی بسینه - هی مونکیرهکان که بهو هیزی ئاگر و توندوتیژی هئو ئاگره (مونکیر) هکان بسووتینه له هئو فیندا بیان هینه وه سه ره ریگه ی راست .

هه م تاکه:

ئەم تاكە ھەلبەستە لە ھەوت بەندەكەدا (۸۰)یەمین و بەپیتی ئەم بەندی چوارەمە سێیەمین و شوپنی لە سەرچاوەكاندا بەم شێوەیە:

لە (ف، صا، مكا، ط، جم، نم/۱، با/۱، سجا، حم، ق/۳، ج)دا نییە و لە (ص)دا (۲۳)یەمین تاك و لە (گل/۶)دا (۲۴)یەمین و لە (گل/۳، گل/۵، گل/۸)دا (۲۵)یەمین و لە (مع)دا (۲۶)یەمین و لە (شح، ما/۱)دا (۲۷)یەمین تاك و لە (عن، نع)دا (۲۹)یەمین و لە (مس، ن، ه)دا (۳۲)یەمین تاکی ئەم ھەوت بەندەییە بەپیتی ئەم سەرچاوەیانە.

جیاوازییەكان:

منكرنرا لە (ص) دا نووسراو: (مشركانرا) ئەمەش یەك واتایی نییە. شعلە، لە (عن، ما/۱، مع) دا نووسراو: (مشعل) ئەمیش دەگونجی و جوانە و لە واتادا لە (شوعلە)كە بەهێزترە چونكە (مەشعل) (گرتی بەربوویی) و (شوعلە) تیشکی گرتی بەربوونەكەییە، لەبەر كەمی ژمارەیی ئەم سەرچاوانە لە تاكە ھەلبەستەكە سەرھەدا جیگیرم نەكرد.

خویش لە (عن، ما/۱، مع)دا نووسراو: (او) كە ئەمەش ناگونجی.

قوت، لە (عن، ما/۱، مع)دا نووسراو (شدت) كە ئەمەش پاش و پێشە.

شدت، لە (عن، ما، مع)دا نووسراو (قوت) دیسان پاش و پێشە.

واتای گشتی:

(كوردی) بەگیانە گرتی بەربوویی ئەقینە راستەقینەكەیی خۆی دەلێت:

ئەوانەیی كە (منكرن) تو بە تین و تاوی ئەو ئاگرەیی خۆت و هیزی ئاگرین و توندوتیژی گەرمایان ئاوقا بكە ھەتا بسووتین لە سزای (ئینکاری)یەكەیاندا و، یا بەشكو بێنە سەر ڕێگەیی راست و خواناسین و ئاین، چونكە ئەگەر ئەوانە (شفاعت)ی پێغەمبەریان بەرنەكەوئ ئەو ئاگرێ دۆزەخ لەوە دنیایش ھەر دەیانسووتینی و بەشی ئەوانە.

بەپیتی شارەزاییم لە شیعری (كوردی) وەھای بۆ دەچم كە ئەم تاكە ھەلبەستەیی نیشانە بێ بۆ (ھەوت رۆژ) مانەوھە قەومەكەیی (شوعیب)، پێغەمبەر (د.خ) لەناو گرتی ئاگرەدا، چونكە لە خوا یاخی بووبوون؛ بەتایبەتی كە لە تاکی ئاینەدا (مووسا) پێغەمبەر (د.خ) دەدوێت.

۸۱- موسی آسا: ھەرھەكو (مووسا) پێغەمبەر(د.خ) مەبەست لە گردبوونەوھكەیی ئەو پێغەمبەرەییە لەگەڵ جادووگەرەكانی (میسر) لەلای فیرعون.

بەرغم سحران: مەبەست لەوھە لەگەڵ توانایی ئەوانیشەوھ، ھیشتا ھەر بەسەریاندا زال بوو و، ژیری خستن و پەست و زەبوونی كردن.

ئا لێرەدا (واتە لە سەرھتای نیوبالی دووھەدا) (كوردی) یا لەگەڵ گیانەكەیی خۆیەتی و، یا روو بەخودی پێغەمبەری ئیسلام گوتوویەتی تۆش وەك مووسا

یك عصایی: (داردەستیک، گالۆكینك)

بەنفس اژدر زن: بەمالە بە خودی ھەژدیھادا، كە (نفس) ذاتە، خود، گیان، لەش، جەستە، تەن،

خودی مروّف پاراستنی بوونیتی هر شتیک وهک لیره دا مه بهست له و پارچه (په تک) انه به که جادوکاره کانی فیرعون فریپان دان و بوون به هژدیها .

اژدر: وشه به کی کوردیه، واته هژدیهادی زور گوره که ناگر له دهمیه وه پژاوه، وهک له ئەفسانه کۆنه کاندایا هاتوو، به لام لیره دا مه بهست له (داردهست) یا (گالۆک) هکه ی حه زره تی موسا بووه که فریتی داوه بۆ هژدیها جادوویه کان، ئەو دار دهسته بووته هژدیهادیه کی یا ماریکی مارخۆر و ماره جادوویه کانی هه لوشیون. و (کوردی) گوتویه: (یهک دار دهست به خودی ئەو ئەژدیهایانه دا بماله)

زن: پیپان دا بماله.

داستانی ئەم جادوگره ران و گالۆکه که ی موسا پیغه مبه ر له ئایه ته کانی ژماره (۷۵ - ۸۹) ی (یونس) و (۵۷ - ۷۶) ی (ط)، (۲۹ - ۵۲) ی الشعراء که به دریزی له (قورئانی پیروژ) دا گێردراوته وه.

ئەم تاکه:

ئەم تاکه هه لبه سته به پیتی سه رچاوه کانم له حه وت به نده که دا (۸۱) یه مین تاک و له م به ندی چوارمه دا (۴) یه مین تاکه و به پیتی شوین ئەم تاکه له سه رچاوه کانیدا به م جوړه به: له (صا، جم) دا نییه و له (ف) دا ش (۱۵) یه مین و له (ط، ق، ۳، مک) دا (۱۸) یه مین و له (حم، سجا) دا (۱۹) یه مین تاک و له (با، ۱، ج، نم) دا (۲۰) یه مین و له (ص) دا (۲۴) یه مین و له: (گل/۶) دا (۲۵) یه مین و له (گل/۳، گل، ۵، گل/۸) دا (۲۶) یه مین و له (سجا، ما/۱) دا (۲۸) یه مین دا و له (عن، ن، نع) دا (۳۰) یه مین و له (مس، ن، ه) دا (۳۳) یه مین تاکه ئەم حه وت به نده به و له هه مو سه رچاوه کانیشدا چونه کن و جیاوازیان تیا نییه.

واتای گشتی:

(کوردی) له م تاکه هه لبه سته یدا پرووی ده می کردوو ته وه پیغه مبه ر یان (گیان) ی خوئی که خوئی بکه ویت، وهک موسا پیغه مبه ر - د. خ -

که چۆن به گالۆکه که ی جادوو ه ساخته کانی جادوگره رانی فیرعونی میسری پوچ کردنه وه، ئاوه ها تۆش به و چه کی به هر مه ندیه ت له ئایه ته کانی قورئانی پیروژ ئاوا وهک گالۆکه که ی حه زره تی موسا بماله به ده روونی (مونکیر) هکاندا ده روونیان له و خشتوخالی بی بروایی و گومرایی پاک بکه ره وه بیانیه تیه سه ر ریگه ی راست و، یا یه کسه ر پرووی ده می له پیغه مبه ر کردوو که چۆن (موسا) ئەو موعجزانه ی دنه واند، تۆش ئەو پیغه مبه ری ئیسلام به گالۆکی به هیزی ئایات و حه دیث و کرده وه کانت هژدیهای ئەو مونکیرانه داپلۆسه، یا بۆ هاتنه سه ر ریگه یا بۆ ته فروتوونا کردنیان.

۸۲- ئەم تاکه هه لبه سته درێژدانه به داستانه که ی حه زره تی موسا - د. خ - له گه ل فیرعونی میسر و جادوگره ره کانی و، ره وکردنی ئەو پیغه مبه ره به خوئی و په ی ره ویکارانی له میسره وه بۆ سه ر زه مینی به لێن پتدراویان (فه لستین) له لایه ن خوای مه زنه وه و که ئەو ره وکارانه، که یشتنه

گوئی دهریای (سوور) حه زرهتی مووسا - د.خ - دیسانه وه گالۆک (عهصا) یه کهی مائی به ئاوی ئه وه دهریایه دا به فرمانی خوای گه وره له وشوینی گالۆک به (ئاو) مألینه که دا ئه وه دهریایه (در)ی دا و مووسا و پهیره ویکارانی له بهنی ئیسرا ئیلییه کان له وه (در)ه وه به وشکاییدا به ئاسوودهیی و بی کۆسپ په رینه وه وه له و کاته دا فیرعه ون که پتی زانیوو مووسا و نه وهی ئیسرا ئیلییه کان هه له اتوو به سوپا وه به دوا ی ئه وه ره و کردوو انه دا هاتبو وه گه یشته گوئی (دهریای سوور)، ویستی وهک ئه وان له وشوینی (در)ه وه که لیی په رینه ته وه، ئه ویش په رینه وه، به لام به په رینه وهی (جووله که کان) ئه وه (در)ی ئاوه هاته وه یهک و فیرعه ون و سوپایه کهی که وتنه بهر شه پۆل و گیزی دهریایه که و خنکان (کوردی) له م تاکه هه له بیهستی سه ره ویدا له م داستانه دوا وه دوا به دوا ی تاکه هه له بیهستی پدیشووی رووی کردوو هته وه (گیان)ی خۆی و فره موویه تی:

مست و مغرور کفرو بی باور: که ئه م وشانه ییش و اتایه کانیا ن ئه مانه ن:

کفر: خوانه ناسی را گه یینه ر، بی ئاینی، ناسوپاس گوزاری خوای مه زن.

(کوردی) له نیوبائی یه که می ئه م تاکه ی سه ره وه دا، ئه م روا له تانی وهک: (مهستی) و (مه غرووری) و (کوفر) و (بی باوه ر) یانه ی که له (فیرعه ون) و جادوو گه ران و دارو دهسته کهیدا هه مووی گرد کردوو نه ته وه، له گومرا و خوانه ناسانی سه رده مه که ی خۆی دهنگی له (گیان)ه که ی خۆی کردوو که ئه وان وهک چۆن حه زره تی مووسا (د.خ) گالۆکه که ی خۆی مائی به پرووی (دهریای سوور)، له خۆره لاتی میسر دا و، (در)ی به ئاوی دهریایه که دا و، خۆی و پهیره ویکاره کانی به و ناو (در)ه دا رسگار بوون، ئه ئاوه هایش (کوردی) به پیغه مبه ر یا به (گیان)ی خۆی گوتوو که تۆیش ئاوه ها بماله به شه پۆل (مه و ج)ی دهریای سووری، واته جیهانی تیا گومرا بوانی خوانه ناسه کاندایا بیان هینته سه ر ږنگه ی راست و بر وا کردن یا له ناویان بهرن... که فره موویه تی:

موج گرداب بحر احمر زن

بماله به شه پۆلی گه رداوی دهریای سوور دا، که:

گرداب: هه ر شوینی له ناو دهریا و پروباری گه وره و دهریا چه و گۆلدا که ئاوه که سوور بخوات و گیزیکی لوول خواردنی به ره و ناوه وهی بنکی ئاوه که دروست ده بی که هه رکه سی یا هه رشتی که وته بهر ئه وشوینه و، ئه و سوور خواردنی ئاوه به ره و ناو بنکی ئاوه که ئه و که سه یا ئه و شته به ره و بنکی ئاوه که راپیچ دهکات دهرتانی قوتار بوونی نامیتنی و ئه و که سه یا ئه و شته له ناو دهبات له و (گرداب)ه دا.

(کوردی) که به (گیان)ه که ی خۆی گوتوو تۆش (مووسا) ئاسایی بماله به شه پۆلی ئه و دهریایه دا بۆ ئه وهی (در) بوونه که ی ئاوه که بیته وه یهک و ئه و گومرا یانه بخنکیتنی له دهریای سوور دا. ئه و رسگار بوونی حه زره تی مووسا و جووله که کانی به په رینه وه یان له دهریای سوور و خنکانی فیرعه ون و له شکره که ی له دهریایه که دا که سه رکه وتنی (حهق) بووه به سه ر پووچی

گومراو خوانه ناساندا له (تهورات) و له نایه ته کانی: (۱۳۶) ی سوورتهی (الاعراف) و (۹۰) ی سوورتهی (یونس) و (۱۰۳) ی (الاسراء) وه (۷۵ و ۷۸) ی (طه) و (۶۲، ۶۶) ی (الشعراء) و (۳۹، ۴۰) ی (القصص) و (۵۵) ی (الزخرف) و (۱۷ و ۲۴) ی (الدخان) و (۳۸، ۴۰) ی (الذاریات) قورئانی پیرۆزدا باس کراون، که (کوردی) دیاریی ئه و کاره ساته ی کردووه له م کاره ساته ییدا و به پیتی ریتبازی صوفیانه و خواناسیی.

ئهم تاکه:

ئهم تاکه هه لبه سته به پیتی ئه وهنده سه رچاوه یه ی که له سه ری به ده ستم هیناون له م (حهوت به ند) هدا (۸۲) هه مین تاک و بۆ ئهم به ندی چواره مه تاکي پینجه مینه.

ههروه ها شوینی ئهم تاکه هه لبه سته له سه رچاوه کانییدا به م چۆره یه که:

ئهم تاکه له سه رچاوه کانی: (ف، ص، صا، مک، شح، مع، حم، جم، نم، ما، سجا، با، ق/۳، ج، ط) دا نییه و له سه رچاوه کانی: (گل/۶) دا (۲۶) یه مین تاک و له (گل/۳، گل/۵، گل/۸) دا (۲۷) یه مین و له (عن، نع) دا (۳۱) یه مین تاک و له (مس، ن، ه) دا (۳۴) یه مین تاکي ئهم به ندی چواره مه یه.

جیاوازییه کانی:

مغرور، له (مس، عن، ن) دا نووسراوه (مغرور) ئه میش ده گونجی.

خواستیاری (کوردی) له م تاکه هه لبه سته ییدا خنکاندنێ که سانی وه ک فیرعه ون و له شکره که یه تی و مه غروور و کافرو بی باوه (پ) وه ک خنکاندنه که ی فیرعه ون و سوپایه که ی له ده ریای سووردا... ئه شی مه به سته ی له داواکردن بی له پیغه مبه ری ئیسلام که ئه وانه ی بۆ بکات.

۸۳- ئهم تاکه هه لبه سته نیشانه یه بۆ نه هاتنه سه ر یتگی خوانه ناسیی به ره ی چه ند پیغه مبه ریک که خوا هه ریبه که یانی به چۆره سزایه ک له ناوبردوون؛ چونکه په پیره ی فه رمووده ی پیغه مبه ری خۆیانیا نه کردووه.

داستانی ئه و له ناوچوونانه و چۆری له ناوبردنه کانیان له په راوییه کانی (داستانی پیغه مبه ران: قصص الانبیاء) دا له (تهفسیر) هکاندا به دریتی نووسراون و نیشانه ییشیان تیا کراوه بۆ ژماره ی ئه و نایه تی قورئانی پیرۆزی که له باره ی ئه وانه وه یه له په راوییه ئاینیه کاندا ناوبراون.

گمراهان را: گومرایه کان، یتگی راستی خواناسی و خواپه رستی بزکردووه کان مه به ست له و گومرایانه ئه و کۆمه له خه لکانه ی کۆمه لگایه کانی پیغه مبه ران: (نوح) و (هوود) و (صالح) و (لوط) ه - د.خ - که په پیره ی فه رمایشی ئه و پیغه مبه رانه یان نه کردووه و نه هاتوونه ته سه ر یتگی خواپه رستی.

به زلزله به (بوومه له رزه) خاکی به ره ی هه ردوو پیغه مبه ر (صالح) و (لوط) د.خ - دا (ته پیوه) ی زهوی و ئاواپییه کانیان ویرانی و نوقوم بوون.

طوفان: لافاو - که هه لسانی لیشاوی ئاوی زۆره به راده یه ک که سان و گیاندارانی ئه و شوینه

لافولتداوه، هه موو بهدم شه پۆلی ئه و ئاوه وه بخنکین.

له م ناوهینانی (لافاهه) هیش مه بهستی له لافاهه مه زن و به ناویانگه که ی سه رینی چه زره تی (نوح) - د. خ - یه که خه لک ئامۆژگارییه کانی ئه و پیغه مبه ره یان وه رنه ده گرتن و سه ریچییان لی ده کردن و خوای گه وره ش فرمانی د به وا پیغه مبه ره که که شتییه مه زنه که ی خۆی دروست بکات و په پیره وی کاره کانی خۆی خسته ناویه وه و کاتی لافاهه که هه ستا هه موو گومرپه یه کان خنکان و پاش نیشته وه ی لافاهه که، ئه و که شتییه به سه ر شاخی (گووتی: جوودی) یه وه گیرسایه وه که ده که و پته کوردستانی ئیسته ی تورکیاوه و بۆ یه که م جار له میژووی دوای لافاهه که وه له وه به شه کوردستانه مانه وه مرۆف جیا بوونه وه به جیهاندا.

سنگ باران: به رد بارین به سه ر هه ردوو گه لی چه زره تی (صالح) - د. خ - که (ثمود) یان پی گوتراوه وه هه روه ها چه زره تی (لوط) پیغه مبه ر - د. خ - که (سدوم) یان پی گوتوون و، خوای گه وره له سزای یاخیبوون له و پیغه مبه رانه یاندا به (به رد به سه ردا بارین) ئه و گومرپا و یاخیبانه ی له ناو بردوو ه.

باد صرصر زن: ئاوقای (با) ی (صرصر) یان بکه.

له مه ییش مه به ست نه هیشته ی گه له که ی چه زره تی (هود) پیغه مبه ر - د. خ - یه که نه هاتنه سه ر ئه و پیگه راسته ی که پیغه مبه ره که یان پینومایی نه کردن و خوا له تۆله ی ئه و سه ر ره قی و گومرپه ییه یاندا ئه و قه ومه که ناوی (عاد) بوو به (با) سارد و سه ر (صرصر) هه که ی له ناوی برد - وشه ی (صرصر) له سارد سارد، یا (ساردو سه ر) هه یه. (کوردی) له م تاکه هه لبه سه ته یدا و له زۆربه ی تاکه هه لبه سه ته کانی ئه م به ندی چواره مه یدا له وانیه که ده نگی له (گیانی خۆی) کردوو ه یا رووی ده می کردوو ته پیغه مبه ری ئیسلام - د. خ - به شپوه ی (گیانا) واته ئه ی گیانه که م له باره یدا تکاکار بووه که، له هه مان کاتدا نیشانی بۆ ناوه پۆک و بیرورا و کاره ساته کانی ناو به ندی پیتشو (به ندی سییه م) یش کردوو ه که له و به ندی پیتشو وه دا (کوردی) هه ر خودی پیغه مبه ره که مانی هه ر جاره ی به شپوه یه ک و به ناوی پیغه مبه ری که وه، یا له گه ل ناو بردنی پیغه مبه رانی تردا و له کات و شوینی جیا جیا دا پیغه مبه رمانی به یاد کردوو ته وه وه هه ر جاره ی تکای خواستیکی لی کردوو ه و، به پنی پیویست بیرورای گونجاوی بابه تیانه ی تیدا راگه یاندوون.

ئوه تا (کوردی) لیره شدا تکا و خواستی هینانه وه دیی هه مان (موعجیزه) کانی ئه و پیغه مبه ره ناویراوانه ی لی ده کات بۆ به نه برکردنی گومرپا و خوانه ناس و یاخیبووان له فه رمایشته کانی خوای گه وره و بۆ هینانه وه ی ئه وانه بۆ خواپه رستی و چاکه کاری و شاره زایانه له داستانه کانی ئه و پیغه مبه رانه و گه له کانیان و چۆنیتی سزادانیان به جوانی و به یه که وه به ستنه وه یه کی وه ستایانه وه راگه یاندوون.

به دووریشی نازانم که (کوردی) له به هائییه کان به ته نگ هاتی و مه بهستی له سزادان و له ناو بردنی ئه وان بیت به پتجه وانه ی ئه وانه وه که له تینگه یشته وه لایان و بووه یا لایان وه هایه

که گوايه ئەم حەوت بەندە بۆ (بە هائۆللا)یە، بە لآم ئەووە راست نییە و بۆ پیغەمبەرە.
ئەم تاکە:

ئەم تاکە هەلبەستە بۆ ئەم حەوت بەندە (٨٣)یەمین تاک و بۆ ئەم بەندی چوارەمە شەشەمین تاکە و بە پیتی شوینی ئەم تاکەیش لە سەرچاوەکاندا ژمارەکەى بەم چەشنەیه:
ئەم تاکە لە سەرچاوەکانی (با/١، ج، جم، حم، سجا، صا، ط، ف، ق/٣، مک، نم/١)دا نییە و لە (ص)دا (٢٥)یەمین تاک و لە (گل/٦)دا (٢٧)یەمین و لە (گل/٣، گل/٥، گل/٨، ما/١، مع)دا (٢٨)یەمین و لە (شح)دا (٢٩)یەمین تاک و لە (عن، نع)دا (٣٢)یەمین و لە (مس، ن، ه)دا (٣٥)یەمین تاکە و لە هەموو سەرچاوەکانیشدا چونیکەو جیاوازییان لە نیتوان ناوەرۆکی ئەم تاکەدا نییە.

واتای گشتی:

ئەم تاکە ڕوو بە گیانی خۆی یا پیغەمبەری ئیسلام - د.خ - یە که گومراییەکان وەک گەلانی پیغەمبەرانى پیشووتر که سەرپیتچییان لە فرمایشتی خوا کردوو بە دەردی ئەو گەلانیە بچن.

٨٤- ضربت از تو:

ضربت: دەستوێشانندن، داپلۆسانندن، پیامالین، لیدان، کوتاندن...

از تو: لە تۆوە، بە ئارەزووی خۆت، لە دەسلاتی تۆدا مەبەستی لەوێهە که لیدانەکە بە دەست پیغەمبەرە.

تن از تو: ئەم (تو)یە پیغەمبەرە.

تن: لەش، جەستە

از تو: ئەمجارەیان ئەم (از تو) بە واتای (لە تۆوە) نەهاتوو بەشکو بەواتا و مەبەستی (هی تۆیە) دەربردراوە - واتە لە شیش هەر هی خۆتە ئەى پیغەمبەری ئیسلام - د.خ - .

(کوردی) لەم تاکە هەلبەستە یەکەمەدا (لیدان و داپلۆسین)ی خستوووتە دەست خۆدی پیغەمبەر لە هەمان کاتدا (لەش) و (گیان)یشی هەر بە هی ئەو پیغەمبەرە داناوە که بە ئارەزووی خۆی دەسکارییان بکات و لە ئاستی ئەودا سەری پتووە نییە و لە ناخووە ئامادەى خۆبەختکردنە لە ڕیگای ئەو پیغەمبەرە خۆشەویست و رینوماکارەیدا، گوێ لە مستە و بەرفرمان و دەربارە.

تا ئێرە لیکدانەوێ نیوبالێ یەکەم بوو، لە نیوبالێ دووهدا هەر (کوردی) لە سەر هەمان رای تاکی یەکەمی سوورە که:

خواه شمشیر: ئەگەر دەتەوێ بە شمشیر و - لێردا ئەو پیغەمبەرەى سەرشک کردوو که ئەو لیدانی لە سەر (گیان)ی (کوردی)یە که بە هی پیغەمبەری داناوە چونت ئارەزوو لێیە یا دەتەوێ دەیدەیتە بەر شمشیر بیدە.

خواه خنجر زن: دیسان سەرشککردنێکی دیکەیتە بۆ پیغەمبەر که ئەگەر دەتەوێ بەر (شمشیر)ی بده و، یا بە خنجر دای دروو، که ئەمەش پێ داگرتنتره که سەری خۆی

(کوردي) به شمشير ليدان، يا بهر خه نجردان پي خوشه، نه وهنده به فرمان و گوي رايه له بق نهو پيغهمبهره ره بهره. ههروهها مه بهست له ليداني گومر ايانه. نه م تاكه:

نه م تاكه هه لبهسته (۸۴) يه مين تاكي نه م كهوت بهنده به له م په راوييه دا ده بيته كهوته مين تاكي نه م بهندي چواره مي نه م په راوييه.

به لام شويني نه م تاكه له سه رچاوه كانيداو ژماره كه ي به م جوړه يه:

نه م تاكه له سه رچاوه كانی (صا، جم) دا نييه و له (ف) دا (۱۶) يه مين تاكه و له (ق/۳) دا (۱۷) يه مين و له (ط، مك) دا (۱۹) يه مين و له (حم، سجا) دا (۲۰) يه مين تاك و له (با/۱، ج، نم/۱) دا (۲۱) يه مين و له (گل/۳، گل/۵، ما/۱، گل/۸، مع) دا (۲۹) يه مين تاك و له (شج) دا (۳۰) يه مين له (ص) دا (۲۶) يه مين و له (عن، مع) دا (۳۳) يه مين و له (مس، ن، ه) دا (۳۶) يه مين تاكي نه م بهندي چواره مي يا نه م كهوت بهنده به و له (گل/۶) دا (۲۸) يه مين تاكه.

جياوازي:

ضربت، له (نم/۱، با/۱، حم) دا نووسراوه: ضربت نه م يه هه ليه و ناگونجي.

ضربت، له (ن) دا نووسراوه (خریت) نه م يه هه له و له نكيه.

تن، له (مك، ط، ج) دا نووسراوه (دل) كه نه م يه ناگونجي؛ چونكه (دل) به شيكه، نه م تاكه له له ش كه واته

(تن) به جيترو واتا فراوانتره كه گوترا (له ش) دلش ده گريته وه و له (۲۱) سه رچاوه ي نه م هه لبه سته دا (تن) واته (له ش) نووسراوه، كه واته (دل) ه كه بق تيره ناشي.

واتاي گشتي:

(کوردي) گوي له مستيي خوي به رامبه ر به پيغهمبهر راگه ياندوه، ليدان به ده ست خوشه، چونكه له ش و گيانيش به ده ست خوته و چونت بویت به شمشير يا به خه نجر، ليره له گومر ايان بده بق هاتنه وه سه ر ريگه ي راستي يا وهك پيغهمبهره كانی تاكي پيشوو له ناويان به ره.

۸۵- تو شه تخت: تو پادشای سهر تهختي.

شه: پادشای

واته نه ي پيغهمبهر - د.خ - تو پادشای سهر نه و تهخته ي كه:

(ما عرفناك) ي: (نه مان ناسيوي).

نه م (وشه ليك دراو) ه ي (ما عرفناك) ه نيشانه به بق نه و فرموده ي خودي پيغهمبهر:

«سبحانك ما عرفناك حق معرفتك...».

واته نه ي خوي گه وره پاكزي و به رزي و بالادهستي، هه ر بق خودي (ذاتي) پاكي تو به كه نه ي خوايه نيجه تو مان وهك نه و راستي به بووني خوته نه مان ناسيت كه وا شاياني تو بيت.

كه واته (کوردي) گوتوو به تي نه ي پيغهمبهر تو پادشای سهر تهختي فرمايشي پيروزي (ما عرفناك) يت و له كاتيكا كه نه و هند پادشايه كي مه زني كه واته ده:

بر تر زن: خټو ته که ت له سه روو گونجاوی و له ژووره وی توانایی جټبه جټکړدنه ووهه هل بده، چونکه تو (رحمه للعالمین)ی و دسه لاتی نه ووت هیه و له بارتا هیه نه ووت پی بکړیت به هژی نه و خوا به دروستی وهک شایانی خژی دهناسیت و به شیوهیه ک (په ی)ت به و راستییه برد که بوو یته کو تاییه پنه به پیغه مبه ریتی، چونکه هه موو پیو یستییه کت تیا گرد بووه ته وه وهک له تاکه هه لبه سستی ناینده داو ناوه رڼکی نه م تاکه ی سهروه روونتری دهکاته وه و له ویدا دريژه به می نیره ددهات.

نه م تاکه:

نه م تاکه هه لبه سته ی سهروه له م (حهوت به ند) دا (۸۵) یه مین و به پیی نه م به ندی چواره مه، تاکی هه شته مینه و شوینی نه م تاکه له سه رچاوه کانیدا به م شیوهیه یه:

نه م تاکه له سه رچاوه ی (صا، جم) دا نییه و له (ف) دا (۱۷) یه مین تاکه و له (ق/۳) دا (۱۸) یه مین و له (ط، مک) دا (۲۰) یه مین و له (سجا، نم/۱) دا (۲۱) یه مین و له (با/۱، ج) دا (۲۲) یه مین تاک و له (ص) دا (۲۷) یه مین و له (کل/۶) دا (۲۹) یه مین و له (کل/۳، گل/۵، ما/۱، گل/۸، مع) دا تاکی (۳۰) یه مین و له (شح) دا (۳۱) یه مین و له (عن، نع) دا (۳۴) یه مین و له (مس، ن، ه) دا (۳۷) یه مین تاک نه م حهوت به ندهیه و جیاوازی له ناوه رڼکی نه م تاکه دا نییه له سه رچاوه کانیدا و له هه موواندا چونیه که:

واتای گشتی:

نه ی پیغه مبه ر - د.خ - تو که پادشای سه رتهخت نوشینی، دسه لانت نه وهنده زرو فراوانه نه م خپوه تی ناینی ئیسلامه پیروژه تان نهک هر له ناستی ئیسته ی (سه رینی کوردی) دا به شکو له ناستی به رتر و پیشتردا له پله ی گونجاوی و شیاوی و، رهوایی، تریندا بق هه لدا، بلاوتری بکهروه به جیهانی بوونیتی فراوان و پان و به رینتردا نه و توانایی و دسه لاته ت هیه، چونکه هر تو بووی که رووت کرده وه خوی مهن و فه رمووت نه ی خوی مهن و پاکژترین، ئیمه ی مروف هیشتا نه وهنده ی شایان و پر به پری ذاتی پاکت و به راستی تو ناسین بی، هیشتا به و ته واییه نه مانناسیویت و تو یهک نه وهنده به قوولی خوات ناسیوی، یارای نه ووت هیه نه م خواسته تکا کاریه ی منت پی به جی به نیریت، له تاکی ناینده شدا دريژه ی به م بیره داوه.

۸۶- شاهباز: شای بازان، مبه سته له په سندی و پیروزی نه م بالنده یه که (کوردی)

چواندوویه تی به پیغه مبه ر، له پیشتر له رواله تی پیروزی (باز) دواوم.

نشیمن: نیشنگه، ولات، شوین.

قدسی: پاکژی و پیروزی، ههروه ها نیشانه یه شه بق فه رموده (حه دیث) هکانی خودی پیغه مبه ر و، به تاییه تی نه وانه یان که پر به پری نایه تی قورنآن که به (حه دیث قودسی) ناسراون، وهک (کوردی) پیغه مبه ر به شابازی نیشنگه ی نه و حه دیته قودسیانه ناساندووه.

تا سر: تا سر، که مبه سته له هه ره به رزاییه (تاکو، تاوهکو، هه تاوهکو) نه و به رزترین شوینه.

برج: کۆنگره، که لوو.

لامکان: له پرووی زمانی و فەرهنه‌نگیهوه به واته (به‌بی جی و شوین)، به لام له پرووی مه‌به‌ست و ئاینیهوه زارگوت (اصطلاح) یکی تاییه‌تی خواناسی و، یا رواله‌تیککی خواییه که خوای مه‌زنه، له‌که‌ل ئه‌وه‌شدا له هه‌رچی بوونیتی هه‌یه له خودی خواوه‌یه و هی خوایه به‌لام له‌لایه‌نی ئاینی و صۆفیه‌رییهوه (خوا) به: (بی جی و بی شوین) واته (لا مکان) ناوبراوه، چونکه له ته‌نیا یه‌ک ساتدا، له هه‌موو شوین و جیگه‌کانی بوونیتییهوه ئاگاداری هه‌موو شتیکیتی بۆیه به (بی جی): لامه‌کان) یش ناسراوه.

(کوردی) ئه‌و (ئاسۆ) یانه (ئافاق) و پان و به‌رینانه‌ی بۆ پیغه‌مبه‌ری ئیسلام ئه‌وه‌نده به‌پروویه‌ریکی بچووک رچا و کردوون که به‌ماوه‌ی (هه‌ناسه‌ی بورج) یک ناو نووس کردووه. و بۆیه فەرموویه‌تی

پر زن: بفره، په‌رواز بکه له‌و (ئافاق) ه ناوبراوه‌دا ئه‌مه‌ش جاریکی که، (داننان) ی کوردی به‌پاستی و بوونی (میعراج) که پیغه‌مبه‌ر له کاتیککی هه‌ره که‌مدا چووه (میعراج) و له باره‌گای خوای مه‌زندا دوا (بیستن) و (گوتن) گه‌رایه‌وه و بۆیه ئه‌و (ناو بوونیتییه) به‌ربلاوه‌ی به په‌روازکردنیککی تا کو سه‌ر (بورج) داناوه که به‌گویره‌ی توانایی پیغه‌مبه‌ر ئه‌و هه‌موو شوینه (لا مکان) ه فراوانه‌ی کورد گوته‌نی ئه‌وه‌نده به‌ته‌سک و نزیک راگه‌یاندووه هه‌روه‌ک بلی (ریگه‌ی کانیه‌ی) و (پیشی ناوته‌سه‌ر). یا وه‌ک چۆن ئه‌و شوینی بوونیتییه مه‌زنه له هه‌مان کاتدا خوای لێیه ئاوه‌هایش پیغه‌مبه‌ر - د. خ - ئاگه‌دار و په‌یوه‌ندیداره که له هه‌مان کاتدا که خوای لێیه.

ئهم ئاگاداری و په‌یوه‌ندییه‌ش نیشانه‌یه بۆ بوونی ئه‌و (یه‌کبوونیتی - الاتحاد) ه صۆفیه‌رییه‌ی که له‌مه‌وبه‌ر به‌دریژی لپی دواوم و که توانایی پیغه‌مبه‌ر له‌و راده (زه‌به‌نگه) یه‌دا بی، ده‌بی ئه‌و (ئافاق) ه فراوانه له هانای چا و به‌ربلاوتر ده‌بی و هه‌ر له‌م بیروبروا و بۆ چوونه‌وه‌یه که (کوردی) مان ئاوا به‌و پیغه‌مبه‌ره‌دا راپه‌رمووه و، ئه‌مه‌ش به‌ قوولایی رۆچوونی خودی (کوردی) ده‌گه‌یه‌نی له‌و (اتحاد) ه صۆفیه‌رییه.

بیر بۆ ئه‌وه‌ش ده‌چیت که (کوردی) وه‌ک دلی به‌خه‌لقانی گومرا و یاخیبووان له فەرمايشی خوا، سووتایی که ئه‌و که‌سانه له په‌یره‌ویکردنی ده‌قه ئاینیه‌کان و له خواناسی و له خوا په‌رستی دوور که‌وتوونه‌ته‌وه و پرۆسته‌ی براییه‌تی و خۆشه‌ویستی ئاینیان له نینواندا پچراوه و په‌رت و بلاو بوونه‌ته‌وه له یه‌کتر، بۆیه ئه‌وه‌تا وه‌ک ناچاریک هانای بۆ ئه‌و پیغه‌مبه‌ره ره‌به‌به‌ر و خۆشه‌ویسته‌ی بردووه و تکاکار و خواستیارێ ئه‌وه بووه له‌و پیغه‌مبه‌ره که به‌دئسۆزی خۆی، موعجیزه ناسایی وه‌ک موعجیزه‌ی چوونه میعراجه‌که‌ی ئه‌و خه‌لکه گومرا و له ریگه لاداوه، به‌هه‌روه‌ری به‌خۆداچوونه‌وه و هاتنه‌وه سه‌ر ریگه‌ی راست بکات.

لێره‌شدا پراکردنی (کوردی) به‌بوونی (گیان) و توانایی له راده به‌ده‌ری (گیان) ئاشکرا ده‌بی، که (گیان) هه‌ر ده‌مینی ئه‌گه‌رچی له‌شی ئه‌و گیانه بووینته‌وه به‌خۆل و که‌واته ئه‌م

خوستانه‌ی (کوردي) له پيغه‌مبەر له‌بەر هتيزی بروايه‌وه به بوون و مانه‌وه و توانايی (گیان) ئەم تاکه:

ئەم تاکه هه‌لبه‌سته به‌پیتی ئەمه‌نده سه‌رچاوه‌یه‌ی که له سه‌ر ئەم (حه‌وت به‌نده) ده‌ستم که‌وتوون ده‌بیته تاکی (٨٦) یه‌مین و بروام وایه که سه‌رچاوه‌ی تر ئاشکرا بکړین که تاکه هه‌لبه‌ستی تری ئەم (حه‌وت به‌ند) هیان تیا بێ و ئەو سایه ئەم ژماره‌ی (٨٦) یه‌مین زۆرتر ده‌بێ. به‌م پێیه‌یش ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه. له‌م به‌ندی (چواره‌مین) هه‌دا ده‌بیته (٩) یه‌مین تاکه. هه‌روه‌ها ئەم تاکه هه‌لبه‌سته له‌سه‌رچاوه‌کاندا شوینی له‌حه‌وت به‌نده‌که‌دا به‌م جوهره‌ی دواییه:

ئەم تاکه هه‌لبه‌سته له‌سه‌رچاوه‌ی (صا، جم) دا نییه و له (جم) دا (١٧) یه‌مین تاکه و له (ف) دا (١٨) یه‌مین و له (ق/٣) دا (١٩) یه‌مین و له (ط، مک) دا (٢١) یه‌مین تاک و له (سجا) دا (٢٢) یه‌مین و له (با، ١، ج، نم/١) دا (٢٣) یه‌مین و له (ص) دا (٢٨) یه‌مین و له (گل/٦) دا (٣٠) یه‌مین و له (گل/٣، ٥/گل، ٨/ما، ١/مع) دا (٣١) یه‌مین و له (شح) دا (٣٢) یه‌مین تاک و له (عن، نع) دا (٣٥) یه‌مین و له (مس، ن، ه) دا (٣٨) یه‌مین تاکی ئەم حه‌وت به‌نده‌یه

جیاوازیه‌کان:

برج، له سه‌رچاوه‌کانی: (عن، گل/٣، ف، نم/١، سجا، جم) دا نووسراوه (اوج) که مه‌به‌ست له (هه‌ره به‌زایی)، یا (دوو‌ترین شوین) ه که (مانگ) تیا بێ به‌و دوو‌راییه‌یه له (زه‌وی) یه‌وه و ئەمه‌ش ده‌گونجی، به‌لام (برج) به‌جیتره.

واتای گشتی:

ئە‌ی شابازی نیشته‌گی پاکژی و پیرۆزی و تیزره‌و له راگه‌یانندی (حه‌دیشی قودسی) یه‌کانندا که هاوواتای پره‌په‌رن له‌گه‌ل ئایه‌ته فه‌رمووده‌کانی خوای گه‌وره، له قورئانی پیرۆزدا، ده‌سا (بفره) هه‌تا سه‌ر (بورج) ی (لامه‌کان) که له هه‌ره شوینیکه باره‌گای خوای لێیه و ئەو خوایه‌ی شوینیکی تاییه‌تی بۆ نییه، به‌و تواناییه‌ی خۆت فریای ئیسلامه‌کانت بکه‌وه.....

٨٧- ای که داری: ئە‌ی ئەوه‌ی که هه‌ته، (مه‌به‌ست له پيغه‌مه‌ر) ه و هه‌روه‌ها مه‌به‌ستیشی له (گیان) ه‌که‌ی خۆیه که له تاکی یه‌که‌مدا به (جانا) واته (ئە‌ی گیان) پرووی ده‌می تێ کردوه، یا مه‌به‌ستی له هه‌ر (ئیسلامیکه)

هوای دلبر ما: هه‌وای دولبه‌ری ئیمه.

دلبر: دلخواز، دلبه‌ند، خۆشه‌ویست.

ما: ئیمه.

واته ئە‌ی پيغه‌مبەر، (ئە‌ی گیانه‌که‌ی خۆم) ئە‌ی هه‌ر ئیسلامیک، ئە‌ی ئەوه‌ی که تۆ هه‌ته، (گیز لیبوون)، ئاره‌زووکردن و، خۆشه‌ویست و دلبه‌نده‌که‌ی ئیمه‌ت هه‌یه.

لێره‌دا ئە‌گه‌ر (کوردي) پرووی ده‌می له (گیان) ی خۆی بووینت، ئە‌وا ئەو خۆشه‌ویست و دلبه‌ند و ئاره‌زووکاره‌ که (دلبر) ه، ئە‌وا ئەم دلبه‌ره خۆدی پيغه‌مبهره. خۆ ئە‌گه‌ر پرووی ده‌می له

پيغه مېر يا له هر ئيسلاميك بووي، لهم تاكه هه لېهسته يدا ئهوا ئه و (دلبر) مېهست له خواي گوره يه .

له نيويالي دووهي ئه م تاكه دا رووي ده مي كردووه ته ئه و (پيغه مېر) يا هر ئيسلاميك (گيان) ي خودي خوي (كوردى) و ئه و نده بيان توانا و ده سه لاتدار ده بيني كه پتي گوتون .

نقش مهرش: (نه خشي خو شه ويستي ئه و).

جوانكاري: به رينووسي كو ن وشه ي (مهر) به شيويه (مهر: مؤر) و، (مهر: خو شه ويستي) يش ده خو يندريته وه، به كار هيناني وشه يه كي ئاوه ها كه دو و اتاي جيا جيا بدات له رووي ده ستووري ويژه ي كونه وه جوانكاريه كي په سنده ي ويژه ييه .

ئه مجا (كوردى) خواستويه كه ئه و، (مهر) ي بوونه ئيسلاميه .

مهر: خو شه ويستي پيغه مېر يا خو شه ويستي ئيسلامه تيه:

لېكدا نه وه:

به هر دلي بر زن: به هر دلېكدا بده . مېه ستي له وه يه ئه م مؤره به هر دلېكدا بني، يا هر دلېكي پي مؤر بكه، چونكه جاران له جيگه ي (ئيمزا) كردن يا به (په نجه مؤر كردن) ناميري (مؤر) به كار هينراوه كه ناوي كه سه كه ي به شيويه كي تا ييه ت وه يا سالي له دا يكو ونيشي له گه ل نازنا و يشيدا له و مؤره هه لكه نراوه .

هه روه ها مېه ستي له وه بووه كه به نه خشي خو شه ويستي هه ر دلېك برا زينه روه و ئاوه داني بكات .

ئه م تاكه:

ئه و تاكه هه لېه سته به پتي سه رچا وه كان (٨٧) يه مين تاكي ئه م كه وت به نده يه و (١٠) يه مين تاكي ئه م چوار به نده يشه .

به لام شو يني ئه م تاكه به پتي سه رچا وه كان ي له (صا، جم) دا نييه و له (ف) دا (١٩) يه مين و له (ص) دا (٢٩) يه مين تاك و له (ق/٣) دا (٢٠) يه مين و له (حم، ط، مك) دا (٢٢) يه مين و له (سجا) دا (٢٣) يه مين و له (با/١، ج، نم/١) دا (٢٤) يه مين و له (گل/٦) دا (٣١) يه مين و له (گل/٣، گل/٥، گل/٨، ما/١، مع) دا (٣٢) يه مين تاك و له (شح) دا (٣٣) يه مين و له (عن، نع) دا (٣٦) يه مين و له (مس، ن، ه) دا (٣٩) يه مين تاكه له م كه وت به نده دا .

جيا واز يه كان:

دلبر ما: له (عن، ف) دا نووسراوه (شاهد ما) كه هه مان و اتا ددات و ده گونجتي:

واتاي گشتي:

كوردى له م تاكه هه لېه سته يدا رووي ده مي له پيغه مېره ي ئيسلام يا له هر ئيسلاميكى هاودلي خوي يا له (گيان) ي خوي كردووه كه ئه ي ئه و كه سه ي توش هه واي خو شه ويستي دلخواز كه ي منت هه يه ده سا توش به مؤري خو شه ويستي خوت دلي هه ر كه سيكي تردا شه قلي خو شه ويستي بكه له پيناوي ئيسلامه تيدا .

لهم جوړه بیروباوهری ناو ئهه تاکه له تاکه هه لېهستی ناپندهشدا درېژهی ههیه .
 ۸۸- ئهه تاکه ئهگهرچی وهک درېژه پیدانیکه به ناوهریوکی تاکه هه لېهستی پیشوو، به لام وهها پی دهچی که ههر رووی دهمی له ههر ئیسلامیک یا له (گیان)ی خوئی بیټ و فهرموویهتی بهرهء معنوی کز و برگیر: بههره و پیت و بیروزیی (حقیقی) راست و دروست له وهوه وهربگره .
 ئهه وشهیی (مهعنهوی)یه به لای ئاینی و صوفیگه رییه وه تایبه تمه ندیه کی نوپی ههیه که له واتادا دژی وشهیی (مهجازی)یه و له رووی واتاوه مه بهست له ناوه ویی (باطن)یه و دژ به وشهیی (ظاهیری)یه و به لای زورینه وه دنگدانه له هیزه نهینیه خواییه کان و له شوینی تردا لهم وشهیی (مهعنهوی)یه به درېژی دواوم لهم په راوییه دا . که مهعنهوی وشهیه که له غهیری مهعناهی حقیقی خویدا به کار بهینریت و به لام لهم یا له لایه نه وه نیسبه تیکی مهعناهی ئه صلیبه که یه وه ههیه .

(کوردی) فهرموویه تی ئهه بههره ی مهعنهوی له:

کز و برگیر: له وهوه وهربگره، واته لهو خو شه ویستی و میهره بانیه وه لهو نه خشبوونی دل و ناوهدان بوونیه وهیه و (مور) کرانی خو شه ویستی وه، له دهقه بالا و په سند و مرو قایه تییه جوانه کانی ئیسلامه وه، وهربگره به رادهیه که بهو بههره وهرگرته ئه وهنده به هیز بیی که بتوانی: رستم زال و مشت عنتر زن: (رستم زال) و مسته کوله (سیخورمه) له (عنتر) و له خودی روسته می زالیش بده . که مه بهستی له وهیه وهک له کورده واریدا باوه ده لئین: (شا به سه پانی خوئی نازانی) و، (کوردی) یش مه بهستی له وهیه که بههره ی مهعنه وییه که له دهقه ئیسلامیه کانه وه و، یا له پیغه مبهری رابهری ئیسلام وهربگره و ئه وسایه، بی خه م به، دهگه یته رادهیه که له (رستم زال) بدهو خوئی پیاده لئی مه ترسه و مشت له (عنتر) یش بده که دوو پالوانی به توانان و ئهه تواناییه یی (کوردی) مه بهست له توانایی وهرگرته ی مهعنه وییه . کزو: له وهوه، واته له ئیسلامه تی یا له خودی پیغه مبه ره وه بههره وهربگره .

برگیر: وهربگره، بههره وهر بیه، به دهست بهینه، پیی بگه .

مشت: مست و مشت، مسته کوله، سیخورمه، چه په لاک .

عنتر زن: واته مشتی لی ده، پیای ماله، دای پلوسه .

عنتر: پالوان و هوژیکی به هیزی (عاره ب)ه، به نازایه تی له چند جهنگیکدا ناوی دهرکردووه، داستانی دلاری و دلخواری له گه ل (عبله) ی دلخواریدا به ناوبانگه (عنتره کوری شه داد) له سالانی ۵۲۵ - ۶۱۵ ز دا ژیاوه .

ئهه تاکه هه لېهسته له سه رچاوه کانی (ن، ف، صا، مک، ط، حم، نم/۱، با/۱، سجا، جم، ما/۱، ق/۳، ج) دا نییه و له (ص) دا (۳۰) یه مین تاک و له (گل/۶) دا (۳۲) یه مین و له (گل/۳، گل/۵، گل/۸، مع) دا (۳۳) یه مین و له (شح) دا (۳۴) یه مین و له (عن، نع) دا (۳۷) یه مین و له (مس، ه) دا (۴۰) یه مین تاکی ئهه حهوت بهنده یه به پیی ئهه حهوت بهنده (۸۸) یه مین و له بهندی چوارمه دا (۱۱) یه مین تاکه .

جیاوازیبهکان:

کزو، له (مع، گل/۳، گل/۵) دا نووسراوه (ازو): ئەمیش دهگونجی بهلام (کزو) بههیزتره بۆ ئیره.

مشت، له (ص، عن، مع) دا نووسراوه (چند) واته چهندیك له مهبهست له چهند جار لیدانی (مشت)هکویه.

ئەمیش دهگونجی.

واتای گشتی:

(کوردي) بهئیسلامیکی پاک یا (گیان)هکویه خۆی فهرمووه که بههره (پیرۆزی و پیت)ی مهعنوی لهو پیغهمبهروه یا له (ئیسلامهتی)بهوه وهریگره و ئیتر بی بهروایانه، بچۆ رۆستهمی زāl داپلۆسهو مستهکۆله بسرهوینه له عهنتهر که دوو پالەوانی بههیز و ناودار بوون که مهبهست لهوه ئەوهنده بههیز دهبی دهتوانی له پالەوانی وهک رۆستهم و عهنتهر بدهیت، بهلام ئەم هیزی مهعنوی مهبهست بووه نهک، هیزی زۆری بازوو، جهنگی.

تاکه ههلبهستی نایندهش وهک درێژهدان بهواتا و ناوهرۆکی ئەم تاکهی ئیره وههائه.

۸۹- در ره: له ریگهی، له پیناوی،

ان حیب: ئەو خۆشهویستهدا، که

نسخ آور: ئەوهی شتیکی تر پووچهل بکاتهوه، ههلی بووهشیتیتتهوه، که بهدریژی ئەمهه له پیشترا لیک داوتهوه.

ههلهوشینهروهوی ئاینهکانی پیش خۆی، که (ئیسلام)یش له دواي ههموویانهوهیه و ههر (مههمد) پیغهمبهر - د.خ - بووه که دواترین پیغهمبهر و کۆتایی هین بهپیغهمبهریتی و پوچکهروهوی ئاینهکانی پیش خۆی بووه، سههررای ئەوهی که له وشهی (حیب) مهبهست له (حیب الله)یه که مهبهست لهو پیغهمبهرهیه.

ههر لهبهرئهوهیه (کوردي) لیرهدا فهرموویهتی:

خۆشهویستیک که پووچهلکهروهو بیت کهواته له پیناوی ئەودا:

تیشه ات: تهشوییهکته، تهورهکته،

بربت و بر اذر زن بماله واته (تهشوییهکته بماله) بهسهر (بت) داو بهسهر ئەوهشدا کهبت (پهیکه، خوای بت پهستان) دروست دهکات وهک (نازهه) که بت دروستکار بووه.

اذر: ناوی راستییهکهی ئەو (نازهه بت دروستکههره)، (تارح) بووهو باوکی چهزهرتی (ئیبیراهیم خهلیل)ی پیغهمبهر بووه که ئەو تارحه (دارتاش)یش بووه.

ئەم تاکه ههلبهسته بهپیتی ئەوهنده تاکه ههلبهستهی تائیرهی ئەم حهوت بهنده دهستم کهوتوووه ژمارهکهی (۸۹)یهمین و (۱۲)یهمین تاکی ئەم بهندی چوارهمهیشه. شوینی ئەم تاکه له سههراوهکانیدا بهم جۆرهیه:

له سههراوهکانی (ف، صا، مک، ط، مع، جم، نم/۱، سجا، حم، ق/۳، ج)دا نییهو له (ص)دا

(۳۱) یه مین تاک و له (گل/۶، ما/۱) دا (۳۳) یه مین و له (گل/۳، گل/۵، گل/۸) دا (۲۴) یه مین و له (شح) دا (۳۵) یه مین و له (عن، نع) دا (۳۸) یه مین و له (ن) دا (۴۰) یه مین و له (مس، ه) دا (۴۱) یه مین تاکی ئەم حەوت بەندەیه. و له هەموواندا چونیەکه و جیاوازیان نییه.

واتای گشتی:

(کوردی) پروو بە هەر ئیسلامیکی پاک و بە (گیان) ی خۆی فەرموویەتی: له ڕێگە و پێناوی ئەو خۆشەویستەدا که پێغەمبەری ئیسلامەو پووجەلکەرەوێ ئاینەکانی پێش ئاینەکهی خۆی و کۆتاییهێنەر بە پێغەمبەریتیدا هەرچی له بەجێگەیانندی دهقه ئاینیهکه پیدا بکری و ههولێ جیگیرترکردنی و سه‌رکه‌وتنیدا بکری هەر که‌مه‌و که‌واته (تەشوی) یا (تەورداس)، که بمالە بەبتدا ورد و خاشی بکه‌و بیشیمالە بەبت دروستکار و باپەخده‌ر بەخوانەناسی وه‌ک (نازەر) دا.

۹- کیمیای سه‌عاده‌ت: زاواهیەکی سوؤفیانه‌یه، مه‌به‌ست له‌و به‌هره‌ وه‌رگرتنه‌ ئاینی و که‌وتنه‌ به‌ر پرته‌وی خواپیه‌یه که له ڕێگه‌ی پاک‌کردنی ده‌روون (نه‌فس) هوه ده‌یگه‌یت. کیمیای سه‌عاده‌ت: ناوی په‌راوییه‌کی گرنگ و باپه‌خدارای ئاینیه‌یه له‌ کۆره‌ سوؤفیگه‌ری و ئاینیه‌کاندا به‌ناویانگ و مایه‌ی که‌لک لێ وه‌رگرتنه‌ و یۆیه نیشانه‌ی بۆ ئەمیش کردووه. کیمیای سه‌عاده‌ت: هه‌ول‌دانی زانایانی زانیاری کۆنی (کیمیا) یه بۆ گه‌یشتن به‌ئەنجامی دروستکردنی زێر (ته‌لا: ئالتوون) له‌ ماده‌یه‌کی وه‌ک: گل، زه‌رد، مس، یا هه‌ندی مادده‌ی کانزایی یا شتی تر.

ار خواهی: ئەگەر ده‌ته‌وێت. مه‌به‌ست له‌وه‌یه ئەو خه‌لکینه‌ ئەگەر (کیمیای سه‌عاده‌ت) تان ده‌وێت له‌ به‌هره‌وه‌ بوون له‌ ڕێبازی ئاینی و سوؤفیانه‌ بۆ گه‌یشتنه‌ به‌ر تیشکی پرته‌وی خوایی که وه‌ک په‌راوی (کیمیای سه‌عاده‌ت) لێ سوودمه‌ند بن و توانایی ئەوه‌تان ببی که ئالتوون له‌و مادانه‌ی له‌ پێش‌ه‌وه‌ ناویانم بردن دروست بکه‌ن ئەوا هه‌رچی زووه‌ روویکه به‌ر باره‌گای (ده‌رگای) ئەو ره‌هبه‌ره‌ خۆشه‌ویسته‌مان که پێغەمبەری ئیسلامه وه‌ک (کوردی) فەرموویەتی:

بر درش: به‌ر ده‌رگانه‌که‌ی، له‌به‌ر ده‌رگانه‌که‌ی ئەو پێش‌ه‌واترینه‌دا ده‌ست بکه‌ن به‌: رخ: پروو، روخسار، - مه‌به‌ست له‌وه‌ که پرووی خۆت له‌وبه‌ر ده‌رگا پیرۆزه‌ی که (که‌عبه‌) و (گۆری) په‌رته‌وینی پێغەمبەری ئیسلامدا هه‌لبسوون بۆ ئەوه‌ی که:

چو سکه بر زر زن ئەو شیوه‌ی پروو (روخسار)ه‌تان وه‌ک قالبی سکه‌ لیدان به‌سه‌ر خاک و خۆلی ئەو به‌رده‌رگا پیرۆز (باره‌گا) یه وه‌ک نه‌خشی پرووی سکه‌ نه‌خش به‌ستی و جیگر ببی له‌سه‌ر پرووی زه‌ر (ئالتوون)ه‌که که ئەو خاکی به‌ر ده‌رگایه‌ی به‌، زه‌ر (زێر: ته‌لا) چواندووه. هه‌روه‌ها هه‌ر خودی خاکی به‌ر ده‌رگایه‌که‌ی خۆی خودی زێره‌ و شیوه‌ی روخساره‌که‌ی و نه‌خشی سکه‌ی پاره‌ به‌سه‌ر ئەو خاکه‌ زێرینه‌ی به‌ر ده‌رگایه‌که‌وه‌ جیگر ده‌بیت، مه‌به‌ست له‌ شکۆدار پشاندانی ئەو ده‌رگا، باره‌گایه‌یه.

چو: هه‌روه‌ک

پر: له‌سەر، به‌سەر

زر: زێر، ئالتوون، ته‌لا

زن: لئ بده، بماله، سكه‌ی لئ بده، واته هه‌ر كورنووشيك سكه‌ لئدانئكه، و ئه‌و روخسار له خاكی به‌ر ده‌رگا سوونه‌ی به‌ دروستكردنی كاره سه‌خته‌كه‌ی زێر له ماده هه‌رزانه‌كانی تر و سكه‌ لئدانی، (كردنی زێره‌كه) به‌سكه‌ له زانایانی كۆنی كیمیا هه‌شتا نه‌یگه‌شتوونه‌تی. هه‌روه‌ها له‌م راگه‌یانه‌یش (كوردی) مه‌به‌ستی له‌وه‌یش بووه كه ئه‌وی په‌یره‌ویی ئه‌و پیغه‌مبه‌ره بکات یا له باره‌گایه‌كه‌ی نزیک بپه‌ته‌وه (حه‌ج بکات)، نه‌ك هه‌ر ته‌نیا ئه‌و كه‌سه خۆی پێ ده‌گات و به‌س، به‌شكو ته‌نانه‌ت ئه‌و شوینی ده‌موچاو لیخشانه‌ش له‌و به‌ر ده‌رگایه‌یدا، ده‌چیته‌ پیزی پاره‌ی ئالتوونیه‌وه وه‌ك سكه‌ لئدان.

ئهم تاكه هه‌لبه‌سته به‌پیتی ئهم كهوت به‌نده (90) یه‌مین و به‌پیتی ئهم به‌ندی چواره‌مه (13) یه‌مین تاكه و شوینی ئهم تاكه له سه‌رچاوه‌كانیدا به‌م چه‌شنه‌یه:

ئهم تاكه له سه‌رچاوه‌كانی (جم، صا، گل/3، گل/5، گل/6) نییه‌و له (ف، ق/3) دا (20) یه‌مین تاك و له (ط) (مك) و (حم) دا (23) یه‌مین و له (سجا) دا (24) یه‌مین و له (با/1، ج، نم/1) دا (25) یه‌مین و له (ص) دا (32) یه‌مین تاك و له (ما/1، مع) دا (34) یه‌مین و له (گل/8) دا (35) یه‌مین و له (شح) دا (36) یه‌مین تاك و له (عن، نع) دا (39) یه‌مین تاك و له (مس، ه) دا (42) یه‌مین تاكه.

جیاوازیه‌كان:

ار، له گل/8) دا نووسراوه (گر): ئه‌میش ده‌گونجی و پینووسی فارسییه.

رخ چو سكه - له (مك، ج) دا نووسراوه: چو سكه - ئه‌مه‌ش ناته‌واوی له‌نگیه.

واتای گشتی:

ئه‌گه‌رچی له پال هه‌ر وشه‌یه‌کی ئهم تاكه هه‌لبه‌سته واتایه‌كان و مه‌به‌ست له ده‌ربه‌ینه‌كانیانم روون كردوونه‌ته‌وه و، واتایه‌كانیانم ده‌ست به‌ده‌ست به‌ستوون و به‌یه‌كه‌وه به‌لام ئهم تۆزه واتای گشتیه‌یشی له‌سه‌ر پیشكه‌ش ده‌كه‌م:

ئه‌گه‌ر كیمیا‌ی كامه‌رانی و توانایی له ماده‌ی هه‌رزان (زێر) دروستكردن بخوازی و بیه‌کی به‌سكه‌ی ئالتوون و... ئه‌وا له‌به‌ر ده‌رگانه پیرۆزه‌كه‌ی (پیغه‌مبه‌ر) - د.خ دا رووی خۆت هه‌لبه‌سوو، ته‌نانه‌ت نه‌خشی روخسارت له‌سه‌ر ئه‌و خاكه سكه‌ی زێر ده‌رده‌چیت و له به‌هره‌ی ئه‌و كاره‌ته‌وه ده‌بیته‌ خاوه‌نی سكه‌ی ته‌لایه‌ك كه خۆت و به‌ناو خۆته‌وه لیت دابێ و ئه‌مه‌ش مه‌به‌ست له به‌هره‌م‌ندتر بوو به به‌نزیک بوونه‌وه له‌و پیغه‌مبه‌ره و ئاینه‌كه‌ی. واتای تری ئهم تاكه هه‌لبه‌سته له تاکی ئاینده‌دا چه‌شنه درێژه‌یه‌کی هه‌یه.

لێره‌دا وای بۆ ده‌جم كه له یه‌ك تاكه هه‌لبه‌ست پتر، ده‌ست من نه‌كه‌وتین له‌م (كهوت به‌نده).

91- ئهم تاكه هه‌لبه‌سته چه‌شنه درێژه پیدانئکی تاكه هه‌لبه‌ستی پيشووه.

له تاكه هه‌لبه‌ستی پيشوودا (كوردی) هانی (گیان)ی خۆی و هه‌ر ئیسلامئکی داوه بۆ نزیکتر

بوونهوه له بارهگای پیغه ممبر - د.خ - و پښومایي کردوون، تهنانهت که گه پشته بهر درگانه که ی له چوونه (حج) دا یا له په یوه نډی گیانیدا به کورنووشی ریز لیگرتنه وه دانه ونه وه و پروو له خاکی بهر درگانه که ی بخهن، بۆ ئه سوودمه نډیانه ی له و کاره دا راگه یاندوون و ئه مجا (کوردي) وهک خۆی به (گیان) له (هزری) خۆیدا گه پشته پته بهر ئه و درگایه و پرووی خۆی له خاکی بهر درگانه که ی هه لسوویت و ئه مجا ویستبیتي به (که له شیره) یا به (ئه لقه) ی درگانه که، له و درگایه بدات و ئا له و کاته دا وهک که وتبیتته باری (جذبه) و (وجد) ی صوفیانه ی ساغ یا که خۆی وهک په ریک له ناو (با: هه و) دا دیتووه به دم ئه و (هه و) مه ستییه له خۆی یا له و ئیسلامانه ی هانی داون مه ستانه (مه ستیکی گیانی) هاتووه ته دنگ و فهرموویه تی:

تۆ هۆو نه که ی به ده ست له ئه لقه ی درگایه که بده بیت و ..
 (دست کوتاه کن ز دق الباب) ده ستت بگیړه ره و له وه که به ئه لقه ی درگانه له درگانه که بده بیت.

خۆ کوردي ئه وه نده تامه زرو بووه که بگاته ئه و باره گا پیروزه. یا ئه و خه لکه هاندر اووه ی بگه نی و که چی ئه وه تا لیږه دا به ناشکرا فهرموویه تی:
 هپی، ده ست بگیړه ره له به درگادا مالین.
 بۆچی؟؟

چونکه دوا به دوا ی ئه م نیوبالی (په که م) هو له نیوبالی دووه مدا هۆی ئه و فرماندانی ده ست کپړانه وه له درگادانه که ی، به م جوړه ی دوا یی راگه یاندووه که به راستی (جهزیه گرتن) یکی (حقیقی) یه که فهرموویه تی: به شکو
 قامتت حلقه ساز و بر در زن: له به ژن و بالای خۆت ئه لقه یه کی وهک ئه لقه ی ئه و درگایه دروست بکه ئه و ئه لقه یه ی له شی خۆت بماله به درگایه که دا.
 حلقه ساز: له و قامه ته ت ئه لقه سازینه واته خۆت به پنه ره وه یه ک وهک ئه لقه یه ک و ئه مجا بر در زن: به در (درگا که دا) بماله: (زن) خۆتی پیا بکیشه.
 پرواننه ئه م فرینه گیانی و سؤفیگه رییه ی (کوردي) له م هه لویتسه یدا (که من ئه م تاکه هه لبه سته ی به یه کی له (شابهیت) هکانی هه وت به نده که ی دهنانم له پرووی سؤفیگه رییه دروسته وه.

ئهم تاکه:
 ئه م تاکه هه لبه سته بۆ ئه م (هه وت به نده) ه (۹۱) یه مین تاک و بۆ ئه م به نډی چواره مینه (۱۴) یه مین تاک و شوینی ئه م تاکه ییش له سه رچاوه کانیدا ئاوا یه:

ئهم تاکه هه لبه سته له سه رچاوه کانی (صا، مک، ط، جم، ج) دا نییه و له (ف، ق/۳) دا (۲۱) یه مین تاک و له (حم) دا (۲۴) یه مین و له (سجا) دا (۲۵) یه مین و له (با/۱ ونم (۱)) دا (۲۶) یه مین و له (ص) دا (۳۳) یه مین و له (گل/۳، گل/۵، ما/۱، مع) دا (۳۵) یه مین تاک و له

(گل/۸)دا (۳۶) و له (شح)دا (۳۷)یهمین و له (عن، نع)دا (۴۰)یهمین و له (ن)دا (۴۲)یهمین و له (مس، ه)دا (۴۳)یهمین تاکه و له (گل/۶)دا (۳۴)یهمین تاکه. له ههموو سه‌رچاوه‌کانیدا چونیه‌که و، وهک له‌سه‌روهه جیگرم کرد جیاوازییان له نیواندا نییه.

واتای گشتی:

کاتی که (کوردي) به (گیان) ده‌گاته باره‌گای پیغهمبهر وهیا نه‌وانه‌ی هانی داوون بۆ چوونه (حه‌ج) و خه‌ریک ده‌بن له ده‌رگا بدن وریایان ده‌کاته‌وه که ده‌ست له ده‌رگه لیدان بگپرنه‌وه و له بالای خو‌یان نه‌لقه‌یه‌ک بسازینن و نه‌و نه‌لقه‌یه‌ی له‌شی خو‌یان بمالن به ده‌رگایه‌که‌دا. هه‌روه‌ها له تاکی ناینده‌شدا له‌سه‌ر نه‌م چوونه باره‌گای پیغهمبهره دواوه.

۹۲- گر در ان استانه نه‌گهر له‌و باره‌گایه‌دا،

استانه: باره‌گا، باره‌گاه.

ره‌یابی: (ده‌ریابی) شوین یا جیگه‌ت ده‌ست بکه‌و‌یت، نه‌و سایه

پشت پای: پشتی پییه‌ک واته شه‌قیک.

نه‌و پشتی پییه مه‌به‌ست له (شه‌ق)ه که فه‌رموویه‌تی نه‌و (شه‌ق)ه هه‌لده له؛

به‌قصر قیصر زن له کوشکی (قه‌سری)

(قه‌پال) یا (چار: پادشاهی (پووس) یا (چین) هه‌لبده: (شه‌ق)ه‌که‌ی تی هه‌لبده؛ چونکه نه‌و باره‌گایه‌ی پیغهمبهرت ده‌ست که‌وتوو که له تاکی پیتشوودا (له ده‌رگایه‌که‌ی دابوو). نیتر چ پیویست به‌کوشکی نه‌و (قه‌پسه‌ر)ه‌یه که (مال)یکی (جیهانی)یه و نو: (مال: باره‌گا)یه‌کی هه‌ردوو جیهانت ده‌ست که‌وتوو له‌و قه‌سره هه‌لده.

نه‌م تاکه:

نه‌م تاکه هه‌لبه‌سته (۹۲)یهمین تاکی نه‌م حه‌وت به‌نده و (۱۵)یهمین تاکی نه‌م به‌ندی چواره‌مه‌یه و شوینی نه‌م تاکه‌یش له سه‌رچاوه‌کانیا ناوه‌هایه:

نه‌م تاکه هه‌لبه‌سته له سه‌رچاوه‌کانی (صا، حم)دا نییه‌و له (جم)دا (۱۸)یهمین تاک و له (ف، ق/۳)دا (۲۲)یهمین و له (ط، مک)دا (۲۴)یهمین و له (ج، سجا)دا (۲۶)یهمین و له (با/۱، نم/۱)دا (۲۷)یهمین و له (شح)دا (۲۸)یهمین و له (ص)دا (۳۴)یهمین و له (گل/۶)دا (۳۵)یهمین و له (گل/۳، ۵/گل، ۱/ما، مع)دا (۳۶)یهمین و له (عن، نع)دا (۴۱)یهمین تاک و له (ن)دا (۴۳)یهمین و له (مس، ه)دا (۴۴)یهمین تاکه‌یه و له (گل/۶)دا (۳۵)یهمین تاکه.

جیاوازییه‌کان:

در آن، له (ج)دا نووسراوه: در آن که نه‌مه‌ش له‌نگی ده‌داو بریگه‌یه‌کی زۆرتره.

پایی له (ج)دا نووسراوه (پای) نه‌میش بریگه‌یه‌کی که‌متره و له‌نگه. پای: پای له (عن)دا نووسراوه (پایت) به واته پیت و ده‌گونجی.

واتای گشتی:

نه‌گهر له‌و باره‌گای (پیغهمبهر - د.خ -)دا جیگه‌یه‌کت ده‌ست که‌وت نه‌وا شه‌ق له کوشکی

(قهيسەر) هه‌لده و له تاكى ئايندهيش ئهم بيرورايه دريژهى هه‌يه .

هه‌لسه‌نگاندين:

له ويژهى كوڤندا ئهم به‌كخستنى دوو وشه‌ى هاوشيوه له تاكه هه‌لبه‌ستىكدا وهك (قصر) و (قيصر) جيناس ئارايى و جوانكارىيه له‌لايه‌ن هه‌نهره‌كه‌يه‌وه و مايه‌ى هه‌لنانى ئه‌و هه‌نهره و هه‌لبه‌سته‌كه‌يه‌تى .

۹۳- ور نه‌ندت به‌جبهه داغ قبول: ئه‌گه‌ر (داخ) بنه‌ين به ناوچه‌وانته‌وه (نیشانه‌ت بکه‌ن وهك به‌نده‌يه‌كى ديل، ئه‌وه په‌سند و مايه‌ى قوبوولکردن و رازى بوونه و له ريگه‌ى خوا و ئاينه‌كه‌يدايه .

به‌جبهه: به ناوچه‌وان، به (ئهنى)، گوايه مؤرکه‌ نرابى به‌ناوچه‌وانه‌وه (داخ كرابى)

داخ: داخکردن، به‌دروشمى سووره‌وه‌كراو داخ و نيشانه‌ کرانى ناوچه‌وان.

قبول: قوبوول، په‌سند، پى رازى بوون، ريگه‌ دراو بۆ مؤرکردن، ئه‌و مؤرکردنه‌ى كه (كوردى) له‌م نيوبالپيه هه‌لبه‌سته‌يدا فه‌رمويه‌تى ئه‌گه‌ر توانيت و گه‌يشتته ئه‌و باره‌گا پيرۆزه‌ى پيغه‌مبه‌ر - د.خ - وه‌يا، واته بوويته ئيسلام و له‌به‌رئه‌وه مؤرى داخ نرايه ناوچه‌وانته‌وه ئه‌وا ده‌بى ئه‌و مؤرکرانه‌ت به‌لاوه (قبول) ببيت و چونکه مؤرى ديلى و به‌نده‌يبى نيه‌ى و مؤرى كامه‌رانى هه‌ردوو جيهانه‌ى و ديسانه‌وه:

مه‌به‌ست له‌وه‌يه كه به ئيسلامبوون نابى به (دزى)يه‌وه بى و ده‌بى وهك (داغ)ى لى درابى، ئاوه‌ها ئاشكرايى و به‌و داغكراوييه‌ش ديسانه‌وه ده‌بى ئه‌وه‌نده شانازى بکات و پيروه‌ى بايى بيت ته‌تانه‌ت كه:

داغ و غم بر دل سکندر زن: داغ و خه‌م بى به دلى ئه‌سکه‌نده‌ره‌وه. ئه‌و سکه‌نده‌ره مه‌زنه‌ى كه جيهان گيرى کردوه‌وه به هه‌زاران ديل و كويله‌ى هه‌بووه دسه‌لاتى به‌ريوه‌به‌رايه‌تى و سه‌رفه‌رمانده‌يبى گه‌وره‌ى هه‌بووه و به ئه‌سکه‌نده‌رى گه‌وره‌ى يا (ئه‌سکه‌نده‌رى مه‌كدونى) يا (ئه‌سکه‌نده‌رى زه‌مان) ناسرابوو.

ئهم تاكه هه‌لبه‌سته ژماره‌ى بۆ ئهم حه‌وت به‌نده (۹۳)يه‌مين و بۆ ئهم به‌ندى چواره‌مينه تاكى شانزده‌مينه و شوپنى ئهم تاكه‌يش له سه‌رچاوه‌كانيدا به‌م جوهره‌يه:

له (جم، شح، ص، صا، ف، گل/۳، مع)دا نيه‌يه و له (ق/۳)دا (۲۳)يه‌مين تاك و له (حم، ط، مڪ)دا (۲۵)يه‌مين و له (ج) (۲۷)يه‌مين و له (با/۱، نم/۱)دا (۲۸)يه‌مين و له (گل/۶)دا (۳۶)يه‌مين و له (گل/۵، ما/۱)دا (۳۷)يه‌مين و له (گل/۸)دا (۳۸)يه‌مين تاك و له (عن، نع)دا (۴۴)يه‌مين و له (ن)دا (۴۴)و له (مس، ه)دا (۴۵)يه‌مين تاكه .

جياوازيه‌كان:

نه‌ندت، له (گل/۵، گل/۶)دا نووسراوه: (نه‌ندت): كه ئه‌مه‌ش پيچه‌وانه‌ى مه‌به‌ست و هه‌له و له‌نگيشه .

هه‌ئاسه‌نگاندن:

(كوردی) له‌م تاكه هه‌لبه‌سته‌دا به‌پێی ده‌ستووری وێژهی كۆن جوانكاری و جیناس ناراییی نواندوو له به‌كارهێنانی وشه‌ی (داغ)دا له هه‌ریه‌كی له نیو با‌لییه‌كانی ئەم تاكه هه‌لبه‌سته‌دا كه له یه‌كه‌میاندا به‌مه‌به‌ستی (داغ‌کردن) دروشم پێوه‌نان و نیشانه‌کردنه و له دووه‌میاندا به‌مه‌به‌ستی (خه‌م و خه‌فته)ه.

واتای گشتی:

ئه‌گه‌ر به‌رامبه‌ر گه‌یشته‌ن باره‌گای پێغه‌مبه‌ری ئیسلام - د.خ - مۆری نیشانه‌کردنت بنین به‌ناوچه‌وانته‌وه هه‌شتا هه‌ر په‌سند و قبوول‌كراوه و شایانی ئه‌وه‌یه ئه‌وه‌نده شانازی پێوه بکړی ته‌نانه‌ت وه‌ك داخی پێ بنریت بدلی ئه‌سكه‌نده‌ری گه‌وره‌دا وه‌هاپه و یا ئه‌و مۆر به‌ناوچه‌وانه‌وه نانه به‌رامبه‌ر بوونه ئیسلامیش بێ هه‌ر قبوول و سه‌ره‌رزیه.

هه‌روه‌ها تاکی ئاینده‌یش درێژدانه به‌م بۆچوونه‌ی ناو ئەم تاكه‌ی سه‌روه.

۹۴- سر به‌پاگه‌ء (سه‌ر به‌پاگه‌ی): سه‌ر (بنێره) جیگه‌ پێی.

سگان کۆیش نه: سه‌گه‌كانی ئاستانه‌كه‌ی ئه‌ودا دا‌بنی:

كه به‌تێكرای نیویالی یه‌كه‌می ئەم تاكه هه‌لبه‌سته ئه‌مه‌ی دوا‌یی ئه‌گرێته‌وه، ئەم سووكایه‌تییه له هه‌لبه‌ستی هۆنه‌ره ئیسلامیه‌كاندا سه‌رت بنیره شوپن پێی سه‌گه‌كانی ئاستانه‌كه‌ی ئه‌و پێغه‌مبه‌ری ئیسلامه و ئا له‌و باره‌یشدا ئه‌مجا:

دست رد بر سریر سنجر زهن:

ده‌ست: ده‌سی

رد: به‌پاشه‌وه‌دان، به‌په‌سندنه‌کردن، نه‌ویستن.

بر: به، به‌سه‌ر...

سریر: ته‌ختی له‌سه‌ر نووستنی، هه‌رزاله.

سه‌نجه‌ر زهن: (سه‌نجه‌ر)دا بماله، بده، پياماله.

بنی، پیا بنی بۆ به‌پاشه‌وه‌دانی بکێشه:

سنجر: نازناوی (ئه‌حمه‌د كورپی مه‌لیكشاه ناصر ئه‌لدین) بووه، یه‌كی بووه له (پادشا) هه‌ره مه‌زن و به‌ده‌سته‌لاته‌كانی (سه‌لجووقی) و له نیوان سالانی (۱۰۸۶ - ۱۱۵۷ز)دا ژیاوه.

هه‌موو ژبانی پاشایه‌تییه‌كه‌ی خۆی به‌جنگ و تیا سه‌ركه‌وتنیه‌وه به‌سه‌ر بردوووه.

ده‌ستی گرتوووه به‌سه‌ر هه‌موو هه‌ریمه‌كانی (رۆژه‌ه‌لاتی ناوه‌راست)دا و به‌نازایه‌تی و سه‌ركه‌وتن ناویانگی په‌یا كرده‌بوو، هه‌تا چه‌ند سالێکی كه‌م به‌ر له‌ مردنی به‌و ده‌سه‌لاته‌وه ژیاوه، له‌وه‌ پاشی كه‌وته شكستی و نه‌هامه‌تی و، دیلی.

(كوردی) له‌م تاكه هه‌لبه‌سته‌یشیدا كه نمونه‌ی به (سنجر) و له تاکی پێشوویدا نیشانه‌ی بۆ (ئه‌سكه‌نده‌ر) و له تاكه هه‌لبه‌ستی پێش ئه‌ویشدا نمونه‌ی به (قه‌یسه‌ر) هه‌یناوه‌ته‌وه كه ئەم هه‌رسی تاكه هه‌لبه‌سته سه‌ره‌پر‌کردنی یه‌كترین وه‌ك له كۆتایی له‌سه‌ر نووسینی هه‌ر

تاکیکیاندا نیشانهم بۆ ئەمه کردوه.

(کوردی) لهم تاکه ههلبهستهيدا مهبهستی لهوهبووه که ئەگەر کەسی شوینی سەری له جیگه‌ی قاچی سهگه‌کانی ئاستانه‌ی پیغه‌مبەری (ئیسلاام) - د.خ - دابئی، هیشتا ئەو ژیانه له نووستنی سەر ئەو تهخته‌ی که سهنجەری مەزن له کاتی دەسه‌لاتیدا له‌سەری دەنووست چاکتره، بۆیه فەرموویه‌تی: دەی جا سەر له شوین پیتی سهگه‌کانی ئاستانه‌ی ئەو (واته پیغه‌مبەر) دابئی و ئەوت ئەوهنده پی خویش و سەر: بەرزی بیته که به‌هموو شانازییه‌که‌وه دەست بمالی به‌تهختی له‌سەر نووستنه‌که‌ی (سهنجەری سه‌لجووقی) داو نه‌ته‌وئ و ئەو تهخته به‌سووکی و پيسوایی دابئی له چاو جیگه‌ی سەرتدا له شوین پیتی سهگه‌کانی باره‌گای ئەو رابەر به‌پزهدا و به‌وه‌موو توانایی و دەسه‌لاته‌وه که (سنجر) بوویه‌تی:

ئەم تاکه ههلبهسته (٩٤) یه‌مین تاکی ئەم حه‌وت به‌نده و (١٧) یه‌مین تاکی ئەم به‌ندی چوارهمیه و له سه‌رچاوه‌کانیشدا به‌م جۆره‌یه.

له (ف، صا، جم) دا نییه و له (ق/٣) دا (٢٤) یه‌مین تاک و له (ط، حم، مک) دا (٢٦) یه‌مین و له (با/١، ج، سجا) دا (٢٨) یه‌مین و له (شح، نم، ١) دا (٢٩) یه‌مین و له (ص) دا (٣٥) یه‌مین تاک و له (کل/٣، گل/٦، مع) دا (٣٧) یه‌مین و له (کل/٥، گل/٨، ما/١) دا (٣٨) یه‌مین و له (عن، نع) دا (٤٣) یه‌مین و له (ن) دا (٤٥) یه‌مین و له (مس، ه) دا (٤٩) یه‌مین تاکه.

هه‌لبه‌سنگان:

له ده‌ستووری وێژه‌ی کۆندا ئەگەر چ وشه یا ناویکی هاوچه‌شن له تاکه هه‌لبه‌ستیکدا یه‌ک بخرین، وه‌ک لهم تاکه هه‌لبه‌سته‌دا (سەر، پی، ده‌ست) و، (شوین پیتی سه‌گ و تهخته له‌سەر نوستن) کۆکراونه‌ته‌وه به وه‌ستاکاریی و توانایی هۆنه‌ری دانراون.

جیاوازییه‌کان:

به‌پاگه، له (حم، با/١، شج) دا نووسراوه. (ببای) و سەر نانریته سەر پیتی سه‌گ. سگان: له (ط) دا نووسراوه (مکان) و دیاره هه‌له‌یه. له ده‌سنووسه‌ره.

واتا گشتی:

ئەگەر بۆت ریک بکه‌وئ سەر له شوین قاچی سهگه‌کانی باره‌گای ئەو رابەر دابئی ئەوت زۆر به‌جیتر له‌وه که له‌سەر تهخته‌ی نووستنی (سنجر) بنوویت و ده‌ست به‌و تهخته‌وه بنی و لای به‌ره.

٩٥- مست: سه‌رخۆشی، مه‌ست.

لولاک: وشه‌یه‌کی ئەو (حه‌دیثی فودسی) یه‌ی پیغه‌مبەر که له زمانی خواوه فەرموویه‌تی.

«لولاک لولاک لما خلقت الافلاک»

واته: ئەگەر تۆ نه‌بوویتایه، ئەگەر تۆ نه‌بوویتایه، یا له به‌ر تۆ نه‌بووایه، له‌به‌ر تۆ نه‌بووایه، (ئاسمان و زه‌وی) م دروست نه‌ ده‌کرد.

ئەم حه‌دیثه‌ش ده‌به‌ستنه‌وه به‌ ئایه‌تی ژماره (٥٦) له سووره‌تی (الذاریات) ی قورئانی پیرۆز که

خوا فەرموویەتی:

«و ما خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِي»

واتە: جنۆكە و مرۆڤم دروست نەدەكرد، ئەگەر لەبەرئەووە نەبوایە كە بمپەرستن و خۆیان بە بەندەگانی من بزانن، پێغەمبەری ئیسلامیش لە پێشەوايانی پەرستنی خۆی مەزن بوو و بە «رحمه للعالمين» ناوبردوو و ریتنومایی بۆ پەرستنی خوا كردوو.

لەبەرئەووەیە (كوردی) فەرموویە (مست لولاك باش) سەر مەستی (لولاك) بیه.

بی پروا: بەبێ پروا و بێ باك و بێ دەربەستی كە مەبەستی لەو سەرخۆش بوونەیه بەبێ پروا.

بەسەر: بەسەری.

كفر: كوفر، خوانەناسی ڕاگەیاندن.

شیر: شمشیر.

اكبر: گەورەترین، مەزنترین.

(ئەكبەر)یش دیسانەو مەبەست لە پێغەمبەری ئیسلامە (د.خ) كە گەورەترین پێغەمبەر و ئاینەكەیشی گەورەترین ئاینە.

یا: (الله اكبر) كە خوا گەورەترین ھەبوونیتییەكە و مەبەست لە شیری خۆی گەورەترینە. ئەم تاكە:

ئەم تاكە ھەلبەستە لە (مس، گل/۳، گل/۵، گل/۶، ف، ص، صا، مك، ط، مع، حم، نم/۱، با/۱، سجا، جم، ق/۳، ج)دا نییە و، لە (شح، گل/۸)دا (۳۰)یەمین تاك و لە (ما/۱)دا (۳۹)یەمین و لە (عن، نع)دا (۴۴)یەمین و لە (ن)دا (۴۶)یەمین و لە (ه)دا (۴۷)یەمین تاكە. بەپێی ئەم ھەوت بەندە (۹۵)یەمین و بەپێی ئەم بەندی چوارەمە تاکی (۱۸)یەمینە. ئەم تاكە لە ھەموو سەرچاوەكانیدا چونیک و جیاوازییان تیانیه.

واتای گشتی:

(كوردی) بە (گیانی خۆی) یا بە ھەر ئیسلامیکی چاکی گوتوو كە بەبێ پروا مەستی ھەدی (لولاك)بە كە خۆی مەزن پێغەمبەریکی ئاوا مەزنی داوینت و مەترسە بیروبروای (كفر) واتە خوانەناسی بە دەربڕینەوھی تیا بیدە بەر شمشیری مەزنترین. كە خوا مەزنترینە لە بوونەوھریدا و پێغەمبەر مەزنترینە لە ناو پێغەمبەراندا و ئاینی ئیسلامیش لە ناو ئاینەكانیدا مەزنترین واتە (ئەكبەر) و بەو شمشیرە مەزنی شەری كوفراوی بپەریتنە.

۹۶- ازسر افگن خیال افسر و زر: بیری تاج و زێر.

سنگ درگاہ دوست بر سر زن: بەردی بەردەرگانە دەست پێغەمبەر بکە بە سەری خۆتەو بەجی تاج و زێر یا بەردی ئەو بەردەرگانە بەسەر خۆتدا بدە، لە تۆلەیی ئەو گوناھانەیی کردووتن.

ئەم تاكە ھەلبەستە (۹۶)یەمین ئەم ھەوت بەندە و (۱۹)یەمین ئەم بەندی چوارەمەیه و لە

سەرچاوهکانیدا بهم جۆزهیه:

له (با/ ۱، جم، حم، سجا، ص، عن، ف، ق، ۲/، گل/ ۳، ما/ ۱، نم/ ۱) دا نییه و له (ط، مک) دا (۲۷) یه مین تاکه و له (ج) دا (۲۹) یه مین و له (شح، گل/ ۸) دا (۳۱) یه مین و له (ص) دا (۳۶) یه مین و له (کل/ ۶) دا (۳۷) یه مین تاکه و له (کل/ ۵، مع) دا (۳۸) یه مین تاکه و له (نع) دا (۴۵) یه مین و له (مس، ن) دا (۴۶) یه مین و له (ه) دا (۴۸) یه مین تاکه.

جیاوازیهکان:

دوست، له (مک، ج) دا نووسراوه: (دست) که ئەمەش هه‌له‌یه و ده‌بی له نووسین یا له چاپکردنیه وه بی.

واتای گشتی:

له خه‌یاڵکردنه‌وه له تاجی پاشایه‌تی و زێر و زیو، واز بینه و به‌ردی به‌ر ده‌رگه‌ی دوست جیگه‌یان ئەو ده‌گریت و مه‌گه‌ر له گوناهداریدا بيمالی به‌سه‌ری خۆتا.

۹۷- قلم نسخ: قه‌له‌می پووج کردنه‌وه، هه‌له‌وه‌شانندنه‌وه.

به‌پنج مصحف نه: به‌پنج میصحه‌فدا

بنیی (بکیشه، بهینه)

واته: خامه (قه‌له‌می) کوژاندنه‌وه‌و، پووجکردنه‌وه بهینه به‌سه‌ر پنج دانه میصحه‌ف (موصحف) دا، به‌هۆی په‌یا‌بوونی قورئانی پیرۆزه‌وه که ئەو پنج په‌راوییه پیرۆز و ئاسمانییه‌ی سرپیه‌وه و جیگه‌ی ئەوانی گرت‌ه‌وه (نسخ) ی کردن.

پنج میصحه‌فه‌کان بریتین له:

- ۱- ئەو میصحه‌فه‌ی که له لایه‌ن خواوه بۆ باوکه (ئادهم) هاتووه، ئەویش بریتییه له (۲۱) سیفر، واته په‌راوی یا سیپاره. ئەم وشه‌ی (سیفر) هیش له وشه‌ی (سیپاره) ی کوردی کۆن و ره‌سه‌نه‌وه وه‌رگیراوه، که به‌واته (په‌راوی داتراو: الكتاب المؤلف) ه.
- ۲- ئەو میصحه‌فه‌یه که بۆ (شیث) ی پیغه‌مبه‌ر نێردراوه و (۲۹) سیپاره‌یه.
- ۳- ئەو میصحه‌فه‌یه که بۆ چه‌زته‌ی (نوح) له (۳۰) سیپاره دا هاتووه.
- ۴- ئەو میصحه‌فه‌یه که بۆ چه‌زته‌ی (ئبراهیم خه‌لیوللا) هاتووه له (۱۰) سیپاره‌دا.
- ۵- ئەو میصحه‌فه‌یه که بۆ چه‌زته‌ی (موسا) پیغه‌مبه‌ر هاتووه له (۱۰) سیپاره‌دایه و له ناو (ته‌ورات) دان.

کۆی سیپاره (سیفر) هکانی ئەو په‌راوییه پیرۆزانه (۱۰۰) دانه‌ن که به‌زۆری بیروپرای زانا ئاینیه‌کانیان له‌سه‌ر یه‌ک ده‌نگن و ده‌گه‌نه پیغه‌مبه‌رانی تر که په‌راوی پیرۆزیان هه‌بووه. (کوردی) درێژه‌ی به‌م بابته‌ی هیناوه و له نیوه‌بالی دووه‌میدا که: کزک حک: قه‌له‌م بری به (کراندن) کوژاندنه‌وه‌ی

نووسین ئەمەش به‌رامبه‌ره به (قه‌له‌م پووج کردنه‌وه) که‌ی نیویالی پیشوو.

به‌چار دفتر زن: به‌چار ده‌فته‌ردا بهینه، واته به‌و (کزکی حه‌ککردن) ه نووسراوی چوار

دهفتهر بکرتینه و بیسرهوه.

به لیکدانهوهی من مه بهست لهو (چوار دهفتهر) یا چوار بهرگه له پتست دروست کراوه: (چوار ئینجیله کهی حه زهتی عیسا پیغه مبه - د.خ - یه که چوار زانای ئاینی مه سیحی باوه پیکراو که (مهتتا) و (لوقا) و (یوحنا) و (مهرقس) بوون و هه ریه که یان ئهوی پتی زانیوه له راستترین فهرمووده و کرده وهکانی (حه زهتی عیسا - د.خ - نووسیویهتی و نووسین هه ریه که یان له یهک (بهرگ) یا (دهفتهر) دا بووه هی هه ر چواریان (ئینجیل) واته (مژده) ی په راوی پیروزی ئاینی مه سیحی هه ره مه زنترییان پیک هیناوه که وهک (کوردی) له نیوبالی دووه می ئه م تاکه هه لبهسته ی سه ره وه دا، به (چار دفتر) ناو بردووه که هه ریه که شیان (ئینجیل) یکه.

« لیره دا مه بهست له چوار دهفتهر، چوار کتیبه ئاسمانییه کانه:

تهورات بۆ مووسا، زه بوور بۆ داوود، ئینجیل بۆ عیسا و، قورئان بۆ محمه د - د.خ - یه، ئه م هه لبهسته به لای مه لاکانه وه (کوفر) ه به لام به لای (صوفی) یه کانه وه که (فنا فی الله) ده بن، دروسته. ئه م هه لبهسته نابی به گه واه، که ده رباره ی (به ها) و ترابی»

ئه م تاکه هه لبهسته که (۹۷) یه مین تاکی ئه م حه وت به نده و (۲۰) یه مین تاکی ئه م به ندی چواره میه به پتی سه رچاوه کان و ئه م تاکه عیش ژماره که ی له هه ر سه رچاوه یه کدا به م چه شنیه. له سه رچاوهکانی (ف، ص، جم) دا نییه و له (ق/۳) دا (۲۵) یه مین تاک و له (حم) دا (۲۷) یه مین و له (ط، مک) دا (۲۸) یه مین و له (سجا) دا (۲۹) یه مین و له (با/۱، ج، نم/۱) دا (۳۰) یه مین و له (شح، گل/۸) دا (۳۲) یه مین و له (ص، گ/۳) دا (۳۷) یه مین تاک و له (گل/۶) دا (۳۸) یه مین و له (گل/۵، مع) دا (۳۹) یه مین وه له (ما/۱) دا (۴۰) یه مین تاک و له (عن) دا (۴۵) یه مین و له (نع) دا (۴۶) یه مین و له (مس، ن) دا (۴۸) یه مین و له (ه) دا (۴۹) یه مین تاکه.

جیاوازییهکان:

ئه م تاکه هه لبهسته به رای ماموستا روژییهانی:

«ئهبی موعه ماما: په ردهک» بپت چونکه له راستیدا واتای ئه م تاکه هه لبهسته ئاگاداری زور و سه رچاوه ی باوه پیکراوی ده ویت و بویه له لایه ن نووسه رهکانی ئه م تاکه وه زور جیاوازی له نوسخه (روونوس) هکانیدا په یابووه وهک:

قلم، له (حم، گل/۳) دا نووسراوه: خامه: واته که ئه میش (فارسییانه) تره و دهگونجی و ئه گه ر له زۆرینه ی سه رچاوهکاندا وها بووایه، له سه ره وه جیگرم ده کرد:

نسخ، له (حم، با/۱، شح، مع، گل/۶، گل/۸) دا نووسراوه (رد) په دد، چونکه له تاکتیکی پتستردا ژماره (۹۴) دا وشه (رد) هاتووه و شاعیریکی به توانای وهک (کوردی) ئه م (دووباره کردنه وانه) ناکات، وشه (نسخ) یش که له په راوییه ئاینیه ئیسلامیهکاندا له م باره یه وه هاتووه، بویه هه ر وشه ی (نسخ) هکه م هتشته وه.

به پنچ، له (نم/۱، با/۱، سجا، حم) دا نووسراوه: (بببخ: به بیخ) ئه مه ش ئه گه رچی ده شیت،

به لّام له واتادا كوورپه، وهك (به پهنج) هكه واتا فراوانتر و گونجاوتر نييه .
 مصحف نه: له (عن، گل/۳، گل/۸، نم/۱، با/۱، سجا، ما/۱) دا نووسراوه: (مصحف كش)
 ئەمەش دهگونجی و به واته (بکیشه) یه و جیاوازییه کی ئەوتوی نییه له گه ل (نه) هکه دا .
 کزلك، له (مک، ج) دا نووسراوه: (کرنک). که ئەمەیش واتای قولنگ دهدات و هەرگیز وشه ی
 (کرنک: قولنگ) بۆ ئەم شوینە ناگونجی؛ چونکه (کزلك) که قه له مبري تايبه ته به (کراندن) ی
 نووسینی هه له ی، قولنگیش ئامپریکی له پۆلای سهخت دروست کراوه و دسکه که ی له داره و،
 وهک (تهور) ی دار قلیشانده وهیه، کار و (قولنگ) بۆ بهردتاشی و کاری (کزلك) که بۆ ئەم
 شوینە به جی و پر به پر، به لّام کاری (قولنگ: کرنک) بۆ ئەم شوینە نه بووه و نابی و هه له یه .
 واتای گشتی:

(کوردی) له م تاکه هه له به ستهیدا له خۆشه و بیستی قورئان و (نسخ) کردنی په راوییه کانی تر،
 دواوه و به و بۆنه یه وه، فه رموویه تی خامه ی (نسخ) کردن به سه ر په راوییه پیروژه کانی (ئادهم و
 شیت و، نوح، ئیبراهیم و مووسا) پیغه مبه راندا به ئینری و به قه له مبريش چوار ئینجیله که
 بکریتریت) و هه ر په یه روی قورئانی پیروژ بکریت ئەمەیشی بۆ سه ریننی ژيانی (کوردی) خۆی
 گوتووه .

۹۸- بانگ حق آشکار فرمودند: بانگی حه قیان به ئاشکرایي فه رموووه - ئەم نیوبالییه نیشانیه
 بۆیه له (پهنکی پتشیان) که گوتراوه .

(بانگی حه ق به ئاشکرا خۆشه)، یا (بانگی محمه د به ئاشکرا خۆشه) .

حەق: راستی و حەقیقەت و زۆرم له سه ر لیکدانه وه ی ئەم وشه یه له پتشتی ئیره ی ئەم
 په راوییه دا نووسیوه .

له سه ر ئەم نیوبالییه وه یه که دوا به دوا ی ئەم فه رموویه تی:

نعرهء جوش و رقص آور زن: که واته: نه عه رته ی جۆشه یین و ئاره زوی هه له په رین (رقص) کردن
 به رووژینی .

نعره: نه عه رته، نرکه ی به هیز و نه ره له خۆشیدا .

به واته دهنگی به رز، فریاد و هاوارکردنی خۆشی .

جوش: جۆشش، هه له چوونیکي ده روونیی خۆش و له هه ست به خۆشیکردنه وه یه و مه به ستی له
 به جۆش هاتنه به و نه عه رته یه .

رقص: هه له په رکۆ و مه به ستی له نه عه رته ی خرۆشانندی ده روونه، بۆ هه له په رین .

آور: هین، وهک: جۆش هین .

ئەم تاکه هه له به سته وهک پتشه کییه کی تاکه هه له به ستی دوا ییه که ئەویش دوا تاکی ئەم به ندی
 چواره مه یه .

ئەم تاکه هه له به سته (۹۸) یه مین تاکی ئەم حه وت به ندە له م به ندی چواره مه شدا (۲۱) یه مینه و
 به پتی سه رچاوه کانیس به م چه شنیه:

ئەم تاكە لە سەرچاوەكانی (با/۱، ج، جم، حم، سجا، صا، ط، ف، ق/۳، مك، نم/۱) دا نڤیە و لە (مع) دا (۳۰) یەمین تاكە و لە (شح، گل/۸) دا (۳۳) یەمین و لە (گل/۳، ص) دا (۳۸) یەمین و لە (گل/۶) دا (۳۹) یەمین و لە (گل/۵) دا (۴۰) یەمین و لە (ما/۱) دا (۴۱) یەمین و لە (عن) دا (۴۶) یەمین تاكە و لە (نع) دا (۴۷) یەمین و لە (مس، ن) دا (۴۹) یەمین و لە (ه) دا (۵۰) یەمین تاكە.

جیاوازییەکان:

حق: لە (مس) دا نووسراوە (خوش) و ئەگەرچی دەگونجی بەلام بەپیتی (بەندی پیشینان) نیشانە بۆ کراوە کە وشەیی (حق) گونجاوترە و بەلگەیی ئەوەیە کە لە سەرینی (کوردی) دا ئەو (بەندی پیشینان) دا لە بەکارهێناندا بوو و دیارە بەتریش هەبوو ئەمە لە پرووی تەمەنی پەندەکەو.

واتای گشتی:

وێک رام گەیاندا ئەم تاكە هەلبەستە وێک پیشەکییەکی تاکی پیشوو و هەیاە کە لەو تاكەدا کۆتایی بەم بەندی چوارەمە هێناوە.

لێرەدا وێک دەست بکات بەسەرەتای کۆتاییهێنان بەم بەندی چوارەمە بە ئاشکرا و بە نەعرەییکی بەجۆش و خرۆشەو بە دەم هەلبەستەو فەرموویەتی: بۆ بانگی حەق هەلدا ن گوتراوە کە دەبی بە ئاشکرا بیت، بۆیە تۆش ئەی (گیانی کوردی) ئەی موسولمانیکی پاک تۆش نەعرەتەیی خۆشیهێن و هەستی هەلبەستەو بزوین لێ بدە و لە هەمان کاتیشدا (کوردی) مەبەستی لە نەعرەتەکە ئەم دوو تاكەیی دواپییە کە بەر لە راگەیاندا دوو تاكە دووبارەکردنەکەیی دوا هەر بەندیک دەگوترێنەو و یەکەمیان بە (فارسی) و (دووهمین) یان بە (عەرەبی) یە کە لە کۆتایی تاکی ئایندەو پیشەکییان دەکەمەو.

۹۹- جرعەای برکش: قومیک لەو بادەیی (لولاک لولاک) هەلدا (بخورەو) کە لە تاکی هەلبەستی (۹۵) دا رای گەیاندوو

ئەو قومه باده خواردنه و هیهت، لەو ئاههنگه دا بی، کە لە تاكە هەلبەستی پیشوودا رای گەیاندوو.

بدین: ئا لەم مەبەستی (لە ئاههنگه که دا) یە.

آهنگ: لەم ئاههنگه دا کە لە تاکی پیشوووە بە هاتنە جۆش و هەلبەستەو دەستی پێ کردبوو، ئەویش ئاههنگی راگەیاندا دوو تاكە (دوو پاته کرانه و هەکی کۆتایی هەر بەندیکە).

ئاههنگ وێک مەبەستی لە جۆرە شایی و زەماوهندیکە لە هەمان کاتدا واتای (مەقام) و (گۆزانی) ش دەدا کە لەو جۆش و خۆشی هەلبەستەو گۆزانیبێژی دەنگ خۆش (بیانچرئ).

ئەمجا (کوردی) بەم نیویالی دوومی ئەم تاكە کۆتایی بەم بەندی چوارەمە دەهینی و فەرموویەتی:

شور و غوغا بر اهل محشر زن:

شور: ههرا و زهنايهك له ناخى ههست بهخوشى كردنهوه سهري هه لدا بئى.
غوغا: ژاوه، دهنك دهنك، زايه له له كو بوونه وه يه كى جوش و خروشى خوشيدا نهك (غوغا) ي به
واته هات و هاواري ناخوش.

(كوردى) مه به ستي لهو به رپا كردنى (شور) و (غه و غايه) له كو تايبى ئەم نيوبالى دووه مه دا
وشه ي (زن) به واته (لى) بده، هه لبد، بانگ بده، به رپا بكه) رايگه ياندووه به لام بؤ:
اهل محشر: مه به ستي له خه لكانى رۆژى رستاخيزى كو تايبى ژيان و جيهان واته (قيامهت)
له دهشتى مه حشه ردا، به واتايه كى تر مه به ستي كوردى لهو (ئه هلى مه حشه ر) هه موو
مردووه ئيسلامه كانه كه مژده ي پئى داوون بهو خوشيى ئاههنگى شور و غوغا پر جوش و
خروشه واته بهر شفاعه تي پيغه مبه ر كه وتنه ئەو مژده يش له فهلسه فه يه كى ئاينيه وه سهري
هه لداوه.

له ئاينى ئيسلامدا بروا وه هايه كه خوا دهسه لاتي شفاعه تگردن (پارانه وه بؤ ليخوشبوونى
گوناهباره ئيسلامه كانى) داوه به پيغه مبه رى ئيسلام كه له رۆژى (قيامهت) دا بؤيان له خوا
دهپار يتته وه خواى مه زنيش مژده ي (قبول) كردنى ئەو پارانه وه يه (شفاعت) هى بهو پيغه مبه ر هى
داوه كه واته ئيسلامه كان به تاوات دلخوشى ئەو ليوردنه وه يه ن.

(كوردى) به پشت به ستن و هيووا به هيزيه وه بهم مژده ي شفاعه ته ي (پيغه مبه رى ئيسلام) يا
دلخوشى بهم فهلسه فه ئيسلامييه وه ئەو (شور و غوغا) يه به سه ر مه ستي فه رمووده ي (لولاك
لولاك) كه وه كه له تاكه هه لبه ستي (٩٥) دا لئى داوام به (نه عرته) وه مژده يه كه به هه موو
ئه هلى مه حشه ر ده دات و هيووايان پته و دهكات كه ئەى ئيسلامه كانى ئەهلى مه حشه ر ترس له
سزادانتان له دل ده ركه ن؛ چونكه ئيمه پيغه مبه ر يكمان هه يه (شفاعت) دان دهكات و خواى
كه وره ش به پئى ئەو (شفاعت) ه له گونا هانمان خوش ده بيت.

ئهمه پوخته يه كى مه به ستي (كوردى) بوو لهو دهنك له (ئه هلى مه حشه ر) كردنه كه له رۆژى
قيامهتدا خواى مه زن يه ك يه ك له چاكه ي هه ر كه سيكدا فرمانى چوونه به هه شت ده دات و
به رامبه ر به خراپه يان فرمانى سزادان يان ده دات به ئاگرى دۆزه خ به لام (كوردى) له گه ل
باوه ر كردنى بهم راستيه شدا به هۆى وره ي به رزيه وه به تواناى (شفاعت) كردنه كى ئيسلام،
مژده به ئيسلامه گونا هباره كانى ئەو ئەهلى (مه حشه ر) وه ده دات كه جيگه يان به هه شته؛
چونكه به لاي هه ريه كه يه وه خويان به يه كى له ئيسلامه كانى ئاينى ئەو پيغه مبه ر يان داناوه.
ئهم تاكه هه لبه سته كه دوا تاكى ئەم به ندى چواره مه و (٢٢) يه مين تاكى ئەم (به نده) هيشه و له م
حه وت به نده يشه (٩٥) يه مين تاكه و دواى ئەم (دووتاك) دووپا تگردنه وه كه ديت.

به لام به پئى شوينى تاكه كه له سه رچاوه كانيدا بهم جۆره يه:

ئهم تاكه له سه رچاوه ي (ص، جم) دا نييه و له (ف) دا (٢٣) يه مين تاك و له (ق/٣) دا (٢٦) يه مين
تاك و له (حم) دا (٢٨) يه مين و له (ط) و (مك) دا (٢٩) يه مين و له (سج) دا (٣٠) يه مين و له
(با/١، ج، مع، نم/١) دا (٣١) يه مين و له (شح، گل/٨) دا (٤١) يه مين و له (ما/١) دا (٤٢) يه مين

و له (گل/۶) دا (۴۰) یه مین و له (گل/۵) دا (۴۱) یه مین و له (ما/۱) دا (۴۲) یه مین و له (عن) دا (۴۷) یه مین و له (نع) دا (۴۸) یه مین و (مس، ن) دا (۵۰) یه مین و له (ه) دا (۵۱) یه مین تاکی ئه م حهوت بندهیه .

جیاوازیه کان:

برکش و، له (ط) دا نووسراوه (سرکش و): بخۆروه، ئه مین دهگونجی و یهک و اتا دهن. جرعه ای برکش، له (عن) دا نووسراوه: جرعه را برکش و: قومه بادهکه بخۆروه و، ئه مین دهگونجی.

برکش و له (گل/۳، گل/۵، گل/۶، ف) دا نووسراوه (درکش و): درکش - ئه مین له و اتادا، زۆر پریه پریه و ئه گه چی و اتا دهادت، به لام زۆتر به لای (دربهینه) دایه نهک (فری که). بدین له (عن، گل/۳، گل/۵، گل/۶، نم/۱، با/۱، سجا، حم، ق/۳) دا نووسراوه، (باین) ئه مین و اتا دهادت به لام ئه وندهی (بدین) دهک ته و او نییه.

بدین له (ج) دا نووسراوه: (درین) و ئه مین ئه گه چی و هک (بدین) دهک (ته و او) نییه که زۆریه سی چاوه کان (بدین) بیان تیا نووسراوه، به لام هه و اتا دهادت.

واتای گشتی:

(کوردی) له ریگی ئاماده کاری، هه لانی (بانگه ئاشکرا) یه که پدا که دربرینی جووته تاکه هه لبه سته (فارسی و عهره بی) به بالا و به باونگه که یه تی که دوا ی هه ر به ندیکه وه دووپاته ی کردوونه ته وه فرموویه تی:

قومیک له باده ی (گیانی - و - مه عنه وی) بخۆروه و له م ئاهه نگی خۆشییه دا به دم نه عه رته وه هه راو زه نا و ئاواز و مزده ی خۆش به مردووانی (ئه هلی مه حشه ر) بگه یه نه که گونا هه کاره کانیا ن مه ترسیان له سزای سووتانی ناو ئاگری دۆزه خ نه بیته؛ چونکه ئیمه ی ئیسلام شه فاعته ی پیغه مبه ره که مان مژده پی دراوه ...

من ئه م بر وایه ئاوا به راشکاو ی و به بی (پالوته تیا کردن) مه ترسیداره .

و له پاش ئه م تاکه هه لبه سته ی سه ره وه دوو تاکه (دووپاته کردنه وه) که ی راگه یاندووه که:

کای دمت نغمه سرافیلی
مورد واردات جبریلی
أنت شمس الهدی ونور الحق
أظهر الحق يا ظهور الحق

به‌ندی پینجه‌م

- ۱۰۰- وقت قُرب وصال می بینم
عشق را در کمال می بینم
- ۱۰۱- با ندیمان خسرو اندر راز
شنگ و سیما غزال می بینم
- ۱۰۲- با وصیفات به‌خلوت شیرین
کوهکن با جلال می بینم
- ۱۰۳- با سرانی که سالک عشق اند
خلوتی با دلال می بینم
- ۱۰۴- رازداران خاص آن خلوت
همه (عیسی خصال) می بینم
- ۱۰۵- همه از عشق آن شه (لولاک)
عاقبت یک مال می بینم
- ۱۰۶- همه دربای کوی او هستند
آنچه فرخنده حال می بینم
- ۱۰۷- آنچه در کارگاه نقش صور
ذره‌ای زان جمال می بینم
- ۱۰۸- آنچه آورد، کرد و، گفت و، بود
همه سحر حلال می بینم
- ۱۰۹- آنچه در کائنات کرده ظهور
مظهر لایزال می بینم
- ۱۱۰- پرتو مهر طلعت جانان
بی کسوف و زوال می بینم
- ۱۱۱- زاهد! کشک شاه بینی و من
عرش آن متعال می بینم

- ۱۱۲- مجلس و خلوتگاه همسایه
کوی آن قد نهال می بینم
- ۱۱۳- صف ارواح را در آن منزل
جا به صف النعال می بینم
- ۱۱۴- پاسخ و حرف اهل آن مجلس
همه رمز و مثال می بینم.
- ۱۱۵- درس و بحث و بیان آن مکتب
عاری از قیل و قال می بینم
- ۱۱۶- حل اشکال و رمز آن استاد
بی جواب و سؤال می بینم
- ۱۱۷- طوطی نطق را در آن محضر
پشت ناینه لال می بینم
- ۱۱۸- طائر وهم را در آن مجلس
خسته، بی پر و بال می بینم
- ۱۱۹- بختی عقل را در آن هامون
بردو زانو عقال می بینم
- ۱۲۰- تشنه را زیر پای خضر نبی
چشمهء بس زلال می بینم
- ۱۲۱- در رکاب محمدی خود را
هندوئی چون بلال می بینم
- ۱۲۲- قطع آن راه جز به لطف دلیل
رهروانرا محال می بینم
- ۱۲۳- قدسیان برفراز علیین
نکرشان این مقال می بینم

۱۰۰- وقت قرب وصال می بینم: کاتی نزیکبوندهی بهیهکگه‌یشتن ده‌بینم.

قرب: نزیکیی، نزیکبوونهوه.

وصال: بهیهکگه‌یشتن، ژوان، ئەو بهیهکگه‌یشتنه‌ی که (کوردی) له دوا تاکاکه‌نی بهندی چوارهمیدا دەنگی لی دابوو که مه‌بهستی له بهیهکگه‌یشتنی به‌باره‌گای پیغه‌مبهره و دیاره وه‌های ره‌چاو کردوو که به نیازه‌وه بووه بچیتته (حه‌ج) و، یا که له له‌بیر و بروای ئایینی ئیسلامدا یادکردنه‌وه‌ی مردن و کاتی مردن به‌نهریتیکی په‌سندی داناوه و له‌م رووه‌وه دهشی که (کوردی) له کاتی دانانی ئەم بهندی پینجه‌مه‌یدا بیرری له مردن کردبیتته‌وه و له ته‌مه‌نیکی پیریدا بووی و ئەو بیر له مردن کردنه‌وه‌ش و مردنه‌یشی به‌لاوه‌گه‌یشتن به‌کۆر و کۆمه‌لگای ئیسلام دانایی که‌وا مژده‌ی شه‌فاعه‌تی پیغه‌مبهران دراوه‌تی له رۆژی قیامه‌تا که کۆتایی به بهندی پیشوو پی هیناوه، و ئەو بهر شه‌فاعه‌ت که‌وته‌نی به‌گه‌یشتن به‌و ره‌ه‌بهره خۆشه‌ویسته‌ی خۆی داناوه که پیغه‌مهری ئیسلامی مه‌به‌ست بووه.

می بینم: ده‌بینم، ره‌چاو ده‌که‌م، وام دیتته به‌رچاو.

له مه‌وه (کوردی) چووته سه‌ر نیو بآلی دوومی ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌ی و فه‌رموو‌یه‌تی: عشق را در کمال می بینم: عه‌شق له پایه‌ی (که‌مال) دا ده‌بینم.

کمال: ته‌واوی، پر به‌پیری، ئەوپه‌ری راده‌ی هه‌ر شتیک، ئەم وشه‌یه (صۆفیه‌کان) وه‌ک زاراوه‌یه‌کی تاییه‌ت به رێبان‌ه‌که‌ی خۆیان به‌کاریان هیناوه به‌لایانه‌وه بریتیه له‌وه‌ی که بۆنی شتیک لی ده‌کریت و سروشتی ئەو شته‌ی پی دیتته دی و، به‌رامبه‌ر به بوونیتی (وجود) ه که کردگاری خوای مه‌زنه و جگه له‌و به‌که‌سی تر (که‌مال) پیک نایه‌ت، ئەمه‌ش ئەوپه‌ری پی داگرتنیانه به‌بوونی کردگاریتی خوای مه‌زنه‌وه. لیره‌دا عه‌شق (ئه‌قینه پاک) له خۆ بوورده‌که‌ی خۆیان به‌رامبه‌ر به‌خواوه‌گه‌یشتن به‌په‌رته‌وی خوایی و رابه‌ره هه‌ره خۆشه‌ویسته‌که‌ی که پیغه‌مهری ئیسلامه که ئای مه‌به‌ست له‌و به پیغه‌مبه‌ر گه‌یشتنه ئای (حه‌ج) کردن، ئای (مردن) بووه.

(کوردی) له‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌یدا وه‌ک چۆن میوه‌یه‌ک به‌ته‌واوی و به‌چاکی له راده‌ی باشی خۆیدا ده‌گات، ئاوه‌هاش خۆی و ته‌مه‌نی خۆی و نیازی (چوونه‌حه‌ج) له‌و پیریه‌یدا که‌وا دیاره (نه‌گه‌یشتوو هه‌و حه‌جه بکات و به‌سه‌ریدا مردوو هه‌یا (کوردی) ئەو عه‌شقه حه‌قیقیه‌ه خواناس و خواپه‌رستییه که بووه‌تی به‌وپه‌ری ته‌واوییه‌وه ره‌چاوی کردوو و که‌وتووته هه‌ره کامه‌رانی گیانییه‌وه که له تاکه‌کانی دواپی ئەم بهندی پینجه‌مه‌یدا ئەم راستیه‌ه ده‌رده‌که‌ویت. ئەم تاکه هه‌لبه‌سته له‌م (حه‌وت به‌ند) ه‌داو به‌پیتی ئەوه‌نده سه‌رچاوه‌یه‌ی که ده‌ستم که‌وتوون ده‌بیتته تاکی (۱۰۰) هه‌م له‌م بهندی پینجه‌مه‌دا یه‌که‌مین تاکه.

به‌لام له‌سه‌رچاوه‌کانی ئەم تاکه‌دا شوینی (ژماره‌ی) ئەم تاکه به‌م جۆره‌یه:

ئەم تاکه هه‌لبه‌سته له سه‌رچاوه‌ی (جم) دا نییه و نه‌ک هه‌رئوه‌نده به‌شکو سه‌رپاکی ئەم بهندی (پینجه‌م) له‌م سه‌رچاوه‌یه‌دا نه‌دی، وای بۆ ده‌چم که هه‌موو ئەو لاپه‌رانه‌ی ئەم به‌نده‌ی تیا نووسرابن، له‌به‌ر جزویه‌ند پچراوی په‌ری بن و نه‌که‌وتبهنه‌وه شوینی خۆیان له‌وانه‌یشه

لهگهڵ کهشکۆلی تردا، یا ههروا بهجیاوازی له پهراویخانهی کهسیکهوه سههه لێدات. ئەم تاکه له (ص) دا (۲۲) یه مین تاکه و له (ف) دا (۲۴) یه مین له (ق/۳) دا (۲۷) یه مین و له (حم) دا (۲۹) یه مین و له (ط، مک) دا (۳۰) یه مین و له (سجا) دا (۳۱) یه مین تاک و له (با/ ۱، ج، مع، نم/ ۱) دا (۳۲) یه مین وه له (شح، گل/ ۸) دا (۳۵) یه مین تاکه و له (ص، گل/ ۳) دا (۴۰) یه مین تاک و له (گل/ ۶) دا (۴۱) یه مین و له (گل/ ۵) دا (۴۲) یه مین تاک و له (ما/ ۱) دا (۴۳) یه مین و له (عن) دا (۴۸) یه مین و له (نع) دا (۴۹) یه مین تاک و له (س، ن) دا (۵۱) یه مین و له (ه) دا (۵۲) یه مین تاکی ئەم حهوت بهندیهوه.

واتای گشتی:

کاتی نزیکیی و یصال که به (حه ج) یا به (مردن) دهبینم، چونکه (ئهئینی حهقیقی) م گهیهوته ئەوپهڕی تهواوی و ریکویتیکی.

۱۰۱- باندیمان خسرو اندر راز: لهگهڵ هاو ده مهکانی خسروه له راز و نیاز و خوڤ رابواردنی جیهانیدا دهبینم.

با: لهگهڵ

ندیمان: یاوه رهکان، هاو ده مهکان، هاوآلی خوڤ رابویرهکان:

خسروه دا که له گوڤتوگۆی ژبانی خوڤی جیهانیدا که لهگهڵ خسروه دا به سههه ری دهبن.

خسرو: خسروه کوری هورمزی چوارهم، (۳۲) همین پاشای ساسانی بوو.

اندر راز: له گوڤتوگۆی نهئینی و رازونیا له بادهنوڤشی و ژنبازیدا.

(کوردی) نیو بائی دووه مه که ی به وهنده کو تایی هیناوه له مهه ی یاوه رانی (خسرو) راز و

نیاز هکانی له نیو بائی دووه می ئەم تاکه یدا ئاوری لهو ئافره تانه دا وه ته وه که (خسرو) و

(یاوه ر) هکانی لهگه لیاندا رایانیاور دووه و فه رموویه ئەوانه:

شنگ و سیما غزال می بینم (شهنگ و سیما غزال می بینم) = له نیو ئەوانه دا.

شنگ و سیما غزال می بینم: واته ئەو (شهنگ و سیما غزال) انه لهگه ل یاوه رهکانی

(خسروه دا له رازونیا و ناز و نووزو نازکی شهیدا ده بینم لهم لیکدان هوه فره په لوپۆیه دا له

بارهی (خسروه) و رهوشته وه مه به ستم ئەوه یه که (کوردی) ئەمانه ی مه به ست بوون که وهک

پیشه کییه که له نموونه ی خراپی و خرا په کاری و خوانه ناسی و په پیره وی نه کردنی

فه رمایستهکانی خوای مه زندا له پیناوی خو په رستی و گه وزاندا له ژبانی داوین پیسیدا و

(کوردی) ئەوهنده دلگران بووه له (خسروه) و هه لوتیستهکانی تاکی ئاینده ی هه ره له سهه

(خسره) راگه یان دووه که دوا ی ئەوه ده چیته سهه نموونه ی چاک چاکه کاران هینانه وه، که له

تاکی ئاینده شهیدا لیکدان هوه کهم ده به ستم بهم لیکدان هوه یه وه له سهه ئەم تاکه ی سهه ره وه به پیتی

بوچوون و تیگه یشتنم لهم دوو تاکه هه لیهسته.

ئەم تاکه هه لیهسته به پیتی سهه رچاوه کانم له لای من گه یه وته (۱۰۱) یه مین تاکه هه لیهستیک که

توانیم له (۲۴) سهه رچاوه وه به دهستی به ئینم و هه ره ئەم تاکه مه به ستیش لهم (بهندی

چوارهم) هدا دووهمین تاکیتی.

به لآم شوینی ئەم تاکه له م (۲۴) سه‌رچاوه‌یه‌مدا له‌سه‌ر ئەم تاکه هه‌لبه‌سته به‌م جوهره‌یه:
ئەم تاکه له سه‌رچاوه‌کانی: (با/۱، جم، حم، سجا، صا، عن، ف، ق/۳، نم/۱) نییه و له (ط، مک) دا (۳۱) یه‌مین تاک و له (ج) دا (۳۲) یه‌مین و له (مع) دا (۳۳) یه‌مین و له (شح، گل/۸) دا (۳۶) یه‌مین و له (ص) دا (۳۹) یه‌مین و له (گل/۳) دا (۴۱) یه‌مین تاک و له (گل/۶) دا (۴۲) یه‌مین و له (گل/۵) دا (۴۳) یه‌مین و له (ما/۱) دا (۴۴) یه‌مین و له (۴۴) یه‌مین و له (نع) دا (۵۰) یه‌مین و له (مس، ن) دا (۵۲) یه‌مین و له (ه) دا (۵۳) یه‌مین تاکی ئەم به‌ندی هه‌وته‌مه ئەم تاکه (۲) یه‌مین تاکی ئەم (حه‌وت به‌ند) یه و ده‌توانی بزانری. له هه‌ر سه‌رچاوه‌یه‌کدا چه‌نده‌مین تاکه له‌م به‌نده‌دا

جیاوازیه‌کان:

نیو باالی دووه‌می ئەم تاکه له (نک، شح، مع، ج) دا به‌م جوهره‌یه:

«خسروی باجمال می بینم»

هه‌روه‌ها له (ن، ص، ط) دا له جیگه‌ی (جمال) هکه نووسراوه (جلال) که ئەمه‌یان نیو باالی دووه‌می تاکی ئاینده‌یه و به هه‌له‌ی له‌به‌ر نووسینه‌وه ئاویت‌ه‌ی ئی‌یره بووه و، ئەم هه‌ردوو جیاوازی به‌سه‌روهه بۆ ئی‌یره. ناگونجی و هه‌له و شتی‌واوییه‌وه به شتی‌وه‌ی (کوهکن باجلال می بینم) یش هاتووه.

له‌م به‌ندی پینجه‌مه‌یشدا وه‌کو به‌ندی سی‌یه‌می ئەم هه‌وت به‌نده ئالوگۆر و پاش و پیش و ئەوه‌نده‌ی توانام و به‌هۆی سه‌رچاوه‌کانه‌وه توانیم شتی‌واوییه‌کان ده‌ست‌نیشان و چاره‌ی گونجاو بکه‌م.

له‌م کاره‌شدا ده‌سه‌لاتم هه‌ر ئەمه‌نده بووه و ریگه‌م له بۆچوون و راست‌کردنه‌وه لیک‌دانه‌وه‌ی دروست‌تر نه‌گرتووه.

واتای گشتی:

(کوردی) که رازی ئەم به‌ندی پینجه‌مه‌ی له تاکی یه‌که‌میدا به‌وه‌دا داوه که له سه‌روه‌به‌ندی (حه ج) کردن یا (کوچی دواپی) کردندا بووه به‌وه‌ی که پیر و په‌رپووت و په‌که‌وتوو و، نه‌خۆش بووه له‌م به‌نده‌دا ده‌ستی داوته هینانه‌وه‌ی نمونه‌ی خرابی (خراب و خرابکاریکی) وه‌ک (خوسره‌وی په‌روین) ی پادشای ساسانی که کابرایه‌کی هه‌له‌شه و به‌ده‌ئه‌مه‌ک و (چاکه له‌به‌رچاو نه‌بوو) بووه له‌گه‌ل هاوآل و یاوه‌ره به‌دکاره‌کانیدا. له رابواردنی جیهانی و باده‌نۆش و داوین پیسیدا بووه که له لیک‌دانه‌وه‌ی ئەم تاکی یه‌که‌مه‌دا هه‌ندیکیم به‌شیکردنه‌وه‌ی هه‌لو‌یست و په‌وشتی‌یه‌وه‌یه (خوسره‌وی په‌روین) م پیشک‌ه‌ش کردووه و له تاکی ئاینده‌شدا که هه‌ر له باره‌ی ئەم (خوسره‌و) هه‌یه ئیتر نۆره‌ی ئەوه‌یه که سه‌ر پری ئەم ناوه‌رۆکه رابگه‌یه‌نم.

۱۰۲- وه‌ک له تاکه هه‌لبه‌ستی پیشوودا نووسیومه، که ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی (ئیره - سه‌روهه) درێژه‌دانه به‌و تاکه هه‌لبه‌سته‌ی پیشوو، به‌لآم له‌ودا یه‌کسه‌ر له خودی (خوسره‌وی په‌روین) و

(پاوه و هاواله‌کانی) دواوه و، لیره‌دا (کوردي) له (شیرین) و (کاره‌که‌ر و که‌نیزه‌ک)ه‌کانی و له‌گه‌ل (فه‌ره‌ادی کوه‌کن و زانا و به‌توانا و هونه‌رمه‌ند دواوه، که‌ئهم لیداونه‌یشی دیسان (به‌دیره‌وشتی)ی‌ئو (خوسره‌و)ه‌راده‌گه‌یه‌نی.

باوصیفات به‌خلوت شیرین: (شیرین) و که‌نیزه‌ک و کاره‌که‌ره‌کانی (وصیفات)دا له کۆبوونه‌وه‌یه‌ک گۆفتوگۆ نه‌ینیه‌کانی (شیرین) له‌گه‌ل (فه‌ره‌اد)دا ئاله‌و کاته‌دا فه‌ره‌اد به‌شان و شکۆ و ریزمه‌ند و سه‌ربه‌رزییه‌وه‌ ده‌بینم:

وصیفات: ئهو کاره‌که‌ر یا (که‌نیز)انه‌ی که له کاره‌که‌ران و (که‌نیز)انی تر له پيشتر و گه‌وره‌ترن له ریزدا له‌لای خاونه‌کانیان؛ چونکه‌ ئهو (که‌نیز) و کاره‌که‌رانه به‌ زۆری به‌پاره کر‌دراوان و ئه‌مجا ئه‌وانه‌یان که‌ هیزا و زیره‌ک و لیزان بوون توانیویانه ئه‌وه‌نده بچنه‌ دل و ده‌روونی پیاوه‌ کر‌یاره‌کانیان‌وه‌ وه‌ک ژنی (شه‌رعی)ی خۆیان ماره‌یان کر‌دوون. له‌ هه‌ر کۆمه‌لگه‌یه‌کدا به‌پێی یاسای ئاینی خۆیان (ماره‌کراون) و ئه‌وانی تریان هه‌روه‌ک کاره‌که‌ر و (که‌نیز) له‌ ماله‌ ئا‌غایاندا ماونه‌ته‌وه‌، کاری ژن و میردایه‌تیشیان له‌گه‌لدا کراوه، به‌لام وه‌ک ژنی (به‌ شه‌رعی ماره‌کراو، نا).

له‌ ماله‌ گه‌وره و پاشایانیشدا ژنه‌کانیان (که‌نیز) و (که‌نیزه‌ک)یان هه‌بووه‌ کاروباری ئا‌غا ژنه‌کانیان به‌جێ گه‌یاندووه‌، شوین نه‌ینی و باوه‌ر پیکراو و ئا‌گه‌داری کاروباری تایبه‌تی و نه‌ینیی ئهو ئا‌غا ژنانه‌یان بوون وه‌ک (شیرین) که له سه‌ره‌تادا (که‌نیزه‌ک)یکی کۆشکی (خوسره‌وی په‌رویز) بووه، به‌لام ئه‌وه‌نده جوان و هیزا بووه که خوسره‌و به‌یه‌کیک له‌ ژنه‌کانی خۆی داناوه‌ ئه‌گه‌رچی (شیرین)یش دلی لای (خوسره‌و) نه‌بووه و شه‌یدای (فه‌ره‌اد) بووه.

(کوردي) وه‌ک له‌ تاکه‌ هه‌لبه‌ستی پيشوودا له (خوسره‌و) له‌گه‌ل یاوه‌ره‌کانی و ژنه‌ جوانه‌کانی که (خوسره‌و) و یاوه‌ره‌کانی له‌گه‌ل‌یاندا رایان‌بواردووه، باس کر‌دووه به‌ هۆی ئه‌وه‌وه که (شیرین) دلی له‌گه‌ل (خوسره‌و)دا نه‌بووه و شه‌یدایی (فه‌ره‌اد) بووه له‌م تاکه‌دا له‌م کۆبوونه‌وه‌ی (شیرین) دواوه له‌گه‌ل (فه‌ره‌اد)دا به‌ ئاماده‌بوونی که‌نیزه‌ک و که‌نیزان و کاره‌که‌ر و (نزیکه‌کانی خۆی)

به‌خلوت: شیرین که‌نیز و که‌نیزه‌که‌کانی که له‌گه‌ل (فه‌ره‌اد)دا کۆبوونه‌وه‌ی نه‌ینیان هه‌بووه که له شوینی تری پيشه‌وه‌ی ئه‌م په‌راوییه‌دا به‌ دریزتر له (خه‌لۆه‌ت) دواوم. واته (خه‌لۆه‌ت) به نه‌ینی و به‌ دوو به‌دووری یه‌ک گرتنی (شیرین) و (فه‌ره‌اد)ی مه‌به‌سته.

له‌ نیو با‌لی دووه‌می ئه‌م تاکه‌دا باسه‌که‌ی ئاشکرا‌تر کر‌دووه که ئهو (خه‌لۆه‌ت)ی شیرینی له‌گه‌ل (فه‌ره‌اد)دا به‌راشکاو‌ی راگه‌یاندووه به‌را‌ده‌یه‌ک (فه‌ره‌اد)ی به‌ پر‌شان و شکۆ و کامه‌رانی ره‌چاو کر‌دووه که فه‌رموویه‌تی:

کوهکن با جلال می بینم:

واته ئا له‌و (خه‌لۆه‌تییه‌ی شیرین) و به‌ ئاماده‌بوونی (که‌نیزه‌) که باوه‌ر پیکراوه‌کانی له‌گه‌ل (فه‌ره‌اد)دا رای بواردووه و لیره‌دا له‌ جیگه‌ ناوی (فه‌ره‌اد) ناوی کوهکن هاتووه.

جلال: شکۆمهندی و پیز و کامه رانی و لهویپه ری خۆشیدا کهوا له سهردانهکانی (شیرین) دا بق لای (فهراهد) کهوتووته خۆشی و (نازو نیاز هاتنه دی) یه دا .

(کوردی) لێره دا و بهم دوو تاکه نمونهی خراپی له سهر (خوسرهو) هیناوه ته وه و کۆتایی بهم نمونهی هیناوه که له تاکه ههلبهستهکانی ئاینده دا چووته سهر جۆره ها نمونهی چاکه هینانه وهی دژی نمونه کهی (خوسرهو).

ئهم تاکه ههلبهسته لهم ههوت بهنده دا (۱۰۲) یه مین و لهم بهندی پینجه مه دا چواره مین تاکه و شوینی ئهم تاکه پش به پتی سهرچاوهکانی بهم جۆره یه:

ئهم تاکه له سهرچاوهکانی (مک، ط، حم) دا نییه، ههروه ها ئهم تاکه ههلبهسته له (صا) دا (۲۲) یه مین تاک و له (ف) دا (۲۵) مین و له (ق/۳) دا (۲۸) یه مین تاک و له (حم) دا (۳۰) یه مین تاک و له (سجا) دا (۳۲) یه مین و له (با/۱، ج، نم/۱) دا (۳۳) یه مین و له (مع) دا (۳۴) یه مین و له (شح، گل/۸) دا (۳۷) یه مین تاک و له (ص) دا (۴۰) یه مین و له (گل/۳) دا (۴۲) یه مین و له (گل/۶) دا (۴۳) یه مین و له (گل/۵) دا (۴۴) یه مین و له (ما/۱) دا (۴۵) یه مین و له (عما) دا (۴۹) یه مین و له (نع) دا (۵۱) یه مین و له (مس، ن) دا (۵۳) یه مین و له (ه) دا (۵۴) یه مین تاکه.

جیاوازیهکان:

ئهم بهندی پینجه مه و بهتایبهتی ئهم تاکه زۆریان گۆران و پاش و پیش و ئالۆگۆر و شیواوی به سهردا هاتوو ه.

وهک له کۆتایی تاکه ههلبهستهی پشوو دا رام گه یاند نیو بالی دووه می ئهوی به شیوهی، خسرو با جمال می بینم

که له ههندی له سهرچاوهکانی ئهم تاکه ی ئیره شدا به شیوهی:

(کوھکن با جلال می بینم) هاتوو ه.

بهلام به پشتیوانی (۲۴) سهرچاوه کهی ئهم ههوت بهنده و به تایبهتی ئهم تاکه ی ئیره به پتی شاره زاییم له داستانی (شیرین و خوسرهو) و (شیرین و فهراهد) توانیم ئهم تاکه ههلبهسته به شیوهی ئهم تاکه ههلبهستهی سهروه جیگیر بکه م و ئه وهنده ی پیم کراوه و ایزانم ئهم دوو تاکه له دهقی گوتنه کهی (کوردی) یه وه نزیک کردوونه ته وه.

با وصفیات، له (عن، گل/۳، گل/۸، ف، ق/۳، ج) دا نووسراوه: (باندیمان).

واتای گشتی:

له (خه لوت) ی (شیرین) دا به ئاماده بوونی که نیزه ئاشنا به نه پتییهکانی (شیرین)، له و خه لوته دا کۆهکن که (فهراهد) بووه له گه ل (شیرین) دا فهراهد له شان و شکۆدا ده بینم.

۱۰۳- (کوردی) دوا ی راگه یانندی نمونهی خراپی و رابواردنی (شه هوانی) ی جیهانیی خوسرهو به رامبه ر به شیرین و له گه ل فهراهد، دپته سه ر راگه یانندی شهیدا و ریگی (ئه فین) ی گیانی و پاک و سه ره تا له سه رۆکهکانی ئه و ریگه ی (ئه فین) ه حه قیقی و مهعنه وییه وه دهستی پی کردوو ه فه رموویه تی:

با سرانی که سالک عشق اند: له گهل سهردارانیک که ئەوانه‌ی وا په‌یره‌ویکاری ریتبازی
عەشقرن، که مەبەستی (کوردی) له عەشقی حەقیقی و گیانییه نەک عەشقه سەرزارییه‌که‌ی
(خوسره و نەدیمه‌کانی له‌گهل دیمه‌نی ناسک و جوانه‌کاندا شەوانی سووریان بەسەبردووہ یا
ئەو عەشقه رواله‌تە‌ی خوسره بەرامبەر بە (شیرین) که هەر تەنیا بۆ کاتیکی دەمی بووہ.

(کوردی) که لەم نیوبالی یەکه‌مه‌یدا له‌گهل سەرۆک و سەردارانی ریتبازی ئەفیندا هەلوێستی یا
چۆنیتی ئەو سەردارانە‌ی له نیو بالی دووهدا شی کردۆتە‌وه که فەرموویەتی:

خلوتی با دلالمی بینم: خەلۆتە‌ی له‌گهل دەلالدا دەبینم که بە پێچە‌وانە‌ی واتا، مەبەستی دوو
هەلبەستە‌که‌ی لەمەر (خوسره و شیرین و فەرهاد) دەوہ، ئەم خەلۆتییە‌ی ئێرە (ئەم تاکە‌ی
سەره‌و) وەک خەلۆتییە چنۆکی و جیہانییە‌که‌ی (خوسره) و (کەنیزەک) هەکانی و (شیرین)
نییە که لەویدا (شیرین) (خوسره) ی نەویستوہ و، بەلام خوسره بە زۆر بە دەسەلاتی
پاشایەتیە چنۆکییە‌که‌ی له‌گهل شیریندا رای بواردووہ، پێی گەبوہ که بە بەلگە‌ی ئەو‌ی که
(شیرین) زۆرجار له کاتی کتو تاشینە‌که‌ی (فەرهاد) دا سەری (فەرهاد) داوہ و تەنانەت
جارتکیان ئەسپە‌که‌ی (شیرین) لەو ریتگە‌ی سەردانە‌ی (فەرهاد) یدا لاقیکی شکاوہ و بەدریژی
له داستانە‌که‌ی (نیظامی گەنجە‌وی) دا ئەمانە نووسراون و ئەگەر ئەو (شیرین) ه خوسره‌وی له
ناخوہ خوێستایە ئەو (دزە سەردانانە) ی (فەرهاد) ی نەدەکردن هەروەک (کوردی)
ئاشکرای کردووہ لەم تاکە‌دا نموونە‌ی چاکە‌و پاک‌ی پێچە‌وانە‌ی تاکی پیشوو.

دلالم: وەک پێخۆش بوونی نازونووز و له نازی گوریشمە و له‌نجە‌ولار، که له سایە‌ی پێغە‌مبەر
ئیسلامدا سەرۆکە‌ی پەیره‌ویکارە‌کانی ریتبازی پێغە‌مبەر که دەقە پیرۆزە ئیسلامییە‌کانی و،
گیانی پاک‌ی هەمووان ئەو نازە‌ی شادمانییە ئەنوین بەرامبەر بەو خوێشە‌ویستی و چوونە
خەلۆتە‌ی صۆفیگەرانە‌وہ، وەک له زیکر و خەتم و چوونە خەلۆتە‌وہ بەپێی دەستور و
صۆفیگەراییە‌کانی هەر (طەریقەت) یک.

ئەم جۆرە دەلالە‌یش گەرە‌ییبە‌کی پر خوێشە‌ویستی (ویقار) ه نەک ژبانی (تەگە‌و بەرانی) یە‌که‌ی
خوسره‌و.

مەبەست و واتای ئەم تاکە هەلبەستە‌ی سەره‌و له تاکی ئاینده‌شدا درێژە‌ی هەیه و لێرە‌دا که
بەشپۆه‌یه‌کی گشتییە، بەلام له تاکی ئاینده‌دا مەبەستە‌که بە تاییبە‌تیانە‌ راگە‌یزاوہ و له
هەمان کاتیشدا پێوهندیی ناوەرۆکی ئەم تاکە بەدوو تاکی پیشووییە‌وہ نەچراوہ‌تە‌وہ.

(کوردی) وەک هەموو تاکە هەلبەستە‌کانی ئەم بەندی (پینجە‌مە) که کۆتاییان بە (می بینم)
هاتووہتە‌وہ لەم تاکە‌یشدا دیسان فەرموویەتی:

ئەم تاکە هەلبەستە لەم حەوت بەندە‌دا (١٠٣) یە‌مین و لەم بەندی پینجە‌مینە‌دا تاکی پینجە‌م و
شوین ئەم تاکە له هەریە‌کی له سەرچاوہ‌کانیدا بەم جۆرە‌یه.

له سەرچاوہ‌کانی: (با/١، ج، جم، حم، سجا، صا، ط، عن، ف، ق/٣، مک، نم ١) دا نییە و، له
(مع) دا (٣٥) یە‌مین تاک له (شح، گل/٨) دا (٣٨) یە‌مین و له (ص) دا (٤١) یە‌مین و له (گل/٥) دا

(٤٢) يه مين و له (گل/٣) دا (٤٣) يه مين و له (گل/٦) دا (٤٤) يه مين و له (ما/١) دا (٤٦) يه مين تاک و له (نع) دا (٥٢) يه مين و له (مع، ن) دا (٥٤) يه مين تاک و له (ه) دا (٥٥) يه مين تاکه. له هه موو سه رچاوه کانيشدا ئەم تاکه هه ليه سته چونيه کن و جياوازی له ناوه پوکياندا نيه.

واتای گشتی:

چوونه خه لوه ته وه له لايهن سه ردارانی په پيره ويكاری عه شقی گيانی و پاکی ناین دۆستی و ده رنه چوون له فه رمایشی خوايه له و ريگه ی عه شقه ياندا و خو شه ويستيبان به رامبه ر به پيغه مبه ر که به هره ی ناینی ئيسلامی پی به خشيون، (کوردي) ئەو خه لوه ته ی ئەوانه ی به پيگه يشتنی گيانی و يه کگرتنی گيانيان (الاتحاد) له گه ل په رته وی خواييدا له (جذبە) ی صؤفيگه رانه ی ئەو سه ردارانه دا راگه ياندوو خه لوه تيکی ئارام و قورس و به ويقاره وه ی راگه ياندوو... که به پيچه وانه ی چنؤکيه که ی خوسره و له گه ل (شيرين) گيرخواردنی (شيرين) به ده ست (خوسره و) هوه و ريگري (خوسره و) و له به ئاوات گه يشتنی (شيرين) له گه ل دلخوازه که ی خویدا که (فه رهاد) بووه.

١٠٤ - رازداران خاص آن خلوت: رازداره تاييه تيبه کانی ئەو خه لوه ته.

(کوردي) له نيو بالی دووه می ئەم تاکه هه ليه سته ی سه ره وه چيستی و چؤنيستی ئەو سه ردارانه ی راگه ياندوو که له هه مان کاتدا رازدار (نه ينی هه لگر و رازپاريزن له خه لوه ته پيگه يشتنه گيانی صؤفيگه رييه که دا که وا هه موويان يه ک ناهه نگن که: همه (عيسي خصال) می بينم هه موو ئەو رازدارانه له تاييه تمه ندياندا وه ک حه زره تی عيسا - د.خ -) ده بينم وه يا ئەوان وه ک سه روشت و = ره وشتی به رزی حه زره تی عيسی وه مان واته (عيسی خصال)ن.

(کوردي) له م نيو بالی دووه مه يدا ئەو رازدارانه ی به وه ده ستنيشان و جيگير کردوون که چواندوونی به سه روشت و ره وشتی به رز و پاک و مرؤفانه ی دروستی حه زره تی عيسا - د.خ - به کورتي ئەو سه روشت و ره وشته ی ئەو پيغه مبه ر عيسا - د.خ - يه ش بريتييه له و سه روشت به رزه خوايي و ره وشت پاک و پيروزه ی که له ژيانيدا شتيکی گومان ليکراو و خراپی لی نه ديتراره و به و بی باوکیيه له ئاستی هه ره به رزی و چاکی و پاکداوینی ده روون و ده ست و چاو و کرده وه چاکیدا بووه و به تاييه تی له و خو شه ويستيبه خواييبه ی که به مرؤفی راگه ياندوو به گوفتار و به کردار و له و په ری نرخی دلداري گيانی و خواييدا به و گه نجيبه وه که ژنیشی نه هيتاوه.

(کوردي) سه روشت و ره وشتی پاک و پيروزی ئەو سه رداره رازدارانه ی به سه روشت و ره وشتی حه زره تی عيسا - د.خ - چواندوو که له وه به رتر پر به پرتر (چواندن) ی بؤ نه دؤزراوه ته وه. ئەم تاکه هه ليه سته ش وه ک ته واوکاری تا ئيره تاکه کانی ئەم به ندی پينجه مه يه هه ره ها سه ره تايه کيشه بؤ تاکه هه ليه سته ی ناینده.

ئەم تاکه:

ئەم تاكە لەم ھەوت بەندەدا (١٠٤) یەمەین تاكە بە پیتی ساغکردنەوێ من و دەبیتە تاکی شەشەمینی ئەم بەندی پینجەمە و ھەروەھا شوپین و ژمارەیی ئەم تاكە لە سەرچاوەکانیدا بەم چەشنەییە:

لە سەرچاوەی (جم)دا كە بەیەكجارەکی ئەم بەندی پینجەمەیی تیا نییە، دیارە ئەم تاكەیشی ھەرتیا نییە و لە (صا)دا (٢٢) یەمەین تاكەدا: (ف)دا (٢٦) یەمەین و لە (ق/٣)دا (٢٨) یەمەین و لە (حم)دا (٣١) یەمەین و لە (ط، م)دا (٣٢) یەمەین تاك و لە (سجا)دا (٣٣) یەمەین و لەك (با/١، ج، نم/١)دا (٣٤) یەمەین و لە (مع)دا (٣٦) و لە (شح، گل/٨)دا (٣٩) یەمەین و لە (ص)دا (٤٢) ھەمەین تاك و لە (گل/٥)دا (٤٣) یەمەین و لە (گل/٣)دا (٤٤) یەمەین و لە (گل/٦)دا (٤٥) ھەمەین و لە (ما/١)دا (٤٥) یەمەین و لە (عن)دا (٥٠) یەمەین تاك و لە (نع)دا (٥٢) یەمەین و لە (مس، نع)دا (٥٥) یەمەین و لە (ھ)دا (٥٦) یەمەین تاكە و لە تاکی ئاینەشدا درێژەیی ھەیە.

ئەم تاكە ھەموو لە سەرچاوەکانیدا چونیکە و جیاوازی لە ناوھۆرکیاندا نییە.

واتای گشتی:

بە پێچەوانەیی نموونە ھینانەوێ بۆ سەر (خوسرەو) لێرە (کوردی) نھێنی پارێزەکانی خەلۆتی خواناسی و بەرفەرمانی فەرمايشی خۆی بە نموونە ھینانەتەوێ كە ھەموویان لە سروشت و رەوشندا ھەك سروشت و رەوشتی بەرز و پاکی ھەزرتی عیسا - د.خ - رەچاوی کردوون كە رۆشتەییەکی گیانی و پەرتەویی یەزدانییەکی تی خستوون و ھەك یاوھەرەکانی (خوسرەو یا كەنیزەكەکانی شیرین نەبوون كە لە زەلکاوی چنۆکیی جیھانیدا پەل بکوئن. ئەم تاكە ھەلبەستەش لە چوارچێوەی صۆفیگەریدا یە.

١٠٥- (کوردی) ھەر لەو سەرداران و رازدارانی خەلۆتی گیانییە چوار تاكە ھەلبەستەیی پیتشو دواو و لێردە بەم چەشنەیی راگەیاندوون:

ھەمە از عشق آن شە لولاك: ھەموو (ئەو سەرداران و رازدارانەیی كە لە خەلووتەكەدان) بە سروشت و رەوشتی عیسا پێغەمبەر بەرز و پاك ناوی بردوون، لێردە ھەموو ئەوانەیی لەو كۆری خەلووتەدا و ھە ناو بردوون كە لە عەشقی ھەر ئەو شای پێغەمەرانەیی كە دەقی (لولاك لولاك)ی لە (حق) و تراوھ كە لە بەندی سێیەمدا بە درێژی لەم دەقی حەقە دوام ھەموویان لە ئەقینیی ئەودان كە پێغەمبەری ئیسلامە، ھەموو ئەوانەیی و ھە پیناسە کردوون كە ھەموویانی لەو عەشق (ئەقین)ی ئەو: (شە لولاك) ھ پادشایەکی لە دەقی (لولاك)ی بەرانبەر گوتراو.

كە ئەو (پادشای لولاك) ھ مەبەست لە پێغەمبەری ئیسلامی - د.خ - و ئەم ھاو جوت کردنەیی ئەم پێغەمبەر بە (لولاك) ھ گومان لەو ھەدا ناھێلێتەوێ كە ئەم ھەوت بەندە بۆ (عەلی كوری ئەبو تالیب)ی نامۆزای پێغەمبەر - خوا ببەخشی - نەگوتراو، چونكە ئەو ھەدیثە نیشانە نییە بۆ ئەو (عەلی)یە و ھەروەھا بۆ (بەھاییەكان)یش نەگوتراو، چونكە ئەو ھەدیثە لە حەقی پیتشوایانی (بەھایی)یەكان نەھاتوو و تەنیا تاییەتە بە (محەمەد) - پێغەمبەری ئیسلام - د.خ - چونكە ئەو ھەتا (کوردی) لە نیو باڵی دووھمی ئەم تاكە ھەلبەستەیی سەر ھەدا فەرموویەتی كە:

عاقبت یک مآل می بینم: هموو سهردارانی ریگهی حه قیقته و رازدارانی خه لوه تیی گیانی و بههرمه ندانی په رتهوی خوایی و سهر بهستان به کاریگه ریی بادهی دهقه پیروژه کانی ئاینی ئیسلامی، هموو شهیدایانی ئه فینی ئه و پادشای سهر تهختی دهقی (لولاک) هگشتیان له ئهجامدا یهک ئامانج ده بینم، ئه ویش برهوا به بوونی خواو خویه تی کردن و پهیرهوی کردنی فهرمایشه کانی و به راستی و پاکی په رستنی ئه و خویه که به جارئ له سهر ئه م روانگه و خاله گرنگهی دوا بییاندایهک را و یهک بیر گرد ده بنه وه.

ئهم تاکه هه لبه ستهی سهره وه که (۱۰۵) یه مین تاکی ئه م حهوت بهندهیه و ده بیته تاکی حهوتیه می ئه م بهند پینجه مینه و له هه ریه کی له سهرچاوه کانییدا شوین و ژماره ی به م جوړه یه که:

ئهم تاکه له سهرچاوه کانی (با/ا، ج، جم، حم، سجا، صا، ط، عن، ف، ق/ق، م، مک، نم/ا) دا نییه و له (مع) دا (۳۷) یه مین تاکه و له (شح، گل/ا، دا (۴۰) یه مین و له (ص) دا (۴۳) و له (گل/ا) دا (۴۴) یه مین و له (گل/ا) دا (۴۵) یه مین و له (گل/ا) دا (۴۶) یه مین تاک و له (ما/ا) دا (۴۸) یه مین و له (نع) دا (۵۴) یه مین و له (مس، ن) دا (۵۶) یه مین و له (ه) دا (۵۷) یه مین تاکه. له هموو سهرچاوه کانی دا ناوهرۆکی ئه م تاکه چونیه که و جیاوازی له نیوانیاندایه نییه.

واتای گشتی:

هموو ئه و سهردارانهی ئه فینی و ده رباری بۆ پیغه مبه ری ئیسلام که لیره دا به پاشای (لولاک) ناوی براوه، هموو یان له ئه انجام و ئامانج و مرخ خو شکر دنیاندا له گه وره ترین یهک هیوا و ئاواتدا یه کگرتوو ده بینم که ئه ویش ناسین و په رستنی خوای مه زنه سهر ریگهی ئاینی ئیسلام.

تاکه هه لبه ستهی ئایندهش درێژده انه به ناوهرۆکی ئه م تاکه هه لبه ستهی سهره وه.

۱۰۶- همه دربای: هموو ئاتاجی، باره گای ئه وان.

آنچه فرخنده حال می بینم: ئه وانیهی که که وا من به کامه رانیان ده بینم.

آنچه: ئه وهی، ئانه وهی، ئه وهی که وا.

فرخنده: کامه ران، پیروژ، بهختیار.

حال: بار، چۆنیتی.

فرخنده حال: له بارودۆخی به رفه ره ی و شادی و کامه رانی و پیروزی و شکومه ندیدا.

ئهم تاکه له م حهوت بهنده دا (۱۰۶) یه مین و له م بهندی پینجه مه دا (۸) یه مین تاکه و شوینی ئه م تاکه و ژماره کانی له سهرچاوه کانییدا به م جوړه یه:

ئهم تاکه له سهرچاوه کانی (با/ا، ج، جم، حم، سجا، صا، ط، عن، ف، ق/ق، م، مک، نم/ا، ۳، گل/ا، ۵، مس، مک، نم/ا) دا نییه و له (مع) دا (۳۸) یه مین تاک و له (شح، گل/ا، دا (۴۱) یه مین و له (ص) دا (۴۴) یه مین و له (گل/ا) دا (۴۷) یه مین و له (ما/ا) دا (۴۹) یه مین و له (نع) دا (۵۵) یه مین و له (ن) دا (۵۷) یه مین و له (ه) دا (۵۸) یه مین تاکه.

ئەم تاكە لە رووی ناوەرۆكەوه لە ھەموو سەرچاوەكانیدا چونیەكە و جیاوازییان لە نێواندا نییە.

واتای گشتی:

ھەموو ئەوانەى كە پێویستییان بە دەرباریی بارهگای (عرشی خوایی) و ھەروەھا ئاستانەى پیرۆزى پیغەمبەرى ئیسلام ھەیه، ھەموو ئەوانە لە باردۆخى كامەرانی و پیرۆزى و بەختیاری و شكۆداریدا رەچاوەكەم.

۱۰۷- آنچه در کارگاه نقش صور: ئەوێ لە کارگەى نەخشی وینەکاندا زەرەى زان جمال مى بینم: تۆزقائیک لەو دیمەن و رچوالتە جوانە دەبینم.

لێرەدا (كوردی) وەك صۆفیەكی راست و دروست و پاك و بەبێ ئەوێ كە نیازی بووبێ بە صۆفیەك بناسرێ، ئەوند بە قوولێ باسەكەى گرتوووتەوه و بە جوۆرێ رۆچوووتە ناو پێناسەكردنى جوانیى پیغەمبەرى ئیسلامەوه - د.خ كە تیايدا گەبووتە دوا پلەى بەرزى صۆفیگەرى و ئەوندە چوووتە ناو ئەو جوانییه بێ ھاوتایەوه كە ئالای (مەنصورى ھەلاج) لە زۆر رۆچوونیهوه بە ناو (حەق)دا و ئەو (پرتەوى حەق تیشكى داوتەوه كە تەنانەت خودى خۆى ئاویتەى ئەو (حەق) و پەرتەوهیدا دیوه، وەكو گوتوویەتى: من خۆم خودى حەقم.

(كوردی) یش لێرەدا خۆى كە بوونیکە لەو بوونەوهرییهى كە ھەموو (بوونەوهرى) یش بە گەردیلەیهكى ئەو جوانییه رەچاوەكردوووە كەواتە خودى خۆیشى لەبەرھەرۆتیکى ئەو رۆشنایى ئەو جوانییهدا دیتووتەوه.

لەلایەكى تریشەوه بەپێى دەقى (حەدیثى قودسى) ی (لولاك): كە (بوونەوهرى) = (ووچوود) لەبەر ئەو پیغەمبەرە دروست كراوە كە (بوونەوهرى) گەردیلەیهكى جوانیى ئەو بێت كەواتە (كوردی) خۆى بە گەردێكى رووناك بوووه بە تیشكى ئەو رووناكى بێر لێ كردووتەوه، چونكە خۆیشى شتێكى بەرھەم ھاتووى ئەو (كارگە)یەى نەخشانەى شێوھكاریى دیمەنى مرۆف بووه لە بوونەوهرییدا.

جگە لەوێ نیشانەیشە بۆ ئەو ئاینەى كە ئەو (جوانە) جیھانى پێ بەھرەوهر كرد و بۆیە (كوردی) فەرموویەتى ئەوى لەو كارگایەوه بەرھەم ھاتوووە (وەك ئاینى ئیسلامەكە بێت) ئەو گەردیلەیهكى جوانیى فەرموودەو كردهوى ئەو بوونەیه.

ئەم تاكە ھەلبەستە بۆ ئەم ھەوت بەندە ژمارەكەى (۱۰۷) یەمىن و بەپێى ئەم بەندى پێنجەمەیش تاكى (۹) یەمىن و ژمارەیشى لە ھەر سەرچاوەیەكیدا بەم چەشنەیه:

ئەم تاكە لە سەرچاوەكانى (جم)دا نییە وە لە (صا)دا (۲۴) یەمىن تاكە و لە (ف)دا (۲۷) یەمىن و لە (ق/۳)دا (۲۹) یەمىن و لە (حم)دا (۳۲) یەمىن و لە (ط، مك)دا (۳۳) یەمىن و لە (سجا)دا (۳۴) یەمىن و لە (با/۱، ج، نم/۱)دا (۳۵) یەمىن و لە (شح، گل/۸)دا (۴۲) یەمىن تاك و لە (ص، كل/۵)دا (۴۵) یەمىن و لە (گل/۳)دا (۴۶) یەمىن و لە (مع)دا (۳۹) یەمىن تاك و لە (گل/۸)دا (۴۲) یەمىن تاك و لە (ما/۱)دا (۵۰) یەمىن و لە (عن)دا (۵۱) یەمىن و لە (نع)دا (۵۶) یەمىن و لە

(ن) دا (۵۸) یه مین و له (ه) دا (۵۹) یه مین تاکه و (گل/۶) دا (۶۶) یه مین تاکه و له هموو سه رچاوه کاند چو نیه که و بهی جیاوازییه.

واتای گشتی:

ئهو له بوونه وهریدایه که له کارگای نه خشی شیوه کار (صور) بهرهم هاتون، هموو له چاو جوانی ئه ودا وهک ته نیا گهر دیله یه که ده بینم.

ئهم واتایه پیش دیسان له تاکی ناینده دا دریزه یه هیه.

۱۰۸- آنچه: ئهوی، ئه و شته ی، ئه وهی که....

آورد: هیتای و، مه بهست له هیتانی قورئانی پیرو به ئیسلامه کان و به وه چیگه ی په راوی ئاسمانیه کانی ناینه کانی تر و ناینه کان و پیغه مبه رانی گرت هوه، به وهی که کو تاییه پنه ر، بوو به پیغه مبه ریتی (خاتم الانبیاء).

کرد: کردی و مه بهس له کرده وه کانی ئه و پیغه مبه ریه (د.خ) که به (سوننه) ناو ده بریت و ههروه ها مه بهست له هه ولدانه کانی و (غزا) کردنه کانی و (کوچ کردن = هیجرهت) بق مه دینه و هاتنه وهی به هیتز و توانایه وه وهرگرتنی شاری (مه ککه) و به سه ر دژه کانی له بتیه رستان و خوانه ناسان و جووه کاند زال بوون و... هند.

گفت: گوتی، فه رمووی که مه بهست له فه رمایشته کانی (حه دیث) هکانیه تی.

بود: بوو، مه بهست له و روودا وانه یه که له سه رینی ئه و پیغه مبه رده را رووی داوه، وهک (میعراج) و (موری) پیغه مبه ریتی محمه د - د.خ.

همه: هه موو ئه وانه ی که له پیشه وه له سه ر لیکدانه وهی وشه کانی نیو بالی یه که می ئه م تاکه هه لیه سته ی سه ره وه دا لیکم دانه وه - واته ئا ئه وانه هه موویان:

سحر حلال می بینم: هه موو ئه وهک سیحری حه لال ده بینم و به لامه وه سیحری حه لال و ئه مجا:

سحر: جادوو، کاریکی له راده به دره و، ژیری و لیکدانه وهی بابه تییا نه (په ی) پی نابات و شوین پروا نییه، جادوو گهران به جو رها فرتوفیل و هونه رهنده ی ئه نجامی دهن.

سحر: جادوو. به لای هه موو ناینه کانه وه، کاریکی قه ده غه و جادوو گهران به سه ر پیچی له ناین و په پروه ی نه کردنی ده قه ناینیه کان و به خوانه ناسی تاوانبار ده کرین.

به لام پیغه مبه ران (موعجیزات) بیان نواندوه که کاریکی له راده به در بووه و که سانی تر نه یان تانویه ئه و کارانه بکه ن که له زاراوه ی ناینیدا (موعجیزه) به (سیحری حه لال) و قه ده غه نه کراو پیناسه کراوه، ههروه ها له کوپ و کو مه لگا ویزه بییه کاند (دهقی رسته و تار) یا (هه لیه سته ی) یه کجار جوان و بالآ و په سند و دلگیر و به هیزی بی هاوتا و کاریکی هونه رییه (سحر حلال: جادوو یه کی قه ده غه نه کراو) له ناینه کاند، ناویراون.

ئهمجا (کوردی) هه موو ئه وانه ی که پیغه مبه ری ئیسلام - د.خ - هیتانوی و کردوونی و گو توونی و له خودی ناینه کهیدا روویان دابی، هه موو ئه وانه ی بهر سیحری حه لال داناوه.

ههروههها چوونه (میعراج)هکهبیشی بهکردهوه و گوتن و هینانهوهی فهرمایشتهکانی خوا له (میعراج)هوه. دیسان جۆرێک له سیحری ههلال بووه و له لیکدانهوهی ئهوه تاکه ههلبهستهدا من ئهوهندهیان تی رۆچووم که له ئاسۆی رۆشنیبری و بیرو بیری بهرز و فراوانی (کوردی) وهها رهوا دهبنم که له مهندهیهش پتری مهبهست بووه و هیشتا من تپی نهگهیشتووم. ئهه تاکه:

ئهم تاکه ههلبهسته (۱۰۸)یهمینى ئهم جووت بهندهوه دهیهمینى ئهم بهندی پینجهمین بهپتی ئهوهنده سهراوهیهی لهسهری دهستم کهوتوون که له سهراوانهه ژماره شوینی ئهم تاکه بهم جۆرهی دوااییه:

ئهم تاکه له سهراوهکانی (با/۱، ج، جم، حم، سجا، صا، ط، عن، ف، ق/۲، مک، نم/۱)دا نییه و له (مع)دا (۴۰)یهمین تاک و له (شح، گل/۸)دا (۴۳)یهمین و له (ص، گل/۵)دا (۴۶)یهمین و له (گل/۳)دا (۴۷)یهمین و له (گل/۶)دا (۴۹)یهمین و له (ما/۱)دا (۵۱)یهمین تاک و له (مس، نع)دا (۵۷)یهمین و له (ن)دا (۵۹)یهمین و له (ه)دا (۶۰)یهمین تاکه. له ههموو سهراوهکانیدا چونیەک و بی جیاوازییه.

واتای گشتی:

(کوردی) ئهوهی پتغهمبهر (هاوردوویه) و (کردوویه) و (فهرموویهتی) و (لئی رویداوه) ههمووی بهسیحری ههلال داناوه.

۱۰۹- آنچه در کائنات کرده ظهور: ئهوهی له کائناتدا دهکرهوتوه و رووی داوه، ههموویان به روالهتی خوا دهزانم.

ههلبهستهکاندن:

نیوبالی یهکهمی سهروهه لهه تاکى (۱۱)یهمین بهندی یهکهمی ئهم ههوت بهندهدا نیو بالی دووهمین. به ئاشنایهتی فراوان و وردم لهگهڵ (کوردی) و ههلبهستهکانیدا وای بۆ دهچم ئهم نیو بالی یهکهمی سهروهه بهم جۆره نهبیت که بهپتی سهراوهکانی جیگرم کردوه، چونکه (کوردی) ئهوهنده ناتوان نهبووه که پهناى بۆ ئهم (دوو باره کردنهوهیه) بردی ئهگه رچی لیرهشدا زۆر پر بهپره و پیم وایه لهمهواتر (ئهوهی بۆی دهچم) که ئهم نیوبالی یهکهمی سهروهه دهبی چهشنیکی تر بی و سهه ههلبادات و جیگهی خۆی بگریتهوه. ئهم تاکه:

ئهم تاکه ههلبهسته بهپتی ئهوه (۲۰) سهراوهیهی که تیدا نووسراوه دهبنه تاکى (۱۰۹)یهمینى ئهم ههوت بهنده و (۱۱)یهمین تاکى ئهم بهندی پینجهمینیه. ژماره و شوینی ئهم تاکهش له سهراوهیهانیدا بهم چهشنهیه:

ئهم تاکه له سهراوهکانی (مک، ط، ج، جم)دا نییه و ئهم سى سهراوهیهش وهک له سهرهتای ئهم ههوت بهندهوه، چهند جاری تر رام گهیا ندوه ههرسیکیان سهراوهیان یهکه. ههه ئهم تاکه ههلبهسته له (ص)دا (۲۵)یهمین و له (ق/۳)دا (۳۰)یهمین و لهک (ف)دا

(۲۸) یه مین و له (حم) دا (۳۳) یه مین و له (سجا) دا (۳۵) یه مین و له (با/۱، نم/۱) دا (۳۶) یه مین و له (مع) دا (۴۱) یه مین و له (شح، گل/۸) دا (۴۴) یه مین و له (ص، گل/۵) دا (۴۷) یه مین و له (گل/۳) دا (۴۸) یه مین تاک و له (گل/۶) دا (۵۰) یه مین و له (عن، ما/۱) دا (۵۲) یه مین و له (مس، نع) دا (۵۸) یه مین و له (ن) دا (۶۰) یه مین و له (ه) دا (۶۱) یه مین تاکه.

واتای گشتی:

(کوردي) ئەم تاکه هه‌ڵه‌سته‌ی له مه‌ر خوای مه‌زنه‌وه‌یه که ئەوی له بوونه‌وه‌ریدا ده‌رکه‌وتوو و پێ زانراوه هه‌مووی به‌لگه‌ی بوونی خوان و پو‌اله‌تی هه‌ر بووه‌وه‌ر ده‌بی ئەو (گه‌وره‌یه). ئەم تاکه هه‌ڵه‌سته که له مه‌ر خوای گه‌وره‌وه‌یه وه‌ک سه‌روایه که، به‌پیتی تاکه هه‌ڵه‌سته‌ی دوایی که له‌م په‌رته‌وی بوونیتییه هه‌ر بووه و هه‌ر ده‌بی ئەم خوایه‌وه به‌سه‌ر ئاینداران و خواناساندا رووناکییه‌کی به‌هره‌مندی وا هه‌ر له بره‌ودا تیدا راگه‌یاندوو.

۱۱۰- پرتو مهر: په‌رته‌ویک که له رووی وه‌ک هه‌تاوی.

پرتو: تیشک، رو‌شنایی، ئەو رووناکییه‌ی که له شتیکی (پرشنگده‌ر) هوه ده‌رده‌که‌وی، به‌لام (کوردي) لێره‌دا مه‌به‌ست ئەم رووناکییه (ماددی) و (جیهانی) یه، نییه، مه‌به‌ستی له به‌هره‌یه‌که که برواداران که (له تیشکی له هی خۆر به‌هێزتر)ی خواییه‌وه پێی گه‌یشتون یا رو‌شناییه‌که له رو‌خساری که‌سانی نوورانیدا ده‌بینریت.

مهر: ئەم وشه‌یه گه‌لی واتای جیا جیا دعات و جاری تر و به‌رلێره له پێشه‌وه‌ی ئەم په‌راوییه‌دا به‌ درێژی لێی دوام و ئەوا ئەوی بۆ ئێره‌ بشیت، که‌میکی پێشکیش ده‌که‌مه‌وه: مهر: دۆستی، خۆشه‌ویستی، هه‌تاو (خۆر = خورشید).

هه‌روه‌ها ئەم وشه‌ی (مه‌ر) ه له شتیوه‌ی (مه‌ر) دا به‌ واتا (مۆری شوینی (ئیمزاکردن) به‌کارهاتوو، به‌و مه‌به‌سته‌ی ئەو به‌هره‌مندییه‌ بروای خواناسیانه له لایه‌ن خوای مه‌زنه‌وه (مۆرکراون) و جگه له‌وه‌ی نیشانه‌یشه بۆ (مۆری پیغه‌مبه‌ریتی - ختم النبوه‌) ی پیغه‌مبه‌ری ئیسلام - د.خ.

طلعت جانان: ده‌رکه‌وتن (ئاشکرا بوون) ی هه‌ڵهاتنی وه‌ک خۆری جانان خۆشه‌ویستان. جانان: جانان (خۆشه‌ویستانی وه‌ک خودی پیغه‌مبه‌ر و ها‌واله‌ پاک و راسته‌کانی و که‌سانی به‌راستی ئایینی پاکی ئیسلامی گرتوو، (جانان = گیانان = خۆشه‌ویستان)

(کوردي) له پێناسه‌ترکردنی ئەوانه‌دا له‌م تاکه نیو با‌لی دووه‌می ئەم تاکه‌ی سه‌ره‌وه‌دا فه‌رموویه‌تی ئەوانه هه‌موو:

بی کسوف و زوال می بینم: ئەوانه به‌بی تاریکایی به‌سه‌راهاتنی وه‌ک: (خۆرگیران) ده‌بینم و. زوال: لاجوون، نه‌مان، برانه‌وه، کۆتایی پێ هاتن، که مه‌به‌ستی (کوردي) له‌وه‌یه ئەو: (په‌رته‌وی رووی (جانان) ه هه‌میشه وه‌ها ده‌بینم که (نه) وه‌ک خۆرگیران و، یا (نه) له کۆتایی هاتندا ده‌بینم و، بگه‌هه‌رگیز وه‌ک خۆر ناگیرین و، برانه‌وه بۆ تیشکه‌که‌یان نییه که برواداران، لێیان هه‌وه‌ر بوون و ده‌بن (زوال = لاریوونه‌وه‌ی خۆره‌به‌لای (نیوه‌رۆژ) دا. ئەم

تاكه هه‌لبه‌سته‌ش وهك په‌لوپۆيه‌كى تاكه هه‌لبه‌ستى پيشوو وه‌هاييه .

ئهم تاكه:

ئهم تاكه هه‌لبه‌سته (١١٠) يه‌مىن تاكى ئهم كهوت به‌نده و (١٢) همينه لهم به‌ندى پينچمه‌دا به‌پى ئه‌وه‌نده سه‌رچاوه‌يه‌ى به‌ ده‌ستم هيناون .

هر ئهم تاكه ژماره يا شوينى له سه‌رچاوه‌كانيدا به‌م جوهره‌يه:

ئهم تاكه تهنيا له (جم) دا نيه‌يه و له (صا) دا (٢٦) يه‌مىن تاك و له (ف) دا (٢٩) يه‌مىن و له (ق/٣) دا (٣١) يه‌مىن و له (حم، ط، مك) دا (٣٤) يه‌مىن و له (ج/سجا) دا (٣٦) يه‌مىن و له (با/١)، (نم/١) دا (٣٧) يه‌مىن و له (مع) دا (٤٢) يه‌مىن تاك و له (شح، گل/٨) دا (٤٥) يه‌مىن و له (ص)، (گل/٥) دا (٤٨) يه‌مىن و له (گل/٣) دا (٤٩) يه‌مىن و له (گل/٦) دا (٥١) يه‌مىن و له (عن، ما/١) دا (٥٣) يه‌مىن و له (مس، نع) دا (٥٩) يه‌مىن و له (ن) دا (٦١) يه‌مىن و (ه) دا (٦٢) يه‌مىن تاكه .

جياوازيه‌كان:

طلعت، له (مك، ج) دا نووسراوه (خلعت) دياره ئه‌مه‌ش له‌وانه‌يه له هه‌له‌ى نووسينه‌وه بيت كه له باتى (سه‌رى پىتى (ط) ي طلعت خالئك دانراوه و پىتى (ط): كه‌ى گۆريوه به (خ) و ئه‌گه‌ر وه‌هانبه‌ى هه‌له‌يه بۆ ئهم شوينه و ناگونجى .

واتاى گشتى:

(كوردى) دواى له خواى مه‌زن توانايى دواندنه‌كه‌ى، لاي كر دووه‌ته‌وه به لاي ئه‌و (جانان) هدا كه وهك خۆر له په‌رته‌وه‌ى خواييه‌وه هه‌له‌هاتون و به‌پى ئه‌وه‌ى كه وهك خۆر (خۆرگيران) ي له‌پيدا بووه و هه‌يه، به‌لام هه‌له‌هاتنى (په‌يابوون) ي ئه‌وان له خواييه‌وه‌يه، بۆيه هه‌رگيز ته‌گه‌ره و تاريخى وهك خۆرگيرانيان نايه‌ته رتيگه و برانه‌وه و، نه‌مانيان بۆ كاره‌كه‌يان و به‌هره‌مه‌نديه‌كه‌يان و به‌هره‌مه‌ندكرديان هه‌رگيز له برانه‌وه‌نه‌مان نايه‌ت و هه‌ر ده‌بى بمينئيه‌وه .

ئهمه‌يه كه (كوردى) ره‌چاوكردنى خۆى لهم (مى بينم) ه راگه‌ياندوووه .

هه‌روه‌ها بۆ جىگر كردنى ئهم راو بىر و بۆچوونه ئه‌وه‌تا (كوردى) له تاكه هه‌لبه‌ستى ئاينده وهك (نموونه) هينانه‌وه دريژه‌ى به‌م بره‌وايه‌ى خۆى داوه .

١١١- زاهدا: ئه‌ى زاهيد .

زاهد: ئه‌وه‌ى خۆشى و ژيانى خۆش رابواردنى جيهانى (واز لى ده‌هينى) له رتيگه‌ى خواناسى و خواپه‌رستى صوفيگه‌رانه‌دا .

به‌لام (كوردى) ليره‌دا مه‌به‌ستى له‌و چه‌شنه (زاهيد) ه رووكه‌ش و سه‌رزاريه درۆزنانه‌يه كه هه‌ر به‌ناو خۆيان له به‌رگى زاهيدئيتيدا ده‌نوئين و ئهم مه‌به‌سته‌ى (كوردى) يش له زۆر هه‌لبه‌ستى شاعيراندا به تايه‌تى له هه‌لبه‌ستى ترى خودى (كوردى) و هى شاعيرانى هاوچاخيدا زۆره .

كشك شاه بينى و من: تو (ئه‌ى زاهيد) كه كۆشكى پاشايى ده‌بينى و، وهك ده‌ربارىكى (پاشا)

وههايت و چاوت له دهستكهوتى جيهانييه لهو كۆشكهوه؛ چونكه تۆ بهراستى (زاهيد) نيت و، له جيگه ئه و بينينهى تۆ، (من):

كۆشك: ته لار، كۆشك و باله خانه (كۆشك)ى پاشايان كه خانوو يا ساختمانى بهرپوه بهرايه تى و شوپن تهختى پاشايه تيبه كه يه تى.

ئهم تاكه ههلبهستهى سه ره وه برى تيبه له بهراورد كردنىكى خواناس و خواپه رست و بهرپوهيكارى دهقه ئاينيه كان بى بروا و گومرايان (كوردى) له م بهراورد كردنهيدا نيو باالى يه كه مى ئهم تاكه ههلبهستهى سه ره وهى تهرخان كردوو بهاسى خو به خواناس به درۆ درخه ركانى وهك هه ندئ له زاهيدان كه (كوردى) به دربارى كۆشكى پاشاي جيهانيى ناوبردوو.

بهلام نيو باالى دووه مى ئهم تاكه ههلبهسته لهو بهراوردهدا له خواناس و خواپه رستى راستى و له ناخه وهى، ديارى كردوو كه (كوردى) خوئى به نمونه هينا وه ته وه بهرامبه ر بهو (زاهيد) ه چيشته و كۆلپه ركه وژه دربارى كۆشكى شايه و، ئهم له جيئى ئه وه كه ئه و (زاهيد) ه هه ر كۆشكه كهى پاشاي به لاره هه ر بهرز و پيرۆزتره (كوردى) ئه مه تا بهرامبه ر بهو (زاهيد) ه درۆزنه، خوئى وه ها ديارى كردوو كه له جيگه بينينى ئه و كۆشكى شاهيه باره گاي (عرش) ئه و خوا كردگار و په ره ردار و بهرز و پيرۆزه ده بينيت هه ره وه ها فه رموويه تى: عرش آن باره گاي ئه و:

عرش: باره گاي بهرز و پيرۆزى خوايى مه بهسته كه شوپن تهخت و بهرز ترين شوپن له بوونى تيدا كه له پال (سه دره تول مونته ها): دار (كوناره) پيرۆزه كهى كه له كۆتايى هه ر بهرز تريندا يه دواى ئه و ته نيا (عرش) هه يه له باره گاي (خوئى مه زن) به پيئى برواى ئيسلامى و باسكرانى له قورئانى پيرۆز و فه رمووده (حه ديث) هكانى پيغه مبه رى خوشه ويستدا، چه ند جارى تر له مه دواوم له م په راوييه دا.

(كوردى) رووى ده مى لهو (زاهيد) ه كۆلپه ركه وژ و درباريه كه ئه و ته نيا كۆشكى پادشاي جيهانى ده بينئى له چه ند شه قاويك ليوهى دووره هه ر (كوردى) فه رموويه تى ئه وه تا كه من دهستم له خوئى و شه هه وات و خوئى را بواردى جيهانى هه لگرتوو و بو خوا گونجاوم، ئه وه تا من ئا له و هه ره دووره وه وهك تۆ چۆن كۆشكى پاشايه كه ت ده بينى ئاوا من باره گاي (عرش)ى خوايى ده بينم.

(كوردى) بهم نمونه بابه تيبانه (واقيعى) و راست و دروسته جياوازيى خوئى و ئه و (زاهيد) هى ئاوه ها جيگر كردوو و ئه مه يش وهك بانگه وازيكه بو بى باوه ر و گرمرايان كه دواى ئه و چه شنه (زاهيد) انه نه كه ون و ريگه ي راست و په وان و دروستى (كوردى) بگرن.

آن: ئه و، كه مه بهستى لهو باره گا (عرش)ى خواييه.

متعال مى بينم: زۆر بهرز و بلند پايه ده بينم. هه رچه ند ئه مه ليكدانه وهى فه ره هنگيى ئهم دوو وشه ليك دراويه، بهلام مه بهستى (كوردى) له وشه ي (متعال): پرواله تى بهرز و پيرۆزى زاتى

خوای مه‌زنه که (کوردي) له جی کۆشکی پاشای جیهانی ئه‌وه‌تا (عرش)ی ئه‌و (متعال)ه ده‌بینیت.

به‌راوردکاری:

له‌م تا‌که هه‌لبه‌سته‌ی (کوردي) مانه‌وه، من تا‌که هه‌لبه‌سته‌ی خواجه (حافظی شیرازی)م بیر ده‌که‌وێته‌وه که فه‌رموویه‌تی:

«جلوه برمن مفروش ای (ملک الحاج) که تو

(حانه) می بینی و، من (خانه‌خدا) می بینم.

واته: «جیلوه به من مه‌فرۆشه، ئه‌ی مه‌لیکول‌حاج که ئه‌تۆ هه‌ر ته‌نیا (خانوو) ده‌بینی و به‌لام من (خاوه‌نی خانوو) ده‌بینم»

ناشی (کوردي) ئه‌م تا‌که هه‌لبه‌سته‌ی (حافظ)ی چه‌ندین جار نه‌خوێندبێته‌وه، و، یا به‌ واته به قوتابییانی نه‌گوتبێته‌وه به‌لام له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا بیری ناوه‌رۆکی هه‌ردوو تا‌که هه‌لبه‌سته‌که‌ی (کوردي) خۆی و ئه‌وه‌که‌ی (حافظ) ده‌چنه‌وه سه‌ریه‌ک، ئه‌وه‌تا (کوردي) لێره‌دا له‌وه‌ی (حافظ) به‌هێزتری را‌گه‌یاندوو به‌پیتی ده‌ستووری وێژه‌ی کۆن ئه‌مه‌ی (کوردي) به‌ (دزی) دانانری و به‌شکو (به‌کردنه‌ هی خۆ) ده‌ژمێردریت و له (حافظ) گه‌لی جوانتر و کورتکراوه‌تری ده‌رپریوه. بۆ جیگرکردنی ئه‌و را‌ستیه‌ی که لێره‌دا (کوردي) به‌سه‌ر (حافظ)دا سه‌رکه‌وتوو ئه‌و (حافظ)ه که‌م هاوتا و یه‌کێ له‌ چه‌ند پێشه‌وا شاعیره‌کانی فارس داده‌نریت، ئه‌وه‌تا (کوردي) له‌ تاکی دواییدا نموونه‌ی فراوانتری بۆ ئه‌م تا‌که هه‌لبه‌سته‌ی خۆی هێناوه‌ته‌وه.

ئه‌م تا‌که هه‌لبه‌سته (١١١)یه‌مین ئه‌م هه‌وت به‌نده و (١٢)یه‌مین ئه‌م به‌ندی پێنجه‌م و شوینی ئه‌م تا‌که‌یش له‌ سه‌رچاوه‌کانیدا ئاوه‌هایه:

ئه‌م تا‌که سه‌رچاوه‌کانی (با/١، ج، جم، حم، سجا، صا، ط، ف، ق/٣، مک، نم/١)دا نییه و له (مع)دا (٤٣)یه‌مین تاک و له (شح، گل/٨)دا (٤٦)یه‌مین و له (ص، گل/٥)دا (٤٩)یه‌مین و له (گل/٣)دا (٥٠)یه‌مین و له (گل/٦)دا (٥٢)یه‌مین له (عن، ما/١)دا (٥٤)یه‌مین تاک و له (مس، نع)دا (٦٠)یه‌مین و له (ن)دا (٦٢)یه‌مین و له (ه)دا (٦٣)یه‌مین تا‌که.

ئه‌م تا‌که هه‌لبه‌سته له‌ ناوه‌رۆکی سه‌رچاوه‌کانیدا جیاوازی نییه و له‌ هه‌موواندا چونه‌که.

واتای گشتی:

(کوردي) له‌م تا‌که‌دا سۆفیگه‌رانه‌یه‌کی راست و پاک هاتووته‌ دهنگ و پروی کردووته (زاهید) که هه‌ر کۆشکی پاشای له (سه‌ر پروی زه‌وی) دیتوو چونکه چێشته‌که‌و کولێره‌کوژه و ده‌باره‌ی ئه‌و کۆشکه‌یه‌ چونکه خۆی خاوه‌ن بره‌وه‌یه‌کی توندوتۆلی را‌ستیه‌ی ئه‌وه‌تا له‌ جیگه‌ی ئه‌و بینه‌ی (زاهید)ه که باره‌گای عه‌رشه‌ی خوای به‌رز و مه‌زن و توانا و کردگاری دیتوو. (کوردي) تاکی دواییشی وه‌ک په‌راویزی ئه‌م تا‌که را‌گه‌یاندوو.

١١٢- مجلس: شوین لی‌ دانیشن و مه‌به‌سته‌ی له‌ جیگه‌ تیا کۆیوونه‌وه‌ی په‌یره‌ویکارانی ده‌قه ئاینیه‌ ئیسلامیه‌کانه.

خلوتگاه: ئەو شوینانە که پێورەسمی ئاینی وەک (خەلۆهکیشان) و جۆرەها (خەتمی طەریقەتە ئاینییەکان و چووونە خەلۆهوە که بە تەنیا بەپیتی خشتەتی تاییەتی (تەریقەتەکه) چەندین جۆرە ناوی خوا و تۆبەکردن و ئایەت خوێندنەوی تیا دەکەن.

هەمسایە: ھاوسێ، دراوسێ که مەبەستی لەوانەیه زۆر بە تۆخی پەیرەوی صۆفیگەراییەکی (کوردی)یان کردووە، بەلام کەسانی چاک و خاوەن برۆا بەجیگەیهنەری (فەرض)ەکانی ئاینی ئیسلامیان کردووە و بەس.

قد نەھال می بینم: مەبەستی لە بالایی پیغەمبەری ئیسلام - د.خ -

نەھال: ناوی درەختیکی جوان و شووش و راست ھەلچوو و باریکە که تازە پروایت. ئەم چواندنی (قد)ە بەو درەختە شووش و باریکە لەووەیە که ئەو پیغەمبەرە، ھەرگیز تیری نەخواردووە که دەستی لە خواردن ھەلگرتوو، بۆیە ھەمیشە ورگی ھەلنەھاتوو لە زۆرخۆردیدا بەشکو بەژن بالآ (قد)ی وەک درەخت باریک بوو. جگە لەووی که ئەم لە (قد) دواندە باوئیکی ناو ھەلبەستی ھۆنەران بوو لەوێژە کۆندا.

ئەم تاکە ھەلبەستە که (۱۱۲)یەمین لەم ھەوت بەندەدا (۱۴۱)ەمین تاکی بەندی پینجەمەیه و لە سەرچاوەکاندا شوینی ئاوەھایە:

ئەم تاکە ھەلبەستە لە سەرچاوەکانی (با/۱، ج، جم، حم، سجا، صا، ط، ف، ق/۳، ما/۱، مع، مک، نم/۱)دا نییە و لە (شح، گل/۸)دا (۴۷)یەمین تاک و (ص، گلە)دا (۵۰)یەمین و لە (گل/۳)دا (۵۱) و، لە (گل/۶) (۵۳) و لە (عن)دا (۵۵۱)یەمین و لە (مس، نع)دا (۶۱)یەمین و لە (ن)دا (۶۳)یەمین و لە (ھ)دا (۶۴)یەمین تاکە.

ئەم تاکە ھەلبەستە لە ھەموو سەرچاوەکانیدا چوونیکە و جیاوازی لە ناوەرۆکیاندا نییە.

واتای گشتی:

دوا بەدوای تاکە ھەلبەستی پێشوو (کوردی) لە (شوین کۆبوونەووە جیتی تیا دانشتن) و جیتی خواناسی تیا کردن (خلوہ) تەنانت ھاوسپییانی ئەوانیشی لە بارەگای ئەو قەد باریک (نیھالی)یەدا «دیتوون، که خواناسییەکی خستوون»

دیسانەوہ تاکی ئاینەش درێژپێ کیشانی ئەم تاکە ھەلبەستە سەرەوہیە.

۱۱۳- صف ارواح را: ریزی (ئەرواح).

ارواح: گیانەکان، لە تاکە ھەلبەستی پێشوو (کوردی) مەبەستی لە کەسانی (مجلس) و (خلوت) و (دراوسێ) خودی کەسانی مرۆفی ئیسلام بوون، یا گیانی پیاوچاکە مردووہکانی ئیسلام.

بەلام لێرەدا که کەسانی ئەو بارەگای پیغەمبەر (د.خ)ی بە (ارواح) ناو بردوون، مەبەستی گیانی پیاوچاکان و فریشتە واتە (مەلائیکە) و، یا بەپیتی بروای ئیسلامی دیسان مەبەستی لە (جنۆکە)کانە که قورئان ناوی (جن و انس)ی بردوون، واتە جنۆکە. (جن)ەکانیش لەگەڵ فریشتەکاندا چونکە ئەوان لەلایەن مرۆفەوہ ھانا نا کرین و نھینین و بەلام ئەوان مرۆف دەبین.

در آن منزل: ناله و نیشنگه (خانوو)، دیوانی پیغهمبه‌ردا که ئەمەش خانووکه مەبەست له ئاینی ئیسلامیش بێت که وا مرووف و فریشته و جنۆکه‌ی تیا گردبوونه‌ته‌وه، منزل: خانوو (دیواخان) نیشنگه، باره‌گای پیغهمبه‌ر یا ئاینه‌که‌ی. النعال: سۆل، ئەو پیتاوه‌ی ده‌کریتته‌ سه‌ر پتوه.

جا به صف النعال می بینم: شوینان له لای ریزی سۆل (پیتاوه‌ی سه‌رپیتی) دا ده‌بینم. چونکه ئەو پیاوه چاکانه ئەوه‌نده زۆرن جگه (ارواح) ه‌کان که‌وتووته لای ریزی پیتاوه‌کانه‌وه. (کوردی) له جۆره به سووکی راگه‌یاندنی ئەو گیایی فریشته و جنۆکانه نه‌بووه، به‌لام مەبەستی له زۆر به‌رزی پایه‌ی به‌رپیزی خودی ئەو پیغهمبه‌ره هه‌ره خۆشه‌ویسته‌یه و، مەبەستی له‌وه‌یه ئەوه‌نده گیانی مردووانی پیتاوه‌ی چاکانی ئیسلام زۆرن، ته‌نانه‌ت ریگه‌ی ئەو فریشته و جنۆکانه ئەمجا له شوینی تیا ریزی کردنی (سۆل) ه‌کاندا ده‌بیتته‌وه، نه‌ک مەبەست له سووکی پیکردنیان. له ناخه‌وه به‌شکو جوانکارییه‌کی وێژه‌یی له‌و راگه‌یاندنه‌یدا پیشکه‌ش کردوو. ئەم تاکه هه‌لبه‌سته له‌م هه‌وت به‌نده‌دا (١١٣) یه‌مین و له‌م به‌ندی پینجه‌مدا (١٥) یه‌مین و شوینی ئەم تاکه له سه‌رچاوه‌کانیدا به‌م جۆره‌یه:

ئەم تاکه هه‌لبه‌سته له (جم، ف) دا نییه و له (صا) دا (٢٧) یه‌مین تاک و له (ق/٣) دا (٣٢) یه‌مین و له (حم، ط، مک) دا (٣٥) یه‌مین و له (ج، سجا) دا (٣٧) یه‌مین و له (با/١، نم/١) دا (٣٨) یه‌مین و له (مع) دا (٤٤) یه‌مین و له (شح، گل/٨) دا (٤٨) یه‌مین و له (ص، گل/٥) دا (٥١) یه‌مین و له (گل/٣) دا (٥٢) یه‌مین و له (گل/٦) دا (٥٤) یه‌مین و له (ما/١) دا (٥٥) یه‌مین تاک و له (مس، نع) دا (٦٢) یه‌مین و له (ن) دا (٦٤) یه‌مین و له (ه) دا (٦٥) یه‌مین تاکه و له (عن) (٥٦) یه‌مین تاکه.

جیاوازیه‌کان:

صف النعال، له (نم/١، با/١) دا نووسراوه (صف نعال) له‌نگه. صف النعال، له (ف) دانووسراوه (صف نعال) دیسان له‌نگه. صف النعال، له (عن) دانووسراوه (جا نعال) جگه له له‌نگی وشه‌ی (جا): جی دووباره‌یه‌و ناگونجی

صف النعال له (ق/٣) دانووسراوه: (لصق النعال) که هه‌رچه‌نده به‌سه‌ر زاری واتا نادات و هه‌له‌یه به‌لام له‌وه‌ده‌چیی له هه‌له‌ی له‌به‌رنووسینه‌وه (ئیسیتینساخ) کردنیه‌وه بێت له جیگه (نوخته‌ی) (ب) ی (به‌صف) دوو (نوخته) خراوته‌ سه‌ر پیتی (ف) یه‌که‌ی بووه به (ق)، چونکه ده‌بئ بزانی ئەوانی که‌شکوئووس بوون هه‌موو فه‌قی و مه‌لا و وێژه‌وانان بوون که بیکومان زۆر له باری ئابووری و شوینی تیا رابواردنه‌وه زۆر له ته‌نگ و چه‌له‌مه‌دا بوون و هه‌له‌ی له‌مه‌ گه‌وره‌تریش له نووسنیاندا ره‌چاو ده‌کریت.

واتای گشتی:

(کوردی) له ژیره‌وه‌ی بایه‌خ به ئیسلامدانی ئەوه‌نده به‌فراوانی ره‌چاو کردوو که باره‌گای پیغهمبه‌ر ئەوه‌نده سیخناخ بووه له په‌یره‌ویکاران، ته‌نانه‌ت جیگه‌ی (گیانان) واته فریشته‌گه‌ل و

جنوڪه ڪانيس نه ٻووه ته وهه و مه گهر له شوپني پٽلاو ڍاڪه نندا .
بيروڪهي ٽم تاڪه هه لٻه ستهش له تاڪي ٿايندهدا دريڙهي هه يه .

۱۱۴- پاسخ: (ولام)، (وهرام).

حرف: هه رچند (حرف) به سهرزاري به واته (بيت) ه، به لام وهڪ له فهرهنگه ڪاندا جيگيره
مه به ست له (وته، قسه) يه .

اهل: ڪه ساني، خه لقي

آن: ٽهو

مجلس: شوپني لي دانيشتن، نيشنگه، و مه به ستی له ڪوري ڪوبونه وهه، (ديوان) ه.

همه: هه موو، هه مووي، گشت، گشتي، سه رپاڪي

رمز: هيما، نيشانه، وتهي پر واتاي قوول ڪه سهر سهرزاري وشه، ڪه به چه شنيڪ بيت له
رواله تدا له گهل مه به ستدا ٽه ونده نزيڪ نه بن له يه ڪتر و بگره هه ندي جار ليڪ زور دوربن و
به لام ٽه وهي ده گونجي مه به سته ڪه يانه .

مثال: ويته، هاوچيشن، نمونه و، يا (مثل) ڪه وتهي به جتي پيشينان (پهندي پيشينان) ه.

(ڪوردي) لهم په نجه خسته سهر (پاسخ: وهلام) و (حرف: وته) و (رمز: هيما) و (مثال:
نمونه) و (امثال: پهندي پيشينان) اناهي نيشانه ڪرندو ٻو دهيان (ٿايت) ي قورٿاني پيروز
ڪه هه موو ٽم ناوه روكي راگه يانندهي ده گه يهنن وهڪ:

ٿايتي: (۸۹) ي سوورهي (الاسراء).

ٿايتي: (۵۴) ي سوورهي (الكهف).

ٿايتي: (۵۸) ي سوورهي (الروم).

ٿايتي: (۲۷) ي سوورهي (الزمر).

ٿايتي: (۱۷) ي سوورهي (الرعد).

ٿايتي (۲۵) ي سوورهي (ابراهيم) و... هتد

ڪه به چاو پياخشانديان مه به سته ڪه ي (ڪوردي) و ناوه روكي ٽم تاڪه هه لٻه سته ي روونتر
ده بنه وهه .

(ڪوردي) ٽهو (رهمز) و (مثال) انهي به (مي بينم) راگه يانديون .

ٽم تاڪه هه لٻه سته له سه رچاوه ڪاني (جم) دا نبييه و ٽم تاڪه لهم (حهوت بهند) هدا (۱۱۴) يه مين
و لهم (پهندي پينجهم) هسدا له (صا) دا (۲۸) يه مين تاڪ و له (ف) دا (۳۰) يه مين و له (گل/۳) دا
(۳۳) يه مين و له (حم، ط) دا (۳۶) يه مين و له (ج، سجا) دا (۳۸) يه مين تاڪ و له (با/۱، نم/۱) دا
(۳۹) يه مين تاڪ و له (مع) دا (۴۵) يه مين و له (شح، گل/۸) دا (۴۹) يه مين و له (ص، گل/۵) دا
(۵۲) يه مين و له (گل/۳) دا (۵۳) يه مين و له (گل/۶) دا (۵۵) يه مين و له (ما/۱) دا (۵۶) يه مين و
له (عن) دا (۵۷) يه مين تاڪ و له (مس، نع) دا (۶۳) يه مين و له (ن) دا (۶۵) و له (ه) دا (۶۶) يه مين
تاڪه .

جیاوازی:

حرف، له (ط، ص) دا نووسراو (حرف و) ئەمیش ناگونجی.
پاسخ و حرف له (عن) نووسراو: (گفت و گوهای) ئەمیش دەگونجی.
مثال له (مک، ط، ج) دا نووسراو (وصال).

واتا گشتی:

دوا بەدوای تاکی پیشوو (کوردی) لەو کۆبوونەوه یەکگرتنە ئاینییە بە دواو، لە پیر لە بابەتی (رمزی) و میثالنامیزی پیناسە کردوووە که له تاکه هه‌لبه‌ستی دوايشدا هه‌ر له‌سه‌ر ئەم یەکگرتن و کۆبوونەوه‌یه دەدوێ.

١١٥- درس: وانه و مەبەست له خوێندن فێربوونە له ئیسلامەتیدا

بەخت: لیکۆلینەوه، بە دوا داچوون، تۆژینەوه.

بیان: روونکردنەوه، دەرخستن، ئاشکراکردن.

آن: ئەو

مکتب: قوتابخانە، (کوردی) ئایینی ئیسلام بە (قوتابخانە ی پێغەمبەر) پیناسە کردوووە. چی پێتی و پراوەتی ئەو قوتابخانە‌یه‌دا له مزگه‌وته‌کانی ولاته ئیسلامییه‌کان بوون له پله‌ی زانکۆی زۆر بەرزدا.

له نیو بآلی دووهمدا روونتر کراوه‌ته‌وه که:

عاری از: مەبەستی له‌وه‌یه که ئەو قوتابخانە‌یه‌ روونکراوه‌یه (عاریه‌یه) واته ناتەواوی پێوه‌ی نییه.

قیل و قال می بینم: واته له‌و قوتابخانە‌یه‌دا هه‌رچی واته و لیکۆلینەوه‌ی روونکردنەوه‌کانی هه‌ن هه‌موویان دوورن له‌وه‌وه که هه‌رچی وشکه‌رینیان به‌ دواوه‌ بکری و خه‌لکی لێیان بکه‌ونه له‌سه‌ر دواندن و ئەم بآلی: (قیل) و ئەوی تریان بآیت (فلان، یا فیساره‌ که‌س گوتووێه - چونکه ئەوه‌نده قوتابخانە‌که‌ ریکۆپیک و ته‌واوه، بآ ناتەواویییه. که (کوردی) به‌راشکاووی وتووێه: ئەم‌ه‌ی له قوتابخانە‌یه‌وه‌ دەرچوو هه‌مووی به (قیل و قال): ئەم گوتی و کوتراوه‌و، ئەویش و کوتی هه‌لناگری ئەوه‌نده ئەو قوتابخانە‌ ته‌واو ده‌بینم.

که قوتابخانە‌ی (ئیسلامه‌تی)یه؛ چونکه بناخه‌که‌ی له‌سه‌ر زانیاری و ده‌قی نایه‌ته‌کانی قورئان و قورئانیش فه‌رمووده‌ی خوای مه‌زنه‌و فه‌رمووده‌ی ئەویش جیگره‌ و براوه‌ته‌وه ئیتر سی و دوو هه‌لناگریت بۆ (کوردی) بآ قیل و قالی دیتوو.

ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ که (١١٥)یه‌مین تاکی ئەم (حه‌وت به‌ند)ه‌یه و (١٧)یه‌مین تاکی ئەم به‌ندی پێنجه‌مه‌یه.

له‌سه‌رچاوه‌کانیشدا شوێنی هه‌ر تاکیک به‌م چه‌شنه‌یه:

ئەم تاکه له (صا، جم) دا نییه و، ده‌بی ئەوه به‌بیردا به‌پێنمه‌وه ئەم به‌ندی پێنجه‌مه هه‌ر له یه‌که‌مین تاکیه‌وه هه‌تا کوتایی، وه‌ک له (جم) دانه‌بوو، هه‌روه‌ها له‌م تاکه‌یه‌ی دوايشه‌وه له

(جم) دا نيبه .

جگه له وه له م تاكه يشه وه هه تا كو تايبى هه ر (حهوت بهند) هكه له سه رچاوه ي (صاد) دا نيبه و ، له م تاكه هه لپه سته و له كه شكول هكه ي چهندين په رهي په ريون .

ئهم تاكه هه لپه سته له (ف) دا (۳۱) يه مين تاكه و له (ق/۳) دا (۳۴) يه مين و له (حم/۲، ط، مك) دا (۳۷) يه مين و له (ج، سجا) دا (۳۹) يه مين و له (با/۱، نم/۱) دا (۴۰) يه مين و له (شح، گل/۸) دا (۵۰) يه مين و له (ص، گل/۵) دا (۵۳) يه مين و له (گل/۳) دا (۵۴) يه مين و له (گل/۶) دا (۵۶) يه مين و له (ما/۱) دا (۵۷) يه مين و له (عن) دا (۵۸) يه مين و له (مس، نع) دا (۶۴) يه مين و له (ن) دا (۶۶) يه مين و له (مع) (۴۶) يه مين و له (ه) دا (۶۷) يه مين تاكه .

جياوازيه كان:

آن، له (مك، ط، ق، /۳) دا نووسراوه (اين) و چونكه باسه كه له (رابووردن) دواوه بويه وشه ي (آن) هكه كه به واته (ئو)، راستتره له وشه ي له واته (اين) و چونكه باسه له ئيستادا نيبه تا وشه ي (اين) ي بؤ بگونجيت .

واتاي گشتي:

دواوه دواي تاكي پيشوو (كوردي) دريژهي به باسه كه داوه له م تاكه هه لپه سته ي سه ره وهيدا ليره دا (مجلس) هكه ي به (قوتابخانه) راگه ياندووه كه مه به ست له خو يندني مزگهوت و له ئايني ئيسلامه وهك قوتابخانه يه كي مرؤف فترکردن و فهرموويه تي .

هه رچي واته ليكولينه وه و روونكردنه وه ي ئه و قوتابخانه يه هه يه هه موويان به جار ي سي و دوو هه لئاگرن، ئه وهنده ته واو و زانيارانه و بابه تيباننه .

هه روهك له وشه ي (درس) مه به ست (قورئاني پيرؤز) و له وشه ي (بحث) هكه ش مه به ستي له هديته جوړاو جوړه كاني خودي پيغه مبه ر و مه به ست له (بيان) هكه ش كرده وه كاني خودي پيغه مبه ره له ئاينه كه دا كه به (سوننه) ناو ده برين و كردنيان له لايه ن ئيسلامه كانه وه وهك پيويستي (فرض) يكي ئايني وهان كه له و قوتابخانه يه دا به (مرؤفي) راگه ياندووه، نهك به ته نيا (عه رب).

۱۱۶- حل اشكال: ساغكردنه وه ي گيرو گرفته كان.

حه لل: ئهم وشه يه ئه گه رچي له فهره نكه عه ره بيبه كاندا به وشه يه كي (عه ربه ي) دانراوه به لام يه كي كه له و، وشه گه له ي له (هه لپه ينان) ي كوردي به وه وه رگيراوه .

ئيشكال و: گيرو گرفته كان و؛

رمز آن استاد: هيمايه كاني ئه و ئوستاده - مه به ستي له وه يه كه ساغكردنه وه (هه لپه يناني گيرو گرفته كان و هيمايه كاني ئهم ئاينه كه ئه و مامؤستايه كه خودي پيغه مبه ري ئيسلام - د. خ. ئه و گيرو گرفته و دهقه هيمايي (رمزي) به يانه لاي ئه و مامؤستايه وه كه خودي (پيغه مبه ره) وه ئه وهنده ساغكراونه ته وه ئه وهنده به پوخته يي به هه موواني راگه ياندووه كه ئيتر سي و دوويان تيادا نه مي ئي و كه س به لايه وه وهك مه ته ليكي هه لئه هينراو نه بي و هه مووان تي گه يوون وهك

(کوردی) فهرمووویه تی:

بی جواب و سوال می بینم: ئەو ساغکردنەوێ پر به پڕه به رادهیهک که ئیتر پتویستی به پرسیار لهسهکردن و وهلامدانەوێ تر دهبیته.

ئەم تاکه ههلبهستهکه به پیتی ئهوهنده چارهیهی له بهر دهستان، دهبیته تاکی (۱۱۶) یه مین له محهوت بهندهدا و تاکی (۱۸) یه مینی ئەم بهندی پینجه مینه.

شوینی ههریهکی له تاکهکانی و ژماره بیان به م جوهریه:

ئەم تاکه ههلبهسته و له ههتا کوتایی ئەم بهندی پینجه مایش له (جم) دا نییه و ههروهها ههتا کوتایی ئەم (حهوت بهند) یش دیسانهوه له (صا) دا نییه و له (ف) دا (۳۲) یه مین تاکه و له (ت/۳) دا (۳۵) یه مین و له (حم، ط، مک) دا (۳۸) یه مین و له (ج، سجا) دا (۴۰) یه مین و له (با/۱)، (نم/۱) دا (۴۱) یه مین و له (مع) دا (۴۷) یه مین و له (شج، گل/۸) دا (۵۱) یه مین و له (ص)، (گل/۵) دا (۵۴) یه مین و له (گل/۳) دا (۵۵) یه مین تاک و له (ما/۱) دا (۵۸) یه مین و له (گل/۶) و (۵۷) یه مین و له (عن) دا (۵۹) یه مین و له (مس، نع) دا (۶۵) یه مین و له (ن) دا (۶۷) یه مین و له (ه) دا (۶۸) یه مین تاکه.

جیاوازیهکان:

آن له (نم/۱، با/۱ گل/۳، ۱/۱) دا نووسراوه (این) که له پرووی دهستووری زمانیهوه راست نییه چونکه باسهکه له رابوردوووه که وشه ی (آن) واته ئەو ههلهگریت نهک (این).

واتای گشتی:

دوابه دوا ی بیری تاکی پیشوو لیره شدا درێژه ی پی دراوه که ساغکردنەوێ و لیکدانەوێ (رمز) هکانی ئەم ئاینه له لایهن مامۆستایه که یهوه که خودی پیغه مبهری ئیسلام - د.خ - و پیشهوا ئاینیه زاناکانهوه ئهوهنده به پوخته یی و به تهواوی راگه یانراوه ته نانهت ئیتر سی و دووی تیا نه ماوه تهوه پتویستی به پرسیار تر لهسهکردن و وهلامدانەوێ ئەو پرسیارانه نه ماوه به رادهیهک که له تاکه ههلبهسته ئایندهدا ئەم (پتویست به پرسیارکردن و وهلام لهسه گرتهوه نه ماوه) یه به وردتری راگه یه نراوه.

۱۱۷- طوطی نطق را: توتویی نطق.

(کوردی) بۆ پیتتر سووریون لهسه ره ئهوهی که ئهوی له تاکی پیشوودا رای گه یاندوووه که ئهوهنده دهقهکانی ئاینی ئیسلام روون و ئاشکران که پرسیار لهسهکردن و وهلامدانەوێ بیان ناویته، لیره دا هه ره لهسه ره ئهوه (پیدان) ه که نهک هه ره توتوی بهشکو توتوی ئاسایانه ی سروشتی مرۆفیش له توانایی له راده به ده ره بۆ فیربوونی چهنه رسته یهک بهشکو بۆ فرین چهنه دین زمان و ئایهت و سروشتی توانایی گهفتوگۆکردن وهک توتوییه که ی پشت په رده ی هه یه (کوردی) ئاوهایی دیتوووه که ئەم ههلبهسته ی پی ده ره برپوه:

لال می بینم: لال ده بینم، واته ئەو توتویی نوتقه لال ده بینم، چونکه، له تاکی (۱۱۶) دا وه های هه موو شتی به رهوانی و راشکاوی و روونکردنەوێ راگه یاندوووه که ئیتر توتویی هاتنه زمان

وهك لاله پرسيارى پى نه ماوه و. و، هه موو شتيكى زانيوه ئيتز بيته دهنگى چى و وهك لال (كوردى) په چاوى كردوه.

در آن محضر: له شوپنى تيا ئاماده بوونه دا

ئهم بابته لى (تووتى) دواندنه به هه زاره ها جوړ و شپوه و واتا و بار له هه لېه ستي هونره انمان و هونره انى ولاته ئيسلاميه كاندا هاتووه له وانه ئهمه ئيره لى (كوردى) به كه جارى تريس له م باره يه وه دواوه وه كو له پيرانم بيستووه كه چهند پاشايه كى بابان تووتيان په ياكردوه (كوردى) بوى فيره دهر بېرى هه ندى رسته كردوون و گوايه له م پسپوړيتى تووتى فير كردنه وش وهك له موسيقا و گهردووناسى (فه له ك) يشدا پسپوړ بووه سه ره پراى شاره زايى له په رومرد و فير كردنى منالدا و له ويژه لى كوردى و عه رهبى و فارسى و توركيشدا و هه ر بويه چهند سال مناله كانى شاي ئيرانى فيره، نووسين كردوون.

ئهم بابته تانه لى ژيانى (كوردى) پيوستيان به له سه ر روښتن و به دواواچوون لى دواننى دوور و دريژ هه يه، له سه ر چندين ئاستيكى پله لى خوښنده وارى.

ئهم تاكه هه لېه سته به پيى سه رچاوه كانى له م هه وت بنده دا (۱۱۷) يه مين تاك و له م به ندى پيئجه ميشدا (۱۹) يه مين و ژماره لى ئهم تاكه له م سه رچاوه يانه دا به م جوړه يه:

ئهم تاكه هه لېه سته له (جم، صا) دا نييه و له سه رچاوه لى: (ف) دا (۳۳) يه مين تاكه و له (ق/۳) دا (۳۶) يه مين و له (حم، ط، مك) دا (۳۹) يه مين و له (سجا، ج، نم، ۱/۱) دا (۴۱) يه مين و له (با/۱) دا (۴۲) يه مين و له (كل/۳) دا (۵۶) يه مين و له (كل/۶) دا (۵۸) يه مين تاك و له (ما/۱) دا (۵۹) يه مين و له (مس، نع) دا (۶۶) يه مين و له (ن) دا (۶۸) يه مين و له (ه) دا (۶۹) يه مين و له (عن) دا (۶۰) يه مين تاكه.

جياوازيه كان:

محضر، له (ف، نم، با/۱، سجا، حم) دا نووسراوه (محفل) - مه حفه ليش بريتيه له ليژنه لى هه ر كوومه لگايه (بابى - بهائى) يه كان كه هه رچى گيروگرفتى كوومه لايه تى و نيوان ژن و ميږد و ئابوورى، ئاينى و ته ندروستى په رومرد و خوښندن و... هتد ئهو (بهائى) يانه به پيى دهقى ئاينه كه يان و له چوارچيويه لى (سه ده: عصر) دا چاره سه ر دهكات و پيموايه ئهم وشه يه له م (۵) سه رچاوه يه دا ده سنگه يه تى و كاريگه ريبى ئهو به هائى يانه و سه رچاوه كان يانه وه په ريوته ناو ئهم (۵) نوسخه يه وه به لام له (۱۷) سه رچاوه لى ترى ئهم تاكه هه لېه سته دا وشه لى (محضر) نووسراوه.

واتاى گشتى:

(كوردى) دوا به دواى تاكه كانى به ر له م تاكه لى سه روه وه بو جيگير كردنى فه رموده كانى خو لى ئهو تاكه هه لېه ستانه دا و بگره له چندين تاكه هه لېه ستي تريسدا هه ر پيى له سه ر ئهو جيگركارى به خوښدا كرتووه، ليږده دا فه رمويه تى.

تووتى ئاخاوتن له م گردبوونه وه يه دا له پشتى ئاوښته كه لى تووتى فيږى ئاخاوتن دهر بېرته وه

(لاڻ) دهبنم که رسته يهک ناخاوتنيک نه ماوه همووی له کڙبونوه و فيرکردن کاری ماموستا... هتد روون کراونه ته وه که گيروگرفت له تيگه يشتنياندا نه ماوه له باره ی (ثايني ئسيلامه وه).

۱۱۸- طائر: که مه بهست له و بالنده ئه فسانه يييه که له چيرځکه گوځي ئاگردانييه ئه فسانه يييه کاندا زورجار ناوی هاتووه و له تاکه (سهره تاکانی) بهندی (دووه م) ی ئه م (حهوت بهند) هدا زور به دريځي له م بالنده ی (سيمرغ) ه دواوم. ليره دا (کوردي) نيشانه بځ ئه و (سيمرغ) ه دهکات که له و بهندی دووه مه دا لتي دواوه و فهرموويه تي:

ئو (سيمرغ) ه به و هموو توانايي و هيزه يه وه که نه يده تواني توڙي پتي پيغه مبه ر بشکيني و بيگاتي له و ريگه برينه ی ميعراجدا و يا له و به زووي ته نينه وه ی ثاينه ئيسلامييه که يدا به جيهاندا.

ليره دا (کوردي) نيشانه بځ تيزره وي بآوبونوه ی ثايني ئيسلام و تيزره وي چوونه ميعراج دهکات و ئو (سيمرغ) ه به ياد ديتي ته وه که ئو سيمرغه ئه و نه خوځ و دهرده دار و بي په رويال بووه و ههروهک له تاکی پيشوويش له (مه ل) ی تووتي دواوه.

ئهم له (سيمرغ) دواندنه وه ی ئيره يه مه بهست له (سيمرغ) گومرايه کانه که خوا ناناسن و په يره وي ناکه ن، ئه و هتا له ئاستي ثاينه که ی پيغه مبه ردا وهک ترازووی په ت پچراون له ئاکامی ئه و (وحي) بځ هاتنانه ی پيغه مبه ردا که دست به دست به خه لکی راده گه ياندن وهک که ساني (محضر) و (مجلس) هکانی که پيشتر دهست نيشاني کردبوون و ئه و ليره شدا گه راوته وه سهريان و به که ساني:

در آن مجلس: ئا له و (مه جلس) هدا.

خسته: نه خوځ و، دهرده دار.

بي پرو بال می بينم - واته سيمرغه نه خوځه که من ئهم سيمرغه ليره دا به و گومرايان دهرانم که ناتوان (نه خوځ) و چي له باردا نه بوو (بي په ر و بال ن) که و له و مه جلسه دا واته ئه و ريز و شکويه ی باوه ر هيني و خواناسه کانياني نييه.

ئهم تاکه هه ليه سته له م ههوت بهنده دا (۱۱۸) يه مين تاکه و له م بهندی پينجه مه دا (۲۰) يه مين تاکه و ژماره ی له سه رچاوه کاندا به م جوړه يه:

ئهم تاکه له (جم، صا، مک، ط) دا نييه و له (ف) دا (۳۴) يه مين تاک و له (ق/۳) دا (۳۷) يه مين و له (حم) دا (۴۰) يه مين و له (ج، نم/۱، سجا) دا (۴۲) يه مين تاک و له (با/۱) دا (۴۳) و له (مع) دا (۴۹) يه مين و له (شح، گل/۸) دا (۵۳) يه مين و له (ص، گل/۵) دا (۵۶) يه مين و له (گل/۳) دا (۵۷) يه مين و له (گل/۶) دا (۵۹) يه مين تاک و له (ما/۱) دا (۶۰) يه مين و له (عن) دا (۶۱) يه مين و له (مس، نع) دا (۶۷) يه مين و له (ن) دا (۶۹) يه مين و (ه) دا (۷۰) يه مين تاکه.

جیاوازییهکان:

خسته، له (عن، ج) دا نووسراوه: (خستهو): ئەمیش لهنگی دهکات و پیتی (واو: و) هکە ی زۆرتەرە و ئەگەر بەجۆره دەربڕینیکی گورج و تاییهتی دەربڕدرین ئەو (کیش) هکە ی تیک ناچی و لهنگ نابێ.

واتای گشتی:

وهک له تاکه هه‌لبه‌سته‌کانی پیشوودا (کوردی) له پیشه‌وایه‌تیی پیغه‌مبەر و جیگرکردنی دهقه ئاینیه‌کانی ئیسلامیی، له دلی موسلمانه پاکه‌کاندا راگه‌یاندا و ئەوانی گومران وهک (تووتی) که به لاسایکردنه ئیسلامه‌تیان کردووه، نهک له ناخه‌وه به تیگه‌یشتنه‌وه، ئەوا لیره‌شدا نمونه‌ی به‌باندی ئەفسانه‌یی (خه‌یالی - وههم) کردووه که به‌وه‌موو توانایی و هیز و تیزه‌ویییه‌شیه‌وه، چونکه وهک نمونه‌یه‌کی گومرا پیشان دراوه. لیره‌دا ئەو (مه‌ل) ی (سیمرغ) له چاو توانایی پیغه‌مبەر کاریگه‌ریی دهقه ئاینیه‌کاندا و له چاو پروا به‌هیزه‌کاندا، ئەو (سیمرغ) ه نه‌خۆش و ناتوانه و بی‌په‌رویا‌له و ئەم تاکه په‌یوه‌ندی به تاکه‌کانی ئاینده‌شیه‌وه هه‌یه.

۱۹- بختی (بوخت یی) بوختیی.

بوختی: ناوی چه‌شنه (وشر) یکی (دوولول) واته (دوو کۆپاره‌یی) به‌سه‌ر گازهرای پشتیه‌وه که له (دووک) پتیک هاتوون. ئەم جۆره حوشره به‌قه‌لافه‌ت و له هیزدا زۆر زه‌به‌للحتر و به‌تواناتر و له چاو چه‌شنی حۆشتر یه‌ک (کۆپاره‌یییه‌کاندا).

په‌نگی تووکی ئەم وشره دوو کۆپاره‌یییه‌کانه به‌تیکراییی (سووره) و له خۆراساندا هه‌یه. عقل را: هی عه‌قل.

عه‌قل: ژیری، هیزایی - (کوردی) لیره‌دا ئەو چه‌شنه وشره به‌هیز و توانایی و له چه‌ندین رووه‌وه خۆراگه‌ی به (عقل: هیزایی) چواندووه که مه‌به‌ستی له (عقل): ژیرییه‌کی یه‌کجار به‌هیزه و، ورد و قوول بووه ئەو ژیرییه‌شیه‌وه له در آن هاموون (دەر ئان هاموون): ئا له‌و (هامون) هدا واته ئەو ژیری و هیزایی (عقل) ه مه‌زنه له‌ناو ئەو (هامون) هدا.

هامون: له رووی فه‌ره‌ه‌نگیه‌وه، وشه‌ی (هامون) به‌واته: دهشت، بیابان، زه‌مینه‌ی پان و به‌رینی چۆله‌وانی و کاکی به‌کاکی و توناو توون. هامون: له رووی مه‌به‌ست و (بابه‌تی) یه‌وه ناوی ده‌ریاچه‌یه‌کی (سیستان) ه که هه‌رچی چه‌م و رووباره‌کانی ناوچه‌ی هندستان (هیندۆکش) هه‌ن. ئەپژینه ئەو ده‌ریاچه‌یه‌وه.

ده‌ریاچه‌ی (هامون) ده‌که‌وێته نیوان (سیستان) و (ئەفغانستان) هوه، له‌به‌رئوه‌یه که به‌ ده‌ریاچه‌ی: (هیل‌مه‌ند) یا: (هیندمه‌ند) ناو ده‌بریت.

هاموون: وشهیه که به زۆر جۆر و مهبهست و واتا له ههلبهستی هۆنه رانماندا هاتوو ههک ئهم تاکه ههلبهستهی (کوردي).

(کوردي) له م نيو باالی يه که مهی ئهم تاکه ههلبهستهيدا مهبهستی ئهوهی ههبووه، که گياندارێکی توانا و خۆپراگری ژیریی ناو ئهوه دهشت و بیابانی (هاموون ئاسایی) دا بهو شارهزایی و تواناییهیشیهوه که وهها زانراوه (حوشتر) بافتی ریگهی دوورودریژی چۆلهوانی و بیابانی وشکه به باری گرانوه و خۆی له بهر سه رماو گه رماو دووری ریگه و باری گران و تینویتییدا رادهگریت و، ئه مجا ئه و جۆره حوشتره زه به لاه و و توانا و شارهزا و خۆپراگری ژیری (عقل) به هۆی قوولی و وردی و فراوانیی واتای دهقه کانی ئاینی ئیسلامه وه ههک حوشتری (یخ) دراو وه هایه که (یخ) دان بریتیه له وهی هه رکاتی دهست هینرایه پشت ملی حوشتردا ئیتر ئه و حوشتره خۆی به سه ریپوه بۆ راناگیریت له گه ل ئه و هه موو هیزه زۆره ییش دا چۆک داده دات.

ئه وسا به و له و چۆکدانه دا ئه وی سواری ئه و حوشتره چۆک دادوه بووه، به ئاسانی له سه ری دیتته خوارێ و ئه گه ر باریش به سه ر پشتی ئه و حوشتره چۆک داداوه (یخ) دراوه وه، هه بوو دیسان به ئاسانی باره که ی له کۆل ده کریته وه ماندوو بونه که ی ریگهی درێژ و باری گران و ژینگهی (سارد) یا (گه رم) یا ته پ و (تۆز) و گه رده لوول و باران و به فر و زریان ده حه سیته وه به لام (کوردي) لیتره دا فه رموویه تی:

بردو زانو عقال می بینم: به سه ر (یا - به) هه ردوو ئانیشکییه وه هی حوشتره (یخ) دراوه (عقال) واته په تکه ی عقال (عه گال) ده بینم.

مه به سستی (کوردي) له وهیه که ئه و عه قلی به توانای چوینراو به حوشتری جۆری (بختی) هیشتا له بهر ته واوه تی تیکه یشتنی دهقه پیروژه کانی ئاینی ئیسلامدا کۆله و به ته واوی تی ناگات ئه وه منده قوول و فراوان واتا داره.

هه لسه نگاندن:

نهک به وردی به شکو هه ر ته نیا به سه رنجدانێکی تۆزی شاره زایانه له وێژه ی کۆن چۆنیتی ئهم تاکه ههلبهسته له ده ستووری وێژه ی کۆندا ده رده که وێ (کوردي) له ئهم تاکه ههلبهسته ی سه ره وه که یه کیکه له تاکه زۆر قوول و واتا فراوانه کان، راگه یاندنی مه به سستی زۆری له یه ک تاکه ههلبهستی (ده برگه یی) و (دوانزه وشه ییدا) راگه یاندوه که مه به ست و واتایه کانی له گه ل خودی (وشه) کاندای له رووی فه ره هنگیه وه جیاوازی و له یه ک دووریان تیا یه و سه ره نجامیش چه ندين واتای به هیز و په سه ندی نزیک به یه کتری ده دن، ئه وه ش وه ستا کاریه کی که له شاعیرانه ی ئه وتوی تیا یه که مه گه ر هه ر له می شک و خامه ی بلیمه تیکی وهک (کوردي) صاحبقرانه وه ده رچووین.

(کوردي) به پتی فراوانی ئاسۆی زانیاری رووشنبیرییه هه مه بابته که ی و به ئاره زوو ه زۆره که ی له گه ریبه یی و به (شاره زایی) ی له کۆچ و بارو کاروان و ریگه وبانی جۆراوجۆر و

ئاگەداربوونی لە باری جوگرافی زۆر لە ولاتان بە کردەوه که خۆی دیونی و یا بە خۆپندنهوهی پرۆچری لەم بابەتهوه بۆ تیگه‌یشتنی ئەو شوینانە که ئەگەر ریگه‌ی تییان کهوت وهک نه‌شاره‌زا نه‌بێ له‌ناویاندا و پێشه‌کی زانیاری له‌باره‌یانه‌وه بێت، ئەمانه‌ی لەم تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ی داو له‌ زۆر له‌ هه‌لبه‌ستی تریا راگه‌یان‌دوون که مایه‌ی به‌گه‌ن کردنی وێژه‌ییانه‌ی هه‌لبه‌سته‌کانین.

ده‌بیرێ له‌م تاکه‌دا ورده‌کارییه‌کی به‌ پێچ و په‌ناو (داو) له‌ ژێردانانه‌وه‌وه له‌ (حوشتر) ده‌دوێت که ته‌نانه‌ت له‌ کورده‌واریدا باوه به‌ که‌سیک که مه‌له‌وانی نه‌زانی ده‌لێن:

«ئهلپى حوشتره، تاكو قوله پى له ئاوا ته‌ر ببى ده‌خنى»

که‌چى ئەوه‌تا هه‌ر له‌ یه‌که‌م نیو‌بالى ئەم تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌دا له‌ حوشتر ده‌دوێت به‌لام له‌ ناو (هاموون) دا، ئەمجا حوشتر که هه‌تا قوله‌پێی له‌ جۆگه‌ ئاوێکدا ته‌ر ببى ده‌خنى، ئاخۆ ده‌بى ئەو حوشتره‌ چى به‌سه‌ره‌اتبى، له‌ ده‌ریاچه‌یه‌کی وهک (هاموون) دا که کوردی رای گه‌یان‌دووه.

له‌مه‌یش سه‌ختتر (کوردی) ئەو حوشتره‌ی به‌هه‌ردوو ئانیشکی به‌ په‌تکه‌ قوله‌ ریز کراون، ئەو حوشتره‌ی به‌ واته (یخ) درابى له‌ کوێدا؟! له‌ ناو ئاوی ده‌ریای (هاموون) دا.

له‌ هه‌مان کاتیشدا (کوردی) ئەو (هاموون) ه‌ی به‌ مه‌به‌ستی بیابانه‌کانی ده‌وروبه‌ری ده‌ریاچه‌ی هاموون مه‌به‌ست بووه که وهک ده‌نگی له‌سه‌ر بلاوه که گوايه (وشتر - که‌شتى - چۆل و بیابانه‌و دیاره که ئاوه‌ها شوینیک جیگه‌ی له‌ باری کۆچ بارتیاکردنی حوشتره‌ که له‌ سروشتی و شتره‌که‌دا شوینی و هه‌ا زۆرله‌باره‌ بۆ گه‌شتی دوورودریژو به‌باری گرانه‌وه‌وه له‌ جۆره‌ها که‌شوتووشی و خۆشیان و باوباران و به‌فر... هتد و ساردی و گه‌رمی و بى ئاویدا که ئەو باروودخانه‌ ریکی توانایى سروشتی حوشتره‌که‌ن، که ئەم بۆچوونه‌ زۆر ئاسایی نییه به‌پێی ئەو گیاندار و شوینه‌که.

به‌لام هه‌ر (کوردی) ئەو گیانداره که زۆر به‌ به‌هێز ناسراوه و ته‌نانه‌ت جوړی (بختی) که چه‌ندین ئەوه‌نده‌ی وشتری تری یه‌ک کۆپاره‌یی به‌هێز و تواناو خۆراگر تر و له‌ بارابووتر وایه، (کوردی) ئەو گیانداره زه‌به‌للایه به‌هێز و توانه له‌ راده‌به‌ده‌ر و درێژخایه‌نه‌ی چواندووه به‌ (عه‌قل) و ئەمجا ئەو ژیرییه‌ مه‌زنه‌یشی به‌ده‌سته‌ پاچه‌ داناوه، له‌ برینی ئەو بیایانه‌ی (هاموون ئاسا) یه‌دا، یا له‌ رۆچوونه‌ ناو ده‌ریای زانین و دۆزینه‌وه‌ی به‌ردی به‌ (نرخ) ی وهک مرواری و مه‌رجان و.. هتد. له‌و گه‌وه‌هه‌را ئەو ئەمجا ئەو عه‌قله‌ مه‌زن و به‌ توانایه‌ پهل به‌سته و بى ده‌ره‌تانی وه‌کو حوشتری (یخ) دراوه، له‌و ده‌ریای قوول فراوانه‌ی واتا گرنگ و کاریگه‌ره پیرۆزه‌کانی ئیسلامیدا که مه‌گه‌ر (عه‌قلی) ته‌نیا که‌سیکی وهک پێغه‌مبه‌ری ئیسلام په‌ی به‌وه بردووه، ئەمه‌نده‌ قوول و توند و تۆل فراوانه.

ئەم تاکه‌ هه‌لبه‌سته:

ئەم تاک هه‌لبه‌سته که (١١٩) یه‌مین تاکی ئەم جووت به‌نده‌یه‌و (٢١) یه‌مین تاکی ئەم به‌ندی پێنجه‌مه‌یه له‌ سه‌رچاوه‌کانیدا به‌م جۆره‌یه:

ئەم تاکه‌ له‌ دوو سه‌رچاوه (جم، صا) دانی و له (ف) دا (٣٥) یه‌مین تاک و له (ق/٣) دا

(۳۸) یه مین و له (ط، مک) دا (۴۰) تاک و له (صم) دا (۴۱) یه مین و له (ج، سجا، ن/۱) دا (۴۳) مین و له (با/۱) دا (۴۴) یه مین و له (مع) دا (۵۰) یه مین و له (شح، گل/۸) دا (۵۴) یه مین و له (ص، گل/۶) دا (۵۷) یه مین و له (کل/۶) دا (۵۸) یه مین و له (گل/۳) دا (۶۰) یه مین و له (ما/۱) دا (۶۱) یه مین و له (عن) دا (۶۲) یه مین و له (مس، نع) دا (۶۸) یه مین و له (ن) دا (۷۰) یه مین و له (ه) دا (۷۱) یه مین تاکه.

جیاوازییه کان:

بُختی، له (ف، نم/۱، حم) دا نووسراوه: (کشتی): ئەمەش به ته‌واوی راست نییه و ره‌نگه له‌وه‌وه نووسەر له کاتی له‌بەر نووسینه‌وه‌دا، وشه‌ی (هاموون) له‌م تاکه‌دا ده‌ریاچه‌یه‌که و له وشه‌ی (بختی) نه‌گه‌یشتووه که جوژه حوشتریکه، بۆیه ئەم نیوه‌راست و نیوه ناراستیه په‌یابوو؛ چونکه ئەگەر به راستی دابنیتین که وشه‌ی (کشتی) راسته به‌لام له نیوه باالی دووه‌می ئەم تاکه‌دا ئەو (کشتی) هه‌ردوو ئانیشکی بازووی به (عقال) قولفه ریز کراوه که، (کشتی) دوو بازووی نییه که قولفه به‌ندی (عقال) بکریت و لێره‌دا نیوه هه‌له‌ده‌ر ده‌چی. بُختی له (ق/۳) دانوووسراوه: (یفا) - ئەمیش دیاره هه‌له‌یه و ناگونجی و واتا نادات و له‌نگیشه و دیاره هه‌له‌ی نووسینه.

بردو زانو - له (عن) دا نووسراوه، (سریرانو) واته:

سه‌ر به‌ئه‌ژنوو و ئەمەش ئەگه‌رچی به ته‌واوی راست و پر به پر نییه به‌لام که‌میک ده‌گونجی. برد و زانو، له (مک، ج) دا نووسراوه، (همه‌ دوران) ئەمەش دیاره واتای ته‌واوی نادات و شتیواوه.

۱۲۰- ئەم تاکه هه‌له‌به‌سته‌یش هه‌ر درێژدانه به تاکه هه‌له‌به‌ستی پێشوو تا کۆتایی ئەم به‌ندی پێنجه‌مه‌یش هه‌ر له‌سه‌ر ئەم بیره‌ ده‌روات.

تشنه‌را: بۆ تینوو

زیر پای خضر نیی: له ژیر پێی هه‌زه‌تی خضر پیغه‌مه‌به‌ردا

مه‌به‌ست له‌م نیوبالی یه‌که‌مه‌ ئه‌وه‌یه که له بن (ژیر) پێی (خدری زینده) بۆ ئه‌وانه‌ی که‌و تینوون و کۆتایی ئەم مه‌به‌سته‌یشی له نیوبالی دووه‌مدا ته‌واو کردوو.

جاری با ئەو (خضر نه‌بی = خضر پیغه‌مه‌به‌ر).

پیناسه بکه‌م.

خضر: ناوی ئەو که‌سه‌یه لێره‌دا به پیغه‌مه‌به‌ر - د.خ ناوبراوه که له کورده‌واریدا به (خدر) یا (خدری زینده) یش ناوده‌به‌ن.

ئەم پیاوه ئەگەر چی له په‌راوییه میژوویییه‌کاندا به پیاوچاکیک ناوئوس کراوه. که پیاویک بووه هه‌بووه (له بووندا). به‌لام له داستان و چیرۆکه ئه‌فسانه‌یی و گوئی ئاگردانییه کوردیه‌کانماندا ئه‌وه‌نده له (شوین) و (کات) و (باری جو‌راوجۆری سه‌یر سه‌یردا، هاتوووه که ژۆرتره‌که‌ی چوووته شیوه‌ی که‌سه‌تییه‌کی پیری نوورانی و پیاو چاکی ئه‌فسانه‌یی که‌وا سه‌ر

لێی سوڤ دەمپنێ.

ئەو پیاووە لە هەندێ سەرچاوەدا پێغەمبەر و، لە هەندێکدا بە پیاوچاکیکی نەتیییی لە کۆنەووە هەر بە زیندوویتی ماوەتەوێ دا دەنێن و گواپە لە (ئای حەیات)ی خواردووەتەووە بۆیە هەرگیز نامرێ و هەمیشە زیندوووە بە زیندوویتی و لە ژبانی نەتیی و نادیاریدا کات بەسەر دەبات و تەنیا لە کاتی فریاکەوتنیدا بۆ رێوبان رێ گومکردوواندا و لێقەوماوان و تینووی چۆلەوانی و بیابانی وشک و بێ ئاودا خۆی لەو کەسانە ئاشکرا کردوووە خستوونیه تە سەر رێگە و بردوونیه تە سەر کانی و ئای سازگارو تینووتییانی شکاندوووە ئەگەر خواردنیا پێ نەبووی تیری کردوون و رێگەیی دووری بۆ نزیک کردوونەتەووە و فریای دامای لێقەوماوان کەوتوووە لەناکاوتکشد لەو کەسانە گوم بوو.

خضر: کە گواپە ئای زیندەگانێ نۆشیووە و جگە لەو گواپە (نوو) پێغەمبەریش وەک ئەو هەر زیندوووە نامرێ.

خضر: ئای ئیلیاس کوری ئیلیاس بوو و لە سالانی ۸۸۰ - ۸۵۰ پیش زایندا ژبایەووە و هاوایی حەزرتی مووسا پێغەمبەریش بوو - د.خ- بە راو بۆچوونی صۆفیگەران ئەو (خدر) ه پێشەوا (نەقیب)ی ئەولیاپانەو هاوچەرخێ ئیلیا پێغەمبەر دادەنرێ و لەناو (بەنی ئیسرائیلییه کاند) ژباووە و پشتگیری کردوون و یاریدەیی داوون لە دژی (بت) و (فیرعەون) پەستی و رێگەیی خواناسی و خواپەرستی بلاو کردوووەتەووە.

هەر لەو پەراوییه ئاینیانەیی وەک (قصص الأنبياء) دا هاتوووە کە بە گالیسکەیه کی ئاگرین بە فرمانی خوا هەلکێشراویشە بۆ ئاسمان و هەروەها (ئەلیشەع) پێغەمبەریش لە پێغەریتیدا جێگەیی (خدر)ی گرتوووەتەووە.

هەر لە کوردەواریدا و لەپروا ئاینیه کاند زۆر لەسەر ئەو (خدر)ه ئاگاداری هەیه و ئەمەندەیی بۆ ئێرە بە (بەس) ئەزانم.

چشمهء بس زلال می بینم: واتە لە ژیر پێی ئەو (خدر)دا یا لەو شوینەدا کە ئەوی لێ راوہستاووە (کوردی) فەرموویەتی سەرچاوەیه کی یەکجار سازگار (زال) دەبینم:

کە مەبەستی (کوردی) لەوێه کەسانی ئاوهایی هەن لە بۆ رێگەیی خواناسی و خواپەرستی و چاکەکاریدا لە کۆشانی هەمیشەپیدان نەک هەر لە نێوان کەسەتییه کانی ناو کۆمەلگایه کانی ئاینی ئیسلامدا، بەشکو تەنات لە گیاندارە نەتیییه کان وەک (خدر)یشدا کە لە فریاکەوتنی خدردا بۆ تینوان، شوین پێیه کەیی یا جێگەیی لێ راوہستانه کەیی کە خۆی لەو تینووانه ئاشکرا کردوووە سەرچاوەیی زۆر ساز پەیابوووە کە (کوردی) پچاوی کردوووە.

بس: زۆر، یەکجار، گەلی.

زولال: سازگار

ئەم تاکە هەلبەستە:

ئەم تاکە هەلبەستە بە پێی ئەوئەندە سەرچاوەیه کی کە دەست من کەوتوون، گەیهوتە تاکی

(۱۲۰) یه مینی ئەم حەوت بەندە کە دەکاتە تاکی (۲۲) یه مین ئەم بەندی پینجەمە و دانیام دەیان سەرچاوهی تر ماون کە ئەم حەوبەندەیان تیا بی و لەسەر هەڵدانیاندا ئەم ژمارە ی حەوت بەندە ژمارە ی ئەم بەندی پینجەمە زۆرتر دەبن و راستکردنەوهی بەجێتریشیان تیا دەبێت کە لە تاکەکانی ئەم حەوت بەندە و (ئەوانی شیواون) راستتر بکریتهوه.

ژمارە ی ئەم تاکە هەلبەستە لە سەرچاوهکانیدا بەم جۆرەیه:

ئەم تاکە هەلبەستە لە دوو سەرچاوهی (جم، صا) دا نییه و لە (ف) دا (۳۶) یه مین و لە (ق / ۳) دا (۳۹) یه مین تاکە و لە (ط، مک) دا (۴۱) یه مین و لە (حم) دا (۴۲) یه مین و لە (ج، سجا، نم / ۱) دا (۴۴) یه مین و لە (با / ۱) دا (۴۵) یه مین و لە (مع) دا (۵۱) یه مین و لە (شح، گل / ۸) دا (۵۵) یه مین تاک و لە (ص، گل / ۵) دا (۵۸) یه مین و لە (گل / ۳) دا (۵۹) یه مین لە (گل / ۶) دا (۶۱) یه مین و لە (ما / ۱) دا (۶۲) یه مین و لە (ع) دا (۶۳) یه مین و لە (مس، نع) دا (۶۹) یه مین و لە (ن) دا (۷۱) و لە (ه) دا (۷۲) یه مین تاکە.

جیاوازیهکان:

خضر نبی، لە (حم، مع) د نووسراوه (خضربنه): بنیره ژیر خضروهه کە (نەبی) یه کە بەشیوهی (بنی ه): بنی، بخه، وابنی، بنیرهو... یه... ئەمەش دەگونجی و بەلام لاوازه

واتای گشتی:

دەتوانم بلێم بە درێژاییهکی پتیوست و ئەوهندهی من تی بگم، ئەم تاکە ی لە وشەکانیدا لیک داوتهوه کە بە تیکراییی بەدواداچوونی تاکەکانی پیشووهو بە کۆتاییهاتنی ئەم بەندی پینجەمەیش کۆتاییی (بیره) و (ناوه پۆک) ی ئەم تاکە دیت کە مەبەستی لە زۆری کەسه تیبهکانی رێگهیی خواناسی و خواپه رستییه و نابی کەس (بی هیواو) بمینیتتهوه و خوای گهوره فریادرسانی بۆ داماوای بریارداوه.

۱۲۱- در رکاب لهوانه ی که سوارهن به دوا ی سواریک ی سه روکیانه وهن که له (فارسی) دا (در رکاب) بیان پی ده لێن و له کورده واریدا (دربار) و به (سواره ی...) ناوده برین. له هه مان کاتیشدا که سیک له کاتیکدا بیهوئ سوار ی و لآخ ببیت و سوار بوونیش له لای چه پی و لآخه که وه ده بی.

که پی چه پ دهنریته ناو ئاوزهنگی لای چه پی و لآخه که وه که به زینی و لآخه که وه شو پریوته وه و که سیک ی تر وه ک ریزی لیگرتن له دیوی لای راستی و لآخه که وه ئاوزهنگی لای راست توند ده گریت تا کو ئەو که سه ی که سوار ده بیت له کاتی سواریدا زینه که به هو ی فورساییی سوار بوونه که وه به لای سوار بوونه که وه سواره که دا لار نه بیتته وه، ئا ئەو که سه ی که لای راستی و لآخه که وه ئاوزهنگی لای راست دانه گری به (ده ریکاب) واته به (ئاوزهنگی داگر) ناو ده بریت.

به لام ئاوزهنگی بۆ کام سوار راگیرئ؟؟

له وهلامی ئەم پرسیارەدا (کورەدی) فەرموویە ئاوزهنگی بۆ داگری محەمەدی خۆی، یا (محەمەدی خۆمان، یا محەمەدی خۆم) - د.خ - ئەم وهلامە وەک راستە مەبەست له ئاوزهنگی بۆ داگری کاتی سواربوونی پیغەمبەری ئیسلامە هەر وها مەبەستی له کەسیکە که یاریدەدەر بووه له ڕێگەی بەهێزبوونی ئاینی ئیسلامدا وها مەبەستی لهوه بووه که ئاینهکه چونکه راست و چاک و بەسوودی مرۆف بوو، بۆیه بیکەس نەبووه و هەمیشە پشتیوانیکاری به دواوه بووه. وەک (کورەدی) نیو بآلی یەکەمی ئەم (دەرریکاب)ە ی پی تەواوکردوووه که وەک وهلامیک فەرموویەتی:

محمد خودرا: محەمەدی خۆمان، خۆی که ئەو (محەمەد)ە مەبەست که کورپی عەبدوللا و پیغەمبەری ئیسلام بووه - د.خ.

ئەم دیاریکردنی ناوی پیغەمبەرە که به (محەمەد) گومان له وها ناھێڵیتەوه که مەبەستی له (عەلی کورپی ئەبی تالیبی) ئامۆزای پیغەمبەر نەبووه که ئەم حەوت بەندە ی بەسەردا هەڵداوه، چونکه (عەلی) ناوی (محەمەد) نەبووه و هەر وها دەریش دەکەوێت که بەم دەستنیشانکردنی ناوی پیغەمبەرە به (موحەمەد) که مەبەست لەم حەوت بەندە هەڵدان نەبووه بەسەر (بەھائی)دا که بەھائی موحەمەد دای نەمەزراندوووه

که (کورەدی) ئەو (محەمەد)ە ی به هی خۆم، خۆیان خۆی ناوبردوووه و که خۆی واتە (کورەدی) ئیسلام بووه و له هەڵبەستی تریدا ناشیعیەتی خۆی دەربریوه و دژی شیعیە بووه به (گێرەشپۆین)ی ناوبردوووه، که واتە مەبەستی ئەم حەوت بەندە لهو (عەلی)یە نەبوو.

هەر وەک ئەوهی که له (ریکاب ئەو پیغەمبەرەدا بووه) واتە ی سوارە و دەرباری ئەو بووه و، یا ئاوزهنگی بۆ داگری پیشەوا پیغەمبەرەکی بووه (کورەدی) ئەو کەسە ی به (بلال) دەستنیشان کردوووه. که بیلال نە سوارە ی (عەلی) و نە ئاوزهنگی بۆ داگری عەلی بووه و بەشکو عەلی ئاوزهنگی بۆ داگری پیغەمەر بووه. هەر بەم پێیە هینانی ناوی (بلال)دا ئاشکرایە که (بلال) ناویک سوارە یا ئاوزهنگی بۆ داگری پیشەوا ی (بەھائی) نەبووه و بەپێی رۆالەتە (هندویی)یەکە ی ئەو (بلال)یش (بلال) ناویک له سەرینی پیشەوا یی (بەھایی)دا نەبووه رۆالەتی (هیندویی بیلال)ی بووی.

که واتە یەکسەر حەوت بەندە که بۆ پیغەمبەر (محەمەد) - د.خ - و بەھۆی بالابەتی و کەم هاوتایەتی ئەم حەوت بەندەوه شیعیەکان و بەھائیەکان هەر یەکەیان ئەم (حەوت بەند)ە ی بەلای پیشەوا ی خۆیدا ڕاکیشاوه که راست نەبوون.

(کورەدی) له نیوهی دووهمی ئەم تاکە هەڵبەستەیدا هەموو راستییەکی به ڕاشکاوی دیاری کردوووه که ئەو (سوارە) یا ئاوزهنگی بۆ داگری پیغەمەر کەسیک بووه ناوی بلال بووه به (هندو) یەکیشی ناوبردوووه که فەرموویەتی.

هندویی چون بلال می بینم: واتە (هیندی ئاسا)یەکی وەک (بلال) دەبینم بەلام، بلال: کەسیکی هندستانی نەبووه بەشکو قولە ڕیشیکی (حەبەشی) و (عەبد)یکی به پارەکردرا

بووه له لایهن (ئومه ییه کوری خه لئه ف) هوه به هۆی ئه وه وه ئه وه بهنده (عه بد) ه قوله په شه هبه شیییه له سه ره تای ئیسلامه وه بوو به ئیسلام و له سه ره ئه وه (ئومه ییه ی) ئاغای (خاوه نی) زۆری سزاداوه و به لام له ریگه ی به ئیسلام بوونه که ی خۆی لای نه داوه و که (ابوبکر صدیق) به وه ی زانیوه و ساماندارێکی مه زنی ناو (قوره یشیییه کان) یش بووه، ئه و (بلال) ه ی به پاره له (ئومه ییه ی) (ئاغای بلال) کریوه ته وه و ئازادی کردووه به و ئازادکردنه ئه و نه ده ی تر بیروباوه ری به هیز تر بووه به ئیسلام.

هه رگیز بیر به لای ئه وه دا ناچیت که وا (کوردی) نه یزانیی ئه وه (بلال) ه (هه به شی) بووه چونکه هه ر له کاتی به ندیتیییه وه له ناو ئه و کۆمه لگای قوره یشیییه دا (بیلال) به (بلال حبشی) به ناویانگ بووه و له نزا (دوعا) بۆ کردنه کانی هه ر له سه ریتتی پیغه مه ره وه به ناوی (هیلالی هه به شی) یه وه ناوبراوه به لام که (کوردی) یه (هیندی) ئاسا ناوبردووه له ره شتاله یه تی په نگه که یه وه بووه که له وێژه ی کۆندا به تایبه تی هه لبه سته ی هۆنه رانی (عاره ب، فارس و تورک و کوردی) یشدا وشه ی (هندو) یا (هیندی) مه به ست له وشه ی (ره ش) ه و ته نانه ت که خالی رووی خۆشه ویسته کانیان که (ره شه) چواندووه به (هندو) که وا ته له مه وه بووه که (کوردی) بیلالی به (هندو) ناوبردووه نه ک (هه به شی) و چونکه زۆریش (بیلال به هه به شی) ناوبراوه (کوردی) ویستوو یه تی ئه و لاسایی کردنه وه نه کات که (بلال) به (هه به شی) رابگه یه نیت و بۆیه به (هیندی) پیتنسه ی کردووه.

هۆی ئه وه ی که (کوردی) له م تاکه هه لبه سته دا که به تایبه تی ناوی (بلال) ی هیناوه ته ئاراوه، ئه وه یه که دوا ی ئه م تاکه دوو تاکی دوا یی که پیتشه کی دوو تاکه (فارسی) و (عه ره بی) یه دوو پاره کردنه وه که ن، ئه م تاکه بپیتته سه ره تای بانگدانی (کوردی) به ر له دوو تاکه دوو پاره کردنه وه که.

ئه م تاکه هه لبه سته:

ئه م تاکه له م هه وت بهنده دا (۱۲۱) یه مین و (۲۳) یه مین تاکی ئه م (به ندی پینجه م) هیه. و شوین و ژماره ی ئه م تاکه له سه رچاوه کانی دا به م چۆره ن:

ئه م تاکه له (جم، صا) دا نییه و له (ف) دا (۳۷) یه مین تاک و له (ق/۳) دا (۴۰) یه مین و له (ط، مک) دا (۴۲) یه مین و له (حم) دا (۴۳) یه مین و له (ج، سجا، نم/۱) دا (۴۵) یه مین و له (با/۱) دا (۴۶) یه مین و له (مع) دا (۵۲) یه مین و له (شح، گل/۸) دا (۵۶) یه مین و له (ص، گل/۵) دا (۵۹) یه مین و له (گل/۳) دا (۶۰) یه مین و له (گل/۶) دا (۶۲) یه مین و له (ما/۱) دا (۶۳) یه مین و له (عن) دا (۶۴) یه مین و له (مس، نع) دا (۷۰) یه مین و له (ن) دا (۷۲) یه مین له (ه) دا (۷۳) یه مین تاکه.

ئه م تاکه هه لبه سته له هه موو سه رچاوه کانی دا چونیه که و جیاوازی له ناوه رۆکیاندا نییه.

واتای گشتی:

له رووی بیکه س نه بوونی ئیسلامه وه و دوا به دوا ی ناوه رۆکی تاکه هه لبه سته کانی پیتشوو،

لێره دا ئاینه که ی به که سدا ناو بردوو (بیلالی حه به شی) ی به پیشخزمه ت ئاوزهنگی بۆ داگری پیغه مبه ر داناوه .

ئهو بیلاله ی که یه که م بانگده ری ئیسلام بووه ، لێره شدا بانگی دوو تاکه هه لبه سته که ی کۆتایی ئهم به ندی پینجه مه ی پێ هه لداوه که لێ واتای تر هه لده گری که له شوینی وشه کاندای به دریزی لیکم داونه ته وه .

۱۲۲- قطع آن راه: برینی ئهو ریگه یه ، که مه به سستی له ریگه ی ئیسلامه تییه .

جز: جگه ، بیجگه ، به یی، جگه له

به لطف: به چاودیری، به دلسۆزی، به نه وازشی، به لاواندنه وه ، به رینوما یی .

دلیل: دهلیل، رینوما یی، ره به ر که مه به ست له (دلیل) خودی پیغه مبه ره که یه که له تاکی پیشوودا ناو بردوو به پیشه وای ئاینی دروسته .

ره روانرا: ریواره کان، بۆ ریواره کان له برینی ئهو ریگه یه دا، به هو ی ئهو ره به رانه وه ...

محال می بینم: به شتیکی مه حال، واته به کاریکی نه کردنی، یاله کردن نه هاتوو ی ده بینم، داده نیم، ده زانم ..

واته برینی ریگه که به نه گونجاو ده بینم ئه گه ر رینوما (ره به ر) نه بی .

ئهم تاکه:

ئهم تاکه له ههوت به نده که دا (۱۲۲) یه مین و له م به ندی پینجه مه دا (۲۴) یه مین تاکه .

ئهم تاکه له سه رچاوه کاندای ژماره و شوینی به م چه شنه یه:

ئهم تاکه له سه رچاوه ی (جم، صا) دا نییه و له (ف) دا (۳۸) یه مین و له (ق/۳) دا (۴۱) یه مین تاک و له (ط، مک) دا (۴۳) یه مین و له (حم) دا (۴۴) یه مین و له (ج، سجا، نم/۱) دا (۴۶) یه مین و له (با/۱) دا (۴۷) یه مین و له (مع) دا (۵۳) یه مین و له (شج، گل/۸) دا (۵۷) یه مین و له (ص، گل/۵) دا (۶۰) یه مین و له (گل/۳) دا (۶۱) یه مین و له (گل/۶) دا (۶۳) یه مین و له (با/۱) دا (۶۴) یه مین و له (عن) دا (۶۵) یه مین له (مس، نع) دا (۷۱) یه مین و له (ن) دا (۷۳) یه مین و له (ه) دا (۷۴) یه مین تاکه .

جیاوازیه کان:

آن، له (مع، ط، ج، نم/ ۱، سجا، حم) دا نووسراوه (این): ئهمیش له رووی ده ستووری زمانیه وه ناگونجی، چونکه (این)، بوو (ئسته کی: حاضر) هو (آن) که بۆ (ئهو) ی رابردوو که باسه که ییش باس له رابردوو .

جز: له (نم/۱) دا نووسراوه (خیر) و ئهمیش واتا نادات و هه له یه .

واتای گشتی:

برینی ریگه کی گرنگی وه ک ئیسلامه تی به بی نه وازش و چاودیری که سیکی پیغه مبه ر ئاسایی (کوردی) گو تویه تی که به کاریکی له کردنی (محال) ی ده بینم وه ک بۆ فیربوونی هه ر شتیکی مامۆستا پیویسته به گرتنی ئیسلامه تییه کی دروست و پاک ئهو (ره به ر) یا (رینوما)

شاره‌زایه پێویسته که له شوێنی تردا (کوردي) ئەو شاره‌زایه‌ی به (مامۆستا) ناوبردوو. ١٢٣- قدسیان: پاکژ و پیرۆزه‌کان - که مه‌به‌ست له فریشته‌کان و له گیانی پاکی پێغه‌مبهران و له گیانی پیاوچا‌کانه که خوا له ئاسماندا چێگه‌ی کردوونه‌وه، به‌پێی بروای ئایینی ئیسلام. (کوردي) فه‌رمووێه‌تی ئەو پاکژ و پیرۆز (قودسیان)‌انه له: برفراز: له سه‌ر بڵندایی.

١- به‌رزی، بڵندی.

٢- گ‌ردبوونه‌وه، یه‌کبوون، (الاتحاد).

٣- ته‌نیش، نزیک، که‌نار، له‌لای، به‌پاڵ.

علین: به‌رزاییه‌کان. مه‌به‌ست له به‌هه‌شتی به‌رین یا بڵندترین شوین له به‌هه‌شتدا یا شکۆدارترین چێگه له به‌هه‌شتدا یا به‌رز و بالاترین پایه‌ی به‌هه‌شتییه‌کانه که به‌لای صۆفیگه‌رانه‌وه (به‌هه‌شتی مه‌له‌کووتی ئەعلا) یا (ئەعلا علین)‌یشی پێ ده‌گوتریت. ئەمه‌ش نیشانه‌یه‌ بۆ ئایه‌تی ژماره (١٨) له سووره‌تی (المطففین)‌ی قورئانی پیرۆز. که له شاری مه‌دینه هاتووته خوارێ و ئەمه ده‌قه‌که‌یه‌تی:

«كَلَّا إِنَّ كِتَابَ آلِبَرَارِ لَفِي عِلْيَيْنَ».

واته، پاک و پیرۆزه‌کان له (علین)‌ن له ئاسمانی هه‌ره‌ب‌الآ (حه‌وته‌مین)‌دان.

ذکر شان: زیكری ئەوان - لێره‌دا دوو واتا ده‌دات یه‌کتێکیان: بیرکردنه‌وه یا ناوبردنی ئەو (علین)‌انه زیکرکردنی خودی ئەو (علین)‌انه که:

ذکر: ناو بردنی به‌ده‌م ده‌رب‌یرینی (ناو) وه (روا‌له‌ت)‌ه‌کانی زاتی خ‌وای گه‌وره و خ‌واستی لێبووردنی خوا له گونا‌هیان که ئەویش جۆره‌ تۆبه‌کردنێکه به‌بۆچوونی ده‌رویش و مریدی ئەو صۆفیگه‌رانه‌وه به‌ پێی ره‌وشتی (طه‌ریقه‌ت)‌ه‌که‌یان که ئەمان له‌سه‌ر (زه‌وی) ئەو (ذکر)‌ه‌ ده‌که‌ن و (علین)‌ه‌کانیش له ئاسمان (ذکر)‌ی خ‌وایان ئەکه‌ن، له‌سه‌ر ئەم (ذکر)‌ کردنانه له قورئانی پیرۆزدا به‌ ده‌یان ئایه‌ت هاتوون.

(کوردي) له نیوه‌ی دووه‌می ئەم ب‌الێ دووه‌مه‌دا هه‌م مه‌به‌سته‌که‌ی خ‌ۆی له‌م تا‌که هه‌لبه‌سته و تا‌که هه‌لبه‌سته‌ی پێشوودا ئاشکرا ده‌کات که‌وا (ذکر)‌ی ئەو (قدسیان) و به‌ ئاسمانه‌وه‌و (ذکر)‌یه ئیسلامه‌کان و په‌یره‌ویکارانی (طه‌ریقه‌ت)‌ه‌کان هه‌موو بریتین له‌وه‌ی که:

این مقال می بینم: ئەم مه‌قاله ده‌بینم.

این: ئەم، ئائەم.

مقال: گوته، گوتن، وتن، که مه‌به‌ستی له‌و دوو تا‌که هه‌لبه‌سته‌ی یه‌که‌میان (فارسی) و دووه‌میان (عه‌ره‌بی)‌یه‌و له‌ د‌وای هه‌ریه‌کێ له‌ حه‌وت به‌نده‌که‌وه دووپاته و سێ پاته و شه‌ش پاته و حه‌وت پاته ده‌کریته‌وه له‌ د‌واوه هه‌ردوو تا‌که‌که پێشک‌ه‌ش ده‌که‌مه‌وه.

ئەم تا‌که هه‌لبه‌سته:

ئەم تا‌که هه‌لبه‌سته به‌پێی ئەوه‌نده سه‌رچاوه‌یه‌ی ده‌ستم که‌وتوون ژماره‌که‌ی ده‌بیته (١٢٣)‌ه‌مین

تاکی ئەم حەوت و بەندە ی (٢٥) یەمین واتە دوو تاکی ئەم بەندە پێنجەمینە.

له سه‌رچاوه‌کانیشدا ژماره‌ی ئەم تاکه بهم جوژهیه:

ئەم تاکه هه‌لبه‌سته له (جم، صا) دا نیه و (ف) دا (٣٩) یه‌مین تاک و له (ق/٣) دا (٤٢) یه‌مین و له (ط) دا (٤٤) یه‌مین و له (حم) دا (٤٥) یه‌مین و له (ج، سجا، نم/١) دا (٤٧) یه‌مین تاک و له (یا/١) دا (٤٨) یه‌مین و له (مک) دا (٤٦) یه‌مین و له (مع) دا (٥٤) یه‌مین و له (شج، گل/٨) دا (٥٨) یه‌مین و له (ص، گل/٥) دا (٦١) یه‌مین و له (گل/٣) دا (٦٢) یه‌مین و له (گل/٦) دا (٦٤) یه‌مین و له (ما/١) دا (٦٥) یه‌مین تاک و له (عن) دا (٦٦) یه‌مین و له (مس، نع) دا (٧٢) یه‌مین و له (ن) دا (٧٤) یه‌مین و له (ه) دا (٧٥) یه‌مین تاکه له هه‌موو سه‌رچاوه‌کانیشدا چونکه و جیاوازی له ناوه‌ڕۆکیاندا نیه.

واتای گشتی:

گیانه پاک و پیرۆزه‌کان له شوێنه‌کانی (به‌هه‌شت) دا و په‌یره‌ویکارانی ئیسلام و (طه‌ریقه‌ت) ه‌کان هه‌موو له چه‌شنه (نکر) کردنی‌کدان که ئەویش ئەم گۆشه‌ی دوو تاکی (دووباره‌کردنه‌وه‌ی) ی ئەم بەندی پێنجه‌مه‌و هه‌موو به‌نده‌کانی ئەم حەوت به‌نده‌یه ئەویش:

کای دمت نغمه‌ء سرافیلی
مورِدِ وارداتِ جبریلی
أنتَ شمسُ الأهدى ونورَ الحقِّ
أظهِرِ الحقَّ يا ظُهُورَ الحقِّ

به‌ندی شه‌شه‌م

- ۱۲۵- وقت عشق است و صبح موسم دی
خیز جانا بیار بریط و نی
- ۱۲۶- از خراباتیان مست، طلب
جام جمشید و تخت و افسر کی
- ۱۲۷- ترک تاتار و بادهء خلر
روسیه‌م، گر دهم به‌ملکت ری
- ۱۲۸- نخوری بر ز نخل آزادت
نبری تا نهال کام از پی
- ۱۲۹- نکنی تا طواف محمل لیل
نکشی تا تو زهر نیش از حی
- ۱۳۰- ندهندت به بزم مستان جای
تا چویاران نغلطی اندر قی
- ۱۳۱- پی کن اسب خیال رجعت را
تا بری سوی منزل او پی
- ۱۳۲- پی ما گمرهان اگر گیری
پی بری سوی راه رشد از غی
- ۱۳۳- ای پسر تا کی از پدر گوئی
جود (حاتم) چه می کند به (عدی)
- ۱۳۴- مستی و خواب و بیخودی تاچند
هستی و عجب و سرکشی تا کی
- ۱۳۵- بشنو این پند من از سمع قبول
گر زیان دیدی (الضَّمانُ عَلَی)
- ۱۳۶- شه ظهور الحق، از دو عالم دان
نائب و، فخر خاندان لوی

۱۳۷- چون بساط عطایش شد مبسوط
گشت فرش سخای حاتم طی
۱۳۸- چند نقشرا نهان بهدل دارم
سوختم صبر عاشقی تاکی
۱۳۹- طور؛ از جلوه، من زحال خضوع
آن سیه گشت و، من به رنگ بی
۱۴۰- لیک؛ امید لطف: (وا) گفتند
رحمت هردو عالم است هی هی
۱۴۱- کف زنان رقص کن، مقام بخوان
خیز و مژده فرمود عیسا پی
۱۴۲- نی عجب؛ مست دست او هستم
ساقی او، ساز ازو، زخود را می
۱۴۳- ای خوشا، وقت آنکه حاصل کرد
دوستی باسگان درگه وی
۱۴۴- همه ذرات جسم و جان پر جوش
از پی نکـر اوست پی درپی
۱۴۵- خوانم این قصه برسر بازار
فاش گویم بهنغمهء دف و نی

.....
۱۲۵- وقت عشق است: کاتی ئەفینه.

عشق: ئەفین، دلداری.

صبح موسم دی: بهیانی وهرزی زستانه.

موسم: وهرز، یهکتیک له چوار بهش (وهرزه که سال).

دی: زستان، زۆسان، زفستان ههروهها وشهیی دهی، بهواتهیی مانگی دهیهمی سال رۆژی واته مانگی (کانوونی یهکههه) واته مانگی (بهفرانباری) کوردی بهپیی سالنامهیی ئاریانی یا سروشتی که رۆژی نهوورۆز ریکهوتی یهکههه رۆژی سهیری سال دهکات (۲۱ مارت) مانگی ئادار ئەوه بوو بهندی (پینجههه) له بههارهوه دهستی پی کردبوو، ئەو لیرههه گهیهههوه کوئیایی زستان.

(کوردي) له کاتي دانانی ئەم (بەندی شەشەم) دا له سەرەتای وەرزی زستاندا بووه، بەپێی سروشت و کەش تووشیی ئەو (وهرز) ه، دەرودەشتکردن کەم دەبێتەو و بەزۆری خەلکی له ناو مالددا دەمێنەو و تەنانهت، چۆرەهای کارکردنیش یا دەووسینرین یا کەم دەبنەو و تەنانهت نازەلێش لەبەر با و باران و بەفر و تەرزە و زوقم بەندان، نابریڤه دەرەو بە لەوە پارانن له ناو مالددا ئالفیان دەدریتتی.

له بارودۆخیکی ئاوه هادا، خەلکی له مالدەو، دەرەتانی زۆرتی خواناسی و (نکر) و بەجی گەیانندی گەلی له (مەراسیمە تاییه تییەکانیان دەبیت).

(کوردي) ئەو کاتی بە دەم (هەرەت) ی خواناسی (عەشوق) داناو و دوو هۆی ئەویشی ئاشکرا کردوو؛ چونکە (سات) هکە، وهرز (مەوسیم) ی زستان بووه.

بۆیه له نێو بآلی دووهمی ئەم تاکە هەلبەستەدا (کوردي) کەوتووته خۆی و فەرمووێتی:

خیز جانا: هەلسە گیانە کەم

بەلام بۆچی هەلبستیت؟

له ولامی ئەو پرسیارەدا (کوردي) هەر خۆی فەرمووێتی:

بیار بریپ و نی: بەهینه بەریهه و نهی.

بریپ: بەریهه جۆره ئامیتریکي مؤسیقای (تار = تهل) یه وهک تار و عوود که له هەلبەستە گرینگە کە ی (باسی مؤسیقا و گۆرانی و سوور و سەما) ی کوردیدا بەدریژی لهو جۆره ئامیترانه دواوم.

نی: بلویر، قامیش که ئەمیش ئامیتریکي تری مؤسیقیی فوو پیاکردنه و لهمیش بەدریژی دواوم که (شمشال) ی پی دەگوتی.

(کوردي) لهو کاتەدا وشە ی (دهی) که بهواته زستانه، بهیاد کردووتهوه که (دهی) بهواته (ئادهی، گورج به) و ههروهها (دهی) بهواته ی کردگار: (خوای خالیق) که ئەمه به لای (ئاری) یه زهردەشتییەکانیانەو، رواله تیکي ئاهۆرامزدا: (خوای مهزن) بووه (واته زستان)، و بۆیه هەر سالییک له رۆژی (نۆ = ۹) ی ئەم مانگی سەرەتای زستانەدا، ئەو (ئاری) یانە کردووێانەته (جهژنی دهی).

(کوردي) که فەرمووێتی: جانا (گیانە) ئەم مەبەستی له گیانی خۆی و هەم مەبەستی له هەر دۆستیکی خۆشەویستی ئیسلامیی خۆی بووه و بانگی وریابوونەو هەوێ خۆپەرستی (عەشقی خوایی) ی لی کردوو.

بەپێویستی نازانم بگەرێمەو سەر دواتاکی بەندی پینجەم (پیشوو) که له مە ی (نیکر) هوه بوو، (نیکر) ییش بریتییە له دەربرینی زۆر دەق وهک:

(الله)، (الله اکبر)، (لا اله الا الله)، (سبحان الله)، (الحمد لله) و ... هتد.

که سەرئەج بدری له دەربرینی ئەم دەقە ناوبراوانه، جۆره سازیکي ئاههنگامیزي مؤسیقییان هیه له دەنگی گری و نەرم و باریکیاندا که بەپێی خۆیان دەنگە بەگرمەییەکانیان وهک دەنگی

گرې (عوود) و دهنګه نهرم و باريکه کانيان وهک دهنګي (ني: شمشال: بلوږ) دښه بهرګوږ و نهومتا (کوردي) ناوی نهو دوو ناميره مؤسقيیهی بهیاد کردونه ته وه و له گیانه کهی خواستوه که نهو دوو جوړه ناميرهی بڼ بهیني که له لیدانیا، هاونا ههنگی له نیوان دهنګی زیکره کان و مؤسقيیه که دا ههن، به دهنګی نیرینهی (گر) و دهنګی میننهی باريکی له رزه له رزی زور و گورجه وه. تهریقه ته ئاینییه کانیس ریگهی نه م یانه و نامیره مؤسقيیان داوه که له مه راسیمه کانیاندا به کار بهینرین.

(کوردي) یش ههر له سهر نه م پیودانه له و کات (عشق) وهرزی خواناسیدا پهنای بڼ به کار هینانی نهو نامیره مؤسقيیانهی خوا بردوه و نه خوازده لا (کوردي) خوی ماموستای (گورانی) و (مؤسیقا) بووه له زانکوئی سوپایی (نیظام)ی (سولهیمانی)دا و ناشی دهنګیشی خۆش نه بوو بیت. نه م تاکه:

نه م تاکه (۱۲۵) یه مین تاکه هه لیه سستی نه م حهوت بهنده و یه که مین تاکی نه م بهندی شه شه مه یه به پتی نهو سه رچاوه یه ی که له سهر نه م تاکه به تاییه تی و له سهر ههر حهوت بهنده که به گشتی که دهستم که وتوون.

ژماره ی نه م تاکه و، شوینی له سه رچاوه کانیدا به م جوړه یه:

له سه رچاوه کانی: (جم، صا)دا نه م تاکه هه لیه سستی نییه و له

(ف)دا (۴۰) یه مین تاک و له (ق، ۳)دا (۴۳) یه مین و له (ط)دا (۴۵) یه مین و له (حم)دا (۴۶) یه مین و له (ج، سجاب/ نم/ ۱)دا (۴۸) همین و له (با/ ۱)دا (۴۹) یه مین و له (مح)دا (۵۵) یه مین و له (شح، گل/ ۸)دا (۵۹) یه مین و له (ص، گل/ ۵)دا (۶۲) یه مین و له (گل/ ۳)دا (۶۳) یه مین و له (گل/ ۶)دا (۶۵) یه مین و له (ما/ ۱)دا (۶۶) یه مین و له (عن)دا (۶۷) یه مین و له (من، ن)دا (۷۳) یه مین و له (ن)دا (۷۵) یه مین و له (ه)دا (۷۶) یه مین تاکه و له (مک)دا (۴۷) یه مین تاکه.

جیاوازیه کان:

وقت عشق است و صبح موسم دی له (ط)دا نووسراوه: (وقت صبح است صبح موسم دی)، دیاره نه مه هه لیه کاتی نووسینه وه یه، که که (صبح) یه که م به هه لیه جیگهی (عشق) نووسراوه.

صبح موسم دی، له (گل/ ۳، عن، نم/ ۱)دا نووسراوه: (صُبْح عیسی پی) که نه مه ش هه لیه نووسین و له بهر نووسینه وه یه به هه لیه یه.

واتای گشتی:

کاتی عه شق بازی و دلداری کردنه؛ چونکه به ره به یانی وهرزی زستان و دهمی په رزانه به خه ریکبوون به م عه شقه خواییه وه، که وه ها ده خوازی ناههنگی بڼ بگیرد ریت به به کار هینانی (به ربهت) و (ني: شمشال) هوه له گه ل برا هاوئا نییه کانیاندا به به ستنی کوری (نکر) له سهر ساز و ناوازی مؤسقی.

مه‌به‌ستی ئەم تاکه هه‌لبه‌سته له تاکه هه‌لبه‌ستی ئاینده‌شدا روونتر ئەبیتته‌وه.

۱۲۶- (کوردي) له تاکه هه‌لبه‌ستی پيشوودا که به‌کاتی عیشق بازيی گیانیی دیاریی کردووه و (به‌ریت) و (ناي) له ئامپه‌ره مؤسیقییه‌کاندا ئاماده کردووه، من وه‌های بۆ ده‌چم به‌لای که‌مه‌وه یه‌ک تاکه هه‌لبه‌سته له نیتوان (ئهو تاکه) و ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌دا ده‌ست من نه‌که‌وتوووه و ئه‌ویش ده‌بی له باره‌ی هینانه‌دی کۆرپکی باده‌ی گیانی نۆشین و سه‌رخۆشیی خوايییه‌وه بووه ئه‌وه‌بی که مه‌به‌سته بوون به‌ده‌قی (نیکر)ه‌کان و به‌خویندنه‌وه‌ی ئایه‌ته قورئانییه‌کان و... سه‌روودی ئاینی و... هنده.

به‌لای منه‌وه دواي ئه‌و، ئەمجا هاوئانییه‌کانی که له‌و کۆرپه‌دا مه‌سته که‌وتوون (کوردي) ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه‌ی فه‌رموووه که ئه‌و سایه رپچکه‌ی بیره‌که پر به‌پر و بی پچرانه‌وه‌یه که ئه‌وه‌ش شتیه‌ی هه‌لبه‌ستی کوردیه.

از خراباتیان مست: له خراباتییه مه‌سته‌کان، واته له‌و خراباتیانه‌وه بخوازه وه‌ک له دوايیدا ده‌چمه سه‌ر ئەم (بخوازه)یه.

خراباتیان: که‌لاوه‌یی، وپرانه‌یییه‌کان و مه‌به‌ستی له‌وه که وه‌ک سه‌ره‌تای ئەم (حه‌وت به‌ند)ه له (گه‌دایان): هه‌ژار و بی نه‌واو بی ده‌ستمايه و ده‌ستکورت و نه‌داراکان که ته‌نانه‌ت خانووی نیشه‌جی بوونیشیان نییه و له (که‌لاوه)وه (وپرانه) و (خه‌رابات)دا ده‌ژین و ده‌نوون دیاری کردووه؛ چونکه خانوویان ده‌ربه‌سته نییه و هه‌له‌ی بۆ ناکه‌ن و ده‌ستیان له جیهان به‌رداوه. ئەمجا ئه‌و (خه‌راباتی)یه گه‌دایانه که له‌و کۆری باده‌ی گیانی و ده‌قی ئاینی نۆشیدا مه‌سته بوون (کوردي) دیتته گوتن و فه‌رموویه‌تی:

طلب: واته طه‌له‌ب بکه، (بخوازه) وه‌ک له‌پیشه‌وه دیاریم بۆ ئەم (بخوازه)یه کرد، و له‌و مه‌سته و که‌وتووی ناو ئه‌و (خه‌رابات) خه‌رابه‌یانه (داوا) بکه.

داوای چی؟

داوای:

جام جمشید و تخت و افسر کی: له‌و مه‌ستییه‌ی ناو که‌لاوه‌کانی (گه‌دایه‌کان) ئەمانه بخوازه. مامۆستا رۆژبه‌یانی له نامیلکه‌ی (ج)ه‌که‌یدا.

بابگه‌رپمه‌وه سه‌ر نیویالی دووه‌می ئەم تاکه هه‌لبه‌سته که (کوردي) له نیو بالی یه‌که‌مدا به‌(بخوازه) کۆتایی هینابوو واته ئەمانه بخوازه:

جام جمشید: له‌وانه‌ی که له‌و مه‌سته خه‌راباتیانه‌ی خواستوووه جامی جه‌مشید بووه که بریتی بووه له ئاوینه‌یه‌کی زۆر گه‌وره به‌به‌رزیه‌وه چه‌سپ کراوه و ئاوینه‌ی تر به‌رامبه‌ر به‌و دانراوه. ئه‌وی له ئاوینه‌ گه‌وره‌که‌وه دیاربووه جه‌مشید له ئاوینه‌ی خوارتری ئه‌وه‌وه له دیمه‌نی شاره‌که‌ی دیویه‌تی و ئه‌و ئاوینه‌ گه‌وره‌یه‌ی وه‌ها بۆ دروست کراوه، که توانراوه رووی بکریته هه‌موو لایه‌کی شاره‌که، وه‌یا جامی جه‌مشید ئه‌و کاسه گه‌وه‌ه‌ری نه‌بووه که خۆی باده‌ی پێ خواردووته‌وه که ئه‌و جام (کاسه)یه له نرخ نه‌هاتوووه.

جگه له خواستی ئه و جامی جهمشیده ههروهها خواستی:

تخت: (تهختی پاشایهتی)یشی کردووه، ههروهها:

افسر کی: (تاجی سهری کهی)یشی خواستووه.

کی: ناوی دووهمین پاشای بنه ماله ی که یانیه کان و پادشایه کی ئه فسانه یی (ناریان) بووه که (کوردی) فهرموویه تی ئه میش ئه و مهسته خه راباتییه (گه دا) یانه بخوازن. به لام ئه مه واتای سهرزایی ئه م نیو بآلی دووه مه یه و مه به سستی (کوردی) ئه وه یه که ئه و به مه ست و که وتن له خه راباتدا گه لی مه زنتر و شکو دارتر بووه له (جامی جه م و تهخت و ئه فسه ری که ی) چونکه ئه مانه ئه گه ر هه رکه سی بووبیت هه ر له ماوه یه کی که می ژیانیدا بوونی، به لام ئه و سه رخوشی خوا بییه و ئه و گه دایانه نزیک بوونه وه یه کی گیانیه له په رته وی (جه لای) خوایی و هه تا هه تاییه و مادده ی بۆ نییه و له گه ل گیانی ئه و گه دایانه دا هه ر له بوونیتیدا ده بی و ده مینی خۆی له خۆیدا جامی جه م و تهخت و ئه فسه ری که ی بووه.

ئه م تاکه:

ئه م تاکه هه لبه سته (۱۲۶) یه مین تاکی ئه م هه وت به نده یه که له لای من و به پیتی سه رچاوه کانی گه یه وته ئه م ژماره یه و ههروهها ئه م تاکه دووه مین تاکی ئه م به ندی شه شه مه یه .

هه ر ئه م تاکه به پیتی سه رچاوه کانی (ژماره) و شوینیان ئاوه هایه:

ئه م تاکه له دوو سه رچاوه ی (جم، صا) دا نییه و له (ف) دا (۴۱) یه مین و له (ق/۳) دا (۴۳) یه مین تاک و له (ط) دا (۴۶) یه مین و له (حم) دا (۴۷) یه مین و له (مک) دا (۴۸) یه مین و له (ج، سجا، غم/۱) دا (۴۹) هه مین و له (با/۱) دا (۵۰) یه مین و له (مع) دا (۵۶) یه مین و له (شج، گل/۸) دا (۶۰) یه مین و له (ص، گل/۵) دا (۶۳) یه مین تاک و له (گل/۱) دا (۶۶) یه مین و له (گل/۳) دا (۶۴) یه مین و له (ما/۱) دا (۶۷) یه مین و له (مس، نع) دا (۷۴) یه مین و له (ن) دا (۷۶) یه مین و له (ه) دا (۷۷) یه مین و له (عن) دا (۶۸) یه مین تاکه.

جیاوازیه کان:

خراباتیان، له (ف) دا نووسراوه (خرابانیا) و ئه مهش هه له ی نووسینه که یه ک نوخته ی پیتی (ت) بیرچووه.

از: له (عن، گل/۲، نم/۱) دا نووسراوه (وز) (له و) ئه میش ده گونجی.

افسر له (ف) دا نووسراوه (افسر) = ئه مهش مه به ست له (ئه فسه ری) یه و راسته و پینووسه که وه هایه.

واتای گشتی:

دوای مانگی خۆ ئاماده کردنه که ی (کوردی) و هینانی دوو ئامیری مؤسیقای (به ربیت) و (نه ی) به زمه که ی گه یاندووه ته که وتنی مه ست له خه راباتدا و ئه و مه ست (گه دا) یانه ی گه لی له (جام جمشید) و (تخت) و (افسر کی) بی گه لی به چاکتر و مه زنتر زانیوه که له و بارودوخه جیهانیانه پتر له خۆشیدا بوون چونکه له کامه رانییه کی هه تا هه تاییدا بوون، نه ک گه ره یی

له ماوهیهکی کورتی ژياندا . کوردی بهجۆرێکی ئاوا ناوهرۆکی ئهم تاکه ههلبهسته له تاکی
ئایندهدا رادهگهیهنیت.

۱۲۷- ترک تاتار: تورکی تاتاری.

تاتار: مهبهست له بهره هێرشهین و داگیرکار و خاپوورکاری ولاتان و لهناوهری نهتهوهکانه
که له بنهچهدا ئهویش (تاتار) و (مهغۆل)یهکانی هۆلاکو و جهنگیزخان که ئهمانیش دهچنوه
سهه نهتهوهی چین و لهگهڵ تورکدا هاوهرهگهزن و بهزۆرداری گهیهونهته ئهم ناوچهیه.

شوینگی (تاتار)یهکان خوارووی پۆژههلاتی روسیایه که دهنوسیتهوه به(چین)هوه، له
ههمان کاتیشدا ئافرهتی ئه (تاتار)ییانه بهجوانی بهناوبانگن، ئهمجا ئه جوانییه و ئه
تالانکارییهی (تاتار)ییانه هۆی بهکارهینانی (کوردی)ن لهم تاکه ههلبهستهیدا که (کوردی)
مهبهستی له خودی (جوانی) و (تالانکاری) ئهوان نییه، بهشکو مهبهستی له جوانی پیغهمبهر،
له لایهک و فراندنی دلی (کوردی) له لایه پیغهمبهرهوه له لایهکی ترهوه وای له (کوردی)
کردوه که دستبهرداری ئه جوانی (تورک) ئاسایی و ئه (تالانکاری)ی تاتار ئاسایییهی
پیغهمبهری ئیسلام ببیت -د.خ-

ههروهها جگه له ئهمیش لهم تاکهیدا (کوردی) رای گهیاندهوه که دیسان دستبهرداری بادهی
(خلر)یش نابیت که:

بادهء خلر: (بادهی خوللهر): مهیی خوللهر.

باده: مهی، ئه خواردنهوهیهی که بهخواردنهوهی سهرخۆشی دهدات.

خلر: جۆره بادهی (مهی)یکه که له چهشنی (شهراپ)دا پهیا دهبی، شهراپیش (سرکه)ی
ههلهگهراوهیه که بهپیچهوانهی کاریگری (سرکه)وه له خواردنهوهدا شهراپه ههلهگهراوهکه
سهرخۆش نهکات و (سرکه)که وهها نییه، ئهمجا خوللهر بهواتا شهراپی کۆن و چاک و بی
خهوشه، که زۆتر مهست دهکات بۆیه پهسند بهلای مهیخۆرانهوه. ههروهها (خلر) بهواته
خلتیهی شهراپیش دیت که ئهوانهی گیرۆدهی زۆر باده خواردنهوهن، تهنانته ئه خلتیه
خاشاکهیشی دهخۆنهوه.

شاعیران له ههلبهستهیاندا زۆریان بهکارهیناوه له (بۆنه) و له واتای جۆراوجۆردا (کوردی)
بهکاری هیناوه که له شوینی تری پیش ئیرهی ئهم پهراوییهدا بهدریژی لپی دواوم.

پهنگه ئهم ناوی (خلر)ه له ناوی شارۆچکهیهکی دهوروبهری (شیراز)هوه پهیا بووی که ئه
ناوچهیه پهری میوی یهکجار زۆری لپیه و شهراپی رهشی چاکی لئ دهگیریتتهوه، لیرهدا و یا
لهم جۆره شوینی وهک ئهم ههلبهستهدا (خلر) بههیمای ئایهتهکانی قورئان و حهدیث و دهقه
ئاینیهکان راگهیهنراوه بهتایبهتی (قورئان) که دوا پهراوی پیرۆزی ئاینی وهک (خوللهر)ه
خلتیه که له دوا چۆری شهراپهکهیه.

(کوردی) ئهم نیو بالی یهکهمهی راگهیاندهوه، بهبی ئههجم و بی دیاریکردنی ئهوهی که بۆچی
ئه ناوهرۆکهی راگهیاندهوه، بهلام بهنیو بالی دووهدا مهبهستهکهی خۆی جیگر کردوه که

فهرموویه‌تی:

روسیه‌م گردهم بملکت ری: پرویره‌شم ئه‌گه‌ر بیاندهم به‌مه‌مله‌که‌تی ره‌ی. ری: ده‌شتیکی پان و به‌رینی کشتوکالیی زۆری به‌راوی و دیمی و ئاوه‌دانه به‌چه‌ندین گوند و شارۆچکه و گه‌وره‌ترین ئاوه‌دانیه‌کی شاری ره‌ی یا (تاران) پایته‌ختی چه‌ندین پژییمی ئی‌ران بووه و هه‌یه.

(کوردی) له‌به‌ر کیشی تاکه‌هه‌لبه‌سته‌که‌هه‌ردوو وشه‌ی (روسیه‌م) وه (ملکت) ی به‌کورتکراوه‌یی و سواوی راگه‌یاندوو به‌بێ ئه‌وه‌ی هه‌لبه‌سته‌که‌له‌نگ بکات. ئه‌گه‌رچی (کوردی) و (سالام) ی ئامۆزای هه‌ر دووانیان زۆر له‌ (ره‌ی) یا له‌ (تاران) دا سزا و به‌ندکرانیان دیوه و له‌ هه‌لبه‌ستیاندا لێی بێزار بوون وه‌ک (سالام) فهرموویه‌تی:

«له‌گه‌ڵ دڵ شه‌رته، ئه‌مجاره نه‌جاتم بێ له‌ تاران»

«به‌هه‌شت ئه‌ر بێته ده‌شتی ره‌ی، به‌ئی‌رانا گوزهر ناکه‌م»

(کوردی) له‌م په‌راوییه‌دا له‌م باره‌یه‌وه، هه‌لبه‌ستیم، به‌لێکدانه‌وه و بۆنه‌ی (ره‌ی) نه‌ویستنییه‌وه هه‌ن و پێویست به‌دوو‌باره‌یان نابینم.

که‌چی ئه‌وه‌تا له‌م تاکه‌هه‌لبه‌سته‌یدا (کوردی) به‌پێچه‌وانه‌وه خۆی به‌پرویره‌ش داده‌نێت، ئه‌گه‌ر (تورکی) تاتار و باده‌ی خولله‌ر) بدات به‌مه‌مله‌که‌تی (پاشایه‌تی) ره‌ی.

ئهم تاکه‌هه‌لبه‌سته‌که‌ (١٢٧) یه‌مینی ئهم حه‌وت به‌نده‌یه‌ و (٣) یه‌مینی تاکه‌ ئهم به‌ندی شه‌شه‌مه‌یه ئه‌ویش به‌وه‌نده سه‌رچاوه‌یه‌م.

ژماره و شوێنی تاکه‌کانی ئهم هه‌لبه‌سته‌ به‌گۆیره‌ی سه‌رچاوه‌کانی به‌م جۆره‌یه‌:

ئهم تاکه‌ له‌ (جم، صا) دا نییه و له‌ (ف) دا (٤٢) یه‌مین تاکه‌ و له‌ (ق/٣) دا (٤٤) یه‌مین و له‌ (ط) دا (٤٧) یه‌مین و له‌ (حم) دا (٤٨) یه‌مین و له‌ (مک) دا (٤٩) یه‌مین و له‌ (ج، غم/١، سجا) دا (٥٠) یه‌مین و له‌ (با/١) دا (٥١) یه‌مین و له‌ (شح، گل/٨) دا (٦١) یه‌مین و له‌ (ص، گل/٥) دا (٦٤) یه‌مین و له‌ (گل/٣) دا (٦٥) یه‌مین و له‌ (ما/١) دا (٦٨) یه‌مین و له‌ (عن) دا (٦٩) یه‌مین و له‌ (مع) دا (٥٧) یه‌مین و له‌ (مس، نع) دا (٧٥) یه‌مین و له‌ (ن) دا (٧٧) هه‌مین و له‌ (ه) دا (٧٨) یه‌مین له‌ (گل/٦) دا (٦٧) یه‌مین تاکه‌.

جیاوازیه‌کان:

خلر - له‌ (نم/١) دا نووسراوه (خلار) و دیاره هه‌له‌ی نووسینه.

گردهم - له‌ (نم/١) دا نووسراوه کردهم - ئه‌میش ده‌گونجی و نووسینه‌که به‌شپوه‌ی رینووسی فارسییه که زۆر جار سه‌ری پیتی (گ) نانووسریت.

نیو بالی دووه‌می ئهم تاکه‌ هه‌لبه‌سته له‌ (عن) و پووکاوه‌ته‌وه‌ی به‌چ جۆریک ناخویندریته‌وه.

واتای گشتی:

له‌ وشه‌کانی ناوه‌رۆکی ئهم تاکه‌دا و لێکدانه‌وه‌یدا، ئه‌وی له‌ توانا و تیگه‌یه‌شتنمدا بووبی رام گه‌یاند و مه‌به‌ستی گشتی له‌م تاکه‌ ئه‌وه‌یه که خۆشی وه‌رگرتن له‌ جوانی ده‌قه ئاینیه‌کان و

مهستیوون بهبادهی (خَلْر) ئاسایان، تهنانهت نهگهر رووره شیش بکریم، لهسهه ئهه ئهه فین و مهستییهه، هیشتا هه سوورم و بهپاشایهتی و بهمهملهکهتی پر بهپیتی (رهی) ناگورمهوه.
 ۱۲۸- نخوری بر: ناخویت بهر، بهر ناخویت،

نهخوری: ناخویت

بر: بهر میوه، بهرهم که مهبهستی لهه بهره (خورما)یه و خورمایهکهیش مهبهستی خواردنی (بهه) میوهی ئهه (باخ) و (رهز) و (بیستان)هیه که کهسیک ههیهتی و...
 زنخل آزادت: له دارخورمای راست و رهوان هه لچوو (ئازاد)ت وهک دهگوتری (سهروی ئازاد): شووشی هه لچوو.

واته له بهری ئهه دارخورمایهت ناخویت ههتا...

نبری تا نهال کام ازپی: ههتا (لق، وهچ، چوزهره = نهال)ی بی که لکی داویننی قهدهی ئهه دارخورمایه نهبرپتهوه (دانه پاچی) له بندا بۆ ئهوهی گهشه بکات له (بالا) و له (ئهستورایی)، بنکهکهیدا بهپیتی پتویست و ئارهزوو.

نبری: (نهبرپتهوه، ههتا قهلهمی نهکهیت).

تا: ههتا، تاکو، ههتاوهکو...

نهال: چلوچپو، وهچ، لقی بی که لکی درهخت بهبنکهکهیهوه و نهمام.

کام: ئارهزوو، بهپیتی خواست و پتویست.

از: له

پی: بنکی، بنهوهی، ههه له بنی داویننی خوارهوهی ئهه لقوپۆپانه، وهک (قهلهم کردن) یا (شیف برین) و...

ئهه تاکه:

ئهه تاکه ههلبهسته (۱۲۸)یهمین تاکی ئهه ههوت بهنده و (۴)یهمین تاکی ئهه بهندی پینجهمهیه له لای من و ئهگهر سههچاوهی تر دهبریکهوی ئهه ژمارانه بههه زۆرتتر بوون دهگۆردین.

ژماره و شویننی ئهه تاکه ههلبهسته له سههچاوهکانیدا لای من بهه جۆرهن:

ئهه تاکه له سههچاوهی (حم، صا)دا نییه و له (ف)دا (۴۳)یهمین و له (ق/۳)دا (۴۵)یهمین تاک و له (حم، ط)دا (۴۸)یهمین و له (مک)دا (۵۰)یهمین و له (ج، سجا، غم/۱)دا (۵۱)یهمین و له (با/۱)دا (۵۲)یهمین و له (مع)دا (۵۸)یهمین و له (شح، گل/۸)دا (۶۲)یهمین و له (ص، گل/۵)دا (۶۵)یهمین و له (گل/۳)دا (۶۶)یهمین و له (ما/۱)دا (۶۹)یهمین و له (عن)دا (۷۰)یهمین و له (مس، نع)دا (۷۶)یهمین و له (ن)دا (۷۸)یهمین و له (ه)دا (۷۹)یهمین و له (گل/۶)دا (۶۶)یهمین تاکه.

جیاوازیهکان:

آزادت، له گل/۲، گل/۸)دا نووسراوه: (آزادی) و دیاره ئهههش ههلهی نووسینهوهیه و له بهر بهکتر نووسینهوهه پهیا بووه و ناگونجی.

واتای گشتی:

به سه رنجدانی ئەم تاکه هه‌لبه‌سته بیر بۆ ئەوه ده‌چیت که به‌دوو لادا واتا دهدات.
لای یه‌که‌میان:

له به‌ری دارخورمای وه‌ک سه‌روی ره‌وان هه‌لچووت ناخۆین، ئە‌گه‌ر چاودیری هه‌ر ساله‌ی، لقی
سالی پار دا نه‌پاچی و ئاوی نه‌دهیت و تۆوی نیره‌ی دارخورما نه‌په‌رژینی به‌سه‌ر دارخورما
مپیه‌کانیاندا و... که مه‌به‌ست له هه‌میشه چاودیری کردنی ئەم ئاینه‌یه نه‌ک دوشمنان به‌لایه‌کی
خراپدا ئاراسته‌کاریی تیا بکه‌ن.

لای دووه‌میان:

صۆفیه‌گه‌رییه ئە‌گه‌ر په‌یره‌ویکارانی ئەم ئاینه و (ده‌رویش) و (مرید) هه‌کانی هه‌ر (طه‌ریقه‌ته‌ی)
دۆست له جیهان په‌رستی و له ئاره‌زووه ده‌روونی و (شه‌هوانی) به‌رنه‌دن واتا (تزکیه‌ النفس)
نه‌که‌ن، ناگه‌نه ئەو ئاواته مه‌عنه‌وییه‌ی هه‌یانه له‌وه‌ی خوا لێیان رازی بێت و شایان ئەوه بن
به‌هره‌مهند بن له پرته‌وی خوا و...

له تاکه هه‌لبه‌سته‌کانی ئاینده‌شدا (کوردی) درێژه به‌م ناوه‌رۆکی ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌روه
ده‌دات.

۱۲۹- نکنی تا طواف: نه‌که‌ی هه‌تا طه‌وافی.

تا: هه‌تا، تاوه‌کو.

طواف: خۆ به‌ده‌وردا گه‌یرانی، بالا گه‌ردانی بوون. وه‌ک که‌سێک به‌که‌سی ده‌لێت: له ده‌ورت
گه‌رێم، له شێوه‌ی بادینیدا (گوری) وه‌ک: گوریی ته‌مه، ئەم خۆ به‌ده‌ور گه‌یرانه بۆ:
محمل لیل: که‌ژاوه‌ی له‌یلاي دلخوازی (مجنون)، که له پيشتری ئەم په‌راوییه‌دا (که‌ژاوه‌ی
له‌یل)م به‌دریژتر لیک داوه‌ته‌وه.

(کوردی) له‌م نیو تاکه هه‌لبه‌سته‌ی یه‌که‌مدا فه‌رموویه‌تی هه‌تا نه‌بیته بالا گه‌ردان که‌ژاوه‌که‌ی
(له‌یل) و رسته‌که‌ی ته‌واو نه‌کردوه و له نیو بآلی دووه‌میشدا فه‌رموویه‌تی:

نکشی تا تو: یا. چونکه نووسینی وشه‌ی (نکشی) به‌م شێوه‌ی کۆنی (فارسی)یه‌ی به‌دوو
جۆری (نه‌که‌شی) وه (نه‌کوشی)یش ده‌خویندریته‌وه.

نکشی: نه‌یکیشی = تاخۆتی له‌به‌را رانه‌گری، وه‌یا هه‌تا نه‌یمژی، نه‌ینۆشی، نه‌یچێژی.

نکشی: نه‌یکوژیت.

تا: هه‌تا، تاوه‌کو.

تو: تۆ، ته، ئەتۆ.

زه‌رنیش ازحی ژاری چزوو یاگه‌رتنی مار (حه‌ی)یه‌وه، که (حه‌ی): به‌واته زیندوو، مه‌به‌ست له
(خوای مه‌زنه) که هه‌ر بووه و هه‌ر ده‌میینی.

زه‌ر: ژار، زه‌هر

نیش: چزوو.

ئەم تاكە ھەلبەستە:

بەپیتی ئەم (٢٤) سەرچاوەیەکی کە لەسەر ئەم ھوت بەندە بەدەستم ھیناون ئەم تاكە ھەلبەستە لەم (ھوت بەند) ھدا گەبوەتە (١٢٩) یەمەین و بەپیتی ئەم بەندی شەشەمەیش پینجەمەین تاكە. ژمارە و شوینی ئەم تاكە لەو سەرچاوەیانەو بەم چەشنەییە:

ئەم تاكە لە سەرچاوەی (جم، صا) دا نییە، لە (ف) دا (٤٤) یەمەین و لە (ق/٣) دا (٤٦) یەمەین تاكە و لە (حم، ط) دا (٤٩) یەمەین و لە (مک) دا (٥١) یەمەین و لە (ج، سجا، نم/١) دا (٥٢) یەمەین و لە (با/١) دا (٥٢) یەمەین و لە (مع) دا (٥٩) یەمەین و لە (شح، گل/٨) دا (٦٢) یەمەین و لە (ص، گل/٥) دا (٦٦) یەمەین و لە (گل/٣) دا (٦٧) یەمەین و لە (گل/٦) دا (٦٩) یەمەین و لە (ما/١) دا (٧٠) یەمەین و لە (عن) دا (٧١) یەمەین و لە (مس، نع) دا (٧٧) یەمەین و لە (ن) دا (٧٩) یەمەین و لە (ه) دا (٨٠) یەمەین تاكە.

نیو بآلی دووھمی ئەم تاكە ھەك لە سەرھوھ لێكم داوھتوھ تیا دەرەكەوئیت كە دیسان (كوردی) رستەكە ی تەواو نەكردووھ، چونكە ئەم تاكە ھەلبەستە ھەك درێژەدان یا (پاشماوھ) ی تاکی پیتشوو و ھایە و لە ھەمان كاتیشدا ئەم (رستە) تەواونەكردنەش لەوھویە كە ھەر ئەم ناوھروك و مەبەستانە لە تاكە ھەلبەستەكانی ئاینەشدا درێژە ی ھەییە، تا دەگاتە تەواوکردنی رستەكە، لە دوا دوایی ئەم بەندی شەشەمەدا.

واتای ئەم چەند تاكە ھەلبەستە پتەوھ قولفە دراون، بەتێكراپی لە (وئستگە) یەکی ریبازی صۆفیگە ریدا دەگیرسیتەوھ ئەویش تێكۆشانی ھەر ئیسلامیكی پاك یا ھەر مرید و دەرۆشیتێکی (طریقەت) ھكانە لە رینگە ی بی خەوشكردن و مشتومالدانی دەرۆون (تزکیە النفس) دا ھەك لە تاکی پیتشوو، وە چەندین تاكە ھەلبەستی دیکە ی (كوردی) ی ناو ئەم پەراویھەدا لپی دواوم.

جیاوازیەكان:

ئەم تاكە ھەلبەستە بەپیتی سەرچاوەكانی، زۆر شیواوی و گۆرینی تیا دەرەكەوئیت، ئەویش دەستاووھست كردن و دەماوھم كردن و نوسخە بەھەلە نووسین و نوسخە ی تر لەبەر ئەو ھەلەییە وەرگرتنەوھ، ئەم شیواویییە، رووی داوھ، ھەك لەم نمونە ی جیاوازییانە ی دوا پیدا ئاشكرا یە:

تو زھرنیش از - لە (شح، گل/٣، ما/١) دا نووسراوھ: (ھزار لطمە ز): ھزار لەطمە زو: (ھزار چەپوك: شەپازللە لە) كە ئەمیش دەگونجی و لەبەر ژمارە كەمی سەرچاوە جینگیرم نەكرد.

وشە ی (لطمە): لەطمە: چەپوك و شەپازللە. لە (ف) دا نووسراوھ (صدمە = صەدمە = پتكدان، بەیەكدا دان).

واتای گشتی:

(ھەتا بالا گەردانی كەژاوە ی لەیلا نەبی، ھەتا ژاری چزوو) كە لە تاكەكانی ئاینەدا وەلامی یا

ته‌واو کردنی ئەم رسته‌یه راگه‌یه‌نراوه، به وردی ناگه‌یه‌ته ئەنجام و شوێنی رهماه‌ندی خوار به‌هرمه‌ندبوون، به‌په‌رته‌وی خوایی و، تا ماندوو نه‌بی له رێگه‌ی تێگه‌یشتنی ده‌قه ئاینیه‌کاندا ناگه‌ویته سه‌ر ئەو رێگه‌ راسته‌ی له ده‌قه‌کاندا هاتوون و لێره‌دا (له‌یلا) مه‌به‌ستی له دلخ‌وازه‌که‌ی (مه‌جنوون) نییه، به‌شکو پیغه‌مبه‌ر ده‌قه ئاینیه‌کان په‌یره‌وی کردنی فه‌رمایشی خوایه و چه‌شتنی ئەو زاره‌ی مار و مه‌به‌ستی له ماندوویتیه‌یه له رێگه‌ی پاکبوونه‌وه‌ی ده‌رووندا وه‌ک، له توێی وشه‌کانی ئەم تاکه‌دا لیکم داونه‌ته‌وه.

۱۳۰- نهدنت به بزم مستان جای: ناده‌نی له به‌زمی مه‌ستاندا، چیگه - واته له کۆری مه‌ینۆشاندا چیگه‌یه‌کت ناده‌نی.

(کوردی تا ئێره هه‌ر رسته‌که‌ی ته‌واو نه‌کردوه و مه‌به‌ستی نه‌داوه به‌ده‌سته‌وه، به‌لام ئەوا له‌م نیو با‌لی دوومه‌دا رسته‌که‌ی کۆتایی پی هیناوه و مه‌به‌ستی له راگه‌یاندنی ئەم (نیو با‌لی یه‌که‌م) و ئەوانی پیشتریدا راگه‌یاندوه که فه‌رموویه‌تی:

تا چو یاران نغلی اندر قی: هه‌تا به‌وینیه‌ی (یاران) نه‌گه‌وزیتیت له‌ناو رشانه‌وه‌دا).
یاران: دۆستان، یاران، خۆشه‌ویستان - مه‌به‌ستی له‌م (یاران) ئه‌ربابی ئەو به‌زمی مه‌ی نۆشیه‌یه که (گه‌دا) پیگه‌یشتوووه‌کان که له رێگه‌ی خواناسیدا به‌هره‌وه‌ر بوون.
نغلی: نه‌گه‌وزیتیت: مه‌به‌ست له‌وه هه‌تا تۆش وه‌ک یاران نه‌گه‌وزیتیت، خه‌لتان نه‌بیت، ته‌پاوتل نه‌که‌یت.

ئه‌ندهر: له‌ناو

قی: رشانه‌وه، واته له‌ناو رشانه‌وه‌که‌دا وه‌ک (یاران) نه‌گه‌وزیتیت له به‌زمی باده‌نۆشاندا چیگه‌ت پی ناده‌ن، که مه‌به‌ستی (کوردی) هاندانه بۆ په‌یره‌وی کردنی ریتبازی (گه‌دا) یه‌کان و رشانه‌وه، لا‌بردنی گوناخه‌کان، تۆبه‌کردن، لێره‌دا هاتنی وشه‌ی (رشانه‌وه‌که) له‌سه‌ر زاریدا وه‌ک چه‌شنه بی جی‌یه‌ک ده‌نوین، به‌لام له راستیدا بی جی نییه و په‌وايه و مه‌به‌ستی له‌م رشانه‌وه‌یه پاکبوونه‌که‌ی ده‌روونی (گه‌دا) یه‌کانه له ئاکامی (تزکیه‌ النفس) هه‌که‌یانه‌وه که دوورکه‌وتنه‌وه‌یان له ئاره‌زووی جیهانی شه‌هوانیه‌کان وه‌ک رشانه‌وه‌یه‌ک په‌چاو کردوه که ئەو گه‌وزاندن له‌ناو رشانه‌وه‌یاندا به‌ره‌و پاکبوونه‌وه‌ی ده‌روون بوو له (به‌لخی) جیهانی و گوناهان ئه‌ویش تۆبه‌ی به‌کجاره‌کی کردن و نه‌گه‌رانه‌وه بۆ سه‌ر ئەو گوناهانه و گرتنی رێگه‌ی راستی فه‌رمایشی خوا له قورئانی پیرۆزدا په‌یره‌وی کردنی هه‌دیثه‌کانی پیغه‌مبه‌ر و کرده‌وه‌کانی (سوننه‌ت) و وه‌رگرتنی ئامۆژگاری و رینومایی زانا ئیسلامیه‌کان، جگه له‌وه‌ی له رشانه‌وه‌دا گه‌وزانی باده‌خواردنه‌وه‌ی راستیدا زۆر جار کارێکی ئاساییه.

ئەم تاکه هه‌لبه‌سته ده‌بیته (۱۳۰) یه‌مین تاکی ئەم حه‌وت به‌نده و شه‌شه‌مین تاکی ئەم به‌ندی شه‌شه‌مه. هه‌روه‌ها ئەم تاکه له (جم، صا) دا نییه و له (ف) دا (۵) یه‌مین و له (ق/۳) دا (۴۷) یه‌مین تاکه و له (حم، ط) دا (۵۰) یه‌مین و له (مک) دا (۵۲) یه‌مین و له (ج، سجا، نم/۱) دا (۵۳) یه‌مین و له (با/۱) دا (۵۴) یه‌مین و له (مع) دا (۶۰) یه‌مین و له (شح، گل/۸) دا (۶۴) یه‌مین و

له (ص، گل/۵) دا (۶۷) یه مین و له (گل/۶) دا (۷۰) یه مین و له (ما/۱) دا (۷۱) یه مین تاک و له (عن) دا (۷۲) یه مین و له (مس، نع) دا (۷۸) یه مین و له (ن) دا (۸۰) یه مین و له (ه) دا (۸۱) یه مین تاکه.

جیاوازییه کان:

ندهندت، له (ط) دا نووسراوه (نبری ره) نابری ریگه، ریگه نابری - ئەمەش له گەڵ ئەم نیو بآلییه دا ناگونجی و واتا نادات و شیواوه.

ندهندت به بزم، له (مک، ج) دا نووسراوه: (نه همدست): نه همدست = نه هاودهست که ئەمەش به دیار چاوهویه که هه له و شیواوی لهنگی و بی و اتاییه کی ناشکرایه، به لام، چونکه وهک سه چاوه که ی (ط) ی پیشوو و ئەم دوو سه چاوه به ی (مک، ج) ه، ههرسیکیان له یهک بنکه و بنه چه وهن.

به بزم، له (عن، گل/۳، ف) دا نووسراوه: بقلقهء = به حه لقه ی. یاران، له (سجا) دا نووسراوه (ماران) و له پالی ئەم (مارانه) شدا نووسراوه (نوسخه، یاران) واته (ماران) هکه له و سه چاوه یه دا به (ئهسل) و راستتر دانراوه که ئەویش راست نییه. یاران له (غم/۱، جا/۱، ف، عن، گل/۳) دا دیسان نووسراوه (ماران) ئەمیش ناگونجی له م تاکه هه لبه سته شدا (یاران) مه به ست له چاکه کانه و (مار) یش له هه موو چیرۆکه که له پوووریه کاندایا گهانه وه ریکی خراپه.

واتای گشتی:

کوردی له م تاکه دا کۆتایی به پرازدانی تاکه هه لبه سته کانی پیشوو هیناوه که فەرموویه تی: له به زمی مه ی نۆشی (قورئان خوینی، ئیسلامه تی راستی) و (ذیکر کردن) ی ناو مه ستانی ئەو به زمه دا، جیگه ت ناکه نه وه ئەگه ر به یشانه وه گونا هه کانی خۆتت ئافه رۆز نه کردبن، و تۆبه ت له سه ر نه کردبن و به یه ق کردنه وه ی کرداره خراپه کانت و له جیگه ی ئەوه چاکه نه که ی ئەوا ناخریته ریزی ئەو مه ستانه وه که وهک (یاران) واته گه دایان بن.

۱۳۱- پی کن: بیره (بریی ریگا و بانی مه به سته، باژۆ، لیخوره، ریی پی بیره)

اسب: هه سپی، هه سپی، ئەسپی.

خیال: هزر، بیر، ئەندیشه.

رجعت را: هی ریجعه ت.

را: پاشگره به نیشانه ی ئەویتی (هی ئەو = واته ریجعه ته که)

رجعت: گه پانه وه له خراپی و گونا ه و به دکاری و له یاخیبوون له فەرماشته خوا و پیاوی ئایینی ئیسلام له فەرمووده کانی بیغه مبه ر و له رینوما ییه کانی پیشه وا ئایینییه کان، واته: پاشگره زیوونه وه و هاتنه سه ر ریگه ی راست و دروستی ئایینی به دل و به زویان و به کرده وه و هاتنه ناو ریزی (گه دا) یان، یاران، چاکان و... ئەمەش مه به سته سۆفیگه رانه ی (کوردی) یه. مه به ست له مهنده ی نیو بآلی یه که می ئەم تاکه ی سه ره وه ئەوه یه:

«ئەسپى ھزر و بىرکردنەوھ لە پاشگەزبۆونەوھ لە سەرپىچىيى فرمانە ئاينىيەكانت باژۆ (لى خورە) ئەو رىگەيەي پى بېرە».

ئەم لىكدانەوانەم (رىگا و رىكى) فەرھەنگە زمانىيە باوهر پىكراوھكانن.

(كوردى) دوا بەدواي راگەياندى نيو باالى يەكەم فەرموويەتى:

تابرى سوي منزل ئو پى: ھەتاکو ببەي (بجىيە) لاي نيشنگە (مەنزلى) ئەو بەتاودان.

برى: ببەي، بجىتە، بگەي، برۆيە.

سوي: لاي، بۆ، لاي، ئەلای.

منزل: نيشنگە، شوپىنگە، بارەگا، جىگە، جىگەي تيا گىرساندەوھ.

مەبەست لەو: (خەلۆھنگا، مەجلىس، مەحزەر، مەحفەل، مەكتەب و... ھتد. كە لە تاكە

ھەلبەستەكانى بەرووي ئەم ھەوت بەندەدا ناويان ھاتووھ. كە ھەموو شوپىنى لىبۆونى

پىغەمبەرە و لە پرواي صۆفىگەراندە مەرچ نىيە كە ئەو شوپىنە (مەككە) يا (مەدینە) بن،

بەشكو مەبەست لە پىكگەيشتنى (كيانى) يە، لە ھەر كات و شوپىنكدا.

او: ئەو كە مەبەستى لە پىغەمبەرە، ھەك رام گەياند.

پى: پەي: ساختمان، بونىداي ساختمان كۆشك و تەلارى مەزنى گەرە پىاوان. كە ديسان

مەبەست لە (لاي) پىغەمبەرە - د.خ. ئاستانەي ئەو، بارەگاي ئەو.

جوانكارى:

كوردى لە تاكە ھەلبەستى ژمارە (۱۲۸) بەر لىرەي ئەم بەندى شەشەمەيدا، (جارىك) و، لەم

تاكە ھەلبەستەي سەرھەشدا لە سەرھەتا و كۆتايىيەكەيدا دووجار و تاكى ئايندەدا دووجار

وشەي (پى) يى لەم سى تاكە ھەلبەستەدا دووربىرپوھ، كە ھەريەكە لەو (پى) يانە واتايەكى

جىاواز لەوى ترى ھەيە، ئەمەش زمانزانىيەكى فراوان و توانايىيەكى جىناس ئارايىي

شاعىرانەي پەسند و كارىكى وىژەيىي جوانكارىيە و پاىەي بەرزى (كوردى) دەگەيەنئىت.

ئەم تاكە:

ئەم تاكى (۱۳۱) يەمىن ھەوت بەندە كە ھەوتەمىن تاكى ئەم بەندى شەشەمەيە لەو (۲۴)

سەرچاوەيەوھە ھاتووھتە دى كە لە بارەي ئەم ھەوت بەندەوھ بەندەستم ھىتاون كە بى گومان

پەياوونى سەرچاوەي تر لەم يا لەو كەشكۆلەوھ ئەم دوو ژمارەيە زۆرتەر دەكات و ژمارە و

شوپىنى لە ھەر يەكى لەو سەرچاوانەدا بەم جۆرەيە:

ئەم تاكە ھەلبەستە لە (جم، صا) دا نىيە و لە (ف) دا (۴۶) يەمىن تاك و لە (ق/۳) دا (۴۸) يەمىن

و لە (حم، ط) دا (۵۱) يەمىن و لە (مك) دا (۵۳) يەمىن و لە (ج، سجا، نم/۱) دا (۵۴) يەمىن و لە

(با/۱) دا (۵۵) يەمىن و لە (مع) دا (۶۱) يەمىن و لە (شخ، گل/۸) دا (۶۵) يەمىن و لە (ص،

گل/۵) دا (۶۸) يەمىن و لە (گل/۳) دا (۶۹) يەمىن و لە (گل/۶) دا (۷۱) يەمىن و لە (ما/۱) دا

(۷۲) يەمىن و لە (عن) دا (۷۳) يەمىن و لە (مس، نع) دا (۷۹) يەمىن و لە (ن) دا (۸۱) يەمىن و لە

(ھ) دا (۸۲) يەمىن تاكە.

شپواوی له شوپنی تاکهکاندا:

نهم تاکه ههلبهسته له (مک، ط) دا شوپنگوړکي بهتاکهکانی نهم بهندی شهشهمه کراوه.

واتای گشتی:

(کوردي) له تاکه ههلبهستهکانی پيشوودا نهوهی دهربريیوو که ريگه بهچوونه ناو (کوړی یاران) و (بهزمی مهستان) واته (مهجليسی گه‌دایان) نادرې، هه‌تا نه و کهسه له خوئی نه‌بوورې و خوئی پاک نه‌کاته‌وه.

نه‌وا لپرده‌دا فهرموویه‌تی:

که‌واته نه‌سپی خه‌یالت برانه (باژو)، به‌رهو ريگه‌ی پاشگه‌زی له کرده‌وهی خراپت و ريگه به‌رهو لای دۆستان بگره، نه‌و ريگه‌ی (هزر = بیر لیکردنه‌وهی به‌شیمانی له گونا و له سه‌رپيچی) به‌وه که نه‌گه‌یته باره‌گای حه‌قیقه‌تی مه‌عنه‌وی نه‌و پیغه‌مبه‌ره -د-خ- و په‌ی به‌راستی ببه‌یت و پی بگه‌یت و له به‌هره‌یدا کامهران بیی و....

۱۳۲- پی ما گمرهان: به‌رهو لای نيمه‌ی گومرایان.

پی: به‌شوین پی، دوا‌به‌دوای، به‌رهو لای، بۆ لای.

واته نه‌گه‌ر به‌رهو لای نيمه‌ی گومرایان ريگه بگریت، بکه‌ویته سه‌ر ريگه‌ی به‌رهو لای نيمه‌ی نه‌وانه‌ی ری پی راست (حەقیقه) مان گوم کردووه....

اگر گیری: نه‌گه‌ر بگری، واته نه‌و ريگه‌یه بگریت نه‌وا:

پی بری: په‌ی ده‌به‌یت، تی ده‌گه‌یت، ده‌گه‌یته، هانای ده‌که‌یت، وه‌ده‌یگه‌یته

پی: بۆ، قه‌لای تیگه‌یشتن.

به‌ری: نه‌به‌یت، نه‌روویت.

سوی راه: به‌رهو ريگه‌ی، بۆ لای، بۆ ريگه‌ی.

رشد از غی: تیگه‌یشتنی ته‌واوی له گومرایی.

رشد: تیگه‌یشتن، گه‌یشته راستی (حەقیقه‌ت) و خواناسی.

از: له

غی: گومرایی، فریوخواردووی، ری خراپ گرتن.

(کوردي) له‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌دا که خوئی به‌(نيمه‌ی گومرایان) ناو‌بردووه، له‌وه‌وه‌یه که خوئی

به‌(شاعیر)‌داناه و به‌رامبه‌ر به‌شاعیریش خوی گه‌وره له قورئانی پیروژدا نایه‌تی ژماره

(۲۲۴)‌ی سوورته‌ی (الشعراء)‌دا فهرموویه‌تی:

«الشعراءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ»

واته:

شاعیران، نه‌وانه دوا‌یان ده‌که‌ون که گومراو فریوخواردوو و، ريگه‌ی راست نه‌گرتوون، نه‌مه‌ش

له سه‌ریني پیغه‌مبه‌ردا به‌رامبه‌ر به‌چه‌ند شاعیریک هاتووه که هه‌میشه به‌هه‌لبه‌ست له دژی

پیغه‌مبه‌ر و ناینی نيسلام و ده‌قه پیروژه‌کانی وه‌ک قورئان و حه‌دیث بوون وه‌ک: عه‌بدوللای

سوفیان حیرت و هوبه‌بیره‌ی ئه‌بی وه‌هه‌ب و ئومه‌بیه‌ی ئه‌بی سه‌لت و... هتد که ده‌یان گوت ئه‌وی (مه‌مه‌د) ده‌یلّی و به (معجزه‌ی) داده‌نی، ئیمه‌ش ده‌توانین بیلّین و که‌وتبونه‌هه‌جووکردن و به‌خراپه‌ دوان له‌ پی‌غه‌مبه‌ر و له‌ ئاینه‌که‌ی و چه‌ند که‌سانێکیان دواکه‌وتبوون شی‌عه‌رکه‌کانی ئه‌وانیان ده‌گوته‌وه‌ و له‌وه‌وه‌ شاعیر و په‌یره‌وی کارانه‌یان به‌ (گومرا) ناویراون.

راگه‌یانندی (رشد) له‌ (غی) ئه‌وه‌ نیشانه‌یه‌ بۆ ئه‌و (١٩) دووباره‌کردنه‌وی وشه‌ی (روشد) وه‌ (٢٢) جار دووباره‌کردنه‌وی وشه‌ی (غی) له‌ قورئانی پیرۆزدا، له‌ (٤١) ئایه‌ت که‌ (کوردی) مه‌به‌ستی له‌مانه‌ بووه‌ و به‌تایبه‌تی خوای گه‌وره‌ فهرموویه‌تی:

«ولیعونوا بی لعلهم یرشیدون»

واته‌: با باوه‌ر به‌ من به‌ئین، بی گومان به‌شکم تۆ ده‌گهن و ده‌گهنه‌ وریایی و که‌وته‌ سه‌ر ڕیگه‌ هه‌روه‌ها له‌ ئایه‌تی ژماره‌ (٦) ی سووره‌تی (النساء) دا که‌ خوای گه‌وره‌ له‌ قورئاندا فهرموویه‌تی:

«یهد إلی الرشد»

واته‌: ڕینومایی گه‌یشتن ده‌کات بۆ حه‌قیقه‌ت.

ئه‌مانه‌ و جگه‌ له‌ چه‌ندین نیشانه‌ کردنی خوا بۆ (ڕینومایی) کردنی هه‌زره‌تی موسا پی‌غه‌مبه‌ر - د. خ- و، پی‌گه‌یین (گه‌یین = روشد) ی هه‌زره‌تی ئیبراهیم - د. خ- و جگه‌ له‌مانه‌یش له‌ ئایه‌تی ژماره‌ (٢٥٦) ی سووره‌تی (البقره) دا خوا فهرموویه‌تی:

«قد تبین الرشد من الغنی»

واته‌: ڕۆی تێگه‌یین گرتن، له‌ گومرا بیه‌وه‌ ده‌رکه‌وت... هتد

جاریکی تر ده‌گه‌ ڕیمه‌وه‌ سه‌ر (کوردی) و ئه‌وه‌ی که‌ خۆی به‌شاعیری گومرا دانه‌ناوه‌، چونکه‌ ئه‌وه‌تا وه‌ک ڕینومایی کاریک فهرموویه‌تی:

ئه‌ی گومرا یان ئه‌گه‌ر ئه‌م ڕیگه‌ی حه‌قیقه‌ته‌ی ئیمه‌ بگرن و په‌یره‌ویی فه‌رمایشته‌ پیرۆزه‌کانی بکه‌ن و له‌ گومرا دا‌براه‌وه‌کان جیا بینه‌وه‌ و بینه‌ سه‌ر ڕی‌بازی خواناسی و په‌رستنی، ئه‌وسا دُنیا ده‌بن که‌ له‌و یاخیبووانه‌ دوور که‌وتوونه‌ته‌وه‌ و به‌ئاسمانی کامه‌رانی و سه‌رفرازی‌دا په‌رواز ده‌که‌ن.

چونکه‌ ئه‌و هه‌وت به‌نده‌ که‌ ئاشکرا کاری بیرورا و بۆ‌چوون و بروای (کوردی) ن ئه‌وه‌نده‌ قوول و پان و به‌رین و پر و چرن، له‌ (عیرفان) ی بی‌ خه‌وش که‌ هه‌رچه‌ندی لی‌ لیک بدریته‌وه‌، هه‌شتا هه‌ر که‌موکورتیه‌.

ئه‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌:

ئه‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ که‌ جاری به‌پیتی ئه‌م هه‌وت به‌نده‌ ژماره‌که‌ی گه‌یوه‌ته‌ (١٣٢) یه‌مین و ده‌بیته‌ تاکی (٨) مینی ئه‌م به‌ندی شه‌شه‌مه‌، هه‌روه‌ها ژماره‌ و شوینی له‌ سه‌رچاوه‌کانیدا به‌م چه‌شنه‌یه‌:

ئه‌م تاکه‌ له‌ (جم، صا، ف) دا نییه‌ و له‌ (ق/٣) دا (٤٩) یه‌مین تاک و له‌ (حم، ط) دا (٥٢) یه‌مین و

له (مک)دا (۵۴)یهمین و له (ج، سجا، نم/۱)دا (۵۵)یهمین تاک و له (با/۱)دا (۵۶)یهمین و له (مع)دا (۶۲)یهمین و له (شج، گل/۸)دا (۶۶)یهمین و له (ص، گل/۵)دا (۶۹)یهمین و له (گل/۳)دا (۷۰)یهمین و له (گل/۶)دا (۷۲)یهمین و له (ما/۱)دا (۷۳)یهمین و له (عن)دا (۷۴)یهمین و له (مس، نع)دا (۸۰)یهمین و له (ن)دا (۸۲)یهمین و له (ه)دا (۸۳)یهمین تاکه هروهها ئەم تاکه ههلبهسته له ناوهړۆکی هەر (۲۱) سه‌رچاوه‌که‌یدا چونیه‌که و جیاوازی له نێوانیاندا نییه.

واتای گشتی:

ئە‌ی گومرا ئە‌گەر شوینی پێ و پێبازی خواناسیی ئیمه‌مانان بگری، بێ گومان پە‌ی به‌ره‌و باره‌گای (عەرشی‌ی‌) خوایی ده‌به‌یت و به‌لای که‌مه‌وه ده‌که‌وێته به‌ر په‌رتە‌وی به‌هره‌وه‌ریی ئە‌و، پێ‌ی راسته‌ت که سه‌رچاوه‌ی ئایه‌تی (پش‌د) و (غی)یه که له تویی وشه‌کانی ئە‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌دا به‌پێی تواناییم لێ‌کم دانه‌وه.

۱۳۳- ای پسر تاکی: ئە‌ی (کور) هه‌تاکه‌ی؟

ای: ئە‌ی، ئو هۆ.

پسر: (کور) منالی نێرینه

تا کی: هه‌تاکه‌نگی، تاکه‌ی

از پدر گویی: ئە‌ی کور هه‌تاکه‌ی: له باوک ده‌دوێی و مه‌به‌ستی ئە‌وه‌یه که (پێوه‌ی - به‌باوکه‌ته‌وه) ده‌نازیت.

پدر: باب، باوک، باف

گویی: ده‌لێیت: (به‌پێوه‌نازیته‌وه)

جود (حاتم): به‌خشنده‌ییی حاتم.

حاتم: ناوی کورێ عه‌بدو‌ل‌لای (طائی)ی خێلی (طه‌ی) بووه، به‌به‌خشنده‌یی به‌ناوبانگ بووه، گه‌لێک رووداوی سه‌یرسه‌یری به‌خشنده‌ییی به‌کجار تۆخی لێ ده‌گێردیته‌وه، به‌پارده‌یه‌ک بووه به‌نمونه‌ی (به‌خشنده‌یی) و به‌ر له په‌یابوونی ئیسلامدا له ژياندا بووه و له سالی ۶۰۵ز دا کۆچی دوایی کردووه.

چه می کند به (عدی): ئایا ئە‌و ده‌سه‌ب‌ل‌اوی به‌خشنده‌ییی ئە‌و (حاتم)ه چی بۆ (عوده‌ی) ئە‌کات که کورێ حاتم بووه.؟

عدی: ئە‌بو‌ظه‌ریف کورێ ئە‌و (حاتمی طائی)یه بووه - دوا‌ی مردنی باوکی کراوته جینوشین و سه‌رۆکی (خێلی طه‌ی).

به‌بۆ‌چوونی من (کوردی) له‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌یدا، ئە‌گه‌رچی ناوی (حاتم)ی باوک و (عوده‌ی)ی کورێ به‌پاشکاوێ راگه‌یان‌دووه من به‌پلاری ده‌زانم به‌رامبه‌ر به (عه‌لی) و هاو‌پشتیته‌ی له‌گه‌ڵ پێغه‌مبه‌ردا، یا به‌پلار له (حسین)ی کورێ عه‌لی به‌باوک و دایک نازینیه‌وه به‌لام وه‌ک هێما‌یه‌ک به‌ناوی (حاتم) و (عوده‌ی)یه‌وه ده‌ری بریوه که جه‌نگه‌کانیان بێ ئە‌نجامی چاک و دیاری و به

له ناوچوونی خوځان و (خه لافهت) ی شوورایی ئیسلامی هاتووه. که بهش بهش بوونی ئیمپراتورییه هره مه زنه که ی پیغه مبری ئیسلام کۆتایی هات و... ئه گهرچی (عهلی) و (حسین) زۆر خاوهن (فهضل) و پیرۆزی و شکۆمهند بوون.

(کوردي) بهسه زاری ئهم تاکه ههلبهستهیدا پرووی کردووته ئهو (کوپری حاته م) ه وهک ئامۆژگاری کاریک که به باوکییه وه ده نازێ، بهشکو ریگیه ی راستگرتن له به باوکه وه نازاندن به که لکتره.

ئهم تاکه ههلبهسته

ئهم تاکه ههلبهسته بۆ ئهم ههوت بهنده (۱۳۳) یه مین تاکه و (۹) یه مین تاکی ئهم بهندی شه شه مهیه و ژماره ی ئهم تاکه له سه رچاوه کانیدا به م جوهریه:

ئهم تاکه له (جم، صا) دا نییه و له (ف) دا (۴۷) یه مین تاک و له (ق/۳) دا (۵۰) یه مین و له (ط، حم) دا (۵۳) یه مین و له (مک) دا (۵۵) یه مین و له (ج، سجا، نم/۱) دا (۵۶) یه مین و له (با/۱) دا (۵۷) یه مین و له (مع) دا (۶۳) یه مین و له (شح، گل/۸) دا (۶۷) یه مین و له (ص، گل/۵) دا (۷۰) یه مین و له (گل/۳) دا (۷۱) یه مین و له (گل/۶) دا (۷۲) یه مین و له (عن) دا (۷۵) یه مین و له (ما/۱) دا (۷۴) یه مین و له (مس، نع) دا (۸۱) یه مین و له (ن) دا (۸۳) یه مین و له (ه) دا (۸۴) هه مین تاکه.

جیاوازییه کان:

به (عدی)، له (ف) دا نووسراوه (نَعْدِي): نهعه دهی و دیاره له نووسینیدا نوخته ی پیتی (ب) به که بهه له له بنی پیته که وه نه نووسراوه، خراوته سه ر پیته که؛ چونکه نووسه ری ئهم سه رچاوه یه زۆر ده سنووسیکی خوځ خوین و کهم هه له ی هه بووه.

چه می کند - له (مک، ج) دا نووسراوه چه کند، ئه مه ش دیسان بهه له ی نووسینی ده زانم و له نگیشه.

واتای گشتی:

ئهم تاکه ئامۆژگاریی کوره که بهه ره بابته تیکی سه رکه وتنی باوکییه وه نه نازێ و نموونه ی به (عوده یی) کوری (حاته می طه ی) هینا وه ته وه که به باوکییه وه نه نازێ، که ئه وهنده به خشنده بووه و من بۆچوونی خۆم له سه ره مه به ستی (کوردي) له م ئامۆژگاری راگه یاندوووه.

۱۳۴- مستی: سه رخۆشی، مه ستی.

خواب: خه، خه ولتکه وتن، خه وتن،

بیخودی: بی هۆشی، ناسروشتی، بیهوده بی، بیخودی، بی ناگایی.

چند: چه ندیک، تا چ ژماره ییه ک

هستی: بوون - مه به ستی له خۆ به شت زانینه، و خۆپه رستییه.

عجب: خود په سه ندی و له خۆبایی بوون و رازی بوونه

سرکشی: سه رچلی، یاخیتی، سه رکشی، گوئی به کهس نه دان، بی باکی.

تاکی: (تاکه‌ی) هه‌تاکو که‌ی.

(کوردی) مه‌به‌ستی له‌م شه‌ش باره‌ دهر وونی و جه‌سته‌یی و رواله‌تانه وریاکردنه‌وه‌ی خه‌لکه که بۆچی گیرۆده‌ی ئەم باره‌ هه‌موارانه بوون و لیره‌شدا وه‌ک تاکه هه‌لبه‌ستی پێشوو جۆره نامۆژگارییه‌کی خه‌لکی کردوو که ئەم رواله‌تانه له‌گه‌ڵ پیره‌وی ئاینیدا ناگونجین. جوانکاری:

به‌سه‌رنجدانی ئەم تاکه‌ی سه‌ره‌وه دهرده‌که‌وێت که له هه‌ر نیو بایکییدا سی جۆره (بار)ی ناهه‌مواری مرۆفی راگه‌یانده‌وه. ئەوی له‌م باسوکه‌یه‌دا جینگه‌ی سه‌رنجه‌ ئه‌وه‌یه که (باری یه‌که‌می) نیو بایلی یه‌که‌م له‌گه‌ڵ (باری یه‌که‌می) نیو بایلی دووهم و باری دووهمی نیو بایلی یه‌که‌م له‌گه‌ڵ (باری دووهمی) نیو بایلی دووهم وه (باری سێیه‌م) هه‌ردوو نیو بایله‌که (دژی) یا (به‌راوه‌ژووی) یه‌که‌ترین ئەم ریکردنه‌یش له‌ دستووری وێژه‌ی کۆندا به‌ (له‌ف و نه‌شر) ناو ده‌بریت و به‌وه‌دا (هه‌رسی) باری نیو بایلی یه‌که‌م به‌ریزه له‌گه‌ڵ ریزی (هه‌رسی) باره‌که‌ی تری نیو بایلی دووهمدا به‌ریزه (هاوبه‌راوه‌ژووی یه‌که‌ترین و پاش و پێشیان تیا نییه، که ئەم چه‌شنه ریزه‌ش بۆ (له‌ف و نه‌شر) جوانکارییه‌که به‌ (له‌ف و نه‌شری) (موره‌تته‌ب) واته (ئاوریز ناو ده‌بریت) و له‌ دستووری وێژه‌ییدا کارامه‌یی و لێهاتووویی شاعیر ده‌گه‌یه‌نیت که به‌رامبه‌ر به‌وه‌نده (بار)ی نیو بایلی یه‌که‌می، کردووته به‌رامبه‌ر به‌هه‌مان چه‌ندیتی له‌ نیو بایلی دووهمدا و گرد کردووته‌وه و مایه‌ی هه‌لنان و پێژه.

ئەم تاکه، له (١٣٤) یه‌مینی ئەم هه‌وت به‌نده و تاکی (١٠) یه‌مینی ئەم به‌ندی شه‌شه‌مه‌یه و ژماره‌ی ئەم تاکه هه‌لبه‌سته له هه‌ریه‌کی له سه‌رچاوه‌کاندا ئاوه‌هایه:

ئەم تاکه له (جم، صا) دا نییه و له (ف) دا (٤٨) یه‌مین تاکه و له (ق/٣) دا (٥١) یه‌مین و له (حم، ط) دا (٥٤) یه‌مین و له (مک) دا (٥٦) یه‌مین و له (ج، سجا، نم/١) دا (٥٧) یه‌مین و له (با/١) دا (٥٨) یه‌مین و له (مع) دا (٦٤) یه‌مین و له (شح، گل/٨) دا (٦٨) یه‌مین تاک و له (ص، گل/٥) دا (٧١) یه‌مین و له (گل/٣) دا (٧٢) یه‌مین و له (ما/١) دا (٧٣) یه‌مین و له (گل/٦) دا (٧٤) یه‌مین و له (عن) دا (٧٦) یه‌مین و له (مس، نع) دا (٨٢) یه‌مین و له (ن) (٨٤) یه‌مین و له (ه) دا (٨٥) یه‌مین تاکه.

جیاوازیه‌کان:

پاشبه‌ند (سه‌روا) ی ئەم تاکه و تاکی (١٤) هه‌می ئەم به‌ندی شه‌شه‌مه چونیه‌ک و دووباره‌ کران که له هه‌ردوانیاندا (تاکه‌ی) ن و له‌و پروایه‌دام که به‌هۆی گۆرانه‌وه نه‌ک ده‌قی گوتنی (کوردی) یه‌وه ئەمه‌ش جۆره شیواوییه‌که به‌سه‌ر ئەم دوو پاشبه‌نده داها‌توووه. هه‌روه‌ک ئەم جۆره دووباره‌بوونه‌وه‌یه له تاکی (یه‌که‌م) و دوا تاکی ئەم به‌ندی شه‌شه‌مه‌دا رپووی داوه که له تواناییی (کوردی) ناوه‌شیته‌وه. هیوا‌بارم سه‌رچاوه‌ی تر ده‌ریکه‌وت ئەم ناته‌واوییه‌ راست بکاته‌وه.

واتای گشتی:

ئەم تاکە ھەلبەستەیش بریتییە لە نامۆژگاریکردنی خەلکی و سێ جۆرە باری جەستەیی و دەروونی ناھەموار و ناپەسەندی لە ھەریەکێک لە نیو بالەکانی ئەم تاکە ھەلبەستەیی سەرھویدا پراگیاندوون کە بەرپزە (سێ جاری)ی نیوبالێ یەکەم بەرامبەر بەسێ باری (دژ) و بەراوەژوویمان لە نیو بالێ دووھەدا، وەک:

مستی و ھستی، خواب و عجب و بیخودی و سرکشی،
پرسیاری کردووہ کە تاجەند، تاکە ی ئاوا دەبن و ئەم پرسیارەش شوینی ئافەرۆزکردنی ھەر شەش بارە ناھەموارەکە دەگەییەتیت.

تاکێ ئایندەش وەک سەرپرکردنی ئەم تاکە ھەلبەستەیی ئێرە و دەھایە.

۱۳۵- بشنو: بژنەو، بیستە.

این پند من: ئەم پەندە ی من.

سمع: گوئی بیستی، بیستنی، گوپرایەلی.

قبول: وەرگرتن، پەسندکردن، بەگوئی کردن.

گر: ئەگەر، گەر، ئەر.

زیان: زیانی، زیانییەک.

دید: دیت، بینیت.

(الضمان علی): ضەمان (بارمتە)ییەکە ی لەسەر من، خۆم بارمتەم، خۆم لە بریتیدام....

ئەم تاکە:

ئەم تاکە ھەلبەستە لەم ھەوت بەندەدا (۱۳۵)یەمین و لەم بەندی شەشەمینەدا (۱۱)یەمینە و بەپێی ژمارە و شوین، لە سەرچاوەکانیدا، بەم جۆرە:

ئەم تاکە لە (جم، صا)دا نییە و لە (ف)دا (۴۹)یەمین و لە (ق/۳)دا (۵۲)یەمین و لە (حم، ط)دا (۵۵)یەمین تامە و لە (ج، سجا، نم/۱)دا (۵۸)یەمین و لە (با/۱)دا (۵۹)یەمین و لە (مع)دا (۶۵)یەمین و لە (شح، گل/۸)دا (۶۹)یەمین و لە (ص، گل/۵)دا (۷۲)یەمین و لە (گل/۳)دا (۷۳)یەمین و لە (ما/۱)دا (۷۴)یەمین و لە (مک)دا (۵۷)یەمین و لە (گل/۶)دا (۷۵)یەمین و لە (عن)دا (۷۷)یەمین و لە (مس، نع)دا (۸۳)یەمین و لە (ن)دا (۸۵)یەمین و لە (ه)دا (۸۶)یەمین تاکە.

جیاوازییەکان:

این پند من - لە (مک، ط، ج)دا نووسراوە - از پند من بهواته له پەندی منەو و، لەبەر ئەوەی لە (۱۹) سەرچاوەدا نووسراوە (این پندی من) بۆیە بەپێی ئەم زۆرینە سەرچاوانە، لە تاکە ھەلبەستەکەدا لەسەرھوہ جێگیرم کرد.

واتای گشتی:

ئەم پەند و نامۆژگارییە لە منەوہ بێیە بەبیستنیک کە بە (پەسەند) وەری بگرە (قبوولی بکە) و

پهیرهویی نامۆژگارییه راست و دروسته کهم بکه.

جا ئەگەر زیانکت لهو پهیرهویکردنه تدا (دی) ئەوا من به خودی خۆم بارمتم له بهر دهستدا و من دهربارو بهرپرسیاری ئەو زیانهتم که دلنیام (زیان) نابینی و ئەمجا من له تۆلهی ئەو زیانه تدام، چونکه ڕیگهیهکی بهرهو کامه رانی و بهختیارییه له خواناسیی راست و دروسته که نامۆژگاریت ئەکهم، وهک نامۆژگارییه کهیشم تاکه ههلبهستی پێشووه دا.

۱۳۶- شه: پادشا، پاشا، شا، مهبهستی له (پادشایی)یه.

ظههور الحق: دهرکهوتنی (حهق - حهقیقهت) راسته قینه.

دو عالم: دوو جیهان، دوو گیتی، دوو تونگه ری، مهبهست له (جیهانی ئیستهیی ژبانی سه ر گۆی زهوی) که ژبانی دهمی و کورته و ژبانی ئەم جیهان که ڕۆژی رهستاخیز (کۆ ههستان، قیامهت) و ههشر - لێپرسینه وهی خوای گهورهیه له چاکه و خراپه ی مرۆف له ژبانی سه رگۆی زهویدا و به پیتی چاکه (به ههشت) پاداشته و به پیتی خراپه ییش سووتاندن و سزای ناو دۆزهخ، که ئەو جیهانه یان جیهانی جاویدانی و ههتا ههتایییه. واته پاشای ههردوو جیهانه (محه مدهی) کوری عه بدوللای پیغه مبه ری ئیسلام بزانه.

(کوردی) نیو بالی یه که می ئەم تاکه ی به یی پیچوپه نا و به یی شاردر او به یی راگه یاندوه، به لام نیو بالی دووه می ئەم تاکه ههلبه سته ی سه ره وهی وهک (داوانانه وه) یا (ته له یهک وه هاپه که سه رنج و تیگه یشتنی ئەم نیو بالی دووه می وهک (په ردهک - موعه ماما) ئاسایی دهر پیره که تیگه یشتنی واتای ئەم نیو بالی دووه می بردوه، به دوو لادا، له راستیشدا واتایه که ی هه ر به ته نیا به یهک لادایه و، جارێ با یهک یهک وشه کانی ئەم نیو بالی دووه مه لیک بده مه وه، ئەوسایه ده چینه سه ر ئەو (داوانانه وه) به یی (کوردی) له م نیو باله ی دووه مدا:

نائب: شوین گر، جیگر. واته ئەو پیغه مبه ره جیگر یان شوینگری... یه.

فخر: جیتی شانازی، مایه ی له خۆباییبوون، و شانازی پیره کردنی ئەو شوینگری (نائب) هه تییه مه له ناو:

خاندان: خانه وادهی، خانه دانی، فاملیای، بنه ماله ی، خیزانی، ئەو شوینگر و ئەو مایه ی شانازییه ی ئەو پادشایه ی هه ردوو جیهان که پیغه مبه ری (مهبه ست) بووه و له خیتلی (قوره ییش) بووه.

(کوردی) تاکو ئیره ی ئەم کۆتایی نیو بالی دووه می ئەم تاکه ههلبه سته، هه ر راگه یاندنه که ی ئاشکرایه و شار دنه وه و (داو له بن نانه وه) ی تیدا نییه له وشه:

لۆی: ئەم وشه یه له رووی فه رهه نگییه وه به واته دره خشان، دره وشاوه، ڕۆشنا، پڕشنگدار ... به لام له رووی مهبه سته وه، وشه ی (لوئه ی) ناز ناویکی نوێ (واته هی سه رده می عه لی کوری ئەه ی تالیب) ه و مهبه ست له خودی ئەو عه لیبیه یه.

(کوردی) ئالیره دایه که (داوه که ی ناوه ته وه): چونکه ئەوسایه نیو بالی دووه می ئەم تاکه ههلبه سته ی سه ره وه ده بیته:

پیتغه مبهریک که چیگر و مایه‌ی پیوه نازاندنی خانه‌وادهی (لوئه‌ی) بیت) که ئەمەش ئاشکرایه هه‌له‌یه‌کی گه‌وره‌یه، چونکه (عه‌لی) هه‌رگیز رایه‌ی نه‌که‌وتوو که ئەو پیتغه مبه‌ره مه‌زنه‌ی که (رحمه للعالمین) بی و که (خوا له‌به‌ر ئەو بوونه‌وه‌ری دروست کردبی) به‌پیتی (ده‌قی له‌ولاک) و به‌پیتغه مبه‌ریکی کۆتایی هینا به‌پیتغه مبه‌ران هه‌لی بژاردبی) که ئەو پیتغه مبه‌ره (نائیبی) ئەو (عه‌لی) یه‌ بی. (کوردی شتیوه‌ی ئەم نیو بآلی دووه‌می ئەم تاکه‌ی سه‌روه‌ی وه‌ها دارشتوو که به‌سه‌ر زاری ئەو (محهمه‌د پیتغه مبه‌ر - د.خ-) به‌شوینگر (عه‌لی) بووه، به‌لام له‌ راستیدا مه‌به‌ستی ده‌ربیرین و دارشتنه‌که‌ی (کوردی) گه‌لی له‌وه (کۆن) تر و زانیاریانه‌تر و ئاگه‌دارترانه بووه که مه‌به‌ست له‌و نازناوه‌ نوییه‌ی (عه‌لی) نه‌بووه که (لوئه‌ی) ی پتی گوتراوه، به‌شکو هه‌ر له‌ باوکان و پشتاوپشتی پیتغه مبه‌ردا، واته (نۆیه‌مین پشت) ی پیتغه مبه‌ر له‌ باوکانییه‌وه که سبتک بووه ناوی (لوئه‌ی) بووه و (کوردی) مه‌به‌ست له‌و ناو بردنی (لوئه‌ی) یه ئەو هه‌ره باپیره‌یه بووه. به‌چاوخشانندنه‌وه‌یه‌ک به‌سه‌ر ئەو باو و باپیرانه‌دا ده‌رده‌که‌وی که پیتغه مبه‌ر به‌نۆ پشت له‌ باوکییه‌وه ده‌گاته‌وه سه‌ر ئەو (لوئه‌ی) یه که ده‌بی به‌ (باپیری، باپیری، باپیری) خودی پیتغه مبه‌ری ئیسلام که لانیکه‌م به‌ر له‌ پیتغه مبه‌ر به‌ (۳۶۰) ساڵ پتر له‌ ژياندا بووه، و پیاویکی ناودار و به‌ده‌سه‌لات بووه و، خوای گه‌وره له‌ ئایه‌تی ژماره: (۲۸) له‌ سوورپه‌تی (ئەلفه‌تخ) ی قورئانی پیرۆزدا فه‌رموویه‌تی:

«هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَأَنَّ الْحَقَّ لِيُظْهِرَهُ عَلَىٰ الدِّينِ كُلِّهِ».

واته، ئەوه‌ی که (خوایه) ئەو پیتغه مبه‌ره‌که‌ی خۆی هه‌نارد بۆ هیدایه (رینوما‌یی و ره‌ه‌به‌ری) کردنی خه‌لق بۆ سه‌ر یتگه‌ی راستی حه‌ق که ئایینی پاکی ئیسلامه‌ تاکو ئەم ئاینه (حەق) ه‌ ده‌ربخات و سه‌ربخات به‌سه‌ر هه‌موو ئاینه‌کانی تر دا.

که‌واته ناو بردنی (ظهور الحق) ه‌ که یه‌کسه‌ر مه‌به‌ستی له‌ خودی پیتغه مبه‌ری ئیسلام بووه که له‌ راستیشدا ئاینه‌که‌ له‌ سه‌ر ده‌ستی پیرۆز و فه‌رمووده‌ی پاکی ئەودا بلا‌بووه‌ته‌وه له‌ سه‌ره‌تایه‌وه، نه‌ک له‌ (عه‌لی) یه‌وه، به‌لگه‌یه‌کی تر بۆ ئەوه‌ی ئەو ناو بردنی (لوئه‌ی) یه‌ی (کوردی) وه‌ک (داوانانه‌وه) بووه که مه‌به‌ستی (عه‌لی) نه‌بووه به‌شکو مه‌به‌ستی ئەو نۆیه‌مین باپیره‌ی بووه که خۆی ناوی (لوئه‌ی) بووه. نه‌ک وه‌ک (عه‌لی) ته‌نیا نازناوه‌که‌ی (لوئه‌ی) بووه، ئەو به‌لگه‌یه‌یه‌ ئه‌وه‌یه که کوری ئەو (لوئه‌ی) یه‌ که ناوی (که‌عب) بووه وه‌ک له‌ پیتشه‌وه دیاریم کردوووه ئەو (که‌عب) ه‌ پیاویکی زۆر قسه‌زان و زمان پاراو و وتار بیژ بووه و به‌م پوآله‌ته‌ی به‌ناو بانگ بووه و ته‌نانه‌ت زۆریه‌ی له‌و (وتار) انه‌ی په‌راوییه‌ میژووییه‌ سه‌ره‌کییه‌کاندا نووسراوه که ئەو په‌راوییه‌ میژووییه‌یه‌ به‌ (أمهات الكتب = دایکانی په‌راویان) ناو بردن و وتاره‌کانی ئەو (که‌عب) ه‌ له‌و میژووانه‌دا شوینی سه‌ر ده‌سته و یتزیان هه‌یه و ته‌نانه‌ت له‌و (وتار) انه‌دا ناوی (محهمه‌د) یک وه‌ک پیتشه‌بینی به‌پیتغه مبه‌ر و له‌ نه‌وه‌ی ئەوان هاتوووه و له‌وه‌وه خانه‌واده‌که‌ی پیتغه مبه‌ر به‌ (بنه‌ماله‌ی لوئه‌ی) ناسراون و ئەمەش وه‌ک رام گه‌یاند که سایه‌تییه‌کی ۳۰۰-۴۰۰ ساڵ به‌ر له‌ په‌یا‌بوونی پیتغه مبه‌ری ئیسلام بووه و کۆنه و هه‌ر بۆیه‌ من (نازناو) ه‌که‌ی (عه‌لی) م به‌ (لوئه‌ی) یه‌

له پيشهوه به (نوځ) داناوه دياره (كښنهكه) شوځن پرواتره له (نوځپهكه)، واته مه بهست له و (لوځه) يه نوځمين باپيره ي پيغه مبهه بووه كه (كوردي) را ي گه ياندووه و مه بهستي له نازناوه كه ي (عالي) نه بووه و، نه و ناو بر دني (لوځه) به (كوردي) وهك (ته له له بن داناوه) ي را گه ياندنه كه ي كه له وځځه ي كوځندا (باو) بووه، را گه ياندني وها قوول په سندر و پيوست بووه. له هه مان كاتيشدا به پيوستې دوزانم سه رچاويه كي (به لگه يي) نه وه ي كه نه م هه لېسته به ستر اوه به (لوځه) يه كه ي (عالي) يه وه نه م دهقه ي دوايي يه كه به هڅويه وه هر (حهوت به ند) هكه شيان لكاندووه، به وه وه كه گوايه (كوردي) له هه لئاني (عالي) دا فرموويه تي نه م پيوه لكاندنه ش راست نييه و نه مه ش نه وه ناگه يه نيت كه (عالي) شاياني پيا هه لكو تن و شكوه مند دهر خستن نه بووه، به شكو گه لي ره وش و سروشت و رواله ت و فرموده و كرده وي زور برزي هه ن كه له نايني ئيسلامدا نهك هه ر به لاي شيعه وه به شكو به لاي هه موو به ركهاني ئيسلامييه وه ما يه ي سه ربه رزي و په پيره وي كردن.

نه و سه رچاوه به لگه يييه ش نه مه يه:

(سه يد طاهري هاشمي) كه نه و نوسخه ي (ط) ي نار دووه بو به ريز (مامؤستا محمه دي مه لا كه ريم) له و نوسخه يه دا هاشمي نه م په راويزه (فارسي) يه ي دوايي نووسيوه:
«اگر غرض از نائب فخر خاندان (لوی) حضرت علي باشد مديحه دربارہء اوست».

واته:

«نه گه مه بهست له دهر بريني ناځيبي فخر ي خانه داني (لوځه) له م تاكه هه لېسته دا حه زره تي عالي بيت، نه و هه لئانه (مه ديحه) كه له باره ي نه وه ويه».

به رامبهه به م دهقه ي ش:

۱- مامؤستا هاشمي وشه ي (نه گه ر - گرمانه) ي له دهقه كه يدا نووسيوه، نه مه ش به لگه به ته ووي و بي سي و دوو جيگر كراني دهقه كه نييه، چونكه مامؤستا (هاشمي) ويزه وان و زانايه كي ورد و قوول بووه و زانايه كي له خوويي نه بووه.

۲- ده بي نه وه ش بزاني كه وهك چهنه جاري تری له مه ويه ر و به تايبه تي له سه ره تاي نه م حهوت به نده دا له م په راوييه دا نووسيومه كه شيعه كانيش ده ستيان هه بووه له ودا كه نه م حهوت به نده هه ره بالايان به هه لئاني (عالي) داناوه.

نه م تاكه هه لېسته:

له م تاكه هه لېسته دا نه م حهوت به نده (۱۳۶) يه مين تاك و هه روه ها (۱۲) يه مين تاكي نه م (به ندي شه شه مه يه) ژماره و شوځني نه م تاكه ش له سه رچاوه كانيدا و هه يه:
نه م تاكه له (جم، صا) دا نييه و له (ف) دا (۵۰) يه مين تاك و له (ق/۳) دا (۵۳) يه مين و له (حم، ط) دا (۵۶) يه مين و له (ج، سجا، نم/۱) دا (۵۹) يه مين و له (با/۱) دا (۶۰) يه مين و له (مع) دا (۶۶) يه مين و له (شح، گل/۸) دا (۷۰) يه مين و له (ص، گل/۵) دا (۷۳) هه مين و له (گل/۳) دا (۷۴) يه مين و له (مک) دا (۵۸) يه مين و له (ما/۱) دا (۷۵) يه مين و له (گل/۶) دا (۷۶) يه مين و له

(عن) دا (۷۸) یه مین و له (مس، نع) دا (۸۴) یه مین و له (ن) دا (۸۶) یه مین و له (ه) دا (۸۷) یه مین تاکه.

جیاوازیه کان:

شه، له (نم/۱، با/۱، حم، سجا) دا نووسراوه، (شد) که ئه مهش هه له هی نووسینه و بۆ ئیره واتا نادات.

شه، له (مک) دا نووسراوه (شو) که له ئۆفسیته کهیدا کراوه به (شه) و ئه م (شه) یه به ئاراسته و رینووسی (فارسی) یه له باتی (شه ه).

نائب و فخر خاندان، له (مک، ج، سجا، نسخه ج) دا نووسراوه (نائب خاندان و فخر) ئه مهش هه له و شیواوییه.

واتای گشتی:

پادشای لیده که وتنی حه ق له ههردوو جیهانی پێش و پاش رۆژی ههستان (قیامت) هه ته نیا ئه و پیغه مبه ریه که جیگری نۆیه مین باپیرییه که (لوئه ی) بووه و مایه ی شانازی ئه و خانه واده یه ئه و (لوئه ی) یه کۆنه و بگره (لوئه ی) یه، نۆیه کهش بووه که نازناوی (عه لی) بووه و پیغه مبه ر هه رگیز ناییبی (عه لی) نه بووه و ئاواته خوازیی (عه لی) و شیعه بووه که عه لی ناییبی ئه و بیت.

۱۳۷- چون ئه گه رچی ئه م وشه یه م له شوینی پیشووتری ئیره دا به واتای (وهک، مانه ندی و... لیک داوه ته وه، به لام لیره واتای (هه ریه که)، (هه ر کاتی که) ... ده دات. چون: چون: هه رکه، که.

بساط: کراوه ی، رایه خی، سفره و خوانی،

بساط: ناوی جووره به ریه که، یا ناوی (سوجاده) ی زۆر درێژ و ته سکه و به پال دیواره کانی ژووردا راده خریت بۆ له سه ر دانیشتنی که سان به چوار لای ژووره که دا.

(کوردی) له راگه یانندی ئه م وشه ی (بساط) ه مبه سستی له و سفره و خانه پر پیت و خوشتی گیانییه خوای به خشنده له شیوه ی (قورئان) پیروژدا، مرۆفی پی تیری به هه ره مهن دی کرد یا که پیغه مبه ری ئیسلام ئه و سفره یه ی بۆ په پیره وی کارانی راخستوه. ئه مهش نیشانه یه بۆ نایه تی ژماره (۱۹) ی سوورته ی (نوح) له قورئانی پیروژدا که خوای گه وره فه رموویه تی: «وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ الْاَرْضَ بِسَاطًا».

واته «خوا ئه م سه ر پوهی گۆی زه وییه ی بۆ کردنه رایه ختیک».

هه ر له مبه شه وه یه که یه کی له ناوی رواله ته پیروژه کانی خوای مه زن، وشه ی (بساط) به واتا (راخه ر) ی نیعمه ته بۆ گیانداران و، که له نایه تی ژماره (۲۴۵) ی سوورته ی (البقره) دا خوای به خشنده له قورئانی پیروژدا فه رموویه تی:

اللّٰهُ يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَشَاءُ».

واته «خوا رۆزی (رزق) به فراوانی راده خات، دهبه خشی به وه ی که زاتی پاکی خۆی ده یه ویت»

ههروهه له قورئانی پیرۆزدا خوای کردگار (٢٥) جار ئەم وشەیی (بساط)ە بەچەند شێوەیەکی لە پوخساردا جیاواز و لە ناوهرۆکدا یەک مەبەست ڕاگەیانندوووە.

بەلای صۆفییەکانەوه، وشەیی (بساط) زۆر گەرم و پیرۆزه و یەکیکە لە زاراوهکانی ڕێبازەکانیان. وشەیی (بساط) لە بارەیی فەرهنگییەوه بەزەوییهکی پانویهیین و بەرفره دەوتری. ئەمانە و گەلی واتا و مەبەستی تر لەم ڕاگەیانندنە (کورددی)ی ناو ئەم تاکە هەلبەستە، ئاشکران کە هەمووشیان لەگەڵ لیکدانەوهی ئەم تاکە هەلبەستەدا دەگونجین.

عطایش: عطا (بەخشندەیی)ی ئەو، لە ڕینووسی کۆندا بەشێوهی (عطایش) نووسراوه. شد: بوو. مەبەست لە ڕاخرانی سفره (بساط)ی بەخشندەییە. ڕووی داوه، پەیا بووه. ميسوط: ڕاخرای، ئاواڵه کراوه، بلاوکراوه، کە مەبەست لە بەخشندەیی ئەو کاتەیی فەرشی ڕاخشتنەکیه و (مەبسووط) بووه و تا ئێره ئەوه دەگەیهنیت کاتی ئەو سفرهیی بەخشندەیییە ڕاخرایه لێره دواوه مەبەستە کە دەدات بەدەستەوه.

(کورددی) لە نیو بآلی دووهمی ئەم تاکەیی سەرەوهدا، ئەنجامی نیو بآلی یەکەمی تاکە هەلبەستەکی ڕاگەیانندوووە کە فەرموویه ئەو کاتەیی کە ئەوانە ڕوویان دا کە لە نیو بآلی یەکەمدا بن. ئیتر ئەوسایه:

گشت فرش: ئا ئەو کاتە (فەرشی) ... بوو بە.

گشت: بوو، بوو بە، بووه.

فرش: ئەم وشەیه لە ڕووی فەرهنگییەوه ئاشکرایه بهواته (پرايهخی)، دیسان (کورددی) (داو) لە بن دانانەوه و (یاری بهوشهکردنی) هیناوتە کایهوه لە بەکارهینانی وشەیی (فەرشی)دا کە زۆر چاک و پڕ بەر پڕ لەگەڵ وشەیی (بساط) و (مبسوط)دا دەگونجیت بۆ ئەم تاکە هەلبەستە.

بەلام داوانانەوهکی (کورددی) لەوهدايه کە وشەیی (فرش) بهواته (بیچوووه حوشتەر) کە بەسەر زاری واتای (بیچوووه حوشتەر) لەگەڵ ناوهرۆکی ئەم تاکەدا ناگونجی بەلام لە دواتردا ڕوونی دەکەمەوه کە ئەم واتای (بیچوووه حوشتەر) هەش دیسان دەگونجی.

سخای: (بەخشندەیهتی) بەلام بەخشندەیهتی کی؟

(کورددی) دەستبەجی و لێرهدا وهلامی ئەم پرسیارهیی داوتەوه و فەرموویهتی:

(حاتم طی) - حاتەم پیچرایهوه، واتە (فەرشی) هکەیی حاتەمی طهیی (طهیی) کرا - پیچرایهوه، (کورددی) دیسان یاریی به وشه کردووتهوه له دهربرینی (حاتەم طهیی)دا کە وهها پی دهجی ئەم دهربرینه (حاتەم طهیی)، دهبی (حاتمی طهیی) واتە: حاتەم له خیللی (طهیی) بیت، بەلام (کورددی) لێرهدا سهری له خوینەر و بیستهری ئەم ڕاگەیانندنە تیک داوه، چونکە وشەیی (طهیی) لەم ڕگەیانندنەیدا مەبەست لە (خیللی طهیی) نییه وهک لهسەر زاریدا وهها دهنوینتی بهشکو مەبەستی لەم (طهیی)یهی وشەیی (طهیی)ی بهواته (پیچرانەوه)ی زمانی عەرهبیه.

ئەوا گریمان سەرمان دەرکرد لەم وشەیی (طهیی)یهی ناو ئەم دهربرینه و زانیمان (حاتەم طهیی) بوو پیچرایهوه و واتە فەرشهکی پیچرایهوه کە ئەم وشەیی (فەرشی) هەتوانری (پرايهخی) بۆ

میوانه‌کانی حاتمی به‌خشنده دابنری و به‌لام به‌هۆی راخرانی (بساط) به‌خشنده‌یی (عطاش) ه‌ک‌ه‌ی (خوا) یا (پت‌ه‌م‌ب‌ه‌ر) ه‌وه که ده‌قه‌کانی ئاینی ئیسلا‌مه ئی‌تر ئه‌و ف‌ه‌رش - (رایه‌خی) حاتمی ته‌ی پت‌چ‌رانه‌وه؛ چونکه به‌خشنده‌یی‌ه‌کانی حاتم له چا‌و به‌خشنده‌یی‌ه‌که‌ی (خوا یان پت‌ه‌م‌ب‌ه‌ر) دا که ئیسلا‌مه‌تی‌ه‌ بو‌وه‌ته پت‌چ‌را‌وه واته ف‌ه‌رش‌ه‌که‌ی پت‌چ‌را‌وه‌ته‌وه.

به‌لام من وشه‌ی (ف‌ه‌رش) م له ف‌ه‌ره‌نگه‌کاندا به‌(ب‌ی‌چ‌و‌وه ح‌وش‌تر) یش گ‌وا‌سته‌وه، ئی‌ره و ده‌زان‌ین (ف‌ه‌رش) که (رایه‌خ) ه‌ ده‌پ‌ت‌چ‌ر‌یت‌ه‌وه، ئایا (ب‌ی‌چ‌و‌وه ح‌وش‌تر) چ‌ۆن ده‌پ‌ت‌چ‌ر‌یت‌ه‌وه که (ک‌وردی) ز‌ۆر وه‌ستا‌کارانه گ‌وت‌و‌یه‌تی (ف‌ه‌رش‌ی سه‌خ‌ای حاتم بو‌و ته‌ی) ب‌ی‌چ‌و‌وه، ح‌وش‌تره‌که‌ی حاتم پت‌چ‌رایه‌وه ب‌ۆ ئه‌مه‌ش حاتم که له به‌خشنده‌یی‌ه‌ ز‌ۆره‌که‌یه‌وه ب‌ی‌چ‌و‌وه ح‌وش‌تری ب‌ۆ (میوانه‌کان) سه‌ر‌پ‌ری‌وه و له‌سه‌ر سف‌ره و خ‌وان پ‌ت‌ش‌که‌شی ک‌رد‌و‌ون، که دیاره به‌خ‌وار‌دی گ‌ۆش‌تی ئه‌و ب‌ی‌چ‌و‌وه ح‌وش‌ترانه ده‌ت‌وان‌ری ب‌گ‌وت‌ری ئه‌و (ف‌ه‌رش - ب‌ی‌چ‌و‌وه ح‌وش‌تر) انه پت‌چ‌رانه‌وه، خ‌وران وه‌یا ئه‌وی خ‌ورا ئه‌وا خ‌ورا‌وه‌ی مایه‌وه له‌گ‌ه‌ل سف‌ره و خ‌وانه‌که پت‌چ‌رایه‌وه واته (نه‌واله‌ ک‌را) و ئه‌مه‌ش سه‌رش‌ی‌وان‌دن کار‌یه‌کی تری (ک‌وردی) بو‌و له (یاری به‌وشه‌ ک‌ردن) که ئه‌م‌یش ج‌وان‌کار‌یه‌کی تره و ده‌چ‌یت‌ه‌ سه‌ر ئه‌و ج‌وان‌کار‌یه‌ی له‌سه‌ر ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته له پ‌ت‌ش‌ه‌وه به‌ر له‌وه‌ی ده‌ست له ل‌یک‌دان‌ه‌وه‌ی واته و مه‌به‌ستی وشه‌گه‌لی ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته هه‌لگ‌رم له باره‌ی به‌خشنده‌یی‌ه‌کی تری را‌گه‌یان‌دی خ‌وای گه‌وره‌وه ده‌دو‌یم، که خ‌وای به‌خشنده له ئایه‌تی (٢٢)ی سووره‌تی (البقره)ی قورئانی پ‌ی‌ر‌ۆز‌دا ف‌ه‌رم‌و‌یه‌تی:

«الذي جعل لكم الارض فراشا».

واته: «ئه‌وه‌ی- ئه‌و که‌سه‌ی که خ‌وایه سه‌ر زه‌وی ب‌ۆ ک‌ردنه رایه‌خ» واته ب‌ۆی را‌خ‌ستن له به‌ره‌مه‌ی و رزقی ئا‌ژده‌لی و پ‌رو‌ه‌کی و سه‌رو‌شتی به‌ه‌ره‌وه‌ر ب‌ین. هه‌رچه‌نده نا‌وه‌پ‌ۆکی ئه‌م ئایه‌ته‌ی سه‌ره‌وه‌ش له‌گه‌ل ئایه‌ته‌که‌ی ژماره (١٩)ی سووره‌تی (ن‌و‌وح) دا که له پ‌ت‌ش‌ترا پ‌ت‌ش‌که‌شم ک‌رد ، ج‌یا‌وازی‌ه‌کی ئه‌وت‌ۆیان نییه، به‌لام له مه‌به‌ستی به‌رامب‌ه‌ر به‌(بساط) چه‌شنه ج‌یا‌وازی‌ه‌کیان تیا ره‌چا‌و ده‌ک‌ری‌ت. ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته:

ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته که (١٢٧)یه‌مین ئه‌م حه‌وت به‌نده و (١٣)یه‌مین تاکی ئه‌م به‌ندی شه‌شه‌مه‌یه به‌پ‌تی ئه‌وه‌نده سه‌رچا‌وه‌یه‌ی که له‌سه‌ری ده‌ستم که‌وت‌و‌ون و ژماره و ش‌و‌ینی ئه‌م تاکه له سه‌رچا‌وه‌کانیدا به‌م ج‌ۆره‌یه:

ئه‌م تاکه له (جم، صا) دا نییه و له (ف) دا (٥١)یه‌مین تاکه و له (ق/٣) دا (٥٤)یه‌مین تاکه و له (جم، ط) دا (٥٧)یه‌مین و له (مک) دا (٥٩)یه‌مین و له (ج، سجا، نم/١) دا (٦٠)یه‌مین و له (با/١) دا (٦١)یه‌مین و له (مع) دا (٦٧)یه‌مین و له (شح، گل/٨) دا (٧١)یه‌مین و له (ص، گل/٥) دا (٧٤)یه‌مین و له (گل/٣) دا (٧٥)یه‌مین و له (ما/١) دا (٧٦)یه‌مین و له (گل/٦) دا (٧٧)یه‌مین تاک و له (عن) دا (٧٩)یه‌مین و له (مس، نع) دا (٨٥)یه‌مین و له (ن) دا (٨٧)یه‌مین و له (ه) دا (٨٨)یه‌مین تاکه.

جیاوازییهکان:

چون، له (نم/۱، با/۱، حم، سجا، مک، ط، ج) دا نووسراوه (شد) که بهواته بوو، به لام وشه‌ی (چون) که بۆ ئیره گونجاوتره و له زۆرتین سهرچاوه‌شدا ههر (چون) نووسراوه. عطاش، له (سجا، نسخه، مک، ط، ج) دا نووسراوه (سخاش) ئهمه‌ش جگه له وه‌ی له (۱۸) سهرچاوه‌دا ههر (عطاش) نووسراوه و، راستتره، ههروه‌ها (عطا) هی خوای گه‌وره و (سه‌خا) هی به‌نده‌یه‌کی وهک (حاته‌م) ه بۆیه له‌سه‌روه‌ه وشه‌ی (عطاش) هکه‌م جیگیر کرد وهک لیکم دایه‌وه دوو واتای (به‌خشنده‌یی) و (تینوویتی) دهدات.

شد، له (نم/۱، با/۱، حم، سجا، مک، ط، ج) دا نووسراوه (چون) به لام بۆ ئیره (شد) هکه گونجاوتره له زۆرتین (سهرچاوه) یشدایه.

گشت، له (سجا - نسخه) دا نووسراوه، گشته، ئهمه‌ش له رووی پێزمانه‌وه گونجاو نییه.

فرش سخای، له (نم/۱، با/۱، سجا) دا نووسراوه (فرش عطا) ئهمه‌ش وهک له پێشه‌وه رام گه‌یاند ناگونجی و واتایه‌کی کورتتره؛ چونکه وشه‌ی (سخا) له‌گه‌ڵ حاته‌مدا پر به‌پرتره نهک (فرش عطا) بۆیه له‌سه‌روه‌ه‌دا به‌شێوه‌ی (فرش سخا) م جیگیر کرد.

فرشی سخا، له (مک، ط، ج) دا (فرش بساط) ئهمه‌ش ناگونجی و هه‌له‌یه و شێواوییه که وشه‌ی (فرش) وه (بساط) هه‌ردوو یهک واتا دهدهن.

واتای گشتی:

ههر که رایه‌خ (بساط) ی سفره و خوان ئاسایی (به‌خشنده‌یی) ی خوای گه‌وره و (بساط) به‌ناردنی قورئانی پیرۆز بۆ پیغه‌مبهری ئیسلام و، (ته‌یکه) ی خۆرشت له‌سه‌ر خواردن له پێشی ئیسلامه‌کاندا راخرا و، یا هه‌رکه پیغه‌مبهری ئیسلام سفره و خوانیکی پر له هه‌ر خواسته‌مه‌نییه‌کی وهک قورئانی پیرۆز و فه‌رموده (حه‌دیته‌کانی) و کرده‌وه‌کانی که له لایه‌ن ئیسلامه‌وه به‌ (سوننه) ناوبراوه و هاوشانی ده‌قه (فه‌رض) ه ئیسلامیه‌کانه (پیغه‌مبهر) ئه‌وانه‌ی وهک خۆراک له سه‌ر شوینی خۆرست خواردن (ته‌یکه) خستنه به‌ر ئیسلامه‌کان ئیتر ئا له و کاته‌وه رایه‌خی ژێر می‌وانه‌کانی حاته‌می طایی به‌خشنده‌ پێچرانه‌وه و، ئه‌و بێچووه حوشرانه‌ی که (حاته‌م) بۆ می‌وانه‌کانی سه‌ر ده‌برین ئه‌مانه‌ی حاته‌م هه‌موویان پێچرانه‌وه؛ چونکه خوانه چاکتره‌که‌ی خوا و پیغه‌مبهر هاتنه ناوه‌وه که ئیتر پێویست به‌وانی حاته‌م نه‌مان.

۱۳۸- چند: چند ژماره، چندیک.

نقشرا: نه‌خشیک، نه‌خشه‌ها، مه‌به‌ست له‌چهن‌دین (وینه، دیمه‌ن، شێوه، شێوه‌کار، نه‌خش، نه‌خش و نیگار) ه.

نهان: شاردراوه، به‌شاردراوه‌یی، په‌نهان، په‌نهانی.

به‌دل دارم: له دلمدا هه‌یه، له هه‌رمدا هه‌یه، وا له بیر و هوش و (خه‌یال) مدا مه‌به‌ست له‌وه‌یه ئه‌و نه‌خشانه په‌نهان (شاردراوه‌ن) له دلمدا.

دارم: هه‌مه، هه‌یتم.

(کوردی) دواى دهرپرینی ئەم مەبەستەى ناوهرۆکی نیو باڵی یەكەمى ئەم تاکە هەلبەستە، چوووتە سەر نیو باڵی دووهمەكەى و، لە وێدا وەك جۆره سكاڵایەك رازى دەررونى خۆى بەم چەشنە دەرپرپووه:

سوختم: سووتام ئەو سووتانەيش لە ئاکامى پەنهانیکردنى ئەو هەموو نەخشەى ناو دلبیەوهى مەبەستە.

صبر عاشقى تاكى: صهبرى عاشقى ههتاكو كهى

تاكى: تاكەى ئەم سەبرى دلدارى، هەتا كەنگى، هەتا كەى، تاكو كەى

لە تاكى (١٣٤) یەمیندا دووبارە یە دەستوری وێژە ناکات.

ئەم تاکە هەلبەستە

ئەم تاکە لەم حەوت بەندە (١٣٨) یەمینە و ئەم تاکە لەم بەندى شەشەمەدا (١٤) یەمینە و شوپینیشى لە سەرچاوهکاندا بەم جۆرە یە:

ئەم تاکە لە (جم، صا) دا نییە و لە (ف) دا (٥٢) یەمین و لە (ق/٣) دا (٥٥) یەمین و لە (حم، ط) دا

(٥٨) یەمین و لە (مک) دا (٦٠) یەمین و لە (ج، سجا، نم/١) دا (٦١) یەمین و لە (با/١) دا

(٦٢) یەمین و لە (مع) دا (٦٨) یەمین و لە (شح، گل/٨) دا (٧٢) یەمین و لە (ص، گل/٥) دا

(٧٥) یەمین و لە (ما/١) دا (٧٧) یەمین و لە (گل/٣) دا (٧٦) یەمین و لە (گل/٦) دا (٧٨) یەمین و

لە (عن) دا (٨٠) یەمین و لە (مس، نع) دا (٨٦) یەمین و لە (ن) دا (٨٨) یەمین و لە (ه) دا

(٨٩) یەمین تاکە.

جیاوازییەکان:

ئەم تاکە هەلبەستە لە ناو سەرچاوهکانیدا بە شێواوى دەخویندریتەوه و پاش و پێشیان تیدا روودەدا، نێوهى دووهمى ئەم تاکە لە (عن) دا لە ناوچوووه.

نەقشرا، لە (گل/٣، گل/٨) دا نووسراوه (نفسرا) = نەفس = دروون كە ئەمەش بە شێوهى (نەفس) و، یا بە شێوهى (نەفس) و اتا نادات كە لە گەل هەلبەستەكەدا بگونجی.

نقشرا، لە (مک، ط، ج) دا نووسراوه (عشقش) = عەشقى ئەو، كە ئەمەش نابێ، چونكە لە نیو باڵی دووهمیشدا دیسانەوه (عاشقى) هاتوووه و لە سەرچاوهکانى تردا پشتگیری ئەم سى سەرچاوهیە نییە.

نقشرا، لە (سجا، نسخه) دا نووسراوه (نقشى) و ئەمەش ناگونجی.

نەهان بەدل دارم، لە (سجا، نسخه، مک، ط، ج) دا نووسراوه (بدل نیهان دارم) ئەمەش ئەشى و پاش و پێشە بەلام زۆر بەهێز نییە.

صبر عاشقى، لە (نم/١، با/١، ف، حم، مک، ط، ج) دا نووسراوه (صبرو عاشقى) و ئەمەش

دەگونجی و چونكە لە (١١) سەرچاوهى تردا واتە دوو سەرچاوه زۆرتر لەم سەرچاوهیانەى ئەم

جیاوازییە، وەك لە سەرەوه، جیگیرم كرد، نووسراون و ئەگەر سەرچاوهکانى ئەم جیاوازییە

زۆرینه بوونایە ئەم جیگیر دەکرد.

واتای گشتی:

سکالا و گازندهی (کوردی) لهم تاکه هه‌لبه‌سته‌یدایه که چه‌ندین وینه‌ی خو‌شه‌ویسته‌که‌ی ئایا به‌راستی و یا به‌خه‌یال گرتووته دلی خو‌ی و ئالوگۆری تیا کردوون، به‌لام هه‌ر خو‌ی به‌(سووتان) ره‌چاو کردوو و ئاخ‌ی له‌ده‌ست (سه‌بر) کردنی عاشقی کردوو، که ئه‌م دوو (بار)ی (سه‌بر) و (عشق) ه‌ له‌گه‌ل یه‌کدا ناگونجین.

۱۳۹- طور از جلوه: کیتی (طوور) له به‌رت‌ه‌وی واته (جیلوه)ی خوابیه‌وه.

ئه‌مه‌ نیشانه‌یه‌ بۆ خواستی هه‌زرتی موسا پیغه‌مبه‌ر -د.خ- له‌ خوای گه‌وره که خو‌ی پیشانی موسا بدات و (خوا)یش به‌(ن ترانی - نامینیت) وه‌لامی دایه‌وه و له‌ ئه‌نجامدا (خوا) یه‌رت‌ه‌وی خو‌ی ئاراسته‌ی ئه‌و کیتوه کرد- وه له به‌ندی یه‌که‌م و سێه‌می پیشتری ئه‌م هه‌وت به‌نده‌دا به‌دریژی و به‌ده‌ست‌نیشان‌کردنی ئایه‌ت و ده‌قه‌کانی ئاینیه‌کانه‌وه ئه‌مه‌م نووسیوه.

من زحال خضوع: من له بارودۆخی (حالی) دهرباری و، خو به‌(بنده‌ی گوپرایه‌ل) زانیه‌وه. حال: زارویه‌کی صۆفیه‌یه‌ی گرنه‌گه و بریتیه‌یه له (بار) و بۆ نیتیه‌یه‌کی تایه‌تی دهررونی و گیانی، که (ده‌رویش) و، یا (مورید) له کاتی (نکر) کردندا ئه‌وه‌نده بیر له خوا و خواناسی و به‌هره‌م‌ه‌ند بوون به‌(په‌رت‌ه‌وی خوایی) ده‌که‌نه‌وه که ئه‌و باره ئه‌ندیشه‌یه‌یه‌یه‌یان به‌سه‌ردا دیت به‌پاده‌یه‌ک ئاگه‌داریه‌یان به‌سه‌ر خوایانه‌وه نامینتی، ئه‌وه‌نده هه‌ست به‌و دهرباری (خوضوع)ه بۆ خوا و پیغه‌مبه‌ر و ده‌قه ئاینیه‌یه‌کان ده‌که‌ن، له رواله‌ت هاتنه‌ جۆش و خرۆشی گیانیه‌دا هۆشیان به‌سه‌ر هه‌موو روشته و به‌ندیواریه‌یه‌کی خواسته‌ چۆکی و شه‌هوانی و خراپکاریه‌یه‌کی ژبانی جیهانیانه‌وه نامینتی و په‌یوه‌ندیان پێیانه‌وه ده‌پچریت وه‌ک له جۆر له هۆش خۆ چوونیکدا ده‌بن. ئه‌م به‌سه‌رهاتانه وه‌ک (سه‌رما بوون) یا (گه‌رما بوون) وه‌هایه‌ گه‌لی جار زوو به‌سه‌ر ده‌چی یان که‌وا زوو به‌سه‌ر ده‌چی. له‌ناو (صۆفی)یه‌کاندا به‌(حال) ناوبراوه.

به‌لام ئه‌گه‌ر هاتو ئه‌و بارودۆخه دهررونی و گیانیه‌یه، زوو نه‌برایه‌وه و درێژه‌ی کیشا ئه‌وا له (زاراوه - مصطلح)ی صۆفیگه‌ریدا به‌(مه‌قام) ناوی ده‌بن که ئه‌مه‌یان په‌یه‌کی بالاتر و له پیشتر و به‌پیشکه‌وتوویی و سه‌رکه‌وتوویی تری داده‌نن له پێبازمه‌که‌یاندان. هه‌روه‌ها، ئه‌و (به‌ره‌)ی صۆفیه‌یه‌یه‌ هه‌ردوو (بار)ه‌که‌ی (حال) و (مه‌قام) به‌ له‌نیوان (بوون) و (نه‌بوون)دای ئه‌زانن و، به‌لایانه‌وه نه‌(بوونی ته‌واوه‌تی)یه و، نه‌(نه‌بوونی یه‌که‌جاره‌کی) به‌شکوو خو‌شی و کامه‌رانیه‌یه‌کی گیانی نزیکتربوونه‌وه‌یه له خوا و، به‌هێزبوونی برۆیه بۆ به‌جیگه‌یاندنی فه‌رمایشته‌کانی خوا، سه‌رۆکایه‌تی پیغه‌مبه‌ری ئیسلام که به‌گه‌وره‌ترین پێباز (طه‌ریقه‌ت)ه که‌یانی ده‌زانن و سه‌رۆکی له‌و له‌خوارتر و له‌ویش له‌خوارتر هه‌تا ده‌گاته سه‌ر ئه‌و (شیخه‌ی) ته‌ریقه‌ته‌که‌ یان که تۆبه‌ی داداون و برۆیان وایه که هه‌ر له‌و شیخه‌یه‌یه‌وه هه‌تا ده‌گاته‌وه سه‌ر پیغه‌مبه‌ر هه‌موویان له (ده‌رویش) و له (مرید) (به‌ ئاگان) و بی ئاگانین له بیر و گوته و، کرداریاندان له‌و کاته‌وه ئه‌و پێگه‌ی طه‌ریقه‌ته‌یان له‌و شیخه‌ وه‌رگرتوو.

له پرووی (دهروون) و زانیاریشهوه ئەم برۆایه جوۆره هاندەرێکی کاریگەرە بۆ کهوتنه سەر رینگە چاکه و دوورکهوتنهوه له خراپه. هەر لهو کاتی (حال) یا (مهقام) هدا جوۆرهها باری ههست به (ناهنگ) یا به (ماته مینی) یا به (کراوهیی - بسط) یا (گیراوی - قبض) دهکهن که به سەر دلێاندا دیت، به پیتی نزیکي یا دووریانهوه له ژیانی جیهانهکی.

ئهو صۆفییانه به لایانهوه وایه که (حال) هکه له خواوه (مهوهیبه) یه و (مهقام) هکه هیش دهسکهوته به پیتی رۆچوون له صۆفیتیدا به رههه م دیت واته (که سب) دهکرت.

ئهم هه موو وشه عه ره بییهی که له م نووسینه مدا له سهر (حال) پدشکه شم کردوون له ناو که وانه دا ئه وانه و وشه گه لی تر، هه موو (زاراوه) ی صۆفییانه ن و له خۆیندنه وه یه کی زۆره وه له سهر (صۆفیکه ر) ی به دهستم هیناون که ئهم پوخته کورته یه م له سهر راگه یاند.

خضوع: خۆبه دهسته وه دان، خۆ به رامدانان، به یدهست بوون، بۆ هیتزیکي (خوایی) توانا و کاریگەر.

خضوع: یش دیسان (زاراوه) یه کی صۆفییانه یه، باریکی ئه ندیشه ییبه به خۆ دانان به ده رباری خوای گه و ره و ده ره بست بوون به، به جیتگه یاندنی فه رمایشته کانی به سه رۆکایه تیی هه ر له خودی (پهغه مبه ر) هوه که به هه ره گه و ره ترین شیخی طه ریه ته که یانی ده زانن، هه تا ده گاته سه ر ئهو شیخه ی که طه ریه ته که ی پی داوون و، تۆبه یان له سه ر ده سته ئه ودا کردووه و خۆ به دۆسته ی هه موو په ی ره ویکاریکی دروستی ئاینی ئیسلامی به گشته ی، و هاو طه ریه ته کانیان ده زانن به تاییه تی. ئهم باری (خضوع) هشیان به لاوه یه کی گرنگی هه ره پدویسته ی صۆفیکه ریبه که یانه که بناغه ی ئهم برۆایه یش یا له (ترساندن) هوه یا له (هیوا باری) یه وه یه، به رامبه ر به و گیانه ئاسمانییانه ی که زووتر خۆیانیان بۆ به ده سته وه داوه و بۆی به یدهست بوون.

(کوردی)، تاکو ئیره ی ئهم نیو بآلی یه که مه ی سه ره وه له دوو جوۆره روالهت داوه که:

روالته ی یه که میان:

له کتوی (طوور) دواوه که باسیم کرد.

روالته ی دووه میان:

له خودی خۆی دواوه له (حالی خضوع) یدا که (نظریه) و برۆای صۆفییانه م له سه ر ئهم دوو روالته راگه یاندووه و (کوردی) چووه ته سه ر نیو بآلی دووه می ئهم تاکه هه لبه سته ی سه ره وه و کاریگه ری و ئه نجامی هه ردوو روالته ته که ی تیا راگه یاندووه که:

آن سیه گشت: ئهو رهش هه لگه را و، رهش بوو، رهنگی رهش داگه را.

آن: ئهو که مه به سته ی له (کتوی طوور) هکه یه.

سیه: رهش مه به سته ی له وه یه که وه که له پدشه وه رام گه یاندووه که کپوه که جیلوه (په رته ی) خوایی به رکه وت و سووتا و بوو به کۆی زووخال و دامرکایه وه و رهش هه لگه را و شاخه که بوو به مادده یه که که به کوردی (کل) و به فارسی (سرمه) به عه ره بی (کحل) ی پی دهوتری.

ئەم پستەیی سەرەتای نیو بآلی دووهمە بەرامبەر بە پستەیی سەرەتای نیو بآلی یەكەم. من بڕنگ بی منیش بەرەنگی بەهێ کە (زەردە).
 وەك پەشیی كۆپەكە لەو پەرتەو بەركەوتنەو بوو (زەردی) ی وەك رەنگی بەهێكە. (كوردی) ییش لەو (حالی خوزوع) هوه پوووی داوه كه له پێشەو تا رادەپەك بەدریژی له (حال) و له (خوزوع) دوام.
 (كوردی) لەم تاكە هەلبەستەدا، خۆی بە رەنگ زەرد و زەبوون و، هەلقراوی داناوو كه له تاكە هەلبەستی پێشوویدا لەو سووتان و بەئاگری عەشقی خۆی راگەیانوو.

جوانکاری:

(كوردی) لە نیووی یەكەمی ئەم تاكەدا دوو جۆرە پڕۆلەتی (كۆپوی طور)، لە ناو پەرتەوی خواییدا رەش هەلگەراوه و، ئەمجا باری (حالی خوزوع) هەكە خۆی له خواناسیی ناخەووی كه وەك بەهێ رەنگی زەرد كێوو، راگەیانوو. له پوووی جوانکاری و پێشەو ئەم تاكەو ئەبێن لە هەردوو نیو بآلەكەدا لەم تاكە هەلبەستەیی سەرەویدا دوو جۆر (بار) یا (پڕۆلەتی) ی پێشان داوه، كه باری كۆپوی طور له سەرەتای نیو بآلی یەكەمدا، بەرامبەری كێوو بە پڕۆلەتی سەرەتای نیو بآلی دووهم و هەروەها باری كۆتایی نیو بآلی یەكەمی بەرامبەر كێوو بە پڕۆلەتی كۆتایی نیو بآلی دووهم بەرێز، كه ئەمەیش له (زاراوه) ی و پێزە كۆندا بە (لەف و نەشری مورەتتەب) ناوبراوه و توانایی و لێهاتوویی و وەستایەتی شاعیر پێشان دەدات وەك لەم تاكە هەلبەستەیی سەرەویدا.

ئەم تاكە لەم جەوت بەندەدا (١٣٩) یەمین و لەم بەندی شەشەمەدا (١٥) یەمین و ژمارەیی ئەم تاكەش له هەر سەرچاوهیەكیدا بەم جۆرەیه:

ئەم تاكە له (با/١، ج، جم، حم، سجا، صا، ط، ف، ق/٣، مك، نم/١) دا نییه و له (مع) دا (٦٩) یەمین و له (شح، گل/٨) دا (٧٣) یەمین و له (ص، گل) دا (٧٦) یەمین و له (گل/٣) دا (٧٧) یەمین و له (ما/١) دا (٧٨) یەمین و له (ن) دا (٨٩) یەمین و له (ه) دا (٩٠) یەمین تاكە و تەواوکاری تاکی پێشوو له واتای ناوهرۆكدا.

جیاوازی ناوهرۆکی ئەم تاكە له سەرچاوهكانیدا نییه و له هەموویاندا چونیەكە.

واتای گشتی:

وەك تەواوکردنی واتای تاکی پێشوو (كوردی) لەم تاكەدا، باری خۆی و باری (كۆپوی طور) بەنموونەیی بەهرەمەندی بەئاكامی بوونی خوا و خواناسی دەستنیشان كێوو، كه كۆپوی (طور) هەكە، له تین و تاوی بوونی پەرتەوی خواییهوه كه بەر ئەو كۆپو كەوتوو سووتاوه و رەش هەلگەراوه و بەرامبەر بەویشەو له بەهرەیی خواناسی و گەیشتنە باری (حال) و (خوزوع) هوه. رەنگی ئەمیش (كوردی) وەك رەنگی بەهێ زەرد هەلگەراوه له ترسی سزا له خواوه له خەریك بوون بەخواناسی و (نكر) هوه رەنگەكەیی زەرد بووه. ئەم تاكە هەلبەستەیش له تاكەكانی ئایندەدا هەر درێژەیی هەیه له هاوتاییدا هەتا كۆتایی ئەم بەندی شەشەمە.

۱۴- لیک: به لآم، وهیا، دیسانهوه، ههروهه ..

امید لطف: هیوای نهوازش (دلسۆزی) - مهبهست له (هیواباری) بهچاودیری خوای میهرهبانه، ئەمەیش نیشانهیه بۆ (حهوت ئایهتی قورئانی پیرۆز) که ئایهتی ژماره (۱۰۳) له سوورتهی (الانعام) و ئایهتی ژماره (۱۰۰) له سوورتهی (یوسف) و، ئایهتی ژماره (۶۳) له سوورتهی (الحج) وه ئایهتی ژماره (۱۶) له سوورتهی (لقمان) و ئایهتی ژماره (۱۹) له سوورتهی (الشوری) و، ئایهتی ژماره (۱۴) له سوورتهی (الملک) و ئایهتی ژماره (۳۴) له سوورتهی (الاحزاب) که له ههموویاندا (دوو) وشهیی (لطیف و خبیر) هاتوون، بهواتا: (میهرهبانی، نهوازشکار و پسپۆری ناگهدار)، راگهیهنراون.

وا گفتند: کراوه (وا) یان گوت.

وا: کراوه، والام، (بهراشکاوئی)، (نهپچراوه)، (ناشکراییی)،...

گفتند: گوتیان، وتیان، فهرموویان.

(کوردی) مهبهستی له (پینج) وشهیهی نیو بآلی ئەم تاکه ههلبهستهی سهروهه ئەوه بووه که: به لآم له بهرامبهر (رستهی) (نومیدی لوظف) ی پیغهمبهری ئیسلامدا، شارهزایان وشهیی (وا) واتا (والا، کراوه، بی نهینی، بهناشکراییی، روونکراوهیی، کراوهیی، راشکاویتی، نهپچراوهیی بهژیر لیوهوه نهکردن، پشتگوئی نهخستن) یان، فهرمووه و، (وا) بهواته (فتهج) سهرکهوتنه وا: ههروهه ئەم وشهیی (وا) یه واتای (ئاوهها)، (واواوی) (بهم جوژه) ... یش دهدات که ههموو ئەم واتایانهی وشهیی (وا) یه لهگهڵ مهبهست و ناوهرکی ئەم تاکه ههلبهسته دهگونجین. (کوردی) خوئی واتای تیکرای وشهکانی نیو بآلی یهکهمی ئەم تاکه ههلبهستهی بهشادمانییهوه لهم نیو بآلی دوومهیدا بهراشکاوئی پیتشکهش کردوووه که فهرموویهتی:

(رحمت هردو عالم است هی هی) واته: بههیوا بوون بهچاودیری و نهوازشی ئەو پیغهمبهره بهم جوژه والاییه، کوتراوه که خودی ئەو پیغهمبهره مایهیی رحمهتی = میهرهبانی و دلسۆزی:

ههردوو: (جیهان) ه و ئەم ههردوو جیهانهی ئیره مهبهست لهم ژبانی جیهانی و لهو جیهانهی له دوای پۆژی ههستان (قیامهت) ه و ژبانی ناو دۆزهخ بهرامبهر بهخرایی کهسان و ژبانی ناو بههشت بهرامبهر بهچاکی کهسان.

(کوردی) لهم پیرۆزییهی ئەو پیغهمبهرهوه که مایهیی رحمهتی ههردوو جیهانه و له خویشیانداندا کهوا (کوردی) خوئی (موسلمان) و له پهیرهوکارانی ئەو پیغهمبهره بووه، بۆیه بهههموو شادمانییهوه بانگی (ههیی ههیی) لئ ههستاوه له کاتی زۆر کامهرانی و بهختیاری و خویشیدا ئەم (ههیی ههیی) و ئەم بانگی خویشییه ههلهدری، دهستنیشانکردنی ئایهتی ژماره (۱۰۷) سوورتهی (الانبیاء) له قورئانی پیرۆزدا که خوای بهخشنده و میهرهبان فهرموویهتی:

«وما أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ».

واته (ئەیی پیغهمبهری ئیسلام ئیمه تۆمان نه ناردوووه بۆ سهه مرۆف بۆ رههبری و پینومایی

کردنیان مه‌گهر له‌وهوه بووه که ئه‌و په‌رحمه‌تی هه‌ردوو جیهانه‌که‌یت).

که (په‌رحمه‌ت) یش پیرۆزی به‌هه‌وه‌رکردنی خه‌لکه به‌چاکه. که خوای میهره‌بان له پتر له ده نایه‌تی قورنایی پیرۆزدا هه‌مان بیر و ناوه‌رۆکی ئه‌م نایه‌ته‌ی تیا راگه‌یانراوه، ئه‌مه‌ش چه‌شنه جه‌خت له‌سه‌ر کردنیکه بۆ هه‌رچی زۆتر جیگیرکردنی ئه‌و (په‌رحمه‌تیت) ی پێغه‌مبه‌ره، ئه‌گه‌ر له رووی زانیاری و (نا نایینی) یشه‌وه له ژیانی ئه‌و پێغه‌مبه‌ره و کردار و گوفتاره‌کانی بکوڵینه‌وه ده‌گه‌ینه ئه‌و ئه‌نجامه‌ی که ئه‌و که‌سیتیه گرنکه به‌راستی (په‌رحمه‌ت) بووه له جیهاندا بۆ هه‌موو مرۆف و، مرۆفی ئاراسته‌ی هه‌رچی زووتر چاکه بووه، کردوویه‌تی. ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌یش یه‌کیکه له تاکه به‌هێزترین به‌لگه‌یییه‌کانی ئه‌م حه‌وت به‌نده که به‌راشکاوای و یه‌کسه‌ر بۆ پێغه‌مبه‌ری ئیسلام که (مه‌مه‌د) بووه دای ناوه نه‌ک بۆ (عه‌لی) یا (به‌هانۆللا) چونکه ئه‌م دوانه که‌سیان به‌ (رحمة للعالمین) نه‌ناسراون و ئه‌م نازناوه‌یان پێ نه‌دراوه نه‌له لایه‌ن خوا نه‌له لایه‌ن که‌سانه‌وه و به‌ته‌واوه‌تی له رواله‌ته یشیا نیه‌بووه. ئه‌م تاکه بۆ ئه‌م حه‌وت به‌نده (١٤٠) یه‌مین و بۆ ئه‌م به‌ندی شه‌شه‌مه (١٦) یه‌مین و شوینی ئه‌م تاکه له سه‌رچاوه‌کانیدا به‌م جوړه‌یه:

ئه‌م تاکه له (با/١، ج، جم، حم، سجا، صا، ط، ف، ق/٣، مک، نم/١) دا نییه و له (مع) دا (٧٠) یه‌مین تاکه و له (شح، گل/٨) دا (٧٤) یه‌مین و له (ص، گل/٥) دا (٧٧) یه‌مین و له (گل/٣) دا (٧٨) یه‌مین و له (ما/١) دا (٧٩) یه‌مین و له (گل/٦) دا (٨٠) یه‌مین و له (عن) دا (٨٢) یه‌مین و له (مس، نع) دا (٨٨) یه‌مین و له (ن) دا (٩٠) هه‌مین و له (ه) دا (٩١) یه‌مین تاکه. ئه‌م تاکه هه‌لبه‌سته له ناوه‌رۆکدا وه‌ک ته‌واوکاری تاکه هه‌لبه‌ستی پێشوو وه‌هایه و هه‌روه‌ها تاکه‌کانی ئاینده‌یش تا کۆتایی ئه‌م به‌ندی شه‌شه‌مه هه‌موو درێژه پێدانی ئه‌م تاکه‌ی سه‌ره‌وه‌ن و، له هه‌موو سه‌رچاوه‌کانیشدا ناوه‌رۆکیان چونه‌که و جیاوازییان له نێواندا نییه.

واتای گشتی:

به‌رامبه‌ر به‌بوونی هیوا به‌نه‌وازشی پێغه‌مبه‌ری ئیسلام به‌راشکاوای راگه‌یانراوه که‌وا هه‌رخۆی (رحمه للعالمین) بووه له خۆشی ئه‌م راگه‌یانده‌وه (کوردی) بانگی خۆشی و کامه‌رانیی خۆی به‌ (هه‌ی هه‌ی) هه‌لداوه و له تاکه هه‌لبه‌ستی ئاینده‌شدا روونتری ده‌کاته‌وه. ١٤١- کف زنان: چه‌پله ریزان، چه‌پله لیدان (کوردی) دوا به‌دوای بانگی (هه‌ی هه‌ی) هه‌لداوه خۆشی و، به‌ختیاریه‌که‌ی، تاکه هه‌لبه‌ستی پێشوو، ئه‌وا لێردها به‌ده‌م ئه‌و (هه‌ی هه‌ی) کردنه‌وه‌وه ده‌نگی له چه‌پله کوتان داوه و، نه‌ک ئه‌وه و به‌شکو: رقص کن: ره‌قص بکه، هه‌لپه‌ره، سوور بده، سه‌ما بکه، له‌گه‌ل چه‌پله ریزانه‌که‌دا به‌وه‌نده‌یشه نه‌وه‌ستاوه که خواستی:

مقام بخوان: واته مه‌قام بچره‌ی ده‌ربیره‌وه. ئه‌مجا وشه‌کانی ئه‌م نیو باڵی یه‌که‌می ئه‌م تاکی سه‌ره‌وه به‌م جوړه‌یه:
کف زنان: به‌چه‌پله‌لیدان.

رقص: هه‌لپه‌رین، سووردان، سه‌ماکردن به‌خۆشییه‌وه.
 کن: بکه مه‌به‌ستی له کردنی (ره‌قص) هه‌که‌یه.
 مقام، چه‌شنیکه له گۆرانی گوتن، به‌لام مه‌قام ده‌ستووری مؤسیقیی تایبه‌تی قوولتر و ریکوپیکتري هه‌یه له گۆرانی.
 بخوان: بخوینه- مه‌به‌ست له خویندنه‌وه‌ی نامه و نامیلکه و په‌راوی نییه، به‌شکو مه‌به‌ست له چرپینی (مه‌قام) هه‌که‌یه و، ئەم وشه‌ی بخوینه ته‌نانه‌ت بۆ چرپینی (بلبل) و (په‌له‌وه‌ر) ی تریش هه‌ر خویندن به‌کار هاتوه.
 تا ئیره لیکدانه‌وه‌ی وشه‌گه‌لی نیو بالی یه‌که‌می ئەم هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه بوو، له خۆشی ئەمیشه‌وه ئەوه‌تا له نیو بالی دووه‌می ئەم تاکه‌دا ده‌نگ له‌وه‌مووه به‌(په‌په‌ره) ده‌کات بۆ بۆنه‌یه‌کی ئایینی که تیا‌یا فرموویه‌تی:
 خیز: په‌په‌ره و، هه‌سته و، په‌په‌ره، کاتی دانیشتن نییه، ده‌می ئاهه‌نگگیران و به‌زمی خۆشی به‌پاکردنه‌ چو‌نکه:

مژده فرمود: مژده‌ی فرموو، مژده‌ی دا، مژده‌ی گه‌یاند.
 مژده: له رووی فره‌ه‌نگیه‌وه به‌واته، هه‌والی خۆشی، مه‌به‌ست له راگه‌یاندنی هه‌والیکی زۆر خۆشه که مایه‌ی شادمانی بێت و ئەوی هه‌واله‌که‌شی ده‌گه‌یه‌نیت شایانی (مژدانه) واته به‌خشیش پێدانه، له پاداشتی ئەو خۆشی گه‌یاندنه‌یدا.

مژده: له رووی که‌له‌پووری ئاینیه‌وه ناوی په‌راوییه پیرۆزه‌که‌ی ئایینی (فه‌له‌یه‌تی) ی (ئینجیلی) ی چه‌زهرتی عیسا پێغه‌مبهره که له لایه‌ن چوار که‌سی فه‌له‌ی (پاکترین) و (شاره‌زاترین) مه‌سیحیه‌وه که به‌رێزان (مه‌تتا) و (یووحه‌ننا) و (لوقا) و (مه‌رقص) بوون و هه‌ریه‌که‌یان هه‌رچی به‌دُنیا‌یییه‌وه له ده‌می خودی (عیسا پێغه‌مبهر - د.خ-) وه بیسترایی و لێ وه‌رگێردا بێت زۆر به‌ده‌ست و دلی پاکه‌وه به‌ساغی و زۆر به‌ئهمانه‌ته‌وه نووسیه‌ویانه هه‌ر له‌وه ساوه تا ئێسته به‌هه‌موو (فه‌له) کانی جیهان ئەو چوار به‌شه (ئینجیل) هه‌یان پاراستوه و، ده‌قی نووسینه‌کانی ئەو چوار فه‌له پیاوچاکه پاراستوویانه و من چه‌ندین نوسخه‌ی هه‌ره کۆنیم له په‌راویخانه ئاوه‌دانه‌که‌ی (قاتیکان) ی شاری (رۆما) ی پایته‌ختی ئیتالیا دا له سالی هه‌فتاکانی چه‌رخێ پێشوو دا پێ زانیوه و، له‌مه‌و پێشی ئەو په‌راوییه‌شدا جارانی تر له (ئینجیل) واته (مژده) دواوم و له‌م هه‌وت به‌نده‌یشدا (کوردی) جاری تر ناوی بردوه.

فرمود: فرمووی، گوتی و مه‌به‌ستی له‌وه‌یه (مژده‌ی دا). (کوردی) دوا به‌دوای ئەو (فرمووده = مژده‌ی داوه) یه مژده‌ده‌ره‌که‌ی راگه‌یاندوه که (چه‌زهرتی عیسا پێغه‌مبهر - د.خ-) ی مه‌به‌ست بووه له‌بهر هاتنی ئەم ناوی (عیسا) یه بوو که وشه‌ی (مژده) که‌م به‌(ئینجیلی) په‌راوی پیرۆزی (مه‌سیحی) یه‌کانیش لێک دایه‌وه.

عیسای: (عیسایه‌ی) له‌م راگه‌یاندنه‌دا (ناوی):
 (عیسا) یه‌که‌یان ئاشکرایه که دواترینی هه‌موو پێغه‌مبهرانه جگه له پێغه‌مبهری ئیسلام و له‌م

په پراوییه‌دا زۆریم له‌سه‌ر نووسیوه و بۆیه لێره‌دا له‌مهنده پتری له‌سه‌ر نارۆم.
 پی - ئەم وشه‌یه که له‌مه‌ویش به‌دریژی له‌چهند تاکه هه‌لبه‌ستیکه تری ئەم به‌ندی شه‌شه‌مه‌دا
 له‌سه‌ریم نووسیوه و له‌گه‌ڵ ئەوه‌شدا چهند واتایه‌کی تری وشه‌ی (پی) لێره‌دا دیاری ده‌کهم که
 بۆ ئەم شوێنه ده‌گونجین وه‌ک:

پی: پی (پا = قاچ) هی ئەو، بۆ ئەو، ئەرای، ژبۆ، شوین پی ئەو، که (عیسا) یه‌که بووه،
 شوینه‌وار (ی عیسا یه‌سووع) نیشانه، هه‌روه‌ها (پی) به‌واته (ته‌لی تار) که (تار) ئامیڕیکه
 مۆسیقییه که (ژی)یش ده‌گرێته‌وه، جگه له واتاگه‌لی هه‌ست = (ده‌رک = ئیدراک)، پیرۆز،
 موعجیزه و... که ئەمانه هه‌رکامیکیان به‌جیاوان له‌م تاکه هه‌لبه‌سته‌دا واتای گونجاوی خۆیان
 ده‌ده‌ن و ئەمه‌ش وردی و قوولیی (کوردی) ده‌گه‌یه‌نێ له‌ زمانه‌وانیدا که له‌چهندین شوینی تری
 ئەم په‌راوییه‌دا له‌م جۆره وشه فره واتایانه‌ی له هه‌لبه‌سه‌ته‌کانیدا راگه‌یان‌دوون.

(کوردی) له‌م (مژده‌ی عیسا) یه‌دا نیشانه‌ی بۆ پیشبینییه‌که‌ی (حه‌زرتی عیسا - د.خ-) کردووه
 که ئەم پیغه‌مبه‌ر هاتنه‌وه‌ی جارێکی تری به‌پیغه‌مبه‌ریتی کردووه بۆ هینانه‌وه‌ی گومرپایان بۆ
 سه‌ر رێگه‌ی راستی خواناسی و په‌رستنی و په‌یره‌وی کردنی فه‌رمووده‌کانی خوا که له‌ نایه‌تی
 ژماره (٦) ی سووره‌تی (الصف) ی قورئانی پیرۆزدا فه‌رموویه‌تی:

«وَمُبَشِّرًا بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي إِسْمُهُ أَحْمَدُ»

واته «وه مژده‌ ده‌رم به‌ده‌رکه‌وتنی پیغه‌مبه‌رێک که له‌ دوا‌ی خۆمه‌وه دیت و ناوی ئەحمه‌ده».
 ئاشکرایشه که (ئه‌حمه‌د) و (مه‌مه‌د) هه‌ردوو ناوی پیغه‌مبه‌ری ئیسلامن و جگه له‌چهندین
 پیشبینی پیغه‌مبه‌رانی تری له‌م بابته به‌م یا به‌و شیوه‌ی تایبه‌تی خۆیان که هه‌موو ئەم
 واتایه‌ی سه‌روه‌ه ده‌ده‌ن وه‌ک له‌ لایه‌ن (داوود، ئەشمیا، دانیال، زه‌که‌ریا و... هتد - د.خ-) جگه
 له‌ پیشبینییه‌که‌ی زه‌رده‌شت پیغه‌مبه‌ر که له‌ پیشتره زۆر به‌دریژی لێی دوام له‌ باره‌ی
 په‌یابوونی (عیسا) و (مه‌مه‌د) یه‌سه‌وه دروودی خوایان لێ بیت، و سه‌ره‌رای پیشبینی کردنی
 چهندین که‌سانی تری وه‌ک (قه‌شه بوچه‌یرا) و (وه‌ره‌قه‌ی کوری نه‌وفه‌ل) ی خالی (خاتوو
 خه‌دیجه) ی یه‌که‌م خیزانی مه‌مه‌د و (که‌عب کوری لونه‌ی) ی باپیره‌ گه‌وره‌ی خودی (مه‌مه‌د)
 و (سه‌لمانی پاک) ی پیاوچاکی کورد و، کئی و کئی و... هتد که مژده و پیشبینی ده‌رکه‌وتنی
 ئەم پیغه‌مبه‌ری ئیسلامه‌یان راگه‌یان‌دووه و (کوردی) له‌و مژده‌یه‌وه‌یه که بانگه (هه‌ی
 هه‌ی) یه‌که‌ی خۆی هه‌لداوه و خواستی چه‌پله‌ریزان و سووردان و سه‌ماکردن و مه‌قام و گۆرانی
 و سه‌روود چرینی کردووه و له‌ خۆشییانه‌دا که وه‌ک ئاماده‌کارییه‌ک بۆ دووباره‌کردنه‌وه‌ی
 دووتاکه (فارسی) و (عه‌ره‌بی) یه‌که‌ی خۆی که‌وا کۆتایی هه‌ریه‌کێ له‌ به‌نده‌کانی ئەم حه‌وت
 به‌نده‌وه دوو پاته ده‌کرێته‌وه.

ئهم تاکه هه‌لبه‌سته:

ئهم تاکه هه‌لبه‌سته له‌م حه‌وت به‌نده‌دا (١٤١) یه‌مین و (١٧) یه‌مین تاکه‌ی ئەم به‌ندی شه‌شه‌مه‌یه و
 ژماره‌ی هه‌ریه‌کێ له‌ تاکه‌کانی ئەم هه‌لبه‌سته له‌ هه‌ر سه‌رچاوه‌یه‌که‌دا به‌م جۆره‌ی دوا‌ییه‌:

ئەم تاكە ھەلبەستە لە سەرچاوەكانی: (با/۱، ج، جم، حم، سجا، ص، صا، ف، ق/۳، مك، نم/۱) دا نییە و لە (مع) دا (۷۱) یەمین و لە (شح، گل/۸) دا (۷۵) یەمین و لە (ص، گل/۵) دا (۷۸) یەمین و لە (گل/۳) دا (۷۹) ھەمین و لە (ما/۱) دا (۸۰) یەمین و لە (گل/۶) دا (۸۱) یەمین و لە (عن) دا (۸۲) یەمین و لە (مس، نع) دا (۸۹) ھەمین و لە (ن) دا (۹۱) یەمین و لە (ھ) دا (۹۲) یەمین تاكە و، لە ڕووی ناوەرۆكەووە لە ھەموو سەرچاوەكانیدا چونیکە و جیاوازییان لە نێواندا نییە.

ھەلسەنگاندن:

ئەم تاكە ھەلبەستە بەلگەیهکی زۆر بەھیزە كە ئەم ھەوت بەندە بەتایبەتی بۆ پێغەمبەری ئیسلام دانراوە، وەك ھەزرەتی عیسا مژدەیی ھاتنی داوہ و كەواتە بۆ (عەلی) یا (بەھائۆللا) دانەراوہ و عیسا پێغەمبەر ناوی (عەلی) یا (بەھائۆللا) ی نەبردووە و ئەوانی تریش كە پێشبینیان كردووە ناوی ئەو دووانەیان نەھێناوە.

ئالۆگۆز لە نووسیندا:

كۆتایی نیوہی یەكەمی تاکی یەكەمی بەندی (یەكەم) لەو ھەوت بەندە كە (مەوسمی دەی) یە لەوێدا بەھەلەئەم (عیسا پەی) یە نووسراو، كە راستم كردووە بەھۆی سەرچاوەی بەھیز و باوہ پێتكراری زۆرەوہ.

واتای گشتی:

دوا بەدوای تاکی پێشوو لێردا (كوردی) خواستی چەپلەپێزان و سەماكردن و سووردان و مەقام چرینی كردووە كە جۆرە گۆرانییەكە و دیارە (سروود ئاسایی) ی مەبەست بوو، چونكە ھەزرەتی عیسا مژدەیی ھاتنی پێغەمبەری ئیسلامی داوہ.

۱۴۲- كوردی لە كۆری ئاھەنگە خۆشەكەیی مژدەدانی (ھەزرەتی عیسا -د.خ-) دا بەھاتنی پێغەمبەری ئیسلام -د.خ- بەگەراوندنەوہی خودی عیسا... كەوا لە چەپلەپێزان و سەماكردن و سووردان و مەقام چریندا بوون وەك لە تاکی پێشوودا فەرموووەتی، ئەوا لێردا رای گەیاندووە كە: نى عجب: عەجایب نییە.

نى: ئە، نییە.

عجب: سەرسامی، مایەیی سەرلێسوورمان نییە كەوا

مست دست اوھستم: واتە مەستم لە بادەیی دەستی ئەووەو كە پێغەمبەری ئیسلام -د.خ- یە بەلام بۆ چ؟ چونكە لەو كۆر و خۆشیی ئاھەنگە خۆشەدا كە:

ساقی او: ئەو كە، بادەكە ئەوا (ساقی) مەیدەر ھەر ئەو خۆشەویستەییە،

ساز ازو: ساز و ئاوازی مۆسیقە و گۆرانی لەووەو كە خۆشەویستەكەییە.

زخود را می: بادە (مەیی) ھەكەیش ھەر لە خودی خۆیەو كە دیسان ھەمان خۆشەویستە.

ئەوہی كە لەسەر یەك بەیەكی وشەكانی ناو ئەم تاكە ھەلبەستە لێكم داوہتەوہ، لێكدانەوہیەكی فەرھەنگی بوو. بەلام كە (كوردی) وەك صۆفییەك لە دانانی ئەم ھەوت بەندەدا ھاتووەتە جۆش

و خرۆشهوه. پێویسته که ئاوپێکیش له م باری (صۆفیگه‌رییه) بدهمهوه له م لیکدانه‌وه‌یه‌مدا که به‌پیتی ره‌وشتی صۆفیانه و (فه‌لسه‌فه) یا (به‌رنامه‌ی رێبازی صۆفیگه‌ری) ده‌توانم وای دابنیم که (کوردی) خۆی له (پایه) یا (بارودۆخی مه‌قام)ی صۆفیگه‌ریدا، دیوه‌ته‌وه، که گه‌یه‌وته دانانی ئەم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه که ئەوه‌تا له نه‌بوو ئاهه‌نگیکی یه‌کجار خۆشی ئه‌وتۆی به‌(هزر)ی خۆی راگه‌یاندوووه که هه‌رچی پێویست بێ بۆ هه‌ره خۆشته‌ترین ئاهه‌نگ، هه‌مووی له و ئاهه‌نگه‌یدا ره‌خساندوووه و خۆی یه‌کسه‌ر له باده‌ی ده‌ستی خۆشه‌ویسته‌که‌ی به‌مه‌ستترین زانیوه که به‌هه‌موو برۆایه‌که‌وه که (باده‌ده‌ر) (سازو ئاواز رێکخه‌ر) و ته‌نانه‌ت خودی (باده‌)که‌یش هه‌ر له هه‌مان خۆشه‌ویسته‌وه بووه، که ئه‌و (خۆی)یا ئه‌و خۆشه‌ویسته‌ مه‌به‌ست له خوای گه‌وره و باده‌ده‌ر واته فه‌رمانده‌ر بووه له ئایه‌ته‌کانی قورئانی پیرۆزدا و هه‌ر ئه‌و بۆ برۆاه‌یتنان ئه‌و ژیانه به‌هره‌مه‌ندی پیره‌وی کاری ئه‌و ئایه‌تانه‌ی وه‌ک ساز و ئاوازی ئه‌و به‌هره‌ورییه ره‌خساندوووه و گه‌یه‌وته ئه‌و راده‌یه‌ی که صۆفیگه‌ران (قسه‌ بزرکاندن)ی خۆیان به‌(شطحیات) ناوبردوووه، (کوردی)یش که‌وتووته (شطحیات) ده‌ربیرین که ته‌نانه‌ت ئه‌و خوایه یا ئه‌و فه‌رمایشه‌ی خوا که قورئانه به‌خودی (باده - مه‌ی)یه‌که‌ی دیاری کردوووه، له لایه‌کی تری ئه‌و خۆشه‌ویسته ده‌توانرێ به‌په‌یغه‌مه‌یه‌ری ئیسلام و راگه‌یاندن قورئان و فه‌رموده‌کانی خۆی کرده‌وه (سوننه‌ت)ه‌کانی به‌ باده و ئیسلامه‌کان وه‌ک خۆی (خودی کوردی) سه‌رخۆشی ئه‌و ده‌قه ئاینیانه زانیوه و ساز و ئاوازی خۆشی گیانی، گوێی برۆای زرنگاندوووته‌وه.

ئهم تاکه هه‌لبه‌سته:

ئهم تاکه هه‌لبه‌سته له‌م هه‌وت به‌نده‌دا (١٤٢)یه‌مینه و بۆ ئهم به‌ندی شه‌شه‌مه (١٨)یه‌مینه و ژماره‌ی له سه‌رچاوه‌کاندا به‌م چه‌شنه‌یه:

ئهم تاکه هه‌لبه‌سته له سه‌رچاوه‌کانی (با/١، ج، جم، حم، سجا، صا، ط، ف، ق/٣، مک، نم/١)دا نیه و له (مع)دا (٧٢)یه‌مین تاکه و له (شح، گل/٨)دا (٧٦)یه‌مین و له (ص، گل/٥)دا (٧٩)یه‌مین و له (گل/٣)دا (٨٠)یه‌مین و له (کل/٦)دا (٨٢)یه‌مین و له (ما/١)دا (٨١)یه‌مین و له (عن)دا (٨٤)یه‌مین و له (مس، نع)دا (٩٠)یه‌مین و له (ن)دا (٩٢)یه‌مین و له (ه)دا (٩٣)یه‌مین تاکه.

جیاوازیه‌کان:

مست، له شح، گل/٥، مع دا نووسراوه من که مست.
 او هستم، له (شح، گل/٥، مع)دا نووسراوه: اویاشم.
 ساقی او، له (شح، گل/٥، مع)دا نووسراوه ساقی خود.
 سازازو، له (شح، گل/٥، مع)دا نووسراوه سازو اواز خود.
 زخود را می، له (شح، گل/٥، مع)دا نووسراوه: خودمی.
 به‌لام له سه‌رچاوه‌ی (مس)دا له‌سه‌ر ئهم تاکه هه‌لبه‌سته‌ی سه‌ره‌وه ئهم په‌راویزه فارسییه روونکه‌ره‌ویه په‌سند و وێژه‌یییه‌ی دوا‌یی نووسراوه که هه‌موو جیاوازیه‌کانی سه‌ره‌وه‌شی

گرتووه ته خو و (شی)ی کردوونه ته وه که:

«در نسخه‌ئی که اول امر بصورت آتی این بیت را بست اوردم موضع گمانم گشت:

نی عجب من که مست دست او باشم

ساقی خود، ساز و آواز خود، خودمی.

اما خوشبختانه بهمت (مستعد) و ادب دوست عزیزم ملا عبدالغفور الانی نسخه دیگر اتی را یافتم که درستش می یابم:

نی عجب مست دست او هستم

ساقی او، ساز از و زخودرامی

زیرا در (نسخه اول) کلمه (او باش) میتوان بصیغه (او باش) خواند که بمعنی (مرد فرومایه و بی تربیت و پست) است و شایسته شاعری غرای چون کردی نیست و کلمه (مست) با (دست و مست)، و (او) با (ازو) هماهنگند، زیاده از ناموزونی نسخه اول).
واته:

(له) نسخه‌یه‌دا که له سهره‌تاوه بهم شیوه‌یه‌ی دواپی به‌دهستم هیئا، بوو به‌مایه‌ی گومان لی کردنیم:

(نی عجب من که مست دست او باشم،

ساقی خود، ساز و آواز خود، خود می)

به‌لام خو‌شبه‌ختانه به‌کوششی به‌کی له قوتابییه‌کانم که له پله‌ی موسته‌عیدیدایه و، ویزه‌دوسته (مه‌لا عه‌بدولغه‌فووری ئالانی) خو‌شه‌ویستم، نسخه‌یه‌کی تری دواپی پی گیشتم، که من به‌دروستی تی ده‌گه‌م:

(نی عجب مست دست او هستم،

ساقی او، ساز ازو، زخودرامی)

که له (نسخه‌ی یه‌که‌م) دا (او باش) به‌شیوه‌ی (ئه‌و باش) بخویندریته‌وه، که به‌واتا: (پیاوی بی مایه و ناکه‌س و بی په‌روه‌ده و پست و به‌دسروشت) ه و ئه‌ویش شایانی که له شاعیریکی وهک (کوردی) نییه و هه‌روه‌ها وشه‌ی (هه‌ست)ی نسخه‌ی دووهم له‌گه‌ل (مست) و (دست) و وشه‌ی (او) له‌گه‌ل (ازو) هاونا‌ه‌نگن و سهره‌رای له‌نگی کیشی نسخه‌ی یه‌که‌م).

جوانکاری:

وهک له‌م تاکه‌ی سهره‌وه‌دا و پروونکردنه‌وه‌که‌ی ئه‌م په‌راویزه فارسییه‌دا دهرکه‌وت که (کوردی) جیناس ئارایی له وشه‌ی (مست و دست و هست) دا وه، وشه‌ی (او) وه (ازو) دا کردووه که له دستووری ویزه‌ی کوئدا په‌سند بووه.

واتای گشتی:

مایه‌ی لی سهرسام بوون نییه که مه‌به‌ستی باده‌ی دهستی ئوم و هر ئه‌ویش خو‌ی باده‌ده‌ر و

خۆی ساز و ئاوازی ئاههنگی ئەو مەستییه و ئەو مەیهی خوار دوومهتەوه و دەیخۆمهوه و له خودی ئەو خۆشهویسته مەوهیه .

۱۴۳- ای خوشا: ئەی خۆش بۆ... ئەی خۆش له... ئەی بهو خۆشی (شادی)یهوه.

وقت: کات، دەم، سات، گاف و لێرهدا مەبهست خواستنی خۆشییه بۆ ئەو کاتهی وهک: (خۆشی بهو کاتهی که). ئەو سایهیی، ئەو سەردەمهیی.

آنکه حاصل کرد: ئەوهی که گه‌پشت، ئەوهی به‌دهست هات و مەبهستی لهو کاتهی ئەو کهسهیه که به‌دهست هاتوووه، که بۆی ریککه‌وتوون ئەو کاتهی که به‌دهستی هیناوه. کام کات؟ دوستی باسگان: ئەو کاتهی که‌وا بۆی ره‌خساوه که تیايدا دۆستایه‌تی گرتی له‌گه‌ل سه‌گه‌کانیدا ...

درگه‌وی ده‌رگانه‌که‌ی ئەو، مەبهست له ئاوات خواستنه بۆ ئەو کاته خۆشه‌ی که‌وا بۆی هه‌لکه‌وتوووه که توانیویه دۆستایه‌تی له‌گه‌ل سه‌گه‌کانی به‌ر ده‌رگانه‌ی باره‌گای خۆشه‌ویسته‌که‌یدا بگریت.

(کوردی) له زۆری خۆشووستنی بۆ که‌سه دلخواز هه‌که‌یه‌وه ئەو ئاواته‌ی خواستوووه که ئەگه‌ر توانی ئەو دۆستایه‌تییه له‌گه‌ل سه‌گه‌کانی به‌ر ده‌رگانه‌که‌ی ئەو دلخوازیدا به‌یا کرد، ئیتر ئەوسایه‌ مەترسیی لهو سه‌گانه‌ ناییت که یا به‌ئاشکرا وه یا به‌نه‌ینی بری په‌لاماری (کوردی) بدەن.

ئەم راگه‌یانندی (کوردی) له‌م‌نده قوولتره که به‌م‌نده لیکدانه‌وه‌یه‌ی پێشه‌وه روونم کرده‌وه، چونکه له چاو پیاخشانندی هه‌لبه‌سته‌کانی هه‌ر شاعیرێکی ناوچه‌که‌مان و به‌تایبه‌تی هی شاعیره کورده‌کانمان ئەوه ده‌زانين که ئەو شاعیرانه له زۆریه‌ی هه‌لبه‌سته (دلدار) یا (ئاینی)یه‌کانیاندا سکالایان له که‌سیک کردوووه به‌ناوی (ره‌قیب)ه‌وه وه به‌چه‌ندین جو‌ر گان‌ده‌یان لهو (ره‌قیب)ه‌ کردوووه و لێره‌دا (کوردی) به‌پیتی لیکدانه‌وه‌یه‌ک ئەو ره‌قیبانه‌ی چواندوووه به‌سه‌گی به‌ر ده‌رگانه‌ی خۆشه‌ویسته‌که‌ی و، ئیتر ریکای توانینی دیتنی دلخواز هه‌که‌ی بۆ ئاسان بووه، واته سه‌گه‌کان (خودی ره‌قیبه‌کان)ن. له لایه‌کی تریشه‌وه ده‌توانریت وه‌ها لیک بدریته‌وه که به‌هۆی ئاشنایه‌تییه‌وه له‌گه‌ل ئەو سه‌گانه‌دا ئەو له یه‌کی له خراپه‌کانی به‌ر ریکای دلخواز بینیدا ترسی نامینی و به‌لای که‌مه‌وه (کوردی) به‌هۆی ئەوه‌وه که سه‌گه‌کان به‌بیگانه و دوشمنی نازانن و لپی (ناوه‌رن) که بیکه‌ن به‌هه‌رای سه‌گه‌وه‌ر، بوونی (کوردی) له‌به‌ر ئەو ده‌رگانه‌یه‌دا ئاشکرا بکه‌ن و ده‌ستوپێوه‌ندی خۆشه‌ویسته‌که‌ی (کوردی) به‌ده‌نگی سه‌گه‌وه‌ر هه‌که‌وه بێن و (کوردی) ده‌ریکه‌ن. هه‌روه‌ها له لایه‌کی تره‌وه (کوردی) به‌و ئاشنایه‌تییه‌ له‌گه‌ل ئەو سه‌گانه‌دا دلنیا ده‌بیت که ئەو سه‌گانه په‌لاماری ناده‌ن و نایگه‌زن و بواری ئەوه‌ی ده‌بی له کاتی هاتنه‌ ده‌روه‌وه و چوونه ژوو‌ره‌وه‌ی دلخواز هه‌که‌یدا، له‌و به‌ر ده‌رگایه‌دا (کوردی) ئەو دلخوازی ببینی و دلای دامرکی.

ئەمجا له‌به‌ر ئەوه‌ی که ئەو (باسی) ناوبردنی ره‌قیبانه له هه‌لبه‌سته‌کاندا یه‌کجار زۆره،

(كوردى) بەشىۋەيەكى تر لە (پەقىب) دواۋە بەبى ئەۋەى كە ناۋى (پەقىب) لە ھەلبەستەكەيدا بەئىتت و ئەمەش جۆرە دۆزىنەۋەيەكى بىرورا دەرپرېنە كە بەشىۋەيەكى نوئى و، ئاى پەقىبى بەسووك راگەياندوۋە كە كوردوۋىەتى بەسەگ، و، ئاى خۆى ئەۋەندە بەسووك زانىۋە كە ئاۋاتى بەخۆشى ئەۋ كاتە خواستوۋە كە دەرۋەتى گەيشتنە بەر دەرگاي خۆشەۋىستەكەى خۆى ھەبىت ئەمەش لە لايەكى ترەۋە ۋەك گوتبىتتى: زۆر زۆرم ئەۋ دىلخۋازەم خۆش دەۋىت (ۋەھايە).... ئەم چەشنە شىۋەى دەرپرېنە نوئىشەش توانايى شاعىرمان دەگەيەنى.

ۋەيا بەم شىۋە دەرپرېنە (كوردى) ئاۋاتە خۋازى (چوونە ھەج) بوۋە و ئەۋ ھۆيانەى چوونە ھەجەكەيان دواختوۋە بەسەگى داناون.

ئەم تاكە ھەلبەستە كە (۱۴۳) يەمىنى ئەم ھەوت بەندەيە و ھەرۋەھا (۱۹) يەمىن تاكى ئەم بەندى شەشەمەيە و ژمارەى ئەم تاكە لە سەرچاۋەكانىدا بەم شىۋەيەيە:

ئەم تاكە لە دوو سەرچاۋەى (جم، صا) دا نىيە و لە (ف) دا (۵۳) يەمىن و لە (ق/۳) دا (۵۶) يەمىن و لە (حم، ط) دا (۵۹) يەمىن و لە (مك) دا (۶۱) يەمىن تاك و لە (سجا، نم/۱) دا (۶۲) يەمىن و لە (مع) دا (۷۳) يەمىن و لە (شح، گل/۸) دا (۷۷) يەمىن و لە (ص، گل/۵) دا (۸۰) يەمىن و لە (عن) دا (۸۵) يەمىن و لە (كل/۳) دا (۸۱) يەمىن و لە (كل/۶) دا (۸۳) يەمىن و لە (ما/۱) دا (۸۲) يەمىن و لە (مس، نع) دا (۹۱) يەمىن و لە (ن) دا (۹۲) يەمىن و لە (ھ) دا (۹۴) يەمىن تاكە.

بەھۆى ئەۋەۋە جىاۋازى لە ناۋەرۆكى سەرچاۋەكانى ئەم تاكە ھەلبەستەدا نىيە، بۆيە ھەموۋيان چوونىەكن.

ۋاتاي گشتى:

ئەى خۆشى لەۋ كاتەى كە بەدەست دەھىنرى بۆ ئەۋ كەسەى كە بتوانى دۆستى و ئاشنايى لەگەل سەگى بەر دەرگانەكەى دىلخۋازدا بگريت، تاكو بەبى رى لىگرتن ئەۋ كەسە بگاتە بەر ئەۋ دەرگانەيە و بەشكو ئەمە خۋايە دەرەتانى ئەۋەى ھەبى جار جارە خۆشەۋىستەكەى بىيىنى بەبى ترسى (سەگوەر) و ئاشكرايوونى و بەبى مەترسىي قەپى ئەۋ سەگانە. لەۋانەشە ئەم تاكە ئاۋاتە خۋازى (كوردى) بى بۆ چوونە ھەج، بەلام بۆ رىك نەكەۋتوۋە كە ھەج بكات، لەۋانەيشە ئەم تاكە ھەلبەستەى بەر لە چوونە ھەج دانابى و، پاشتر چووبى بۆ (ھەج)، بەلام من ئەۋەندەم بەلگەم دەست نەكەۋتوون كە بەراشكاۋى بنووسم (ھەجى كوردوۋە).

۱۴۴- ھەمە نرات: ھەموو گەردىلەكانى

جىسم و جان: لەش (جەستە) و گيان (پەوان).

پرجوش: پى جۆش و خرۆش.

پى: پىرى، تەژى، مشت.

جوش: ئارەزوۋى ھەستانىكى زۆر بەھىز و تىن و تاۋى دىلدارى گيانى.

(كوردى) ئا ئەمانەى پىشۋى بۆيە راگەياندوون كەۋا لەبەر يا بەھۆى:

از پى نكر اوست پى درپى: بەردەوام لە زىكرى ئەۋ دايە.

نکر: جوړه دووباره کردنه وهیځی صوفیگه ریبه له ناو، له رواله ته کانی خوا و سوپاسگوزاری و بړوایی به خوا و به ناینی ئیسلام دهر بړین و پارانه وه له خوا و پیغه مبر و خویندنه وهی چندین نایه تی قورئان و گوتهی به هیزی ناینییه له لایهن دهر ویش و مریدان و شیخانیه طریقه ته کانه وه که له مه و بهر به در یژیتر له م په راوییه دا ئه م وشهی (نکر) هم (شی) کردووه ته وه. اوست: ههی ئه وه، بۆ ئه وه ئه وه وهک زیکره که... یا ئه وهی زیکری بۆ کراوه

پی در پی: په یتا په یتا، یهک به دواى یه کدا، لیگا لیگا، په ی دهر په ی.

(کوردی) له که لینی ئه م تاکه هه لبه سته یه وه، وه ها دپته بهر چا و که له بار یکی صوفیگه ری

و پایه کانی صوفیگه ری وهک (مه قام، ویجد، جه ذبه، ئیتیحاد) ی ئه وتؤدا بوو که هر چی گهر دیکه کانی پیکهینه ری (لهش) و (گیان) ی هه بوون، هه موو به جار ی سیخناخی جو ش و خرؤشی زؤری خو شه ویستی خوا و پیغه مبر و دهقه کانی ناینی ئیسلامدا بووه و خو ی دانی به وه داناوه، که ئه هه لچوونی هاتنه جو شه ی له زؤری (نکر) کردنه وه و هر چی زؤرت ناره زوی زیکر کردنی هه میشه یییه وه بووه. به راده یه که که لهش و گیانی خو ی به جوړه هه لوه شاوه یه که دیوه که ته نیا هه ر له شیوه ی گهر دیکه دا بوون و بویه وهک رای گه یاند (کوردی) له و چه شنه پله و پایه ی صوفیگه ری یانه یدا بووه و هو شی به سه ر خو یه وه نه ماوه و چوو ته جیهان یکی گیانی هه ره بالای پاک و راسته وه له دهر وازه ی ئه وه دا بوو... که له تاکی ناینده به دواوه جوو ته تاکه هه لبه سته (فارسی) و (عه ره بی) یه که ی خو ی که ئه م حه وت به نده یان پیوه ناسراون و له دواى هه ری که ی له م حه وت به نده دا دووباره کراونه ته وه که له دواى تاکی ناینده وه دووباره ی کردوونه ته وه.

(کوردی) ئا له و بهر دهر وازه ی ئه و دوو تاکه هه لبه سته یدا که خو ی له هه موو که س چاکتر زانیوه چی واتایه که ددهن ئا له ویدا که وتوو ته ئه و باره گیانییه خو شه صوفیگه رییه وه. له و زیکره په یتا په یتا (دهست به دهست) هیدا که چوو ته ئه و په ری جیا بوونه وه، له هه موو ناره زوویه کی (جیهانه کی) و ئه و گهر دیکه نه ی لهش و گیانی ئه و هاتنه جو شه یان له زؤری خو شو یستی دلخوازه که یه وه بووه (کوردی) خستوو ته بارودؤخ یکی هه ره قوول و له ناخه وه ی دلدار یدا که هه ر ئه وه نده ی مابوو که وهک (مه نصور ی هه لاج) هاوار و بانگی گوته به ناویانگه (انا الحق) هه کی هه لیدات، چونکه ئه گه ر له رووی بیرو را و بؤچوون و فه لسه فه ی صوفیگه رییه وه له م تاکه هه لبه سته له خودی (کوردی) ی ئه و کاتی دانانی ئه م تاکه هه لبه سته یدا سه رنج بدین ده بیزئ (کوردی) له هه مان باری تیا گوته نه که ی (انا الحق) ی (مه نصور) دا بووه و هه موو گهر دیکه کانی له شی خو ی به په رته وی (حق) پر شنگدار دیتوون و له رووی صوفیگه رییه وه بؤی هه بووه که (کوردی) یش بانگه گرنگه که ی (مه نصور) هه لیدات و بکه ویتته راگه یاندنی وشه گه لی (شطحیات) ی صوفیانه وه و به لام به ی بانگی (انا الحق) و له بن پالی ئه و بانگه دا خو ی هیشتوو ته وه دوور نییه ئه مه یش له وه وه بووی که بانگ هه لدانه که ی به لاساییکردنه وه دابنریت و له هه مان کاتیشدا له زؤر هه لبه سته یدا (کوردی) به م یا به و شیوه له م بابه ته و له

(مه‌نصور) دواوه که زۆر شیفته‌ی مه‌نصور بووه .

جوانکاری:

لێره‌شدا کوردی له‌ پرووی جوانکارییه‌وه و له‌ به‌کاره‌ینانی وشه‌ی (پێ)یه‌وه جارێکی تریش یاری به‌م وشه‌یه‌ کردووه و هه‌رجاری به‌جۆره‌ واتا و مه‌به‌ستیک رای گه‌یاندووه که له‌ په‌سندکارییه‌کانی وێژه‌ی کۆنه‌ .

ئهم تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌:

ئهم تاکه‌ له‌م سه‌وت به‌نده‌دا (١٤٤) په‌مینه و ده‌بیتته (٢٠) په‌مین تاکی ئهم به‌ندی شه‌شه‌مه‌ .
ژماره‌ی ئهم تاکه‌ له‌ سه‌رچاوه‌کانیدا به‌م شێوه‌یه‌یه‌:

ئهم تاکه‌ له‌ سه‌رچاوه‌کانی (با/١، ج، جم، صجا، صا، ط، ف، ق/٣، مک، نم/١) دا نییه‌ و له‌ (شح، گل/٨) دا (٨٧) په‌مین تاک و له‌ (ص، گل/٥) دا (٨١) په‌مین تاک و له‌ (عن) دا (٨٦) په‌مین و له‌ (گل/٣) دا (٨٤) په‌مین و له‌ (گل/٦) دا (٨٤) په‌مین و، له‌ (مس، نع) دا (٩٢) په‌مین و له‌ (مع) دا (٧٤) په‌مین و له‌ (ن) دا (٩٤) په‌مین تاک و له‌ (ه) دا (٩٥) په‌مین و له‌ (ما/١) دا (٨٣) په‌مین تاکه‌ .
به‌بۆچوونی من ده‌بێ به‌ر له‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ تاکه‌ هه‌لبه‌ستیکێ دیکه‌ و یا زۆتر هه‌بێ، ده‌ست من نه‌که‌وتوون، چونکه‌ ئه‌و پیری و یه‌ک به‌یه‌که‌وه‌ نووساوی و بێ پچراندنه‌وه‌یی و یه‌ک بابه‌ته‌یی له‌ هه‌ر پارچه‌ هه‌لبه‌ستیکێ (کوردیدا) ئهم بۆچوونه‌ی داومه‌تی، هه‌ر ئهم تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ش له‌ هه‌موو سه‌رچاوه‌کانیدا چوونیه‌که‌ و جیاوازی له‌ ناوه‌ڕۆکی سه‌رچاوه‌کانیدا نییه‌ .

واتای گشتی:

(کوردی) له‌م تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌یدا هاتووته‌ هه‌لچوون و هه‌موو گه‌ردیلکه‌کانی له‌ش و گیانی خۆی پڕ له‌ جۆش و خرۆشی خۆشه‌ویستی خوا و پێغه‌مبه‌ر و ده‌قه‌ ئاینیه‌کان دیتووه‌ که له‌ ئاکامی زۆر زیکر کردنه‌ په‌یتا په‌یتا کانییه‌وه‌ ئه‌و پڕ جۆشیه‌ سه‌ری هه‌لداوه‌ .

١٤٥- خوانم: ده‌خوینم، (جاڕده‌دم) به‌لام مه‌به‌ستی (کوردی) له‌ خویندنه‌وه‌ نه‌بووه‌ به‌شکو نیازی له‌ (چرین)، تێ چریکاندنی (گۆرانی) و (سه‌روودی ئاینی) و (مه‌قام) بووه‌ به‌م سه‌وت به‌نده‌ی خۆیه‌وه‌ که نه‌ک یه‌ک چیرۆک (قصه‌) به‌شکو له‌ هه‌ریه‌که‌یانداندا چه‌ندین چیرۆک و داستانی تێدا راگه‌یاندوون که ئهم سه‌رپاکی هه‌مووانی به‌:

این قصه: ئهم قصه‌یه‌ راگه‌یاندووه‌ .

قصه‌: چیرۆک که زۆتره‌که‌ی مه‌به‌ستی له‌م دوو تاکه‌ هه‌لبه‌سته‌ دووباره‌کردنه‌وه‌یه‌ی خۆی بووه‌ که له‌ کۆتایی ئهم تاکه‌وه‌، واته‌ له‌ کۆتاییی ئهم به‌ندی شه‌شه‌مه‌وه‌ دووباره‌ ده‌کرینه‌وه‌ و، (کوردی) فه‌رموویه‌تی ئهم (قصه‌) واته‌ (گوته‌وه‌یه‌) به‌ئاوازه‌وه‌ ده‌چریم. (کوردی) زۆر جار چرینی داوه‌ته‌ پال خۆی له‌ گه‌لی له‌ هه‌لبه‌سته‌کانیدا و له‌ گۆرانی و مۆسیقا داوه‌ تیاياندا و، وردترین و زۆترین زاراوه‌کانی گۆرانی و مۆسیقای له‌ هه‌لبه‌سته‌کانی ناو ئهم په‌راوییه‌دا راگه‌یاندووه‌ که نه‌گه‌ر خۆی که‌سیکی ده‌نگخۆش و پسپۆری گۆرانی و مۆسیقا نه‌بوویه‌ .
ئوه‌نده‌ لێیان نه‌ئەدوا .

(کوردی) وای راگه یاندووو ئەم (قصه) به له

برسر بازار: له چهقی سهری بازاردا دهخوینن و بۆیه ئەو شوینەیشی هەلبژاردوو، بۆ تیا چرینی (خویندنی) ئەم (قصه) به که ئەو شوینە له هەر شارێکدا قەلەبەلغترین شوینە و مەبەستی له ناو قەلەبەلغیەش بیستنی ئەو زۆرتین خەلکی قەلەبەلغیە بوو له تیچرینی ئەم دوو تاکه هەلبەسته (دوو پاتکردنەوهیه) به ساز و ئاوازی تایبەتی و گونجاوهوه.

له کۆتایی ئەم نیو بۆلی به که مهی سه ره وه دا (کوردی) کۆتایی به لیدوانی چریکاندنه کهی ئەم جووته تاکه (دوو پاته) بهی به دهنگی خۆی هیناوه له سهری بازاردا و له نیو بۆلی دووه می هەر ئەم تاکه هەلبەسته یدا ئەو چرینهی خۆی به دەم مۆسیقه لیدانه وه راگه یاندووو که فه رموویه تی: فاش گویم: به ئاشکرا ده لێم،

به نغمه: به دەم سازی تایبەتی و گونجاو له ئاوازی چریکاندنی گۆزانییه که دا، که ئەویش به دەم نه غمه ی

نی: له رووی زمانی و فه ره هنگیه وه به واته (قامیش) ئەم تاکه هەلبەسته:

ئەم تاکه هەلبەسته له مه حه وت به نده دا (١٤٥) به مین و له م به ندی شه شه مه میشدا تاکی (٢١) به مینه. شوینی ژماره ی ئەم تاکه هەلبەسته له سه رچاوه کانی دا ئاوه هایه:

ئەم تاکه هەلبەسته له (جم، صا) دا نییه و له (ف) دا (٥٤) به مین و له (ق/٣) دا (٥٧) به مین و له (حم، ط) دا (٦٠) به مین و له (مک) دا (٦٢) به مین و له (ج، سجا، نم/١) دا (٦٣) به مین و له (با/١) دا (٦٤) به مین و له (مع) دا (٧٥) به مین و له (شح، گل/٨) دا (٧٩) به مین و له (ص، گل/٥) دا (٨٢) به مین و له (گل/٣) دا (٨٣) به مین و له (گل/٦) دا (٨٥) به مین و له (عن) دا (٨٧) به مین و له (مس، نع) دا (٩٣) به مین و له (ن) دا (٩٥) به مین و له (ه) دا (٩٦) به مین و له (ما/١) دا (٨٤) به مین تاکه. هه ره ها ئەم تاکه هەلبەسته ی سه ره وه له هه موو سه رچاوه کانی دا دواترین تاکی ئەم به ندی شه شه مه یه.

جیاوازییهکان:

ئەم تاکه له (١٧) سه رچاوه دا به سه رچاوه ی (ط) یشه وه له هه موویاندا سه ره تابه که ی به وشه ی (خوانم): ده خوینم که مەبەست له چرینی ئەم دوو تاکه دووباره کردنه وه ی دواییه.

واتای گشتی:

(کوردی) له م دوا تاکی به ندی شه شه مه دا فه رموویه تی:

ده مه وی ئەم (چیرۆک) یا (داستان) ه ی دوا یی که دوو تاکه هەلبەسته دووباره کردنه وه که ن له چهقی بازاردا به مه قامه وه پی به پیتی سازی (دهف) و (نه ی) بچرم، که ئەو دوو تاکه ش به بی سی و دوو له گه ل پیغه مبه ری ئیسلامیه تی که ئەمانه ن:

کای دمت نغمه سرافیلی

مورد واردات جبریلی

أَنْتَ شَمْسُ الْهُدَى وَنُورَ الْحَقِّ
أُظْهِرِ الْحَقَّ يَا ظُهُورَ الْحَقِّ

هەر ئه‌وه‌نده‌ی به‌دوادا ده‌چم که ئه‌وی په‌یوه‌ندی به‌(جبرایل)ه‌وه‌ هه‌بووه‌ نه‌(عه‌لی) و نه‌(به‌هائو‌للا) نه‌بوون و هەر خودی پی‌غه‌مبه‌ری ئی‌سلام بووه‌ که هه‌موو ئایه‌ته‌کانی قورئانی پی‌رۆزی له‌ جیبه‌ئیه‌وه‌ پێ‌گه‌یه‌نراون (عه‌لی) و (به‌هائو‌للا) په‌یوه‌ندیان به‌جیبه‌رائیه‌وه‌ نه‌بووه‌. هه‌روه‌ها ئه‌گه‌ر پی‌غه‌مبه‌ری ئی‌سلام نه‌بوایه‌ (عه‌لی) وه‌ک، به‌میلیۆنه‌ها که‌سانی تری ئه‌وسا به‌پێ‌ سه‌روشوین رۆیشتبوو، به‌پێ‌ سه‌روشوین ده‌مایه‌وه‌. ئه‌م دوو تاکه‌ دووپاته‌یه‌م له‌ (به‌ندی یه‌که‌م)ی ئه‌م حه‌وت به‌نده‌دا به‌دریژی لێک داوه‌ته‌وه‌ بۆیه‌ لێرده‌ا لێکیان ناده‌مه‌وه‌.

